Parlament České republiky POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2015

VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny

- Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 292/3/ - vrácený Senátem
- 2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 294/6/ vrácený Senátem
- Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 295/6/ - vrácený Senátem
- Vládní návrh zákona o státních dluhopisových programech na úhradu části schodku státního rozpočtu za rok 2013, části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015 a 2016 /sněmovní tisk 329/ - druhé čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 262/ - druhé čtení
- 6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 301/ druhé čtení

- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 302/ druhé čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 303/ - druhé čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a další související zákony /sněmovní tisk 261/ - druhé čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 305/ - druhé čtení
- 11. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s účinností rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 306/ druhé čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 271/ druhé čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 269/ - druhé čtení
- 14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 288/ druhé čtení
- 15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 308/ druhé čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - druhé čtení

- 17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ druhé čtení
- 18. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ druhé čtení
- 19. Návrh poslanců Kristýny Zelienkové, Jany Pastuchové, Margity Balaštíkové, Jeronýma Tejce, Miloslava Janulíka, Radima Fialy, Miloslavy Vostré, Jitky Chalánkové, Jaroslava Zavadila, Jaroslava Krákory, Jaroslava Faltýnka, Martina Stropnického, Igora Nykla, Karla Raise, Bronislava Schwarze, Antonína Sedi, Josefa Vondráška, Pavla Čiháka, Heleny Langšádlové, Milana Brázdila, Jiřího Petrů, Jiřího Holečka, Romana Procházky a Bohuslava Chalupy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 219/ druhé čtení
- 20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 368/ prvé čtení
- 21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 58/1995 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou a o doplnění zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/prvé čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 382/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - prvé čtení
- 24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 363/ prvé čtení

- 25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 158/2000 Sb., o vyhledávání, průzkumu a těžbě nerostných zdrojů z mořského dna za hranicemi pravomocí států a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 380/ prvé čtení
- Vládní návrh zákona o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů (zákon o pyrotechnice) /sněmovní tisk 385/ - prvé čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 358/ - prvé čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 296/ - prvé čtení
- 29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zrušuje zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a zrušují nebo mění některé další zákony /sněmovní tisk 376/prvé čtení
- 30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 374/ prvé čtení
- 31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 386/ prvé čtení
- 32. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Romana Sklenáka, Jaroslava Faltýnka, Martiny Berdychové, Heleny Langšádlové, Olgy Havlové, Jaroslava Zavadila, Marka Bendy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 366/ prvé čtení
- 33. Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 126/ prvé čtení

- Návrh poslance Davida Kádnera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 145/ - prvé čtení
- 35. Návrh poslance Petra Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 146/ prvé čtení
- 36. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Zdeňka Soukupa, Romana Procházky, Josefa Novotného, Jitky Chalánkové, Františka Váchy, Václava Horáčka, Herberta Pavery, Roma Kostřici, Jiřího Koubka a Daniela Korteho na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ prvé čtení
- 37. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Věry Kovářové, Miroslava Kalouska a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 166/ prvé čtení
- 38. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona o působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky při řízení společností ovládaných státem /sněmovní tisk 167/ - prvé čtení
- 39. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Jany Fischerové, Ivana Adamce, Martina Novotného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ prvé čtení
- 40. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Karla Pražáka, Marka Černocha, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Martina Lanka a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/prvé čtení
- Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Zuzky Bebarové-Rujbrové a Zdeňka Ondráčka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 188/ - prvé čtení

- 42. Návrh poslanců Michala Kučery, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 220/ prvé čtení
- 43. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Alexandra Černého, Miloslavy Vostré a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 225/ prvé čtení
- 44. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 226/ - prvé čtení
- 45. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ prvé čtení
- 46. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Farského a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ prvé čtení
- 47. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré, Josefa Vondráška, René Čípa, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika a Alexandra Černého na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání) /sněmovní tisk 235/ - prvé čtení
- 48. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jírovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zelienkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ prvé čtení
- 49. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - prvé čtení

- 50. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ prvé čtení
- 51. Návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové, Heleny Langšádlové, Františka Váchy, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jany Fischerové, Bohuslava Svobody, Zbyňka Stanjury, Věry Kovářové, Jana Zahradníka, Markéty Wernerové a Jaroslava Lobkowicze na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů (zákon o pedagogických pracovnících), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ prvé čtení
- 52. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Věry Kovářové, Jana Farského, Jiřího Skalického a Františka Váchy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 282/ prvé čtení
- 53. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Davida Kádnera, Petra Adama, Augustina Karla Andrleho Sylora, Marka Černocha, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 319/ prvé čtení
- 54. Návrh poslanců Radky Maxové, Jana Hamáčka, Jany Pastuchové, Jaroslavy Jermanové, Jany Hnykové, Soni Markové, Jany Černochové, Františka Váchy, Margit Balaštíkové, Martiny Berdychové, Marka Černocha, Radima Holečka, Pavla Ploce, Jiřího Dolejše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 320/ prvé čtení
- 55. Návrh poslanců Františka Adámka, Petra Adama, Stanislava Berkovce, Pavla Blažka, Marka Černocha a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 323/ prvé čtení

- 56. Návrh poslance Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 335/ prvé čtení
- 57. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Marka Černocha, Augustina Karla Andrleho Sylora, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ prvé čtení
- 58. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Marka Bendy, Niny Novákové, Augustina Karla Andrleho Sylora, Víta Kaňkovského a Martina Komárka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 371/ prvé čtení
- 59. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Radka Vondráčka, Jiřího Junka, Marka Černocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 372/ prvé čtení
- 60. Senátní návrh zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/ prvé čtení
- 61. Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění a doplňuje zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 62. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ prvé čtení
- 63. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 264/ - prvé čtení
- 64. Vládní návrh na vyslovení předchozího souhlasu s návrhem nařízení Evropského parlamentu a Rady o statutu evropské nadace (FE), kterým se zavádí v oblasti práva Evropské unie jednotná nadnárodní právní forma nadace, jež bude existovat paralelně vedle národních nadací /sněmovní tisk 362-E/

- 65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Srbskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Bělehradu dne 13. května 2013 /sněmovní tisk 285/ druhé čtení
- 66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o mezinárodní silniční dopravě /sněmovní tisk 142/ druhé čtení
- 67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna čl. 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu přijatá dne 10. června 2010 na Revizní konferenci Římského statutu v Kampale /sněmovní tisk 161/ druhé čtení
- 68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Protokol z roku 1997 k Mezinárodní úmluvě o zamezení znečištění moří z lodí a k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o zamezení znečištění moří z lodí, přijatá Mezinárodní námořní organizací dne 2. listopadu 1973 /sněmovní tisk 168/ druhé čtení
- 69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Bahamským společenstvím o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Nassau dne 6. března 2014 /sněmovní tisk 204/ druhé čtení
- 70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Dohody o Mezinárodní finanční korporaci vyplývající z usnesení Správní rady IFC č. 256 ze dne 9. března 2012 /sněmovní tisk 217/ druhé čtení
- 71. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Filipínskou republikou na straně druhé, která byla podepsána v Phnom Penhu dne 11. července 2012 /sněmovní tisk 222/ druhé čtení
- 72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé, která byla podepsána v Bruselu dne 27. června 2012 /sněmovní tisk 223/ druhé čtení

- 73. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Mongolskem na straně druhé, která byla podepsána v Ulánbátaru dne 30. dubna 2013 /sněmovní tisk 227/ druhé čtení
- 74. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ druhé čtení
- 75. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o účasti cizinců na veřejném životě na místní úrovni ze dne 5. února 1992, podepsaná za Českou republiku dne 7. června 2000/sněmovní tisk 375/ prvé čtení
- 76. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Moldavskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 370/ prvé čtení
- 77. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Pákistánskou islámskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 2. května 2014/sněmovní tisk 228/ prvé čtení
- 78. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Manilské změny Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků, 1978, z roku 2010 a Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby, 1978 /sněmovní tisk 280/ prvé čtení
- 79. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Ukrajinou na straně druhé /sněmovní tisk 310/ prvé čtení
- 80. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsaná na 25. Kongresu Světové poštovní unie /sněmovní tisk 356/ prvé čtení

- 81. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Monackým knížectvím o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Monaku dne 31. července 2014 /sněmovní tisk 318/ prvé čtení
- 82. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 324/ prvé čtení
- 83. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikacemi Změna Dohody mezi vládou České republiky a vládou Hongkongu, zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky, o leteckých službách, podepsané v Hongkongu dne 22. února 2002, a Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Hongkongu, zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky, o leteckých službách, podepsaná v Hongkongu dne 22. února 2002 /sněmovní tisk 333/ prvé čtení
- 84. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Gruzií na straně druhé /sněmovní tisk 336/ prvé čtení
- 85. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 25. září 2014 /sněmovní tisk 343/ prvé čtení
- 86. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Nagojský protokol o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném sdílení přínosů plynoucích z jejich využívání, podepsaný v New Yorku dne 23. června 2011 /sněmovní tisk 345/ prvé čtení
- 87. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny článků Stanov Světové organizace cestovního ruchu a Stanovy Světové organizace cestovního ruchu /sněmovní tisk 360/ prvé čtení
- 88. Vládní návrh zákona o státních dluhopisových programech na úhradu části schodku státního rozpočtu za rok 2013, části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015 a 2016 /sněmovní tisk 329/ třetí čtení

- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 262/ - třetí čtení
- 90. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 301/ třetí čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 302/ - třetí čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 303/ - třetí čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a další související zákony /sněmovní tisk 261/ - třetí čtení
- 94. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 305/ třetí čtení
- 95. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s účinností rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 306/ třetí čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 271/třetí čtení
- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 269/ - třetí čtení
- 98. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 288/ třetí čtení

- 99. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 308/ třetí čtení
- 100. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ třetí čtení
- 101. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ třetí čtení
- 102. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb./sněmovní tisk 144/ třetí čtení
- 103. Návrh poslanců Kristýny Zelienkové, Jany Pastuchové, Margity Balaštíkové, Jeronýma Tejce, Miloslava Janulíka, Radima Fialy, Miloslavy Vostré, Jitky Chalánkové, Jaroslava Zavadila, Jaroslava Krákory, Jaroslava Faltýnka, Martina Stropnického, Igora Nykla, Karla Raise, Bronislava Schwarze, Antonína Sedi, Josefa Vondráška, Pavla Čiháka, Heleny Langšádlové, Milana Brázdila, Jiřího Petrů, Jiřího Holečka, Romana Procházky a Bohuslava Chalupy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 219/ třetí čtení
- 104. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
- 105. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47
- 106. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu
- 107. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
- 108. Informace vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice

- 109. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2013 /sněmovní tisk 274/
- Informace o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2013 v gesci Ministerstva zemědělství /sněmovní tisk 192/
- Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny /sněmovní dokument 1676/
- 112. Systém kontrol ve veřejné správě /sněmovní dokument 530/
- Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2013 do 31. 12. 2013 /sněmovní tisk 178/
- 114. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2014 do 30. 6. 2014 /sněmovní tisk 312/
- Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2013 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 190/
- Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2014 /sněmovní tisk 346/
- 117. Dotační programy zemědělství pro rok 2015 poskytované podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 373/
- Zpráva o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury České republiky pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky za rok 2013 /sněmovní tisk 196/
- Zpráva o činnosti Kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období od října 2013 do října 2014 /sněmovní tisk 349/
- Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2013 /sněmovní tisk 198/
- 121. Informace o podpořeném financování za rok 2013 /sněmovní tisk 230/
- 122. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2013 /sněmovní tisk 231/

- 123. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2013 (ve srovnání s rokem 2012) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality v České republice na léta 2012 až 2015 za rok 2013 /sněmovní tisk 236/
- 124. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2013, Vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2013 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014/sněmovní tisk 239/
- Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2013 /sněmovní tisk 273/
- 126. 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2014 /sněmovní tisk 240/
- 127. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2014 /sněmovní tisk 325/
- 128. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden červen 2014 /sněmovní tisk 350/
- 129. 2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2014 /sněmovní tisk 354/
- Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2012 /sněmovní tisk 247/
- Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2013 /sněmovní tisk 286/
- 132. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2013 /sněmovní tisk 283/
- Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2013 /sněmovní tisk 284/
- Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2013 /sněmovní tisk 344/

- 135. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2013 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2013 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 361/
- 136. Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2013 /sněmovní tisk 369/
- 137. Návrh zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny
- 138. Závěrečná zpráva vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard /sněmovní dokument 1699/
- 139. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
- 140. Ústní interpelace
- 141. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 299/8/ - vrácený Senátem
- 142. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákonné opatření Senátu č. 341/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/5/ vrácený Senátem
- 143. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 339/7/ vrácený Senátem
- Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy
- 145. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie
- Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2015 /sněmovní dokument 1965/

Parlament České republiky POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2015

VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA o 25. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu konané ve dnech 20. ledna až 13. února 2015

Obsah:

Strana:
20. ledna 2015
Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.
Usnesení schváleno (č. 580).
Řeč poslance Františka Laudáta 60 Řeč poslance Jiřího Dolejše 65 Řeč poslance Petra Fialy 67 Řeč poslance Miroslava Kalouska 68 Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 68 Řeč poslance Pavla Kováčika 69 Řeč poslance Martina Kolovratníka 70 Řeč poslance Vladimíra Koníčka 70 Řeč poslance Daniela Korteho 71 Ževá poslance Miroka Miroka 71
Řeč poslance Miroslava Kalouska71Řeč poslance Daniela Korteho71Řeč poslance Davida Kasala72Řeč poslance Jiřího Miholy72Řeč poslance Františka Laudáta73Schválen pořad schůze.
 Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 292/3/ - vrácený Senátem
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 76 Řeč senátora Pavla Štohla 77 Řeč poslance Miroslava Kalouska 77

Usnesení schváleno (č. 581).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 294/6/ - vrácený Senátem

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	79
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Ivana Adamce	
Řeč poslance Vladislava Vilímce	
Řeč poslance Jana Volného	
Řeč poslance Petra Bendla	
Řeč poslance Pavla Blažka	
Řeč poslance Ivana Adamce	
Řeč poslance Jana Farského	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Petra Bendla	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	88
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	
Řeč poslance Jana Farského	
Řeč poslance Radka Vondráčka	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	
Řeč poslance Jana Volného	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Jana Chvojky	
Řeč poslance Františka Laudáta	93
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
Řeč poslance Františka Laudáta	
Řeč poslance Vladislava Vilímce	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Michala Kučery	
Řeč poslance Jana Farského	

Usnesení schváleno (č. 582).

3.	Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 295/6/ - vrácený Senátem
	Řeč poslance Miloslava Janulíka 98 Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 98
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.
	Řeč senátora Karla Kratochvíleho 98 Řeč poslance Vladislava Vilímce 99
	Usnesení schváleno (č. 583).
4.	Vládní návrh zákona o státních dluhopisových programech na úhradu části schodku státního rozpočtu za rok 2013, části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015 a 2016/sněmovní tisk 329/ - druhé čtení
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše101Řeč poslance Václava Votavy102Řeč poslance Miroslava Kalouska102Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše105Řeč poslance Vladislava Vilímce106Řeč poslance Michala Kučery107Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše107
5.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 262/ - druhé čtení
	Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 108 Řeč poslance Vladimíra Koníčka 109
6.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 301/ - druhé čtení
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka110Řeč poslance Michala Kučery110Řeč poslance Ivana Adamce111Řeč poslance Martina Novotného112Řeč poslance Michala Kučery114

	Reč poslance Martina Novotného115Řeč poslance Ivana Adamce115Řeč poslance Václava Zemka115Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka115
7.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 302/ druhé čtení
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka116Řeč poslance Martina Novotného117Řeč poslance Michala Kučery118Řeč poslance Martina Novotného119Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka120Řeč poslance Martina Novotného120Řeč poslance Františka Laudáta121Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.
8.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 303/ - druhé čtení Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka
9.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodn justiční spolupráci ve věcech trestních, a další související zákony /sněmovn tisk 261/ - druhé čtení Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové
10.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve zněm pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 305/ - druhé čtení
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové125Řeč poslance Radka Vondráčka127Řeč poslance Martina Plíška128Řeč poslance Radka Vondráčka128

	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	130
11.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s účiní rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 306/ - druhé čtení	ıostí
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	131
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
21. le	dedna 2015	
	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
	Řeč poslance Romana Sklenáka	132
	Pokračování v projednávání bodu	
11.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s účini rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 306/ - druhé čtení	ıostí
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	133 137
12.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní pla ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 2' druhé čtení	
	Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka Řeč poslance Stanislava Pflégera Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	140
	Usnesení schváleno (č. 584).	
13.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léči a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve z pozdějších předpisů /sněmovní tisk 269/ - druhé čtení	
	Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka Řeč poslance Víta Kaňkovského	

	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	. 144
	Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	. 144
14.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předško základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský záko znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 288/ - čtení	n), ve
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
	Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	. 146
	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
	Řeč místopředsedkyně PSP Jaroslavy Jermanové Řeč poslankyně Anny Putnové Řeč poslance Petra Kořenka	. 148
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
	Řeč poslance Adolfa Beznosky Řeč poslankyně Anny Putnové Řeč poslance Petra Kořenka	. 151
	Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslankyně Gabriely Peckové	. 152
	Řeč poslance Karla Fiedlera	. 154
	Řeč poslankyně Martiny Berdychové	. 155
	Řeč poslance Radima Holečka	. 158
	Řeč poslankyně Niny Novákové	. 158 . 161
	Řeč poslankyně Niny Novákové	. 164
	Řeč poslankyně Anny Putnové	
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	. 168
	Řeč poslance Petra Kořenka	
	Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Ivana Gabala	
	Řeč poslance Jiřího Zlatušky	
	Řeč poslankyně Anny Putnové	. 170
	Řeč poslankyně Ivany Dobešové	. 171

	Řeč poslance Jiřího Zlatušky	174
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslankyně Ivany Dobešové	175
	Řeč poslance Petra Bendla	176
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslankyně Ivany Dobešové	176
	Řeč poslance Bronislava Schwarze	176
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslankyně Ivany Dobešové	177
	Řeč poslankyně Aleny Nohavové	
	Řeč poslance Ivana Gabala	
	Řeč poslance Rostislava Vyzuly	
	Řeč poslance Jana Zahradníka	180
	Řeč poslance Jiřího Miholy	
	Řeč poslance Petra Kořenka	
	Řeč poslankyně Gabriely Peckové	
	Řeč poslance Karla Fiedlera	185
	Řeč poslankyně Martiny Berdychové	185
	Řeč poslankyně Niny Novákové	185
	Řeč poslankyně Marty Semelové	
	Řeč poslankyně Anny Putnové	
	Řeč poslankyně Ivany Dobešové	
	Řeč poslankyně Aleny Nohavové	
	Řeč poslance Ivana Gabala	186
	Řeč poslance Rostislava Vyzuly	
	Řeč poslance Václava Snopka	
	Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	
	Řeč poslance Bohuslava Svobody	187
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	18/
15.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upr	
	některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním	
	a nebytových prostorů v domě s byty, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmír	
	podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o z	
	některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněn tisk 308/ - druhé čtení	iovní
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	188
	Řeč poslance Josefa Uhlíka	189
	Řeč poslance Pavla Plzáka	
	Řeč poslance Josefa Uhlíka	
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	
	y 1 y	- '

16.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - druhé čtení
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové191Řeč poslance Miloše Babiše192Řeč poslance Jana Zahradníka193
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.
	Řeč poslance Michala Kučery195Řeč poslance Jana Zahradníka195
17.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ - druhé čtení
	Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana196Řeč poslance Stanislava Berkovce197Řeč poslance Martina Komárka197Řeč poslance Martina Kolovratníka198Řeč poslance Leoše Hegera199Řeč poslance Vítězslava Jandáka200Řeč poslance Martina Kolovratníka200Řeč poslance Martina Kolovratníka200Řeč poslance Martina Komárka201
20.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 368/ - prvé čtení
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance201Řeč poslance Bronislava Schwarze202Řeč poslance Radima Holečka203
	Usnesení schváleno (č. 585).
21.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 58/1995 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou a o doplnění zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozd. předpisů, a zákon č. 21/1992 Sb.,

o bankách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - prvé čtení

	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	. 204
	Usnesení schváleno (č. 586 - 1. část).	
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	207
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Františka Laudáta	
	Usnesení schváleno (č. 586 - 2. část).	
22.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 426/2011 Sb., o důchod spoření, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 382/ - prvé čtení § 90 odst. 2	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	. 210
	Řeč poslance Zdeňka Syblíka	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	211
	Řeč poslance Tomia Okamury	
	Řeč poslance Petra Fialy	
	Řeč poslance Jiřího Dolejše	
	Řeč poslance Vladislava Vilímce	214
	Řeč poslance Pavla Plzáka	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	217
	Řeč poslance Františka Laudáta	218
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Pavla Plzáka	. 222
	Řeč poslance Františka Laudáta	
	Řeč poslance Michala Kučery	. 223
	Řeč poslance Jaroslava Borky	223
	Řeč poslance Adolfa Beznosky	223
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Františka Laudáta	224
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	. 225
	Řeč poslance Michala Kučery	
	Řeč poslance Jana Volného	226
	Řeč poslance Václava Votavy	
	Řeč poslance Adolfa Beznosky	
	Řeč poslance Michala Kučery	
	Řeč poslance Marka Bendy	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	228
	Řeč poslance Václava Votavy	228
	Řeč poslance Romana Sklenáka	228

Řeč poslance Miroslava Kalouska	229
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	
Řeč poslance Františka Laudáta	230
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Františka Laudáta	231
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	232
Řeč poslance Martina Novotného	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Františka Laudáta	
Řeč poslance Jana Volného	
Řeč poslance Petra Bendla	234
Řeč poslance Františka Laudáta	
Řeč poslance Jaroslava Holíka	
Řeč poslance Josefa Hájka	
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	
Řeč poslance Michala Kučery	
Řeč poslance Pavla Blažka	
Řeč poslance Františka Laudáta	238
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	238
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	239
Řeč poslance Michala Kučery	240
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	240
Řeč poslance Tomia Okamury	241
Řeč poslance Michala Kučery	
Řeč poslance Zdeňka Syblíka	242
Řeč poslance Františka Laudáta	242
Řeč poslance Karla Fiedlera	243
Řeč poslance Jaroslava Holíka	243
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	244
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	244
Řeč poslance Michala Kučery	245
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	245
Řeč poslance Františka Laudáta	246
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	246
Řeč poslance Karla Fiedlera	246
Řeč poslance Bohuslava Svobody	
Řeč poslance Ivana Gabala	
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	
Řeč poslance Jaroslava Klašky	249
Řeč poslance Miroslava Kalouska	249
Řeč poslance Petra Bendla	250
Řeč poslance Miroslava Kalouska	250

	Řeč poslance Ivana Pilného	
	Usnesení schváleno (č. 587 - 2. část).	
	Řeč poslance Františka Laudáta	
	Usnesení schváleno (č. 587 - 1. část).	
23.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Ve ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související /sněmovní tisk 379/ - prvé čtení	
	Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	255
	Řeč poslankyně Markéty Adamové	
	Řeč poslance Tomia Okamury	258
	Řeč poslance Jana Chvojky	
	Řeč poslance Karla Fiedlera	
	Řeč poslankyně Markéty Adamové	
	Řeč poslance Bohuslava Svobody	
	Řeč poslance Vítězslava Jandáka	261
	Usnesení schváleno (č. 588).	
	Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	262
	Řeč poslance Tomia Okamury	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Romana Sklenáka	
22. le	edna 2015	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
139.	Odpovědi členů vlády na písemné interpelace	
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	266
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	
	Řeč poslance Ivana Gabala	
	Řeč poslankyně Olgy Havlové	275
	Řeč poslance Bronislava Schwarze	276
	Řeč poslance Pavla Plzáka	
	Řeč poslance Františka Adámka	278

	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	279
	Řeč poslankyně Olgy Havlové	279
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	280
	Usnesení schváleno (č. 589).	
	Řeč poslance Petra Bendla	281
	Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	282
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
	Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	285
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	286
	Řeč poslance Michala Kučery	
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslance Romana Sklenáka	
	Řeč poslankyně Anny Putnové	
64.	Vládní návrh na vyslovení předchozího souhlasu s návrhem n Evropského parlamentu a Rady o statutu evropské nadace (FE), kter zavádí v oblasti práva Evropské unie jednotná nadnárodní právní forma r jež bude existovat paralelně vedle národních nadací /sněmovní tisk 362-E	ým se nadace,
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové Řeč poslance Ondřeje Benešíka	
	Usnesení schváleno (č. 590).	
65.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vys souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Srbskou repu o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Běl dne 13. května 2013 /sněmovní tisk 285/ - druhé čtení	ıblikou
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	
	Usnesení schváleno (č. 591).	

	souhlasu s ratifikací Úmluva o účasti cizinců na veřejném životě na místní úrovni ze dne 5. února 1992, podepsaná za Českou republiku dne 7. června 2000 (zněmovní tiel 275/ prví štorí
	2000 /sněmovní tisk 375/ - prvé čteníŘeč ministra vnitra ČR Milana Chovance297Řeč poslance Jaroslava Foldyny297Řeč poslankyně Jany Fischerové297Řeč poslance Marka Bendy298Řeč poslance Milana Šarapatky299Řeč poslance Pavla Plzáka299Řeč poslankyně Miroslavy Němcové299Řeč poslance Ondřeje Benešíka300Řeč poslance Jana Zahradníka300Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance301Řeč poslance Jaroslava Foldyny302řež poslance Marke Bardy202
	Řeč poslance Marka Bendy 302
	Usnesení schváleno (č. 592).
123.	Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2013 (ve srovnání s rokem 2012) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality v České republice na léta 2012 až 2015 za rok 2013 /sněmovní tisk 236/
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 303
	Řeč poslance Václava Klučky
	Řeč poslance Václava Klučky305Řeč poslance Tomia Okamury306
	Řeč poslance Václava Klučky305Řeč poslance Tomia Okamury306Řeč poslance Václava Klučky307
	Řeč poslance Václava Klučky305Řeč poslance Tomia Okamury306Řeč poslance Václava Klučky307Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance307
	Řeč poslance Václava Klučky305Řeč poslance Tomia Okamury306Řeč poslance Václava Klučky307
	Řeč poslance Václava Klučky305Řeč poslance Tomia Okamury306Řeč poslance Václava Klučky307Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance307
	Řeč poslance Václava Klučky305Řeč poslance Tomia Okamury306Řeč poslance Václava Klučky307Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance307Řeč poslance Tomia Okamury308
124.	Řeč poslance Václava Klučky 305 Řeč poslance Tomia Okamury 306 Řeč poslance Václava Klučky 307 Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 307 Řeč poslance Tomia Okamury 308 Usnesení schváleno (č. 593). Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.
124.	Řeč poslance Václava Klučky 305 Řeč poslance Tomia Okamury 306 Řeč poslance Václava Klučky 307 Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 307 Řeč poslance Tomia Okamury 308 Usnesení schváleno (č. 593). Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2013, Vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2013 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 /sněmovní tisk 239/
124.	Řeč poslance Václava Klučky 305 Řeč poslance Tomia Okamury 306 Řeč poslance Václava Klučky 307 Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 307 Řeč poslance Tomia Okamury 308 Usnesení schváleno (č. 593). Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2013, Vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2013 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 /sněmovní tisk 239/ Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 309
124.	Řeč poslance Václava Klučky305Řeč poslance Tomia Okamury306Řeč poslance Václava Klučky307Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance307Řeč poslance Tomia Okamury308Usnesení schváleno (č. 593).Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2013, Vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 /sněmovní tisk 239/Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance309Řeč poslance Václava Klučky311
124.	Řeč poslance Václava Klučky 305 Řeč poslance Tomia Okamury 306 Řeč poslance Václava Klučky 307 Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 307 Řeč poslance Tomia Okamury 308 Usnesení schváleno (č. 593). Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2013, Vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2013 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 /sněmovní tisk 239/ Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 309

	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance314Řeč poslance Tomia Okamury315Řeč poslance Jana Chvojky316Řeč poslance Jiřího Zlatušky317Řeč poslance Miroslava Kalouska317Řeč poslance Václava Klučky318Usnesení schváleno (č. 594).
125.	Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2013 /sněmovní tisk 273/
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance318Řeč poslance Josefa Zahradníčka320
	Usnesení schváleno (č. 595).
118.	Zpráva o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury České republiky pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky za rok 2013 /sněmovní tisk 196/
	Řeč poslankyně Anny Putnové
	Usnesení schválena (č. 596 a č. 597).
66.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o mezinárodní silniční dopravě /sněmovní tisk 142/ - druhé čtení
	Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka324Řeč poslance Pavla Holíka324
	Usnesení schváleno (č. 598).
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

140. Ústní interpelace

Řeč poslance Miroslava Kalouska	326
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	327
Řeč poslance Igora Jakubčíka	
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	329
Řeč poslance Petra Bendla	
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	332
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	334
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	335
Řeč poslance Antonína Sedi	336
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	336
Řeč poslance Ladislava Velebného	339
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	339
Řeč poslankyně Jany Fischerové	340
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	
Řeč poslance Adolfa Beznosky	
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	343
Řeč poslance Ladislava Šincla	345
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	345
Řeč poslance Josefa Nekla	
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	348
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	351
Řeč poslance Lea Luzara	
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	
Řeč poslance Jana Zahradníka	355
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Jana Farského	358
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	
Řeč poslankyne Marie Pencikove Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	
Řeč poslankyně Květy Matušovské	241
Rec postankyne Kvety Matusovske	
Ďoš ministro doprovy ČD Dono Ťoko	362
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	362 363
Řeč poslankyně Niny Novákové	362 363
Řeč poslankyně Niny NovákovéŘeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	362 363 364 364
Řeč poslankyně Niny Novákové Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Antonína Sedi	362 363 364 366
Řeč poslankyně Niny Novákové	362 363 364 366 367
Řeč poslankyně Niny Novákové Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Antonína Sedi	362 363 364 366 367 369

	Řeč poslance Ladislava Šincla	371
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	372
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	374
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	374
	Řeč poslance Petra Bendla	376
	Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	376
	Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	378
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	379
	Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	380
	Řeč poslance Adama Rykaly	380
	Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	381
	Řeč poslance Reného Čípa	
	Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	382
	Řeč poslance Reného Čípa	
	F	
23. le	edna 2015	
	Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.	
	* * 1	205
	Řeč poslance Romana Sklenáka	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	385
67.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslosouhlasu s ratifikací změna čl. 8 Římského statutu Mezinárodního tres soudu přijatá dne 10. června 2010 na Revizní konferenci Římského st v Kampale /sněmovní tisk 161/ - druhé čtení	tního
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	296
	Řeč poslance Reného Čípa	
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	387
	Rec ministra zamaniemen veerek Eudomia Zaoraika	367
	Usnesení schváleno (č. 599).	
	consorm som varions (c. c>>>).	
88.	Vládní návrh zákona o státních dluhopisových programech na úhradu schodku státního rozpočtu za rok 2013, části rozpočtovaného schodku stá rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015 a /sněmovní tisk 329/ - třetí čtení	tního
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	389
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	

24.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 363/ - prvé čtení
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka390Řeč poslance Martina Komárka391Řeč poslance Ludvíka Hovorky391
	Usnesení schváleno (č. 600).
	Pokračování v projednávání bodu
88.	Vládní návrh zákona o státních dluhopisových programech na úhradu části schodku státního rozpočtu za rok 2013, části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015 a 2016/sněmovní tisk 329/ - třetí čtení
	Řeč poslance Vladislava Vilímce393Řeč poslance Václava Votavy394Řeč poslance Miroslava Kalouska394Řeč poslance Tomia Okamury395Řeč poslance Miroslava Kalouska395
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.
	Řeč poslance Miroslava Kalouska 395
104.	Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Usnesení schváleno (č. 601 - 1. část).
	Řeč poslance Martina Kolovratníka 397
	Usnesení schváleno (č. 601 - 2. část).
	Řeč poslance Martina Kolovratníka 398

105.	Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47
	Řeč poslance Martina Kolovratníka 398
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
106.	Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu
	Řeč poslance Martina Kolovratníka399Řeč poslance Miroslava Kalouska399
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
107.	Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
	Řeč poslance Martina Kolovratníka400Řeč poslankyně Věry Kovářové401Řeč poslance Marka Bendy402Řeč poslance Martina Kolovratníka402Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana402
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
	Řeč poslance Martina Kolovratníka403Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana403
96.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 271/ - třetí čtení
	Řeč poslance Stanislava Pflégera
	Usnesení schváleno (č. 602).
25.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 158/2000 Sb., o vyhledávání, průzkumu a těžbě nerostných zdrojů z mořského dna za hranicemi pravomocí států a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 380/ - prvé čtení

	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 405 Řeč poslance Josefa Hájka 406
	Usnesení schváleno (č. 603).
26.	Vládní návrh zákona o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů (zákon o pyrotechnice) /sněmovní tisk 385/ - prvé čtení
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka407Řeč poslance Josefa Hájka408Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové408Řeč poslance Františka Laudáta409Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka409
	Usnesení schváleno (č. 604).
27.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 358/ - prvé čtení
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové 410 Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 412 Řeč poslance Antonína Sedi 413
	Usnesení schváleno (č. 605).
30.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 374/ - prvé čtení
	Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka
	Usnesení schváleno (č. 606 - 1. část).
	Řeč poslankyně Květy Matušovské416Řeč poslankyně Jany Fischerové417Řeč poslance Ivana Adamce418Řeč poslance Petra Bendla419Řeč poslance Ivana Pilného419Řeč poslance Jana Birkeho420Řeč poslance Petra Bendla420

	Řeč poslance Františka Laudáta420Řeč poslance Herberta Pavery421Řeč poslance Františka Váchy421
	Usnesení schváleno (č. 606 - 2. část).
	Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Pokračování v projednávání bodu
105.	Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
	Pokračování v projednávání bodu
106.	Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Usnesení schváleno (č. 607).
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
	Pokračování v projednávání bodu
107.	Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Usnesení schváleno (č. 608).
	Projednávání bodu bylo přerušeno.

32.	Návrh poslanců Jiřího Miholy, Romana Sklenáka, Jaroslava Faltýnka, Martiny Berdychové, Heleny Langšádlové, Olgy Havlové, Jaroslava Zavadila, Marka Bendy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 366/ - prvé čtení
	Řeč poslance Jiřího Miholy424Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové425Řeč poslankyně Dany Váhalové425Řeč poslance Jiřího Miholy427Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové428Řeč poslance Bohuslava Svobody428Řeč poslance Tomia Okamury429Řeč poslance Petra Kořenka429Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové429Řeč poslance Jiřího Miholy429Řeč poslance Marka Černocha430Řeč poslankyně Radky Maxové430Usnesení schváleno (č. 609).
71.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Filipínskou republikou na straně druhé, která byla podepsána v Phnom Penhu dne 11. července 2012 /sněmovní tisk 222/ - druhé čtení
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 432 Řeč poslance Rostislava Vyzuly 432 Usnesení schváleno (č. 610).
72.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé, která byla podepsána v Bruselu dne 27. června 2012 /sněmovní tisk 223/ - druhé čtení
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 433 Řeč poslance Jiřího Miholy 434
	Usnesení schváleno (č. 611).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

73.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Mongolskem na straně druhé, která byla podepsána v Ulánbátaru dne 30. dubna 2013 /sněmovní tisk 227/ - druhé čtení
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka435Řeč poslance Robina Böhnische435
	Usnesení schváleno (č. 612).
76.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Moldavskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 370/ - prvé čtení
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 436 Řeč poslance Robina Böhnische 437
	Usnesení schváleno (č. 613).
138.	Závěrečná zpráva vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard /sněmovní dokument 1699/
	Řeč poslance Bronislava Schwarze439Řeč poslance Daniela Korteho440Řeč poslance Ivana Gabala442Řeč poslance Bronislava Schwarze447
	Usnesení schváleno (č. 614).
10. úi	nora 2015
	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.
	Řeč poslance Miroslava Kalouska449Řeč poslance Romana Sklenáka451Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka451Řeč poslance Martina Kolovratníka451Řeč poslance Pavla Blažka452

	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	455
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Rec postance imnostava Katouska	430
141.	Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování v životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, související zákony /sněmovní tisk 299/8/ - vrácený Senátem	(zákor
	¥	
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	
	Řeč senátora Petra Šilara	
	Řeč poslance Jana Zahradníka	460
	Usnesení schváleno (č. 615).	
142.	Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zako ve znění pozdějších předpisů, a zákonné opatření Senátu č. 341/20 kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve pozdějších předpisů, a zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů soužení pozdějších předpisů, soužení pozdějších předpisů, soužení se zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, soužení se zdění	13 Sb. zněn zákor
	Ďaž ministrouž mas mistri namni ČD Vanto Člastvo-i	462
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	
	Řeč senátora Radko Martínka	
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslance Jana Farského	464
	Řeč poslance Františka Laudáta	465
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	466
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	466
	Usnesení schváleno (č. 616).	
143.	Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědí půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/19 o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozpředpisů /sněmovní tisk 339/7/ - vrácený Senátem	91 Sb.
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	468
	Řeč senátora Radko Martínka	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	472
	NEC posiance winosiava Naiouska	4/2

	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	473
	Řeč poslance Michala Kučery	
	Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	475
	Řeč senátora Radko Martínka	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	478
	Řeč poslance Zbyňka Štanjury	
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	480
	Řeč poslance Petra Bendla	480
	Řeč poslance Václava Zemka	483
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	484
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Usnesení schváleno (č. 617).	
108.	Informace vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice	
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	489
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	494
	Řeč poslance Petra Fialy	499
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Františka Laudáta	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslance Františka Laudáta	
	Řeč poslankyně Anny Putnové	
	Řeč poslankyně Kristýny Zelienkové	514
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
	Řeč poslance Robina Böhnische	
	Řeč poslance Antonína Sedi	
	Řeč poslance Milana Šarapatky	
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	
	Řeč poslance Milana Šarapatky	
	Řeč poslance Karla Fiedlera	520
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	520

	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	520
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
11. ú	nora 2015	
	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
	Řeč poslance Radka Vondráčka	524
	Řeč poslance Petra Adama	524
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	527
	Řeč poslance Milana Urbana	528
	Řeč poslance Pavla Kováčika	528
	Řeč poslance Romana Sklenáka	
	Řeč poslance Romana Kubíčka	529
	Řeč poslance Petra Adama	
	Řeč poslance Tomia Okamury	530
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	530
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	531
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
99.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upr některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním a nebytových prostorů v domě s byty, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmín podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o zn některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněm tisk 308/ - třetí čtení	bytů kách něně
	Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	522
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	533
	Řeč poslance Pavla Plzáka	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Jiřího Koubka	
	Řeč poslance Josefa Uhlíka	
	Usnesení schváleno (č. 618).	
	Řeč poslance Josefa Uhlíka	537

89.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvy kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 262/ - třetí	
	Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera Řeč poslance Vladimíra Koníčka	
	Usnesení schváleno (č. 619).	
90.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodenergií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o sprá poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 301/ - třetí čtení	
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka Řeč poslance Martina Novotného Řeč poslance Ivana Adamce Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	539 541
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Martina Novotného Řeč poslance Milana Urbana Řeč poslance Marka Bendy Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka Řeč poslance Milana Urbana Řeč poslance Petra Bendla Řeč poslance Marka Bendy Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Milana Urbana Řeč poslance Petra Bendla Řeč poslance Petra Bendla Řeč poslance Petra Bendla Řeč poslance Petra Bendla Řeč poslance Marka Černocha Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka Řeč poslance Petra Bendla Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Milana Urbana Usnesení schváleno (č. 620).	542 543 544 544 545 545 546 546 547 547 547
91.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investi pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách znění pozd. předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 302/ - třetí), ve
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka Řeč poslance Martina Novotného	
	Usnesení schváleno (č. 621).	

92.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 303/ - třetí čtení
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka554Řeč poslance Jaroslava Klašky555
	Usnesení schváleno (č. 622).
93.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a další související zákony /sněmovní tisk 261/ - třetí čtení
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 556 Řeč poslance Lukáše Pletichy 556
	Usnesení schváleno (č. 623).
94.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 305/ - třetí čtení
	Řeč poslance Martina Plíška557Řeč poslance Marka Bendy558
	Usnesení schváleno (č. 624).
95.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s účinností rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 306/ - třetí čtení
	Řeč poslance Miroslava Kalouska559Řeč poslance Jeronýma Tejce560Řeč poslance Zbyňka Stanjury561Řeč poslance Miroslava Kalouska561Řeč poslance Radka Vondráčka562Řeč poslance Jeronýma Tejce562Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce563Řeč poslance Lukáše Pletichy563
	Usnesení schváleno (č. 625).

97.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o lé a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve pozdějších předpisů /sněmovní tisk 269/ - třetí čtení	
	Řeč poslance Igora Nykla Řeč poslance Víta Kaňkovského	
	Usnesení schváleno (č. 626).	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	568
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
98.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předšk základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský záko znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 288/ - třetí č	on), ve
	Řeč poslankyně Niny Novákové	560
	Řeč poslankyně Marty Semelové	
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	
	Řeč poslankyně Anny Putnové	
	Řeč poslance Adolfa Beznosky	
	Řeč poslance Simeona Karamazova	
	Řeč poslance Jana Zahradníka	
	Řeč poslance Karla Raise	
	Řeč poslance Petra Kořenka	573
	Řeč poslankyně Marty Semelové	
	Řeč poslankyně Niny Novákové	574
	Řeč poslance Bronislava Schwarze	574
	Řeč poslance Ivana Pilného	
	Řeč poslance Jiřího Zlatušky	
	Řeč poslance Roma Kostřici	579
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
28.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstn ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 296/ - prvé čtení	anosti,
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	580
	Řeč poslance Jaroslava Zavadila	
	Řeč poslance Adolfa Beznosky	
	Usnesení schváleno (č. 627).	

29.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zrušuje zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a zrušují nebo mění některé další zákony /sněmovní tisk 376/ -prvé čtení
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové582Řeč poslance Jaroslava Zavadila582Řeč poslance Miroslava Opálky584Řeč poslance Vladislava Vilímce586
	Usnesení schváleno (č. 628).
31.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 386/ - prvé čtení
	Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka588Řeč poslance Rostislava Vyzuly589Řeč poslankyně Soni Markové590Řeč poslance Ludvíka Hovorky593Řeč poslance Igora Nykla594Řeč poslance Leoše Hegera595
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.
	Řeč poslance Bohuslava Svobody 597 Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 600
	Usnesení schváleno (č. 629).
35.	Návrh poslance Petra Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 146/ - prvé čtení
	Řeč poslance Petra Fialy601Řeč poslance Václava Votavy602
	Usnesení schváleno (č. 630).

47.	Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré, Josefa Vondráška, Re Čípa, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika a Alexandra Černého na vydání záko o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjn ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání) /sněmov tisk 235/ - prvé čtení	na ıů
	Řeč poslance Jiřího Dolejše60Řeč poslance Josefa Vozdeckého60Řeč poslance Miroslava Kalouska60Řeč poslance Pavla Kováčika60)7)9
	Usnesení schváleno (č. 631).	
38.	Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydá zákona o působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky přízení společností ovládaných státem /sněmovní tisk 167/ - prvé čtení	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	1
	Řeč poslance Ivana Pilného	4
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	5
	Řeč poslance Václava Snopka	
	Řeč poslance Ivana Pilného	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Romana Sklenáka	.7
	Usnesení schváleno (č. 632).	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	.7
53.	Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Davida Kádnera, Pet Adama, Augustina Karla Andrleho Sylora, Marka Černocha, Karla Fiedler Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Mila Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústav zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavní zákonů /sněmovní tisk 319/ - prvé čtení	ra, na mí
	Řeč poslance Tomia Okamury	8
	Řeč poslance Pavla Blažka 62	21
	Řeč poslance Marka Černocha	
	Řeč poslance Jana Chvojky	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Karla Fiedlera	
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	
	Řeč poslance Martina Novotného	24

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Jana Chvojky	,
Řeč poslance Tomia Okamury)
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	,
Řeč poslance Petra Adama	
Řeč poslance Igora Jakubčíka	
Řeč poslance Jana Chvojky	,
Řeč poslance Tomia Okamury	
Řeč poslance Martina Lanka	
Řeč poslance Martina Novotného	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	,
Řeč poslance Františka Laudáta	,
Řeč poslance Tomia Okamury	ŀ
Řeč poslance Bohuslava Svobody	,
Řeč poslance Petra Kořenka	,
Řeč poslance Františka Váchy	
Řeč poslance Karla Fiedlera	,
Řeč poslance Františka Váchy)
Řeč poslance Petra Bendla	•
Řeč poslance Marka Černocha	,
Řeč poslance Tomia Okamury	
Řeč poslance Ivana Adamce	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Adolfa Beznosky	
Řeč poslance Davida Kádnera	
Usnesení schváleno (č. 633).	
Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona	
kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištěn a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějšícl	
předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 126/ - prvé čtení	-
Řeč poslankyně Soni Markové	,
Řeč poslance Igora Nykla	
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	,

Projednávání bodu bylo přerušeno.

12. února 2015

33.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Romana Sklenáka	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	. 651
117.	Dotační programy zemědělství pro rok 2015 poskytované podle § 1, § 2 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněttisk 373/	
	Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	. 653
	Řeč poslance Ladislava Velebného	. 655
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Řeč poslance Jana Zahradníka	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslance Herberta Pavery	
	Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč postance řetra Bendia Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	
	Řeč poslance Ladislava Velebného	
	Usnesení schváleno (č. 634).	
146.	Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2015 /sněr dokument 1965/	novní
	Řeč poslance Václava Votavy	. 664
	Usnesení schváleno (č. 635).	
111.	Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kan Poslanecké sněmovny /sněmovní dokument 1676/	celáře
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	665
	Řeč poslance Václava Votavy	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	
	Usnesení schváleno (č. 636)	

68.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Protokol z roku 1997 k Mezinárodní úmluvě o zamezení znečištění moří z lodí a k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o zamezení znečištění moří z lodí, přijatá Mezinárodní námořní organizací dne 2. listopadu 1973 /sněmovní tisk 168/ - druhé čtení
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 667 Řeč poslance Karla Raise 668
	Usnesení schváleno (č. 637).
69.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Bahamským společenstvím o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Nassau dne 6. března 2014 /sněmovní tisk 204/ - druhé čtení
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 669 Řeč poslankyně Jany Fischerové 670 Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 670
	Usnesení schváleno (č. 638).
70.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Dohody o Mezinárodní finanční korporaci vyplývající z usnesení Správní rady IFC č. 256 ze dne 9. března 2012/sněmovní tisk 217/ - druhé čtení
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 671 Řeč poslance Reného Čípa 672
	Usnesení schváleno (č. 639).
	Řeč poslance Miroslava Kalouska672Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana672
77.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Pákistánskou islámskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 2. května 2014/sněmovní tisk 228/ - prvé čtení
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 673 Řeč poslankyně Jany Fischerové 674

	Usnesení schváleno (č. 640 - 1. část).
	Řeč poslankyně Jany Fischerové
	Usnesení schváleno (č. 640 - 2. část).
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.
78.	Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Manilské změny Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků, 1978, z roku 2010 a Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby, 1978 /sněmovní tisk 280/ - prvé čtení
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 676 Řeč poslance Jiřího Miholy 676
	Usnesení schváleno (č. 641).
79.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Ukrajinou na straně druhé /sněmovní tisk 310/ - prvé čtení
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka677Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka679Řeč poslankyně Jany Fischerové681Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa683Řeč poslankyně Dany Váhalové685Řeč poslance Tomia Okamury686Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka687Řeč poslance Tomia Okamury687Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky688Řeč poslance Petra Bendla688Řeč poslance Miroslava Kalouska689Řeč poslance Tomia Okamury689Projednávání bodu bylo přerušeno.
	Pokračování v projednávání bodu

108.	Informace vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice	
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	690
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	691
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	
	Řeč poslance Františka Laudáta	693
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	693
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	695
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	
	Usnesení schváleno (č. 642).	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	697
	Pokračování v projednávání bodu	
79.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslosouhlasu s ratifikací Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Evropspolečenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné s a Ukrajinou na straně druhé /sněmovní tisk 310/ - prvé čtení	ským
	Řeč poslance Jaroslava Foldyny	607
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	608
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	699
	Řeč poslance Jeronýma Tejce	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Stanislava Humla	701
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Jaroslava Foldyny	
	Řeč poslance Vítězslava Jandáka	703
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	
	Řeč poslance Marka Bendy	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Michala Kučery	
	Řeč poslance Františka Laudáta	
	Řeč poslance Marka Ženíška	
	Řeč poslance Miroslava Opálky	
	Řeč poslance Jiřího Junka	
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	709

	Řeč poslance Daniela Korteho	710
	Řeč poslance Jaroslava Foldyny	
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	
	Řeč poslance Milana Šarapatky	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Vítězslava Jandáka	712
	Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	714
	Řeč poslance Vítězslava Jandáka	
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	715
	Řeč poslance Martina Novotného	717
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	717
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
140.	Ústní interpelace	
	Řeč poslance Reného Čípa	718
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	
	Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	719
	Řeč poslankyně Marty Semelové	720
	Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	
	Řeč poslance Stanislava Mackovíka	
	Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	
	Řeč poslance Daniela Korteho	725
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	
	Řeč poslance Daniela Korteho	
	Řeč poslance Igora Nykla	
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	
	Řeč poslankyně Niny Novákové	
	Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	
	Řeč poslance Antonína Sedi	
	Řeč poslance Ladislava Šincla	
	Řeč poslankyně Gabriely Peckové	
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	734
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslankyně Jany Fischerové	
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	
	Řeč poslankyně Jany Fischerové	
	Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	739

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	739
Řeč poslankyně Radky Maxové	740
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	740
Řeč poslankyně Radky Maxové	740
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
Daisi cast schuze fiuli mistopieuseua r Sr Jan Bartosek.	
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	741
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	
Řeč poslance Ivana Adamce	742
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	743
Řeč poslance Michala Kučery	744
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	745
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	745
Řeč poslance Jana Zahradníka	747
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	
Řeč poslankyně Jany Hnykové	750
Řeč poslance Leoše Hegera	
Řeč poslance Reného Čípa	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	
Řeč poslance Stanislava Grospiče	
Řeč poslance Jana Farského	
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	753
Řeč poslankyně Věry Kovářové	754
Řeč poslance Reného Čípa	
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	755
Řeč poslance Reného Čípa	756
Řeč poslance Ladislava Šincla	
Řeč poslankyně Věry Kovářové	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	
Řeč poslance Jana Farského	
Řeč poslance Antonína Sedi	
Řeč poslance Jana Zahradníka	
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	760
Řeč poslance Jana Zahradníka	
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	
Řeč poslance Michala Kučery	
Řeč poslance Stanislava Grospiče	
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	763
Řeč poslankyně Jany Hnykové	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	764
Řeč poslankyně Jany Černochové	765
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	
Řeč poslankyně Marty Semelové	
rece positing ite marty beliefove	/ 00

	Reč ministra školství, mládeže a tělovýchovy CR Marcela Chládka	
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	
	Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	768
	Řeč poslankyně Marty Semelové	770
	Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	770
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	771
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	771
	Řeč poslankyně Jany Černochové	773
	Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	773
13. ú	nora 2015	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
	Řeč poslance Romana Sklenáka	777
	Řeč poslance Jeronýma Tejce	
	Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	
98.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o před základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zá znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 28	ikon), ve
	čtení	
		790
	Řeč poslance Romana Sklenáka	
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody	780
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky	780 781
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	780 781 781
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové Řeč poslance Zbyňka Stanjury	780 781 781 781
	Řeč poslance Romana Sklenáka	780 781 781 782
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Jiřího Zlatušky	780 781 781 781 782 782
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslance Jiřího Miholy	780 781 781 781 782 782
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslance Jiřího Miholy Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	780 781 781 782 782 782 782
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslance Jiřího Miholy Řeč poslankyně Heleny Langšádlové Řeč poslankyně Niny Novákové	780 781 781 782 782 782 784
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslance Jiřího Miholy Řeč poslankyně Heleny Langšádlové Řeč poslankyně Niny Novákové Řeč poslance Karla Raise	780 781 781 782 782 782 784 784
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslance Jiřího Miholy Řeč poslankyně Heleny Langšádlové Řeč poslankyně Niny Novákové Řeč poslankyně Anny Putnové	780 781 781 781 782 782 784 784 785
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslance Jiřího Miholy Řeč poslankyně Heleny Langšádlové Řeč poslankyně Niny Novákové Řeč poslance Karla Raise Řeč poslankyně Anny Putnové Řeč poslance Zbyňka Stanjury	780 781 781 781 782 782 784 784 785 786
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslance Jiřího Miholy Řeč poslankyně Heleny Langšádlové Řeč poslankyně Niny Novákové Řeč poslance Karla Raise Řeč poslankyně Anny Putnové Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Petra Fialy	780 781 781 782 782 782 784 784 785 786 786
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslance Jiřího Miholy Řeč poslankyně Heleny Langšádlové Řeč poslankyně Niny Novákové Řeč poslance Karla Raise Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Petra Fialy Řeč poslance Jiřího Miholy	780 781 781 782 782 782 784 785 786 786 787
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslance Jiřího Miholy Řeč poslankyně Heleny Langšádlové Řeč poslankyně Niny Novákové Řeč poslance Karla Raise Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Petra Fialy Řeč poslance Piřího Miholy Řeč poslance Petra Kořenka	780 781 781 782 782 782 784 785 786 786 787
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslance Jiřího Miholy Řeč poslankyně Heleny Langšádlové Řeč poslance Karla Raise Řeč poslance Karla Raise Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Petra Fialy Řeč poslance Petra Kořenka Řeč poslance Petra Kořenka	780 781 781 782 782 782 784 785 786 786 787 788
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslance Jiřího Miholy Řeč poslankyně Heleny Langšádlové Řeč poslankyně Niny Novákové Řeč poslance Karla Raise Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Petra Fialy Řeč poslance Petra Kořenka Řeč poslance Antonína Sedi Řeč poslance Petra Fialy	780 781 781 782 782 782 784 785 786 786 787 788 788
	Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka Řeč poslance Jiřího Zlatušky Řeč poslance Jiřího Miholy Řeč poslankyně Heleny Langšádlové Řeč poslance Karla Raise Řeč poslance Karla Raise Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Petra Fialy Řeč poslance Petra Kořenka Řeč poslance Petra Kořenka	780 781 781 781 782 782 784 784 785 786 786 787 788 788 788

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

	Řeč poslance Jiřího Miholy	791
	Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	792
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	792
	Řeč poslance Ivana Pilného	792
	Řeč poslance Herberta Pavery	
	Řeč poslance Františka Váchy	
	Řeč poslance Petra Kořenka	
	Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	797
	Řeč poslance Jiřího Miholy	
	Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
	Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	
	Řeč poslance Marka Bendy	
	Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	804
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	806
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	806
	Řeč poslance Daniela Korteho	807
	Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	807
	Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	807
	Řeč poslance Jaroslava Holíka	811
	Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	811
	Usnesení schváleno (č. 643).	
	Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	814
100.		
	informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sn	ěmovní
	tisk 298/ - třetí čtení	
	Řeč poslance Jana Zahradníka	815
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	
	Řeč poslance Františka Laudáta	
	Řeč poslance Miloše Babiše	
	Nee postance minose baoise	010

	Usnesení schváleno (č. 644).
	Řeč poslance Miloše Babiše817Řeč poslance Zbyňka Stanjury817Řeč poslance Bronislava Schwarze817Řeč poslance Zbyňka Stanjury818Řeč poslance Martina Kolovratníka818
	Pokračování v projednávání bodu
105.	Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
	Pokračování v projednávání bodu
106.	Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
	Pokračování v projednávání bodu
107.	Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
	Řeč poslance Martina Kolovratníka 820
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
144.	Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy
	Řeč poslance Martina Kolovratníka821Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana821Řeč poslance Martina Kolovratníka821Řeč poslance Zbyňka Stanjury821Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa823

	Reč poslance Martina Kolovratníka	.3
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
145.	Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní uni	e
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	4
	Řeč poslance Bronislava Schwarze	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Bronislava Schwarze	6
101.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o České rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozová rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve zně pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ - třetí čtení	in
	Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	:6
	Řeč poslance Daniela Korteho	
	Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	
	Řeč poslance Martina Komárka 82	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	
	Řeč poslance Daniela Korteho	
	Řeč poslance Petra Bendla 83 Řež poslance Stanielava Barkova 82	
	Řeč poslance Stanislava Berkovce 83	U
	Usnesení schváleno (č. 645).	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	2
	Usnesení schváleno (č. 646).	
	Pokračování v projednávání bodu	
105.	Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny p vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavl dálnice D47	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka 83	2
	Pokračování v projednávání bodu	

106.	Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu
	Řeč poslance Martina Kolovratníka 833
	Pokračování v projednávání bodu
107.	Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Usnesení schváleno (č. 647).
	Pokračování v projednávání bodu
144.	Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Usnesení schváleno (č. 648).
	Pokračování v projednávání bodu
145.	Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie
	Řeč poslance Martina Kolovratníka 833
	Závěrečná řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška.

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny 20. ledna 2015 Přítomno: 188 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.11 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 25. schůzi Poslanecké sněmovny. Organizační výbor Sněmovny stanovil návrh pořadu této schůze ve čtvrtek dne 8. ledna tohoto roku a pozvánka vám byla rozeslána v pátek 9. ledna.

Prosím, abyste se všichni znovu přihlásili svými identifikačními kartami, protože se jedná o novou schůzi. Zopakuji čísla náhradních karet, to znamená, že pan poslanec Kalousek má číslo 1, pan poslanec Schwarz číslo 6 a nově pan poslanec Tejc číslo 10.

Nyní bychom přistoupili k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili pana poslance Adolfa Beznosku a pana poslance Jiřího Petrů. Zeptám se, zda je jiný návrh na ověřovatele schůze. Není tomu tak.

Zahájím tedy hlasování a ptám se, kdo je pro, aby se tito dva kolegové stali ověřovateli, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 1. Přihlášeno je v této chvíli 138, pro 121, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovateli 25. schůze určili pana poslance Beznosku a pana poslance Petrů.

Co se týká omluv, platí omluvy ze 24. schůze a žádnou další jsem neobdržel.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 25. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Pokud jde o celkový průběh projednávání pořadu schůze, tak mám z dnešního grémia několik návrhů a informací, na kterých se dnešní grémium shodlo.

Za prvé, grémium navrhuje zařadit do pořadu 25. schůze Poslanecké sněmovny nový bod. Název tohoto bodu by zněl Informace vlády o bezpečnostní situaci v České republice. Navrhujeme pevně tento bod zařadit na úterý 10. února jako první bod.

Dále grémium navrhuje vyhovět následujícím žádostem:

Žádost paní poslankyně Milady Halíkové o vyřazení bodů 28 a 124, což je tisk 164, návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy o volbách do zastupitelstev obcí ve druhém a třetím čtení.

Navrhujeme vyhovět panu ministrovi zahraničních věcí, aby bod 96, tisk 336, což je smlouva s Gruzií, byl projednán ve čtvrtek 12. února jako první bod po písemných interpelacích.

Dále – toto je pouze pro informaci – pan poslanec Vondráček oznámil, že bere zpět svůj návrh zákona, což je tisk 355, bod 68.

Pan předseda ústavněprávního výboru poslanec Jeroným Tejc požádal o vyřazení těchto bodů z návrhu pořadu schůze: body 12 a 108, druhé a třetí čtení občanského soudního řádu, tisk 337, body 21 a 117, opět druhé a třetí čtení tisku 106, rovněž občanský soudní řád, body 22 a 118, druhé a třetí čtení tisku 107, body 23 a 119, tisk 124, rovněž druhé a třetí čtení, a body 26 a 122, tisk 234, druhé a třetí čtení.

Paní primátorka hlavního města Prahy jménem Zastupitelstva hlavního města Prahy požádala o vyřazení bodů 27 a 123, což je tisk 115, regulace prostituce ve druhém a třetím čtení.

Pan poslanec Faltýnek oznámil, že jménem předkladatelů bere zpět návrh zákona, tisk 194, bod 52 – o tom hlasovat nemusíme, ale požádal o vyřazení bodů 17 a 113, což je druhé a třetí čtení zákona o cestovním ruchu, tisk 276, a o vyřazení bodu 41, což je tisk 309, první čtení zákona o podpoře regionálního rozvoje.

Poslední informace z mé strany – v pátek 16. 1. vrátil Senát Poslanecké sněmovně návrh zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, tisk 299, návrh zákona o veřejných zakázkách, tisk 300, a návrh zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, tisk 339, což jsou tisky, které v této chvíli nemají splněnou lhůtu a o jejich případném zařazení do 25. schůze Poslanecké sněmovny rozhodneme až při pokračování této schůze 10. února.

To je z mé strany vše. Mám zde přihlášky z vaší strany k pořadu schůze. První vystoupí pan poslanec Laudát a po něm pan poslanec Jiří Dolejš. Pane poslanče, prosím, máte slovo. (V sále je velký hluk.)

Já prosím o klid. Pan poslanec bude evidentně navrhovat věc týkající se pořadu schůze a já si budu muset jeho návrh zaznamenat. Zatím bych ho obtížně slyšel, takže prosím o klid. A prosím ty, kteří chtějí diskutovat, včetně pana ministra školství, mládeže i tělovýchovy – děkuji. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Takže děkuji za slovo, pane předsedo. Pane premiére, dámy a pánové, dovolte, abych navrhl zařazení bodu, který by se jmenoval Imigrační politika České republiky.

My jsme veřejně avizovali po Novém roce – začali jsme tuto problematiku připravovat, není to nic nového a nereaguje to na situaci, která se mezitím dramaticky změnila

Pane předsedo, mohl byste rozehnat sociální demokraty, aby se nějak usadili? (Někteří poslanci se vestoje hlasitě baví.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem si všiml, že na moje výtky nebylo reagováno, takže buď ten hluk z levé strany spektra přestane, nebo přeruším schůzi.

Poslanec František Laudát: Děkuji vám. My jsme dostali velice silně znepokojivé zprávy již v předvánočním období a začali jsme během svátků i mezi svátky připravovat problematiku a moc bych vás prosil, abyste vyhověli naší žádosti.

Nechceme tímto požadavkem nijak blokovat předem ohlášený pořad schůze a jsme ochotni akceptovat termín a čas, kdy bude tento bod pevně zařazen. Domníváme se s ohledem na závažnost tématu, že na projednávání tohoto bodu je nezbytná přítomnost pana premiéra Sobotky a pana ministra vnitra Chovance. Proto bych poprosil, abych při tom návrhu věděl, kdy budou ve Sněmovně tento týden, a podle toho bychom se mohli dohodnout, že by tento bod byl pevně zařazen.

Stručné zdůvodnění zařazení tohoto bodu. Již delší dobu Evropa, zejména země Evropské unie, čelí bezprecedentní humanitární krizi v novodobé historii. Podle odhadu je až 25 milionů lidí na útěku před válečnými konflikty a ekonomickou bídou z regionů postižených válečným běsněním. Tito uprchlíci se snaží všemi prostředky dostat zejména do zemí Evropské unie. Evropská unie zatím tuto situaci zjevně nezvládá

Za druhé, situaci eskaluje poslední dobou hnutí, které se nazývá Islámský stát. Jeho ozbrojené složky se neštítí jakéhokoliv násilí. Na útěku přežívají v katastrofálních podmínkách v uprchlických táborech miliony lidí, jak umírněných muslimů... (Odmlka pro neklid v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, vy mi nedáváte jinou možnost. Já znovu prosím – a je to znovu dvojice zde vpředu. Pane ministře, nezlobte se, a to samé platí pro paní místopředsedkyni. Pokud chcete konzultovat věci, tak mimo jednací sál! Prosím. **

Poslanec František Laudát: Na útěku přežívají v katastrofálních podmínkách v uprchlických táborech miliony lidí, jak umírněných muslimů, tak zejména lidí křesťanského vyznání. Speciálně na tuto skupinu bych upozornil. Skutečně drtivá převaha muslimských běženců samozřejmě ovládá a určuje život těchto uprchlických táborů. O to horší je postavení této specifické skupiny. Jedná se především o běžence samozřejmě s křesťanskými kořeny, které sahají až téměř do doby před dvěma tisíci lety, to znamená, mají delší dobu v podstatě svoji kulturu a hodnoty, z kterých vychází i naše civilizace, než máme my.

Za třetí. Křesťanští uprchlíci se ocitají v bezvýchodné situaci. Jejich majetky jsou vyrabovány, nejbližší příbuzní povražděni a je vysoce pravděpodobné, že i v případě porážky Islámského státu se nemají kam vrátit. Přitom se jedná o rody s tisíciletou křesťanskou tradicí, která sahá dále než naše, jak jsem říkal. Ve svých zemích do začátku válečných konfliktů patřily ke střední a vyšší třídě jak díky svému vzdělání, tak i ekonomickému postavení. Nejsou islamisty, jsou naopak oběti islamistů. (Velký hluk v sále, poslanci se stále baví.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové...

Poslanec František Laudát: Model multikulturní společnosti, jak byl vytvořen například ve Francii, Belgii, ve skandinávských zemích a Německu, přestává fungovat. Napětí mezi komunitami a většinovým obyvatelstvem generuje násilí a stále více i terorismus.

Za páté. Stále probíhající diskuse eskalované nedávnými událostmi v Francii, Belgii a dnes i v Německu ukazují, že na tuto výbušnou, citlivou problematiku nejsou dostatečně připraveni nejen politici, ale i média.

Za šesté. S ohledem na naše členství v schengenském prostoru se dramaticky i pro nás mění bezpečnostní situace. Krátce na vysvětlenou. Nechci na úvod této schůze, když u té předešlé jsme drželi minutu ticha za oběti terorismu v několika zemích, líčit dramatické osudy křesťanských běženců, aktuálně v Iráku, Sýrii, postavení koptů, které bylo dramatické v Egyptě a částečně se zlepšilo díky převzetí moci armádou. Sami všichni jste slyšeli a četli, s tím, že to vypadá až z nějakého dramatického filmu s napsaným scénářem, o osudu jezídů, kteří jsou hubeni způsobem hodně zavrženíhodným. Z těchto důvodů i mnoha dalších si vás dovolujeme požádat o zařazení tohoto bodu, ve kterém by byly diskutovány následující okruhy problémů.

Za prvé. Formy a rozsah pomoci uprchlíkům na místě.

Za druhé. Otázka poskytnutí azylu pro syrské, irácké křesťany, jezídy a kopty. Vytvoření něčeho, co bych nazval bezpečná azylová politika České republiky.

Za třetí. Pozice české vlády k problematice imigrace a boje s terorismem v rámci Evropské unie.

Za čtvrté. Bezpečnostní situace v souvislosti s terorismem, posílení rozpočtu bezpečnostních služeb, úprava legislativy atd.

Za páté. Přepracování či úpravy imigrační politiky v souvislosti s aktuální situací.

Za šesté. Operativní přizpůsobení činnosti orgánů Sněmovny v naléhavé prioritě. Například zaúkolování výborů a podvýborů, úprava plánů zahraničních cest. Domnívám se, že by bylo dobré, pokud by se nám povedlo, v těchto bodech nějakým způsobem, aby se to neprolínalo, vést strukturovanou diskusi a abychom neskončili zařazením tohoto bodu u nějakých vlastně bez konce, ale u zcela konkrétního usnesení, které by vládě dávalo mantinely, které by jí dávalo podporu při prosazování jednotné evropské imigrační politiky ve smyslu obrany zemí schengenského prostoru, aby jí dávalo možnosti, aby mohla jasně vysvětlit společnosti, pokud tady nabízí někomu azyl, tak kterým skupinám a proč, aby jí dalo možnost a větší podporu pomáhat utečencům v uprchlických táborech, aby občané slyšeli jasné signály, byť už to zaznělo, že v nějaké formě tady má být zařazen bod o bezpečnostní situaci v České republice.

Osobně se děsím toho, co předvádějí někteří politici, a samozřejmě, že společnost prostřednictvím médií naslouchá, a můžou tady nechtěně v dobré víře vyvolat takové problémy, že Česká republika si může na dlouhé desítky roků zkazit pověst. Jestliže

někdo říká, ať přijmeme někoho, ať mu pomůžeme, ale až skončí válečný konflikt, ať se vrátí zpátky. Jednak – za kolik kroků skončí válečný konflikt? Domníváte se, že syrští křesťané, kteří dlouhodobě postupně ztráceli – totéž v Iráku – na významu ať už díky menší porodnosti, tak zejména cílenému vytlačování, genocidě, se budou mít i v případě, že se za možná deset let nějakým způsobem podaří ustát tamto prostředí, že budou mít ještě šanci se vrátit? Přitom se nejedná o standardní lidi, který bychom měli nabídnout přijetí na našem území. Jsou to lidé často s vysokoškolským vzděláním na prestižních univerzitách. Ve svých zemích patřili ke střední a vyšší třídě. Lze očekávat, že by měli velikou šanci se začlenit do české společnosti a být ne přítěží, ale naopak významným prorůstovým a i lidským faktorem.

Česká společnost je nemocná, česká společnost neví často, co předvádět, v čem si vyrábět problémy, ale ty skutečné problémy, tím nesnižuji problémy osobních individuálních lidí, individualit, ale ty skutečné a zásadní problémy zatím leží mimo hranice naší země.

Ptám se vás – když jsme slyšeli již od předvánoční doby debaty – jak by vám bylo, kdybyste museli v roce 1969 poslouchat, že někdo chce uspořádat referendum o přijetí azylantů? Jak by vám bylo, kdyby někdo váhal i přijmout vaše děti, kde už se licituje o to, zda budou žít, či nebudou žít? Řada politiků se ke konci minulého roku oháněla Václavem Havlem. Když se podíváte na stránky s jeho hesly, tak tam si najdete také jeho nějaké zkratky, jeho prohlášení. A najdete tam mezi řadou i jedno, které říká: nejvíce pomůžete sami sobě, pokud pomůžete druhému. A ono to platí, bych řekl, v tomto případě zvláště naléhavě. Možná ve světle toho, kdybychom tu nejvyšší formu pomoci nabídli právě vlastně lidem, kteří trpí kvůli svému náboženskému přesvědčení, nejsou ekonomickými běženci, tak možná, že bychom pomohli nejenom tolik jim jako sami sobě.

Docela bych rád, aby se v případě zařazení tohoto bodu hlavní politické strany, nebo donedávna hlavní, když už ne tady, tak samy nad sebou zamyslely, zda občanský princip a principy svobody platí jenom, že je chtějí aplikovat pro aktuálně občany České republiky, aby se zamyslely, jestliže hlásají sociální společnost, pravicovou sociální politiku, zda jsou omezeni jenom na občany České republiky, nebo jsou ochotni toto aplikovat i na nové občany České republiky, kteří by vlastně byli pro naši zemi přínosem. Myslím si, že je to podstatně efektivnější, jak pomoci sami sobě, a to dokonce pragmaticky i v ekonomické oblasti, než se jezdit doprošovat čehosi do Číny, než riskovat s nestabilními ekonomickými obry na hliněných nohách, kterým stačí jedna pokleslá komodita a už se pomalu hroutí. Tohle všechno by mohlo být v tom bodě diskutováno, nad tím by se mohli lídři zamyslet.

Jsem velice znepokojen z formy, jakou zatím, a to i z veřejnoprávních médií, je veřejnost informována. Co si mám myslet o průzkumu Českého rozhlasu, který si krátce po událostech v Paříži objedná průzkum a ještě se s ním chlubí, že 98 procent lidí nechce přijmout azylanty na našem území. Samozřejmě ale nikdo neřekne, že jsou azylanti jedni a jsou azylanti druzí. Takže to všechno jsou věci, které mohou nevratně zasít do naší společnosti nenávist, uzavřenost.

Lepší by bylo aktivní i imigrační politikou předskočit vývoj, získat si prestiž na mezinárodním poli a nečekat, až nás Evropská unie dotlačí do toho, že pak už si nebudeme moci dokonce ani vybírat, nebudeme mít čas prověřovat, kdo na naše území přijde a kdo nepřijde.

Pokud vláda k dalším bodům vypálí, jak se pořídí skener nebo identifikace osob na ruzyňské letiště, chtěl bych, aby v rámci jednotlivých bodů, a to je například v té části bezpečnostní situace v souvislosti s terorismem, věděla, že nejenom existuje Ruzyně – letiště, ale že mezinárodní provoz, dokonce Schengen/Non-Schengen, mají i některá regionální letiště a že v případě, že bude chtít uhlídat tento prostor solidním způsobem, bude muset tato zařízení zřejmě časem aplikovat i na dalších letištích. Ale stávající provozovatelé nebudou mít takové finanční prostředky a možnosti, jako má stát. Domnívám se, že by také zde mělo být řešeno a vláda by měla dostat nějaké časové termíny, aby přišla skutečně s koncepčními, promyšlenými tahy, promyšlenými vizemi.

Dámy a pánové, nestavěl jsem návrh tohoto bodu konfrontačně. Domnívám se, že to je podstatně větší priorita, než cokoli máme v tuto chvíli zařazeno na program Sněmovny.

Jelikož nevím, kdy tady pan premiér bude nebo nebude, zeptám se, jestli ve středu odpoledne například nebo v pátek třeba ve 12 hodin. (Řečník se otočil na pana premiéra, který jeho řeč komentuje. Řečník se pana premiéra ptá: V kolik? Odpoledne? Premiér se usmívá, krčí rameny, že neví přesně, jak ve Sněmovně bude.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane kolego, jestli dovolíte, navrhl bych řešení, protože vy jste zmínil, že byste požadoval přítomnost jak pana premiéra, tak pana ministra vnitra, nicméně ten je z této schůze omluven. Asi nejsme schopni zjistit jeho přítomnost na dalších jednacích dnech, takže pokud bychom mohli v této făzi o něčem hlasovat, tak to je o zařazení tohoto bodu do schůze s tím, že ve chvíli, kdy bude nějaká dohoda a povědomost o přítomnosti obou těchto ministrů, tak bychom mohli rozhodnout později o pevném zařazení. To je asi řešení, které je schůdné a kterým se vyhneme teď nějakým dohadům mezi vámi a premiérem, popřípadě telefonickým dotazům na ministra vnitra.

Poslanec František Laudát: Dobře. Takže dávám návrh na zařazení tohoto bodu s tím, že by neměl být dneska, a zítra ráno můžeme řešit pevné zařazení, už jenom potom hlasovat o pevném zařazení tohoto bodu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to si myslím, že je v této fázi hlasovatelné. Děkuji.

Poslanec František Laudát: Takže vám děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Další je přihlášen pan poslanec Jiří Dolejš a po něm se připraví pan poslanec Kolovratník. (Napravo se hlásí Petr Fiala.) Já se omlouvám, přehlédl jsem přednostní... Souhlasíte s tím, že vystoupíte po panu poslanci Dolejšovi? Ano, dobrá. Tak pan poslanec Dolejš a potom pan předseda Fiala

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za vstřícnost a děkuji za slovo, pane předsedo. Dovolte, abych navrhl do programu této schůze bod, který by nesl název Informace o pozici vlády České republiky k jednání o transatlantické smlouvě. Logika je nasnadě, ale přesto stručně zdůvodním, abyste si mohli udělat jasno, že projednat pozici české vlády k tomuto strategickému dokumentu je velmi namístě a že i čas je ten pravý.

Připomenu, že návrh transatlantické smlouvy je vyjednáván už od roku 2013, tedy jednání běží dva roky, a význam je dán už tím, že by takto vznikl prostor volného obchodu, kde by se generovala zhruba polovina hrubého národního produktu celé planety. Je to uskupení zemí, které jsou velmi vyspělé, tudíž exportovat v tomto prostoru je, jak se říká, první exportní liga. Zároveň autoři tohoto textu, inspirátoři tohoto textu, tvrdí, že vytvoření tohoto prostoru bude mít výrazné prorůstové impulzy, prorůstové efekty, a to na obou březích Atlantiku. Je to tedy významné. Zároveň ale je potřeba říci, že po těch dvou letech jednání existuje, a to nikoliv v malé České republice, ale i v Evropě, určitá míra neshody, podstatná míra neshody, jak by taková smlouva měla vypadat. Je prostě nespokojenost s průběhem jednání a z toho, co se dozvídáme jako dílčí informace, že by nakonec v textu smlouvy měly být. Zásadní výhrady sdělují dokonce národní vlády, jako je Spolková republika Německo, Francie. Diskuse velmi kritické se vedou na půdě Evropského parlamentu. Existují i významné, silné občanské iniciativy celoevropského rozměru, které dokonce chtějí této smlouvě vystavit červenou kartu, takzvaně ji stopnout.

Vzhledem k tomu, že původní předpoklad, a tak to deklarovala Evropská komise, že jednání bude ukončeno v roce 2015, tak to kvůli těmto neshodám pravděpodobně nevyjde a můžeme mluvit o odkladu. Teď nikdo neřekne, jestli do roku 2016, nebo dokonce 2017. Myslím si, že ten odklad je výsledkem toho, jak se dosud vyjednávalo. Zkusme se tedy zaměřit na to, jestli jsme schopni kvalifikovaně vstoupit do tohoto procesu z pozic českých i evropských, transparentněji postupovat tak, abychom vysvětlili občanům, co se děje, a zareagovali na jejich možná oprávněné obavy.

Dovolil bych si vzít za slovo pana ministra průmyslu a obchodu pana Mládka, který těsně před Silvestrem dal veřejný slib, že chce vést dialog – dialog k finální podobě této transatlantické smlouvy, že zatím k zřejmě nedostatečným veřejným konzultacím, které organizuje Evropská komise, by v Čechách měla běžet samostatná veřejná diskuse, a to i na půdě tripartity a spolu s NGO, tedy s nevládními organizacemi, které jsou nositeli určitého druhu kritiky. (Stoupá hluk v sále.)

Pokud jde o onu tripartitu, připomenu, že Evropská konfederace odborů varovala před neřízeným procesem, deklarovala, že by tato transatlantická smlouva neměla...

Vyjednavači a schvalovatelé této smlouvy by neměli vystavit bianco šek. A podobné stanovisko jsem nalezl i na webových stránkách Českomoravské konfederace odborů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, pan poslanec musí stále zvyšovat hlas, aby vás překřičel, a už se to stává neúnosným. Takže prosím opět o klid. Budeme šetřit hlasivky pana poslance Dolejše.

Poslanec Jiří Dolejš: Doufám, že neúnosný nebyl můj hlasový projev, ale pouze

Předseda PSP Jan Hamáček: Pouze jeho intenzita. (Smích obou hovořících.)

Poslanec Jiří Dolejš: A věřím, že i obsah může zaujmout ty, kteří mě budou poslouchat. Čili už se blížím k samotnému závěru.

Já bych jenom samozřejmě konstatoval – nehledejte v tom mém návrhu nějaký laciný fangličkářský antiamerikanismus. To rozhodně nikoliv. Americká ekonomika je součástí světové ekonomiky, chceme s Amerikou obchodovat, to je všechno jasná věc. Rovněž tak v tom nehledejte nějaký fundamentalistický odpor vůči volnému obchodu někde v levicových koutech této Sněmovny. To je nesmysl. Doložím pro ty, kteří zrovna chyběli ve škamnách, když se to probíralo. Kdysi dávno jeden fousatý pán, Karel Marx se jmenoval, v roce 1848 napsal takovou řeč, která se týkala tehdy obilných zákonů – jmenovalo se to Řeč o svobodném obchodě. A možná to některé překvapí, ale on se postavil za svobodný obchod a označil bariéry svobodného obchodování za reakční záležitost. Samozřejmě dodal, že je proti nadvládě korporací a kapitálu, ale to už je jiný příběh.

Takže levice není proti svobodnému obchodu. Ale vnímáme, že uvolňování obchodu může probíhat velmi nerovnoměrně. Že tady nejde o kýžený stav, ale o to, jestli nevzniká asymetrie na jedné či druhé straně. Kdo někdy vnímal bolestivá jednání na půdě GATT nebo WTO o různé liberalizaci obchodu, tak ví, jaký to byl těžký poziční boj o tu či onu výhodu. A ten těžký poziční boj se odehrává i teď při tomto jednání. Uvedu některá rizika, a tím skončím, která by bylo dobré lidem buď vysvětlit, anebo říct, že pokud nebudou splněny výhrady z Evropy a z České republiky, že pro takovou smlouvu nebudeme moci být.

Jednou tou výhradou je reakce na to, že mohou vzniknout negativní dopady na rozdíly v regulačním prostředí v Americe a v Evropě. Regulační rozdíly jsou fakt. Ale mělo by být zachováno právo vlád regulovat tak, aby nebyly snižovány, změkčovány standardy pracovní ochrany, sociálního zabezpečení a samozřejmě ani standardy ekologické.

Druhým blokem výhrad, či riziko, tak jak ho vnímám, je problém arbitráží v investiční kapitole této smlouvy. Pravdou je, že se prostě ve sporech mezi státem a konkrétní korporací musí nějak rozhodnout a ty arbitrážní mechanismy, celý ten

systém, který tam je inkorporován, vede k obavám, že by to mohlo skončit nadvládou těch korporací. A to nejspíš nechceme.

Poslední výhrada je, že se smlouva může dotknout, řekněme, ochrany veřejných služeb, tak jak jsou zejména v Evropě poskytovány. Bylo by určitě nedobré, aby tyto smlouvy pod tlakem tohoto ujednání byly nějakým způsobem liberalizovány, že by v podstatě byl rozpuštěn sociální evropský stát.

To jsou obavy. O těchto obavách, o těchto rizicích, o konkrétních ustanoveních v tomto návrhu je třeba diskutovat. Pokud pan ministr tu transparentnost myslel vážně, tak s ní začněme a začněme s ní i na půdě Poslanecké sněmovny. Já myslím, že je to vhodná půda.

Takže abych doplnil to, co jsem zřejmě ještě neřekl, ten bod by měl být někam zařazen. Já bych navrhoval, aby byl zařazen jako první bod do bloku zpráv. Věřím, že v našem tempu se k nějakému bloku zpráv dopracujeme, takže tam by to mohl být první bod. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Než dám slovo panu poslanci Kolovratníkovi, tak tady mám tři žádosti o vystoupení s přednostním právem. První je pan předseda Fiala, potom pan předseda Kalousek a potom pan ministr Mládek.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já nelituji, že jsem dal přednost panu místopředsedovi Dolejšovi, protože jsem se aspoň dozvěděl, že levice, dokonce komunisté nejsou proti svobodnému obchodu, takže za tohle poučení to stálo. Já se nicméně chci vrátit k tématu, které je velmi podstatné a které zde zmiňoval už pan kolega poslanec Laudát, a vysvětlit zde postoj Občanské demokratické strany k programu schůze a zařazení tohoto bodu.

My jsme zhruba před deseti dny a znovu minulý týden veřejně oznámili, že budeme navrhovat zařazení mimořádného bodu Informace vlády k imigrační a bezpečnostní politice v souvislosti s aktuálním děním ve světě, a vyzvali jsme při té příležitosti vládní koalici, aby se zařazení tohoto bodu k tak vážnému tématu, které, i když to některá média zpochybňují, naše občany opravdu trápí, nebránila a naopak nám vyšla vstříc. Já jsem návrh grémia Poslanecké sněmovny, který zde byl přednesen, pochopil tak, že vládní koalice našemu požadavku vyhověla a že tento bod zařazen bude, byť úplně přesně nerozumím tomu, proč to má být až 10. února. Ale budiž. My jsme na základě toho připraveni počkat na tuto debatu, jakkoli samozřejmě vítáme iniciativu kolegů z TOP 09, abychom se tímto bodem zabývali dříve. Nicméně, protože věříme, že tentokrát vládní koalice je opravdu připravena k diskusi, že pan premiér a příslušní ministři jsou opravdu připraveni debatovat o této závažné otázce s Poslaneckou sněmovnou a že v tom tentokrát není žádná finta a že ta debata tady skutečně proběhne, tak Občanská demokratická strana sama nebude zařazení mimořádného bodu s tímto názvem navrhovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec a předseda klubu TOP 09 Kalousek a po něm s přednostním právem pan ministr Mládek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedo. Dobrý den, vážené dámy a vážení pánové. Vystoupení pana kolegy Jiřího Dolejše bylo do té míry zajímavé, ale tak sofistikované, že bych si pro záznam dovolil jeho zjednodušení. On nám tady v podstatě řekl – a bylo to velmi zajímavé: My komunisté jsme pro svobodný obchod, ovšem pouze za předpokladu, že svobodný obchod bude pouze takový, jaký my za svobodný označíme. To je férové sdělení. Nicméně dovolím si upozornit prostřednictvím pana předsedy, pane poslanče Dolejši, že tato pozice je obsazena. Je obsazena velmi silně hnutím ANO a jejím majitelem (smích několika poslanců), který se prohlásil za věrozvěsta té ideologie, která říká, co je svobodný obchod a co smí být svobodný obchod a co být nesmí. Tak snad abyste se buď nějak domluvili a nějak se rozdělili, nebo z té pozice couvli. Protože, znovu zdůrazňuji, je obsazena. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní pan ministr Mládek, po něm pan předseda Kováčik.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl reagovat na dva body, které tady probíhají, protože oba se týkají mého resortu. Je to jednak debata o TTIP. Já bych chtěl potvrdit domněnku pana poslance Dolejše, že já osobně a můj úřad jsme připraveni diskutovat o TTIP. Chtěl bych sdělit, že jsme zde 6. listopadu měli hlavního vyjednavače Evropské unie o TTIP se Spojenými státy Ignacia Garciu Bercera za účasti předsedy Hospodářské komory pana Dlouhého a předsedy Českomoravské konfederace odborových svazů pana Středuly. Takže my se tomu věnujeme a budeme věnovat i dál.

Nevyhýbám se jednání na půdě Poslanecké sněmovny. Osobně bych dal přednost semináři, protože toto téma není jednoduché a na schůzi Poslanecké sněmovny se dostaneme do problému, že nedojde na body, které i já se snažím tady projednat, nejenom na zákony, ale třeba i na některé smlouvy, které jsou stále odsouvány. Čili hlásím se k tomu, ale preferoval bych poslanecký seminář na tuto věc.

Pak je tady otázka, která je velmi emotivně diskutována, tj. imigrační politika vyrovnání se s těmi událostmi, které proběhly v Paříži a které jsou příliš redukovány jenom na otázku imigrační politiky. Naprosto z toho vypadává celkový obrázek našich mezinárodních vztahů včetně těch hospodářských. Je samozřejmé, že čeští občané očekávají a v diskusi chtějí být ujištěni, že všechny složky státní moci, zákonodárná, výkonná a soudní, dělají vše pro to, aby mohli žít své životy v klidu, ve svobodě a v harmonii se svým okolím, a za tím účelem že tyto složky disponují všemi nezbytnými prostředky a kompetencemi.

V tomto směru udělala vláda první kroky. Tyto prostředky a kompetence musí být dostatečné k tomu, aby bylo možné včas identifikovat a minimalizovat všechny formy terorismu, fanatismu, fundamentalismu a projevy rasismu, antisemitismu a xenofobie. Tryeime na tom, že proti těmto krajně nebezpečným jevům, v poslední době stále bezohlednějším a sofistikovanějším, budeme čelit se vší rozhodností, a to v úzké součinnosti s našimi spojenci, a to se všemi, kdo sdílejí hodnoty svobody, demokracie, lidských práv, vzájemného respektu a tolerance. Tyto hodnoty nejsou obchodovatelné. Stejně tak je nezpochybnitelné, že vedle rovnosti práv a příležitostí občanů této země platí povinnost respektovat platné zákony a dodržovat principy dobrého soužití. Respekt a tolerance nesmí být zaměňovány s naivitou a slabostí. Buďme však dostatečně přesvědčiví ujištěním, že ani v této chvíli nejsme ochotni obětovat tyto hodnoty a principy a zákony tomu, abychom předem spojovali zločiny a kriminální činy s náboženským přesvědčením, v tomto případě s islámem, a abychom podléhali pokušení hledat zjednodušená řešení, paušalizovat či uplatňovat princip kolektivní viny. Takový přístup by nás zavedl špatným směrem a vedl k širším projevům nesnášenlivosti. Zároveň by byl v rozporu s našimi demokratickými tradicemi, mezinárodními závazky a také s dlouhodobě uplatňovanými principy zahraniční politiky České republiky a jejím zájmem o rozvoj spolupráce s arabskými a muslimskými zeměmi. Využijme tohoto momentu, abychom jako jeden z výstupů naší rozpravy vyslali srozumitelný signál směrem k našim partnerům v těchto zemích. Signál, z něhož bude zřejmé, že jsme schopni a budeme rozlišovat mezi islámem a terorismem, mezi náboženským vyznáním a fundamentalismem a mezi realitou a předpojatostí a že bude hodně záležet na samotných muslimech, jak se bude vnímání těchto souvislostí vyvíjet, jak oni sami budou důsledně odlišovat duchovní podstatu islámu od násilí a aktivně bojovat proti jeho zneužívání. Věřím, že je také účelné, aby v této chvíli jasně zaznělo, že Česká republika má zájem na dalším rozvoji vzájemných vztahů s arabskými a muslimskými zeměmi a že s nimi chce obchodovat a vyměňovat si investice, že s nimi bude vést i nadále dialog, a to i o otázkách, na něž máme odlišné názory, a že máme zájem o výměnu kulturních hodnot a prohlubování mezilidských vztahů.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji, pane ministře. Pan předseda klubu KSČM.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedo. Paní a pánové, přeji všem hezký dobrý den. Jen velmi krátce na konto komentáře pana kolegy předsedy Kalouska k vystoupení Jiřího Dolejše mi dovolte, abych se poněkud ohradil, že my komunisté jsme ti, kteří chceme určovat, který obchod je svobodný a který obchod svobodný není. To si přece, to všichni víte, by měl určovat svobodný trh. Jde tedy o trh jako takový. Ale dobře, já jsem osobně přesvědčen, že nikdy žádný svobodný trh neexistoval, že tam vždycky byly nějaké korektivy a regulativy, ale co se týká toho, co tu říkal ve svém návrhu na zařazení onoho bodu pan kolega Dolejš, my komunisté nechceme určovat pravidla, my jen chceme, aby v tom tzv. svobodném

obchodě, svobodném trhu čeští, moravští a slezští podnikatelé ve vztahu např. ke Spojeným státům netahali programově a stále a neustále za kratší konec toho provazu. Prostě my chceme, aby svoboda trhu byla přátelštější ke všem, tedy i k nám Čechům, Moravanům a Slezanům. Jde o to, že máme pocit, že to, co sem jde v rámci smlouvy TTIP, není až tak úplně – a řeknu to obecně – účastníkům svobodného trhu úplně přátelské. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedo. Nyní má slovo pan poslanec Kolovratník, po něm se připraví pan poslanec Koníček.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Vážený pane premiére, členové vlády, paní kolegyně, páni kolegové, dobrý den, opožděně pěkný nový rok.

Já tu mám dva body za volební komisi. Než je stručně představím, tak si přece jen dovolím ve vší úctě ke svým předřečníkům i k bodům, které řekli: slovenský parlament má jednu minutu na žádost o zařazení nového bodu a funguje to, tak si dovolím poprosit propříště, abyste zvážili délku svých vystoupení. A samozřejmě, abych dostál tomu, o co žádám, tak se pokusím být velmi stručný.

Za prvé vás, kolegyně a kolegové, prosím jménem volební komise o zařazení úplně nového volebního bodu na program 25. schůze Poslanecké sněmovny. Bod by se jmenoval Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie. O tento nový bod vás žádám ve spolupráci s ministrem kultury a vysvětlím, že mandát současné rady končí 4. dubna 2015 a je důležité zvolit všechny členy, je jich celkem 9, v dostatečném předstihu tak, aby se začali seznamovat s projekty. Technicky je vše připraveno, návrhy na kandidáty jsme ve volební komisi probrali dnes po obědě a je připraveno usnesení jako podklad pro tuto volbu. Takže ještě jednou: zařazení nového volebního bodu Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie, to by bylo jedno hlasování.

A potom druhé hlasování, celý blok volebních bodů, tedy body 125 – změny ve složení orgánů Sněmovny, 126 – volba předsedy komise k D47, 127 – volba členů Dozorčí řady Vinařského fondu a případně tedy nový schválený bod Rada Státního fondu kinematografie, tak všechny tyto čtyři volební body prosíme zařadit na tento pátek 23. ledna na 10.30 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Koníček má slovo, po něm se připraví pan poslanec Korte.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, v červenci minulého roku Sněmovna neschválila program schůze, na kterou byl zařazen mj. bod, který se jmenoval Informace vlády o postupu ústředních orgánů státní správy při realizaci zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Jak jsem řekl, před půl rokem nebyl schválen vůbec program schůze, ale v rozpravě k programu vystoupil pan premiér

Sobotka a řekl, že je připraven s takovou informací vystoupit na následující schůzi Sněmovny. To bylo na 13. schůzi, teď otevíráme schůzi 25., takže bych chtěl dát panu premiérovi šanci, aby mohl informovat o postupu ústředních orgánů státní správy při realizaci zákona č. 428/2012 Sb., a proto navrhuji zařazení nového bodu, který by se jmenoval stejně jako na 13. schůzi, tedy Informace vlády o postupu ústředních orgánů státní správy při realizaci zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, a navrhuji zařadit na konec bloku zpráv.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pan poslanec Korte, připraví se pan poslanec Kasal.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedo. Musím se vyjádřit k návrhu, který zde přednesl pan kolega Kolovratník, tj. doplnit náš program o volbu Rady Státního fondu kinematografie.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nechci vstupovat do vašeho projevu, ale v této fázi musíte navrhnout nějaký nový bod programu. Pokud se chcete pouze vyjádřit k tomu, co zde padlo, tak pro to prostor není, protože nemáte přednostní právo.

Poslanec Daniel Korte: Já chci sdělit stanovisko klubu TOP 09 a Starostové.

Předseda PSP Jan Hamáček: No, máme tu jak předsedu klubu, tak i místopředsedu Laudáta. Možná to vyřešíme tak, že dám přednostní právo panu předsedovi Kalouskovi.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Prosím o pochopení a prosím vás o shovívavost, pane předsedo, i vás, vážené dámy a pánové, aby se stanoviskem klubu mohl vzhledem k odbornému zaměření vystoupit pan kolega poslanec Korte. Já se pro tento účel vzdaluji ze sněmovny.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá, tak se budeme tvářit, že oba dva majitelé přednostního práva zde nejsou, a předpokládám, že máte interně upraveno, že vás pan poslanec Korte zastupuje. Ale je to tedy velká shovívavost. Prosím.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedo. Začnu zdánlivě zdálky, ale pouze zdánlivě.

V antickém Řecku na vrcholu athénské demokracie bylo morální povinností dospělého muže zabývat se věcmi veřejnými, to je politika. Oproti tomu člověk, který se zabýval pouze svými soukromými záležitostmi a nevěnoval se věcem veřejným, byl poněkud pejorativně nazýván idiotes, což by bylo možno celkem neutrálně přeložit jako soukromník. Veškeré rysy takového soukromníka naplňuje pan ministr

kultury Herman. On se nevěnuje správě věcí veřejných, kterou má na starosti, a místo toho si řeší ve své soukromé uražené ješitnosti, naplněn zlobou a pomstychtivostí vůči ÚSTR, jehož problematiku opakovaně zatahuje na půdu Sněmovny, ač nám do toho nic není, tyto záležitosti. ÚSTR se neodpovídá Poslanecké sněmovně, ale své radě. Rada ÚSTR se neodpovídá Poslanecké sněmovně, ale Senátu.

Pan ministr Herman dobře věděl, že Rada Státního fondu kinematografie končí jako celek 4. dubna. Od té chvíle bude fond nefunkční. Přestože na stole měl návrhy na členy fondu od příslušných profesních organizací, tyto návrhy nám zaslal do Sněmovny 22. prosince, ač musel dobře vědět, že rada do 4. dubna zvolena nebude. Příkladem nám budiž Rada fondu kultury. Pan ministr poslal do Sněmovny 25 kandidátů, pak je stáhl, poslal 13, pak to stáhl, poslal opět 25 a my jsme s vypětím všech sil zvolili dva. Dámy a pánové, veškeré ódium za to, že od 4. dubna bude Rada fondu kinematografie nefunkční, padne na naše nebohé hlavy. My jsme ti, kteří jsme nedokázali zvolit příslušnou radu. A obec kinematografická nás rozcupuje na maděru. Já zde prosím za klub TOP 09 a Starostové říkám, že veškerá odpovědnost za tuto situaci padá na hlavu pana ministra Hermana a jeho nečinnost, k čemuž dodávám, že tento návrh podpoříme. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Posledním je pan poslanec Kasal.

Poslanec David Kasal: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych pouze navrhnout stažení bodu č. 15, sněmovní tisk 270, z projednávání této schůze ve druhém a třetím čtení. Důvodem je přerušení tohoto bodu při projednávání výboru pro zdravotnictví, kde ještě není dokončeno jednání. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. To byly zatím všechny přihlášky k pořadu schůze. Zeptám se, zda chce ještě někdo vystoupit. Pokud tomu tak není... je tomu tak. Pan poslanec a předseda klubu KDU-ČSL Mihola. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Ještě dobrý den. Dámy a pánové, vážení členové vlády, nebudu dlouho zdržovat, ale chtěl bych se krátce vyjádřit k imigrační záležitosti a postoji KDU, protože je to vážná záležitost. Zazněl tady návrh bodu od pana kolegy Laudáta. Já na tom velmi pozitivně akceptuji, že tam dokonce byly konkrétní okruhy, což tomu vždycky tak nebývá. Nicméně navrhuji ke zvážení, a na grémiu k tomu byl konsensus, že zde bude probírána otázka bezpečnosti ve druhém týdnu jednání Poslanecké sněmovny, jestli by se tyto záležitosti nedaly spojit. Neustále narážíme na to, že program jednání se nestíhá, některé body váznou. Tady by se nabízelo opravdu spojit záležitosti bezpečnosti státu a otázku imigrace v jedno.

Chtěl bych říct, že KDU-ČSL k otázce utrpení lidí na Předním východě rozhodně není lhostejná. My jsme byli naopak ti, kteří už koncem října pořádali na Václavském náměstí happening, který upozorňoval na zvěrstva a páchané násilí. Ani bych nerozděloval na křesťanech, na jakýchkoliv lidech. Odsuzujeme jakékoliv násilí.

Chtěl bych zdůraznit, že předseda výboru pro evropské záležitosti, zde přítomný kolega Benešík, pořádal již před Vánocemi tradiční setkání s českými europoslanci v této věci a také jednání s panem Garciou, který je hlavním vyjednávačem Evropské komise pro tyto záležitosti. Navíc má výbor pro evropské záležitosti v plánu uspořádat seminář na toto téma s cílem, aby následná politická diskuse byla nejen podložena fakty a argumenty, ale aby byla prostě informovaná.

Do třetice bych chtěl říct, že odborná zahraniční komise KDU-ČSL se touto problematikou velmi pečlivě zabývá, takže to samozřejmě potom souvisí s přípravou poslaneckého klubu. V této souvislosti také vítám i to, že zahraniční výbor se bude touto otázkou na svém příštím jednání zabývat. Je to ostatně na moji žádost. Bude tam po řádných bodech mimořádný bod Ukrajina a také právě imigrační politika spojená se situací na Předním východě.

Děkuji vám za pozornost a prosím o zvážení, zdali by nebylo řešitelné spojit body v jedno na 10. února, jak jsme se domlouvali. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí. Pokud ne, tak se pokusím nějak uspořádat všechno, co zde padlo.

Máme tady návrh z grémia, kde, předpokládám, není žádná kontroverze v ostatních bodech. Je zde pouze debata o informačním bodu. Po poradě s předsedou vlády navrhuji, abychom se pokusili tyto dvě věci spojit a název bodu, který je navrhován na úterý 10. února jako první bod, by mohl znít Informace vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice. Ptám se, pokud by to takto bylo nazváno, zda by klub TOP 09 byl ochoten akceptovat toto spojení. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane předsedo. Jelikož mi jde o věc, tak ano. Já to akceptuji, ovšem chtěl bych, aby tento týden tento bod začal být projednáván. Jestli někdo má čas a zakládá si komise místo toho, aby pomohl lidem, protože pak už jim pomáhat nemusíme, pro mě je to neakceptovatelné, tudíž chci, aby tam nebylo 10. února, ale aby se zítra nebo pozítří podle informací, kdy tady bude pan premiér, bod zahájil. Do 10. února bychom se pokusili najít v řadě bodů nějaké usnesení, které by mělo většinovou podporu napříč Sněmovnou a byly v něm konkrétní kroky, co kdo udělá, a 10. února bychom o tom jednali. To je můj návrh.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Chtěl bych znovu apelovat na kolegu Laudáta. Já jsem tady zdůraznil to, že se této věci bude věnovat speciálně na svém zasedání zahraniční výbor, a to bude příští týden. Takže z mého pohledu je právě, co se týká přípravy, abychom se tady opírali o věcné argumenty a schůze dospěla k nějakým konkrétním závěrům a s prominutím se úplně nerozplizla, že pozdější termín bude lepší. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem zaznamenal jak z reakce pana předsedy Miholy, tak z reakcí dalších předsedů klubů, že není vůle se vzdát 10. února. Asi jinak než hlasováním se z toho nedostaneme. Můžeme, pokud zde není námitek, abychom věděli, o čem hlasujeme, říct, že původní návrh z grémia modifikujeme na Informace vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice. Pokud by někdo z grémia toto zpochybnil, tak bychom potom museli trvat na původním návrhu.

Ptám se, zda je zde námitka proti modifikaci dohody z grémia, aby se bod jmenoval Informace vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice. Je proti tomuto námitka? Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Vzhledem k tomu, že pan Mihola z KDU-ČSL má dost času, tak trvám na tom, aby se hlasovalo o mém návrhu samostatně. Tak to zamítněte.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to zcela jistě budeme, protože jste ho řádně přednesl a nestáhl jej. Takže asi nejjednodušší řešení bude, že nejprve se vypořádáme s věcmi z grémia, a to ve dvou krocích, pokud nebude námitek. První bude tento nový bod a potom by byly všechny ostatní, řekněme, spíše technické návrhy. Je s tím souhlas? Ano.

Takže nyní budeme hlasovat o zařazení nového bodu, který by zněl: Informace vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice, a to pevně na úterý 10. února jako první bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 2. Přihlášeno je 185, pro 156, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále jsou zde ony, řekněme, "technické návrhy". Přeje si někdo, abych je ještě jednou zopakoval, nebo víme, o čem hlasujeme? Víme, o čem hlasujeme. Je to dohoda z grémia.

Takže zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrhy grémia Sněmovny, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 3. Přihlášeno je 185, pro 180, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní se vypořádáme s jednotlivými návrhy, tak jak byly přednášeny.

Pan poslanec Laudát nový bod do pořadu schůze s názvem Imigrační politika České republiky.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 4. Přihlášeno je 186, pro 79, proti 63. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jiří Dolejš nový bod. Jako první bod do bloku zpráv Informace vlády k TTIP.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 5. Přihlášeno 187, pro 48, proti 104. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Kolovratník pevně zařadit volební body 125, 126, 127 plus nový bod s názvem volby do Rady Státního fondu kinematografie, a to vše pevně na pátek 23. 1. v 10.30 hodin. Můžeme hlasovat najednou? Ano.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 6. Přihlášeno je 187, pro 181, proti nikdo, tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Koníček, nový bod, a to na konec bloku zpráv. A název bodu: Informace vlády o postupu ústředních orgánů státní správy při realizaci zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Je to správně, pane poslanče? (Poslanec Koníček souhlasí.) Je to tak.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 7. Přihlášeno je 187, pro 48, proti 97. Tento návrh nebyl přijat.

Posledním návrhem je pan poslanec Kasal, vyřazení bodu 15, což je ale jenom druhé čtení. Předpokládám, že tam ještě bude jeden bod, kterým bude třetí čtení. Pokud budete souhlasit, neznám číslo bodu z hlavy, ale bod 15 je druhé čtení tisku 270 a ještě je tam jeden bod, kterým je třetí čtení tisku 270, a ten bychom také vyřadili. Rozumíme všichni, o čem hlasujeme?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 8. Přihlášeno je 187, pro 183, proti nebyl nikdo, i tento návrh byl přijat.

Zeptám se, zda bylo hlasováno o všech přednesených návrzích. Je tomu tak, tím pádem můžeme hlasovat o celém návrhu pořadu 25. schůze tak, jak byl písemně předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 9. Přihlášeno 187, pro 128, proti 30. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme schválili pořad 25. schůze.

Než přistoupíme k projednávání návrhů zákonů vrácených Senátem, navrhuji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení paní senátorce Veronice Vrecionové a senátorům Karlu Kratochvílemu, Radko Martínkovi, Jaromíru Strnadovi, Pavlu Štohlovi a Miloši Vystrčilovi. Informace k pozměňovacím návrhům Senátu vám byly rozdány do pošty.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s vystoupením jmenované paní senátorky a jmenovaných senátorů, prosím, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 10. Přihlášeno je 187, pro 161, proti 4. Tento návrh byl přijat. Můžeme tedy přistoupit k bodu číslo

> 1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 292/3/ - vrácený Senátem

Návrh zákona byl vrácen Senátem s pozměňovacími návrhy. Usnesení Senátu jsme obdrželi jako tisk 292/4. Vítám pana senátora Štohla a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil pan místopředseda vlády a ministr financí pan Andrej Babiš. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, před vámi se znovu nachází novela zákona o dani z nemovitých věcí, která byla dne 18. prosince 2014 vrácena Senátem s pozměňovacími návrhy. V rámci dřívějšího projednávání tohoto návrhu byl návrh dostatečně prodiskutován, a proto není třeba tento návrh znovu představovat. Pouze si dovolím připomenout, že cílem návrhu zákona je provést věcná upřesnění, jejichž potřeba vyvstala z aplikační praxe a z odstranění nejasností vyplývajících z rekodifíkace soukromého práva a souvisejících změn v právní úpravě daně z nemovitých věcí.

Pozměňovací návrhy přijaté Senátem se týkají za prvé vypuštění terminologické změny týkající se zdanění rybníků znamenající zachování jejich současného zdanění a předsunutí účinnosti nově navrhovaného ustanovení § 15a o nestanovení pokuty za opožděné tvrzení daně v případě, kdy je tvrzena daň nižší. Za Ministerstvo financí lze se zněním novely zákona ve znění schváleném Senátem vyjádřit souhlasné stanovisko.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Zeptám se, zda pan zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Holeček si přeje vyjádřit se k usnesení Senátu. Není tomu tak. Otevírám tedy rozpravu a první vystoupí pan senátor Pavel Štohl.

Senátor Pavel Štohl: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vás seznámil s pozměňovacími návrhy k návrhu novely zákona dani z nemovitých věcí.

Jak už tady pan ministr řekl, původním záměrem bylo pouze zpřesnit některé terminologie v důsledku nového občanského zákoníku, v důsledku daňového řádu a podobně, ale právě u zdaňování pozemků s rybníky došlo k té změně, že původní formulace, která byla, že dani z pozemků podléhají rybníky, které slouží k intenzivnímu a průmyslovému chovu ryb, byla nahrazena formulací, že dani z pozemků podléhají rybníky, které jsou užívány k chovu ryb za účelem podnikání. To by znamenalo, že dosavadní zdaňování se týkalo asi 1 200 hektarů ploch rybníků a nově by to bylo asi 42 000 hektarů ploch. A pokud tady pan ministr řekl, že cílem novely bylo pouze opravdu upřesnění a ne žádné věcné změny, tak si myslím, že toto věcná změna by určitě byla, a předběžné odhady jsou, že vlastně rybníkářství by bylo nově zdaňováno zhruba 10 miliony korun. Takže to je první pozměňovací návrh.

Druhý pozměňovací návrh se týká zamezení tvrdosti zákona. V § 15a je uvedeno, že pokud poplatník má povinnost podat daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání na nižší daňovou povinnost a podá jej pozdě, tak vlastně správce daně za to mu vyměřil pokutu za pozdní podání, ale přitom on neošidil stát, ale ošidil sám sebe. To znamená, jenom vlastně nevyužil možností, které měl. A samozřejmě ministerstvo tuto tvrdost odstraňuje v § 15a, ale protože návrh novely má účinnost až 1. 1. 2016, takže tento druhý pozměňovací návrh je, aby tvrdost byla odstraněna dnem vyhlášení. Takže už vlastně jakoby o rok bychom pro poplatníky zmírnili tuto tvrdost zákona.

Takže to je stručné objasnění těch dvou pozměňovacích návrhů. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další do rozpravy je pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já mám prosbu na pana ministra, kterou vztahuji i na body dva a tři. Je to obecná prosba a je to prosba o otevřenou diskusi. Chápu, že pokud některý člen vlády má zdůvodnit po sobě třeba deset mezinárodních smluv, že se neobejde bez toho, aby v některých případech prostě přečetl podklad, který mu jeho úřad zpracoval. To je celkem pochopitelné, protože nikdo z nás nejsme chodící encyklopedie. Ale tyto tři návrhy jsou poměrně zásadními návrhy změny legislativy, ať už daňové, či rozpočtových pravidel. Prošly třemi čteními v Poslanecké sněmovně. Vy, pane ministře, jste byl přítomen čtení

Senátu, tohle je vaše páté čtení. Já jsem hluboce přesvědčen, že by si Poslanecká sněmovna v rámci otevřenosti zasloužila, abyste jí vysvětlil, o co ide. Mně věru nezajímá, co napsal referent X, schválil ředitel odboru Y, kontrolovala náměstkyně Hornochová, a vy nám to tady přečtete. Toto může přečíst každý. Toto může přečíst i ten referent. Vy nečtete nic jiného, než co napsal řadový pracovník na vašem ministerstvu. Vážně si myslíte, že si Poslanecká sněmovna nezaslouží, aby ministr financí a první místopředseda vlády bez papíru se nám podíval do očí a řekl: Dámy a pánové, já prosazují tohle. Senát navrhuje tuto změnu a já doporučují z těch a z těch důvodů, abychom to přijali buď v tom mém původním návrhu, anebo ve znění Senátu? S tím, že to řeknete tak, abychom tomu rozuměli, abyste nečetl ten nesrozumitelný úřednický materiál, který kdybyste řídil porady vedení na ministerstvu, tak byste tohle svým úředníkům hodil na hlavu, protože čtete něco, čemu nerozumíte vy sám, tím méně můžete chtít, abychom tomu rozuměli my? Nemůžete nám, prosím vás, říct, o co ide? Je zajímavé, že kdykoliv kritizujete činnost předcházejících vlád, tak vám to jde úžasně. To mluvíte spatra a to mluvíte jednoznačně, ale kdykoliv nám chcete říct, co chcete udělat vy sám, tak čtete elaborát, kterému nejenom že nerozumíme my, ale především je na vás vidět, že vy vůbec nerozumíte tomu, co čtete! (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, kdo chce dále vystoupit v rozpravě. Pokud se nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova buď pana zpravodaje, nebo pana navrhovatele. Není tomu tak.

Nyní tedy svolám kolegy z předsálí a přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká Sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 292/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 292/4."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku... Omlouvám se, toto hlasování je zmatečné, protože zde byla žádost o odhlášení, takže já vás všechny odhlásím a prosím o novou registraci. Jakmile se ustálí počet na tabuli, budeme hlasovat.

Usnesení jsem přečetl, takže ještě jednou. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 12, přihlášeno je 173, pro 155, proti nikdo a já konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Končím bod číslo 1 a předám řízení schůze.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, budeme pokračovat projednáváním bodu

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 294/6/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovací návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 294/7. Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, jakož i zákon č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, který byl Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vrácen Senátem Parlamentu České republiky s pozměňovacími návrhy, byl vypracován na základě usnesení vlády, z nichž bych rád poukázal zejména na usnesení vlády číslo 1 z roku 2011, o strategii vlády boje proti korupci, a usnesení vlády číslo 610 z roku 2012 a číslo 49 z roku 2014 ke snížení legislativních bariér pro implementaci strukturálních fondů a Fondu soudržnosti Evropské unie v programovém období let 2014–20. Cílem novely je proto zajistit větší transparentnost hospodaření s veřejnými prostředky v územních rozpočtech a snížit legislativní a nelegislativní bariéry implementace evropských fondů v programovém období 2014–20.

Do návrhu novely zákona byla zapracována ustanovení siednocující a zprůhledňující proces poskytování dotací a návratných finančních výpomocí z územních rozpočtů a ustanovení o povinném zveřejňování veřejnoprávních smluv, které má občanům umožnit informovanost o nakládání s veřejnými prostředky. Nově je upravena pouze povinnost zveřejňovat smlouvy o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci. Veškeré další úpravy zákona pouze zjednodušují postupy při použití prostředků strukturálních fondů včetně případných postihů, např. možnost vykazovat některé předem stanovené výdaje paušální částkou nebo na ukládání odvodů za porušení rozpočtové kázně do tisíce korun. Možnost provést opatření k nápravě zjištěných pochybení bez ukládání odvodů za porušení rozpočtové kázně. Úprava postupu při poskytování dotací, obsahu žádostí a veřejnoprávní smlouvy pouze zakotvuje současné postupy při poskytování dotací a návratných finančních výpomocí územních rozpočtů do zákona, obdobně jako je tomu při poskytování prostředků ze státního rozpočtu podle § 14 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, a tudíž se nejedná o nové administrativní požadavky na orgány územní samosprávy.

Peněžní prostředky poskytované z územních rozpočtů budou nadále poskytovány, tak jako dosud, formou dotací na účel, který stanoví poskytovatel v programu určeném předem neurčenému okruhu možných žadatelů. Je to vlastně obdoba evropských operačních programů. Kromě toho je možné poskytovat individuální dotace na řešení naléhavé potřeby osob žadatelů. U těchto dotací určí účel použití prostředků žadatel v žádosti podle své konkrétní potřeby. Individuální dotace nejsou dotacemi poskytovanými v rámci programu. Za třetí je dotaci možné poskytnout na základě zvláštního právního předpisu, např. školského zákona nebo zákona o sociálních službách.

Navrhovaná novela zákona jako celek nepřináší územním samosprávným celkům kromě povinnosti zveřejňovat veřejnoprávní smlouvy nové povinnosti. Nově zaváděnou povinnost zveřejňovat smlouvy již řada územních celků plní a údaje zveřejňuje dobrovolně. Proto byla Poslaneckou sněmovnou Parlamentu v ustanovení o účinnosti upravena legisvakanční lhůta pouze pro zveřejňování smluv tak, že ustanovení § 10d nabude účinnost až od 1. 7. 2015.

Předkládaný návrh zákona obsahuje vedle novely zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, i novelu některých ustanovení zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, novelu zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, a novelu zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze. Úprava těchto zákonů souvisí s poskytováním peněžních prostředků z územních rozpočtů, stávající ustanovení se však pouze doplňují nebo zpřesňují doplněním působnosti orgánů příslušných k rozhodování o poskytnutí peněžních prostředků z územních rozpočtů a k uzavření veřejnoprávní smlouvy o jejich poskytnutí.

S pozměňovacím návrhem Senátu, aby byla doba povinného zveřejnění veřejnoprávních smluv zkrácena z tří let, navržených Poslaneckou sněmovnou, na jeden rok, nesouhlasím. Dobu jednoho roku považuji za velmi krátkou oproti původně navrhované době deset let, která byla stanovena stejně jako doba povinného zveřejnění údajů a dokumentů podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech. Zveřejnění smluv pouze po dobu jednoho roku by občanům poskytlo pouze velmi omezené informace o tom, z jakého důvodu, komu a v jaké výši jsou poskytovány veřejné prostředky z unijních rozpočtů.

Nesouhlasím ani s pozměňovacím návrhem Senátu, aby zákon nabyl účinnost až k 1. 7. 2015.

Závěrem bych chtěl připomenout a zdůraznit, že projednávaná novela zákona nestanovuje nové postupy při poskytování dotací a návratných finančních výpomocí z územních rozpočtů, pouze současný postup zapracovává do zákona. Navrhuji proto, aby byl předkládaný návrh novely zákona schválen ve znění, přijatém Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a eviduji přihlášku s přednostním právem pana poslance Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, to je, jako když hrách na stěnu hází.

Pane ministře, já jsem po tom prvním bodě velmi slušně požádal, jestli byste nezvážil, zda vám nestojíme za to, abyste nám řekl, co si o tom materiálu opravdu vy sám osobně jako ten, kdo to obhajuje, myslíte. Že vám nestojíme o to, abyste nám četl podklady úředníka XY. To nám koneckonců může poslat komukoli z nás. My chceme slyšet váš názor, nikoli váš bezobsažný přednes textu, který psal někdo jiný. Z toho si nic nevezmeme. Když jsme vás o to poprosili, tak jste to zopakoval.

Jsou dvě možnosti. Buď jste ignoroval tu žádost, což si nechci myslet, protože Poslanecká sněmovna je přece jenom suverén, vůči kterému se zodpovídáte, anebo proto, že jste nebyl dostatečně připraven. Já vám dám šanci se na ten třetí bod připravit, proto prosím o přestávku na poradu poslaneckého klubu v délce dvaceti vteřin. Kdyby to nepomohlo, na další bod bude přestávka delší. Děkuji. Dvacet minut, omlouvám se.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Sejdeme se v 15.56.

(Jednání přerušeno v 15.36 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.56 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dámy a pánové, budeme pokračovat v rozjednaném bodu a tím je bod číslo 2. Prosím, abyste se posadili na svá místa.

Nyní se táži zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Jiřího Zemánka, zda se chce vyjádřit k usnesení Senátu. Není tomu tak. A pana poslance Petra Bendla, zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, zda se chce vyjádřit. Není tomu tak

Otevírám rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Vilímce. (K mikrofonu přistupuje pan poslanec Adamec.)

Poslanec Ivan Adamec: Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážená paní předsedající, vážený pane ministře – aha, Vilímec, nebo Adamec?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan Vilímec byl přihlášený.

Poslanec Ivan Adamec: Já se omlouvám, ono je to podobné, ale pan Vilímec má přednost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Budete druhý v pořadí. Prosím, máte slovo

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážená paní místopředsedkyně, máme podobná jména, aspoň tak jak to zní v akustice tohoto sálu, takže se omlouvám panu poslanci Adamcovi.

Já bych ve svém vystoupení jednak chtěl reagovat na diskusi, která probíhala v Senátu. Já jsem si diskusi k tomuto návrhu zákona velmi pozorně přečetl. V závěru bych chtěl reagovat i na aktuální stanovisko Ministerstva financí nebo pana ministra financí k senátním změnám.

Musím konstatovat, že k tomuto tisku, k návrhu zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v Senátu probíhala velmi živá debata. Mnoho senátorů bylo nebo je zároveň starosty a k této problematice mají velmi blízko. A já se přiznám, jakkoliv jsem byl jeden z těch, kdo se podílel na pozměňovacím návrhu, který nakonec byl přijat k tomuto sněmovnímu tisku, přiznám se, že sdílím mnohé výhrady senátorů, které byly uplatněny v diskusi, ať to byl pan senátor Vystrčil, pan senátor Martínek, Kubera, Strnad a další. O to více mě překvapuje, že nikdo z pánů senátorů není přítomen projednávání tohoto tisku vráceného Senátem. Je to, myslím, škoda.

Skutečně je na velkém zvážení, zda obecně ve vztahu ke samosprávám se vydáváme cestou jakéhosi postátnění – to je termín, který padl v Senátu – postátnění samospráv. Všude z úst ministrů a mnohdy i pana ministra Babiše slyšíme při setkání se starosty, se zástupci samospráv, že je to nejlépe fungující část veřejné správy, že je to ta nejlépe fungující část zastupitelské demokracie, a to zvláště v menších obcích a v menších městech. Na druhé straně především snad ani ne možná tolik ministři, ale někteří ministerští úředníci neustále vymýšlejí postupy, které činnost samospráv a především obcí nadměrně zatěžují. Ty argumenty jsou velmi rozličné. Jednou jsou to jakési blíže nespecifikované požadavky Evropské unie, pak požadavky na co největší transparentnost, požadavky jiných resortů atd. atd. Jako kdybychom při všem ujišťování, jak si vážíme samospráv, jim permanentně nedůvěřovali, permanentně nedůvěřovali tomu, že jsou nejlépe informovány o dění ve svých obcích a krajích, že dokážou efektivně spravovat jejich území ve prospěch svých občanů a voličů. Neustále máme pokušení vstupovat do jejich záležitostí a zákonnou formou vnucovat, nebo třeba i vyhláškami, to, aby i v dílčích detailech byly nějak reglementovány zákonnou formou.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se moc omlouvám, ale je tady značný hluk. Poprosím naše kolegyně a kolegy, aby ztišili své hlasy, abyste je nemusel překřikovat. Děkuji.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, paní místopředsedkyně. Chci jenom uvést, že se to netýká pouze Ministerstva financí, že se to týká všech resortů a že je to jakási rakovina, která vůči samosprávám postupuje.

V Poslanecké sněmovně v diskusi k tomuto návrhu byl po diskusi na podvýboru pro územní finance zpracován pozměňovací návrh, který jsem v rozpočtovém výboru

podal společně s panem zpravodajem Zemánkem a který v těch nejkontroverznějších bodech část administrativních povinností obcím snížil. Některé věci zpřesnil, protože bylo evidentní, že ani předkladatel nedokáže přesně formulovat původní text.

Samozřejmě byl už v té době – a teď se blížím k reakci na stanovisko pana ministra financí – velmi diskutován odkladný účinek tohoto zákona, tak, aby tady byla nějaká legisvakanční lhůta, aby se na něj samosprávy vůbec mohly připravit. Předkladatel v průběhu projednávání souhlasil pouze s dílčím odložením účinnosti ve vztahu ke zveřejňování smluv s poukazem na požadavky Evropské komise.

Dámy a pánové, projednání se evidentně nestihlo. Protože dnes nemáme 1. ledna 2015, jak předpokládá návrh zákona, který schválila Sněmovna. Máme 20. ledna 2015, a jak je vidno, nic dramatického se neděje.

Podobně byla diskutována samozřejmě i lhůta, pro kterou mají být smlouvy zveřejněny na úřední desce. Původní návrh byl neuvěřitelných deset let. V rámci kompromisu a dohody s předkladatelem se snížil na tři roky, byť souhlasím s tím, že roční lhůta, lhůta jednoho roku, je nejrozumnější alternativa, pokud nechceme zaplevelit úřední desku mnoha neaktuálními údaji.

Z tohoto pohledu je určitě namístě přivítat pozměňovací návrhy Senátu. Já jsem velmi překvapen, a nepříjemně překvapen, že pan ministr financí si neuvědomuje, že dnes není 1. ledna 2015, ale 20. ledna 2015. A pokud tedy hájí návrh, který vzešel z Poslanecké sněmovny, tak musí hájit retroaktivnost, řekněme, tohoto návrhu zákona. Myslím, že si to starostové nezaslouží. Že si nezaslouží to, aby se 20. ledna se dozvěděli, že zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů nabyl účinnosti o dvacet dní dříve, protože se tak rozhodla Poslanecká sněmovna. Myslím si, že je to naprostá absence úcty vůči právu, vůči očekávání nebo nějaké slušnosti ve vztahu ke starostům a samosprávám.

Proto bych vás chtěl požádat především ve vztahu k tomu odkladnému účinku účinnosti zákona, abyste podpořili senátní návrh, protože přece není normální, abychom se 20. ledna rozhodli, že nějaká norma bude platit od 1. ledna. To jsem tady fakt za těch sedm nebo osm let v minulých volebních obdobích nikdy nezažil. Proto bych apeloval na pana ministra financí, aby změnil své stanovisko. Nevím, jestli si toho byl vědom, protože četl nějaký připravený text úřednický, nechci ho za to peskovat jako pan poslanec Kalousek, ale žádám ho, aby změnil své stanovisko, protože to je věc nebývalá, která téměř volá podnětem k Ústavnímu soudu.

Chtěl bych na závěr ještě apelovat nejen na pana ministra financí, ale na všechny ministry, aby výkonná moc zanechala pokušení neustále odkrojovat pozici samospráv, přenášet na ně byrokratické a obrovské administrativní zátěže, a to nejen ve spojení s výkonem přenesené působnosti, tzv. státní správy, ale i v případě samosprávného působení obcí a krajů. Nevím, kdo na takové politice vydělá. Možná několik úředníků, kteří budou moci si své kontrolní portfolio zvětšovat. V žádném případě na tom ale nevydělají běžní občané obcí ani potažmo Česká republika.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Volného, potom s řádnou přihláškou pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych chtěl reagovat na pana Vilímce. Říkáte to správně. Ten termín a odklad toho termínu na červenec by asi problém nebyl. A to si asi uvědomujete vy i my. Já potom nevím, proč senátoři k tomuto dali ještě jeden pozměňovací návrh, a to že se zmenší, zkrátí doba vyvěšení těch smluv. Víte o tom, že vláda navrhla deset let vyvěšení. My, Poslanecká sněmovna, možná uvážlivě, jsme to snížili na tři roky a senátoři tam dali jeden rok. Když platí smlouva tři roky, proč by tam neměla viset tři roky, proč by měla viset jenom jeden rok? A argument, který použili v Senátu, a já jsem to četl i v novinách, je, že by se ta úřední deska zacpala a byla by nepřehledná a že by tam nebylo pořádně vidět. Oni si asi pletou úřední desku jako kus papíru, kus dřeva, který byl přitlučen na plotě, kam se věší i pozvánky na ples. Úřední deska je na internetu každé obce. Je to naprosto přehledné a nevidím důvod, proč nemohlo toto ustanovení tří let viset, tato smlouva, na úřední desce. Zkomplikoval to Senát sám, protože, věřím tomu, ani Ministerstvo financí ani my bychom zásadní problém s posunem účinnosti od července neměli. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Bendla. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Já bych jenom na konto pana předešlého kolegy. Jestli se Senát nějak rozhodne, je to demokraticky zvolená instituce a je třeba se ptát senátorů. Jsem v souladu se zákonem, vrátili tento návrh zákona, řekli: vyvěste to jenom na jeden rok. Já osobně si v praxi vůbec neumím představit, jak třeba takový Středočeský kraj bude, nebo kolik kilometrů těch cedulí bude na Praze 5 a po Smíchově za tři roky, protože to jsou tisíce smluv ročně, které by tam tedy každý rok měly podle vašeho názoru viset, a podle vás to nebude problém. Já senátory chápu. Nicméně to nekomentuji v tomto případě. Mají naprosté právo sem poslat a vrátit Poslanecké sněmovně zákon. Rozhodli se tak a je na nás, abychom rozhodli, platí-li zákon se zpětnou platností. To už bychom tedy z mého pohledu sem mohli dávat zákony, které platí třeba k 1. 1. 2001 nebo k 1. 1. 2005. Je to v zásadě totéž. To si myslím, že není možné a že to tady pan kolega Vilímec říkal velmi jemně. Že stačí potom, aby se jeden jediný hlas ozval, že retroaktivně tady zákony platit nemohou, a ten zákon půjde pod stůl. A není to určitě vina senátorů, že ten zákon dostali tak pozdě.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dále zde mám tři faktické. Pana poslance Blažka, potom pana poslance Adamce a potom pana poslance Volného. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Nechci hodnotit práci Senátu. Ale jedna věc je pravda. I v Senátu je nějaká většina. A je to koaliční většina. To znamená, to je věc, která by se měla řešit v koalici. Myslím si, že je zbytečné hodnotit práci Senátu ex post tady.

A nyní bych se obrátil rád na kolegy z komunistické strany. Pokud dnes schválíme zákon – 20. ledna – s účinností od 1. ledna, tak se splní jeden sen, který kdysi býval: Budeme žít v zemi, kde zítra již znamená včera. (Smích v sále, potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A další s faktickou – pan poslanec Adamec. Připraví se pan poslanec Farský, protože pan poslanec Volný svou faktickou stáhl. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji konečně za slovo. Dámy a pánové, já budu velmi stručný. Omlouvám se, mám trošku rýmu, takže mi tady Vilímec – Adamec trošku splynulo a tady mě kolegové trošku navedli.

Ale chtěl jsem hned úvodem říci, že právě když pan ministr tady odmítl senátní verzi, že problém je v té lhůtě. Nedovedu si představit, že toto ctěné shromáždění by hlasovalo o návrhu zákona, který bude platný od 1. ledna roku 2015. To skutečně tady velmi názorně předvedl kolega Blažek. Myslím si, že vlastně jiná varianta není, než hlasovat o senátní variantě. Na druhou stranu ale samozřejmě Sněmovna může hlasovat tak, jak uzná za vhodné, a víceméně nemusí projít ani jeden návrh. Takže to jenom na vysvětlení, proč jsem se hlásil hned v úvodu, protože jenom z těchto pragmatických důvodů.

A co se týká náplně toho zákona, to tady hodnotit nechci. Mimochodem, jsem také starosta, vím, o čem to je. Na druhou stranu asi je legální diskuse o tom, jestli tři roky, nebo rok, a možná na to mělo být víc času. Nemyslím si zase, že je to tak zásadní věc. Ale je pravda to, že někdy ta státní moc má prostě pocit, že my ve samosprávách můžeme dělat cokoli, co si přejí, za jakýchkoli podmínek. A to si myslím, že není to pravé ořechové.

Takže já si myslím, že bychom o tom původním návrhu vůbec hlasovat neměli. To je můj názor.

Děkuju vám za pozornost a omlouvám se za to, že jsem se sem hnal, aniž bych byl vyzván.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím s faktickou pana poslance Farského a připraví se pan ministr financí s faktickou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jenom představil konkrétní příklad, jak to může zkomplikovat život, pokud přistoupíme k tomu, že bychom hlasovali s účinností od 1. ledna, tento zákon schvalovali k 1. lednu 2015. Jsou různé grantové programy, které už jsou dneska vypsané a jsou vypsané za původních podmínek zákona účinného v době, kdy se vyhlašovaly. Pokud se budeme vracet v tomto zpátky, všechny tyto podmínky spadnou pod stůl a možná už stovky, možná tisíce, možná i desetitisíce podaných žádostí se budou muset podávat znovu. Celý neziskový sektor, který z těchto žádostí žije, a potom, co 18. prosince se Senát postavil k tomu, že tento zákon nebude účinný od 1. 1., ale od 1. 7., tak v ten moment se začaly vypisovat různé grantové programy. Tak všechny se budou moci v tuto chvíli zrušit. Takže se obávám, že v tuto chvíli nemáme příliš na výběr, ke které verzi se přikloníme, protože nemůžeme schválit zákon s účinností zpětnou v tuto chvíli.

A co se týká z praktických, ale myslím, že i legislativních důvodů, a co se týká i samotného zveřejňování, samozřejmě asi nikdo ode mě nemůže čekat nic jiného, než že jsem příznivcem zveřejňování smluv. Jenom mi přijde zvláštní, že za celý rok nejsme schopni tento zákon schválit pro stát. A tam, kde za ty resorty ministerské, ale i veřejně spravované společnosti a vlastněné, tam nejsme schopni schválit zákon o registru smluv, neustále ho před sebou tlačíme, ale na samosprávu tuto povinnost jsme schopni navalit během tří měsíců. Tento přístup se mi nelíbí, protože na jednu stranu kážeme víno, ale... kážeme vodu, ale víno, ale pijeme, pardon (se smíchem), nebudu se v tom zamotávat. (Smích a hluk v sále). Chováme se... Děkuji. Jsem rád, že jsem upoutal vaši pozornost.

Tak já to ještě jednou zopakuji. Chováme se naprosto rozdílně sami k sobě a k ostatním. (Upozornění na čas.) Pravidla, která sami nejsme ochotni dodržovat, po ostatních vyžadujeme. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím pana ministra Babiše. Prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, paní předsedající. Já bych nejdřív k tomu vínu a k tomu, jak to děláme. Ministerstvo financí poprvé v historii v pátek zveřejnilo všechna data. Open data. I poradenské smlouvy. Za posledních čtyři pět let. Byl takový zájem, že web spadl desetkrát. Tři sta kliků za sekundu tam bylo. Tak se podívejte. Tam máte všechna data. Tak já nevím, o čem tady mluví pan Farský. Takže já to dělám.

A prosím vás, já nevím, o čem mluvíte. O jaké účinnosti od 1. ledna 2015? Tak se informujte! Účinnost je od vyhlášení ve Sbírce zákonů. A je to schválené sněmovní legislativou. Takže až tak. Není to 1. ledna 2015.

To, co my navrhujeme, je v podstatě, to většina starostů už dělá, protože oni jsou transparentní. O jaké desce to tady mluvíte? Vždyť je to elektronická deska. Takže já fakt nevím, o čem je ta debata.

A pokud někdo říká: Platnost rok. Proč rok? Deset let, dobře, možná extrém. Ale proč rok, když jsou tam nějaké smlouvy, které jsou platné dva tři roky? Proč si občané nemůžou porovnat, jak se nakupovaly po čas tří let různé věci od různých firem? Tak si myslím, že chceme být i transparentní, ne? Už nechceme krást. (Hluk v sále sílí.)

A my jsme nejhorší v čerpání evropských fondů přece v Evropě. V roce 2013 jsme nevyčerpali 11,3 miliardy. Tak v minulosti jste to dělali asi skutečně skvěle, když jsme to tak čerpali. Nám se povedlo aspoň snížit to čerpání v roce 2014 z těch hrozivých 23 na 8,7.

Takže to jsou všechno opatření, která jsou pro transparenci, pro posilnění pozice poskytovatelů dotací. A nechápu, v čem je jako problém. Takže opakuji, většina starostů si to dělá. Myslím si, že tři roky je adekvátní. A účinnost je zveřejněním ve Sbírce. Tak prosím vás říkejme to tak, jak to skutečně je. A proto já nemůžu souhlasit s tím (upozornění na čas), abychom přijali sněmovní... (Ihned po upozornění na čas odchází od mikrofonu).

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní s faktickou pan poslanec Kalousek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Je potěšující, jak vám to jde vlastními slovy. Pevně doufám, že při předloze dalšího zákona tomu bude také tak.

Vy jste řekl, pane ministře, v čem je problém, když vy už jste to tak začal dělat. Dovolte, abych vám řekl, že to není pravda. Že jste to tak dělat nezačal. Je to i jistě pozitivní krok, ale určitě to, co jste začal zveřejňovat na portálu Ministerstva financí, není zveřejňování podle mezinárodního standardu a registru smluv. Spíš bych řekl, že je to takové vytírání zraku.

Vy nechcete něco dělat transparentně, tak děláte něco na oko a říkáte: Já to dělám z vlastního uvážení. Ne. Nechte schválit zákon o registru smluv a chovejte se k tomu portálu tak, jak ta pravidla určují, tak, jak to koneckonců bylo připraveno ke spuštění, a pak to bude v pořádku. To, co teď děláte, opravdu není to, co bylo úmyslem zákona o registru smluv. Je to spíš zamlžování než ztransparentňování. A je to zcela mimo jakékoli uznávané mezinárodní standardy.

Jinými slovy platí výhrada pana kolegy Farského. To, co je v tomto zákoně a co chcete po samosprávách, vy tvrdíte, že děláte, ale vy to neděláte. Vy děláte něco jiného. Vy jste místo vepřo-knedlo-zelo uvařil buchtičky se šodó a říkáte: Ale ten oběd je tady. Ale ty mezinárodní standardy je to vepřo-knedlo-zelo, to nejsou ty vaše buchtičky se šodó. Ty si snězte sám. A začněte to dělat podle mezinárodních standardů. Děkuji. (Velký potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Bendla, potom pana ministra Babiše a poté pan poslance Zlatuška. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Chtěl bych vaším prostřednictvím jenom panu ministrovi připomenout, že to byla pravice, která kritizovala konstrukci strukturálních fondů. To byla pravice, která říkala, že máme příliš mnoho operačních programů. Byla to pravice, která říkala, že nestihneme vyčerpat. Byla to pravice, která říkala, že si implementujeme finanční prostředky na něco, na co je Česká republika nebude potřebovat. A byla to levice, se kterou dnes sedíte ve vládě, která to takto prosadila a takto schválila. Takže nám to nevyčítejte. To je první věc.

A druhá věc. Česká republika, stejně jako ostatní země Evropské unie, čerpala finanční prostředky určené na roky 2007 až 2013 plus dva roky. Všichni vědí, že finanční prostředky, které byly na toto finanční období určeny, mohou být vyčerpány ještě v průběhu dalších dvou let. To znamená, dělat tady žebříček o množství vyčerpaných peněz je malinko nefér a matení veřejnosti, neboť Česká republika má zcela jako jiné země legitimní právo peníze dočerpat. A já doufám, že toho budete s kolegy, kteří si takto strukturální fondy nastavili, i schopni.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S další faktickou pan ministr Babiš.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, paní místopředsedkyně. Jenom k těm standardům pana Kalouska. On si nechal na vládě mimo zákon o veřejných zakázkách schválit výběr advokátních kanceláří na arbitráže. V utajení. To bylo všechno utajené v minulosti. Tak já nevím, proč pan poslanec demagogicky lže. Podívejte se na ten web Ministerstva financí. Tam je všechno. I občerstvení, s kým jsem měl, jsou tam poradenské smlouvy. A jsou to data zpětně. A registr smluv já podporuji. Akorát jsem si teď uvědomil, že má jednu zásadní chybu, jak je navrhován. A už dopředu avizuji, že budu navrhovat pozměňovák. Protože ten registr je udělán tak, že vlastně pokud nabude účinnost, tak budou účinné všechny nové smlouvy. Ale já říkám – měli bychom zveřejnit všechny platné. Některé jsou platné deset let, jak se skvěle dělaly IT s některými firmami. Takže měly by se zveřejnit všechny smlouvy. Měla by se udělat inventarizace smluv celého státu a tím začít. A potom samozřejmě i nové. Takže já budu strašně rád, když konečně ten registr projde, hlavně s tímhle pozměňovákem. Aby si neudělali nějaké ty bývalé smlouvy a rychlosmlouvy předtím, než bude registr, a potom nebudeme znát tu historii. Takže asi tolik.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní s faktickou pan poslanec Zlatuška, poté pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážená paní předsedkyně, já bych si zde jenom dovolil upozornit na to, že to, co tady říkal pan poslanec Kalousek o nějakých mezinárodních standardech, že to je velice nadnesené. Existují ukázkové případy, které se studují v benchmarcích, ale mezinárodní standard jako takový není pojem, se kterým by se dalo operovat. Rozhodně to, co zveřejňuje Ministerstvo financí, je velice příkladná praxe, která zde do tohoto okamžiku v České republice zatím ještě nebyla. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Kalouska. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Škoda, že trošku, aspoň trošku, rozumím kybernetice. Mohl bych říct stejný nesmysl na toto téma jako pan poslanec Zlatuška o mezinárodních standardech. Protože o tom něco vím, tak si to prostě netroufnu. Prostě ty standardy nejsou standardy pana poslance Kalouska, to jsou mezinárodní standardy, podléhají mezinárodně uznávané metodice. Samozřejmě nad rámec těchto standardů je možné zveřejnit cokoliv a v tom nikdo nikomu nebrání. Ale když zveřejňuji to, co uznám za vhodné, a nezveřejňuji to, k čemu mě vyzývají mezinárodní standardy, tak se tomu říká mlžení. Příslušnou metodiku panu poslanci Zlatuškovi zašlu písemně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Zlatušku a připraví se pan poslance Farský. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já bych chtěl podotknout, že kybernetiky se to netýká. Kybernetika se týká řízení těch systémů. Tohle by mohla být informatika nebo IT.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Farského. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom upřesnit to, že jak tento zákon, který teď projednáváme, který má přinést zveřejňování smluv, tak data, která jsou od pátku na internetových stránkách Ministerstva financí, jsou určitě dobře, že k těmto změnám dojde. Ale pro mě je nepochopitelné, že ostatním nakládáme povinnosti a přitom zákon o registru smluv, který tady je od začátku prosince předloňského roku, který se postupně podařilo zastavit v hospodářském výboru, ve výboru pro veřejnou správu, jenom ústavněprávním výborem prošel, byť se pod něj předtím podepsalo 78 poslanců, z toho 7 členů vlády, a před volbami podpis připojilo, že to bude podporovat, 165 členů této Sněmovny – a to ten návrh už byl na světě... To se nedá omlouvat tím, že by jednotlivci nevěděli, co podepisují, byť jim to třeba bylo podstrčeno na nějakém mítinku k podpisu, jak jsem se dozvěděl u pana místopředsedy vlády Babiše. Ale v tomto případě ide o to, že místo abychom schválili

zákon o registru smluv, který tuto povinnost zavede plošně pro všechny, kteří utrácejí veřejné prostředky, tak tu navrhneme, že to budou dělat spolky nebo že to budou dělat samosprávy tam, kde vypomáhají spolkům v jejich spolkové činnosti, což jsou ale promile, nebo spíše setiny promile částek, na které se měl vztahovat registr smluv. Nebo se zveřejní pár seznamů, byť dobře, že aspoň to se zveřejňuje, na Ministerstvu financí, seznamu smluv, seznamu faktur, seznamu objednávek. Je to dobře. Na druhou stranu, takhle už to mohlo probíhat dávno a nemuseli jsme mít strach z toho, že na poslední chvíli předtím, než bude schválen zákon o registru smluv, budou uzavírány nějaké nevýhodné smlouvy, kterými se tento zákon bude obcházet.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. S faktickou prosím k mikrofonu pana poslance Vondráčka, připraví se pan poslanec Kalousek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já jsem byl v podstatě předchozím příspěvkem vyvolán, tak jen pro krátkou informaci. Pan poslanec Farský ví, jaký je vývoj. V podstatě neminul týden, kdy by se ve věci registru smluv nekonala nějaká schůzka, nevyměňovala se nějaká korespondence. Koaliční pracovní skupina zpracovala komplexní pozměňovací návrh, kde se snažila přijmout všechny připomínky široké veřejnosti, mnoha subjektů. Nebyla to jednoduchá práce. Je to o kompromisu. V tuto chvilku ten text existuje a dnešním dnem započalo zpracování dopadové studie na Ministerstvu vnitra, co nás to všechno bude stát, co to bude stát ty subjekty, když budou realizovat registr smluv, co to bude stát ministerstvo, které registr smluv bude provozovat. To znamená, neustále to nějakým způsobem směřovalo kupředu. Uznávám, že to je nestandardní postup u opozičního v podstatě – i když je spousta z nás připodepsáno – poslaneckého návrhu, který teď prochází takovým kvazipřipomínkovým řízením na ministerstvu. Nicméně věc se podařila, vydiskutovala a já doufám, že už se bavíme pouze o odkladu, kdy bude zpracována ta dopadová studie, a následně tu věc konečně projednáme v Poslanecké sněmovně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím pana poslance Kalouska, jeho faktická.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se, že veřejně odpovím kolegovi z vlastního klubu. Ale ta odpověď myslím, že stojí za to, aby byla pronesena veřejně.

No, vy říkáte, že to nechápete, pane kolego. Ale právě o to tady jde. Zákon o registru smluv ukládá něco, co některým současným ministrům, zejména ministru financí, nevyhovuje. Právě proto, že to splňuje ty mezinárodní standardy. Mně to nevyhovuje, já to nechci a současně chci vypadat transparentně, tak z vlastní iniciativy zveřejním něco, co mně nevadí, vypadám velmi hezky, dokonce mi na to skočí všechna média, nejenom ta, která vlastním, takže vypadám transparentně, a tím odkloním pohled od toho, že nechci to, co mi nevyhovuje, protože to by ukázalo, že v kalných vodách se lépe loví, a já chci lovit v kalných vodách. Proto nemáme registr

smluv a proto máme to vytírání zraku, že Ministerstvo financí zveřejňuje něco, co zveřejňovat chce, ale to, co zveřejňovat nechce, to nezveřejňuje. To je prostě jednoduché. To, že na to veřejná média skáčou, to je otázka spíš pro ně. A řekněme, že to je selhání elit veřejné diskuse. Jinak ta odpověď je zcela pochopitelná. Nechť je vidět na všechna možná podezření, jak se to dělalo netransparentně přede mnou, ale nikdo se nesmí teď koukat pod prsty mně, protože se krade líp a všem bude líp. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní s faktickou pan poslanec Zlatuška, poté pan ministr financí a poté pan poslanec Volný.

Poslanec Jiří Zlatuška: Upřímně řečeno, když to takhle poslouchám a slyším tu bývalého ministra financí, který je prý odborníkem na kybernetiku, jak říkal, a říká, co chce nebo nechce, to by jednodušší bylo udělat tu takové zveřejnění hned a mohlo se tu takovým věcem předejít. Technicky to není obtížné. Tato vláda má program Rekonstrukce státu jako součást svého programového prohlášení, takže se vcelku nedivím, že současnému ministru financí, který si na experta v kybernetice nehraje, chvíli trvalo, než mu došla trpělivost a udělal tady toto jednostranně. A není na tom nic proti žádným mezinárodním standardům. V okamžiku, kdy se člověk podívá na takové projekty, jako třeba odstartoval ve Spojených státech prezident Obama, nebo britský projekt Open Data nebo to, co se dělalo na Novém Zélandě apod., tak je to zveřejnění, které obstojí, a rozhodně jsme jeden z příkladů, který tady toto provádí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana ministra financí. Prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já skutečně žasnu, jak pan Kalousek dokáže demagogicky lhát. Já si myslím, že skutečně bychom měli zakázat ten alkohol v celém areálu Sněmovny, protože to je neuvěřitelné. Pan Kalousek v minulosti zakazoval zveřejňovat smlouvy, hlavně smlouvy s advokátními kancelářemi. Také neměl veřejnou smlouvu se Šnáblem. Já jsem zveřejnil všechno a budu zveřejňovat všechno, co děláme, co nakupujeme. A pan Farský nechť tedy upraví svůj zákon, který já podporuji a budu pro něj hlasovat, ale upravte ho tak, aby to bylo i zpětně, aby to nebylo jen dopředu, kdy se to podepíše, když už jste takový transparentní. My jsme pro, naše hnutí to určitě podpoří. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Volného, připraví se pan poslanec Laudát.

Poslanec Jan Volný: Já jen velice krátce. Já bych chtěl dát takovou řečnickou otázku prostřednictvím vás, paní předsedající, panu kolegovi poslanci Kalouskovi. Co jemu bránilo a co on chtěl tajit, že poslední tři roky jako ministr financí tento registr

zavedl, co chtěli tajit, kdy 17 let více či méně byl ve vládní garnituře, že toto už dávno není hotové? Vždyť je to tak průhledné, v Dánsku to funguje několik desítek let a je to neskutečně účinný parametr. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní poprosím s faktickou pana poslance Kalouska, kterému přepustil místo pan poslanec Laudát. Prosím

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Otázka je jednoduchá. My jsme připravili zákon o registru smluv. My jsme ho předložili, jeho frontmanem je pan poslanec Farský, leží v Poslanecké sněmovně už déle než půl roku. Jsou to politici ANO, byla to náměstkyně ministra vnitra, dnes primátorka Krnáčová, která ho brzdíla ze všech sil, jste to teď vy, kteří ho brzdí ze všech sil. Zákon tu stále není, neprojednává se, vy ho nechcete schválit a substituujete to oním vytíráním zraku, když se ministerstvo rozhodne, co z minulosti zveřejňovat chce nebo nechce a co zveřejňovat bude nebo nebude. Prostě zveřejňovat se má podle pravidel, která jsou uzákoněna. A to je registr smluv. Jestli nad rámec těchto pravidel se rozhodnete zveřejňovat cokoli dalšího, je fajn, to dělejte. Ale proč vám tak strašně vadí zveřejňovat to, co ukládá tento zákon, a proto ten zákon poslance Farského brzdíte už tři čtvrtě roku? Vždyť to jsou rozhodnutí politiků ANO, kteří ho posílají pod koberec. Je lhostejno, zda se jmenují Krnáčová nebo jakkoli jinak, protože o tom stejně rozhoduje Babiš. Takže prostě Babiš rozhodl o tom, že ten zákon dodnes není projednáván, není schválen, a tudíž nelze podle něj postupovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní přečtu pořadí dalších faktických poznámek. Nyní je na řadě pan poslanec Chvojka, poté pan poslanec Laudát, pak poslanec Zlatuška a pan poslanec Volný. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já jsem se také cítil býti vyvolán jako zpravodaj registru smluv. Ono to není jednoduché téma. Neřekl bych, že naše vládní koalice, protože já jsem součást vládní většiny, zákon nějak blokuje. Ono to není jen o tom, že zákon má 13 paragrafů, a že když ho chce v tomto znění schválit Rekonstrukce státu, že bychom ho také takto měli schválit my, protože zákon obsahuje spoustu rizik. Například pro mě stanovisko Svazu měst a obcí, které mluví za hodně moc obcí, je naprosto stejným stanoviskem, jako je názor pana předkladatele Farského, takže nevím, proč by měl být názor pana kolegy Farského, jestli vážím ten stoprocentní, a stanovisko různých obcí, hejtmanů, starostů, odborníků, právníků, mělo být jiné a horší.

To, co říkal pan kolega poslanec Kalousek prostřednictvím paní předsedající... Já jsem se díval do stena na webové stránky Poslanecké sněmovny a zákon o registru smluv byl v minulém funkčním období předložen do Sněmovny někdy v květnu 2012 a poté ještě asi rok a něco, pokud mě paměť neklame, byla u moci vaše tehdejší

koalice, kde i v ústavněprávním výboru, kde ten tisk byl pětkrát přerušen, i v jiných výborech jste měli většinu. To byla koalice TOP 09, ODS a těch pozůstatků Věcí veřejných. Takže takto bychom mohli stejnou rétorikou říkat, že jste zákon blokovali vy, tehdejší koalice ODS a TOP 09. Také jste tenkrát říkali, že se nad tím diskutuje, a měli jste také pravdu, protože ten zákon si zaslouží diskusi. Takže to je vše. Rok a čtvrt tu ležel, když byla u vlády předchozí koalice. Takže žádné blokování, ale zákon není jednoduchý a myslím si, že to není o tom, že Rekonstrukce státu něco chce a že by to tak mělo být schváleno. Pan kolega Farský prostě nemá stoprocentní pravdu a to, co řekne, prostě není zjevná pravda. Prostě v zákoně jsou nuance, které se bohužel musí projednat, a já, ať to kolega Farský nebere zle, já jsem ten první, kdo si přeje, aby ten zákon byl schválen, protože pan kolega Farský žádné jiné téma nemá a ohání se jen tímto zákonem. Já si přeji, ať už je ten zákon schválený a pan kolega Farský si najde nějaké jiné téma. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta s jeho faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já nevím, já mám pocit, že koalice začíná fungovat tak, že vymýšlíte náhradní terče. Náhradní terče, aby prostě pod svícnem byla tma. Pan ministr financí... došla mu trpělivost. Tak s kým? S Krnáčovou, když dělá náměstkyni ministra vnitra? Nebo já tomu nerozumím. Pan premiér Sobotka tu svého času na přímý dotaz, jako dlouho se bude vymezovat vůči minulosti, řekl, že dva roky, ono za chvíli to bude, protože Rusnokova vláda nastupovala někdy, já nevím, jestli v létě, nebo ke konci léta, nebo zkraje léta, to se podívám. Ale jak dlouho chcete oblbovat veřejnost a vysílat tyto klamné terče, aby si všichni říkali, kdovíjak makáte. Vaše věci se vám hroutí. Vy jste tu zparalyzovali např. to, aby pan Prachař – tomu to bylo k smíchu, exministr dopravy, aby řekl, co to páchá s těmi nevýhodnými smlouvami na dálnici D1. A vám to bylo k smíchu. Já jsem si to tenkrát vyhodnotil, že vy skutečně odvádíte pozornost od práce, která nestojí ani za zlámanou grešli. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zlatušku. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já si nemohu pomoci, ale tady to melodrama, které zde předváděl pan poslanec Kalousek, stojí za vypíchnutí. Když se odvolával na to, že ke zveřejňování potřeboval pravidla, jak jsou pro něj svatá, tak bych připomněl, že když se schvaloval program této schůze a ani pan poslanec Kalousek ani jeho zástupce Laudát nebyli schopni svými slovy zvládnou to, co chtěl odvykládat pan poslanec Korte, tak prostě odešli ze sálu. Bylo jim jedno, jak vypadá zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Aby ho obešli, tak si našli cestičku. I tady, kdyby byl býval

pan poslanec Kalousek v době, kdy dělal ministra financí, chtěl, tak si cestu také našel

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec Volný svoji přihlášku stahuje. Proto prosím k mikrofonu pana poslance Vondráčka. Také stahuje. Prosím pana poslance Faltýnka. Připraví se pan poslanec Laudát.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne. Kolegyně a kolegové, nechtěl jsem vystupovat, ale dovolte mi pouze jednu prosbu. Zkusme v této debatě být konstruktivní, protože nám se v této debatě nepodaří prokopnout silnou hroší kůži některých kolegů, představitelů bývalé vládní koalice, která mohla v pohodě, pokud by chtěla, zákon o registru smluv přijmout. Víte, je velmi dobře, že česká veřejnost na to má zcela jasný názor. Zkusme být konstruktivní a nenaskakovat stále na snahu prokopnout hroší kůži kolegy Kalouska. Je to zbytečné. Nepodaří se nám to, přátelé. Pojďme k nějaké konstruktivní diskusi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Mám zde další čtyři faktické poznámky: pana poslance Laudáta, pana poslance Vilímce, pana poslance Kučery a pana poslance Kalouska. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Zareagoval bych na pana poslance Zlatušku. Tady zdvořile padla prosba, zda toto můžeme udělat. Jestli tohle někomu tak zásadně vadí, neměl jsem potřebu to komentovat, protože o tom nevím, není to moje téma. Nešťastná volba filmové rady, nebo jak se to jmenuje, není to moje téma. Nicméně nevím, jestli někomu vadí, aby vám tady byla sdělena data. Když už jste dneska zabili bod, který jsem tady navrhoval, tak skutečně tato smysluplná diskuse má přednost před bezpečností naší země, před umírajícími křesťany na Blízkém východě. Zamyslete se nad sebou.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Vilímce. Připraví se pan poslance Kalousek a poté pan poslance Kučera s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážená paní místopředsedkyně, dostali jsme se daleko. Mám za to, že bychom měli vést debatu o buďto senátní, nebo poslanecké verzi zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. Stočilo se to na registr smluv a transparentnost.

Nechci moc přidávat, ale když se mluví o transparentnosti, co všechno zveřejňuje Ministerstvo financí, nebo nezveřejňuje, tak když 5. ledna s barnumskou reklamou vyhlásil pan ministr Babiš, že snížil státní dluh asi o 19 mld. korun, tak jsem se chtěl podívat, jak geniálně to provedl, z jakých cizích zdrojů, jaké cizí zdroje si vypůjčil, a

měl jsem za to, že bude zveřejněna čtvrtletní zpráva o vývoji státního dluhu. Hle, ať jsem hledal jak jsem hledal, žádná čtvrtletní zpráva zveřejněna nebyla a byl jsem odkázán až na konec ledna. To také trochu k transparentnosti údajů Ministerstva financí.

Ale skutečně bych chtěl plédovat za to, abychom se vrátili k debatě. Nechci vést debatu, jestli, pokud schválíme verzi poslaneckou, tím, že se to dostane do Sbírky, tak to pak bude platit 15 dnů ode dne zveřejnění ve Sbírce. V každém případě je to věc nešťastná, nebývalá. Nepamatuji si za osm let, že bychom vědomě hlasovali o návrhu zákona, u kterého víme, že má platit 1. ledna 2015, a je datum 20. ledna 2015. Proto vás prosím o to, abyste podpořili navzdory stanovisku pana ministra financí senátní návrh tohoto zákona.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, já už budu stručný, protože diskuse se točí dokola.

Já jsem jednak chtěl požádat pana poslance Faltýnka o upřesnění. Když říkal hroší kůže členů bývalé vládní koalice, jakou měl na mysli. Já jsem například nebyl členem té úžasné koalice opoziční smlouvy 1998 až 2002, kdy pan poslanec Faltýnek byl jednou z největších nadějí sociální demokracie té doby. (Potlesk z řad poslanců TOP 09. Tleská rovněž poslanec Faltýnek.) Prostě nevím, o kterých koalicích je tady v tuhle chvíli řeč a o čí hroší kůži je řeč. Možná kdyby to pan kolega upřesnil.

Ale vraťme diskusi zpátky do toho, o čem mluvíme. Mluvíme o tom, že tady několik let leží návrh o registru smluv a že pan poslanec Farský položil zcela logickou otázku: Když ho nechcete projednat a schválit, proč to během třech měsíců chcete uvalit obcím, aniž byste se jich zeptali na názor? A když tuhle otázku klade, tak nemáte jinou odpověď, než že řeknete: A proč jste to neudělali vy, když jste byli u moci? Možná se nám to nepovedlo, ale vy jste přece tvrdili, že budete lepší než my, že budete makat. Vy jste za ten rok, co jste u vlády, neudělali nic! A kdykoliv k tomu přijde diskuse, tak jediný argument, který máte, že říkáte: A vy jste to nedělali o nic líp. No, to je úžasné. Blahopřeji. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kučeru a připraví se pan poslanec Farský. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Taky bych si dovolil reagovat na onu hroší kůži pana poslance Faltýnka a pana ministra Babiše. Je pravda, že tady vládní koalice je už déle než rok. Déle než rok tady slyšíme výmluvy na to, co bylo předtím. To je taková výmluva mého šestiletého syna z mateřské školy, který se

vymlouvá: já za to nemůžu, to udělali oni. Na téhle úrovni nám tady argumentuje pan ministr Babiš a pan poslanec Faltýnek.

Ale chtěl bych zmínit něco jiného. Pánové majitelé Agrofertu, kdyby vám na představenstvo přišel finanční ředitel a po roce se vám na představenstvu vymlouval na to, co všechno udělal předchozí management, jak to dělal špatně před rokem, myslím si, že by to byla poslední slova finančního ředitele ve funkci finančního ředitele, protože by ho představenstvo okamžitě odvolalo. My bohužel nemáme sílu odvolat pana ministra financí, který se chová jako špatný finanční ředitel, který se rok vymlouvá na to, co dělal management před ním.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Farského. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Farský: Moc děkuji za debatu k registru smluv. Po roce jsem měl pocit, že už v podstatě nikoho nezajímá. Ale vidím, že emoce pořád ještě dokáže vzbudit.

Vrátil bych se ale k tomuto tisku 294. Popíšu konkrétní příklad, který se ale opakuje v mnoha a mnoha územních samosprávných celcích. Protože spolky fungují zpravidla v rozpočtovém roce od ledna do prosince, jako my schvalujeme rozpočty v územních samosprávných celcích, tak i grantové programy jsou takto nastaveny. Protože samozřejmě spolky nechtějí čekat na to, až jim první peníze na jejich plány přijdou někdy v březnu, dubnu, tak grantové programy už jsou v mnoha případech vypsány podle současného platného a účinného zákona. Pokud to v tuto chvíli změníme, tak nastavíme jiná pravidla. Z 15 dnů bude 30. Budou se muset upravovat smlouvy, na základě kterých to dostanou, a všechna vypsaná pravidla a v mnoha případech už podané žádosti se budou moci dělat znovu. Já si myslím, že když budu mluvit jenom za město Semily, kde jsem byl starostou, už teď to budou stovky žádostí a zbytečně vynaložené práce spolků, ke kterým nemáme elementární úctu, abychom neměnili pravidla v půlce doby a v půlce pravidel. A takhle to po celé České republice budou desetitisíce a možná statisíce žádostí a grantových programů, které už jsou vypsány a které se po schválení tohoto zákona budou muset zrušit a vypsat znovu, a to mi na tom přijde to, co je z naší strany neslušné chování, proti kterému tady brojím, a proto mi přijde, když už tento zákon schválit, tak leda s červencovým terminem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Páni zpravodajové? Také ne.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Dříve než tak učiníte, všechny vás odhlásím. Svolám kolegy z předsálí.

Prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartičkami. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Nyní přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 294/6, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 294/7."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 13, do kterého je přihlášeno 166 přítomných, pro 39, proti 90. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Nyní přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 294/6."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 14, přihlášeno 173 přítomných, pro 142, proti 29. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali, a tímto končím projednávání bodu číslo 2.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

3.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 295/6/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 295/7. Mám zde poznámku k hlasování. Prosím pana poslance Janulíka.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážení kolegové, na sjetině mám ne, a hlasoval jsem ano. Nezpochybňuji hlasování, jenom pro zápis. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Nyní vítám mezi námi senátora Karla Kratochvíleho.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, tak jak jsme schválili nebo přehlasovali malá rozpočtová pravidla, tak tento návrh zákona řeší rozpočtová pravidla hlavně pro ministerstva a fondy a posiluje jejich úlohu při poskytování dotací. Senát předložil osm pozměňovacích návrhů, z toho některé bychom mohli označit za akceptovatelné, ale podle Ústavy Sněmovna buď přijme všechny, nebo je odmítne. Takže tím zásadním problémem, který pro nás byl, byla vlastně definice – nebo jeden z hlavních, se kterým máme problém, byla definice státních aktiv a pasiv. Takže pokud Senát navrhuje, aby z definice státních pasiv byly vyňaty dluhy státu za vystavené směnky, tak samozřejmě je to nesmysl a pro nás je to nepřijatelné. Z toho důvodu Ministerstvo financí nemůže souhlasit s těmito návrhy a navrhujeme, abychom tyhle návrhy Senátu zamítli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne. Děkuji panu místopředsedovi vlády Andreji Babišovi a ptám se, jestli se chtějí k usnesení Senátu postupně vyjádřit zpravodajové rozpočtového výboru pan Roman Kubíček nebo zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan Petr Bendl. Pan kolega Kubíček nechce, pane kolega Bendl také nechce. Otevírám v tom případě rozpravu a jako první v rozpravě vystoupí pan senátor Karel Kratochvíle. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Karel Kratochvíle: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené poslankyně a poslanci, předem mi dovolte, abych vás přivítal v novém roce a popřál vám hodně zdraví a osobních úspěchů v tomto roce.

Před sebou máme návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který projednal Senát dne 18. 12. a vrací zpět do Poslanecké sněmovny s celkem osmi pozměňovacími návrhy. Důvody, které vedly Senát k přijetí pozměňovacích návrhů, byly podrobně vysvětleny v informaci, která vám byla rozdána k předstihu před touto schůzi písemně, a tímto pádem vlastně byla snaha o zkvalitnění tohoto projednávání.

Nechci vám zde znovu obšírně dávat zdůvodnění k jednotlivým Senátem přijatým pozměňovacím návrhům, neboť věřím, že jste se s nimi a jejich odůvodněním již všichni seznámili. Dovolte mi proto jen ve stručnosti všechny Senátem přijaté pozměňovací návrhy shrnout. Pozměňovací návrh Senátu číslo 1 je veden snahou zachovat platnost opatření, které může napomoci v boji proti korupci při poskytování dotací. Pozměňovací návrhy Senátu číslo 2 a 3 se snaží upřesnit a upevnit právo příjemce dotace na spravedlivé a nediskriminační postavení v řízení o poskytnutí dotace. Pozměňovací návrhy Senátu číslo 4 a 5 si kladou za cíl upustit od návrhu, aby jako státní finanční pasiva byly vyjmenovány i dluhy ze státem vystavených směnek. Pozměňovací návrh Senátu číslo 6 navrhuje zrušit společně tři body, které všechny společně mění současný stav vracení dotací. Senát současný stav, kdy vrácená dotace je opět prostředkem státního fondu, který ji poskytl, doporučuje zachovat. Pozměňovací návrh Senátu číslo 7 je opravou legislativně technické chyby, a to zrušení poznámky pod čarou s citací vyhlášky ke zmocňovacím ustanovením a k vydání právě této vyhlášky.

Pozměňovací návrh Senátu č. 8 reaguje na ustanovení nabytí účinnosti navrhované novely zákona o rozpočtových pravidlech k 1. lednu 2015, kterou již nelze dodržet, a takto pevně navrhovaná účinnost by znamenala pravou retroaktivitu, která není přípustná. Tuto vadu návrhu by senátní verze návrhu zhojila.

Závěrem mi dovolte, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, vyslovit přesvědčení, že Poslanecká sněmovna důvody, které vedly Senát k přijetí pozměňovacích návrhů, posoudí jako změny prospěšné a předložený návrh zákona schválí ve znění senátních pozměňovacích návrhů. Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátoru Karlu Kratochvílemu, a ještě než budeme pokračovat v rozpravě, do které konstatuji, že nemám žádnou písemnou přihlášku, budu konstatovat jednotlivé omluvy, které došly předsedovi Sněmovny. Ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Milan Urban, pan ministr Stropnický se omlouvá z dnešního jednání od 16.45 do konce z pracovních důvodů, pan poslanec Robin Böhnisch se omlouvá od 17 do 19 hodin a od 18.15 žádá o omluvu z pracovních důvodů pan poslanec Jiří Štětina.

Ptám se tedy, jestli se někdo hlásí z místa. Ano, prosím. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Chci se zeptat pana ministra financí, protože to, co já jsem nejvíce kritizoval na tomto návrhu zákona již v Poslanecké sněmovně, je zbavení pravomocí Poslanecké sněmovny a potažmo i Senátu, tedy Parlamentu, souhlasit nebo vydávat souhlas při vydávání státních dluhopisů. Proto jsem navrhoval, aby tato kontrolní pravomoc byla zachována. Bohužel jsem neuspěl. Podobný návrh byl v Senátu, kde pro něj hlasovalo 27 senátorů, z toho kvora 35 to byl poměrně velký počet senátorů. Neprošel ani tam. To znamená, hlasujeme o jednom i druhém návrhu, který toto již neobsahuje, to znamená, zbavuje nás té kontrolní pravomoci dohledu nad Ministerstvem financí.

Já se chci ale v této souvislosti zeptat, byť se to týká dalšího bodu, pokud schválíme rozpočtová pravidla buď tím, že schválíme senátní verzi, anebo většinou 101 hlasu verzi vzešlou z Poslanecké sněmovny, má-li vůbec smysl pokračovat při projednávání sněmovního tisku 329 o dluhopisových programech, protože v zásadě pokud odsouhlasíme ať v té, nebo oné podobě rozpočtová pravidla, tak jsme zbaveni pravomoci projednávat a hlasovat o dluhopisových programech. To bych prosil pana ministra, jestli by to mohl zodpovědět.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi za jeho vystoupení. Faktická poznámka pana kolegy Klučky už zmizela. Ptám se, jestli se hlásil do rozpravy. Nehlásil. Nikoho dalšího nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo pana navrhovatele – pane místopředsedo vlády? Nikoliv. I pánů zpravodajů? Také nikoho nevidím, a přistoupíme tedy k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 295/6, ve znění schváleném Senátem, tedy podle sněmovního tisku 295/7."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 15 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 15 z přítomných 179 pro 47, proti 94. Návrh nebyl přijat. Konstatuji, že návrh zákona ve znění schváleném Senátem jsme nepřijali.

Budeme tedy hlasovat znovu podle § 97 odst. 5 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Nastavené kvorum máme.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 295/6.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 16 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 16 z přítomných 178 poslanců pro 130, proti 26. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji panu místopředsedovi vlády, ministru financí Andreji Babišovi, děkuji zpravodajů, děkuji i panu senátorovi a končím tento bod.

Pokračovat budeme bodem

4.

Vládní návrh zákona o státních dluhopisových programech na úhradu části schodku státního rozpočtu za rok 2013, části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015 a 2016 /sněmovní tisk 329/ - druhé čtení

Pan ministr financí a místopředseda vlády Andrej Babiš je připraven, z pověření vlády návrh uvede. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, nejdřív odpovím kolegovi poslanci, protože to, co jsme schválili, se týká dluhopisů 2015 a 2016 a potřebujeme ještě dodělat to uplynulé období

Takže každý rok náš stát vydává dluhopisy, aby splatil splatné dluhopisy, a buď to tedy vydává kvůli tomu, aby kryl schodek také samozřejmě, anebo jak jsme to udělali my, že i když jsme měli schodek, tak jsme dokonce státní dluh snížili. A pokud někdo tomu nerozumí, tak ho rád přijmu na Ministerstvu financí a tam mu to vysvětlím. I privátní firmy mají cash poolingy, takže když má někdo 300 firem, některé firmy mají peníze na účtě, některé mají dluhy. A když to někdo organizuje, tak v podstatě peníze, které jsou na účtu, se použijí na dluhy, a tím se sníží, tím se organizuje cash flow. A to jsme začali dělat na Ministerstvu financí a vydělali jsme na tom 233 mil. za minulý rok.

Takže my musíme ty dluhopisy dělat opakovaně. Teď jsme schválili novelu zákona o rozpočtových pravidlech, podle níž už nebude nutné povolení k vydání státních dluhopisů ke krytí rozpočtového schodku státního rozpočtu ani k vydání státních dluhopisů ke krytí splátek státního dluhu, které je stanoveno zvláštním zákonem, a zvláštní zákon bude nutný jen pro případ, že skutečný schodek bude vyšší než rozpočtovaný, a tedy bude nutné peněžními prostředky vypůjčenými prostřednictvím prodeje státních dluhopisů krýt částku, se kterou zákon o státním rozpočtu nepočítal.

Návrh zákona, jako je tento, proto vláda už v budoucnu nebude předkládat. S návrhem zákona povolujícím vydání státních dluhopisů přijdeme zcela výjimečně – já doufám tedy, že nepřijde. A je to, jako když byl kdysi přijat zákon o vydání státních dluhopisů na financování opatření k odstranění následků povodní a ve zmíněném případě, že skutečný schodek bude vyšší než rozpočtovaný, který též doufejme bude zcela výjimečný.

Chtěl bych jenom připomenout to, co jsem řekl už na úvod prvního čtení, že Ministerstvo financí se rozhodlo v roce 2015 dluh nezvyšovat, a když jsme v roce 2014 snížili poprvé od roku 1995 absolutně náš dluh o 19,7 mld. korun na 1663,7 mld. korun, tak naším úsilím bude určitě, abychom tuto hodnotu nepřekročili.

Proto Ministerstvo financí bude prodávat jen státní dluhopisy o úhrnné jmenovité hodnotě nepřevyšující úhrn částek použitých v téže době na splátky státního dluhu.

Zároveň chci jenom říct, že naše země se těší velice dobrému ratingu a desetileté dluhopisy jsou neustále atraktivnější, dokonce dneska už jsme na kuponu 0,5, dokonce se naše dluhopisy lépe obchodují než dluhopisy Německa. Naše pověst je velice dobrá a jsem rád, že se nám daří. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí. Dovolte mi, abych než budeme pokračovat, konstatoval dvě omluvy, a to paní místopředsedkyně Jaroslavy Jermanové z pracovních důvodů a pana kolegy Marka Černocha, také z pracovních důvodů od 17.10.

Tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 329/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Václav Votava, a po jeho vystoupení zahájím rozpravu, do které mám přihlášeného pana kolegu Kalouska. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru z jeho 15. schůze, konané 13. listopadu 2014 k tomuto vládnímu návrhu zákona

Po úvodních slovech náměstka ministra financí a zpravodaje rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona o státních dluhopisových programech na úhradu části schodku státního rozpočtu za rok 2013 a části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015, 2016, sněmovní tisk 326, schválila, a to bez připomínek; za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, což jsem tímto také učinil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi rozpočtového výboru poslanci Václavu Votavovi. Otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil nejdříve pan předseda klubu TOP 09 Miroslava Kalousek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, jen několik poznámek.

Za prvé odpověď k té řečnické otázce, kterou tady položil pan poslanec Vilímec, jestli v okamžiku, kdy jsme schválili rozpočtová pravidla, která už neukládají vládě nechat schválit dluhopisové programy, pokud nepřesahují schválený rámec Poslaneckou sněmovnou, jestli má cenu o tomto jednat. Upřímně řečeno, tohle je věc, která mi vadí ze všeho nejméně, protože pokud se pohybujeme na poli politických rozhodnutí, tak každý z nás jsme to rozhodnutí již učinili. Prosím, připomeňme si, že při schvalování zákonů o státním rozpočtu kromě jednotlivých ukazatelů je také formulace o profinancování schodku, který je navržen, a vždy je tam řečeno, že tolik a tolik bude profinancováno vydáním státních dluhopisů, tolik a tolik operací na státních finančních aktivech a třeba tolik a tolik úvěry Evropské investiční banky.

Každý rok je to trochu jiné. Ale to politické rozhodnutí, které každý z nás dělá, děláme v podstatě při schvalování zákona o státním rozpočtu, tedy vyrovnání schodku na rok 2014 už bylo politicky rozhodnuto na sklonku roku 2013, když Poslanecká sněmovna hlasovala o státním rozpočtu. Leč protože zákon o státním rozpočtu není zákon jako každý jiný, je to v podstatě exekutivní norma povýšená Poslaneckou sněmovnou na zákon, a proto ho také schvaluje jenom Poslanecká sněmovna, nikoli Parlament jako celek, zatímco zákony o dluhopisových programech jsou zákony standardní, které musí schvalovat i Senát, tak trochu paradoxně se to politické rozhodnutí muselo vždycky opakovat. Pak se musel ještě ten zákon schválit.

Znovu říkám, to mi nevadí, protože legitimní politické rozhodnutí bylo učiněno vždy, když Poslanecká sněmovna hlasovala o zákonu o státním rozpočtu, kde také jako jeden z odstavců je vypořádání schodku. To, co mi vadí v této souvislosti, je ne úplně férový přístup Ministerstva financí, který nerespektuje v této předloze tu politickou odpovědnost za schodky v jednotlivých letech. Já bych se rád, nebo možná ne rád, ale cítil bych se povinen přihlásit k politické odpovědnosti za dluhopisy, kterými se vyrovnává schodek v roce 2013, cítil bych se povinen přiznat se k politické odpovědnosti za některé reemise jistin, které budou muset být učiněny v letech 2015 a 2016, ale na mou duší nechci nést žádnou odpovědnost za vyrovnání schodku z roku 2014. A hrozně rád bych tento rozdíl svým hlasováním vyjádřil. Což Mi ministerstvo financí nedává šanci, protože to dává do jednoho balíku. Jinými slovy, já se tak maximálně můžu zdržet hlasování. Není to fér. Technicky je to asi výhodné, chápu, že emitent má pro to své důvody, umím ho pochopit. Ale z hlediska toho, kdo má učinit transparentní a pro historii obhajitelné politické rozhodnutí, to není fér. Není fér to dát do jednoho balíku, protože každý bychom se měli přihlásit ke své politické odpovědnosti.

To je první poznámka a zdůvodnění, proč se při hlasování o tomto programu zdržíme hlasování, byť bychom minimálně polovinu objemu rádi podpořili, protože se hlásíme k politické odpovědnosti za něj.

Druhá poznámka se týká snižování dluhu, přestože narůstá deficit. To samozřejmě jde, když vyprazdňujeme sýpky a lépe používáme existující likviditu díky té nefunkční pokladně. Mě vždycky fascinuje, když slyším v jedné větě, jak je státní pokladna nefunkční a jak díky ní snižujeme státní dluh. Buď jedno, nebo druhé. Do toho nechci zabíhat. Možné to je, ale vždy jen do určité míry.

A tady si dovoluji říct určité zdrženlivé varování. V době, kdy existovalo obrovské riziko... (Řečník se odmlčel.)

Promiňte, pane předsedající, tam vlevo je strašně živo. Já počkám. Ne, já samozřejmě počkám. Mám času dost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, požádám kolegy, kolegyně, včetně členů vlády, aby případné debaty o něčem jiném, než je státní dluhopisový program, resp. programy, přenesli mimo sněmovnu, aby pan poslanec Kalousek mohl v klidu dokončit svůj projev. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já nijak nepospíchám, mohu klidně počkat, až si to kolegové dopovídají. Děkuji za pochopení.

Samozřejmě že v letech 2008, 2009, kdy tady existovalo obrovské riziko, že nebude likvidita, protože krize se jmenovala dluhová krize státu, a kdy bylo zcela namístě vytvořit poměrně masivní rezervy pro potřeby, kdyby ta likvidita buď nebyla k dispozici, anebo by byla neúnosně drahá, tak za podmínek, které v tu chvíli byly mimořádně výhodné, jsme vytvořili poměrně masivní rezervy, které jsme mohli začít rozpouštět. V roce 2013 jsem to zahájil já, hlásím se k té politické odpovědnosti. Snížil jsem rezervu o 110 mld. A skutečně již tenkrát, nikoli v letošním roce poprvé, již tenkrát poklesl státní dluh. Když si holt to obilí nekoupíte a vezmete si ho z vlastních sýpek, tak si ho nemusíte kupovat, to každý pochopí, přestože máte deficit.

Umím pochopit i tu operaci, kterou udělal pan ministr Babiš v roce 2014, oproti některým kritikům jsem ji podporoval. Ale faktem je, že po této operaci jsou rezervy dluhové služby na, řekl bych, operativním minimu, a to jediné, s čím tedy může stát kalkulovat, je přehled o cash flow na jednotlivých účtech díky té nefunkční státní pokladně, jinak by žádný přehled nebyl. A to není žádné dramatické číslo. To jsou desítky miliard a to v okamžiku ne úplně předvídatelných turbulencí může být rezerva dostatečná.

Já to teď říkám jako velmi vlídné přátelské varování nebo memento, že tyto operace nejsou opakovatelné donekonečna. Byly racionální v tom roce 2013, já jsem připraven kdykoliv hájit a podpořit i tu operaci, kterou udělal pan ministr Babiš v roce 2014. Ale když ho slyším říkat, že ani v roce 2015 nechce zvýšit státní dluh, což je rozpor s tím, co jste schvalovali – když jste schvalovali zákon o státním rozpočtu, tak jste říkali, že souhlasíte se zvýšením státního dluhu zhruba o 9 miliard, takže v tuto chvíli je ministr ambicióznější než jeho vlastní zákon, chce to stlačit i o těch dalších 9 miliard. To nemůže udělat jinak, než že půjde na doraz s rezervami. A prosím, tady velmi opatrně.

Já rozumím tomu, že takhle se chová drtivá většina korporací na finančních trzích, ale korporace nemají ve svém rozpočtu 68 % mandatorních a 81 % kvazimandatorních výdajů. Ty důchody se musejí zaplatit, i když zrovna v tu chvíli ta likvidita není, mzdy státním zaměstnancům se prostě musejí zaplatit, i když v tu chvíli ta likvidita není, ty sociální dávky, které jsou – ponechme teď vhodnost těch zákonů stranou – se musejí vyplatit, i když ta likvidita není. Rozumný stát nejde úplně na doraz a bez rezerv.

Takže v téhle souvislosti já odpovědnost nenesu, dokonce nikdo z nás. Tady opravdu nese vždycky odpovědnost jenom vláda. Ale troufnu si říci, a to teď není kritika, pane ministře, pane premiére, rozumná dluhová rezerva je vždy otázkou bezpečnosti a suverenity státu a také dobrého ratingového hodnocení. Pan ministr Babiš před chvílí říkal, jak si stojíme dobře před ratingovými agenturami a na kapitálových trzích. Děkuji za kompliment, pane ministře. To je výsledek naší práce. (Směje se.) To nemůže být výsledek letošní práce. To je dlouhodobý výsledek nějaké

práce, stabilizace veřejných financí. Ano, díky tomu si skutečně stojíme dobře na kapitálových trzích.

A nutno říci, že k té dobré pozici – připomínám, že v roce 2011 jsme byli jedinou zemí Evropské unie, které byl zvýšen rating o dva stupně – tak kromě dlouhodobého stabilizačního úsilí k tomu obrovsky přispívá intervence centrální banky. Tím, že se centrální banka rozhodla intervenovat proti silné koruně, vytvořila obrovské haldy likvidity na domácím trhu a ta likvidita samozřejmě jako obrovská poptávka si hledá svoji nabídku, a proto ty dluhopisy jsou ještě o něco levnější, než by byly normálně. Také pan ministr ne náhodou – a já mu to nevyčítám – porovnává pozici na domácích trzích, neporovnává německé a naše dluhopisy na eurotrzích, protože tam už by to takhle nevypadalo. Ale ano, na domácím trhu díky mimořádně dobré pozici českých veřejných rozpočtů a díky mimořádnému převisu likvidity domácí měny mají české dluhopisy tuhle pozici, což je fajn, ale nemůžeme se za současné nejisté situace na to spoléhat donekonečna.

A jestli tady teď ministr financí řekl, že i v roce 2015, byť počítá se stomiliardovým deficitem, nepočítá se zvýšením dluhu, tak já říkám fajn, to může vyjít, nebo také nemusí. Je to úplně zbytečné riziko. Riziko, za které si nekupuji nic jiného než kredit toho, kdo to prezentuje, vůči těm neinformovaným. Ti informovaní vědí, že to je jenom z těch sýpek, že to jsme neušetřili, to jsme nevydělali, že jsme jenom snížili rezervy. Ti neinformovaní možná zatleskají, ale zvyšujeme si riziko a zvyšujeme si ho velmi neúměrně.

Teď apeluji na pana ministra, na pana premiéra i na Poslaneckou sněmovnu, která schvalovala ten zákon. Jestliže jste schválili nárůst dluhu alespoň o těch 8,5 mld., protože to jste schválili, netlačte svého ministra do toho, aby byl ještě ambicióznější. Ono jet úplně bez rezervy v okamžiku jakékoliv nepředvídatelné turbulence – může se stát cokoliv, prostě trh není stoprocentně stabilní na několik let dopředu – jet bez jakékoliv rezervy je obrovské riziko. Víte, že když v následujícím měsíci potřebujete 56 mld. cash na důchody, výplaty a sociální dávky, najednou je nemáte. Najednou si je prostě budete muset půjčit a najednou ta půjčka bude nevýhodná. Mít rezervu na několik měsíců dopředu je rozumný a konzervativní přístup.

Děkuji. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Budeme pokračovat v rozpravě. Pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš se hlásí do rozpravy. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane místopředsedo. No, pan poslanec Kalousek je neskutečný, fakt. Chtěl bych to umět jako on.

Já bych vás jen chtěl informovat – to, co jste dnes odhlasovali nebo prohlasovali, to pan Kalousek navrhoval v minulosti. Stejnou věc, kterou my jsme dnes

prohlasovali, pan Kalousek navrhoval. Zamrzlo to ve Sněmovně. Takže asi neměl tu koncovku. Dnes to kritizuje a sám to navrhoval. Nerozumím tomu.

Také není pravda, že se dluh 2013 snížil. Pan Kalousek už zapomněl, ale 2013 se dluh zvýšil o 15,7 mld. Takže není to pravda. Zase lže. Že ministr ambiciózní je odmalička, tak se narodil.

Když jsem přišel do úřadu a řekl jsem, že je tam 350 mld, že se tam válí někde, tak všichni ze mě dělali pitomce, že vlastně nevím, o čem mluvím. Já vím, co jsou to rezervy. Já jsem totiž i řídil nějaké firmy, které měly obrat 230 mld., a bylo jich asi 350, takže něco o tom vím. A také vím, že rozpočet co je, že to výnosy, náklady a dluh je cash flow.

Škoda, že pan Kalousek už dávno nešel někde kolem České republiky se zeptat, jak to dělají kolem. Ano, ta státní pokladna je nefunkční, stála nás 5 mld. Nemáme tam to účetnictví. Pokud všechna ministerstva zveřejní open data jako Ministerstvo financí v pátek, tak konečně se dozvím i od ostatních ministerstev, za kolik nakupují advokáty, poradenské služby atd., auta a podobně. Takže je nefunkční.

Takže my nejsme na Ministerstvu financí pitomci, my víme, co máme dělat. A my jsme na lépe organizovaném cash flow vydělali ty peníze.

Také není pravda, že je to místní trh. My dnes na trhu eurobondů máme skvělý rating a organizujeme finance ve prospěch tohoto státu.

Také ještě máme – tady je plno peněz, které nejsou ve státní pokladně. Je to asi 120 mld. V jiných státech to mají v jednom koši, jeden cash pooling.

Určitě si myslím, že děláme velice rozumnou politiku. Snížili jsme úroky státu za rok 2014 ve srovnání s rokem 2013 asi o 2,7 mld. a předpokládám, že snížíme ještě více, protože jsme si nechali rezervy, ale zároveň jsme neměli zbytečně půjčených tolik peněz za drahé peníze. My si dnes půjčujeme za podstatně nižší peníze.

Já si myslím, že politickou odpovědnost k tomu mám, a myslím si, že jsme udělali za minulý rok velice dobrou práci, že jsme snížili dluh. Ano, někomu to připadá nenormální, že máme deficit a zároveň se snížil dluh. V roce 2015 nechceme zvyšovat dluh, protože chceme lépe organizovat veřejné rozpočty a finance tohoto státu. Já si myslím, že to je pozitivní a že by to měla Sněmovna ocenit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády Andreji Babišovi. Kdo dále? Pan kolega Vilímec se ještě hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych se chtěl zeptat pana ministra financí, pokud to ví, z jakých zdrojů, z jakých prostředků, jestli z cizích prostředků, jak uhradil nebo snížil ten státní dluh. Myslím si, že by to všechny zajímalo. Protože expozé pana ministra je velmi květnaté, ale myslím si, že určitě já jako poslanec a člověk, také jsem ekonom, vystudoval jsem vysokou školu

ekonomickou, obor finance a úvěr, bych docela rád slyšel, z jakých prostředků Ministerstvo financí snížilo státní dluh, pokud dosáhlo schodku, běžného schodku rozpočtu ve výši 77 miliard. To znamená, z jakých zdrojů, pan ministr mluví o nějakých cizích zdrojích, 120 miliard – to jsou zdroje obcí, krajů nebo jiných? Nebo jaké zdroje si vypůjčil, aby státní dluh snížil o 17 miliard a ještě uhradil 77 miliard schodku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana kolegy Michala Kučery. Poté pana poslance Pavla Holíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych chtěl nepřímo odpovědět panu kolegovi Vilímcovi, z jakých zdrojů. Já jsem se z otevřených zdrojů teď dočetl, že pan ministr Babiš v loňském roce, 2014, jak říká, obhájil post nejzadluženějšího člověka v České republice. Dluží 25 miliard korun. Možná že tam je ta odpověď. Protože pokud ten český rozpočet spravuje jako ten svůj rozpočet, tak ten směr je nám všem jasný. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní pan poslanec Holík k faktické poznámce. Nevidím ho. Tak pan místopředseda vlády Andrej Babiš, řádně přihlášený.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Já nevím, jestli tady mám dělat bilanci své firmy. Skutečně mě bavíte, pane kolego, protože je evidentní, že vůbec nerozumíte tomu, o čem mluvíte. Moje firma údajně udělala asi 230 miliard tržeb za minulý rok. A oběžná aktiva, cizí zdroje jsou plusové. A dělá EBITDA asi 16,5 miliardy. Tak zkuste si najít nějakého poradce, ať vám to někdo spočítá, o čem to je. Pokud máte pocit, že na 230 miliard 23 miliard dluhů je moc, tak je mně líto, ale asi potom tomu moc nerozumíte.

Ten předřečník. Znovu opakuji, že si pan Kalousek napůjčoval strašně moc peněz za špatné úroky. Tak když jsem přišel, tak jsem řekl, já nepotřebuji mít tolik 350 rezerv, mně stačí možná 150 nebo méně, 120. Takže my nejsme na Ministerstvu financí pitomci. My víme, co děláme. Věřte mi! A ty trhy nám věří.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády. Dovolte, abych ještě před ukončením obecné rozpravy konstatoval omluvy. Pan poslanec Jiří Holeček se omlouvá od 17.30 z rodinných důvodů, od 17 hodin se také omlouvá z rodinných důvodů paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová a pan předseda vlády Bohuslav Sobotka také od 17.30 z pracovních důvodů.

Ptám se, kdo dál v rozpravě. Pokud nikdo, rozpravu obecnou končím. Zahajuji rozpravu podrobnou, do které nemám také žádnou přihlášku. Nikdo se nehlásí

z místa, a proto končím podrobnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Pane zpravodaji? Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli hlasovat ve druhém čtení, ani pro třetí čtení nepadl návrh na zamítnutí nebo zkrácení lhůty, končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi.

Budeme pokračovat dalším bodem našeho jednání, kterým je

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 262/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr Jiří Dienstbier. Požádám ho, aby se ujal slova. Stejně tak žádám kolegu Vladimíra Koníčka, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, úvodem bych zdůraznil, že tento návrh zákona není doprovodným zákonem k novele Ústavy, která byla postoupena Poslaneckou sněmovnou Senátu a čeká na projednání v Senátu. Tato novela zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu je v zásadě technickou novelou, která má přizpůsobit zákon předchozím legislativním změnám, tedy napravit určitou zastaralost právní úpravy postavení a činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu, které jsou v zákoně obsaženy. Norma byla přijata již v roce 1993. Právní řád od té doby prošel řadou změn, které doposud nebyly do právní úpravy postavení a činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu promítnuty. Návrh zákona dále v reakci na vývoj v oblasti informačních systémů upravuje rovněž tuto problematiku, pokud jde o jejich využívání Nejvyšším kontrolním úřadem zejména při provádění kontrol. V neposlední řadě jsou do návrhu zákona zapracovány některé instituty směřující k zefektivnění plánování kontrol NKÚ, jakož i další úpravy, které vyplynuly z dosavadní aplikace zákona v praxi.

K těm hlavním bodům patří promítnutí do právní úpravy působnosti NKÚ terminologické změny v souvislosti se změnami právního řádu, jak už bylo naznačeno, a to zejména v oblasti soukromého a pracovního práva a organizace státních zastupitelství, dále stanovit povinnost vydávat věstník NKÚ obsahující kontrolní nálezy na internetových stránkách NKÚ, přizpůsobit právní úpravu využívání informačních technologií zejména v kontrolní činnosti NKÚ, aktuální úrovni rozvoje těchto technologií a umožnit při sestavování plánu kontrolní činnosti NKÚ předběžně si opatřovat podklady pro posouzení, které konkrétní subjekty zařadit do plánu kontrolní činnosti. Tato změna má přispět k zajištění vyšší účelnosti a efektivnosti kontrol a do jisté míry i reagovat na požadavek odstranění některých duplicit kontrolních mechanismů.

Jak jsem říkal, návrh zákona je technickou novelou a já vás poprosím o jeho podporu.

Možná ještě k projednávání v kontrolním výboru, kde byly přijaty pozměňovací návrhy, které jsou, snad až na jednu výjimku, technického charakteru a jsou přijatelné. Co se týče té věcné změny, tam já bych pak, ono to bude praktické spíše až ve třetím čtení, ale i pro jednání zde zaujal neutrální postoj. Je to přijatelné, ale nebudu k tomu zaujímat ani negativní ani podpůrný postoj. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Jiřímu Dienstbierovi. Tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání kontrolnímu výboru. Usnesení výboru nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 262/1, a proto žádám zpravodaje, předsedu kontrolního výboru pana poslance Vladimíra Koníčka, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, kontrolní výbor se tímto návrhem podrobně zabýval a na své 12. schůzi dne 15. ledna přijal usnesení číslo 83, které máte všichni rozdáno jako sněmovní tisk 262/1. Kontrolní výbor v něm doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, schválila, a doporučuje pět pozměňovacích návrhů, které máte obsaženy v tisku 262/1. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, a ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, tedy obecnou rozpravu končím. Zahajuji podrobnou rozpravu a konstatuji, že ani do té nemám žádnou písemnou přihlášku, a ptám se, jestli se někdo hlásí z místa do podrobné rozpravy. Také nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Za těchto okolností se zeptám, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Vzhledem k tomu, že nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli ve druhém čtení hlasovat, končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Podle schváleného pořadu schůze máme před sebou

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 301/ - druhé čtení

Požádám pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka, aby z pověření vlády tisk uvedl. Zároveň požádám pana poslance Michala Kučeru, aby zaujal místo

u stolku zpravodajů jako náhradní zpravodaj za pana kolegu Urbana. Pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dne 29. října 2014 jste projednali v prvním čtení vládní návrh novely zákona o hospodaření energií a přikázali jej hospodářskému výboru, který tento návrh projednal.

S podstatou navrhované novely jsem vás již seznámil v prvním čtení, a proto bych chtěl pouze připomenout, že důvodů k jejímu předložení je hned několik. Tím nejdůležitějším je implementace směrnice EU o energetické účinnosti z roku 2012. Hlavním přínosem návrhu novely zákona by tedy mělo být zvyšování energetické účinnosti, upřesnění pravidel pro efektivní nakládání s energií, a tím i naplňování evropského cíle v této oblasti pro rok 2020.

Obdrželi jsme dvacet pozměňovacích návrhů, jejichž vypořádání projednal hospodářský výbor. Hospodářský výbor přijal pozměňovací návrhy, které nejsou v přímém rozporu s evropskou legislativou, a proto s nimi souhlasím. Dovolím si totiž opět připomenout, že návrh tohoto zákona je pečlivě sledován Evropskou komisí také proto, že má sloužit k nápravě některých nejasností, jež jsou spojeny s plněním předběžných podmínek pro čerpání finančních prostředků do operačních programů. Rozvolnění povinností obsažené v návrhu zákona a hospodářským výborem schválených pozměňovacích návrzích je na samé hraně správné implementace předmětných směrnic. Další zjednodušování by již s vysokou pravděpodobností nemuselo být ze strany Evropské komise akceptováno a i dosud zmrazená řízení o porušení Smlouvy o fungování EU by se velmi rychle mohla projevit v omezení, či dokonce zastavení čerpání prostředků evropských fondů právě v oblasti energetických úspor, kde nás stále čeká mnoho práce při plnění nastaveného cíle.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zároveň ještě opakuji, že s pozměňovacími návrhy hospodářského výboru souhlasím, a věřím, že je vezmete při konečném hlasování v úvahu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Požádám službu, aby opravila u bodu číslo 7, jedná se o sněmovní tisk 301, nikoli o sněmovní tisk 302. (Na tabuli svítí bod 7 – sněmovní tisk 302, ale v tuto chvíli se projednává bod 6 – sněmovní tisk 301.)

Nyní požádám pana zpravodaje hospodářského výboru, kterému jsme v prvém čtení tento návrh zákona přikázali, a máme předložený sněmovní tisk 301/1, aby usnesení výboru Poslanecké sněmovně přednesl. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením hospodářského výboru z 15. schůze ze dne 14. ledna 2015 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, sněmovní tisk 301.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova náměstka ministra průmyslu a obchodu Karla Novotného, zpravodajské zprávě poslance Milana Urbana a po obecné a podrobné rozpravě

- I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 301 ve znění schválených pozměňovacích návrhů a legislativně technických podmínek. Nyní následuje 21 pozměňovacích návrhů, které jsou součástí toho usnesení, a máte ho v systému.
- II. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona
- III. Pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru.
- IV. Pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. (Vpravo se hlásí jeden poslanec.) Pan poslanec Adamec se hlásí, ale před ním ještě v obecné rozpravě s přednostním právem pan ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Ne? Jako k faktické poznámce, pane kolego, se hlásíte? Řádně. Tak dobře, řádná přihláška poslance Ivana Adamce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, hezký podvečer. Musím říct, že dneska si připadám trošku jak taková trnitá cesta sem k tomu pultíku, ale já si na to zvyknu. Nějak mám problém se sem dostat, ale...

Chtěl jsem říct, že jsem upozorňoval na hospodářském výboru už při projednávání tohoto návrhu zákona, že vlastně problém štítků nebo průkazů energetické náročnosti je pro mě téma, které mě opravdu velmi dráždí, a že se rozhodně nespokojím s tím, co prošlo na jednání našeho výboru. Musím tedy říct, že jsem si našel tu směrnici, která říká, kde se všude mají tyto průkazy používat. Je to podle mě trošku zdrcující zjištění, aspoň pro mne. Nicméně mám pořád takový problém, že tehdy, když se ten návrh zákona tady v minulé sněmovně probíral, že se to vzalo podle mě trochu rychle. A pod (nesrozumitelné) hrozby, kterou mimochodem i dneska tady zopakoval pan ministr, což chápu, nicméně ta směrnice 2010/31/EU říká jasně, co všechno spadá pod pořízení tohoto štítku nebo průkazu energetické náročnosti. A když jsem se podíval na návrh tohoto zákona, této novely, tak jsem zjistil víceméně v § 7a Průkaz energetické náročnosti, že vlastně v odstavci c) máme něco, co přímo v té směrnici není, ale co je nad rámec té směrnice. Protože

můj přístup k těmto energetickým průkazům je takový, jaký je, tak bych si dovolil ve svém pozměňovacím návrhu, ke kterému bych se pak přihlásil v podrobné rozpravě, tuto část, která se týká budov, které mají větší rozlohu, ten štítek, tu povinnost prostě odstranit. A řeknu proč.

Když jsem se ptal, proč je to tady v těchto případech takto definováno, bylo mi řečeno, že to je kvůli SVJ, kvůli bytovým družstvům, která by víceméně ten štítek nemusela dělat, ale že tam dochází k migraci nájemců, případně vlastníků, a že při každé této změně by se musel ten průkaz dělat znovu. U administrativních budov je to něco podobného. Myslím si, že úplně takto bychom to neměli vnímat. Domnívám se, že vlastník je vlastník a povinností, která je mu ukládána zákonem, bychom neměli předjímat jeho chování do budoucna. Domnívám se, že průkaz by se měl dělat v okamžiku, kdy to bude potřeba, a nikoli v okamžiku, kdy mu to nařídíme zákonem. A tady vidím ten problém, že samozřejmě chápu z pragmatického hlediska, proč je to tam takhle nastaveno, nicméně se domnívám, že bychom neměli zákonem říkat vlastníkům, jak se mají chovat. Můžou být SVJ, která dvacet let nebudou mít v domě změnu. Může být administrativní budova, která nikdy nebude pronajata nikomu dalšímu, a v případě prodeje pak samozřejmě přichází ten štítek na řadu.

Chtěl bych říct, že tady nehodlám bourat návrh tohoto zákona. Nakonec se tam podařilo prosadit i změkčení pro budovy, které pocházejí před rokem 1947, takové jemné změkčení. Já jsem to komentoval slovy, že to je nedostatečné. Nicméně v rámci možností to asi bylo namístě. Ale podle mě i tyto budovy, které jsou rozsáhlejší, by to neměly mít dány taxativně ze zákona, dokdy mají mít tyto štítky udělány, ale mělo by to být v okamžiku, kdy se budou chovat podle nějakého modelu, který v tom zákoně i v té směrnici je obsažen.

Osobně bych se pak přihlásil k pozměňujícímu návrhu, který je už v systému pod číslem 1873, který právě vyhazuje tento odstavec c) a přečíslovává ostatní odstavce. A omlouvám se, že jsme to nestihli na hospodářském výboru projednat, protože ono toho bylo skutečně hodně, těch pozměňujících návrhů, a než jsem se dostal k té směrnici, tak skutečně už na výboru jsem to nechtěl navrhovat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi a ptám se, kdo další do rozpravy. Ano, pan zpravodaj s přednostním právem. (Vpravo se několik poslanců dohaduje.) Dobře. Prosím pana poslance. Pan poslanec Novotný má slovo.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, v tuto chvíli bych se podobně jako pan kolega Adamec ve svém vystoupení vrátil k jedné části debaty na hospodářském výboru Poslanecké sněmovny, která se týkala jiného aspektu tohoto zákona, a konkrétně problematiky povinné instalace měřidel či takzvaných poměrových indikátorů v bytových domech, v domech s větším počtem bytových jednotek a samozřejmě se složitým systémem vytápění. My jsme na hospodářském

výboru o té věci diskutovali z několika aspektů. Jednak jsme byli odbornou veřejností upozorněni, že samotný tlak na zavedení této povinnosti není natolik podmíněn příslušnou evropskou směrnicí, jak ministerstvo původně uvádělo, protože tato povinnost, která samozřejmě může zatížit různá společenství vlastníků, jednotlivé obyvatele bytů poměrně vysokými částkami, je nám ukládána pouze v případě, že příslušná analýza na úrovni České republiky prokáže, že takové opatření je efektivní. Když jsme zjišťovali, jestli taková analýza existuje, tak jsme se k ní nedostali. Dnes nám nějaká analýza přistála na mailu, sám jsem neměl ještě čas ji podrobně prostudovat. To byl jeden aspekt té debaty.

Druhý aspekt se týkal toho, jestli takový systém odpovídá vůbec fyzikálním odborným parametrům systémů vytápění domů, které jsou velmi složité, navzájem provázané. A – v uvozovkách – měření v kontextu jedné bytové jednotky nemusí úplně nastolit nějaké spravedlivé poměry, protože ono se pak používá jako východisko k platbám za teplo samozřejmě. Tyto aspekty tady dnes nechci nijak podrobněji rozvádět. Uspokojivé odpovědi jsme tam úplně nedostali.

Ale pro mě ten nejdůležitější aspekt se objevil relativně pozdě a ten se týkal jednoho typu těchto – v uvozovkách – měřidel, těch poměrových indikátorů, které mají tu vlastnost, že nejsou měřidly podle zákona o metrologii, nemají certifikaci, dokonce z hlediska studia doprovodných materiálů k těmto jednotlivým měřidlům samotní výrobci uvádějí, že za určitých podmínek chybovost těchto přístrojů může dosahovat až sto a více procent. Ten problém spočívá samozřejmě v tom, že využívat takové přístroje, taková měřidla ve chvíli, kdy s tím je spojena zároveň i ekonomická bilance a konkrétní platby jednotlivých obyvatel, ve chvíli, kdy nejde o certifikované přístroje, může být problém. My jsme si na hospodářském výboru slíbili, že ministerstvo, vědomo si tohoto potenciálního problému, se s tím pokusí něco udělat. A skutečně jsme dnes, členové hospodářského výboru, obdrželi na mail text prováděcí vyhlášky, která po mém soudu – a já za to děkuji – hledá jakousi únikovou cestu tím, že nabízí lidem různá řešení. Já ale vidím problém, že lidé nemusí mít informaci, že ta úniková cesta, jedna z nich, je ta správná a nepovede k problémům. Nevím, jestli úplně budování únikových cest je správnou formou při přijímání nové legislativy.

Já za téhle situace, přestože kvituji, že ministerstvo se pokusilo ten problém takto vyřešit – on může vést v těch bytových domech k velkým nesvárům a k problémům mezi lidmi –, přece jen považuji za čistší řešení tenhle problém vyřešit tím, že ho ze zákona zatím odstraníme a vrátíme se k němu jednou pořádně. Proto se přihlásím v podrobné rozpravě k pozměňovacímu návrhu, který toto po mém soudu čistší řešení navrhne. Nedávám mu moc velkou naději na úspěch. Kvituji tu ústupovou cestu vymyšlenou. Na druhé straně nevím, jak dostaneme informaci k lidem, abychom jim řekli, ať se tou ústupovou cestou radši vydají, že je bezpečnější než ta jiná cesta, kterou vyhláška taky umožňuje.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Novotnému za jeho vystoupení. A ještě než budeme pokračovat v rozpravě vystoupením pana zpravodaje, konstatuji došlou omluvenku z dnešního jednání od 18 hodin od Milana Šarapatky.

Pane zpravodaji, máte slovo v obecné rozpravě.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych víceméně chtěl tady upozornit, že my v tuto chvíli schvalujeme novelu zákona, která je částečnou implementací evropské směrnice o energetické účinnosti, a tady je trochu nepříjemné to, že v současné době máme ve Sněmovně také novelu energetického zákona a novela, která je pouhou implementací směrnice, tu zásadní novelu energetického zákona předbíhá. Myslím si, že tyto dvě novely k sobě poměrně dost patří, a to časové projednávání bohužel je takové, jaké je. Nicméně je třeba říct, že aspoň podle logiky věci by měl být nejdříve projednán energetický zákon a potom tato směrnice. Nicméně chápu samozřejmě požadavek na rychlost schválení této směrnice z pohledu Evropské unie.

Proč si myslím, že je trochu nešťastné to, že tato novela zákona předbíhá právě energetický zákon. Novela, kterou máte před sebou, novela zákona o hospodaření energií, otevírá naprosto zásadní témata pro českou energetiku. To jsou témata úspor energií, energetické účinnosti a diverzifikace. To jsou věci, které skutečně patří do moderní ekonomiky a měly by být řešeny nejenom v této novele a implementaci evropské směrnice.

Po prostudování důvodové zprávy, která je předložena k této novele zákona, Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad RIA, se dočteme, že tato novela nemá dopady na životní prostředí. A já myslím, že to není úplně správné, protože ona dopady na životní prostředí má a ty dopady by právě měly být dopady pozitivní. Myslím, že by si zasloužilo, aby ty dopady byly nějakým způsobem vyčísleny. Protože ta novela, tak jak je dnes postavená, zní velmi úřednicky, velmi byrokraticky, čemuž se samozřeimě asi nikdy nevyhneme, ale to, proč ji skutečně schvalujeme, tzn. ten pozitivní dopad na životní prostředí, v této novele, např. v této důvodové zprávě, není zdůrazněn. Myslím, že to není úplně dobře, a myslím, že bychom měli právě přínos pro životní prostředí tady více zdůraznit. Jak jsem řekl, v energetickém zákoně, tzn. v tom, který je v současné době v hospodářském výboru, tato témata budou znovu otevírána, diskuse tam bude znovu probíhat. Já věřím, že bude ku prospěchu jak české energetice, tak životnímu prostředí, tak bude v souladu s touto novelou a že tuto novelu nebudeme muset v blízké době otevírat vzhledem k těm změnám, které proběhnou v energetickém zákoně, protože tam těch pozměňovacích návrhů je skutečně celá řada.

Takže tímto bych poděkoval za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho vystoupení. Kdo dál v obecné rozpravě? Pokud nikdo, obecnou rozpravu končím. Nepadl žádný procedurální návrh. Budeme pokračovat rozpravou podrobnou, do které se přihlásil ve svém vystoupení pan poslanec Martin Novotný. Pan kolega Adamec – ano, ale... (Poslanec Adamec vstává z lavice.) V rozpravě pan poslanec Novotný, pane kolego (s úsměvem). První bude pan poslanec Novotný, poté pan poslanec Adamec. Prosím.

Poslanec Martin Novotný: Kolega Adamec to udělal dřív. Kolegyně a kolegové, já si dovolím v tuto chvíli přihlásit ke sněmovnímu dokumentu číslo 1877, k pozměňovacímu návrhu, v němž v části první v čl. I se vypouští celý bod číslo 23.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Adamec, poté pan poslanec Zemek.

Poslanec Ivan Adamec: Takže děkuji za slovo. Já jsem říkal, že to je dneska se mnou komplikované.

Takže já se hlásím ke sněmovnímu dokumentu 1873. Je to velmi jednoduché. Je to pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění čtyřistašestka atd. V článku I se za dosavadní bod 27 vkládá nový bod, který zní: V § 7a odst. 1 se písmeno c) zrušuje. Dosavadní písmena d), e) a f) se nově označují jako písmena c), d) a e) a dosavadní číslování bodů se přečísluje v souladu s výše uvedeným doplněním. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Zemek. Prosím o kopii.

Páni poslanci, ještě než dám panu poslanci Zemkovi slovo, komplikované je to proto, že nedáváte písemné přihlášky, a potom samozřejmě je komplikované to, že musíme písemným přihláškám dát přednost, a tím pádem se stane, že pořadí se mění. Pan poslanec Zemek má slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Budu stručný, chtěl bych se pouze přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který najdete pod sněmovním tiskem číslo 1885. Je téměř totožný s usnesením hospodářského výboru, pouze s tím rozdílem, že v § 7a se upřesňuje znění týkající se budov, které byly postaveny před rokem 1947. Takže přesné znění je v dokumentu 1885. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zemkovi. Kdo dále do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Pane ministře? Ano. Pan ministr Mládek v závěrečném slovu. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Chtěl bych především poděkovat za konstruktivní debatu, která proběhla v hospodářském výboru, kde se

diskutovaly jednak štítky, jednak ono rozpočítávání tepla v rámci SVJ. Většinu věcí jsme vypořádali během podrobné debaty. Oba pánové, kteří zde přednesli své pozměňovací návrhy, podpořili hospodářský výbor a sdělili, že své neúspěšné pozměňováky předvedou tady, což také splnili. Já je bohužel nemohu podpořit při vědomí komplikovanosti této záležitosti rozpočítávání tepla v SVJ, a vím to z osobní zkušenosti, protože já v SVJ bydlím a jsem členem výboru a vím, jaké s tím máme problémy, a hledáme tu opravdu nejméně špatné řešení. Rovněž souhlasím s panem zpravodajem, že by opravdu v ideálním světě bylo lepší mít energetický zákon, a pak teprve toto, ale nežijeme v ideálním světě a asi bych se nedopracoval vůbec žádných výsledků, kdybych takto postupoval.

To je v tuto chvíli všechno a děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Janu Mládkovi. Ptám se pana zpravodaje, jestli má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Protože nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli hlasovat, končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a budeme pokračovat.

Dalším bodem našeho jednání je bod

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 302/ - druhé čtení

Pan kolega Martin Novotný zaujme místo u stolku zpravodajů a pan ministr Jan Mládek, který zůstal u stolku zpravodajů, předložený návrh z pověření vlády uvede. Prosím pana ministra průmyslu a obchodu. Máte slovo, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych uvedl materiál Ministerstva průmyslu a obchodu, návrh novely zákona o investičních pobídkách, jehož součástí je související změna zákona o daních z příjmů, zákona o zaměstnanosti a zákona o dani z nemovitých věcí.

Chtěl bych pouze zrekapitulovat, že návrh novely zákona vychází z nových evropských předpisů pro oblast veřejné podpory, které do systému investičních pobídek přinášejí zásadní změny. Předložený návrh zákona přizpůsobuje investiční pobídky těmto novým evropským pravidlům a zároveň zvyšuje jejich atraktivitu pro zahraniční investory, která zajistí konkurenceschopnost České republiky v mezinárodní soutěži. Vše již bylo podrobně popsáno v prvním čtení.

Hospodářský výbor schválil novelu zákona ve znění několika pozměňovacích návrhů. Dva z nich řeší posun účinnosti novely zákona na 1. květen letošního roku a

s tím související změnu přechodného ustanovení k novele zákona o daních z příjmů. Zbývající pozměňovací návrhy se týkají úpravy výpočtu slevy na dani jako formy investiční pobídky. Výsledná částka nově vychází z průměrných hodnot až do tří zdaňovacích období, a tak odráží skutečnou výši příjmů poplatníka. Změna umožní eliminovat vliv jednorázových výkyvů v příjmech poplatníka, zamezí spekulativnímu jednání a přispěje k větší motivaci expandujících firem rozšiřovat výrobu na území České republiky. S uvedenými pozměňovacími návrhy souhlasím a doporučuji schválit návrh novely zákona ve smyslu těchto pozměňovacích návrhů přijatých hospodářským výborem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru průmyslu a obchodu Janu Mládkovi za jeho úvodní slovo. Tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 302/1. Žádám tedy zpravodaje výboru Martina Novotného, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Pan zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Dámy a pánové, ještě jednou pěkné odpoledne z mé strany. Ve své zpravodajské zprávě nebudu extendovat šíři debaty, která o zákonu o investičních pobídkách byla vedena v předchozím čtení na půdě Poslanecké sněmovny, která plynule potom pokračovala na dvou jednáních hospodářského výboru, který se v listopadu loňského roku a před několika dny tímto zákonem zabýval.

V první fázi diskuse na hospodářském výboru zazněly znovu, a patrně to potom ovlivní hlasování jednotlivých frakcí o návrhu zákona jako celku, otázky na institut či instrument speciálních ekonomických zón, na spravedlnost konkrétní podoby, jak je aplikován na konkrétní výběr takových lokalit a proč byly vybrány zrovna tyto a ne jiné. Znovu byla diskutována otázka daně z nemovitosti, jejího využití v systému investičních pobídek, názoru obcí, role obcí v této záležitosti apod.

Nejdůležitější asi je, že v debatě zazněly konkrétní připomínky k jednomu z instrumentů, k jednomu z typů pobídek, konkrétně ke slevě na dani z hlediska funkčnosti tohoto instrumentu. Vycházeli jsme ze statistických materiálů, které ukazovaly v minulých časových řadách, že tato sleva na dani byla využívána pouze v 13,9 % případů, kdy byla investorům nejprve přiznána, a poté, když dělali bilanci svých ekonomických výsledků dle konstrukce minulé platnosti zákona, tak fakticky na tuto slevu dosáhlo jenom 13,9 % oněch subjektů. Proto se na půdě hospodářského výboru objevily pozměňovací návrhy, které se pokusily tuto situaci řešit, nejprve můj a potom komplexnější, a myslím, že v tomto smyslu nemá smysl hrát žádnou politickou hru, návrh kolegy Velebného, který představuje jinou konstrukci počítání zdaňovacích období. Je tam delší období a jiná matematická formule. Z hlediska komunikace s některými odborníky z Ministerstva průmyslu a obchodu by tato nová konstrukce mohla případně vést k zvýšení využívání této investiční pobídky z nějakých necelých 14 % až někde k 50 %. Uvidíme, jestli se to prokáže. V každém

případě, ať už máme ten, či onen politický názor na investiční pobídky, ve chvíli, kdy už existují, tak aby existovaly v podobě, kdy fakticky na ně nedosáhnou ti, kterým nejprve jsou nabídnuty a přiznány, takový systém by asi nedával smysl. Hospodářský výbor proto, ještě společně s jedním návrhem kolegy Birkeho, podpořil tyto dva základní pozměňovací návrhy na úpravu podoby projednávaného zákona.

Já bych si tedy dovolil v tuto chvíli seznámit s usnesením hospodářského výboru, které v této věci přijal. Je to usnesení z 15. schůze ze dne 14. ledna.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny po vyslechnutí úvodního slova ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka, zpravodajské zprávě poslance Martina Novotného a po obecné a podrobné rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR projednat a schválit sněmovní tisk 302 ve znění schválených pozměňovacích návrhů – a teď následuje konkrétní text návrhů, jejichž podstatu jsem vyložil.

Teď se mi přeházely papíry, tak mi dejte pár vteřin času.

Za druhé zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona. – Tak se stalo.

Za třetí pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru. – Tak právě činím.

Za čtvrté pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Tolik tedy usnesení hospodářského výboru. Jenom bych upozornil, že v souvislosti ještě s analýzou legislativního odboru v podrobné rozpravě ještě nad rámec legislativně technických úprav projednávaných na hospodářském výboru vystoupím s jednou, která se objevila v souvislosti s posouzením projednávání jiných tisků v Poslanecké sněmovně, kde se jakoby rozsypal jakýsi odkazový aparát. Je to skutečně technicistní změna a nemám jinou možnost, plním přání legislativy Sněmovny či ministerstva, předpokládám, také, a tento návrh tady za chvíli přednesu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za přednesení jeho zpravodajské zprávy. Otevírám obecnou rozpravu. Eviduji do ní přihlášku pana poslance Michala Kučery. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Myslím, že tady se shodnu s panem kolegou poslance Novotným v tom, že investiční pobídky jsou špatně a že deformují trh, nicméně už jsou tady a musíme s nimi nějakým způsobem počítat. Nicméně bych chtěl říct, proč tento zákon nebude mít podporu poslaneckého klubu TOP 09.

Nejedná se pouze o nějaké nařízení Komise. Pokud by tomu bylo tak, samozřejmě by asi nebylo zbytí a tu novelu by bylo potřeba podpořit. Nicméně co je skutečně problematické, a já jsem o tom mluvil jak na hospodářském výboru, tak, tuším, i v prvním čtení a pravděpodobně budu i ve třetím, to je návrh na zřízení speciálních ekonomických zón. Problém je v tom, že ony nejsou explicitně obsaženy v novele zákona, návrh je obsažen právě až v důvodové zprávě. Speciální ekonomické zóny budou mít vyšší míru podpory, než mají ostatní průmyslové zóny. Jedná se o tři průmyslové zóny v Moravskoslezském kraji, jednu zónu ve Zlínském kraji a jednu v Ústeckém kraji. Když jsem se ptal na důvod na hospodářském výboru, proč tyto zóny mají mít podporu a proč nemá mít podporu zóna v Jihočeském kraji, proč ve Zlínském kraji jenom jedna, proč tam nejsou dvě, proč v Ústeckém kraji je jedna, proč tam nejsou tři jako v Moravskoslezském kraji, proč tam vůbec jsou, když jinde nejsou, odpověď byla: protože ty zóny už existují, nejsou naplněny a potřebujeme je podpořit. To znamená, že od státu budou tyto zóny dostávat více peněz než ostatní průmyslové zóny.

Myslím, že to je skutečně narušování principu rovných příležitostí. Proti tomu TOP 09 zásadně vystoupí a bude hlasovat proti návrhu tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Kdo dál do rozpravy? Nikoho v obecné rozpravě nemám. Pokud se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. A protože není nic k hlasování, otevírám rozpravu podrobnou, do které mám přihlášku pana zpravodaje. Pan Martin Novotný v podrobné rozpravě s pozměňovacím návrhem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, nejprve přečtu zdůvodnění legislativně technického pozměňovacího návrhu. Jeho důvodem je předchozí schválení tisku 292, ve kterém se nahrazuje v § 16a odst. 2 zcela jiným zněním, a proto je třeba v textu novelizačního bodu upřesnit, že úprava se týká pouze odst. 1, což je ostatně obsahem pozměňovacího návrhu. Možná i z mojí dikce slyšíte, že je to opravdu legislativně technický návrh, který se velmi obtížně obhajuje obsahově, ale je o odkazovém aparátu v souvislosti se schválením tisku 292.

Konkrétně tedy bych chtěl načíst ten návrh. V části čtvrté novelizační bod 7 zní: V § 16a odst. 1 se slova "§ 6," nahrazují slovy "a x), § 6, § 9 odst. 1 písmeno w), §" – a to je konec textu v uvozovkách, konec změny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Novotnému za jeho předložený návrh. Kdo dál v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Ano, pan ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek se závěrečným slovem k tisku 302. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Chtěl bych poděkovat za konstruktivní diskusi. Na kritiku zástupců klubu TOP 09, že jsou některé zóny ve strukturálně postižených oblastech ČR, bych chtěl sdělit: Je to tak správně, že tady obhajují chiméru nějakého zcela volného trhu, který v zásadě nikde neexistuje? Zodpovědnost vlády je zajistit zaměstnání i lidem ve strukturálně postižených oblastech, o což se snaží mj. těmito zónami a obecně podporou investic do těchto oblastí. Protože skutečně tady to není primárně generováno, že bychom do toho byli tlačeni Bruselem, resp. z Bruselu nám přišlo akorát to, že můžeme dávat menší objem pobídek veřejné pomoci, protože byl přepočten na HDP ČR, tudíž asistence musí být strukturovanější, ale teoreticky bychom mohli také nedělat nic, žádný infringement by nám nehrozil, ale to nechceme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru průmyslu a obchodu Janu Mládkovi. Ptám se, jestli pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo. Ano, pan zpravodaj se závěrečným slovem. Páni kolegové, nemohu dát slovo, protože rozprava skončila. S přednostním právem samozřejmě poté, kdy vyčerpán závěrečné slovo pana ministra a pana zpravodaje. Dřív to opravdu nejde, ani zastupující předseda klubu nemůže toto přerušit.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, ve svém závěrečném slově nechci komplexně znovu popisovat všechny aspekty. Svůj názor na ty či ony formy investičních pobídek vyjádříme v hlasování. Chci jenom znovu připomenout možná na chvíli pohled či perspektivu pohledu části komunálních politiků, pro které v minulých letech řadu let po sobě zažívali situaci, kdy se na ně valily stále nové a nové kompetence, které byly na obce přenášeny z centra. Tím vznikaly prostřednictvím zákonů stále nové a nové mandatorní výdaje v rozpočtech našich obcí, a konkrétně ten instrument daně z nemovitosti se stal byť nechtěnou, protože politicky nepopulární, ale jednou z mála možností, jak můžou zastupitelstva měst a obcí rozhodovat o zvyšování svých rozpočtových příjmů. Zdůrazňuji, nedělá to nikdo rád, velmi často to v těch lokalitách vyvolává nepopulární situace. Myslím si, že zapojování tohoto jednoho z mála stupňů volnosti při rozpočtovém hospodaření měst a obcí do centrálního státního systému podpory hospodářského rozvoje může v některých situacích vyvolat problémy a nemusí to být u všech starostů populární. Pouze jsem chtěl znovu upozornit na toto téma.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Protože nepadl žádný návrh, který lze hlasovat ve druhém čtení, končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

S přednostním právem se přihlásil zastupující předseda klubu TOP 09 František Laudát – mezi body. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Pane místopředsedo, já jsem se nevnucoval, jen jsem se hlásil. Požádal bych ministry vlády a všechny, kteří předkládají nějaký bod a potom mají z jednacího řádu přednostní právo, aby neútočili, což udělal tentokrát pan ministr, v závěrečném slovu a nedali napadeným nebo osloveným šanci se bránit.

U tohoto zákona skutečně nevím, ale dál tady pokračujete v křivení trhu, v nerovných příležitostech. Zeptal bych se, proč Ústecký kraj, který má Mostecko, má jednu, Zlínský má jiný počet, Moravskoslezský tři. Nezlobte se na mě, vaše hospodářská politika – vím, že mi teď budou asi chodit sprosté esemesky a podobně – je na přežívání a tyjete z toho, že je hospodářský růst. Ale to, co děláte, a postupně ohýbáte pravidla, selektujete, komu ano a komu ne, to budoucnost nemá. Bohužel voliči to poznají až pozdě.

Já bych skutečně moc poprosil ministry, když něco pronášejí, ať na to reagují bezprostředně a dají šanci argumentovat opozici, nebo vůbec poslancům a poslankyním s jiným názorem. Moc bych poprosil, aby tento princip byl dodržován. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer. Děkuji panu poslanci Laudátovi.

Dalším bodem našeho programu je

8.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 303/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede taktéž pan ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, než začnu mluvit o zákoně, dovolte mi, abych odpověděl panu poslanci Laudátovi. Já si samozřejmě příště dám pozor, abych dal možnost reakce na jakékoliv vyjádření. Reakce stejně přišla. Můj pocit byl, že debata je v zásadě kontinuální. Ale nedělá mi problém, když reakce bude úplně okamžitá.

A co se týče věcně. Samozřejmě čísla nepodporují teorii, že vláda, která nastoupila, je hospodářským neštěstím, protože ona dosahuje hospodářského růstu nejenom v roce minulém, ale perspektiva je i v roce tomto. V minulých letech to bylo jinak. Růst jsme neměli, občas jsme měli i pokles. To jenom na okraj.

Teď už k zákonu, ke kterému jsem byl vyzván. Základním cílem předložené novely zákona o metrologii je vyhovět potřebám praxe a odstranit vývojově

překonané požadavky. Návrh mimo jiné zpřesňuje práva a povinnosti subjektů v oblasti metrologii a zvyšuje ochranu spotřebitelů při přezkušování stanovených měřidel.

K návrhu zákona byl v hospodářském výboru uplatněn jeden pozměňovací návrh, s nímž souhlasím a podporuji jej.

V závěru bych vás chtěl požádat o podporu předloženého návrhu zákona při legislativním procesu jak ve druhém, tak třetím čtení Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji ministrovi průmyslu a obchodu. Tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 303/1. Prosím nyní pana zpravodaje výboru Jaroslava Klašku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, milí kolegové, jak už řekl pan ministr, je to technická novela, která reaguje zejména na problémy z praxe. Už jsme tady o tom minule hovořili. Já bych chtěl jenom říci, že tuto novelu projednal hospodářský výbor. Projednal také jeden pozměňovací návrh. Pan ministr říkal, že s ním souhlasí. Má víceméně legislativně technickou povahu. Já vám tento pozměňovací návrh v rámci usnesení představím. Je to velmi jednoduché.

Dovolte tedy, abych vás seznámil s usnesením hospodářského výboru. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova náměstka ministra průmyslu a obchodu Karla Novotného, zpravodajské zprávě poslance Jaroslava Klašky a po obecné a podrobné rozpravě

- I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 303 ve znění schváleného pozměňovacího návrhu a ten zní takto: V článku 1 bodu 22 se text "§ 9a odst. 2 a 3, odst. 5 a 6, § 11 odst. 2" nahrazuje textem "§ 9a odst. 2, 3, 5 a 6, § 11a odst. 2".
- II. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona.
- III. Pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru.
- IV. Pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Není-li žádná přihláška do obecné rozpravy, končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou, do které taktéž neeviduji žádnou přihlášku. Není-li nikdo přihlášen, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a další související zákony /sněmovní tisk 261/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministryně spravedlnosti Helena Válková. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, mám tu čest vám představit návrhy zákonů, které předkládá resort spravedlnosti. Jako první v pořadí je návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a související zákony, sněmovní tisk 261.

Tento návrh zákona předkládáme v souvislosti se zajištěním implementace směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/1999/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu. V podstatě je jeho obsahem zajistit obětem trestné činnosti i poté, co se budou nacházet mimo území příslušného státu, kde bylo ochranné opatření vydáno, jejich ochranu a ochranu i osob blízkých před pachatelem trestného činu v případě, že by mohlo dojít k ohrožení života, zdraví a jejich důstojnosti. Bohužel už nám implementační lhůta uplynula, ale naštěstí jenom velmi krátká doba, protože rozhodným dnem byl 11. leden 2015.

Citovaná směrnice upravuje novou formu justiční spolupráce. Jejím cílem je jednoznačně posílit práva obětí trestné činnosti a vlastně zabránit preventivně všem možným formám nepřímého nátlaku, obtěžováním, únosům, nebezpečnému pronásledování ze strany pachatele trestného činu, jak jsem už řekla, bez ohledu na to, jestli se oběť přestěhuje, anebo se dále zdržuje v jiném členském státě EU, případně zamýšlí se tam zdržovat a už si požádala o vydání evropského ochranného příkazu. Tyto evropské normy v tomto smyslu myslím nebudí pochybnosti o tom, že posilují ochranu občanů členských zemí EU.

V návaznosti na tuto směrnici předkládaná novela zákona, jak jste ji dostali, včleňuje do zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních jako hlavu X. nový druh spolupráce, procesní spolupráce, s jinými členskými státy EU, který je

zaměřený opět primárně na ochranu obětí trestné činnosti. V České republice tak bude moci být vydán evropský ochranný příkaz zejména na základě za prvé předběžného opatření zákazu styku s určitými osobami; za druhé předběžného opatření zákazu vstupu do obydlí; za třetí předběžného opatření zákazu zdržovat se na konkrétně vymezeném místě; za čtvrté ve všech případech, kdy se bude jednat o rozhodnutí o odklonech, rozhodnutí ukládajících tresty nebo přiměřené opatření a rozhodnutí činěné ve vykonávacím řízení, pokud samozřejmě tato rozhodnutí budou ukládat některý ze zákazů předvídaných směrnicí. Pokud bude v České republice uznán evropský ochranný příkaz vydaný jiným členským státem EU, lze jako odpovídající opatření, čili když se k nám někdo přestěhuje z jiného členského státu, na ochranu oběti trestné činnosti uložit některá z předběžných opatření, která předvídá, má už zakotvený relativně nově, náš trestní řád, paragrafy 88 a další.

Návrh zákona dále doplňuje do zákona o soudnictví ve věcech mládeže, což je speciální norma, jak víte, určitá specifická ustanovení týkající se uplatňování mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech mladistvých, která právě zohledňují odlišnou terminologii, kterou používá tento zákon o soudnictví ve věcech mládeže oproti trestnímu zákoníku, kdy obsah je stejný, ale používají se jiné termíny, méně stigmatizující toho mladistvého pachatele. A jsou také umožněny i zvláštní typy rozhodnutí, například odstoupení od trestního stíhání a podobně, které neumožňuje trestní zákoník. Potom také je zde možné uložit i ochranná opatření, která dospělým pachatelům uložit nelze, jako například ochranná výchova nebo různé druhy výchovných opatření.

Právě s ohledem na to, jak jsem už několikrát zdůraznila, že jde o zvýšení ochrany, posílení práv obětí trestných činů, doufám, že tento návrh novely podpoříte. A v závěru svého krátkého vystoupení bych chtěla i poznamenat, že návrhy, které byly projednány na ústavněprávním výboru, který k tomu přijal i pozměňovací návrhy, jsou takového rozsahu a mění Ministerstvem spravedlnosti předložený návrh novely způsobem, se kterým mohu souhlasit, a podporuji jejich schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni Heleně Válkové. Tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru, usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 261/1. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj tohoto výboru pan poslanec Lukáš Pleticha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené dámy a pánové, ústavněprávní výbor se tímto tiskem zabýval na své 22. schůzi dne 12. listopadu, kdy doporučil Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila. To za prvé. Za druhé doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k návrhu zákona celkem sedm, dovolím si říct, legislativně technických úprav, které máte uvedeny ve sněmovním tisku 261/1. Dovolím si to čtení přeskočit. Je to opravdu pouze technické. Dále pověřil předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu. Dále zmocnil mě, abych na schůzi Poslanecké sněmovny

podal zprávu o výsledcích projednávání, což tímto činím. A dále mě zmocnil, abych ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy. A k tomu dalšímu – myslím celkem vyčerpávajícím způsobem to uvedla paní ministryně a nemám k tomu zatím co dodat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pletichovi. Otvírám obecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí, končím tedy obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou, do které se také nikdo nehlásí. Končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova paní ministryně případně pana zpravodaje. Není zájem o závěrečná slova, končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 305/ - druhé čtení

I tento předložený návrh z pověření vlády uvede paní ministryně spravedlnosti Helena Válková. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, další v pořadí, tedy druhý, ale zcela odlišný od toho prvého, komplikovanější, ale současně se mi chce říci velmi důležitý, přinejmenším stejně důležitý, nebo ještě důležitější návrh zákona je zákon, kterým se mění zákon o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení č. 279/2003 Sb. a další související předpisy. Tento návrh zákona byl připraven v souvislosti s plněním úkolů, které vyplývají z vládou schválené strategie vlády v boji s korupcí na období let 2013 a 2014 a koncepce boje proti organizovanému zločinu na období let 2011 až 2014. Vychází také ze závěrů vládou schválené analýzy zefektivnění správy zajištěného majetku a prodeje zajištěného majetku, která detekovala hlavní překážky bránící efektivnímu zajištění, správě a odčerpání majetku v trestním řízení.

Tento návrh se od jiných návrhů zákona odlišuje tím, že byl zpracovaný na základě praktických poznatků aplikační praxe, a také tím, že v podstatě reflektuje výstupy pracovní skupiny, která byla složena z odborníků, kteří se v praxi zabývají problematikou zajištění, správy a odčerpání majetku v trestní oblasti a kteří dlouhodobě poukazovali na nedostatky v této oblasti. Samozřejmě jsme přihlédli i k zahraničním zkušenostem a k těm tzv. best practices, nejlepším doporučením, postupům, nejlepší praxi, která se v jiných evropských zemích osvědčila.

Navržená právní úprava jednoznačně zlepšuje vymahatelnost majetkových nároků obětí trestné činnosti. Dále, zpřesňuje a doplňuje stávající právní úpravu zajištění

majetku v trestním řízení a jeho správy. Dále, odstraňuje výkladové nejasnosti a posiluje právní jistotu osob dotčených trestněprávními zajišťovacími instituty, přičemž je aplikační praxí naléhavě očekávána, a proto věřím, že ji podpoříte.

Kdybych měla stručně shrnout cíle navrhované právní úpravy, protože jinak s tou normou, která je trošku komplikovanější, jste se seznámili. Jednoznačně chceme koncipovat správu zajištěného majetku a zefektivnit ji, a tím pádem snížit náklady na ni, které jsou teď vysoké, a efekt zdaleka tomu neodpovídá. Chceme zlepšit postavení oběti trestné činnosti tak, aby lépe v rámci trestního řízení byly uspokojeny její majetkoprávní nároky. A konečně samozřejmě chceme efektivněji zajistit a odčerpat majetek osobě, proti níž se vede trestní řízení.

K tomu jako nástroje zvolil navrhovaný zákon, novela, tyto postupy: rozšířit a zpřesnit podmínky prodeje zajištěného majetku. Majetek bude možné prodat, pokud je to u něj obvyklé, že ztrácí rychle na tržní hodnotě, zejména např. motorová vozidla, elektrospotřebiče. Možné bude prodat i majetek, jehož správa je pro stát spojena s nepřiměřenými obtížemi, například barely ropy, která se musí čistit, aby neztrácela na kvalitě, s čímž jsem se seznámila při přípravě tohoto zákona, že je to veliký problém.

Za další: jasně vymezit práva a povinnosti správce zajištěného majetku. Rozsah těchto práv a povinností se bude odvíjet od charakteru zajištěného majetku. Čili jde přesně o to, aby u movitých hmotných věcí bylo zajištěno jejich faktické převzetí do správce konkrétní osoby.

Upustit od faktické správy zajištěných nemovitostí. Dostačujícím se jeví administrativní zajištění za pomoci katastru nemovitostí, kdy vlastník nemovitosti nemůže nemovitost převést nebo jiným způsobem zatížit.

Upravit jednoznačně postup při správě zajištěného podílu v obchodní korporaci. Stávající právní úprava je v tomto směru zcela nedostatečná. Správu by měli vykonávat insolvenční správci za odměnu, jejíž výši stanoví prováděcí vyhláška.

Rozšířit podmínky pro zajištění majetkových nároků osoby poškozené trestným činem. Tyto nároky navrhujeme, aby bylo možné – a to je to, co v ústavněprávním výboru trošku narazilo a zřejmě o tom bude i tady diskuse – zajistit i před zahájením trestního stíhání na majetku podezřelého, je-li dána důvodná obava, že uspokojení těchto nároků bude mařeno nebo ztěžováno. Po zahájení trestního stíhání již prokázání takové obavy nebude na rozdíl od stávající právní úpravy vyžadováno. Jsem si vědoma toho, že zde mohou vzniknout i protiargumenty toho typu, že před zahájením trestního stíhání dochází k nepřípustnému zásahu do vlastnických práv té osoby, ohledně které se vede vlastně prověřování. Na druhé straně jsme upřednostnili za resort spravedlnosti to, co dlouhá léta bylo opomíjeno, to znamená zájmy poškozeného.

Dále – umožnit zajištění pouze části majetku obviněného pro účely výkonu trestu propadnutí majetku. To si myslím, že je velmi důležitá změna, protože podle stávající úpravy je možné zajistit pouze celý majetek, což si myslíme zase na druhé straně, že je zbytečně invazivním opatřením vůči obviněnému.

Obdobně jako u právnických osob umožnit zajištění majetku pro účely výkonu peněžitého trestu. Zde jde o jedinou majetkovou sankci, u níž není upraven zajišťovací institut.

Po vzoru zahraničních právních úprav upravit obligatorní propadnutí majetku, který byl získán trestnou činností nebo jako odměna za ni a nelze jej vrátit poškozenému, čili v souladu s principem, že pachateli trestného činu by důsledně mělo být odčerpáno všechno, co získal nebo nabyl, nebo jak se obohatil trestnou činností

Návrh zákona byl – v závěru chci upozornit ještě jednou – projednán v ústavněprávním výboru. Byly přijaty pozměňovací návrhy, se kterými souhlasím a podporuji jejich schválení. Prosím vás tedy i o podporu této novely jako celku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 305/1. Nyní prosím zpravodaje ústavněprávního výboru, pana poslance Marka Bendu – kterého tady ale nevidím. Ptám se kolegů z ústavněprávního výboru, jestli někdo je schopen pana poslance Bendu zastoupit jako zpravodaj. Pan poslance Vondráček.

Budeme tedy hlasovat o změně zpravodaje, pokud není proti tomu postupu námitka. Není tomu tak. Navrhuji tedy změnit z nepřítomného pana poslance Marka Bendy zpravodaje k tomuto tisku pana poslance Radka Vondráčka.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 17, přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro 109, proti žádný. Návrh byl přijat.

Já tedy poprosím pana zpravodaje Radka Vondráčka, aby se ujal slova. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Radek Vondráček: Dobrý den. Za tu nečekanou čest, že jsem náhradním zpravodajem, děkuji.

Ústavněprávní výbor se tímto návrhem zabýval. Já bych chtěl dodatečně poděkovat všem kolegům a kolegyním za věcnou a konstruktivní debatu k tomuto tisku. Myslím si, že nenastal zásadní problém v celkovém záměru tohoto zákona zpřesnit stávající úpravu a zlepšit celkovou situaci. V diskusi ovšem vyplynul jeden takový neuralgický bod a to je § 49a, jak už tady předestřela paní ministryně. Já jsem byl přihlášen původně i do obecné rozpravy. Nevím, jestli z pozice zpravodaje bych nějak měl šířeji komentovat tento sporný paragraf. To bych si možná nechal do svého následujícího příspěvku.

Odkázal bych na usnesení ústavněprávního výboru, jak ho máte k dispozici.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku pana poslance Martina Plíška. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Pěkný večer, vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové.

Tento sněmovní tisk, který projednáváme, vypadá na první pohled bohulibě, nevinně. Rozšiřují se možnosti pro zajištění majetku u osob, proti kterým je vedeno trestní stíhání, u kterých je podezření, že spáchaly trestný čin. Zlepšuje se také postavení poškozených v rámci tohoto řízení. Nicméně se do tohoto ustanovení dostalo jedno nepřijatelné ustanovení, které je podle mého názoru v rozporu s naším ústavním pořádkem, se samotnou Listinou základních práv a svobod, a to je část druhá, změna trestního řádu, článek 3, kde se zavádí nový § 49a, který umožňuje, aby za určitých podmínek došlo k zajištění majetku osoby, která je byť zatím pouze podezřelá ze spáchání trestného činu, a to – a teď poslouchejme všichni, oni to tady předřečníci už zmiňovali – ještě před zahájením samotného trestního stíhání a to pouze ještě ke všemu na základě rozhodnutí státního zástupce na návrh poškozeného. To znamená, státní zástupce se, řekněme, dohodne s policistou, s policií, na návrh poškozeného a dojde k prolomení základních lidských práv, dojde k zabavování majetku ještě v momentě, kdy samotné trestní stíhání nebylo zahájeno. Přitom náš ústavní pořádek, Listina základních práv a svobod, říká, že do základních práv a lidských svobod lze vstupovat pouze se souhlasem soudu, což bývá zvykem i v určitých jiných zásazích do základních lidských práv v rámci trestního řízení.

V ústavněprávním výboru k tomu skutečně byla bouřlivá debata. Dokonce i vládní poslanci navrhovali úpravu, že by se tam měl dát soud s nějakou pořádkovou lhůtou, nikoliv tedy jenom státní zástupce. Zatím tedy jsem si nevšiml nějaké snahy paní ministryně předložit zpřesnění tohoto ustanovení. Já proto v podrobné rozpravě z důvodu, že toto ustanovení by mohlo být v rozporu s naším ústavním pořádkem, navrhnu, předložím pozměňovací návrh, kterým navrhnu vypustit ten nový § 49a, který podle mého názoru nepřípustně zasahuje do základních lidských práv a svobod, protože bez souhlasu soudu skutečně nelze nikomu před zahájením trestního stíhání a trestního řízení zabavovat libovolně majetek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plíškovi. Nyní s přednostním právem se hlásila paní ministryně. Ne? Takže pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Radek Vondráček: Takže pan kolega Plíšek už část té argumentace shrnul, o čem jsme se přeli v rámci ústavněprávního výboru. V podstatě jsme se shodli na tom, že ta úprava není úplně nejšťastnější a možná na ni nejsme připraveni. Od argumentů, které předvedl pan kolega, že se jedná o protiústavní institut, až po

méně radikální rétoriku třeba z mé strany, že za současné situace, kdy státní zástupci, hnáni zásadou legality, stíhají naprosto vždy a všechno, a přitom procento zproštění je poměrně vysoké, a že to skutečně je zásah do práv toho podezřelého v tom případě, kterému ještě ani nebylo sděleno obvinění, tak vzhledem tady k té určité nervozitě jsme se nakonec přiklonili i my k tomu, a vydiskutovali jsme si to i s paní ministryní a s Ministerstvem spravedlnosti, že bychom za této situace, abychom nezhatili dobrý záměr tohoto zákona jako celku, přistoupili k vypuštění tohoto sporného paragrafu.

Teď dochází k takové situaci úsměvné. I já mám v systému už načtený pozměňovací návrh, který bude fakticky totožný s pozměňovacím návrhem pana kolegy poslance Plíška.

To je vše vzhledem k uplynutí času. Ono by se dalo diskutovat šířeji. Byl jsem velmi stručný.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Můžete klidně diskutovat šířeji, pane kolego. Váš čas jako zpravodaje není nijak limitován.

Nyní se s přednostním právem hlásí paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji. Já jsem si samozřejmě velice vědoma těch ústavních mantinelů. Nemyslím si, že by tady byly prolomeny, ale s ohledem na důležitost toho zákona, s ohledem na to, že jakékoliv improvizace a v podstatě vylepšování toho ustanovení by spíš mohly vést například tím, že o tom bude rozhodovat potom soud, čímž dojde nejenom k zatížení soudu, ale k prodlužování této fáze řízení, k zatěžování soudu, tak za této situace souhlasím s tím, aby bylo toto kontroverzní ustanovení vypuštěno. Tím se nic nemění na celkovém designu, charakteru, účelu a smyslu zákona. Je to takový malý ústupek, ale nikoliv takového charakteru, aby to měnilo potom podstatu toho zamýšleného § 49a. Takže buď tak, jak to máme, což jak vidím, naráží a i v ústavněprávním výboru narazilo na určité pochybnosti, anebo raději vypustit, ale nemodifikovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní ministryně. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud nikdo takový není, končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou, do které se hlásí taktéž pan poslanec Martin Plíšek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Plíšek: Jak jsem slíbil, předkládám pozměňovací návrh, který jsem zde již avizoval.

Za prvé, v části druhé článku třetím by se tedy novelizační bod číslo 11 zrušil, to znamená, to je ta část, která vlastně upravuje novelu trestního řádu, která umožňovala zabavování majetku ještě před zahájením trestního stíhání.

Byl jsem ještě upozorněn legislativou, že je nutně změnit ještě vnitřní odkaz. Takže můj pozměňovací návrh by měl ještě bod 2. To znamená v části druhé článku 3

v novelizačním bodu číslo 57 by se v § 146a odst. 1 písm. i) slova "§ 48 odst. 2 až 4 a § 49a" nahradila slovy "a § 48 odst. 2 až 4".

První bod by tedy zněl, že se v článku 3 zrušuje celý ten novelizační bod číslo 11. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plíškovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pokud nikdo takový není, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Prosím, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Za resort spravedlnosti jako ministryně spravedlnosti vyslovuji v takovém případě souhlas s pozměňovacím poslaneckým návrhem, který tady pan poslanec Plíšek právě přednesl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni za toto vyjádření. To budete moct zopakovat ve třetím čtení.

Nyní prosím o závěrečné slovo pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Radek Vondráček: Já už jenom řeknu poznámku. Můj pozměňovací návrh byl naprosto totožný s tím, který byl přednesen, tak jsem se k němu už ani nehlásil. Aspoň vidíte, jaká panuje v ústavněprávním výboru shoda.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dojemná shoda ústavněprávního výboru. Děkuji, pane zpravodaji.

Pakliže uplynula závěrečná slova, tak končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. A protože je 18.54, ještě není 5 minut před – (Ozývají se námitky, že už je.) Už je? Ptám se: Mohu načíst ještě vládní návrh zákona v souvislosti s účinností rekodifikace soukromého práva?

Posledním bodem, který načneme, ale patrně nedokončíme, bude

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s účinností rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 306/ - druhé čtení

I tento předložený návrh z pověření vlády uvede paní ministryně Helena Válková. Prosím o uvedení, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegyně, v úvodu musím sdělit, že moje úvodní slovo právě proto, že jde o zákon, kterým se mění zákony v souvislosti s účinností velkého počtu rekodifikace soukromého práva, velkého počtu zákonů, bude trochu delší, takže upozorňuji, že nevím, jestli se do toho limitu vejdu.

Cílem předkládaného návrhu zákona -

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně, záleží na vás. Pokud bude skutečně delší, je otázka, jestli to má cenu. Pokud by ve sněmovně byl všeobecný souhlas, tak bych v tomto okamžiku tento bod přerušil a pokračoval... protože pak byste to musela říkat podruhé znovu, čímž bych vás nechtěl obtěžovat.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Já to nemohu dokončit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: V 19 hodin končí dnešní jednací den.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Tak to se obávám, že by nebylo důstojné ani pro poslance ani pro návrh těch novel, protože bych musela mluvit velice rychle, a tím i nesrozumitelně. Takže pane předsedající, v takovém případě souhlasím...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pokud je tady všeobecný souhlas a nikdo neprotestuje proti postupu předsedajícího, tak v tomto okamžiku před úvodním slovem paní ministryně přerušuji tento bod a jeho projednávání a končím dnešní jednací den této schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji paní ministryni.

Přeji vám hezký večer a budu se těšit zítra ráno v 9 hodin, kdy tato schůze Poslanecké sněmovny bude pokračovat.

(Jednání skončilo v 18.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 21. ledna 2015 Přítomno: 183 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, měl bych říci vážení členové vlády, ale žádného ministra zde nevidím a vzhledem k tomu, že bez účasti alespoň jednoho ministra nemůžeme pokračovat, tak prosím zástupce koaličních klubů, aby nám alespoň jednoho ministra zajistili.

Vítám paní ministryni práce a sociálních věcí, která svou přítomností umožnila pokračování schůze.

Vážená paní ministryně, zahajují druhý den 25. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Pan poslanec Tejc má kartu číslo 1.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Černý – zdravotní důvody, pan poslanec Číp – zdravotní důvody, pan poslanec Gabrhel od 14.30 – pracovní důvody, pan poslanec Chalupa od 9.30 do 12.30 – pracovní důvody, pan poslanec Karamazov do 10 hodin – osobní důvody, pan poslanec Kádner – zdravotní důvody, pan poslanec Korte do 13 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Koubek – osobní důvody, pan poslanec Opálka – zdravotní důvody, paní poslankyně Pastuchová do 13 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Stanjura – zdravotní důvody, pan poslanec Urban – zdravotní důvody, pan poslanec Volčík – rodinné důvody, pan poslanec Vozdecký – zdravotní důvody, paní poslankyně Zelienková – zdravotní důvody a pan poslanec Zemek – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Brabec – pracovní důvody, pan ministr Herman – pracovní důvody, pan ministr Stropnický do 11 a od 16 hodin – pracovní důvody, paní ministryně Válková mezi 14.30 a 16. hodinou, rovněž pracovní důvody. Tolik tedy omluvy.

Dnes bychom pokračovali dalšími body z bloku druhého čtení zákonů a poté bychom případně pokračovali v projednávání bodů z bloku prvního čtení zákonů. Ale vidím zde pana poslance Sklenáka, předsedu klubu sociální demokracie. Prosím.

Prosím o klid, abychom všichni věděli, co pan předseda chce navrhnout.

Poslanec Roman Sklenák: Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Dovoluji si navrhnout drobnou změnu v programu, z dobrých důvodů pevně zařadit bod 18, sněmovní tisk 144, což je zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi, a bod 19, sněmovní tisk 219, což je zákon o místních poplatcích, pevně na 10. února po pevně zařazených bodech.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Zeptám se, zda ještě někdo chce vystoupit s nějakým návrhem k pořadu schůze. Pokud ne, tak budeme hlasovat o návrhu pana poslance Sklenáka. Zeptám se, zda je zde požadavek na oddělené hlasování, nebo zda můžeme hlasovat o obou těchto návrzích najednou. Námitku proti spojenému hlasování nevidím, takže rozhodneme jedním hlasováním. Ještě zopakuji, jsou to body 18 a 19, pevně zařadit na 10. 2. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 18, přihlášeno je 132, pro 102, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se změnami programu a přistoupíme ke schválenému pořadu schůze. Zahajuji přerušený bod

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s účinností rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 306/ - druhé čtení

Chtěl bych vás informovat, že včera jsme tento bod přerušili před úvodním slovem paní ministryně, takže v této fázi paní ministryně může přistoupit k řečništi a z pověření vlády tento tisk uvést. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ale já prosím o klid! Opravdu prosím, abyste se usadili, zejména skupinka přede mnou. Děkuji. Paní ministryně má slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, milí kolegové, jak jsem včera již předeslala, navrhované novely související s rekodifikací soukromého práva, čili s přijetím nového občanského zákoníku a s nabytím jeho účinnosti, vycházejí z poznatků, které jsme získali při aplikaci doprovodných zákonů, a mají za cíl odstranit problémy, které znemožňují řádné uplatňování nejen občanského zákoníku, ale i související legislativy. Materiál byl zpracován v souladu s plánem legislativních prací.

Konkrétně se jedná o tyto změny. Jde o změnu zákona o soudních poplatcích, kdy dochází ke změně osoby poplatníka soudního poplatku za zápis do veřejného rejstříku. Nově by to tedy podle navrhované úpravy měl být ten, kdo žádá notáře o provedení zápisu. Notář byl plátcem takového soudního poplatku. Změna navazuje na zákon číslo 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících, kde se stanoví v § 108 a následujících nové oprávnění notáře vykonávat přímé zápisy do veřejného rejstříku. Podle platné právní úpravy je poplatníkem soudního poplatku za zápis do veřejného rejstříku sám notář, přičemž tato úprava se jeví jako nevhodná. Notář není totiž účastníkem zápisu, pouze zápis provádí, stejně jako dosud soud. Proto navrhovaná úprava mění osobu poplatníka soudního poplatku za zápis. Poplatníkem bude ten, kdo

žádá notáře o provedení zápisu. Notář bude plátcem soudního poplatku, který soudní poplatek vybírá a odvádí správci poplatků. Novela upravuje proces vybírání soudních poplatků notáři a odvádění soudu. Touto úpravou bude na rejstříkové soudy napadat významně méně návrhů než na dosavadní zápis, který byl prováděn soudy.

Návrh zákona vytváří nový soudní poplatek za zápis skutečnosti do veřejného rejstříku provedený notářem. Je to nová položka 39 zákona o soudních poplatcích. Za první zápis akciové společnosti bude vybírán soudní poplatek ve výši 8 tis. Kč, u soudu dosud 12 tis. Kč. Za první zápis osoby do veřejného rejstříku s výjimkou akciové společnosti navrhujeme poplatek ve výši 2 700 Kč, u soudu 6 tis. Kč. Za změny či doplnění soudní poplatek ve výši 1 tis. Kč, u soudu ve výši 2 tis. Kč. Hlavním důvodem pro takové snížení je skutečnost, že přímý zápis u notáře neklade na soud takové nároky. Zároveň však nějaký soudní poplatek musí prostě být vyměřen, protože soud i nadále povede rejstříkové spisy.

Mezi hlavní výhody, které přímé zápisy notářem přinášejí, patří výrazné zrychlení zápisu. Víte, že máme také úkol, který legislativně řešíme, v současné době umožnit zakládání společností s ručením omezeným za celkově částku nepřevyšující 100 eur a také do tří dnů. Už tento návrh, který tady předkládám, ten druhý požadavek, který je vlastně takovou prekondicionalitou pro čerpání finančních prostředků z evropských fondů, zrychluje zápis tak, že notář, který jej během jednoho dne provede, v podstatě zkrátí současnou dobu, která se pohybuje celkem kolem jednoho týdne, způsobem, který už předvídají podmínky, které nám byly stanoveny a jejichž nedodržení by ohrozilo čerpání těch takzvaných evropských peněz. Takže pro podnikatelské prostředí přináší tato změna svá nezpochybnitelná pozitiva.

Dále tedy kromě toho snižování soudních poplatků se navrhuje opačným směrem navýšení soudního poplatku za podání návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu. Jak víte, to zde v minulosti při prvním čtení vyvolalo určitou diskusi. Diskuse pokračovala v rámci projednávání v ústavněprávním výboru, a proto bych ráda souhrnně ještě jednou prezentovala důvody, proč si myslíme, že je třeba navýšit soudní poplatek pro podání návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu tak, aby se částečně i vyrovnaly příjmy, které za soudní poplatky dostává rozpočet soudu.

Takže řízení o vydání elektronického platebního rozkazu ve dvou třetinách případů končí převedením do agendy C a soud tak pokračuje v řízení. Jinými slovy, hlavní příčinou, která vede k převodu z agendy elektronického platebního rozkazu do agendy C, je nedoručení elektronického platebního rozkazu žalovanému do vlastních rukou a povinnost soudu tento elektronický platební rozkaz zrušit. V praxi víme, že žalobci často podávají návrh na vydání elektronického platebního rozkazu právě proto, že soudní poplatek za takový návrh je nižší než v případě podání návrhu na zahájení občanského soudního řízení. Předem prostě počítají s tím, že elektronický platební rozkaz nebude žalovanému doručen a soud bude pokračovat v řízení, a obejdou to tím, že ho podají – ten vyšší soudní poplatek – a vlastně zaplatí méně, i když dobře vědí, že se věc elektronickým platebním rozkazem řešit nebude. Proto také resort spravedlnosti navrhuje, aby výjimka pro návrh na vydání elektronického

platebního rozkazu spočívající ve sníženém soudním poplatku byla zrušena. Toto je ten hlavní důvod. (V sále je silný hluk.)

Za další. Řízení ve věcech podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a kompenzace a řízení ve věcech dávek pěstounské péče se osvobozují od soudního poplatku, protože zde není dán důvod, aby řízení ve věcech dávek pěstounské péče podléhalo v záležitosti soudních poplatků odlišnému režimu než obdobná řízení, která jsou uvedena v § 11 písmenku b) zákona o soudních poplatcích, a to i za situace, kdy pouze změnou zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, došlo k jejich zpoplatnění, aniž by to bylo přímým úmyslem zákonodárce. Ministerstvo spravedlnosti tímto současně vyhovělo požadavkům veřejného ochránce práv, které vznesl ve své souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv z roku 2012.

Pane předsedo, já vím, že to je únavné a úmorné – pane předsedo, já vím, že to je úmorné a únavné číst...

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já vám rozumím. Pokouším se i během vašeho projevu zjednat klid, ale moc se mi to nedaří. Takže asi budu muset začít ty, kteří ruší, vyvolávat.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Mně jde o to, abychom sledovali výši těch poplatků a návrhy na jejich snížení i zvýšení, ve většině případů jde o snížení a jenom v tom případě elektronického platebního rozkazu o zrušení té výjimky, a tím pádem tedy jeho zvýšení, tak abychom potom v diskusi mohli debatovat třeba nad tou výší soudních poplatků, protože ústavněprávní výbor přijal určité návrhy. A pokud teď nebudeme sledovat diskusi, tak by mohlo dojít k nejasnostem.

Pokud jde ještě o změnu zákona o soudních poplatcích, navrhujeme zpoplatnění zápisu obchodní firmy řádně založené obchodní korporace učiněný před zápisem obchodní korporace do veřejného rejstříku poplatkem ve výši tisíc korun. Zákon o veřejných rejstřících umožňuje v ustanovení § 48 odst. 2 tzv. předregistraci obchodní firmy. To znamená, že ta firma je zapsána ještě před zapsáním samotné obchodní korporace. Zakladatelé obchodní korporace tak mohou na vymezený čas zajistit ochranu jimi zvoleného názvu. To byl ten hlavní důvod – vytvořit určitý časový polštář, v rámci kterého by se toto mohlo realizovat. A my navrhujeme, aby návrh na tzv. předregistraci byl zpoplatněn, ale jenom ve výši tisíc korun.

Takže toto je vše, pokud jde o změnu zákona o soudních poplatcích, kdy některé – v podstatě všechny – zvyšujeme, zavádíme a jeden fakticky snižujeme, když rušíme výjimku za elektronický platební rozkaz.

Druhá novela se týká změny občanského soudního řádu. S ohledem na praxi, která v současné době ukazuje, že některé původně zamýšlené záměry v kompetenci soudu se neukázaly v praxi jako dobré, se navrhuje změna věcné příslušnosti

v řízeních o příspěvcích členů společenství na správu domu a pozemku a ve sporech o zálohách na úhradu za služby a způsob rozpočtování cen služeb.

Pokud jde o obsah, jde v podstatě o spory, které běžně probíhají o neuhrazené nájemné a řeší je velmi kvalifikovaně a rutinně okresní soudy. Podle účinné platné právní úpravy, kterou zavedl nový občanský zákoník 1. ledna 2014, tuto kompetenci, pravomoc, mají nyní krajské soudy. V minulosti navíc vrchní soudy velmi rozdílně rozhodovaly o věcné příslušnosti soudů. Takže ze všech těchto důvodů tedy návrh nyní jasně stanovuje, že k rozhodování v těch výše uvedených řízeních o příspěvky členů společenství, které jsou podobné sporům nájemnému, by měly opět rozhodovat příslušné okresní soudy. Navrhovaná úprava tak jasně stanovuje věcnou příslušnost a nezatěžuje ani další nadřízené stupně, čili vrchní soudy, aby rozhodovaly případné kompetenční spory.

Další novela se týká zákona o zvláštních řízeních soudních. Ta jednak doplňuje jasným způsobem, že pozůstalý manžel, který na základě vypořádání majetku ať už dohodou, či usnesením soudu nabude veškerý majetek po svém zemřelém manželovi, je povinen zaplatit notáři odměnu, náhradu hotových výdajů a náhradu za daň z přidané hodnoty, a to za prvé v případech, kdy společné jmění manželů zanikne smrtí jednoho z manželů a pozůstalý manžel se následně dohodne s dědici o vypořádání SJM. To znamená, dochází k situaci, kdy neexistuje jinak žádný dědic, který by zaplatil náklady notáře. A za druhé návrh řeší tuto situaci tak, že pokud na základě dohody pozůstalého manžela a dědiců nebo na základě rozhodnutí soudu dojde k vypořádání společného jmění bývalých manželů a řízení o dědictví je následně zastaveno z důvodu pozůstalosti bez majetku, resp. jde o majetek naprosto nepatrné hodnoty, náklady notáře platí pozůstalý manžel, kterému připadlo SJM. (Trvale silný hluk v sále.)

Za další. Mění se místní příslušnost soudu v řízení o soudním prodeji zástavy. To je další novelizační bod zákona o zvláštních řízeních soudních. Řízení o soudním prodeji zástavy je dle účinné úpravy obsažené v § 354 až 358 zákona o zvláštních řízeních soudních místně příslušným obecný soud osoby, v jejímž zájmu se řízení koná. To znamená, vždycky jde tedy o obecný soud žalobce. Takové řešení je však pro tento typ řízení neobvyklé. Proto navrhujeme, aby místně příslušným soudem byl obecný –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám. Znovu, o to důrazněji, žádám o klid ve Sněmovně!

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: – byl obecný soud zástavního dlužníka v případě jiné zástavy, než je nemovitost. A v případě nemovité věci aby to byl příslušný soud, v jehož obvodu se daná nemovitost, nemovitostní zástava, nachází. Čili je to naprosto logické, standardní a má to i určitou tradici. Navrhovaným ustanovením je jasně stanoveno, který soud je k takovému řízení příslušný.

A konečně poslední změna se týká novely soudního řádu správního, kdy se mění místní příslušnost soudu. V řízeních o dávkách pěstounské péče a řízeních ve věcech dávek pěstounské péče a dávek v nezaměstnanosti se osvobozuje od soudního poplatku. V současné právní úpravě je rozložení agendy v těchto věcech značně nerovnoměrné, což se mimo jiné mnohdy výrazně projevuje v nežádoucí odlišné délce soudního řízení. Je to zejména v důsledku přetížení Městského soudu v Praze, kdy řízení trvají neúměrně dlouho, veřejnost, hlavně laická, to oprávněně kritizuje. Podle současné právní úpravy se místní příslušnost ve věcech dávek pěstounské péče řídí dle sídla prvoinstančního správního orgánu. Ve věcech dávek pěstounské péče rozhodují krajské pobočky Úřadu práce, jehož sídlem je Praha. Místně příslušným je proto Městský soud v Praze. A my právě, abychom zamezili té přetíženosti, navrhujeme, aby místní příslušnost ve věcech dávek pěstounské péče byla určována dle bydliště navrhovatele, tak jako je to v jiných sporech, otázkách, které se týkají zaměstnanosti. Tato agenda se přesouvá na krajské soudy podle bydliště navrhovatele. Nebude tedy místní příslušnost určována dle sídla správního orgánu, který vydal rozhodnutí v prvním stupni. I tato navrhovaná právní úprava reaguje souhlasně. Vychází vstříc doporučením veřejného ochránce práv, která byla obsažena v jeho souhrnné zprávě. Ministerstvo spravedlnosti tak jeho doporučením tímto návrhem vyhovělo.

Vidíte, že vesměs jde o procedurální změny, které by měly usnadnit, zrychlit, zjednodušit a zpřehlednit rozhodování, ale v různých typech řízení i sporů. A v úvodu tedy jde ještě o změnu soudních poplatků. Čili jsou to změny, které jsou velice potřebné, a já se proto na vás obracím s žádostí o jejich kladné posouzení a posléze i schválení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní ministryni. Tento návrh jsme přikázali v prvém čtení k projednání ústavněprávnímu výboru a usnesení výboru byla doručena jako tisky 306/1 a 2. Prosím pana zpravodaje, pana poslance Lukáše Pletichu.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, tisk 306 byl přikázán ústavněprávnímu výboru, který se jím zabýval na své 24. schůzi dne 15. ledna 2015. Ústavněprávní výbor doporučil Poslanecké sněmovně, aby návrh zákona schválila, a dále doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala k tomuto návrhu několik změn a doplňků, s kterými vás nyní ve stručnosti seznámím.

První návrh na změnu a doplňky – jedná se o odstranění výkladové nejasnosti u spolků, a aby spolky byly osvobozeny od soudního poplatku i u prvozápisu. To je pod bodem II číslo 1.

Dále ústavněprávní výbor navrhl, aby se obnovilo osvobození zdravotních pojišťoven od soudního poplatku, protože s tímto návrhem vyslovilo souhlas i Ministerstvo zdravotnictví a lze očekávat, že se tím sníží transakční náklady na vymáhání zdravotního pojištění plus ještě dalších nároků, a tím, že se získá více peněz, nebo s menšími náklady více peněz do systému zdravotnictví.

Další změnou, kterou tam ústavněprávní výbor navrhl, je, aby elektronické platební rozkazy, aby zůstalo zachování snížení soudního poplatku, tak jak to je doposud.

Další, čím jsme se zabývali, to je snížením soudního poplatku za návrh zápisu skutečností do veřejného rejstříku provedeného notářem, ovšem nikoliv až v takové míře, jak to navrhuje samo Ministerstvo spravedlnosti, ale také snížené, ale trochu více, tak, aby za první zápis akciové společnosti do veřejného rejstříku byl 10 tisíc korun. Za první zápis osoby do veřejného rejstříku s výjimkou akciové společnosti nebo spolku bylo 5 tisíc korun a za změny nebo doplnění prováděné notářem bylo 1 500 korun. Tímto návrhem sledujeme stejný cíl jako paní ministryně, aby se odbřemenilo soudům, aby to bylo výhodné, aby tuto agendu převzali notáři, ovšem aby zase nedošlo až k takovému výpadku příjmů do systému justice.

Potom jsme dále přijali návrh na usnesení, aby se rozšířila pravomoc notářů i na vkládání listin do Sbírky listin. A konečně jsme přijali ještě několik technických úprav, které všechny máte uvedeny v tisku 306/2. Konečně se musel změnit i navrhovaný začátek právní účinnosti, protože podle původních plánů tyto změny měly začít platit k 1. lednu 2015. To už teď není možné, takže změnil se tam i návrh, aby zákon a tyto změny začaly platit prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Dále tradičně ústavněprávní výbor pověřil předsedu výboru, aby tato usnesení předal předsedovi Poslanecké sněmovny, zmocnil zpravodaje výboru, co jsem také já, abych toto přednesl na schůzi, což právě činím. A dále, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

To je myslím ve stručnosti to, na čem jsme se usnesli, a to další netřeba příliš komentovat, protože úvodní slovo paní ministryně bylo vyčerpávající a já k tomu nemám co dodat

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Ještě než otevřu rozpravu, tak dvě omluvy. Pan poslanec Grospič od 14 hodin do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání a pan poslanec Benešík od 9 hodin do 9.30 hodin z pracovních důvodů.

Otevírám obecnou rozpravu, do které zatím nemám žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, tak obecnou rozpravu končím a zahajuji podrobnou rozpravu. Také žádné přihlášky nemám, takže podrobnou rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že nepadlo nic, co by vyžadovalo hlasování, končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem 12, což je

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 271/ - druhé čtení

Prosím pana ministra dopravy Dana Ťoka, aby tento tisk uvedl z pověření vlády. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Dobré ráno, vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení poslanci.

Cílem předložené novely zákona o námořní plavbě je implementace požadavků mezinárodních právních smluv do právního řádu České republiky, vytvoření podmínek k jejich ratifikaci a transpozice sekundárních právních aktů Evropské unie v oblasti výcviku a certifikace námořníků, podmínek pro práci na moři a ochrany mořského prostředí. V souvislosti s mezinárodními námořními úmluvami je nutno zejména zabezpečit implementaci změn Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, certifikace a strážní služby, úmluva STCW, které byly přijaty v roce 2010 konferencí smluvních stran této úmluvy ve filipínské Manile, a přizpůsobit český právní řád plánované ratifikaci Úmluvy Mezinárodní organizace práce z roku 2006 o práci na moři. Tyto mezinárodní úmluvy se po ratifikaci stanou součástí našeho právního řádu, a je tedy třeba zajistit soulad zákona o námořní plavbě s nimi. Úmluva STCW je nejvýznamnější mezinárodní smlouva, která stanovuje minimální požadavky na způsobilost námořníků, jejich výcvik a osvědčování. Jejím hlavním cílem je zajistit zvýšení ochrany života a majetku na moři a ochrany mořského prostředí.

Návrh zákona upouští od přísnějších podmínek pro osvědčení námořníků nepožadovaných úmluvou do té míry, nakolik se tato právní úprava jeví jako neopodstatněná zátěž pro uchazeče.

Úmluva o práci na moři byla přijata na 94. zasedání Mezinárodní konference práce dne 23. února 2006 a její ratifikaci gesčně zajišťuje Ministerstvo práce a sociálních věcí. Je mezinárodním nástrojem, jehož cílem je zabezpečit právo všech námořníků na důstojné zaměstnání.

Cílem návrhu zákona je také zajistit slučitelnost právního řádu České republiky se sekundárními akty práva Evropské unie, které navazují na zmíněnou právní úpravu mezinárodní. Některá ustanovení Úmluvy o práci na moři byla na unijní úrovni reflektována ve směrnici Rady 2009/13/ ES, kterou se provádí dohoda k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 uzavřená Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství a Evropskou federací pracovníků v dopravě a kterou se mění směrnice 1999/63/ES. Druhou směrnicí provádějící Úmluvu o práci na moři je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/54/EU o některých povinnostech státu vlajky ohledně s Úmluvou o práci na moři a jejího prosazování.

Návrh zákona nadále odstraňuje ustanovení související se správním trestáním nedovoleného vypouštění znečišťujících látek na lodích ze zákona o námořní plavbě,

a to v návaznosti na skutečnost, že transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2005/35/ES o znečištění lodí a zavedení sankcí za protiprávní jednání, je nedovolené jednání trestáno prostřednictvím ustanovení trestního zákoníku a zákona číslo 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky svým usnesením dne 14. ledna 2015 doporučil návrh zákona projednat a schválit ve znění pozměňovacích návrhů, s nimiž Ministerstvo dopravy souhlasí. Já vás tímto žádám, abyste druhé čtení schválili. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. My jsme tento návrh v prvém čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako tisk 271/1. Prosím pana zpravodaje pana poslance Stanislava Pflégera, aby nás seznámil se závěry. Prosím.

Poslanec Stanislav Pfléger: Dobrý den, pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové.

Usnesení hospodářského výboru z 15. schůze ze dne 14. ledna 2015 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, je to sněmovní tisk 271. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova náměstka ministra dopravy Ladislava Němce a zpravodajské zprávy poslance Stanislava Pflégera a po obecné a podrobné rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 271 ve znění schválených pozměňovacích návrhů, které vám byly doručeny jako sněmovní tisk 271/1. Za druhé zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona. A za třetí pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru, což jsem právě učinil. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře – pardon, pane zpravodaji, povýšil jsem vás.

Otevírám obecnou rozpravu, do které se zatím nikdo nehlásí. Pokud tomu opravdu tak je, tak obecnou rozpravu končím, otevírám podrobnou rozpravu. V podrobné rozpravě pan ministr. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych rád požádal, tím, že nebyl žádný další pozměňovací návrh,

jestli by bylo možné zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením ze 72 hodin na 48 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pan zpravodaj se také hlásil? (Zpravodaj odpovídá panu předsedajícímu mimo mikrofon.) Se stejným návrhem, dobrá. Pokud není další přihláška do podrobné rozpravy, podrobnou rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Budeme tedy muset rozhodnout pouze o návrhu, který zde padl, a to je návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin. Ještě přivolám kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 19, přihlášeno je 166, pro 121, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a lhůta byla zkrácena. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 269/ - druhé čtení

Prosím pana ministra zdravotnictví, aby se ujal slova a tisk nám uvedl. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené dámy a pánové, dovolte mi, abych vám připomenul obsah předkládaného návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Smyslem návrhu novely zákona o léčivech je umožnit využití finančních prostředků na zvláštním účtu Státního ústavu pro kontrolu léčiv odchylně od účelu jejich užití stanoveného v § 112 tohoto zákona. Podle uvedeného ustanovení Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv tyto finanční prostředky náleží jako náhrada výdajů za provedení odborných úkonů od subjektů, na jejichž žádost se tyto úkony provádějí, a to tehdy, nelze-li tuto činnost zajistit v potřebném rozsahu z rozpočtových zdrojů. Předkládaným návrhem zákonem se navrhuje rozšířit účel užití těchto mimorozpočtových finančních prostředků Státního ústavu pro kontrolu léčiv zakotvením možnosti jejich jednorázového převodu z jeho zvláštního účtu na příjmový účet státního rozpočtu České republiky zřízený pro Ministerstvo zdravotnictví. (V sále je velmi silný hluk.)

Důvodem pro převod těchto finančních prostředků pro potřebu resortu je zejména nabytí účinnosti zákona č. 109/2014 Sb., kterým se mění zákon o pojistném na

veřejné zdravotním pojištění a zákon o veřejném zdravotním pojištění, kterým se zvýšily od 1. července 2014 měsíční platby za státní pojištěnce o 58 korun za měsíc, tj. na 845 korun. Účelem tohoto návrhu bylo navýšení prostředků veřejného zdravotního pojištění tak, aby bylo možno kompenzovat výpadek příjmů poskytovatelů zdravotních služeb v důsledku zrušení regulačních poplatků. Toto opatření představuje dopad na státní rozpočet v letošním roce ve výši cca 4,2 mld. korun. Na pokrytí výše uvedených nároků na státní rozpočet se může Ministerstvo zdravotnictví podílet již pouze zmíněnými mimorozpočtovými prostředky SÚKLu. Proto vláda rozhodla navrhnout novelu zákona o léčivech, který zajistí v letošním roce jednorázový převod těchto prostředků ve výši 1,7 mld. korun do státního rozpočtu. Tato částka byla stanovena tak, aby nezaložila dodatečné požadavky SÚKLu na výdaje ze státního rozpočtu. Tyto poskytnuté finanční prostředky budou účelově vázány a jejich –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, já se omlouvám, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale hladina zvuku opět překračuje únosnou mez.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vládní návrh posuzovaného zákona byl projednán v rámci prvého čtení na 19. schůzi Poslanecké sněmovny konané dne 19. října 2014 a usnesením číslo 461 byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví, který jej projednal na 13. schůzi konané dne 12. listopadu 2014 a doporučil Poslanecké sněmovně s vládním návrhem zákona vyslovit souhlas.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tolik na úvod k předkládanému vládnímu návrhu zákona. Věřím, že návrh podpoříte v dalším legislativním procesu. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Jak jste sám již uvedl, tento tisk jsme přikázali výboru pro zdravotnictví. Usnesení bylo doručeno jako tisk 269/1. Prosím pana zpravodaje pana poslance Davida Kasala. (Jmenovaný poslanec je překvapen, z rohu vybíhá jiný poslanec. Rozruch v sále.) Bude změna zpravodaje? Ne. (Poslanec Kaňkovský se radí s předsedajícím.) Omlouvám se za chybu v podkladech. Prosím pana poslance Kaňkovského, který byl určen zpravodajem. Mám zde uvedeno jméno pana poslance Kasala, kterému se tímto omlouvám za překvapení. Pan poslanec Kaňkovský se ujme slova.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážený pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro zdravotnictví ze 13. schůze, která byla konaná dne 12. listopadu 2014 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, zákon o léčivech, ve znění pozdějších předpisů, jedná se o sněmovní tisk 269.

Po úvodním slově a informaci náměstkyně pro legislativu a právo Lenky Tesky Arnoštové, zpravodajské zprávě poslance Víta Kaňkovského a po rozpravě výbor pro zdravotnictví:

- I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, zákon o léčivech, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 269;
- II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny.

Tolik k usnesení výboru pro zdravotnictví.

Nad rámec tohoto usnesení chci uvést, že podobně jako včera u bodu 2 zde došlo k tomu, že se předpokládalo, že zákon, návrh zákona bude schválen v roce 2014, a účinnost zákona je navržena od 1. 1. 2015. Abychom se nedostali do situace, kdy budeme polemizovat o tom, zda jsme se znovu neocitli v zemi, kdy zítra již znamená včera, přihlašuji se a avizuji, že v podrobné rozpravě načtu jednoduchý pozměňovací návrh, který upraví účinnost tohoto zákona tak, aby to bylo v souladu s legislativou.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Pan poslanec Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych říci jen pár věcí k tomuto návrhu zákona. Možná by bylo dobré, kdyby pan ministr k tomu řekl něco víc, jestli považuje za systémové, že se prostředky, které vytvořil Státní ústav pro kontrolu léčiv, používají takovýmto způsobem na sanaci dvou zdravotnických zařízení, a jestli ty peníze, které budou takto využity, budou stačit k odvrácení problémů, které jsou v konkrétních nemocničních zařízeních. A potom také, jestli peníze, které se takto vynaloží, nebudou ve Státním ústavu pro kontrolu léčiv chybět na další agendu, která spadne pod kompetence Státního ústavu pro kontrolu léčiv. A je to samozřejmě otázka, jestli i ty poplatky, které SÚKL vybírá v souvislosti s registrací léčiv a se správními řízeními, jsou nastaveny ve správné výši.

Čili to si myslím, že by bylo dobré, aby k tomuto návrhu zaznělo, protože i když ho schválila vláda a má jaksi podporu i zdravotnického výboru, tak je to takový hodně nestandardní postup a bylo by dobré, abychom o tom věděli více. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud není žádná přihláška, tak obecnou rozpravu končím. Otevřu rozpravu podrobnou. Pan zpravodaj avizoval své vystoupení, tak má možnost. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobré dopoledne. Jak jsem již avizoval, nežijeme v zemi, kde zítra již znamená včera, jak nám ji opěvoval Julius Fučík, a doufám, že ani nebudeme.

Předkládám pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, zákon o léčivech, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 269.

Článek III Účinnost nově zní: "Tento zákon nabývá účinnosti 15. dnem po jeho vyhlášení."

Toť vše.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále do podrobné rozpravy nikoho nevidím, takže podrobnou rozpravu končím. A vzhledem k tomu, že nepadl žádný... Zeptám se ještě na závěrečná slova, jestli... Je zájem. Prosím, pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, já bych vaším prostřednictvím zareagoval na dotazy, které tady byly vzneseny, jestli je toto opatření systémové, nebo není. Asi úplně systémové není. Nicméně si myslím, že je logické, správné a že je plně v kontextu s ostatními kroky této vlády, která se snaží, aby finanční prostředky neležely zbytečně na účtech a aby byly využívány pro účel, který je správný. Myslím si, že pokud se v uplynulých letech podařilo Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv nashromáždit takovéto prostředky, když je nepotřebuje teď aktuálně pro svoji činnost, tak je v pořádku, aby byly využity pro potřeby zdravotnictví.

Ještě jsem dnes ověřoval finanční situaci SÚKLu. Pan ředitel Blahuda mi říkal, že je tam celkem něco přes 2 miliardy, to znamená, i když provedeme tento odvod, tak 300 milionů bohatě stačí na všechny potřeby Státního ústavu pro kontrolu léčiv.

Možná bych využil, že mám možnost v této velevážené sněmovně mluvit. Řeknu ještě informaci, co se týče SÚKLu. Jenom za loňský rok díky revizím Státní ústav pro kontrolu léčiv ušetřil systému zdravotního pojištění přes 2 miliardy korun, takže je vidět, že tato instituce funguje tak, jak má. A myslím si, že jí nezpůsobíme žádnou nevratnou újmu, kde bychom poškodili její funkčnost. Jinak bych rozhodně s ničím takovým nepřišel. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi. Pan zpravodaj závěrečné slovo nežádá. Tím pádem, jak jsem již avizoval, nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli hlasovat, takže končím druhé čtení tohoto tisku a děkuji jak panu ministrovi, tak panu zpravodajovi.

Zahajuji bod

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 288/ - druhé čtení

Prosím pana ministra Marcela Chládka, aby se ujal slova a předložený návrh z pověření vlády uvedl.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedo. Vážení poslanci, vážené poslankyně, vzhledem k tomu, že již při prvním čtení tady byla poměrně široká diskuse a debata, kde jsme podrobně probrali jednotlivé body této novely, tak si dovolím pouze připomenout, že tato novela řeší celou řadu záležitostí, které byly prodiskutovány na jednotlivých výborech i podvýborech i za účasti odborné veřejnosti. Největší debata byla ohledně § 16, která dnes je, řekněme tomu, i poměrně zajímavým tématem mediálně, protože se k tomu vyjadřuje celá řada i státníků. A určitě je dobře, že tímto paragrafem se snažíme dostat do hlavního vzdělávacího proudu co největší počet dětí.

Tato novela má i praktický dopad do terénu, jako je např. změna pracovního poměru ředitelů škol z doby určité na dobu neurčitou.

Já předpokládám, že podrobně popíše jednání na podvýborech a výborech paní zpravodajka, takže se pouze omezím na konstatování, že si myslím, že na výborech i podvýborech byl tento návrh podrobně prodiskutován, prodebatován a je poměrně klíčový a zásadní pro celé české školství, takže pevně věřím, že budeme diskutovat nad tímto bodem po odborné stránce a pokud možno ho propustíme co nejrychleji do dalšího čtení. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a rovněž výboru pro sociální politiku. Usnesení výboru vám byla doručena jako tisky 288/1–4. Nejprve prosím zpravodajku výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu paní poslankyni Vlastu Bohdalovou a po ní se připraví paní poslankyně Chalánková. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové. Kromě toho, že jsem zpravodajkou výboru pro tisk 288, jsem také zpravodajkou tohoto tisku ve Sněmovně.

Jak už bylo řečeno, tisk byl přikázán dvěma výborům, výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a výboru sociálnímu. Oba tyto výbory podrobně jak v podvýborech, tak na jednáních výborů tento zákon projednaly a přijaly usnesení. Kromě toho již do této chvíle k tomuto zákonu jsou v systému pozměňovací návrhy, které budou dnes načteny. Musím vás upozornit, že v této chvíli je jich 21.

Já vás teď seznámím s usnesením výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění ministra školství, mládeže a tělovýchovy Marcela Chládka za MŠMT a zpravodajské zprávě poslankyně Vlasty Bohdalové doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění těchto pozměňovacích návrhů.

Jak už jsem říkala, některé pozměňovací návrhy, které byly přijaty na školském výboru, jsou zahrnuty do tohoto usnesení a je jich poměrně dost. Nebudu je tedy číst. Upozorňuji vás, že celé toto usnesení najdete v systému pod číslem 288/4.

Dále bych se ráda přihlásila do podrobné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne. Děkuji zpravodajce paní poslankyni Vlastě Bohdalové a nyní prosím zpravodajku výboru pro sociální politiku paní poslankyni Jitku Chalánkovou o slovo. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Dobrý den, pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové. Výbor pro sociální politiku se sněmovním tiskem číslo 288 zabýval na své schůzi dne 14. ledna a máme před sebou usnesení tohoto výboru:

84. usnesení výboru pro sociální politiku k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 288.

Po úvodním slově náměstka ministra školství, mládeže a tělovýchovy Petra Mlsny, zpravodajské zprávě poslankyně Jitky Chalánkové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 288, s těmito změnami a doplňky...

Kompletní tisk tohoto usnesení máte v systému. Jen bych tady chtěla upozornit na jeden pozměňovací návrh tohoto výboru, který byl schválen, a to bod 3: V části první čl. I se v dosavadním bodě 7 v § 16a odstavec 5 zrušuje. – Toto je usnesení výboru sociálního, kterým byla otevřena velká diskuse v mediálním prostoru, politickém prostoru apod.

II. Výbor pro sociální politiku zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já děkuji, paní zpravodajko, a otevírám obecnou rozpravu, do které je jako první s přednostním právem přihlášena paní místopředsedkyně Jermanová, po ní pan poslanec Kořenek.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr školství zde předkládá komplexní novelu školského zákona. Tato novela přináší mnoho pozitivních změn, nicméně jsou oblasti, které tato novela měla upravovat, přesto k tomu ale nedošlo. Mám na mysli domácí dikci zákona individuální vzdělávání žáků na druhém stupni základní školy.

Domácí vzdělávání na prvním stupni je v České republice již patnáct let standardní součástí vzdělávacího systému. Za tu dobu jím prošly stovky dětí. Všechny úspěšně nastoupily do vyššího stupně vzdělávání, ukončily základní školu a střední školu a řada z nich dnes studuje na vysokých školách. Patnáct let zkušeností tedy hodnověrně prokázalo, že domácí vzdělávání nejenom zajišťuje svým absolventům plnohodnotnou socializaci, ale taky jim umožňuje úspěšné zapojení do dalších stupňů vzdělávání.

Obavy z nedostatečné socializace jsou hlavním důvodem rezervovaného postoje části veřejnosti k domácímu vzdělávání. Z pohledu lidí, kteří s domácím vzděláváním a jeho žáky nemají osobní zkušenost, je toto pochopitelné. Nicméně rodiče jsou si rizika nedostatečné socializace vědomi, a proto se aktivně snaží vytvářet příležitost pro společné trávení času s dětmi z jiných rodin i jiných sociálních prostředí. Díky vyšší efektivitě domácího vzdělávání mají děti dostatek času na odpolední zájmové aktivity v různých oddílech, klubech, navštěvují řadu kroužků. To jim umožňuje dostat se do kontaktu s velmi širokým spektrem svých vrstevníků, často širším, než jaké poskytuje běžná školní třída. Kromě toho i samotná výuka také často probíhá ve skupinách. Obvykle se domluví několik rodin a umožní tak vzdělávání svých dětí ve věkově heterogenních kolektivech. Ty jsou navíc pro další život i sociální vazby daleko přínosnější. Kromě docházky do školy se nikdo z nás v dalším životě již ve věkově homogenním kolektivu nepohybuje.

Pokusné ověřování domácího vzdělávání na druhém stupni probíhá již osmým rokem a Ministerstvem školství řízený Národní ústav pro vzdělávání doporučil jeho legislativní ukotvení i pro druhý stupeň. V tomto duchu byla příslušnými věcně odpovědnými odbory MŠMT pod vedením předchozího ministra školství Petra Fialy připravena novela stávajícího § 41 školského zákona, jejíž projednávání bylo přerušeno kvůli rozpuštění Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Nyní pan ministr Chládek předložil do vnějšího připomínkového řízení vlastní návrh

novely, která domácí vzdělávání na druhém stupni nezahrnuje. Z hlediska věcného i z hlediska legislativního procesu důvody proti předložení novely nejsou.

Návrh novelizace § 41 již prošel vnitřním i vnějším připomínkovým řízením.

Přestože návrh novely školského zákona vítám a oceňuji úsilí, které bylo její přípravě věnováno, dovoluji si upozornit, že oblast domácího vzdělávání v něm není řešena tak, jak by v souladu s doporučeními ministerstvem řízeného Národního ústavu pro vzdělávání měla. Žádné věcné ani legislativní důvody pro to ovšem nejsou. Proto bych ráda předložila pozměňovací návrh, který se pokusí tento nedostatek napravit, a přihlásím se k němu v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Putnové.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, dámy a pánové. Já chci jenom s potěšením konstatovat, že návrh, o kterém mluvila paní místopředsedkyně, se stal součástí usnesení školského výboru. Školský výbor projevil značnou shodu na tom, že by individuální domácí vzdělání mělo být součástí systému naší školské politiky. Takže tato právní norma, věřme, bude v našem novelizovaném školském zákoně zakotvena. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byla faktická poznámka a nyní už s řádnými přihláškami první pan poslanec Kořenek, připraví se pan poslanec Bohuslav Svoboda.

Poslanec Petr Kořenek: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové. Já si dovolím jen velmi krátce poznamenat k již zmiňovanému § 16a odst. 5, který tu padl a který byl předmětem velmi široké diskuse. Nebudu rozebírat jednotlivé věci, které proběhly na podvýborech a výborech, ale chci varovat před vypuštěním této části, a to z mnoha dobrých důvodů.

Jako ředitel školy i jako učitel jsem se dlouhá léta zabýval integrací a inkluzí. Upozorňuji, že i přes všechna ujišťování, která byla při diskusích, dojde vypuštěním – a teď vůbec nediskutuji, zda formulace je dobrá, nebo je špatná, mluvím jen o tom, že tím, že se vypustí tyto dvě věty, zdánlivě nepodstatné, dopustíme možnost daleko vyšší diagnostiky dětí s mentálním postižením. V podstatě se to bude zakládat jenom na lékařských podkladech, bez zákonného zmocnění posuzovat dítě v souvislostech. Ten nešťastný odstavec říká ve větě první, že vždy je potřeba dítě posuzovat na základě poznatků lékařské vědy, což si myslím, že je v pořádku, protože u každého žáka, u každého dítěte, pokud pracujete s diagnózou nebo s nějakou speciální vzdělávací potřebou, měli byste mít zcela jednoznačně lékařský podklad. Věta druhá říká, že pokud pracujeme s těmito výstupy, pak je potřeba zohlednit kulturní, sociální a další vlivy, které na žáka působí. Nevidím na tomto paragrafu nic kontroverzního. Ano, jsou situace, kdy např. SPC a poradenská zařízení jsou při speciálních školách.

A tady existuje důvodná obava, že může být toto postavení zneužito k zařazování žáků do speciálních škol. Ale prosím vás, to je systémová chyba. To je systémová chyba. A my musíme díky tomu, že nemáme odvětvové řízení školství, mít jakési zmocnění pro centrální úřad, což je Ministerstvo školství, aby mohlo stanovovat jednotná pravidla pro poradenský systém. Takže já jen, abyste k tomuto přistupovali velmi uvážlivě.

Pak si dovolím obecně říci, že jsou věci, i pozměňovací návrhy, u kterých jsme žádali příslušné poslance, aby zvážili, zda nebude vhodnější posoudit, vést odbornou diskusi, a změny, které navrhují, včlenit v dalším kole úpravy školského zákona. Varuji před náhlými změnami nebo vlamováním se do zákonů poslanci. Proč? Jako ředitel jsem se mnohokrát potýkal s problémy, které vznikly ve školském zákoně. Mohl bych vzpomenout správní řízení, kdy Sněmovna, při vší úctě, schválila věc, která byla naprosto nerealizovatelná, a pak jsme v praxi museli hledat cesty, jak realizovat zákon a přitom ho neporušit, což v podstatě nebylo možné. A právě se to stává tím, že někdy se přijmou pozměňovací návrhy bez dalších návazností a souvislostí

Dovolím si pak načíst pozměňovací návrhy k usnesení školského výboru, pokud by nebyly přijaty, tak budou načteny i samostatně. Budou se týkat právě dvou věcí. Toho nešťastného registru pedagogických pracovníků, který jsme napřed schválili a teď ho zase rušíme, to je trochu nonsens – a já vám řeknu, proč.

Pozměňovací návrh k usnesení školského výboru vypouští, resp. nahrazuje body, kterými by se z vládního návrhu novely školského zákona vypustila nová úprava registru pedagogických pracovníků. Musíme si uvědomit, že zavedením tohoto registru mají být vytvořeny předpoklady pro napravení dlouhodobě kritizovaného nedostatku objektivních statistických údajů o stavu, vývoji pedagogické profese. Stát nemá žádný nástroj pro sledování dostupnosti kvalifikovaných pedagogů, jejich profesního rozvoje, pohybu a setrvání ve vzdělávací soustavě.

Já bych jen velmi krátce, ten text máte k dispozici v pozměňovacích návrzích, upozornil na jednu věc. Jako ředitelé jsme pravidelně prováděli tzv. rychlá šetření. Neustále se něco zjišťovalo, ale na trhu se učily úplně jiné obory, než byly ve školách potřeba. Ostatně kvalifikovaní učitelé nebyli. Ministerstvo od okamžiku, kdy byla zrušena vyhláška, tuším, 139, je to v podstatě minulost, která určovala přesné aprobace a byla nahrazena volnějším zákonem 563, tak v podstatě na druhém stupni máte kvalifikovaného pedagoga, který má příslušné vzdělání podle paragrafu právě v tomto zákoně, ale nesledují se tzv. aprobace. To znamená učitelé, kteří mají konkrétní aprobaci na konkrétní předmět. A myslím si osobně, že pokud bude existovat tento registr, a tak jak ministerstvo deklarovalo, nejedná se o nestandardní zátěž, protože myslím, že ve školství se vypisuje spousta jiných nepotřebných věcí, tak v tomto případě by to mohlo skutečně sloužit k nasměrování a k získání informací i pro pedagogické fakulty, které obory je potřeba studovat.

Druhý, který považuji za daleko závažnější, je již zmíněné individuální vzdělávání. Musím předeslat, že nemám problém s individuálním vzděláváním jako takovým, ale pokud si přečtete příslušný paragraf ve školském zákoně, tak zjistíte, že

rozhodovací pravomoc je především na řediteli školy. Ale ředitel školy nemá, kromě správního řádu, protože musí postupovat podle správního řádu, jakékoli možnosti posuzovat komplex znalostí, vědomostí, všech těch věcí, které vstupují. Já tu nebudu opakovat věci o tom, že to může být zneužito, protože na straně druhé individuální vzdělávání může pomoci žákům s výrazným zdravotním hendikepem, máme žáky, kteří mají i jiné problémy a kdy skutečně pro individuální vzdělávání je důvod. Ale je potřeba stanovit jasná pravidla prostě se vším všudy, včetně pravomocí ředitele, včetně povinností instituce, povinností rodičů, kontrolních orgánů. Není možné to nechat tak vágně upraveno, jak je to v současné době. Může se nám totiž stát – a já jsem byl pod tlakem různých lobbistických skupin, které přesně vědí, proč chtějí individuální vzdělávání takovýmto způsobem legalizovat.

Jen pro vás. V usnesení školského výboru se navrhuje doplnit do projednávané novely školského zákona ustanovení, která ve všech základních školách v České republice plošně umožní povolovat žákům tzv. domácí vzdělávání. Zákon používá pojmu individuální vzdělávání i na druhém stupni základní školy. Záměrně zdůrazňují plošně ve všech základních školách, neboť v současnosti, a na to upozorňuji, v České republice možné individuální vzdělávání na druhém stupni v některých školách je v pokusném ověřování vyhlašovaném Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

Pokusné ověřování bylo na konci roku 2014 rozšířeno, takže nyní je v každém kraji dostupná základní škola, která může individuální vzdělávání žákovi druhého stupně povolit. Jedná se o školy, které se na tuto agendu specializují a zvládají jak související administrativu, tak metodické vedení rodičů, nezbytné přezkušování žáků a kontrolu plnění podmínek pro individuální vzdělávání. V úzkém kontaktu s těmito školami je Národní ústav pro vzdělávání, který školám poskytuje metodickou pomoc.

Upozorňuji právě na vyšší náročnost vzdělávání na druhém stupni. To je důvodem, proč zde na rozdíl od vzdělávání na prvním stupni dosud nebylo umožněno povolovat individuální vzdělávání ve všech školách. Ačkoliv pokusné ověřování v omezené podobě, pokud jde o počet škol, které do něj byly zapojeny, přinášelo vesměs dobré výsledky, je nutné přihlížet k tomu, že jde o ověřování v ideálních podmínkách. Obsah vzdělávání na druhém stupni klade vyšší nároky na osoby, které žáka vzdělávají, a s tím souvisí také větší náročnost pro kmenovou školu. Ředitel školy posuzuje podmínky pro povolení individuálního vzdělávání, a to nejen v řízení, v němž o povolení rozhoduje, ale během individuálního vzdělávání musí také ředitel posuzovat, zda jsou splněny očekávané výstupy vzdělávání, a případně rozhoduje o zrušení individuálního vzdělávání.

Znovu upozorňuji, že zde chybí přesný popis procedury. Je zřejmé, že v prostředí pokusného ověřování nebudou tyto situace tak časté, a pokud nastanou, budou zvládnutelné s podporou ze strany státu. Otevřít tuto oblast pro všechny základní školy v České republice by však znamenalo uvalit na školy další administrativní břemeno, které může být mnohem efektivněji neseno specializovanou sítí škol v rámci pokusného ověřování. Ve stávajícím modelu povolování individuálního vzdělávání se proto nejeví jako vhodné plošně rozšířit tuto možnost na druhý stupeň

ve všech základních školách. Proto bych se i já přimlouval, abychom zcela jednoznačně o tomto vedli odbornou diskusi a vrátili se k tomuto tématu a k zákonné úpravě v dalším kole změn ve školském zákonu. V podstatě je potřeba diskutovat s řediteli škol, s příslušnými úřady, vyhodnotit výstupy.

Ještě upozorňuji na jednu věc v rámci individuálního vzdělávání, která padla na výboru. Je to o financích, protože na školy přeneseme poměrně velkou zátěž, ale ubereme jim finanční prostředky. Nedovedu si představit, že by se škola, která povolí individuální vzdělávání, žákovi nevěnovala v takzvaných konzultacích. Takže to je další z důvodů, pro které si myslím, že bychom měli o této problematice dále diskutovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Než budeme pokračovat, mám zde dvě faktické poznámky. Je to pan poslanec Beznoska a paní poslankyně Putnová. Předtím ještě přečtu omluvenky, které ke mně dorazily. Dnes mezi 15. a 17. hodinou se omlouvá pan poslanec Karel Rais z důvodu jednání. Od 10 do 13 se omlouvá z důvodu návštěvy lékaře pan poslanec Michal Kučera. Dále ze zdravotních důvodů se dnes do 11 hodin omlouvá pan poslanec Pavel Šrámek. A dále se dnes omlouvá od 10 do 13 hodin pan poslanec Karel Pražák.

Nyní tedy pan poslanec Beznoska se svou faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedající. Velmi krátce bych si dovolil zareagovat na pana kolegu Kořenka. Byl přítomen na jednání výboru pro sociální politiku, kdy jsme velmi intenzivně a důsledně probírali ustanovení § 16. Já také jako historický ředitel školy celkem rozumím jeho vysvětlení. Přesto si myslím, že větším nebezpečím pro tuto novelu je tam § 16 zachovat. Proto bych byl rád, abychom podpořili jeho zrušení. To je první poznámka.

Druhá poznámka se týká možnosti individuální vzdělávání ve druhém stupni základní školy. Ze své pedagogické praxe i jako poslanec to považuji za samozřejmost, nehledě k tomu, že i v návrhu školského výboru je, že na výstupu normálně otestuje domácí vzdělávání, případně individuální vzdělávání Česká školní inspekce. Takže z mého pohledu je správně, aby individuální vzdělávací cesta byla možná na obou stupních základního vzdělávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní poprosím paní poslankyni Annu Putnovou s její faktickou poznámkou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Ještě jednou dobré dopoledne.

Nedá mi to, abych se nevyjádřila ke komentáři a k vystoupení pana poslance Kořenka. Myslím, že názor na to, zda máme umožnit individuální vzdělání na druhém stupni, je věc, která vychází z vnitřního přesvědčení. Ti z nás, kteří jsou si jisti tím, že

za vzdělání dětí zodpovídají rodiče, by jim měli dát také patřičné nástroje a možnosti, aby toto přesvědčení uplatňovali. A pokud jde o konkrétní věci, chci říct, že piloty už probíhaly dostatečně dlouho. Máme už změřeno, máme už provedené piloty. A to, co navrhuje pan poslanec Kořenek, abychom o tom diskutovali, mohu shrnout jedinou větou: odklad je začátek neúspěchu. Jestli individuální vzdělání na druhém stupni nechcete, tak to řekněte, a nemá cenu, abyste se schovávali za to, že budeme pilotovat to, co pilotované bylo. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Eviduji další faktickou poznámku pana poslance Kořenka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Nevím, co bych měl říct. Myslím, že všechno, co jsem měl na srdci, jsem řekl. A znovu říkám. V praxi se s problémem budou potýkat ředitelé školy. Ředitel školy představuje instituci a může jenom to, co je mu povoleno zákonem či zákonným předpisem. Takže pokud budeme mít kvalitně připravené zákonné předpisy a budeme mít věci dotažené do konce, pak si myslím, že s tím není problém. Ale v tuto chvíli to není vyřešeno. Nerad bych znovu, až se vrátím do praxe, řešil to, co jsem si sám způsobil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Žádnou další faktickou poznámku neeviduji. V tom případě je řádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Svoboda. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, dovolte mi, abych se vyjádřil k tomu již diskutovanému obsahu předkládaného zákona, konkrétně k bodu 5 § 16a. To je velmi nebezpečný paragraf. Pan kolega Kořenek tady ve své argumentaci mluvil dvakrát velmi rozdílně. Pokud hovořil o § 16a, navrhoval, aby se rozšířil prostor, aniž by pro to bylo zákonné zdůvodnění. Pokud se týká individuálního vzdělávání, naopak volá po tom, aby zákonné zdůvodnění bylo naprosto jasné a definované.

Paragraf 16a v sobě obsahuje celou řadu problémů. My vlastně tuto úpravu školského zákona, která jen tak mimochodem je velmi dobrá a přínosná, děláme také proto, abychom snížili procento dětí, které jsou vyjmuty z hlavního vzdělávacího proudu, protože počet dětí v naší zemi byl rozhodně významně vyšší, než jaký je standard. A dokonce podle mého názoru významně vyšší, než jaká je vůbec potřeba pro individuální vzdělávání. Mám-li to definovat i velmi jednoduše, celá řada romských dětí byla vyřazena z hlavního proudu vzdělávání pod obrazem nějakých vágních zdravotních důvodů. V tuto chvíli dostáváme na stůl paragraf, který zase vrátí tu možnost vágního rozhodování a omezuje možnosti toho, co je zdůvodněné.

Zdravotní stav dítěte lze skutečně posuzovat jenom v souladu s mezinárodní klasifikací nemocí, která platí dneska ve své desáté verzi, protože tam je jasně definováno, jaké je to které konkrétní onemocnění, které má nějaký pojem. Paragraf

16a zavádí pojem mentální postižení. Pojem mentální postižení neexistuje. Není nikde definován. Z mého pohledu je to určité dehonestující označení toho žáka, které nemá proti sobě žádnou konkrétní definovanou jednotku. Psychiatrie a mezinárodní klasifikace nemocných zná pojem mentální retardace. Mentální retardaci samozřejmě může definovat jenom psychiatr a znamená to naprosto jasnou gnozeologickou zdravotnickou jednotku, od které se může odvíjet léčba toho dítěte a nemusí mít žádný vztah k tomu, jestli může být zařazeno do hlavního vzdělávacího proudu, nebo ne.

Když si uvědomíme to, že takto definované mentální postižení může znamenat, že dítě, které má vysoké IQ, bude z hlavního proudu vyřazeno, musíme si potom říct, jestli chceme, abychom v této zemi měli nějaké Toulouse-Lautreky, protože samozřejmě zdravotní postižení vůbec nemusí říkat nic o tom, jak je dítě schopné třeba v nějaké zúžené oblasti dosáhnout potřebného vzdělání. Ten paragraf umožňuje, abychom znovu začali vyřazovat děti podle vágních, nejasných kritérií. Jsem přesvědčen o tom, že každý má dělat to, co dovede, k čemu je vzdělán a na co má oprávnění. Oprávnění posuzovat zdravotní stav dítěte v oblasti psychiatrie mají psychiatři a v určitém rozsahu i kliničtí psychologové. Pracovat s pojmy, že poradenské zařízení dbá na to, aby podklady pro výstupy poradenské pomoci byly opatřeny v souladu se zásadami lékařské vědy – jakým mechanismem ten psycholog posoudí, zda to bylo provedeno ve vazbě na současné poznatky lékařské vědy? To skutečně je velmi vágní pojem, který vlastně ten psycholog ani nemůže udělat. Prostě proto, že na to ani nemá vzdělání a ani na to neexistují žádná kritéria.

Já bych se ze všech těchto důvodů velmi přimlouval za to, aby byl tento paragraf, který zavádí nejasné pojmy a zcela jednoznačně vytváří zase novou skupinu dětí, která bude nezdůvodněně vyřazena z hlavního vzdělávacího proudu, vyřazen. Také se k tomu přihlásím v podrobném čtení a předložím návrh, který je již zaveden v systému pod číslem 1848. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dále přihlášena do rozpravy je paní poslankyně Pecková.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Základní vzdělávání je na začátku cesty, která končí uplatněním na trhu práce. Čím vyšší stupeň na něj navazuje, tím vyšší jsou šance na toto uplatnění. Lidé, kterým se z nejrůznějších důvodů základní vzdělání ukončit nepodařilo, jsou tímto hendikepem zatíženi v podstatě po celý život, například i při výpočtu důchodu. Mnozí z nich jsou tak v podstatě trvale závislí na sociálních dávkách. Ukončeným základním vzděláním jsou totiž podmíněny i rekvalifikační kurzy. Například na Praze 3, kde bydlím, báječně funguje rekvalifikační občanské sdružení Buči a to eviduje ročně 2 800 žádostí o účast v těchto kurzech. Ale 90 % uchazečů nemá ukončené základní vzdělání. Oni sami v současné době poskytují určité kurzy českého jazyka, matematiky i cizího jazyka, ale situaci uchazečů to nijak neřeší, protože to občanské sdružení nemá samozřejmě žádnou akreditaci vydávat na závěr těchto kurzů potřebné

osvědčení. To řeší pouze kurzy na doplnění základního vzdělání, které může organizovat krajský úřad podle § 55 školského zákona.

Přestože v naší republice žije v podstatě plus minus 500 tisíc příslušníků národnostních menšin, z nichž 85 % nemá ukončené základní vzdělání, kurzy na jeho doplnění jsou zřizovány spíše výjimečně. Zákon neupřesňuje, zda kurzy mají probíhat formou prezenčního, nebo dálkového studia ani zda mají probíhat při základních, nebo středních školách. Reálnou šanci řádně kurz ukončit má v podstatě ale pouze kurz formou dálkového studia. Protože pokud už frekventant nějaké uplatnění vůbec na trhu práce získal, nemůže si dovolit v tom zaměstnání opakovaně chybět. Dálková forma studia je ale v České republice zcela ojedinělá, takže zájemci o něj musí dojíždět často do jiného kraje a vynakládat tak na dopravu finanční prostředky, které se jim už tak nedostávají. Přibližně ve 20 % toto také bývá důvodem, proč předčasně tento kurz ukončí.

Uplatnění na trhu práce je podmínkou nejen ekonomické nezávislosti, ale je i prevencí sociopatologických jevů, jako je sociální vyloučení, xenofobie, kriminalita, závislost na drogách, alkoholu nebo gamblerství. Dovolím si proto podat pozměňovací návrh, který si klade za cíl, aby kraje zajistily ve všech krajích České republiky tyto kurzy na doplnění základního vzdělání v dálkové formě. (V sále zesiluje hluk.) Také považuji za velmi účelné, aby informovanost o jejich konání byla dostatečná, zprostředkovaná například úřadem práce nebo institucemi, které se v daném regionu tou problematikou zabývají.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, paní poslankyně. Požádám kolegy a kolegyně v pravé části sálu, aby nehlučeli, protože je skutečně problém rozumět, co říkáte. Děkuji.

Poslankyně Gabriela Pecková: Také děkuji. Já už končím a jenom bych doplnila, že se k tomuto pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 1811, přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Fiedler. Připraví se paní poslankyně Berdychová.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Chtěl bych představit pozměňovací návrh, který je nahrán v systému, ke kterému se samozřejmě v podrobné rozpravě potom přihlásím. Je to sněmovní tisk (dokument) 1422. Týká se věci, která sice u nás je víceméně nějakým způsobem v praxi realizována, ale není podložena zákonem.

Můj pozměňovací návrh vychází z praktické debaty a z praktické diskuse s řadou ředitelů odborných technických škol a týká se právě podpory tohoto technického školství. Na jedné straně máme 500 nebo 600 tisíc nezaměstnaných a na druhé straně

naprosto paradoxním způsobem zaměstnavatelé, průmyslové podniky, mají problém sehnat kvalifikovanou pracovní sílu i do dělnických profesí, což je naprosto absurdní situace

Tento jednoduchý pozměňovací návrh se snaží řešit, nebo napomoci řešení tohoto problému tím způsobem, že dává, tak jak jsme tomu byli v minulosti, ti starší z nás to pamatují, zvyklí, možnost udělat zákonem podloženou smlouvu mezi firmou, podnikem, který si zaváže žáka nebo studenta ke studiu, bude ho při tomto studiu podporovat, bude mu dávat prostředky, bude si ho vychovávat pro působení potom v jeho firmě, a tento student potom bude mít povinnost mu tyto prostředky vracet tím, že bude u něj zaměstnán. Nic víc, nicméně.

Nejde tady vůbec o to, aby ředitel školy, který je v tom pozměňovacím návrhu zmíněn, měl nějaký statut zprostředkovatele. Ten tam prostě musí být zmíněn proto, že škola figuruje jako zprostředkovatel a musí zprostředkovat tento smluvní vztah mezi studenty a firmami. Funguje vlastně jako kontaktní místo. Tento pozměňovací návrh k tomuto dává právní rámec. Jak jsem zjistil z debaty s řadou ředitelů a pracovníků průmyslu, jednal jsem o tom i se Svazem průmyslu, má tento pozměňovací návrh podporu i z této strany.

Chtěl bych vás tedy vyzvat k tomu, abyste potom, až dojde ke třetímu čtení, tento pozměňovací návrh podpořili. Nejde o nic jiného, než aby podniky měly zákonem danou možnost uzavřít smlouvu se studenty, podporovat je během studia a potom udělat s nimi pracovní smlouvu, aby student, který tyto jejich prostředky čerpá, byl k tomu zavázán. Současné znění novelizovaného občanského zákoníku tomu také napomáhá. Neznamená to žádné dopady do státního rozpočtu, protože zaměstnavatelé, firmy, tyto prostředky jsou ochotny investovat samy o své vůli, ze svých vlastních prostředků, čili neznamená to žádné dopady do státního rozpočtu. Myslím si, že tento pozměňovací návrh, protože se absolutně nejedná o žádné politikum, ale o pragmatické řešení nebo o příspěvek, malý příspěvek k řešení vysoké nezaměstnanosti u nás a paradoxně nedostatku pracovních sil na druhé straně, velmi jednoduchým způsobem napomůže. Děkuji za případnou vaší další podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. A nyní požádám paní poslankyni Berdychovou o její příspěvek do rozpravy a připraví se pan poslanec Holeček. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Martina Berdychová: Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, s novelou školského zákona jsem se seznámila už v červnu loňského roku, kdy se mi nepodařilo prosadit v rámci projednávání zákona o pedagogických pracovnících podporu pro neslyšící děti, a to zařazení nové kategorie pedagogického pracovníka – tlumočníka českého znakového jazyka. Pan ministr při projednávání tohoto zákona slíbil, že problematiku neslyšících pomůže vyřešit v rámci novely školského zákona, a to také ministerstvo splnilo a ve spolupráci s ASNEP, což je asociace zastřešující organizace neslyšících a nedoslýchavých, a s legislativou ministerstva, takže od července připravujeme změny v novele školského zákona

v § 16, který právě řeší podporu pro děti se specifickými vzdělávacími potřebami. Už se to nestačilo začlenit do připravované novely, takže byl připraven pozměňovací poslanecký návrh.

Od září jsem byla přítomna několika setkáním, kulatým stolům odborné veřejnosti, neziskových organizací, která projednávala právě sporná místa v § 16 a také § 16a. Výstupem projednávání jsou mé předkládané změny v § 16, které jsou v souladu s postojem ministerstva, ale také změny v § 16a už zmiňovaného odst. 5, který se naopak stal velmi sporným místem.

Předkládaný poslanecký návrh jsem proto rozdělila na dvě části. V první, můžu říct nekonfliktní části, jsou řešeny dohodnuté změny § 16, a to, že mezi podpůrná opatření se doplňují služby odborníků, kteří jsou zcela zásadní podmínkou úspěšného vzdělávání žáků, kteří užívají komunikační systém neslyšících a hluchoslepých osob. Dále bylo mezi podpůrná opatření doplněno působení dalšího pedagoga ve třídě. Toto opatření je určeno zejména třídním kolektivům, ve kterých je více žáků s těžkým zdravotním postižením.

Naopak se z návrhu podpůrných opatření vyřazuje zařazení do speciální školy. Zařazení do speciální školy není samo o sobě podpůrným opatřením, jedná se pouze o jednu z možných forem vzdělávání. Písmeno i) v odst. 2 proto poslanecký návrh zcela ruší

Nově lze podpůrná opatření, která jsou rozdělena do pěti stupňů, kombinovat. Žák tak nemusí projít postupně stupni opatření od jedničky do pětky, ale podpora je volena tak, aby vyhovovala míře závažnosti vzdělávání potřeb dítěte. Dětem mohou být poskytnuta opatření i v různé intenzitě, například méně podpory asistenta, více úprav obsahu vzdělávání. Žák tak dostane podporu tzv. šitou na míru svým potřebám.

Doplněny jsou dva nové odstavce, které řeší podporu pro děti neslyšící a pro děti s alternativními a augmentativními způsoby komunikace. Neslyšícím dětem je dána podpora vzdělávání v jejich rodném jazyce, tedy jazyce znakovém, a zaručeno je také to, že tlumočník českého znakového jazyka bude odborně způsobilý.

Dále je upravena potřeba pro děti s nejtěžšími zdravotními hendikepy tak, aby zařazení těchto dětí do školy speciální nemuselo předcházet vyčerpání podpůrných opatření v běžné škole.

To jsou navrhované změny v § 16, které se nám duplicitně objevují i v pozměňovacím návrhu paní poslankyně Bohdalové, jenom ten můj je trošku něco širší o jeden odstavec.

A teď druhá část mého pozměňovacího návrhu, která řeší zrušení odst. 5 v § 16a, a to obou vět. První věta, která říká, že závisí-li pomoc školského poradenského zařízení na posouzení zdravotního stavu dítěte, žáka nebo studenta, dbá školské a poradenské zařízení na to, aby podklady pro výstupy poradenské pomoci byly opatřeny v souladu se zásadami lékařské vědy, je pouze prázdnou deklarací a je zcela zbytečná, protože posuzování zdravotního stavu řeší zákon o zdravotních službách, zákon o nelékařských zdravotnických povoláních.

Věta druhá má mít za cíl, aby za lehké mentální postižení, za tuto diagnostiku, nebyly považovány děti, které pocházejí ze sociálně či kulturně znevýhodněného prostředí, tedy jde o to, aby do praktických škol nebyly umisťovány děti, které tam nepatří, aby tyto děti byly vzdělávány v běžných školách a měly tak rovný přístup ke vzdělávání. To byl záměr ministerstva, proč tuto formulaci v zákoně má. Naopak ale odborná veřejnost vidí v tomto ustanovení efekt zcela opačný, a to, jak už tady bylo přede mnou zmíněno panem poslancem Svobodou, že naopak do praktických škol bude umisťováno více dětí, a to i dětí bez lehkého mentálního postižení.

Na základě diskusí s odbornou veřejností, seminářů, kulatých stolů, jednání ve výborech, při kterých zaznělo množství obav z různých interpretací tohoto ustanovení, obav z toho, že formulace přinese v praxi více nejasností a naopak původní záměr ministerstva bude zcela opačný, předkládám tento pozměňovací návrh na vypuštění obou vět, tedy celého odstavce 5 z § 16a.

Při jednání s odbornou veřejností bylo mimo jiné zpochybněno zavádění nové diagnostiky mentálního postižení metody DSM-5, která je určena psychiatrům a není dosud platným diagnostickým nástrojem. Poradenským zařízením je dávána nesplnitelná podmínka, a to dohlížet na postup lékařů při posuzování zdravotního stavu dětí. Přitom od roku 2009 do roku 2013 klesl počet dětí s diagnostikou lehkého mentálního postižení o celou třetinu. Česká republika se dostává na evropský průměr takto diagnostikovaných dětí. Diagnostiku proto není nutné aktuálně měnit. Naopak je potřeba posílit personálně školská poradenská zařízení, zajistit včasnou diagnostiku dětí, sjednotit metodické vedení poraden a finanční prostředky cílit na přímou podporu dětí, a ne na zavádění nové diagnostiky.

Vypuštění obou vět z celého odstavce 5 v § 16a doporučuje Česká odborná společnost pro inkluzivní vzdělávání, veřejná ochránkyně práv, Člověk v tísni, zástupci psychiatrů, Společnost pro podporu lidí s mentálním postižením, Asociace poradenských psychologů, Asociace pracovníků speciálních poradenských center České republiky, Asociace speciálních pedagogů, další organizace jako LUMOS, EDUin, ASNEP, Národní rada pro zdravotně postižené zastoupená panem Krásou, ale i náměstkyně ministryně práce a sociálních věcí, náměstkyně ministra pro lidská práva. Z toho je patrné, že není ani soulad mezi ministerstvy.

Proto předkládám tento pozměňovací návrh a děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Pozměňující návrh je pak potřeba načíst v podrobné rozpravě.

Eviduji zde jednu faktickou poznámku, kterou má pan poslanec Kořenek. Po něm se připraví do rozpravy pan poslanec Radim Holeček.

Poslanec Petr Kořenek: Já si jenom dovolím jednu poznámku. Chci trošku upravit nepřesnost. Nikde nepadla žádná informace o tom, že by se měl měnit diagnostický nástroj DSM-5. To je nástroj, který se používá v Americe, který je určen pro Ameriku. Evropská unie ani Česká republika nemůže tento nástroj užívat. Jediná

informace, která v této souvislosti padla, je, že tento nástroj zohledňuje, čili ta DSM-5, i vliv prostředí. To byla jenom jakoby informace. Ale u nás platí MKN-10 a podle té se postupuje. V podstatě DSM-5 není diagnostický nástroj. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Radim Holeček a po něm je přihlášená paní poslankyně Nina Nováková. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane předsedající, vážený zbytku vlády, vážené dámy, vážení pánové, já bych se chtěl krátce pozastavit, nebo vysvětlit důvod, proč nesouhlasím s registrem pedagogických pracovníků, a to hlavně z pozice ochrany soukromí. Samozřejmě rozumím tomu, že stát, potažmo resort školství potřebuje znát data a vědět, po jaké specializaci učitelů je poptávka, znát dostupnost lidských zdrojů ve školství atd., jak zde dobře řekl pan kolega Kořenek. Ale řešit tuto otázku vytvořením registru, který bude sdružovat data o citlivých osobních údajích pedagogických pracovníků, ať už anonymizovaně, anebo pseudoanonymizovaně, považuji za neodůvodněné. Jako zásadní problém vidím kupříkladu sdružování údajů o pohlaví a věku pedagogického pracovníka, a to především z důvodu, že požadování těchto údajů je v případě ucházení se o jakékoli zaměstnání z hlediska pracovního práva jednoznačně diskriminační. Návrh také předpokládá sdružovat údaje o dosaženém vzdělání a probíhajícím vzdělávání, rozsahu a obsahu činnosti pedagogického pracovníka či trvání jeho pracovněprávního vztahu. To ale vše jsou osobní údaje.

V současné době, kdy většina nabídek a poptávek práce je uskutečňována pomocí nejrůznějších webových serverů, jsem přesvědčen, MŠMT může podobná a potřebná statistická data, nebo alespoň jejich významnou část, získat například systematickým sběrem dat z těchto inzercí a mnohem snadněji tak zjistit, o jaké aprobace pedagogických pracovníků je na trhu práce zájem. Existuje-li potenciální nebezpečí spočívající v případném úniku osobních dat pedagogických pracovníků z příslušného registru, a toto nebezpečí existuje u každého takového registru, je, myslím, zcela namístě velmi pečlivě zvažovat, zda nejsou potřebná statistická data dosažitelná způsobem, který by pedagogické pracovníky riziku úniku jejich citlivých osobních údajů nevystavoval.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a požádám paní poslankyni Ninu Novákovou. Připraví se paní poslankyně Marta Semelová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane ministře, dámy a pánové, dříve než si dovolím představit vám a zdůvodnit pozměňovací návrh, který jsem už vložila do systému, dovolte mi krátkou poznámku.

Jednání o novele školského zákona kromě toho, že vykazuje jisté znaky toho, že každý z nás ukazuje, z jakých východisek se na věc vzdělávání a výchovy nové generace dívá, vykazuje jednu pro mne velice nepříjemnou věc a to je všeobecná nedůvěra, a to nedůvěra vzájemně jednotlivých sociálních skupin k sobě a nedůvěra i jednotlivých profesí. Když se hovoří o individuálním vzdělávání, ukazuje se jasná nedůvěra státu vůči rodičům, jako bychom jim nedůvěřovali, že právě jim nejvíce leží na srdci, jak jejich děti v budoucnu uspějí. Je tam ještě v podtextu další nedůvěra a to je, že v rámci individuálních vzdělávání by se možná mohli spolu dostávat do intenzivních kontaktů lidé, kteří mají třeba nějaký trochu alternativní názor na život v této společnosti. Další důkaz nedůvěry. Když hovoříme o § 16, zejména 16a, a potom se naše debaty zúžily už jenom na jeden odstavec, zase je tam patrná nedůvěra. My stále předpokládáme, že někdo něco zneužije. To, co byl poslední výraz nedůvěry, to je dvou profesí, psychiatři a kliničtí psychologové pracující ve školských poradenských zařízeních. Dámy a pánové, proč je víc psychiatr než klinický psycholog či kvalifikovaný pracovník ve školském poradenském zařízení, když se nejedná o nemoc dítěte, když se jedná o to, aby se konkretizoval způsob podpůrného opatření?

A teď už mi dovolte, abych se obránila ke svému pozměňovacímu návrhu.

Týká se školských rad. Už v době, kdy se naše společnost snažila o demokratizaci svého života, to znamená na začátku devadesátých let, vznikla v rámci zákona číslo 564, kde se jednalo o státní správě a samosprávě, možnost zřídit školskou radu. Já bych si dovolila upozornit, školskou radu mohl zřídit zřizovatel, ale mohla ji také navrhnout velká část rodičů či zákonných zástupců školy nebo ji mohli navrhnout pedagogové. Čili od počátku... (Poslankyně se odmlčela a dívá se na skupinu poslanců, kteří se v sále hlasitě baví.) Od počátku byla snaha, aby vznikl nějaký prostor, nějaké prostředí, kde se mohou stýkat zřizovatel, který zastupuje občany, komunity, v nichž je škola, aby se mohli stýkat rodiče, pedagogové a zletilí žáci. To je jistě nápad a záměr velice chvályhodný. Zdůrazňuji ale, že na začátku devadesátých let zřízení školské rady bylo dobrovolné.

Když potom bylo zřízení školské rady uzákoněno v roce 2004, mnohé školy a mnozí se na to dívali tak trošku bezradně a mnozí z nás, kteří jsme tehdy ve školském systému byli, si říkali, že to je vlastně orgán jakýsi nadbytečný. On totiž – a to zůstává i v novele školského zákona – tento orgán má v podstatě veliké možnosti hovořit do chodu školy. Já si jen dovolím upozornit – školská rada schvaluje výroční zprávu o činnosti školy, schvaluje školní řád, to znamená interní předpis, na kterém by se v zásadě měli podílet ti, kteří se jím potom musí řídit, a školním řádem se tedy musí řídit vedení školy, pedagogové a žáci. Dále školská rada schvaluje pravidla pro hodnocení žáků, to znamená, může do školského systému zasahovat až tak, že třeba doporučuje řediteli školy, aby nedávali hodnocení pomocí známek, ale doporučuje třeba slovní hodnocení, atd. Čili do chodu školy může zasahovat opravdu hodně.

Školská rada se vyjadřuje k návrhům školního vzdělávacího programu, což je základní vlastně dokument každé školy a klíčový dokument. Projednává návrh rozpočtu, ano. Projednává inspekční zprávu České školní inspekce a může

samozřejmě podávat podněty a návrh na vyhlášení konkursu. Čili když začneme přemýšlet o školské radě tak, že nebudeme myslet v tom, jak se chovají lidé v České republice velmi často, a to je něco jiného je na papíře a něco jiného je pak v praxi, čili to, co je de iure, by se také mělo odehrávat de facto, školská rada má opravdu veliké pravomoci a může škole pomoci. Ale musí tam být opravdu lidé, kteří jsou k tomu kompetentní.

Já jsem si dovolila ještě předtím, než jsem definitivně vložila do systému pozměňovací návrh, uspořádat kulatý stůl, na kterém byli zástupci zřizovatelů, byli tam zástupci Svazu měst a obcí, ale byli tam také zástupci asociací základních škol a byli tam i lidé z praxe, byli tam rodiče. Hovořili jsme o tom, že kdyby školská rada naplňovala tu ideu, která je vložena do zákonné normy, skutečně by mohla v mnohém být pozitivní. Musí se ale někde začít, aby to, že bude naplňovat to, co de iure může, bylo kvalifikované.

Proto si dovoluji začít tam, kde z mého pohledu je to nezbytné: Zřizovatel zřizuje školu, má tedy mít představu o tom, co by měla ta škola pro jeho komunitu, pro komunitu, kde působí, pro město, obec, kde působí, naplňovat. A o čem už víc by se mělo diskutovat, a to způsobem komunitním v rámci obce nebo města, jak by měla vypadat naše škola, kterou máme ve svém městě, protože ta škola je něco, na co by mělo být každé město či obec hrdé. A tady je přesně ten prostor, kdy v debatě vlastně s celou obcí, v níž ta škola je, by mohl zřizovatel v podstatě vygenerovat svoji představu o škole, jakou má ta škola naplňovat jeho představu. Jiná věc je, jak hodnotí školu Česká školní inspekce. Tam jsou samozřejmě kritéria zcela jasně daná a každý učitel, každý ředitel ví, co má splňovat.

Ale teď tady máme další – zřizovatel. A my už dosud máme – v současné době máme v zákoně, že zřizovatel, chce-li hodnotit práci školy, má ji hodnotit podle kritérií, která předem zveřejnil. Dámy a pánové, mnozí zřizovatelé žádná kritéria ještě nemají. Čili je to ten bod, kterým my skutečně musíme začít. A můj pozměňovací návrh spočívá v jedné jediné věci. V § 12 – já to potom načtu – v § 12 se jedná o to, že zřizovatel, když chce zřizovat školu, dává tam prostředky finanční a ta škola ho má nějak reprezentovat, tak má jasně říct, jak má podle něj ta škola vypadat, a má ta kritéria zveřejnit. Pak má smysl ta široká kompetence školské rady, která může jako jednu z věcí – kromě toho, co jsem teď jmenovala – může navrhnout, ovšem v novele zákona v periodě šestileté, může navrhnout vypsání konkursního řízení, čili v podstatě dát impuls k eventuální výměně ředitele. Ale tahle ta školská rada, aby mohla naplňovat to, co jí zákon umožňuje, by se měla předem seznámit s kritérii zřizovatele, protože školskou radu zřizuje zřizovatel. A už vůbec nemluvím o tom, že školská rada okamžikem svého zvolení – dámy a pánové, ve školské radě jsou zhusta jenom tři lidé, nebo nejčastější je, že je tam šest lidí, což je velice málo – dva za zřizovatele, dva třeba za rodiče a dva za pedagogy. Nebo jeden za zřizovatele, jeden za pedagogy, jeden za rodiče v případě základních škol. A ta školská rada vůbec není v návaznosti na žákovskou samosprávu, která na většině škol je. Je tam žákovský parlament, máme studentský parlament, máme třeba Unii rodičů, kde se přirozeně sdružují rodiče ze všech tříd té dané školy. A ta školská rada vůbec nemá povinnost nějak se ohlížet na to, co si myslí vlastně ti, které reprezentuje. Ale protože je to orgán, který zřizuje zřizovatel, minimum, které by se mělo naplnit, je, že školská rada hodnotí práci ředitele podle kritérií, která předem zveřejnil zřizovatel.

Můžeme také debatovat o tom, že školská rada by měla mít právo navrhovat vypsání konkursního řízení i mimo tu dobu šesti let a v celém průběhu celého funkčního období ředitele.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Požádám paní poslankyni Martu Semelovou o její příspěvek do rozpravy. Připraví se pan poslanec Zlatuška.

Poslankyně Marta Semelová: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych se chtěla vyjádřit ke dvěma problémům týkajícím se školského zákona a to jsou přípravné třídy a dále individuální vzdělávání, které by mělo být rozšířeno na druhý stupeň základních škol. Pokud jde o přípravné třídy, přihlásím se potom ke svému pozměňovacímu návrhu, který je pod číslem 1599, a nyní bych to krátce odůvodnila.

Předškolní vzdělávání má velký význam pro rozvoj dítěte ve věku, kdy se formují základy jeho osobnosti a tvoří se i základní předpoklady pro další vzdělávání. Kromě toho plní mateřská škola i funkci výchovnou a sociální. Proto rozvíjení dítěte by se pochopitelně kromě rodiny mělo odehrávat právě v mateřské škole pod vedením učitelek, které mají kvalifikaci zaměřenou na toto věkové období a jeho specifika. Kromě toho odpovídají potřebám předškolního vzdělávání i prostory a jejich zařízení včetně hygienických a pochopitelně i pomůcky a vybavení vůbec.

Pokud jde o přípravné třídy na základních školách, vnímám jejich zřizování jako nutnost řešit nedostatečnou kapacitu mateřských škol v důsledku jejich dřívějšího masivního a nesmyslného rušení. Určeny by měly být dětem se sociálním znevýhodněním, respektive s odkladem školní docházky, tak aby úspěšně zvládly následný nástup do první třídy základní školy. Ovšem v případě dostatečného počtu míst v mateřských školách by i tuto úlohu měly plnit právě ony a ne školy základní. Na druhou stranu uznávám, že je pro dítě vždy lepší, když jeho předškolní příprava proběhne v přípravné třídě základní školy, než kdyby prošlo pouhou hlídací službou v dětské skupině.

V žádném případě však nemohu souhlasit s návrhem Ministerstva školství rozšířit okruh těch, kdo mohou zřizovat přípravné třídy základních škol, o školy církevní a náboženské společnosti. Garantem za předškolní vzdělávání by měl být stát společně s kraji a obcemi. Navíc je v současné době rozšířena možnost navýšení kapacit mateřských škol vyšší finanční podporou obcí ze státního rozpočtu, národního fondu či z evropských fondů. Kromě toho demografický vývoj naznačuje, že v budoucích letech dojde ke snižování počtu dětí v mateřských školách. Rozšířování okruhu těch, kdo mohou přípravné třídy zřizovat, tak považuji za zcela zbytečné. Proto navrhuji, aby zůstal tento paragraf v dosavadním znění, to znamená, aby pravomoc zřizovat

přípravnou třídu měla obec, svazek obcí nebo kraj. Církve a náboženské společnosti navrhuji z paragrafu 47 odstavec 1 vypustit.

Tolik k mému návrhu týkajícímu se přípravných tříd na základních školách.

Nyní k tolik diskutovanému pozměňovacímu návrhu, který některé kolegyně a kolegové předkládají, to znamená rozšíření domácího, tedy individuálního vzdělávání i na druhý stupeň základní školy. K tomuto problému jsem vystupovala už v průběhu prvního čtení, kdy jsem upozornila na to, že základní škola kromě poskytování vzdělávání, což je samozřejmě základní, plní i další úkoly.

Souhrnně by se možná daly označit jako příprava pro život. Spadá sem kromě jiného sociální gramotnost, to znamená umění žít s ostatními, respektovat a tolerovat jejich různosti a odlišnosti, vycházet s lidmi různé povahy a názorů. Patří sem tolik potřebná lidská solidarita, vzájemná úcta a respekt. Výchova k tomu vzájemně si pomáhat. Součástí je i rozvíjení schopnosti týmové práce. Střídání a přijímání různých rolí v kolektivu, zdravé sebevědomí i pokora, ale také učit se společně řešit problémy, diskutovat, obhajovat vlastní názor a přijímat argumenty druhých, překonávat překážky, ale i držet při sobě a táhnout za jeden provaz a zároveň, pokud je potřeba, umět říci ne. Bez významu není ani prožívání společných zážitků na školních akcích, výletech, exkurzích, na školách v přírodě. O to všechno děti vyloučené ze školní docházky přicházejí.

Zastánci individuálního vzdělávání paradoxně na jednu stranu hlasitě horují pro integraci, resp. inkluzi žáků s různým druhem a stupněm postižení, prostě pro jejich začlenění do běžných tříd, na druhou stranu navrhují možnost a rozšíření vyčleňování žáků ze školního prostředí do domácí výuky jen pro to, že si to někteří rodiče přejí. Nemyslím si, že by to bylo v zájmu dítěte, a nemohu souhlasit s argumentem, že hodiny strávené se svými vrstevníky ve škole lze pro získávání sociální gramotnosti jednoduše nahradit účastí v zájmových aktivitách. Dítě nemůže být neustále ve skleníku. Jednou se ocitne v běžném životě a mělo by být na to připraveno.

Opomenout bychom neměli ani význam každodenní docházky do školy v souvislosti s ochranou jeho zdravého vývoje a bezpečnosti. V žádném případě nechci podezírat rodiče, kteří v současné době vzdělávají své děti doma, že jim ubližují, případně že by chtěli jejich zdravý vývoj nějak poškodit. Nelze si však zakrývat oči před tím, že jsou případy zanedbávání a týrání dětí, ale i možnost, že se mohou dostat pod vliv různých náboženských sekcí. Právě tady sehrává škola a pedagog významnou roli při včasném odhalování rizikových jevů.

Dalšími argumenty, které svědčí v neprospěch individuálního, tedy domácího vzdělávání, je prostředí, v němž je žák vzděláván. Těžko může výuka v bytě nahradit prostorové a materiální vybavení základní školy, chemické a fyzikální laboratoře, kde žáci provádějí pokusy, biologické a další odborné pracovny, jazykové posluchárny, tělocvičny, hudebny, výtvarné pracovny, ale také například interaktivní tabule.

Z výroční zprávy České školní inspekce za rok 2013/2014 vyplývá, že zajištění odpovídajících prostorových a materiálních podmínek představuje jeden ze základních předpokladů škol k uskutečňování základního vzdělávání. Z finančních

prostředků získaných z různých projektů se 86 % škol navštívených Českou školní inspekcí vybavilo moderními technologiemi, stále víc vyučujících běžně využívá datovou projekci pro prezentaci a názorné zobrazení učiva, zařazují interaktivní úlohy nebo vytvářejí pro žáky webové aplikace. Dobré vybavení českých škol dokládají i zjištění z mezinárodních šetření PISA a TIMSS.

A konečně nemohu nezmínit fakt, že rozšířením individuálního vzdělávání i na druhý stupeň základní školy, k čemuž směřují některé pozměňovací návrhy, dochází k naprosté degradaci povolání učitele, o jehož kvalifikaci jsme tak bouřlivě diskutovali v rámci projednávání zákona o pedagogických pracovnících. Překvapuje mě, že právě ti poslanci a poslankyně, již prosazovali bezpodmínečně patřičnou kvalifikaci na všech školách bez výjimek, dnes se stejnou vehemencí prosazují vzdělávání žáků rodiči, kteří tyto požadavky na kvalifikaci a aprobovanost nesplňují. Návrhem tak dochází k narušení rovnosti přístupu ke vzdělání, ať už jde o možnost využívat moderní vybavení škol či o to, kdo a s jakými odbornými znalostmi žáka vyučuje. Zda rodič bez patřičného vzdělání, či kvalifikovaní, kteří pro tento předmět, nebo ten který předmět, mají svoji aprobaci. To znamená učitelé, kteří absolvovali minimálně magisterské studium na pedagogické fakultě či dalších vysokých školách připravujících učitele. A připomínám, že tím jejich studium nekončí. Průběžně po celou dobu vykonávání své pedagogické činnosti se účastní různých forem dalšího vzdělávání. Učitelé nejen že dobře znají svůj obor, resp. předmět, který vyučují, ale také didaktiku, metodiku a psychologii dítěte daného věku. Mají přípravu ze speciální pedagogiky, což je velmi důležité, protože v populaci je značný počet dyslektiků, dysgrafiků, dysortografů, dyskalkuliků a žáků s dalšími specifickými poruchami učení a chování. Mají tyto potřebné znalosti rodiče, kteří by měli své děti vzdělávat? Pedagogové zahrnují do výuky různé metody a formy práce. Skupinové vyučování, aktivizující metody, práci v týmu, což je důležitá kompetence pro život, problémové úlohy. To vše s ohledem na individuální potřeby žáků.

Zásadně tak nemohu souhlasit s tvrzením paní poslankyně Jermanové, že domácí vzdělávání má vyšší efektivitu než vzdělávání ve škole. Toto její tvrzení není opřeno o žádný relevantní výzkum ani poznatky skutečných odborníků. A pokud jde o vyjádření paní kolegyně Putnové, že školský výbor projevil v záležitosti individuálního vzdělávání značnou shodu na jeho rozšíření, musím říci, že návrh na rozšíření individuálního vzdělávání na druhém stupni základní školy prošel o jeden jediný hlas, což možná paní poslankyně neví, protože tam nebyla přítomna.

Klub KSČM s individuálním vzděláváním nesouhlasí z důvodů, které jsem tady uvedla. Ojedinělé případy, kdy žák z důvodů zdravotních, případně proto, že je dlouhodobě s rodiči v zahraničí, jsou ošetřeny už dnes a není kvůli tomu potřeba rozšiřovat individuální vzdělávání. Proto návrh na jeho rozšíření i na druhý stupeň klub KSČM nepodpoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Eviduji dvě faktické poznámky. První má paní poslankyně Nina Nováková a poté paní poslankyně Anna Putnová. Takže paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, promluvím velice krátce. Před chvílí jsem tady hovořila o zjevné nedůvěře. Dnes v tomto příspěvku jsme to opět slyšeli. Byla tam vyjádřena nedůvěra k církevním školám, případně soukromým školám, že by byly hodny toho, aby ovlivňovaly dítě první rok před nástupem k povinné školní docházce. A pak se ta slova ještě zesílila. Mohlo by se stát, že v těch individuálních skupinách budou se shromažďovat děti, které jsou třeba pod vlivem nějaké náboženské skupiny. Jakým právem je škola, která je církevní, nazývána tou, které nemá dát stát důvěru? Slyšeli jsme tady dokonce vyjádření, že to je rizikové. Mně to, dámy a pánové, je tady nás mnoho dříve narozených, připomnělo, že rizikové chování dětí, když budou pod vlivem nějakého náboženského přesvědčení, je totéž, jak už jsme slyšeli, náboženství je opium lidstva. Mnozí z nás to známe. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Požádám s další faktickou poznámkou paní poslankyni Putnovou a poté je do rozpravy přihlášen pan poslanec Zlatuška.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji za slovo. Já jsem se cítila fakticky vyvolaná, takže mně nezbývá, než abych reagovala na některé věty, které tady zazněly.

Především je potřeba říct, že pokud se bavíme o individuálním vzdělání, bavíme se o základní ideji, kdo je zodpovědný za vzdělání našich dětí. Já chápu celkem pozici poslanců komunistické strany, že jsou přesvědčeni, že stát je zodpovědný za vzdělávání a k tomu má mít všechny patřičné nástroje, ať už kontrolní, tak i restriktivní.

Já se s tímto názorem zásadně neshoduji a setrvávám na svém stanovisku, že jsou to rodiče a pro ně by mělo být vytvořeno prostředí, aby mohli rozhodovat o svých dětech. To je ten základní ideový střet a myslím si, že koalice, která se definuje jako středová, středolevá, někdy středopravá, by si měla být vědoma, že o toto se jedná. Tady se rozhodujeme o tom, zda budeme do budoucna považovat stát za nejvyšší autoritu ve vzdělání, anebo jestli budeme rodiče považovat za ty, kteří budou rozhodovat o svých dětech.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, a než udělím další slovo, tak pro pořádek upřesním jednu omluvu. Dnes bylo ráno načteno, že dnešní den se omlouvá pan poslanec Daniel Korte. Po rozpravě s ním je to tak, že dnes je pan poslanec Daniel Korte přítomen a omlouvá se zítra do 13 hodin z pracovních důvodů. Tak tolik pro pořádek a nyní požádám pana poslance Zlatušku o jeho příspěvek do rozpravy a poté je přihlášena paní poslankyně Anna Putnová.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, debata o novele školského zákona je poměrně dlouhá z toho důvodu, že na samotném výboru se nepodařilo dojít k uspokojivě shodnému stanovisku, ta většina tam nebyla taková,

aby to bylo možné označit za konsensus. A je zde také stanovisko, doporučení výboru sociálního.

Jednoznačně se kloním k tomu, co zde už poměrně kvalifikovaně a podrobně říkala paní kolegyně poslankyně Berdychová. Uváděla konkrétní důvody pro to, proč by se měla ta problematická ustanovení z § 16a vypustit. Uvedla také celou řadu podporujících odborných i společenských uskupení.

V jednání, které na výboru tady kolem tohoto bylo, bych ten spor charakterizoval jako spor, ve kterém stojí několik skupin, několik zájmových skupin. Jedna z nich jsou psychiatři, vedle nich psychologové, tam ještě kliničtí respektive poradenští, a vedle toho speciální pedagogové. Tady v tomto věcném sporu, který měl být posuzován především dialogem a jakýmsi terminologickým zpřesňováním toho, o co se jedná, se bohužel předkladatel přiklonil jen k jedné z těch skupin a ty zbylé se rozhodl ignorovat, nebrat je v potaz, a to přesto, že v ustanovení, vlastním textu té novely, je tam odkaz na parametry, které jsou veskrze lékařské, tak jak tady zcela správně poznamenával pan poslanec Svoboda. Lékařské posuzování navzdory té obecné deklaratorní rovině v zákoně je svěřováno nelékařům se všemi sekundárními důsledky, které to má, kolize se zákony, které určují, jakým způsobem se vykonává lékařská profese a jaká je tam odpovědnost, i kolize s odpovědností za tady takové posuzování. Čili další spor, který je tam, je ten spor mezi lékaři nelékaři.

Kdybych chtěl charakterizovat to, jak v dnešní podobě navrhované ministerstvem ustanovení toho zákona tam je, tak v poloze, kdy se to týká problematiky veskrze psychiatrické, lékařské versus psychologické nebo poradenské, ministerstvo volí deklaratorní ustanovení, které říká: uděláme to odborně – ale dává to do rukou neodborníků. Bylo by to asi, jako kdybychom popisovali bezpečnost jaderné elektrárny. Do předpisu, kterým by se to řídilo, bychom dali, že se to řídí podle poznatků vědy a techniky, zejména jaderné fyziky a podobných disciplín, a provádění bychom tímtéž zákonem svěřili jako zájmovou aktivitu dětí v mateřských školkách při hraní si na pískovišti. Toto je extrémní vypodobnění, ale takto chápu ten problém, jak stojí.

Na výboru samotném na to upozorňoval pan doktor Matys, který poukazoval na to, že ustanovení, tak jak je tam dnes napsáno, jenom zastírá skutečný stav v rozsudku DM a je tam vlastně jako obejití skutečného stavu vůči těm následným soudním jednáním, která mohou v budoucnu na Českou republiku dopadnout. Považuji za důležité tady toto zmínit, protože pokud přijmeme tu myšlenku, že se s tím rozsudkem můžeme vypořádat tak, že nebudeme evolučně postupovat směrem ke zmenšování podílů těch vyčleňovaných dětí – zase paní poslankyně Berdychová už tady říkala ta konkrétní čísla, nebudu je opakovat – tak pokud se na tohle to postavíme, tak můžeme naopak zhoršit situaci České republiky vůči těm mezinárodním orgánům, které nás v minulosti kritizovaly. S tím souvisí také to, jaká opatření jsou kolem tady tohoto prakticky prováděna a čemu slouží tady tahle ta zástěrka té řekněme vědeckosti, odbornosti, která je tam tímto způsobem do zákona dávána.

Pan poslanec Kořenek zde zmínil, že je zbytečné se bavit o manuálu DSM-5, protože je to manuál, který u nás není použitelný, platí jenom pro Spojené státy, a že nikdo tady takovýto manuál nezmiňoval. No, v zákoně samotném ten manuál zmíněn není, ale byl zmíněn na kulatém stole hned v úvodním vystoupení v kulatém stole. který Ministerstvo školství organizovalo 8. prosince 2014, mimochodem kulatém stole, který byl organizován v pauze mezi dvěma jednáními školského výboru, která byla zaměřena na to, aby se projasnila stanoviska. Nicméně zápis z toho kulatého stolu jsme dostali den před zasedáním podvýboru a navíc to dostali jenom účastníci toho kulatého stolu, takže tady Ministerstvo školství bohužel promarnilo příležitost přispět k tomu, aby se dospělo k většímu konsensu. Ale toto je jedno místo, kde byl manuál DSM-5 zmíněn. Druhé místo, kde byl zmíněn, byla prezentace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy k naplňování akčního plánu, která proběhla 20. března 2014. Byla to zpráva o implementaci změn v oblasti diagnostické a tam se hned na první stránce té prezentace říká: "Diagnostika jako nástroj podpory dětí z kulturně odlišného a sociokulturně znevýhodněného prostředí. Odborníci v Evropě i ve Spojených státech se shodují na tom, že role inteligenčních testů při stanovování školní úspěšnosti žáků z kulturně odlišného a sociálně znevýhodněného prostředí je na ústupu. Testy samy nedokáží zachytit další důležité ukazatele pro školní úspěšnost a socializaci těchto žáků." A třetí odrážka: "Východiskem se stane DSM-5 (The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disordes), který umožňuje rozšíření postupů o další kvality a dovednosti žáka důležité pro jeho vzdělávání."

Takže tohle je oficiální stanovisko, které Česká republika prostřednictvím Ministerstva školství dává evropským orgánům. A není pravda, co říkal pan poslanec Kořenek, že by se o manuálu DSM-5 nemluvilo. Naopak. Pracuje se s ním a pracuje se s ním jako se základem pro další projekty.

Mimochodem je to trošku oříšek pro stenografy – je tam "testy sami nedokáží", to sami má měkké i na konci. Pravděpodobně při přepisu by tam člověk napsal tvrdé. Ale i to je úroveň, se kterou se bohužel v této oblasti pracuje.

Dále bych chtěl upozornit na to, že vážným problémem toho, proč tady vznikají takové nejasnosti a diskrepance v tom, jak má být vlastně tady tahle ta záležitost ošetřena, mohou být prostě ty projekty, které se realizují pod záminkou zlepšování testování. Paní poslankyně Berdychová to zase velice přesně charakterizovala. Nepotřebujeme další velké prostředky na projekty, potřebujeme investovat do dětí. Potřebujeme investovat do konkrétních podpůrných opatření a potřebujeme, aby Ministerstvo školství v rámci toho, co je lege artis, v rámci toho, co je i vyučováno jako standardní součást výuky všech ať už psychiatrů, nebo psychologů, pracovalo na tom, aby se sjednotily parametry. Na toto žádné další ustanovení není potřeba.

To, co může být potřeba, to je odůvodňování různých výdajů na další projekty typu projektu efektivního poradenského systému ve školství, které jsou typicky organizovány v rozsahu stovek milionů korun a prakticky neprodukují výsledky, které jsou v nich deklarovány, nebo produkují výsledky, které si potom poradenská centra musejí kupovat, a nemají prostředky na to, aby to nakupovala. Kdybych jenom vyjmenoval názvy: RAMPS, VIP, DIS, SPIV, CPIV. Tohle všechno jsou minulé

projekty, které v okamžiku, kdy spočítáte sumy, které do nich šly, tak ty se blíží jedné miliardě korun, a jedná se zde převážně o to, že je to práce pro zcela konkrétní zainteresované lidi, kteří jsou placeni z těchhle projektů a které poté nacházíme jako účastníky různých vyjadřovacích řízení, která organizuje Ministerstvo školství. Nevím, jestli o tomhle Ministerstvo školství ví, nebo neví, nebo jestli je to jenom náhoda, ale je to tak.

Když byla na školském výboru kolem tohoto debata – pomohu si jenom drobnou citací paní doktorky Zapletalové z tohoto jednání: "Další projekt z tohoto RŠPP byl v roce 2008 až do léta 2011 s tím, že já jsem byla odvolána panem ministrem Dobešem k 30. dubnu 2011. Psychologové neměli včas projekt, který zastavil pan ministr Dobeš – projekt RAMPS, který, jak tady zmiňoval pan poslanec Zlatuška, byl za 250 milionů korun, tak to byl projekt, ve kterém se nekoupil ani jeden diagnostický nástroj. Jistě to lze prokázat. Projekt řídil dva roky pan doktor Mertin. A poté, protože se tam prostě ukázaly nějaké potíže, tak jsem začala ten projekt řešit já s tím, že jsme odevzdali řádně všechno, co v tom projektu bylo. Nástroje se nekoupily vůbec žádné."

Rozjede se projekt za 250 milionů korun, čtvrt miliardy. Ten projekt havaruje na tom, že ministr to ad hoc přidělí jednomu řešiteli. Zdůrazňuji, není to současný ministr, mluví se zde o ministru Dobešovi. Poté se zkonstatuje, že ten nový řešitel tady tohle není schopný dělat. Ale jede se dál, přestože výstupy fakticky z takovýchhle velkých projektů nejsou, nejsou takového druhu, aby se projevily konkrétně v péči o děti, kam ty prostředky měly být směřovány přednostně a kde jsou potřeba. Takže toto bych výrazným způsobem podtrhl v tom, co říkala paní poslankyně Berdychová.

Podtrhujeme finance směřovat do podpůrných opatření, do toho, aby měla poradenská centra skutečně možnost příslušnou poradenskou činnost vykonávat a nezastavovala se na tom, že nemají prostředky na to, aby si třeba nakupovala tady ty komerční testy. Nepotřebujeme nové projekty, pro které se tady tímto způsobem sekundárně zavádí jakési opodstatnění v okamžiku, kdy se posuzuje účelnost vynaložených nákladů.

Z dalších věcí, co zde byly zmiňovány, drobnou poznámku k registru pedagogických pracovníků. Jsem profesí informatik, takže v okamžiku, kdy vidím tak masivní distribuovanou databázi, na které nebudou mít bezprostředně zájem jednotliví ředitelé škol, ale pouze centrální ministerstvo, navíc tam jsou anonymizované údaje, nevěřím, že bude naplněna údaji, které by byly nějakým způsobem hodnověrné. Je to dobrý způsob, jak utrácet peníze, ale bylo by účelnější udělat pouze evidenci potřeb, čili evidenci nekvalifikovaných pracovníků, resp. evidenci těch specializací, které na školách chybí, nikoli zmnožovat evidenci státu o všech učitelích.

A u domácího vzdělávání – paní poslankyně Semelová tady měla dlouhý výklad – ale u domácího vzdělávání je pro mě podstatné, že odborné stanovisko bylo doporučující pro to, aby se odborné vzdělávání rozšířilo z prvního stupně na druhý. A ten druhý fakt, který je velice významný, je, že se to týká méně než jednoho promile

záků, kteří se na školách učí. Méně než jednoho promile! V těchto počtech není rozumné předpokládat, že se dá udělat nějaká vypovídající studie, která bude mít bůhví jakou vypovídající hodnotu. Jedná se zde skutečně jenom o respektování vůle rodičů zanedbatelného počtu dětí. Počtu dětí, který bude mnohem menší než přirozený výskyt nějakých vyšinutých osob, které na ně působí během celého jejich života v mnohem větší míře.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám zde tři faktické poznámky, tedy už čtyři. První má pan ministr, dále pan poslanec Kořenek, pan poslanec Svoboda a pan poslanec Gabal.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji za slovo. Dovolím si reagovat, protože vystoupení pana Zlatušky bylo plné nepravd. Chtěl bych reagovat alespoň na ty z nich, které se týkají zákona, protože jak je dobrým zvykem pana poslance Zlatušky, tak ve svých vystoupeních mnohdy komentuje věci, které se vůbec netýkají zákona.

Není pravdou, a chtěl bych se proti tomu ohradit, co tady řekl pan poslanec Zlatuška, že předkladatel ignoroval jednu skupinu při diskusi. Ta diskuse tady byla tak široká, probíhala tady tak dlouho, že dokonce jsme umožnili i výboru, aby poslanci mohli být účastni této diskuse. A na ten kulatý, jím zmiňovaný kulatý stůl byli všichni poslanci pozváni, takže se mohli zúčastnit. Nemuseli čekat na zápis.

Co se týká diskuse na výboru, dovolím si ostatní poslance, kteří nebyli přítomni, informovat o tom, že v rámci § 16 se tam diskutovalo o jedné větě – podotýkám o jedné větě – tři hodiny. A že výbor nedošel ke konsensu, tak já si myslím, to je také do značné míry ovlivněno způsobem řízení tohoto výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Kořenek.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Dovolím si reagovat jenom na to, co tady zaznělo ve slovech předsedy. Předně bych se chtěl ohradit proti tomu, že projekty RAMPS a VIP nebyly užitečné. Zeptejte se těch ředitelů, kteří vybudovali školská poradenská zařízení, zeptejte se těch lidí, kteří skutečně pomoc potřebovali a tu pomoc dostali z těchto projektů. A já prosím, aby půda Sněmovny nebyla zneužívána k dehonestaci lidí, kteří pro školství něco udělali a jenom o tom nemluví. Já si paní dr. Zapletalové, byť jsem ji viděl třikrát v životě, velmi vážím, protože je to člověk, který o školství něco ví a něco pro něj skutečně udělal.

Co se týká citace DSM-5, jenom řeknu. Citace z jiných zdrojů je naprosto běžná. Já myslím, že vědci používají naprosto jednoznačně poznatky, které získali v cizí literatuře, inspirují se a upozorňují, že něco takového existuje. Nijak jinak to nevnímám.

Co se týká zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, upozorňuji, že tento zákon je určen pro přesně vymezený okruh subjektů, které jsou v tomto zákoně definovány, tzn. že vylučujeme školská poradenská zařízení. Takže školská poradenská zařízení se řídí trošku jinými předpisy a bylo tady upozorněno, že mezi školským psychologem a klinickým psychologem rozdíl není. Já jsem taky upozorňoval na to, že kliničtí psychologové mají daleko širší rozsah činnosti než psychologové pedagogičtí a v podstatě vyšetření dítěte si samozřejmě žádá i delší čas.

A co se týká toho vzpomínaného výboru a nejednoznačného přijetí usnesení, tak já jenom bych chtěl pro úplnost a celkový obrázek upozornit, že z 21 členů výboru bylo 15 přítomných a pro usnesení hlasovalo 11 a 4 se zdrželi. Takže nejedná se o žádné nejednoznačné rozhodnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Svoboda, po něm pan poslanec Gabal a po něm pan poslanec Zlatuška. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Chtěl bych jenom věcně podpořit argumenty, své argumenty, které zde řekl pan kolega Zlatuška. Mám k dispozici materiál, který je rozeslán organizací AGPP, což je organizace zastupující profesní zájmy pedagogických a psychologických poraden, kde – cituji: "V této souvislosti je povinností každé pedagogicko-psychologické poradny vyhodnocovat oprávněnost vydaných odborných posudků." (S důrazem na slova vyhodnocovat oprávněnost.) A poslední věta je: "Předpokládáme, že všechny pedagogicko-psychologické poradny takto budou postupovat."

Čili pedagogicko-psychologické poradny posuzují oprávněnost odborného posudku psychiatrického bez jakéhokoli dalšího komentáře. Tady opouštíme to, že znalecký posudek lze vyvrátit jenom jiným znaleckým posudkem, resp. musí to být podání, které bude řešit pravděpodobně soud. Tady to budou řešit pedagogicko-psychologické poradny bez jakýchkoli mantinelů a bez jakékoli kvalifikace.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Přečtu dvě omluvenky, než udělím další slovo. Dnes se omlouvá od 11.15 do 19 hodin z pracovních důvodů pan ministr dopravy Dan Ťok a pan poslanec Bohuslav Chalupa upravuje svoji dnešní omluvenku – původně se omlouval od 9.30 do 12.30, zkrátil to do 10.15.

A nyní s další faktickou poznámkou pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Já se kolegům a kolegyním omlouvám. Nechci zdržovat, ale protože jednáme dlouho, chtěl jsem se zeptat pana kolegy Zlatušky, jestli jsem slyšel dobře, že do diagnostického výzkumu šla jedna

miliarda korun při takových počtech chybně vyřazených dětí. Mohl byste mi říct, prosím vás, za jaké období to bylo a zda je to nějakým způsobem navázáno na některý z paragrafů navrhované legislativy? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pan poslanec může hned odpovědět, protože je přihlášen s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Jsou to ty projekty, které jsem zmiňoval, čili je to v době realizace operačního programu a financí z Evropského sociálního fondu. Podrobněji by tady tohle mělo Ministerstvo školství v příslušných listech těch projektů. Tam by se také viděl překryv těch projektů, financování těch aktivit.

To, co zde říkal pan poslanec Kořenek. Věc není černobílá. Lidé dělají dobré věci i věci, na kterých mají nějaký osobní zájem. Tady z hlediska těch prostředků se mi zdá osobní zájem nepochybný, resp. i v souvislosti s tou debatou si to těžko dovedu vysvětlit jinak.

A co se týče pana ministra z hlediska nerespektování části zájmových skupin, které byly na kulatém stolu. Zde jsem pouze parafrázoval vyjádření pana náměstka Mlsny tak, jak jej řekl na školském výboru. Řekl, že na kulatém stolu se střetla stanoviska psychologů a psychiatrů a ministerstvo se rozhodlo dát na psychiatry a neslyšet psychology.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji i za dodržení času. A nyní řádně přihlášení do rozpravy. První je paní poslankyně Anna Putnová a připraví se po ní paní poslankyně Ivana Dobešová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, připravila jsem pozměňující návrh a předtím, než se k němu přihlásím v podrobné rozpravě, ráda bych vás seznámila s jeho obsahem. Je to pozměňující návrh, který má dva body, jejichž hlavním cílem je zachovat současnou právní úpravu. Jedná se o vypuštění novelizačního bodu číslo 75 a číslo 89. Řeknu ve stručnosti, o co se jedná.

Pokud jde o novelizační bod 75, ten předpokládá, že by se rušila pravomoc navrhovat odvolání ředitelů školským radám. Mnozí z vás si pamatují, když jsme se v roce 2010 snažili pro školské rady vymoci větší pravomoci a také odpovědnost za vzdělávání dětí. Většinou se jedná o rodiče, kteří jsou na vzdělávání a na kvalitě školy přímo zainteresovaní. Považuji za krok zpět, abychom umenšovali pravomoc rodičů, abychom v situaci, kdy si přejeme, aby rodičovská veřejnost se podílela na zodpovědnosti za kvalitu školy, byla tímto způsobem obejita. Čili pléduji pro to, aby tento novelizační bod byl vypuštěn a byla ponechána stejná úprava.

Totéž se týká novelizačního bodu číslo 89. Jedná se o možnost dostat se k informacím týkajícím se výsledků maturitních zkoušek. Současná právní úprava je

taková, že pokud si požádáte o výsledky maturitních zkoušek, dostanete celý balík výsledků, který anonymizuje jednotlivé studenty, nicméně máte výsledky ze školy. Právní úprava, kterou přináší novela školského zákona, se týká toho, že by tyto výsledky spadaly do zvláštního systému, který by podléhal utajení. Považuji to znovu za velmi chybný krok. Důvodová zpráva uvádí, že smyslem je chránit především data, která by byla získána vytěžováním pro účely, pro něž nebyla použita a jejichž naplnění by narušilo důvěryhodnost zpracování těchto dat. – Není naprosto zřejmé, proč by důvěryhodnost měla být narušena tím, že bude o věci informováno. Snad jen že by se vycházelo z předpokladu, že ty informace samotné jsou pochybné a že by neobstály při kritice veřejnosti. Transparentnost je jedním z principů veřejné správy, a proto navrhuji, abychom měli právo získávat svobodně informace a aby právní úprava, která toto dnes umožňuje, zůstala i nadále zachovaná.

Novela školského zákona, tak jak jsme ji měli možnost posuzovat do této chvíle, přináší několik kontroverzních ustanovení a současně přináší i návrhy, které nás vracejí o dvě generace zpátky. Administrace, kontrola, restrikce, utajování informací. Tyto dva novelizační body, které jsem zmiňovala, jsou příkladem toho, že novelou školského zákona se v některých případech vracíme do období tuhé normalizace. Nemohu tedy proto s tímto předkladem v těchto bodech souhlasit a přihlásím se v podrobné debatě k pozměňujícímu návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní požádám paní poslankyni Ivanu Dobešovou o její příspěvek do rozpravy. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Dobešová: Dobrý den, vážený pane předsedající, dobrý den, vážený pane ministře, vážení kolegové. Já bych také ráda přispěla svým příspěvkem k diskusi nad tématem novely zákona 561, školského zákona.

Vzhledem k tomu, že jsem zpravodajem za klub ANO pro mé kolegy, tak jsem tuto novelu opravdu velmi pečlivě prostudovala a ve své zprávě, kterou jsem zpracovala pro kolegy, jsem konstatovala, že novela ve své šíři upravuje 30 témat. Bohužel veškerá diskuse na výborech, podvýborech se točila pouze kolem témat tří. Jedno z nich byl § 16, který ve stávajícím znění zákona 561 je velmi obecný a neurčující žádná pravidla pro posuzování žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, a novela tohoto zákona se opravdu snaží poprvé v historii nastavit určitá pravidla. Já si toho velmi vážím. Překvapila mne reakce všech asociací, institucí zabývajících se tímto tématem a jejich urputnost soustředit se na § 16a odst. 5 a ty sporné věty, které tu dnes zazněly několikrát. Vážím si všech kolegů, kteří zde vystoupili a prostudovali si tento paragraf a přes prizma svých zkušeností zde sdělili svůj názor. Dovolte mi, abych i já sdělila svůj názor.

Nevím, kolik z vás zde přítomných či vůbec sedících v parlamentu máte doma mentálně zdravotně postižené dítě. Já už 20 let. Dnes jsem se poprvé dozvěděla, že diagnóza mentálně zdravotního postižení neexistuje. Já s ní žiji 20 let. Musím říci, že jsem si prošla několika pedagogicko-psychologickými poradnami a jejich vyšetřeními a zaplatila jsem daň za to, že jsme v roce 2000 se rozhodli veškerou odpovědnost přenést na kraje a kraje si ve svých koncepcích řídí také své pedagogicko-psychologické poradny, tudíž přístupy k vyšetření jsou různé a pokyny, jak postupovat na základě výsledků vyšetření, jsou také rozdílné. A já poprvé v této novele vnímám pokus Ministerstva školství opět dostat pod kontrolu to, aby ten člověk, který je vyšetřován v pedagogicko-psychologické poradně, byl vyšetřen se stejným výsledkem na Moravě jako v Praze. Díky tomu, že tady byla tato centralizace, jsem k takovému výsledku u mého dítěte nedospěla.

Překvapuje mě, že najednou, když je snaha říci, že mentální postižení bychom měli posuzovat také ve vztahu k sociálnímu a kulturnímu zázemí dítěte, je to vlastně kontraproduktivní. Z mého pohledu to není kontraproduktivní. Já se nestydím, aby ke mně přišel nějaký odborník, do mé domácnosti, provedl se mnou rozhovor a dospěl k závěru, jestli se dostatečně svému dítěti věnuji, nebo ne, a pokud dojde k závěru, že ne, tak očekávám, že mi doporučí, co bych dále pro jeho rozvoj měla udělat.

Myslím si, že záměr ministerstva nebyl až tak hluboce dotažen, jak je tady některými poslanci naznačováno. Je mi to nesmírně líto, protože všichni ti, co zasvěceně o tom hovoří, co mají na to názor, po skončení této sněmovny zavřou za sebou dveře a nemusí se tím problémem zabývat. Já ano, protože se svým dítětem jsem 24 hodin denně. Proto prosím vezměte v úvahu, protože jste moudří lidé, i můj názor člověka, který 20 let s tímto problémem žije. Možná že nebude pro vás dostatečně důležitý, možná že se přikloníte k názoru jiných poslanců, přesto vás prosím, vezměte ho alespoň v potaz.

To je k § 16. Myslím si, že k tomu zaznělo opravdu hodně.

Dalším tématem, které se táhlo jednáním podvýborů a výborů, bylo domácí vzdělávání. Za sebe jako ředitelka školy říkám, že domácí vzdělávání určitě své místo ve vzdělávacím systému má. Měli bychom ale vyhodnotit, zda opravdu na všech základních školách na druhém stupni jsou vytvořeny takové podmínky, aby ředitelé mohli toto domácí vzdělávání zajistit. Řekl tu už pan poslanec Kořenek, že opravdu to zkomplikuje z hlediska organizace ředitelům život. Ne malých škol, ale škol velkých, protože jistě, někteří rodiče budou žádat konzultace a to je čas, který pedagogové musí tomu dítěti věnovat mimo svoji pracovní povinnost. Vím, že Ministerstvo školství nemá ve svých prostředcích žádné speciální prostředky vyhraněné na mzdy pedagogů, kteří se tomuto tématu budou věnovat. Proto prosím pojďme zvážit, zda opravdu je nutné, aby toto domácí vzdělávání, tento pozměňovací návrh, který chce plošně zařadit domácí vzdělávání do všech škol, je opravdu nutný, jestli by nebylo lépe, pokud by domácí vzdělávání bylo zajištěno na určitém typu základních škol, řekněme tak, aby byly spádové z hlediska regionu.

Co se týká registru smluv, musím říci, že já jako ředitel to vnímám jako krok pozitivní, protože opravdu v poslední době pedagogické fakulty vzdělávají více pedagogů v oborech, které nejsou tolik potřeba na trhu práce, a méně vzdělávají

v přírodních vědách, matematice, fyzice atd. a registr smluv by k tomuto jistě měl pomoci.

Jak už jsem řekla, novela zákona řeší daleko více bodů a bude vymezovat život ve školách v daleko více oblastech, než zde bylo zmíněno. Jednou z oblastí jsou závěrečné zkoušky, které budou nyní garantovány jednotným zadáváním, což považuji za velmi dobrý krok ke sjednocení výstupů tohoto typu vzdělávání.

To, co tato novela neřeší a co bych ráda řešila pozměňovacími návrhy, je kvalita odborného vzdělávání na středních odborných školách. Proto jsem připravila jeden z pozměňovacích návrhů týkající se možnosti vzniku tzv. firemních škol. Je tím myšleno to, že nepředpokládám obecně nárůst středních škol, protože těch je v této republice hodně, ale předpokládám, že ty školy, které krajské úřady chtějí necitlivě zoptimalizovat a mnohdy násilně spojit s jiným typem středních škol, jako je třeba gymnázium, obchodní akademie, a které tím samozřejmě ve své kvalitě v budoucnu utrpí, bude možné převést na firmy, které projeví o tyto odborné školy zájem, protože jejich výrobní program koresponduje právě s obsahem vzdělávání těchto odborných škol. Byla bych velice ráda, kdybyste tento pozměňovací návrh podpořili, stal se součástí vládního pozměňovacího návrhu.

Za sebe pak podávám dva pozměňovací návrhy. Jeden se týká školských rad. Opět téma, které se táhlo podvýbory a výbory.

Dovolím si teď říct za sebe jako ředitelku svůj názor na funkčnost školských rad. Takové kompetence, jaké dnes školské rady mají, a v takovém rozsahu, jak pracují, a tak, jak jsou dnes personálně nadistribuovány pro obsazení, jsou pro školy dost nefunkční. Mohou se stát samozřejmě nástrojem pro odvolání ředitele školy, ale většinou jsou to na středních školách spíše orgány, které řediteli školy příliš jeho činnost neulehčí. Proto si dovolují podat pozměňovací návrh, aby u oborů vzdělání s praktickou přípravou, tedy ve školách, kde jsou tyto obory zařazeny, školské rady byly rozšířeny z třetinového zastoupení na zastoupení čtvrtinové. Jenom připomenu. První třetina jsou zástupce zřizovatele, zástupce pedagogického sboru, zástupce rodičů a zletilých žáků. Já bych ráda pozměňovacím návrhem pozměnila toto třetinové zastoupení na čtvrtinové a čtvrtinou by měli být zástupci právě sociálních partnerů, tedy firem, na které tyto školy jsou navázány. Věřte, že ředitelům škol toto hodně pomůže v jejich řízení a plánování budoucnosti. Jednak se dozvědí, co firmy přesně potřebují, a také firmy vstoupí do školy a samy se seznámí s tím, v jakém prostředí školy své budoucí absolventy připravují. Vnímám v poslední době rozevřené nůžky mezi tím, co odborné firmy potřebují, a tím, co odborné školy produkují. A jedním momentem té disproporce může být také to, že obě strany nemají dostatek příležitosti z hlediska formálního tyto vztahy navázat a lépe praxi se školou propojit. Dělají to, ale neformálními vztahy.

Můj druhý pozměňovací návrh se týká vyšších odborných škol. Novela zákona se v části, která se týká vyšších odborných škol, v podstatě nijakým způsobem k vyšším odborným školám nevyjadřuje. Můj pozměňovací návrh, ke kterému se v podrobné diskusi přihlásím, řeší formální záležitost délky přijímacího procesu na vyšších odborných školách. Podle současného platného zákona vyšší odborné školy mohou

přijímat studenty do prvního ročníku do 30. září, ale z hlediska praxe, protože jsem ředitelkou vyšší odborné školy, vidím potřebu prodloužit tento termín přijímání žáků do prvního ročníku do 31. října. Důvod je čistě a ryze praktický. Mnoho studentů totiž má dvě přihlášky. Je přijato na vyšší odbornou školu a na vysokou školu. Během prvního měsíce studenti v podstatě zjistí, jestli chtějí v bakalářském oboru zůstat studovat, a pokud se rozhodnou, že ne, mají ještě, pokud prodloužíme termín pro přijímání do prvního ročníku, šanci dostat se na podobný obor na vyšší odborné škole. Věřím, že i tento pozměňovací návrh, protože je to spíše technická novela, podpoříte.

Na závěr bych vám všem chtěla poděkovat, protože vidím, že jste mě opravdu pečlivě sledovali. Děkuji vám za pozornost. Doufám, že dojdeme k takovému konsensu, aby si ředitelé, kteří si pak přečtou novelu zákona, v ředitelnách netrhali za vlasy. Mně se to, pánové a dámy, někdy v ředitelně stávalo, protože jsem v podstatě zjistila, že věci, které v zákoně jsou, jsou pro určitou velikost a typ školy téměř nerealizovatelné.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Mám zde jednu faktickou poznámku pana poslance Zlatušky. Potom se připraví se svým příspěvkem paní poslankyně Nohavová. Máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Dámy a pánové, naprosto souhlasím s tím, co tady říkala kolegyně Dobešová o potřebě sjednocení posuzování tak, aby nedocházelo k odlišnostem. Bohužel, kdyby jenom toto bylo součástí ministerského návrhu, bylo by to v pořádku.

Co se týká vlivů prostředí, které se zde opakovaně zmiňují, mám tady obsah manuálu MKF, což je manuál Světové zdravotnické organizace, který je platný i v České republice. V okamžiku, kdy se člověk do tohoto manuálu podívá na to, co je v něm upravováno, jsou tam části – jednostupňová kvalifikace, dvoustupňová kvalifikace, jsou tam podkapitoly – tělesné funkce, tělesné struktury, aktivity a participace a čtyři faktory prostředí. Faktory prostředí včetně sociálního jsou dnes součástí tohoto manuálu. Není potřeba se někam vlamovat nějakými dalšími ustanoveními. Je to obsaženo v tom, co by mělo být dnes bráno v úvahu a co také všechny oponentní posudky říkaly: řiďte se manuálem MKF, nikoliv neplatnou americkou knihou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče, i za dodržení času. Ještě jedna faktická poznámka. Hlásí se pan poslance Bendl. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, ještě na konto předřečnice, která chce dát pozměňovací návrhy, které by umožnily

privatizování nebo odprodej soukromým firmám středních škol, chci říci, že paní poslankyně je zároveň paní ředitelkou jedné ze středních škol, kde společnost Agrofert žádala Středočeský kraj o odkup této školy, kterou kraj potřebuje. Myslím, že by bylo od ní fér, kdyby řekla, že je trochu v konfliktu zájmu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Paní poslankyně Dobešová s faktickou poznámkou.

Poslankyně Ivana Dobešová: Dámy a pánové, dovolte mi, abych na toto zareagovala. Je to prosím dezinformace, která prošla novinami, o tom, že firma Agrofert chtěla odkoupit Střední zemědělskou a vyšší odbornou školu v Benešově. Já jsem u jednání byla. Nechtěla ji odkoupit. Jednala s krajem o pronájmu na deset let se závazkem investic do majetku kraje. Nechtěla řešit odkup majetku kraje. Takže mi to je nesmírně líto. Je to dezinformace. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou opět pan poslanec Bendl. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, že jste se k tomu takto přihlásila. Právě proto navrhujete pozměňovací návrhy, aby toto zákon umožnil. Vedení Středočeského kraje oficiálně na jednání krajského zastupitelstva na otázku, zda Agrofert měl zájem na tom koupit tuto střední školu, dostalo odpověď, že ano.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní poslankyně Dobešová s faktickou poznámkou.

Poslankyně Ivana Dobešová: Pak se omlouvám. Diskuse nebyla podstatná, protože ten dopis mám v ruce. Nic takového tam nezaznělo. Je mi nesmírně líto, že Středočeský kraj dezinformuje. Je mi to nesmírně líto.

Vycházela jsem z jiné zkušenosti. Na mě se obracejí zástupci různých krajů. Jeden z mých prvních úkolů byl v listopadu loňského roku, kdy jsem se stala předsedkyní podvýboru, vyřešit problémy v Pardubickém kraji, kde se opravdu řešila velmi necitlivě optimalizace jedenácti škol. Jsem ráda, že ve finále se podařilo najít řešení, že se toto nepodařilo. Vím, že v jiných krajích projevily některé firmy zájem o to, aby mohly provozovat školy, které kraje chtěly zoptimalizovat. Nebylo jim to umožněno. To byl jediný cíl. A myslím, že by nebylo fér to vztahovat jenom na jednu školu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Naopak, paní kolegyně prostřednictvím předsedajícího. Bylo by fér, kdybyste řekla, že jste v konfliktu zájmů, že jste ředitelkou organizace, která jedná o desetiletém nájemném střední školy s významnými pozemky na Benešovsku a podobně, která reprezentuje politickou stranu, která má k Agrofertu velmi blízko. A nezlobte se, prostě je to konflikt zájmů, měla jste to tady říct.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne. Děkuji. Zatím nebudeme pokračovat v rozpravě, ale s faktickou poznámkou – prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Dobešová: Já bych na to také ještě ráda jednou reagovala. Nevím, o kterých pozemcích mluvíte, protože žádné pozemky Středočeský kraj v Benešově nevlastní. Vy jste je totiž ještě nestihli za 15 let převést od Pozemkového fondu. Vy jste tak liknaví, až vám je někdo vytáhne! Takže prosím, nemaťte aspoň tady tu Poslaneckou sněmovnu a buďte natolik féroví, že řeknete, že pozemky jsou Pozemkového fondu a jsou v pronájmu, je o ně dána žádost a nejsou vydány. Takže o tyto pozemky nebude moct jít.

A protože držíte moji brožuru, tak ráda bych reagovala na tu kauzu, kterou rozvíjíte na krajském úřadě ve snaze nějak školu poškodit. Prosím, je to brožura, která naprosto přesně v souladu s požadavky kraje propojuje školu s praxí. Nejenom že se tam propaguje Agrofert, ale i jiné firmy. A samozřejmě že tam hovoří i zástupci ODS, například na poslední straně za Svaz zemědělců. Je tam logo Středočeského kraje a jsou tam loga samozřejmě také jiných firem.

Děkuju vám, pane Bendle, za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Ivaně Dobešové. Pan kolega Schwarz byl přihlášen ještě před kolegou Bendlem k faktické poznámce. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý den, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Já bych vás poprosil, kolegyni i kolegu, bavme se o školském zákoně. Já se nechci zastávat, já ten váš problém nechci řešit. Jenom vás chci požádat, když už mě bavilo poslouchat návrhy tamhle z pravicového spektra, co bychom mohli odhlasovat, tak bych prosil, nestrhávejme zase tuhle sněmovnu někam. Bavíme se o školském zákoně. Nechápu střet zájmů. Řešme školský zákon, který bude pro všechny školy – nejenom její nebo Agrofertu nebo Středočeského kraje. Prosím vás, pro všechny školy. Třeba u mě i v Mostě. Děkuju. (Tleskají poslanci ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Schwarzovi. Jenom upozorňuji, že každý poslanec, který vystupuje, pokud se cítí v konfliktu zájmů, to má před svým vystoupením ohlásit, to je zákon o jednacím řádu. Čili v tomto ohledu nemohu té diskusi nijakým způsobem zabránit.

Prosím, pan poslanec Bendl k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já už budu stručný. Prostě paní kolegyně prostřednictvím předsedajícího, vlastně jste potvrdila, že o těch pozemcích víte. Občanská demokratická strana už druhé volební období nemá koalici na kraji, nevyjednávala s vámi jako s ředitelkou jím řízené organizace a Agrofertem o zájmu o odkoupení či dlouhodobém pronájmu střední školy. Nicméně tady navrhujete, aby se v zákoně, o kterém dneska mluvíme, zavedly paragrafy, které by vám usnadnily cestu k tomu, aby Agrofert tuto střední školu koupil. A to, že jste zmínila tuhle brožuru – no já ji tady mám dlouhou dobu schovanou, protože tam prezentujete především Agrofert a vůbec ne zřizovatele, který vás financuje. Ale to už je jenom vaše věc a věc hnutí ANO, kterého jste členem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Ještě jedna faktická poznámka paní poslankyně Dobešové. Pak se snad dostane na řádně přihlášenou kolegyni Alenu Nohavovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Dobešová: Moc děkuju, že si ji konečně pan poslanec Bendl přečetl. Obávám se, že když byl hejtmanem, tak žádnou moji brožuru nečetl. Jestli jsem dosáhla toho efektu, že se opravdu seznámil se školou, tak mě to velmi těší. Doufám, že vy ostatní si ji také přečtete. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní budeme pokračovat v řádné rozpravě. Vystoupí paní poslankyně Alena Nohavová, připraví se pan poslanec Ivan Gabal. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já bych se chtěla vyjádřit k § 47 školského zákona, který jedná o zřizování přípravných tříd. Vládní návrh říká, že obec, kraj, svazek obcí, náboženské společnosti mohou zřizovat přípravné třídy v základních školách pro děti v posledním roce před zahájením povinné školní docházky, u kterých je předpoklad, že zařazení do přípravné třídy vyrovná jejich vývoj, zejména dětí, kterým byl povolen odklad školní docházky. V pozměňovacím návrhu navrhuji nahradit slovo zejména slovem přednostně, a to z toho důvodu, že ve skutečnosti by takovéto třídy mohly být naplněny dětmi mladšími, a to i dětmi pětiletými, a děti s odkladem školní docházky by v podstatě byly opomenuty. Slovo přednostně tedy tuto nejednoznačnost napravuje. Tím není nikterak bráněno zřizovatelům – prostě přednostně budou umístěny děti s odkladem školní docházky, a bude-li místo, mohou být zařazeny do této třídy i děti bez odkladu, zejména děti s hraničními stavy, kdy sice podle odborníků by byl vhodný odklad školní docházky, ale rodiče s tím nesouhlasí. Nebo zase naopak, kdy rodiče odklad požadují, ale dle názoru odborných pedagogů není odklad nezbytný. Uvedené znění jednoznačně tedy upřednostní děti s odkladem školní docházky a to navíc navazuje i na připravovanou novelu o zřizování povinného posledního ročníku mateřské školy. V podrobné rozpravě se potom přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu.

Děkují za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Aleně Nohavové. V rozpravě vystoupí pan poslanec Ivan Gabal a připraví se pan poslanec Rostislav Vyzula. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Dobrý den, pane předsedající, dámy a pánové, vládo. Já v podrobné rozpravě přednesu svůj pozměňovací návrh. Teď se do ní hlásím. Dovolte mi jenom pár slov k jeho zdůvodnění.

Vzdělávací systém je integrující nejenom v oblasti přenosu poznatků kulturního kapitálu, rozvíjení schopností, tradic, ale také z hlediska vývoje společenských nerovností v přístupu na pracovní trh, v zaměstnanosti, v kvalitě i v životní úrovni. Jedním z nejvýznamnějších zdrojů vzdělanostních nerovností v České republice a nerovností vzdělanostních šancí je sociální původ. Vzdělání a sociální postavení rodičů významným způsobem, jak ukazují výsledky dostupných analýz, ovlivňují šance dětí. Vzdělávací systém tak přímo ovlivňuje nerovnosti v české společnosti, její soudržnost, výskyt a šance na překonání špatné sociální situace, nižšího vzdělání rodičů apod. V mezinárodních srovnáních a výzkumech např. OECD patří Česká republika dlouhodobě k zemím, kde jsou vzdělanostní výsledky a vzdělanostní dráhy dětí nadprůměrně silně ovlivněny jejich sociálním původem a jsou tak silně ovlivněny mimoškolními faktory. Pro vaši představu: dlouhodobě zhruba ze 60 a 70 srovnávaných zemí je Česká republika z hlediska síly vlivu sociálního původu na vzdělanostní dráhu dětí asi čtvrtá, pátá s nejsilnějším efektem.

Česká republika dosud čerpá informace o váze sociálního původu a nižší přidané hodnotě školy pro šance dětí zejména z mezinárodních výzkumů PISA. A protože se dlouhodobě nedaří zlepšovat výsledky žáků pramenící z jejich sociálního původu, je nutné zavést pravidelné sledování a na základě našeho vlastního podrobného šetření provádět vývoj jak vzdělanostních drah a šancí dětí právě na základě jejich ekonomického, sociálního a etnického původu. To vše je nezbytné pro efektivní zavádění a využívání školské politiky, pro její optimalizaci včetně finančních investic.

Je potřeba zdůraznit, a pro vaši představu, že u nás mají tyto nerovnosti mimořádně významný územní dopad na snižování šancí dětí z některých regionů bez ohledu na jejich individuální schopnosti. To znamená pro poslance z Moravskoslezského kraje, Ústeckého kraje, Karlovarského kraje, částečně Olomouckého kraje je to opravdu silné téma a hledání odpovědi na to, proč jsou děti v těchto regionech strukturálně zatížené znevýhodněny a mají nižší šance na dosahování vyšších stupňů vzdělání, je skutečně relevantní.

Moje osobní zkušenost je, že i v těch nejtěžších oblastech sociální dynamiky, pokud nejsou kvalitní informace, nezačne se nic řešit. Teprve v okamžiku, kdy

informace jsou, je možné začít politiky optimalizovat a začít se vůbec bavit o tom, jak zmíněný problém řešit.

Z obecného hlediska se domnívám, že bychom také měli mít zájem vědět, jak se vyvíjí šance našich dětí v mezinárodním srovnání a pro jejich schopnost obstát na evropském pracovním trhu. Ukazuje se totiž, že v těch generacích, které žily v uzavřeném prostředí, neměly možnost se seznamovat s evropským vzděláním v nejrůznějších oborech, a to znamená, dnes rodiče nejsou schopni své děti podpořit znalostí tohoto prostředí, není náš školský systém schopen tuto věc doplnit a tyto kompetence jim dát. Proto máme tak malé podíly dětí, které vyjíždějí na zahraniční studijní stáže a pobyty, proto se tak těžko uplatňujeme na evropském pracovním trhu. Protože jde o standardní typ šetření zejména ve vyspělých zemích, svým pozměňovacím návrhem alokuji odpovědnost za pravidelné každoroční dostatečně detailní měření sociálních nerovností a nerovností šancí do kompetence České školní inspekce a měla by to být rutina a výsledky a informace by měly být k dispozici nejširší veřejnosti, ať už se to týká školské veřejnosti, nebo správní, regionální, místní a dalších orgánů, včetně odborné veřejnosti, pro srovnání.

Děkuji vám za pozornost a případně i za podporu tohoto návrhu. Je to opravdu důležité. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Gabalovi za jeho vystoupení. Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Rostislav Vyzula, připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte mi, abych obrátil vaši pozornost na jednu záležitost, která se týká školského zákona, a to v části první článku jedna, novelizační bod číslo 31. Navrhuji jej bez náhrady zrušit. A vzhledem k tomu, že bych se přihlásil potom v podrobné rozpravě k tomuto návrhu, tak bych jej teď jenom krátce odůvodnil.

Novelizační bod číslo 31 v části první článek jedna novely mění § 50 školského zákona v tom smyslu, že doplňuje odst. 4 následovně. Cituji: "Pokud se cizinec, který nemá trvalý pobyt na území České republiky, neúčastní vyučování nepřetržitě po dobu nejméně 60 vyučovacích dnů a nedoloží důvody své nepřítomnosti v souladu s podmínkami stanovenými školním řádem, přestává být dnem následujícím po uplynutí této doby žákem školy."

Je tady určitá diskrepance, která by mohla vést k diskriminaci cizinců. Já bych se to jenom pokusil definovat. Pojem cizince je definován v ustanovení § 20, přičemž cizinci se zde rozumějí občané Evropské unie a jejich rodinní příslušníci, jakož i občané třetích států, kteří mají stejné podmínky pro přístup ke vzdělávání definovanému v odst. 2 písm a) až d). Navrhovaný odst. 4 zavádí odlišný režim pro cizince, když na tyto se dle výše uvedených ustanovení vztahuje povinná školní docházka, měli by mít dle § 20 stejné podmínky pro přístup ke vzdělání. Jestliže však tito nemají povolený trvalý pobyt, což je ovšem odlišný institut od oprávnění pobývat

dle § 36, pak v případě šedesátidenní neomluvené absence přestávají být žáky školy, což však občana České republiky potkat nemůže. Tedy jde o to, abychom nediskriminovali cizince z Evropské unie, poněvadž jsou známy výsledky jednání Evropské komise, která již tuto diskriminaci například v případě Španělského království řešila, a mohlo by to být předmětem potom zbytečného soudního jednání.

To je vše. Já vám děkuji za pozornost a pochopitelně i případnou podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Rostislavu Vyzulovi a jako poslední řádně přihlášený v obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych se na úvod svého vystoupení chtěl nejprve zmínit k tématu, které teď tady připomněl pan kolega Vyzula, a to jsou podmínky pro účast na vzdělávacím procesu pro cizince – ne příslušníky Evropské unie. Já si vzpomínám, jak jsem tady před mnoha lety jako tehdy krajský hejtman předkládal krajský návrh zákona, který by právě umožnil těmto dětem přístup nejenom ke vzdělání, ale i k aktivitám, které jsou nabízeny našimi školami mimo hlavní vzdělávací proces, tedy třeba školní stravování nebo účast na kroužcích a mimovzdělávacích aktivitách. Tehdy byl ten návrh jako návrh krajský smeten ze stolu, ale vidím, že nakonec tedy na to dochází a že přes vady, které pan kolega Vyzula právem vytýká, tito naši vlastně spoluobčané mají právo na vzdělání podobné jako děti naše.

Dále bych chtěl už teď v rámci svého připraveného příspěvku upozornit na několik věcí, zejména tedy § 19. který ukládá ministerstvu stanovit vyhláškou různé procesní věci pro zajištění právě naplňování tohoto zákona, konkrétně tedy písmeno h), které stanoví podmínky pro využití asistenta pedagoga. Musíme si uvědomit, jak velký význam má tento institut, protože chceme-li integrovat děti s větší nebo menší mírou postižení do hlavního proudu vzdělávacího procesu, je podle mého názoru osoba a funkce asistenta pedagoga nezbytná. Navíc na pedagogických fakultách probíhá příprava učitelů pro základní školy ve strukturovaném studiu, to znamená, studenti ukončí první, bakalářský stupeň, a na to ještě musí absolvovat stupeň magisterský, protože stát se učitelem je možné pouze pro ty, kteří absolvovali magisterský stupeň studia. Absolventi, kteří by z jakýchkoliv důvodů chtěli skončit své studium bakalářským titulem, jim jsou umožněna vlastně v tomto oboru učitelství jenom asi dvě možná uplatnění – člověk angažovaný při přípravě volnočasových aktivit dětí, případně tedy asistent pedagoga. Proto se přimlouvám za to, aby právě působnost tohoto asistenta byla v doprovodných usneseních a doprovodných dokumentech, které ministerstvo bude připravovat, velmi důkladně zvážena.

Dále bych se chtěl vyjádřit k registru pedagogických pracovníků. To, co myslím hlavně můžeme vytýkat, je, že vlastně dává k dispozici poměrně i soukromá data učitelů, již tady kritizoval můj kolega poslanec Radim Holeček. Já bych se chtěl podívat na jinou věc, kterou bych tomuto registru chtěl vytýkat, a to je to, že mnozí

z nás, myslím, že i pan poslanec Kořenek se tak zmiňoval, a nakonec i určitá mediální interpretace tohoto paragrafu zaznívá v našich médiích, že by tento registr mohl pomoci k tomu, aby školy mohly lépe získávat nedostatkové aprobace učitelů do svých učitelských sborů. Mám tedy obavu, že to k tomu bohužel nepřispěje, protože některé nedostatkové aprobace, mám teď na mysli třeba a aprobace matematika – fyzika, tedy zejména učitelství fyziky je velmi úzkoprofilové, velmi malý počet absolventů středních škol se odhodlává jít na pedagogické fakulty studovat fyziku. Samozřejmě je to proto, že je to obor velmi náročný ať už z hlediska studia samotného, nebo potom i z hlediska výkonu učitelské praxe. Podobný osud stíhá matematiku. Já si tedy myslím, že počet budoucích učitelů matematiky, případně těchto aprobací, nezvýšíme tím, že budeme tvořit registr pedagogických pracovníků, jehož existence jednak tedy zatíží ředitele škol další administrativní činností a jednak samozřejmě také otevře určité osobní údaje učitelů. Proto bych se připojil k těm poslancům a poslankyním, kteří budou hlasovat pro vyřazení tohoto paragrafu, konkrétně § 28a, z předloženého návrhu.

Konečně můj poslední bod, kterému se chci věnovat, je § 32 našeho návrhu, který hovoří o zákazu činnosti a propagace politických stran a hnutí a zákazu reklamy. Samozřejmě nic proti tomu, aby na školách nebyla povolena činnost politických stran a jejich propagace, to všichni víme a souhlasíme s tím a samozřejmě také všichni tento paragraf respektujeme.

Ale pak je zde další paragraf (odstavec), který mluví o zákazu reklamy –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji. O zákazu reklamy, ale také o zákazu nabízení k prodeji anebo prodeje samotného. Jednak tedy se už toto poměrně citlivé téma v názvu paragrafu neobjevuje, tam to končí tou reklamou, o zákazu prodeje se tam tedy nehovoří. Přitom je to poměrně citlivé, protože je tady zakazován prodej potravin, které jsou v rozporu s výživovými požadavky na zdravou výživu dětí, žáků a studentů. Kdo tyto požadavky bude určovat? No, v další větě se říká, že to bude určovat ministerstvo vyhláškou, nebo dvě ministerstva vyhláškou. Tedy to zase bude ministerský úředník, který ve své moudrosti bude vědět, které jsou ty výživové požadavky.

Takovéto vágní stanovení může být poměrně nebezpečné. Mám s tím svou vlastní zkušenost. Když jsem kdysi při zakládání soukromé školy jako novopečený ředitel psal školní řád, tak jsem tam tenkrát také napsal takové vágní ustanovení, že je zakázáno donášet do školy látky zdraví škodlivé. Měl jsem na mysli, kdyby možná někoho napadlo donést nějaký alkohol nebo nedejbože drogy, načež jeden chytrý student opáčil, zdali se ten zákaz také vztahuje na chleba se sádlem, který je také možno vnímat jako zdraví škodlivý, i když generace našich dědů na něm vyrostly a byla to pro ně docela kýžená potravina.

Proto si myslím, že je lepší, a myslím, že je tady určitá příprava podrobnějšího výčtu těch nápojů a potravin, které skutečně škodí, tedy řekněme nápojů například podle obsahu kofeinu, a to se dá poměrně přesně stanovit. Co třeba mléko? Mléko je považováno jistě za zdravou potravinu, ale je považováno za stejně zdravou potravinu mléko zbarvené nebo mléko oslazené, doplněné o nějakou umělou ochucovací přísadu? To prostě tady samozřejmě z toho přímo neplyne. Bude to dáno na vůli ministerských úředníků, a proto si myslím, že tento paragraf také v tom návrhu podle mého názoru není vhodně umístěn.

Já jsem žádný pozměňovací návrh nepřipravil, jenom chci vyjádřit svůj názor, který z těchto dvou důvodů k tomu návrhu příliš pozitivní není.

Děkuji mnohokrát a tím se s vámi loučím. Na shledanou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Zahradníkovi. Nyní ještě v obecné rozpravě předseda klubu KDU-ČSL, pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení kolegové, již jen několik poznámek k novele školského zákona. Poněvadž jsem také místopředseda školského výboru, účastnil jsem se těch debat, tak bych tady chtěl na některé příspěvky drobně reagovat. Záměrně vystupuji až jako poslední s přednostním právem, právě proto, že jsem tady celou tuto obšírnou debatu poslouchal, abych si ještě některé věci ujasnil nebo na jiné mohl reagovat.

Myslím si, že té problematice byla věnována patřičná pozornost jak na podvýborech, tak potom na samotném školském výboru. Někteří kolegové se tady jenom zopakovali, jiní své názory, podněty a připomínky rozšířili nebo sdělili ještě něco nového.

Takže mi dovolte, abych nejdříve zdůraznil podporu KDU-ČSL individuálnímu vzdělávání neboli domácímu vzdělávání. Jsme přesvědčeni, že jednak je funkční na prvním stupni, kde je již patnáct let součástí standardního vzdělávacího systému, a také pokusné ověřování tohoto domácího vzdělávání na druhém stupni probíhá již osmým rokem a Národní ústav pro vzdělávání doporučuje legislativní ukotvení tohoto domácího vzdělávání pro druhý stupeň.

Já sám jsem se tomu docela obšírně věnoval a víte, že i v jiných záležitostech se snažíme nejenom komunikovat, ale poznávat i terén, a tak bych si i dovolil polemizovat s tezemi, které tady zazněly, jako degradace povolání učitele. To si opravdu nemyslím. Já myslím, že je to docela nelehké rozhodnutí pro domácí vzdělávání už vzhledem k tomu, jaké nároky na toho, kdo vzdělává, to klade. To si opravdu nemůže troufnout každý. A také představa, že celé toto vzdělávání se odehrává jenom v pokoji někde na jednom místě v uzavřeném prostoru, si myslím, že je lichá. To vím z konkrétních situací, kdy jednak jsou předměty, kde je záhodno, že se schází více lidí a je pro ně k dispozici odborník, protože skutečně ne všechno třeba zvládnou rodiče samotní, takže i v tomto ten systém funkční je. A pak si myslím, že

právě ten individuální přístup dovoluje daleko více praktického poznávání, než umožňuje škola.

A když tady byla řeč o těch laboratořích, jakkoliv jsou velmi důležité, vzpomeňme si všichni, když v těch třídách, tehdy třeba se třiceti, čtyřiceti, dnes, dobře, jen s dvaceti žáky, tak si toho pokusu naplno užívali ti v předních řadách nebo ti, co tomu byli nejblíže, ti v druhých už tak jenom pokukovali a ti třetí už se bavili kolikrát o něčem jiném. Takže ono pak nejde říci, že musí být nutně tady v tomto nějaký hendikep to, když doma někdo někomu předvede něco, přímo tomu jedinci, a může se mu naplno takto věnovat.

Podporuji pozměňovací návrh paní docentky Putnové v tomto ohledu a myslím si, že jsme už vícekrát deklarovali, že tady vlastně je společný pohled většiny klubů, pokud vím, tak pěti klubů, což jsme opakovaně i na výborech připomínali.

Potom bych se chtěl vyjádřit také k otázce přípravných tříd. Je dobře, že se rozšiřují, ale naprosto mi není jasné, proč by se měly vyjmout z dotací nebo z podpory na provoz církevní třídy nebo církevní školství. Já kudy chodím a jezdím – a věřte, že jsem hodně v kontaktu se spoustou zařízení a se spoustou kolegů třeba z pedagogické fakulty, tak i ti upřednostňují pro svoje děti, a prosím vás, není to otázka konfese, ale když mohou, tak upřednostňují velmi často právě církevní školky, pokud jsou po ruce, nebo k dispozici, nebo základní školy, takže naprosto tento přístup nechápu. My bychom podle dosažených výsledků a podle zájmu o církevní školství měli spíše podporu pěstovat a zdůrazňovat, nikoliv je z něčeho vyjímat.

Co se týká školských rad, které, jak bylo řečeno, fungují od roku 2004, já si myslím, že svůj smysl mají, ale pakliže fungují, což se obávám, že v mnoha případech je to spíše formální záležitost a nenaplněná idea, což je škoda. Tady bych spíše požadoval, aby po těch x letech byla činnost školských rad a jejich funkčnost nějakým skutečně obšírnějším způsobem vyhodnocena. Tady bych narazil i na to – jsem pro spoluúčast rodičů na chodu a řízení školy, ale nesmí se to odehrávat tak, že jsou tito rodiče voleni naprosto formálně, nikde se nikomu ani nepředstavují.

Byl jsem sám při jedné takové situaci, kdy se prostě sbíraly hlasy úplně naslepo a jenom místní poradkyně nebo hospodářka říkala: "Jo, ta je dobrá, ta je slušná. Ten se věnuje tomu nebo onomu." Takže pokud je takové zastoupení, že vlastně rodiče vůbec nevědí, koho tam mají nebo o koho se mají opřít a kdo jejich zájmy reprezentuje, tak myslím, že je to zhola na nic. Věřím, že pokud ale by se podařilo nějakým způsobem školské rady oživit ve funkčnosti, tak naopak si myslím, že není namístě nebo není k dobru věci omezovat jejich kompetence v jakémkoliv směru, že by mohly být naopak velmi přínosné právě proto, aby škola fungovala tak, jak fungovat má.

Jinak bych také zdůraznil právo rodičů a veřejnosti na svobodný přístup k informacím. Ani tady nesouhlasím s žádnou redukcí. Myslím si, že i informace o kvalitě škol, jakkoliv můžeme polemizovat, zpochybňovat různé žebříčky, koneckonců se s tím setkáváme, i co se týká různých srovnávání výzkumů volebních

a dalších, tak rozhodně bych nebránil žádným informacím tohoto typu. Myslím, že je to cesta špatným směrem.

Tato novela školského zákona – její hlavní záměr se týkal především oblasti změny přístupu ke vzdělávání žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami. Tady k tomu bylo řečeno už mnohé, takže už se nechci po někom opakovat nebo příliš polemizovat, protože ta polemika byla od podvýboru přes výbor a myslím, že je zřejmé, že se neshodnou ani odborníci. S řadou z nich jsem mluvil právě i na pedagogické fakultě. Nebylo to o pěti minutách, ale byly to vždycky hodinové rozhovory. Přijde mi po důkladné úvaze nejrozumnější asi podpořit pozměňovací návrh paní kolegyně Berdychové, totiž tu spornou nebo tolik diskutovanou pasáž, ten odstavec 5 paragrafu 16a, prostě vypustit. Takže já osobně podpořím tento pozměňovací návrh a doporučím to i poslancům klubu KDU-ČSL.

Na závěr mi dovolte, abych rovněž podpořil pozměňovací návrh pana kolegy Gabala, který se týká § 174 v druhém odstavci o provádění každoročního zjišťování v oblasti rovného přístupu ke vzdělávání zejména s ohledem na sociální a etnický původ dětí a žáků. Já se s tím plně ztotožňuji a myslím si, že to výrazně přispěje i k upřesnění kompetence České školní inspekce tady v těchto záležitostech.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Miholovi. Ptám se, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím. Pokud jde o návrhy, myslím, že tam nepadl žádný, o kterém bychom mohli hlasovat po obecné rozpravě.

Než zahájíme rozpravu podrobnou, budu konstatovat omluvu pana poslance Stanislava Humla od 14.30 do konce dnešního jednacího dne.

Zahajuji podrobnou rozpravu a první je přihlášen pan poslanec Petr Kořenek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, chtěl bych se jen velmi krátce přihlásit k písemným pozměňovacím návrhům v tisku 288. Jedná se o dva návrhy, které se vztahují k usnesení školského výboru a byly vloženy do systému pod čísly 1869 a 1870, a další dva pozměňovací návrhy, které jsou zaneseny v systému pod čísly 1871 a 1872. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Kořenkovi. Nyní v podrobné rozpravě paní poslankyně Pecková. Připraví se pan kolega Fiedler. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dámy a pánové, já bych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu, který je pod číslem 1811. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Karel Fiedler v podrobné rozpravě. Pan poslanec Karel Fiedler v podrobné rozpravě. Připraví se paní poslankyně Berdychová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý den. V podrobné rozpravě jen krátce – přihlašuji se ke sněmovnímu tisku 1422, což je pozměňovací návrh, který se týká tohoto školského zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Berdychová, připraví se paní kolegyně Nováková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Martina Berdychová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je do systému vložen pod číslem 1824.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Berdychové. Nyní paní poslankyně Nováková, připraví se paní poslankyně Semelová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji ta slovo. Dámy a pánové, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je vložen do systému pod číslem 1757. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Marta Semelová a připraví se paní poslankyně Putnová.

Kolegyně Semelová tady není, takže jí propadá pořadí. Zařadím ji na konec. (Poslankyně vbíhá do sálu.) Už je tady. Tak paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Chtěla bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu číslo 1599, který je zanesen v elektronické podobě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní poslankyně Putnová nyní. Připraví se paní kolegyně Dobešová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji za slovo. Chci se přihlásit k pozměňujícímu návrhu, který nese číslo 1889. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Dobešová. Prosím.

Poslankyně Ivana Dobešová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, přihlašuji se k dvěma pozměňovacím návrhům. Jeden je uvedený v elektronickém systému pod číslem 1892, druhý pod číslem 1896.

Dále mi dovolte, abych v zastoupení paní inženýrky Jaroslavy Jermanové přihlásila také její pozměňovací návrh, který je v elektronickém systému pod číslem 1336. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Alena Nohavová, potom pan poslanec Gabal. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Přihlašuji se ke svému pozměňovacímu návrhu, který byl vložen do systému pod číslem 1827.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Gabal nyní, poté pan poslanec Vyzula. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, vážený pane předsedající. Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu 1882, který se týká pravidelného měření nerovnosti vzdělanostních šancí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Vyzula, připraví se pan poslanec Snopek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu k tisku 288, jedná se o sněmovní tisk (dokument) 1728.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Snopek, připraví se paní poslankyně Bohdalová.

Poslanec Václav Snopek: Hezké poledne, dámy a pánové. Hlásím se k pozměňujícímu návrhu, který byl zařazen do systému pod číslem 1899. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Bohdalová. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, hlásím se ke svému pozměňovacímu návrhu k sněmovnímu tisku 288, který je v systému uveden pod číslem 1825.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji.

Poslední v podrobné rozpravě pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Hlásím se ke svému pozměňovacímu návrhu, který je vložen v elektronickém systému pod číslem 1848.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji.

To byl poslední písemně přihlášený poslanec, poslankyně v podrobné rozpravě. Ptám se, kdo se ještě do podrobné rozpravy hlásí. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím.

Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Ano, máte slovo, pane ministře

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěl bych vám předně poděkovat za podnětnou diskusi, která v drtivé většině byla kromě pár minut v odborné rovině. Za to bych chtěl velmi poděkovat. Také bych chtěl poděkovat za to, že velká část změn, protože jich tam napočítáte asi osmnáct nebo dvacet v té novele, tak vzhledem k tomu, že nikdo kriticky nevystupoval k většině těchto návrhů, tak to beru tak, že to je pozitivně vnímáno napříč politickým spektrem, a takto by to mělo být. Samozřejmě těch 21 nebo 22 pozměňovacích návrhů si nyní necháme stáhnout a dáme vám k tomu i odborné stanovisko naší legislativy. Takže ještě jednou děkuji za spolupráci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi školství. A nyní paní zpravodajka, jestli se nehlásí k závěrečnému slovu po podrobné rozpravě. (Nehlásila se.) Protože v podrobné rozpravě nepadl žádný návrh, který bychom měli hlasovat, končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 14.

Pokračovat budeme bodem číslo 15. Tím je

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 308/ - druhé čtení

Paní ministryně Šlechtová už je u stolku zpravodajů, protože bude přednášet z pověření vlády tento návrh, a vítám i pana kolegu Josefa Uhlíka, který je zpravodajem výboru. Prosím paní ministryni Karlu Šlechtovou, aby se ujala slova s uvedením návrhu zákona. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte, abych stručně uvedla tento bod.

Důvodem zpracování dané novely je především úprava zmocnění k vydání prováděcího předpisu, konkrétně vyhlášky, kterou se stanoví podrobnosti pro rozúčtování nákladů na dodávku tepla a centralizované poskytování teplé vody mezi příjemci služeb. V této souvislosti je v novele upraveno zrušovací ustanovení, kterým se ruší zmocnění k vydání stávající vyhlášky, které je dosud obsaženo v energetickém zákonu. Novelou zákona o službách budou odstraněny problémy, které jsou vyvolány současnou úpravou zmocňovacího ustanovení, které je podle názoru vládní legislativy pravděpodobně v rozporu s ústavními principy České republiky na požadavky ustanovení mezí zákona při vydávání podzákonných předpisů.

Novela reaguje i na změnu zákona číslo 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, kde je mimo jiné uvedena povinnost instalovat do bytu přístroje registrující dodávku tepelné energie, a to úpravou obsaženou v § 6 odst. 1, kde se stanoví možnost rozúčtování nákladů na teplo a teplé užitkové vody podle jiných pravidel, než stanoví vyhláška, avšak vždy odvozeně z náměrů měřičů tepla a tepelné energie.

Dalšími důvody k návrhu novely zákona o službách je odstranění zbytečné tvrdosti zákona v případě uplatnění pokuty při neplnění povinnosti poskytovatele služeb nebo příjemce služeb, kdy se zákonem stanovená výše pokuty jeví značně vysoká – 100 korun za každý započatý den prodlení.

Dále zrušení ustanovení o možnosti uplatnění poplatků z prodlení, protože občanský zákoník již nadále s institutem poplatků z prodlení nepočítá a pro případy z prodlení s peněžitým plněním upravuje pouze možnost účtovat úrok z prodlení. V praxi působí tato dvojkolejná úprava velké problémy.

Dalším důvodem je sjednocení názvosloví.

Vládní návrh zákona o službách, ve stručnosti, byl v prvním čtení projednáván 29. října 2014 a byl přikázán k projednání a projednán ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a podvýboru pro bytovou politiku. S pozměňovacími návrhy obsaženými v usnesení číslo 78 výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoje ze dne 12. listopadu Ministerstvo pro místní rozvoj souhlasí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Karle Šlechtové. Konstatuji, že tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 308/1. Žádám pana zpravodaje výboru pana poslance Josefa Uhlíka, aby přenesl zpravodajskou zprávu. Prosím.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj ze dne 12. listopadu 2014. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 16. schůzi po odůvodnění Ing. Zdeňky Pikešové, ředitelky Úřadu Ministerstva pro místní rozvoj, po zpravodajské zprávě poslance Ing. Josefa Uhlíka a po rozpravě přijal tříbodové usnesení, kterým za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 308, návrh, projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. – Pozměňovacích návrhů je deset, z nichž devět se týká upřesnění pojmů a sladění s legislativou obdobného charakteru. Desátý pozměňovací návrh se týká účinnosti zákona, kdy se posouvá na 1. leden 2016.

Za druhé zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, což tak činím. Za třetí pověřuje předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny.

Zatím děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Do té se přihlásil pan poslanec Plzák a já mu hned uděluji slovo. Zatím jediný přihlášený do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, paní ministryně zde zdůvodnila, proč dochází k novele tohoto tzv. zákona o službách, že se jedná hlavně o to, aby se odstranila diskrepance mezi novým občanským zákoníkem a stávajícím zákonem. Já bych chtěl upozornit na oblast, která si myslím, že není v tomto zákoně a v té novele úplně dobře řešena, a to se jedná o rozúčtování nákladů na teplou a studenou vodu a nákladů na rozúčtování tepla.

Co se týká rozúčtování tepla a teplé vody, je tato oblast poměrně dobře a podrobně řešena, a to v § 6 novely tohoto zákona, a odkazuje na další prováděcí

právní předpis v § 7. Ne tak je tomu v případě studené vody, kde tohoto rozúčtování se týká § 5, a tady bych rád citoval. Týká se to, a ta specifikace je poměrně vágní, budu citovat z § 5 odst. 2.

Nedojde-li k ujednání nebo rozhodnutí družstva nebo společenství, rozúčtují se náklady na služby takto: a) dodávka vody a odvádění odpadních vod v poměru naměřených hodnot na podružných vodoměrech; není-li provedena instalace podružných vodoměrů ve všech bytech nebo nebytových prostorách v domě, rozúčtují se náklady na dodávku vody a odvádění odpadních vod podle směrných čísel roční spotřeby. – Není zde žádný odkaz na další podzákonnou normu, případně vyhlášku, která by řešila to, co se stane, nebo jak se má rozúčtovat, nebo jaké vodoměry se mají použít, kolik jich má být, kde mají být umístěny, jak se má postupovat při poruše vodoměru, jak účtovat, když nelze zjistit stav na vodoměru zaviněným či nezaviněným uživatelem bytu, jak postupovat při změně uživatele bytu a kdo odpovídá za pravidelné ověřování vodoměrů a dalších podrobností.

Tyto podrobnosti by podle mého názoru měly být upraveny podzákonnou normou, případnou vyhláškou, ale jelikož Ústava nám umožňuje vydat prováděcí předpis pouze na základě zákona, v podrobné rozpravě bych rád uvedl pozměňovací návrh, který by tuto nedokonalost měl odstranit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Eviduji jeho přihlášku do podrobné rozpravy. Ptám se, kdo další do obecné rozpravy. Nikoho nemám ani nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou a žádám pana Plzáka, aby přednesl svůj pozměňovací návrh, potom pan zpravodaj se hlásí do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Takže můj pozměňovací návrh by se týkal zmíněného § 5 odstavce 2 písm. a) a zněl by následovně. Písmeno a) Stávající úprava je: "dodávka vody a odvádění odpadních vod v poměru naměřených hodnot na podružných vodoměrech;" Nyní by bylo doplněno: "podrobnosti pravidel pro rozúčtování dodávek vody podle podružných vodoměrů jsou uvedeny v prováděcím právním předpisu, kterým se stanoví podrobnosti pro rozúčtování a vyúčtování nákladů na dodávku tepla a centralizované poskytování teplé i studené vody." Dále již pokračuje stávající text. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Nyní pan zpravodaj poslanec Josef Uhlík v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Uhlík: Tak ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Chtěl bych vás seznámit a jenom říct, že jsem načetl pozměňovací návrh, jednoduchý, nachází se ve sněmovním dokumentu 1812. Týká se jenom předložky a jedná se o to, aby se právní výklad nemusel vykládat dvojím způsobem. Je to jenom zpřesnění.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Uhlíkovi. Kdo dál v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím a podrobnou rozpravu také končím. Nepadl žádný návrh, který by měl být hlasován. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Ano, prosím, ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová. Máte slovo

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji za slovo. Já bych se jenom ráda vyjádřila k pozměňovacímu návrhu pana poslance Plzáka. Daná věc je řešena vyhláškou a nesouhlasím, aby byla součástí té jeho novely. Děkuji. A souhlasím s panem Uhlíkem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan zpravodaj, jestli má zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak. Končím druhé čtení tohoto návrhu, bod číslo 15. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji.

Pokusím se ještě projednat bod číslo

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - druhé čtení

Za ministra životního prostředí Richarda Brabce uvede tento tisk paní ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová. Prosím, aby se u stolku zpravodajů připravil pan zpravodaj Miloš Babiš, který je zpravodajem tohoto tisku. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, v zastoupení pana ministra Brabce bych si dovolila přečíst úvodní slovo pro tento zákon.

Dovoluji si vám předložit k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů. Cílem návrhu zákona je zajištění plné kompatibility české právní úpravy se směrnicí INSPIRE. Jedná se o směrnici 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství, a to tak, aby se Česká republika vyhnula zahájení řízení o porušení Smlouvy o fungování Evropské unie ze strany Evropské komise. Směrnice INSPIRE zakotvuje pravidla pro založení evropské infrastruktury prostorových dat.

Základní principy směrnice jsou: prostorová data mají být sbírána a vytvářena pouze jednou, to znamená jedním subjektem, zajištění možnosti kombinovat prostorová data z různých zdrojů a sdílet je mezi mnoha uživateli a aplikacemi, zajištění snadnějšího vyhledávání a zveřejňování prostorových dat. (V sále je hlučno.)

Evropská komise v lednu 2013 upozornila Českou republiku v rámci tzv. pilotního projektu na některé nedostatky při transpozici této směrnice. Předmětem kritiky byla zejména chybějící nebo nesprávná transpozice některých definic a pojmů, se kterými směrnice pracuje, a nesprávné provedení požadavků směrnice, aby důvody, pro které je možné odepřít zpřístupnění prostorových dat, byly vykládány restriktivním způsobem.

Předložený návrh představuje novelu technického charakteru, která zpřesňuje stávající právní úpravu –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás na chvilku přeruším a poprosím sněmovnu o klid. Já bych jenom byl rád, abychom v klidu mohli dojednat do polední přestávky tento tisk. A ty, kteří budou diskutovat o něčem jiném, prosím, aby tak učinili v předsálí.

Prosím pokračujte.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji. Předložený návrh představuje novelu technického charakteru, která zpřesňuje stávající právní úpravu zpřístupňování prostorových dat. K věcným změnám v předmětném materiálu nedochází. Předkládaný návrh mimo jiné zavádí nové legální definice některých pojmů, např. metadata nebo služby založené na prostorových datech, pravidlo, podle kterého lze v případě průběžně aktualizovaných dat velkého objemu požadovat úhradu za prohlížecí služby pouze tehdy, pokud tato úhrada slouží k zajištění, zachování a údržby prostorových dat a zachování odpovídajících služeb založených na prostorových datech, povinnost restriktivního výkladu důvodů odepření zpřístupnění prostorových dat.

Návrh zákona byl dne 21. října 2014 projednán v prvém čtení Poslaneckou sněmovnou, dne 12. listopadu 2014 ve výboru pro životní prostředí Poslanecké sněmovny. Žádné pozměňovací návrhy nebyly uplatněny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Karle Šlechtové a konstatuji, že tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 298/1 a 298/2. Prosím tedy pana zpravodaje Miloše Babiše, aby se ujal slova se svou zpravodajskou zprávou. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miloš Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych vás seznámil s usnesením, které výbor pro životní prostředí na své 15. schůzi dne 12. listopadu 2014 přijal k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, tisk 298. Po odůvodnění náměstka ministra

životního prostředí Ing. Vladimíra Many, zpravodajské zprávě poslance Miloše Babiše, po rozpravě výbor pro životní prostředí za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh schválila. Za druhé pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, za třetí zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona ve schůzi výboru pro životní prostředí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku pana poslance Jana Zahradníka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl připomenout nejprve, že jsme k tomuto návrhu diskutovali v prvním čtení a zejména pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura kritizoval složitý jazyk, nesrozumitelnost předloženého materiálu. Když jsem to pak studoval, tak jsem si říkal, že asi když tedy mají být tyto pojmy definovány, tak ten exaktní jazyk asi je namístě, nebo aspoň to jinak nejde. Takže se nebudu ve svém příspěvku nějak zase vracet k této kritice. Já jsem pak kritizoval možnost odmítnout zveřejnění některých dat. I to myslím si, že je nějak v tom zákoně vysvětlené.

Ale chtěl bych se zaměřit na dvě věci. První věcí je, že v § 11b se obcím přidávají ještě dvě povinnosti. Totiž obce zpřístupňují data, pouze pokud tvorbu, shromažďování nebo šíření těchto dat ukládá zvláštní právní předpis. Původně tam bylo pouze slovo tvorba, novela přidává i shromažďování nebo šíření. Tady je třeba vzít v úvahu i to, zdali, i když tedy zákon říká, že dopad na veřejné rozpočty je nulový, zdali právě tyto povinnosti nezatíží obce nutností pořizovat si nějaké nové informační systémy, případně nějaké nové nosiče dat, což by tedy jejich rozpočty zatížilo.

Druhá věc, o které se chci zmínit, se týká § 12 stávajícího zákona, tedy paragrafu, který není předmětem vládního návrhu. Ten § 12 hovoří o zprávě o stavu životního prostředí. Je to zpráva, jejíž projednání je na programu této schůze Sněmovny a my se k němu asi dostaneme v nějakém tom pokračování únorovém, protože je to bod, který má číslo větší, než je jedno sto. Přesto k tomu chci hovořit.

Do roku 2009 Ministerstvo životního prostředí vydávalo krajské zprávy o životním prostředí, což byly materiály, které nějak souvisely s tou zprávou o životním prostředí České republiky, vycházely z dat, která byla shromážděna pro tu velkou zprávu, a já musím doložit ze své zkušenosti, že krajům tyto zprávy velmi pomáhaly. Stát totiž ukládá krajům celou řadu povinností, které kraje musí plnit, zpracovávat různé zprávy, záměry, plány rozvoje, strategie územního rozvoje a tam se jim exaktní informace o stavu životního prostředí, navíc každým rokem předkládané, velmi hodí. Proto před rokem výbor pro životní prostředí svým

usnesením požádal vládu, aby zvážila možnost vydávání těchto zpráv v dalších letech, a to v elektronické podobě.

Zjistil jsem, že vláda, nebo lépe řečeno tedy ministerstvo nějak snad zvažuje tento návrh nebo tuto žádost, ale k nějakému závěru nedošlo. Ani negativně, ani pozitivně se na jednání výboru pan náměstek nevyjádřil. Proto jsem si dovolil předložit pozměňovací návrh, kterým by zákon uložil ministerstvu tyto krajské zprávy o životním prostředí předkládat. Dělo by se to tak, že by se do § 12, o kterém jsem hovořil, vložil nový odstavec číslo 4, který by zněl: "V návaznosti na zprávu o stavu životního prostředí České republiky zpracovává Ministerstvo životního prostředí jedenkrát za rok zprávy o stavu životního prostředí jednotlivých krajů. Tyto zprávy musí být zveřejněny v elektronické podobě do tří měsíců od schválení zprávy o stavu životního prostředí České republiky."

Toto ustanovení navazuje na předchozí povinnosti, které jsou vládě uloženy, i ty časové limity tam souhlasí. Myslím si, že vytvoření těch zpráv nijak příliš nezatíží, ministerstvo nebude muset provádět nějaký nový sběr dat, protože ty datové údaje, které jsou shromážděny pro zprávu o stavu životního prostředí firmou Cenia, která to dělá, tak samozřejmě každá ta datová položka má původ v nějakém kraji, budou moci být roztříděny a podle krajů pak shromážděny. Formát, který by zprávy mohly mít, je k dispozici na stránkách Cenie, protože tam je možné najít, jak ty zprávy vypadaly do té doby, dokud byly do roku 2009 vydávány.

Dovolím si tedy přihlásit se do podrobné rozpravy a v té bych se potom k tomuto pozměňovacímu návrhu formálně přihlásil. V tuto chvíli děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Zahradníkovi. Eviduji jeho přihlášku do podrobné rozpravy.

Vzhledem k tomu, že na 13. hodinu je plánován výbor organizační, přeruším jednání schůze s tím, že do obecné rozpravy a s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Michal Kučera. Zatím nikdo další. Ještě před přerušením schůze konstatuji omluvu z odpoledního jednání z pracovních důvodů pana poslance Stanislava Mackovíka.

Je 13.03. Ve 13.08 nejpozději začne organizační výbor. Ostatním přeji dobrou chuť a sejdeme se ve 14.30.

(Jednání přerušeno ve 13.03 hodin.) (Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pěkné odpoledne, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Je 14.30 hodin a my budeme pokračovat v našem jednání odpoledním blokem. Budeme pokračovat projednáváním vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 298. Nacházíme se ve druhém čtení.

Prosím pana zpravodaje, případně pana ministra životního prostředí, je-li přítomen, aby zaujali místa u stolku zpravodajů. Obecná rozprava byla přerušena před polední přestávkou. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslaněe, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Já bych jenom velice krátce vystoupil vzhledem k tomu, že tady není přítomen pan ministr Brabec, tak pouze s podporou pozměňovacího návrhu, který tady přednesl pan poslanec Zahradník s tím, že by zprávy o stavu životního prostředí měly zpracovávat i jednotlivé kraje. Myslím si, že tyto krajské zprávy umožní lépe cílit a směřovat podporu zejména ke krajům se silnou ekologickou zátěží, to znamená k Ústeckému kraji a ke kraji Moravskoslezskému.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi a ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestli nikdo takový není, končím obecnou rozpravu a zahajuji podrobnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych se chtěl v podrobné rozpravě přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který jsem již přečetl v rozpravě obecné. Jenom připomínám, tento návrh stanoví povinnost Ministerstvu životního prostředí v návaznosti na zprávu o životním prostředí České republiky vypracovávat zprávy o životním prostředí za jednotlivé kraje, čili ministerstvo shromáždí agregované údaje z velké zprávy do malých zpráv a bude to vydávat ministerstvo. Můj pozměňovací návrh byl zařazen do systému jako sněmovní dokument s číslem 1878.

Děkují za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Není nikdo takový, končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova paní ministryně, případně pana zpravodaje. Není zájem, končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Dalším bodem je

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb.,
o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb.,
o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 266/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr kultury Daniel Herman. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, Ministerstvo kultury předložilo uvedený návrh zákona vládě v souladu s plánem legislativních prací vlády. Hlavním účelem navrhované právní úpravy je vytvořit změnou zákona o Českém rozhlasu podmínky pro rozšíření možností příjmu stanice mluveného slova Českého rozhlasu Českého rozhlasu Plus, a to v pásmu velmi krátkých vln. Jedná se o stanici, kterou Český rozhlas již v omezeném rozsahu vysílá a která posluchačům kromě zpravodajství přináší rovněž publicistiku a vzdělávací pořady zejména v oblasti vědy, techniky a historie.

Návrh obsahuje rovněž dílčí změnu zákona číslo 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, kterou se napravují legislativně technické nedostatky, mění se termín předkládání výroční zprávy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Poslanecké sněmovně a pro stanici Český rozhlas plus se zakotvuje zákaz zařazování reklamy a teleshoppingu.

Z navrhované právní úpravy neplynou žádné nároky na státní rozpočet ani ostatní veřejné rozpočty. Všechny náklady související s rozšířením možnosti vysílat stanici Český rozhlas Plus na velmi krátkých vlnách budou hrazeny z vlastních prostředků Českého rozhlasu.

Vláda projednala tento návrh zákona dne 9. července 2014 a usnesením číslo 526 jej schválila. První čtení návrhu zákona v Poslanecké sněmovně proběhlo 24. října loňského roku. Dne 12. listopadu 2014 proběhlo projednání tohoto návrhu zákona ve volebním výboru. Projednávání ale bylo přerušeno za účelem zpracování kompromisního pozměňovacího návrhu. Při následujícím projednávání návrhu zákona dne 7. ledna 2015 volební výbor předložené pozměňovací návrhy schválil a usnesením číslo 70 doporučil Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s tímto vládním návrhem zákona ve znění přijatých pozměňujících návrhů.

Děkují za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi Danielu Hermanovi. Tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání volebnímu výboru. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisky 266/1 a 266/2. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Stanislav Berkovec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám příjemné odpoledne. Dovolte krátkou exkurzi do této problematiky, jak se k ní postavil volební výbor, který se snaží na to nahlížet opravdu komplexně a velmi zodpovědně.

V České republice je v podstatě takzvané duální rozhlasové prostředí, to znamená, že na jedné straně máme veřejnoprávní rozhlas, který ke svému vysílání využívá 13 regionálních studií a vysílá 8 celoplošných stanic, na druhé straně jsou to soukromí licencovaní provozovatelé rozhlasového vysílání, kterých je 51 a provozují 94 stanice.

Ta novela je v podstatě velmi jednoduchá. Snaží se poskytnout co nejlepší veřejnou službu a v podstatě pokrýt stávající vysílání stanice mluveného slova, která už se vysílá pod názvem Český rozhlas Plus a která vlastně vznikla sloučením Rádia Leonardo, Rádia Česko a Rádia Český rozhlas 6. Protože v současné době je tato stanice provozována na středních vlnách a pomocí digitálního šíření, tak tady jde o navýšení kmitočtů VKV.

Volební výbor si byl vědom toho, že by návrh mohl vzbudit obavy z narušení z duálního rozhlasového prostředí, a také vzbudil. My jsme tedy využili možnosti prodloužené lhůty k projednání a iniciovali jsme jednání vedení Českého rozhlasu s Asociací provozovatelů soukromého vysílání, protože ti se možná právem obávali toho, že dojde k narušení tržního prostředí, i když v současné době na rozhlasovém trhu Český rozhlas zaujímá podíl 21 %, což je mimochodem jeden z nejmenších podílů v současné Evropě. Nicméně je tam ve hře také využívání sponsoringu obchodních sdělení při vysílání kulturních a sportovních pořadů. Dovolte mi, abych osobně poděkoval za vstřícný přístup všem při těchto jednáních, ať už je to generální ředitel Českého rozhlasu pan Peter Duhan, anebo jsou to zástupci asociace, které při jednáních v podstatě vedl pan Michel Charlie Fleischmann.

Takže výsledkem je doporučení volebního výboru Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s tímto vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a také zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Všichni jste dostali tohle jako sněmovní tisk 266, a jak už tady říkal pan předsedající, také monitorování zasedání našeho výboru v tisku 266/1 a také znění pozměňovacích návrhů, které jsou obsaženy ve sněmovním tisku 266/2. Toť vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli se hlásí pan poslanec Komárek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Pane předsedající, dámy a pánové, v podstatě nemám co dodat k tomu, co řekl pan zpravodaj, tak se jistě divíte, proč vystupuji.

Chci v návaznosti na jednání volebního výboru navrhnout určité doprovodné usnesení, nikoliv pozměňovací návrh, ale pouze jakousi deklaraci, která naváže tuto tzv. malou novelu na velkou novelizaci zákona o Českém rozhlasu. Já bych to tady stručně přerecitoval a pak bych v podrobné rozpravě to načetl.

Doprovodné usnesení, o kterém jsme – abych byl čestný – jednali i ve volebním výboru, ale nebylo přijato většinou, přesto bych rád podobné usnesení předložil k laskavému uvážení vám, dámy a pánové poslanci. Čili to znění by bylo asi takhle: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá ministra kultury České republiky a volební výbor, aby do připravované novely zákona o Českém rozhlasu ve znění pozdějších předpisů zpracovali ustanovení o programové specifikaci jednotlivých celoplošných okruhů Českého rozhlasu, případně i s vymezením programových prvků zpravodajství, publicistiky a kultury tak, aby byly jednoznačně definovány obsahové nástroje veřejnoprávní služby a základní obsahový rámec jejího naplňování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Hlásí se pan poslanec Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo, pane předsedající. Přeji hezké odpoledne.

Kolegyně a kolegové, o mně je známo, že jsem na straně a budu na straně veřejnoprávních médií. Připomenu, že jsem před svou politickou kariérou dvanáct let působil jako člen managementu Českého rozhlasu, takže jsem ještě zažil přípravy na onu stanici Český rozhlas Plus. Vy, kteří tu problematiku neznáte detailně, tak po řadu několika let rozhlas provozoval relativně malinkaté, řekněme experimentální stanice nebo experimentální programy typu Český rozhlas Leonardo, zpravodajskou stanici atd. Pak je všechny sloučil do jednoho, právě do oné stanice mluveného slova Český rozhlas Plus. Takže pro vás laiky v mediální problematice dá se říci volným přirovnáním, že je to taková jakási obdoba zpravodajské "24" v České televizi, jak už ji všichni dobře znáte.

Rozhlasu zatím nebylo umožněno právě, můžeme říci, díky zastaralosti toho zákona o ČRo, aby tuto stanici vysílal na FM vlnách, a on ji šířil tedy pouze v digitálním vysílání nebo po internetu. Tady se mu otevírá jakási možnost se rozšířit. Je argumentováno velmi pečlivě, a to jsme si pohlídali ve volebním výboru, že Český rozhlas nebude chtít žádné vysílače navíc. Je také jasně řečeno, že Český rozhlas nebude chtít žádné náklady navíc, že tedy si ušetří ze svého rozpočtu, respektive ta stanice už funguje, takže nebude navyšovat své náklady. A to všechno byly argumenty, které i mne přesvědčily pro to, abych tady ten návrh podpořil. (V sále je velký hluk.)

Všichni jsme z nějakých regionů, takže vám chci připomenout, že jsem se snažil pohlídat i to, aby nebyly omezeny regionální stanice Českého rozhlasu, tedy ta jednotlivá krajská studia. A i to je tedy ze strany Českého rozhlasu garantováno.

A snad poslední informace pro vás. Došlo sice na poslední chvíli, prakticky v předvečer jednání výboru, ale došlo i k dohodě ve věci onoho duálního systému vysílání právě mezi veřejnoprávním provozovatelem a těmi největšími hráči na soukromém trhu, tak aby ta křehká rovnováha, která byla nastavena v 90. letech, nebyla vychýlena.

Řada hlasů se ptá na to, jak to bude vypadat s digitalizací rozhlasového vysílání. A řada oponentů říkala: "Přinuťte rozhlas, aby digitalizoval už nyní." Tak vám chci sdělit a tímto vás i nepřímo pozvat, že na konci února se bude konat pod záštitou volebního výboru a pod mým laskavým moderováním a svolením pana předsedy Martina Komárka další seminář, který se bude jmenovat právě Digitalizace rozhlasového vysílání a převedení všech rádií do systému tzv. DAB, tedy Digital Audio Broadcasting. Takže i tomu se budeme věnovat a mohu za nás garantovat, že v tom budeme velmi aktivní, agilní a budeme se snažit, aby se ten proces velmi urychlil.

Závěrem bych se rád přimluvil a podpořil také to, co navrhuje Martin Komárek, ono doprovodné usnesení, tedy jakousi žádost Poslanecké sněmovny, nebo chcete-li apel směrem na pana ministra kultury, aby byly lépe a přesněji definovány programové okruhy Českého rozhlasu. Je to z jednoduchého důvodu. Sice máme Radu Českého rozhlasu, máme volební výbor, ale jaksi mluvit do programových otázek rozhlasu přece jen není tak jednoduché, a je to tak správně, musí být nastavena nějaká hráz mezi politickou scénou a veřejnoprávním médiem, ale na druhou stranu mělo by být jasně řečeno, co přesně nebo jaká je definice prvního kruhu, tak jak je to u České televize, jaká je definice druhého okruhu, třetího okruhu, teď tedy onoho nového. Takže i za toto doprovodné usnesení bych se rád přimluvil.

Děkují za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Martinu Kolovratníkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, dámy a pánové, dobré odpoledne.

Já jsem se chtěl ve své technické poznámce zeptat pana Kolovratníka, když propaguje tak nadšeně to digitální vysílání, které, jak je vidno v televizi, se velmi osvědčilo, jestli by se nevyjádřil k tomu, anebo to nechal na tom semináři možná, jak to bude s náklady. To, co jsem slyšel jako velký posluchač rozhlasu, tak se mi zdálo, že to je protiváha nákladová podstatně větší, než byla u televize. A zejména náklady na pořízení rozhlasového přijímače se tedy výrazně zvednou. A když pomyslím, kolik tady jezdí aut, a dneska téměř každé má rádio v autě, tak to bude transakce, která

bude mimořádně rozsáhlá. Tak jenom apeluji, aby se zvážila i tahle stránka věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hegerovi. Prosím, aby se příště na svého ctěného kolegu obracel mým prostřednictvím.

Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. S faktickou poznámkou pan poslanec Jandák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji vám. Vážené dámy, vážení pánové, myslím, že pan kolega můj předřečník trošku ťukl hřebíček na hlavičku, protože my všichni, kteří jsme déle sloužící, si toto uvědomujeme. Proto jsme vždycky velice jemně a diskrétně netlačili digitalizaci rozhlasu dopředu, že jsme si všichni uvědomovali, co to bude za obrovské množství nákladů nejenom pro stát, ale také pro důchodce, kteří leckdy žijí jenom u toho rozhlasu. Takže myslím, že všichni toto víme a že dál budeme pokračovat v tom, že se nebudeme tlačit příliš do digitalizace. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Jandákovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Já se pokusím na pana poslance Hegera reagovat velmi stručně. Za prvé, bude to pozvánka na onen seminář. Tam i tyto otázky budou zodpovězeny. Ty náklady – ony budou dva druhy nákladů. První náklady právě na pořízení technologií a vysílačů ze strany médií, tak jak jsme tu diskutovali kdysi u televizí. Tam se předpokládá, že lídrem, nebo budeme chtít a navrhovat, aby lídrem v tom byl právě Český rozhlas, který mimochodem teď v uvozovkách zápolí, a nechci říci soupeří, ale bojuje o vratky DPH a deklaruje, že pokud v té debatě o DPH bude úspěšný, tak právě ty peníze získané navíc investuje do rozvoje digitálních technologií.

Ale ta druhá otázka, ta mířila právě na ty přijímače, a to je pravda, to bude velmi těžké téma, protože dneska obyčejný přijímač, obyčejné rádio na digitální vysílání, obdoba tzv. tranzistoráku, stojí kolem pěti šesti tisíc, což je strašné, a nedovedu si představit, jak by si to lidé měli pořídit. Tohle víme. Já na to dnes neumím odpovědět. Určitě budeme počítat s tím, že vyvineme tlak na výrobce automobilů, aby se to rozšířilo do autorádií a bylo to součástí rádií, a samozřejmě budeme předpokládat, že tak jak se začne šířit to vysílání, že to bude jistá konkurenční výhoda pro rozhlasové stanice a bude se rozšířovat i trh a ty přístroje budou zlevňovat. Ale opakuji, to není předmět této debaty a určitě pozvu na ten seminář.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kolovratníkovi za faktickou poznámku. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud nikdo takový není, končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou, do které se hlásí pan poslanec Komárek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Pane předsedající, dámy a pánové, já jenom načtu již avizované prohlášení, či doprovodné usnesení Sněmovny, o kterém bych rád, kdyby Sněmovna hlasovala ve třetím čtení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá ministra kultury České republiky a volební výbor, aby do připravované novely zákona o Českém rozhlasu ve znění pozdějších předpisů zapracovali ustanovení o programové specifikaci jednotlivých celoplošných okruhů Českého rozhlasu, případně i s vymezením programových prvků zpravodajství, publicistiky a kultury tak, aby byly jednoznačně definovány obsahové nástroje veřejnoprávní služby a základní obsahový rámec jejího naplňování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pokud nikdo takový není, končím podrobnou rozpravu. Ptám se pana ministra, případně pana zpravodaje na závěrečná slova. Není zájem. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Než přejdeme k dalším bodům, což jsou první čtení, tak přečtu ještě omluvy. Nejprve dnes mezi 15 a 18.15 se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Bohuslav Chalupa, dále pak paní poslankyně Jana Lorencová se dnes omlouvá mezi 14.30 a 19.15 z pracovních důvodů.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo 20, což je

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 368/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, návrh zákona vychází z návrhu vypracovaného na základě usnesení vlády číslo 714 ze dne 3. října 2012 k návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 269/1994 Sb., o rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, který byl schválen usnesením vlády číslo 471 ze dne 19. června 2013 a předložen Poslanecké sněmovně. V důsledku rozpuštění Poslanecké sněmovny již nebyl minulým parlamentem projednán.

Záměr evidovat v evidenci přestupků vedené rejstříkem trestů vybrané přestupky podle zvláštního zákona, to je zákona číslo 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, je v návrhu zákona upraven ve shodě s uloženým úkolem.

Navrhovaná právní úprava posiluje recidivu vybraných přestupků, jde o přestupky proti veřejnému pořádku, proti občanskému soužití a proti majetku, zejména odstupňováním výše dosavadní sankce obsažené v zákoně o přestupcích. V souladu s ustanoveným principem rovnosti před zákonem budou evidovány též jednání mající znaky týchž vybraných přestupků, kterých se dopustily osoby, jež jsou disciplinárně postihovány podle zvláštních zákonů, to je osoby podléhající vojenské kázeňské pravomoci, příslušníci bezpečnostních sborů, osoby během výkonu trestu odnětí svobody, zabezpečovací detence nebo vazby. V evidenci přestupků nebudou vedena jednání mající znaky přestupků, kterých se dopustili příslušníci zpravodajské služby a zvláštních útvarů Policie České republiky, a to z důvodu ochrany státního zájmu.

Za účelem posouzení spolehlivosti konkrétních osob se budou evidovat též další přestupky podle zákona o přestupcích a podle zvláštních zákonů. Cílem je nahradit institut čestných prohlášení, jejichž prostřednictvím se prokazovala spolehlivost fyzických osob podle zvláštních zákonů opisem z evidence přestupků. Návrh zákona též obsahuje dílčí změny, jejichž provedení si vyžádaly požadavky praktického užití zákona o přestupcích při vedení přestupkových řízení.

Návrh zákona byl dne 7. 7. 2014 předložen v souladu s legislativními pravidly vlády předsedovi Legislativní rady vlády a předsedovi vlády k zařazení na program jednání vlády. Návrh zákona byl projednán v pracovních komisích Legislativní rady vlády, v komisi pro správní právo, v komisi pro finanční právo a v komisi pro trestní právo. Dne 22. 9. 2014 bylo do eKLEPu vloženo stanovisko předsedy Legislativní rady vlády. Předseda Legislativní rady vlády doporučil vládě schválit návrh zákona s tím, že požadoval znovu zvážit ponechání sankce zákazu pobytu v zákonu o přestupcích.

Vláda návrh zákona z důvodů organizačních a také za účelem odstranění rozporu s Ministerstvem financí projednávala opakovaně. Dne 27. 10. 2014 vláda schválila návrh zákona usnesením číslo 864. Návrh zákona byl schválen ve znění stanoviska Legislativní rady vlády. Vláda dále rozhodla, že sankce zákazu pobytu zůstane součástí zákona o přestupcích, a souhlasila s návrhem na doplnění, který přednesl ministr obrany, a to doplnění novely zákona o vojácích z povolání, a ministr financí doplnění novel zákona o Finanční správě České republiky a zákona o Celní správě České republiky. Návrh byl upraven ve smyslu výše uvedeného. Do návrhu zákona byly zapracovány návrhy přijaté na jednání vlády i všechny připomínky obsažené ve stanovisku Legislativní rady vlády.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi vnitra a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Bronislav Schwarz. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, ono se po panu ministrovi Chovancovi špatně mluví, protože on většinou ví, o čem

mluví, a hlavně řekne všechno. Já jsem ho poslouchal. Tak o těch přestupcích řekl skutečně všechno. Já jenom chci dodat, tak spíš to zkrátit pro ty, co to zajímá, že v současné době v zásadě neexistuje centrální evidence přestupků s výjimkou přestupků v silniční dopravě a v oblasti životního prostředí. Takže vlastně výše popsaný stav neumožňuje vůbec efektivní boj s bagatelní a recidivující kriminalitou, pro zjednodušení. Drobné krádeže, méně závažné násilné činy poměrně často unikají pozornosti správních orgánů. Z toho důvodu já osobně jako praktik na této linii uvítám registr přestupků a budu rád, že to dopadne tak, že bude funkční. Pomůže všem slušným lidem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodajovi a otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Radim Holeček. Prosím, pane poslaněe, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Dobrý den. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jenom okamžitě navážu na svého předřečníka a řeknu, že tento vládní návrh chce správně zavést přísnější postih recidivy u závažnějších přestupků a tyto přestupky budou evidovány v rejstříku trestů. Já s tím naprosto souhlasím. Tuto novelu přestupkového zákona již měla na stole vláda Petra Nečase. Problémem v současné době ale je fakt, že neexistuje centrální evidence přestupků, a já jako předseda podvýboru pro ochranu soukromí nejsem nijak nadšený z vytváření dalšího registru, ze kterého by se mohla ztrácet data. Dnes jsem to už sám kritizoval tady – registr u školského zákona. Ale v tomto případě je to registr v pozitivním smyslu slova, avšak pouze u deliktů, kde jejich řetězením bude x-tý prohřešek považován za trestný čin. Takže z hlediska ochrany soukromí je kritérium účelu naplněno. Tento registr by mohl účinně a efektivněji pomoci s bojem s bagatelní kriminalitou, která velmi trápí můj Ústecký region. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Holečkovi a ptám se, kdo se další hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není tomu tak.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o přikázání k projednání ústavněprávnímu výboru. Já přivolám naše kolegy z předsálí. Nejprve vás všechny odhlásím, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o přikázání tohoto návrhu zákona ústavněprávnímu výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 20, přihlášeno je 126 poslankyň a poslanců, pro 124, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru, a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání... (Ministr Chovanec poněkud otálí s odchodem od stolků zpravodajů.) Panu ministrovi se líbí u stolku zpravodajů, přesto už jsme u jiného zákona. Je to

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 58/1995 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou a o doplnění zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, dovolte mi, abych stručně uvedl návrh novely zákona o pojišťování a financování vývozu se státní podporou. Návrh novely zákona číslo 58/1995 Sb. je předkládán v souladu s usnesením vlády číslo 744 z 10. října 2012 na základě kontrolního závěru Nejvyššího kontrolního úřadu z kontrolní akce číslo 11/11 Peněžní prostředky poskytnuté České exportní bance ze státního rozpočtu a hospodaření této společnosti s prostředky, za které ručí stát, výkon akcionářských práv státu v České exportní bance.

Z kontrolních závěrů vyplývá potřeba důsledné kontroly České exportní banky ze strany Ministerstva financí, a to jednak z pozice poskytovatele každoročních dotací ze státního rozpočtu, jednak z pozice rozhodujícího akcionáře při kontrole činnosti České exportní banky a při poskytování úvěrů.

Hlavní změny, které jsou předmětem návrhu novely zákona o pojišťování a financování vývozu se státní podporou, zvyšují transparentnost produktů poskytovaného podpořeného financování a Ministerstvo financí umožní efektivní kontrolu při poskytování dotace ze státního rozpočtu. Za tímto účelem návrh zákona počítá s vydáním informací, které se týkají úvěrů poskytovaných v rámci podpořeného financování vývozu. Výhradně pro účely kontroly při poskytování dotace ze státního rozpočtu se navrhuje prolomení bankovního tajemství pro účely kontroly podpořeného financování poskytovaného exportní bankou.

Účinnost novely zákona o pojišťování a financování vývozu se státní podporou se navrhuje k 1. červnu 2015.

Závěrem svého úvodního slova si vás dovoluji požádat o projednání návrhu zákona ve výborech a o jeho schválení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi financí a nyní jsem chtěl poprosit, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, což je pan poslanec Zbyněk Stanjura. Nicméně pan poslanec není přítomen a je tady návrh, aby se zpravodajem pro prvé čtení stal pan poslanec Kalousek. Je-li proti tomuto postupu námitka? Není, dám tedy hlasovat o změně zpravodaje.

Zahajuji hlasování o změně zpravodaje z pana poslance Stanjury na pana poslance Kalouska. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 21, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro 123, proti 3. Návrh byl přijat.

Děkuji a poprosím pana zpravodaje, aby se ujal slova. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, děkuji za důvěru. Kolegyně, kolegové, dovolte, abych se pokusil zastoupit pana poslance Stanjuru.

Předloha je logickou reakcí Ministerstva financí na kontrolní závěr týkající se efektivity využívání dotací ze státního rozpočtu pro Českou exportní banku. Dochází tam k upřesnění některých pojmů, což je myslím bez jakéhokoliv politika k dobru věci. Určitým problémem, který si podle mého názoru zasluhuje hlubokou diskusi, je bod 5, který v podstatě prolamuje bankovní tajemství. V případě České exportní banky prolamuje to bankovní tajemství samozřejmě v té oblasti, kdy dochází k dotacím ze státního rozpočtu. Myslím si, že tady, byť naprosto chápu předkladatele, je to jedna z možností, jak se vyrovnat s kontrolním závěrem o zjevně nedostatečné kontrole efektivity využívání prostředků státního fiskálu, který je poskytován speciální bance.

Nicméně tady si pravděpodobně podle mého názoru – názoru, který jsem chtěl prezentovat v diskusi, dovolte, abych ho tady prezentoval jako zpravodaj – to bude zasluhovat poměrně hlubokou diskusi, co vlastně chceme. Chceme banku, nebo chceme agenturu. Podle současné legislativy je Česká exportní banka bankou. To znamená, je povinna řídit se zákonem o bankách, jejím regulátorem je bankovní regulátor, tedy centrální banka. Česká národní banka, která z pozice regulátora má přístup ke všem informacím, logicky tedy tam platí bankovní tajemství a nikdo jiný kromě orgánů společnosti a regulátora k těm informacím přístup nemá. Ministerstvo financí navrhuje, aby Česká exportní banka přesto, že zůstane bankou a bude dál se řídit zákonem o bankách, aby v případě dotací ze státního fiskálu bylo vůči Ministerstvu financí bankovní tajemství prolomeno. Jedno z nejdůležitějších pravidel důvěryhodnosti finančního systému a kapitálových trhů bude v tomto případě, byť znovu opakuji – z pochopitelných důvodů, je to jedna z cest, bude prolomeno. Pokládám řečnickou otázku, zda v takovém případě bychom neměli rezignovat na to, že je to banka. Zda bychom se neměli zamyslet nad hlubší systémovou změnou, která byla již mnohokrát diskutována, a nikdy k tomu nedošlo, že to nebude Exportní banka, ale že to bude Česká exportní agentura, zřízená vládou, potom kontrolována a regulována vládou, pravděpodobně oběma dvěma ministerstvy, Ministerstvem průmyslu a Ministerstvem obchodu, a nedojde k něčemu, co mě ve svém názvu děsí, to je prolomení bankovního tajemství, protože do agentury potom, do své agentury má vláda volný vstup.

Tyto nástroje podpory proexportní politiky jsou řešeny v euroatlantickém světě v daleko větším počtu agenturami než bankami. Já neříkám, že je to špatně, že máme banku. Ale pokud se rozhodneme, že chceme dál mít Českou exportní banku jako banku, tak se nikdy neodhodlám k prolomení bankovního tajemství, ani v tomto výjimečném případě. Tím chci jenom říct, že jakkoliv chápu návrh Ministerstva financí, tak si myslím, že pokud chce mít Ministerstvo financí ty informace, na které si dělá nárok v předloze, a my mu je chceme poskytnout a má to svoji logiku, pravděpodobně by je mělo mít, tak by se nemělo jednat o banku a měli bychom Českou exportní banku změnit na Českou exportní agenturu, pak by jejím regulátorem nebyla Česká centrální banka, ale bylo by to Ministerstvo financí a pak by to bylo systémově v pořádku.

Takže si jako zpravodaj dovolím doporučit, abychom propustili tuto předlohu do druhého čtení, a ve druhém čtení zejména na rozpočtovém výboru a možná si dovolím učinit nesmělou výzvu vůči ústavněprávnímu výboru, aniž bych navrhoval k přikázání, zda by se tím z vlastní iniciativy nechtěl chvíli zabývat a v druhém čtení diskutovat tento problém bankovního tajemství v případě banky, velké logiky, proč by Ministerstvo financí ty informace mělo mít, a jestli tedy není jiná cesta k tomu, aby Ministerstvo financí ty informace mělo než prolomení bankovního tajemství jako podle mého názoru svatého pravidla.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí... (Hlásí se pan ministr.) Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Já za Ministerstvo financí můžu sdělit, že Česká exportní banka je skutečně pro nás problém. V minulosti pravděpodobně byly schváleny operace, které asi neměly být schváleny. Já už jsem od počátku vyzýval banku, aby přišla i s novou strategií financování českého exportu, protože systém, který je dneska, že náš exportér, a to tedy nevím, například jestli slovenská minihuť je český export, kde máme problém za 4,5 mld. Určitě ne. Ani bytovky v Tunisu.

Můj hlavní problém byl s tím, že exportér to vyexportuje a úvěr je vlastně poskytovaný jeho klientovi a on za to ručí de facto jen 2,5 procenta. Myslím si, že je to určitě skvělý nástroj hlavně pro exportéra. Samozřejmě chceme podporovat export, ale taky by to mělo asi být vyvážené. A v České exportní bance máme velké starosti s dědictvím, které tam zbylo a které řešíme, a stále údajně přicházejí nová překvapení.

Já jsem určitě připraven o tom diskutovat, víceméně s tím souhlasím, že bychom se měli bavit o nějaké agentuře a že by to asi neměla být jako banka, jak je obvyklé u bank. Samozřejmě je tam i otázka členů dozorčí rady, jejich zodpovědnosti, do jaké

míry člen dozorčí rady může vlastně požadovat nějaké informace. A je to samozřejmě zároveň i otázka EGAPu, který to garantuje. Takže jsem připraven se tomu věnovat a diskutovat o tom, jakým způsobem to změnit tak, aby to bylo adekvátní tomu, co ta banka skutečně dělá, v jaké pozici i ve vztahu našemu rozpočtu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi financí. Nyní pan zpravodaj s přednostním právem, po něm pan ministr s přednostním právem. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Kdybychom si dávali navzájem přes nos dál, tak by bylo pořád ticho. Děkuji panu ministrovi za vstřícnost.

Já bych jenom ještě jednou rád zdůraznil, aby mi bylo rozuměno, pane ministře. Možná je to překvapivé, ale já tady s vámi nejsem ve při. Souhlasím, že Česká exportní banka má celou řadu velmi problematických aktiv z minulosti. To říkám velmi eufemisticky, když říkám velmi problematických. Dokonce souhlasím s tím a trápilo mě, že jsem ty informace neměl, že Ministerstvo financí, které poskytuje České exportní bance prostředky státního fiskálu, pak nemá relevantní informace o rizicích, kterým jsou ty veřejné prostředky vystaveny. Souhlasím i s tím, aby ty informace mělo. Jenom tady prostě kladu řečnickou otázku, zda neexistuje, a podle mého názoru existuje, systémovější cesta než prolomení bankovního tajemství, a to v oné prosté skutečnosti, že banka přestane být bankou a stane se agenturou, bude plnit úplně stejné úkoly, ale jejím regulátorem už nebude banka, ale vláda. A vláda bude mít perfektní přehled o svých penězích, které své agentuře bude poskytovat. Není to model, který je potřeba vymýšlet. Je to model, který existuje v celé řadě zemí. Nenabízím to jako jedinou možnou cestu. Jenom prosím, abychom o tom ve druhém čtení opravdu důsledně diskutovali, protože prolomení bankovního tajemství prostě je nesystémový krok a může být vnímán i jako nebezpečný precedens. Co se udělá jednou, může se udělat podruhé, potřetí, počtvrté. A pak i v případech, které nejsou tak ospravedlnitelné, jako je případ tento.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodajovi. Nyní s přednostním právem pan ministr průmyslu a obchodu. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych říct jednu věc. Problém ČEB je velký. Samozřejmě jsou tam některé úvěry z minulosti, které nikdy neměly být poskytnuty. Tato banka a EGAP musí vyřešit problémy z minula.

Zároveň bych chtěl říct jako ministr, který zastupuje resort, který podporuje zahraniční obchod – jsem zásadně pro to, aby to zůstalo jako banka. Zatím nedošlo k žádné dohodě, že by to neměla být banka. A pokud bychom tento krok směrem k agentuře učinili, je to krok nevratný, protože v roce 2004 před vstupem, nebo před rokem 2004 před vstupem do Evropské unie jsme vyjednávali s Evropskou komisí

o osudu Konsolidační banky, exportní banky a ČMRZB. Výsledkem vyjednávání bylo to, že Konsolidační banku jsme byli nuceni změnit na agenturu, postupně ji zlikvidovat, a bylo vyjednáno, že zůstanou dvě banky státní, nebo skoro státní, kde jedna podporuje export podle pravidel OECD a druhá, ČMRZB, podporuje malé a střední podniky a infrastrukturu. To máme vyjednáno. Pokud bychom stáhli ČEB do podoby agentury, tak je to nevratný proces, o kterém se domnívám, že by byl nežádoucí, a pevně doufám, že k tomu se nedopracujeme. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru Mládkovi. Dále s přednostním právem pan ministr financí. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Já ještě k tomu bankovnímu tajemství. Problém je samozřejmě, pokud je tam kontrola nebo jsou dotazy členů dozorčí rady, tak samozřejmě závisí na tom, jestli ten úředník banky je poskytne pravdivé informace, nebo odmítne poskytnout informace. Myslím, že většina z nás ví, že tam zasahovala v minulosti policie, že tam jsou trestně stíháni bývalí zaměstnanci, že se tam skutečně páchala pravděpodobně nějaká trestná činnost a že jsme tam přišli o velké peníze. Tak proto si myslím, že v této chvíli je lepší bankovní tajemství prolomit, protože jsme tam skutečně úplně v jiné pozici než u klasického bankovního tajemství, protože pokud my de facto garantujeme 97,5 procenta exportu, tak si myslím, že stát musí mít pravomoc, aby si ty informace ověřil. A v minulosti ty informace byly pravděpodobně odmítány nebo nebyly pravdivé, a proto tam máme skutečně obrovský problém, který je dneska vyčíslen až na desítky miliard korun. Takže si myslím, že je to něco jiného, tohle bankovní tajemství, než jsou ty klasické banky na bankovní tajemství, které jsme zvyklí. V tomto směru si myslím, že tady by měla být jako schválena nějaká výjimka.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já už to nechci protahovat, protože si myslím, že si to zaslouží diskusi v tom druhém čtení. Ale přece jen velmi stručnou reakci na oba dva předřečníky. Ano, opět souhlasím s tím, co říkal pan ministr Babiš. Ten stát do toho podle mého názoru musí vidět. Pak je ovšem otázkou, zda to má být banka. A já tady závidím panu ministru Mládkovi jeho naprosto jednoznačný názor. Já si dovolím říct, že i za tou alternativou, kterou prezentuji, nestojím tak úplně stoprocentně jednoznačně. Jenom si dovoluji tvrdit, že obě varianty mají své výhody a nevýhody a že bychom je měli velmi pečlivě prodiskutovat a zvážit, protože pokud systém agentur se stejným posláním úspěšně funguje v celé řadě zemí Evropské unie, tak nevidím důvod, proč by nemohl fungovat i v České republice. To, že jsme si to kdysi vyjednali s Evropskou unií, neznamená, že to musíme držet jako banku do skonání světa.

A úplně drobnou technickou poznámku. Dnes už se nejedná o skoro státní subjekt, dnes se jedná o stoprocentně státní subjekt, protože podíly v ČMRZB, soukromé podíly, které tam měly některé privátní banky, jsme jako stát vykoupili právě proto, aby to mohlo sloužit jako platební agentura prostředků z Evropské unie. A ta musí být stoprocentně státní, tam nemohou být žádné soukromé podíly.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji Kalouskovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra případně pana zpravodaje. Není zájem.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo ještě nějaký jiný návrh? Pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Navrhuji ústavněprávnímu. Mimochodem, zaznělo to i v diskusi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Laudát navrhuje ústavněprávní výbor. Pan poslanec Velebný se hlásil? Se stejným návrhem, ano. Má ještě někdo nějaký jiný návrh? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování.

Nejprve tedy, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 22, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 146, proti žádný. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem byl návrh pana poslance Laudáta, abychom tento návrh přikázali ústavně právnímu výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 23, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 145, proti 1. Návrh byl přijat.

Já tedy konstatuji, že jsme tento návrh přikázali k projednání rozpočtovému a ústavněprávnímu výboru, a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 382/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení.

Nyní prosím, aby z pověření vlády předložený návrh taktéž uvedl místopředseda vlády a ministr financí pan poslanec Andrej Babiš. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, vládou vám byl předložen návrh zákona, kterým se mění zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, ve znění pozdějších předpisů. Tímto návrhem se ukončuje možnost vstupovat do tzv. druhého pilíře důchodového spoření. Vstup do systému tak bude zastaven v předstihu před ukončením druhého pilíře, čímž bude zamezeno nárůstu počtu účastníků v době před ukončením systému. Cílem této změny zákona je snížit nároky na administraci v rámci vypořádání prostředků účastníků a zamezit neodůvodněným nákladům. Zejména tak nebude narůstat objem prostředků, které by v důsledku vstupu nových účastníků byly přesměrovány z důchodového pojištění do důchodového pilíře. Od začátku roku 2013 do konce roku 2014 se odhaduje výše prostředků přesměrovaná z důchodového pojištění do důchodového spoření na 1,5 mld. korun. Se zastavením možnosti vstupu do druhého pilíře se rovněž ruší požadavek 50 tis. účastníků v důchodových fondech do dvou let ode dne udělení povolení k vytvoření důchodových fondů.

Dále se navrhuje prodloužit stávající výjimku z limitu investování určenou pro počáteční období existence důchodových fondů do konce roku 2016. Tato úprava umožní investovat konzervativně i ve fondech, které podle statutu a zákona nejsou konzervativně zaměřeny. Účelem této změny je především ochrana prostředků účastníků před významnějším kolísáním hodnoty majetku v důchodových fondech před ukončením systému důchodového spoření a vyplacení prostředků účastníkům.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si vás požádat o schválení předloženého návrhu zákona v prvním čtení. Z hlediska účelu navrhované právní úpravy hraje podstatnou roli časové hledisko. Navrhovaná právní úprava splní svůj účel pouze tehdy, jestliže nabude účinnost co nejdříve, pokud možno v prvních měsících roku 2015, v každém případě však ve značném časovém předstihu před zahájením ukončení důchodového spoření, k němuž má dojít k 1. lednu 2016. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi financí a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Zdeněk Syblík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Syblík: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, o účast ve druhém pilíři není velký zájem. Využívá jej jen asi 83 tisíc lidí, zejména proto, že důchodové spoření v sobě zakotvuje mimo jiné celou řadu neatraktivních podmínek. Je označován jako dobrovolný. Přesnější by ovšem bylo tento označit za povinný s dobrovolným vstupem, protože z druhého pilíře nelze vystoupit. Každý, kdo vstoupí do druhého pilíře, se zavazuje k tomu, že po zbytek své aktivní kariéry bude odvádět svoje spoření do soukromě spravovaného fondu, tedy bez garance státu. Tyto soukromé fondy mohou přitom investovat i s rizikem ztráty. Samozřejmě že správu odváděného spoření neprovádějí zadarmo, ale za úplatu, a to 10 %. Nikdo nemůže naspořené prostředky čerpat dříve než po přiznání starobního důchodu. Každý musí uzavřít smlouvu o pojištění důchodu s životní pojišťovnou. Rovněž pojištění důchodu s životní pojišťovny.

S ohledem na vytyčený cíl zastavit vstup nových účastníků do systému důchodového spoření, o jehož ukončení rozhodla vláda, je nezbytné, aby navrhovaná právní úprava nabyla účinnosti co nejdříve. Ale o tom už tady hovořil pan ministr. Z tohoto důvodu doporučuji, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem zákona souhlas již v prvém čtení v souladu s § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které se s přednostním právem přihlásil pan předseda Kalousek, po něm pan předseda Okamura, po nich pan poslanec Vilímec. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji si jménem dvou poslaneckých klubů, ODS a TOP 09, vyslovit veto s projednáváním v režimu podle § 90 jednacího řádu. Vnitřně mě přitom hřeje skutečnost, že tak činím i v souladu s vnitřním názorem pana místopředsedy vlády Babiše, který kdysi označil zrušení druhého pilíře za kardinální chybu a za omyl, se kterým neměl souhlasit v koaliční smlouvě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní s přednostním právem pan poslanec Okamura a eviduji to veto dvou poslaneckých klubů, tudíž nebudeme tento zákon schvalovat podle § 90. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedající, dovolte mi jen krátce se vyjádřit k tomuto návrhu. Jsme rádi za hnutí Úsvit, že dochází k plnění dalšího programového bodu hnutí Úsvit, a tím je zrušení tzv. druhého důchodového pilíře. Ten je z našeho pohledu jednou z ukázek arogance

bývalé vlády pana Kalouska, která se rozhodla privatizovat na maximum vše, co se dá, včetně části příjmů důchodového pojištění.

V diskusi, která se vede o důchodové reformě, a to ať už ji vede kdokoliv, zatím postrádáme zcela jasný fakt. Za důchody a životní úroveň starých nebo bezmocných lidí ručí a musí vždy ručit stát, potažmo vláda. Této odpovědnosti se stát prostě nezbaví, a proto z ní také musí vycházet jeho úvahy, jak důchody zajistit. Jedinou formou, kterou dnes může stát zajistit, je podle našeho názoru průběžné financování ze státního rozpočtu. Pokud se státu zdá, že má na důchody málo peněz, musí přehodnotit priority a potřebné prostředky najít. Přitom peníze stát má a vybírá jich od občanů stále více. Uvědomuji si, že to je klišé, ale jsem zcela přesvědčen, že pouhé zvýšení efektivity hospodaření s penězi by potřebné peníze vládě přineslo ihned. Bohužel v tomto ohledu slyšíme od vlády stále pouze plané sliby a další zadlužování.

K té mánii privatizovat důchody si dovolím citovat uznávanou ekonomku doc. Ilonu Švihlíkovou, která řekla: "Pokud by se přešlo na plně fondový systém, tak nejlepší, nebo logická reakce žen bude vůbec nemít děti, protože v tu chvíli mít děti je poukázka do chudoby." A tady je skutečně zakopaný pes. I zde mi dovolte citovat, a to českého ekonoma z časů, kdy ještě nebyl placený komerčními pojišťovnami. "Český důchodový systém vychází z předpokladů, že všichni dospělí jedinci budou mít děti." To však již dávno neplatí. Je zde stále více jednotlivců, kteří nijak do systému nepřispěli, tím má na mysli první důchodový pilíř, avšak dostávají z něj dávky. Řešení podle něj spočívá ve vytěsnění těchto tzv. černých pasažérů. Já bych citaci mírně opravil. Do systému přispíváme všichni, je ale třeba zohlednit jak. Stát musí skutečně znatelně podpořit a ocenit ty, kdo mají a řádně v řádných rodinách vychovají pracovité děti. Cestou není stále vyšší zdaňování nejchudších, cestou není lákání přistěhovalců, jak předvádí současná vláda, bez jediného mandátu od voličů, protože před volbami vůbec tato vláda neměla v programu, že bude zvát do naší země imigranty z muslimských zemí. Jediné řešení je mít tady děti, naše děti a ty děti naučit pracovat. Jiné cesty není.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Nyní prosím s přednostním právem pan předseda Občanské demokratické strany Petr Fiala. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vláda tímto krokem zahájila –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se moc omlouvám, pane předsedo, poprosím, aby se sněmovna ztišila, abyste vy pokračoval až v okamžiku, kdy tady výrazně poklesne hladina hluku. Děkuji.

Poslanec Petr Fiala: Tak já jsem řekl jen půlku první věty. Vláda tímto krokem zahájila rušení druhého pilíře důchodového spoření, i když je to fakticky v tuto chvíli jen zákaz vstupu do druhého pilíře. Vláda nám tu jasně říká: Zastavujeme jednu reformu, jeden pokus o řešení problémů, které tato společnost má a bude mít, a to je problém s tím, jak zajistit dostatečné finanční prostředky na penze, na důstojný život našich seniorů, ale žádnou jinou reformu, žádnou jinou koncepci, žádné jiné řešení vláda nepředložila a nepředkládá a to pokládám za mimořádně neodpovědné.

Neodpovědné je i to, že vláda si tu hraje s důvěrou občanů. Více než 80 tisíc lidí uvěřilo, chtělo se chovat odpovědně, chtělo si spořit na svou budoucnost, a stát jim teď říká: Bylo to zbytečné, rušíme druhý pilíř, ale nemáme nic dalšího, počkejte si nějaké měsíce nebo roky a my možná přijdeme s něčím lepším.

My v tuto chvíli velmi dobře víme, co vláda nechce. Vláda nechce zdravotnické poplatky, vláda nechce, aby lidé mohli chodit nakupovat, kdy oni chtějí, a obchodníci měli otevírací doby, o kterých si sami rozhodnou. Vláda nechce, aby živnostníci a drobní podnikatelé měli jednoduché podmínky pro svou práci. Vláda nechce, aby učitelé měli dost času na učení, ale chce, aby se museli věnovat byrokracii a dalším věcem. Neznáme ale žádnou skutečnou koncepci řešení základních problémů, před kterými stojí tato společnost. Takovou koncepci vláda nemá a takovou koncepci nemá ani v případě důchodového systému.

Nevíme, jak vláda plánuje zabezpečit výplaty důchodů pro dnešní třicátníky, čtyřicátníky. Zato víme, že ročně důchodový systém má deficit v desítkách miliard korun a že zde není žádné řešení, které by tento deficit při stávajícím systému nějakým způsobem snížilo, změnilo, připravilo perspektivu pro naše seniory.

Rušit druhý důchodový pilíř, dámy a pánové, je samozřejmě možné, a já bych byl připraven se o tom bavit, kdyby vláda řekla: Tato vaše cesta byla pravicová, špatná, a my tady máme dobrou levicovou koncepci, která bude znamenat, že v příštích deseti dvaceti letech bude penzijní systém vypadat tak a tak. Nic takového na stole není. Na stole je jen zastavení jednoho pokusu řešit problémy s penzemi, aniž proti tomu máme nějakou variantu.

Dámy a pánové, to je naprosto neodpovědné jednání. Tady platí stará dobra konzervativní zásada a měla by platit i pro levicově smýšlející lidi: neměň věci, pokud si nejsi jist, že ty, které přinášíš, budou lepší. Tady se nic lepšího nepřináší, tady se likviduje jedna věc, žádná jiná zde není na stole, žádnou koncepci vláda nemá. Za takové situace opravdu nemůžeme zrušení druhého pilíře důchodového spoření přivítat. A já využívám této příležitosti i k tomu, abych vyzval vládu, aby když už tyto neodpovědné kroky dělá, co nejrychleji představila nějakou racionální, rozumnou koncepci důchodového systému, o kterém bude také diskutovat s opozicí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Fialovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Dolejš, po něm s řádnou přihláškou pan poslanec Vilímec. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Zastříhal jsem ušima. Protože tam byla výzva na levici, tak reaguii. Já si myslím, že levice skutečně měla ambici neměnit to. co fungovalo, a nepouštět se do experimentů. A tuto ambici iste zadupali tím, že iste se pustili silově do reformy penzijního systému tím, že jste prosadili druhý pilíř. Když jsme tu říkali, a nejenom komunisté, ale i další, že po volbách, kdy už to s vámi šlo z kopce, že po volbách tento systém chceme změnit, a tím všichni účastníci měli jasnou informaci, že dojde k tomu, co se teď děje, tak vy jste nevnímali. Takže samozřejmě že ten systém, tak jak je tady budován, je hybridní, je nedobudovaný, je nestabilní, ale vy jste na to vymysleli jedinou odpověď: část toho zprivatizovat a dát to do kapitálových fondů. Tato odpověď je nedostačující. Proto jsme před volbami slibovali voličům to, co jsme slibovali, a nyní se to plní. A bohužel, zdá se, že hodláte jakoukoli další politickou dohodu na tom, jak by se to mělo rozumně dostavět a dopracovat, hodláte to sabotovat. Nyní se nic strašného nestane. Dobrá, možná se účinnost tohoto zákona nestihne do 1. dubna, nebude konec světa, protože zdá se, že ten váš slavný druhý pilíř, který se tu ruší, má takový nezájem, že dokonce i když se začalo šířit mediálními kanály, že by se dalo spekulovat na kompenzacích za těch pár stovek, co tam stát dal jako podporu, tak ani to nezlomilo lidi a počet účastníků neroste. Takže o čem se tady bavíme? Je to půlkrok, souhlasím. Ale potom půlkroku by mělo přijít B a C rozumným směrem a rozumný směr potřebuje věcnou shodu, a ne pouhé torpédování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Dolejšovi. Nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Vilímec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, v minulém volebním období jsem byl jako člen rozpočtového výboru zpravodajem důchodové reformy. Pamatuji si, jak jsem zde seděl hodiny a hodiny, když se projednávala důchodová reforma, a to nejen k zákonu o důchodovém spoření. Proto si neodpustím vystoupit v situaci, kdy vláda po dvouletém fungování druhého pilíře navrhuje faktický začátek demontáže celé důchodové reformy. Myslím, že při tak vážné věci není namístě, aby vláda žádala o zrychlené projednání podle § 90 odst. 2, protože je to skutečně závažná věc, která se netýká pouze naší generace, ale generací budoucích.

Velmi podrobně jsem si pročetl důvodovou zprávu, která se odkazuje na výsledky jednání takzvané odborné důchodové komise, která byla ustavena při Ministerstvu práce a sociálních věcí. V pondělí i včera jsem si se zájmem pročítal pracovní materiály této odborné komise pro penzijní reformu, především takzvaného prvního pracovního týmu, který se zabývá zrušením druhého pilíře důchodového spoření, a byl jsem úrovní materiálů a výstupů docela zaskočen. Jako by ten tým, který pracuje na demontáži důchodové reformy, byl pouze stafáží něčeho, co již beztak koaliční vláda dopředu rozhodla a potřebuje k tomu dodat pouze zdání jakési odborné oponentury. Někteří členové komise, a to je docela zajímavé, a chci to tady zdůraznit, abych byl přesný, spíše onoho pracovního týmu, totiž vycházejí z premisy, že v zásadě takzvaná malá důchodová reforma prosazená vládou Petra Nečase a

provedená vládou Petra Nečase, tedy nastavení procesu postupného zvyšování důchodového věku, situaci dlouhodobě vyřešila. Musíme si vybrat: Budeme kritizovat minulou vládu, že ve věcech důchodů dělala pouze velmi špatné kroky? Anebo naopak budeme chválit tuto vládu, jak je v pracovních materiálech odborné komise, že v zásadě prosazením malé důchodové reformy tento systém vyřešila?

Chtěl bych citovat z materiálu z pracovního týmu, který jsem si přečetl. Byl to vlastně jediný větší materiál spojený s oním druhým pilířem a ukončením důchodového spoření. Materiál předložil profesor Jaroslav Vostatek, známý to odpůrce zavedení druhého pilíře důchodového systému. Budu citovat. Dle jeho názoru a názoru jedné demografické studie, na kterou se pan profesor Vostatek odkazuje: "Malá důchodová reforma změnila podstatně relace počtu zaměstnaných osob a osob v důchodovém věku. Podle této studie se sice zatížení důchodového systému v roce 2050 výrazně zvýší v relaci poklesu osob v produktivním věku na jednoho důchodce v poměru 1,62:1, ale v roce 2100 to bude naopak ve vyšším poměru, tedy 2,2:1, tedy ve vyšším poměru, než je to dnes." Z toho pan profesor Vostatek vyvodil, že by vlastně nemuselo docházet ke snížení starobních důchodů, protože jde pouze v průběhu sta let o jakési dílčí zhoršení uvedené relace.

Co vlastně zatím tato komise vyhlašuje? Důchodový systém založený na větší míře spoření, na diverzifikaci zdrojů v době důchodového věku je zbytečná věc. Nečasova vláda neměla pravdu a svými účelovými argumenty pouze strašila občany, aby se zapojili v zájmu několika finančních skupin do spoření na důchody. Nedivím se, že při tak jednostranné argumentaci vzniká představa, že nejlepší cestou je vlastně nedělat nic, spoléhat na průběžný systém a vše bude fungovat v pořádku. Pokud se objeví fiskální argumenty, které tady zmínil i pan předseda Fiala, protože dobře víme, že v posledních letech je neustále důchodový účet ve schodku, tak se to odbude konstatováním, že přece nikde není dáno, že ony dvě položky státního rozpočtu, tedy příjmy z pojistného na důchodové pojištění a vyplácené dávky důchodového pojištění, spolu souvisí.

Jsem přesvědčen, vážené kolegyně a kolegové, že nemůžeme vycházet z nějakého jednoho optimistického demografického scénáře. Tvrzení, že za sto let bude situace demograficky lepší, než je teď, je sice zajímavé, já jsem to nikdy neslyšel, ale budiž, ale zodpovědný politik sotva může na takové prognóze stavět. Ano, důchodovou reformou došlo k přesměrování 3 % určených pro průběžný systém do penzijních fondů. To všechno víme. A také došlo k tomu, že část inkasa výnosu z daně z přidané hodnoty dle rozpočtových pravidel je přesměrována na důchodový účet. To se velmi málo zmiňuje.

Když tady pan poslanec Dolejš mluvil, že jen 82, 83 tisíc lidí se zapojilo do důchodového spoření, tak jsem jeden z nich. Já jsem se skutečně zapojil do důchodového spoření, takže v této věci jsem možná podjatý, v konfliktu zájmů. Určitě jsem očekával a očekávám od našeho státu, že dodržuje pravidla, která stanovil. Myslím, že podobně budou uvažovat i mnozí další účastníci důchodového spoření. To, že podobné systémy fungují ve světě nebo se o nich alespoň uvažuje, jak je vidět, vládu tolik nezajímá.

Je zajímavé, když zde mluvil pan Kalousek o tom, že vnitřně, nevím to přesně, pan ministr Babiš není srozuměn se zrušením druhého pilíře, tak se objevuje v závěrech komise, že jediné Ministerstvo financí situaci komplikuje. To tady chci také uvést.

Nechci dlouho mluvit, protože je jasné, že jako to zde v poslední době bývá, že silná vládní většina rozhodne, že debata sice probíhá, ale vláda většinou neposlouchá. Přiznám se a budu víceméně na závěr pouze opakovat to, co zde zmínil pan předseda Fiala. Na jedné straně něco rušíme, na druhé straně nic nepředkládáme a tvrdíme, že bude všechno fungovat perfektně, že není potřeba nic činit. Já si to nemyslím. Myslím si, že je to velmi nezodpovědná politika, a je potřeba, abychom to takto vnímali. Proto také, protože to tady myslím ještě nezaznělo, dávám v závěru mého vystoupení návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona hned v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Než předám slovo panu poslanci Laudátovi, nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Plzák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já si myslím, že se nejedná o takovou tragédii, protože lidé, kteří mají přebytečné finanční prostředky a chtějí si nějakým způsobem zabezpečit stáří, nemusí prostředky dávat do druhého pilíře, ale můžou si je investovat jinak. Můžou si je investovat do zlata, jiných komodit, do akcií. To záleží na nich. Má to výhodu, že pokud by nouzově ty prostředky potřebovali, tak si je můžou kdykoliv zase vzít, kdežto u druhého pilíře to nebylo možné.

Pak tady padlo o malé důchodové reformě. Já bych tu zásluhu tak neviděl. Já jsem v parlamentu nebyl, ale myslím si, že malá důchodová reforma byla vynucena rozhodnutím Ústavního soudu, který řekl, že jelikož se jedná o pojistný systém, mělo by plnění z pojistného systému nějakým způsobem odpovídat odvedenému pojistnému, což se nedělo. Ten systém má v sobě průběžné nějaké prvky solidarity a že ta solidarita byla příliš velká. To si myslím, že bylo podstatou, proč se k tomu přikročilo. Ale stejně ty nůžky pořád mezi tím, co odvedeme na pojistném, a tím, co nakonec dostaneme jako důchod, jsou příliš velké.

A co se týče toho, já vidím jako nešťastné, že opravdu bylo tady vzýváno, aby se další reforma pojistného systému konzultovala s opozicí. Já jsem to zachytával tenkrát jenom z tisku. Myslím, že s tou opozicí se tenkrát nějak moc nediskutovalo. Co si pamatuji, tak prostě to bylo: tady to máte a takhle to bude. Takže doufám, že třeba budeme lepší, budeme to konzultovat s opozicí a uvidíme, jak oni sami přispějí k nějaké reformě do budoucna. Já si myslím, že taková důležitá věc by měla jít napříč Sněmovnou, napříč politickým spektrem, protože se jedná o osudy obyvatelstva této země i do budoucnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já se omlouvám, že to prodlužuji, nicméně to, co teď zaznělo, si prostě zaslouží, aby bylo uvedeno na pravou míru. Chápu, že tady pan doktor Plzák v té době nebyl, ale diskuse s opozicí, zejména se sociální demokracií, o důchodové reformě byla neskonale intenzivní. Dokonce došlo k celé řadě vyžádaných ústupků. Původně byl navržen povinný systém druhého pilíře. V okamžiku, kdy nám opozice řekla, že pokud to bude povinné, nemůžeme počítat s tím, že by dál přemýšleli o podpoře, přestoupili jsme na systém dobrovolný. Jestli si něco vyčítám, tak to, že jsme tenkrát tenhle ústupek udělali. A pokud jsme ho udělali, že jsme to neudělali aspoň tím systémem, že pojištěnec musí aktivně projevit svůj nesouhlas se vstupem do druhého pilíře. Legislativní úprava je taková, že vyžaduje aktivní souhlas. Myslím si, že kdyby byl vyžádán aktivní nesouhlas, tak ten poměr pojištěnců je dnes úplně jiný. To si vyčítám, možná jsme v tomhle měli být daleko důslednější. Ale prostě není pravda, že jsme s opozicí nejednali, a není pravda, že jsme nedělali ústupky. Jsem přesvědčen, že přístup opozice byl úplně stejný jako – samozřejmě ne že bych to přirovnával z morálního hlediska, ale stejná taktika jako přístup Henleinovy strany k Benešově vládě. Prostě budeme dávat tolik požadavků a ty budeme stupňovat, aby nemohly být naplněny, a tak jsme se nemohli dohodnout. Ale tu dohodu jsme hledali, hledali jsme ji poměrně dlouho.

Za druhé. Prosím, abychom pochopili, když mluvíme o tom, že to bude nahrazeno nějakými věcmi ve třetím pilíři, tak neřešíme ten zásadní problém pohybující se v rozměru povinného pojištění. Třetí pilíř, popřípadě jeho substituce, které se mohou realizovat v kapitálovém pojištění, nikoliv v penzijním nebo v jakémkoliv jiném podobném produktu na finančním trhu, je nad rámec oněch 28 %. Každý z nás, kteří jsme zaměstnání nebo kteří platíme daň ze závislé činnosti, platíme 28 % z ceny své práce na to, čemu se říká důchodové pojištění, ale je to spíše důchodová daň. Je to prostě povinný odvod, který tvoří 28 % ceny naší práce. Lhostejno, kolik platíme my a kolik platí náš zaměstnavatel, je to prostě náš hrubý příjem, je to cena naší práce. Logicky u někoho je těch 28 % hodně, u někoho málo. A ten systém, který zaujímá řešení těchto 28 %, ať už je to první, nebo druhý pilíř, nebo oba, by měl v sobě nést dva principy. Princip solidarity a princip zásluhovosti. Problém je, že samozřejmě ty principy idou proti sobě. Čím větší je finanční napětí, tím větší je tlak na výdaje oproti příjmům. Tak logicky jeden ten princip válcuje ten druhý, což v našem případě je velmi dramaticky převažující princip solidarity, nebo chcete-li rovnostářství, nad principem zásluhovosti. Dokonce do té míry, že Ústavní soud rozhodnutím, se kterým jsem nesouhlasil, ale musel jsem ho respektovat jako každý politik, prostě nařídil zvýšit princip zásluhovosti v prvním pilíři. Bez ohledu na to, zda pro to existovaly, či neexistovaly zdroje. Pak jsou jenom dvě možnosti: buď přidat zdroje, nebo snížit stupeň rovnostářství. My jsme tenkrát udělali to B – byl snížen postup rovnostářství. Pokud Ústavní soud trval na tom, že někomu se musí přidat, tak v tom systému se holt muselo někomu sebrat.

Nicméně dlouhodobě, tím, že ten systém je dlouhodobě deficitní a ty nůžky jsou bohužel rozevřené a budou se otvírat víc a víc, to nemůže dopadnout jinak, než že v rámci toho prvního a po vašem rozhodnutí už zase jediného pilíře to bude tendovat k rovné dávce. To nemůže skončit v onom průběžném prvním pilíři, to nemůže skončit jinak, než že to bude tendovat k rovné dávce. Prostě princip solidarity, nebo chcete-li rovnostářství, převáží téměř stoprocentně nad oním principem zásluhovosti, který by ale v tom systému měl být také! A já neznám jiný princip, protože to v rámci toho jednoho pilíře, kde ty dva principy jdou proti sobě, tak já neznám jiný způsob než oněch 28 % rozdělit na dvě části. Z té jedné udělat plně rovnostářskou, to je ten první pilíř. A z té druhé udělat plně zásluhovou. Pak tam máte oba principy zastoupeny v objemu oněch 28 %. Není to vůbec žádné vyvádění! Nevím, kdo si vymyslel slovo vyvádět! Obojí je povinné, to znamená, obojí zůstává v důchodovém systému! Dokonce v okamžiku, kdy je podmínkou vstupu do druhého pilíře přidávat si nějaká procenta ze svého, lhostejno kolik, v našem případě dvě procenta, ale ten parametr může být i jiný, tak to není vyvádění, ale posilování prostředků na důchodový systém. Protože tam přicházejí peníze navíc a ten první a druhý pilíř se musejí sečíst. Ten první řeší solidaritu a rovnostářství, ten druhý řeší zásluhovost.

Vy jste z toho systému prostě škrtli princip zásluhovosti. Dobrá, je to vaše legitimní právo. Ale nepřicházíte vůbec s žádným jiným nápadem, jak posílit princip zásluhovosti v důchodovém systému! Prostě opět se vracíte jenom ke stoprocentnímu rovnostářství. Jako, jak to říká váš pan předseda, jako pravičáci se sociálním cítěním? Ne, ne, to je socialismus, to není sociální cítění. To je prostě jenom zrušení principu zásluhovosti v rámci povinného pojištění, vrácení se k rovnostářství a nenabídnutí žádné jiné alternativy. Já netvrdím, že jsme byli nositeli jediné pravdy. Udělali jsme prostě první mezikrok, který měl být dál posilován. A já bych to akceptoval, kdybyste řekli: To je špatně, my ten princip zásluhovosti v rámci oněch 28 % zajistíme jinak! Nevím jak, ale nemusím být ten nejchytřejší na světě. Ale vy to neříkáte! Vy nevíte jak, ale zrušíte to jediné, co ten princip zásluhovosti v tom systému se snažil zavést a udržet. To je na tom ta strašná chyba, ten strašný krok zpátky. A historie vám to jednou sečte. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Beznoska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, pokusím se o nějakou pamětnickou zkratku, aby si tady poslanci, jako je pan doktor Plzák, upřesnili věci. Ne všechno se psalo, ale ono se to psalo. Ještě někde před rokem 2006 vznikla tzv. Bezděkova komise. Byly v ní zastoupeny všechny parlamentní strany. Neznám přesně systém jednání, ale byl principiálně vygenerován jakýsi návrh. Na obranu komunistů musím říct, že v letech 2006 až 2010 byli z tehdejších parlamentních stran jedinou stranou, která bojovala proti vytvoření, proti penzijní reformě, vytvoření druhého pilíře. Sociální demokraté se s tím smířili, resp. dokonce to podporovali do nějaké doby, nicméně nebyli ochotni příliš vstřícně o tom

jednat. A postupně, jak plynul čas, tak jako dělali mrtvé brouky, a sice deklarovali, že je třeba, aby se došlo ke shodě napříč politickým spektrem, ale zároveň se zachovali stejně, a kde že je tomu konec jako u zákona o rozpočtové odpovědnosti, také my se chceme dohodnout, všechno, pak se jim vyšlo vstříc, kde se dalo.

Když tehdejší koalice v minulém období i na veliký mezinárodní tlak institucí jako OECD, kteří stále upozorňovali na to, že nemáme žádný definovaný dlouhodobě udržitelný systém penzí, penzijního systému, tak zase koalice vyšla sociálním demokratům, vstříc, z povinného bylo ustoupeno i pod tlakem odborářů, se kterými se dneska máte tak rádi, jsou to titíž lidé, na dobrovolnost, samozřejmě po razantním pokusu sousedního Slovenska, myslím, že měli deset procent povinně a obrovské kampani fondů došlo k tomu, že se ten základní první pilíř dostal do závažných problémů, takže potom to změkčovali a snižovali procenta, takže tady bylo přistoupeno k velice opatrnému bezpečnému náběhu. Faktem je, že jsme chtěli do toho zapojit také motivaci, co se týká dětí, které by mohly přispívat. Zkrachovalo to na jednom podivném hnutí, kterému se dneska blíží například hnutí Úsvit, něco podobného.

Takže toto prostě objektivně není pravda.

To, co mě na tom děsí, že když slýchám – nejsem členem té komise pro zrušení druhého pilíře, nebo jak se jmenuje, pod tím bývalým soudruhem, který to vede, nicméně slyším jenom jeho vystoupení v televizi. Skutečně lidem v uvozovkách těchto kvalit chcete věřit a chcete experimentovat s budoucností této země? Vy sami, kdo se o to zajímáte, znáte demografické křivky. Znáte, jaké budou zanedlouho a už jsou dneska vlastně podíly jednotlivých věkových skupin v naší společnosti. Vy jste zatím – ta komise nepřišla s žádným udržitelným modelem a do toho vy se s prominutím nestydíte přijít, abychom v devadesátce už tady něco začali blokovat, víceméně i rušit.

A že lidi začali spekulovat po nějakých vašich prohlášeních. Já ze zeptám: Jestliže něco začne být výhodné, jako například bylo stavební spoření, tak ti lidé, kteří do toho začali vstupovat, tak jsou to spekulanti, nebo jsou to lidé, kteří hledají příležitost, chtějí někde spořit a samozřejmě vydělat? Vy chcete bojovat i proti této lidské přirozenosti?

Co se týká dnešního návrhu, víte, to je prostě naprosto neuvěřitelné, co vy tady zkoušíte. Vy opravdu ženete tuhle republiku do hodně krizové situace, protože dneska NKÚ vydal nějaký výnos se zjištěním, že penzijní systém je trvale v deficitu několik let. Já vás upozorňuji, že když jsem se shodou okolností dostal někdy v roce 2007 do čela podvýboru pro penzijní reformu pod sociálním výborem, tak tehdejší guru sociální demokracie na sociální věci pan Škromach mi při jedné příležitosti říkal, protože v té době ještě byly přebytky penzijního systému: proč my to máme řešit dneska? A to bylo to východisko jejich dalšího chování, když prostě tehdy podle tehdejších ekonomických prognóz, křivek, příjmů a počtu lidí, kteří budou vstupovat, a věku dožití vycházelo, že vlastně penzijní účet se dostane do deficitu za patnáct roků. Tak proč bychom to měli řešit dneska, když to můžeme řešit, ať si to potom řeší

ta populace, ta politická reprezentace za těch patnáct let? Tento neuvěřitelný výrok skutečně zazněl.

Ono se ale stalo něco jiného. V roce 2008 k nám připádlovala během několika týdnů ekonomická krize, kterou nastartovaly Spojené státy, hypoteční krize, sami víte. A najednou dramaticky začaly růst počty nezaměstnaných, klesly výběry na sociální, vzrostl počet nezaměstnaných, a najednou mávnutím to, co mělo nastat na patnáct let, se stalo během jednoho roku. A od té doby se to už do plusu nedostalo a samozřejmě průběžně ten deficit narůstá.

A vy dneska prostě rušíte, vy jste zavedli tři sazby DPH – k čemu to těm lidem bylo? Jsou skutečně ty léky levnější? Pár knihkupců se dalo slyšet, že něco zlevní, ale jako když jdete do toho obchodu a vidíte ty publikace, skutečně to je to, co jste měli udělat? Kromě toho, že jste zkomplikovali život a možná že kolem speciálně léků jste nahnali kšefty a ještě větší zisk distributorům léčiv, to se vám asi zřejmě povedlo podle některých analýz, tak jinak to nemá žádný efekt. Komplikujete lidem život.

Ale tady je to situace podstatně vážnější, protože skutečně ono je to taková docela věc, o které se nikdo nechce bavit, ale dneska už se za chvilku začneme blížit nějaké polovině rozpočtu, který je vázán na jedno jediné ministerstvo, bylo to nějak 42 %, nevím, kolik to bylo teď posledně, že to je kapitola rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí, no a potom ze dne na den nikdo neudělá takové reformy a nezajistí takové příjmy, aby prostě vůbec byl schopen ufinancovat i mdlé důchody, které vy do budoucna našim nástupcům a možná i nám ordinujete.

Já vás tedy vyzývám k tomu, aby tento bod byl stažen. Ke konci svého vystoupení dokonce dám návrh, protože mně by přišlo jako zodpovědné – my tady chceme dělat kroky, zrušíme druhý pilíř a tady předkládáme alespoň rámcově tento systém a za ním je ekonomická analýza udržitelnosti, finanční analýza udržitelnosti toho systému. Kde tu analýzu máte? Co vlastně chcete nabídnout? Vy tak hazardujete se společností, že v tomto případě je to téměř na to, abyste potom nesli trestněprávní odpovědnost do budoucna, protože tuto zemi, hrozíte, že můžete v nějakém horizontu rozvrátit způsobem, který se nedá konsolidovat bez opravdu drastických opatření.

Další věc z toho o zásluhovosti, ke které se dokonce vyjádřil Ústavní soud, a těžko asi někdo bude říkat, že Ústavní soud jde na ruku pravicovým stranám, kterou rozhodně hnutí ANO, když se na tomto podílí, a dokonce aktivně podílí, takto v žádném případě nemůže být označena. Ale ona je tady ještě další dimenze. Já už jsem na to upozorňoval. Máme vicepremiéra pro vědu, inovace a nevím čeho všeho, výzkum, vývoj, věda, a váš pan ministr tady předložil také to, že se dramaticky zdanila část regulovaných fondů. Byla jedinečná šance, protože vy svým chováním, tím, že budete znepříjemňovat zákony a špehováním podnikatele, tak samozřejmě na této zemi hrozí už v poměrně krátkém horizontu kapitálová chudoba. Tím, že jste to poslali z 5 %, jestli si na to vzpomínáte, na 19 %, tak mizerné konkurenční prostředky, podmínky na trhu financování inovačních počinů, inovačních projektů rizikového kapitálu nemá v Evropě zřejmě nikdo, nevím, teď má Ministerstvo průmyslu a obchodu dát hospodářskému výboru analýzu konkurenceschopnosti našich finančních projektů po vaší novele zákona, zatím se k tomu nějak nemá, ale

ono se to dá když tak asi zřejmě dohledat jinde, když to neudělá ministerstvo se stovkami úředníků, tak my to uděláme sami.

Tady byla jedinečná šance, že právě by se dalo vhodným prostředím, neřkuli nějakými legislativními nástroji, ale zejména dobrým prostředím vlastně podržet finanční prostředky, které by fondy do druhého pilíře získaly na to, aby šly do domácí české infrastruktury, do zajímavých projektů, které by akcelerovaly vývoj. Některé země to udělaly. Občané by věděli, že ve své infrastruktuře, kterou nikdo neodnese, by měli své finance. Vy neufinancujete dramatickou stavbu dálnic. Myslím, že loňský rok bude po jednom roce Zemanovy vlády nejhorším, co se týká výstavby silniční infrastruktury od roku 1993, kdy vznikla Česká republika. A tohle byla šance, kdy se daly tyto fondy právě do řady těchto počinů nasměrovat. V případě, že by infrastrukturní projekty nenesly tolik peněz, tak pořád infrastruktura a ta hodnota by tady byla. Stát by to mohl částečně vykupovat a to by byla prostě největší záruka. Žádná zlata, žádná stříbra, prostřednictvím pana předsedajícího pane Plzáku. To je pro rozsah celé společnosti s prominutím směšné. Většina společnosti není šíbr, aby uměl spekulovat na burzách. Nejsou to šíbři, aby uměli spekulovat s nemovitostmi. Nejsou to šíbři, aby sledovali pohyby zlata, spekulovali na komoditních burzách apod. To je jenom vždycky úzká skupina lidí. A nenamlouvejme si, že prostě takto jsme schopni zabránit, a dokonce dneska už i vytáhnout část společnosti, která se začíná potýkat s chudobou, zespodu alespoň do důstojných podmínek.

Takže to, co vy tady dneska ordinujete, je do budoucna děsivé. Proto mi přijde naprosto logické, jestli jste jenom trochu zodpovědní, tak podpoříte můj procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do doby, než vláda předloží Sněmovně koncepci a ekonomicky udržitelný model svých představ o penzijní reformě.

Děkuji vám za pozornost a prosím, aby o tomto návrhu bylo hlasováno. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Máme tady před sebou procedurální návrh, který mám dát hlasovat bez rozpravy. Rozumím tomu, že nechcete až na konci obecné rozpravy? Chcete hned. Dobře. Já tedy zagonguji, aby měli jednotliví poslanci šanci se o tom rozhodnout. (Do sálu přichází větší počet poslanců.)

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Laudáta, který navrhl přerušení jednání o tisku 382 do doby, kdy vláda předloží koncepci důchodů. Já vás zatím odhlásil. Prosím vás o novou registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami, abychom zajistili správný počet přítomných.

O návrhu na přerušení tohoto bodu budeme hlasovat v hlasování pořadové číslo 24, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 24. Z přítomných 147 pro 36, proti 104. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat v rozpravě. S faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Plzák, potom řádně přihlášený pan poslanec Beznoska. Žádám tedy pana poslance Plzáka, aby se ujal slova k faktické poznámce. Máte slovo, pane kolego.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Ve vší úctě k panu kolegovi Laudátovi. V mém projevu nezaznělo slovo šíbr. Já jsem pouze řekl, že přebytečné finanční prostředky si každý může investovat. A pokud si na to netroufá sám, víte sám dobře, že je tady řada, a myslím si, že někdy velmi solidních investičních fondů, že se tady nabízejí různá pojištění se spořením atd. Takže zase nevnucujte mi něco, co já jsem vůbec neřekl. Já tady nebudu uvádět všechny možnosti, jak si lidé mohou odkládat své přebytečné finanční prostředky. Vy to víte sám dobře, jak se to dá dělat. Já si myslím, že ti lidé, naši občané, kteří ty prostředky mají, si vždycky tu cestičku, kam si ty peníze ukládat, najdou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Faktická poznámka pana poslance Laudáta, potom faktická poznámka pana poslance Kučery. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Zareaguji na pana poslance Plzáka. Víte, jestliže investujete jako soukromý podnikatel, prostřednictvím samozřejmě předsedajícího, tak je to vaše velké riziko. Pokud si přečtete stávající legislativu k druhému penzijnímu systému, tak tam je řádově vyšší stupeň ochrany před hazardem, před proděláním, před tím, že vám ten fond zpronevěří prostředky. Je tam řádově větší ochrana a řádově tvrdší dohled nad penzijními fondy. To znamená, nikdy nebudete investovat jako soukromník, nebudete investovat tak bezpečně, jak je to dneska garantováno ve druhém pilíři. To je naprosto zásadní rozdíl. Protože když půjdete spekulovat na burzu, tak je to prostě vaše riziko, proděláte. Kdežto tady je řada rizik krytá, fondy jsou sledovány, jsou pod dohledem České národní banky atd. Tam je prostě řádově větší ochrana a to byla i reakce na ekonomickou krizi, kdy řada těch například gigafondů ve Spojených státech se dostala po jistou dobu do jistých problémů.

Ale zase, byl to váš oblíbenec Rusnok, který nám ukazoval tehdy coby šéf Asociace penzijních fondů grafy na různých seminářích, protože tady k tomu byla skutečně řada seminářů, diskusí, debatních spolků, podvýborů, výborů atd., že vlastně i ta nejhlubší krize – prostě poměrně rychle se z toho fondy dostaly, a že fakticky například ztratily jmění v tom dlouhodobém horizontu. Tam to má tradici, která neohrožovala zásadní stabilitu. Některé se dostaly na přechodnou dobu do krize, nicméně je to neohrožovalo. Například přišly o majetek v hodnotě třeba –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, vypršel vám čas k faktické poznámce. Děkuji.

Ještě než bude hovořit pan poslanec Kučera, dovolte, abych konstatoval tři došlé omluvy, a to paní poslankyně Bohdalové od 16 hodin, paní poslankyně Putnové od 17.45 a paní poslankyně Golasovské od 18 hodin.

Nyní pan poslanec Kučera, poté pan poslanec Borka s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Musím reagovat na vystoupení pana poslance Plzáka, který vyslal do světa skutečně děsivý signál, když říká "Nevěřte v náš důchodový systém, zabezpečte se na budoucnost sami. Nakupujte zlato, investujte. Náš důchodový systém vám prostředky nezajistí." Je to skutečně děsivý signál, který vyslal zástupce vládní koalice do České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Borka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Borka: Děkuji, pane předsedo. Jenom pro stenozáznam. V posledním hlasování jsem hlasoval pro, ale objevilo se proti. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nezpochybňujete hlasování. Dobře. To bylo pro stenozáznam.

Nyní řádně přihlášený pan poslanec Beznoska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, udělám z toho faktickou poznámku. Vše podstatné zaznělo. Patřím také k těm,. kteří říkají, že zrušení druhého pilíře není dobře. Populace nám stárne. V roce 2050 na jednoho aktivního tu budou připadat dva starobní důchodci. Tempo zadlužování na důchodovém účtu poslední dva roky zhruba 52 miliard ročně, tři roky zpátky 33 miliard ročně. Prostě schodek se tam prohlubuje a je potřeba s tím něco dělat.

Varianta je, že bychom zvýšili odvody, ale protože 28 % je jedno z nejvyšších zatížení vedlejších nákladů práce v rámci Evropské unie, tak tudy cesta nevede. Pak je tedy zcela jasné, že musíme hledat nějaké řešení tak, abychom si to stáří nějakým způsobem za svého aktivního života zabezpečili. Jedním z těch pokusů, a podle mne velmi dobrých, bylo zavedení té velké důchodové reformy, to znamená zavedení druhého důchodového pilíře, a mohli jsme se skutečně bavit o parametrech. Já dokonce na rozdíl od pana poslance Kalouska si myslím, že možným řešením bylo zavést vstup do druhého pilíře jako povinný a umožnit, řekněme, třeba po dvou po třech letech případné jeho opuštění. Možná bychom dneska žádnou tuto debatu vést nemuseli. Čili vy jste v podstatě ze všech možných řešení na základě vaší předvolební

politické agitace jednu třetinu těch možných řešení odstřihli. Ve světě a v celé řadě evropských zemí, a vy to jistě dobře víte, prostě třípilířový důchodový systém funguje a funguje velmi dobře. Česká republika měla navíc i doporučení pro zavedení druhého pilíře od Světové banky a od dalších prestižních institucí. Je škoda, že se o tom nepřemýšlelo a že se jenom pustě a jaksi bezmyšlenkovitě plní předvolební slib.

Byl jsem na prvním zasedání komise, kterou vede pan profesor Potůček, a myslel jsem si, že se opravdu bude hledat nějaké smysluplné řešení. Že se bude hledat řešení na základě účinné analýzy stávajícího problému. A již na té první schůzi prvním bodem bylo téma "jak zrušíme druhý důchodový pilíř". Takhle prosím se s důchodovou reformou zacházet nedá. Škoda, že neprošel návrh pana poslance Laudáta, protože jediné rozumné řešení je vrátit se k seriózní debatě a nezahrávat si s důchodovým systémem jako s politickým nástrojem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Beznoska. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Miroslav Kalousek. Poté pan poslanec Laudát také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Promiňte, prosím, není to úplně podstatné, ale přece jenom pro přesnou interpretaci minulosti. Pan poslanec Beznoska řekl, že na rozdíl ode mne se domnívá, že ten systém měl být povinný. To je nedorozumění. My jsme byli poslední na koaliční radě a v celé Sněmovně, kteří se snažili držet povinný vstup do druhého pilíře. A já jsem řekl, že si vyčítám, že jsme ten ústupek udělali, a když už jsme ho udělali, tak jsme měli alespoň trvat na aktivním projevu nesouhlasu, nikoliv na aktivním projevu vstupu. Jedná se o nedorozumění.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Laudáta a poté pan poslanec Kučera v řádné přihlášce.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Ježíšmarjá. Já nebudu tak dlouho řečnit. Já se kupodivu zastanu pana poslance Plzáka, protože on má naprostou pravdu. Kdo bude dneska věřit, co se týká penzí, v tento stát po zrušení druhého pilíře a dalších krocích a nezodpovědné hospodářské politice? Tak samozřejmě pak je lepší, když pořídí něco. Akorát upozorňuji, aby s tím radši utekl pryč, než mu to tady ještě seberou. Musím se ho zastat, tak jak to pan kolega Plzák říká, tak já s tím výrokem souhlasím, nebo s tím přenesením toho výroku v té věcné rovině, že prostě nebude jistota. A skutečně, já vás znova vyzývám – vy jste ten návrh zamítli. Přece normální je v tak zásadní věci, nejdřív začnu přece tím, že mám jasnou představu a ekonomický model, jak to prosadím. Jestli přijde s nějakým geniálním nápadem, já budu první, kdo ho bude podporovat, protože tohle může být rozhodující politickou zátěží. Podívejte se v Řecku. Tam při krizi ne že se zmrazovaly penze nebo se přidávaly směšné částky. Tam se penze sbíraly. Tam se krátily, vážení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec... Tak dobře, ještě faktická poznámka pana poslance Kalouska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Moc se omlouvám, ale já bych ještě doplnil pana poslance Laudáta o možná překvapivou informaci, zejména pro hnutí ANO, které se prezentovalo tím, že v žádném případě nechce zvyšovat daně. Teď ponechme stranou fakt, že zrušení zákona jednotného inkasního místa fakticky daně zvýšily podle právního stavu. Nicméně výši povinných odvodů stanovuje tzv. složená daňová kvóta. Prostředky šetřené do druhého pilíře, byť jsou povinné, se nezapočítávají do povinné daňové kvóty. Zrušením druhého pilíře jste zvýšili složenou daňovou kvótu a zvýšili jste zdanění. To je objektivní fakt podle mezinárodních standardů, jakkoliv chápu, že někteří z vás mezinárodní standardy nemají rádi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Výhodou toho, který hovoří naposledy, je, že už skoro všechno bylo řečeno. Já možná řeknu pár čísel a na začátek asi jenom to, že penzijní systém by měl být jedním z nejstabilnějších pilířů občanské společnosti. Jeho prostřednictvím získávají lidé v penzi prostředky na stáří a mladí naopak vědomí, jakým způsobem o ně bude postaráno, až budou v penzijním věku. Jestli něco potřebuje penzijní systém, tak potřebuje být důvěryhodný a potřebuje dlouhodobou a udržitelnou stabilitu. Splnění předvolebního slibu sociální demokracie za pomoci hnutí ANO může mít dalekosáhlé důsledky. Lidé ztratí jakoukoliv důvěru v jakoukoliv stabilitu. Systém, který má přetrvat desetiletí, bude tady zrušen skutečně během mrknutí oka, aniž by bylo řečeno, co bude dál. Jak bude moci přesvědčit jakákoliv další vláda, že jejich rozhodnutí přetrvají další volební cyklus? Co bude po dalších volbách. To skutečně se můžeme jenom domnívat. Nyní něco rušíte, aniž byste řekli, co bude zítra.

Já bych tady chtěl říct pár čísel. Tady jsme neustále diskutovali o tom, kolik peněz je "vyváděno", i když to slovo, jak už správně řekl pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 pan poslanec Kalousek, to slovo "vyváděno" je naprosto scestné, protože to naopak spíše je posilováno. V roce 2013, tady budu citovat z nějakých čísel, v roce 2013 bylo na důchodech vyplaceno 373 miliard korun. Z toho 300 miliard bylo vyplaceno jako starobní důchod. Příjmy z důchodového pojištění přitom dosáhly 323 miliard. To vedlo k deficitu důchodového účtu ve výši téměř 50 miliard. Na této částce nemá druhá pilíř téměř žádný podíl. Svalovat vinu za deficit na vyvádění je skutečně nesmyslné. Za rok 2013 nashromáždily penzijní společnosti přibližně 440 milionů korun, takže tam připadá částka nějakých 260 milionů korun na stát, to je něco málo přes 5 promile deficitu a přibližně 0,8 promile příjmů důchodového účtu. O těchto penězích se bavíme. To jsou ty peníze, o kterých tady kolegové mluví, že byly vyváděny z důchodového systému. V roce 2013 0,8 promile příjmů důchodového účtu.

Dámy a pánové, k čemu povede zrušení druhého pilíře. Tak zejména povede k destrukci fondového systému. Vyvolá nedůvěru v důchodový systém a v konečném důsledku připraví zejména mladší a aktivní generaci o šanci zajistit si prostředky na důstojné stáří. To bude výsledek rozhodnutí koalice ANO, ČSSD za podpory KSČM.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Nyní pan poslance Jan Volný a poté pan poslance Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Jan Volný: Dobrý večer pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych prosil o klid!

Poslanec Jan Volný: Dovolte mi, abych požádal tuto ctěnou Sněmovnu o možnost zkrácení projednávání tohoto zákona ve výborech na 20 dní. Pokud tento návrh nebude akceptován a bude vetován, potom vás prosím o zkrácení na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Nyní faktická poznámka pana poslance Votavy, poté pana poslance Beznosky. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, jenom k předřečníkovi. No, rušíme něco, o co je obrovský zájem. Opravdu, stojí nekonečné fronty před penzijními fondy. Těch 80 tisíc uzavřených smluv o tom jistě svědčí, o tom obrovském zájmu, naproti smlouvám, které jsou uzavřeny ve třetím pilíři a který je také podporován státem. Těch smluv je tam kolem 4 milionů. Já myslím, že lidé vyjádřili důvěru v tento systém, který je vaším dítětem, vyjádřili právě v tom vstupu těch 80 tisíc lidí, kteří se nechali nějakým způsobem přesvědčit těmi fondy. Takže rušíme něco, co nemá vůbec žádný smysl.

A to, co říkal pan kolega Kalousek, že jsme vršili jednu podmínku za druhou, když se projednával druhý pilíř, není vůbec pravda. Jsme žádné podmínky nevršili, protože jsme od začátku nesouhlasili s druhým pilířem jako s nesmyslem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, nyní další faktická poznámka poslance Beznosky, potom pana poslance Kučery, potom pana poslance Bendy. Prosím

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Já jenom velmi krátce na pana poslance Votavu. No, to je právě to, o čem jsem hovořil ve svém vystoupení. Ta obrovská masáž veřejnosti, že po vašem nástupu do vlády druhý pilíř zrušíte. To myslím vypovídá mnohé. Ale dozvídám se tady celou řadu věcí nebo důvodů, proč tedy rušíme druhý pilíř, nebo ne proč, ale že rušíme druhý pilíř, a postrádal jsem v debatě, a požádal bych někoho z vládní koalice, to by mně se velmi líbilo, kdyby řekl, jakým způsobem chcete zatraktivnit třetí pilíř, jaké jsou další kroky k tomu, aby důchodový systém byl dlouhodobě udržitelný. Jedna část debaty je, že říkáte "my to zrušíme", a neříkáte co dál. Tak já bych se s dovolením například pana ministra financí na to zeptal, jakou má představu.

A poznámka k panu poslanci Volnému, to zkrácení, bez opravdu objasnění, to je arogance, to se nedělá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Kučera s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Marek Benda a poté pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo, já budu jenom krátce reagovat na vystoupení svého předřečníka pana poslance Votavy. Tak byli jste to právě vy, poslanci ČSSD, kteří vnesli nedůvěru do penzijního systému, nedůvěru mezi naše občany v tom, aby důvěřovali, že penze jim zajistí důstojné stáří. Když se dneska zeptáte kteréhokoliv mladého člověka, jakým způsobem bude zajištěn na stáří, jestli o tom uvažuje, tak on řekne: nikdy žádný důchod mít nebudu. A je to kvůli vašim vyjádřením, vážení poslanci levice, vážení poslanci ČSSD a KSČM. Děkuji. (Nesouhlasné výkřiky z levé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak já bych prosil o klid. Pokud chcete hovořit, tak prostřednictvím předsedajícího.

Nyní pan poslanec Benda, poté pan poslanec Miroslav Kalousek a další přihlášení do obecné rozpravy, ale s faktickými poznámkami. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den, já jdu jenom sdělit, že zkrácení lhůty pod 30 dnů jménem poslaneckých klubů ODS a TOP 09 vetujeme. To je první poznámka. Takže váš návrh na 20 dnů není hlasovatelný.

Druhá poznámka, kterou bych přece jenom přičinil. Za situace, kdy projednáváme novelu zákona o důchodovém spoření a není přítomna ministryně práce a sociálních věcí, mně to připadá opravdu poněkud pikantní. Opět je tady vládní koalici položeno asi tak 50 otázek na téma, co tedy bude s důchodovými pilíři do budoucna, jediný, kdo je občas schopen vystoupit, jsou poslanci vládní koalice, a vláda opět mlčí jak mrtvá ryba. Přemýšlím, k čemu takovou vládu potom máme. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, i za dodržení času. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek, poté pan poslanec Votava s faktickými poznámkami. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já jenom ad vystoupení pana kolegy Votavy. Prosím, nemaťme řečmi o třetím pilíři a jeho zatraktivnění, nemaťme fakty, že nemáte alternativu k penzijní reformě v rámci povinného pojištění. Penzijní fondy v rámci tzv. třetího pilíře je produkt srovnatelný s kapitálovým pojištěním nebo s jiným spořením, do kterého si dobrovolně spoříme své prostředky, ať už se státní podporou, či bez státní podpory. Je to srovnatelné se stavebním spořením, to je bohužel také se státní podporou. To jsou prostě produkty na finančním trhu, kam si spoříme dobrovolně své prostředky z vlastního rozhodnutí. Druhý pilíř je povinný odvod. Druhý pilíř je povinný odvod v rámci oněch povinných 28 % z ceny naší práce. Ten rušíte a činíte ten odvod 28 % opět plně rovnostářským. To znamená, tam neděláte vůbec žádnou reformu. Tam to jenom vracíte zpátky do onoho systému, o kterém již NKÚ, dokonce již i NKÚ po 20 letech, co to říká řada jiných lidí, i NKÚ říká to, co všichni víme, že ten systém je neudržitelný. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, nyní pan poslanec Votava, potom pan poslanec Sklenák, také ve faktických poznámkách. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Tak děkují za slovo, pane místopředsedo. No, povinné spoření ve druhém pilíři to je, když do něj ten člověk vstoupí. Ale pak nemá možnost vystoupit! Tak je možná i o důvěře těch lidí, když do toho vstoupí, platí do toho a za třicet, třicet pět let – vědí, jestli se setkají s těmi prostředky nebo nesetkají? Navíc ten fond není garantován státem. To je o té důvěře, kterou jste ztratili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Sklenák, také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já bych si dovolil reagovat na pana poslance Kučeru, který mluvil o tom, že poslanci, nebo sociální demokracie vnesla nedůvěru v penzijní systém. Já si myslím, že to nemůže myslet vážně, protože je evidentní, že občané této země mají důvěru v penzijní systém a jsou zodpovědní. Já jen připomenu, že ve třetím pilíři je nějakých 4,6 milionu občanů, což jsou téměř všichni ekonomicky aktivní lidé v této zemi. Takže lidé si uvědomují, co je čeká na stáří, jsou zodpovědní a snaží se spořit.

Druhá věc je, že druhý pilíř, který byl zaveden, byl skutečně neatraktivní pro občany. Nemá to pro ně smysl, když mají spoření ve třetím pilíři, aby si zakládali ještě prakticky stejné spoření ve druhém pilíři. A pokud tady vykládá pan Kalousek,

že systém je neudržitelný, tak samozřejmě to si všichni uvědomujeme. Ale když by ve druhém pilíři byla naplněna nějaká prognóza, že v něm budou také miliony lidí, tak jaký by byl výpadek v průběžném systému, kolik desítek miliard by nám dnes chybělo? Takže ta situace by se ekonomicky ještě zhoršila. Takže skutečně druhý pilíř nemá smysl, nepřináší nic lidem, není o něj zájem a je to slepá cesta. Čím dříve jej zrušíme, tím lépe. (Malý potlesk z levé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní další faktická poznámka pana poslance Kalouska a poté pana poslance Ludvíka Hovorky. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já, prostřednictvím pana předsedajícího, respektuji váš názor, pane poslanče Sklenáku, že druhý pilíř je slepá cesta. Můžete o tom být přesvědčen, já vám to neberu. Pak ale bych chápal, že když ho rušíte, říkáte, co místo toho. Protože to vracíte zpátky do toho neudržitelného systému. A to neříkáte. V rámci oněch 28 % povinného pojištění vy žádné řešení nenabízíte. Neříkejte třetí pilíř, to je soukromé spoření, to je jako jakékoliv jiné spoření. V rámci povinného pojištění jaké nabízíte jiné řešení než první průběžný pilíř, neudržitelný, jak říká už i váš bývalý poslanec, pan dnešní prezident Kala. Neudržitelný, nic jiného než návrat k neudržitelnému systému nenabízíte.

No a k té důvěře. Samozřejmě, že existuje, byť malé, riziko, ale prostě existuje, že prostředky v penzijních fondech budou nějakým způsobem zcizeny či znehodnoceny. Neexistuje, ani ve třetím pilíři ani v jakémkoli jiném finančním produktu, neexistuje produkt stoprocentně bez rizika. Ale existuje jedna stoprocentní jistota, že pokud budete dál pokračovat v této politice trvání na neudržitelném systému, tak za těch 35 let žádné státní důchody nebudou. Kde berete tu jistotu, že z průběžného pilíře budeme peníze vyplácet, když sami víme, že ten systém je neudržitelný?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka, poté pan poslanec František Laudát a poté pan poslanec Roman Sklenák. Nyní faktická poznámka pana poslance Ludvíka Hovorky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, důchodový systém je neudržitelný především proto, že klesá počet plátců do systému. A cesta není ve druhém pilíři, protože ten ještě odčerpává část peněz, které by normálně šly do financování v tom druhém pilíři v průběžném systému. Ale cesta je v podpoře rodin s dětmi, protože jedině děti, dostatek dětí může vyřešit problémy důchodového systému. A tady je cesta řešení důchodového problému. Není to ve druhém pilíři, který odčerpává peníze na příspěvky z toho průběžného systému a ve svém důsledku by způsobil, že by na výplaty v tom průběžném systému bylo méně peněz. To jsem chtěl jenom podotknout tady k této diskusi. Důležitá je podpora rodin s dětmi a věřím, že v diskusi o podobě penzijního systému tento problém konečně řešen bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Nyní pan poslanec Laudát. Poté pan poslanec... Ne, nechce mluvit, dobře. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Laudát: Děkuji. K panu předsedovi Votavovi – buď nevíte, nebo lžete. Protože já jsem si to skutečně zažil na vlastní kůži v roce 2007 až 2010, vy jste se nechtěli dohodnout a postupně jste v podstatě plynuli od toho, že je skutečně potřeba udělat nějaký penzijní systém podle standardních vzorů, až jste se vlastně sjednotili na tom, že asi zřejmě bude nejlepší jenom průběžný, tak jak ho stále a permanentně, já už jsem to tady říkal, chtěli a chtějí komunisté.

Co se týká pana Hovorky, tak to je přesně ta jistota, kterou ordinujete této zemi. Vy tady slibujete medvěda, nebo kůži medvěda, který neexistuje. Nejenom že neběhá po lese, on dokonce neexistuje. Jestli skutečně budete, pokud se týká hnutí ANO, naslouchat tomu civilizačnímu tragédologovi, který vám teď má radit, co dál a jak zanikl starý Egypt, tak jestliže tenkrát už lze dopočítat, že oni vygenerovali takový kapitál, který jenom uživil pyramidy a stavbu pyramid, a na víc už nezbývalo, takže ta říše skončila, tak teď podle mého názoru v novodobé historii to bude tak, a vy jdete přesně tou cestou, že vygenerujete takové sociální náklady a speciálně v této části, to znamená penzijní systém, že už ta ekonomika na to nevygeneruje finance.

Jenom bych připomněl, že i přesto, že jste dehonestovali, dehonestovali – to je skutečně – dehonestovali druhý penzijní systém během jeho vytváření, proto se tam nepřihlásilo 600 tisíc lidí, ale 81 tisíc. I když pro vás je to nic, pro mě 81 tisíc lidí – k tomu si připočtu funkční –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, opět vám skončil čas pro faktickou poznámku. (Poslanec Laudát: Tak já se přihlásím ještě jednou.) Prosím, nezneužívejte faktické poznámky. Děkuji.

Nyní pan poslanec Kalousek k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Je skutečně zarážející, jak některé mýty jsou tvrzeny stále dokola bez ohledu na objektivní skutečnosti. Nic proti podpoře rodin s dětmi. Ale prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Hovorko, můžete vysvětlit, když ne nám všem, tak alespoň sám sobě, jak je možné, že jedna z nejchudších zemí na světě Niger má jednu z největších porodností – sedm dětí na jednu matku? Jak je možné, že naopak ty nejbohatší země, mezi které zaplať pánbůh se řadí i Česká republika, mají s natalitou a s demografickým vývojem potíže? Jste opravdu přesvědčen, že několik set korun měsíčně, nebo pro mě za mě i několik tisíc korun měsíčně, tu natalitu, a tím pozitivní dopad na penzijní účet zásadním způsobem změní? To přece není pravda. Objektivní skutečnosti z celého světa nám říkají, že problém je někde úplně jinde než v relativním nebo objektivním či subjektivním

pocitu chudoby. Jinak by to prostě na tom světě bylo přesně obráceně. To už, věřte tomu, by se na natalitu projevilo a bylo by to mnohem levnější, takový hezký několikadenní energetický black out, popřípadě podpora kouření, která by se zvýšenou úmrtností na penzijním účtu také nějakým pozitivním způsobem projevila. Ne že bych jedno či druhé navrhoval. Ale bylo by to opravdu účinné. To, co říkáte vy, je hezké. Znovu říkám, nemám nic proti podpoře rodin s dětmi v rámci soudržné společnosti, ale s natalitou to neudělá vůbec nic. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kalouskovi za dodržení času. Nyní ještě jednou faktická poznámka pana poslance Laudáta, potom faktická poznámka pana poslance Hovorky. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já ještě k sociálním demokratům. Vy se už skutečně dostáváte do kola, do cyklu vlastních lží. Já vím, že už si to nikdo nechce pamatovat, ale nevzpomínáte si náhodou, přátelé oranžové růže, že když tady byl diskutován, promýšlen ten model penzijní reformy, že se také zvedlo DPH, že zcela otevřeně byly výpočty a kalkulace, jaké bude s sebou penzijní reforma nést náklady? Že se zvýšilo DPH na to, aby právě byly finance na vykrývání schodku v průběžném systému? To už jste zapomněli?

Já tady po vás nechtěl nic víc, a lidovci počínaje a sociálními demokraty konče včetně takzvané sociální pravice hnutí ANO, tak já tady nechci nic víc, než abyste to dostali na stejnou úroveň diskuse. A jestliže tady děláte nějaké kroky, tak postavte vedle toho peníze. Ono totiž budete muset přiznat: Vážení občané, vy budete solit o pět procent víc na daních ze svých platů s nejistým výsledkem, jestli možná za dvacet třicet let, podle věku, nějaká penze stejně přesto na vás zbude. To je ta skutečná realita. A pak tady posloucháme takové bláboly, že spoléháte na to, že se zvedne porodnost. Děkuju. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka a poté pan vicepremiér Andrej Babiš. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ano, děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, děti se skutečně nejvíce rodí v chudých zemích světa, v chudých regionech, a v těch bohatších se rodí méně. A to je příčinou i vymírání Evropy. Ale já jsem tady mluvil o zásluhovosti toho systému. To znamená, že rodiny, které mají děti a chovají se odpovědně, to znamená, přinášejí do systému budoucí plátce, a proto jsou vhodny podpory. Pokud toto bude zohledněno i v tom průběžném penzijním systému, tak si myslím, že to může pomoci problém vyřešit daleko lépe, než ho řešil systém, který byl navržen ve druhém pilíři. A to byla podstata toho, co jsem chtěl tady sdělit. To znamená skutečně podpořit to, že ti, kteří se starají, mají děti, budoucí plátce do důchodového systému. To jsem tady chtěl říct

a to je v zásadě to, co by mělo být v budoucím plánu reformy, která se připravuje. To stěžejní – mít zásluhovost rodin s dětmi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a nyní pan vicepremiér a ministr financí Andrej Babiš v řádné přihlášce. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, předpokládám, že tahle debata tady vlastně probíhá od roku 2009 a že by bylo zřízeno x komisí a x řešení. Myslím si, že to řešení je relativně jednoduché. Buď budeme mít peníze na důchody, nebo nebudeme mít peníze na důchody. (Velký ohlas v pravé části sálu, bouřlivý potlesk TOP 09.)

Takže jako skutečně můžeme dělat x komisí a můžeme vymýšlet pilíře. Ve třetím pilíři je 4,6 mil. pojištěnců a stojí nás 7 mld. korun ročně. Druhý pilíř, těch 80 tisíc, co naběhlo 2013-2014, nás stojí 1,5 mld. A deficity byly: 2009 minus 36 mld., 2010 minus 35 mld., 2011 minus 45 mld., 2012 minus 26 mld. a 2013 minus 29 mld. Takže já držím palce všem komisím. A myslím, že určitě když budeme mít víc dětí, to je super. (Smích zprava.). Ale strašně pochybují o tom, že někdo vyřeší tenhle deficit. Takže já myslím, že už bychom si měli říct pravdu, že ani žádná komise to nevyřeší. (Smích zprava.) Takže klidně dělejme komise, klidně tady vystupujte ještě dalších deset let. Ale jedna plus jedna je dva a jednoduše, pokud my konečně dáme do pořádku finanční správu a vyřešíme ty karusely... Smích... (Velký smích zprava, směje se i místopředseda Babiš i někteří poslanci napříč sálem.) Super! Výborně! Takže ty karusely (s důrazem, smích v sále) budu řešit 27. ledna, tj. v úterý, na zasedání Ecofinu s panem komisařem Moskovicim. A můžu vás ubezpečit, že většina členských států Evropské unie se vůbec nesměje. Protože 177 mld. eur pro Evropskou unii, která nemá peníze, to je víc než ten rozpočet. A podle Eurostatu nás okrade na DPH ročně tady organizovaný zločin 3,2 mld., tj. 108 mld. korun českých, to už bychom byli v přebytku.

Takže klidně se smějte dál, já se taky směju. Takže klidně řešte komise a můžete tady kecat ještě deset hodin. A i tak ty důchody nevyřešíte, protože buď budou peníze, nebo nebudou peníze. (Smích zejména zprava.) Takže je to strašně jednoduché. A já vám držím palce – dalších dvacet let tady povídat si o důchodech. (Potlesk ze středu a zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní mám faktické poznámky. Ptám se jenom pana kolegy Bendla, jestli měl faktickou, nebo řádnou. Řádnou. Dobře. Tak nyní pan poslanec Martin Novotný s faktickou poznámkou a pan poslanec Kalousek také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jenom se chci zeptat, jestli jsem to dobře pochopil, že nám pan ministr financí chtěl sdělit, že

on se důchodu nebojí, že on má vyděláno. (Smích a potlesk zprava.) A ti všichni ostatní ať teď zasedají v těch komisích a nějak si to vymýšlejí. Protože žádnou jinou myšlenku jsem v tom vystoupení nenašel. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan poslanec Miroslav Kalousek k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jeden dotaz a jednu poznámku. Pan poslanec Hovorka tady nastínil celkem bohulibý cíl, jak odměnit ty budoucí plátce do systému. Chtěl jsem se ho zeptat, jak je chce odlišit od těch vychovatelů budoucích adresátů sociálních dávek, které budou ten systém zatěžovat a kterých není úplně málo. Tohle rozlišení je základní nevyřešený problém a podle mě nevyřešitelný – tohoto jinak celkem bohulibého cíle.

No a co říct k panu ministrovi Babišovi? Ten prostě nezklamal. Ať je řeč o jakémkoli tématu, tak je to stále stejné. Prostě všeci kradnú, budě dobre, podvodníky dáme Kobre, aby ĺudia nemuseli trpět skrze karusely... (Smích zprava.) Tohle opravdu žádná komise nevyřeší. Souhlasím. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Laudáta, pak řádná přihláška pana poslance Bendla, pokud se zase někdo nerozhodne, že využije faktické poznámky. Prosím. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. K tomu budou peníze, budou důchody, nebudou peníze... Tak taky je to to známé – nebude-li pršet, nezmoknem. To je asi tak na stejné úrovni.

Vy jste teď zaznamenali, a dokonce jeden poslanec z hnutí ANO mně včera říkal zděšeně – nevím, budu se mýlit trošku v těch číslech – že asi 8 milionů lidí ovládá v podstatě 95 % majetku těch zbylých 7 milard občanů. Tak samozřejmě jsem mu na to odpověděl: No, jedna cesta ještě je – sebrat majetek těm 8 milionům lidí. Což v případě Česka si trošičku na nějakou chvilku pomůžeme taky u těch velikých hráčů. To je také jedno z řešení.

Ale víte, problém je, že ono se to trošku zvrhává v nějakou komedii, ale ona tohle to skutečně není sranda. Protože jestli něco bude destabilizovat Českou republiku a fakticky všechny země, tak to je právě otázka zvládnutí, aby ta země byla schopna generovat prostředky a zajistit důstojné stáří svým důchodcům. Takže ono skutečně to je ta úplně nejklíčovější věc. Protože když se stane v nějakém období, že už nebude kam sáhnout, věřitelé nepůjčí další finance, tak to je na ten kolaps, a pak to může končit. V Řecku dokonce nezkolaboval ten systém absolutně, ale stejně i to sebrání důchodů podle mého, to je jeden z těch klíčových momentů, proč tam zřejmě vyhraje strana, před kterou i komunisté se bojí. Takže ono potom to má takové obrovské turbulence.

Chápu, že jeden lokaj tady navrhne zkrácení termínu, předkladatel už pak odejde. Já vím, že si dal nějaký novoroční závazek, že na mě nebude reagovat. Ale ať si dělá, co chce. Nevylžete se z toho, že ženete republiku už možná ve střednědobém horizontu do obrovských problémů svým chováním. Skutečně obrovských problémů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas pro faktickou poznámku. Já se pokusím uklidnit situaci, i když mám ještě jednu faktickou poznámku. Ale než vystoupí pan poslanec Volný s faktickou poznámkou, budu konstatovat omluvy pana ministra Jurečky a pana ministra Chovance od 16.45 do konce jednacího dne.

Faktická poznámka pan poslanec Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Já bych chtěl jen podtrhnout, co řekl náš předseda. On to řekl takovým tím svým způsobem, ale ona je to v podstatě pravda. Buď tento stát bude hospodařit dobře, bude výhledově přebytkový, bude mít peníze a bude mít na důchody, nebo bude hospodařit špatně a na ty důchody mít nebude. Pokud budeme hospodařit jako ve Švýcarsku, tak naši důchodci kromě důchodu dostanou i zadarmo oběd. Tam to je běžná věc. To znamená, ono to bylo v nadsázce, ale je to pravda. Buď budeme hospodařit dobře, anebo nebudeme, a pak jakákoli reforma je v podstatě zbytečná, protože na ni nebudeme mít peníze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Pan kolega Bendl se rozhodl, že radši využije faktickou poznámku, aby se dostal ke slovu, a po něm znovu pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Mimo jiné i proto, že nechci už být dlouhý. Mám pocit, že marná snaha opozice vyprovokovat vládní koalici k tomu, když jednu záležitost nebo jeden princip, který by do budoucna měl šanci zajistit alespoň nějaké důchody těm, kteří se dostanou v budoucnosti do důchodového věku, ruší, tak aby řekli, co tedy místo toho jiného. V kampani jsme se to nedozvěděli. V kampani jsme jenom slyšeli o tom, že druhý pilíř je hanba a že je potřeba ho zrušit, a nenabízelo se tam to řešení. Teď už jsme v situaci, kdy nějaké řešení bude třeba dát na stůl, a má-li být dlouhodobé, je potřeba jednat napříč politickým spektrem, chceme-li, aby ten systém byl nějak udržitelný. To tady z toho nevidím. Mám pocit, že si z toho začínáme dělat příliš velkou legraci, přestože se jedná o velmi vážnou věc.

Moc bych se chtěl zeptat prostřednictvím pana předsedajícího, jestli pan kolega Hovorka myslel opravdu vážně – protože to byl jediný systémový (s úsměvem) z mého pohledu krok, když říkal, že bychom měli poděkovat všem těm, kteří mají hodně dětí, nebo rodinám s hodně dětmi, protože to je ta jistota do budoucna, aby někdo platil ty daně. Já mám pocit, že tak to tedy určitě není. Že my bychom měli

spíše podporovat ty rodiny, které myslí na budoucnost a chovají se ekonomicky tak, aby myslely na to, že jsou schopny uživit samy sebe i svoje vlastní děti.

Možná bychom měli – ještě jednu poznámku – budovat systém, aby také děti byly nuceny myslet na své staré rodiče. Já jsem vždycky preferoval něco jako princip, kdy v okamžiku, kdy někdo platí alimenty na své dítě, zjednodušeně řečeno se starší člověk stará o své děti, že by měly mít také děti jistou povinnost vůči svým rodičům, pokud se o ně nestarají a pouze je odloží do domova důchodců.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Mám tu sice přednostní právo pana vicepremiéra Bělobrádka, ale mám tu čtyři faktické poznámky. Pan kolega Benešík s faktickou, nebo...? S faktickou, tak potom pátý. To je k faktickým poznámkám.

Pan poslanec Laudát opět k faktické poznámce. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Směrem k panu poslanci Volnému.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě vás přeruším a prosím sněmovnu o klid, a to na levé i na pravé straně, včetně středu, protože tady není opravdu nic slyšet a nevím, jak to stenografky mohou vůbec zaznamenat při tom hluku. Prosím opravdu o klid. Děkuji. Můžete pokračovat.

Poslanec František Laudát: Pan poslanec Volný odešel, škoda, ale nevadí. V žádné zemi na světě veřejný sektor nevytvořil takové hodnoty, aby země prosperovala. Dokonce ani ne ve skandinávských. To, že uděláte efektivní státní správu, solidní prostředí, to je úloha státu, ale v žádné zemi na světě tyto hodnoty nevytváří stát. Stát přerozděluje to, co vybere. A nejdříve musíte ty hodnoty dole vytvořit. Vy se začínáte utápět v iluzi, že budete potlačovat, omezovat soukromý sektor, jeho prostředí, to zhoršujete parametry toho prostředí nebo se na to chystáte, takže vy nejenom že nezajistíte prostředky, vy dokonce tu situaci podle mého odhadu, a vy se mnou nebudete samozřejmě souhlasit, zhoršíte. Žádná země na světě. A přečtěte si kdejakou ekonomickou knihu, kterou nepsal zrovna Marx a Engels. Tam se to dočtete, jak funguje svět, jak se točí. Takže prosím ne. Nevěřím prostě na nějaké sliby, které lítají ve vzduchu, ale bylo by to k smíchu, kdybyste nezahazardovali s deseti miliony občanů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, tentokrát i za dodržení času. Nyní pan poslanec Jaroslav Holík, připraví se pan poslanec Josef Hájek, poté Ludvík Hovorka a pak řádně přihlášený pan vicepremiér Bělobrádek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Dámy a pánové, dobrý večer, už musím říci. Já tu z pravé části politického spektra slyším stále jedno: Navrhněte nějakou alternativu. Nezlobte se na mě, já asi 15 let spořím ve třetím pilíři, v okamžiku, kdy toto spoření vzniklo, jsem do něho vstoupil. Před pár lety se objevil druhý pilíř, a nezlobte se na mě, on mě neoslovil, takže budu prosazovat třetí pilíř.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Hájek a připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, zajímavá diskuse. Já jen v rámci diskuse jsem zaznamenal energické vystoupení kolegy Kučery a tady v mezisále jsem se ho zeptal, zda je členem nebo zda se přihlásil do druhého pilíře. A řekl mi, že není, takže to mě trochu překvapilo. Já kdybych horoval za nějakou věc, tak bych do ní vstoupil nebo bych pro ni pracoval, ale to se asi kolegy Kučery netýká.

Moje vystoupení se týká, chce se dotknout kolegy Hovorky. Myslím si, že to je jedna z cest. Protože např. můj zeť pracuje ve francouzské firmě s francouzskými kolegy a ve Francii je naprosto přirozené, že lidé mají daňové úlevy. Právě čím více dětí, tím více úlev na vzdělání atd. To znamená, většina francouzských rodin středních vrstev a vyšších má čtyři a více dětí, kterým dávají vzdělání. Právě proto, že mají nižší daně, tak mohou daleko více prostředků dávat na vzdělání, tzn. vytvářet podmínky k tomu, aby tito lidé zabezpečovali budoucí prosperitu, v tomto případě Francie.

Druhá věc. Co mohou řešit děti, tedy věc ohledně dětí, a v té souvislosti mne napadá možnost, a bylo to možná v minulé Poslanecké sněmovně diskutováno, je adresné směřování daní. To znamená, proč se nezabývat myšlenkou, že např. jedno procento z daní pracujícího může člověk odvádět přímo svým rodičům? To je také jedna z cest. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka, poté pan poslanec Kučera, poté pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vaším prostřednictvím k panu poslanci Bendlovi a k panu poslanci Kalouskovi. Já jsem nehovořil o podpoře extrémní porodnosti, o podpoře nepřizpůsobivých, resp. velmi dobře systému přizpůsobivých lidí. Já jsem mluvil o podpoře rodin, které se starají o to, aby byl dostatek plátců do důchodového systému, tzn. rodin, které řádně vychovávají své děti. A tady je třeba říci, že rodina, která se rozhodne, že bude mít více dětí – tři čtyři – tak v podstatě se musí smířit s tím, že má prostě nižší standard, protože musí část prostředků odložit ve prospěch dětí. To tak je. A tady jde jen o narovnání určité nespravedlnosti, která dnes je, tzn. že rodiny, které jsou třeba jen

s jedním dítětem nebo bez dětí, prostě z toho systému čerpají více a nestarají se tak o to, aby systém měl dostatek plátců. To jsem chtěl tady zdůraznit jasně, že bez tohoto, aniž bychom podpořili rodinu, aniž bychom podpořili odpovědnou rodinu a případě řešili i její snížení odvodů do systému, tak skutečně nemůže dojít k vyřešení problému ani důchodového, a řekněme z dlouhodobého pohledu, ani udržitelnosti financování zdravotnictví. Takže tolik na vysvětlenou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Michal Kučera k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já tu musím reagovat na slova svého předřečníka pana poslance Hájka. Já skutečně nejsem ve druhém pilíři. A vysvětlím také proč. Když jsem se bavil se svým finančním poradcem, že bych měl zájem o vstup do druhého pilíře, tak mi řekl: Do druhého pilíře nevstupuj. Radím to tak všem svým klientům, protože tehdy poslanec, dnes premiér, Sobotka vyhlásil, že druhý pilíř bude po nástupu sociální demokracie k moci zrušen. Je to jasné znedůvěryhodnění důchodového systému a druhého pilíře. To je důvod, proč druhý pilíř nebyl úspěšný, protože od okamžiku jeho vzniku sociální demokracie a dnes již hnutí ANO od doby jeho programového prohlášení řeklo, že bude druhý důchodový pilíř rušit. To znamená, tu nejistotu mezi lidi vzneslo. A dokonce to převzal i finanční sektor a finanční poradci říkali: Nevstupujte do druhého pilíře, protože bude zrušen. Díky tomu, nebo kvůli tomu, že sociální demokracie a dnes již hnutí ANO tento systém znedůvěryhodnily.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Pavel Blažek, připraví se ještě jednou pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Také v reakci na pana poslance Hájka. K té logice, kterou jste říkal při reakci na pana poslance Kučeru, vaším prostřednictvím (otáčí se k předsedajcímu). Ono by to vlastně znamenalo, a teď se omlouvám, že využiji příkladu z vašeho původního povolání. Kdybych tu hlasoval pro horní zákon, tak by to znamenalo, že musím jít pracovat do dolu, v té vaší logice. To neznamená, když tu schvalujeme nějaký zákon, že musíme využívat toho, co tu schválíme. My schvalujeme možnosti pro občany této země, aby např. pracovali v hornictví nebo aby např. využili či nevyužili tento tzv. druhý pilíř. Ale nezavádějme logiku, že co tu odhlasujeme, musíme také dělat, protože já bych třeba, když jsem říkal ten horní zákon, nepřál doly ani sobě ani těm dolům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Blažkovi. Nyní pan poslance Laudát k faktické poznámce. Upozorňuji na § 60 odst. 3 zákona o jednacím řádu, že pokud nepůjde o faktickou poznámku, odeberu vám slovo, pane poslanče. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Tak to zase budete prolamovat zvyklosti. Já jen na pana kolegu Hovorku. Tady nikdo drsně nemluvil o žádných vyloučených skupinách. Faktem je, že už ideolog pražského jara spisovatel Procházka ve své knize říkal, že některé lidi by se státu vyplatilo penzionovat, než začnou tzv. pracovat, to znamená už tenkrát v patnácti. To je tahle věc.

Mám pocit, když tady poslouchám diskusi, že někteří nevíte, co budete rušit. Jaká byla vůbec druhý pilíř motivace? Občané platí nějaké daně. Je na jejich svobodném rozhodnutí, že budou platit o 3 % méně v případě, že si přidají něco ze svého. Ať se zkusí více a lépe zabezpečit na stáří. To je ten princip. Mám pocit, když tady slyším některé diskuse, že tenhle klíčový bod uniká. A třetí pilíř je o něčem úplně jiném. To je ryze soukromoprávní vztah mezi občanem. Jestli do něj teď budete ingerovat, tak to může skončit pěknou kalamitou. Navíc jste ještě ani neřekli jak. Přijde mi, že chcete zavřít dálnici, ať lidé přestanou jezdit auty a jezdí po železnici, která ještě není postavená.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan místopředseda vlády Pavel Bělobrádek. Poté pan poslanec Benešík v řádných přihláškách. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, myslím, že není úplně pravda, co tady zaznělo. Chápu, že bylo pod rozlišovací schopností tehdejších vládních stran zaznamenat i petici, kterou podepsalo mnoho tisíc lidí, myslím, že to bylo přes 10 tisíc, kteří se vyjadřovali k důchodové reformě, která také hovořila o tom, že je tady alternativa k tomu, co připravila tehdejší vláda. Náš návrh důchodové reformy na našich webových stránkách visí od roku 2011. Pokud si toho někdo nevšiml, tak tady neříkejte, že žádná taková alternativa není. Alternativ je skutečně víc. Byly diskutovány. Vy jste měli vlastní. Takže není pravdou, že žádná není.

To, co je teď na pořadu dne, sami jste přiznali, že druhý pilíř je nedůvěryhodný, že se do něj nehlásíte. My jsme si v okamžiku přijetí udělali velmi jednoduchý průzkum, kolik lidí, kolik poslanců a myslím i senátorů z tehdejší vládní koalice do druhého pilíře vstoupilo. Bylo to velmi smutné. Nedůvěřovali mu ani vlastní poslanci a senátoři. To také o něčem svědčí. To znamená, že v tomto smyslu jasně hovoříme o tom, že teď se připravuje – a Potůčkova komise má první výsledky, je v nich akceptována spousta věcí, které byly v našem návrhu důchodové reformy.

Co se týká toho, že bychom všichni měli mít devět deset dětí. To prosím také není pravda. Ten problém totiž spočívá v tom, že tato společnost potřebuje pro zdravý demografický profil dětí skutečně více, ale mám-li to říct velmi jednoduše, tak potřebujeme, aby ti, kteří mají jedno dítě, měli dvě, a ti, co mají dvě, měli tři. A ne všechny vyspělé země – pan kolega Kalousek už tady není – mají málo dětí. Bavíme se o tom, že potřebujeme aspoň dvě děti na plodnou ženu, a to prosím minimálně dvě vyspělé země v rámci Evropské unie splňují, a to i když odečteme přistěhovalce z mimoevropských zemí a jejich potomky, kteří mají vyšší porodnost jaksi obecně.

Princip znamená, že není pravdou, že potřebujeme odměňovat ty, kteří mají mnoho dětí.

Další věc, kterou jsme zohledňovali, je zásluhovost, o které mluvil kolega Hovorka. Pokud je tady situace, kdy žena, která má třeba tři, čtyři, ale i pět dětí a stát jí řekne: doma ses flákala s dětmi, neodpracovala jsi dostatečný počet let, dáme ti tři a půl tisíce penze. Ale právě její děti, které chodí do práce, platí penzi potom nejenom svým rodičům, ale i těm, kteří žádné děti neměli. To není nic proti těm, kteří děti nemají. Někdo je prostě nechce, někdo je mít nemůže. Ale ti, kteří děti mají, do nich musí investovat svůj čas a samozřejmě i peníze. Jelikož určitě není ten správný přístup uplácet někoho za to, že má děti, tak je nutné zohlednit právě to, jestli děti chodí do práce, nebo ne. A to je právě i ten důvod, proč jsme třeba příznivci ne dalších porodných a dalších přídavků, ale snižování daní pro pracující rodiče. A stejně tak je to i v rámci důchodové reformy. Navrhovali jsme, aby děti mohly ze svých platů, a tím zohledníte, jestli děti pracují, část svého sociálního pojištění dát svým rodičům, a tím jim zvýšit penzi.

To znamená, že těch věcí je víc. Ale mně se skutečně zdá, že jste si vůbec nelámali hlavu, že tady nějaké alternativy jsou, že tady je nějaký demografický profil společnosti, že se za posledních dvacet let narodilo o milion dětí méně, než je skutečně potřeba.

Poslední věc, kterou bych chtěl říct, je, že věc je skutečně vážná. A dělat z toho na půdě Poslanecké sněmovny kabaret je podle mě velmi, velmi nezodpovědné, protože důchodová reforma je skutečně potřeba. Jenom se domníváme, že to, co jste navrhli vy, se moc nepovedlo.

A co se týká druhého pilíře, že funguje v mnoha zemích. Podívejte se, v kolika zemích ho zrušili, v kolika zemích z něj lidé vystoupili, v kolika zemích se skutečně nepovedl. A je jich skutečně hodně – i v Evropě. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Benešík, zatím poslední řádně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vážená vládo, nechci být příliš osobní, ale na margo rodin, které mají více dětí. Já jsem z pěti dětí. Všichni máme jednu matku a jednoho otce, kteří jsou spolu dlouho sezdáni. Dokázali nás vychovat a myslím si, že nás všechny dokázali vychovat dobře. Nežili jsme nikdy ze sociálních dávek. Mám děti pouze tři – zatím – takže nejsem žádný velký premiant v tomto ohledu, ale mám ve svém okolí kamarády i příbuzné, kteří v mém věku mají pět dětí a umějí je uživit prací. Samozřejmě vítají, pokud se jim trochu odlehčí. Chtěl bych jenom říct, že o těchto rodinách mluvíme. Takové rodiny jsou, rodiny mají hodně dětí a dokážou je skutečně uživit. Pokud vyjdeme z tohoto skleníku, tak takové rodiny opravdu najdeme. O těchto KDU-ČSL mluví. (Potlesk z řad poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Benešíkovi. Faktická poznámka pana poslance Michala Kučery. Potom přednostní práva – náhradní přednostní právo pana poslance Laudáta a pana předsedy Okamury. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce. (V sále je hluk!)

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já jsem si se zájmem vyslechl návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám ten čas prodloužím. Prosím znovu sněmovnu o klid! Opravdu tady není vůbec slyšet. A týká se to úplně všech částí Poslanecké sněmovny včetně vládních lavic. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou děkuji za slovo. Se zájmem jsem si vyslechl návrh penzijní reformy z pera KDU-ČSL, který se dle pana vicepremiéra Bělobrádka jmenuje dvě děti na jednu plodnou ženu, jak to tady řekl. Jsem jedině pro, aby se podporovaly rodiny s dětmi. Nicméně se tady bavíme o důchodové reformě. Chci se zeptat, jakým způsobem budou řešeny páry, které nemohou mít děti, nebo které mají jedno dítě a je to jejich svobodná vůle. To tady přece neříkáte.

To, co tady zaznívalo z úst zástupců KDU-ČSL, tomu se říká sociální inženýrství.

K poznámce, co tady říkal pan vicepremiér Bělobrádek o kabaretu. Ten kabaret tady vytváří váš kolega, ministr financí Babiš. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kučerovi, že dodržel čas k faktické poznámce. S faktickou poznámkou pan vicepremiér Pavel Bělobrádek. Poté přednostní práva, která jsem ohlásil. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Nehodlám vám tady vyprávět celou naši koncepci. Zcela odmítám, že náš plán je dvě děti na plodnou ženu. Zcela to mrzačíte. Prosím, přečtěte si to. Vím, že vám to nestálo za to celou dobu, prostřednictvím pana předsedajícího, pane kolego, chápu vás, že vás to nezajímalo, ale přečtěte si to. Já vám to tady vysvětlovat nebudu, protože si myslím, že každý, kdo je gramotný, si to může přečíst.

Druhá věc, která je zcela jednoznačná. Jestli tady hovoříte o tom, že dělá kabaret někdo jiný. Já to vím! Mně to vysvětlovat nemusíte. Já jsem taky nehovořil o vás nebo o někom takovém. Takže si to přečtěte. A navíc, opakuji, Potůčkova komise, můžete tam chodit také, a jestli odtud nemáte informace, to není můj problém, že tam nechodíte, je tam spousta věcí zapracována. Přečtěte si to. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní svou přihlášku na faktickou změnil pan poslanec Tomio Okamura, potom pan poslanec Michal Kučera také k faktické poznámce.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, já jenom krátce zareaguji. No tak to, co tady řekl pan místopředseda Bělobrádek iménem vlády, tak to jsem snad špatně slyšel – aby ti, co mají dvě děti, měli tři. Já už jsem to tady říkal před půl rokem, že pakliže nebudeme mít 2,14 dítěte na matku, tak vymíráme. A už jsem před půl rokem říkal, aby vláda konečně předložila strategii zvýšení porodnosti a podpory mladých rodin s dětmi v České republice. Slyšíme jenom řeči. Žádná strategie tady není, stejně jako strategie řešení nezaměstnanosti v České republice. Pořád tady máme přes půl milionu nezaměstnaných. A když tady byl pozměňovací aby dostávali porodné, potažmo jsme chtěli diskutovat i Úsvitu. o odečitatelných položkách u pracujících rodičů i na třetí a další dítě, ovšem u porodného pod podmínkou pracovní minulosti a bezúhonnosti, abychom podpořili ty řádné a nepodpořili parazitující, tak jste hlasovali proti! To znamená, tady slyšíme nějaké řeči, a vrcholem bylo vystoupení premiéra Sobotky v neděli v televizi, kdy nám potvrdil vlastně vaši strategii. Že prý k tomu, protože vymíráme, potřebujeme imigranty. A následně vláda předvedla jaké – že jsou to ti muslimští, z muslimských zemí. Původně to tady mělo být 15 nemocných dětí, záhy se z toho stalo i 55 příbuzných, nevím proč. To znamená, to je vaše strategie na zvyšování porodnosti v České republice, resp. na demografický nárůst občanů České republiky. A reálně jste nenavrhli nic pro to, absolutně nic pro to, aby rodiče v České republice měli tři a více dětí. Respektive přes 2,14. Nic. Jenom řeči. Proč jste to nenavrhli? To jsou jenom plané proklamace.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomio Okamurovi i za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Michala Kučery. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já tady musím zareagovat svého předřečníka pana poslance, pana vicepremiéra Bělobrádka, který mě oslovil.

Víte, pane vicepremiére, mě v principu nezajímá, co máte napsané někde na vašem stranickém webu. Nyní jste členem vlády a mě zajímá to, co jste jako člen vlády předložil do Sněmovny jako novelu zákona. A vy jste tady nepředložil nic. Nic, nic. Rušíte druhý důchodový pilíř a nepředložili jste nic. Odvoláváte se na nějakou komisi – ministr Babiš se té komisi vysmívá. Vaše práce je naprosto nekoncepční. Rušíte druhý důchodový pilíř, a přitom nemáte jiné řešení. Vy se odvoláváte na web, na váš stranický web, že tam máte nějaký popis důchodové reformy, a ministr Babiš se vysmívá všem komisím a říká, že se máme postarat sami, jak uznáme za vhodné. (Potlesk některých poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan zpravodaj s přednostním právem. Poté pan poslanec Laudát s přednostním právem.

Poslanec Zdeněk Syblík: Já tu debatu nechci příliš prodlužovat, ale chtěl bych jenom dvě věty. Z toho, co tady zaznívá ve spoustě vystoupení, vlastně pro mě je shrnutí. Všichni říkáte, že vlivem demografického stárnutí nemáme prostředky na financování průběžného důchodového systému, a zároveň říkáte: nerušte druhý důchodový pilíř, protože my z toho průběžného systému odvádíme pravidelně každý měsíc a každý rok 10 %. A tím ho tedy stabilizujeme, ten důchodový pilíř? Vždyť přece to není vůbec logické. Přeci takhle důchodový systém fungovat vůbec nemůže a stabilní rozhodně nebude. Je na tom potřeba, přátelé, opravdu zapracovat. A přemýšlejte o tom, co říkáte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Ještě před vystoupením pana poslance Laudáta budu konstatovat omluvu, která přišla od 17.30 hodin od pana poslance Kudely. Nyní má slovo pan poslance František Laudát jako zastupující předseda klubu TOP 09. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já myslím, že pan ministr financí to tady řekl naprosto jasně. Buď na ty penze bude, nebo nebude. Já s tím naprosto souhlasím. Pak je otázka, jestli to budou honit lidovci přes to, aby někdo na jejich pokyn – a musíte si to všichni přečíst na jejich webu, tam to najdete. Tak jako roďte, aby byly kusy. Tady vidíte, že když je úspěšný podnikatel, tak nejenom že dá práci průběžně stovkám, tisícům nebo desítkám tisíc lidí, ale taky vygeneruje ty zisky. Pro to, aby se uživili, nejenom když pracují, ale také potom v penzích. To za prvé.

Zásadně bych se ohradil. Jestli vám, pane vicepremiére Bělobrádku, přijde, že tady děláme kabaret, když vy tady předkládáte – my chceme něco rušit a opozice nebo aspoň TOP 09, já nechci nic jiného, proto jsem dal ten procedurální návrh, než říkáme, fajn, vy chcete něco rušit. Tak vzhledem k tomu, že to je zásadní téma pro naši společnost a pro stabilitu této země, tak než začnete rušit, tak souběžně přijďte: máme tuto představu a ta je podložena ekonomikou tak, že bude udržitelná. Nic víc, nic méně po vás nechceme.

Vy, pane Bělobrádku, tomuhle říkáte kabaret? Já tomu říkám zodpovědnost. A samozřejmě, jestliže tady někdo povídá věci tak, že zjevně nezná ani stávající legislativu, tak pak samozřejmě je logické, že na to někdo z opozice reaguje.

Zásadně se ovšem musím ohradit proti panu předsedovi Úsvitu. My naopak chceme, abychom byli důstojnou zemí, sebevědomou zemí a nabídli jsme zejména těm, kteří naší společnosti pomohou, a jestliže dneska jim jde o život, tak abychom jim pomohli. Takže my tady se stavíme za to nejenom za vládu, že přijala ta nemocná děcka s jejich rodinami a že jim tady nabídne azyl, ale chceme dokonce, aby jich bylo víc. Jsou to křesťané, jsou to lidé, kteří jsou schopnější než většina lidí tady v té Sněmovně. Kór když slyším, co tady někteří povídáte. Takže my se naopak budeme

snažit. A byli jste to vy, pane Bělobrádku, váš poslanec, který se bránil proti něčemu, co já jsem tady neřekl, a mohli jsme o tom začít diskutovat například v pátek, aby vláda měla silný mandát se v této věci rozhodovat, a ne až za nějaké tři neděle.

A co se týká ještě pana Okamury. Minulé vlády bez nějakých velkých halasů a kraválů přijímaly uprchlíky. Ono to také o něčem svědčí. Začátkem 90. let nebyl takový candrbál a přišla sem řada volyňských Čechů. Byla válka, přišlo sem asi přes tři tisíce Srbů. Byla další válka, přicházeli sem další a další. Integrovali se, bylo to nějakým způsobem promyšlené. Někteří se chytili lépe, někteří hůře. Ale to, co předvádíte vy – ani nejste schopni zorganizovat důstojnou sanaci a bezpečnost ve Vrběticích. Tak co vlastně po vás můžeme chtít, když už mluvíte o těch kabaretech a nekabaretech, prosím vás! (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Faktická poznámka, ale elektronické mají přednost, pane kolego (Jandáku). Čili pan kolega Fiedler, pak kolega Holík a potom pan kolega Jandák. (Poslanec Jandák z hloučku před lavicemi: Já zapomenu myšlenku!) Pardon, pan vicepremiér je hned po panu Fiedlerovi a panu Holíkovi, protože mají elektronickou a nemůžu porušit jednací řád, i když jsem vás viděl, omlouvám se. Pan kolega Fiedler s faktickou poznámkou.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý podvečer. Děkuji za slovo, pane předsedající, a děkuji, že dodržujete tak striktně jednací řád. Ono se bude hodit, že pan vicepremiér Bělobrádek bude mít možnost zareagovat na mé krátké vystoupení.

Pane vicepremiére, vy jste se tady odvolával na nějaký váš materiál, který je vaším stranickým materiálem. Já bych očekával, že když to máte tak dobře promyšleno, že už tady bude ležet návrh zákona od vašeho poslaneckého klubu nebo od vlády. Protože takové ty řeči v nějakých prohlášeních a v nějakých proklamacích, ty ten problém nevyřeší. To pouze vyřeší konkrétní praktické řešení návrhu zákona. Tak já předpokládám, že nás tady s tím vaším návrhem konkrétně seznámíte. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Holík, poté pan vicepremiér Bělobrádek. (Poslanec Jandák ze sálu: Předběhl mě!)

Poslanec Jaroslav Holík: Dámy a pánové, dobrý večer. Já se omlouvám, že se tady objevuji opět, ale mám dojem, že téma tohoto bodu je novela důchodového systému. Hodně mě pozvedlo prohlášení pana kolegy Laudáta, prostřednictvím pana předsedajícího, kdy tady do toho mícháme Vrbětice. Za prvé, pan Okamura je poslanec za Středočeský kraj. Za druhé, poslancem jsem tam já a byl jsem tam osmkrát a ten problém se řeší! Takže nemíchejme tady jablka s hruškama.

Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího pana kolegu Laudáta poprosit, aby se aspoň styděl. Styděl před těmito lidmi, kteří tam žijí v otřesných podmínkách!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan ministr a vicepremiér Bělobrádek a poté pan poslanec Jandák. (Posl. Jandák: Snad tu myšlenku ještě udržím!) Věřím tomu, že pan kolega Jandák myšlenku udrží. Prosím, pane vicepremiére, omlouvám se, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vy jste nejdřív řekl něco o lidovecké politice, a pak řeknete, že vás nezajímá to, co máme na našich stránkách! Tak já vám fakt nerozumím! A je to typická arogance, že vás vlastně nezajímá, jaký mají jiní názor. To vás nezajímá! To je dobře, že to víme.

Co se týká snížení odvodů a snížení pracujícím rodičům, tak to už od letoška platí, snížení daní pracujících rodičů.

Co se týká druhého pilíře, ano, chceme ho zrušit. A chceme ho zrušit proto, že ani vy, ani vaši poslanci do něj nevstoupili, je nedůvěryhodný, říkáte to sami, a nechceme, aby tam vstupovali další. Přece o to tady jde!

Co se týká kabaretu. Já vím, pane poslanče Laudáte, vás někdy ani není moc slyšet, já jsem vám někdy ani moc nerozuměl, ale to, že neposloucháte, co říkám, a pak na to reagujete – já jsem jasně řekl, že jsem tím nemyslel opozici, takže se tady točíte na něčem, co vůbec nemá smysl. Tak aspoň poslouchejte, když na to pak reagujete!

Co se týká toho, že vás nezajímá náš návrh KDU-ČSL a že očekáváte – od toho je Potůčkova komise a v té komisi máte zastoupení i vy! Ano, můžeme tady udělat poslanecký návrh, který bude jenom za nás, ale my chceme, aby to bylo systémové řešení, které bude skutečně dlouhodobé. Proto jste tam pozváni i vy. A říkal jsem to tady. Kdybyste mě poslouchal, že tam je zapracována i spousta věcí, které jsou z našeho návrhu. Proto připravujeme koaliční návrh, ale chceme to předjednat s vámi, protože tady to není otázka hodin, týdnů, to je otázka skutečně na dlouhou dobu, na generace. O to přece tady jde! Děkuji. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu vicepremiérovi. Nyní pan poslanec Jandák, potom další faktické poznámky. Pan poslanec Vítězslav Jandák k faktické poznámce. Už vám měřím čas. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji vám. Dámy a pánové, já tomu nerozumím. Já nerozumím jedné věci. Já mám Frantu Laudáta rád, moc rád, já ho znám 30 let, ale prosím vás, Františku prostřednictvím předsedajícího, tady vznikla z demokratických voleb nějaká vláda, většina v Poslanecké sněmovně a ta si něco umanula, ta většina, a teď tak rozhoduje! Proč se rozčilujete? Vždyť jste to předtím čtyři nebo osm let dělali vy! A byly to blbosti do nebe volající, co jste dělali! (Pobavení.) My to teď napravujeme. Babiš je z toho nešťastný, šediví z toho! (Smích a potlesk.) A vy říkáte prokristapána, vy zničíte tuhle zemi! Vždyť to není pravda! My se o něco pokoušíme, tato vládní koalice – ne, že bych byl ze všeho nadšený, ale o něco se právem

pokoušíme a historie teprve ukáže a voliči, jestli to bylo dobře, nebo špatně. Tak co blbnete a zdržujete? Děkuji vám. (Potlesk a pobavení napříč sálem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jandákovi i za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera, poté pan poslanec Laudát, paní ministryně Marksová a potom pan kolega Laudát a Fiedler. Ale prosím o klid! Slovo má ve sněmovně jenom ten, komu ho předsedající udělí. Teď jsem ho udělil Michalu Kučerovi. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji. Škoda, že tady není pan vicepremiér Bělobrádek, on tady nebývá často, dneska tady byl výjimečně, protože on by ten kabaret tady mohl zase slyšet a zase vidět z úst mého předřečníka, ale všechna čest, bylo to fajn.

Já bych chtěl tímto odpovědět a znovu připomenout panu vicepremiérovi Bělobrádkovi, že skutečně nečtu jeho stranický web, což neznamená, že mě nezajímá jeho názor. Já jsem tady jeho názor ve Sněmovně nezaznamenal. Jak jsem říkal, nebývá tady příliš často, takže možná neměl ani tu příležitost nám ho tady sdělit, a chtěl bych ho upozornit, že je členem vlády, která měla předložit novelu zákona o důchodové reformě, měla nám říct, na co se máme připravit, na co se mají připravit naše děti, na co se mají připravit naši partneři, naše partnerky, na co se máme připravit my, a toto jako vicepremiér vlády neudělal. Odkazuje nás na nějaký stranický web a já si myslím, že to je od vicepremiéra vlády naprosto nedostatečné – ruší druhý důchodový pilíř a nepřináší řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Prosím, máte slovo, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Poslankyně a poslanci, já mám jenom takový krátký vstup. Já bych chtěla do opozičních lavic vzkázat: čtěte, co je v koaliční smlouvě a co je ve vládním prohlášení. Tam není, že během roku 2014 tato vláda slibuje, že představí celou novou důchodovou reformu. To tam fakt není, ale je tam, že první krok bude zrušení druhého pilíře, a to proto, že prostě vyvádí peníze z toho veřejného místo toho, co by ten veřejný podporoval. A představení opatření důchodové reformy, kde každá politická strana má svého zástupce nebo zástupkyni, to je na programu v letošním roce a nedovedu si představit vládu, která by během prvního roku svého vládnutí takhle (luskla prsty) vyřešila důchodovou reformu. Já si myslím, že jsme dobrá vláda, ale jsme jenom lidi, nejsme úplní bozi a stále dodržujeme harmonogram, který je v těch dvou dokumentech, o kterých jsem mluvila. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Michaele Marksové. Slovo má k faktické poznámce pan poslanec Laudát a poté já, pak pan kolega Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já bych kolegovi Slávkovi Jandákovi vzkázal vaším prostřednictvím, že jsem dalek toho, abych se rozčiloval, kór když tady je takové zásadní prohlášení, jako ať studujeme všichni weby KDU-ČSL, tak to nejsou věci, které by mě rozčílily. Mě rozčílil spíš jejich postoj včera při tom hlasování o imigrační politice, protože vzhledem k tomu, jak se chtějí prezentovat veřejnosti a pak jak hlasují, tak to je tedy něco, co mě zasáhlo těžce a vnitřně, a to skutečně jsem zuřil, to se přiznám, na chodbě. Ale nikoliv dneska.

My jsme nepřišli s ničím jiným, než že říkáme: vy jste do Sněmovny nic nepředložili. Já nebudu zkoumat, co řekne nějaký Potůček do televize nebo do rozhlasu nebo kam, já nevím, nebo do kdejakého tištěného plátku. Nás zajímá to, co vy tady děláte. A já nechci, aby to skončilo, jako když zjevně zdevastoval pan Prachař resort dopravy, načež při téměř ročním hodnocení vlády pan premiér Sobotka řekl v České televizi, že doufá, že pan Ťok dokončí práci na Ministerstvu dopravy. Děkuji. (Smích a potlesk pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji i za dodržení času a nyní s faktickou poznámkou je pan místopředseda Filip a po něm pan poslanec Fiedler.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážené paní a pánové, dovolte mi krátkou faktickou poznámku k průběhu rozpravy. Nemohl jsem ji přednést jindy, ale přece jen se k tomu musím vyjádřit.

Současná pravicová opozice pláče úplně na špatném hrobě. Ať si pláče na svém hrobě, protože každý, kdo je ve vládě, by měl vědět, že pokud chce prosadit něco, co má trvat dlouho, to je zejména důchodový systém, sociální systém a venkoncem i nějaký koncept daní, tak se musí dohodnout nejméně s částí opozice, aby vůbec nějaký zákon déle platil, a to u důchodového systému platí zejména. Vzpomeňte si, jak tedy vláda Petra Nečase a Miroslava Kalouska, promiňte mi, odporným způsobem protlačila zákon o druhém důchodovém pilíři. Pak se nedivte, že samozřejmě ho chtěli zrušit všechny parlamentní opoziční strany, ale i ty neparlamentní. Děkuji vám! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní pan poslanec Fiedler a po něm pan poslanec Svoboda s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý večer ještě jednou. Pan místopředseda Bělobrádek už tady bohužel není a zapomněl – nebo nezapomněl, nechtěl, neuměl odpovědět na moji výzvu, kde je tedy nějaký ten návrh zákona, který by to řešil. Mluvil tady o nějaké strategii, o nějakých vizích, ale na moji otázku, kde tedy je

návrh vládního zákona nebo jejich poslaneckého klubu, jsem se odpovědi nedočkal, nedozvěděl a pan vicepremiér už tady není.

A k tomu porodnému a ke koeficientu dětí. Je to i naše téma Úsvitu, ale to, že tady o tom teď budeme řečnit, má jeden zásadní problém, který nevyřeší tu věc. Než nám ty děti dorostou a než začnou platit do důchodového systému, tak to bude trvat minimálně 20 až 25 let a neslyšel jsem, jak by chtěli řešit tedy to překlenovací období.

My zde máme 600 tisíc nezaměstnaných, naproti tomu paradoxně mnoho průmyslových podniků marně hledá zaměstnance, a chceme řešit nedostatek pracovních sil imigrací a dovozem pracovníků, což je naprosto postavené na hlavu. Takže nějakou rozumnou vládní koncepci, nezlobte se, kolegové z vládní koalice, tady postrádám. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Svoboda s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Moje faktická poznámka se týká vystoupení kolegy Jandáka. Já se na něj vždycky těším, na ten krásný hlas, na ten krásný přednes, na to široké gesto i na tu slovní skladbu, která je velmi originální, na jedné straně velmi čistá, na druhé straně umí využít lidovou hantýrku. Je prostě radost to poslouchat.

Dneska mě skutečně fascinoval, protože mi vysvětlil, že jsem tady zbytečně. On totiž pluralitní systém demokracie je zbytečný, protože nás je tady víc, tak co nám do toho mluvíte. My si to prohlasujeme, seďte tady, nediskutujte, počkejte, až to odhlasujeme, a pak zase můžete jít domů. Já s takovým principem práce souhlasit nemohu, protože z úplně jiných důvodů jsem šel do Poslanecké sněmovny. Ale znovu říkám, že se zase budu těšit na další vystoupení kolegy Jandáka. Doufám, že nebude příště popírat princip demokracie, na kterém tady pracujeme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Já musím osobně za sebe říci, že nejsem nijak nadšený z toho, že ten druhý pilíř rušíme, protože pokračujeme v té sérii kroků, které zpětně revidujeme zpátky do důchodového systému, a tím pochopitelně nepodporujeme jeho důvěryhodnost a důvěryhodnost infrastruktury, do které mají lidi spořit.

Na druhou stranu v době, kdy se ten systém připravoval, bez ohledu na kritiku, která přicházela tehdy ze strany opozice, a nebyl to konsensuální návrh, to je prostě přece evidentní, jsem se ptal, zda existuje feasibility studie o tom, zda ten systém nabere dostatečnou podporu, zda se to modelovalo, zda se změřil zájem, zda se někdo

zabýval tím, zda v zemi, kde se vytunelovalo tolik fondů, budou lidé ochotni dávat peníze do dalších fondů. Koho jsem se ptal, tak všichni říkali ne, taková studie není. Nebyl politický konsensus, byla tady přestřelka. Já jsem tady nebyl, ale vnímal jsem to. Na sílu se protlačuje infrastruktura, do které mají lidé spořit. A ono to kupodivu neuspělo. To je moje první poznámka. Teď se s tím nějak pasujeme. Já bych možná volil jinou cestu, ale respektuji rozhodnutí koalice a je to prostě jedno z variantních řešení. Je, protože se ten pokus nepovedl.

Druhé, co je potřeba říci a co je potřeba ošetřit. Česká společnost nadále patří mezi ty země, které jakkoliv se dostanou do finanční tísně nebo vědí, že budou v budoucnu těžké časy, tak domácnosti začnou šetřit. Když se podíváte na výsledky stavebního spoření, tak vidíte, že ta vůle šetřit, důvěra v měnu, důvěra v prostředí tady je. To, co nemá důvěru, jsou instituce, které z hlediska penzijního systému tato Sněmovna dříve vytvořila. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Potřebujeme tedy – ano, už končím – společně s vámi vytvořit instituce, kde se ta schopnost českých domácností šetřit může realizovat.

A moje poslední námitka panu místopředsedovi vlády Babišovi. My nebudeme mít peníze proto, že jsme furt deficitní. My nebudeme mít peníze na důchodovém systému mimo jiné i proto, že se nám prodloužila střední délka života o deset let a vzrostla nám kvalita života, a to přece chceme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já vám připomínám váš čas. V případě, že chcete diskutovat delší dobu, přihlaste se řádně. Toto jsou faktické poznámky. Jsou na ně dvě minuty.

Dále mám tři faktické poznámky. První je pan poslanec Benešík, poté pan poslanec Klaška a pan poslanec Kalousek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Pane místopředsedo, dámy a pánové, jenom k té slovní přestřelce ohledně webu KDU-ČSL. Já jsem také nabyl dojmu, že se na něj pan kolega Kučera odvolává – a pan vicepremiér Bělobrádek už je tady. Netušil jsem, že přijde do sálu v tuto chvíli, jinak by to asi vysvětil on. A právě proto jsme ten web vzpomenuli, abychom tu informaci doplnili, protože nám to přišlo tak, že se na to odvoláváte. A pak tady je série vystoupení, že vás nezajímá, co je na webu KDU-ČSL, ale přitom alespoň – možná nemám úplně pravdu, neposlouchal jsem stoprocentně – jste ty informace odtamtud použili, vyčítali nám je nebo jste je chtěli nějakým způsobem vysvětlit. Proto nám to takto došlo.

Ještě poslední věc. Já vím, že obě témata jsou velmi důležitá, a nechci z toho dělat kabaret, ale myslím si, že věty o rozvratu na Ministerstvu dopravy u tohoto pultíku začínají už připomínat a rovnat se větám o karuselových obchodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Klaška a po něm pan poslanec Kalousek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, pan místopředseda Bělobrádek se tedy skutečně vrátil. Já jsem chtěl reagovat v podstatě ještě za něho ke kolegovi Fiedlerovi prostřednictvím pana předsedajícího o tom, že pan vicepremiér tady mluvil o koaličním návrhu, mluvil tady o pozici KDU-ČSL obecně, takže tu filozofii tady v podstatě objasnil, když hovořil o pracujících rodičích a tak podobně, abych se k tomu dále nevracel.

Já bych chtěl říci, že skutečně projednáváme bod, který zastavuje vstup nových účastníků do druhého pilíře. Diskuse byla mnohem košatější, dostali jsme se tedy až k Vrběticím, což si nemyslím, že by sem úplně patřilo. Nicméně já jsem se o druhý pilíř také soukromě kdysi, když ještě jsem dávno netušil, že budu poslancem, zajímal. Bohužel jsem musel s lítostí konstatovat, že je pro mě neatraktivní, že se mi nevyplatí, a že ho tudíž nezúčastním. To je moje soukromé poznání. Docela s údivem jsem zaznamenal, že ani poslanci či senátoři bývalé koalice, která tento druhý pilíř navrhla, se ho neúčastní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní požádám o faktickou poznámku pana poslance Kalouska. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Tak já si tu faktickou poznámku dovoluji pronést jako účastník druhého pilíře, který je připraven své legitimní očekávání hájit i soudní cestou

Je to poznámka týkající se výtek, toho, že ten první nesmělý půlkrok k penzijní reformě, kterým současné parametry druhého pilíře jsou, byl protlačen – bylo řečeno odporně – bez politického konsensu. Já jsem dvacet let tvrdil, že ideální – a myslím si to svým způsobem pořád – penzijní reforma je taková, kde se dosáhne politického konsensu podobného jako třeba u služebního zákona, protože potom je možné spoléhat se na to, že ten systém bude alespoň politicky stabilní a že se nestane předmětem populistické volební kampaně před jakýmikoliv volbami z jakékoliv strany. No jo, ale tohle jsme říkali dvacet let. A dvacet let se toho politického konsensu nepodařilo dosáhnout.

Vzpomínám si na Klausovu komisi k penzijní reformě, kterou vedl Václav Klaus jako předseda Sněmovny. Poměrně nejdále jsme byli za pana premiéra Paroubka, sice jenom v lehkých parametrických úpravách, ale přece jenom jsme se někam dostali. A když půl hodiny před podpisem komunisté odmítli připojit svůj podpis pod tou dohodou, tak cukl i pan premiér Paroubek, protože mu někdo spočítal, že jeho účast bez komunistů na této dohodě by to znamenal přeliv 3 % až 5 % jeho voličů ke KSČM, a nechtěl to riskovat. A na základě těchto úvah, nikoliv úvah o stabilitě penzijního systému, ale úvah, jak to kterou partaj poškodí u jejích voličů a zažene je k někomu jinému, na základě těchto úvah se vždy strany za těch 25 let tady ve

Sněmovně rozhodovaly, když se rozhodovaly o penzijní reformě, a proto jsem přesvědčen, že nedosáhneme žádného výsledku, a ta jediná penzijní reforma –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš čas, pane poslanče, já se omlouvám.

Poslanec Miroslav Kalousek: Prosím poslední větu. Ta jediná penzijní reforma, kterou vy předložíte – kromě toho, že jste zrušili něco existujícího – je to, co řekl pan místopředseda Babiš: Je to jednoduché: na důchody buď peníze budou, nebo nebudou. No nebudou, přátelé.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pro pořádek pouze zopakuji, že skutečně faktická poznámka má vyměřený čas dvě minuty, tak vás žádám v případě, že chcete mít příspěvek delší, hlaste se do řádné rozpravy.

Eviduji další faktickou poznámku a tu má pan poslanec Bendl. Po něm v případě, že bude pokračovat rozprava, je přihlášen pan poslanec Pilný a po něm pan poslanec Zavadil. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já si dovolím prostřednictvím pana předsedajícího s panem poslancem Kalouskem nesouhlasit, protože jsem přesvědčený o tom, že se tady najde opoziční strana, která s touto vládou bude souhlasit, řeknu, s definováním důchodové reformy. A odpovědět si můžete sami, úmyslně se dívám tímto směrem (do lavic poslanců KSČM), protože to tady několikrát padlo, ta nabídka. Vždyť jeden z největších obhajovatelů tady jsou zastánci z levého spektra. Myslím si, že tam to směřuje. Bohužel si myslím, že pan poslanec Kalousek nemá pravdu.

A chci poděkovat panu poslanci Jandákovi, kterého mám rád. Úplně nejradši ho mám v pohádkách. Ale tahle pohádka nebude mít dobrý konec, pane poslanče prostřednictvím předsedajícího.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Než budeme pokračovat, přečtu jednu omluvu. V dnešní den se omlouvá od 18 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Milan Šarapatka.

Další faktickou poznámku má pan předseda Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já se nepřipojím k vzájemnému vyznávání lásky, které tady zaznívá mezi poslanci. Jenom chci vysvětlit panu poslanci Bendlovi, že se jedná o nedorozumění. My se prostě lišíme v tom, jak chápeme pojem opoziční strana. (Zprava zaznívá chachacha.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dorazila ke mně další omluvenka. Z dnešního jednání od 18 hodin do konce jednacího dne se z rodinných důvodů omlouvá paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová.

A nyní tedy řádně přihlášený do rozpravy, pan poslanec Pilný a po něm se připraví pan poslanec Zavadil.

Poslanec Ivan Pilný: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, přihlásil jsem se proto, že nechci zneužívat institut faktické poznámky. Tento bod se jmenuje "novela zákona o důchodovém spoření". Už tady byly probrány Vrbětice, migrace, situace na Ministerstvu dopravy.

Ale chtěl bych připomenout, že mluvíme o lidech. Senioři jsou totiž lidé a přibývají. A to, co je důležité, je nejen to, že se tady občas usneseme na něčem, co trošku vypadá jako almužna, kterou jim hodíme přes plot, ale že touží po nějaké kvalitě života. Nemohu souhlasit s tím, že možná že na reformu a na přímou výplatu důchodů a důchodového zabezpečení nemáme peníze, ale máme peníze na něco jiného. Jsou tady evropské fondy, jsou tady státní peníze. Ti lidé se chtějí vzdělávat, chtějí pracovat. A rozhodně bychom jim neměli odepírat paušály, které zavedla nebo zrušila minulá vláda, pak je vrátil Ústavní soud. Měli bychom je nechat pracovat, protože oni jsou schopní a mohou pracovat, mohou se vzdělávat. Usilují o nějakou socializaci. Někteří z nich se nemohou pohybovat, takže kdybychom jim třeba dali úlevu DPH na počítače nebo na připojení na internet a další věci – mluvme o nich jako o lidech.

A jestliže budeme dělat nějakou důchodovou reformu, tak bych byl rád, aby nebyla jenom o penězích a o tom, jestli zrušíme nějaký pilíř, nebo ne, ale abychom se skutečně podívali na ně jako na lidi a začali řešit jejich problém. To máme v mnoha zákonech v mnoha fondech. Měli bychom toto mít na paměti.

Děkují za pozornost. (Potlesk z lavic poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní řádně přihlášený je pan poslanec Zavadil.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezký podvečer, dámy a pánové, vážený pane místopředsedo, vážená vládo.

Dovolte mi několik poznámek jako člověka, který u těch důchodových věcí byl skoro od samého prvopočátku. Určitě mi prostřednictvím vás, pane místopředsedo, můj kolega Kalousek potvrdí, že jsme vedli spolu vášnivé debaty o druhém pilíři a že ty vášnivé debaty byly v té poloze, kdy já jsem tvrdil, že druhý pilíř je nesmyslný, a on tvrdil opak. Nebudu to dále rozebírat.

Teď se nacházíme v situaci, kdy chceme druhý pilíř zrušit, a já se domnívám, že to rozhodnutí je správné. Mimochodem vám řeknu jednu informaci, kterou možná nevíte. V prosinci komise OECD pro důchody víceméně konstatovala, že jít cestou

těch privátních fondů není zrovna dobré – to je konstatace, kterou si můžete zjistit, a budu rád, když si ji zjistíte alespoň ti, kteří se věnují důchodovým systémům – a že je potřeba se zabývat spíš průběžnými systémy.

Když jsem za vlády Petra Nečase řekl možná trochu expresionalisticky, že jen moula si dá peníze do druhého pilíře, a to, co jsem řekl, mě opravňovalo víceméně proto, protože já chápu, že ideální by tehdy bylo, a to byly ty dohady, kdyby bylo povinné placení do toho druhého pilíře. Když se objevila možnost povinného placení, tak se objevilo zhruba na internetu, na těch různých webových stránkách, asi 70 000 kliknutí – 70 000 kliknutí, kdy lidé říkají "ani náhodou!". To tehdy trošičku zarazilo vládu Petra Nečase a ona couvla od toho povinného.

Já rozumím tomu, že kapitálové fondy, které by to bývaly přivítaly a které samozřejmě tím systémem, tak jak byl nastaven – a já se teď nechci dohadovat o tom, jak byl nastaven – ve své podstatě to, že se vysávaly peníze z prvního pilíře, které vlastně se vysávaly, ať se na to díváme, jak se díváme, no tak prostě ti lidé si uvědomili konečně, že do povinného spoření nepůjdou. To, že se rozhodlo o nepovinném, to byla první rána kapitálovým fondům. To je potřeba si říct. To byla, protože kdyby to bylo povinné, tak dneska fungovaly, nebylo tam těch ubohých 83 tisíce lidí.

Můžu debatovat a diskutovat o tom, jestli to, že někdo prohlásil před volbami, že zruší, že to mělo vliv na to, že tam ti lidé nechodili. O tom můžu debatovat, ale to nikdy nezjistím, jaká je pravda, tak jako já jsem řekl, že jenom moula si to tam dá, protože já to měl opřené o jiné skutečnosti. My jsme tehdy velmi sledovali, co se odehrávalo v Polsku, co se odehrávalo v Maďarsku, co se odehrávalo na Slovensku, jaké byly kapitálové výnosy těchto fondů. A to vám řeknu, že to bylo tristní, protože vám dodnes můžu říct čísla, která třeba ze Slovenska jsem měl v roce 2013, kdy výnosy, nebo spíše nevýnosy, protože ať už to byl dynamický fond, ať už to byl jiný fond, ať už to byl konzervativní fond, žádný tento fond neměl výnos v plusu. Žádný. Žádný.

Takže když už se bavíme o důchodových systémech, tak bych byl rád, a bohužel to jsem tady necítil, a byť můj kolega Jandák to tady trošičku nadnesl, tak on v podstatě řekl pravdu. Pánové, to, co tady padlo, a teď myslím, že to bylo od Vojty Filipa – promiň, Vojto, že to takhle říkám – že ten systém byl schválen jenom koalicí bez ohledu na to, že opozice k tomu měla určité výhrady, tak to považuji také za špatné. A pokud jsou obavy, jak to bude dál, pokud tady z opozice padají slova, že koalice nemá zatím žádné návrhy, tak já se domnívám, že je má, že třetí pilíř, který by mohl posloužit jako pilíř, který nahradí druhý, a kde se dneska jedná o tom – a já předpokládám, že se to k opozici dostane, nechci jí teď radit, aby se dívala na webové stránky, to není mým cílem – já se domnívám, že z vlády dojde konečně návrh k tomu, jak by ten třetí pilíř měl vypadat, jak by ten třetí pilíř měl skutečně zamezit tomu, aby se tedy z prvního pilíře nic nevysávalo, jak by se mělo zapojit do třetího pilíře zaměstnanecko-zaměstnavatelské pojištění, protože to všechno s tím souvisí. Takže bych byl rád, kdybychom tyhle věci brali velmi opatrně.

A já také doufám, že z vlády dostaneme všichni tady, nejenom koaliční poslanci, ale i vy, jak si představuje, aby ten třetí pilíř vypadal, protože jsem přesvědčen – a teď se nechci bavit o deficitu toho účtu, protože kdybych se měl bavit o deficitu toho účtu, tak bych tady mohl zabrousit do roku, kdy vládl ministr financí pan ministr Kočárník, kdy byl přebytek, kdy se snížil důchodový odvod pojistného o jedno procento, tuším, kdy najednou byl zase deficit. A takhle bych mohl pokračovat. S těmito čísly se dá dost dobře čarovat, ale to není debata teď na tuto scénu.

Takže já chci jenom říct, že jsme se dostali do situace, kdy tato společnost, ať se to komu líbí nebo ne, odmítla povinné spoření do důchodového druhého pilíře. Prostě ho odmítla verbálně. Vláda nenašla odvahu, a já si myslím, že správně nenašla odvahu, tenhle názor převálcovat. Takže teď jsme v situaci, kdy jestliže to takhle nebylo, tak došlo k tomu, k čemu došlo, 83 tisíc, o tom už se ani nechci bavit.

Podle mého názoru je nutné zrušit tenhle pilíř a najít pravidla hry taková, která by eliminovala dopady zrušení druhého pilíře vůči klientům, kteří v tom druhém pilíři jsou. A pak se bavit o třetím pilíři a o tom všem, co k tomu třetímu pilíři patří, co by tam mělo patřit, abychom se nedostali, a teď nechci vyjímat z toho i tu věc, že se možná budeme muset do budoucna bavit o různých jiných krocích, které teď tady nechci nastavovat, abychom ten deficit neprohlubovali. Protože ten deficit je varující. To je pravda.

Je tady druhá věc, že tady máme 500 tisíc nezaměstnaných, kteří se nějakým způsobem v uvozovkách podílejí na tom deficitu. Máme tady nesrovnalé platby v důchodovém pojištění mezi OSVČ a zaměstnanci. Zhruba to je jedna třetina, to, co platí OSVČ vůči zaměstnancům. Na rovinu. Je potřeba i tohle narovnávat. Ať se to komu líbí nebo ne. Byť oni mají potom trošičku jiný důchod. Takže je tady řada věcí, o kterých je potřeba se bavit.

Já chci jenom na závěr říct: Propusťme tu novelu do druhého čtení. Domnívám, že dneska už tady není snad v tom koaličním partnerství nikdo, kdo by o tom pochyboval. Já jsem jenom svým vystoupením chtěl naznačit řadu věcí, o kterých možná řada z vás neví. Protože já jsem v tom procesu dlouhá léta a hádky, které jsme vedli na různých úrovních, byly prospěšné. Já se jich nevzdával a možná, že to jenom utužilo některé věci. To je snad všechno, co jsem chtěl říct. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Vidím zde jednu faktickou poznámku pana poslance Foldyny. Ne. Nemáte faktickou poznámku. V tento moment neeviduji nikoho přihlášeného do rozpravy. Táži se, zda tomu je tak. Ano. V tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se na závěrečná slova pana navrhovatele nebo pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě budeme hlasovat o návrzích.

Mám zde návrh od pana poslance Vilímce na zamítnutí. Eviduji žádost o odhlášení. Já vás tedy odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili. Ještě přivolám kolegy z předsálí.

Budeme hlasovat o zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 25. Přítomných poslankyň a poslanců je 159, pro návrh 37, proti 122. Návrh nebyl přijat.

Také zde eviduji návrh na zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů. Kdo je pro tento návrh, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 26, přítomných poslankyň a poslanců je 160, pro návrh 112, proti 35. Návrh byl přijat a lhůta byla zkrácena na 30 dnů.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Já se táži, zda má někdo ještě jiný návrh na přikázání. Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Penze se vždycky diskutovaly bazálně v sociálním výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V sociálním výboru. Děkuji. Táži se, zda ještě někdo má jiný návrh na přikázání do výborů. Není tomu tak. Eviduji faktickou poznámku od pana poslance Grebeníčka. Není prostor pro faktické poznámky. (Poslanec Grebeníček má námitku k hlasování.) Budeme hlasovat. (Smích v sále.) To znamená, vznášíte námitku proti hlasování. Tak bude nejlepší, když nám řeknete na mikrofon, co potřebujete.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Já děkuji, pane předsedající. Jsem rád, že jste dospěl k takovému závěru, abych dostal prostor. Prostě mně asi budou věřit ti, co mě znají, že jsem samozřejmě hlasoval pro zamítnutí toho zamítnutí. (Smích v sále.) A na sjetině je opačný výsledek. Já nezpochybňuji celkové hlasování, jenom pro záznam, aby bylo jasné, že v těch věcech jsem principiální. A tak jak tady v diskusi zaznělo, my jsme byli jediní proti té koncepci důchodové reformy –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já bych rád, aby se z toho nestala debata. Pochopil jsem, že pro stenozáznam chcete upravit své hlasování. Já vám za to děkuji. Nyní budeme pokračovat přikázáním do výborů.

Nejprve budeme hlasovat o přikázání předloženého návrhu k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku.

Je to hlasování s pořadovým číslem 27, přítomných poslankyň a poslanců je 162. Pro návrh 162, proti žádný. Děkuji.

Nyní budeme hlasovat, aby předložený návrh byl přikázán k projednání sociálnímu výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 28, přítomných poslankyň a poslanců je 162, pro návrh 63, proti 46. Návrh nebyl přijat.

Konstatují tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru a lhůta na projednání byla zkrácena na 30 dnů. Končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod. Tím je

23.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr Jiří Dienstbier. Prosím, pane ministře, ujměte se slova. (V sále je velmi hlučno.)

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, rád bych vám představil návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Návrh vychází z programového prohlášení vlády, kde se vláda zavazuje posílit právní možnosti obrany proti diskriminaci a pravomoc veřejného ochránce práv navrhovat rušení protiústavních zákonů. Podstatnou část předkládané novely tvoří změny týkající se –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane ministře, ale požádám kolegy a kolegyně o ztišení. Rozumím tomu, že předchozí bod byl náročný. Jestli to potřebujete prodiskutovat, tak vás poprosím, jděte do předsálí, ať dobře slyšíme přednes pana ministra. Děkuji vám.

Prosím, pokračujte.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Také děkuji. Podstatnou část předkládané novely tvoří změny týkající se zpřesnění procesu prošetřování podnětů osob veřejným ochráncem práv. Cílem je jeho zjednodušení, vyšší přívětivost vůči podavatelům podnětů a snížení administrativní náročnosti pro prošetřované úřady a instituce. Tyto změny nemají žádný vliv na to, že ochránce zůstává doporučujícím a odborným místem. V žádném případě nemá v žádné věci, ve které jedná, sám rozhodovat.

V duchu programového prohlášení vlády novela také respektuje evropský trend zvýrazňování role ombudsmanů při ochraně základních práv a svobod, což je posun od klasického pojetí ombudsmana jako ochránce práv osob před nezákonným jednáním státní správy a nečinností. Stejně jako ombudsman v České republice, také v jiných zemích získávají tyto instituce působnost v oblasti ochrany osob např. v detenci nebo v oblasti ochrany před diskriminací.

Ruku v ruce s rozšiřováním působnosti v zmíněné oblasti ide také nové oprávnění ombudsmana v možnostech obracení se na Ústavní soud, případně jiné soudy. Návrh dává nově ochránci jednak pravomoc navrhovat Ústavnímu soudu zrušení zákonů nebo jejich částí pro rozpor s ústavním pořádkem, jednak podat soudu veřejnou žalobu ve věcech diskriminace. Toto rozšíření pravomocí veřejného ochránce práv vyplývá i z různých doporučení mezinárodních organizací, např. doporučení číslo 5 k plnění Mezinárodního paktu o občanských a politických právech. Posílení veřejného ochránce práv o možnost navrhnout zrušit zákon pro neústavnost u Ústavního soudu respektuje jeho úlohu v ochraně jednotlivců. Veřejný ochránce práv poté, co provede šetření konkrétního podnětu a bude mít odůvodněně za to, že nezákonnost jednání úřadů se opírá o neústavní zákon, má možnost obrátit se sám návrhem na Ústavní soud. Toto rozšíření pravomoci veřejného ochránce práv mimo jiné vyplývá i z rezoluce Parlamentního shromáždění Rady Evropy o posílení instituce ombudsmana v Evropě. Je to tedy v souladu s evropským trendem posilování pravomocí obdobných institucí v dalších evropských zemích. Doposud proces vypadá tak, že občan, jehož podnět byl shledán oprávněným ze strany veřejného ochránce práv, v případě, že se chce dále bránit, tak se musí bránit soudní cestou, a teprve v rámci soudního přezkumu může buď na jeho návrh, nebo i z vlastní iniciativy soud přerušit řízení a postoupit věc k rozhodnutí Ústavnímu soudu. V případě, že tak soud neučiní, až po dokončení nebo po vyčerpání všech opravných prostředků u soudu se sám konkrétní občan může obrátit v rámci své ústavní stížnosti na Ústavní soud i s návrhem na zrušení zákona pro tvrzený rozpor s ústavním pořádkem.

Vládní novela tak v této oblasti doplňuje možnost ochrany jednotlivců tam, kde je tvrzená neústavnost zjevná z šetření ochránce. Brání tomu, aby úřad v neústavním jednání pokračoval vůči ostatním, kteří se na něho obrátí, a dává možnost ochránci jako ultima ratio obrátit se na Ústavní soud s návrhem, kterému může, ale také nemusí soud vyhovět. Tedy i tady se pořád nic nemění na základním principu, že veřejný ochránce práv sám nerozhoduje, pouze může dávat doporučení, případně návrhy, ale i zde s konečnou platností rozhoduje Ústavní soud. Podobné oprávnění v podobném mechanismu má také slovenský veřejný ochránce nebo např. polský ombudsman. To uvádím pro potvrzení toho, že evropským trendem je dávat obdobnou pravomoc obdobným institucím, tedy ombudsmanům v Evropě.

Druhým navrhovaným oprávněním je podání veřejné žaloby ve věcech diskriminace, což bylo rovněž předmětem doporučení ochránce Poslanecké sněmovně v roce 2013. Smyslem tohoto nástroje je především řešit rozsáhlé a systémové případy diskriminace většího počtu osob. Na základě zkušenosti jde právní úprava v řadě evropských zemí právě tímto směrem. Nové oprávnění ochránce by zároveň

významně posílilo ochranu před diskriminací, která zůstává v České republice často latentní a neřešená. O tom bohužel vypovídají i pravidelné zprávy ochránce o jeho činnosti jako národního orgánu pro rovné zacházení, které jsou Poslanecké sněmovně předkládány a které odhalují např. rozsáhlou a systémovou diskriminaci starších osob v přístupu k zaměstnání či finančním službám nebo osob se zdravotním postižením v přístupu ke zboží a službám. Celý návrh zákona je motivován zlepšením ochrany práv všech osob v České republice, v čemž lze vnímat jeho hlavní přínos.

Závěrem bych vás proto požádal o jeho propuštění do dalšího čtení, kde bude samozřejmě příležitost vést nad všemi aspekty návrhu podrobnou debatu v příslušných výborech. Doufám, že se podaří dospět k jeho schválení tak, aby se co nejlépe posílila ochrana práv lidí v České republice. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. A nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Markéta Adamová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vás seznámila se zpravodajskou zprávou k této předkládané novele, tedy předkládanému vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a zákony s ním související. Hlavním cílem novely, jak již tady bylo i řečeno, je rozšíření pravomoci veřejného ochránce práv.

V souvislosti s posílením lidskoprávních aspektů činnosti ochránce se tedy navrhuje dát ochránci dvě nová zvláštní oprávnění, kromě toho, že je tam ještě řada menších technických změn. Budu se tedy věnovat především těmto dvěma novým oprávněním.

První oprávnění umožňuje ombudsmanovi podávat Ústavnímu soudu návrh na zrušení zákona či jeho části, čímž by mohl rovněž reagovat na poznatky zjištěné v praxi, pokud by dospěl k názoru, že některý zákon či jeho ustanovení jsou v rozporu s ústavním pořádkem. Předkladatel tento záměr odůvodňuje tím, že jedním z primárních úkolů ochránce je sledovat a přispívat k ochraně základních práv a svobod. Pokud tedy ochránce tento úkol má vykonávat efektivně, měl by mít přímý přístup k orgánu, který je oprávněn aspekty souladu právních předpisů s ústavním pořádkem, jehož součástí je i Listina základních práv a svobod, autoritativně posoudit a případné rozpory odstranit.

Druhé navrhované nové opatření je podání veřejné žaloby v oblasti diskriminace, která je často problémem dotýkajícím se většího počtu blíže neurčených subjektů, a proto žaloby jednotlivců nemohou efektivně vést k jejímu úplnému potlačení. Přesně tedy budu citovat tuto změnu v zákoně číslo 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů, tzv. antidiskriminačním zákonu, kde se v § 10 mění odstavec 2, a to na toto znění: Pokud by se porušení práva na rovné zacházení nebo diskriminace mohly dotknout většího

nebo neurčitého počtu osob anebo pokud by jimi mohl být vážně ohrožen veřejný zájem, může se upuštění od diskriminace a nápravy závadného stavu domáhat i veřejný ochránce práv.

Dle důvodové zprávy jsou navržené úpravy v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Návrh přímo neimplementuje právo Evropské unie a nebude mít žádné negativní dopady na státní rozpočet. Připomínkové řízení bylo zkráceno na 10 pracovních dnů, zahájeno bylo v červenci minulého roku a vláda návrh schválila na své schůzi dne 8 12 2014

Protože bych nerada zneužívala zpravodajské zprávy k vlastnímu návrhu, tak bych se tímto ještě chtěla přihlásit rovnou do diskuse, kde ještě přednesu nějaké hodnocení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já děkuji, paní zpravodajko. Eviduji vaši přihlášku do rozpravy a konstatuji tedy, že do rozpravy máme přihlášeny tři lidi. Předtím tedy otevírám obecnou rozpravu a požádám prvního přihlášeného, je to pan předseda Okamura, po něm pan poslanec Fiedler, poté paní zpravodajka Adamová a pak pan poslanec Mihola. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, to, co je největší bolestí našeho státu, je každodenní bezpráví páchané státními orgány na občanech. Zní to sice strašlivě, ale každý z nás tady ve Sněmovně je určitě tak jako já denně oslovovaný lidmi, kteří prosí o pomoc v případech, kdy byla na nich spáchaná nějakými státními orgány křivda. A je to jen malá špička ledovce, protože pouze menšina lidí se dokáže účinně bránit a bojuje s nespravedlností do posledního dechu.

Z tohoto pohledu je institut veřejného ochránce práv, ombudsmana, skutečně zásadní pomocí postiženým a zaslouží si maximální podporu. Představa, že se diskriminovaní lidé dokážou sami dostatečně bránit a nebo se bránit u soudu, je zcela iluzorní. Je proto nezbytné mít ombudsmana. A ten musí mít sílu a pravomoc efektivně problémy řešit, přičemž v současnosti nemá v podstatě žádnou pravomoc. Pouze podává zprávy a doporučení, což je bezzubé a absurdní. Stávající návrh jde správným směrem, i když zcela nedostatečně. Zákon by měl ombudsmanovi umožnit řešit bezpráví na všech úrovních, tedy například i v trestní rovině. A tady nezávislý přezkum práce státních institucí zcela citelně chybí. A já i Úsvit tento stav již léta kritizujeme.

Dále je škoda, že vláda z finančních důvodů z návrhu vypustila část týkající se monitorování práv osob se zdravotním postižením podle článku 33 odstavec 2 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením, kterou sama Česká republika ratifikovala. Citovaný článek smluvním stranám ukládá povinnost zřídit monitorovací orgán ve smyslu nezávislé instituce na ochranu a podporu lidských práv splňující takzvané pařížské principy. Z tohoto pohledu tedy zřizovat další nové instituce je podle mě daleko nákladnější než tuto pravomoc svěřit ochránci práv.

Ale když jsme si tu řekli A, je nutné dodat i B k tomuto návrhu. Velmi těžko se rozhoduje o posilování pravomocí úřadu, jehož současná šéfka paní Šabatová se tu prezentuje jako obhájce takzvaně diskriminovaných menšin proti domácí české většině, která je ovšem ve skutečnosti tím, kdo je tady diskriminovaný. Skutečnost je tedy přesně opačná, než jak ji prezentuje stávající paní ombudsmanka.

Rád bych paní Šabatové a dalším podobným typům, jako je například i ministr Dienstbier, připomněl, že lidská práva máme v naší republice všichni. Nejen Romové, muslimové či Arabové, jak to prezentují tito lid, ale také Češi, Moravané a Slezané. Lidská práva mají nejen intelektuálové z pražské kavárničky pro elitní synky. Ale světe div se v uvozovkách, podle zákona je mají mít i ti, které tito lumpenintelektuálové označují za extremisty. Mají je obyčejní občané v obcích, které terorizují nepřizpůsobivé menšiny. Mají je učitelé, kteří se bojí dát špatnou známku flákači jen proto, že je muslim. To je příklad ze západní Evropy.

Samozřejmě vidím, že úřad ombudsmana denně řeší kauzy stovek postižených lidí. Ale přesto v něčem ostudně selhává. Ve veřejném hájení práv všech, tedy nejen vyvolených etnik a menšin. Je potřebné a nutné, aby ombudsman hájil práva všech. Nikdo z nás totiž neví, kdy se stane obětí nějakého institucionálního bezpráví. V podstatě tuhle zkušenost, věřím, může potvrdit i mnoho z nás přímo tady v sále.

Z těchto důvodů, kdy vidíme značnou nevyváženost názoru ombudsmana vůči hájení práv většiny, hnutí Úsvit v současnosti nemůže navrhovanou změnu podpořit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Eviduji jednu faktickou poznámku pana poslance Chvojky. Poprosím ho o faktickou poznámku. Poté je přihlášen pan poslanec Fiedler.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Budu jenom krátce reagovat, ač jsem vystupovat nějak nechtěl, na pana předřečníka Okamuru. Tak nějak jsem čekal, že bude vystupovat, že nám možná řekne něco o kebabech, o hostincích U veselého vepříka a štěkajícího psíka či o dalších věcech. Bohužel tuto srandovní historku – už v ní dál nepokračoval na rozdíl od svého facebookového profilu.

Chtěl jsem říct jen jednu věc. Já úplně ne se vším, co dělá stávající ombudsmanka, veřejná ochránkyně práv paní Šabatová, souhlasím. Myslím si, že její dva předchůdci byli, co se týče té drobné právnické práce, o něco lepší. Možná právě proto, že to byli právníci. Nicméně chtěl bych mu říct jednu věc. Každý zákon, který se zde schvaluje, je obecně závazný a neměl by se týkat, neměli bychom na něj položit prizmatem nějaké osobnosti, která tu funkci vykonává. To znamená, pokud schvalujeme zákon o státním zastupitelství a upravujeme nějak institut nejvyššího státního zástupce, tak bychom se neměli moc koukat na to, kdo tu funkci zrovna vykonává. To stejné platí i u funkce veřejného ochránce práv. Takže není to o paní Šabatové, i když se nám nemusí líbit, jak svoji práci vykonává. Je to o tom institutu. A například za pět let může být ombudsmanem pan Okamura – nedej bože, nedej

bože – a ta práce bude vypadat třeba úplně jinak. Děkuji. (Ojedinělý potlesk z řad ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní pan poslanec Fiedler a po něm paní zpravodajka Adamová.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý podvečer ještě jednou. Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych navázat na to, co tady říkal Tomio Okamura, a také na to, co znám z debat s vámi, kolegy, zde v Poslanecké sněmovně, když jsme debatovali na toto téma. Byl jsem na to častokrát dotazován. A na základě toho, co je naším návrhem nebo naším názorem našeho poslaneckého klubu, vím, že tento názor mají i jiné poslanecké kluby nebo určitě i jiní poslanci přicházejí s procedurálním návrhem na zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Váš návrh jsem zaevidoval. Nyní poprosím o vystoupení do rozpravy paní zpravodajku Adamovou a připraví se pan poslanec Mihola. Máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, podle vládní novely by se mohl ombudsman nově přímo obracet na Ústavní soud s žádostí na zrušení zákonů či jejich jednotlivých ustanovení. V současné době se přitom na Ústavní soud může přímo obracet de facto pouze prezident nebo nejméně 41 poslanců či 17 senátorů. Ústava České republiky staví na principu dělby moci, a to na zákonodárnou, výkonnou a soudní, jak samozřejmě víme, přičemž zákonodárná moc přitom náleží Parlamentu. Rozšířením těchto pravomocí veřejného ochránce práv, který je volen Poslaneckou sněmovnou, by tak de facto došlo k situaci, kdy ochránce vykonává jakýsi dozor nad činností orgánu, kterému je z výkonu své funkce odpovědný. To považuji za naprosto nesystémové opatření.

Veřejný ochránce práv má již nyní možnost apelovat na poslance či senátory, aby návrh na zrušení zákona k Ústavnímu soudu podali. Je na něm, aby svou neformální autoritou zapůsobil na dostatečný počet zákonodárců, kteří následně mohou konat v souladu se svými kompetencemi. Zakotvením této pravomoci do zákona o Ústavním soudu se předkladatel snaží tuto neformální autoritu nahradit autoritou formální. Nelze ani předpokládat, že by veřejný ochránce práv takovéto návrhy podával ve velkém počtu. Jednalo by se zřejmě o jednotky případů. Proto si nemyslím, že kvůli jednotkám případů bychom měli takto významnou kompetenci ochránci přiřknout.

V současné době není veřejný ochránce zakotven v Ústavě České republiky na rozdíl třeba od NKÚ. A chceme-li tedy vážnost této instituce posunout směrem ke zvýšení kompetencí, pojďme se nejdříve zabývat v rámci novelizace Ústavy zakotvením veřejného ochránce právě v Ústavě. Není-li tak učiněno, nezvyšujme

pravomoci veřejného ochránce jen proto, že sám ombudsman po takovém navýšení pravomocí volá.

Podíváme-li se na vymezení úlohy veřejného ochránce dle současného znění zákona, lze konstatovat, že tento orgán byl zřízen, aby působil k ochraně osob před jednáním úřadů a také prováděl systematické návštěvy míst, kde se nacházejí nebo mohou nacházet osoby omezené na svobodě veřejnou mocí nebo v důsledku závislosti na poskytované péči s cílem posílit ochranu těchto osob. Pravomoci, které mu chce tato novela dále přiřknout, jdou významně za rámec této úlohy. Proto se tedy domnívám, že by v první řadě měla panovat shoda na zakotvení orgánu veřejného ochránce práv do Ústavy a následně bychom pak případně mohli řešit změny pravomocí. Takovýto postup by byl systémově správný a logický. Proto jsem se také rozhodla navrhnout zamítnutí v prvním čtení.

Ale chtěla bych ještě tady k té diskusi říci, že bychom to opravdu neměli vztahovat na současnou ombudsmanku, ale brát to jako úřad, jako orgán, který je v tuto chvíli někým zastáván, ale nemusí to tak být samozřejmě a nebude to tak vždycky. Děkuji. (Ojedinělý potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní zpravodajko. Eviduji dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Svoboda a po něm pan poslanec Jandák. Poté je řádně přihlášen pan předseda Mihola. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Já bych chtěl zareagovat na to, co tady zaznělo, tzn. vazba rozhodování na současnou ombudsmanku. Já jsem přesvědčen o tom, že soustředění neúměrné moci v jedněch rukou je zásadní chyba. Proto také máme tyto věci rozděleny a takovéto právo přístupu k Ústavnímu soudu vlastně má jako jedna osoba jenom prezident.

Myslím si, že zamítnutí tohoto zákona se vůbec neopírá o to, kdo je v současné době ombudsmane, ale opírá se o to, že dání takových pravomocí do rukou jednoho člověka je prostě zásadní a principiální chyba. A máme téměř jistou záruku, že v budoucnosti, když se tam dostane někdo, kdo skutečně nebude ideální, že tu pravomoc zneužije. Mám s tím bohaté zkušenosti. Dali jsme lékařské komoře velké pravomoci a dopadla tak, jak dopadla. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jandák.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. Jenom ke kolegovi Bendlovi. Nebojte se, nebude to pohádka, i když se z toho může stát horor.

Ale to, co chci navrhnout, dámy a pánové, protože my tady trošku o někom. Já bych dal návrh, aby nám přišla odůvodnit paní ombudsmanka, proč si stojí za tím, že chce rozšířit své pravomoci. Myslím, že to není špatný návrh, protože ona je ta pravá, která tu práci vykonává. Myslím si, že z jejích úst kdybychom to slyšeli, bylo by to lepší. Takže navrhuji přerušit a na příští schůzi aby vystoupila paní ombudsmanka. Děkuji vám. (Potlesk několika poslanců napříč sálem.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, dám o něm hlasovat bezprostředně. (Hluk v sále, pocity nespokojenosti u některých poslanců.) Bezprostředně dám hlasovat, protože zazní-li návrh, musí se dát hlasovat podle jednacího řádu bezprostředně. Takže já zazvoním na kolegy a kolegyně z předsálí. Eviduji žádost o odhlášení. V tom případě vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se znovu přihlásili svými elektronickými kartami. (Poslanci přicházejí do sálu a přihlašují se.)

Vzhledem k tomu, že se počet přítomných poslankyň a poslanců ustálil, zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přerušení projednávání tohoto bodu. Kdo je pro, zvedněte ruku, zmáčkněte tlačítko. Kdo je proti návrhu? Končím hlasování. (Potlesk některých poslanců po objevení se výsledků na tabuli.)

Je to hlasování číslo 29, přítomných poslankyň a poslanců je 136, pro návrh 77, proti 18. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas a projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

S přednostním právem se hlásí pan ministr Dienstbier.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já už jsem si trošku zvykl, že pan poslanec Jandák tady občas navrhuje nesmysly, ale představa, že se tady nyní hlasovalo o tom, že vládní návrh zákona tady nebude předkládat zástupce vlády, ale veřejná ochránkyně práv, která sama žádné rozšíření svých pravomocí nenavrhuje, navrhuje ho vláda... (Hluk v sále. Poslanec Jandák mimo mikrofon rozčileně: Bez urážek!) Já bych chtěl upozornit na to (přidává na hlase kvůli hluku), že to je vládní návrh, který vyplývá z vládního prohlášení, kde tyto věci jsou výslovně uvedeny. Takže byť samozřejmě já respektuji toto rozhodnutí Poslanecké sněmovny, projednávání tohoto návrhu je přerušeno, jenom bych trval na tom, že pořád je to vládní návrh zákona, a nikoliv návrh zákona, který by předkládala veřejná ochránkyně práv.

(Po návratu ministra Dienstbiera do vládní lavice k němu přichází hrozící poslanec Jandák se slovy: Bez urážek!!! Pak se vrací zpět do uličky mezi lavice sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já upřesním pro pořádek, abychom věděli, kde se nacházíme – je přerušen bod a v tento moment mohou vystupovat pouze poslanci a poslankyně s přednostním právem. Eviduji dvě žádosti o vystoupení, je to pan předseda Okamura a po něm pan předseda Kalousek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Tomio Okamura: No tak pane ministře... (Poslanec Jandák křičí mimo mikrofon: Urážet se nenechám!) Tak já počkám, až se tady dohádají v ČSSD s panem ministrem. (Ozývá se smích.)

Pane ministře, teď jste si odpověděl sám. Jste úplně zbytečný ministr a já vás vyzývám k rezignaci! Váš úřad zbytečně utrácí peníze. Není žádný přínos. A jak vidíte, i Poslanecká sněmovna, místo abyste to navrhoval vy, si radši zvolí paní ombudsmanku. To je přece ten výsledek toho hlasování! Jste zbytečný, pane ministře. A my radši všichni... Sněmovna hlasováním řekla, že radši si poslechneme vysvětlení od paní ombudsmanky než od vás! To je přece ten výsledek. (Potlesk zprava zejména mezi poslanci hnutí Úsvit, rušno v sále, řada poslanců stojí před svými lavicemi, hluk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím pana předsedu Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Aniž bych chtěl hodnotit míru přínosnosti jednotlivých ministrů vlády (sál se ztišuje), já bych nejradši, kdyby byla prohlášena za zbytečnou celá. (Smích zejména zprava.)

Tak jenom, pane ministře, opravdu nechápu vaše rozhořčení. Nikdo přece nezpochybňuje ten fakt, který nikdo ani nemůže změnit, že to je vládní návrh. A z pověření vlády ho obhajuje vždy jeden z jejích členů a tak to bude nepochybně i v dalším pokračování. Ale Poslanecká sněmovna se demokratickou většinou na návrh sociálně demokratického poslance rozhodla, že chce v rámci tohoto vládního návrhu vyslechnout názor ombudsmanky a přerušila do té doby, než...

Oni se hádají, sociální demokrati. (Jako reakce na poslance Jandáka, Sklenáka a ministra Dienstbiera, kteří stojí před svými lavicemi a více než živě a hlasitě spolu "debatují". Smích v sále.) A hodně se hádají. (Ještě větší smích v sále. Potlesk.)

Přerušili jsme to do té doby, než vyslechneme názor veřejného ochránce práv, což si myslím, že je naprosto legitimní požadavek Poslanecké sněmovny, a ten bude naplněn.

Mám jenom mimo záznam. Samozřejmě nemůže Poslanecká sněmovna něco takového už odsouhlasit. Ten bod byl přerušen. Ale mám prosbu. Pane předsedo Sklenáku, zavolejte taky Křečka. (Řečeno přímo prosebně. Smích poslance Kalouska i většiny ostatních.) Představte si, že vyslechneme paní veřejnou ochránkyni práv a najednou budeme chtít přerušit, než vystoupí také zástupce veřejného ochránce práv, protože ten není jmenován, ten je také volen demokratickým zákonodárným sborem. Tak ať je tady taky. Já myslím, že by bylo dobrý vyslechnout oba. (Smích a potlesk zejména zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tak. Já jenom zopakuji, v jaké fázi jsme přerušili projednávání tohoto bodu. Byla zde vznesena žádost, zda by paní ombudsmanka mohla být přítomna jednání, a bod byl přerušen do další schůze. To

znamená, my paní ombudsmanku, předpokládám, oslovíme. A znovu říkám, bod byl přerušen do další schůze Poslanecké sněmovny.

Eviduji přihlášku s přednostním právem pana předsedy Sklenáka. Máte slovo, pane předsedo. (Velký hluk v sále, zejména vpravo.)

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Já si dovoluji požádat o přestávku na jednání klubu v délce třiceti minut.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji vaši žádost. Vzhledem k tomu, že jsme si neodhlasovali, že budeme dnes jednat a hlasovat po 19. hodině, přerušuji jednání dnešního dne s tím, že budeme pokračovat zítra ráno v 9 hodin. Já vám přeji pěkný zbytek dnešního dne.

(Jednání skončilo v 18.39 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 22. ledna 2015 Přítomno: 163 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji pěkné dopoledne, vážení členové vlády, zahajuji třetí den 25. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás na ní vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. V tento moment eviduji jednu náhradní kartu s číslem 1, kterou si vyzvedl pan poslanec Tejc.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně. Pan poslanec Jiří Běhounek ze zdravotních důvodů, pan poslanec Karel Černý ze zdravotních důvodů, pan poslanec René Číp ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Ivana Dobešová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Karel Fiedler od 14.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Matej Fichtner z dopoledního jednání ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vlastimil Gabrhel z pracovních důvodů, pan poslanec Václav Horáček z pracovních důvodů, paní poslankyně Jana Hnyková z pracovních důvodů, pan poslanec David Kádner ze zdravotních důvodů, pan poslanec Daniel Korte do 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Koskuba do 10 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Koubek z osobních důvodů, paní poslankyně Jana Lorencová ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Květa Matušovská do 11 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Igor Nykl od 12.15 do 16 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Miroslav Opálka ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Jana Pastuchová z pracovních důvodů, pan poslanec Stanislav Pfléger od 15 do 23 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Ivan Pilný z osobních a pracovních důvodů, pan poslanec Lukáš Pleticha z pracovních důvodů, pan poslanec Zdeněk Soukup z rodinných důvodů, pan poslanec Zbyněk Staniura ze zdravotních důvodů, pan poslanec Milan Urban ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Volčík z rodinných důvodů, pan poslanec Radek Vondráček z pracovních důvodů, pan poslanec Josef Vozdecký ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Kristýna Zelienková ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Zemánek od 12 hodin z pracovních důvodů.

Z členů vlády se dnes omlouvá pan ministr Jiří Dienstbier z pracovních důvodů, paní ministryně Michaela Marksová z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan ministr Jan Mládek z odpoledního jednání z pracovních důvodů, pan ministr Martin Stropnický z dopoledního jednání z pracovních důvodů, do 14.30 se z pracovních důvodů omlouvá pan ministr Dan Ťok a paní ministryně Helena Válková od 14.30 hodin z pracovních důvodů.

Ještě ke mně doputovala jedna omluvenka, dnes od 9 do 13 hodin z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Marta Semelová.

Dnešní jednání zahájíme bodem 139, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Přistoupíme tedy k projednání bodu

139. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 25. schůze Poslanecké sněmovny byly předloženy celkem tři odpovědi na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace. První je ministryně spravedlnosti Helena Válková, která odpověděla na interpelaci poslance Zdeňka Ondráčka ve věci stanoviska k poskytování kopií z trestního spisu poškozenému. Interpelace se spolu s odpověďmi předkládá jako tisk 381.

Otevírám rozpravu a dávám slovo paní ministryni.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, tady opravdu není namístě mít úsměv na tváři, protože jde o smutnou odpověď na ještě smutnější otázku, kterou opakovaně zodpovídám. Tento případ mě provází od mého nástupu do funkce. Sama osobně jsem přesvědčena o tom, stejně jako pan interpelující poslanec Ondráček, že v této věci od samého začátku bylo všechno špatně, a celkem si za tím stojím.

Bohužel, důkazy, které byly shromážděny, jsou naprosto nedostatečné, vyhodnocené, byť opakovaně, nenabízejí dostatečný objektivní obraz o celé velmi tragické události. Rozhodně rodiče zesnulého chápu a vím, že se budou stále snažit zjistit pravdu, i když to bude s odstupem času stále obtížnější.

Abych pro rekapitulaci pro méně zasvěcené ještě jednou celý příběh představila. Písemně se na mě obrátil 27. srpna 2014 pan poslanec Ondráček, který se mě dotazoval na postup státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 paní doktorky Matesové v řízení spočívajícím v neposkytnutí kopie videozáznamu z ohledání místa činu, kde byl nalezen zesnulý Petr Stráník, mladý muž, nebyl to tedy žádný muž zralého věku, ale kolem třiceti let.

V odpovědi ze dne 18. 9. 2014 jsem pana poslance informovala, že Městské státní zastupitelství v Praze námitku k postupu dozorové státní zástupkyně vyhodnotilo jako podnět k výkonu dohledu nad činností nižšího státního zastupitelství a bude se jí

zabývat až poté, co bude spisový materiál vrácen Nejvyšším státním zastupitelstvím po provedení kontroly skončené věci. Tam jsem požádala o provedení kontroly skončené věci v souvislosti s žádostí rodičů zesnulého.

Městská státní zástupkyně paní doktorka Hercegová na mé vyžádání zaslala doplňující podklady, na jejichž základě jsem panu poslanci sdělila, že postup paní doktorky Matesové byl přezkoumán v rámci provedeného dohledu podle stávajícího, podle mě ne zcela optimálního zákona o státním zastupitelství – i v tomto bodě tedy ne dobře upravený dohled – se závěrem, že v něm nebylo shledáno pochybení a že z tohoto důvodu byl podnět manželů Stráníkových, rodičů zesnulého, odložen jako nedůvodný. To už opakovaně.

Veškerý spisový materiál týkající se úmrtí Petra Stráníka byl přezkoumán Nejvyšším státním zastupitelstvím, a to v rámci provedené prověrky skončené věci – o to jsem je požádala –, opět se závěrem, že nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že úmrtí Petra Stráníka ve smyslu trestního zákoníku lze kvalifikovat jako trestný čin, čili opět se závěrem, že se jednalo o sebevraždu. O to tady totiž jde. Ten spor je veden – rodiče zesnulého upozorňují na veškeré okolnosti případu, které nasvědčují tomu, že zde cizí zavinění bylo. Závěry policie a státního zastupitelství opakovaně tvrdí, že takové pochybnosti zde neexistují a že provedené důkazy dostatečně umožňují závěr, že zde žádné cizí zavinění nebylo a že se jedná skutečně o sebevraždu. Nejvyšší státní zastupitelství se tedy ztotožnilo se závěrem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 i Městského státního zastupitelství v Praze.

K žádosti o vydání videozáznamu z ohledání místa činu jsem na podkladě vyjádření Městského státního zastupitelství v Praze panu poslanci sdělila, že pozůstalým rodičům bylo opakovaně umožněno jeho zhlédnutí. V předmětné věci je protokolární formou zachyceno ohledání místa činu, přičemž videozáznam plní ve vztahu k tomuto protokolárnímu úkonu jen doplňkovou technickou funkci. Přehrání záznamu lze odůvodnit pouze relevantní procesní potřebou poškozeného. I já jsem byla stejného názoru, že taková relevantní potřeba poškozeného zde je. Státní zastupitelství bylo opačného názoru.

Jak mě ve svém přípise paní doktorka Hercegová informovala, v rámci uvedeného prověřování byly respektovány důkazní návrhy manželů Stráníkových, náležitě zhodnoceny zjištěné materiály i jejich připomínky. Jejich další procesní oprávnění byla v rámci probíhajícího řízení taktéž plně respektována včetně možnosti pořízení protokolu ohledání místa činu, přičemž podmínky pro smysluplné využití příslušného videozáznamu nejsou dány, neboť veškerá odborná znalecká zkoumání, jež lze z hlediska šetření a posouzení předmětné věci označit za relevantní, byla provedena. Z výše uvedených důvodů nebyl záznam vydán.

S těmito skutečnostmi jsem pana poslance seznámila, a on s ním, a musím říci, že se mu vůbec nedivím, následně vyjádřil nesouhlas.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v souvislosti s touto kauzou připomínám, a ráda bych vás upozornila, až budeme projednávat, snad k tomu jednou

dojde, návrh nového zákona o státním zastupitelství, že skutečně Ministerstvo spravedlnosti na rozdíl od jiných Ministerstev spravedlnosti členských zemí Evropy nedisponuje vůbec žádnými dohledovými oprávněními nad soustavou státního zastupitelství v takovýchto případech a nepřísluší mu do jejich chodu zasahovat. Nepřísluší mně také, s výjimkou kárných pochybení nebo podezření na kárná pochybení, hodnotit rozhodnutí jednotlivých státních zástupců.

V závěru tedy musím konstatovat, že jediné, co jsem mohla udělat a nyní jsem učinila pro rozptýlení pochybností o postupu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 a Městského státního zastupitelství v Praze a samozřejmě i s ohledem na ten lidský aspekt celého případu, kdy vydání záznamu, což nikomu vadit nemůže, i kdyby to bylo zbytečné, žádají rodiče zesnulého, jsem vrchní státní zástupkyni v Praze, paní doktorku Bradáčovou, poprosila, aby jí řízené státní zastupitelství provedlo výkon dohledu nad dohledem – to je další institut, dohled nad dohledem –, který již vykonalo Městské státní zastupitelství v Praze nad postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6. V tuto chvíli očekávám její vyjádření a poté vás budu informovat, jak se paní vrchní státní zástupkyně v této věci rozhodla. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní ministryně. Eviduji přihlášku do rozpravy, takže máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Dobrý den, pane předsedající. Očekával jsem, že budu moct hovořit jako první, nestalo se, paní ministryně byla rychlejší. Nevadí, aspoň už jste částečně seznámeni s kauzou, a můžeme se o ní bavit trochu odborněji.

Ta kauza má delší genezi. Já jsem paní ministryni nejprve interpeloval ústně, a to 12. 6., v této věci a paní ministryně mi odpověděla, můžete si to najít na stenozáznamu, že to, jak rozhodoval policejní orgán, potažmo dozorové státní zastupitelství, nepokládám v této věci za správný postup. Neznamená to, že by takový postup ovšem byl nezákonný. Tak policejní orgány, státní zástupce pracují špatně, není to správný postup, ovšem zřejmě je to správný postup, který je v souladu se zákonem.

Bavili jsme se o té věci několikrát a samozřejmě výsledek té ústní interpelace byl takový, že paní ministryně přislíbila – cituji: "Za sebe mohu slíbit, že speciálně v tomto případě o tom budu hovořit s dozorujícím státním zástupcem, aby se, až se věc příště dostane na stůl, postupovalo jiným způsobem."

Na základě toho rodiče zesnulého Petra Stráníka znovu požádali policejní orgán o pořízení (vydání) videozáznamu, který byl policejním orgánem pořízen v souvislosti s ohledáním místa činu. Policejní orgán znovu odpověděl, že takový záznam nevydá. Odůvodnění, které následovalo – rodiče si samozřejmě stěžovali a věc musel posuzovat dozorující státní zástupce, to znamená Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 6. Policejní orgán své odůvodnění odůvodňuje tak, že s přihlédnutím ke skutečnostem, že zesnulý byl – a teď poslouchejte, může se to týkat každého z nás, jak si vykládá policejní orgán a státní zástupce právo. S přihlédnutí ke

skutečnostem, že zesnulý byl ženatý, tudíž jeho rodiče nejsou ve věci jedinými poškozenými, mnoho materiálů, mezi nimi i fotografií, které bylo v minulosti ze spisu v kopii pořízeno, bylo následně použito ke zveřejnění ve sdělovacích prostředcích, je třeba s přihlédnutím k ustanovení § 8b trestního řádu šetřit práva manželky zesnulého. Z uvedeného důvodu pořízení zmíněné kopie ohledání místa činu i nadále odmítám. Rodičům, zmocněnci a tak dále jsem toto písemně sdělil.

Paní státní zástupkyně, která věc znovu přezkoumala, podala rodičům toto vyjádření. Dále s přihlédnutím ke skutečnostem, že zesnulý Petr Stráník byl ženatý, a tak dále, jak jsem před chvílí citoval, nelze tuto kopii videozáznamu rodičům zesnulého Petra Stráníka vydat. To znamená, že manželka poškozeného je zřejmě jedinou poškozenou, byť mohli být třeba v rozvodovém řízení a chybělo jim pouze to jedno razítko, kde by bylo to, že už manželka zesnulého s ním nemá nic společného. Na druhé straně jsou rodiče zesnulého, a ať se děje co se děje, tak je tam vždycky pokrevní příbuznost. A vezměte si, kdo z vás, a většina z vás jste rodiči, tak ať se vašemu dítěti stane cokoliv, ať se dostane za hranu zákona, vždycky ho budete podvědomě chránit, protože jste jeho biologickými rodiči. Zde vám orgán činný v trestním řízení sděluje, že vy jste vlastně až na druhé koleji, protože váš syn si dovolil vzít někoho, a vlastně že vy v této době asi nemáte to správné právo.

Nic takového trestní řád neříká. Paragraf 65 trestního řádu říká, nevím, jestli to budu citovat správně: Obviněný a tak dále, poškozený, jeho zmocněnec má právo nahlížet do spisu, činit si z něj výpisky, poznámky a na vlastní náklady pořizovat kopie jeho spisů nebo jeho částí. Druhý odstavec tohoto paragrafu říká: V přípravném řízení může policejní orgán nebo státní zástupce ze závažných důvodů toto odepřít.

Přípravné řízení trestní je úsek od podání oznámení, zahájení úkonů trestního řízení do sdělení obvinění nebo do vydání pravomocného rozhodnutí. V tomto případě takové rozhodnutí bylo opakovaně vydáno. Je to usnesení policejního orgánu podle § 159a odst. 1, že skutek není trestním činem. Vydáním takového usnesení, respektive nabytím právní moci bylo ukončeno toto přípravné řízení. Není tedy jediný důvod, abychom ve skončené věci mohli postupovat podle odst. 2, to znamená, že přípravným řízením může policejní orgán nebo státní zástupce ze závažných důvodů odmítnout takovou věc.

Když se podíváte do výkladu § 65 odst. 1 trestního řádu, tak se tam praví, co se rozumí spisem. Spisem se rozumí nejenom trestní spis, ale i všechny věci, které k tomu spisu náleží. Policejní orgán zde odůvodňuje, že video, které si na místě pořídili, nebylo součástí ohledání místa činu, byl takzvaný pomocný materiál, s kterým pracoval policejní orgán na místě. Možná byl, možná nebyl. Ale pokud by byl, tak jak je možné, že z tohoto videa jsou v originálu spisu fotografie, které jsou součástí spisového materiálu? V tom případě se takové video stalo součástí spisu a má být uloženo.

Policie ČR má mnoho závazných pokynů nebo pokynů policejního prezidenta, které upravují činnost policejních orgánů na místě trestného činu. Jedním z takových pokynů je závazný pokyn policejního prezidenta č. 100, nevím teď rok, ke kriminalisticko-technické činnosti, kde se také hovoří o náležitostech ohledání místa

činu, o fotodokumentacích, o pořízení videozáznamu a dalších věcech. Videozáznam podle tohoto závazného pokynu má být proveden. Video má být nesestříhané, v nijak neupravované podobě založeno, aby se s ním dalo kdykoli pracovat. V našem případě tento videozáznam v originálu byl policií údajně ztracen, existuje už pouze upravená, sestříhaná kopie, a i taková kopie nemůže být vydána. Nemůže být vydána! Protože zřejmě není součástí spisu, resp. nemáme toho správného poškozeného, což jsou rodiče.

A víte, co se stalo dál? Rodiče kontaktovali manželku, manželka takový souhlas dala. Je písemný souhlas k tomu, že manželka souhlasí s tím, aby policejní orgán video dal. Nedá. Nedá! A víte, proč ho nedá? Protože tady se mluví v té odpovědi, já se na paní ministryni nezlobím, protože ona pouze podepsala to, co jí tam připravili, a to odůvodnění, že byly poskytnuty všechny relevantní atd. – ano, kdyby to oni poskytli, tak by také mohlo dojít k tomu, že takové video by mohlo sloužit jako důkaz, ale důkaz toho, že policejní orgány nebo orgán činný v trestním řízení porušují zákon. A mohl by to být důkaz proti těm, kteří takový důkaz zadržují. Jak se má člověk domoci důkazu, který by mohl sloužit proti orgánu státní moci? V našem státě to bohužel nejde.

Rodiče zemřelého se samozřejmě se smrtí nikdy nesmíří. Můžeme mít jakékoliv právní normy, můžeme mít zákon o obětech trestných činů, můžeme na policejní akademii vykládat o viktimizaci, následné viktimizaci a dalších věcech, ale k čemu nám jsou normy, když je nedodržujeme, a nedodržují je ti, kteří by tu zákonnost měli prosazovat?

Rodiče podrobně zpracovali celý materiál zpracovaný policejním orgánem a požádali Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, odbor vnitřní kontroly, o posouzení připomínek, které oni mají k celému průběhu prověřování. Věci byly shrnuty do deseti základních bloků, i když následně pak ještě odpovědi přicházely. Odbor vnitřní kontroly, musím říct, se věcí zabýval precizně a v deseti věcech, které zkoumal, říká:

U bodu 3 – manipulace s důkazy o sázení a finančním šetření. Vaše námitka v tomto případě je důvodná. Jednání nebo postup policejního orgánu, konkrétně jmenovaný, je v rozporu s článkem 25 závazného pokynu policejního prezidenta č. 100/2001 ke kriminalisticko-technické činnosti. – První pochybení.

Bod 4 – odmítání vydání kopie digitální fotodokumentace a videozáznamu z místa činu. V této souvislosti je namístě zmínit, že videodokumentace ohledání místa činu není uvedena v protokolu o ohledání místa činu. K okolnostem pořízení, manipulace a následné archivace videozáznamu z ohledání místa činu bylo již v minulosti zdejším odborem šetření prováděno a bylo konstatováno pochybení spočívající v absenci originální nahrávky a současně absenci samotných náležitostí záznamů dle závazného pokynu policejního prezidenta. – Takže zase vyhodnoceno: špatná práce policie.

Položka 5 – dopis na rozloučenou. Policejní orgán řekl, že dopis na rozloučenou – nebo o dopise na rozloučenou na místě nemluvil, protože na místě byl přítomen otec

zesnulého a jeho bratr. A to s ohledem na špatný psychický stav. Při ohledání místa činu policejní orgán takový dopis zamlčel. O dopise na rozloučenou informovali rodiče až při následném výslechu. Podotýkám, že dopis na rozloučenou byl napsán na počítači a nebyl opatřen podpisem. Nadřízený policistů, který vykonával kontrolu spisu, vykonával tak precizně kontrolu spisu, že napsal úřední záznam – teď to musím najít, promiňte... tady, ano: Jmenovaný v rámci výkonu kontroly vyšetřovacího spisu vyhotovil zprávu, kde v popisu současného stavu zmiňuje... atd., v popisu zajištěné prohlašuje podpis na dopisu na rozloučenou za pravý, to je za podpis zesnulého. To konstatuje nadřízený v hodnosti majora, který kontroloval spis. Bohužel se spletl, protože ten podpis nebyl na dopise na rozloučenou, ale byl na vkladovém lístku z nějaké jiné věci. Pochybujeme v tom administrativním pochybení, že pan major přehlédl, že podpis není na dopise na rozloučenou, ale bohužel jenom na něčem jiném, jako je vkladový lístek.

Byli jsme u bodu 5, pokračujeme v bodu 7. Tam, kde to nezmiňuji, tak to neznamená, že tam není pochybení, ale tam se policejní dohled, to znamená výkon dohledu, zmiňuje, že jim to nepřísluší, a odkazují buď na státní zastupitelství, nebo na GIBS.

Pochybení poručíka – úřední záznam z ohledání místa činu. Z postupu poručíka je spatřováno pochybení spočívající v porušení v článku 21 odst. 1 písm. f) závazného pokynu č. 30/1990 o plnění úkolů v trestním řízení, a dále porušení § 36 odst. 1, odst. 2, písm c) závazného pokynu č. 200, kterým se vydává skartační řád.

Pochybení na místě činu, které prováděla paní vyšetřovatelka. Bod 8. Na protokolu je chybně uveden začátek výjezdu, jeho začátek ohledání je 25. 9. ve 21 hodin, ale k nálezu těla zemřelého došlo 24. 9. Ona pak historie ten den asi nějak skousne, ale bohužel u policejních věcí je docela důležité datum. Závěr: V postupu policistky je spatřováno porušení článku 26 odst. 2 písm. f), odst. 4 písm. d) závazného pokynu č. 100. Zase zmiňováno.

Přerušení zdravotní pitvy. Také výborná věc. Kdo jste sledoval, minulý týden zde bylo kolokvium, protože jistě pamatujete, byly kauzy Stodolových, byly kauzy heparinového vraha, a s novým občanským zákoníkem nám rapidně ubývá pitev jak zdravotních, tak soudních. V tomto případě nebyla nařizována soudní pitva, takže se zjišťovala pouze příčina úmrtí. Lékař, který pitval, přerušil pitvu s podezřením, že by smrt mohla být v souvislosti s jednáním jiné osoby. Tuto věc telefonicky oznámil policejnímu orgánu a očekával, že by měla být nařízena soudní pitva, která nejen zjistí příčinu úmrtí, ale může se vyjádřit k mechanismu vzniku jednotlivých zranění na těle poškozeného, a samozřejmě policejní orgán, nebo resp. postaru vyšetřovatel, může klást mnoho doplňujících otázek, které mohou objasnit příčinu úmrtí. Vedoucí oddělení, určitý magistr, nadporučík magistr, telefon převzal, věc vyhodnotil a řekl: Páni doktoři, pokračujte, nám o žádnou soudní pitvu nejde, my už víme, že to je sebevražda. Závěr: Pochybení nadporučíka magistra, jméno, příjmení, v této souvislosti nebylo zjištěno. Proč vlastně zjišťovat příčinu úmrtí, když už ji víme, vždvť přece máme dopis na rozloučenou? Sice nepodepsaný, sice na místě

nezmiňovaný, ale vlastně dnes ho máme. Takže my už jsme si udělali závěr a k tomu závěru teď jako policejní orgán samozřejmě směřoval své vyšetřování.

Manipulace s trestním spisem, bod číslo 10. Ve svazku označeném číslo jedna došlo k přečíslování dokumentů, a to zařazením nové písemnosti, dokumenty nebyly ponechány v původním řazení atd. Jednání poručíka vyšetřovatelky je v rozporu s článkem 34a závazného pokynu atd.

Rodiče pokračovali dál, dali další doplňující otázky.

Manipulace s telefony a neúplná analýza telefonních hovorů. Na místě byl hovor, dnes mají rodiče znalecký posudek v ruce, kde cca půl hodiny před nálezem těla, nalezl ho otec zemřelého, který přivolal policii, někdo manipuloval s telefonem. V době, kdy Petr Stráník byl podle lékařů minimálně 24 hodin po smrti. Došlo k aktivnímu odmítnutí dvou hovorů, tzn. ne že se telefon prozvonil a nikdo to nevzal, ale někdo ten telefon aktivně odmítl. Věc není vysvětlena policejním orgánem, dokonce bylo zjištěno počítačovou expertizou, že paní vyšetřovatelka si s telefonem hrála, dokonce někomu telefonovala z tohoto telefonu, řekla, že chtěla zajistit telefon, aby nedošlo k jeho úmrtí, tzn. baterky, aby se do něj pak lépe dostali a nemuseli shánět PIN nebo PUK na překonání tohoto. Popsaný postup paní poručík je v rozporu s článkem 318 odst. 1, 2 závazného pokynu, který upravuje zásady při zajišťování mobilních telefonů atd. atd.

Rodiče si dále doplňovali, policejní orgán do spisu opatřil úřední záznam o konzultaci s profesorem doktorem Přemyslem Strejcem, DrSc., a orgán vnitřní kontroly byl tak důsledný, že tomu ctěnému panu profesorovi zavolal a on vyslovil svůj nesouhlas s obsahem úředního záznamu, jenž je v trestním spise založen. Tak to zní. Co tam bylo napsáno, to já nevím, ale policejní orgán si zřejmě upravil informaci od pana profesora tak, aby mu to zapadalo do jeho postupu k tomu, aby mohl věc odložit.

Nehodnoťme teď to, jestli věc byla trestným činem, nebo jestli to byla sebevražda, to nám nepřísluší. Od toho jsou orgány činné v trestním řízení. Provedlo se vyšetřování, provedly se prověrky, paní ministryně správně zmínila podnět nebo vyjádření pana nejvyššího státního zástupce Zemana, který provedl prověrku skončené věci, ke které jsem mu podnět dával také já. Dospěly k závěru. Já s tím závěrem ztotožněn nejsem, myslím si, že férové by bylo dát takový spis někomu novému, kdo není zatížen tím přístupem k věci, a to ať policejní orgán, nebo státní zástupce, ať se na to podívá znovu, ale orgány činné v trestním řízení už to nechtějí – protože co kdyby náhodou ten někdo nový zjistil porušení zákona? To by pak přece mohl jít za orgánem činným v trestním řízení, za policejním orgánem, za státním zástupcem vykonávajícím dozor, možná i za tím, který vykonával dohled.

Nemohu být ztotožněn s vyjádřeními, která dávají policejní orgány a státní zástupci, v tom, že rodiče poškozeného nejsou ti praví, kteří by měli mít právo nahlížet do spisu a činit si z něj výpisky, poznámky a na vlastní náklady pořizovat kopii spisu. A to, že jim je opakovaně umožněno, aby zhlédli videozáznam – ano, ale nemá to oporu v zákoně. Paragraf 65 odst. 1 trestního řádu říká: Mají právo nahlížet

do spisu, činit si z něj výpisky, poznámky a na vlastní náklady pořizovat jeho kopie. Ne že jim je umožněno, aby zhlédli na místě něco, ale nesměli si to odnést.

Třešnička na dortu může být taková, že já jsem ve věci požádal podle zákona 106 o svobodném přístupu k informacím policejní orgán, aby mi takový videozáznam vydal, protože opíraje se o rozsudky Nejvyššího soudu, a takových rozsudků je několik, že ve skončené věci – ve skončené věci a tady je skončená věc, protože bylo vydáno pravomocné usnesení – není důvod, aby kdokoliv mohl nahlížet do trestního spisu, popř. podle zákona o svobodném přístupu k informacím si z něj pořizovat jeho kopie. V současné době mi policejní orgán, mylně aplikuje si zákon 106, odpověděl, že nejsem osobou, která má právo nahlížet do spisu podle § 65 trestního řádu. Já jsem to asi nevěděl, ale budiž panu řediteli Krajského ředitelství policie v Praze, který toto podepsal, dík, že mě na to upozornil, a že proto mi nemohou takový videozáznam vydat. Takže tato věc je dnes na Ministerstvu vnitra, kde věc jako odvolací orgán musí posoudit. Jsem zvědav, jakým způsobem to posoudí, a může se stát, že mně, který s tou věcí nemá vůbec nic společného, nejsem poškozeným, nejsem příbuzným, jen se o věc zajímám, bude muset být takový záznam vydán. Věřím, že oni mi ho stejně nevydají. Potom budu interpelovat pana ministra vnitra. Možná se CD ztratí, jak tu připomíná kolega. Ano, i to se může stát.

Přátelé, nesvědčí to o žalostném stavu naší justice, Policie České republiky a toho, že my tu sedíme a nejsme schopni pomoci rodičům k tomu, aby se alespoň nějakým způsobem mohli dozvědět o tom, proč a za jakých okolností zemřel jejich syn? A věřte, že do konce svého života nebudou dělat nic jiného než pátrat po tom, proč se tak stalo, stejně jako byste to dělali vy.

Hledejme cestu, jak těmto lidem pomoci, protože takových případů bohužel přibývá, a bylo to zmíněno i minulý týden na kolokviu. Každému z nás se může stát, že se do podobného soukolí někdy dostaneme, a pak nám může být i ten náš poslanecký průkaz k ničemu, protože přes mašinerii policie a státních zástupců bohužel zatím nejede vlak. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Eviduji tři přihlášky do rozpravy. S přednostním právem paní ministryně Válková, potom pan poslanec Gabal a poté paní poslankyně Havlová. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím chci panu poslanci, byť to může znít paradoxně, poděkovat za to, že se nevzdal snahy upozorňovat na tento případ. Doprovází mě od února minulého roku. Osobně jsem hovořila s manželi Stráníkovými. Sdílím nejenom jejich lidskou bolest nad tím, co se stalo, samozřejmě ne v té intenzitě jako oni. Je mi to nesmírně líto, obzvlášť když jsem se seznámila se spisem a jako ministryně spravedlnosti jsem si myslela, že s tím také mohu trošku tím správným směrem pohnout. Narazila jsem na své kompetence. Ale tím se nechci vymlouvat, protože nástroje, které mám k dispozici, jsem využila a zbývá poslední a to je legislativní. Nemohu toho ve vztahu k policii příliš učinit, pouze se obrátit na kolegu ministra

vnitra, ale ve vztahu ke státním zástupcům ano. Čili navrhnout zákon, který by lépe než dosud ošetřoval i odpovědnost státních zástupců za nekvalitní práci. V tomto směru – a budu teď opatrná, stejně jako pan poslanec, který dlouhá léta působil a částečně, byť již ne bezprostředně, působí v oblasti policejní činnosti, vím, že nesprávný a nezákonný postup orgánu činného v trestním řízení je velmi odlišný a má i odlišné důsledky. Přinejmenším nesprávné postupy – těch tam bylo několik. Některé z nich vyjmenoval pan poslanec. I v oblasti, kterou mám možnost jako ministryně spravedlnosti uplatnit, jsem využila snad úplně všeho. Aspoň doufám, protože i na základě osobního rozhovoru s nejvyšším státním zástupcem mi slíbil, že tomu bude věnovat zvláštní pozornost. Nicméně pan poslanec měl pravdu, když zmínil, že zvláštní pozornost bych spatřovala i v tom, že by prověrku ve skončené věci zpracoval a zajistil někdo, kdo se věcí dosud nezabýval a měl objektivnější postup.

To, že paní vrchní státní zástupkyně doktorka Bradáčová teď dělá ještě dohled nad dohledem městského státního zastupitelství, který podle mého názoru nebyl vykonaný dobře, je také věc, kterou nemusela akceptovat, ale akceptovala ji.

Výsledky dohledu samozřejmě nemůžu v současné době předvídat. Myslím si, že návrh nového zákona o státním zastupitelství by byl takovým malinkým posunem k větší odpovědnosti státních zástupců za svoji práci a i k možnostem vyvodit v případě, že budou nesprávně postupovat, nejenom nezákonně, jejich odpovědnost, protože je tam několik druhů kárných provinění. Samozřejmě to manželům Stráníkovým nepomůže v řešení jejich případu, nicméně pro úplnost to dodávám, abyste věděli, že v tomto směru bychom měli využít i nástroje legislativní, aby podobné případy v budoucnu nekončily tak, jak se zdá, že skončí tento případ, čili velkými otázníky a nezodpovězenými otázkami. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní ministryně. Než budeme pokračovat, přečtu dvě omluvenky, které ke mně dorazily. Od 9 do 13 hodin se omlouvá paní poslankyně Marie Benešová. Do 12 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jan Volný. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Gabal. Připraví se paní poslankyně Havlová.

Poslanec Ivan Gabal: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, dovolím si odhlédnout od emocionální a lidské stránky pozice obou rodičů a budu z trochu jiného úhlu velmi stručný. Uvedu několik bodů týkajících se tohoto šlendriánu, protože si myslím, že tady se nedá použít ani slovo alibismus.

Za prvé je třeba se v daném kontextu podívat na statistiky vývoje úspěšnosti vyšetřování vražd. Klesají a zhoršují se a to, co bývalo pýchou naší policie, se začíná stávat velkým problémem a tento jeden konkrétní příklad se svými vážnými pochybnostmi o postupu vyšetřování ukazuje, co může být u kořene. Při podrobnějším seznámení se s věcným obsahem, s tím, co kolega zmiňoval, já jako nepolicista a neprávník musím konstatovat, že vyšetřování postupovalo v evidentním rozporu s elementární logikou a fakty. Ale postup se nedá označit za hloupý. Ten

postup není hloupý. Ten postup směřuje k manipulaci faktů, aby se zakrylo to, že někdo byl na počátku líný odvést svoji práci odpovědně. Evidentní rozpor mezi fakty a logikou se týká všech kontrolních mechanismů.

Doufám, že zítra zařadíme projednání zprávy z Opencard a podíváme se na práci státního zastupitelství z jiného úhlu, ale dojem je velmi podobný. Tady vládne zásadním způsobem alibismus i mezi těmi, kteří mají dohlížet na práci, která má vyšetřovat závažnou kriminalitu. Všichni mi tvrdí, že nemají zákonné prostředky k tomu, aby kontrolu, která evidentně musí najít pochybení, byli schopni dovést k závěru, že k pochybením došlo. Já jsem za krátkou dobu působení viděl tolik závěrů o provedené kontrole, která nezjistila pochybení, a přitom tam pochybení byla, že bych za takovou práci ze své firmy vyrazil sekretářku. A oni to dělají státní zástupci! Oni to dělají nadřízení policisté! Ona to dělá Generální inspekce bezpečnostních sborů! Jako člen kontrolní komise jsem si dovolil, protože v tom sedím, tak to vím, obrátit se i na Generální inspekci bezpečnostních sborů. Závěr byl samozřejmě negativní. A přitom když teď studujeme spis, a mě ke spisu nechtěli pustit, ale dostal jsem nabídku, že se můžu neformálně potkat s vyšetřovatelem a on mi to vysvětlí, já jsem to odmítl, tak tam pochybení jsou. A někdo udělá závěr, že ale nejsou tak závažná, aby se začaly vyvozovat závěry.

A teď jsme u kořene věci. Já si myslím, že se nebavme o tom, jestli došlo, nebo nedošlo k pochybením a zda to dokážeme ještě vyšetřit, to nechám policistům, ale pojďme se bavit o schopnosti vyvodit odpovědnost vůči těm lidem, kteří nejsou ochotni vykonávat odpovědně svoji práci, a to tak, abych se nemusel identifikovat s tím, co mi paní Stráníková řekla jako první větu na našem setkání: S mou zkušeností nemůžu věřit tomu, že žijeme v právním státě.

Já tedy tvrdím, že s touto zkušeností cítím potřebu začít opravdu vážně něco dělat z hlediska vyvozování odpovědnosti vůči těm, kteří nekonají tak, abychom žili v právním státě. Nemáme rovnost občanů před zákonem zejména v důsledku činnosti justičních a policejních orgánů. A my jsme odpovědni za to, jestli ji prosadíme, nebo neprosadíme. A jestliže ji neprosadíme, tak jsme tady zbytečně. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Nyní paní poslankyně Havlová a připraví se pan poslanec Schwarz.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, vždycky ztráta dítěte je něco otřesného a obzvláště pro tu rodinu. Já jsem si taky tím prošla. Zúčastnila jsem se semináře, který pořádal pan poslanec Ondráček, který se těchto neobjasněných úmrtí týkal. Byla jsem docela otřesena těmi výsledky, které jsem se tam dověděla, protože jestliže lékař, který si zavolá na policii, že má podezření z trestného činu, a žádá, aby byla provedena soudní pitva, a není mu to umožněno od nějakého policisty, který sedí někde u telefonu na druhém konci republiky a vůbec neví, o co se jedná, tak to je asi špatně.

Nejsem určitě sama, na koho se rodiče zesnulého manželé Stráníkovi obrátili. Nebudu tady už dlouho mluvit, protože všechno přede mnou téměř bylo řečeno. Ale jenom některé věci, které tu ještě nezazněly. Budu citovat z dopisu od rodičů: "Policie nezajistila řádné důkazy na místě činu. Nevyslechla sousedy. Nechala zničit záznamy kamer v bance, když na synův účet vkládala nějaká osoba peníze v době, kdy už nežil." No přece toto není možné. A řekněte mně, jak se může s takovouto věcí policie vypořádat. O tom videozáznamu už tu bylo řečeno hodně.

A na závěr ještě je tady důležitá věc. Aktuálně máme nový důkaz, a to navazuji na telefonní hovory. "Cca před nálezem už ztuhlého těla našeho syna Petra byla v jeho bytě nějaká osoba, která aktivně odmítla dva příchozí hovory, což je doloženo analýzou policie a znaleckým posudkem. Přesto policie tvrdí, že hovory byly ukončeny operátorem. Toto tvrzení opírá kapitán Hrdlička o telefonní hovor, o kterém není ve spise záznam, ani neví s kým volal. Vyvrací tak důkazy odborného pracoviště policie, které odporují verzi sebevraždy."

A na závěr, a s tím já plně souhlasím, píší: "Policie za žádnou cenu nechce přiznat pochybení, raději ztrácí a zpochybňuje důkazy. Policii nevadí, že tím kryje vrahy. Podle pana profesora Strejce přitom hrozí nebezpečí, že neodhalený vrah bude vraždit dále. Pro tohoto vraha je vždycky nejtěžší ta první vražda!"

Myslím, že tady k tomu bylo řečeno už dost, a plně se ztotožňuji s tím, abychom se k této problematice vrátili, až bude mít paní ministryně nějaké výsledky od naší nejvyšší státní zástupkyně... vrchní, pardon.

A ještě jednu věc na závěr. Já myslím, jak tu všichni sedíme, tak nám musí jezdit husí kůže, protože my zjišťujeme, že nemáme žádné pravomoci a ani ministryně spravedlnosti nemá pravomoci do takových případů zasahovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, paní poslankyně. Nyní pan poslanec Schwarz a připraví se pan poslanec Plzák.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré dopoledne, pane místopředsedo. Těžce se mně bude mluvit po panu Gabalovi, protože souhlasím s jeho slovy. Ale kolegyně, kolegové, jestli si dobře pamatuji, tak jsem u takové složky pracoval a budu koukat na kolegu Ondráčka, abych neulítl s některými hodnoticími věcmi. Ale já bych vás chtěl jenom upozornit na jednu věc. Víte, proč se po 20 letech u policie tomu nedivím, že to je běžné? Já vám to tady klidně řeknu. Já se tomu nedivím. Je to strašně smutné, ale nedivím se tomu.

A teď konkrétně. On nemluvil podle mě, pokud si dobře pamatuju, trestní řád, trestní zákon, závazné pokyny policejního prezidenta, tak nemluvil o nějakých policistech v uniformě někde z obvodního oddělení Čierna pri Čope. On mluvil o kriminální službě, předpokládám. Tam se musí vyšetřovat tyhle věci, takže to nejsou řadoví policisté. Tak tohle by nás mělo všechny vyburcovat k tomu, abychom začali něco dělat. Víte, on nemluvil o náhodě. To není možné, aby městské státní zastupitelství, já jsem tady chviličku, jsem tady elév mezi vámi, ale už další problém,

H-system byl problém, Opencard, řeknu to na rovinu, byl problém, kde se podepsalo městské státní zastupitelství, a tady taky. Tak něco tady smrdí, nezlobte se, klidně to řeknu. A pokud se u policie takhle pracuje, tak opravdu je to smutné. A ještě nejsmutnější je to, že paní ministryně opravdu s tím nemůže nic udělat, protože když policie ztratí důkaz a nebo její vnitřní kontrola něco náhodou prohlásí, že to je špatná práce, tak se to nedotáhne dál, třeba na GIBSu a podobně, s tím jsem se taky setkal. Nezlobte se, já to tady řeknu na fěrovku: Blíží se to běžné praxi. Není to nestandardní výkon. Je plno policistů slušných, ale toto, co jsme tady dneska slyšeli, se začíná blížit běžné praxi a mrzí mě to. A je to zaviněno nejenom touhle i předchozí vládou, ale dlouhodobým vývojem, jak se k policii nabírali lidi, jak se u nich pracuje, jak si vážila personálních rezery, dříve se tomu říkalo kádrů. Je mi to strašně líto.

Chci vás tímto svým vystoupením vyburcovat k tomu, abychom se nad tím společně zamysleli, nehádali se tu někdy, i když asi to k demokracii patří. Ale až to postihne některé z vás, nemyslím to vážné, třeba něco jednoduššího, třeba vám vykradou dům a policie vám nedá vůbec nahlédnout do spisu, pak teprve začnete přemýšlet, uvidíte. Ale já jsem v tom žil, tak vím, o čem mluvím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní je připraven do rozpravy pan poslanec Plzák.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, dopředu se přiznám, že do problematiky práce policie příliš nevidím, když to řeknu tak, ale je fakt, že vystoupení kolegy Ondráčka ve mně vyvolalo poměrně velké emoce. Škoda, že tady není pan ministr vnitra, aby nám k tomu něco řekl. A já řeknu za svoji osobu. Já jsem lékař, chirurg, a přestože chybovati je lidské, tak my jsme stavěni do situace, kdy si v podstatě chybovat nemůžeme dovolit, a je to logické, protože pokud chybujeme, tak to samozřejmě má závažné zdravotní následky pro naše pacienty. Někdy tak z legrace, když vidím, jak pracují někteří řemeslníci, tak vždycky říkám: My kdybychom operovali, jako vy jste tohle udělali, tak ten demografický vývoj u nás bude asi podstatně horší, než ho máme.

Ale mě zaráží, že v této problematice práce justičních orgánů, policie může mít také závažné zdravotní důsledky. Důsledky pro rodiny, psychickou újmu atd. My když chybujeme, tak jsme okamžitě vystaveni značné negativní mediální popularizaci, což nás ničí. Jsme vystaveni trestnímu stíhání, jsme vystaveni značným peněžitým nárokům atd., atd. A já se ptám: Kde je ta rovnováha? Kde je v tomto případě nějaká medializace špatné práce? Kde je nějaké trestní stíhání, nějaký postih? Já tu vidím strašnou nerovnovážnost, přestože si myslím, že ta práce v obou případech je celkem rovnocenná. Jsem z toho poměrně zaražený. Je to opravdu věc, kterou bychom se tu asi měli nějak zabývat. Nevím, jestli k tomu můžu nějak pomoct, ale pokud mě někdo o tu pomoc požádá, budu se snažit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Adámek.

Poslanec František Adámek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegové, kolegyně, nechci mluvit dlouze. Já v podstatě asi jako vy všichni, a už to tady bylo řečeno, jak říkal kolega Schwarz, že nám leze mráz po zádech, mně tedy určitě. Z velké části se chci přihlásit i k tomu, co říká.

Nicméně k tomu, co říkal kolega Ondráček, když hovořil. Já jsem si říkal, jestli je polovina z toho, co říká, pravda, tak je to strašný. A k tomu, abych přece jenom se s vámi podělil o svůj názor. Mě do jisté míry přiměl kolega Schwarz, když řekl, a já, ač neodborník, pouze člen vyšetřovací komise, on se o Opencard taky zmínil, že ho k tomu názoru vedou výsledky, že se některé ty věci, o kterých zde bylo hovořeno, stávají ne excesem, ale bohužel, zřejmě, jak říkají lidé, kteří zde hovořili, byli 20 let u policie, pomalu běžnou praxí. A já si to dám do souvislostí se současnou situací, kdy budeme uvolňovat velké prostředky na nábor lidí, mám teď na mysli situaci celosvětovou z hlediska terorismu a tak dále, tak to mi, vám musím říct, leze mráz po zádech ještě víc.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Táži se, zda se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Ještě pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Už si to dovolím pouze shrnout. Manželé Stráníkovi se obrátili na řadu z nás poslanců napříč celým politickým spektrem. S každým, kdo na té kauze dělá, jsem v určitém kontaktu a máme rozděleny určité úlohy, protože nechceme takovou věc nechat usnout a chceme svým způsobem trošku přispět k tomu, aby došlo k nějaké nápravě, aby došlo k posunu. Bylo zmíněno, že existuje určitý šlendrián, že práce není správná, hodnoticí kontrolní orgány hovoří o pochybení, ale nevyvozují z toho odpovědnost. To je ten náš problém.

My máme na všechno zákony, na všechno máme uvnitř policie závazné pokyny policejních prezidentů, relativně všechno máme dobře zpracované. To jsme i konstatovali na našem kolokviu. Ale bohužel to nedodržujeme. My to nedodržujeme. A když zjistíme, že to nedodržujeme, tak s tím stejně nic neděláme. Ale přitom ta možnost taková je. V trestním právu hmotném, v trestním zákoníku máme trestné činy zneužití pravomoci úřední osoby, dokonce i formou nedbalostní. Akorát není odvaha říci, že takové jednání už naplňuje znaky takového trestného činu.

A kolega Gabal zmínil, že GIBS se takovou věcí zabýval, ale hodnotí, že to není tak škodlivé nebo nebezpečné. Zřejmě na GIBSu ještě nezaznamenali, že trestní zákoník nemá materiální pojetí trestného činu, ale pouze formální. Takže tam se má posuzovat, jestli byly naplněny znaky skutkové podstaty trestného činu, a pokud ano, má zahájit trestní stíhání. U některých trestných činů existuje společenská škodlivost, což je určitý znak, který nahrazoval materiální pojetí, ale aplikuje se u majetkových trestných činů podle hlavy 5.

Jde o to, a můžeme tady vytvářet jaké chceme zákony – vymahatelnost práva, ať přestupkového, správního, ale i toho trestního, je bohužel tristní, někdy bohužel skoro

nulová. A dokud nebudeme činit kroky tímto směrem, aby právní normy, které se tu tvoří, byly aplikovány a byly užívány, tak tady můžeme pracovat celé dny.

Všichni, kteří jste na tom pracovali a děláte nebo budete v této věci pomáhat, budu za to rád. Kdo by měl větší zájem, mám bohužel i fotodokumentaci z těch míst. A to, co tam je všechno špatně...

Asi budeme přijímat nějaké usnesení, že nesouhlasím s odpovědí paní ministryně. Není to nic proti vám, paní ministryně. Samozřejmě vím o vaší bezmocnosti a bavili jsme se o tom mnohokrát, ale je to určitý projev vyjádření toho stavu tím, že můžu říct: Nesouhlasím s tím, co jste mi konstatovala, i přesto, že víme, že s tím bohužel zatím nemůžete nic udělat.

Děkuju vám všem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem paní ministryně, potom paní poslankyně Havlová.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, samozřejmě hranice své kompetence vnímám velmi jasně na straně jedné, na straně druhé si myslím, že vždycky člověk má nějakou možnost něco ještě dělat, takže naopak uvítám, pokud mě budete znovu interpelovat, protože vám budu mít možnost sdělit výsledek své snahy o provedení dohledu nad dohledem ze strany Vrchního státního zastupitelství. A samozřejmě pokud to dopadne tak, že by byl tento dohled odmítnut nebo měl negativní výsledek, tak zkoumám další možnosti, jakým způsobem do této kauzy ještě zasáhnout. Nevím, jestli opravdu budu moci ovlivnit jejich průběh, spíše si myslím, že ne, ale pokud jde o vyvození odpovědnosti, tam jsem se ještě zcela nevzdala. Takže pokud budu mít prostřednictvím dalších interpelací, byť jsou mi nepříjemné jako ministryni spravedlnosti, ale jako poslankyně je považuji za velice užitečné a prospěšné, možnost se vyjádřit, tak to určitě velmi ráda a doufám, že také zodpovědně, učiním. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Ještě je do rozpravy přihlášena paní poslankyně Havlová, potom pan poslanec Ondráček.

Poslankyně Olga Havlová: Kolegyně, kolegové, já jenom technickou. Navrhla bych, aby se o této interpelaci nehlasovalo, ale aby byla přerušena až do dalšího vyjádření paní ministryně, jak v této kauze bylo naloženo nadále. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Protože se jedná o procedurální návrh, budu muset o něm nechat hlasovat. Jen říkám, druhou možností je rozpravu ukončit, přijmout nesouhlasné usnesení s tím, že na to paní ministryně bude muset opakovaně odpovědět. Jsou dvě možnosti. Ale máme zde procedurální návrh na přerušení tohoto bodu.

Zahajuji hlasování... (Několik poslanců se dohaduje o přihlášení/odhlášení). Tedy prohlašuji toto hlasování za zmatečné a dám znovu hlasovat. Zazvoním na gong, abych přivolal kolegy a kolegyně z předsálí. Mám zde žádost o odhlášení, tedy všechny vás odhlásím a požádám vás o to, abyste se opakovaně přihlásili svými elektronickými kartami.

Dám hlasovat o přerušení tohoto bodu do té doby, než bude mít paní ministryně informace ze zastupitelství.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přerušení tohoto bodu. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 31, přítomných poslankyň a poslanců je 101, pro návrh 49, proti 14. Tento návrh nebyl přijat.

V tom případě budeme pokračovat v projednávání, a než uzavřu rozpravu, abychom přijali usnesení, táži se, kdo se ještě hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. V tom případě končím rozpravu a táži se pana poslance Ondráčka, jaké navrhuje usnesení pro Poslaneckou sněmovnu k této odpovědi paní ministryně.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Asi prvním bodem by bylo, že nesouhlasíme s odpovědí paní ministryně. A pokud by šlo, tak druhým bodem, že žádáme paní ministryni, aby Poslaneckou sněmovnu informovala o stanovisku nejvyšší státní zástupkyně paní – pardon, pražské vrchní státní zástupkyně doktorky Bradáčové o výkonu dohledu nad dohledem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, vzhledem k tomu, že jsme v písemných interpelacích, tak jednací řád umožňuje přijmout pouze souhlasné nebo nesouhlasné stanovisko, to znamená, o tom mohu dát hlasovat. Vše ostatní bude na tom, jak se případně domluvíte s paní ministryní.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Dobře, takže pouze nesouhlasné stanovisko. A my se s paní ministryní domluvíme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Dám tedy hlasovat o nesouhlasném stanovisku na odpověď paní ministryně.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s nesouhlasným stanoviskem k odpovědi? Táži se, kdo je pro.

Přítomných poslankyň a poslanců je 112, pro návrh 72, proti návrhu 5. Tento návrh byl přijat. Já vám děkuji a končím tuto písemnou interpelaci. Děkuji paní ministryni.

Zahajuji projednávání další písemné interpelace, kdy ministr zemědělství Marian Jurečka odpověděl na interpelaci poslance Petra Bendla ve věci aukcí. Interpelace se

spolu s odpovědí předkládá jako tisk 383. Otevírám rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Bendl. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, já jsem se obrátil na ministra zemědělství se dvěma jednoduchými otázkami, které se týkají aukcí organizovaných Lesy ČR, aukcí tzv. nastojato a prezenčních aukcí, které probíhaly v letošním roce a budou probíhat v roce... Nebo probíhaly v loňském roce a budou probíhat v roce letošním. Zeptal jsem se pana ministra, jak je to s administrací, zda aukce organizují samy Lesy ČR, či je organizuje někdo jiný.

Pan ministr mi odpověděl, že Lesy ČR byly vyzvány dozorčí radou v únoru loňského roku k tomu, aby státní podnik Lesy ČR realizoval prezenční aukce dříví s cílem umožnit účast v soutěži o lesnické těžební zakázky malého rozsahu i širšímu spektru uchazečů, kteří neuspěli v takových těch velkých komplexních zakázkách. malým těžařům apod. Do této míry mám pocit, že je to správně. Pan ministr tady uvádí, že tak jak jsou organizovány aukce, že to je naprosto transparentní způsob prodeje dříví s vysokou mírou vypovídající schopnosti o aktuální tržní situaci a Lesy ČR předpokládají realizovat prostřednictvím tohoto systému roční objem ve výši až 20 % objemu těžby, což je přibližně 160 tisíc kubíků dřeva, které by mělo být prodáváno prostřednictvím aukcí, resp. prostřednictvím prezenčního způsobu prodeje dřeva. Pan ministr mi odpověděl, že v podstatě existují dva způsoby probíhající aukce jeden elektronický, který si Lesy ČR dělají vlastními silami, a vypočítávají množství dřeva metodou postavenou na tzv. objemových tabulkách, která ne vždy je přesná, a elektronickým způsobem je prezentováno, že Lesy prodávají takovéto dřevo. Může se přihlásit kdokoli, případně si přeměřit, jestli opravdu je to množství adekvátní, či nikoliv, a může podat svou nabídku v rámci podmínek.

Tolik si myslím, že je absolutně v pořádku, a myslím si, že je to systém, který lze nazvat transparentní. Ovšem jinak je to už u prezentačního způsobu prodeje dřeva, o kterém se pan ministr příliš nerozepisuje. Pouze říká, že prezentační aukce jsou připravovány a porosty pro aukce měřeny pracovníky společnosti Foresta SG, což je společnost, jak jsem pochopil z odpovědi, která pro Lesy ČR organizuje tento prodej.

Já nejsem spokojený s odpovědí jednak proto, že jsem přesvědčený, že to Lesy ČR mohou stejně jako ten systém elektronické aukce dělat vlastními silami. Ale pokud by se rozhodly, aby tuto zakázku pro Lesy ČR dělal někdo jiný, mělo by to projít výběrovým řízením, mělo by být jasné, za jakých podmínek někdo pro někoho prodává dřevo. Podle mých informací společnost Foresta neprošla výběrovým řízením. Chci se zeptat pana ministra, zda to tak je, či není. Podle mých informací Lesy ČR sice Forestě nic neplatí, ale každý, kdo uspěje, Forestě zaplatí. Podle mých informací je to 50 korun za kubík. V letošním roce – ne, v loňském, omlouvám se, pořád mám ten rok 2014 v hlavě. V loňském roce, uvádíte ve své odpovědi, bylo touto cestou prodáno zhruba 38 tisíc kubíků, a předpokládáte, že v roce letošním, v roce 2015, touto metodou prodá společnost Foresta SG pro zhruba 160 tisíc kubíků. Vynásobeno 50 korunami nejde zrovna o malou částku.

A já se chci zeptat, pane ministře, zda je pravda, že Foresta neprošla výběrovým řízením. Zda je pravda, že ti účastníci, kteří uspějí při prodeji dřeva patřícího Lesům ČR musí za to Forestě zaplatit a jak je ta částka veliká. Pokud se potvrdí mé informace, že se tak nedělo, jde o částku v milionech korun, které utíkají. A je to jakási mlha vytvářená navenek, že vlastně Lesy ČR to nic nestojí, ale prodávají majetek, který patří Lesům, a někdo za to inkasuje nějakou provizi. Prosím o vaši odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Táži se pana ministra, zda odpoví s přednostním právem. Je tomu tak. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne, pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové.

K těm otázkám, které zde zazněly. Já jen stručně shrnu, že celý ten systém, který nastavily Lesy ČR, je systém, který tady běží už více než pět let s tím, že my v tento okamžik děláme změny, které by měly vést k tomu, aby se dříví, kulatina vytěžená v Lesích ČR zpřístupnila i malým a středním zpracovatelům dřevní hmoty v České republice. Vede k tomu vícero nástrojů. Jedním z nich je právě způsob prodeje dříví aukcemi, ať už jsou to prezenční, nebo elektronické aukce. Zhruba 20 % objemu dřeva, které se těží u našich lesních správ, plánujeme prodávat tímto způsobem.

Vysvětlím jenom stručně. V případě elektronické aukce kdokoli na území České republiky, kdo má zájem to dřevo koupit, může přes elektronický přístup na aukční systém, který běží v aplikaci firmy Elza soft s.r.o., může se podívat na nabídky, které tam jsou, může nakoupit z prostředí své kanceláře, nebo také může navštívit přímo konkrétní lokalitu, kde to dříví stojí v porostu nastojato, může si to, jak tady bylo řečeno, přeměřit a může tu nabídku podat.

Potom je tady druhý systém, který vyžaduje vždy přítomnost kupujícího na místě. To je ten prezenční systém, kdy se tímto systémem snažíme více posílit postavení zpracovatelů, kteří jsou v tom regionu, protože ne každému se bude chtít jet přes celou republiku na druhý konec, kdyby chtěl nakupovat dřevo právě přes tento prezenční systém. Takže to je opravdu cíleno na lokální zpracovatele dřeva. A tady samozřejmě probíhá ohodnocení toho objemu dřeva, které je k dispozici k těžbě, dvěma způsoby. Jeden dělá firma Foresta SG. Tento systém běží v Lesích ČR již pátým rokem. Musím říct, že i Lesy ČR si dělají kontrolní měření, aby dokázaly případně některé odchylky zkorigovat. Systém u Foresty SG je unikátní. Žádná firma v České republice není schopna tento systém měření v současné době nabídnout. Situace je taková, že za tuto službu neplatí Lesy ČR firmě Foresta SG, nebyla tady nutnost tuto zakázku soutěžit, ale za tuto službu platí odběratelé dřeva přímo firmě Foresta SG. Je to dopředu známá informace, platí se okolo 50 korun z jednoho kubického metru.

Tolik asi na vysvětlení. Když jsem se dotazoval i já současného vedení Lesů ČR, které nestálo za vznikem tohoto vztahu, protože tento vztah, říkám znovu, začal před

pěti lety s Lesy ČR, tak mně bylo řečeno, že tehdy nebyl důvod soutěžit, protože Lesy ČR za tuto službu Forestě neplatí. Pokud s ní mají nějaké jiné vazby, mám informace, že tam jsou nebo v minulosti byly nějaké dodávky v řádu statisíců korun případně, ale na tuto konkrétní službu soutěž nikdy vypisována nebyla, protože opravdu ten finanční vztah je mezi odběratelem dřeva a firmou Foresta SG.

Nicméně naším záměrem do budoucna je postupně snižovat objem dříví prodávaného formou elektronických aukcí ve prospěch prezenčních aukcí. Tady samozřejmě budeme vést debatu, nakolik v budoucnu si případně Lesy tuto službu budou schopny zajistit samy, protože jdeme tou cestou, pokud můžeme a máme na to odborníky, abychom ty věci spíše inhousovali, než je dávali externím firmám. Takže uvidíme, jak se situace bude vyvíjet, ale každopádně chci říct, že tady chceme posílit prostor pro malé a střední zpracovatele, především právě z regionů, ať jsou to horské, podhorské regiony, aby měli možnost díky těmto prezenčním aukcím více a efektivněji dřevo nakupovat od Lesů ČR.

Předpokládaný objem, jenom pro uvedení do obrazu, v loňském roce bylo přes systém prezenčních aukcí prodáno 84 tisíc kubíků, přes systém elektronických aukcí to bylo 858 tisíc kubíků dřeva, takže vidíte, že tam je docela velká disproporce. Proto chceme systém prezenčních aukcí do budoucna právě s ohledem na tu regionalitu posilovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Další přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Martin Novotný. Ne? Dobře. Dále zde mám přihlášku pana poslanec Jiřího Koskuby. (Nepřítomen.) Není. V tom případě pan poslanec Petr Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Ano, pane ministře, pět let běží zhruba systém zadávání tzv. komplexních zakázek, ale podle mých informací, a bude to tedy asi předmětem další interpelace na vás. abyste doložil, když říkáte, že Foresta SG už má pětiletou smlouvu s Lesy ČR, když to tu tvrdíte. V každém případě tato, řeknu, iniciace byla, aby Lesy ČR se chovaly tímto způsobem, je z února roku 2014, kdy už vámi velmi překopaná dozorčí rada Lesů ČR uložila Lesům ČR a jejich vedení, aby prodávaly skrzevá Forestu čím dál tím více dřeva. Je zcela jistě pozitivní, že ta cena je lepší než elektronický způsob. Je na zváženou, jestli by elektronický způsob aukcí neměly Lesy ČR, neboť to není tak chudá společnost, aby neměla na to, aby měřila množství prodávaného dříví tím moderním způsobem, metodou porostních tvarových křivek, a zároveň aby Lesy ČR, tvrdíte-li, že chcete jednat transparentně, doložily, proč zrovna má být ta padesátikorunová provize v okamžiku, kdy zkrátka Foresta možná kdysi prodávala, jestli je to vůbec pravda, nějaké menší množství dřeva pohybující se v řádech desítek tisíc korun – i to si myslím, že je špatně a nemělo by to tak být, ale dneska už se začínáme pohybovat v řádech milionů korun, kdy se malí regionální zpracovatelé dřeva chtějí dostat ke dřevu ještě mimo ty velké komplexní zakázky, a tam je jejich cena navyšována směrem k Forestě, která v tomto ohledu má monopol. Stát a Ministerstvo zemědělství by se na to neměly jen tak dívat a měly by tuhle záležitost upravit. Myslím si, že to, jak to probíhá, je netransparentní, a myslím si, že Lesy ČR jsou schopny tuto aukci dělat vlastními silami.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Vzhledem k tomu, že nikoho nevidím a nikdo se nehlásí, tak rozpravu končím a nyní se táži tedy pana poslance Bendla, jaké navrhuje usnesení Poslanecké sněmovny k této odpovědi pana ministra.

Poslanec Petr Bendl: Já z důvodu toho, že pan ministr zcela jasně nevysvětlil, jak je to s Forestou SG, žádám nebo navrhuji nesouhlasné stanovisko s jeho odpovědí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Budeme tedy hlasovat, kdo je pro nesouhlasné stanovisko k odpovědi pana ministra.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro nesouhlasné stanovisko. Kdo je proti?

Máme hlasování s pořadovým číslem 33, přítomných poslankyň a poslanců je 119, pro návrh 15, proti 38. Tento návrh nebyl přijat.

Já vám děkuji a končím projednávání této písemné interpelace. Budeme pokračovat další a ta je opět na ministra zemědělství Mariana Jurečku. Ministr zemědělství Marian Jurečka odpověděl na interpelaci poslance Petra Bendla ve věci vypsání veřejné zakázky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 384. Otevírám rozpravu a hlásí se do ní pan poslance Bendl. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, obrátil jsem se na pana ministra Jurečku v otázce vypsání zakázky na personální služby pro Lesy ČR, neboť podle mých informací Lesy ČR na to, aby si mohl generální ředitel vybrat své nejbližší spolupracovníky, nevypsaly výběrové řízení na společnost, která vypomáhala vybírat, a to bez ohledu na to, že Lesy ČR disponují poměrně kvalitním zázemím, co se týká personálního vybavení v této oblasti nebo v oblasti personálních služeb. Zakázka byla tzv. dána z ruky. Je to 1,92 mil. Kč, aby si generální ředitel vybral své nejbližší podřízené. Výsledkem bylo, že v průběhu tří dnů za 1,9 mil. Kč byli vybráni tři lidé. Byla sestavena komise, ve které byl generální ředitel, jeho podřízený, právě vedoucí personálního oddělení, zástupce z nevýběrového řízení vzešlé firmy, pak zástupce vysoké školy z oblasti lesnictví a zástupce Vojenských lesů. Počítám-li jednoduše, je to z pěti lidí jeden podřízený generálního ředitele a jeden zástupce firmy, která neprošla výběrovým řízením, kterou si vybral generální ředitel sám. Stálo to 1,92 mil. Kč a ti nejbližší spolupracovníci, kteří byli generálním ředitelem vybráni, nebo touto komisí vybráni, jsou bývalí spolupracovníci z firmy CE Wood a spolužáci – někteří.

Myslím si, že generální ředitel, vámi vybraný nový generální ředitel, který měl kompetenci vybrat si své nejbližší spolupracovníky, nemusel tímto velmi netransparentním způsobem utrácet 1,92 mil. Kč. Mohl využít personálního zázemí Lesů České republiky a mohl si své podřízené, zdůrazňuji nejbližší podřízené, vybrat sám. To, co se už za vašeho ministrování, pane ministře, v Lesích České republiky děje, je podle mne v tomto případě vyhazování peněz zcela zbytečně, a myslím, že jste to neměl dovolit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne. Děkuji panu poslanci Bendlovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi stručnou rekapitulaci, proč vůbec toto výběrové řízení. Dost často bylo takovým, řekněme, zvykovým právem, že v takových podnicích, jako jsou právě Lesy České republiky, se ty klíčové manažerské posty obsazovaly na základě určitého politického klíče. Já jsem se rozhodl, že už takhle nechci dále ve svém resortu pokračovat a že Lesy České republiky jsou naprosto klíčová strategická firma v rámci mého resortu, a chci, aby na pozicích jednotlivých výrobních ředitelů – jsou čtyři pozice, jsou to nejvyšší čtyři pozice včetně generálního ředitele, který je pátou, top managementu firmy. Tak chci, aby tam byli vybráni lidé, kteří jsou opravdu manažersky, odborně, lidsky to nejlepší, co můžeme vybrat. Proto jsme se dohodli s generálním ředitelem – a bylo to s mým vědomím – že bude postupovat tímto způsobem, protože tady byl i velice krátký časový úsek, abychom obměnili management, a bylo dohodnuto, že prostě bude oslovena tato firma.

Je to zakázka, která stála 1,92 mil. Kč. Bylo to na základě obvyklých referenčních cen tady v této branži, které se pohybují na hodnotě tří až čtyř měsíčních hrubých platů těch osob, které jsou v tom výběrovém řízení vybírány. Bylo tam více než 50 uchazečů. Ta firma nedělala práci tří dnů. Ta firma dělala kompletní administraci tohoto výběrového řízení, to znamená vyhodnocení všech těch žadatelů, byly tam velice složité a náročné psychotesty, které trvaly několik hodin pro všechny uchazeče. To nebylo, že by si někdo přišel na tři dny někam posedět.

Nicméně já jsem přesvědčen, že to byl správný krok, protože jestli vy obhajujete a říkáte, že personální kapacity Lesů České republiky, personální oddělení, byly vždy na dostatečné úrovni, já se sám teď táži, proč vlastně policie nám dnes chodí po Lesích České republiky, proč dnes – teď, před několika minutami – Česká tisková agentura zveřejnila, že budou padat další obvinění. Co tam dělali ti předchozí lidé v tom top managementu Lesů České republiky? A jestliže říkáte, že jsme vyhodili peníze, že to bylo zbytečné, já jsem přesvědčen, že to byl správný krok, který se ukazuje už jenom na výsledcích hospodaření. Meziročně mezi lety 2013 a 2014 nový management snížil provozní náklady Lesů České republiky, a to nepoklesly investice, bavíme se o provozních nákladech na IT oblast, na právní služby, o více než 250 mil. Kč.

Já si troufnu tvrdit, že tyto náklady vynaložené na toto výběrové řízení byly velice dobře vynaloženými náklady. A myslím si, že se ještě u Lesů České republiky budeme divit, co se tam dělo za předchozích ministrů zemědělství, kteří tento podnik měli ve své gesci a nechali tam ty věci fungovat tak, jak to roky fungovalo. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi zemědělství. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Dělal-li tam kdokoli cokoli, co je v rozporu s právními předpisy, pak by za to měl být potrestán. To platí pro každého za každé situace. Pokud tam něco takového je, pane ministře, tak vás velmi žádám, abyste to zveřejnil, řekl, kdo se čeho dopustil, a vyzval generálního ředitele a vedení Lesů České republiky, aby ten dotyčný byl potrestán. V tom já s vámi souhlasím a rozumím tomu, že ministr nemůže vědět všechno. Nicméně tady jste se sám přiznal, že jste to takto chtěl. Ale výsledek je ten, že si generální ředitel stejně vybral ty lidi, které chtěl mít vedle sebe. A já se tomu na jednu stranu nedivím. Tak proč to nemohlo být natolik transparentní, aby si generální ředitel řekl: já chci tyto lidi, jsou to moji nejbližší spolupracovníci, chci, aby Lesy České republiky fungovaly. Proč se tady musí předstírat to, že vytvoříme komisi, kde z pěti lidí má generální ředitel tři, takže si stejně sám rozhodne, kdo to bude. A předstíráme tady za necelé dva miliony korun, koho si generální ředitel vybere. To mně přijde nefér.

Transparentnější by pro mě bylo, kdyby generální ředitel řekl: já ty lidi chci, chci tamty vyměnit a je to v pořádku, ušetřil jsem dva miliony korun, anebo tam mám dostatek lidí z personálního. Koneckonců členem komise byl šéf personálního oddělení, celého oddělení, který tři dny, i třicet dní, mohl pracovat na vyhodnocení toho, kdo tam vlastně nakonec bude.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Nyní s přednostním právem pan ministr, po něm pan poslanec Kučera. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, já nevím, kdy jste dělal naposledy v privátním sektoru za posledních deset let, ale pokud máte nějaké informace, tak víte, že opravdu velké firmy, které mají řekněme srovnatelný obrat a majetek jako Lesy České republiky, tak standardně si top management těchto firem dělá na tyto klíčové pozice výběrové řízení prostřednictvím profesionálních personálních agentur, které to zajistí. Protože tady nejde o to si někoho pozvat a vybrat ze známých, nota bene v situaci, kdy se bavíme o zemědělství nebo o lesnictví. Máte tady prakticky omezený okruh lidí. Ti lidé se mezi sebou velice dobře znají, vždyť v rámci zemědělství po celé republice je to úzký okruh lidí, kteří se vzájemně znají, pracují ve společných firmách

za ty roky. Já znám lidi, kteří jsou v Čechách i na Moravě. Takže není to o tom, že by si generální ředitel měl potřebu z padesáti lidí vybírat pár lidí. On to mohl udělat i bez toho výběrového řízení, ale my jsme stáli o to mít tady opravdu profesionálně zanalyzované uchazeče, vědět jejich psychologické profily, mít je podrobeny krizovým situacím. Ty výběrové pohovory probíhaly od dvou do čtyř hodin. To nevymyslíte jako generální ředitel ani jako ředitel personálního. Na to máte lidi, kteří skládají speciální dotazníky. Na základě toho – já jsem ty výsledky viděl – generální ředitel potom řekl ano, toto jsou vhodní uchazeči. On z těch padesáti lidí, kteří se tam hlásili, osobně si troufnu říci, že znal třicet až čtyřicet, ale jde o to mít ten kvalifikovaný podklad pro to, abych se správně mohl rozhodnout v tak klíčové pozici, jako je výběr tady těchto čtyř výrobních ředitelů.

Takže je to standardní proces, který se děje, a odmítám tvrzení, že generální ředitel to dělal proto, aby si jako rozhodl stejně podle toho, jak to bylo na začátku. To bychom to nemuseli dělat. My jsme to mohli udělat a nikdo by nám neřekl půl slova. Já jsem mohl dát dvě politické nominace, sociální demokraté jednu, hnutí ANO jednu a mohli bychom mít vymalováno. Ale to jsme právě nechtěli.

Možná dost často, já jsem to říkal i minule, vy někdy tou optikou podle sebe soudím tebe potom vytváříte tady tyto hypotézy. Poprosil bych, oprosťte se od toho. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní pan poslanec Kučera, po něm pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já jsem na vás, pane ministře, měl podobnou interpelaci, nicméně ústní. Já jsem pracoval v soukromém sektoru celý život. Nabíral jsem za těch 25 let skutečně stovky zaměstnanců, takže vím, jak taková výběrová řízení probíhají. To, co jste tady popisoval, jste popisoval – a víceméně ta vaše slova mi v tomto dávají za pravdu – takové vaše alibi. To nebylo výběrové řízení, to bylo vaše alibi. To, že tam nakonec vybral ředitel Szórád své bývalé kolegy z fírmy CE Wood, to je jasné. To výběrové řízení skutečně bylo takovým vaším alibistickým pláštíkem, který to měl celé zakrýt.

Já si myslím, že by bylo naprosto korektní a férové, kdyby si ředitel Szórád vybral své podřízené přímo a odpovědně se k tomu přihlásil a odpovědnost za to přebral. Tak alibisticky svaluje toto rozhodnutí za výběr svých bývalých spolupracovníků z firmy CE Wood na jakési výběrové řízení a alibisticky se vzdává – a vy s ním – své zodpovědnosti za to, že jste předal Lesy České republiky pracovníkům z firmy CE Wood. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi, nyní pan poslance Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Ne, já musím reagovat. Pane ministře, já jsem za svoji profesní kariéru opravdu organizoval a dělal stovky výběrových řízení a vybíral stovky lidí do různých pozic. Nevím, kolik jste jich vybíral vy ve své firmě doma, kolik výběrových řízení jste vypisoval a kolik lidí jste opravdu fyzicky vybral. To si myslím, že je trochu nesrovnatelné. Ale já chci na této interpelaci doložit, že to bylo opravdu spíš vytváření mlhy, protože ve finále si stejně generální ředitel vybral sám, a měl si vybrat sám od začátku. Má na to personální oddělení, má na to veškeré kapacity. Mohl si tuto záležitost udělat sám. Nemusel své nejbližší spolupracovníky vybírat skrze mlhu, protože to stejně nakonec skončilo tak, jak vy říkáte. Všichni se tam znají. To je oblast, kde koneckonců spolupracovali v CE Woodu. Tak proč to musím mlžit, nebo to fakt musím mlžit? Nebo to opravdu bylo potřeba, aby to tak vypadalo, když jsou to kdysi spolupracovníci ze CE Woodu, že to tak vlastně nebylo, že to je absolutně objektivní?

Já bych generálnímu řediteli nikdy nebral tuhle pravomoc, ať si rozhodne sám, protože je za to plně odpovědný. Plně odpovědný.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Nyní prosím pana ministra Jurečku. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji vám, pane předsedající. Já zareaguji na to, co tady kolegové řekli přede mnou. Já jsem nepochopil tu připomínku, že je tady něco alibistického. Já si nevybavuji, že bychom já nebo generální ředitel někdy alibisticky říkali: to my jsme si nevybrali, výrobní ředitele, to nám vybrala nějaká personální agentura Bubenik Partners. Ne, tak to nikdy nebylo a není a nebude. Tato agentura dala podklady, řekla: toto jsou z 50 lidí ti nejlepší uchazeči podle určitého pořadí a to konečné rozhodnutí udělejte vy. A to konečné rozhodnutí udělá generální ředitel na základě těchto fundovaných podkladů. V tom je to ratio, o kterém se tady celou dobu bavíme. Žádný alibismus tady nikdy nebyl a nikdy nebude. A jestli o něm hovoříte, tak mi vytáhněte nějakou citaci, kdy alibisticky jsem já anebo pan generální ředitel takto hovořil. To si vyprošuji, s dovolením.

K tomu, co říkal pan poslanec Bendl. Víte, já jsem byl OSVČ od roku 2002 do ledna 2014. Ale mezitím jsem strávil osm let ve firmách s miliardovým obratem. Tak to bych jenom podotkl, abyste měl i tyto informace. Spoustu výběrových řízení jsme tam organizovali (nesrozumitelná poznámka zprava) – a poprosím, když tak se bavit prostřednictvím tady toho mikrofonu, děkuji vám za nějaké standardy.

A ještě bych rád dodal: Principiálně vám tady vadí co? Vadí tady to, že ti lidé jsou tam deset měsíců ve funkci, dávají ten podnik do pořádku, ten podnik prosperuje, snižuje náklady, má rekordní zisk, rekordní investice, začíná se starat s péčí řádného hospodáře, vytváří pozitivní klima v sektoru? Lidé nejsou šikanováni, začíná to normálně fungovat, toto nám vadí? Anebo hledáme nějaké záminky, abychom si našli tady hůl, abychom mohli psa bíti, a říkali: ti lidé jsou ze CE Woodu. Jestli děláte někdo trošku v branži lesnické problematiky, tak víte, že spousta lidí má ve svých

životopisech napsáno Lesy České republiky, Less & Forest, CE Wood, a někteří se otočili i vícekrát. To neznamená, že ti lidi jsou darebáci nebo zloději. Urážíte tady tímto způsobem. Pokud byste měli mít tuto logiku, nechci vám to podsouvat, ale tak to trošku vyplývá, pokud by ta logika měla být, to chcete říct, že ty stovky zaměstnanců, kteří pracovali v CE Woodu, jsou všichni darebáci? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. (Slabý potlesk zprava.) Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Prostřednictvím předsedajícího o urážení lidí se CE Woodu jste mluvil vy, bez ohledu na to, že CE Wood byl jeden z těch, kdo se chtěl soudit, a dokonce probíhala nějaká řízení v Bruselu směrem k Lesům České republiky. A myslím si, že ti, co se v téhle záležitosti pohybují, tuto kauzu dobře znají.

Ale když jste tady říkal, že žádný Bubenik Partners nic nevybíral, že si to vybral nakonec generální ředitel, za těch 1,92 milionu korun, tak já vám jenom musím přečíst pravý opak toho, co jste nám tady teď řekl. Vy jste mi napsal, prostřednictvím předsedajícího, v odpovědi: V zájmu naprosté nestrannosti a objektivity byla výběrová komise sestavena ze zástupce společnosti Bubenik Partners. Takže Bubenik Partners rozhodoval o tom, kdo tam bude. Vy říkáte, pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, že nikoliv, ale tady mi píšete, že ano, že rozhodoval. Tak si v tom prosím vás udělejte jasno. Já už se k tomu nechci vracet. Myslím, že kdo chtěl, tak tomu rozuměl, že zkrátka Bubenik Partners posloužil jenom jako alibi a mlha.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Není nikdo takový. Pokud se nikdo nehlásí, tady rozpravu končím a táži se pana poslance Bendla, jaké navrhuje usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Já si myslím, že s takovýmto postupem ministra nemůžeme souhlasit, a nemůže to pro nás být relevantní odpověď, a proto navrhuji nesouhlas s touto odpovědí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Bendl navrhuje nesouhlas s touto odpovědí a já o tom dám hlasovat. To znamená, kdo je pro nesouhlas, zmáčkne ano, kdo je proti nesouhlasu, zmáčkne ne.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro nesouhlas s odpovědí pana ministra Jurečky, ať zmáčkne ano. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 34. Přihlášeno je 131 poslankyň a poslanců. Pro 35, proti 45. Návrh nebyl přijat.

Děkuji a konstatuji, že jsme pro dnešní den ukončili projednávání odpovědí na písemné interpelace poslanců. Já nyní do 11. hodiny přerušuji jednání Poslanecké sněmovny a v 11 hodin budeme pokračovat dalšími body. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 10.47 hodin.) (Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dobré dopoledne, milé kolegyně, milí kolegové, je jedenáctá hodina. Jenom připomínám, že po písemných interpelacích máme již pevně zařazené body 64, 65, 75, 123, 124 a 125. Pokračovat bychom měli dalšími body z bloku druhých a prvních čtení, poté případně body z bloku Zprávy, návrhy a další.

Vidím s přednostním právem pana předsedu poslaneckého klubu České strany sociálně demokratické, který má patrně něco k pořadu schůze. Prosím, pane předsedo, máte slovo

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Ano, je to tak, dovolil bych si přednést návrh na změnu pořadu schůze. Konkrétně navrhuji, abychom tři první čtení, která bychom měli projednávat asi zítra, přesunuli až na středu 11. února po bloku třetích čtení. Konkrétně jde o bod 28 – návrh zákona o zaměstnanosti, bod 29 – novela zákoníku práce a bod 31 – novela zákona o veřejném zdravotním pojištění. Tedy tyto tři tisky přesunout, respektive pevně zařadit na středu 11. února po bloku třetích čtení. To je jeden návrh.

Druhý návrh. Z důvodu nepřítomnosti pana ministra Zaorálka si dovoluji navrhnout pět dohod, které by měl předkládat zde ve Sněmovně, zařadit napevno zítra také po bloku třetích čtení. Jedná se o dohodu o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a Filipínskou republikou, Vietnamem a Mongolskem. Jsou to body 71, 72 a 73, a potom asociační dohody o přidružení s Moldavskou republikou a s Ukrajinou, bod 76 a 79. Čili tyto dohody zítra po bloku třetích čtení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí k pořadu schůze. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Já bych prosila o pevné zařazení bodu 118. Jedná se o Zprávu kontrolní rady Technologické agentury ČR za rok 2013. Nejenom že se jedná o zprávu, ale na tu zprávu také váže doporučení o odměnách za rok 2013. Prosila bych, abychom se vypořádali s dluhem, který vůči kontrolní agentuře máme, a žádám o pevné zařazení po dnes už pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Jestli se někdo další nehlásí k pořadu schůze, budeme hlasovat o těch návrzích. Nejprve jsou tady dva návrhy pana

předsedy poslaneckého klubu sociální demokracie. Jednak jsou to prvá čtení – body 28, 29 a 31, které by měly být přesunuty ze zítřka na 11. února po bloku třetích čtení, jednak body pana ministra Zaorálka – body 71, 72, 73, 76 a 79, které by měly být pevně zařazeny zítra po bloku třetích čtení. Ptám se, jestli můžeme o těchto – pardon, paní ministryni (Válkové) nejde hlasovací zařízení. Bude to tím, paní ministryně, že jste pořád přihlášena někde jinde. Ano, teď už by to mělo jít. V pořádku.

Ptám se, jestli o těchto dvou návrzích můžeme hlasovat společně, nebo chcete hlasovat odděleně? Je tady žádost o hlasování odděleně? Není tomu tak, budeme tedy hlasovat společně.

Zahajuji hlasování o návrhu, který přednesl pan předseda poslaneckého klubu sociální demokracie. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 35, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro 92, proti 2. Návrh byl přijat.

Dále tu máme druhý návrh – paní poslankyně Putnové. Bod číslo 118, zpráva Technologické agentury za rok 2013, aby byl přesunut na dnešek po pevně zařazených bodech, je-li tomu tak. (Nejsou námitky.)

Zahajuji hlasování o návrhu paní poslankyně Putnové. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 36, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro 100, proti žádný. I tento návrh byl přijat. Tím jsme se vypořádali s body pořadu schůze.

Prvním bodem pořadu schůze je bod číslo

64.

Vládní návrh na vyslovení předchozího souhlasu s návrhem nařízení Evropského parlamentu a Rady o statutu evropské nadace (FE), kterým se zavádí v oblasti práva Evropské unie jednotná nadnárodní právní forma nadace, jež bude existovat paralelně vedle národních nadací /sněmovní tisk 362-E/

Vláda předložila návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109i písm. f) jednacího řádu Poslanecké sněmovny bez zbytečného odkladu, tak aby umožnila jeho včasné projednání. Předložený návrh uvede ministryně spravedlnosti Helena Válková. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji si vám předložit k projednání návrh na vyslovení předchozího souhlasu s návrhem nařízení Evropského parlamentu a Rady o statutu evropské nadace. Nové nařízení by mělo zjednodušit přeshraniční činnost veřejně prospěšných subjektů tím, že zakotví základní unifikovaná pravidla. Zároveň by díky své "evropské nálepce" mělo nařízení veřejně prospěšným subjektům zajistit určitou

formu reklamy, zvýšit jejich důvěryhodnost pro jejich dárce a přilákat tak pro ně více zdrojů financování. Cílem nařízení není harmonizovat vnitrostátní právní úpravu v jednotlivých členských státech, nýbrž zavést novou nadnárodní právní formu, která bude existovat vedle forem veřejně prospěšných subjektů upravených právními řády jednotlivých členských států.

Nad rámec dosud řečeného konstituování této nové formy je velmi vítáno nadačním sektorem v České republice, tak jak jsme měli možnost na Ministerstvu spravedlnosti zaregistrovat.

K návrhu byla v roce 2012 schválena rámcová pozice, následně k němu zaujaly svá stanoviska obě komory Parlamentu ČR.

Důvod, proč materiál předkládáme Parlamentu i nyní, je skutečnost, že je založen na takzvaných evolutivních klauzulích podle Lisabonské smlouvy článek 352 smlouvy a podle ustanovení jednacích řádů Poslanecké sněmovny a Senátu je vyslovení souhlasu s legislativním aktem přijímaným na základě tohoto právního základu podmíněno předchozím souhlasem obou komor Parlamentu ČR.

Takže kdybychom to shrnuli, v České republice v rámci dosavadního projednávání je třeba prosadit možnost zřízení této nové formy nadace, protože to odpovídá nejenom evropským normám, ale i zájmům České republiky, aby tak měla právní úpravu srovnatelnou s jinými členskými státy EU.

Návrh se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení předchozího souhlasu v okamžiku, kdy jsou známy podstatné rysy jeho finálního znění. V této souvislosti bych ráda upozornila, že v případě legislativních návrhů, které v průběhu vyjednávání doznávají velmi často změn, je někdy obtížné sladit procedurální postupy na vnitrostátní úrovni s procedurálními postupy v orgánech Evropské unie. Vnitrostátní proces pro udělení předchozího souhlasu trvá několik měsíců. Prostor pro analyzování nového znění návrhu před jeho projednáním v orgánech Evropské unie je výrazně kratší. Proto je, myslím, to načasování, to projednání nyní v Poslanecké sněmovně a posléze v Senátu sice obtížné, ale teď v ten správný okamžik. S tím souvisí i moje prosba na to, abyste předložený návrh podpořili.

Ještě jedno jazykové upozornění. Znění návrhu upravovaná v průběhu vyjednávání v orgánech EU bohužel obvykle nejsou dostupná v českém jazyce, pouze v angličtině. Překlady se vyhotovují pouze na začátku, v okamžiku, kdy návrh předkládá Evropská komise, a na konci, poté, co je návrh schválen Radou EU a Evropským parlamentem, čili už to finální znění. Z tohoto důvodu nemohlo být Parlamentu ČR momentálně předloženo aktuální české znění návrhu, protože nejsme ani na tom samotném začátku, ten máme v češtině, ani na tom konci finální verze.

Dovoluji si tedy požádat Poslaneckou sněmovnu o vyslovení předchozího souhlasu s předloženým návrhem. Chci zdůraznit, že vláda České republiky si předchozí souhlas Parlamentu České republiky vždycky vyžádá znovu, pokud by doznala v průběhu projednávání nyní předkládaná verze podstatných obsahových změn. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni spravedlnosti. Předseda Poslanecké sněmovny přikázal svým rozhodnutím číslo 26 ze dne 18. listopadu 2014 tento návrh k projednání výboru pro evropské záležitosti a stanovil mu k tomu lhůtu do 10. prosince 2014 do 10 hodin. Výbor navrhl projednat a přijmout usnesení, která vám byla doručena jako sněmovní tisk 362–E/1 a 2.

Prosím nyní, aby slovo dostal zpravodaj výboru pan poslanec Ondřej Benešík, informoval vás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážená vládo, paní ministryně, výbor pro evropské záležitosti se tímto bodem zabýval 9. prosince, takže lhůtu jsme stihli. Nyní dovolte, abych přečetl doporučující usnesení, protože mám za to, že paní ministryně tento bod osvětlila tak, jak měla, poměrně vyčerpávajícím způsobem, a proto není důvod se opakovat.

Nyní tedy k tomuto usnesení: Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstka ministryně spravedlnosti Mgr. Petra Jägra, po vyslechnutí zpravodajské zprávy poslance Ondřeje Benešíka a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje předchozí souhlas s návrhem nařízení Evropského parlamentu a Rady o statutu evropské nadace, kterým se zavádí v oblasti práva Evropské unie jednotná nadnárodní právní forma nadace, jež bude existovat paralelně vedle národních nadací. Tolik doporučující usnesení.

Ještě bych se s dovolením krátce vyjádřil k tomu, co tu zmínila paní ministryně, a sice že v době, když jsme projednávali tento návrh, tak návrh nebyl finální. My jsme se nicméně usnesli, a předpokládám, že Sněmovna se taktéž usnese k tomu aktuálnímu znění, a proto jsme přijali doprovodné usnesení, které připomíná víceméně to, co by vláda stejně udělala, ale přece jen pro pořádek, a sice pokud by se podstatné rysy návrhu měnily nebo došlo by k návrhům nějakých nových záležitostí, proto jsme upozornili vládu na to, že v takovém případě musí s takto upraveným návrhem přijít do Poslanecké sněmovny opět. Já bych proto s dovolením jen pro pořádek právě přečetl doprovodná usnesení, která se k tomuto vztahují:

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstka ministryně spravedlnosti Mgr. Petra Jägra, po vyslechnutí zpravodajské zprávy poslance Ondřeje Benešíka a po rozpravě

- 1. zastává názor, že k účinnému zajištění kontroly vlády Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky ve smyslu § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, nad rozhodnutími, která vláda za Českou republika přijímá v orgánech Evropské unie, by mělo být Poslanecké sněmovně k vyslovení předchozího souhlasu vždy předloženo takové znění dokumentů, které již odráží politickou dohodu členských států;
- dodává, že nemá věcné výhrady k obsahu předloženého znění návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o statutu evropské nadace, kterým se zavádí v oblasti

práva Evropské unie jednotná nadnárodní právní forma nadace, jež bude existovat paralelně vedle národních nadací;

- 3. žádá vládu, aby v případě změn podstatných prvků předloženého dokumentu nebo při úpravě nových otázek v návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o statutu evropské nadace, kterým se zavádí v oblasti práva Evropské unie jednotná nadnárodní právní forma nadace, jež bude existovat paralelně vedle národních nadací, znovu předložila návrh na vyslovení předchozího souhlasu Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky a k tomuto návrhu přiložila aktuální znění dokumentu;
- 4. žádá vládu, aby informovala Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o dalším průběhu projednávání dokumentu v orgánech Evropské unie;
- 5. žádá vládu, aby při vyjednávání finální podoby nařízení vyhodnotila daňová rizika.

Tolik doprovodné usnesení výboru pro evropské záležitosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Benešíkovi a otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Jen upozorňuji, že v rozpravě lze podle § 109 jednacího řádu podat pouze návrh na zamítnutí nebo návrh na odročení projednání návrhů vlády. Jestli se nikdo do rozpravy nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova paní ministryně, případně pana zpravodaje. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, protože návrh na zamítnutí nepadl. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o návrhu usnesení tak, jak jej přednesl pan zpravodaj výboru pro evropské záležitosti pan poslanec Benešík. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 37. Přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro 124, proti žádný. Návrh byl přijat. Děkuji paní ministryni a panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

65.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Srbskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Bělehradu dne 13. května 2013 /sněmovní tisk 285/ - druhé čtení

Prosím, aby se za vládu ujal slova – nebude to pan premiér, bude to pan skoro premiér, pan ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministre.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, při stanovování priorit v oblasti sjednávání smluv o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací vychází Národní bezpečnostní úřad z praktické potřeby výměny těchto informací s konkrétními státy v souladu se zahraničně politickými zájmy České republiky. Je potřeba zdůraznit, že smlouvy o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací jsou sjednávány jen s těmi státy, které prokážou schopnost zajistit reciproční poskytování informací s Českou republikou a bezpečnost těchto přenosů.

Současné česko-srbské vztahy jsou tradičně na velmi dobré úrovni. Česká republika podporuje integraci Srbska do evropských struktur. Všestranný rozvoj politických, ekonomických a kulturních vztahů patří mezi důležité cíle české zahraniční politiky. V současné době Úřad poskytuje svému srbskému protějšku asistenci v oblasti právního rámce ochrany utajovaných informací a dále i v jednotlivých oblastech bezpečnosti, ať už personální, průmyslové, fyzické, administrativní a další. Úřad dále poskytuje i asistenci v oblasti kybernetické bezpečnosti mezi oběma státy.

Vzhledem k tomu, že Srbsko je signatářem bezpečnostní dohody s NATO v rámci Partnerství pro mír, kandidátskou zemí pro přístup k Evropské unii a v posledních letech dochází v mnoha oblastech k obnově intenzivní spolupráce České republiky a Srbska, je sjednání předložené smlouvy plně v souladu s naší zahraniční politikou.

Předkládaná smlouva je standardní smlouvou o ochraně utajovaných informací, která upravuje zejména následující oblasti– rovnocennost stupňů utajení, podmínky přístupu k utajovaným informacím a nakládání s nimi, předávání utajovaných informací, uznávání bezpečnostních oprávnění obou zemí, spolupráce bezpečnostních úřadů obou zemí, režim utajovaných smluv, režim návštěv vyžadující přístup k utajovaných informacím. To jsou tedy základní atributy této dohody.

Smlouva byla podepsaná v Bělehradu 13. května 2013 a předložena Parlamentu České republiky 29. června 2013. Vzhledem k tomu, že došlo k rozpuštění Poslanecké sněmovny, nebylo možné tuto smlouvu projednat na půdě předešlé Poslanecké sněmovny. Výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost Senátu Parlamentu České republiky doporučil dát souhlas s ratifikací svým usnesením č. 195 ze dne 17. září 2014. Senát následně dal souhlas s ratifikací svým usnesením č. 30 3. prosince 2014. Zahraniční výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky doporučil dát souhlas s ratifikací svým usnesením č. 61 ze dne 13. listopadu 2014.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu vicepremiérovi. Prosím pana zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jaroslava Foldynu, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 285/1. – Ještě předtím s přednostním právem pan ministr.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, nevím prostřednictvím koho se mám na vás obrátit. (Přímo.) Nejsem ani téměřpremiér ani vicepremiér. Prosím, abyste tyto hrátky dnes už přestal provozovat. Děkuji. (Veselost napříč sálem.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se prosím. Měl jsem za to, že jste skutečně vicepremiérem. A tedy v materiálech mám, že to má odůvodnit premiér.

Prosím nyní pana poslance Foldynu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Pane předsedající, děkuji vám za slovo.

Každý voják má ve své tobolce maršálskou hůl. (Veselost napříč sálem.)

Po zprávě pana ministra si dovolím přednést návrh na usnesení zahraničního výboru, který tuto smlouvu projednal na svém zasedání 13. května 2013. Zahraniční výbor doporučuje Sněmovně, aby dala souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Srbskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací, podepsané v Bělehradě 13. května 2013. Tolik usnesení zahraničního výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Foldynovi. Otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem. Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 38. Přihlášeno je 154 poslankyň a poslanců. Pro 125, proti žádný. Návrh byl přijat. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Další bod je

75.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o účasti cizinců na veřejném životě na místní úrovni ze dne 5. února 1992, podepsaná za Českou republiku dne 7. června 2000 /sněmovní tisk 375/ - prvé čtení

Prosím nyní taktéž pana ministra Milana Chovance, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, úmluva o účasti cizinců na veřejném životě byla přijata v roce 1992 a měla být prostředkem k podpoře integrace cizinců v oblasti politického a společenského dění na místní úrovni.

Závazky plynoucí z úmluvy jsou rozděleny do tří kapitol, přičemž státy jsou povinny převzít závazky z kapitoly A. Ta upravuje právo cizinců na svobodu projevu, přijímání a šíření informací, svobodu shromažďování, svobodu sdružovací včetně práva zakládat odborové organizace na ochranu svých zájmů. Kapitola B se týká poradních orgánů reprezentujících cizince na místní úrovni a kapitola C volebního práva cizinců na místní úrovni. Přistupující státy mohou vznik závazků vyplývajících z těchto kapitol vyloučit svým prohlášením.

Česká republika úmluvu podepsala již v roce 2000, k ratifikaci tedy nemohlo dojít, protože chyběla potřebná legislativa k zajištění plnění závazků vyplývajících z kapitoly A. V následujících letech byl opakovaně diskutován rozsah závazků, které má Česká republika přijmout. Na základě aktuálních analýz, které vzaly v úvahu mimo jiné i bezpečnostní aspekty, vláda předkládá ke schválení návrh na ratifikaci úmluvy v rozsahu kapitoly A a navrhuje aplikaci kapitoly B a C vyloučit prohlášením v souladu s čl. 1 této úmluvy.

To znamená ještě jednou připomínám, že jde o ratifikaci povinné části A této úmluvy. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi vnitra. Nyní prosím, aby se slova ujal taktéž zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám, pane předsedo. Já v této chvíli nemám k navrženému zákonu komentář. Doporučuji, abychom provedli diskusi, protože jak vnímám z poslaneckých lavic, určitě budou připomínky k zařazení projednání do výborů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Foldynovi. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Jana Fischerová, po ní pan poslanec Benda. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Přeji pěkné dopoledne. Pane místopředsedo, děkuji za slovo.

Já se chci stručně v tom krátkém limitu jenom zeptat pana ministra, protože jsem si všimla, že doposud ratifikovalo tuto mezinárodní smlouvu osm států ze 48 členských zemí Rady Evropy. Tato smlouva byla revidována v roce 2014. Samozřejmě je to mezinárodní smlouva, která není úplně jednoduchá, neříkám, že

nemáme podepisovat, ale vidím kolem této mezinárodní smlouvy opravdu diskusi, zejména dopad na místní samosprávy, volební právo a podobně.

Ve stručnosti by mě zajímaly tyto věci. Které státy už to podepsaly. Dopad na místní samosprávy. Protože v kapitolách B a C je třeba také uvedena volební účast, která je hodně provázaná, volební zákon. V současné době ho máme částečně připravený, je rozpracován v různých verzích. Tyto podrobnosti by mě z toho zajímaly nejvíce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Fischerové. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Benda, po něm pan poslanec Šarapatka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře, využiji toho, že je otevřen tento bod, abych položil trochu obecnější otázku k vládě, která ale myslím, že s tím velmi úzce souvisí.

Bavíme se tady o úmluvě účasti cizinců na veřejném životě, kde asi nikdo nezpochybní, že má být ratifikována část A, která se opravdu týká jenom svobody vyjadřování. Části B a C jsou samozřejmě mnohem závažnějšího charakteru. Vede se, pokud je mi známo, na vládě, v jejích poradních orgánech a dalších orgánech vlády, diskuse o tom, jestli připustíme, nebo nepřipustíme a v jaké míře připustíme volební právo cizinců. Podotýkám, volební právo cizinců mimo Evropskou unii, protože samozřejmě cizinci z Evropské unie ho již dneska mají podle předpisů Evropské unie. Nebavíme se zjednodušeně řečeno o Evropanech, ale bavíme se zejména o Mimoevropanech z jakéhokoliv prostoru.

Informace, které mám já, mně říkají, že vláda je připravena tento prostor začít otevírat, začít se bavit o tom, jestli představitelé z mimoevropských států budou, nebo nebudou mít pasivní volební právo.

Já myslím, že to s tímto neuvěřitelně úzce souvisí. Souvisí to i s tou diskusí, která se nyní rozjela, o případných azylantech z oblastí konfliktu, ať už se jedná o Sýrii, Irák nebo další oblasti. Ale že to je rozhodně věc, která by neměla běžet nějakým zatajeným, utajeným mechanismem, kde omylem podepíšeme nějaký mezinárodní závazek, a pak se budeme tvářit – musíme ho promítnout ve vnitřní legislativě.

Otázka toho, jestli tady lidé, kteří nemají české občanství, mají jenom trvalý pobyt, mají, nebo nemají mít právo volit v místních volbách, jestli připustíme, aby různé komunity, které tady žijí na základě trvalého pobytu, ale nemají občanství, začaly zasahovat do našeho veřejného života v tomto rozsahu, je podle mě naprosto zásadní. A tady bych poprosil pana ministra, jestli nám může říct, jaké je stanovisko vlády České republiky dnes, jaké má vazby k této úmluvě a jaké kroky se případně chystají, protože si myslím, že by to mělo zajímat celou Sněmovnu. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Šarapatka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené dámy a pánové, já se chci přidat k vyjádření svých předřečníků. Já se osobně domnívám, že právě volební právo má patřit především občanům. Volební právo je privilegium a je vyváženo povinnostmi, které mají občané vůči republice, a proto bych chtěl apelovat na vás na všechny, abychom nebyli přehnaně aktivističtí, abychom nebyli mezi prvními, kteří budou ratifikovat takovou smlouvu. Abychom nebyli bruselštější než Brusel. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šarapatkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Plzák. Po něm s řádnou přihláškou paní poslankyně Němcová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já si myslím, že to volební právo se v tomhle případě týká kapitoly C, ke které vláda hodlá uplatňovat výhrady. Rovněž tak ke kapitole B, která se týká, myslím, zřizování poradních orgánů. V podstatě vláda smlouvu, kterou již podepsala a máme ji ratifikovat, k této smlouvě uplatňuje výhrady ke dvěma třetinám a v podstatě by se ratifikovala jenom část A, která se týká lidských práv.

Tady vidím problém v tom, že za prvé tu smlouvu zatím podepsalo myslím asi osm států, nebo strašně málo, takže nevidím důvod, proč bychom měli být v tom předním voji. Ještě navíc, když vůči dvěma třetinám té úmluvy vlastně chceme uplatňovat výhrady, to znamená, nehodláme je u nás zavádět v obecnou účinnost. A další věc, proč nevidím úplně důvod, proč to ratifikovat, je to, že kapitola A, věci, které v ní jsou uvedeny, nám vlastně zajišťuje Listina základních práv a svobod, která u nás platí. A tím si myslím, že ten podpis postrádá na takovém významu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Nyní paní poslankyně Němcová. Prosím, paní poslankyně. Po ní pan poslanec Benešík. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych chtěla z tohoto místa požádat spíše pana ministra, možná i pana zpravodaje, aby svá úvodní slova rozšířili, protože se mi zdá, že opravdu jde o docela vážné téma. Jistě, že můžeme říci, že jsme v prvém čtení, a že tedy stačí jenom takový nástřel tématu a že si to detailně probereme na příslušných výborech a potom se tady ve druhém čtení budeme věnovat zásadnější debatě. Ale myslím si, že pro tu zásadní orientaci jednotlivých členů parlamentu by bylo záslužnější, neb jde o skutečně vážné téma, aby nám pánové tuto normu představili více. Například zda je

skutečně možné ratifikovat pouze část A a domluvit se na tom, že nebudou brány v potaz v té smlouvě části další. Jak potom ten proces vypadá.

Mluvím zde totiž jako dlouholetá členka stálé delegace Poslanecké sněmovny do Rady Evropy. Tato organizace sdružuje 48 států. Jestliže osm z nich již tuto úmluvu podepsalo, tak by mě zajímalo, zda to byly státy, které ji podepsaly ještě před tou revizí, nebo až po té revizi. Protože v tu chvíli se dostáváme také do zvláštní situace, protože pokud to podepsaly ještě před tou revizí, tak by to pravděpodobně měly následně podepsat ještě znovu po té změně.

Čili si myslím, že než se vůbec pustí parlament do něčeho, co by bylo závazným krokem ve vztahu k Radě Evropy, která potom má mechanismy, jak vymáhat některá rozhodnutí například monitorovacím procesem, který může spustit na jednotlivé členské země, a tím je stavět do docela závažného právního prostoru a sporu, tak si myslím, že by bylo potřebné, abychom velmi detailně znali pozici vlády k této věci. Prosím Sněmovnu, aby velmi opatrně postupovala při projednávání tohoto tématu, které zrovna nabylo aktuální podoby v souvislosti s událostmi, které rozvířily nejenom život v České republice, ale zejména poslední události v Paříži, kterým předcházela řada útoků i jinde ve světě. Tyto souvislosti bychom neměli pomíjet. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Němcové. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Benešík, po něm pan poslanec Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já velmi souhlasím s tím, abychom postupovali obezřetně. Myslím si, že to není úplně standardní mezinárodní smlouva, skutečně vyžaduje velkou pozornost, protože v ní vidím taktéž některé rizikové faktory. Ale jenom velmi krátce k tomu, co tady zaznělo – bruselštější než Brusel. Jenom pro informaci a pro vyjasnění: toto nemá s Evropskou unií vůbec nic společného. Je to iniciativa Rady Evropy a Rada Evropy není institucí Evropské unie. V Radě Evropy, která toto iniciuje, je například členským státem i Ruská federace. Takže jenom pro pořádek. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Benešíkovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, chtěl bych připomenout ještě jednu věc a ta se týká kapitoly A odstavce na právo pokojně se sdružovat. Když jsem tady navrhoval v rámci projednávání zákona o posuzování vlivu na životní prostředí tu nezbytnost, aby alespoň 50 petentů té petice mělo trvalý pobyt v dotčeném území, tak ministerstvo argumentovalo také názory a precedenty evropského práva. A tady cituji z jejich stanoviska, že by nemělo být vyloučeno, aby podporu zmíněné právnické osobě, tedy té dotčené veřejnosti, nemělo být upřeno

osobě soukromého práva, aby tuto podporu vyjádřila i osoba odlišná od občana EU, která nemá trvalý pobyt v ČR. Takže je možné, že by se podle této interpretace mohly v podstatě celé dotčené osoby skládat z cizinců, kteří nemají trvalý pobyt v České republice. A to si myslím, že by v některých záměrech, které se naše republika chystá realizovat a které určitě budou posuzovány již podle nového zákona, mohlo přinést poměrně značné problémy. Takže i tady se dovoluji připojit k těm, kteří vyzývají k opatrnosti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pokud nikdo takový není, končím obecnou rozpravu a ptám se na závěrečná slova pana ministra. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych rád odpověděl na některé otázky, které tady teď v té diskusi padly. My jsme tu otázku projednávali na vládě několikrát, musím říct, vraceli jsme se k tomu a diskutovali jsme to velmi pečlivě. Já jsem ve svém úvodním slovu říkal, že ten závazek, který jsme podepsali v roce 2000, to znamená před 15 lety, nás zavazuje k tomu, abychom bez výhrad přijali kapitolu A. To už jsem tady říkal. Také jsem tady říkal, že lze u kapitol B a C je vyloučit prohlášením. K čemuž se česká vláda chystá. To jsou odpovědi prostřednictvím pana předsedajícího paní poslankyni Němcové.

Jestli můžeme odkládat věc, kterou jsme podepsali před 15 lety – já si nemyslím, že to je dobře. Osm států ratifikovalo, nejsem teď schopen je vyjmenovat, ale pamatuji si z té diskuse, že minimálně Itálie ratifikovala tu smlouvu taktéž jenom částečně. A nemyslím si, že v tom procesu byla sama.

Pozice české vlády a pozice, teď tady budu mluvit sám za sebe i za to, co česká vláda odhlasovala, my si myslíme, že vyvrcholením integračního procesu, tedy získáním českého občanství, tak ruku v ruce s tím má jít právě možnost volit. To znamená, myslíme si, že by to volební právo, které právě odstavec C řeší, mělo zůstat jako určitý bonus pro člověka, který získá občanství země, v níž se rozhodl dál žít, a ta země ho přijímá.

Co se týká občanů Evropské unie, tam jsme umožnili v posledních komunálních volbách po dohodě s ombudsmankou na základě právních analýz těmto občanům volit a volební zákon se bude muset v budoucnu změnit, aby pregnantně tuto věc opsal. To znamená, teď v současné době se to opravdu, jak říkal pan poslanec Benda, prostřednictvím pana předsedajícího, týká čistě a jenom občanů mimo Evropskou unii. To znamená, osm států ratifikovalo. Minimálně Itálie, pokud si správně pamatuju, neratifikovala celé. A řešíme tady smluvní závazek České republiky, který byl podepsán v roce 2000.

Ostatní lze diskutovat ve výborech v rámci řádného projednání tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za závěrečné slovo i za vysvětlení. Ptám se pana zpravodaje. Chce závěrečné slovo? (Ano.) Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Klasicky se odvolám na slova pana ministra. Nieméně budu navrhovat klasické usnesení pro projednání do druhého čtení a domnívám se, že připomínky kolegů, které tady padly, mohou být doplněny jako návrh na usnesení k projednání dalším výborům, popřípadě že tam může být i vyjmenováno explicitně, některé připomínky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. (Poslanec Benda se hlásí o slovo.) Já se obávám, pane poslanče Bendo, já jsem... (Chvíle vyjasňování.) Aha, jako za klub s přednostním právem. Prosím. Prosím, pane místopředsedo. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Využiji tohoto privilegia, že tady předseda našeho poslaneckého klubu není, neb je omluven pro nemoc.

Doporučuji, abychom po proběhlé debatě tento návrh zákona kromě zahraničního výboru přikázali ještě výboru pro veřejnou správu a ústavněprávnímu výboru, aby byly právě probrány ony právní aspekty, a abychom prodloužili lhůtu o 30 dnů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Tak já bych k tomu došel i bez přednostního práva.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh. Konstatuji, že pan poslanec Benda má návrh přikázat to výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ústavněprávnímu výboru a prodloužit lhůtu k projednání o 30 dnů. Má ještě někdo nějaký jiný návrh? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o předložených návrzích. Nejprve tak, jak organizační výbor přikázal – přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 39, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 133, proti žádný. Návrh byl přijat.

Dále pan poslanec Benda navrhl přikázat tento návrh zákona k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 40, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro 130, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Dalším návrhem pana poslance Bendy je přikázat tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 41, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro 136, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Dále tady padl návrh na prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů. Budeme o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro prodloužení lhůty o 30 dnů, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 42, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro 141, proti žádný.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ústavně právnímu výboru a lhůta byla prodloužena o 30 dnů. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Bodem číslo 123, kterým se budeme dále zabývat, je

123.

Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2013 (ve srovnání s rokem 2012) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality v České republice na léta 2012 až 2015 za rok 2013

/sněmovní tisk 236/

I tento materiál uvede pan ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych na základě příslušných usnesení vlády stručně uvedl oba dva materiály, tedy výroční materiály související s oblastí vnitřní bezpečnosti, a to zaprvé Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2013, jde o srovnání s rokem předešlým, a Zprávu o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality v České republice na léta 2012 až 2015, a to s vyhodnocením za rok 2013.

Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky podává zejména informace o stavu a vývoji kriminality a opatření, která by měla vést k jejímu snižování. Ministerstvo vnitra ji předkládá vládě a Poslanecké sněmovně každoročně, a to od roku 1993.

V České republice bylo v roce 2013 zjištěno celkem 325 366 trestných činů. Meziročně došlo k nárůstu o 6,8 procenta, který se týkal všech souhrnných kategorií kriminality, zvláště krádeží, vloupání. Svými důsledky se na něm podílí i amnestie prezidenta republiky vyhlášená k 1. lednu 2013. Celkem bylo stíháno a vyšetřováno 117 682 osob. Zde se jedná o nárůst o 4,1 procenta, z toho 52,6 procenta byli recidivisté. Počet i podíl recidivistů byl v roce 2013 nejvyšší v historii České republiky. (V sále je velký hluk.)

Dosavadní opatření proti recidivě v trestné činnosti se ukazují ne jako úplně účinná. Rozhodná a mezinárodně koordinovaná protiopatření vyžaduje strmý nárůst počtu vietnamských státních příslušníků, kteří jsou pachateli, a to především drogové kriminality. V některých lokalitách, například se jedná o Duchcovsko, České Budějovice či Ostravu, došlo v průběhu roku 2013 ke zvýšení mezietnického napětí. Výsledkem byla řada protiromských demonstrací. Řešení napětí v sociálně citlivých lokalitách proto patří k jedněm z priorit vlády České republiky.

K pozitivním údajům za rok 2013 patří dosud nejlepší výsledky Policie České republiky při zabavování výnosů z trestné činnosti v průběhu trestního řízení. Bylo zajištěno celkem 8,5 miliardy korun. Také je pozitivní nejnižší počet osob, a to 583, které byly usmrceny na silnicích, jedná se, skoro se mi nechce říct, o nejlepší číslo, ale je to tak, od roku 1955. Pozitivní je též vývoj kriminality v roce 2014. Její předchozí nárůst se podařilo eliminovat a podle údajů za první pololetí došlo dokonce k poklesu celkové kriminality, a to o 8 procent.

Zpráva byla projednána a vzata na vědomí vládou, a to usnesením č. 345 ze dne 12. května 2014.

Druhým předkládaným materiálem je Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality pro Českou republiku v letech 2012 až 2015 s tím, že se opět jedná o vhled pro rok 2013, která informuje o postupném naplňování dlouhodobých cílů uvedených v této strategii, to jest snižování míry a závažnosti trestné činnosti a zvyšování pocitu bezpečí občanů České republiky. Dále řeší snížení výskytu delikventní činnosti u cílových skupin nebo jejich ochranu. Efektivní a (nesrozumitelné) systém prevence kriminality a komplexní přístup v komunitách postavených na spolupráci s obcemi, na spolupráci Policie České republiky a dalších subjektů.

Mezi priority patřila v roce 2013 problematika ochrany ohrožených dětí a jejich rodin, zvýšení bezpečí v sociálně vyloučených lokalitách, a osob ohrožených právě sociálním vyloučením.

Významným tématem byla také prevence předluženosti zejména ve vyloučených lokalitách a prevence kriminality proti kriminalitě páchané tzv. elektronickými médii, např. mám na mysli kyberšikanu. Na celostátní úrovni pokračovala metodická a finanční podpora meziresortních specifikovaných preventivních projektů, např. národní koordinační mechanismus pátrání po pohřešovaných dětech, speciální

výslechové místnosti pro dětské oběti a svědky, program pomoci a podpory obětem při obchodování s lidmi. Na krajské a lokální úrovni pokračovala realizace programů kriminality. Celkem bylo v roce 2013 podpořeno 258 projektů v oblasti sociální prevence, situační prevence, informovanosti občanů, které se realizují ve všech 14 krajích, dále pak ve 118 městech a obcích. Státní podpora prevence byla vyčíslena v roce 2013 na necelých 50 mil. korun.

Mezi priority patřily projekty zaměřené na zvyšování bezpečnosti v sociálně vyloučených lokalitách a nejúspěšnější byl projekt asistent prevence kriminality, který byl realizován ve 46 obcích v České republice. V těchto obcích působilo celkem 146 asistentů zaměstnaných místní samosprávou právě za pomoci tohoto dotačního projektu.

Důraz byl kladen na analytickou a metodickou činnost hodnocení efektivity dopadů prevence kriminality. Ministerstvo vnitra zpracovalo metodiku tvorby bezpečnostních analýz včetně způsobů a kritérií stanovení míry a rizikovosti vztahu k prevenci kriminality a metodiku hodnocení efektů, které tyto projekty přinášejí. Nezapomněli jsme ani na vzdělávání pracovníků v oblasti prevence kriminality. K realizaci byly připraveny tři projekty, které budou podporovány v rámci projektů Ministerstva vnitra. Projekty se týkají zvýšení kompetentnosti policistů, pracovníků územních samospráv, v oblasti prevence kriminality mezioborového vzdělávání policistů ke zvýšení bezpečnosti seniorů a vytvoření jednotného systému v oblasti např. finanční gramotnosti a prevence předlužení. Zde počítáme taktéž s vysokou mírou zapojení jednotlivých měst a obcí v České republice.

Děkuji vám za pozornost, dámy a pánové.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Zprávu projednal výbor pro bezpečnost, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 236/1. A já nyní prosím pana zpravodaje poslance Václava Klučku, aby informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Myslím, že nebudu už komentovat to, co říkal pan ministr, protože to plně vystihuje obsah jednání výboru pro bezpečnost, a seznámím vás s usnesením číslo 41 výboru pro bezpečnost z 11. schůze uskutečněné dne 4. září 2014 ke Zprávě o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2013 (ve srovnání s rokem 2012) a Zprávě o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality v České republice na léta 2012 až 2015 za rok 2013 (sněmovní tisk 236).

Výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova prvního náměstka ministra vnitra JUDr. Jiřího Nováčka, po zpravodajské zprávě zpravodaje výboru Ing. Václava Klučky a po obecné a podrobné rozpravě

- I. bere na vědomí Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2013 (ve srovnání s rokem 2012) a Zprávu o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality v České republice na léta 2012 až 2015 za rok 2013.
- II. pověřuje předsedu výboru pro bezpečnost, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky,
- III. ukládá zpravodaji výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky což jsem tímto učinil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, já mám jenom věcné dotazy na pana ministra. Já samozřejmě vím o tom, že v České republice stoupá kriminalita cizinců, kteří tady mají dlouhodobý, možná často trvalý pobyt. A právě teď je to takovým aktuálním problémem. Já bych se chtěl zeptat, do jaké míry, protože v zákoně o pobytu cizinců je právě ta, řekl bych, zásadní větička, která je tam dneska, že zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu lze za podmínky, že by cizinec mohl při dalším pobytu na území ohrozit bezpečnost České republiky nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek. V podstatě tato podmínka je jak v případě zrušení povolení k dlouhodobému pobytu, tak v případě zániku platnosti zelené karty, modré karty, případně u trvalého pobytu. A já bych se chtěl pana ministra zeptat opravdu čistě věcně, do jaké míry se daří tento parametr aplikovat, nebo zdali je vůbec aplikován, jak si policie vůbec vysvětluje tento parametr, protože přesně, jak tady pan ministr říkal, stoupá značně kriminalita, ať jsou to Vietnamci a la drogy a další. A já když mluvím, řekl bych, i s vedoucími činiteli policie v jednotlivých regionech, tak mi potvrzují, že v poměru ta kriminalita cizinců skutečně stoupá.

Proto se chci zeptat, protože v hnutí Úsvit, jak známo, připravujeme novely zákonů a jednu už jsme představili, konkrétně novelu zákona o církvích, kde také se hovoří zas na druhé straně o tom, že nesmí být ta nesnášenlivost apod., a na druhou stranu víme, že tady cizinci s dlouhodobým pobytem, např. pan Alrawi, předseda muslimské obce České republiky, otevřeně v mešitě při kázání říká česky – cituji – aby se věřící naučili nenávisti k neuznání Alláha, tedy k nenávisti vůči všem nevěřícím v islám – a zároveň v následujících vteřinách žádá, aby rodiče již od deseti let bili děti, pakliže se nechtějí modlit k Alláhovi. V jiném kázání tento člověk s dlouhodobým pobytem na území České republiky žádá, přímo tam říkají, resp. jeho kolega v té brněnské mešitě říká, a ty nahrávky už jsou samozřejmě zveřejněné, že sionistický Stát Izrael nemá právo na existenci. Je to stát uznaný OSN.

Takže já se tady ptám věcně, ať je to ta kriminalita těch Vietnamců, nebo dalších cizinců, opravdu, do jaké míry se daří aplikovat tohle to nenápadné dvojsloví –

ohrozit bezpečnost České republiky – nebo nenápadné čtyřsloví nebo pětisloví – závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Protože mně připadá, že je to v tom zákoně opravdu nedostatečné. Protože oni tady mají dlouhodobé pobyty, často i trvalé. A evidentně buď není vůle aplikovat tyhle věty, nebo je vůle, ale jsou problémy s tím to dokazovat, že skutečně k tomu dochází.

Takže můj dotaz směřuje tímto směrem. Na kolik cizinců s dlouhodobými či trvalými pobyty se aplikovalo toto usnesení v zákoně a ukončil se jim skutečně dlouhodobý a trvalý pobyt? Jak se daří tento parametr posuzovat, který je teďka takto vážně v tomto zákoně? A jak se k tomu staví pan ministr a tato vláda, jestli je vůle tento parametr, tuto nenápadnou větičku, nějakým způsobem hlouběji aplikovat nebo ji dovysvětlit nebo nějakým způsobem k tomu dát nějaké vysvětlení na ministerstvu, nějaký – teď mi vypadlo to slovo – komentář nebo nějaké zdůvodnění, jakým způsobem postupovat při aplikaci tohoto parametru. Potažmo my právě z toho důvodu jsme u toho zákona u církví a chystáme i novelu zákona imigračního. My to právě rozšiřujeme explicitně o to, aby se na to podívaly třeba i ty zpravodajské služby, byť už dneska ony se na to dívají, ale protože explicitně to není v zákoně uvedeno, tak není tím pádem explicitně z našeho pohledu dána odpovědnost, kdo by případně mohl za to, kdyby tady k nějakým činům došlo. Takže mně se jedná o tento moment

A samozřejmě v případě, že by pan ministr tu odpověď tady nevěděl, je to v pořádku. Vůbec se nezlobím. Jenom prosím, jestli bych to mohl eventuálně obdržet nebo bychom si o tom mohli popovídat, protože cílem je myslím zajistit bezpečnost občanů České republiky. Takže není to žádný tlak na pana ministra. Čistě bych se chtěl zeptat, jaké jsou zkušenosti v této chvíli a co s tím dál nebo jaký je na to náhled. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Není nikdo takový, končím všeobecnou rozpravu. Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. V rozpravě vystoupil jeden diskutující. Myslím si, že pan ministr má poznámky k tomuhle provedené, takže odpověď s největší pravděpodobností asi bude zaslána. A pokud jde o návrh usnesení, ten jsem přečetl a prosím o jeho hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Končím podrobnou rozpravu. Jestli se nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy, tak podrobnou rozpravu končím. Ptám se pana ministra na závěrečné slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, přesná data, která chce pan poslanec Okamura, zašleme v písemné

podobě, to bezesporu ano. Status, který zákon například umožňuje, a to je zákaz pobytu v obcích, se opravdu aplikuje jenom na desítkách případů – v minulých letech. To je jedna z možností, která tam existuje.

Co se týká toho, kdy získává cizinec status trvalého pobytu, tak je tam vyjádření Policie ČR i služeb, to znamená, než ten statut dostane, prochází poměrně silným bezpečnostním skenem. Je to tady zavedeno po dlouhou dobu. Nemyslím si, že na této praxi je potřeba něco zásadního měnit. Otázkou je, že potom dejme tomu soudní proces nebo soudní přezkum v případě odebrání trvalého pobytu nebo v případě zákazu pobytu v obci trvá někdy až tři roky, takže tam je potom možná potřeba hledat nějaké legislativní nástroje, aby tato možnost, kterou by český stát měl mít, byla jednodušeji aplikovatelná a byla jednodušší, co se času týče.

O všech případných legislativních návrzích vlády, které by se této věci týkaly, jsem připraven Sněmovnu zpravit dejme tomu v rámci interpelace nebo v rámci nějaké poziční zprávy. Díky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Přestože rozprava byla ukončena, tak s přednostním právem pan předseda Okamura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuji za odpověď. Já bych jenom upřesnil to, jaká je naše představa. Já si myslím, že cizinci, kteří tady mají dlouhodobý nebo trvalý pobyt, tak by bylo záhodno, když neobdržují naše pravidla a páchají kriminální činy, aby jim byl ten pobyt ukončován. To znamená, já to řeknu na rovinu. Přece není možné, že někdo přijde do České republiky, v podstatě kromě svazků, to znamená třeba manželských, to znamená slučování rodiny, v podstatě oni si nás vybrali, ne že my jsme si je vybrali, to je myslím zásadní premisa, oni se sem pozvali, ne že my jsme je sem pozvali v drtivé většině, takže bychom očekávali a já bych očekával, že budou plnit naše pravidla a dodržovat naše zákony. To znamená, já bych byl velice rád, a říkám to zcela na rovinu, aby jakýkoliv cizinec s dlouhodobým či trvalým pobytem, který tady prostě páchá kriminální činnost a právě z mého pohledu závažným způsobem narušuje veřejný pořádek anebo ohrožuje bezpečnost České republiky, jenže to je ta vágní formulace, abychom jim ty pobyty prostě ukončovali, aby to tady byla výstraha i pro ty ostatní, aby se chovali řádně, protože nevím, proč by měl český řádný občan doplácet na to, že tady nějací cizinci, kteří nemají ani občanství, páchají nějakou trestnou činnost. Proto já bych skutečně, říkám na rovinu, byl rád, aby Česká republika postupovala tímto způsobem, protože jestli máme společný cíl ochránit naše občany, občany České republiky, kteří jsou mimochodem i našimi voliči na rozdíl od těch ostatních, tak proto se na to ptám a ptám se, jaká je v tomto ohledu politika České republiky, vlády a pana ministra, zdali je vůle směřovat to k tomu, aby se skutečně ukončovaly pobyty cizím státním příslušníkům, kteří tady nedodržují naše pravidla.

Říkáte, že to trvá tři roky. To víme, to já už tady po tom volám dlouhá léta, že je potřeba zpružnit český soudní systém. Já jsem a i za hnutí Úsvit jsme říkali mnohokrát návrh třeba na časově omezený mandát soudců, aby až do důchodu to

neměli jisté, a tím pádem bychom je motivovali také k nějaké zvýšené činnosti, zvýšené aktivitě, protože souhlasím s tím, že tři roky čekat na soud, to tady zažíváme všichni v různých včech, ať je to rozvod, nebo něco jiného. To opravdu nemá s demokracií nic společného.

Ale chci se zeptat, jestli pan ministr bude mít vůli připravit v tomto ohledu nějaké legislativní řešení, anebo jestli na základě stávající legislativy je politický náhled na to, že bychom měli ukončovat pobyty cizincům s trvalými či dlouhodobými pobyty tak, aby skutečně byli co nejméně motivováni páchat tady tu trestnou činnost, protože trestná činnost cizinců stoupá v České republice. Proto o tom hovořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Skončili jsme podrobnou rozpravu, budeme tedy hlasovat o usnesení, tak jak jej navrhl pan zpravodaj pan poslanec Václav Klučka. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o usnesení výboru pro bezpečnost, tak jak jej přednesl pan poslanec Václav Klučka. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 43, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 123, proti žádný. Návrh byl přijat.

Já děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji a předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní a pánové, budeme pokračovat, a to bodem

124.

Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2013, Vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2013 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 /sněmovní tisk 239/

Pan ministr vnitra je připraven, prosím tedy pana Milana Chovance, aby se ujal slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vám představil materiál s názvem Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2013, Vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2013 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014.

Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2013 popisuje předloňské významné události a trendy, které se právě v této oblasti udály. V první pasáži zprávy jsou informace o vývoji pravicové i levicové extremistické scény na celorepublikové úrovni. Nejvýznamnější událostí v roce 2013 byla série protiromských demonstrací trvajících od května do října tohoto roku. Tato shromáždění poukázala nejen na rizika aktivního zapojení místní populace, ale i na vypuknutí dalších výtržností v místech, která nebyla identifikována jako problémová. Později se cílem demonstrací staly policejní složky. Protestní shromáždění krajní pravice mobilizovala i scénu odpůrců. K občanským aktivistům a zástupcům romské minority se připojili i stoupenci krajní levice, k vzájemným střetům však docházelo případně velmi okrajově.

V první části zprávy jsou uvedeny informace o počtu a charakteru akcí, o struktuře a počtu příznivců. Detailně jsou rozebrány jednotlivé subjekty. Na pravicové extrémní scéně je to pak zejména Dělnická strana sociální spravedlnosti, Dělnická mládež či militantní neonacistické buňky. Z hlediska levicových extremistů jsou k dispozici poznatky o scéně například marxisticko-leninské a dalších. Celkově bylo v roce 2013 na území České republiky spácháno 211 trestných činů s extremistickým podtextem, což představuje 0,06 % celkového objemu kriminality. Jednalo se o stejné procento jako v roce předešlém, tedy v roce 2012. Poslední pasáž reflektuje významné zahraniční události a trendy, které měly dopad na tuzemskou scénu

V samostatném dokumentu je obsaženo vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2013. Těžiště aktivit se soustředilo na zvládání extrémních shromáždění a jejich předcházení. Jednalo se například o záležitosti policie, například trénink, vzdělávání, využití antikonfliktních týmů, či směr právní, například školení, metodická činnost v oblasti shromažďovací agendy. Na Ministerstvu vnitra k tomu byla zřízena speciální pracovní skupina.

Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 zadávala celou řadu nových úkolů. Těžištěm aktivit by se měly stát tyto oblasti: prevence v sociálně vyloučených lokalitách, zvládání protiromských pochodů, pomoc obětem extremistické trestní činnosti a jejich ochrana, cílená represe proti neonacistům a chuligánům, eliminace individuálních excesů ze strany takzvaných osamělých vlků.

Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 nemá žádné dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty.

Materiál byl loni v dubnu vzat na vědomí Bezpečnostní radou státu, dne 21. května jej schválila vláda. Dne 4. září 2014 byl vzat na vědomí a doporučen k předložení Poslanecké sněmovně, a to výborem pro bezpečnost.

Aktuální témata hrozeb spojených s náboženským extremismem řeší jiný samostatný dokument, a to je Strategie boje proti terorismu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra Milanu Chovancovi. Konstatuji, že zprávu projednal výbor pro bezpečnost, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 329/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Václav Klučka za nepřítomnou zpravodajku Janu Černochovou, po

dohodě ve výboru, nebudeme tedy o tom hlasovat, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Pěkně děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi tedy, abych vám podal informaci o 42. usnesení výboru pro bezpečnost z 11. schůze uskutečněné dne 4. září 2014 ke Zprávě o extremismu na území České republiky v roce 2013, Vyhodnocení plnění koncepce boje proti extremismu pro rok 2013 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014, sněmovní tisk 239.

Výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova prvního náměstka ministra vnitra doktora Jiřího Nováčka, po zpravodajské zprávě zpravodajky výboru magistry Jany Černochové a po obecné a podrobné rozpravě

- 1. bere na vědomí Zprávu o extremismu na území České republiky v roce 2013, Vyhodnocení plnění koncepce boje proti extremismu pro rok 2013 a Koncepci boje proti extremismu pro rok 2014:
- 2. pověřuje předsedu výboru pro bezpečnost, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;
- 3. ukládá zpravodajce výboru, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky což jsem v jejím zastoupení provedl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Tomio Okamura. Jinou přihlášku zatím nemám. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mě tady skutečně – nevím, jestli mě to zaráží, nebo jestli jsem zklamaný, že tady se vždycky – já už jsem byl takhle v Senátu a teď jsem ve Sněmovně a vždycky se tady projedná nějaká taková zpráva, půlka sálu tady není, zbytek si povídá, pak se jenom zdvihne ruka a jde se dál.

Vážení přátelé, takhle to přece nejde! My bychom měli nejenom odsouhlasovat a zdvihat ruku pro tyhle zprávy, ale zároveň bych očekával od vlády také koncepci řešení, aby k takovým jevům nedocházelo, samozřejmě funkční koncepci, která by skutečně zabírala. Kromě represe nebo nějakého vyhodnocování zprávy bychom se měli pobavit přece o tom, co jsou příčiny toho, že občané demonstrují například proti Romům. A to nikdo nepojmenovává.

Opět mám otázku na pana ministra: Jaký názor je vlastně ve skutečnosti extrémní? Jaká je vlastně skutečná definice? Já vím, že jste říkal, že o tom budeme mluvit v jiném bodu, proto to nebudu do hloubky rozebírat. Když cizinec s dlouhodobým pobytem, předseda muslimských obcí pan Alrawi, veřejně říká při svém kázání větu: Abyste se naučili nenávisti k neuznání Alláha, tedy nenávisti vůči všem nevěřícím v islám – tedy i mně, já nevím, kdo tady z vás je věřící v islám, ale já

určitě ne, a zároveň vyzývá, aby rodiče bili své děti už od deseti let, že už je to ten vhodný věk, kdy je můžou bít, pakliže se nechtějí modlit k Alláhovi. Takže tento názor evidentně extrémní není, protože policie nekoná a ani není aplikován paragraf zákona o pobytu cizinců v České republice a není to ani proti veřejnému pořádku ani ohrožení bezpečnosti. Takže toto extrémní není v České republice.

Ale – extrémní jsou občané v Českých Budějovicích, kteří demonstrují proti Romům. To se ve zprávě objeví. Já to považuji za absolutně skandální, vážení přátelé, takové posuzování! Občan, který je naopak diskriminován a šikanován, slušný občan, který si ještě platí v těch Českých Budějovicích policii, která má chránit jeho, a romští spoluobčané se těmto daňovým poplatníkům smějí z oken paneláků, vysmívají se jim do obličejů, tak tito občané, kteří platí daně jako ovce na nějaké nepřizpůsobivé skupiny, tak se objeví ve zprávě o extremismu. To se mi snad úplně zdá! A naopak, to je jedno kdo, jestli cizinec nebo necizinec, který tady hlásá otevřenou nenávist vůči nám všem, tak se vůbec nic neděje, policie nekoná. Ale to tam pan ministr ještě nebyl, takže naopak já mám tady na něj pochvalu vzápětí.

Není to náhodou úplně naopak? Vždyť to je absolutní chaos v našem státě. Měli bychom si jasně definovat, co tady vlastně chceme prosazovat.

Já dojdu ještě k dalšímu bodu, co jsem chtěl říci.

Důvody tohoto chování, vážení přátelé, to jsem říkal na úvod. My si tady vždycky jenom odsouhlasíme zprávu, ale musíme přece potírat důvody. A pakliže – já nevím – nadpoloviční většina občanů není spokojena s chováním romské minority, tak přece musíme udělat maximum pro to, aby se to změnilo, to jsou také čeští občané.

Ale tady pan zbytečný ministr, pan ministr Dienstbier, kdy včera i Sněmovna hlasováním rozhodla, že ho vlastně už ani nechce poslouchat u některých zákonů, že si raději pozve někoho jiného, tak pan zbytečný ministr – musím říci, že nevím, jestli bez práce, ale předstírá nějakou práci – žádnou funkční koncepci nenavrhl. Naopak vidíme, že je to přesně naopak, a situace v české společnosti se jen zhoršuje.

Já chci jenom říci, že bychom měli jasně identifikovat, v čem je majoritní společnost nespokojená, a pokusit se nastavit pravidla – bez politické korektnosti, vážení přátelé, naopak politicky nekorektně, otevřeně. A v tom pana ministra Chovance chválím, protože je jeden z mála politiků, který dokáže mluvit politicky nekorektně, což je dobře, že má sociální demokracie v řadách možná jednoho, možná dva, možná tři, ale pár politiků, kteří opravdu mluví otevřeně. Ať souhlasíme, nebo nesouhlasíme, vždycky je to dobře, když jsou politici, kteří mluví na rovinu. Aspoň je něco k diskusi.

To je to, co mi tady chybí. Absolutně chybí koncepce této vlády, která by byla použitelná a skutečně řešila tyto nálady v české společnosti, oprávněné nálady majority. Zcela oprávněné nálady. Je úplně skandální, že slušní občané se ocitají v důvodové zprávě o extremismu a ti neslušní se tam neobjevují. To je opravdu vrchol, to je neuvěřitelné, vám říkám.

Další věc. Takže já se znovu ptám a chtěl bych se na to zeptat otevřeně pana ministra vnitra, jestli by mi odpověděl, zdali vyjádření pana Alrawiho, předsedy muslimských obcí České republiky, je z jeho pohledu extrémní, či nikoliv. Už jsem to tady citoval dvakrát. Jsou to krátké větičky. Říká doslova v kázání: Abyste se naučili nenávisti k neuznání Alláha, tedy to znamená k nenávisti vůči nám všem nevěřícím v islám, a zároveň v následujících vteřinách žádá, že když už je dětem deset let, můžete je bít, když se nebudou modlit. Stejně tak jeho kolega v brněnské mešitě říká větu, že sionistický stát nemá právo na existenci, stát uznaný OSN.

Ať jsme zastánci, nebo ne, já se na to ptám. Rád bych od pana ministra slyšel, zdali toto je extrémní názor, nebo ne. Ano, nebo ne. To je vše. Já říkám, je to extrémní a měli bychom to postihnout a takovému člověku bychom měli ukončit pobyt v České republice.

A další věc, a to je, musím říci, pochvala panu ministrovi, protože to, co se děje tady v České republice, kdy v loňském roce byl zátah v mešitě na Černém Mostě, zátah policie kvůli té nenávistné knize Základy tauhídu, a já musím pochválit pana ministra, protože já jako jeden z mála jsem se už loni zastával Policie České republiky, která se na základě mediální štvanice musela málem omlouvat za ten zásah proti této extremistické a radikální knize. Pan ministr policii podržel a málem ovšem byla manipulována Policie České republiky, že se musela omlouvat za ten zásah. Takže to je důležité v těchto okamžicích, podržet tyto orgány, aby se nebály v tomto případě zasahovat.

Já jenom řeknu dvě krátké věty, o co se v té knize jedná, nebudu zdržovat. A jsem rád, že i Policie České republiky, jak jsem se dočetl v médiích, má dokonce několik odborných posudků, že ten zásah byl oprávněný. Říkal to pan Robert Šlachta.

Kniha mimo jiné připomíná jeden z principů islámského práva a tou je nerovnoprávnost nevěřících s muslimy před Alláhem a jeho zákony. Píše, a cituji, jednu větu: "Obnáší to i skupinový závazek, že zavedeme Alláhovy zákony všude na zemi. A proto jsou věřící v Alláhových očích vysoko nadřazeni nevěřícím, protože přijímají své odpovědnosti." A dále kniha v jiné větě dovozuje, že stávající demokracie, to znamená náš systém, odporují islámu a víře v Alláha. A opět cituji jednu větu. Jelikož termín ibada znamená naprostou poslušnost a Alláh je považován za nejvyššího zákonodárce, tak zavedení světských právních systémů, to znamená i našeho, jež se nezakládají na Alláhových zákonech šaríja, je aktem nevíry v Alláhem zjevené zákony, píše autor na 26. straně. Takže takováto kniha.

Podle mého názoru zcela oprávněný zásah policie, ale jak je vidět, tak ještě se policie málem musela za ten zásah omlouvat. A když si ti muslimové roztáhli koberce vedle Ministerstva vnitra, jestli si na to pamatujete, s tímto panem Alrawim v čele, který tady hlásá takového věci, tak ještě jim tady málem multikulti scéna zatleskala, a naši pravdoláskaři v čele s panem Dienstbierem, s paní Šabatovou, možná i s panem Halíkem.

To znamená, já opravdu v tomto ohledu podporuji pana ministra, protože se zachoval statečně a má názory, s kterými mnohdy souhlasím. Ale jenom bych

poprosil odpověď na tu otázku, co je to ten extremismus. Tam by mě zajímalo ano – ne, ta vyjádření pana Alrawiho a samozřejmě to předtím, co jsem říkal, ten celkový náhled, nebo zdali bude předložena nějaká strategie vlády, abychom se skutečně zamysleli nad příčinami nespokojenosti té majority. Nikoliv že za to může majorita a že majorita jsou rasisté a xenofobové. To je přece úplný nesmysl. To by tady bylo 80 % nebo 90 % xenofobů a rasistů, kteří nejsou spokojeni s těmi různými nepřizpůsobivými menšinami. To znamená ne nějakou nesmyslnou strategii, ale skutečně reálnou strategii, která by to uvedla na správnou míru. A já říkám, že nejlepší strategie je přinutit lidi pracovat. Práce a čest. Ostatně to už je heslo, které říkal v minulosti někdo jiný, ale platí, mimochodem, vážení přátelé, dodnes a trošku na to zapomínáme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomio Okamurovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Roman Váňa, pak eviduji přihlášku pana ministra. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Já bych chtěl požádat pana předsedu Okamuru prostřednictvím pana předsedajícího, aby neurážel občany České republiky, že jsou ovce. Nemyslím si, že je to vhodné z tohoto místa takto říkat. To zaprvé.

A zadruhé bych ho chtěl požádat, aby Poslaneckou sněmovnu, nebo alespoň mě neoslovoval slovem přátelé. Nejsme přátelé a to říkám ze svého pohledu. A z pohledu pana Okamury, slyšel jsem, že v Úsvitu se nesmí přátelit s jinými politiky stejně, takže myslím, že to není vhodné. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Romanu Váňovi. Nyní pan ministr vnitra. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem zrovna chtěl pochválit práci bezpečnostního výboru, v jehož čele je Roman Váňa. A není to proto, že jsme ze stejné politické strany a jsme přátelé, my si tak i říkáme dokonce, ale je to proto, že ten výbor hledá cesty. My nemůžeme na fóru Poslanecké sněmovny, na plénu si myslet, že najdeme nějaký samospásný materiál. To je o tom, abychom ho hledali ve výborech, a Roman Váňa tu úlohu se svými kolegy z výboru plní velice dobře. A to při diskusi s policejním prezidentem, dejme tomu se zástupci GIBSu. Ale byl jsem naposled na schůzce, kde byly všechny tři naše tajné služby, zástupci výboru, a o těchto tématech jsme velice podrobně hovořili.

Já si myslím, že Česká republika v minulosti zapomněla na to, že bezpečnostní prostor je potřeba rozvíjet, a úsporná opatření se dotkla například takových věcí, jako bylo snížení kapacit BIS o 20 %. Já tu nechci řešit škrty a další věci. Nechci tady atmosféru v Poslanecké sněmovně jitřit. Ale sebrat BIS v době, kdy se bezpečnostní

rizika výrazně zvyšovala, 20 % jejích kapacit, prostě dobře nebylo. Jsme na začátku nového trendu a nového postupu, kdy vláda a Poslanecká sněmovna musí najít peníze a odvahu k tomu, aby řekla, že bezpečnostní prostor je důležitý. Pokud to neuděláme, dáme prostor populistům.

K vaší otázce, prostřednictvím pana předsedajícího vážený pane poslanče Okamuro, k tomu, jestli to je, nebo není trestní čin, to, co říkal ten zástupce muslimské komunity. Já to nevím. Jestli se mě ptáte, jestli se mi ty výroky líbí, no tak se mi nelíbí. Stejně tak se mi nelíbí ani výroky o 11. září, které jsem někde zachytil, i o tom, že bychom měli umožnit aplikaci práva šaríja. Ale nemyslím si, že politici české vlády by měli eskalovat tento problém. Ten problém v muslimské komunitě se týká její naprosté minority a já bych byl nerad, abychom toto přenesli na základní eskalaci mezi českou vládou a vyznavači určitého náboženství. To o tom určitě není.

Ten zásah se ukázal jako oprávněný. Posudek, který má policie v minulých týdnech k dispozici, prokazuje, že ta kniha byla závadová, to znamená, náš postoj tehdy se dnes ukazuje jako legitimní a správný. A to je asi vše, co jsem v současné době k té věci schopen říci.

V otázce různých příprav, kdy stát analyzuje, řeší svoje problémy a záměry v bezpečnostní oblasti, těch analýz je velké množství. Já jsem připraven, pokud bude Poslanecká sněmovna chtít, ty analýzy nasdílet a de facto poslancům napsat odkazy na veřejně dostupné analýzy Ministerstva vnitra v oblasti prevence kriminality. Dejme tomu, dneska je velmi aktuální kyberzločin. To je otázka NBÚ, který je v současné době garantem boje v této oblasti. A to je možná také na samostatný seminář, primárně s výborem bezpečnostním, případně výborem pro obranu.

Mohli bychom mluvit dlouhé a dlouhé hodiny. Takže jednoduchá odpověď na tu otázku: Nevím, ale každý občan České republiky, ať už má občanství, nebo trvalý pobyt, je zodpovědný za své výroky. A pokud se takové výroky dějí, já předpokládám, že minimálně po dnešní diskusi v Poslanecké sněmovně policie tyto výroky prověří. A bude prověřovat výroky každého takového člověka žijícího na území České republiky, zda se nedopouští trestného činu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Mám jinou přihlášku do rozpravy. Ano, pan předseda Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tak teď jsem byl upozorněn, že zrovna možná byla špatně pochopena slova, protože někdo z poslanců zřejmě nerozumí slovům politická nekorektnost. To byla pochvala panu ministrovi, protože být politicky nekorektní je správné z mého pohledu. Ne že nekorektní, ale politicky nekorektní, což znamená, že mluví na rovinu, to, co si myslí.

A jenom tady na pana poslance Váňu. Já jsem se musel zeptat, jak se vlastně jmenuje, protože já jsem ho tady ve Sněmovně upřímně řečeno nezaregistroval, takže jsem se zeptal kolegů, kdo to vlastně mluvil tady vůči mně. Takže děkuji, že jsem si vás všiml teď, když jste vystoupil na mikrofon, abych na vás vůbec zareagoval.

Ale já jsem říkal, že stát dělá z občanů ovce, že platí daně. Ano, vy v ČSSD jste vyždímali občany tak, váš premiér Stanislav Gross, 100 milionů korun, nějak zázračně zbohatl. A odkud asi zbohatl? Vyždímali jste z lidí daně, vy, ČSSD, pane Váňo prostřednictvím pana předsedajícího. A kdo myslíte, že mu to zaplatil? Vy z kapsy, nebo nějaký privátní podnik? Váš premiér pan Sobotka – privatizace OKD. Ernst and Young, světová auditorská firma, sdělila, že ta privatizace je předražená minimálně o 20 miliard. A kdo že to zaplatil, tu privatizaci OKD? Já myslel, že daňoví poplatníci ze svých daní, pane Váňo! Nebo vy? Nebo soukromá firma? Ano, panu Bakalovi to šlo do kapsy eventuálně! Respektive ten měl tu privatizaci levnější.

Ale vážený kolego, že vy tady mě napadnete na výraz, že já jsem řekl, že občané tady platí jak ovce daně, jsou ždímaní státem, a pak mají nedůstojné důchody kvůli vašim vládám, většina lidí do 10 tisíc, že se často senioři kvůli vašim vládám, i dalším samozřejmě, rozmýšlejí, jestli koupí o Velikonocích, které budou za chvíli, plato vajec navíc, nebo ne, tak to tedy je absolutně drzost, pane Váňo prostřednictvím pana předsedajícího! Já jsem v žádné vládě nebyl. Vy jste zadlužili zemi až po uši. Budou to splácet i další generace, včetně našich dětí. Nevím, jestli máte děti. A vy ještě říkáte, že občané nejsou ždímáni z daní. No tak, ano, já vám to tady zopakuji ještě jednou. Občané tady platí daně jako ovce kvůli takovým, jako jsou vaše vlády, stát je zadlužený až po uši, a nemají ani na důstojné sociální zabezpečení. Dva miliony lidí jsou na hranici chudoby, pane Váňo prostřednictvím pana předsedajícího. Vy asi žijete v nějakém akváriu tady ve Sněmovně nebo na Marsu. Vy jste byli u vlády!

Vy máte funkci za 100 tisíc měsíčně. Vy máte funkci za 100 tisíc měsíčně, jste předseda výboru, a vy tady vykládáte ještě takovéhle věci? Dva miliony lidí na hranici chudoby díky i vašim vládám, na děti, na jejich sociální péči, se sbírají plastová víčka, a vy tady říkáte, nebo máte ještě nějaký jiný pocit. Měl byste jít na ulici a zeptat se, co si o tom lidé myslí. Ano, platí daně, stát z nich ždímá daně jako z nějakých ovcí a jsou samozřejmě s tím vrcholně nespokojeni. A podílela se na tom i vaše vláda. Takže tak jsem to myslel, a jestli to chcete rozporovat, tak si to rozporujte, já už na vás reagovat nebudu, ale pevně si za tím stojím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktické poznámky pana poslance Chvojky, Váni a Zlatušky. První pan poslance Chvojka. Prosím, pane poslanče, máte slovo, faktická poznámka.

Poslanec Jan Chvojka: Já jsem chtěl reagovat na svého ctěného – a také nechci říct přítele, protože to opravdu není přítel – předřečníka pana Okamuru. On říkal, že nikdy ve vládě nebyl. Nemusíte se bát, ani tam nikdy nebudete. A nebudete už nikdy ani ve Sněmovně, protože vy tady končíte. S tou svou rétorikou, s tou prostě nikoho nezaujmete. Nejde vám to.

Druhá věc. Vy jste říkal něco o tom, a urazil jste mého přítele Romana Váňu, jak kdo tady vysává stát, jak tady vysáváme občany, jak jsou ti občané ovce. Já bych řekl, že kdo je tady ovce, to je těch devět členů, nebo osm členů hnutí Úsvit, toho podivného hnutí, které dostává, ždímá ty peníze z toho státu, dostává vysoké

milionové příspěvky na svou činnost, a z těch příspěvků, které toto hnutí dostane, pak vám chodí ty odvody za to, že jste dělali nějakou rádoby kvazikampaň. Takže kdo tady ždímá nejvíc stát, to je tak hnutí Úsvit, s.r.o. A nikdo jiný. Vy jste ten největší lupič. (Ohlas v sále, potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Roman Váňa, poté pan poslanec Zlatuška. Pan kolega Váňa se odhlásil, pan poslanec Zlatuška bude mít slovo k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, předně bych chtěl poděkovat panu poslanci Váňovi za to, co zde říkal. Souzněl i se mnou. Děkuji mu za to.

Druhá poznámka k tomu, čeho jsme zde byli svědky. Jednací řád stanoví, že poslanci na sebe přímo nepořvávají, neoslovují se přímo a oslovují se prostřednictvím předsedajícího. To, co jsme zde viděli, bylo pořvávání jednoho poslance tady odtud na druhého v lavici, do kterého byla občas vložena formulace "prostřednictvím předsedajícího", ale evidentně to bylo přímé oslovování poslance. Domnívám se, že byste, pane předsedající, měl v takovém případě zakročit a odnímat slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zlatuškovi. Já budu přísnější na kolegy. Abych uklidnil situaci, budu konstatovat omluvy, které nevím, jestli byly konstatovány, protože při přejímání řízení jsem se s místopředsedou Gazdíkem nedohodl. Čili omlouvá se od 14.30 hodin pan kolega Babiš a do 14 hodin pan poslanec Sedláček.

Nyní s přednostním právem – nebo s faktickou poznámkou, pane předsedo? S faktickou poznámkou pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, já se domnívám, že poznámka, která padla před chvílí, je naprosto správná, ale padla pozdě. Já jsem přesvědčen, že pravidla se mají dodržovat, ale pak se musí dodržovat všechna. Ono je těžké nejprve porušit lustrační zákon, potom porušit zákon o rozpočtových pravidlech, potom porušit zákon o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových a porušovat z hlediska arogance většiny vládní koalice všechny zákony, které se nám nehodí, a pak se dovolávat jednoho zákona, který zrovna chceme dodržovat. Kdybychom ta pravidla dodržovali od začátku všechna a důsledně, pak k takovým věcem nemůže docházet. (Poslanci TOP 09 tleskají.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Přistupujeme k rozpravě podrobné. O slovo se nikdo nehlásí, ale požádám ještě pana zpravodaje, aby se minimálně přihlásil k usnesení, které přečetl v obecné rozpravě. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Velmi správně jste odhadl moji roli, protože já se hlásím k usnesení, které jsem jako usnesení výboru pro bezpečnost přednesl v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pokud nikdo další v rozpravě podrobné nevystoupí, bude jediné hlasování o návrhu usnesení, který přeložil výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny v tisku 239/1.

O tomto návrhu budeme hlasovat v hlasování pořadové číslo 44, které zahajuji a ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 44, z přítomných 158 pro 127, proti nikdo. Návrh byl přijat. Usnesení bylo schváleno, děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím bod číslo 124

Pokračovat budeme bodem číslo 125, to je

125. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2013 /sněmovní tisk 273/

Z pověření vlády uvede tento tisk ministr vnitra Milan Chovanec a já ho žádám, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, usnesením vlády ČR číslo 548 ze dne 9. července 2014, kterým byla schválena Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky pro rok 2013, bylo uloženo ministrovi vnitra tuto zprávu odůvodnit v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR.

Zpráva, kterou předkládám, má informativní charakter. Popisuje situaci v oblasti legální a nelegální migrace, mezinárodní ochrany a integrace cizinců na území České republiky a přináší základní analýzu migračních trendů. Současně poskytuje informaci o legislativních aktivitách týkajících se zákona o pobytu cizinců, tedy zákona č. 326/1999 Sb., a zákona o azylu, tedy zákona 325/1999 Sb., a zákona o zaměstnanosti, tedy zákona č. 435/2004 Sb. Zpráva rovněž věnuje pozornost hodnocení schengenské spolupráce v rámci Evropské unie a v rámci schengenského hodnocení České republiky, jehož hlavní část se uskutečnila již v roce 2012. Dále se zpráva věnuje oblasti vízové politiky, problematice provádění readmisních dohod a dobrovolných návratů, zahraniční rozvojové spolupráci České republiky, projektů Ministerstva vnitra, které jsou zaměřeny na specifické kategorie cizinců. Dále jsou zde popisovány humanitární projekty a migrační projekty. Zpráva též charakterizuje trestnou činnost cizinců páchanou na území České republiky.

Ze skutečností ve zprávě uvedených vyplývá, že situace v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2013 nedoznala zásadních změn proti vývoji v několika posledních letech a migračně-bezpečnostní situaci v České republice lze z tohoto hlediska hodnotit jako situaci stabilní.

Dovolte mi nyní pár aktuálních dat k roku 2014. Ke dni 31. prosince 2014 bylo evidováno 451 923 cizinců s povoleným přechodným či trvalým pobytem na území České republiky, to je o 10 387 osob více než na konci roku 2013. Cizinci tak tvoří v současné populaci v České republice zhruba 4 %.

Z této zprávy a z těchto analýz vyplývají následující trendy: V České republice již žije více cizinců se statutem trvalý pobyt, a to 251 tisíc, než se statutem přechodný pobyt, kde tento statut má v současné době cca 200 tisíc cizinců. Jde o důsledek ekonomické krize, kdy od roku 2008 je příchod cizinců víceméně stabilní. Počet cizinců ze zemí mimo Evropskou unii je 266 tisíc, z nichž téměř dvě třetiny, 67 %, pobývají na území s trvalým pobytem. Počet cizinců ze zemí Evropské unie je 185 tisíc, nicméně občané tohoto prostoru se nemají povinnost registrovat a reálné číslo je tedy pravděpodobně vyšší.

Z těchto občanů Evropské unie je zde nejvíce Slováků, zhruba 90 tisíc, potom jsou zde občané Německa a Polska, zhruba po 19 tisících. Nově příchozích cizinců je tedy přibližně 15 tisíc ročně s tím, že více než polovina přichází na vzdělávací aktivity v České republice, zhruba 61 %, v posledním roce se opět zvyšuje i účel pobytu, a to je účel zaměstnání, zhruba 15 %.

Z hlediska tranzitní nelegální migrace Česká republika nebyla součástí hlavních migračních tras. Cizinci byli zajišťováni především pro nelegální pobyt na území České republiky, zhruba 95,7 % z celkového počtu cizinců zajištěných v souvislosti s nelegální migrací na území České republiky, takže to číslo je téměř absolutní. Za 12 měsíců roku 2014 bylo v souvislosti s nelegální migrací zajištěno 4 822 osob. Ve srovnání se stejným obdobím předchozího roku se jedná o nárůst o zhruba 670 lidí.

Dne 4. září 2014 projednal zprávu výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a svým usnesením číslo 43 ji vzal na vědomí.

Domnívám se, že materiál vyhodnotil stanovenou problematiku v roce 2013 v souladu s usnesením vlády, a proto bych vás chtěl požádat, abyste předloženou zprávu vzali na vědomí. Děkuji za pozornost, dámy a pánové.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra Milanu Chovancovi a konstatuji, že zprávu projednal výbor pro bezpečnost, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 273/1. Požádám pana zpravodaje výboru poslance Josefa Zahradníčka, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny, a poté otevřu všeobecnou rozpravu k tomuto tisku. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji. Příjemný dobrý den. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, zpravodajská zpráva ke sněmovnímu tisku 273, a to ohledně situace v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2013, kterou celkově podrobně okomentoval zde přítomný pan ministr a nemusím ji, doufám, nijak doplňovat. Také bych mu chtěl poděkovat za to, jak zprávu doplnil o informaci o stavu v roce 2014.

Výborem pro bezpečnost byla zpráva projednána na 11. schůzi dne 4. září letošního roku a výbor přijal ke zprávě usnesení číslo 43, které cituji:

Usnesení číslo 43 výboru pro bezpečnost z 11. schůze uskutečněné dne 4. září roku 2014 ke Zprávě o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2013, sněmovní tisk číslo 273.

Výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova prvního náměstka ministra vnitra dr. Jiřího Nováčka a po zpravodajské zprávě zpravodaje výboru Josefa Zahradníčka a po obecné a podrobné rozpravě

- 1. bere na vědomí Zprávu o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2013;
- 2. pověřuje předsedu výboru pro bezpečnost, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;
- 3. ukládá zpravodaji výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, a ptám se, kdo se hlásí z místa k otázce migrace a integrace. Nikoho nevidím, všeobecnou rozpravu končím. Přistoupíme k podrobné rozpravě, tam také nemám žádnou písemnou přihlášku, jen žádám, aby pan zpravodaj zopakoval to, co tu bylo nejméně dvakrát řečeno, že bereme zprávu na vědomí.

Poslanec Josef Zahradníček: Doporučuji proto Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vzala zprávu na vědomí. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Končím podrobnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není, takže můžeme hlasovat.

Budeme rozhodovat hlasováním pořadové číslo 45, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro usnesení, které nám předložil výbor pro bezpečnost. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 45. Z přítomných 154 poslanců pro 108, proti nikdo. Návrh byl přijat. Vzali jsme zprávu na vědomí. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 125.

Podle schváleného pořadu schůze máme před sebou bod číslo

118.

Zpráva o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury České republiky pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky za rok 2013 /sněmovní tisk 196/

Předloženou zprávu projednal výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 196/1. K tomuto bodu jste zároveň obdrželi sněmovní dokument 858, který obsahuje usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu číslo 55 z jeho 6. schůze z 29. května minulého roku.

Prosím, aby se ujala slova zpravodajka výboru paní poslankyně Anna Putnová a informovala nás o jednání výboru a přednesla návrhy usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jak už bylo řečeno, budeme se zabývat zprávou Kontrolní rady Technologické agentury České republiky, která nás vrátí do roku 2013.

Orgánem Technologické agentury České republiky je i Kontrolní rada, která má především kontrolní funkci rozdělování finančních prostředků Technologické agentury České republiky a hospodaření s majetkem státu, k němuž má Technologická agentura České republiky příslušnost hospodaření. Kontrolní rada předkládá Poslanecké sněmovně výroční zprávu o své činnosti. Předseda Kontrolní rady Technologické agentury České republiky předložil řádně zprávu o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury za období 2013 spolu s hodnocením plněných úkolů, jedná se o sněmovní tisk číslo 196, ze kterého jasně vyplývá, že v předmětném období plnila Kontrolní rada Technologické agentury České republiky všechny své zákonné povinnosti. Tato zpráva byla projednána dne 29. 5. 2014 na 7. schůzi výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a bylo přijato usnesení, kterým výbor doporučuje Sněmovně s touto zprávou vyslovit souhlas. Toto usnesení máte k dispozici jako tisk číslo 196/1. Je to usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovy ze 6. schůze dne 29. května.

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění místopředsedy Kontrolní rady Technologické agentury České republiky pana Holla, zpravodajské zprávě poslankyně Putnové a po rozpravě

- doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vyslovit souhlas se zprávou o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury České republiky za rok 2013. tisk 196:
- 2. pověřuje předsedu výboru poslance Jiřího Zlatušku, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;
- 3. pověřuje zpravodajku výboru poslankyni Annu Putnovou, aby toto usnesení přednesla na schůzi Poslanecké sněmovny.

Jak už bylo řečeno, dodatkem k této zprávě je také návrh na odměny členů Kontrolní rady Technologické agentury za jejich celoroční práci, který byl taktéž na výše zmíněné schůzi výboru po přijetí usnesení týkající se zprávy o činnosti projednán a bylo přijato usnesení, které máte k dispozici jako sněmovní dokument číslo 858 a kterým výbor doporučuje Sněmovně stanovit výši odměn jednotlivým členům Kontrolní rady Technologické agentury, jak je v něm uvedeno.

Přednesu tedy usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu ze dne 29. května 2014.

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění místopředsedy Kontrolní rady Technologické agentury pana Holla, zpravodajské zprávě poslankyně Anny Putnové

- 1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala toto usnesení: Poslanecká sněmovna stanoví dle § 36a odst. 8 zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje, v platném znění, výši odměn členům Kontrolní rady Technologické agentury České republiky takto: prof. Petr Štěpánek 87 500, Ing. Milan Holl 67 500, prof. Ladislav Musílek 72 600, dr. Karel Novák 65 400, prof. Josef Psutka 69 400, Mgr. Michal Šedivý 62 400, doc. Pavel Václavek 59 200, prof. Petr Vavřín 56 000;
- 2. pověřuje předsedu výboru poslance Jiřího Zlatušku, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;
- 3. pověřuje zpravodajku výboru poslankyni Annu Putnovou, aby toto usnesení přednesla ve schůzi Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce paní poslankyni Anně Putnové za její zpravodajskou zprávu i konstataci jednotlivých usnesení. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo do rozpravy hlásí z místa. Nikoho nevidím. Všeobecnou rozpravu končím.

Budeme tedy hlasovat o přednesených návrzích, a to pravděpodobně jednotlivě. To znamená, nejdříve o tom, že souhlasíme se zprávou, to není vzetí na vědomí, ale souhlas se zprávou, a potom bychom hlasovali o odměnách jednotlivých členů

Kontrolní rady. Ptám se, jestli je výhrada proti tomu, abychom je hlasovali všechny najednou, nebo chcete jednotlivě.

Poslankyně Anna Putnová: Domnívám se, že to musíme hlasovat samostatně. Je to jeden tisk, ale dva body.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je samozřejmé. Dvě hlasování. Mně jde o to, jestli u jednotlivých členů Kontrolní rady můžeme hlasovat najednou. Nikdo nemá výhradu proti tomuto postupu. Děkuji vám.

Budeme nejdříve hlasovat o tom, že souhlasíme se zprávou Kontrolní rady, a to v hlasování pořadové číslo 46, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Pardon, omlouvám se. Prohlašuji hlasování 46 za zmatečné. Všechny vás odhlašuji. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přítomných, zahájím hlasování... Myslím, že už je to v pořádku.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 47 a ptám se, kdo je pro souhlas se zprávou Kontrolní rady. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 47 z přítomných 109 poslanců pro 109, proti nikdo. Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas se zprávou Kontrolní rady Technologické agentury.

Druhé hlasování – schválení odměn členům Kontrolní rady v hlasování pořadové číslo 48, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro schválení odměn. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 48 z přítomných 110 pro 104, proti nikdo. I tento návrh byl přijat. Schválili jsme tedy odměny členům Kontrolní rady. Děkuji paní zpravodajce a končím bod 118.

Naše jednání bude pokračovat bodem

66.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o mezinárodní silniční dopravě /sněmovní tisk 142/ - druhé čtení

Žádám, aby se slova ujal ministr dopravy Dan Ťok. Zároveň požádám pana poslance Pavla Holíka, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, aby potom odůvodnil zpravodajskou zprávu. Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, výcvik... Promiňte, já se omlouvám, bohužel se mi to... Ano. (Nalezen správný podklad.)

Předkládaná mezinárodní smlouva upravující silniční dopravu nahrazuje původní dohodou mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Socialistické federativní republiky Jugoslávie o mezinárodní silniční dopravě uzavřenou v roce 1963. Jelikož tato původní dohoda již nevyhovuje současným podmínkám, bylo nezbytné sjednat novou dvoustrannou smlouvu o mezinárodní silniční dopravě. Po vyjednávání byla smlouva podepsána dne 22. května 2013 v Lipsku.

Cílem navrhované úpravy je vytvoření komplexního rámce pro provozování nákladní a osobní silniční dopravy mezi oběma státy. Smlouva upravuje oblast nákladní a osobní silniční dopravy, zejména pak povolovací systém, typy přeprav, jež nepodléhají povolovacímu řízení. Smluvně již jsou rovněž upraveny povinnosti dopravců a sankce plynoucí z porušení smlouvy.

Text smlouvy je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky včetně závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii. Sjednání smlouvy nevyžaduje změny v českém právním řádu a nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu s ratifikací tohoto smluvního dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru dopravy Danu Ťokovi. Žádám zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Pavla Holíka, aby odůvodnil usnesení výboru, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 142/1. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, dovolte mi, abych přednesl usnesení zahraničního výboru z 10. schůze dne 21. května 2014 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o mezinárodní silniční dopravě.

Po odůvodnění náměstka ministra dopravy Ing. Ladislava Němce, zpravodajské zprávě poslance Pavla Holíka a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o mezinárodní silniční dopravě. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Ptám se, kdo se do ní hlásí, protože žádnou písemnou přihlášku nemám. Končím tedy rozpravu. Zájem o závěrečné slovo v tom případě nebude.

Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem, a to v hlasování pořadové číslo 49, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 49 z přítomných 112 pro 109, proti nikdo. Návrh byl přijat. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas, a došlo tedy k ratifikaci příslušné smlouvy.

Vzhledem k času nebudu zahajovat žádný jiný bod, jenom budu konstatovat omluvy, které došly předsedovi Poslanecké sněmovny. Potom ohlásím polední přestávku do 14.30, po které budou následovat ústní interpelace.

Ještě předtím paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Promiňte, jenom zdvořilá žádost, jestli byste při omluvách mohl též zmínit omluvy ministrů kvůli odpoledním interpelacím, abychom my, kteří interpelujeme, věděli, zda tady vůbec jsou příslušní ministři. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je důležité. Proto jsem považoval za nutné je konstatovat.

První tedy budu konstatovat omluvu od 17 hodin pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka. Čili pokud jste přihlášeni k této interpelaci, tak je tam jenom hodina pro něj.

Dále se omlouvá mezi 15. a 18. hodinou pan poslanec Bronislav Schwarz, pan poslanec Vlastimil Vozka mezi 15. a 19. hodinou. A paní místopředsedkyně Jaroslava Jermanová se omlouvá do 16 hodin. Pan poslanec Skalický se omlouvá mezi 14.30 a 17. hodinou. Dále se omlouvá paní poslankyně Balaštíková z 22. a 23. ledna z pracovních důvodů.

Teď mi připomněla svoji omluvu paní ministryně spravedlnosti Helena Válková a já ji tady najdu v dokumentech a založím ji do omluv. Jiný ministr se zatím neomlouvá kromě těch, kteří byli konstatováni ráno, a teď tedy pan ministr Němeček od 17 hodin a paní ministryně Válková. Od kolika hodin, paní ministryně? (Domluva s ministryní.) Zopakuji tedy omluvy, které byly konstatovány ráno. To znamená ministr Jiří Dienstbier, paní ministryně Michaela Marksová, pan ministr Jan Mládek, pan ministr Stropnický jenom na dopolední jednání, čili ten by tady měl být připraven. A pan ministr Ťok, který se omlouval taky jenom dopoledne, ale už přišel na ten bod. A paní ministryně Válková se omlouvá od 14.30, protože má jmenování soudců. Takže v tomto ohledu jsou to všichni ministři, kteří se omlouvají.

Dobrou chuť k obědu. (Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.) (Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, je 14.30 hodin a my budeme pokračovat v programu naší 25. schůzi Poslanecké sněmovny bodem

140. Ústní interpelace

Nejprve zahájíme ústní interpelaci na pana premiéra vlády České republiky Bohuslava Sobotku. První interpelaci dle vylosovaného pořadí přednese pan poslanec Miroslav Kalousek, který pana premiéra Bohuslava Sobotku bude interpelovat ve věci stavu přípravy státní služby s vazbou na čerpání evropských fondů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vážený pane premiére, v prosinci jsem měl tu čest vás interpelovat v otázce přípravy fiskální periody let 2013–2020 s tím, že uplynul již rok a není zatím negociován jediný program a jeho negociace je v nedohlednu. Paní ministryně Šlechtová na interpelaci, kterou jsem měl podobnou, si vyhradila právo mít stejnou dobu, jako měla Topolánkova vláda, tedy 18 měsíců, a přislíbila, že negociace tedy do těch 18 měsíců proběhne, což je do června letošního roku. Já jsem tuhle informaci přijal s uspokojením, nicméně nemohu říct, že bych tomu v tuhle chvíli věřil, neboť průběh služebního zákona a existence státní služby je podmínkou pro čerpání, a jakkoliv se nám podařilo schválit zákon o státní službě, mám pocit, že vláda již několik měsíců tvrdě spí a že přípravě státní službě bude a nebude, a tudíž ani nevíme, kolik nás to bude stát, nemáme-li předpis. Chybí pravidla pro organizaci služebního úřadu, chybí nařízení vlády stanovující obory služby a není vůbec připravena úřednická zkouška. Není-li připravena úřednická zkouška, pochopitelně nelze ukončit ani přechodné období.

Neumím si představit, doufám, že mě vyvedete z omylu, že tohle vše lze stihnout tak, aby do června letošního roku běžela státní služba bezchybně, a tím pádem bylo možné spustit čerpání fondů z Evropské unie. Pokud se mýlím, prosím vyveďte mě z omylu. Pokud se ale nemýlím, prosím, abyste řekl (upozornění na čas), jaké důsledky vyvodíte z toho, že nebudeme připraveni včas.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi a poprosím pana premiéra o odpověď na první interpelaci. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Dobrý den. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl určitě jak pana poslance Kalouska, tak všechny poslance a poslankyně ujistit o tom, že vláda dělá všechno pro to, abychom byli připraveni včas. Je to boj na dvou frontách. V první fázi je to naše snaha co nejdříve ukončit technická jednání s Evropskou komisí o podobě všech operačních programů. Chtěl bych informovat o tom, že u tří operačních programů jsou už technická jednání v zásadě ukončena. To jsou tři operační programy, které byly odeslány do Bruselu ještě v loňském roce. U naprosté většiny ostatních operačních programů předpokládáme, že budou odeslány teď, ještě v měsíci lednu, a v následujících týdnech budou u nich dokončeny technické negociace. Čili překážka a problém není na straně přípravy jednotlivých operačních programů. Tady si myslím, že vláda postupuje maximálně rychle.

To, co je samozřejmě problémem větším, ono to souvisí s tím, jak Česká republika byla připravena v oblasti tzv. obecných kondicionalit, to znamená podmínek, které jsou důležité pro to, abychom jednak byli schopni uzavřít dohodu o partnerství a potom tedy dosáhnout zahájení čerpání evropských prostředků. Jednou z těch klíčových podmínek bylo přijetí zákona o státní službě. Já jsem rád, že je v té věci jasno. Vzpomínám si na diskusi, která tady byla vedena v Poslanecké sněmovně ještě v loňském roce, kdy vláda předložila tento návrh zákona a vedli jsme debatu o tom, do jaké míry Evropská komise po nás vlastně požaduje přijetí zákona o státní službě, a já myslím, že teď je zcela evidentní, že je to klíčová podmínka, že to byla klíčová podmínka přijetí zákona o státní službě a jeho plná implementace pro to, abychom vůbec mohli začít čerpat evropské prostředky.

Teď ve středu budeme na jednání vlády projednávat aktualizovaný harmonogram přípravy všech podzákonných předpisů, které by měly vést k implementaci zákona o státní službě. Harmonogram už je připraven ze strany Ministerstva vnitra a je připraven tak, abychom všechny klíčové předpisy schválili během prvního pololetí letošního roku. To znamená, měly by být tyto předpisy připraveny tak, aby naprostá většina z nich prošla vládou ještě v první polovině roku 2015.

Chci připomenout, že jsme se zavázali v rámci dohody o partnerství, že urychlíme účinné zavádění zákona o státní službě, který vstoupí v účinnost 1. ledna roku 2015, zatímco všechny podstatné dokumenty pro jeho zavádění vstoupí v účinnost a budou plně uplatňovány do konce roku 2015. Ale současně se říká v dohodě o partnerství, že zákon musí být formálně schválen do doby, než budou přijaty programy evropských strukturálních a investičních fondů. Chci tedy konstatovat, že zákon již schválen byl, účinný je a naším cílem je, abychom také naplnili tu zbylou podmínku dohody o partnerství, to znamená, že všechny tyto předpisy vstoupí v účinnost a budou plně uplatňovány do konce roku 2015.

Intenzivně jednáme s Evropskou komisí. Chci zmínit zejména jednání, které se uskutečnilo 9. ledna letošního roku s cílem vyměnit si informace o implementaci zákona o státní službě. Na základě tohoto jednání jsme se dohodli, že Česká republika zašle Evropské komisi v co nejkratším termínu seznam všech prováděcích předpisů včetně aktualizovaného harmonogramu jejich zavádění. Budeme mít tedy zpracovaný

akční plán. Ten akční plán se bude vyhodnocovat. Předpokládáme tedy, že na přelomu ledna – února bude pokračovat další jednání s Evropskou komisí.

Pokud jde o přípravu na čerpání prostředků, chci zmínit to, že vláda už v loňském roce začala připravovat pravidla tak, abychom mohli vyhlašovat výzvy pro čerpání ještě před schválením programu, to znamená umožní nám to legislativa, a naším cílem je, abychom se připravili dostatečně tak, že by mohla vláda u jednotlivých připravených operačních programů už odsouhlasit systém vyhlašování výzev s tím, že by některé z těchto výzev mohly být vyhlášeny ještě během prvního pololetí letošního roku.

Tolik tedy velmi stručně k tomu, jakým způsobem vláda teď intenzivně pracuje na implementaci zákona o státní službě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi a pan poslanec Kalousek má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za odpověď, pane premiére. Obávám se, že kromě toho boje na dvou frontách, s kterými souhlasím, je potřeba přidat ještě frontu třetí a to je boj s vlastní neschopností. Jestli měsíc poté, co byl schválen o státní službě, vláda podle vašich slov příští týden bude schvalovat harmonogram, jak budou zpracovány zákonné normy, tak je to k smíchu. Ten harmonogram, jak jistě dobře víte, měla vláda schvalovat v době, kdy se zákon projednával, tak jako se to vždy dělá u těchto norem. I vaše slova mi jenom potvrdila, že jste tři měsíce spali, protože teď teprve budete projednávat harmonogram.

Nicméně beru na vědomí vaši informaci, že to během prvního pololetí schválíte a že tím tedy není ohrožen závazek paní ministryně Šlechtové, která tady před měsícem řekla, že do konce června budou znegociovány všechny programy, tak jako se to podařilo Topolánkově vládě, tedy 18 měsíců od vydání pravidel Evropské komise. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Pan premiér s doplňující odpovědí. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já souhlasím s tím, že by bylo určitě pozdě, kdybychom se začali zabývat harmonogramem přípravy těchto dokumentů až na jednání vlády, které bude přiští týden. Já chci pouze připomenout, že jsem zde uvedl, že půjde o aktualizaci harmonogramu. Budeme aktualizovat harmonogram. Návrhy už se připravují na jednotlivých resortech, to znamená zejména na Ministerstvu vnitra, ale také na Ministerstvu práce a sociálních věcí a také na Ministerstvu financí. Čili v tuto chvíli vláda bude projednávat aktualizovaný harmonogram a tento aktualizovaný harmonogram, který bychom měli projednat a schválit na jednání vlády příští týden, poskytneme zástupcům Evropské komise na nejbližším jednání, které se uskuteční právě proto, abychom se ubezpečili o tom, že

Evropská komise dobře rozumí té přípravě, jak probíhá v České republice, a že tato příprava odpovídá tomu, co Česká republika garantovala v rámci dohody o partnerství.

Jenom chci také připomenout, že v rámci aktualizovaného harmonogramu řešíme také otázku úpravy odměňování zaměstnanců ve státní službě. Tím se mimo jiné zabývala také koaliční rada, která se sešla po minulém jednání vlády, a naším cílem je rovněž i v této oblasti schválit změnu pravidel tak, abychom garantovali odměňování státní správy, které bude poctivé, spravedlivé a bude transparentní a bude tam zejména transparentně stanovena výkonová složka platů státních zaměstnanců.

Tolik jenom velmi stručně ještě k debatě s Evropskou komisí. V každém případě chci konstatovat, že to je jedna z klíčových priorit z hlediska přípravy vlády na čerpání evropských prostředků – dotáhnout do konce plnou implementaci zákona o státní službě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Přikročíme ke druhé interpelaci. Pan poslanec Igor Jakubčík bude interpelovat pana premiéra ve věci jednotné zahraniční politiky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, v médiích se objevují zprávy, že někteří koaliční politici, například ale i pan prezident a hlavně státní úředníci, vystupují v řadě případů jako by jejich prohlášení a vyhlášení byla oficiální zahraniční politikou České republiky. Například mohu uvést vyjádření státního tajemníka pro evropské záležitosti k přijetí imigrantů z Afriky a dalších problémových zemí nebo prohlášení náměstka ministra zahraničí k oblasti dodržování lidských práv. Myslím si a jsem přesvědčen, že tato vyjádření nikdy nebyla oficiální zahraniční politikou vlády. Po těchto excesech vždy následuje vysvětlování ministrů i vás, pane premiére, v médiích. Nedělá to příliš dobrý dojem nejen na naše obyvatele, ale i na náš obraz v Evropské unii.

Můj dotaz zní, jaké kroky přijala vláda k prosazení jednotného vystupování v zahraničněpolitických otázkách, aby lépe prosazovala naše národní zájmy a byla čitelná. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Jakubčíkovi a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, za vykonávání pravomoci v oblasti zahraniční politiky je odpovědná vláda, konkrétně Ministerstvo zahraničních věcí. Projevem této pravomoci je, že vláda definuje základní linie naší zahraniční politiky v souladu s koncepčními materiály, jako je koncepce zahraniční politiky České republiky a také bezpečnostní strategie České republiky.

Dle naší ústavy, Ústavy České republiky, má prezident republiky pravomoc zastupovat stát navenek. Vláda tedy může koordinovat zahraniční politiku tím, že za prvé schvaluje strategické dokumenty a za druhé se také zabývá koordinací a schvalováním oficiálních cest ústavních činitelů do zahraničí, teď mám na mysli členy vlády a prezidenta republiky. Pro významná jednání, která se týkají zastupování České republiky a vyjadřování našich pozic při jednáních Evropské unie nebo Severoatlantické aliance, vláda schvaluje mandáty pro jednání našich zástupců.

Vláda samozřejmě nemůže garantovat individuální názory jednotlivých představitelů politických stran, jednotlivých ústavních činitelů, kteří zastupují rozdílné politické strany. To, co vláda může zajistit, je kontinuální politika z hlediska mandátů a postupu našich představitelů v organizacích, v nichž Česká republika aktivně participuje. Vláda by samozřejmě měla také koordinovat postoje ústavních činitelů a klíčových ústavních činitelů k hlavním mezinárodním událostem, se kterými jsme jako Česká republika konfrontováni.

Já myslím, že za poslední rok došlo k výraznému posílení koordinace vystupování naší země v rámci Evropské unie, došlo k výraznému posílení koordinace vystupování ústavních činitelů v rámci Severoatlantické aliance. Tak jak došlo k výraznému posílení ekonomické diplomacie a aktivity našich ústavních činitelů, tak se domnívám, že dochází také ke koordinaci postupů jednotlivých ústavních činitelů při podpoře našeho exportu.

Pro to, abychom tu situaci ještě dále zlepšili, jsme společně s ministrem zahraničí přišli s návrhem na vytvoření určitého modelu koordinace zahraniční politiky České republiky. Je to nový formát, který tady v minulosti nebyl. Cílem je, abychom do koordinace zahrnuli prezidenta republiky, předsedy obou komor Parlamentu, předsedu vlády a ministry zahraničí a obrany, to znamená ústavní činitele, kteří nejčastěji z titulu svých funkcí reprezentují Českou republiku navenek. Dohodli jsme se na tom, že jednou za dva měsíce se pod vedením ministra zahraničí budou scházet zástupci Kanceláře prezidenta republiky, Úřadu vlády, Ministerstva obrany, Senátu a Poslanecké sněmovny a třikrát ročně by se ti ústavní činitelé, které isem před malou chvílí vyjmenoval, sešli společně, tak abychom diskutovali klíčové koncepční otázky naší zahraniční politiky. Je to nový formát, v minulosti tady tato forma koordinace neexistovala a já si myslím, že je to naprosto nezbytné v dnešní době, zejména v situaci, kdy se změnila povaha mandátu prezidenta republiky. Prezident republiky je nyní volen přímo občany, to znamená, může být volen odlišnými politickými proudy a většinami, než jsou ty, které jsou zastoupeny v Poslanecké sněmovně nebo v Senátu, a je potřeba zajistit dobrou koordinaci naší zahraniční politiky.

Možná poslední poznámka, proč je ta koordinace tak důležitá. Jde o to, aby naše země byla srozumitelná, aby byla čitelná, aby byla srozumitelná a čitelná pro naše partnery, které máme v Evropské unii, pro naše spojence, které máme v Severoatlantické alianci. Pokud se podíváme na to, co se dnes děje ve světě, tak já myslím, že je evidentní, že přibývá bezpečnostních rizik. My jsme vždycky byli zemí, která se snažila být aktivní, která se snažila ovlivňovat to, co se odehrává ve světě. Patříme mezi státy, které se aktivně zajímají a snaží se pomáhat, a i z tohoto hlediska

je velmi důležité, abychom měli dobře sladěnou a koordinovanou naši zahraniční politiku.

Čili tolik jenom velmi stručně k novému formátu, který začíná fungovat od jara letošního roku. Já pevně věřím, že to do budoucna bude velmi užitečná forma spolupráce mezi hlavními ústavními činiteli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec Jakubčík má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo. Děkuji, pane premiére. Jsem rád, že konečně v naší zahraniční politice nastává určitá koordinace. Jsem rád, že byly vytvořeny skupiny, které budou spolu jednat. Pouze mě trošku zarazila četnost jednání. Zdá se mi, že v současné situaci, kdy se situace jak ve světě, tak v Evropě mění takřka každým okamžikem, tak třikrát do roka se mi zdá být celkem málo. Jestli by nestálo za zvážení zvýšit četnost těchto koordinačních schůzek. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan premiér ještě doplňující odpověď. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Ano. Já děkuji. Především první poznámka. Pokládám vůbec za důležité, že se budou pravidelně scházet zástupci exekutivy a legislativy a že bude koordinována exekutivní diplomacie a parlamentní diplomacie. Ono to souvisí také s tím, abychom byli schopni lépe plánovat a koordinovat naše zahraniční cesty. Tady si myslím, že z hlediska přípravy podkladů schůzka na Ministerstvu zahraničí jednou za dva měsíce je optimálně časována.

Pokud jde o schůzky na nejvyšší úrovni, my začínáme, ten model budeme zkoušet v letošním roce. Pokud by se přirozeně ukázala potřeba, aby se nejvyšší ústavní činitelé v tomto formátu koordinovali častěji, tak si myslím, že není asi žádný problém, abychom frekvenci podle potřeby zvýšili.

Zatím je tedy připraven formát schůzek třikrát ročně. Myslím, že to je nepochybně i užitečné pro daňové poplatníky i pro racionalitu z hlediska vynakládání našich finančních prostředků, protože je také myslím velmi užitečné, aby se nepřekrývaly zahraniční cesty, aby tady fungovala synergie, abychom dobře komunikovali a připravili i aktivity v oblasti ekonomické diplomacie, to znamená, abychom si rozdělili teritoria z hlediska působení jednotlivých klíčových ústavních činitelů za Českou republiku, to znamená, aby tady byla synergie, aby tady byla vzájemná podpora, aby tady bylo dobrá koordinace.

Jsem tedy optimista. Domnívám se, že by ten nový formát koordinace naší zahraniční politiky v tomto smyslu mohl být užitečný, a samozřejmě bude doplňován tím, co tady už v minulosti fungovalo, a to jsou pravomoci, které má vláda jak z hlediska schvalování jednotlivých zahraničních cest představitelů exekutivy, tak i

z hlediska schvalování mandátů pro naše zástupce v orgánech zejména Evropské unie, ale také Severoatlantické aliance. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji pane premiére. Tím jsme vyčerpali druhou interpelaci a přikročíme k třetí interpelaci pana poslance Bendla, který bude pana premiéra interpelovat ve věci státního podniku MERO a jeho personální situace. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, kolegyně a kolegové, já nemám příliš mnoho času v rámci této interpelace rozebírat celkové vazby, které se dnes dějí kolem oblasti dodávek ropy a distribuce ropy skrze Českou republiku, případně do České republiky. Přesto nedávno probleskla zpráva, že šéf tohoto strategického, pro Českou republiku strategického podniku, kterým MERO bezesporu je, byl odvolán. Byl odvolán generální ředitel i poté, co jeho obchodní výsledky byly lepší, než bylo zadání zadavatele, poté, co deset let řídil tuto společnost bez jakýchkoliv skandálů, a předseda dozorčí rady státního podniku MERO sám informoval veřejnost o tom, že nebyly za panem generálním ředitelem žádné zásadní prohřešky a podobně. Přesto byl odvolán, stejně tak s ním odešli i další lidé z vedení tohoto podniku.

Vzhledem k tomu, že podnik MERO, který zároveň řídí ČEPRO, které mimo jiné přimíchává do paliv biosložky, v této oblasti se točí opravdu miliardové částky, a vždycky v minulosti probíhala debata mezi ministrem průmyslu, ministrem financí, pokud se tam cokoliv personálně dělo, a samozřejmě premiérem, neboť se to týká významně strategické oblasti obchodu s ropou, chci se vás, pane premiére, zeptat, zda se ztotožňujete s těmi personálními změnami, zda jste o nich věděl a podporujete je a zda si uvědomujete, že máte místopředsedu vlády, který v tomto ohledu opravdu je ve významném konfliktu zájmů, a co uděláte pro to, aby případně ten konflikt zájmů zneužit nebyl. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, vážený pane místopředsedo. MERO Česká republika, akciová společnost, je vlastník a provozovatel české části ropovodu Družba a ropovodu IKL. Je jediným přepravcem ropy do České republiky a nejvýznamnější společností, která zajišťuje skladování nouzových strategických zásob ropy. Je známo, že jediným akcionářem společnosti MERO je Ministerstvo financí. Rozhodnutí jediného akcionáře je v působnosti valné hromady.

Ministerstvo financí 7. ledna za základě podnětu dozorčí rady odvolalo z představenstva společnosti Jaroslava Pantůčka, Libora Lukáška a Vlastimila Bouru. Do představenstva společnosti byli současně jmenováni Stanislav Bruna a Otakar

Krejza. Třetím členem představenstva společnosti MERO zůstává pan Vít Tůma. Stanislav Bruna se zároveň stal šéfem firmy. Jejich úkolem bude zajistit další zefektivnění hospodaření společnosti, zajistit kontinuitu obchodních vztahů s klíčovým zákazníky a připravit strategii společnosti v historicky nových podmínkách vývoje rafinérského průmyslu v České republice i v rámci evropského kontextu.

Jak vyplývá z toho výše uvedeného, to rozhodnutí provedl ministr financí jakožto akcionář společnosti MERO. Bylo to tedy rozhodnutí jediného akcionáře. Byl jsem jako předseda vlády informován před tímto rozhodnutím ze strany ministra financí a byl jsem informován o tom, že Ministerstvo financí jakožto akcionář prostřednictvím zástupců v dozorčí radě nebylo spokojeno s fungováním společnosti a uplatňovalo připomínky v oblasti ekonomické výkonnosti, v oblasti nastavení odměňování a v oblasti kvality aktuální strategie společnosti. To byly tedy výhrady, které uplatnilo Ministerstvo financí, o těchto výhradách jsem byl informován a Ministerstvo financí následně provedlo změny ve vedení společnosti MERO.

Pokud jde o otázku možného střetu zájmů a podezření na otázky střetu zájmů, nepochybně je potřeba hodnotit konkrétní případy, konkrétní situace, a pokud by byly konkrétní poznatky o tom, že dochází ke střetu zájmů nebo že je nějakým způsobem tady zneužit ten potenciál ke střetu zájmů ve prospěch nějakého konkrétního komerčního subjektu, v neprospěch zájmu státu, pokud by tady byly jakékoliv takového konkrétní poznatky, tak se jimi přirozeně budu zabývat. Zatím žádné takovéto konkrétní poznatky k dispozici nemám. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane premiére. Pan poslanec Bendl žádá o doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za tu odpověď, pane premiére, byť mě příliš neuspokojila, a divím se, že jste případně nechtěl vědět víc, než bude odvolán generální ředitel, protože podle mých informací byl hospodářský výsledek MERO dokonce o 100 milionů vyšší, než se původně předpokládalo. A zároveň, pokud mám správné informace, nebyly opravdu, a prostřednictvím úst předsedy dozorčí rady nebyly vážné důvody k jeho odvolání. Pokud jste to věděl předem, pak tedy buď jste s tím byl ztotožněn, anebo jste nebyl schopen udělat už žádnou změnu. Pokud by platilo B, že jste nebyl schopen udělat žádnou změnu, pak mě vaše odpověď příliš neuklidnila, protože ten konflikt zájmů, všichni tušíme, je tam opravdu velký.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan premiér má doplňující odpověď. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já se domnívám, že je skutečně velmi důležité, abychom nemluvili jenom o střetu zájmů v obecné rovině. Přirozeně, jestliže majitel velké společnosti se dostane do pozice ministra financí, který

vykonává za stát akcionářská práva v celé řadě firem se státní účastí, tak tady existuje potenciál pro střet zájmů, ale je potřeba mít tady eventuálně konkrétní důkazy o tom, že k tomu střetu zájmu dochází, respektive že je ten střet zájmů zneužíván v neprospěch státu a ve prospěch nějakého konkrétního komerčního subjektu. Čili v obecné rovině tady nepochybně existují situace, kdy může nastat střet zájmů, ale pak je důležité, aby tady byly konkrétní poznatky, podněty, kterými bychom se mohli zabývat. Čili znovu opakuji: Nepochybně, pokud by takovéto indicie zde byly, tak samozřejmě se jimi jako předseda vlády budu zabývat a nepochybně se jimi budou zabývat i dozorčí orgány těchto příslušných firem, ve kterých má stát svoji účast. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak tím jsme vyčerpali interpelaci pana poslance Bendla a čtvrtou interpelující bude paní poslankyně Miroslava Němcová, která pana premiéra Bohuslava Sobotku bude interpelovat ve věci odškodnění studentů architektury v Brně. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Dne 20. a 21. listopadu 1989 na brněnské fakultě architektury se sešli studenti a poté také pedagogičtí pracovníci k tomu, aby vyjádřili své občanské postoje. Na těchto zasedáních se zúčastnil též Ing. arch. Jan Snášel, tehdy předseda základní organizace KSČ a představitel fakulty. Vyhrožoval jak studentům, tak pedagogům, že budou-li stávkovat, tak studenti budou propuštění ze studia, nebo vyhození ze studia, a pracovníkům pedagogickým hrozí propuštění. Za tyto své arogantní postoje se dočkal toho, že jej tři studenti, tehdejší studenti Martin Laštovička, Jiří Slezák, Zdeněk Hirnšal, označili jako muže arogantního, zneužívajícího politického postavení, demagoga, a odsoudili jeho kariéristické vystupování. Ing. arch. Snášel je zažaloval a v této věci probíhalo soudní řízení, více než 23 let opakovaně rozhodovaly soudy všech stupňů a nakonec až Ústavní soud v loňském roce rozhodl ve prospěch studentů. Já vám ocitují kousek z rozhodnutí Ústavního soudu, kdy říká, že tři studenti, jejichž součástí života se tento téměř čtvrt století trvající spor stal, již dávno nejsou mladí lidé, ale muži středního věku, mezitím dospěla celá nová generace. Zprávu, že se tehdy nedopustili ničeho špatného nebo nezákonného, ale naopak že jejich jednání bylo hodno respektu, protože riskovali pro dobrou věc v době, kdy výsledek nebyl nijak zaručen, mohla justice našeho státu vyslat mnohem dříve – říká Ústavní soud.

Bývalí studenti se dožadují odškodnění po českém státu jako morálního a dostalo se jim odpovědi od paní ministryně Válkové, že jim nevyhoví, neb podle ní k žádné morální újmě nedošlo. Oni si to vysvětlují tak – cituji nyní z časopisu Reflex z ledna letošního roku – jako by jim stát říkal: Buďte rádi, že jste nebyli odsouzeni, mohlo to být horší. Jako by tím ale stát legitimizoval Snášelovu žalobu. To není normální.

Chci se vás, pane premiére, zeptat, zda považujete za normální nikoli délku toho procesu, ale to, že nebudou odškodněni, zda si myslíte, že došlo, nebo nedošlo k morální újmě těchto lidí. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, Ing. arch. Jiří Slezák, Ing. Ing. arch. Martin Laštovička a Ing. arch. Zdeněk Hirnšal, jak jste již uvedla, bývalí studenti architektury v Brně, podali u Ministerstva spravedlnosti 8. srpna roku 2012 žádost o odškodnění nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku soudního řízení. Je to tedy věc, která je samozřejmě již staršího data, nepřihodila se teprve nyní, a jak jste ji sama popsala, je to kauza, která se táhla v zásadě během celého polistopadového období.

Pokud jde o tuto žádost, jejich žádosti bylo zčásti vyhověno, každému bylo poskytnuto zadostiučinění ve výši 87 tis. Kč. Tato výše byla Ministerstvem spravedlnosti shledána odpovídající vzhledem k tomu, že žadatelé již byli odškodněni na základě rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ze dne 11. října roku 2005, a to ve výši 5 tis. eur pro každého. Podle mých podkladů, které jsem dostal z Ministerstva spravedlnosti, vycházelo ministerstvo z algoritmu sjednocujícího stanoviska Nejvyššího soudu ze dne 13. dubna roku 2011. Jak jsem byl informován, žadatelé kromě vyššího peněžitého zadostiučinění požadovali i omluvu otištěnou v Mladé frontě Dnes. Tam tedy nedošlo k dohodě a žadatelé se obrátili s žalobou na soud. Věc je projednávána u Obvodního soudu pro Prahu 2. Ministerstvo spravedlnosti podalo své vyjádření k žalobě. Zatím v té věci podle mých informací nebylo nařízeno jednání. Tolik tedy stav celé záležitosti z pohledu Ministerstva spravedlnosti.

Pro mě je skutečně v tuto chvíli komplikované, abych tady vyjadřoval nějaké své osobní názory v situaci, kdy probíhá soudní spor mezi těmito třemi občany a Ministerstvem spravedlnosti. Musím říci, že celou kauzu pokládám za velmi nešťastnou pro českou justici. Myslím, že ta délka soudního řízení je zcela zjevně nepřiměřená z pohledu toho, o čem se rozhodovalo, v jakém čase bylo možné tam dosáhnout rozhodnutí, a pevně věřím, že celá věc bude soudně již rychle dořešena. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Já si přesto myslím, vážený pane předsedo vlády, že je možné v Poslanecké sněmovně, abyste na mikrofon řekl, zda si myslíte, že utrpěli tito bývalí studenti morální újmu, nebo nikoli. Jestliže se jim dostalo materiálního odškodnění, tak to přece o něčem vypovídá. Nemůžeme si říkat, že peníze jsou více než morálka. Tak by mě zajímalo, jestliže na jedné straně tedy proběhlo už nějaké finanční odškodnění, a já se nedohaduji o tom, jestli dostatečné, nebo nedostatečné, z mého pohledu zcela nedostatečné, ale zajímal mě váš názor, jestli si myslíte, že utrpěli morální újmu, nebo nikoliv.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážená paní poslankyně, já se domnívám, že každý občan České republiky, pokud by se o jeho právech a povinnostech v rámci justičního systému rozhodovalo 25 let, nepochybně má právo tvrdit, že utrpěl morální újmu. Já si myslím, že v každém případě ta pomalost, s jakou se o této věci rozhodovalo, způsob fungování našeho justičního systému jednoznačně ukazuje na to, že něco není v pořádku. A souhlasil bych s tvrzením, že každý občan, který se dostane do této mašinérie a rozhoduje se takto dlouho o věci, která je poměrně jasná, utrpěl morální újmu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Tím jsme dokončili čtvrtou interpelaci. Pátou interpelaci přednese pan poslanec Antonín Seďa, který pana premiéra bude interpelovat ve věci dalších kroků vlády ve Vrběticích. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, kolem muničních skladů ve Vrběticích, Bohuslavicích se toho řeklo již hodně. Naposledy připomenu v sobotu jednání krajské konference sociální demokracie ve Zlíně. Taktéž petiční výbor projednal na svém veřejném pojednání petici za odvoz veškeré munice a nebezpečného materiálu z areálu bývalých vojenských skladů v katastru obcí Vlachovice a Vrbětice na základě petice občanů.

Já – tak jako vy rozumíte občanům, kteří mají oprávněnou obavu o své bezpečí a o bezpečí svých blízkých. Proto se chci zeptat, vážený pane premiére, na konkrétní kroky, které vaše vláda provede, aby požadavky občanů byly naplněny a byla zajištěna jejich bezpečnost. Zároveň se ptám, jakým konkrétním způsobem se vláda zasadí o to, aby v budoucnu k takovým událostem vůbec nedocházelo. Děkuji za vaše konkrétní odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Seďovi. Poprosím pana premiéra o jeho stanovisko.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, domnívám se, že vývoj celé kauzy Vrbětice byl zde již dostatečně v Poslanecké sněmovně diskutován. Nicméně platí, že v této věci stále probíhá policejní vyšetřování, a já pevně věřím, že v budoucnu budeme seznámeni i s jeho výsledky.

Pokud jde o situaci na místě samém, probíhá velmi intenzivně příprava v areálu ve Vrběticích na to, aby se mohla začít odvážet zde uskladněná munice. Je vytvořen vyskladňovací harmonogram. Počítá se tedy s tím, že tato munice bude vyvážena ve spolupráci s Armádou České republiky, samozřejmě za asistence policie. Policie České republiky bude současně provádět kontrolu, zda je vyskladňovaná munice bezpečná pro přepravu a další uskladnění.

Čili mohu říci, že vláda vynaloží maximální pozornost k tomu, aby vyskladňování munice, přeprava munice byla realizována za maximálních bezpečnostních opatření a nedošlo k žádnému ohrožení bezpečnosti občanů. Cílem tedy je, aby postupně byla munice transportována z areálu ve Vlachovicích-Vrběticích tak, aby ten areál byl připraven na celkovou sanaci po dvou výbuších, ke kterým tam došlo. Vláda nepočítá s tím, že by areál byl do budoucna využíván k jakémukoli skladování munice. A pokud jde o jeho další osud, tak poté, kdy dojde k ukončení sanace, bude otázku osudu areálu ve Vrběticích vláda, resp. Ministerstvo obrany řešit s dotčenými obcemi a se Zlínským krajem.

Pokud se bavíme o tom, co je potřeba udělat do budoucna, co je potřeba udělat preventivně, chci říci, že vláda schválila analýzu právní úpravy a působnosti orgánů veřejné moci ve vztahu k nakládání s municí civilními subjekty. Je to materiál, který připravilo Ministerstvo vnitra, a cílem je, abychom na základě této analýzy upravili všechny dotčené právní předpisy tak, aby se zpřísnily pravidla a podmínky pro nakládání s municí v České republice. Jde o nakládání se zbraněmi, se střelivem, případně s výbušninami. Jde o to, abychom jasně provázali skladování munice na území České republiky s krizovým plánováním. Je evidentní, že bude muset dojít ke změně celé řady zákonů. Ministerstvo vnitra ve spolupráci s dalšími ministerstvy má za úkol, aby příslušné návrhy připravilo do poloviny letošního roku, a pak předpokládám, že bychom návrhy předložili pro projednání do Poslanecké sněmovny a Senátu. Pevně věřím, že během roku 2015 tak budeme schopni legislativně připravit a provést revizi příslušné legislativy tak, abychom posílili kontrolu, abychom zvýšili pravomoci dozorových státních orgánů. Současně musíme během roku 2015 posílit kontrolní kapacity státu, aby odpovídaly množství munice a obdobného materiálu, se kterým se obchoduje na území České republiky.

Myslím, že jedním z těch závěrů, který jsme analyzovali, je fakt, že v minulých letech došlo k výraznému krácení kapacit na straně Policie České republiky. V rámci škrtů se snižovala i tabulková místa určená pro policisty a policejní odborníky, kteří měli kontrolovat munici, zbraně a střelivo na území České republiky. Je nepochybné, že bude muset dojít i k určitému navýšení těchto odborných kapacit v rámci struktur Policie České republiky.

Cílem tedy je, abychom vytvořili opatření a podmínky pro to, aby se nemohla opakovat situace ve Vlachovicích a Vrběticích, kde se bez dostatečné kontroly vytvořila nebývale vysoká koncentrace munice na jednom místě, a to munice, která byla skladována v soukromých rukou bez toho, aniž by ten obrovský muniční sklad v soukromých rukou byl dostatečně zanesen do krizového plánování, a bez toho, aniž by se složky integrovaného záchranného systému mohly dostatečně připravit na rizika, která takto velká koncentrace munice představovala. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi a pan poslanec má ještě doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, já bych vás v úvodu chtěl požádat o dvě věci. Tou první, kterou jste tady zmiňoval, je zajištění kontroly uskladněné munice a nebezpečného materiálu tak, aby jak odvoz, tak uskladnění byly bezpečné jak pro veřejnost, tak pro ostrahu. Tou druhou je, a taky jste se o tom zmiňoval, vyšetření konkrétní osobní zodpovědnosti za systémové chyby, ke kterým došlo v případě dříve připravovaného projektu mimovojskové logistiky munice a poté postupným pronajímáním muničních skladů soukromým společnostem. Obávám se totiž, jak to zaznělo už ve sdělovacích prostředcích, že může docházet k požadavkům na odškodnění, a bylo by spravedlivé vymáhat tyto náklady po těch, kteří tyto problémy zavinili.

A poslední věc. Vy jste tady zmínil, že vláda nepředpokládá využití areálu na skladování munice, což je v pořádku. Nicméně upozorňuji, že Výzkumný technický ústav – odštěpný závod ve Slavičíně má určité schopnosti, které by bylo škoda, aby i z hlediska zaměstnanosti nebyly zachovány. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a doplňující odpověď pana premiéra. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Víte, já rozumím tomu, že může samozřejmě existovat netrpělivost na straně občanů, kteří bydlí v obcích v blízkosti toho muničního skladu ve Vlachovicích-Vrběticích. Naprosto chápu přání občanů okolních obcí, aby ta munice, která je zde uskladněna, byla odvezena, co nejdříve. Ale právě proto, že vláda chce garantovat maximální bezpečnost celého procesu, tak je potřeba mu věnovat dostatečnou přípravou a dostatečnou pozornost, včetně toho, že munice bude kontrolována ještě předtím, než bude transportována z Vlachovic a Vrbětic. Chci připomenout, že část této munice bude samozřejmě... bude s ní nakládáno dále v režii soukromých vlastníků. Část této munice bude zřejmě uskladněna v kapacitách, které vyčlenil stát, konkrétně tedy v lokalitě Květná.

V každém případě stát bude vymáhat náklady, které jsou s touto operací spojeny, na vlastnících této munice. Když zde mluvíme o odpovědnosti a o budoucím vyvozování odpovědnosti, je potřeba si uvědomit, že primární odpovědnost má soukromý vlastník této munice, který ji skladoval v prostorách, které jsou ve vlastnictví účelové organizace Ministerstva obrany. To znamená, primární odpovědnost za stav munice a za to, k čemu došlo, nepochybně nese vlastník této munice, která byla v areálu Vlachovice-Vrbětice uskladněna. Nicméně stát jako garant bezpečnosti občanů nyní musí postupovat tak, aby vyloučil jakákoliv další rizika, a budeme postupovat skutečně velmi uvážlivě a opatrně s cílem, jakmile to bude možné, tak munici transportovat a ten prostor ve Vlachovicích a Vrběticích z tohoto hlediska vyklidit. Tolik tedy ještě doplněk vaší k otázce.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane premiére. Další interpelaci přednese pan poslanec Ladislav Velebný, který bude pana premiéra interpelovat ve věci významné tržní síly. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuju za slovo. Vážený pane premiére, podle schváleného plánu legislativních prací vlády by měla vláda projednat novelu zákona, kterým se mění zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejich zneužití. Právní regulace významné tržní síly byla přijata v roce 2009 a hlavním cílem tohoto zákona bylo především vymezit pro potřeby ochrany hospodářské soutěže skutkovou podstatu zneužití významné tržní síly a vytvořit nástroje pro zamezení těmto praktikám.

Proto se ptám, jestli dojde k rozšíření působnosti zákona i na dodavatele. A tady chci upozornit, že ve všech evropských státech, ve kterých došlo k přijetí právní regulace dodavatelsko-odběratelských vztahů, dochází pouze k jednosměrné regulaci. Takže se, pane premiére, ptám, v jakém stadiu se tato novela nachází a co od ní můžeme očekávat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Velebnému a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, návrh novely zákona o významné tržní síle byl zpracován Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Návrh jsem předložil vládě jako předseda vlády z titulu své koordinační funkce vůči Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Jak už zde bylo zmíněno, účelem zákona je mimo jiné ochrana potravin, ochrana spotřebitele, přirozeného tržního prostředí. V současné době je návrh připraven k projednání na vládě s tím, že projednávání je odloženo.

Druhého února letošního roku by mělo probíhat zasedání Rady hospodářské a sociální dohody. My jsme byli požádáni ze strany sociálních partnerů, abychom ten návrh zákona o významné tržní síle ještě předtím, než bude projednán na vládě, projednali se sociálními partnery. Čili přerušili jsme proces projednávání na vládě České republiky a chceme poskytnout tuto možnost konzultace a vyjádření zástupcům zaměstnavatelů a zástupcům odborů. Předpokládám, že poté, kdy toto jednání tripartity proběhne, vláda se k projednávání zákona o významné tržní síle vrátí s tím, že předpokládám, že bychom se k jeho projednávání mohli dostat ještě během měsíce února letošního roku.

Návrh počítá se zachováním stávajícího zákona o významné tržní síle. Nepočítá s úpravou jiných právních předpisů. Předmětem té právní úpravy budou vztahy vznikající mezi dodavateli a odběrateli potravin. Návrh zákona jasněji vymezuje předmět úpravy a používané pojmy a počítá s tzv. oboustranností, tzn. navrhuje, aby otázka zneužití významné tržní síly byla legislativně řešena jak na straně dodavatele, tak na straně odběratele.

To je tedy aktuální legislativní podoba návrhu. A skutečně předpokládám, že během měsíce února by se vláda mohla dostat k jeho projednávání.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec nemá doplňující otázku a my přikročíme k sedmé interpelaci. Paní poslankyně Jana Fischerová bude pana premiéra Sobotku interpelovat ve věci výhledu daňového systému v České republice. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Já velice děkuji za slovo a obrátím se na pana premiéra ohledně daňového systému v České republice, výhled. A sice konkrétně:

Vážený pane premiére, váš pan ministr vnitra, pan ministr Milan Chovanec, v novinách uvedl, že pokud se nepodaří panu ministru financí Babišovi ušetřit desítky miliard korun, poté ČSSD navrhne na příští rok zvýšení daní pro firmy a banky o 1 až 2 procenta. Čili můj konkrétní dotaz směřuje k možné korporátní dani z příjmu právnických osob, která v současné době činí 19 procent. Dle mého názoru zvyšovat daně korporacím, právnickým osobám, nemá cenu, neboť jsou zde různé hrozby, ať už se to týká nárůstu nezaměstnanosti, dále zhoršení konkurenceschopnosti domácích firem, odliv firem do daňových rájů atd. atd.

Můj dotaz směřovaný k vám, pane předsedo, je: Opravdu plánuje případně vláda zvýšení daní právnických osob? Děkuji vám za odpověď předem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Fischerové. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, pokud se ptáte, co plánuje vláda v daňové oblasti, tak mohu velmi jednoduše a transparentně odkázat na programové prohlášení vlády a mohu odkázat na koaliční smlouvu, kde je myslím velmi podrobně popsáno, co se chystá vláda v rámci svého mandátu v daňové oblasti udělat. Pokud bych se zabýval vazbou na zdanění právnických osob, pak je v koaliční smlouvě odkaz na možnost využít sektorovou daň v rozsahu cca 4 mld. korun příjmu veřejných rozpočtů v případě, že by se koalice rozhodla takto kompenzovat výpadek příjmu státního rozpočtu v případě snižování daně z přidané hodnoty pro některé vymezené položky. To je část v koaliční smlouvě, která se týká možného zavádění sektorové daně. Jenom připomínám, že sektorové daně, tzn. zdanění určité části právnických osob, byly v minulých letech zejména v souvislosti s reakcí na rozpočtové problémy po finanční krizi zaváděny v celé řadě zemí Evropy. A pokud vím, dodnes např. funguje sektorová daň ve formě vyššího zdanění bank i na sousedním Slovensku.

Když jsme připravovali koaliční smlouvu a programové prohlášení vlády, tak jsme přirozeně diskutovali v rámci vládní koalice, kterou tvoří tři politické strany – každá z těchto stran kandidovala s poněkud odlišným programem – o tom, jak sladit naše názory na další vývoj daní. Vzhledem k tomu, že jsme se prioritně dohodli na změně rozpočtové politiky státu a dohodli jsme se na tom, že chceme ukončit politiku plošných škrtů a že naším cílem je podpora hospodářského růstu, tak jsme připravili určitý výhled zvýšení příjmů veřejných rozpočtů s tím, že v té první fázi chceme

vyzkoušet a identifikovat všechny možnosti, jak zvýšit výběr daní v České republice bez toho, aniž bychom přistupovali k plošnému zvyšování daňových sazeb. Proto se vládní koalice rozhodla, že prosadí celou řadu legislativních změn, které by měly zlepšit boj s daňovými úniky a zvýšit výběr daní. Já se možná k některým z těch změn ještě dostanu. Pokud by se ukázalo, že tato opatření nejsou dostatečně efektivní, pokládám za zcela legitimní, abychom se v rámci vládní koalice k tomuto tématu vrátili a diskutovali o tom, jakým způsobem můžeme zvýšit příjmy státu např. tím, že bychom o něco zvýšili daň z příjmu právnických osob. Ale takovýto návrh v tuto chvíli není součástí vládního programu, není součástí koaliční smlouvy a na tomto postupu by se musely shodnout nejprve koaliční strany.

Pokud jde o snahu zvýšit daňové příjmy. Já jsem přesvědčen o tom, že zde existuje velký prostor pro omezení daňových úniků, ale je potřeba schválit legislativu, která umožní státu zlepšit boj s těmito daňovými úniky. Připravujeme zákon o evidenci tržeb. Cílem je povinná registrace hotovostních tržeb a postupné zapojování podnikatelů do tohoto systému. Tento návrh, který připravuje Ministerstvo financí, je před vnějším připomínkovým řízením. Tento systém by měl být účinný alespoň zčásti v České republice od 1. ledna 2016. Druhá důležitá legislativa, na které nyní pracujeme, je zákon o prokazování původu majetku. To je věc, která může působit výrazně preventivně proti legalizaci příjmů z daňových úniků a trestné činnosti. Dalším důležitým zákonem je zákon o dani z hazardních her a přirozeně také připravujeme novelu zákona o daních z příjmů tak, abychom na základě koaliční smlouvy zrušili systém zdaňování superhrubé mzdy a vrátili se ke standardní dani z příjmů s tím, že tato daň z příjmů bude mít dvě pásma, pokud jde o zdaňování fyzických osob. To všechno jsou věci, se kterými počítáme v koaliční smlouvě. Počítáme s nimi v programovém prohlášení vlády a předpokládám tedy, že v letošním roce bychom tuto legislativu schválili a počínaje rokem 2016 a 2017 by měla výrazně přispět ke zvýšení výběru daní v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi za obsáhlou odpověď. Paní poslankyně Fischerová má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za odpověď panu premiérovi. Já budu spíš už jenom konstatovat. Mně se vybavila včerejší odpolední diskuse, kdy jsme probírali důchodovou reformu a možnost zastavení příspěvků do druhého pilíře. A protože jste, pane premiére, měl určitě jiná vážná jednání, to chápu, tak zde pan vicepremiér neboli pan ministr financí Babiš řekl – prostě ty peníze budou, nebo nebudou, nějak to zařídíme. Takže teď, když jsem poslouchala vaši odpověď, jsem si jenom vybavila, že jste řekl, že to na jednu stranu připouštíte, že možná ke zvýšení výběru těch korporátních daní dojde, když se ty peníze nenajdou. Je to tak? Čili asi tak jsem si já teď představila tu vaši odpověď. A vím, že do zítřka má ještě hnutí ANO připomínkovat tu koaliční smlouvu a možná na to také dojde. Čili mně to asi teď stačí. Takhle jsem si já udělala závěr. Velice děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já bych si přece jen dovolil ještě reagovat, protože tady nejde o nějaké možnosti nebo pokusy, tady jde o realizaci opatření, která se osvědčila v řadě jiných zemí v rámci Evropy, a když mluvím o elektronické evidenci tržeb, tak mohu připomenout případ Chorvatska, v kombinaci s účtenkovou loterií případ Slovenska. Když mluvíme o elektronickém výkazu daně z přidané hodnoty, opět mohu připomenout konkrétní případ Slovenska. Čili snažíme se v opatřeních proti daňovým únikům inspirovat zeměmi, které dosáhly konkrétních výsledků. A jak Slovensko, tak Chorvatsko dosáhly konkrétních výsledků z hlediska zvýšení výběru daní poté, kdy se jim podařilo tato opatření realizovat. Čili já jsem přesvědčen o tom, že řada těchto opatření bude mít i konkrétní rozpočtové, pozitivní rozpočtové efekty. To, co potřebujeme, je zvládnout legislativní proces a zákony schválit během letošního roku, tak aby začaly být účinné od 1. ledna příštího roku.

Pokud jde o kontrolní výkaz daně z přidané hodnoty, tam už legislativa byla schválena, tzn. teď už je jen potřeba, aby opatření bylo prakticky realizováno. A nejde jen o ty zákony. Chci připomenout to, že jsme vytvořili daňovou Kobru, tzn. instituci, která je postavena na mnohem lepší koordinaci spolupráce mezi policií, daňovou správou, celní správou, státním zastupitelstvím, tzn. abychom maximálně zefektivnili boj s velkými daňovými úniky, boj s velkými podvodníky. Jsem přesvědčen, že i tato lepší koordinace spolupráce státní správy bude mít konkrétní pozitivní rozpočtové přínosy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi za odpověď. Pokročíme k osmé interpelaci – kterou pan poslanec Herbert Pavera stahuje, a půjdeme dále, k deváté interpelaci. Pan poslanec Adolf Beznoska bude pana premiéra interpelovat taktéž ve věci daní. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kouzlo nechtěného. Je vidět, že jsme s Janou Fischerovou oba ze stejné strany a trápí nás stejné náměty. I z tématu, které je pod mým jménem, je zřetelné, že jsem se chtěl ptát pana premiéra na stejnou problematiku. Tak abych tu úplně nestál zbytečně, tak se zkusím zeptat jinak.

Vy jste, vážený pane premiére, podepisovali koaliční smlouvu a vytvářeli jste programové prohlášení při vědomí toho, že pan ministr financí sliboval, že na účtech státu a zlepšeným výběrem daní odhaduje profit zhruba 200 miliard. Pak tu po diskusi ve Sněmovně přiznal, že to byl předvolební fórek, a prohlásil, že to vypadá tak na 100 miliard. Přesto si myslím, protože dneska jsem četl i v týdeníku Ekonom rozhovor s vámi, že uvažujete o tom, že nějakým způsobem pracujete s myšlenkou zvýšit daň z příjmů právnických osob, případně sektorové daně. A protože jste tady velmi obsáhle paní kolegyni Fischerové vysvětloval, jak je vaším zvykem, co všechno se dělo, tak bych zeptal velmi stručně a velmi jasně: Přijdete vy jako premiér a předseda nejsilnější koaliční strany na schůzku, při které budete revidovat koaliční dohodu,

s tím, že hodláte zvyšovat daň z příjmů právnických osob, případně zavést sektorovou daň?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Beznoskovi a poprosím o odpověď pana premiéra.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Především, vážený pane poslanče, jsem velmi rád, že mohu konstatovat, že v letošním roce dojde podle propočtů, které máme k dispozici, ke snížení celkového daňového zatížení, tzn. dále klesá složená daňová kvóta. Když se podíváte na opatření, která naše vláda schválila a uvedla je v život, tak jsou to opatření, která, pokud jde o občany, pokud jde o lidi ze středních a nízkopříjmových skupin, mají nepochybně pozitivní efekt na jejich příjmy. Teď mluvím o daňovém zatížení, teď mluvím o daňových sazbách – protože my jsme daně snížili. Snížili jsme je pracujícím důchodcům, vrátili jsme jim slevu na dani, snížili jsme daně rodinám s dětmi, protože jsme zvýšili odpočty na druhé a třetí dítě, snížili jsme daňové zatížení důchodců a rodin s dětmi, protože jsme snížili DPH na léky z 15 na 10 %. Myslím, že to jsou pozitivní změny, které nepochybně občané České republiky uvítali. Tolik tedy k otázce daňového zatížení.

Pokud jde o debatu v koalici, myslím, že určitě není nic špatného, pokud poslance zajímá, jakým způsobem debata o koaliční smlouvě probíhá. Nechceme a neplánujeme změny koaliční smlouvy. To gros je přece dáno vládním programem, tím, s čím vláda předstoupila před Poslaneckou sněmovnu, na základě čeho jsme dostali důvěry Poslanecké sněmovny. Ten text všichni poslanci obdrželi předtím, než se hlasovalo o vyjádření důvěry vládě. My jsme koaliční smlouvu dostatečně prodiskutovali, byla dobře promyšlena a není důvod, abychom teď, po roce, měnili text koaliční smlouvy.

Pokud se tedy ptáte, tak já jako předseda sociální demokracie nejdu na jednání o plnění koaliční smlouvy s návrhy na její změny. Primárně chceme jednat o tom, jak se daří naplňovat jednotlivá ustanovení v koaliční smlouvě, na kterých jsme se dohodli. Jsou věci, které se podařilo splnit, jsou věci, na kterých se pracuje, a jsou věci, kde se bohužel na nich ještě dělat nezačalo, a tam bychom se chtěli dohodnout o tom, jak práce urychlit, jak věci zlepšit, zjednodušit, jak zlepšit koordinaci mezi jednotlivými resorty, abychom skutečně byli schopni celou koaliční smlouvu, tak jak jsme se na ní dohodli, naplnit. Takže není to něco, co by se mělo každou chvíli měnit, je to součást dohody, která tady byla na začátku vzniku vládní koalice. A znovu mohu pouze připomenout, že daňová politika je tam poměrně přesně popsána.

V žádném případě, to mohu zcela jistě garantovat, protože bezpečně vím, že to žádná z koaličních stran navrhovat nebude, v žádném případě nepočítáme se zvyšováním daně z přidané hodnoty, nepočítáme s tím, že by se mělo zvýšit daňové zatížení středně- a nízkopříjmových skupin. Prostě s něčím takovým koalice v žádném případě nepočítá a ponecháváme si otevřenou možnost debaty o sektorové dani pro případ, že by se ukázala v příštích letech potřeba posílení příjmů státního rozpočtu. Ta potřeba se může ukázat v situaci, kdy bude nutné zajistit dostatek peněz

na kvalitní financování veřejných služeb, kdy bude potřeba zajistit dostatek peněz na vzdělávání, na podporu vědy a výzkumu nebo třeba na valorizaci penzí v následujících letech. Čili jsou tady objektivní potřeby dobrého fungování státu, jsou tu potřeby rozumné hospodářské politiky a může se ukázat, že bude potřeba se vrátit k diskusi o daňových sazbách. Ale v této chvíli takovou diskusi nepředpokládám.

To, co předpokládám, je debata o rychlosti, s jakou budeme zavádět jednotlivá opatření proti daňovým únikům. Protože tady už není na co čekat, ty koncepty jsou známé, jsou vyzkoušené a je potřeba věci připravit a prosadit je do praxe, zorganizovat je v rámci daňové správy a tady si myslím, že to je téma pro diskusi v rámci koalice, aby všechna tato opatření běžela dostatečně rychle a aby přinesla pozitivní efekt pro veřejné rozpočty a aby se pozitivně odrazila už na přípravě státního rozpočtu na rok 2016. Na tom nám v rámci této diskuse bude skutečně velmi silně záležet. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec Beznoska s jeho doplňující otázkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji, pane premiére, za odpověď. Jen krátký doplňující dotaz. Vy jste ve svém vystoupení zmínil účtenkovou loterii a Slovensko. Můj dotaz je velmi krátký: Vy jako premiér, jaký je váš názor na tu taškařici, podle mého názoru, s účtenkovou loterií?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane premiére, jaký je váš názor na tu taškařici? Prosím o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Myslím, že se účtenková loterie nedá vytrhávat od systému, v rámci kterého je organizována na Slovensku. Kdybyste se mě zeptal, jaký je můj názor na tu taškařici s registračními pokladnami, tak vám řeknu škoda, že už je Česká republika deset let nemá. Účtenková loterie je součástí systému registračních pokladen, tak jak na Slovensku funguje. Je to systém, který umožní poskytnout zpětnou vazbu pro daňovou správu, a je to velmi dobrá motivace pro občany, aby vyžadovali účtenky, aby se zajímali o to, jestli dostanou při nákupu zboží účtenku. A současně tím, že se účtenky registrují jako losy, které jsou potom slosovány v rámci účtenkové loterie, tak to vlastně dává možnost daňové správě, aby mohla kontrolovat reálnost hlášení, která získává z registračních pokladen. Čili je to model, který podle mého názoru vhodně doplňuje systém registračních pokladen, zlepšuje kontrolní možnosti státu a zvyšuje motivaci občanů, aby si skutečně přebírali účtenku. Určitě bych nemluvil o taškařici, protože cokoliv, co nám pomůže zlepšit výběr daní v České republice, je myslím velmi užitečné.

Chtěl bych také poznamenat, že pokud jde o daňové podvodníky, tak ti přece nepoškozují jenom stát, nepoškozují jenom občany, státní rozpočet, ale poškozují i hospodářskou soutěž. Přece ti, kdo neplatí daně, jsou v nepoctivé výhodě oproti těm,

kdo respektují zákony a daně do státního rozpočtu odvádějí. Já si myslím, že je potřeba, aby tady byly rovné, spravedlivé podmínky, a stát k tomu musí přispět mimo jiné tím, že bude schopen vymáhat daně, třeba prostřednictvím účtenkové loterie. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi za odpověď na tuto interpelaci. V daňové oblasti zůstaneme i nadále, neboť pan poslanec Ladislav Šincl bude pana premiéra interpelovat ve věci sektorové daně pro banky, pojišťovny a telekomunikační společnosti. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Nejsem s panem poslancem Beznoskou a paní poslankyní Fischerovou z jedné strany, a proto můj pohled na sektor daně je trošku opačný.

Vážený pane premiére, koaliční smlouva o programovém prohlášení vlády obsahuje celou řadu závazků. Dovolte mi jen uvést malý výběr. Jde například o nastartování udržitelného hospodářského růstu, tvorbu nových pracovních míst, pravidelné zvyšování důchodu seniorům, zavedení porodného i na druhé dítě, a tak dále a tak dále. Všechny tyto vládní priority něco ovšem stojí a z něčeho se musí zaplatit. Pan ministr financí Babiš pod svým volebním heslem "ano, my to zařídíme" slíbil, že na všechny vládní priority uvedené v koaliční smlouvě dokáže zajistit dostatečné množství finančních prostředků bez dalšího daňového zatížení obyčejných poplatníků, drobných živnostníků a hlavně bez dalšího zvyšování deficitu státního rozpočtu jen řádným výběrem stávajících daní. Moc bych si to přál, protože vládní priority jsou důležité, ale může se v praxi stát, že sliby pana ministra financí se nenaplní a realita bude jiná. Už dnes se vážně diskutuje o existenci rizika absence prostředků ve státním rozpočtu.

Již to tu dnes bylo řečeno. Možností, jak řešit finanční potřeby vládních priorit, je zavedení takzvané sektorové daně, to je daně pro velké banky, pro pojišťovny či telekomunikační společnosti, které dosahují mnohamiliardových zisků, které pocházejí z České republiky, ale končí v zahraničí u jejich vlastníků. Proto se vás chci zeptat, jak se díváte na možné zavedení této daně, se kterou v případě nedostatku financí pro naplňování závazků vlády počítá koaliční smlouva i programové prohlášení vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šinclovi. Poprosím pana premiéra o jeho odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, myslím, že jsem měl možnost v předcházejících dvou interpelacích popsat pozici, ve které se v tuto chvíli vláda nachází. Vycházím tedy z koaliční smlouvy, z programového prohlášení vlády a nad rámec toho mohu poznamenat, že určitě nikdo rád nezvyšuje daně a je vždycky mnohem příjemnější, pokud si to můžeme dovolit z hlediska

rozpočtu a vývoje ekonomiky, spíše daňové zatížení snižovat. Ale Česká republika má v tuto chvíli ještě stále rozpočtový schodek, i když se nám v loňském roce podařilo dosáhnout výrazně lepšího hospodaření, než předpokládal schválený státní rozpočet, i když v letošním roce chceme schodek dále redukovat, tak ještě stále máme deficitní hospodaření státu.

Cílem vlády kromě toho, že chceme zajistit dobré fungování státu a veřejných služeb, je také rozpočtový schodek postupně redukovat. Chtěli bychom skutečně dosáhnout toho, aby v příštích letech klesal podíl veřejného dluhu na hrubém domácím produktu. To znamená, snažíme se o to dělat takovou rozpočtovou politiku, abychom výrazně zpomalili tempo zadlužování České republiky. Proto je myslím zcela legitimní, abychom přemýšleli o zvýšení příjmů veřejných rozpočtů, abychom hledali možnosti, jak posílit příjmy veřejných rozpočtů tam, kde evidentně Česká republika o velké finanční příjmy přichází.

Já už jsem tady mluvil o prioritě, kterou vláda má, tím je tedy ucpat díry v našem daňovém systému, dosáhnout zlepšení výběru daní prostřednictvím naprosto konkrétních návrhů zákonů, o kterých jsem tady před malou chvílí mluvil. To je cesta, kterou jsme se vydali, a teď ji musíme dotáhnout do konce, byť to nebude jednoduché, byť to nebude populární, protože to samozřejmě bude znamenat něco nového. Bude to nový prvek v rámci našeho daňového systému. Je potřeba to dobře připravit, vysvětlit to veřejnosti, vysvětlit to podnikatelským subjektům, udělat to způsobem, který bude co nejméně administrativně náročný a bude technologicky na úrovni. To je myslím velmi důležité.

Pokud by se ukázalo, a mám na mysli roky 2016 a 2017 v mandátu této vlády, že tyto zdroje, které mobilizujeme bojem proti daňovým únikům, nebudou stačit pro pokrytí nezbytných výdajů veřejných rozpočtů, tak je zde myslím možnost debatovat o sektorové dani. Chci jenom připomenout, že naše země samozřejmě čelí, podobně jako jiné ekonomiky, výraznému odlivu kapitálu do zahraničí právě v důsledku toho, že máme nízké korporátní zdanění. Velká část finančních prostředků tak odplývá do zahraničí, aniž by mohla být využita pro potřeby investic a rozvoje tady v České republice. Možnost určité daňové přirážky, která by se týkala některých sektorů ekonomiky, například bankovnictví, je myslím legitimní cesta další diskuse pro případ, že by opatření v boji proti daňovým únikům nepřinesla dostatečné finanční prostředky, pro případ, že by úspory, které realizujeme v provozu státu, nepřinesly dostatečné zdroje pro jeho další fungování.

Jsem velmi rád, že kromě toho, že připravujeme opatření proti daňovým únikům a že už některá z nich prakticky realizujeme, tak se daří také šetřit v klasickém provozu státu. Mám na mysli i otázku informačních technologií a investic v této oblasti. Mám radost z toho, že řada resortů se snaží změnit praxi zažitou z minulých let, kdy velká část zakázek zejména v oblasti IT, byla poskytována bez dostatečných a transparentních výběrových řízení. Praxe se velmi rychle mění. A jak se praxe rychle mění a jak roste tlak ze strany vlády na výběrová řízení, tak se daří také snižovat provozní náklady. Snažíme se hledat možnosti, jak zajistit financování státu bez toho, aniž by se musely zvýšit některé daňové sazby. Pokud to možné nebude, myslím si,

že jednou z možností je zvýšení daně z příjmů právnických osob, buď tedy zvýšení celkové sazby, anebo zavedení sektorové daně pro některý ze sektorů, a podobně jako na Slovensku by tou možností mohlo být i vyšší zdanění bank.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec Šincl má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji. Vážený pane premiére, například tuzemským bankám a spořitelnám za rok 2013 meziročně stoupl souhrnný čistý zisk o 11 milionů (miliard?) korun na 64,3 miliardy korun. Za jedenáct měsíců loňského roku vydělal český bankovní sektor 58,8 miliardy korun, a to jenom z toho důvodu, že údaje za celý rok ještě nejsou k dispozici. Místo toho, aby tento vytvořený zisk získaný z peněženek českých občanů, jejich klientů, v České republice investovaly, tento zisk je z českých bankovních dcer vyváděn ven jejich matkám do zahraničí a český stát z toho nemá vůbec nic. Podobná situace je i v oblasti pojišťovnictví a telekomunikací.

Moje otázka. Nemyslíte si, že 4 miliardy korun uvedené v koaliční smlouvě nejsou pro tyto bohaté bankovní společnosti, pojišťovny nebo telekomunikační společnosti málo? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S doplňující odpovědí pan premiér.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Myslím si, že je všeobecně známo, že bankovní sektor v České republice je stabilní. Ta stabilita bankovního sektoru byla do značné míry dána i v důsledku výrazných investic veřejného sektoru do jeho restrukturalizace a opakované privatizace. Čili daňoví poplatníci se v minulém desetiletí výrazně podíleli z prostředků státního rozpočtu na stabilizaci našeho bankovního sektoru, finančního sektoru, a z hospodářského hlediska by nepochybně bylo užitečné, pokud by se zdroje z finančního sektoru vracely v co největším rozsahu do české ekonomiky ať už ve formě úvěrů, nebo ve formě investic. Bohužel, vlastnická struktura našeho bankovního sektoru je taková, že nejvýznamnější finanční instituce jsou v rukou zahraničních vlastníků, a dochází tedy k transferům kapitálu, k transferům dividend do mateřských společností.

Domnívám se, že celkové zdanění finančního sektoru v České republice je nízké a zavedení sektorové daně pro finanční sektor by neznamenalo nějakou konkurenční nevýhodu České republiky, ale mohlo by pomoci z hlediska mobilizace příjmů veřejných rozpočtů. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi za odpověď na interpelaci pana poslance Šincla a dostáváme se k pravděpodobně poslední interpelaci, kterou přednese pan poslanec Josef Nekl, a bude interpelovat pana

premiéra ve věci dohody TTIP a vystoupení pana náměstka Druláka v Evropské unii. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, obracím se na vás s interpelací související s postojem České republiky při projednávání dohody o transatlantickém obchodním a investičním partnerství, která je známa pod zkratkou TTIP. Náměstek ministra zahraničních věcí pan Drulák prohlásil na konferenci v Bruselu na začátku tohoto týdne, že Česká republika dohodu podporuje. Proto vás žádám o odpovězení následujících otázek. Za prvé, měl náměstek Drulák k takovému prohlášení mandát? Za druhé, kdo mu jej udělil? Za třetí, proč zasedá pracovní skupina na Ministerstvu průmyslu a obchodu k této smlouvě, když má Česká republika podle náměstka Druláka jasno v tom, že smlouvu podporuje? A za čtvrté, jak můžete jako vláda, případně jak může úředník ministerstva dávat takový bianco šek, a to ve chvíli, kdy přesný obsah smlouvy není znám, a o řadě bodů, které budou mít především dopad na všechny občany našeho státu, týkající se například životního prostředí, bezpečnosti potravin, regulace chemických látek. Znamená to tedy, že i kdyby smlouva byla nakonec vyjednána tak, že může ohrozit zdraví občanů, vláda České republiky ji podpoří? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Neklovi a poprosím pana premiéra o jeho odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já bych chtěl především říci, že není tady žádný bianco šek. Není tady žádný bianco šek ze strany vlády České republiky, česká vláda podporuje vyjednávání smlouvy mezi Evropskou unií a Spojenými státy. Ale jestli budeme schopni a připraveni tuto smlouvu podpořit, bude záležet na její konkrétní podobě a na jejím konkrétním znění. Čili nejedná se o bianco šek, jedná se ale o aktivní přístup k vyjednávání této smlouvy. Myslím si, že je potřeba si uvědomit, že dnešní svět se mění, že je tady velká snaha integrovat ekonomické celky, a myslím si, že by Evropská unie neměla zůstat stranou. To znamená, dochází tady k propojování jednotlivých integračních uskupení, vytvářejí se zóny volného obchodu, a pokud by Evropská unie dlouhodobě zůstávala stranou těchto tendencí, tak na to dříve nebo později doplatíme z hlediska možností našeho exportu a našeho obchodu.

Na základě analýz, které zpracovala česká vláda, zejména Ministerstvo průmyslu a obchodu, jsme přesvědčeni o tom, že vytvoření společného obchodního prostoru mezi Evropou a Spojenými státy by mělo na českou ekonomiku pozitivní vliv. To znamená, vedlo by k posílení investic a vedlo by k tvorbě nových pracovních míst. Jsme přesvědčeni o tom, a ta analýza tomu nasvědčuje, že naše ekonomika je do té míry konkurenceschopná v rámci Evropské unie, že bychom byli schopni těchto výhod uzavření smlouvy TTIP využít ve prospěch dalšího ekonomického růstu.

Jsou tady ovšem části smlouvy, které v tuto chvíli budí pochybnosti, a je potřeba pokračovat v jejich trpělivém, pečlivém a důkladném vyjednávání. V žádném případě

nebudeme souhlasit s takovou smlouvou, která by například snížila standardy ochrany zdraví obyvatel České republiky. Nebudeme souhlasit s takovou smlouvou, která by znamenala snížení standardu v oblasti ochrany zaměstnanců. Nebudeme souhlasit se smlouvou, která by nám neposkytla například stejný přístup pro naše firmy, pro evropské firmy na trh s veřejnými zakázkami ve Spojených státech, jako je připravena a jako poskytuje Evropa pro přístup amerických firem na trh s veřejnými zakázkami v Evropě. Čili je tady nepochybně nutná reciprocita a je tady nepochybně nutný důraz na standardy, které se týkají kvality života v Evropě, tak jak je máme nastaveny v oblasti ochrany zdraví, v oblasti ochrany spotřebitele, v oblasti ochrany životního prostředí, a nemělo by dojít uzavřením této smlouvy ke snížení standardů, se kterými počítá ať už česká, nebo evropská legislativa.

V každém případě ale platí, že jsme připraveni se aktivně podílet na vyjednáváních, která se dnes vedou mezi Evropskou unií a Spojenými státy, a vidíme tady skutečně velmi zajímavý ekonomický potenciál, pokud by se transatlantickou obchodní a investiční dohodu mezi Spojenými státy a Evropskou unií podařilo uzavřít.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Nekl s jeho doplňující otázkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Nekl: Možná stanovisko než otázka. Děkuji, pane premiére, za odpověď. Svým způsobem jsem rád, že jste to takhle formuloval, s tím ale, že právě jak mám informace z Evropského parlamentu, tak pan náměstek Drulák neřekl jediný důvod, proč bychom smlouvu měli podporovat, a přitom řekl, že ji podporujeme. Přitom tato smlouva je kritizována i napříč Evropou z různých politických pozic. A vystoupení pana Druláka bylo spíše ideologické, protože jak se dříve strašilo imperialistickým Západem, dneska se straší putinovským Ruskem. A navíc, jak jste sám řekl, nebylo to doposud projednáno ani se sociálními partnery. Nezlobte se, že mám obavu z této smlouvy, protože máme jisté neblahé zkušenosti, kdy se projednávaly vstupní podmínky přístupu do Evropské unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Neklovi a poslední odpověď pana premiéra. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já nejprve ještě k těm výhodám. K tomu, co by uzavření té dohody mohlo přinést. Nepochybně je tady pozitivní dopad na rozvoj vzájemného obchodu a investic, liberalizaci služeb, odstranění cel na průmyslové a na zemědělské výrobky, odstranění netarifních a regulatorních překážek obchodu. A znovu opakuji: Je evidentní z analýz, které máme k dispozici, že česká ekonomika by byla schopna využít uzavření této smlouvy k další expanzi a k dalšímu růstu. Ale chci jasně slíbit, že nic nebude uzavřeno tak, aby o tom nemohla probíhat veřejná diskuse. Chci jasně slíbit, že se vláda zasadí o to, aby občané byli o všech aspektech připravované smlouvy informováni. Přirozeně i uzavírání této smlouvy

bude podléhat příslušným demokratickým mechanismům. To znamená, nechceme cokoli vyjednávat za zády občanů České republiky a s těmi informacemi, které teď máme k dispozici, se domníváme, že pozitiva uzavření této smlouvy převažují nad potenciálními riziky. Potenciální rizika je nutno omezit tím, v jaké konkrétní podobě bude smlouva vyjednána. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi za nejen tuto, ale za všechny odpovědi, a tím končím interpelace na premiéra a budeme pokračovat interpelacemi na jednotlivé ministry.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Budeme tedy pokračovat interpelacemi na členy vlády. Jako první byla vylosována paní poslankyně Miroslava Němcová, která bude interpelovat paní ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou – kterou zde nevidím, takže předpokládám, že paní poslankyně asi načte... Prosím, paní poslankyni, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Dámy a pánové, vážená paní místopředsedkyně, děkuji vám za slovo. Paní ministryně oznámila včas, že nebude moci z vážných pracovních důvodů být přítomna této interpelaci, což já plně akceptuji, proto ji vznáším s tím, že mi bude odpovězeno písemně. Je to stejné téma, s jakým jsem se obracela na předsedu vlády, tedy odškodnění tří studentů brněnské fakulty architektury z roku 1989.

Chci se zeptat paní ministryně a budu chtít odpověď tedy na otázku, na základě čeho dospělo Ministerstvo spravedlnosti k závěru, že u těchto lidí nedošlo k žádné morální újmě. Za druhé se jí chci zeptat, protože během 23 let, kdy se tento spor táhl, tak přes všechny soudní instance, přes soudy všech typů se jím zabývali soudci velmi kvalifikovaně a též velmi nekvalifikovaně. Od té nekvalifikované práci mluví závěr Ústavního soudu, zároveň s názorem odvolacího soudu se shoduje v tom, že například způsob řešení daného případu, který použil soud prvního stupně, je neakceptovatelný. Proto mě zajímá, zda paní ministryně si udělá analýzu toho, kteří soudci a jak v tomto případu postupovali, a proti těm, kteří zapříčinili to, že stát bude nebo by měl podle mě tyto lidi stoprocentně odškodnit, jaké nástroje použije pro pokárání nebo nápravu těchto soudců. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji paní poslankyni a nyní prosím druhou poslankyni vylosovanou v pořadí paní poslankyni Peckovou, která bude interpelovat pana ministra školství Chládka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré odpoledne, dámy a pánové, paní předsedající, vážený pane ministře. Sliby se prý mají plnit o Vánocích. Ministerstvo školství udělalo pravý opak! Na podzim schválilo desetimilionovou dotaci na

mezinárodní kurzy pro nadané středoškoláky a před Vánoci ji zrušilo s tím, že program je elitářský a že je v rozporu se zásadami rovného přístupu ke vzdělání.

Dámy a pánové, z naší země netryská ropa, naše země není obklopena mořem plným ryb, stříbro jsme si vytěžili, takže naší zlatou žílou, naší bonanzou musí být lidské zdroje, naše děti. A ty talentované bychom si měli zvlášť hýčkat, pečovat o jejich nadání a rozvíjet ho, protože v nich je šance pro celou společnost, že ji ve všech oborech vědění i konání posune dopředu. Jedineční odborníci, kteří z nich vyrostou, budou i cenným vývozním artiklem a investice do nich se naší zemi vrátí mnohonásobně.

Pan náměstek Fidrmuc mluví o větší podpoře tuzemských projektů, tak bych se moc ráda zeptala pana ministra, jaké ty tuzemské projekty to budou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně, a prosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych předně nejprve uvedl na pravou míru, že tam se nejednalo o dotační systém, protože ta zmiňovaná instituce, která je prostředníkem pro tyto online kurzy v zahraničí, tak se z mně neznámého důvodu nepřihlásila do tohoto dotačního systému, ale po jednání, která byla v kanceláři ministra, tak argumenty, které předložili, tak mně se ten projekt velmi líbil a říkal jsem si, že takovýto projekt by klidně v České republice mohl být. Proto se připravila smlouva o dlouhodobé spolupráci, a pokud tato smlouva ještě není podepsána, tak samozřejmě ani jedna ze stran to nemůže považovat za finále.

V průběhu jednání pak vámi zmiňovaný náměstek přišel s argumenty, které byly velmi kritické k tomuto nabízenému kurzu, a proto jsem požádal, aby se sešel se zmiňovanými zástupci tohoto prostředníka. Zmiňovaní zástupci tohoto prostředníka se s panem náměstkem sešli a já měl informaci, že pochyby dále trvají u pana náměstka, ba co více, místo vysvětlení byl na něj vytvořen nepřiměřený nátlak, kdy mu bylo máváno nějakou tiskovou zprávou, že pokud tu smlouvu nepodepíše, tak prostě bude tato tisková zpráva, budou chodit informace na všechny sloupy, kde to možné je – od prezidenta počínaje přes Poslaneckou sněmovnu až velvyslanectvím konče.

Co se týče koncepce vzdělávání nadaných žáků, tak ta visí na webu ministerstva a je až do roku 2020. Tam je možno se podívat. Vzhledem k tomu, že i mně osobně je tato situace nemilá, dostal pan náměstek za úkol těm 150 studentům nabídnout alternativní kurz zdarma. Tato nabídka i visí na webu, je možno ji od pana náměstka vyžádat. Některé z těchto kurzů jsou v českém jazyce, některé mají pasáže i v anglickém jazyce, některé nabídky dokonce, které tam jsou, tak nejsou jenom českých vysokých škol, ale jsou i zahraničních vysokých škol a zdarma.

Problém žáků, kteří by se chtěli přihlásit i do vámi zmiňovaného kurzu, my řešíme ještě vyhlášením fondu pro nadané žáky z méně majetných rodin a tam se

mohou přihlásit i žáci vámi zmiňovaného kurzu. Máme tam stanoven požadavek, aby to bylo pro žáky, jejichž příjem rodiny je pod hranicí čtyřnásobku životního minima, to znamená, že to není jenom pro tu nejchudší oblast, ale i pro děti z řekněme nízkopříjmových rodin, ale určitě ne z těch nejchudších. Tím vytvoříme i možnost, aby se mohli přihlásit. Vzhledem k pochybnosti, která tam je, tam máme požadavek, abychom to mohli dávat přímo dětem, abychom to nedávali prostřednictvím nějaké organizace. Podle mých informací, které jsme se dozvěděli posléze, si tento prostředník z těchto finančních prostředků, které by posílal stát, bere příspěvek na své vlastní platy, a tam bychom se mohli opravdu dostat do rozporu, o čem mluvil pan náměstek, že by mohlo dojít k nehospodárnému nakládání s veřejnými finančními prostředky.

Pokud budete mít zájem, paní poslankyně, i o jmenovité seznamy kurzů, protože těch kurzů je samozřejmě mnohem více, ale těch vytipovaných, zajistím, aby pan náměstek vám písemně tento seznam poslal a zároveň aby vám poslal i fond pro nadané žáky, který bude právě nabídnut i těm, kteří si zvolí jinou alternativu než tuto naši nabídku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a táži se paní poslankyně, zda chce položit doplňující otázku. Je tomu tak.

Poslankyně Gabriela Pecková: Nebude to otázka. Jenom potvrdím, že skutečně bych ráda měla ty seznamy a především by mě zajímaly ty projekty, to jsou mezinárodní, protože o to nám právě jde a v tom byl právě tento projekt cenný, že byl mezinárodní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana ministra o reakci

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Určitě, naprosto s vámi souhlasím, paní poslankyně. Já myslím, že mezi námi není rozpor, ale určitě chápete i moji situaci, že se nemůžeme dostat do rozporu se zákonem, pokud někdo ve vysoké pozici tvrdí vážné argumenty a ta druhá strana mu je bohužel nevyvrátila. Ale uděláme všechno pro to, aby – dřív se říkalo ani zrno nazmar, tak já říkám ani talent nazmar, abychom udělali maximum pro to, aby talentované děti měly možnost se zúčastnit kurzů nad rámec jejich vlastní výuky.

A ještě jednu informaci pro vás. Výhoda těchto nabídek je, že dokonce jsou provázány na rámcové vzdělávací programy, což u vámi zmiňovaného programu není

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím dalšího v pořadí, a tím je pan poslanec Leo Luzar, který bude interpelovat nepřítomného – ne, už přítomného – pana ministra zahraničí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážení členové vlády, jistě víte, že je 70. výročí konce druhé světové války, a při tomto výročí jsme konfrontováni se snahami některých významných politiků vykládat dějiny druhé světové války trošku jinak. Všichni znáte vystoupení premiéra Jaceňuka, ke kterému se odvážně vyjádřil náš pan prezident Zeman, za což mu dík. Bohužel byl asi jediný. Poslední aktuální je vyjádření polského ministra zahraničních věcí Grzegorze Schetyny, který na přímou otázku, zda není chyba nepozvat na oslavu osvobození Osvětimi ruského prezidenta, který je dědicem Sovětského svazu a Rudé armády, přímo odpověděl: Je třeba říci, že Auschwitz osvobodil 1. ukrajinský front. Byli to ukrajinští vojáci, kteří otevřeli brány koncentračního tábora Auschwitz.

Tady bych si dovolil poznamenat, že Rudá armáda za druhé světové války nazývala fronty podle místa jejich působení, ne podle národnosti vojáků, kteří tam sloužili, a tak první ukrajinský front se původně jmenoval Voroněžský, 4. ukrajinský front původně Jižní. Jedná se dle mého buď o hrubou neznalost, nebo úmyslně snížit význam Rudé armády v konci druhé světové války s pohledem na aktuální věci.

Totéž se děje v pobaltských zemích, které jsou už členy Evropské unie, a to Estonsko, Lotyšsko a Litva, kdy se veřejně oslavují vojska SS, kde se promenádují v uniformách SS a provolávají tato fašistická hesla. Ač pominu oběti, které byly způsobeny na obou stranách, tak nelze pominout oběti židovské, které v těchto zemích zahynuly. A tady si dovolím připomenout – (Upozorňován na čas.) Výborně. Čili já položím pouze tři otázky panu ministrovi s dovolením.

Bude česká diplomacie reagovat na otevřené snahy měnit historii druhé světové války významnými politiky? Jaká byla instrukce nehlasovat rezoluci OSN proti fašismu? Je to záměr zahraniční diplomacie České republiky a Evropské unie ignorovat projevy a akce snažící se ponižovat zásluhy Sovětského svazu na porážce fašismu? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji vám dobré odpoledne. Já bych chtěl ujistit Sněmovnu, že Česká republika respektuje výsledky druhé světové války a vysoce oceňuje roli občanů bývalého Sovětského svazu, tedy i jeho nástupnických států, jako je Rusko, Ukrajina a dalších, při osvobození Československa od nacismu. Myslím, že tento postoj je trvale přítomný ve všech postojích dnešní vlády a v celé zahraniční politice České republiky. Já bych jenom chtěl připomenout, že my teď aktuálně připravujeme mezinárodní förum k 70. výročí osvobození koncentračních táborů pod názvem Let My People Live, které se uskuteční v Praze a v Terezíně 26. a 27. ledna, teď, už příští týden. Zároveň si Česká republika připomene osvobození Československa spojeneckými vojsky, 70. výročí tohoto osvobození, a samozřejmě že sledujeme to, jakým způsobem se k těmto výročím staví naši sousedé a ostatní partneři.

Pokud se týká ukrajinské vlády, tak jak máme program té vlády, její programové prohlášení, tak jak sledujeme i aktivity ukrajinských politiků, a dokonce bych řekl i názory veřejného mínění na Ukrajině, tak si nemyslím, že by tady byly důvody k obavám z nějakých pokusů o revidování výsledků druhé světové války. Co se týče i výsledků voleb, posledních parlamentních, tak z těch extrémnějších, radikálně pravicových uskupení, těch dvou nejambicióznějších, se prosadilo pouze jedno a v této chvíli si nemyslím, že by ty názory na Ukrajině měly nějakým způsobem, že by měly nějaký vzestup nebo že by ten počet těch extrémních postojů nějak rostl. Třeba ten pochod, který se pravidelně pořádá a který se pořádal i nedávno a který připomíná činnost některých extrémních sdružení z druhé světové války, tak ten počet těch účastníků se vlastně zase rok od roku snížil a není to tak, že by tam ta situace nějak dramaticky vyvíjela.

Podobně bych hodnotil i situaci v Lotyšsku a Estonsku. Tam si myslím, že se jedná o společensky marginální skupinu lidí, kteří své aktivity omezují spíš na ten jarní každoroční pochod spojený s kladením věnců. Pokud vím, ze strany lotyšské nebo estonské vlády to není nijak podporováno a předpokládám, že kdyby se to stalo, tak že by z toho ta vláda učinila nějaký příslušný závěr.

Co se týče toho výroku, který vy jste zmiňoval, nebo toho vystoupení premiéra Jaceňuka pro německou televizi, tak tam vím, že z ukrajinské strany přišlo nějaké vyjádření, které odkazovalo na to, že byl – nevím – nerespektován kontext toho vystoupení a nějakým způsobem se to interpretovalo. Já celkem necítím žádnou potřebu k tomu nic dodávat ani nějak interpretovat to, co bylo řečeno z ukrajinské strany, protože to bylo televizní vystoupení a nepřísluší mi, abych to nějak dál rozebíral, nebo rozebíral vysvětlení ukrajinské strany. Pro mě je zásadní to, jaká je politika oficiálních představitelů Ukrajiny, a tady se domnívám, že tam nejsou žádné náznaky toho, že by někdo začínal s nějakou revizí nebo přepisováním druhé světové války.

Co se týče některých těch událostí, nebo pokud se objevují nějaké insignie a podobně, tak vás mohu ujistit, že i o věcech, které by se mi v tomto směru nelíbily, tak o nich jednám s příslušnými partnery na ukrajinské straně. Protože upozorňuji na to, že v českém veřejném mínění podobné insignie nebo používání některých věcí, které připomínají... že to prostě nalézá dost neblahý ohlas a že je to věc, která je tady hodnocena jako vážná. Takže ukrajinské partnery upozorňuji na to, jak je to citlivě vnímáno na české straně. Ale domnívám se, že opravdu je to v této chvíli marginální a rozhodně u ukrajinských partnerů nevidím nejmenší snahu to nějak obhajovat nebo nějakým způsobem revidovat výsledky druhé světové války.

A možná ještě, jestli mám čas...? (Předsedající: Už ho nemáte.) Už nemám. (Směje se.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím o položení doplňující otázky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Pane ministře, já vás požádám o písemnou odpověď na ty tři otázky, které jsem v závěru položil.

Chci využít tu minutu. V Lotyšsku za války bylo 93 tisíc Židů, 92 tisíc jich bylo povražděno. Zbyl tam tisíc. Teď ten pochod, který tam probíhá, to je výsměch těmto obětem. Protestovali proti tomu Izraelci. My zůstáváme v klidu, pouze zavřeme oči a říkáme ona vláda to nepodporovala, ale že se to děje v souhlasu, v tichém souhlasu, to je druhá věc. Já si myslím, že to by se v demokratické zemi, členu Evropské unie, nemělo stávat. A vy byste měl diplomaticky reagovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano. Já už jsem tady řekl, že když se setkávám s představiteli, v tomto případě jsem zmínil Ukrajinu, tak se s nimi bavím i o věcech, které jsou v české veřejnosti vnímány citlivě, ale vzhledem k tomu, že na druhé straně nacházím pochopení a porozumění tomu, nemám dojem, že by někdo měl tendenci nějaké podobné excesy hájit. Chápu to tak, že i když se podíváme třeba k našim sousedům, nechci teď jmenovat, tak zjistíme, že i tam existují určité extrémní podoby politických hnutí, a dokonce bohužel v poslední době se mi zdá, že to nebezpečí spíš roste. Je to věc, která mě osobně velmi znepokojuje, a je to, jak víte, způsobeno i poměrně dramatickou situací třeba i na jihu Evropy. Takže tv souvislosti jsou nepříjemné. Je to vážná věc. Takže pokud vás znepokojují tyto tendence, tak se tomu zase moc nedivím. V tom současném světě a v současné Evropě je to velký problém. Ale jenom upozorňují na to, že se s ním setkáváme v celé řadě zemí a pravděpodobně, jenom tím chci říci, že ta dementi nebo veřejné ohrazení - pak bych musel vzít potaz, že je to někdy problém i u zemí daleko blíže, kde je to také svízelné. Já vlastně sdílím vaše znepokojení, jenom si myslím, že ten problém je takový, že je to politická výzva pro všechny z nás, kteří chceme, aby v našich zemích se uchoval demokratický boj, abychom tomu čelili. A podle mě k tomu vede celá řada nástrojů. Já to beru tak, že musíme hledat spojence v ostatních zemích, které v tomhle půjdou společně v jedné alianci proti podobným tendencím.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Zahradník, který bude interpelovat pana ministra životního prostředí Richarda Brabce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já se na vás obracím s následující interpelací. Vy jste se loni vyjádřil v tom smyslu, že se budete – nebo vaše ministerstvo – ucházet v rámci operačního programu Životní prostředí o získání 9 mld. Kč na takzvané kotlíkové dotace z evropských fondů. Má se podle vašich slov jednat o 150 tis. vyměněných kotlů, s tím, že významná část z tohoto objemu by měla jít do Moravskoslezského kraje, který, jak víme, je nejvíce postižen. K tomu je třeba říci, že loni se přestaly prodávat

kotle první a druhé emisní třídy a od roku 2018 se už budou smět prodávat pouze kotle od čtvrté emisní třídy výše, s tím, že od roku 2017 mohou úředníci žádat předložení revize kotle na tuhá paliva. Pokud provozovatel nepředloží tuto revizní zprávu, riskuje pokutu až 20 tis. korun.

Já k vám tedy směřuji dvě otázky. S jakými palivy počítáte pro tyto inovované kotle, resp. jaká paliva by měla být prioritní pro tyto inovované kotle? Za druhé, kdy hodláte předložit první výzvy pro tento program.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra o reakci. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní předsedající, vážený pane poslanče. Děkuji za ten dotaz, který je opravdu velmi aktuální v těchto dnech, protože pokračuje intenzivně jednání s Evropskou komisí právě o posledním otevřeném problému v rámci operačního programu Životní prostředí na léta 2014 až 2020 a tím posledním otevřeným problémem je právě záležitost těch takzvaných kotlíkových dotací ve velkém rozsahu. Potvrzuji to, co jste řekl, potvrzuji tu částku. Opravdu by se mělo jednat o 9 mld. Kč z prioritní osy číslo 2, tedy zlepšení kvality ovzduší. My jsme v těch posledních jednáních, která se vedou a která se ještě povedou v nejbližších dnech. Já jsem poslední telefonickou debatu měl ještě dnes dopoledne s kolegy z DG Regio.

Situace je momentálně taková, že Evropská komise podmiňuje podle posledních informací poskytnutí těchto peněz splněním několika požadavků. Za prvé se velmi pravděpodobně bude jednat v této chvíli pouze o kotle páté emisní třídy. Není tam explicitně řečeno, o jaká paliva se bude jednat, a podle informací, které máme, tak jsou i ty poslední velmi moderní kotle, automatické kotle na spalování uhlí, které splňují pátou emisní třídu, ale je jich zatím málo. To znamená, nebude tam explicitně stanoveno ani vyloučeno nějaké palivo, ale s tím, že ty kotle budou muset splňovat emisní třídu a budou muset snižovat mimo jiné i emise nejen prachových mikročástic, o které především jde, ale i emise CO2.

K vaší druhé otázce. Dneska je to samozřejmě otázka té záležitosti obecného přístupu Evropské komise k operačním programům v České republice, o tom tedy už dnes řeč byla a ještě bude, ale my předpokládáme, že pokud všechno dobře půjde, tak v návaznosti na schválení tohoto operačního programu, který patří mezi ty dva nejpřipravenější, by k vypisování prvních výzev mělo dojít někdy ke konci druhého kvartálu letošního roku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji. Tak za prvé je zřejmé, že se tedy bude jednat o veliký tlak na biologická paliva, na biomasu. Moje první otázka tedy zní, zdali nějak spolupracujete s Ministerstvem zemědělství ve věci zajištění dostatečné produkce biopaliv pro tyto kotle v daném předmětném území.

Druhá otázka se týká zajištění financování. Když tedy vypíšete výzvy ve druhém kvartále, tak je možné, že by mohly být již třeba zálohově realizovány v roce 2015. Přitom ale, pane ministře, víme, že v rozpočtu vaší kapitoly ve státním rozpočtu nemáte na financování programového období 2014 až 2020 žádné peníze rozpočtovány, což znamená, že kdybyste to chtěli nějak zálohově převádět z loňského roku, kde zřejmě nějaký zbytek je, tak s tím můžete mít problémy pak při vyúčtování celého dotačního programu na konci období 2020. (Předsedající: Pane poslanče, omlouvám se, váš čas.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím pana ministra o reakci.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: My s ministerstvem zemědělství spolupracujeme obecně i v této záležitosti, nejenom tedy nad konkrétními regiony, ale obecně spíše záležitosti využitelnosti takzvaných biologicky rozložitelných komunálních odpadů. V tomto případě jde spíše o jinou otázku než o paliva do těchto kotlů, to musím přiznat.

Z hlediska financování vás chci ujistit, že za prvé je tam jiná – ono to tady nepadlo možná dříve – struktura financování než v operačním programu Životní prostředí 2007–2013. To znamená, je tam daleko menší objem peněz ze státního rozpočtu, je tam kofinancování především 85 % evropské zdroje a 15 % žadatel, takže tam je daleko menší zátěž na rozpočet i na zdroje ze Státního fondu životního prostředí. Takže my opravdu nepředpokládáme v žádném případě, že by mělo dojít k nějakému zatížení v letošním roce. Zkušenost s kotlíkovými dotacemi, kterou už máme, nás prostě vede k tomu, že vždycky je to záležitost určité setrvačnosti několika měsíců, takže předpokládáme, že první nároky, byť by se jednalo o zálohové platby, přijdou až v roce 2016.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní další v pořadí a tím je pan poslanec Zlatuška, který bude interpelovat pana ministra školství Chládka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane ministře, v tiskové zprávě MŠMT jste 29. července 2014 ohlásil rozhodnutí podpořit studium nadaných studentů CTYOnline v Centru pro talentovanou mládež při Univerzitě Johnse Hopkinse. Své rozhodnutí jste rovněž sdělil v dopise č. j.: MŠMT-3043712014-1 datovaném 10. září, tedy den po jednání vlády k podpoře nadaných studentů.

Návazně na to váš náměstek Hulínský z vašeho pověření v dopise č.j.: MŠMT-31 780/2014-11 ze 23. prosince informoval o revokaci rozhodnutí a zrušení talentovaným studentům přislíbené podpory.

Ve zdůvodnění Vaší revokace stojí informace o nepřijatelně vysokých nákladech, stojí zde mj.: "Na uvedený kurz on line formou John (sic!) Hopkins University vychází příspěvek z dotace přes 20 tis. Kč." To je srovnáno s náklady v českých kurzech s informací, že "na obdobné kurzy, které organizují vysoké školy v ČR v prezenční formě, státní rozpočet přispívá částkou cca 4–5 tis. Kč na žáka".

V dalším odstavci je jako příklad uveden také program TALNET. Webové stránky programu TALNET, tedy programu CZ.2.17/3.1.00/31165, uvádí, že v něm byla z peněz ministerstva podpořena účast 430 žáků za celkové náklady 8,43 mil. Kč.

Vystudoval jsem matematiku, a vydělím-li 8,43 mil. 430 účastníky, získávám s přesností na dvě platné číslice výsledek shodou okolností právě 20 tis. korun na účastníka. Vašim úředníkům však výsledek této operace dělení dvou čísel vyšel pouze 4–5 tis. Dovoluji si požádat o popis matematických operací, kterými dělení dá tento ministerský výsledek, nikoli výsledek obvyklé matematiky.

V souvislosti s plánovaným zaváděním povinné maturity z matematiky (upozornění na čas) si rovněž dovoluji požádat o informaci, zda se v ní bude používat běžných aritmetických operací dávajících výsledek, který vyšel mně, nebo zda bude vyžadována znalost početních úkonů, které jsou jak mimo mou kvalifikaci jako matematika, tak je takto nezvládla spočítat ani kalkulačka.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se opravdu omlouvám, ale jsou tu i ostatní kolegové. Prosím pana ministra o reakci. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já se musím přiznat, že jsem trochu v rozpacích, protože byť jsem pozorně naslouchal, tak jsem rozuměl asi tak každé třetí větě. Takže jestli bych mohl poprosit – méně drmolit a více artikulovat, protože pak nemohu odpovědět na všechno.

Co se týče vaší otázky, tak jsem aspoň vyrozuměl z těch úseků, ta první část se týká toho dotazu, na který již jsem tady odpovídal, tak odkazuji na svou odpověď na předchozí dotaz. Co se týká matematických a aritmetických kroků úředníků, tak vám bude odpovězeno písemně, protože já jsem to s nimi nepočítal. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan poslanec chce položit doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Jiří Zlatuška: Jinými slovy: Jednoduché dělení dvou čísel je nad možnosti nejen úředníků, ale ministra, který chce přichystat povinnou maturitu z matematiky. Rozumím tomu správně?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím pana ministra o reakci.

Poslanec Jiří Zlatuška: A zdůrazňuji, že má otázka se netýkala přidělení financí tomu programu, pouze výsledku dělení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: To jsem velmi rád, že se, pane poslanče, netýkala tato otázka toho programu, protože byste byl ve střetu zájmů, protože jste místopředsedou té organizace.

A druhá věc, pane poslanče. Není to nad možnosti ministra, to dělení, je to pod jeho rozlišovací schopnost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím dalšího poslance, kterým je pan poslanec Farský, který bude interpelovat zatím nepřítomného pana ministra vnitra Chovance. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Já bych chtěl na pana nepřítomného ministra vnitra – už přítomného ministra vnitra, vítejte – vznést otázku k nejstaršímu neprojednanému tisku ve Sněmovně, což je tisk číslo 42, který se tento týden dočkal významného jubilea, kdy od prvního čtení uplynul právě rok. A chtěl bych se zeptat tak, jak už je u mě zvykem, pana ministra, v jakém je aktuálně stadiu, na co se můžeme těšit, kdy se sem dostane. A k tomu bych měl poznámku, že kdyby se ho podařilo prosadit co možná nejrychleji, tak si myslím, že by možná ani nebylo nutné, tak jak zaznělo v poslední době v několika interpelacích, ale opakovala se i v médiích, zvyšovat daně. Myslím si, že to je přesně ten tisk, který může přinést miliardové úspory efektivnějším vynakládáním prostředků tak, jako se mu to povedlo na Slovensku.

Moje otázka je tedy, kdy už budu zbaven tohoto břímě a bude tento tisk připraven do Sněmovny k projednání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím pana ministra o reakci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Dobré odpoledne, vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já se nebudu vracet k té historii, to si

tady děláme téměř každé interpelace, já bych pouze asi informoval kolegu a i vás ostatní o posunu ve věci.

My jsme dostali za úkol z koaliční rady, abychom připravili zadání dopadové studie pro tento zákon, s tím, že Ministerstvo vnitra 21. ledna oslovilo ostatní ústřední správní orgány a jiné orgány veřejné moci, aby provedly zhodnocení dopadů, které má komplexní pozměňovací návrh v jejich působnosti. Po obdržení těchto informací předpokládáme, že tato dopadová studie by měla být hotová do poloviny měsíce března. Pokud tato dopadová studie dopadne pozitivně pro takzvaný komplexní pozměňovací návrh, který měl na starosti tým poslanců v čele s panem poslancem Vondráčkem z hnutí ANO, tak by tento text měl být dán do Poslanecké sněmovny. To znamená, tento text by měl být k dispozici do konce měsíce března, následně předpokládám, že koaliční rada posoudí dopadovou studii a rozhodne se o tom, jestli tento komplexní pozměňovací návrh bude ještě upraven, či nikoliv.

Ten finální text, vážený pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, bych vám rád sdělil, byl finalizován i s Rekonstrukcí státu, a ten finální text, který odcházel jako žádost o dopadovou studii, byl tedy odsouhlasený i tímto neziskovým sektorem s tím, že je dostačující. Uvidíme, jak tato dopadová studie dopadne.

V otázce zvyšování daní, já bych tady, jestli dovolíte, byť to není k tématu, k tomu řekl jenom pár vět. Já jsem pouze říkal, že vládní program a koaliční smlouva generuje nové potřebné výdaje a že budeme chtít vidět v polovině letošního roku, jestli Ministerstvo financí bude schopno tyto příjmy získat. A pokud ne, že bychom se rádi vrátili k rok staré debatě, tedy k debatě před podpisem koaliční smlouvy, kdy jsme navrhovali zvýšení daní. To znamená, buď se nám někdy v polovině letošního roku povede s Ministerstvem financí vykomunikovat, že finanční prostředky jsou zajištěny, anebo jsme říkali, vraťme se k rok staré diskusi o tom, že budeme zvyšovat daně. Já jsem explicitně nehovořil. Pouze jsem říkal, že to byla vize sociální demokracie pro zajištění potřebných zhruba 40 mld. na financování státu pro příští rok.

Děkují za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se pana poslance Farského, zda chce položit otázku. Chce, prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Samotný návrh zákona prošel několika výbory, všechny to vyřešily přerušením. Jeden z nich přijal závěrečné usnesení, to bylo loni v červnu nebo koncem května na ústavněprávním výboru, a na něm padl závěr, jak by měl ten výsledný návrh vypadat, aby se mohl vrátit zpátky do sněmovny. Pokud mě informace neklamou, tak v tom výsledném návrhu, který teď byl rozeslán do RIA, je vyňat ČEZ jako společnost, na kterou by se registr smluv nevztahoval, a zároveň jsou vyňaty faktury a objednávky, u nichž je možnost zveřejňování automatizovatelná, to znamená beznákladová. Chci se zeptat, jestli ty informace jsou správné a proč k tomu odklonu od závěru ústavněprávního výboru, kde jsem se měl ještě šanci na tom

rozhodování podílet, proč k tomu došlo. Já bych se neptal v interpelacích, ale já bohužel se ty informace dozvídám velice neoficiálními cestami (upozornění na čas) a nedostávám se ani na ta jednání.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím o reakci pana ministra.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: K tomu je jednoduchá pomoc. Abychom tedy ty texty mohli srovnat, tak já vám ten text, pane kolego, nechám zaslat. Pokud je zájem Poslanecké sněmovny, nechám to zaslat všem poslancům do jejich emailových schránek. Doufám, že to nebude bráno jako nevyžádaná pošta.

Já si nemyslím, že to je v tomto modelu, jak jste říkal, na druhou stranu je to komplexní pozměňovací návrh trojice poslanců v čele s panem poslancem Vondráčkem. Znovu říkám, ten finální text byl odkonzultován i s Rekonstrukcí státu, která byla v této věci velmi aktivní. Ten finální text si myslím, že byste mohl mít ve lhůtě do dvou dnů ve své e-mailové schránce a pak se na tom můžeme sejít.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za odpověď. Další v pořadí je paní poslankyně Pěnčíková, která bude interpelovat pana ministra zahraničí Zaorálka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, děkuji za slovo. Já budu stručná. V pondělí se pan náměstek Petr Drulák na konferenci v Bruselu vyslovil pro přijetí dohody o transatlantickém obchodním a investičním partnerství. Chci se vás, pane ministře, zeptat, zda tato slova byla řečena s vaším vědomím a souhlasem, případně kdo panu Drulákovi dal mandát k takovému vyjádření. A pokud k tomuto vyjádření pověření neměl, tak já osobně to považuji za jeho výrazné pochybení a zajímá mě, jaké následky si za to pan náměstek ponese. A druhá otázka. Jak vůbec může říct takové stanovisko, pokud ještě není známa ani konečná podoba této smlouvy? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o reakci. Prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Ještě jednou dobré odpoledne. Já se domnívám, pokud vím, tak co pan náměstek řekl, tak řekl pouze to, že Česká republika podporuje vyjednávání smlouvy TTIP. Já bych chtěl upozornit, že to vyjednávání se děje na základě mandátu, který dostala Evropská komise k tomu vyjednávání. Mandát, který má Evropská komise, je veřejně známý. A myslím si, že nikdo ten mandát nechápe tak, že je to nějaký automatický souhlas s tím, co bude výsledkem vyjednávání. To je jediné, k čemu se dnes můžeme přihlásit.

Já bych si samozřejmě přál, aby ta vyjednávání byla vedena také co nejtransparentněji z hlediska veřejnosti. V této chvíli víme, že se zvolila taková metoda a postup, že obsah jednotlivých kapitol je zveřejňován na webu Evropské komise. Informování o výsledcích se bude dít vzhledem k tradici vyjednávání podobných smluv velmi nadstandardním způsobem, protože bude průběžně informováno o tom, jak se vyjednávání vyvíjejí. Asi také víte o tom způsobu, že se rozhodlo o zřízení oněch tzv. reading rooms, čítáren, ve kterých se představitelé státní správy jednotlivých zemí budou moci seznamovat s tím, jak ta jednání postupují. Je to poměrně velmi nestandardní postup zvolený poprvé takovýmto způsobem, v historii nic obdobného neexistuje. Je to právě proto, aby se tomu, co se děje kolem této smlouvy, dala co největší informovanost veřejnosti. Je to možná i na úkor toho, že tady Evropa trochu svou pozici oslabila, protože vlastně takto někdy dopředu sděluje veřejně, jaká stanoviska bude hájit.

Já mohu ujistit, že Česká republika se podepisuje právě pod to, aby vyjednávání podobné smlouvy nebylo v žádném případě spojeno s tím, že by evropská strana ustupovala v takových věcech, jako je ochrana životního prostředí, pracovních předpisů, ochrana spotřebitele, nastavení sociálního státu či hygienických předpisů. Mohu ujistit, že nikdo nesouhlasí s tím, aby se snižovaly např. standardy chemického průmyslu. Nesouhlasíme s tím, aby se uvolnil prostor chlorovaným kuřatům nebo geneticky modifikovaným potravinám nebo hovězímu ošetřenému hormony. To znamená, když jsem se bavil o těchto věcech s politiky, nebo když se o tom diskutuje na jednáních mezi ministry, tak tady platí jednotná pozice, že podobná vyjednávání v žádném případě nemohou vyústit v pokles úrovně norem ochrany veřejnosti v těch nejrůznějších oblastech, které jsem vyjmenoval, tady v Evropě.

Ale nicméně tohle je obtížná cesta. To, aby ta dohoda skutečně splnila očekávání, bude poměrně velmi obtížný proces a domnívám se, že to, že ten proces bude daleko transparentnější, než to bylo v minulosti, je správná věc. A opakuji, souhlas, který existuje na úrovni české vlády s tím, že Komise může vyjednávat, to v této chvíli neznamená, že ještě víme, jaký bude výsledek a jak se budeme stavět k němu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Paní poslankyně nemá zájem položit doplňující otázku, proto poprosím další v pořadí, to je paní poslankyně Matušovská, která bude interpelovat pana ministra dopravy Ťoka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, ráda bych se zeptala na informaci, která minulý týden zazněla na kontrolním výboru, a to že stát se dostane k podkladům a technických detailům o fungování současného mýtného systému nejdříve po 31. prosinci 2016. Přitom tentýž den končí smlouva s jeho dodavatelem, firmou Kapsch, a od 1. ledna 2017 má začít fungovat nový systém. V neděli však výkonný ředitel Kapsche pan Karel Černý řekl, že veškerou dokumentaci včetně dat, hardware i software má současný vlastník a provozovatel mýtného systému, Ministerstvo dopravy potažmo ŘSD. Také váš

náměstek, pane ministře, na 10. schůzi kontrolního výboru dne 9. 10. uvedl – cituji: Software i mýtné brány jsou ve vlastnictví státu. Vlastní obhospodařování tohoto softwaru je velice složitou záležitostí. Ministerstvo dopravy se snaží proniknout do softwaru, do instalačních modů tak, aby se nestalo, že firma Kapsch ukončí svou činnost k 31. 12. 2016 a Ministerstvo dopravy nebude mít k dispozici žádný software a systém by mohl zkolabovat. Protože nikde není řečeno, že pokud máme mýtné brány a software k dispozici, tak že ten systém nadále pojede, protože lidský faktor je tam velice důležitý. Konec citace.

Proto se, pane ministře, ze zájmu jako zpravodajka kontrolního výboru ptám k této problematice, jestli mi můžete nyní říci, jak to tedy doopravdy je. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za tento dotaz, protože opravdu na jednání kontrolního výboru jsem řekl, že kompletní dokumentaci, tu, kterou budeme moci použít k provozování toho systému, dostaneme až 31. 12. 2016. Na druhé straně musím připustit, že prohlášení představitelů firmy Kapsch je pravdivé do té míry, že nám předali všechnu dokumentaci, kterou mají sepsánu ve smlouvách a kterou nám měli předat. Nicméně je to dokumentace, jako by to byl návod k použití. Takže my přesně víme, že když zmáčkneme klávesnici jednu nebo další, co to udělá v tom systému, ale nerozumíme tomu systému a nejsme schopni ten systém konfigurovat. To znamená, máme-li tam jakoukoli změnu, tak musíme požádat Kapsch a udělat ty věci skrze něj. To znamená, my opravdu si nemůžeme dneska podle stávajících smluv vyzkoušet ten systém a udělat tam změny tak, abychom byli třeba schopni ho převzít a provozovat sami.

My máme rovněž k dispozici zdrojové kódy k tomu systému. Jsou zamčené v trezoru na bezpečnostním oddělení Ministerstva dopravy s tím, že pokud je zkusíme odlepit, tak padají garance Kapsche a veškeré garance za to, že ten systém pojede – nepojede nebudou na Kapschi, ale byly by na Ministerstvu dopravy, potažmo na ŘSD. Takže jsme v situaci, kdy můžeme třeba vyzkoušet – nebo já jsem si myslel, že bychom měli mít šanci mít vyzkoušet, jak fungují zdrojové kódy a jestli do toho systému můžeme jít. V podstatě nemůžeme, protože denní fakturace je zhruba 30 milionů a ohrozit jenom hodinu se nám zdá nebezpečné.

Takže já poté, co dostaneme první výsledky od skupiny, která se zabývá vlastně dalším osudem mýta, chci vstoupit do jednání s firmou Kapsch o tom, jestli by nám opravdu férovým způsobem nedali k dispozici dokumentaci a informace, které by nám pomohly v dalších krocích. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se paní poslankyně. Nechce položit doplňující otázku, proto poprosím další v pořadí, tou je

paní poslankyně Nováková, která bude interpelovat ministra školství pana Marcela Chládka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, vážený pane ministře, znovu se vracím k dnes již dvakrát zmiňovanému problému, to je v podstatě určité zneužití důvěry žáků, konkrétně, abychom si to dovedli představit, jsou to žáci třeba kvinty, já konkrétně jednoho toho postiženého znám, protože je z mého domovského gymnázia. Tito studenti věřili slibu pana ministra, že když oni sami do toho vloží práci, vloží do toho peníze, bylo to přes 5 tisíc, že zbytek jim ministerstvo doplatí a oni se budou moci zúčastnit toho projektu Centra talentované mládeže

Upozorňuji, že ta Univerzita John (správně Johns) Hopkins je na našem vzdělávacím trhu už od roku 1979. Spolupracuje s ní 41 gymnázií. A teď vlastně ty děti dostaly odpověď od dospělých, od ministra, že slovo neplatí. Já možná chápu, že to nebylo úplně z vaší vůle, ale pane ministře, tady si myslím, že je důležitější, abyste jaksi nezradil slovo, které jste dal těm studentům, než to, že se něco nelíbí některému z vašich náměstků.

A potom bych měla ještě, jestli mohu, jeden dotaz. Je nemírně důležité, abychom pečovali o žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, ale stejně tak důležité je, aby pedagogové měli dobré metodické materiály k tomu, aby vyhledávali nadané žáky. Protože jsem to zatím nenašla v dalším vzdělávání pedagogických pracovníků v nabídce, chtěla bych se zeptat, jestli o něčem takovém uvažujete. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra o reakci.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci a vážená paní poslankyně, k vašemu dotazu. Já isem se studenty vámi zmiňovanými nejednal, takže jim jsem ani nemohl nic slíbit. Jednal jsem se zástupci té organizace a tam jsem jim přislíbil, že uděláme maximum pro to, abychom to mohli podpořit. To, že jsou dlouho tady u nás na trhu, je pravda. A pravda také je, že dlouhodobě se dobývají na ministerstvo k nějaké dotaci a nikdy v minulosti stát tuto aktivitu nepodpořil a já měl dobrou vůli tuto aktivitu podpořit. Jak se říká: pro dobrotu na žebrotu. Protože pak když se vám objeví situace, kdy opravdu nemůžete jako ministr dát někomu příkaz, aby něco podepsal ze závažných důvodů, a samozřejmě ty důvody tady byly zmiňovány, tak těm studentům, o kterých jste hovořila – byla ta odpověď i předchozí, ale zopakuji –, nabízíme nějaké alternativní řešení, a to ve dvojím způsobu – buď nabídku zdarma jiných kurzů podobného charakteru, anebo kdyby trvali na něčem takovém, otevírá se fond na podporu nadané mládeže do čtyřnásobku u dětí, jejichž rodina nepřevýší čtyřnásobek životního minima, ale nejen na tento konkrétní kurz, ale na jakýkoli kurz si ony vyberou. Takže ta možnost tady je pro děti, které jsou taky přihlášeny, které budou patřit do řekněme nadstandardně finančně zabezpečených rodin a platí vysoké školné na některých školách, ze kterých se hlásí, tak si myslím, že to takový problém nebude.

Nyní k té druhé části vašeho dotazu. Vy jste se ptala, podle čeho se řídí vlastně celá oblast vzdělávání nadaných. Jedna z nich je vyhláška 73/2005 o vzdělávání dětí – studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí – žáků, studentů mimořádně nadaných. Tam je samozřejmě celá pasáž, která popisuje, jak se tím řídit. Na to navazuje ještě další vyhláška 55/2015. Naší snahou je samozřejmě poskytovat i metodickou pomoc a počítáme s tím, že v rámci té strategie budeme také pracovat s učiteli, jak pomáhat nadaným.

Mnohdy se dostáváme do situace, kdy náš systém v minulosti nebyl schopen dostatečně podpořit nadané studenty. Uvedu jeden příklad, kdy za mnou přišli rodiče žáka, kterému byly čtyři roky a něco, a my jsme ho neuměli dostat do základní školy, přestože inteligenčně již na to měl. Měl změřený inteligenční kvocient 150. A těch 150 jenom proto, že to víc neměřilo, ty testy pro děti. Náš systém prostě neuměl toto dítě zařadit do systému tak, aby mu byly nabídnuty nějaké alternativy a takzvaně nezakrněl. Musel jsem k tomu dát ministerskou výjimku. To si nemyslím, že je dobře. Měli bychom to systémově řešit. Souhlasím s vámi, že bychom měli vytvořit systém tak, a tady ta debata včera byla asi tuším dvouhodinová o inkluzi, a inkluze není jenom o tom, jak pomáhat dětem s nějakým hendikepem a dětem, které měly bohužel nebo mají tu smůlu, že jim něco brání v přístupu do hlavního vzdělávacího proudu, ale pomoci i těm nadaným. Ale samozřejmě české školství má v tomto dlouhodobě výrazný hendikep a já věřím, že se nám ho podaří narovnat. K tomu samozřejmě patří i metodické vedení učitelů, protože právě učitelé by měli být ti, kteří by měli pracovat s nadanými žáky a pečovat o ně i v tom hlavním vzdělávacím proudu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a vidím, že paní poslankyně chce položit doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Nina Nováková: Přece jenom bych ráda soustředila pozornost na ten projekt, který má tento v angličtině vedený v podstatě z toho, co jsem slyšela od vyučujících, de facto na takové nižší vysokoškolské úrovni vedený projekt, tak tento projekt Talnet, o kterém jsem zatím jako o jediném slyšela, že by to měl nahradit, tak přece jenom jestli to srovnání, jestli to bude adekvátní náhrada, to budeme jistě s kolegyněmi a s kolegy sledovat a budeme se ptát studentů, jak to budou moci porovnat, takže budeme možná mít i příležitost ke srovnání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana ministra o reakci.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji. Já pouze k tomu doplním: drtivá většina těch kurzů, které jsou v nabídce pro nadané žáky, jsou samozřejmě identické, takže můžou být podobné. Jeden z momentů, který třeba může

být v té nabídce, není to jenom jeden, je jich tam asi 25 v té nabídce, které jsou podobné, ne stejné, ale podobné. Jsou zpracovány našimi vysokými školami. Některé jsou, jeden z problémů, některé jsou třeba v češtině, ale některé tam mají i ty anglické pasáže, anglické části. Ale právě protože kdyby si někdo z těch studentů nevybral tuto nabídku, tak nabízíme tu alternativu, podporu toho fondu, to znamená pro ty děti, které si nebudou schopny to zaplatit, nebo jejich rodina, tak jim nabízíme tento fond. Přijde nám to i systémovější řešení než vybrat jednu aktivitu, protože bychom se mohli dostat do situace, a máme taky několik těch dopisů, že nám někdo píše, proč podporujeme zrovna konkrétně tuto jednu aktivitu, ale jich je celá řada. Ale stoprocentně již nyní vám můžu říci, že nemůžeme najít stejný a totožný kurz, ale pracujeme také na tom, že připravujeme v rámci těch finančních prostředků, které by se daly do této aktivity, to znamená, například ta částka pět milionů korun by měla jít do fondu pro nadané žáky a pět milionů korun bychom chtěli poskytnout i vysokým školám na vývoj jejich programů a zlepšení jejich programů, aby byly alternativní jak v rámci českého jazyka, tak ten samý kurz i v angličtině.

Další věc, která tam na to navazuje, je samozřejmě daleko více ještě propagovat vzdělávání v anglickém jazyce na vysokých školách, které samozřejmě je v nabídce, a není o ně takový zájem i mezi zahraničními studenty, jaký by mohl být. Takže těch kroků je povícero. A když budete chtít, tak vám pošleme i ten seznam tak jako vaší kolegyni, protože to není jen ten jeden typ kurzů, o kterém jste mluvila.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní dávám slovo panu poslanci Seďovi, který bude interpelovat místopředsedu vlády Pavla Bělobrádka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane místopředsedo vlády, při projednávání státního rozpočtu nebyl schválen pozměňující návrh, který měl pro tento rok vyřešit financování kosmických aktivit České republiky ve vztahu k Evropské kosmické agentuře. Chápu, že to bylo nesystémové řešení a že nebude vhodné pro další roky, ale proto by mě zajímalo, jakým způsobem vy jako místopředseda vlády pro vědu, výzkum a inovaci se k tomuto problému postavíte. Pouze chci připomenout, že pro příští rok realizace projektů v rámci Evropské kosmické agentury měl být vyčleněn na tyto projekty příspěvek naší země ve výši 355 milionů korun. Bez tohoto příspěvku není možné zapojit české firmy do těchto projektů a plnit tak národní kosmický plán.

Z mého pohledu jsou dvě cesty, jak tohle řešit, a teď myslím nejenom v tomto roce, protože předpokládám, že ty peníze se ve státním rozpočtu najdou, ale pro další roky. Tou první a pro veřejnost transparentnější je založení nové kapitoly státního rozpočtu pro kosmickou agenturu České republiky, nebo doplnit do kapitoly Ministerstva dopravy podkapitolu stejného názvu. Možná existuje i řešení, které podporuje i pan předseda vlády, a to založení Úřadu pro vědu a výzkum, který by poté měl financování projektu Evropské kosmické agentury na starosti.

Chci se zeptat, vážený pane místopředsedo, jestli budete řešit systémové financování kosmické agentury České republiky a financování projektu ESA. A pokud ano, kterou variantu řešení preferujete. Děkuji za vaši konkrétní odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana místopředsedu vlády, aby reagoval. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, tato interpelace by spíše měla směřovat na ministra dopravy, popřípadě na ministra školství a tělovýchovy, jelikož problematika národní kosmické agentury a kosmických aktivit je primárně svěřena do gesce Ministerstva dopravy, a to na základě usnesení vlády z předchozích let. K téhle podle mého názoru nesystémové změně došlo z iniciativy Ministerstva dopravy, protože do té doby to bylo v kompetenci Ministerstva školství.

Oba pozměňující návrhy ve třetím čtení návrhu zákona o státním rozpočtu byly zamítnuty. A z našeho pohledu, co se týká otázek vědy, výzkumu a inovací, tak za mezinárodní spolupráci a tady i za příspěvky do ESA je kompletně a kompetenčně odpovědné Ministerstvo školství, které každoročně platí povinné příspěvky ve výši cca 300 milionů korun

Tato částka zahrnuje i úhradu některých příspěvků v některých volitelných programech. Další část volitelných příspěvků, tedy příspěvků na volitelné programy, hradí Ministerstvo dopravy ze svých prostředků, řádově desítky milionů korun. Tyto prostředky ale nejsou na aktivity vědy a výzkumu. Proto je nelze podporovat z rozpočtu vědy a výzkumu a je třeba si uvědomit, že ne všechny aktivity ESA jsou na vědu a výzkum. Jsou daleko komplexnější a obtížně se potom tímto způsobem dají rozdělit.

Co se týká rozšíření počtu rozpočtových kapitol. Já se domnívám, že není důvod je rozšiřovat, protože zákon o podpoře vědy a výzkumu definuje možnosti a podmínky, kdy lze vědu a výzkum podporovat. A pokud jakékoli ministerstvo není s rozpočtovou kapitolou pro vědu a výzkum spokojeno, tak může účelovou podporu poskytovat ve spolupráci s Technologickou agenturou. Tam je samozřejmě ten problém, že Ministerstvo dopravy velkou část, nebo vlastně drtivou většinu peněz, které mělo na VaV, přesunulo v podstatě na Technologickou agenturu a ta jim měla potom zprostředkovávat tyto peníze, přičemž se musí jednat o ty aktivity, které jsou v souladu s národními prioritami orientovaného výzkumu, tak jak je vláda schválila.

Je potřeba říct, že kosmický výzkum není žádná izolovaná oblast, obzvláště v dnešním multidisciplinárním světě, takže tam najdeme od nových materiálů, ICT, věci, které se týkají výroby a kumulace energií apod. Je to velmi široké a obtížně se dá říct, že to je nějaká izolovaná oblast.

Zákon v současné době také rovněž přesně definuje způsoby a časovou souvislost, jak je rozpočet připravován, a je tedy nezbytné, aby byl dodržován všemi kapitolami.

Domníváme se, že národní příspěvek do ESA je dostatečný. Výzkumné instituce mohou aktivity financované ze strany ESA řešit samostatně.

Volitelné programy, na které se Ministerstvo dopravy snaží prostředky z vědy a výzkumu získat, nejsou vždy aktivitami na vědu a výzkum. Takže tam se dostáváme do situace, že to není odpreparováno, a z pohledu rozpočtové odpovědnosti my nemůžeme vystavit bianco šek, kdy řekneme "ano, dáme vám na to peníze", když nevíme, kolik z toho nebo jestli všechno jde na vědu a výzkum.

Co se týká národní kosmické agentury, ta doposud nebyla zřízena. Tak pokud k tomu dojde, je celá v kompetenci Ministerstva dopravy, i financování těchto programů. Samozřejmě s panem ministrem dopravy to budeme řešit. Teď se tam bude měnit pan náměstek, takže předpokládám, že budeme ve spolupráci s Ministerstvem dopravy hledat nějaké řešení, které bude smysluplné. Je jasné, že je tady zájem i mnoha českých firem na tom pokračovat a přihlašovat se do tohoto programu. Stejně tak je evidentní, že část prostředků by se mohla najít právě i v rámci Technologické agentury.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A táži se pana poslance, zda chce položit doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane místopředsedo vlády, děkuji za odpověď. Nicméně si myslím, že obecně lze říct, že vlastní rozdělení jak činnosti, tak financování je nejen nesystémové, ale i velmi náročné na vzájemnou spolupráci jak resortů, tak také i nákladné z důvodu ztráty času a administrativy. Já už jsem několikrát navrhoval, aby se výdaje na vědu a výzkum sloučily a aby to byla samostatná kapitola, anebo aby jednotlivá ministerstva, např. Ministerstvo obrany, měla tuto možnost. Nicméně to neprošlo.

Jinak já jsem chtěl ve stejné věci interpelovat pana ministra dopravy. Já se na příslušné ministry obrátím písemně v této záležitosti a doufám, že těch 355 mil. korun se najde. Zároveň bych chtěl opravdu požádat vás jako místopředsedu vlády pro inovace, vědu a výzkum, abyste našel ve spolupráci s příslušnými ministry a s ministrem financí nějaké systémové řešení pro další roky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana místopředsedu vlády o reakci. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, já s tím souhlasím. My se budeme snažit právě, jak jsem říkal na začátku, že to převedení nebylo úplně systémové, aby to mělo skutečně logiku a abychom se nedostávali do situace, že je tady část peněz, které ani nešly přes Radu vlády pro výzkum, vývoj a inovace, a teď se shánějí peníze, protože něco je na ministerstvech, něco ne. Já se domnívám, že tak jak je to jinde ve světě, tak některé resorty budou mít vlastní kapitoly na VaV v rámci svých rozpočtů. Všude ve světě je obrana, vnitro

apod., protože tam to má svoji logiku. Přičemž oni čerpají samozřejmě i z těch peněz přes agentury apod. Takže určitě, spolehněte se, že s panem ministrem vejdeme v jednání a budeme se snažit, aby k těmto situacím nedocházelo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím, aby svou interpelaci přednesl další v pořadí, a to je pan poslanec Tejc, který bude interpelovat ministra dopravy Ťoka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, dovolte mi, abych vás požádal o odpověď na otázku, zda Ministerstvo dopravy hodlá, či nehodlá a v tom případě proč – měnit současnou vyhlášku, která upravuje zpoplatnění dálnic, a to v souvislosti s městy, u nichž se tyto dálnice nacházejí. Nejen já, ale i řada kolegů v minulosti pronásledovala vašeho předchůdce a jejich předchůdce s tím, že je třeba změnit tuto úpravu, protože např. v Brně, kde je dálnice D1 od roku 2011 zpoplatněna v úseku, který nikdy zpoplatněn nebyl, tzn. v úseku mezi Kývalkou a Slatinou, dochází k masivnímu nárůstu dopravy objížděním této dálnice. Dochází k tomu, že se hluk a exhalace objevují na místech, kde rozhodně nejsou žádoucí, tzn. v hustě obydlených částech, které jsou přilehlé k dálnici. Myslím si, že naším cílem by mělo být chránit občany, nejen státní pokladnu. Myslím si, že dokonce ani nedochází v tuto chvíli k tomu, že by se výrazně obohacovala státní pokladna, protože prostě ti, kteří dálniční známku nechtějí platit a nechtějí si ji koupit, tak si ji prostě nekoupí, jenom využívají těchto tras, např. v městských částech Bosonohy, Bohunice a dalších. A musím říct, že tuto situaci nejen já, ale především místní obyvatelé z regionu, odkud pocházím, považují za velmi nesprávnou a mnohdy až kritickou.

Chtěl bych také upozornit na to, že v rozporu s tím, co bylo učiněno v tomto úseku, jiný úsek dálnice, který je daleko dál od města, ale na který jsou napojena obchodní centra, zpoplatněn není. To znamená, nejde podle mého názoru o logické rozhodnutí, ale možná o to, abychom jej dali do rozumné míry tak, aby se ulevilo občanům. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana ministra dopravy o reakci. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pozice Ministerstva dopravy je následující. V současné době nechceme dělat výjimky, nebo nebylo naším zájmem dělat výjimky ve zpoplatnění dálnic u měst. Zájem byl na tom maximalizovat výběr mýta a výběr příspěvků z kuponů z dálničních známek.

V poslední době se ke mně dostalo několik žádostí, např. z Českých Budějovic, Brna i od ostatních kolegů při jednání s asociacemi krajů. Já jsem říkal své stanovisko. Já rozumím tomu, co říkal pan poslanec Tejc, rozumím tomu, co říkali i jiní, ať už primátoři velkých měst, nebo hejtmani. Tady je spíš otázka, že bychom

měli měřit všem stejným metrem. To znamená, buď uděláme části nezpoplatněné kolem velkých měst tam, kde se dá použít tato komunikace pro okruhy – tady bych ale rád zdůraznil, že si myslím, že by to mělo být ne pro kamionovou dopravu, ale jenom pro dopravu aut. My jsme se dohodli s pány hejtmany, že oni zkusí navrhnout nějaký systém. Já bych rád, abychom takovýto materiál projednali v rámci koalice, protože si musíme říct, co je naší prioritou. Jestli naplnit rozpočet na opravu dálnic, a hlavně o jakou částku by šlo. Jestli by se třeba nedala kompenzovat jiným způsobem, např. mírným zvýšením dálniční známky že by se ty okruhy prostě udělaly nezpoplatněné.

Rád bych na toto téma vedl další debatu, zda to dává smysl. Souhlasím, že jsme tu pro lidi a měli bychom ulehčit vlastně zacpaným městům, zejména ve špičkách, a těm, kteří využívají objízdných tras.

Co se týče využívání objízdných tras nebo snahy vyhnout se placeným úsekům pro kamiony, tady opravdu nehodláme zrušit mýto pro kamiony. Na druhé straně zákon, který tady budu v prvním čtení prezentovat – máme novou zákazovou značku pro tranzit kamionů, takže místní samosprávy budou mít šanci zamezit tomu, aby jejich místní komunikace skrze město byly využívány kamionovou dopravou pro objížďku placených úseků.

Tolik k tomu. Jestli máte nějaký dotaz?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan poslanec podle všeho chce doplnit. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za odpověď. Každopádně jde mi skutečně o osobní auta, rozhodně ne o kamiony. Budu rád, pokud analýza bude provedena, pokud debata s hejtmany a s dalšími bude pokračovat, protože si myslím, že nejde skutečně jen o město Brno, jde i o další, jde o všechny aglomerace, kde dálnice skutečně není ani tak dálnicí, jako spíš působí jako obchvat, jako přirozená trasa, která se využívá jako městský okruh. Myslím si, že pokud dálnice D1 v té části není zpoplatněna v Praze v průjezdu aglomerací, myslím si, že by tak nemuselo být ani v Brně. Takže pléduji za to, abychom to přehodnotili. Myslím si, že ani žádný podstatný propad výběru dálničních známek to nebude, protože ti, kteří dnes objíždějí tu trasu, protože si nechtějí koupit dálniční známku, tak si ji prostě nekupují, takže v tomto smyslu si myslím, že ten výpadek, byť by určitě nějaký nastal, by nemusel být fatální pro státní rozpočet. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím pana ministra o reakci.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Já bych chtěl potvrdit, že hodlám v té debatě pokračovat. Budu dále v kontaktu s hejtmany a vyzvu i další, možná tímto vyzývám i další primátory, kteří mají zájem, a zkusíme nachystat materiál, který by byl

projednatelný. A musíme si říci, co je naší prioritou. Souhlasím s tím a rozumím tomu, že by to mohlo být řešení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Šincl, který bude interpelovat ministra životního prostředí Richarda Brabce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, meteorologové dnes v oblasti Karvinska, Ostravska, Frýdeckomístecka vyhlásili kvůli zhoršené kvalitě ovzduší opět smogovou situaci a nedoporučují občanům vůbec vycházet ven. Zase se zde zákonem stanovená norma pro polétavý prach PM10 a benzopyren přes veškeré sliby různých ministrů životního prostředí překračuje. Na tuto situaci reagují i mnozí občané. Například v prosinci mi napsal občan z Orlové, pan David Kozík. Z důvodu časového omezení určeného na interpelace mi dovolte zde uvést jen malý výběr z jeho dopisu. Cituji: Znečištění ovzduší částice PM10 Orlová, kde bydlím, 279 mikrogramů na metr krychlový, Věřnovice 303 mikrogramů na metr krychlový, Ostrava- Mariánské Hory 233 mikrogramů, Havířov 231 atd. Limit je, jak jistě víte, 50 mikrogramů na metr krychlový. Nemohu ani otevřít okno. Kdo dneska potřebuje kyslík, že? Moje bunda smrdí, jako by byla uzená. Proč s tím něco neděláte? Vím, jak je složité to řešit, ale rád bych viděl v televizi, jak tento problém chcete vyřešit místo nekonečných slibů. Konec citace.

Já jsem mu odepsal, že tento problém vidím velice osobně. Jedním z důvodů je i to, že v tomto regionu sám bydlím se svou rodinou a moc dobře vím, jaké nebezpečí se v tomto překračování imisních limitů skrývá. Je to totiž jeden z důvodů, proč v tomto regionu je nejvyšší počet nádorových onemocnění u dospělých a bohužel dnes i u dětí. V této věci jsem už mnohokrát, opravdu mnohokrát, v Poslanecké sněmovně vystupoval a interpeloval jsem všechny ministry životního prostředí, které jsem za svou éru zažil, a už ani nevím, kolik jich bylo. Všichni mi slíbili, že se to zlepší. Všechny předchozí vlády deklarovaly, že ovzduší na Ostravsku –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, váš čas, omlouvám se.

Poslanec Ladislav Šincl: Jelikož vy jste ministr životního prostředí a máte pracovní náplň, tak by mě zajímalo, co vy s tímto problémem budete dělat, a také to, co já mám těmto občanům na jejich dotazy odpovídat. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra o reakci a poprosím všechny interpelující, aby si hlídali čas, protože překročením limitu okrádáte své kolegy o možnost vystoupit. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane poslanče, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní předsedající, věřte mi, že kdybych měl ten pověstný Arabelin prsten, tak první věc, kterou bych v oblasti životního prostředí udělal, tak bych ho použil samozřejmě na zlepšení ovzduší na Ostravsku.

Jestli vám slibovali mí předchůdci, že ta věc je řešitelná rychle a bezbolestně, tak vám prostě lhali. Vy dobře víte, že to tak rychle a bezbolestně možné není. Nicméně je tu celá řada kroků, které jsme udělali a které nadále děláme a o kterých jsem přesvědčen, že mohou přinést řešení, resp. zlepšení, ale nebude to v horizontu jednoho roku, ale bohužel, s plnou vážností to musím říct, bude to v horizontu několika dalších let.

Možná jen pro srovnání počty smogových situací. Protože třeba minulý rok oproti třeba topné sezóně 2010/2011, kdy v oblasti celého Moravskoslezského kraje, tedy oblastí Ostravskokarvinska, Třinecka, bylo více jak 20 smogových situací, tak minulý rok jich bylo "jenom" pět. Ale letos, v této topné sezóně 2014/2015, která ještě neskončila, už jich máme také pět. Vlastně ta dnešní je pátá. To znamená, daleko víc, přes desítky miliard, které natekly do zlepšení životního prostředí na Ostravsku především formou operačního programu Životní prostředí, odprášení velkých průmyslových aglomerací ArcelorMittal, Nové Hutě, dalších podniků, tak to prostě nepřineslo zatím ten efekt, který bychom si přáli.

Já se vůbec nechci vymlouvat na to, jestli je to větší vina Polska nebo naší části. Pravda je ta, že si musíme přiznat, že počet smogových situací zatím stále více ovlivňuje počasí než to, co se tam děje. My máme, a dnes jsem už o tom hovořil, byla to interpelace pana kolegy Zahradníka, připravený, jak víte, program kotlíkových dotací. Pokud se nám ho opravdu podaří dotáhnout do konce, a já pevně věřím, že se nám to podaří, ono se nám to určitě podaří dotáhnout do konce, ale pokud to nebude komplikováno nějakými dodatečnými podmínkami, tak bychom chtěli v horizontu roku 2016, a věřím, že by se nám to mohlo podařit, vyměnit opravdu více jak 100 tisíc lokálních topenišť. Protože lokální topeniště, a to už je dnes potvrzeno, to nejsou jen dojmy, znamenají poměrně významné zatížení především smogových situací v nepříznivých povětrnostních podmínkách polétavým prachem, prachovými mikročásticemi PM10 a PM2,5, které na sebe potom vážou karcinogeny.

Další část je průmysl. Máme připravena další opatření, která vyplývají ze zpřísnění podmínek provozu významných průmyslových podniků, kde v rámci evropské směrnice od roku 2017 tu je další zpřísnění emisních limitů z hlediska provozu, které by opět mělo přinést zlepšení. Kromě toho připravujeme s Moravskoslezským krajem, s krajským úřadem, a i s městem Ostrava řešení pro tzv. územní emisní stropy, které lze vyhlásit pro menší zařízení, např. menší slévárny, haldy, odvaly a další, které lze vyhlásit v rámci stávajícího zákona o ochraně ovzduší ve spolupráci s příslušnými krajským úřadem. Další záležitost, ke které chceme sáhnout, resp. diskutujeme s krajským úřadem Moravskoslezského kraje a třeba i s městem Ostrava, jsou nízkoemisní dopravní zóny.

Víme, že první taková se připravuje v Praze. Uvažuje se i o možnosti vyhlásit podobnou nízkou emisní zónu právě v Moravskoslezském kraji právě v oblasti

Ostravy. Ale to je spíš věc, která musí vyjít z regionu. Tam je naše aktivita spíše, řekněme, regulační nebo legislativní.

Chci vás ujistit, a prosím, klidně odkažte lidi, kteří se na vás obracejí, na mě, ať mi napíší včetně některých těžko publikovatelných výrazů. Já je snesu. Velmi rádi jim odpovíme. Já jsem na Ostravsku poměrně často. Mám tam pracovní skupinu, mám tam svého zmocněnce pro Moravskoslezský kraj. Neustále jednáme s podniky. Věřte mi, že děláme v rámci možností opravdu hodně, nechci říct maximum, vždycky se dá dělat víc, ale děláme opravdu spoustu konkrétních kroků. Jsem pevně přesvědčen, že pokud lidé ničemu nevěří, tak kotlíkové dotace by opravdu ten efekt měly přinést.

Poslední poznámku. Probíhají další jednání s Polskem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, omlouvám se, ale i váš čas vypršel.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Už vypršel. Omlouvám se. Jsem připraven ještě na doplňující odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Samozřejmě chci položit doplňující otázku, protože situace v našem kraji v této oblasti je velice těžká.

Pane ministře, vůbec se nedivte těmto občanům, že píšou takovéto maily. Já se jim také vůbec nedivím. Všechny předchozí vlády deklarovaly, že ovzduší na Ostravsku a Karvinsku je jejich prioritou, jen se to nějak vůbec neprojevuje. Stačí opravdu otevřít v Karviné, Ostravě, Frýdku-Místku okno a hned to pochopíte.

Vy jste se tady zmínil, že je to otázka několika dalších let. Už jsem tady asi osmý rok a pořád slyším, že je to otázka několika dalších let. Mohl byste říct, aby se lidé za těmito obrazovkami mohli těšit, kdy se to tedy změní? Já asi v té době už nebudu poslancem a vy nebudete ministrem, ale třeba tady ten slib zazní, že třeba za pět let by se to mohlo vyřešit. Ještě jste se zmínil, že smogový limit byl překročen jenom pětkrát. Jenomže limit je stanoven na 50 mikrogramů a tento limit byl překročen v minulém roce x-krát. Vy se bavíte o daleko vyšším limitu, kdy je vyhlášen smogový limit

Děkují za odpovězení otázky, které teď od vás čekám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím pana ministra o reakci.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Pane poslanče, budu se snažit být velmi stručný. Jak jsem říkal, nemůžu nic slibovat, protože jsou včci, které nemáme tak úplně v moci z hlediska povětrnostních podmínek nebo některých polských vlivů. Ale jsem pevně přesvědčen pro vás i pro ty, kteří to poslouchají, nebo pro ostatní kolegy z Moravskoslezského kraje, především z Ostravskokarvinska a Třinecka, že ve chvíli, kdy zrealizujeme opravdu významný, pro mě revoluční kotlíkový program, který půjde opravdu z významné části právě do Moravskoslezského kraje, tak už v topné sezóně 2016–2017 jsem přesvědčen, že poznáte rozdíl. Děkuji. Ale je možné, že tady už v té době nebudu, ale budu rád, když se to naplní bez ohledu na to, zda budu ministrem, nebo nebudu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Hovorka, který bude interpelovat ministra školství Marcela Chládka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v minulém roce jsem vás interpeloval v souvislosti s veřejnou zakázkou na pořízení specializovaných celotělových magnetických skenerů pro výzkum struktury mozku a míchy, nukleární magnetickou rezonanci v brněnském výzkumném institutu CEITEC Masarykovy univerzity. 5. listopadu 2014 Masarykova univerzita zveřejnila informaci, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže potvrdil správný postup zadavatele při zmíněné veřejné zakázce.

V této souvislosti si vás, pane ministře, dovolují požádat o sdělení – za prvé – jaké všechny posudky, odborné, znalecké, expertní a podobně Ministerstvo školství doposud zadalo, nebo má k dispozici. Za druhé, které z těchto posudků se zabývaly cenou přístrojového vybavení a k jakým závěrům ohledně ceny se v nich dospělo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím pana ministra o reakci. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, jenom v rychlosti zrekapituluji historii, protože se to táhne již nějakou dobu.

V projektu původně byly plánované jiné přístroje s tím, že tady byla žádost o podstatnou změnu. Příjemce této dotace si nechal vypracovat tři posudky, tuším, že jsme se o tom bavili, které oni měli. Tři posudky byly od zahraničních expertů, protože tam byly další výtky, tak ještě mají nějaký znalecký posudek z České republiky. To je z jejich strany. Pravdou také je, když se vrátíme k rekapitulaci, že Úřad na ochranu hospodářské soutěže neshledal pochybení, ale pravdou také je, že celá tato záležitost je nyní v šetření Policie České republiky, protože na to bylo podáno trestní oznámení a řeší příslušnou část konkrétně vámi jmenované univerzity

a Ministerstvo školství samozřejmě poskytlo všechny podklady a je v součinnosti pro toto šetření

Co se týká Ministerstva školství, tak si zadalo vlastní znalecký posudek a podle informací, které mám, ověření ceny přístrojů pro schválení dotačního programu a jejich výše byla shledána dle tohoto posudku jako tržní v místě a čase obvyklá. Pokud by došlo na nezpůsobilé výdaje, jako u všech ostatních projektů by nedošlo k proplacení těchto výdajů. Podobná situace, jako je u tohoto projektu, je ještě u jednoho projektu, kde se to řeší v té samé situaci, takže to není jedna jediná věc. Uvidíme, jakým způsobem to vyšetří Policie České republiky. Ze strany ministerstva tedy byly učiněny tyto kroky a s tímto výsledkem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se pana poslance, zda chce položit doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za vysvětlení, pane ministře. Chtěl bych se jenom zeptat, jestli následný posudek, který si zadalo Ministerstvo školství, je tedy v pořadí čtvrtý znalecký posudek bez tří, které jste uvedl na začátku. A jestli tedy ten posudek byl zadán až poté, co vlastně úřad vyhodnotil, že postup zadavatele byl správný a že jenom ministerstvo si chtělo ověřit cenu, jestli je skutečně nastavena správně, protože jinak by pochopitelně posudek pozbýval zřejmě smysl, pokud úřad už nějakým způsobem rozhodl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Podle mých informací finanční prostředky ještě nebyly proplaceny, protože příjemce přístroje zatím nepředložil všechny dokumenty ke schválení. S velkou pravděpodobností podle posledních informací by tak měl učinit v únoru 2015. Pokud to takto předloží, tak samozřejmě bude schvalovací a posuzovací proces.

Ono těch posudků existuje ještě mnohem více. Ještě bych chtěl zmínit jeden posudek a to byl důvod, proč si ministerstvo zadávalo další vlastní posudek, a to je posudek auditního orgánu Ministerstva financí, který právě byl zaměřen na pořizovací cenu tomografu s tím, že na základě toho si ministerstvo vyžádalo ještě další nezávislý znalecký posudek, aby Ministerstvo školství samozřejmě také krylo samo sebe a mělo k tomu další jiné nezávislé posouzení, nezávisle na posudcích, které nám předkládala Masarykova univerzita. Takže uvidíme. Já si myslím, že asi nejzásadnější bude celá záležitost spíše v šetření Policie České republiky, a ať orgány činné v trestním řízení tak činí. Podle toho samozřejmě bude ovlivněno i financování celého tohoto projektu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Bendl, který bude interpelovat ministra zemědělství Mariana Jurečku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Paní předsedající, kolegyně a kolegové. Vážený pane ministře, dovolte mi, abych se na vás obrátil s dotazem. Často říkáte a argumentujete tím, že v minulosti docházelo k mrhání finančními prostředky a že je třeba tomuto zabránit. Já musím říct objektivně, že s vámi v řadě případů souhlasím. Například v kauze "ryba domácí" a podobně. Proto jsem také nikdy žádnou takovouto smlouvu nepodepsal ani jsem ten projekt nespustil. Ale vy jste se podle mě dopustil bezprecedentní, řeknu neetické záležitosti, a to že jste se propůjčil k propagaci za státní peníze, propagaci tzv. regionální potraviny. Myslím si, že jste tím předčil i takové borce, jakými byl David Rath, který na svou vlastní propagaci utrácel také milionové částky tehdy z krajského rozpočtu.

Já bych se vás chtěl zeptat, jestli už máte vyhodnocení této vaší osobní kampaně, jak dopadla, kdy je případně zveřejníte a dáte veřejnosti k dispozici.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o reakci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, vážená paní předsedající. Kolegyně, kolegové, tak na ten dotaz, který zde zazněl, si dovolím říci krátké shrnutí. Ministerstvo zemědělství již více než 10 let podporuje obecně marketingové kampaně na podporu značky kvality Klasa a na tzv. regionální potravinu. Na značku Klasa jsme vydali za těch 10 let zhruba 1,5 mld. korun. Do dnešních dnů nikdo nikdy nebyl schopen změřit, nakolik ta investice v částce 1,5 mld. do podpory Klasy byla efektivní, pokud jde o zvýšení prodejů těch kterých výrobků. Vyčítal nám to i jako ministerstvu Nejvyšší kontrolní úřad ve svých zjištěních. Nicméně to je stav, se kterým se do budoucna nehodláme smířit, a hodláme tyto věci inovovat a změnit. Ale říkám to jenom na nějaké orámování na úvod té diskuse.

My jsme se tedy na podzim loňského roku v rámci řádně vysoutěžené kampaně na podporu regionální potraviny s ohledem na ten vývoj, který tady všichni víme, po ruských sankcích, obecně na tom, co se dělo na trzích v Evropské unii, rozhodli zvýšenou aktivitou podpořit výrobce regionálních potravin, potravin s označením Klasa, potravin, které nesly chráněné označení BIO, zeměpisné označení atd. Takže jsme, řekněme, zkoncentrovali tu kampaň do období tří měsíců a kampaň, celkově jak média uvádí, že stála 60 milionů, tak to je celkový úhrn, který byl vysoutěžen na období roku 2014 a části roku 2015.

Pokud jde o samotný náklad na tu soutěž, to znamená organizaci té soutěže, tzn. to, co bylo navíc, nad rámec toho, co by stejně proběhlo, tak je to částka okolo 15 milionů korun. Pokud jde o vyhodnocení kampaně jako takové, tak my jsme samozřejmě zatím v první fázi hodnocení. Teď v pondělí jsme zveřejnili informace

o tom, kolik přišlo hracích karet, těch přišlo 111 tisíc. Očekávali jsme původně něco okolo 75 tisíc. Takže ta realita byla významně vyšší. Když si uvědomíme, že na každé hrací kartě bylo 30 log těchto označení, tak jsme na částce někde přes 3,3 milionů produktů, a když vezmeme průměrnou cenu regionálního produktu, náš odhad je spíše defenzivní, tak bychom mohli toto kvantifikovat něco na částku okolo 100 až 110 milionů korun. Samozřejmě takto to úplně hodnotit nelze, tu kampaň, my spíše očekáváme hodnocení a teď jsme vyzvali všechny firmy v České republice, které nesou označení a mohou udělit označení regionální potraviny, Klasa, potravinářský výrobek garantovaný Českou potravinářskou komorou atd., všech těch sedm označení, aby nám daly data a srovnaly nám období, kdy tady byl rok 2013, 2012, 2011, kdy tyto kampaně neprobíhaly, zdali se u těchto výrobků podařilo zvýšit prodej co do objemu tržeb. Takže tato čísla od nich očekáváme, pokud nám je všichni poskytnou, někdy koncem února, počátkem března a potom budeme mít poměrně kvalitní vyhodnocení.

Samozřejmě v rámci té kampaně jsou věci, které nelze vyhodnotit tvrdě, řekněme, v řeči čísel, a to je to, o čem jsem hovořil na úvod, když jsem hovořil o Klase, kdy jsme proinvestovali 1,5 miliardy, která je neměřitelná exaktně. Ale je tady řekněme určitý efekt, to znamená to, že to téma se otevřelo, že se o tom tématu hovořilo, významně v médiích se o něm hovořilo, a já mám na to pozitivní reakce ze strany jak potravinářů, tak zemědělců.

Takže samozřejmě se tím vyhodnocením zabýváme dneska, intenzivně také vedeme debatu, jak do budoucna s těmito kampaněmi dál nakládat. Jak do toho více vtáhnout výrobce potravin a zemědělce, aby oni sami byli účastni procesu nastavování těchto marketingových kampaní v budoucnu. Takže takto zatím stručná odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se pana poslance, zda chce položit doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jsem se ptal především na to, kdy vyhodnotíte ten váš videoklip, který financoval daňový poplatník. Abychom věděli, jak efektivní to bylo, že ministr se předvádí v České televizi za peníze daňových poplatníků. To považuji za neetické a nemělo by se to dít.

Jinak podporuji fakt, že máme dělat všechno pro to, aby propagace regionálních potravin, koneckonců jsme to tak dělali vždycky, byla, aby stát si tohoto všímal, aby podporoval drobné producenty a výrobce zdravých a kvalitních potravin.

Jinak jsem pochopil z toho, co jste říkal, že nemáte k dispozici data z roku 2012 a 2013, jak na tom byly firmy, kterých se to týkalo. To znamená, teď je požádáte, oni vám napíšou nějaké číslo. A to by byli blázni, kdyby nenapsali, že tam mezi tím je velký rozdíl a že by zase rádi napříště, aby se jim státní rozpočet věnoval. Takže vy nemáte bázi, v tuhle chvíli, vůči které to budete posuzovat. (Upozornění na čas.) To si myslím, že je taky fatálně špatně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím o reakci pana ministra.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji Pokud jde o mé osobní vyhodnocení mého účinkování ve spotu, já k tomu dodám jenom tolik: Jsou tady příklady, kdy v podobných spotech na podobné šíři vystupovali ministři Francie, ministr Polské republiky a já jsem první ministr, který zcela jednoznačně otevřeně mluví o tom, jak je důležité, aby si lidé, když nakupují, uvědomovali, odkud nakupují tu potravinu, kdo ji vyrobil, kdo platí daně v České republice, kdo platí sociální a zdravotní, kdo zaměstnává lidi a občany České republiky. A mluvím o tom od začátku, už někdy od roku 2010. Jsem člověk, který vzešel z potravinářství a zemědělství, já si na nic nehraji. Není to žádné roubování někoho někam. Každý ať si o tom udělá obrázek sám. Jestli je to předmětem kritiky, tak samozřejmě voliči to vyhodnotí a nebudou za to Jurečku příště volit, já se s tím smířím, já s tím nemám žádný problém. Nicméně musím říct, že pokud mohu říct své subjektivní hodnocení z reakcí lidí, které potkávám, kteří mi píšou na facebooku, na e-mail, tak ty reakce jsou z 95 % kladné. Musím říct, že v okamžiku, kdy se o tom i mediálně hovořilo, a musím tady poděkovat nepřítomnému kolegovi Tejcovi prostřednictvím paní předsedající, tak v okamžiku, kdy se o tom začalo mediálně výrazně hovořit, tak my jsme viděli, jak dramaticky narostl počet odevzdávaných hracích karet do této soutěže. Takže i ten mediální zájem, který se potom věnoval tomu, že ministr hraje v takovéto reklamě, pomohl tomu, že daleko více lidí se v závěru do soutěže zapojilo.

Takže nemusíte se mnou souhlasit, subjektivní hodnocení a reakce lidí jsou takové, jaké jsem popsal. Ale řeč čísel budeme mít na konci března. A já si nemyslím, že by firmy měly důvod zkreslovat data, protože my také víme, kolik jsme těm firmám případně dali, řekněme, prostoru, pokud jde o rozsah sortimentu, který mohly oceňovat těmi označeními, takže ony to nemůžou tak úplně jednoduše nafixlovat, aby řekly, ta čísla byla tehdy dramaticky jiná, teď je nějakým způsobem výrazně vylepšíme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dalším interpelujícím je místopředseda sněmovny Petr Gazdík a bude interpelovat paní ministryni Šlechtovou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, podobně jako řada ostatních jsem se nedávno v médiích dočetl o pozastavení schválení operačních programů, u nichž se schválení předpokládalo ještě na přelomu roku. Po ročním fungování vaší vlády nemá Česká republika schválený jediný operační program. Je to alarmující o to více, že například sousední Slovensko má dnes schváleny všechny operační programy.

Vážená paní ministryně, já bych se chtěl zeptat ale na konkrétní otázky, na které prosím, abyste mi poskytla odpověď. Za prvé, je pravdou, že jste obdržela od Evropské komise dopis, ve kterém Evropská unie jasně říká, že dokud vláda nepozastaví svůj skluz, který má ve služebním zákoně a v jeho realizaci a schvalování

předpisů s ním souvisejících, tak nebude schválen jediný operační program v České republice? Za druhé, je pravda pořád to, co jste říkala dříve, že do konce června budou schváleny veškeré operační programy a bude moci začít dojít k realizaci tohoto plánovacího období? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím paní ministryni o reakci. Prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, odpovím na všechny otázky a možná ještě dodám některé informace.

Co se týká vyjednávání s Evropskou komisí. Domnívám se, že je velkým úspěchem této vlády, že se nám podařilo vyjednat Dohodu o partnerství. Ta Dohoda o partnerství byl opravdu celkem náročný materiál, vyjednávaný s Evropskou komisí po dobu dvou let, kde Evropská komise bazírovala i na jednotlivých slovíčkách v rámci tohoto dokumentu.

Co se týká toho, že dosud není schválen ani jeden operační program a Slovenská republika i některé další mají schválené operační programy, tady lze lavírovat, ale to by bylo spíše na podrobnější debatu, jak Evropská komise přistupuje k České republice jako takové. Příští týden budu dávat na vládu materiál, kde jsme jako národní orgán pro koordinaci vyhodnotili přístup Evropské komise k mnoha členským zemím, a Česká republika z toho vychází nejhůře, to znamená, že na nás jsou kladeny nejstriktnější podmínky. Samozřejmě se můžeme pouze domnívat, z jakého důvodu to je. Může to být samozřejmě chybování, nedočerpání, mediální kauzy ohledně ROPů, ROP Severozápad, zavírání osob, které byly odpovědny za čerpání evropských fondů. Tuto image Česká republika v Evropské komisi má.

Co se týká schvalování těch programů. Já už jsem to říkala několikrát. Komise vydala pozdě nařízení a opravdu na poslední chvíli, kde pokud bychom měli čerpat od 1. 1. 2014, tak to nebylo ani legislativně možné, protože nařízení byla Evropskou komisí zveřejněna v prosinci 2013. Následuje minimálně tři čtvrtě roku, než se schválí dohoda, kterou jsme schválili. Teprve poté se vyjednávají programy. To je prostě celý ten proces, jak Evropská komise nastavila nařízení pro programové období 2014–2020.

Na vaši otázku, tu druhou, zda bychom měli stihnout schvalování programu do června tohoto roku, se domnívám stále, že ano.

Co se týká služebního zákona a vlivu na již tři zaslané programy na Evropskou komisi, zde není problémem služební zákon úplně jako takový, protože se domnívám, že po tolika letech, kdy ho Evropská komise od České republiky vyžadovala, tak toto vlastně je vláda, která jej schválila, nicméně problémem je, že my nyní tvoříme implementační dokumenty, prováděcí dokumenty právě u služebního zákona, což obnáší právě i například systém odměňování, což je pro Evropskou komisi nejklíčovější bod. 9. ledna tady proběhlo jednání s Evropskou komisí, kde Evropská

komise konstatovala celkem pozitivní progres v rámci přípravy harmonogramu a nastavení schvalování prováděcích předpisů, nicméně nejvíc ji zajímá systém odměňování, což se nyní řeší na úrovni MPSV a Ministerstva financí. Nicméně co se týká schvalování programů, tak naše programy posunula do druhé vlny, to znamená, nebudou schvalovány, nebo neměly by být schváleny v polovině února, jak původně avizovala, ale někdy v druhém kvartálu, duben, květen, červen. Počítám, že všechny programy budou schváleny do června. Jestli to takto stačí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní ministryně. Vidím, že pan místopředseda Sněmovny chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já chci jenom paní ministryni poděkovat za poměrně velmi jasnou odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dalším vylosovaným v pořadí je pan poslanec Adam Rykala, který bude interpelovat ministra dopravy Dana Ťoka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Dobrý den pane ministře. Vážené poslankyně, vážení poslanci, o stavu dálnice D47 bylo napsáno mnoho, bylo řečeno i na půdě této Poslanecké sněmovny mnoho. Nicméně dočetl jsem se v pondělí na stránkách tisku, že firma, která stavěla dálnici D47, odmítá se podílet na opravě této dálnice a odmítá se podílet na opravě mostů, které jsou v katastrofálním stavu.

Já bych se vás chtěl zeptat, pane ministře, jestli si myslíte, že opravdu za ten stav dálnice D47, ale i některých jiných silnic v naší České republice je opravdu odpovědná jen firma, která staví tyto dálnice, nebo je odpovědný i stát, potažmo Ředitelství silnic a dálnic. Jak je možné, že dálnice v České republice jsou mnohem dražší než například v Rakousku nebo Německu, a přitom ten stav je mnohem horší než v Rakousku nebo Německu? Proč není stát, potažmo vaše ministerstvo schopno kontrolovat výstavbu silnic a dálnic? Respektive máme nějakou projektovou dokumentaci, potom probíhá samotná stavba a my se dozvíme pár let poté, co dálnice D47 byla uvedena v provoz, kdy se po ní jezdí, resp. i nejezdí, tak se dozvíme, že vlastně není v pořádku ta stavba. Dozvíme se, že ten stav neodpovídá nějakým standardům, a dokonce se snižuje rychlost na 30 kilometrů v hodině. Takže já bych se vás chtěl zeptat, pane ministře, kdo je odpovědný za tuto situaci a jak to bude ministerstvo řešit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Děkuji. Dobré odpoledne. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, rád bych zareagoval na tento dotaz. Já to vezmu trošku šířeji, co mi čas dovolí.

Ano, my jsme podruhé poslali konsorciu vedenému firmou Eurovia pro dálnici D47 výzvu, aby začali opravovat tuto silnici, zejména postižené mosty, které hrozí zřícením. Já tady za sebe mohu říct, že jsme připraveni po jejich zamítavém stanovisku učinit to, co jsme řekli, to znamená, že začneme opravovat dálnici, zejména ty mosty, sami, protože tam hrozí zřícení a z hlediska pohledu dobrého hospodáře prostě je nemůžeme nechat destruovat způsobem, který by provedl vlastně ten studený odval, který je v podloží.

Co se týče zbytku té otázky, já s vámi souhlasím v tom, že určitě není jednoznačná odpovědnost jednoho nebo druhého. Na druhé straně nemohu akceptovat fakt, že je tady zhotovitel, který zhotoví dálnici, po které se svým způsobem nedá jezdit, a on řekne, že za to nemá žádnou zodpovědnost. Nota bene, že tu zodpovědnost zpochybňuje u arbitráže, a my dostáváme uživatele této silnice, naše občany, do situace, že nejsou schopni, nebo nemohou užívat tu dálnici v tom smyslu, jak byla určena. To, co se stane, stane se to, co vyšetří orgány v trestním řízení, které opravdu určí, kdo je za to zodpovědný. My jsme dneska v situaci, že probíhá arbitráž. Arbitráž o to, kdo je zodpovědný za vady a do jaké míry, probíhá už rok. Obávám se, že teď prostě bude pokračovat možná ještě rok nebo dva. Já nejsem s tímto stavem v žádném případě spokojený. My chceme najít metodu, jak budeme opravovat tu dálnici v souladu s tím, aby se stát nedostal do nevýhodné situace a mohl vymáhat veškerou škodu po zhotoviteli v té míře, v které arbitráž určí, že tu škodu zavinil.

Co se týče odpovědnosti pracovníků na straně státu, to znamená pracovníků zejména na straně ŘSD a dohledových organizací, kteří měli činit a konat, tak tam podle mých informací už se udály kroky a určitě budeme vyvozovat zodpovědnost těchto pracovníků i nadále. To vám mohu garantovat, stejně jako občanům této země. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a táži se pana poslance, zda chce položit doplňující otázku. Nechce, dobrá.

Další v pořadí je paní poslankyně Maxová, která svoji interpelaci stáhla. Proto prosím pana poslance Čípa, aby přednesl svoji interpelaci na pana ministra Hermana. Prosím, máte slovo.

Poslanec René Číp: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci nehospodárného zacházení s kulturním dědictvím ze strany České televize. Z okruhu znalců a nemalé skupiny rozhořčených diváků dostávám informace, které svědčí o macešském nakládání s dabingy zahraničních filmů a seriálů, které Česká televize zdědila po Československé televizi. Není nic neobvyklého, když se i proslulé dabingy ponechávají v archivu a nahrazují dabingy novými či pouhým otitulkováním. Původní dabingy tedy Česká televize není ochotna

ani prodat pro domácí použití a pořizování nových dabingů svědčí o dostatku financí, kterými Česká televize disponuje, a je tedy na zváženou, zda nesnížit koncesionářské poplatky. A protože minulá vedení České televize na konci devadesátých let zašla až tak daleko, že několik set dabovaných filmů a seriálů ve výborném stavu nechala skartovat, převážně z archivu Československé televize Brno, je zřejmé, že šlo minimálně o macešský přístup. I když současné vedení ČT za toto není zodpovědné a vychází divákům v tomto směru více vstříc, tak přesto devět desetin dabovaných titulů se nevysílá vůbec, nebo s novým dabingem.

Prosím vás, pane ministře, abyste dal podnět ke zjištění, zda je možno alespoň něco z toho, co bylo na konci devadesátých let papírově skartováno, nějakým způsobem získat a zachránit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, děkuji za tento podnět, který je určitě velmi důležitý. Jenom musím v úvodu říci, že pojem dabing není upraven žádným zákonem v působnosti Ministerstva kultury. Nicméně samozřejmě podnět pro Českou televizi dát mohu. Ale pochopitelně téma dabingu je tématem důležitým zvláště v České republice.

Dnes platné znění zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání způsobuje aplikační potíže, a je někdy dokonce na hraně s demokratickými principy právního státu i zdravého úsudku v této věci.

Současně je třeba si uvědomit, že překlad z původního znění by měl i vystihovat maximálním způsobem původní znění a záměr tvůrce, jinak by došlo k narušení hodnoty celého díla. Z hlediska autentičnosti dabingu je proto nutné používat výrazy, které se někdy nemusí některým divákům zdát vhodné, nicméně k danému filmu, epizodě, seriálu z jeho povahy patří. Pochopitelně úroveň jazyka má ty hranice, že nesmí docházet k ohrožení fyzického, psychického nebo mravního vývoje těch, kterým je ten dotyčný snímek určen.

V létě loňského roku proběhla v médiích informace ohledně požadavku některých herců zvučných jmen, kteří vstoupili do sporu s některými dabingovými studii ohledně pracovních podmínek a odměňování za vykonanou práci. Na idnes byl popsán požadavek, že dabéři požadují odměňování podle počtu natočeného textu, nikoliv od hodiny, neboť díky technice se proces dabingu zrychluje a herci za stejný časový úsek namluví daleko více textu než v minulosti. Následkem tohoto sporu některá dabingová studia přeobsadila dabéry, a tak například Julii Robertsovou už třeba nebude mluvit její tradiční hlas Nely Boudové. Spor se netýká České televize ani studia Virtual, kde se dělají uznávané české verze filmů pro kina včetně disneyovek. Jedná se čistě o pracovněprávní spor.

Možná bude také zajímavé, abych uvedl, že Česká televize podporuje jistý rozsah duálního vysílání. Od 1. prosince 2011 nabízí u vybraných pořadů originální zvuk

v rámci satelitního příjmu na kanálech ČT1, ČT2 i ČT1HD. Naopak zejména z důvodu omezené dostupnosti nutné šířky přenosového pásma je pozemní distribuce České televize vybavena výhradně národním zvukovým doprovodem ve stereofonní verzi. Duální vysílání pro některé pořady, sitcomy vysílané ze záznamu, používá televize Prima Cool, tedy ne jako lineární živé, ale na vyžádání, a sice na internetu, neboť v rámci vysílání nemá televize pro tuto funkci kmitočtovou kapacitu.

Jak jsem řekl na začátku, pojem dabing není upraven žádným zákonem v působnosti Ministerstva kultury, ale mediální zákony, které se televize týkají, v naší kompetenci jsou.

Děkuji za tento impuls a určitě se budu s pracovníky televize o tomto tématu bavit. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se pana poslance, zda chce položit doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Poslanec René Číp: Já bych rád poděkoval panu ministrovi a beru ho víceméně za slovo, s tím, že bych tady snad znovu zdůraznil i to ekonomické hledisko hospodárnosti. Pakliže existuje nějaký televizní snímek, který je již svým způsobem kvalitně nadabován a lze ho využít, aby skutečně nedocházelo k tomu, že jsou vynakládány další a další prostředky na pouhé otitulkování nebo předabování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji. Vzhledem k tomu, že je právě 17.55, jsem nucena ukončit v tuto chvíli interpelace.

Dříve než přeruším schůzi, dovolte mi načíst jednu omluvu, a to omluvu pana poslance Adámka, který se od 16.30 omlouvá ze zdravotních důvodů.

Jelikož jsme vyčerpali dnešní program, končím dnešní jednací den. Přerušuji schůzi do zítřejšího rána do 9 hodin, kdy budeme pokračovat dle schváleného programu. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 17.56 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 23. ledna 2015 Přítomno: 181 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, přeji vám krásné ráno. Zahajuji další den 25. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: paní poslankyně Balaštíková – pracovní důvody, pan poslanec Bartošek od 11 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Benešík – osobní důvody, pan poslanec Černý – zdravotní důvody, pan poslanec Gabrhel – pracovní důvody, pan poslanec Gazdík – rodinné důvody, pan poslanec Heger – pracovní důvody, do 10 hodin pan poslanec Kádner – zdravotní důvody, pan poslanec Klaška – zdravotní důvody, pan poslanec Koubek – osobní důvody, paní poslankyně Lorencová – zdravotní důvody, pan poslanec Opálka – zdravotní důvody, pan poslanec Soukup – rodinné důvody, pan poslanec Stanjura – zdravotní důvody, pan poslanec Šidlo – rodinné důvody, pan poslanec Urban – zdravotní důvody, pan poslanec Volčík – rodinné důvody, pan poslanec Vozdecký – zdravotní důvody, paní poslankyně Wernerová – osobní důvody, paní poslankyně Zelienková – zdravotní důvody, pan poslanec Zlatuška od 11 hodin – pracovní důvody v Senátu, pan poslanec Ženíšek do 10 hodin – pracovní důvody.

Omlouvají se tito členové vlády: pan ministr Babiš – pracovní důvody, pan místopředseda vlády Bělobrádek do 13 hodin – pracovní důvody, paní ministryně Marksová – pracovní důvody, pan ministr Němeček – pracovní důvody, paní ministryně Válková – pracovní důvody.

Pan premiér Sobotka má náhradní kartu číslo 6. Táži se, zda má ještě někdo náhradní kartu. Není tomu tak

Já vás prosím, abyste znovu zaujali svá místa, abychom se ztišili. (Chvíli čeká.) Děkuji.

Na dnešní jednání máme pevně zařazené body v tomto pořadí: bod 67, body z bloku třetích čtení 88, 96, další pevně zařazené body jsou 71, 72, 73, 76 a 79. Všechno jsou to smlouvy.

Ještě se táži, zda se někdo hlásí k programu. Pan předseda klubu ČSSD poslanec Sklenák, poté pan Faltýnek.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Já si dovoluji navrhnout změnu v programu dnešního dne, a to následující, že bychom za blok třetích čtení zařadili ještě první čtení, konkrétně body 24, 25, 26, 27, 30 a 32, což jsou návrhy zákonů týkající se regulace reklamy, těžby nerostů, pyrotechniky, trestní zákoník, pozemní komunikace a dětské skupiny. Takže těchto šest prvních čtení navrhuji zařadit za blok třetích čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Poprosím pana poslance Faltýnka.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, kolegyně, kolegové. Já bych měl také jednu prosbu na změnu programu, a sice za pevně zařazený bod číslo 76 zařadit závěrečnou zprávu vyšetřovací komise ke kauze Opencard. Tato komise skončila svoji činnost a předseda Bronislav Schwarz mě požádal, abychom to dneska měli možnost ukončit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím o číslo bodu. (Poslanec Faltýnek: 138.) Je to bod 138. Děkuji. Je ještě nějaká přihláška ke změně programu? Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování, a to nejprve o návrhu pana poslance Sklenáka na pevné zařazení bodů 24, 25, 26, 27, 30 a 32 za třetí čtení, to znamená za bod 96.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 50, do kterého je přihlášeno 151 přítomných, pro 83, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana předsedy klubu ANO, o zařazení bodu 138 pevně, je to závěrečná zpráva Opencard, za bod 76.

Já zahajují hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 51, do kterého je přihlášeno 155 přítomných, pro 148, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Ještě připomínám, že v 10.30 hodin jsou pevně zařazeny volební body, a to body 104, 105, 106 a 107.

Nyní přistoupíme k projednávání jednotlivých bodů programu. Prvním je bod číslo

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna čl. 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu přijatá dne 10. června 2010 na Revizní konferenci Římského statutu v Kampale /sněmovní tisk 161/ - druhé čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek a zpravodaj zahraničního výboru, poslanec Milan Šarapatka.

Tímto bodem jsme se zabývali dne 10. prosince 2014 na 23. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme jej přerušili před závěrečným hlasováním. Připomínám, že tisk projednal zahraniční výbor a výbor pro bezpečnost. V rozpravě zpravodajové těchto výborů poslanec Milan Šarapatka a poslanec Zdeněk Bezecný přednesli návrhy usnesení Poslanecké sněmovny a rozprava byla ukončena.

Eviduji přihlášku pana poslance Čípa, ale nemohu ho připustit (smích v sále), protože rozprava je v tomto bodě ukončena.

Nyní tedy přikročíme k hlasování o navržených usneseních. (Hlásí se ministr zahraničních věcí.) Ano? Prosím, pane ministře?

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dobré ráno.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Tímto ale znovu otevíráte rozpravu.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Už jsem to udělal. Já jsem chtěl upozornit na to, že to je ústavní většina, a chtěl jsem požádat, aby se vyzvalo k účasti ve sněmovně, protože prostě potřebujeme ústavní většinu ke schválení tohoto zákona.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá. Tímto jste tedy znovu otevřel rozpravu a já pouštím pana poslance Čípa. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Dříve než zahájíte své slovo, opravdu prosím sněmovnu o klid, protože hladina hluku je velmi vysoko. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, rád bych zopakoval některé argumenty, které k tomuto tisku již v Poslanecké sněmovně v rámci diskuse zazněly.

V této smlouvě si Česká republika na revizní konferenci vyjednala podmínku, kterou do změn článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu zahrnula

ustanovení, že zákaz střel, které se v lidském těle snadno rozpínají či zplošťují, např. střel s tvrdým pláštěm, který zcela nezakrývá jádro nebo je perforován zářezy, se pro ni netýká činnosti policejního charakteru v rámci vynucování práva a zajišťování veřejné bezpečnosti, které nezakládají přímou účast v ozbrojeném konfliktu, jako je např. záchrana rukojmí a zneškodnění únosců civilních letadel. Tyto dvě situace jsou zde uvedeny jako příklad vynucování práva a zajištění veřejné bezpečnosti. To jsou však pojmy, pod které bychom mohli zahrnout v podstatě jakoukoli policejní činnost. (V sále je silný hluk,)

V celé Evropě se ctí zákaz nelidského zacházení a mučení. Nikdo si nedovolí, žádná země, o tomto zákazu pochybovat. Nikdo nesjednává výjimky. Zákon číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, v § 4 odst. b) uvádí zakázané střelivo –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se znovu omlouvám, že vás přerušuji, ale hluk je opravdu veliký, tak počkáme do té doby, než se sněmovna zklidní... Děkuji, pokračujte prosím.

Poslanec René Číp: Uvádí jako zakázané střelivo toto: za prvé se střelou průbojnou, výbušnou nebo zápalnou a za druhé pro krátké kulové zbraně se střelou šokovou nebo střelou určenou ke zvýšení ranivého účinku. Expanzivní střely byly pro válečné účely zakázány Haagskou konvencí z roku 1899, ale jsou legální pro policejní a lovecké účely. Záleží na vnitrostátní zákonné úpravě daného státu. Česká legislativa ovšem tyto střely nepovoluje. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak.

Pan ministr zřejmě chce závěrečné slovo. Já uzavírám rozpravu a dávám závěrečné slovo panu ministrovi. Prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já jenom, protože jsem přesvědčen, že není důvod, aby Sněmovna tuto úpravu statutu nepřijala, tak jenom možná pro zopakování toho, co je podstatou věci. Aby to bylo jasné, že můžete s čistým svědomím pro to zvednout ruku, tak jenom řeknu, že se jedná o zákaz používání určitých typů munice, které způsobují mimořádné utrpení. Myslím si, že Česká republika patří k zemím, které takovéto věci dlouhodobě podporuje, protože se jedná o něco, co je humánní.

Výhrada, která tady je, že si vymiňuje třeba policie, aby mohla některých typů třeba těchto projektilů a munice používat, jenom vám chci znovu připomenout, že ta výjimka je spojena s tím, že pokud potřebuje policie zasáhnout třeba proti teroristům v letadle nebo proti teroristům v davu, tak policie používá speciálních střel, u kterých, když ta střela někoho zasáhne, tak už potom nikoho dalšího nezraní, protože zůstane jednoduše v těle. To znamená, je to de facto tak, že kdyby policie nemohla používat těchto střel, tak proti teroristovi nemůže zasahovat, protože vždycky bylo obrovské

riziko zranění také dalších lidí kolem. Ať je to letadlo, nebo je to třeba ten dav. Nejsem specialista na zbraně, jenom vám říkám, že za sebe, svým amatérským rozumem, chápu, že mít možnost zasahovat proti teroristům přesnou střelou i uprostřed davu nebo v letadle pokládám za něco, co není ve sporu s humánním přesvědčením, že podobné typy munice by se používat neměly a je správné je zakázat. A to je obsah toho – zakázat tuto munici s výjimku, kterou si chce ponechat i Česká republika, aby v případě takovýchto mimořádných událostí speciální jednotky mohly tento zvláštní typ munice používat. A to je výhrada, která může být vznesena.

A potom ta jediná, která tady v rozpravě také zaznívala, že je výhrada v tom, že to neratifikují např. Spojené státy a Rusko, tak mi dovolte, abych k tomu řekl, že mě to samozřejmě mrzí, protože je tady 120 zemí, které to ratifikují. Spojené státy a Rusko byly spojené, jak víte, s norimberským trestním tribunálem, takže se podílely na vytváření Mezinárodního trestního soudu, a já doufám, že se k tomuto také vrátí jako zjednodušeně, protože já předpokládám, že tohle hnutí zemí, které se snaží odstranit tyto nehumánní věci, je hnutí, které by se mělo ve světě prosadit, a doufám, že se k němu přidají i ti, kteří ještě zůstávají bokem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní přikročíme k hlasování o navržených usneseních. Pokud zde není námitek, navrhuji hlasovat o návrhu usnesení zahraničního výboru, které zní: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny čl. 8 Římského statutu trestního soudu přijaté dne 10. června 2010 na Revizní konferenci Římského statutu v Kampale."

Ptám se – je námitka vůči tomuto postupu, vůči tomuto návrhu usnesení? Není tomu tak. budeme tedy pokračovat.

Protože se jedná o prezidentskou smlouvu ve smyslu čl. 10a zákona č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, je k jejímu přijetí zapotřebí třípětinové většiny všech poslanců, čl. 39 odst. 4 Ústava ČR. Prosím tedy o nastavení potřebného počtu 120. Svolám ještě kolegy z předsálí, pokud tam někteří jsou.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 52, do kterého je přihlášeno 169 přítomných, pro 123, proti 4. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Uzavírám projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

Vládní návrh zákona o státních dluhopisových programech na úhradu části schodku státního rozpočtu za rok 2013, části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015 a 2016 /sněmovní tisk 329/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal zástupce vlády pan ministr životního prostředí Richard Brabec a zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Václav Votava. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny.

Otevírám rozpravu, do které se hlásí s přednostním právem pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, chápu, že to je naprostá marginálie, protože budete schvalovat pouhých 630 mld., to vlastně o nic nejde. Nicméně přesto se domnívám, že ta částka je do té míry zajímavá, že o ní nelze hlasovat bez ministra financí, který je předkladatelem tohoto návrhu. Navrhuji přerušení do okamžiku, než se pan ministr dostaví, ať už dnes, nebo příští týden. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Jelikož se jedná o procedurální návrh, budeme o něm hlasovat ihned.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přerušení projednávání tohoto bodu do přítomnosti pana ministra financí. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 53, do kterého je přihlášeno 169 přítomných, pro 140, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Přerušuji proto projednávání tohoto bodu až do doby přítomnosti pana ministra financí Andreje Babiše.

Vzhledem k tomu, že další bod, a tím je bod 96, je možno projednat až po jedenácté hodině, budeme pokračovat v projednávání dalšího bodu a tím je

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 363/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Pane ministře, prosím, ujměte se slova. A já znovu prosím své kolegy a kolegyně, aby se ztišili, pokud si mají co říct, aby tak učinili v předsálí. Děkuji. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, návrh zákona, který nyní projednáváte, mění zákon o regulaci reklamy a obsahuje též dílčí drobnou změnu zákona o pohřebnictví.

Hlavním cílem návrhu je odstranit Evropskou komisí vytčené nedostatky v transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady o nekalých obchodních praktikách vůči obyvatelstvu na vnitřním trhu, a to ve vztahu k zákonu o regulaci reklamy. Návrhem se také adaptuje zákon o regulaci reklamy na nařízení Evropského parlamentu a Rady o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, které se vztahuje i k reklamě, které je od poloviny prosince minulého roku přímo použitelné ve všech státech EU, tedy i v České republice. Mimoto návrh přenáší dozorové pravomoci k reklamě na potraviny obsahující výživové nebo zdravotní tvrzení z krajských živnostenských úřadů na Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci. Vzhledem k tomu, že tato inspekce již vykonává dozor nad značením potravin, dojde přesunem k zefektivnění výkonu dozoru v dané oblasti. Obdobně dochází na základě dohody s Ministerstvem financí k přesunu dozorové pravomoci z krajských živnostenských úřadů na celní úřady v oblasti výkonu dozoru nad šířením reklamy na nepovolené nebo neoznámené loterie. Celní úřady jako orgány v působnosti Ministerstva financí mají totiž ihned k dispozici informace o tom, zda je konkrétní loterie povolena, či nikoliv, a výkon dozoru bude tedy i zde rychlejší a efektivnější.

Návrh rovněž upřesňuje ustanovení regulující tzv. volební reklamu. Porušení daných omezení dosud není možno vzhledem ke stávajícímu znění zákona o regulaci reklamy vůbec postihovat, neboť volební reklamu nelze podle dosud platné právní úpravy podřadit pod definici reklamy. Podle navrhované právní úpravy bude možné šířit jen taková oznámení týkající se voleb, která budou označena údajem o osobě, která si toto šíření objednala, a to v době od vyhlášení volební kampaně do ukončení hlasování. Nebude-li předmětné oznámení mít požadované náležitosti, bude jeho šíření podléhat pokutě.

Pro úplnost poznamenávám, že novela zákona o pohřebnictví, která je rovněž v návrhu obsažena, pouze ruší duplicitní, a tedy nadbytečné ustanovení o sankci za porušení podmínek stanovených pro reklamu na činnosti pohřebnictví.

Vážená paní předsedající, paní poslankyně a páni poslanci, návrh, který máte nyní před sebou, odstraňuje, jak jsem již zmínil v úvodu, dílčí nedostatky v zákoně o regulaci reklamy, a to zejména s ohledem na výtku Evropské komise ohledně transpozice směrnice k nekalým obchodním praktikám. S přihlédnutím k tomu vás žádám, abyste návrh podpořili. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Martin Komárek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Dámy a pánové, zákon, který předkládá pan ministr Mládek, poměrně významně mění současný zákon o regulaci reklamy s odkazem právě na evropské směrnice a obecná ustanovení o nekalé soutěži. Ty zásahy do zákona o regulaci reklamy například víceméně povolují skrytou reklamu a povolují reklamu, která není rozeznatelná od jiného obsahu, zároveň zmírňují ochranu dětí. Samozřejmě ten zákon odkazuje na to, že tato ustanovení jsou už obsažena v jiných zákonech či směrnicích. Už v současné době, jak asi všichni víme a vnímáme, i tato ustanovení zákona o regulaci reklamy dosud platná jsou vysílateli buď porušována, nebo se vysílatelé často rádi pohybují na hraně, a proto mám určitou pochybnost, zda bude nová úprava dobře fungovat. Já skutečně jsem poslední člověk na světě, který by chtěl zasahovat do svobodné soutěže, ale na druhou stranu ctím ochranu slabších stran smlouvy, což jsou v tomto případě všichni příjemci vysílání, jedná-li se o skrytou reklamu nebo nerozlišení reklamy od jiného obsahu, zejména ale pak děti, na které ta agresivní reklama útočí. Čili tady já vidím určitý obsahový a právnický problém, který dle mého názoru je potřeba velice důkladně prodiskutovat ve výborech a stoprocentně se přesvědčit, zda práva těchto slabších stran smlouvy nebudou porušena.

Jinak se domnívám, že tento zákon, co se týče označování potravin, co se týče kontroly, co se týče volebních oznámení i co se týče pohřebnictví, zlepšuje současné podmínky na trhu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já sdílím podobné obavy jako pan zpravodaj. Chtěl bych vaší pozornosti doporučit zejména to, co se v novém návrhu zákona ruší. Zejména ruší se toto ustanovení, že se zakazuje reklama založená na podprahovém vnímání. Takovou reklamou se pro účely tohoto zákona rozumí

reklama, která by měla vliv na podvědomí fyzické osoby, aniž by ji tato osoba vědomě vnímala. Stejně tak další část, která se týká působení reklamy na osoby mladší 18 let, kde se doporučuje vypustit dva odstavce – doporučuje ke koupi výrobky nebo služby s využitím jejich nezkušenosti nebo důvěřivosti a nabádat, aby přemlouvaly své rodiče nebo zákonné zástupce nebo jiné osoby ke koupi výrobků nebo služeb.

Já se domnívám, že toto jsou vážné věci a že tato ustanovení zákona by rozhodně neměla být vypouštěna. Je možné, že doslovný předklad směrnice evropské zní tak, jak je navrhováno, ale stejně bych rád slyšel, ve kterých jiných ustanoveních tohoto zákona nebo jiných zákonech, jak zmiňoval pan zpravodaj, jsou tyto věci ošetřeny. Já se domnívám, že toto bylo v zákoně zakotveno správně. Stejně tak se domnívám, že česká právní úprava nemá řádné ošetření reklamy na humánní léčivé přípravy, a potom dále část, která se týká darování lidských tkání a buněk, respektive reklamy na lidské tkáně a buňky. To souvisí s tím, že se běžně poskytují náhrady za darování tkáně a buněk. Myslím si, že toto jsou věci, kterými bychom se měli zabývat ve výborech, a věřím, že Sněmovna potom po důkladné rozpravě rozhodne správně.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Pan zpravodaj? Také ne.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání volebnímu výboru. Táži se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání volebnímu výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 54, do kterého je přihlášeno 174 přítomných, pro 144 (proti nikdo). Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání volebnímu výboru, a končím projednávání tohoto bodu.

Vzhledem k tomu, že jsem zaznamenala přítomnost pana ministra financí Andreje Babiše, můžeme pokračovat v projednávání bodu 88, který jsme přerušili před rozpravou.

Vládní návrh zákona o státních dluhopisových programech na úhradu části schodku státního rozpočtu za rok 2013, části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015 a 2016 /sněmovní tisk 329/ - třetí čtení

Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Ještě než tak učiním, poprosím pana ministra, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, a taktéž pana zpravodaje, pana poslance Votavu, aby zaujal své místo u stolku zpravodajů.

A nyní tedy již přihlášky do rozpravy. Prosím, do rozpravy se hlásí pan poslanec Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, paní místopředsedkyně. Již ve druhém čtení jsem se ptal pana ministra financí, pana Babiše, jestli má smysl s ohledem na to, že jsme schválili takzvaná velká rozpočtová pravidla, pokračovat v projednávání tohoto zákona, poněvadž ta velká rozpočtová pravidla nám významně zúžila kontrolní pravomoc při vydávání státních dluhopisů pouze na případy, kdy se vydávají státní dluhopisy na pokrytí schodku státního rozpočtu, který je větší než rozpočtovaný. To není případ tohoto tisku, ve kterém se míchají schodky nebo vydání dluhopisů na schodky v roce 2013 nebo části schodku v roce 2013, v roce 2014 a pak vydání dluhopisového programu na financování jistin státního dluhu. O tom, že je to namícháno, mluvil ve druhém čtení pan poslanec Kalousek a nechci o tom vést nějakou věcnou debatu.

Nicméně vláda a pan ministr financí se obrací na Sněmovnu v situaci, kdy v roce 2015 již Sněmovna a Parlament nemá pravomoci, žádné pravomoci při vydávání souhlasu k těmto dluhopisovým programům. On to určitě dobře ví i pan ministr. Tak jde jen o jakési divadlo a zlepšení statistiky předložených a schválených zákonů. Nic jiného v tom nevidím. Pan ministr financí mi sice v tom druhém čtení odpověděl, že velká rozpočtová pravidla, která jsme schválili, se týkají dluhopisů v roce 2015 a 2016 a musíme se vyrovnat ještě s tím uplynulým obdobím. Ale když jsem se díval do toho zákona, tak nic takového z toho zákona nevyplývá.

Víte, ono schvalovat něco, kdy víme, že pokud pan prezident republiky nevrátí ta velká rozpočtová pravidla ke Sněmovně, a já to nepředpokládám, tak se mi to zdá zcela zbytečné, zcela nadbytečné. Pan ministr financí to avizoval také tím, že nepřišel. (S úsměvem.) Přišel až poté, co ho k tomu vyzvala Poslanecká sněmovna.

Nechci být hnidopich, ale dnes, když jsem se shodou okolností podíval na webové stránky Ministerstva financí, tak jsem zjistil, že s těmi termíny má Ministerstvo financí velké problémy, protože ta nejnovější tisková zpráva, která je velmi zajímavá, o čisté pozici České republiky k rozpočtu Evropské unie je vydána datem 22. února 2015. To je ještě měsíc. Určitě věřím, že všichni z nás se dožijeme 22. února 2015, i pan ministr. Ale leccos svědčí o tom asi. A i tato záležitost, i tento

zákon a to předkládání tohoto zákona v době, kdy už to vlastně nemá smysl, svědčí o profesionalitě práce vlády. Svědčí o tom, že mnohé zákony se do Sněmovny buďto předkládají pozdě, nebo pan ministr v daném případě ani neupřednostňuje schvalování nebo projednávání tohoto zákona, a pak to projednáváme v době, kdy to už vůbec nemá význam.

Takže z tohoto titulu se na tom divadle nechci podílet, a byť nemám problém s věcnou stránkou tohoto návrhu, ale z těch procesních důvodů se určitě k tomuto návrhu zákona nepřipojím.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, kdo další se hlásí do rozpravy? Neeviduji žádnou přihlášku, proto rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečná slova. Nemá. Pan zpravodaj? (Má.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Jen bych rád připomenul, že nebyl podán žádný pozměňovací návrh. Nebyl podán ani návrh na zamítnutí. Můžeme tedy hlasovat o zákonu. Moje stanovisko je samozřejmě kladné

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Nyní přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o státních dluhopisových programech na úhradu části schodku státního rozpočtu za rok 2013, části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015 a 2016, podle sněmovního tisku 329."

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro. Proti? Hlasování končím.

(Hlasování číslo 55.) Přihlášeno 174 přítomných, pro 84 (proti nikdo). Konstatuji, že s návrhem nebyl vysloven souhlas.

(Náhlý rozruch a velký hluk v sále. Ozývá se hlas: Kde máme poslance? Poslanec Sklenák běží pro sjetinu a volá: Kontrola hlasování! Mnoho poslanců se srocuje v uličkách a před řečnickým pultem. Předsedající vyčkává.)

S přednostním právem pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, paní předsedající. Nehněvejte se, já nevidím žádný důvod k té odmlce. Prosím, abychom pokračovali v dalším bodě. (Potlesk TOP 09. Koaliční poslanci se hlučně dohadují, jak v tuto chvíli postupovat.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S přednostním právem pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Paní místopředsedkyně, opravdu nechápu, na co čekáte? (Významně si poklepává na hodinky.) Vždyť se tady hlasovalo a pokračujeme přece dál. Já nevím, jak dlouho má jako být ta pauza. Jako promiňte, paní místopředsedkyně. To –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já mám teď bod před sebou a radím se. Promiňte, pane poslanče, ale já mám právo poradit se s právníky a tak jsem tak učinila. (Hučení poslanců.)

S přednostním právem pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já chápu, že když neprojde vládní návrh, tak se předsedající musí okamžitě poradit s právníky. Zdá se, že to je ten nový politický styl. (Smích. Pískot. Potlesk v pravé části sálu).

Abyste na to měla dost času, paní předsedající, tak si beru hodinu přestávku na poradu poslaneckého klubu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobře. Přerušuji tedy jednání do 10.39 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.39 hodin.) (Jednání pokračovalo v 10.39 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat po přerušení, které bylo na poradu klubu TOP 09. Hlásí se pan předseda klubu TOP 09. Ale ještě se zeptám pana ministra Mládka, jestli platí jeho přihláška k faktické poznámce. Nevidím ho, tak jeho případnou přihlášku vynechávám.

Slovo má předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že jde o financování státního cash flow v poměrně značném rozsahu 674 miliard, nebo kolik to bylo přesně, tak dovolte pár vysvětlujících slov, že fakticky se vlastně nic nestalo. Já jsem se teď o přestávce díval na přechodná ustanovení rozpočtových pravidel, která jste tady projednávali ve druhém čtení, kde máte vůli – já tedy ne, ale většina z vás má vůli – dobrovolně se vzdát pravomoci schvalovat zákony o dluhopisových programech a necháváte tuto pravomoc Ministerstvu financí. Účinnost tohoto zákona

je patnáct dní po vyhlášení. Pokud vás na to třetí čtení bude dost, to si už musíte pohlídat sami, tak poté, co ten zákon po projití Senátem a podpisu prezidenta vstoupí v účinnost, už zákon o dluhopisových programech nebude potřeba. Ono to časově vychází skoro stejně, jako kdybyste to teď schválili.

Takže věcně se nestalo nic. Bylo to při pátku, jenom taková milá ukázka neakceschopnosti a neschopnosti vládní koalice. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To bylo vysvětlení předsedy klubu TOP 09. Než začneme projednávat řádně zařazené body, budu konstatovat omluvy. Pan poslanec Vojtěch Adam od 11 hodin ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Helena Langšádlová od 10.30 a pan poslanec Lubomír Toufar od 12.10 z pracovních důvodů.

Na 10.30 byly zařazeny volební body. Vzhledem k tomu, že byla přestávka do 10.39, musíme začít o malinko později. Budeme začínat bodem

104. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Prosil bych pana předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby se ujal slova. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dobré dopoledne. Chci vám jménem volební komise i těch, kteří čekají na případné zvolení, poděkovat, že i přes složitosti parlamentních procedur nebyly dnes volby ohroženy a můžeme se do nich pustit. Vše je připraveno i ve Státních aktech, ve volební místnosti.

Nyní ale máme bod číslo 104, jak řekl pan předsedající, Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Jako vždy krátká rekapitulace. Volební komise na žádost poslaneckých klubů vyhlásila nakonec dvě lhůty na doručení návrhů na změny v orgánech. Ta první byla do 16. ledna a tu druhou jsme operativně ještě v tomto týdnu řešili do včerejška, tedy do čtvrtka 22. ledna. Proto jste nakonec na své lavice obdrželi dvě usnesení volební komise. Jsou to usnesení číslo 88 a 92.

Já vám nyní přečtu rezignace v jednom bloku z obou usnesení, tedy sloučené dohromady, a nominace potom také v jednom bloku, tak abychom, jak je zvykem ve Sněmovně, mohli en bloc hlasovat o rezignacích a následně en bloc o nominacích do orgánů Poslanecké sněmovny.

Rezignace byly navrženy následující: z kontrolního výboru za sociální demokracii Adam Rykala, z ústavněprávního výboru Jiří Junek, KDU-ČSL, z výboru pro životní prostředí Petr Kudela také za KDU-ČSL a z volební komise rezignuje kolega Adam Rykala za sociální demokracii.

Nové nominace: do hospodářského výboru navrhuje KDU-ČSL Petra Kudelu, je to náhrada za Tomáše Podivínského, který už není jedním z nás, do ústavněprávního výboru je navržena Pavla Golasowská za KDU-ČSL, do volebního výboru také kolegyně Pavla Golasowská, tedy náhrada za Tomáše Podivínského, a konečně do výboru pro životní prostředí navrhuje KDU-ČSL Jiřího Junka.

Poslední dvě nominace: kontrolní výbor, obě jsou za sociální demokracii, Jaroslav Krákora a volební komise Zuzana Kailová, v obou případech tedy výměna za poslance Adama Rykalu.

Připomenu, že náš jednací řád, tedy zákon číslo 90/1995 Sb., stanoví, že změny v ustavených orgánech a komisích můžeme provádět pouze hlasováním, tedy se souhlasem celé Poslanecké sněmovny, a že tyto volby vždy probíhají veřejným hlasováním pomocí hlasovacího zařízení. Dovolím si tedy jménem volební komise u tohoto bodu jako vždy doporučit po rozpravě k navrženým kandidátům jedním hlasováním konstatovat rezignaci a poté druhým hlasováním en bloc nové nominace.

Nyní vás, pane předsedo, prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji předsedovi volební komise a rozpravu otevírám. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku, ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Prosím tedy, pane předsedo, máte slovo, a tak jak jste naznačil, budeme hlasovat nejdříve o rezignacích. Je tomu tak?

Poslanec Martin Kolovratník: Je tomu tak, jenom mohu potvrdit, a prosím tedy, pane předsedající, abyste zahájil hlasování o rezignacích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, rozhodneme v hlasování o rezignacích.

Zahájil jsem hlasování číslo 56 a ptám se, kdo je pro přijetí rezignací. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 56, z přítomných 174 pro 167, nikdo proti. Rezignace Poslanecká sněmovna přijala.

Nyní budeme hlasovat o volbě jednotlivých členů, tak jak bylo naznačeno, en bloc. Nikdo nic nenamítá. Pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Nikdo nic nenamítá, můžeme tedy hlasovat o nominacích. Prosím o zahájení hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahajuji hlasování pořadové číslo 57 a ptám se, kdo je pro zařazení poslanců do výboru, komise. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 57, z přítomných 175 pro 169, proti nikdo, návrh byl přijat.

Rozhodli jsme o změnách ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Končím bod číslo 104.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, pane předsedo. Nyní prosím, abyste otevřel další volební bod, bude to bod číslo 105, očekávaný i mediálně, je to Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevírám bod číslo

105.

Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47

Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise Martin Kolovratník s tím že máme před sebou usnesení volební komise číslo 89. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Kolegyně a kolegové, i tady nabídnu velmi stručnou rekapitulaci. Připomenu, že komisi již máme zvolenou, ale komise zatím nemůže pracovat, protože nemá svého předsedu. Připomenu také to, že jsme jí do vínku udělili lhůtu šest měsíců ode dne zvolení předsedy, tedy od momentu, kdy bude moci začít pracovat, a připomenu také to, že druhé kolo první tajné volby předsedy proběhlo dne 11. prosince 2014, ale předseda zvolen nebyl. Proto jsme v komisi vyhlásili další lhůtu, ta byla stanovena do 16. ledna 2015.

Obdrželi jsme následující návrhy. Poslanecký klub sociální demokracie navrhl poslance Jana Birkeho, hnutí ANO 2011 navrhlo Stanislava Pflégera a oproti podzimním nominacím je tu jedna změna, kdy poslanecký klub Úsvit navrhl také poslance Stanislava Pflégera. Tento kolega dostal dvě nominace. V usnesení volební komise ze dne 20. ledna je tato informace uvedena, je to usnesení číslo 89, které bylo předáno na poslanecké kluby. Do lavic jsme ho nerozdávali, protože se jedná pouze o dva nominované. Pochopitelně na volebních lístcích budete mít pouze dvě jména, tedy jméno Jan Birke nebo Stanislav Pfléger.

Podle § 75 jednacího řádu Poslanecké sněmovny se předsedové komisí volí většinovým způsobem a tajným hlasováním. Já nyní prosím, abyste, pane předsedo, otevřel rozpravu k navrženým kandidátům s tím, že o způsobu volby hlasovat nebudeme, protože už je to dáno jednacím řádem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevírám rozpravu. Konstatuji, že nemám žádnou přihlášku do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím a přerušuji bod číslo 105.

106. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Prosím pana předsedu volební komise, aby nás seznámil s návrhem na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Bod 106, Dozorčí rada Vinařského fondu. Tak jak je, kolegyně, kolegové, zvykem, ty body budou postupně přerušeny, abyste se poté mohli odebrat do Státních aktů k provedení volby.

I u tohoto bodu 106 budeme volit tajně, protože ani tato volba 11. prosince nebyla ze sta procent úspěšná. Bylo potřeba doplnit dozorčí radu o tři členy a bohužel v té první volbě jsme na podzim, nebo v závěru roku zvolili pouze jednoho člena, je to náš kolega poslanec Josef Vozdecký. Dnes tedy budeme volit dva členy, aby dozorčí rada byla naplněna. I v tomto případě volební komise standardně vyhlásila lhůtu a ve stanovené lhůtě obdržela následující nominace. Poslanecký klub Úsvit navrhuje Petra Adama, poslanecký klub ODS Petra Bendla, tedy kolegy poslance, poslanecký klub Ano Miloslava Janulíka, TOP 09 a Starostové pana Miroslava Volaříka a poslanecký klub KDU-ČSL pana Pavla Pastorka. Volební komise přijala usnesení číslo 90, v něm navrhuje i tuto volbu provést tajně. Také toto usnesení včetně nominovaných, kteří nejsou našimi poslaneckými kolegy, jsou to pánové Volařík a Pastorek.

Nyní prosím, abyste, pane předsedo, otevřel rozpravu k navrženým kandidátům s tím, že volební komise tady navrhne volbu tajnou, a musíme o způsobu volby hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Otevírám rozpravu. Kdo se hlásí? Pan poslanec Miroslav Kalousek se hlásí do rozpravy k volbě Dozorčí rady Vinařského fondu, ke způsobu volby a ke kandidátům. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že poslanecký klub TOP 09 a Starostové nám nenavrhuje poslance, je to pro řadu z vás neznámé jméno, dovolte prosím, abych vám ho krátce představil.

Pan inženýr Volařík pochází z rodiny soukromého zemědělce, je to ročník 1949, po roce 1990 začal podnikat. Je úspěšným podnikatelem a majitelem úspěšné firmy pro potiskové technologie, kterou předal synovi, a obnovil rodinnou tradici vinařství, hospodaří na sto hektarech vinic. Jeho vinařství získalo řadu mezinárodních i domácích ocenění, byl několikrát vinařem roku, několikrát králem vín, několikrát šampionem valtických trhů. Nedovolím si nijak zpochybnit kladný vztah poslanců k vínu, nicméně jsem hluboce přesvědčen, že nebude úplně na škodu, když v Dozorčí

radě Vinařského fondu nebudou pouze konzumenti, ale když tam bude člověk, který je vzorným hospodářem na vinicích v mikulovském regionu a vynikajícím vinařem. Dovolím si tedy poprosit o jeho podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ale budeme hlasovat tedy o návrhu na způsob volby.

Volební komise navrhuje tajnou volbu. Musíme rozhodnout v hlasování, a to v hlasování 58, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro tajnou volbu členů Dozorčí radu Vinařského fondu. Kdo je proti?

Děkuji vám. Hlasování pořadové číslo 58, z přítomných 176 pro 160, proti nikdo. Tajná volba byla schválena.

Přerušuji bod číslo 106 a otevírám bod

107. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Na lavice vám bylo rozdáno usnesení volební komise číslo 91 z 20. ledna letošního roku. Prosím pana předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby se ujal slova. Pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak i tento volební bod, tedy návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie, je poměrně nervózně očekáván nejen tady ve Sněmovně, ale i mediálně. Je to z toho důvodu, že se státní fond bude celý obměňovat, budeme volit devět členů a těm stávajícím členů rady končí mandát 4. dubna 2015. Takže určitě pomůže věci, když Sněmovna bude úspěšná a podaří se jí včas všech těch devět členů zvolit. Za tuto věc nese odpovědnost ministr kultury pan ministr Daniel Herman, ten zaslal sem do Sněmovny návrh na volbu devíti členů rady, který jsme pak zpracovali jako nominaci do volební komise. Bylo to usnesení číslo 91, které, jak řekl pan předseda, máte rozdáno na lavicích.

Pro vaši informaci ještě zrekapituluji, že 30. 12., v závěru loňského roku, jsme na všechny poslanecké kluby rozeslali jak dopis pana ministra, tak přehled jednotlivých nominantů včetně jejich životopisů. Pro stenozáznam přece jen pro jistotu přečtu toto usnesení volební komise, aby všichni nominovaní byli zaznamenáni v historii jednání Poslanecké sněmovny.

Takže podle abecedního pořadí ministr kultury navrhuje tyto kandidáty, respektive výběr devíti z uvedeného seznamu: Helena Bendová, Petr Bilík, Jindřiška Bláhová, Tereza Brdečková, David Čeněk, Lubor Dohnal, Iva Hejlíčková, Zuzana Kopečková, Jiří Kubíček, Přemysl Martinek, Zuzana Mistríková, Richard Němec, Karel Och, Milica Pechánková, Alena Prokopová, Vladimír Soják, Daniela Staníková, Přemysl Šoba, Petr Vítek a Jiří Voráč.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. I v tomto případě volební komise navrhuje volbu tajnou, a budeme tedy o ní za chvíli na moji žádost hlasovat. Ještě předtím, než pan předsedající otevře rozpravu, chci připomenout jeden důležitý detail, který je v zákonu č. 496/2012 Sb., který říká, že volební komise musí ze zvolených členů vylosovat vždy třetinu a rozdělit ty členy na délku ročního funkčního období, dvouletého a tříletého. Takže pro vaši informaci chci říci, že my ve volební komisi dnes ihned po sečtení výsledků provedeme toto losování podle toho tedy, jaký počet jmen případně bude v té volbě úspěšný. To znamená, až budu vyhlašovat výsledky této volby, budu k těm jménům už i říkat vylosovanou délku jejich funkčního období.

A nyní vás prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi volební komise. Otevírám rozpravu. Konstatuji, že mám přihlášku paní poslankyně Věry Kovářové. Prosím, paní poslankyně, ujměte se slova.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych se s vámi v souvislosti s volbou členů Rady Státního fondu kinematografie podělila o následující zkušenost.

V sobotu jsem v rámci předávání cen na filmovém festivalu Trilobit v Berouně převzala nečekaně jako jediná zástupkyně Poslanecké sněmovny zcela zvláštní cenu s názvem Zlatý citron. Tuto cenu uděluje Český filmový a televizní svaz a porota ocenila Poslaneckou sněmovnu za volbu takzvaných mediálních rad včetně Rady Státního fondu kinematografie, kterou právě budeme volit. Myslím si, že tato cena patří ne zcela právem mně. Ráda bych ji proto předala, to znamená diplom a věcnou cenu, která čítá 200 citronů, do rukou povolanějších, a to do rukou pana ministra kultury Hermana, neboť je to právě on, kdo Poslanecké sněmovně předkládá návrh kandidátů do Rady Státního fondu kinematografie. Porota při výběru věcné ceny projevila duchapřítomnost, neboť přísun vitaminů v tomto zimním období je důležitou součástí prevence virových onemocnění.

Dovolte tedy, abych diplom a oněch 199 citronů, neboť já jsem si svoji cenu již převzala, předala panu ministrovi. A nechám jen na něm, jak s touto cenou naloží. Například ji může během přestávky rozdat poslancům a poslankyním.

Na závěr bych chtěla doufat, že při volbě rady rozhodnete tak, že nebudu muset za rok opět táhnout toto těžké břemeno do Poslanecké sněmovny. Děkuji. A poprosila bych našeho silného kolegu Martina Plíška, aby mi pomohl s předáním ceny. (Předávání diplomu a věcné ceny ministru kultury bylo doprovázeno potleskem z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové a ptám se, kdo dál se hlásí do rozpravy. Ano, vidím pana poslance Marka Bendu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, po této vtipné vložce jsem jenom chtěl, protože předseda volební komise uvedl, že zákon stanoví, že tak určí volební komise. Zákon přesně říká, že tak určí Poslanecká sněmovna. Volební komise se shodla na tom, že losování na jedno-, dvou- a tříletá období provede ona a Poslanecké sněmovně je pouze oznámí. Jenom jsem chtěl, aby toto Sněmovna věděla. A kdyby s tím náhodou někdo měl problém, aby ho řekl teď, nebo aby pak mlčel navždy. To je jediné, co jsem chtěl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Já myslím, že to bylo individuální. Ano, pan předseda volební komise se k tomu vyjádří a potom pan ministr. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já se tedy k tomu ještě v rozpravě vyjádřím. Je to skutečně návrh. My jsme to hodně dlouho diskutovali na volební komisi. Ještě jednou říkám, v zákoně je uvedeno, že Sněmovna losem určí tři členy na rok, tři členy na dva roky, tří členy na tři roky atd. My jsme dlouho diskutovali, jestli má smysl zatěžovat tímto aktem nebo losem celé plénum. Shodli jsme se na komisi, kde jsou zástupci všech stran ve Sněmovně, že to považujeme za zbytečné a ten los provede celá volební komise. Mělo by to být podle všech regulí. Takže to jen na doplnění. Souhlasím a děkuji kolegovi Bendovi. Pokud by někdo byl proti, ať to řekne teď, a pak už ne.

A panu ministru Hermanovi nabízím, že uděláme případně výjimku, přimhouříme oči a může se s námi zdržet ve volební místnosti u plent a rozdávat citrony jednotlivým poslancům, až odvolí. (S úsměvem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr Herman se hlásí do rozpravy a já mu udělím při této příležitosti slovo. Pane ministře, prosím máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, jak vidíte, cena byla předána. Převzal jsem ji jménem nás všech. A tady padl jeden procedurální návrh, jak citrony distribuovat. Já jsem chtěl podat další, že bych otevřel obsah toho pytle a že by si každý mohl vzít, nebo osobně každému rozdat. Nevím, jestli se o tom bude hlasovat, nebo ne, ale každopádně je to dobrý prostředek například proti kurdějím. Myslím, že polovina ledna, kdy opravdu absence vitamínu C je značná, je vhodnou dobou, abychom takovýto dar z vděčnosti přijali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já poruším jednací řád, pane ministře. Já si nemyslím, že je vhodné, když jste byl obdarován, abychom my si sami řekli, jestli si to vybereme, nebo jestli nám to rozdáte. To je opravdu na vás. Omlouvám se za to, že jsem překročil hranice jednacího řádu a hovořil jsem tady odtud.

V tuhle chvíli musím dát rozhodnout, pokud se nikdo nehlásí, o způsobu volby. Je to tak, pane předsedo? (Ano.)

Rozhodneme tak v hlasování pořadové číslo 59, které jsem zahájil. Kdo souhlasí s tajnou volbou členů Rady Státního fondu kinematografie? Kdo je proti? Děkuji vám

Hlasování pořadové číslo 59, z přítomných 176 pro 157, proti 1. Tajná volba byla schválena

Nyní přeruším i bod 107, a to na provedení tajných voleb. Prosím pana předsedu volební komise, aby oznámil, odkdy dokdy budeme volit a dokdy budou sčítat, abychom mohli vyhlásit případnou přestávku. A pane předsedo, ještě předtím, protože je to důležité pro sčítání hlasů, budu konstatovat omluvy, a to pana poslance Holečka od 11 hodin, pana poslance Běhounka na celý cen a pana poslance Zlatušky z dnešního jednání – ale toho tady vidím (sedí ve své lavici, cosi naznačuje), takže omluvu jsem konstatoval, ale on ji ruší.

Takže to je všechno z omluv, a můžeme tedy přistoupit k provedení volby. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já počítám na vydávání volebních listků dvacet minut, asi ten čas zaokrouhlím. Poprosím, pane předsedající, o vyhlášení přestávky do 11.25. Do té doby budeme vydávat listky a provádět volby. Pak může schůze Sněmovny pokračovat. My v komisi budeme hlasy sčítat v průběhu projednávaných bodů a výsledky vyhlásím operativně během další části schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ještě než přeruším schůzi, tak ještě o slovo požádal ministr kultury Daniel Herman. Pane ministře, máte slovo. A pak přeruším do 11.25. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji ještě jednou. Vzhledem k tomu, že pan místopředseda velmi konstruktivně rozhodl o způsobu distribuce citrusových plodů, tak tady vedle stolečku pro zpravodaje bude ten pytel dán, bude otevřen a každý si prosím vezměte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 11.25 hodin pro provedení volby. Pana kolegu Fiedlera (chtěl ještě vystoupit, ale mimo mikrofon nakonec ukazuje, že souhlasí, že vystoupí až poté) potom vyvolám.

(Jednání přerušeno v 11.05 hodin.)

(Lhůta pro vydávání volebních lístků prodloužena do 11.30 hodin a přestávka na provedení tajných voleb též do 11.30 hodin. Jednání pokračovalo v 11.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Jsme sice oslabeni o členy volební komise, která sčítá hlasy, ale přesto si myslím, že můžeme začít projednávat další pevně zařazený bod. Vzhledem k tomu, že je páteční dopoledne, podle zákona o jednacím řádu mají přednost zákony ve třetím čtení.

Budeme tedy pokračovat bodem

96.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 271/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministra dopravy Dan Ťok a zpravodaj hospodářského výboru Stanislav Pfléger. Můžeme zahájit třetí čtení. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 271/2.

Otevírám rozpravu a nemám do ní žádnou přihlášku. Raději počkám. Opravdu nikoho nevidím, rozpravu končím. Asi není potřeba, když nebyla žádná rozprava ve třetím čtení, dávat závěrečná slova navrhovatele a zpravodaje, ale ptám se, jestli je zájem. Není tomu tak. V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích.

Žádám zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a při hlasování se k nim vyjádřil. O totéž požádám pana ministra. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Stanislav Pfléger: Dobrý den. Pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Dovolil bych si přednést takovou jednoduchou formu hlasování o pozměňovacích návrzích. Protože návrhy byly kompletně přijaty hospodářským výborem a já jsem vám tu četl usnesení při druhém čtení tohoto zákona, tak si dovoluji navrhnout proceduru, že pozměňovací návrhy odsouhlasíme jedním hlasováním a potom zákon samotný odsouhlasíme také hlasováním. To je asi tak všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, to je procedura. Vzhledem k tomu, že jde o hlasování o všech pozměňovacích návrzích jedním hlasováním, ptám se, jestli má někdo výhradu proti takovému postupu, který navrhl zpravodaj. Nikdo nežádá nějakou jednotlivost hlasovat z těch myslím 12 pozměňovacích návrhů zvlášť? Není tomu tak. Raději ale nechám odhlasovat tento návrh. Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, já jsem vás odhlásil. Kolega Holeček se hlásí k faktické? Ne, není tomu tak. Dobře. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami a proceduru hlasování schválíme v hlasování.

Je to hlasování pořadové číslo 60, které jsem právě zahájil. Ptám se, kdo je pro proceduru, kterou přednesl pan zpravodaj. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 60. Z přítomných 125 poslanců 124 pro, proti nikdo. Procedura schválena

Vaše stanovisko, pane zpravodaji, k pozměňovacím návrhům? (Stanovisko zpravodaje i ministra souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 61. Ptám se, kdo je pro přijetí pozměňovacích návrhů. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 61. Z přítomných 131 pro 131. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o zákonu jako o celku. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 271, ve znění pozměňovacích návrhů schválených Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 62 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 62. Z přítomných 139 pro 137, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 96.

Pokračovat budeme podle schváleného pořadu schůze bodem číslo 25, tedy prvními čteními.

25.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 158/2000 Sb., o vyhledávání, průzkumu a těžbě nerostných zdrojů z mořského dna za hranicemi pravomocí států a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů/sněmovní tisk 380/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek, a ještě než se ujme slova, prosím pana poslance Josefa Hájka, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 158/2000 Sb., o vyhledávání, průzkumu a těžbě nerostných zdrojů z mořského dna za hranicemi pravomocí států a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

V roce 2010 došlo k havárii ropné plošiny společnosti British Petrol v Mexickém zálivu. V reakci na to vytvořila Evropská komise směrnici, která sjednocuje v rámci EU bezpečnostní podmínky pro činnost při těžbě ropy a zemního plynu v moři. Všechny členské státy mají povinnost implementovat tuto směrnici do svých národních legislativ. Pro Českou republiku jako vnitrozemský stát vyplývá z této směrnice jediná povinnost. V případě, že u společnosti registrované v České republice dojde při činnostech spojených s průzkumem a těžbou ropy a zemního plynu v moři k závažné havárii mimo teritorium členských zemí EU, bude tato společnost povinna na požádání Evropské komise –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Pokud diskutujete o něčem jiném, než je tisk 380, prosím v předsálí.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: – zaslat prostřednictvím MPO o této závažné havárii informace. Ty budou následně ministerstvem odeslány do Bruselu.

V rámci novelizace původního zákona z roku 2000 byly provedeny některé technické úpravy jeho znění, aby byl zákon uveden do souladu se současnou legislativou, zejména s novým správním řádem a občanským zákoníkem. Dovoluji si proto poprosit o podporu a propuštění návrhu zákona do prvního čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Janu Mládkovi a žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Josefa Hájka, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Hájek: Pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, pan ministr víceméně vše podstatné sdělil, já to jen ve stručnosti ne zopakuji, ale řeknu tu zásadní informaci, tzn. že je to reakce na nehodu, která byla v roce 2010. Možná si pamatujete velkou ekologickou havárii v Mexickém zálivu. Tenkrát bylo velmi složité získat informace, co se vlastně děje. Tato novela vlastně dává pravomoci České republice k tomu, aby již v průběhu jakékoli havárie, která nastane, nedej bože, při takovéto činnosti, aby měla firma nebo subjekt, který tu činnost provádí, povinnost sdělit neprodleně veškeré podstatné informace, nebo relevantní informace, které se případné nehody týkají. Jedná se opravdu o věc, která je důležitá. Doporučuji, aby tato novela byla postoupena do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Není tedy o čem hlasovat, pokud nepadl žádný návrh.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh nevidím.

Budeme tedy hlasovat o přikázání hospodářskému výboru, a to v hlasování pořadové číslo 63, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání hospodářskému výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 63 z přítomných 147 pro 136, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Končím bod č. 25.

Pokračovat budeme bodem

26.

Vládní návrh zákona o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů (zákon o pyrotechnice) /sněmovní tisk 385/ - prvé čtení

Účastníky máme u stolku zpravodajů. Prosím tedy, aby z pověření vlády tento tisk uvedl ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, důvodem pro předložení návrhu zákona o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi je transpozice směrnice o dodávání pyrotechnických výrobků na trh a prováděcí směrnice, kterou se zřizuje systém pro sledovatelnost pyrotechnických výrobků. Nově navrhovaný zákon představuje komplexní úpravu v oblasti pyrotechnických výrobků, který je v současné době upraven různými právními předpisy.

Navrhovaný zákon vytváří rámec pro ověřování a označování pyrotechnických výrobků včetně pravidel pro označování CE. Zákon dále stanoví povinnosti jednotlivých hospodářských subjektů, podmínky a odbornou způsobilost pro zacházení s pyrotechnickými výrobky a rovněž základní požadavky na skladování pyrotechnických výrobků. Cílem nové právní úpravy je zvýšení ochrany života a zdraví osob, majetku, bezpečnosti a životního prostředí. Zákon o pyrotechnice kromě novel souvisejících s pyrotechnickými výrobky obsahuje technickou novelu zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní a střeliva. Touto novelou se zákon přizpůsobuje požadavkům bruselské úmluvy o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Nyní žádám o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Josefa Hájka, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Hájek: Ještě jednou dobrý den, pane místopředsedo, kolegyně a kolegové. Jenom pana ministra doplním, že zákon o pyrotechnice víceméně shrnuje veškerou legislativu, která se pyrotechnických prací týkala. To znamená, že byla relativně poměrně dost roztříštěná, takže je výhoda, že budeme mít právní předpis, ve kterém opravdu bude veškeré téma pyrotechniky v jednom zákoně.

Druhá část, která se týká novely zákona o zbraních, se vlastně týká drobných úprav, které pomohou našim výrobcům zbraní pro civilní účely k lepšímu exportu a průniku na světové trhy.

To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Josefu Hájkovi. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku paní poslankyně Zuzky Bebarové Rujbrové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Děkuji. Kolegyně a kolegové, dovolte, abych vás touto cestou informovala o tom, že Poslanecká sněmovna v těchto dnech obdržela petici prodejců pyrotechniky a profesionálních ohňostrůjců, kteří nesouhlasí s návrhem zákona v navrhovaném znění.

Dovolím si citovat z některých jejich argumentů, kde poukazují na to, že nikde v Evropě nechápou, co naši úředníci tímto zákonem zamýšlejí. Můžeme dopadnout tak, že pokud si běžný uživatel koupí několik kusů volně prodejné pyrotechniky a vystřelí ji na zahradě, je vše v pořádku. Pokud to bude chtít udělat profesionál se stejnými výrobky, musí zpracovat plánek, ohlášky na hasiče, městský úřad, získat písemný souhlas majitelů pozemků a navíc zaplatit daně. Stát a jeho kontrolní orgány jsou naprosto impotentní v potírání nelegálního prodeje na tržnicích, kde se veřejně prodávají nebezpečné pyrotechnické výrobky každému, kdo má peníze. S tím nikdo nic nedělá, ale k profesionálům se na kontroly jezdí. Jako občané, podnikatelé a fandové tohoto oboru co nejdůrazněji protestujeme proti likvidačnímu chování úřednické mašinérie. V případě zavedení současného návrhu půjde o likvidaci profesionálních ohňostrojů v České republice. Pro odpalovače ohňostrojů jsou stanovené sankce likvidační, pro běžného občana žádné. Lze očekávat, že vznikne komunita amatérů, kteří budou pálit ohňostroje nakoupené na tržnici a v hypermarketech. Nebude nad nimi žádná kontrola. Zákonné podmínky pro běžný malý ohňostroj v podstatě nebude možné vyřídit v reálném čase a lze očekávat, že nakonec se to bude stejně obcházet.

Je zde uvedena celá řada argumentů. Petici podepsalo kolem 530 občanů a já sděluji, že ji postoupím k projednání výboru, kde bude projednán tisk, aby se s argumenty mohl blíže seznámit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Bebarové za její vystoupení. Jinou přihlášku do rozpravy nemám. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Ano, pan poslanec František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Jenom bych pana předkladatele požádal o vysvětlení, může to být až pro druhé nebo třetí čtení, jestli profesionální pyrotechnik, když bude střílet na Silvestra na své zahradě nebo vůbec někde sám o sobě, jestli se může v této souvislosti prohlásit za soukromou osobu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kdo dál do rozpravy? Pan ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, já bych vaším prostřednictvím panu poslanci Laudátovi odpověděl na jeho kvazivtipný dotaz. Samozřejmě že je legitimní diskutovat nějaký názor profesní organizace, je legitimní diskutovat o hranicích, ale myslím si, že všichni tušíme, že jsou nějaké ohňostroje, u kterých musí být předem pečlivě ohlášeno jejich provádění a musí mít veškerá povolení. Jaká bude hranice, to je legitimní téma pro debatu ve výborech. Můj úřad přijde na tyto věci připraven. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli hlasovat, ani na vrácení, ani na zamítnutí. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání návrhu zákona.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Má někdo jiný návrh? Nevidím.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na přikázání hospodářskému výboru.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 64, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání výboru hospodářskému Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 64 z přítomných 154 pro 138, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán v prvním čtení hospodářskému výboru.

Lhůta k projednání je podle zákona 60denní. Končím bod 26. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Podle schváleného pořadu schůze pokračujeme bodem

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 358/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně spravedlnosti Helena Válková a požádal bych i zpravodaje pana Zdeňka Ondráčka, aby se dostavil ke stolku zpravodajů. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, konečně mám příležitost představit vám návrh zákona, který by jistě snesl souhrnný název novelizace trestněprávních předpisů, konkrétně trestního zákoníku. Je rozdělen do čtyř novelizačních bodů. Každý z těch bodů sleduje něco jiného. Společné je jim to, že jedním z bodů je implementace evropských směrnic. Zde jsme již v tak výrazném zpoždění, že nám hrozí řízení o porušení implementačních lhůt a nerespektování práva Evropské unie v oblasti ochrany životního prostředí. I proto je důležité, abychom tento návrh posunuli do dalšího čtení.

Cílem předložené novely, která se týká trestního zákoníku, je reakce na nové předpisy Evropské unie, požadavky některých mezinárodních organizací v oblasti boje s korupcí a s praním špinavých peněz. V podstatě se dá říci, že jde o dílčí změny, nejsou to zásadní koncepční změny a vyplývají z našich mezinárodních a evropských závazků. V podstatě tím, že máme trestní zákoník dostatečně už přizpůsobený evropským normám, jde o doladění, doplnění, zpřesnění jak skutkových podstat, tak případně zvýšení trestních sazeb. Takže ty čtyři skupiny změn si dovolím v následujícím pořadí vám představit.

Za prvé jde o řádnou implementaci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU o útocích na informační systémy a nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV. Směrnice definuje jednání, která mají být ve všech státech Evropské unie považována za trestná, a žádá konkrétní minimální výši horní hranice trestní sazby u těchto trestných činů. My jinak splňujeme požadavky směrnice, máme skutkové podstaty již začleněné do trestního zákoníku, čili tady stačí pouze přizpůsobit výši trestních sazeb, což návrhem změny trestních sazeb činíme.

Za druhé – a to je to nejpodstatnější z hlediska možného řízení o nedodržení předpisů, resp. nedostatečné implementaci – jde o trestněprávní ochranu životního prostředí, kdy podstatnou část požadavků vycházejících ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES o trestněprávní ochraně životního prostředí již máme transponovanou, ale je třeba doplnit některé skutkové podstaty trestných činů o znak subjektivní stránky, to znamená zavinění, a zde ve formě hrubé nedbalosti. Čili nejde ani o trestní sankce ani o skutkovou podstatu jako takovou, ale jde o zpřesnění a rozšíření trestnosti za jednání, která jsou spáchána z hrubé nedbalosti, čili ve své podstatě a výsledku jde o zpřísnění trestního postihu, tak jak to ukládá členským zemím to již citované evropské právo prostřednictvím svých směrnic.

Za třetí jde o reakci na jistě oprávněné požadavky, které byly vzneseny v hodnoticí zprávě České republiky ohledně inkriminací, které schválila skupina států proti korupci – my ji známe pod označením GRECO – v rámci třetího hodnoticího kola. Jde o doplnění skutkové podstaty trestného činu nepřímého úplatkářství podle § 333 trestního zákoníku, o postih osoby, která si dá slíbit úplatek za to, že bude svým vlivem nebo prostřednictvím jiného působit na výkon pravomoci úřední osoby, neboť v současné platné právní úpravě již máme trestné pod skutkovou podstatou nepřímého úplatkářství takové jednání, když někdo žádá nebo přijme úplatek za to, že bude svým vlivem působit na výkon pravomoci úřední osoby, nebo dokonce že tak již učinil. Takže jenom ve smyslu toho doporučení rozšiřujeme o jednání explicitně, které bude spočívat v tom, že si někdo dá slíbit úplatek. Čili nejenom žádá a přijme, ale i dá si slíbit úplatek.

A konečně poslední skupinu reprezentuje náš návrh jako reakce na požadavky výboru expertů pro hodnocení opatření proti praní špinavých peněz a financování terorismu, kde na základě tohoto doporučení a zprávy ze čtvrté hodnotitelské návštěvy je třeba do českého trestního práva zavést trestnost spolčení u některých zvlášť závažných forem trestných činů proti majetku, a to konkrétně u trestného činu podílnictví a legalizace výnosů z trestné činnosti. Trestnost spolčení by se měla vztahovat na všechny základní skutkové podstaty, to znamená –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás přeruším. Požádám sněmovnu o klid! Prosím, pokud diskutujete o jiných věcech, než je novela trestního zákoníku, učiňte tak v předsálí, ať paní ministryně může svoje odůvodnění přednést v klidu, protože jde o poměrně vážnou věc. Prosím, pokračujte.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Čili jak základní, tak kvalifikované skutkové podstaty by podle toho návrhu měly zavést trestnost spolčení.

Varianta spočívající v zavedení trestnosti přípravy u těchto trestných činů nebyla zvolena jednak z důvodu požadavku mezinárodních smluv na výslovné trestání spolčení u všech skutkových podstat, jednak proto, že tento postup, který zde byl navrhován a o kterém možná pan zpravodaj bude více hovořit, by vyžadoval zvýšení horní hranice trestní sazby u obou trestných činů podle § 214 a 216 trestního zákoníku tak, aby alespoň v posledním odstavci oba trestné činy splňovaly podmínku stanovenou v § 20 trestního zákoníku. To znamená, aby šlo o zvlášť závažné zločiny a abychom zavedli trestnost přípravy i u zločinů, to by znamenalo absolutní komplexní systémovou změnu, ke které není vůbec důvod. Čili zavedení trestnosti přípravy u trestných činů podílnictví by při zvýšení horní hranice trestní sazby pouze v posledním odstavci znamenalo, že by příprava byla trestná pouze u jednání, u nichž by hodnota věci nebo prospěchu činila více než pět milionů korun.

Je ovšem třeba dodat, že tato změna, která by vedla k rozkolísání systému trestních sazeb u těchto trestných činů, by se dala určitým způsobem kompenzovat, pokud bychom zvážili zavedení nové skutkové podstaty předčasně dokonaného trestného činu tak, jak jsme to i navrhovali za resort spravedlnosti, ale jak nám

neschválila pracovní skupina pro trestní právo Legislativní rady vlády, a proto jsme od tohoto návrhu upustili. Navíc nás k tomu mezinárodní, zejména evropské předpisy vůbec nenutí. Takže než dělat nějakou komplexní změnu a zpochybnit koncepci přípravy, která se týká všech trestných činů, tak jsme zvolili minimalistickou variantu a skutečně tady jenom zavádíme trestnost spolčení u těch dvou trestných činů a myslíme si, že nic dalšího v této etapě není třeba dělat. Není třeba zde zavádět změny nebo navrhovat a přijímat změny, které by vlastně narušily celý systém obecné části trestního zákoníku

Takže předložená novela ve svém celku je pro dosažení souladu s požadavky práva Evropské unie naprosto nezbytná. V případě jejího nepřijetí nám hrozí řízení, o kterém jsem hovořila. Prosím tedy o vaše pozitivní posouzení a jsem samozřejmě k dispozici k případným dotazům nebo připomínkám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni spravedlnosti Heleně Válkové a žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Zdeňka Ondráčka, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, z ruchu, který zde byl, vidím, že vás tato problematika asi hodně zajímá. Přesto bych se k tomu chtěl vyjádřit. Vezmu to odzadu, tak jak to brala paní ministryně.

Domnívám se, k tomu poslednímu bodu, tzn. § 214 a 216 trestního zákoníku, domnívám se, že předkládaný návrh, který v § 214 a 216 v prvních odstavcích má vkládat novou alineu, která zní "Kdo se ke spáchání takového činu spolčí...", přesně nevystihuje požadavky obsažené ve zprávě ze čtvrté hodnoticí návštěvy hodnotitelů výboru expertů pro hodnocení opatření proti praní špinavých peněz a financování terorismu, ze které vyplynul požadavek upravit trestání činů podílnictví podle § 214 a legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 trestního zákoníku a zahrnout přípravu takového jednání.

V oblasti nazvané Právní úprava a související institucionální opatření doporučili hodnotitelé zajistit kriminalizaci účastenství ve spáchání všech typů praní peněz, a to nejlépe výslovným ustanovením v trestním zákoníku, že příprava trestného činu legalizace bude rovněž trestná. Pokud paní ministryně mluvila o tom, že u nás požadují spolčení, což úplně přesně nevystihuje přípravu, protože za spolčení jako jednu z forem přípravy se považuje dohoda dvou nebo více osob o spáchání konkrétního, byť detailně neurčeného zvláště závažného zločinu, ať již výslovná, nebo konkludentní. Obsahem spolčení je buď budoucí spolupachatelství, nebo u některých členů spolčení je to budoucí pachatelství a u dalších budoucích organizátorství či pomoc. U obou zmiňovaných trestných činů to není možné, protože v základních skutkových podstatách je trestní sazba pouze čtyři léta. Bohužel zavést přípravu není možné ani u čtvrtých odstavců, protože není splněn požadavek trestní sazby nejméně deset let. Jiná forma je spáchání účastenství jako přitěžující okolností, ale s tím vás zde nebudu zatěžovat, protože se jedná o odborné záležitosti, které asi budeme řešit na ústavněprávním výboru.

Domnívám se však, že vhodnější postup úpravy, který by splňoval, bezesporu splňoval požadavek výboru expertů, by bylo zařazení nových odstavců u každé skutkové podstaty, u těchto dvou konkrétních trestných činů, který by zněl v odstavci pátém "příprava je trestná", tak jako to máme například u majetkových trestných činů zařazených v hlavě páté trestního zákoníku. Samozřejmě by to znamenalo zvýšit u čtvrtých odstavců trestní sazby ze současných osmi na deset let, a to proto, aby se tyto skutky staly zvlášť závažnými zločiny, ke kterým směřuje příprava.

Zde připomínám, že vláda má ve svém programovém prohlášení nesmlouvavý boj proti všem formám korupce, závažné hospodářské kriminalitě, lichvě, zneužívání exekucí a neférovým insolvencím. Úprava výše uvedených skutkových podstat, a tím zavedení trestnosti přípravy, to znamená ve všech možných formách, nikoli pouze spolčení jako jednu z pěti forem, by byla určitě optimálnější a splnili bychom lépe požadavek.

Předpokládám, že tato diskuse se povede, pokud někdo nebude navrhovat vrácení tohoto předkládaného materiálu k přepracování, že tato debata se povede ve výborech. A já určitě v této věci budu předkládat pozměňovací materiál.

Co se týká dalších požadavků, které máte pod body 4 až 13, nemám k tomu žádných výhrad, protože postupujeme v souladu s tím, co po nás požaduje Evropská unie, a jedná se pouze o řekněme technická opatření.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Zdeňku Ondráčkovi. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám zatím jednu přihlášku, a to pana poslance Antonína Sedi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážená paní ministryně, vážení kolegové a kolegyně, děkuji, že tady paní ministryně nás tady podrobně seznámila s navrhovanými úpravami včetně úprav boje proti korupci. Jenom připomínám, že snad každá z předchozích vlád, a tedy i současná koaliční vláda, se v programovém prohlášení vymezila proti korupci. Existuje strategie boje proti korupci a diskutuje se o konkrétních opatřeních k omezení korupčního chování.

Chci zmínit, že řada studií analyzující úplatkářství dochází k názoru, že účinnějším názorem pro boj s korupcí ve srovnání s hrozbou trestního postihu je možnost spolupráce dotčené osoby se státními orgány. Existuje několik základních faktorů, které dokazují, že dobrovolná spolupráce osob založená na komplexním přístupu daného státu je efektivnější než hrozba trestu. Prvním z faktorů je to, že dobrovolná spolupráce a komplexní programy ji zajišťující mohou vést k potlačení právní nejistoty potenciálních pachatelů. Nezbytným předpokladem pro dobrovolnou spolupráci potenciálních pachatelů zejména aktivní formy úplatkářství je zohlednění spolupráce v trestním zákoně. Základním právním institutem v tomto směru je zákonná úprava účinné lítosti, která by měla být přizpůsobena trestným činům

korupčního charakteru. Důvodem jejího zavedení je to, že je třeba u trestného činu úplatkářství dát přednost zabránění následku činu před zájmem a postižením jeho pachatele.

Osobně jsem v minulosti navrhoval navrátit do našeho trestního řádu institut účinné lítosti, doposud se to nepodařilo, a institut účinné lítosti pro trestný čin úplatkářství. Proto chci požádat garanční výbor, aby ve druhém čtení při projednávání projednal a navrhl tuto úpravu trestního zákoníku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Antonínu Seďovi za jeho vystoupení. Ptám se, kdo dál v rozpravě. Žádnou písemnou přihlášku nemám, z místa také nikoho nevidím. Rozpravu končím. Nepadl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? (Ne.) Pan zpravodaj? Také ne.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování číslo 65, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 65, z přítomných 154 pro 124, proti 1.

Pan ministr Zaorálek se hlásí? Ne, není tomu tak. Takže ho odmažu, že se nehlásí k faktické poznámce.

Konstatuji, že jsme tento návrh přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Lhůta k projednání ze zákona zůstává 60 dnů. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a končím bod 27.

Dalším bodem schváleného pořadu schůze je

30.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 374/ - prvé čtení

Požádám tedy, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl Dan Ťok, a zároveň žádám zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Květu Matušovskou, která je stanovena pro prvé čtení místo poslance Karla Šidla, aby zaujala místo u stolku zpravodajů.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, obsahem vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, zákon o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Obsahem jsou zejména:

- 1. ochrana veřejně přístupné účelové komunikace před znečišťováním, ničením a poškozováním;
- 2. úprava působnosti obecních úřadů v oblasti výkonu státní správy přesun správy z obecních úřadů obcí na obecní úřady obcí z rozšířenou působností;
- 3. změny v pojetí a vymezení kategorií a tříd dálnic a silnic a navazující úprava nejvyšších dovolených rychlostí;
 - 4. nakládání s odtaženými motorovými vozidly, popřípadě jejich vraky;
 - možnost vyloučení tranzitní nákladní dopravy u silnic II. a III. třídy;
- 6. úpravy směřující k usnadnění právní a majetkové přípravy výstavby pozemních komunikacích, veřejná prospěšnost, užití obecné úpravy vyvlastňování, oceňování věcných břemen;
- 7. úprava procesu stanovování místní a přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích.

Návrh dále obsahuje dílčí úpravy vycházející z praxe – křížení pozemních komunikacích s dráhami, kontrolní vážení, správa pozemní komunikace, změny v oblasti mýta, propadání předplaceného mýtného. Předložený návrh obsahuje rovněž zrušení platné, ale dosud neúčinné novely zákona o pozemních komunikacích, kterou se měl změnit způsob prokazování úhrady časového poplatku za užití pozemních komunikací, a to z papírové dálniční známky na elektronické mýto.

Návrh tedy obsahuje souhrn změn, které jsou pro aplikační praxi velmi potřebné, a proto žádám, aby jej Poslanecká sněmovna podpořila. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi a ještě učiníme jeden procedurální krok. Vzhledem k tomu, že o změně zpravodaje v prvém čtení je potřeba souhlasu Poslanecké sněmovny, protože jde o návrh organizačního výboru, požádám Sněmovnu hlasováním o schválení, že zpravodajem pro prvé čtení bude také členka hospodářské výboru paní poslankyně Květa Matušovská místo poslance Karla Šidla, který tím byl organizačním výborem pověřen.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 66 a ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 66 z přítomných 159 poslanců pro 127, proti nikdo. Změna zpravodaje byla schválena.

Nyní tedy žádám zpravodajku hospodářského výboru a zpravodajku pro prvé čtení Květu Matušovskou, aby se ujala slova ve své zpravodajské zprávě. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážení kolegové, vážený pane ministře, vážené kolegyně, dovolte mi, abych přednesla zpravodajskou zprávou k tisku číslo 374 –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás ještě přeruším, paní zpravodajko. Prosím sněmovnu o klid! Já vím, že je páteční odpoledne po náročném týdnu, ale přesto bych si dovolil vás požádat, abyste jiné debaty, než je zákon o pozemních komunikacích, převedli do předsálí a paní zpravodajku nechali přednést zpravodajskou zprávu. Děkuji vám.

Prosím, pokračujte.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Pan ministr tady podrobně představil obsah tisku 374, který novelizuje zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, zákon č. 364/2004 Sb., o státních poplatcích, a také zákon o Státním fondu dopravní infrastruktury.

Návrh novely vychází z již třeba předložené novely zákona pod sněmovním tiskem číslo 1001 ze šestého volebního období Poslanecké sněmovny Parlamentu, jehož projednávání bylo ukončeno rozpuštěním Poslanecké sněmovny. Jsou navrženy změny podmínek a rozsah ochrany veřejně přístupných účelových komunikací a podrobněji se stanovují podmínky pro nakládání s odtaženými motorovými vozidly, respektive jejich vraky. Nově se doplňují pravomoci pro povolování úrovňových křížení pozemních komunikací s dráhami a novela nabízí přesun pravomoci obecních úřadů tzv. jednotkových obcí na úseku státní správy podle zákona o pozemních komunikacích na obecní úřady tzv. trojkových obcí na základě praktických zkušeností

Nově jsou vymezeny kategorie a třídy dálnic silnic. V této části novely zákona vidím problém v možnosti přenesení povinností vlastníka silnic I. třídy na kraje prostřednictvím veřejnoprávní smlouvy. Zcela určitě se jedná z hlediska rozsahu přenesených povinností, mezi které patří pravidelné a mimořádné prohlídky, údržba, opravy, o činnosti velmi nákladné. Zde novela neříká, jak bude tato přenesená povinnost státu řešena finančně. Zcela určitě je nutné před přijetím této možnosti znát stanovisko předkladatele a jeho promítnutí do příjmů krajů.

Dovolím si upozornit na potřebu důsledných změn nového názvosloví a pojmosloví ze zákona o pozemních komunikacích do ostatní legislativy České republiky z důvodu jednoznačnosti aplikační praxe. Jako pozitivní počin předkladatelů považuji zrušení platné a dosud neúčinné novely zákona o pozemních komunikacích, která měnila způsob prokazování úhrady časového poplatku za užití vybraných pozemních komunikací z papírové dálniční známky na elektronické zařízení, tzv. elektronických kuponů. V loňském roce Poslanecká sněmovna podpořila posunutí účinnosti této změny na 1. leden 2016. Uvedená změna nebyla přechodem na elektronické výkonové zpoplatnění vybraných dálnic a silnic pro vozidla do 3,5 tuny, ale pouze účelově finančně náročnou změnou pro všechny zúčastněné. Dokonce by přinesla nižší výběr poplatků pro stát než za současného stavu. Proto se stala nežádoucí.

Jako zpravodajka doporučuji projednání této novely v hospodářském výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce a dovolte mi ještě před zahájením rozpravy konstatovat omluvu od 12.30 pana poslance Jiřího Štětiny, která byla doručena.

Nyní tedy otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se paní poslankyně Fischerové. Ano, ta se hlásí tedy k faktické poznámce. (Posl. Fischerová: Já bych raději řádnou.) Já jsem tolerance sama, paní poslankyně, máte tedy řádnou přihlášku do rozpravy.

Poslankyně Jana Fischerová: Pane předsedající, velice děkuji. Já se přiznám, že jsem na to tak myslela, že k tomu něco chci říci, až najednou mi naskočila faktická poznámka. Nevím, jak se to stalo. Děkuji za slovo každopádně!

Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jsem velmi ráda, pane ministře, že tady novela tohoto zákona o pozemních komunikacích je, je to vládní novela. A musím říci, že tak jak v roce 2013 vlastně sněmovní tisk 1001 bohužel nepostoupil dál, tak tam byly právě už některé podnětné návrhy, které se prolínají i sem. Byla jsem také velmi ráda, že jste jmenoval v těch jednotlivých bodech praktické zkušenosti, které se prolínají do této novely vládního zákona, ale nepadla zde, se domnívám, jedna věc, která je zmíněna také v návrhu – je to sněmovní tisk číslo 180, který předkládá skupina poslanců ODS, řeknu, na čele s panem Zbyňkem Stanjurou, kde je také jedna praktická zkušenost. Možná jsem to přehlídla, když jsem si pročítala tuto novelu, ale já vám řeknu, konkrétně i budu citovat to, o co se snaží starostové. Vím, že to je v Plzeňském kraji, dále v Kraji Vysočina, ale i možná ve Středočeském kraji, a sice je to věc – zákaz, možnost zamezit vjezdu kamionů na silnice II. a III. tříd –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás zase přeruším a požádám sněmovnu znovu o klid. Prosím, vydržte to ještě a pokuste se diskutovat

o jiných záležitostech, případně o tomto tisku, pokud dostanete slovo, nebo nerušte toho, komu bylo slovo uděleno. (Hluk se příliš nesnížil.) Ale myslím to úplně vážně na všechny části sněmovny! Děkuji.

Pokračujte, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Velmi děkuji. Zrovna jsem si všimla, že zde sedí také – vaším prostřednictvím – pan poslanec Tejc, a vím, že o tom mluvil zrovna v jedné interpelaci, že mu to také leží na srdci, o čem teď mluvím, a on docela poslouchá, tak jsem ráda. Je to opravdu věc, která by mohla ušetřit peníze celkově občanům, protože vjezd kamionů na silnice II. a III. třídy, které mají v kompetenci kraje, takže to zajímá i pány a – dámy ne – hejtmany, tak proto zde budu jenom citovat stručně, co se ke mně dostalo při schůzce právě se starosty, řeknu na rovinu, v kraji Vysočina, kde probíhá paralelně s dálnicí D1 silnice 602.

Obce na silnici 602, která vede souběžně s dálnicí D1 a po které kamiony mýtné brány objíždějí, zadaly v roce 2013 průzkum frekvence dopravy a z toho vyplynulo, že se například ve Velkém Meziříčí počet projíždějících aut za poslední tři roky zvýšil až o 200 %. Zvýšení počtu projíždějících aut v tomto městě naprosto kopíruje dvojnásobné zdražení mýta.

Já jsem velmi ráda, že došlo k tomu pokroku, že i v tom návrhu, v té novele vládního zákona, je z toho vyjmuta možnost elektronického kuponu, takže to je také plus, protože i toto starostové očekávají a pomoc zavedení elektronického mýta na silnice souběžné s dálnicí by jistě věci nepomohly.

Takže já myslím – i to, co zde pan ministr říkal, to ostatní, ty jednotlivé body – nemáme nic proti tomu, i v zastoupení pánů starostů také je velmi dobré to převažování kamionů, k tomu také psali, propagovali to, že to je potřeba postupně řešit.

Velice se přimlouvám za to, když to bude postoupeno do dalšího čtení, aby se zohlednilo ještě toto, protože zatím pořád leží – bylo to v dubnu loňského roku, kdy vláda sněmovní tisk 180 vlastně už probrala na svém jednání, ale zatím pořád někde leží. Takže by bylo dobré, kdyby se to promítlo právě do této novely.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Fischerové. Nyní tady mám tři faktické poznámky a potom přihlášku pana poslance Pavery. První faktická poznámka je pana poslance Adamce, druhá pana poslance Bendla a třetí pana poslance Pilného. Pan poslanec Adamec s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já možná jenom velmi krátce k návrhu tohoto zákona. Já bych byl rád, kdybychom ho propustili do výborů. Hned avizuji, že v hospodářském výboru navrhnu téma, kterým

bychom se měli zabývat, a to je zvýšení rychlosti na vybraných úsecích dálnic. Můj návrh víceméně vychází z okolních zemí, jako je Německo nebo Polsko. Myslím si, že víceméně dneska se snažíme snižovat rychlost pouze z důvodu emisí, nikoliv z důvodu bezpečnosti. A dneska už máme takové komunikace, nové úseky dálnic, nebo kde jsou více než dva pruhy, že by bylo možné dle mého soudu zavést vyšší rychlost, 150 km za hodinu.

Takže já tady avizuji, že v tomto duchu se pokusím přesvědčit kolegy v hospodářském výboru, aby hlasovali pro pozměňující návrh, který bude podán v tomto duchu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji vám, pane poslanče, za faktickou poznámku. Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já budu velmi stručný. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem včera poslouchal tu interpelaci pana kolegy Tejce. Je to dlouhodobý problém. Chci ujistit pana ministra dopravy, že dopravní zákazová značka pro vjezdy nákladních kamionů do zákazu vjezdu nic neřeší. Nic neřeší. Mám vlastní zkušenost ze Středočeského kraje, když jsme kdysi zkoušeli dynamické vážení na jedné z komunikací, kde byl zákaz vjezdu automobilů těžších 3,5 tuny, tak tam za tři měsíce projelo aut těžších 3,5 tuny 34 tisíc – 34 tisíc. Projelo tam aut těžších 18 tun 3500. Ta značka nic neřeší.

Jediné, o co vás moc prosím, pane ministře prostřednictvím předsedajícího, zasaďte se o to, aby dynamické vážení, to znamená vážení v průběhu jízdy, bylo možno zavést na silnice co možná nejdříve. Od té doby, co se za nás toto zkoušelo – a kdo tomu intenzivně brání, ty lobby známe, protože ty přetížené nákladní automobily, které u nás jezdí, a je to převážně z České republiky, přetížené nákladní automobily, ty prostě nechtějí, aby se něco takového stalo. Tohle je jediná účinná záležitost, aby v průběhu jízdy bylo možné zvážit nákladní automobil, načíst jeho SPZ a případně pokutovat toho, koho se to týká. Jinak se toho nezbavíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Pilného. Panu poslanci Bendlovi děkuji za dodržení času. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, k danému zákonu je trošku více situace zamotaná i tím, že hospodářský výbor už projednával podobný zákon, který byl předložen Senátem. Týká se stejné otázky, to znamená vjezdu kamionů za zákazovou značku a devastace. Tento zákon adresuje také poslanecký návrh pana poslance Stanjury. Hospodářský výbor na své schůzi přerušil projednávání senátního návrhu a čeká na to, jak se Sněmovna zachová

k vládnímu návrhu. Myslím si, že by se potom ty návrhy měly nějakým způsobem konsolidovat, abychom tady neprojednávali tři návrhy na úplně stejné téma.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě faktická poznámka pana poslance Birkeho. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Já se pokusím být velmi krátký. Dovolte, abych zareagoval na dynamické vážení, které bezesporu je problémem přetížených komunikací. Zákazová značka opravdu nic neřeší.

Já jenom chci říci, že v tuto chvíli je přece nástroj, kdo má vymáhat nebo aplikovat dynamické převážení kamionů na silnicích druhých a třetích tříd, a to je celní správa. Problém je v jedné věci. Ona dává potom vymahatelnost pokuty, když to zjednoduším, na orgán státní správy. Podle mého názoru by bylo dobré to sjednotit, to znamená když převažují, tak zároveň i inkasují. To je problém, protože příslušné úřady to potom velmi komplikovaně vybírají.

Vy jste tady hovořil o těch počtech, ale jsou místa, řekněme města, kde jsou několikanásobné průjezdy v těch městech opravdu v řádech desetitisíců za 24 hodin.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě před panem poslancem Paverou, přihlášeným z místa, jedna faktická poznámka pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Tu zkušenost přece máme všichni. Ti kamioňáci si to řeknou skrze vysílačky, kde stojí celníci, kde stojí policie apod., takže tam chytnou jednoho nešťastníka, ale nezabrání se tomu. Kdežto systém dynamického vážení má tu výhodu, že prostě zvážíte kamion v průběhu jízdy, aniž by kdokoli věděl, jestli zrovna je systém zapojen, či nikoliv.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Svého stranického kolegu s faktickou poznámkou předběhl pan kolega Laudát, který je přihlášen k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Má to jedno řešení vcelku elegantní. Kdyby bývalá politická reprezentace do roku 2006, to bylo někdy kolem roku 2004 nebo kdy se vybíralo elektronické mýto, byla zodpovědná, tak vybere satelitní systém, a to se řeší celkem jednoduše tak, že když začnou auta, ať už jsou té či oné váhy, jezdit po objízdných trasách, tak se ta komunikace dá do aktivní mapy, což znamená počítačovou operaci v tom systému už poměrně jednoduchou. Tam se

dá taková sazba o něco větší než na dálnici, a reakční doba už v samých začátcích toho satelitního systému byla asi jeden a půl dne a auta byla zpátky.

Takže prosím, nejúčinnější bude, když pan ministr bude mít volné ruce, tak aby byť s nějakým přechodem, protože zdědil pěkný marast po svém předchůdci ve věci elektronického mýtného, měl volné ruce, aby se Česká republika dočkala satelitního mýtného, a pak se tady nemusíme dohadovat o tom, kdo koho bude honit, kde co budeme za stovky milionů nebo desítky milionů instalovat a podobně.

Dneska už na to technické řešení je funkční. Nevím, jaká je rozlišovací schopnost dnes. Tehdy byla 8 metrů, to znamená, že problém by byl, pokud by ta komunikace sousedila s dálnicí nebo s tou zpoplatněnou komunikací méně než 8 metrů, ale to si myslím, že ani v Čechách není až tak obvyklé, když ještě do toho zahrneme otázku, kde sjíždí a kde najíždí ten dotyčný řidič.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byla faktická poznámka pana poslance Laudáta. Nyní pan poslance Herbert Pavera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné odpoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně a kolegové. Jenom krátce bych chtěl upozornit také na jeden paragraf tohoto zákona o pozemních komunikacích, a to na § 14 odst. 1b), kde není součástí průjezdního úseku dálnice a úseku silnice silniční vegetace, což dělá velký problém obcím a městům, které se musí starat o údržbu silniční vegetace. Pozemek, na kterém vegetace roste, je v majetku jiného vlastníka, jako je stát nebo kraj. Myslím si, že i tento paragraf by se měl nějakým způsobem upravit, protože je nelogické, aby se obec nebo město staraly o pozemek, který nepatří do jejich vlastnictví. Jsou obce, které se samozřejmě o tyto pozemky vzorně starají, protože mají zájem o to, aby tráva nebyla vysoká, aby stromy byly ořezané, jako se starají třeba obce na Hlučínsku, možná i jiné obce v České republice, ale kdybychom spoléhali jenom na ŘSD nebo na krajský úřad a správu silnic, tak ty udržují trávník, popř. ořez stromů provádějí jednou za rok, možná někdy i jednou za dva roky a více, takže mnohé obce se o to starají samy, ale ta povinnost by obcím neměla vyplývat ze zákona, ale mělo by to být jejich volné rozhodnutí. Proto budeme s kolegy zkoušet navrhnout pozměňující návrh k tomuto paragrafu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Paverovi. Nyní pan poslanec Vácha s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Dobré poledne, dámy a pánové. Podpořil bych pana poslance Paveru, že se opravdu obce starají o cizí majetek. Komunikace jsou v majetku státu, kraje nebo jiného majitele, a starají se o ně obce. Tím vzniká určitý rozpor.

Ale chtěl bych upozornit ještě na § 40, přenesení působnosti silničního správního úřadu na obce s rozšířenou působností. To má svoji logiku a myslím, že bychom to měli podpořit, ale určitě v tom návrhu zákona jsou tři variantní řešení A, B, C, a já bych se přikláněl k řešení C, kdy by se některé kompetence ponechávaly na obecních samosprávách. Uvedu příklad. Když si babička bude chtít před barák dát kontejner nebo si bude chtít postavit lešení a opravit si dům, bude muset jet na obec s rozšířenou působností, kterých je v naší republice pouze 205, žádat o to, jestli si může dát kontejner nebo postavit lešení. Tady bych se přimlouval o to, abyste se, až to budete projednávat v hospodářském výboru, zamysleli nad variantním řešením a přiklonili se k řešení C a vymysleli nějaký způsob vyjmenování základních věcí, které by obce, ty normální jedničkové obce, byly schopny administrativně zvládnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Váchovi, ten byl poslední přihlášený do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pane ministře? Nemá zájem. Paní zpravodajka také nemá. Nepadl žádný návrh na vrácení ani zamítnutí, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru, zpravodajka má stejný názor. Kdo se hlásí další k jinému přikázání? Nikoho nevidím.

Budeme tedy hlasovat pouze o přikázání hospodářskému výboru v hlasování pořadové číslo 67, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 67, z přítomných 165 pro 147, proti nikdo, návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh zákona byl přikázán k projednání hospodářskému výboru, lhůta k projednání zůstává 60 dnů. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 30. Předám řízení schůze.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dříve než přikročíme k projednávání dalšího bodu, poprosím pana poslance Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za přidělené slovo. Kolegyně a kolegové, seznámím vás s výsledky tří tajných voleb, které jsme provedli tajným způsobem, a předestřu, že příliš úspěšná Sněmovna ani tentokrát nebyla. Budou nás tady čekat ještě druhá kola těchto tajných voleb.

105.

Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47

Co se týká volby předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny, kde je 47, tak v tomto případě bylo vydáno i odevzdáno 172 hlasovacích lístků, kvorum tedy bylo 87, nutné pro zvolení. Poslanec Jan Birke získal 84 hlasy a poslanec Stanislav Pfléger 59 hlasů. O tři hlasy jsme, jak jsem řekl, nebyli úspěšní, a v prvním kole nebyl nikdo, resp. žádný ze dvou kandidátů zvolen. Ještě jednou zopakuji, 87 bylo kvorum, Jan Birke obdržel 84 hlasy, Stanislav Pfléger 59 hlasů. Oba dva kandidáti postupují do druhého kola této volby.

106. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

V případě volby dvou členů Dozorčí rady Vinařského fondu bylo vydaných lístků také 172, kvorum stejné, 87. Petr Adam obdržel 57 hlasů, Petr Bendl 34 hlasy, Miloslav Janulík 55, Miroslav Volařík 91 hlas a Pavel Pastorek 36. V tomto případě Sněmovna částečně úspěšná byla, v prvním kole byl zvolen pan Miroslav Volařík a stává se členem Dozorčí rady Vinařského fondu.

Zbývá obsadit ještě jedno místo, a o toto místo se utkají dva poslanci, protože v souladu s volebním řádem postupuje dvojnásobek neobsazených míst s nejvyšším počtem hlasů. Do druhého kola v tomto případě postupují Petr Adam a Miloslav Janulík. Z nich budeme vybírat ono jedno místo.

107. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

A konečně volba devíti členů Rady Státního fondu kinematografie. Dámy a pánové, pokud dovolíte, nebudu číst celý dlouhý seznam, abych nezdržoval naši dnešní schůzi. Pochopitelně bude k nahlédnutí u mě nebo na volební komisi. Seznámím vás pouze s výsledky.

Z celého seznamu byli v prvním kole zvoleni dva kandidáti. Jsou to pánové Jiří Kubíček a Přemysl Martinek. Ještě jednou zopakuji – Jiří Kubíček a Přemysl Martinek. Do druhého kola postupuje v tomto případě 14 dalších kandidátů. Budeme obsazovat ještě 7 míst. Postupuje tedy 14 kandidátů. Opět nebudu ten seznam v tuto chvíli číst, je k dispozici na volební komisi.

Ještě předešlu, všechna druhá kola provedeme v druhé části této schůze, tzn. v týdnu od 9. února, konkrétně je pevně nechám zařadit na středu 11. února na obědovou pauzu. Děkuji a můžeme pokračovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní budeme pokračovat projednáváním bodu číslo

32.

Návrh poslanců Jiřího Miholy, Romana Sklenáka, Jaroslava Faltýnka, Martiny Berdychové, Heleny Langšádlové, Olgy Havlové, Jaroslava Zavadila, Marka Bendy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů/sněmovní tisk 366/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 366/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený paní předsedající, vážení kolegové, dovolte, abych uvedl poslanecký návrh novely zákona, který je v systému veden jako sněmovní tisk č. 366.

Loňského roku přijal Parlament ČR zákon o poskytování péče v dětské skupině. Cílem tohoto zákona bylo rozšíření možnosti péče o děti v předškolním věku a také daňová podpora jak provozovatelům zařízení poskytujícím takovou péči, tak rodičům umísťujících v těchto zařízeních své děti. Kýženým efektem měla být podpora rodičů při slaďování pracovního a rodinného života a jejich dřívější návrat na trh práce. Při přípravě zákona však nebyla vzata v potaz zařízení a služby před přijetím zákona již dlouhou dobu dobře fungující, které však nemohou ze své podstaty nebo z finančních či jiných důvodů kritéria tohoto zákona naplnit. Jedná se například o lesní mateřské školky, nízkoprahová zařízení, dětské kluby a další zařízení.

Vzhledem k tomu, že dopady na takové již existující zařízení a služby nebylo možno zohlednit již v průběhu samotného legislativního procesu, respektive byla ta snaha, ale nedošlo k tomu, je vhodné tyto dopady zohlednit novelou zákona. Pokud by nebyla přijata novela tohoto zákona, musela by tato zařízení ukončit svoji činnost, což by mělo výrazně negativní účinky jak v rovině morální, tak v rovině ekonomické.

Touto novelou se mění ustanovení zákona o poskytování péče o dítě v dětské skupině tak, že – a to je ten klíčový moment – evidence poskytovatelů služeb se stává evidencí dobrovolnou. Podmínky zákona tak budou muset splňovat pouze ti poskytovatelé, kteří se evidují u Ministerstva práce a sociálních věcí. Pouze tito poskytovatelé zároveň budou moci čerpat z daňových úlev, které vyplývají ze zákona o dani z příjmu. Zůstává tedy zachována motivace pro zřizování dětských skupin zaměstnavateli, vysokými školami a dalšími subjekty, což je vlastně hlavní účel tady tohoto zákona o dětské skupině. Zůstane zároveň také zachováno existující široké spektrum zařízení pečujících o předškolní děti, která již úspěšně řadu let fungují a

mají pozitivní dopad na zaměstnanost a pracovní uplatnění i mimopracovní život osob, jejichž uplatnění by z důvodu péče o dítě bylo vyloučeno.

Ty nejdůležitější body, kterými se zabývá novela tohoto zákona, lze shrnout do čtyř bodů. Je to na prvním místě, a to je meritum celé novely, volitelná registrace poskytovatele, dále je tam upřesnění uživatele benefitů, terminologická úprava a vypouští se přechodná roční lhůta pro registraci.

Na závěr bych chtěl dodat, že předložená novela je naplněním slibu, který dali předsedové koaličních klubů, a byla diskutována se zástupci všech poslaneckých klubů vyjma klubu KSČM, který byl přizván, ale neakceptoval to přizvání, respektive má odlišný, zcela odlišný názor na tuto záležitost. Byla také diskutována se zástupci těch předškolních alternativ, kterých se nejvíce dotýká, především s představiteli České rady dětí a mládeže, s Asociací lesních mateřských škol, s Člověkem v tísni a dalšími. Chtěl bych vás požádat o podporu této novely. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Tak já děkuji, paní předsedající, za slovo. Musím říci, že pan kolega byl vyčerpávající ve svém úvodním slově k této novele, a já mohu jenom dodat, že na uvedené skutečnosti, na které vás tady upozornil pan poslanec Mihola, také upozorňuje i vláda ve svém stanovisku, která vyslovila k této novele souhlas S navrženým věcným řešením, ale za předpokladu legislativního dopracování ve smyslu popsaných doporučení, která ve svém stanovisku napsala. Takže já vám děkuji za vyslechnutí mé zpravodajské zprávy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku paní poslankyně Váhalové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo. Paní předsedající, vládo, vážené kolegyně, kolegové, krásné odpoledne, páteční odpoledne.

Jak víte, zákon o poskytování služeb péče o dítě v dětské skupině, který nabyl účinnosti koncem listopadu minulého roku, zakotvil roční přechodné období. Dovolte mi připomenout, že toto přechodné období bylo do zákona vloženo poslaneckým návrhem, jehož cílem bylo za prvé poskytnout budoucím poskytovatelům služby jeden rok na to, aby se mohli přizpůsobit požadavkům zákona v případě, že poskytují nebo se rozhodnou poskytnout službu dětské skupiny, za druhé využít toto období k takové revizi stavebně technických podmínek pro mateřské školy, aby bylo lesním mateřským klubům umožněno zapsat se do školského rejstříku a stát se skutečnými mateřskými školami, tedy nejen podle označení, které již nyní poněkud zavádějícím způsobem předčasně používají, ačkoliv svou povahou odpovídají spíše mateřským centrům a klubům, které kladou důraz na pobyt dětí v přírodě.

Pokud je mi známo, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy veřejně deklarovalo svou připravenost a ochotu začlenit lesní mateřské kluby do systému předškolního vzdělávání za předpokladu, že lesní kluby vyhoví požadavkům školských předpisů na zajištění kvalitního předškolního vzdělávání, což znamená zejména, že za prvé splní podmínky vyžadované pro rámcové vzdělávací programy pro předškolní vzdělávání, za druhé budou svou činnost zajišťovat prostřednictvím personálu se skutečně příslušným pedagogickým vzděláním. Na Ministerstvu školství již příslušná jednání se zástupci Asociace lesních mateřských škol probíhají stejně jako na Ministerstvu práce a sociálních věcí, které rovněž prostřednictvím své ministryně vyjádřilo podporu tomuto kroku. Ve věci přizpůsobení stavebně hygienických podmínek pro lesní kluby v příslušné vyhlášce tak, aby se mohly stát mateřskými školami, bylo osloveno také Ministerstvo zdravotnictví.

V kontextu výše uvedeného nevidím důvod pro přijetí novely zákona o dětské skupině, neboť to, po čem Asociace lesních mateřských škol celou dobu volala a co prohlašovala za svůj prioritní zájem, tedy aby se lesní kluby mohly stát lesními mateřskými školami, se řeší. A zdá se, že efektivně. Je třeba si uvědomit, co se stane přijetím novely zákona, která zakotyuje dobrovolnou evidenci poskytovatelů dětské skupiny. Stane se to, že v České republice budou existovat de facto čtyři režimy, za nichž lze poskytovat obdobnou službu: dle zákona o dětských skupinách, dle zákona o živnostenském podnikání, dle školského zákona a mimo tyto režimy. Tedy určitý okruh poskytovatelů se prostě nebude muset řídit ničím, když se tak rozhodne. Vznikne tak naprosto netransparentní prostředí. Prosadíme vlastně situaci, kdy budou vytvořeny speciální, myšleno výrazně měkčí a levnější stavebně technické a hygienické podmínky pro lesní kluby, budou-li se chtít zapsat do školského rejstříku a čerpat stejnou dotaci jako ostatní mateřské školy. Nicméně pokud se lesní kluby rozhodnou, že se nechtějí mateřskými školami stát, když se tak nyní již označují, nebudou muset plnit ani podmínky pro dětskou skupinu. I když zástupkyně asociace sama na jednání atálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny uvedla, že úplata za měsíční docházku do lesního klubu se pohybuje přibližně od šesti do deseti tisíc korun měsíčně, předpokládám, že lesní kluby svou činnost nebudou vykazovat ani jako podnikání. O charakteru spolkové činnosti, respektive neziskovosti při této výši úplaty si udělejme představu sami.

Můj dojem z dosavadního jednání Asociace lesních mateřských škol je takový, že si nejsem jistá, na kolik šlo této organizaci skutečně o začlenění mezi skutečné mateřské školy. Je otázkou, zda je problém skutečně jen stavebně technické zázemí, které – a tomu rozumím – by mělo být pro lesní školky jiné než pro klasické školky, a nakolik není třeba problémem nedostatečné, nepedagogické vzdělání personálu velké části lesních klubů a schopnost splnit podmínky rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání, neboť – a vy, kdo jste byli na jednání komise se mnou, jste to také slyšeli od paní Valkounové z asociace, když zazněla úvaha, že byť úpravu stavebně technických požadavků samozřejmě vítají, zda by vlastně i ty rámcové vzdělávací programy pro lesní školky neměly být tak nějak nastaveny jinak, když jsou tak odlišnou alternativou.

Než přijmeme novelu zákona o dětské skupině, která zakotvuje poskytovatelům možnost vybrat si z široké škály právních úprav či neúprav dle jejich potřeby, zamysleme se prosím nad tím, zda jsme se pod tlakem mediální masáže a lobbingu jednoho nebo několika zájmových subjektů poněkud neunáhlili v rozhodování a zda tím, co nás skutečně znepokojuje, není spíše způsob, jak se v naší zemi přistupuje k technicko-hygienické regulaci obecně. A zda touto novelou opravdu řešíme ten skutečný problém, nebo zda spíš, jak se říká, nevyléváme dítě i s vaničkou.

Děkují za pozornost. (Malý potlesk z levé části jednací síně.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni Váhalové a táži se, zda se někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Musím alespoň krátce reagovat na slova kolegyně. Já paní poslankyni nechci upírat ani její názor ani její dojmy. Možná bych se zeptal, v kolika těchto zařízeních se byla podívat a jak opravdu podrobný obraz o těchto alternativních zařízeních má.

Tady je několik věcí potřeba zdůraznit. Za a) Už po roce 1989 jsme se k alternativám přihlásili, nejen předškolním, ale i školním, a to bez ohledu na to, jestli je dostatek, nebo nedostatek míst v mateřských školách. To je první připomínka.

Ty hygienické podmínky, které zde byly zmíněny. Já se s tím ztotožňuji. Já jsem mnohokrát upozorňoval – a nejen určitě já. Rozdíl mezi hygienickými podmínkami vyžadovanými pro předškolní vzdělávání a základními školami je natolik velký, že je to překvapující na to, že dítě zestárne o pár měsíců a podmínky jsou diametrálně odlišné. Ale zřejmě tady chyběla vůle. Takže bych se možná s otázkou obrátil na kolegy, kteří jsou tady již několikáté volební období, proč třeba tady na tomto nezapracovali již dříve, aby ty hygienické podmínky se trošičku zjednodušily a zároveň by to napomohlo řešit nedostatek míst v mateřských školách.

Mnohé věci neříkám, že není snaha řešit nebo že se nezačaly řešit. Ale bohužel v České republice se mnoho věcí řeší hodně dlouho a někdy skoro bez výsledku. A tady se obávám, že když se koukneme na tu záležitost nedostatku v mateřských školách, tak skoro jako by se hřešilo na to, že ten baby boom už také v dohledné době přejde, aniž by řešení toho palčivého problému, kdy nastalo – přes všechny proklamace a řekl bych úplně všech stran, které se o přízeň voličů ve volbách ucházejí.

Chtěl bych také říct, protože jsem se trošku důvěrněji seznámil – a nejsou to, podotýkám, jenom lesní mateřské školy, což jsem ve svém úvodním slově zmínil, tak že rámcový vzdělávací program jim jistě není něco cizího. Ale to by člověk poznal, právě kdyby se tam mezi ně vypravil.

A jinak vítám, že dochází k té komunikaci nebo diskusi mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a Asociací lesních mateřských škol a dalšími těmito alternativními předškolními vzdělávacími subjekty. Nicméně se obávám, že na

dohled nějaké řešení úplně není. Čili já vnímám, že teď je podstatné řešit situaci právě touto novelou. Přihlásili jsme se k tomu a znovu vás prosím o podporu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Paní zpravodajka se hlásí do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já děkuji, paní předsedající. Dovolte mi, abych vystoupila k tomuto tématu i já, ale slibuji, že budu krátká.

Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, u tohoto zákona mám stále větší pocit, že je v duchu pohádky, jak kočička a pejsek vařili dort. Původní záměr byl udělat výborný dort, ale jak stále přidávaly různé ingredience, z dortu se stal nepoživatelný výtvor. A že je pak bolelo bříško, ví každé malé dítě.

I tento zákon měl být původně snad dobrý záměr a měl být alternativou hlavně pro rodiče s dětmi od jednoho roku do tří let věku dítěte z důvodu značné absence míst v předškolních zařízeních pro tuto věkovou skupinu. Ale po přidávání různých ingrediencí v podobě vylepšovacích přídavků se vytvořil zákon, který eliminoval z našeho systému zařízení a služby, které zde zcela normálně fungovala před přijetím zákona, a umožnila nastoupit cestu ke snižování úrovně předškolního vzdělávání v České republice. Do dvou měsíců na značný nátlak těchto subjektů zde projednáváme novelu, která by tento stav měla narovnat. Zároveň však opět mění tolik vychvalované výhody v podobě daňových úlev pro soukromé subjekty, které mají předmětem činnosti péči o dítě, ale nejsou registrovány u Ministerstva práce a sociálních věcí. Nenutíme tedy tyto subjekty, aby zcela dobrovolně přešly v registraci na dětské skupiny? Uznávám ale také, že vláda, která vydala k předložené novele souhlasné stanovisko s navrženým řešením, zároveň doporučuje tyto diskriminační změny zohlednit a legislativně napravit.

Přes naše velké připomínky, výtky a nesouhlas k původnímu zákonu podpoří klub KSČM tuto předloženou novelu v prvním čtení. Budeme však bedlivě sledovat snahu poslanců napříč politickým spektrem, protože kromě – ano, jak bylo řečeno – kromě našeho klubu skoro všichni poslanci podepsali tuto novelu a jsou zároveň předkladateli, zda doporučení své vlády budou akceptovat. Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní s faktickou pan poslanec Svoboda, poté – také s faktickou, nebo s přednostním, pane předsedo? (K poslanci Okamurovi.)

Poslanec Bohuslav Svoboda: Dámy a pánové, to je skutečně jenom faktická. Já bych prostřednictvím paní předsedající chtěl poučit paní poslankyni, že nebylo špatně ani kočičce ani pejskovi, ale špatně bylo tomu ošklivému psu, co jim to snědl. (Smích v sále, potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní s faktickou pan poslanec Okamura. Prosím. máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl také jenom krátce sdělit, že i já osobně jsem podepsán pod tímto návrhem jako spolupředkladatel, protože jak jsem říkal již při minulém projednávání, stávající zákon o dětských skupinách, který prošel Poslaneckou sněmovnou, reálně ohrožuje a ohrozil 600 dětských center v České republice, kde se sdružuje 30 tisíc dětí. A například i Česká rada dětí a mládeže odhaduje negativní dopad toho zákona, který tady prošel Sněmovnou, ještě na dalších 10 tisíc dětí sdružených třeba v YMCA, ve skautu atd. Proto hnutí Úsvit také bude hlasovat ano a podpoříme tento návrh, jelikož jsme zároveň také mnozí z nás předkladatelé. A samozřejmě, že já jsem navštívil i lesní školku a o problematiku jsem se zajímal. Tak to už bych nosil dříví do lesa. A také tyto alternativy samozřejmě podporujeme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A s další faktickou pan poslanec Kořenek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Já budu velmi stručný. Já si dovolím jenom upozornit, že přesně takto to vypadá, když do systému cpeme nesystémové věci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Je tomu tak. Paní zpravodajka paní Aulická Jírovcová. S řádnou, nebo s faktickou? Faktickou. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já jenom děkuji za připomenutí a upozornění na mou chybu ve vyjádření. Opravdu to měl být ten zlý velký pes, kterému bylo špatně a kočičce a pejskovi ten dort spapal. Tady šlo spíš o to, aby nám nebylo špatně potom, až ten zákon se ujme praxe.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec Mihola s faktickou, nebo řádnou?

Poslanec Jiří Mihola: Ještě opravdu poslední krátká reakce po té pohádce tady s kočičkem (smích v sále), s kočičkou a pejskem. Ne, tu nebudu komentovat, nebojte se, i když si ji pamatuji z dětských let.

Ale já bych moc prosil – a je úplně jedno, který kolega to říká. Tu a tam zazní takové klišé typu, jako že co je státní, to je výborné, to je to nejlepší, a co je alternativní nebo soukromé, bylo rovnou odsouzeno k tomu, že to je to horší, slabé, podivné, jinotajné a já nevím jaké. Opravdu zkuste vyjít někdy do praxe – říkám to

jako učitel s dvacetiletou praxí, který si opravdu dává za úkol srovnávat to podle praktického poznání, nikoliv jenom od zeleného stolu nebo odjinud. Ale opravdu, nebuďme nespravedliví. Protože určitě i vy sami ze svých školních nebo předškolních let víte, že ne všechny školky, školy a další zařízení fungovaly tak ideálně, abychom mohli takovéto klišé používat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozprav. Není tomu tak, tudíž končím obecnou rozpravu a táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Paní zpravodajka? Není tomu tak.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Táži se, zda má někdo jiný návrh. Pan poslanec Mihula.

Poslanec Jiří Mihola: Vážení kolegové, dovolil bych si ještě navrhnout tuto novelu k projednání ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a zároveň bych chtěl poprosit o zkrácení lhůty k projednání na 30 dní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dále zde mám přihlášku ještě pana poslance Černocha.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý den, dámy a pánové. Ještě bychom navrhli výbor pro školství. Děkujeme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ještě zde mám přihlášku paní poslankyně Maxové.

Poslankyně Radka Maxová: Navrhuji přikázat tuto novelu stálé komisi pro rodinu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já se omlouvám, neslyšela jsem pro hluk. Ještě jednou.

Poslankyně Radka Maxová: Navrhují přikázat tuto novelu k projednání do stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se ještě jednou, jestli má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování. Dříve než tak učiním, všechny vás odhlásím, prosím, abyste se přihlásili svými kartami. Nyní tedy přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku?

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 68, do kterého je přihlášeno 141 přítomných, pro 138, proti 2. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Dále zde máme dva totožné návrhy pana poslance Miholy a pana poslance Černocha o přikázání výboru pro školství, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přidělení tomuto výboru. Proti?

Hlasováním končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 69, do kterého je přihlášeno 144 přítomných, pro 141. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán výboru pro školství, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Dále se vypořádáme s dalším návrhem paní poslankyně Maxové a to je přikázání stálé komisi pro rovné příležitosti.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 70, do kterého je přihlášeno 146 přítomných, pro 101, proti 10. Konstatuji, že i tento návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 30 dní.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 71, do kterého je přihlášeno 148 přítomných, pro 111, proti 26. Konstatuji, že i tento návrh byl přijat a tento návrh se bude projednávat ve zkrácené lhůtě ve dvou výborech a stálé komisi.

Tímto uzavírám projednávání bodu číslo 32.

Dalším bodem k projednání je

71.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Filipínskou republikou na straně druhé,

která byla podepsána v Phnom Penhu dne 11. července 2012 /sněmovní tisk 222/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně a poslanci, dovolte mi, abych uvedl teď postupně tři rámcové dohody o partnerství a spolupráci.

První, kterou vám předkládám, je rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi EU a Filipínskou republikou na straně druhé. Hlavní cíl samozřejmě této dohody je v tom prostředí asijského regionu a zemí ASEAN uzavřít podobnou smlouvu s poměrně silnou a klíčovou zemí a to, že se podařilo tuto smlouvu sjednat, lze pokládat a je pokládáno za velký úspěch, protože by se tím mohly inspirovat i další státy ASEAN. Je to vlastně takové posílení role Evropské unie v jihovýchodní Asii, takže je to, jak říkám, velmi dobrý bod ve vztazích EU s tímto regionem.

Z hlediska České republiky je to také zajímavé, protože Česká republika má v současné době poměrně rychle se rozvíjející vztahy s Filipínami. Za poslední rok tam obchod narostl o 42 %, to je téměř rekordní nárůst, a máme tam celou řadu spolupráce i v oblasti univerzit. Myslím si, že pro Českou republiku je podobná dohoda s Filipínami také něco, co můžeme celkem s chutí podpořit, takže já vám doporučuji, aby tato smlouva tady byla schválena.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a nyní prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Rostislava Vyzulu, aby zdůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 222/1. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, paní předsedající. Jak bylo řečeno, v prvním čtení byl sněmovní tisk předložen k přikázání zahraničnímu výboru. Zahraniční výbor projednával tuto záležitost na 13. schůzi dne 12. listopadu 2014. Přečetl bych usnesení, ke kterému došel. Jedná se tedy o usnesení k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Filipínskou republikou na straně druhé, která byla podepsána v Phnom Penhu dne 11. července 2012, sněmovní tisk 222.

Po odůvodnění prvního náměstka ministra zahraničních věcí prof. Ing. Petra Druláka, Ph.D., a zpravodajské zprávě poslance Rostislava Vyzuly a po rozpravě zahraničních výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení:

- 1. Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Rámcové dohody o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné strany a Filipínskou republikou na straně druhé;
- 2. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;
- 3. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Diskuse byla bohatá. Myslím si, že je věcná, a jednoznačně bylo přistoupeno k tomu, co zde bylo řečeno v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku, tudíž rozpravu končím a táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Pan zpravodaj? Není tomu tak. Nyní tedy přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem. Dříve než tak učiníme, vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Nyní zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přednesené usnesení. Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 72, do kterého je přihlášeno 132 přítomných, pro 127, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Uzavírám projednávání tohoto bodu.

Eviduji faktickou poznámku pana poslance Černého. To byl omyl. Dobře, děkuji. Nyní se budeme zabývat bodem

72.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé, která byla podepsána v Bruselu dne 27. června 2012

/sněmovní tisk 223/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. To je druhá dohoda o partnerství a spolupráci, tentokrát s Vietnamem, s Vietnamskou republikou. I tu vám mohu pouze doporučit, protože dohoda je sjednávána... Pozoruhodné je, že tahle dohoda, která je velice široká a pokrývá všechno od politické spolupráce po obchodně-ekonomickou, vědeckou, kulturní, spolupráci v oblasti investic, dopravy a dále, tak kromě toho ještě Evropská unie v tomto roce sjednává také dohodu o volném obchodu s Vietnamem, která by měla být ukončena také v průběhu tohoto roku. Podobná sestava smluv by mohla poměrně významně ovlivnit obchodně-ekonomické vztahy mezi Evropskou unií a Vietnamem. Znamenalo by to výrazně lepší přístup na trh nejenom pro evropské, ale samozřejmě i české firmy.

Česká republika, a to dobře víte, má dlouhou tradici vztahů s Vietnamem. Diplomatické vztahy máme už 65 let a dá se bohužel konstatovat, že bilance našeho obchodu je ovšem poměrně pasivní. Možná by nová sestava smluv mohla pomoci situaci změnit.

Já vám opět doporučují tuto smlouvu odsouhlasit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jiřího Miholu, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 223/1.

Poslanec Jiří Mihola: Vážení kolegové, já bych chtěl jen krátce konstatovat, že po odůvodnění prvního náměstka ministra zahraničních věcí a po zpravodajské zprávě poslance Miholy zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout toto následující usnesení ve věci smlouvy mezi Českou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Rámcové dohody o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé, která byla podepsána v Bruselu dne 27. června 2012. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku, tudíž rozpravu končím. Táži se pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan zpravodaj? Asi také ne.

Nyní tedy přikročíme k hlasování o usnesení navrženému zahraničním výborem.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 73, do kterého je přihlášeno 141 přítomných, pro 130, proti 1. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Uzavírám projednávání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Podle schváleného pořadu schůze, vážené paní poslankyně, poslanci, členové vlády, budeme pokračovat bodem

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Mongolskem na straně druhé, která byla podepsána v Ulánbátaru dne 30. dubna 2013 /sněmovní tisk 227/ - druhé čtení

Nyní žádám pana ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka, aby tisk uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Vážení kolegové, snad mohu konstatovat, že s Mongolskem má Česká republika velmi přátelské vztahy. V posledních dnech nás dokonce navštívil mongolský prezident pan Elbegdordž, jak jste si také možná všimli, což je samozřejmě na této úrovni jenom demonstrace toho, jak přátelské a poměrně rozvinuté vztahy jsou. Není divu, že vám doporučím ke schválení i tuto smlouvu mezi Evropskou unií a Mongolskem, která vlastně nahrazuje dosavadní smluvní základnu, která je tedy už bohužel poměrně zastaralá a neodráží realitu dnešních dní.

Mongolsko je pokládáno Evropskou unií za významného partnera, což je dáno také velkými zásobami nerostných surovin. Jenom připomenu, že co se týče českých firem, tak za Českou republiku působí v Mongolsku řada firem právě v oblasti těžebního průmyslu, zdravotnictví, dopravě a energetice. Také my bychom stáli o to úroveň obchodních vztahů dostat na vyšší úroveň, protože když jsem tady na začátku mluvil o poměrně dobrých přátelských vztazích, tak si myslím, že ekonomika tomu stále příliš neodpovídá. Myslím si, že máme téměř povinnost podpořit modernizaci smluvní základny a bylo by to něco, co by určitě nakonec prospělo i českomongolským vztahům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Lubomíru Zaorálkovi. Žádám zpravodaje zahraničního výboru poslance Robina Böhnische, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 227/1. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo. Nejenže nás s Mongolskem pojí velmi dobré vztahy, ale pojí nás také velmi dlouhé vztahy. V dubnu bychom si měli připomenout 65 let diplomatických vztahů.

Zahraniční výbor se zabýval předloženým tiskem na své 13. schůzi 12. listopadu loňského roku. Dovolím si seznámit vás s usnesením výboru. Po odůvodnění prvního náměstka ministra zahraničních věcí Petra Druláka a zpravodajské zprávě poslance Robina Böhnische a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Rámcové dohody o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými

státy na jedné straně a Mongolskem na straně druhé, která byla podepsána v Ulánbátaru dne 30. dubna 2013. Dále, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a zmocňuje zpravodaje, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, ani z místa jinou přihlášku nevidím. Rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem.

Rozhodneme v hlasování 74, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro dát souhlas s ratifikací této rámcové dohody. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 74, pro 139, proti nikdo, návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končím bod 73, a než začneme bod další, budu konstatovat omluvy. Od 13 hodin se omlouvá paní poslankyně Anna Putnová a od 11.40 do 12.15 dodatečně žádá o omluvu pan poslanec Petr Kudela.

Dalším bodem schváleného pořadu schůze je bod číslo

76.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Moldavskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 370/ - prvé čtení

Postupně by měl k němu hovořit pan ministra Zaorálek, pan ministr Mládek. Pan ministr zahraničních věcí Zaorálek je připraven. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Takže tak jak jste řekl, předkládám Sněmovně k ratifikaci Dohodu o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a na druhé straně Moldavskou republikou. Je to v prvním čtení, kdy bychom měli začít projednávat tuto dohodu. A ona je určitě poměrně významným historickým krokem nejenom z pohledu Moldavska, ale také z pohledu Evropské unie. Připomenu, že dohoda o přidružení je vlastně výsledkem už určitého procesu a logickým vyústěním úsilí Evropské unie ve vztahu k zemím Východního partnerství. Je to něco, na čem se podílela i česká diplomacie. Ale v prvé řadě si myslím, tu první práci muselo samozřejmě odvést Moldavsko samotné a je to výsledek reformního úsilí a

rozhodnutí Moldavska udělat kroky na cestě integrace do Evropské unie. My jsme tuto snahu Moldavska vždy podporovali, tedy viditelně i pracovně, a aktivně jsme pomáhali Moldavsku angažovat se v procesu přibližování. Takže bych to pokládal i trochu za náš úspěch.

Současně s dohodou o přidružení je tam také část, která se týká vytvoření zóny volného obchodu. Ta obsahuje ustanovení, která očekávají, že se odstraní všechny netarifní překážky obchodu, dojde ke kultivaci podnikatelského prostředí v Moldavsku a to by ve svých důsledcích mohlo také přispět k hospodářskému růstu v Moldavsku.

Co se týče Evropské komise, ta v jednáních o vytvoření komplexní hluboké zóny volného obchodu dosáhla těch cílů, které si stanovila, to znamená odstranění dovozních cel v podstatě na veškerou obchodní výměnu a zároveň vytvoření jakéhosi závazného pevného rámce, který zakazuje přijímání nějakých autonomních opatření, která by omezovala obchodní výměnu. Těsnější integrace Moldavska, hospodářská integrace do Evropské unie, by měla být stimulujícím faktorem hospodářského růstu země. Předpokládá se, že v důsledku aplikace DCFTA se zvýší moldavský vývoz do Evropské unie o 16 % a že se zvýší dovoz z Evropské unie do Moldavska o 8 %.

Co se týče česko-moldavských vztahů, tak si myslím, že je evidentní, že i u nás by měly tyto změny mít pozitivní vliv na podnikatelské prostředí a na možnosti našich firem se v Moldavsku prosadit nebo do Moldavska proniknout. Stejně se to týká i investic v Moldavsku.

Po podpisu asociační dohody 27. června 2014 Moldavská republika tento dokument už ratifikovala poměrně velmi rychle. Z členských zemí Evropské unie v této chvíli ratifikovalo tuto dohodu 12 zemí a v listopadu loňského roku ji ratifikoval také Evropský parlament. Takže řekl bych, že i Česká republika by se tohoto úkolu měla zhostit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zahraničních věcí. Pana ministra průmyslu a obchodu nevidím, takže bude nám postačovat návrh pana ministra zahraničí

Nyní žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Robina Böhnische, aby přednesl zpravodajskou zprávu k tomuto vládnímu návrhu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo. Já se pokusím doplnit pana ministra v některých pasážích jeho úvodního vystoupení. Přece jenom nejde o smlouvu jednoduchou a stručnou. Je to dohoda velmi obsáhlá, která má celou řadu příloh. Ten dokument má celkem sedm hlav, 465 článků a pak celou řadu příloh a protokolů. V české verzi je vtělena do 623 stran plus přílohy. To znamená, není to nic jednoduchého a zahraniční výbor se jí bude obsáhle zabývat.

Jednání o dohodě o přidružení mezi Evropskou unií a Moldavskem byla zahájena v lednu 2010 a do určité míry vyvrcholila podepsáním na summitu Východního partnerství ve Vilniusu v listopadu 2013. Cílem dohody je urychlit prohlubování politických a hospodářských vztahů mezi Moldavskem a Evropskou unií včetně vytvoření prohloubené a komplexní zóny volného obchodu. Jde o konkrétní způsob využití dynamiky vztahů mezi Evropskou unií a Moldavskem se zaměřením na podporu zásadních reforem, hospodářské oživení a růst, správu věcí veřejných a odvětvovou spolupráci. Hlavní složkou kapitol o odvětvové spolupráci je široký program přibližování předpisů, který je rozepsán v přílohách dohody. Konkrétní harmonogram provádění vybraných částí práva Evropské unie do moldavských podmínek se stane středobodem probíhající spolupráce a zformuluje jádro domácích reforem Moldavska a programu modernizace. Výhodou Moldavska je samozřejmě společná hranice i jazyk s již stávajícím členem Evropské unie, tedy s Rumunskem. Dohoda je tzv. smíšenou smlouvou, což znamená, že některé její části spadají do pravomoci členských států a některé části do pravomocí Evropské unie.

Sjednání dohody je ve všeobecném zájmu Evropské unie, tak i v zájmu České republiky. Aplikace dohody může přinést pozitivní dopady do oblasti podnikatelského prostředí, podpoří rozvoj bilaterálních vztahů včetně ekonomických a přispěje k celkové stabilizaci regionu jihovýchodní Evropy. Nepředpokládá se přímý dopad provádění dohody na státní rozpočet České republiky.

Jak jsem řekl, asi klíčová debata se odehraje v zahraničním výboru, a já proto doporučuji propustit tento sněmovní tisk právě do druhého čtení a přikázat jej zahraničnímu výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, jestli se do ní někdo hlásí, protože písemnou přihlášku nemám. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru, totéž řekl pan zpravodaj. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování pořadové číslo 75, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání výboru zahraničnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 75. Z přítomných 150 pro 141, proti nikdo, návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru a lhůta k projednání je ze zákona. Děkuji panu ministrovi zahraničí, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 76

Pokračovat budeme bodem

138.

Závěrečná zpráva vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard /sněmovní dokument 1699/

K tomuto bodu vám byl doručen sněmovní dokument 1699, který obsahuje návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím předsedu této vyšetřovací komise pana poslance Bronislava Schwarze, aby se ujal slova a předložený sněmovní dokument uvedl. Pane předsedo vyšetřovací komise, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Děkuju, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, pane premiére, kolegyně, kolegové, nebudu si tady užívat dlouhé povídání. Po zkušenostech, které teď zažívám i tady ve Sněmovně při volbě, začnu tím, že bych chtěl poděkovat napříč všem, kdo umožnili svým hlasem založit vyšetřovací komisi a zvolili mě předsedou a nominovali některé kolegy v komisi, kteří se mnou působili, protože napříč politickým spektrem jsme v komisi pracovali skoro půl roku.

Myslím si, že kdo si přečetl závěrečnou zprávu, zjistil, že v závěrečné zprávě je 21 bodů, které jasně poukazují na to, že v kauze Opencard, oznamované kauze paní doktorkou Ryšlinkovou, policie i státní zastupitelství pochybily každý svým dílem, jasně jsme to tam dokázali. Na základě těchto 21 námi označených pochybení jsme dospěli k závěru, že jsme navrhli takové usnesení, se kterým bych vás rád seznámil.

Doufám, že v minulosti už nebudu nikdy pracovat ve vyšetřovací komisi, která v uvozovkách dokáže, že opravdu naše některé organizace státu pracují špatně. (Někteří poslanci se posmívají: V minulosti asi těžko. Snad v budoucnosti, ne?) Jestli úmyslně, nebo ne, to už musí dokázat orgán činný v trestním řízení. Ale mě to přesvědčilo o tom, že jsem ztratil ideály tam, kde jsem dříve pracoval, a že policisté odcházejí od policie, je to pouze můj důvod, ne jenom kvůli výsluze, ale i kvůli tomu, že někteří nemohou pracovat, jak by chtěli. Koneckonců včera kolega Ondráček tady opět přednesl v rámci interpelací závažnou věc, takže si uděláte obrázek sami.

Teď bych rád přistoupil, pane místopředsedo, že bych seznámil ctěnou Poslaneckou sněmovnu s usneseními naší komise, a rád bych je přečetl.

Usnesení parlamentní vyšetřovací komise ze dne 18. listopadu 2014, kdy oficiálně přestala komise pracovat.

- I. Parlamentní vyšetřovací komise navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vzít zprávu komise na vědomí.
- II. Parlamentní vyšetřovací komise navrhuje vládě České republiky, aby postupovala v intencích návrhů a doporučení komise v kapitole Návrhy a doporučení.
- III. Parlamentní vyšetřovací komise v souladu s ustanovením § 48 odst. 9 jednacího řádu vyšetřovací komise ukládá předsedovi komise Bronislavu Schwarzovi podat trestní oznámení na dozorující státní zástupkyni doktorku Dagmar Máchovou pro podezření ze spáchání trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby, případně

jiné blíže nespecifikované trestné činy, a to v souvislosti s výkonem dozoru v kauze Opencard.

IV. Parlamentní vyšetřovací komise v souladu s ustanovením § 48 odst. 9 jednacího řádu vyšetřovací komise ukládá předsedovi komise Bronislavu Schwarzovi podat trestní oznámení na policejní orgán pro podezření ze spáchání trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby, případně jiné blíže nespecifikované trestné činy, a to v souladu s prověřováním a vyšetřováním kauzy Opencard.

Takhle zní naše závěrečné usnesení ve čtyřech bodech. Závěrem vám chci říci, že jsem už splnil usnesení, která mi dala vyšetřovací komise, a trestní oznámení jsem již podal.

Pane místopředsedo, to je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi panu Bronislavu Schwarzovi za jeho zprávu a přednes návrhu. Nyní zahajuji všeobecnou rozpravu, do které mám přihlášené pana poslance Korteho a pana poslance Ivana Gabala. Nyní tedy pan poslanec Daniel Korte ve všeobecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, projekt Opencard stál dodnes hlavní město Prahu, tato tramvajenka a legitimace do knihovny, přes 1,3 miliardy korun a s jeho dědictvím se dnes potýká již druhá politická generace po jejich tvůrcích. Nebudu mluvit dlouho, chci pouze shrnout nejdůležitější fakta, k nimž jsme dospěli.

Komplexní trestní oznámení doktorky Jany Ryšlinkové, o kterém se zmínil pan předseda, poukazovalo na trestnou činnost organizované skupiny skládající se jak z tehdejší politické reprezentace města, tak z pracovníků magistrátu i ze subjektů vnějších. Záměrem této skupiny byl komplot, podvod, jehož cílem bylo získat neoprávněný zisk z veřejných peněz. Státní zástupkyně, resp. příslušné policie, vyšetřovací orgány, toto komplexní trestní oznámení rozparcelovaly na dílčí skutky, které následně překvalifikovaly, čímž z komplexního finančního podvodu organizovaného tehdejší politickou reprezentací vznikly zdánlivě nesouvisející dílčí skutky, které byly posléze odkládány. Tím byla vyloučena možnost vyšetřit trestní odpovědnost samosprávných orgánů a vyšetřování se omezilo pouze na podřízené úředníky magistrátu, kteří pouze plnili příkazy svých nadřízených.

Vyšetřování samo bylo provázeno řadou...

Já chápu, že to pana Tejce nebaví, ale kdyby byla ta skupinka tak laskava, vaším prostřednictvím. (Premiér Sobotka a poslanci Sklenák, Adámek a Tejc se o čemsi dohadují.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane poslanče. Už jsem to dnes učinil několikrát, musím to učinit teď velmi vážně. Prosím, žádám sněmovnu

o klid. Pokud máte jinou diskusi, než je zpráva vyšetřovací komise k Opencard, přeneste to do předsálí a nechte diskutující, aby se k tomu vyjádřili.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. (Místopředseda Filip: Prosím, pokračujte.)

Vyšetřování bylo provázeno řadou podivných a nestandardních kroků jak ze strany vyšetřovatelů, policejního orgánu, tak zejména ze strany státního zastupitelství. Vyšetřování bylo obstruováno, blokováno, brzděno. Dozorující státní zástupkyně a její nadřízená přímo ingerovaly do vyšetřování, dávaly pokyny policistům. S trochou obraznosti lze říci, že zatímco nadřízení vyšetřovatelů házeli vyšetřovatelům pod nohy klacky, státní zastupitelství jim sypalo do soukolí písek. Vyšetřovací komise dospěla k pochybnostem i o profesionálním nasazení Generální inspekce bezpečnostních sborů, která při vyšetřování postupu policie v kauze Opencard nevzala v úvahu důkazy o jejich nestandardních krocích.

Kapitolou samou o sobě je pak osud osoby z prostředí, která se dobrovolně z vlastní iniciativy přihlásila policii ke spolupráci výměnou za statut utajeného svědka. Jednalo se o úředníka Magistrátu hlavního města Prahy, který poskytl policii cenné informace a důkazy. Policie s ním však řádně procesně nepracovala, identita svědka byla prozrazena. Následně byl samozřejmě vyhozen z práce, obviněn, obžalován a pravomocně odsouzen. Státní zástupkyně přitom uvedla soud v omyl, kdy v závěrečné řeči prohlásila, že tento člověk nespolupracoval s policií, ačkoliv musela dobře vědět, že spolupracoval a byl to právě on, který policii upozornil na důležité informace, a tímto ho zásadním způsobem poškodila.

Při výslechu svědkyně státní zástupkyně doktorky Dagmar Máchové, která ostatně svědčila pouze velmi neochotně a neúplně, její svědectví bylo velmi neuspokojivé, po tomto výslechu se vyšetřovací komice obrátila se stížností na nejvyššího státního zástupce. Ten delegoval vyřízení stížnosti na bezprostřední nadřízenou paní doktorky Máchové, která měla na vyšetřování kauzy Opencard rovněž svůj podíl. Byla to ta, která do vyšetřování přímo ingerovala. Tudíž nepochybně nepřekvapí, že ve své odpovědi činnost doktorky Máchové pokryla, což vrhá dosti zásadní stín na systém vnitřní kontroly ve státním zastupitelství.

To jsou, já bych řekl, základní pilířová fakta, k nimž jsme dospěli. Jaké z toho plynou závěry? Při vyšetřování kauzy Opencard došlo k zásadním pochybením orgánů činných v trestním řízení, která zmařila řádné vyšetření trestního oznámení doktorky Jany Ryšlinkové poukazující na komplexní, ve skupině organizovaný podvod, a to ať už z nedbalosti, nebo úmyslem. Výsledkem bylo odklonění vyšetřování od skutečných hlav celého komplotu a svedení viny na řadové pěšáky. Důsledkem nevyšetření této fáze projektu Opencard bylo absurdní obvinění další politické garnitury, tj. případ Svoboda a spol. Toto konstatuje i městský soud, který vrátil doktorce Dagmar Máchové žalobu k přepracování a došetření a který konstatuje – cituji: "Pokud jde o meritum věci, nelze ovšem přehlédnout, že jde o kauzu svým způsobem výjimečnou, dotýkající se obrovského množství občanů Prahy a současně věc obecně dobře známou. V dané době platí, že se senát Městského soudu v Praze,

jemuž byla věc přidělena, nesetkal s nikým, kdo by podanou obžalobu považoval za spravedlivou, když je poukazováno na to, že samotná chyba nastala již při původním zadání zakázky a obvinění jsou jen těmi, kdo se věc snažili vyřešit." Tolik usnesení Městského soudu.

Vyšetřovací komise není orgánem činným v trestním řízení, nemůže rozhodnout, které osoby nesou odpovědnost za uvedené skutečnosti a zda jednaly s úmyslem, nebo pouze z nedbalosti. To musejí rozhodnout jiní, a proto vyšetřovací komise podala trestní oznámení na orgán policie a doktorku Dagmar Máchovou pro podezření ze spáchání trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby, jak o tom referoval předseda komise.

Vyšetřovací komise ve své zprávě vyzývá orgány činné v trestním řízení, aby se trestním oznámením doktorky Jany Ryšlinkové zabývaly znova od začátku. Sama oznamovatelka, nemajíc příliš důvěry, že tak příslušné orgány učiní, podává své trestní oznámení znovu. Posléze vyšetřovací komise dospěla k názoru, že dozor a kontrola v rámci systému státního zastupitelství nebyly dostatečné. Příčinou jsou rigidní vazby a dlouholeté osobní vztahy v hierarchii státního zastupitelství.

Já se tímto obracím bohužel na zde nepřítomnou paní ministryni spravedlnosti, aby ve svém návrhu novely zákona o státním zastupitelství přihlédla – kterážto novela budí mezi laickou i odbornou veřejností značné kontroverze ostatně – aby věnovala pozornost oněm pasážím a podnětům z naší závěrečné zprávy.

Dámy a pánové, závěrem mi dovolte konstatovat: bylo mi ctí pracovat v první zhruba z té dvacítky vyšetřovacích komisí, které zřídila Poslanecká sněmovna, která dospěla k evidentním a nezpochybnitelným závěrům.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zejména poslanců TOP 09 a hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Danielu Kortemu. Nyní eviduji faktickou poznámku pana poslance Richarda Dolejše. Ne? Tak ne. S řádnou přihláškou pan poslance Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Dobrý den, pane předsedající. Kolegové a kolegyně, já jsem si připravil poměrně obsáhlejší analytický paper k té věci, protože nepředpokládám jednak, že byste tu závěrečnou zprávu studovali, i když bych se za to přimlouval, a ona také neobsahuje mnoho detailů z toho, co jsme zjistili, ale zkusím celou věc zkrátit, a když jenom mi dáte pár minut trpělivosti, tak říct i některé hlavní závěry, které já v tom vidím.

Podle mého názoru je finanční kriminalita, zvlášť organizovaná finanční kriminalita –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším. Prosím, pokud máte opravdu jinou diskusi, přeneste ji do předsálí a nechte jednotlivé

poslance, poslankyně Poslanecké sněmovny projednávat tuto zprávu. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Ivan Gabal: – běžná v mnoha různých zemích, ale přes to všechno je mezi těmi zeměmi v oblasti organizované finanční kriminality jeden základní rozdíl, a to ve schopnosti finanční podvody odhalit, postihnout a nelegální výnosy odčerpat. Nemůžeme sice říct, že by to odčerpání, rozkrytí bylo stoprocentní prevencí, ale když se podíváme na některé případy ze Spojených států, z Islandu a podobně, vidíme, že přece jenom tam jakési výsledky jsou.

Mnohokrát jsem si během práce v komisi kladl otázku, kam z hlediska těchto zemí vlastně patříme my. Já bych řekl, že jsme zemí, kde se finanční a organizovaná finanční kriminalita nepochybně páchala a páchá, občas dokonce je i souzena a potrestána, například švýcarskou justicí, zároveň se ale nepochybně podle výsledků práce komise řadíme do zvláštní kategorie. A nevím, jak ji nazvat, aby se někdo necítil uražený. Jsme zemí, kde se leckteré vyšetřovací a justiční orgány zastupující stát a daňové poplatníky aktivně spojují v úsilí, aby se organizovaná finanční kriminalita neodhalila, a když už se odhalí, aby se nevyšetřila, a kdyby se vyšetřila, aby se neodsoudila, a když už se odsoudí, tak aby byli odsouzeni ti, kdo se pokoušeli finanční kriminalitu odhalit, usvědčit anebo katastrofální důsledky z hlediska občanů alespoň ztlumit. To je naše situace.

Dovolte mi nyní říci aspoň stručným příkladem, co bylo v pozadí celého problému. Když si představíte, že vám ukradli a odehnali sousedovi kovbojové stádo koní, pak nesmíte vyšetřovat stádo ukradené organizovanou partou, ale sérii krádeží jednotlivých koní. Tím se z jedné velké a organizované krádeže náhle stane sada banálních a všude běžných krádeží, za kterými se můžete honit roky a postupně jednotlivé případy každého koně zastavovat a odkládat. Ano, někdo ukradl 50 koní, vyšetřujeme tedy postupně 50 krádeží. To byla ta metoda, kterou se podařilo celou tu věc neutralizovat.

Proč organizovaný podvod státní zástupkyně rozdělila na dílčí trestní podezření, odmítla sdělit vyšetřovací komisi. Proč snížila objem prostředků, které Praha celkově vynaložila na Opencard, nedokázala vysvětlit ani obhájit. Proč nebrala v úvahu auditorské zprávy renomovaných firem a řídila se obskurním posudkem podezřelé firmy, kterou si sama vybrala, nedokáže vysvětlit. Zda a proč nesledovala finanční toky velkých objemů peněz, odmítla komisi sdělit. A pochopitelně, protože je podle všech indicií vůbec seriózně nesledovala. Proč spolupracujícího obviněného nařkla před soudem ze spolupráce a nechala jej odsoudit, odmítla vysvětlit. Jak došlo ke zmanipulování a odkladu policejní prohlídky kanceláří magistrátu o několik dní a k tomu, že byli zřejmě v druhém termínu již příslušní úředníci informováni, nevysvětlil nikdo. Proč státní zástupkyně na samém počátku zadržela ostrý rozjezd vyšetřování přinejmenším o několik týdnů, odmítla vysvětlit.

Teď ještě pár příkladů, jak se vlastně taková kriminalita páchá. Prvním příkladem je takzvaný rollout projektu Opencard, který dostal od rady hlavního města za úkol

nově příchozí ředitel odboru IT, kterému rada zvedla roční rozpočet odboru IT ze 600 mil. Kč na 2 mld.

Pražané kartu Pražana, jak se nová tramvajenka honosně nazývala, nechtěli kupovat a nedůvěřovali jí. Situace se vyřešila jednoduše jak za starých časů, rozhodnutím radnice o zrušení všech dalších forem předplatného, a to včetně školní mládeže a důchodců. A stalo se to, co bylo třeba, Pražané se stali rukojmím projektu Opencard a kartu kupovat museli chtě nechtě. Pražané i předplatné pražské hromadné dopravy byli rázem a z hlediska rozhodující autorské kontroly systému projektu Opencard privatizováni přímo do rukou firmy Haguess, a to rozhodnutím samotné pražské radnice a radních.

Dokumentaci o tendru na Opencard si původně vyzvedlo několik desítek firem, nabídku předložila jenom jedna, té radnice zakázku přidělila. Proč se asi ostatní firmy nenamáhaly? Například proto, že na zadávací dokumentaci a koncepci projektu –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, pane poslanče, ještě jednou vás přeruším. Znovu zkusím, abyste se uklidnili všichni a vyslechli pana poslance Gabala v jeho přihlášce do rozpravy, který obdržel slovo. Děkuji vám, pokračujte.

Poslanec Ivan Gabal: Například proto, že na zadávací dokumentaci a koncepci projektu pracoval jeden a tentýž muž, napřed jako expert na straně radnice až do výběrového řízení a posléze jako spoluprovozovatel firmy, která jedinou nabídku předložila a tendr získala.

Když se v roce 2009 provalily auditem zjištěné finanční machinace – a ponechme stranou, že se tehdy auditoři vůbec nedostali do Dopravního podniku, který rada neuměla donutit, aby vydal své účetnictví pro forenzní audit – řešila to tehdejší rada výměnou odpovědného radního, a stal se zázrak. Novému radnímu Richterovi po jednání, na jehož obsah si pan Richter před vyšetřovací komisí nevzpomněl, se podařilo zázračně ušetřit a projekt zlevnit, protože mu firma Haguess podle jeho slov odpustila asi 170 mil. neproplacených faktur. No neberte to! Ale když jsme se zeptali na to, proč někdo někomu odpustí 170 mil. korun, tak na to už si nevzpomněl. Co vlastně ta firma získala za tento ústupek? Nikdo to nevyšetřil a radní na tuto otázku komisi neodpověděl, nicméně i přesto nadále zůstala firma Haguess a později její nástupce Emoney nezpochybnitelným vlastníkem autorských práv na Opencard, jakkoliv mnozí z politiků, včetně zmíněného exradního, nepokrytě lhali před komisí i veřejností, že tendr na provoz Opencard mohl být nově a jejich zásluhou zcela otevřený, ačkoliv to nebyla a dodnes není pravda.

Dovolte mi jenom ještě pár závěrů, které vidím jako důležité, co tedy vlastně s tím vším.

1. Kromě přímých kroků, které vyšetřovací komise trestněprávně navrhla a podnikla, bych se přimlouval za to, aby se závěrečné zprávě dostalo pozornosti od relevantních aktérů exekutivy a justice. Netvrdím, že jde o úplný a přesný text a

obraz, ale skrze tuto jednu kauzu je to objektivní a nestranný pohled na náš justiční systém.

2. Je nepochybné, že současný systém vnitřní kontroly a rotace státních zástupců vyžaduje zásadní úpravu tak, aby nemohlo dojít k podobným lokálním politickým či jiným provazbám státních zástupců. Nebudu zde zdůrazňovat, ve kterých všech pražských a nedostatečně vyšetřených či odložených a nestíhaných případech se jméno příslušné zástupkyně státu Máchové objevilo. I to ukazuje na absenci odpovídajícího dozoru nad dozorujícími a na přílišnou stabilitu, shovívavost a propojení mnohaletých pracovních a zájmových vazeb, ne-li lenost a alibismus. A pokud proto zákon připouští toto, je třeba ten zákon změnit. Asi nelze opustit směr udržení nezávislosti státního zastupitelství na Ministerstvu spravedlnosti, ale z nezávislosti se nesmí stát neodpovědnost a vyproštění z odpovědnosti za mimořádná selhání a nedostatečné kontroly práce a výkonnosti, natož v případě podezření na trestné jednání nebo podezření z jeho zametání pod koberec. Ve vnitřní kontrole státního zastupitelství bych neváhal použít slovo alibismus nebo šlendrián. A vyšetřování ve švýcarské Belinzoně ukazuje, že by tomu asi nebylo poprvé. A to již není případ toho, čím to na mě působilo, tedy Kafkovým Procesem, to je něco mnohem a mnohem horšího.

Pokud nový zákon nezmění mechanismus personálních výběrů státních zástupců, nezavede jejich rotace a povinnou vnitřní kontrolu s odpovědností nadřízených za selhání nebo manipulace a dlouhodobě neodpovědné či protiprávní jednání podřízených, nehneme se kupředu. A ani se neptejme, kde zůstala spravedlnost a právo.

- 3. Není sporu, že v naší justici je ústavně garantovaná rovnost před zákonem spíše iluzí a že v ní zřejmě lze pomocí politického vlivu nebo čehosi jiného dosáhnout nerovnosti a privilegií ve prospěch některých zájmových skupin. A co je mimořádně vážná degradace celého ústavního pořádku a postavení právního státu a zákonnosti v jeho rámci. Zda lze nerovnost občanů před zákonem přímo spojovat s možnou korupcí nebo politickým krytím kriminálního jednání je otázkou, ale na hypotetické úrovni reprezentované touto kauzou tomu leccos nasvědčuje. A naopak lze pozorovat, že jednotlivec, který nebyl opřený o mocné zájmové zázemí a vlivy, pokud chce s protizákonností nebo korupcí bojovat, má jen malou šanci, jakkoli mohl být v právu.
- 4. Do jaké míry se tohoto neblahého stavu a trendu dokáže justice zbavit sama, se neodvážím odhadnout, je ovšem nesporné, že velice účinnou protizbraní vůči zkorumpovaným poměrům... (Odmlka kvůli hluku v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Klid prosím!

Poslanec Ivan Gabal: Členové komise asi diskutují závěry.

... zkorumpovaným poměrům je celá sféra občanské společnosti, zejména ad hoc vznikající a sebeobranná nebo zájmová sdružení občanů. V kauze Opencard se jich

angažovala a angažuje celá řada a odpovědně říkám, že bez jejich robustního a neustálého tlaku by patrně nevznikla ani naše vyšetřovací komise.

- 5. Případ Opencard silně indikuje, že Kafkovské poměry na státním zastupitelství se tváří v tvář finančním manipulacím v politické sfěře potkaly s podobnými poměry uvnitř elitního policejního útvaru. I poměry v ÚOKFK v inkriminovaném období lze podezírat spíše než z chaosu z nepatřičné vstřícnosti, ne-li podlézání a posluhování politickým zájmům. Někteří z bývalých vysokých policistů tohoto útvaru před komisí nemluvili pravdu nebo přímo lhali, vědomi si svých minulých manipulací a ve snaze odvrátit jejich odhalení. Na druhou stranu by zákon o státním zastupitelství měl pamatovat i na větší ochranu práce poctivých policistů před chybujícími nebo záměrně manipulujícími státními zástupci.
- 6. Finanční kriminalita má smysl pouze tehdy, pokud se vyplácí, tj. pokud se finanční výnos podaří pachatelům a spolupachatelům zajistit, legalizovat, proprat a ochránit. Proto považuji v zájmu ozdravení popsaných poměrů za žádoucí nejdvojsmyslně tvrdou legislativu mířící na prokázání původu podezřele nabytého majetku a jeho odčerpání v případě, že původ věrohodně prokázán nebyl. Pokud nedokážeme odebírat objemné výnosy z kriminality a finančně organizovaného zločinu, nemáme šanci se z této džungle vysekat.
- 7. Zcela na závěr. Trvalo nám několik měsíců práce, než jsme překonali značnou nedůvěru k institutu parlamentní vyšetřovací komise uvnitř i vně parlamentu. Pro mne a z této první zkušenosti jde o unikátní nástroj, kterým může parlament pomoci v situaci, kdy ztratil justiční systém schopnost s organizovaným zločinem bojovat, přinejmenším v některé oblasti nebo regionu, a je třeba ho nenadužívat, ale je třeba se za něj nestydět a umět jej nasadit včas a cíleně.

Děkuji svým kolegům z komise za spolupráci a pozitivní zkušenost a děkuji jim za úsilí a solidnost, ve které zcela zanikly stranické dresy i dílčí politické zájmy. Děkuji rovněž svému týmu spolupracovníků. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Gabalovi. Dovolte mi nejdříve přečíst omluvu paní poslankyně Chalánkové, která mi byla doručena. Omlouvá se od 13 hodin.

Nyní vás požádám o chvilku trpělivosti, protože podle dohody předsedů poslaneckých klubů jsme měli končit ve 14 hodin. Navrhuji, abychom dokončili alespoň tento bod. Protože nemám nikoho jiného do rozpravy a návrh usnesení pan předseda komise přednesl. Myslím si, že to nebude nic, co bychom nemohli zvládnout, i když respektuji samozřejmě právo předsedů poslaneckých klubů navrhnout postup při jednání Sněmovny.

Pokud se nikdo nehlásí do všeobecné rozpravy, všeobecnou rozpravu končím. Otevírám podrobnou rozpravu a žádám předsedu vyšetřovací komise Bronislava Schwarze, aby přednesl návrh usnesení.

Poslanec Bronislav Schwarz: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych zopakoval jenom, protože bylo několik dotazů, jedná se pouze o odhlasování, aby Poslanecká sněmovna dnes vzala na vědomí závěrečnou zprávu parlamentní vyšetřovací komise Opencard, nic jiného. Vše ostatní bylo podle jednacího řádu Poslanecké sněmovny v pravomoci komise. Opakuji, pouze Poslanecká sněmovna bere na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Někdo jiný do podrobné rozpravy s jiným návrhem k výsledku vyšetřovací komise? Nikoho jiného neregistruji. Uzavírám podrobnou rozpravu. Je zájem o závěrečné slovo, pane předsedo? Není tomu tak.

Budeme hlasovat o jediném návrhu usnesení, kterým bere Poslanecká sněmovna zprávu vyšetřovací komise k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard podle sněmovního dokumentu 1699 na vědomí. Všechny vás odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o tomto návrhu hlasováním pořadové číslo 76, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 76, z přítomných 138 pro 137, návrh byl přijat. Zprávu vyšetřovací komise jsme vzali na vědomí a činnost komise je tak ukončena.

Ukončím tedy i dnešní jednací den. Schůze bude pokračovat v řádném únorovém termínu. V příštím týdnu je týden výborový, takže se s vámi těším na shledanou až 10. února.

(Jednání skončilo v 14.03 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 10. února 2015 Přítomno: 186 poslanců

(Jednání zahájeno v 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 25. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti požádali tito poslanci a poslankyně: paní poslankyně Adamová – zdravotní důvody, paní poslankyně Balaštíková – zdravotní důvody, pan poslanec Holeček – osobní důvody, paní místopředsedkyně Jermanová – zdravotní důvody, pan poslanec Sedláček do 15 hodin – osobní důvody, pan poslanec Tureček – zahraniční cesta, pan poslanec Vondrášek – zdravotní důvody, pan poslanec Zemánek – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Babiš – pracovní důvody, paní ministryně Marksová – pracovní důvody, pan ministr Němeček – pracovní důvody, pan ministr Ťok – pracovní důvody, paní ministryně Válková – zdravotní důvody, pan ministr Zaorálek – rovněž zdravotní důvody. Tolik omluvy.

Poprosím o klid. Děkuji.

Chtěl bych vás nejprve seznámit s návrhy, které vzešly z dnešního grémia. Dnes, tedy v úterý 10. 2., bychom zařadili do pořadu schůze a projednali jako první tři body zákony vrácené Senátem, což je tisk 299/8, tisk 300/5 a tisk 339/7. Je to posuzování vlivů na životní prostředí, veřejné zakázky a ochrana zemědělského půdního fondu. Potom bychom pokračovali bodem, který jsme zařadili v tom minulém týdnu, to je bezpečnostní situace v České republice, bod 108, a poté bychom pokračovali pevně zařazenými body, to znamená 60, 61, 62, 63, 18 a 19. To je tedy k dnešku.

Ve středu 11. 2. bychom projednali bod 99, což je tisk 308, zákon ve třetím čtení, jako první bod, jedná se o zákon o užívání bytů, poté bychom pokračovali dalšími 11 návrhy zákonů ve třetím čtení a potom již pevně zařazené body 28, 29 a 31.

Ve čtvrtek 12. 2. bychom bod 117, což jsou dotační programy, zpráva, tisk 373, projednali jako první bod. Upozorňuji, že ve čtvrtek vzhledem k tomu, že jsme vyčerpali písemné interpelace, nebude od 9 do 11 hodin ten standardní bod písemných interpelacích, ale začne sněmovna již v 9 hodin rovnou projednáváním schválených bodů a jako první by tedy byl bod 117.

A poslední informace – v pátek 13. 2. bychom ve 12.45 hodin zařadili volební body.

Tolik návrh, na kterém se shodlo grémium.

Ještě vás upozorňuji, že v 19 hodin budeme pokračovat v přerušené 24. schůzi.

Nyní zde mám přihlášky k programu schůze. S přednostním právem pan předseda Kalousek. Jenom se zeptám pana předsedy Kolovratníka – vzhledem k tomu, že ten návrh je zde z grémia – když tak potom můžete vystoupit. (Oslovený – připomínka mimo mikrofon.) Dobrá, takže po panu předsedovi Kalouskovi vystoupí pan poslanec Kolovratník, potom pan poslanec Blažek. (Neustálý hluk v sále.)

Já znovu prosím o klid, aby pan předseda v důstojné atmosféře mohl sdělit svůj návrh

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Doufám, že jste všichni příjemně naladěni po lednové ztučnělé výplatě, protože co jsme si tolik přidali, o to více budete nakloněni mému návrhu. Protože vás chci požádat, aby byl zařazen... (Odmlka pro hluk v sále.) Fichtnere. Fichtnere...

Protože jsem si vás chtěl dovolit požádat, aby byl zařazen nový bod na pořad dnešní schůze, který by se jmenoval mimořádná – pardon – mezinárodní konference o bezpečnosti v Mnichově. Vzhledem k situaci, která je z hlediska mezinárodní bezpečnosti ať už na východních hranicích Ukrajiny, nebo na Blízkém východě, pravděpodobně v letošním roce nebyl a nebude významnější mezinárodní summit, než byla mezinárodní konference o bezpečnosti v Mnichově. Všechny evropské státy... nebo vlády –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já opravdu prosím o klid. Pokud někdo chce diskutovat, tak mimo jednací sál.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ale já můžu v jednacím sále, pane předsedo, viďte?

Předseda PSP Jan Hamáček: Vy samozřejmě můžete pokračovat, snažil jsem se vám zjednat důstojnou atmosféru.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Vlády všech evropských států na této konferenci byly zastoupeny na té nejvyšší možné úrovni. Tu svým prezidentem, tu svým premiérem, tu alespoň svým ministrem zahraničních věcí. Právě proto, že všechny si uvědomují, že tento summit byl pravděpodobně nejdůležitějším mezinárodním setkáním týkajícím se bezpečí a budoucnosti každého občana v Evropě.

Za vládu České republiky tam nebyl nikdo. Slovy nikdo. Byl to jednak šok, jednak velmi trpké potvrzení našeho již několik měsíců probíhajícího přesvědčení, že prestiž mezinárodní politiky české vlády se prudce snížila, že vlastně nikoho

nezajímáme. Taky jsme tam nikomu nechyběli. A co hůř, i česká vláda tento problém chápe velmi podobně: V zásadě nás to nezajímá, co bychom tam dělali.

Za českou vládu dostal pozvánku alespoň tedy ministr zahraničí – ze slušnosti. Nikoliv premiér, nikoliv prezident jako součást exekutivy, ale ministr zahraničí. A ministr zahraničí se omluvil! Co by tam dělal! Takže tam nebyl slovy nikdo.

(Důrazně:) Pokud na to tímto způsobem trestuhodně rezignovala česká vláda, neměl by na to rezignovat Parlament a neměla by na to rezignovat Poslanecká sněmovna, které se česká vláda zodpovídá. Znovu opakuji – za posledních 25 let nebyla nikdy mezinárodní situace v oblasti bezpečnosti tak citlivá, tak napjatá, jako je v roce letošním. Mezinárodní konference v Mnichově byla naprosto vrcholným, důležitým summitem, kde měl být aspoň jeden zástupce české vlády, kde mělo zaznít stanovisko české vlády nebo kde měla být česká vláda alespoň vidět! Jestliže tam nebyla, je to trestuhodné, a ještě trestuhodnější by bylo, kdyby se tím nezabývala Poslanecká sněmovna jako suverén, jako kontrolní orgán, které se česká vláda zpovídá a zodpovídá.

Myslím si, že by si Poslanecká sněmovna zasloužila vysvětlení předsedy vlády, proč na českou vládu nebyl nikdo přítomen. A velmi bych jako předkladatel tohoto návrhu ocenil, kdyby předseda vlády našel nějakou méně nejapnou výmluvu, než že ministra zahraničí bolelo koleno.

Ono ho možná bolelo, nechci ho podezírat, že si to vymyslel. Ale i kdyby k bolavému kolenu měl ještě kuří oko, ječné zrno a vlka, tak všechny tyto vážné neduhy dohromady neopravňují ministra zahraničí, aby rezignoval na účast na takto významném summitu a vystavil Českou republiku posměchu domácí i zahraniční veřejnosti.

Domnívám se, že by si Poslanecká sněmovna zasloužila informaci od jediného účastníka, kterého Česká republika na této konferenci měla. Byl to předseda zahraničního výboru Karel Schwarzenberg. Nebyl zástupcem české vlády, ale byl to zástupce Poslanecké sněmovny, byl to zástupce České republiky, byl jediným přímým účastníkem a domnívám se, že bychom si měli všichni poslechnout, jaký byl průběh a závěry této konference, o které si opravdu nemyslíme, že to byl standardní a marginální summit, a že by Poslanecká sněmovna měla pozorně vyslechnout, o čem tam byla řeč.

Domnívám se, že by si Česká republika zasloužila, aby na toto téma existovalo něco víc než usnesení výkonného výboru sociální demokracie, kam se nebohý nemocný ministr Zaorálek dobelhal. Do Mnichova už to nezvládl, on je přece daleko, téměř za oceánem. Výkonný výbor sociální demokracie přijal jakési usnesení na toto téma, což je samozřejmě jeho právo, ale myslím si, že Poslanecká sněmovna jako suverén by o tom měla také diskutovat a také přijmout nějaké usnesení jako jasné stanovisko České republiky, které zazní, když už česká vláda tuto konferenci ignorovala.

Dovoluji si proto navrhnout zařazení tohoto bodu na středu jako první bod po obědě. A doufám, snažně vás prosím, abychom nenásledovali příkladu české vlády,

abychom nedali signál, že je nám to jedno. Abychom se jasně vyjádřili k tomu, že tato záležitost se nás týká, a nemůže se nás netýkat, protože se týká bezpečnosti a budoucnosti každého občana v České republice. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní mám s přednostním právem pana ministra průmyslu a obchodu, ale rovněž přednostní právo uplatňuje kolega Sklenák. Ano. Pan předseda klubu ČSSD, prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Já musím říct, že vládní poslanci vycházejí velmi často vstříc návrhům podobným, které zde přednesl pan předseda Kalousek. Jen připomenu, že jen na dnešní den máme dva mimořádné body, které si vyžádala opozice. Budeme se bavit o bezpečnostní situaci a imigrační politice v České republice a v 19 hodin se vrátíme do schůze, která se zabývá muničním skladem ve Vlachovicích-Vrběticích. Nejsme jako vládní koalice v minulém volebním období, kde by bez rozmyslu každý návrh opozice byl zavetován. Nicméně důvody, které vedly pana ministra Zaorálka k neúčasti na zmíněné konferenci, byly sděleny. Pan ministr měl původně v úmyslu na tuto konferenci odcestovat, ale ze zdravotních důvodů to nebylo možné.

Na základě toho, co jsem řekl, jménem poslaneckého klubu sociální demokracie a hnutí ANO vetuji zařazení tohoto bodu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan ministr Mládek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych navrhl zařazení sněmovního tisku číslo 351, druhé čtení, energetický zákon, na zítra 14.30 jako pevný bod. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Podívám se. Zítra. Ano, dobrá. Nyní se hlásí pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Děkuji za slovo. Přicházím s nekonfliktním návrhem a navážu na pana předsedajícího ve věci volebních bodů. Jak jste obdrželi informaci z grémia, je navrženo, aby body 105, 106 a 107 byly pevně zařazeny v pátek ve 12.45, a já bych prosil ještě k nim přidat, resp. zařadit dva nové body. Bude to za prvé volba vedoucího stálé delegace ve Středoevropské iniciativě a za druhé volba vedoucího stálé delegace v Meziparlamentní unii. Připomínám, že jsou to dvě delegace, jejichž vedoucího nemáme obsazeného od podzimu loňského roku. K těm třem již daným volebním bodům prosím ještě přidat dva nové, Středoevropskou iniciativu a Meziparlamentní unii. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, znamenám si. A pan poslanec Blažek má slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Samozřejmě v situaci, v jaké jsem v posledních dnech a hodinách, nemohu jinak, než navrhnout bod, který by se jmenoval Informace vlády o tzv. dohodě s justicí a situace v resortu spravedlnosti. Chci ale prosím na úvod říci, že situace vypadá tak, že by teď bylo strašně pohodlné pro opozičního politika kritizovat jak odcházející ministryni, tak koalici, a nevím, koho ještě, ale to je přesně to, co teď dělat nechci. Jednak tu není paní ministryně a jednak už je oznámeno, že tam proběhne určitá výměna, takže bych to vzal ode mě vlastně svým způsobem jako nefér nebo hovoření spíše k minulosti.

Na tom, co se stalo za poslední týdny, je nejzajímavější do jisté míry úplně něco jiného než nějaké personální výměny. Dovolte mi zopakovat, že náš ústavní systém je založený na tom, že existují tři tzv. moci, a to moc výkonná, zákonodárná a soudní. Bohužel v posledních týdnech dochází k tomu, a to je paradoxem dnešní doby, že zatímco někteří představitelé soudů byli strašně hákliví na to, když se jim takzvaně politici pletli do soudnictví, tak dnes naopak jsme svědky jevu, kdy někteří představitelé justice se velmi aktivně chtějí podílet na výkonu výkonné moci, a dokonce zasahovat i do moci zákonodárné.

Naším úkolem je, a teď bych řekl nás všech, ať jsme z jakékoli strany, trvat na tom, že zákony této země dělá Parlament a že od provádění výkonné moci je vláda a některé další správní úřady, nikdo jiný.

Dovolte mi říci pár slov k té dohodě, a proč tvrdím, že dohoda byla uzavřena předčasně a pod nátlakem, že vlastně o žádnou dohodu se v pravém slova smyslu nejedná a nemůže jednat. Myslím si, že ti ministři, kteří na vládě včera nehlasovali pro tu dohodu, hlasovali dobře, zatímco ministři, kteří hlasovali pro dohodu, myslím, že v budoucnosti hodnoceni dobře býti nemohou.

Za prvé není pravda, že touto dohodou se ušetřily státu nějaké 4,5 mld. Ono je to naopak. Předčasně stát uvolňuje 1 mld. 200 mil. Kč na platy soudců na základě dohody – a to vám budu tvrdit vždycky a vím, že mám pravdu – na základě dohody, kterou si připravili představitelé justice sami. Důvod opravdu byl panika z toho, že dojde ke změně ministryně, a já vlastně ani nevím proč, ale opravdu panika z toho, že ministrem mohl být pan Pelikán, kterého teď nechci hodnotit. Proto jsme sledovali v posledních dnech, a to je ten zásah moci soudní, kam se fakt nemá plést, a to je ta dojemná snaha zachránit ministryni, která vyhovuje některým justičním kruhům.

Dámy a pánové, já musím říci, tohle je přesně to, do čeho se soudy opravdu plést nemají. Je věcí voleb, kdo je zvolený poslancem. Na základě voleb se určuje nějaká vládní koalice a je to potom tato vládní koalice, která dosazuje ministry. Nikoli soudci.

Z tohoto hlediska musím systémově – opakuji, systémově – říci, že ten postoj, kdy se neustoupilo těmto soudním kruhům, považuji systémově za správný. A v zásadě neuškodí, když tady jednou řeknu nepřímo pěknou větu i o Andreji

Babišovi, že systémově to bylo vyřešeno správně – ale tím, že ho chválím, mu vlastně škodím, takže plním docela dobře svou opoziční práci.

Ještě k té dohodě. Musíme si, prosím vás, všichni uvědomit, že skutečně tentokrát justice sevřela stát do kleští a vynutila si to, co bylo vládou odhlasováno. Sevřela jak? Tak já zopakuji jenom některá fakta, která je dobré připomenout.

Za prvé je to, prosím vás, rozhodnutí z 29. prosince, a to rozhodnutí Nejvyššího soudu o tom, že byly špatně počítány platy, a to v zásadě od roku 2002, s tím, že je možné vymáhat nároky promlčené zpátky tři roky. Nemohu se zbavit podezření, že tohle to rozhodnutí vyčkávalo na to, jak dopadne politická dohoda v této Sněmovně o platech soudců a ostatních ústavních činitelů, a následně – a já to považuji za nefér – bylo vydáno toto rozhodnutí, které poprvé poté, co se našla Sněmovna, která schválila ten tzv. trojnásobný koeficient, tak ho schválila a následně šlo tohle rozhodnutí, o kterém si myslím, že je nefér, stejně jako nefér jsou ty žaloby soudců. Prosím vás, funkcionáři soudů jsou tady od toho, aby eticky apelovali na soudce, aby žaloby nepodávali. Ne že je napřed nechají ty žaloby podat, dostanou stát pod tlak a pak hasí to, co dávno nemělo vzniknout.

K té dohodě ještě formálně, tam je ještě jedna věc strašně důležitá. Tu dohodu uzavřela vláda a tu dohodu iniciovali, a já tvrdím, že vymysleli, pánové předseda Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu. Ale v postavení výkonné moci. Předsedové soudů mají postavení výkonné moci, takže de facto, a to je skutečně blázinec, tu dohodu uzavřela výkonná moc uvnitř. Tam se žádná dohoda se soudci nekonala. Odpovědnost ale soudní moc za plnění té dohody nemá vůbec žádnou a veškerou odpovědnost má vláda, která si to na sebe převzala, a podle mne naprosto – opakuji znovu – předčasným rozhodnutím. Neříkám, že za nějakou dobu by takovéto rozhodnutí nebylo správné. Nebyly vyčerpány ani zdaleka všechny prostředky, jak se výkonná moc mohla bránit. Je to ona ústavní stížnost, kdy souhlasím s názorem, že tu ústavní stížnost nemusí podávat pouze předseda Okresního soudu Brno – venkov. On sám je ve střetu zájmů, protože samozřejmě se rozhoduje i o jeho platu. Myslím si, že aktivní legitimaci má i Ministerstvo spravedlnosti, neboť poškozeným je stát. Ale za ten stát nemusí jednat pouze a jenom předseda Okresního soudu Brno – venkov. Myslím si, že to je první věc, kterou vytknu vedení ministerstva, že s touto variantou vůbec nepřišlo.

Za druhé. Situace je taková, že u Nejvyššího soudu existuje vlastně jeden jediný senát, to znamená tři soudci, kteří rozhodují takzvané pracovněprávní věci, to znamená i toto rozhodnutí. Ministryně nebo ministerstvo, anebo vláda měla požádat pana předsedu Šámala, aby zřídil další senát pro tyto věci, neboť všichni soudci a státní zástupci, kteří se dnes budou soudit, mají jistotu, že zvítězí v těch sporech, že to bude rozhodovat jeden jediný senát Nejvyššího soudu. Myslím si, že vláda, nevím proč, buďto ji to nenapadlo, nebo to prostě využít nechtěli, tak tohle řešení neudělala. Kdyby ten nový senát zaujal ve stejné věci jiný právní názor, tak se musí sejít takzvaný velký senát, to je patnáct soudců Nejvyššího soudu, a musí k tomu zaujmout stanovisko.

Já jsem optimista v tom, že – a teď nikoho nekritizuji – stát v těch prvních řízeních tomu nedával takovou důležitost, protože skutečně nikoho nenapadlo, že takovéto rozhodnutí platit zpětně a ještě že je špatně výpočet užívaný někdy od roku 2002. To prostě nikoho napadnout nemohlo, že takovéto rozhodnutí bude. Dnes už to víme a já věřím tomu, že kdyby stát se bránil u jiných senátů v dovolacím řízení a také u Ústavního soudu, že by prostě zkrátka a dobře mohl být úspěšnější.

Tolik prosím k dohodě, o které říkám, že byla předčasná, vynucená, takže o žádnou dohodu nešlo. A je tam ještě spousta některých absurdit, o kterých teď mluvit nechci. Ale myslím si, že bychom se dneska o tom bavit měli. (V sále je velmi hlučná atmosféra.)

A teď to druhé. To je poměr jednotlivých mocí, tak jak je u nás nastaven. Víte, já jsem byl tehdy asi jediný, kdo upozorňoval na to, že není správné, jakým způsobem – opakuji jakým způsobem – byla provedena nominace nového předsedy Nejvyššího soudu. Ten důvod je velmi jednoduchý. Soudy nutí celou společnost, a je to zrovna Nejvyšší správní soud, aby všechno bylo transparentní, všechno bylo vidět, ale samy v podstatě jak z románu od Remarqua Tři kamarádi si domluvily předsedu Nejvyššího soudu v absolutním utajení po dohodě s prezidentem republiky, který na to má pravomoc. Ale jednaly úplně jinak, než nám kážou – celé společnosti, každému řemeslníkovi, každému starostovi a můžu pokračovat –, a chovaly se úplně jinak. Vynechaly, a to je to strašně podstatné, zcela vynechaly ministryni spravedlnosti při tomto rozhodování. Tam už je takové to první vynechání výkonné moci. Přestože k tomu není ústavní povinnost, a není k tomu ani zákonná povinnost, tak bylo jako logické, že to s ministryní spravedlností probráno bude. A mohl bych zase odkazovat na kdysi řečená slova Pavla Rychetského, že jenom v absolutních monarchiích je možné vynechat ministra spravedlnosti při jmenování předsedy Nejvyššího soudu. Tento citát existuje a dal by se najít.

No a s jídlem roste chuť. To znamená, že jsme byli v minulém týdnu zase svědky v momentě, kdy problesklo v novinách vyjádření pana Faltýnka, že by se tento týden mělo rozhodnout o změně vedení resortu, tak začalo v jistých kruzích justice hnutí za to, jakým způsobem zabránit tomu, aby k té dohodě nedošlo. A tady to já odsuzuji, protože to vůbec nepatří do sféry soudců, aby veřejně – to opakuji – vybírali, kdo má býti ministrem a kdo býti nemá. Když to bude takto, tak za chvilku bude v každém dalším resortu, že si nějaká nová skupina vybere ministra. A to prostě možné není. Opakuji se – tohle má vznikat pouze a jenom na základě voleb.

Závěrem řeknu jednu věc. U nás neplatí to, že i bohulibý cíl je možno dosáhnout jakýmikoliv prostředky. Tahle společnost žije na tom, že jakýkoliv cíl se musí dosáhnout –

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, pane kolego, ale hladina hluku zase dosahuje nesnesitelných výšin.

Poslanec Pavel Blažek: – že jakýkoliv cíl se musí dosáhnout podle pravidel. A je sice dobré, že byl vybrán dobrý předseda Nejvyššího soudu, řekněme. Je možná dobré, že soudci teď se pletou, kam se plést nemají. Ale odporuje to pravidlům. Když nebudou platit základní pravidla, tak se ocitneme v chaosu. A já si myslím, dámy a pánové, že naším úkolem teď bude jednoznačně zdůraznit, že zákony vznikají v téhle Sněmovně, vláda má vládnout a soudci mají soudit.

Děkuji. (Potlesk v lavicích napravo.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Slovo má pan předseda klubu ODS. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo.

Mám dvě věci. Na dnešní poradě grémia Poslanecké sněmovny jsme se dohodli, že opoziční strany navrhnou na zítřek po pevně zařazených bodech opoziční okénko, jednotlivé návrhy jejich poslanců či skupin poslanců. Tak mi dovolte, abych načetl zařazení celkem šesti bodů zítra po pevně zařazených bodech.

Jsou to body – bod číslo 35, sněmovní tisk 146, návrh poslance Petra Fialy, zjednodušeně FAÚ.

Jako druhý bod číslo 47, sněmovní tisk 235, návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré a dalších na – zjednodušeně – majetková přiznání.

Jako třetí bod bod číslo 38, sněmovní tisk 167, návrh poslanců Miroslava Kalouska a Františka Laudáta a dalších o působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu

Jako čtvrtý bod navrhuji zařadit bod číslo 53, sněmovní tisk 319, návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Davida Kádnera a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon Ústava České republiky, zjednodušeně přímá volba starostů.

Jako pátý bod číslo 33, sněmovní tisk 126, návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona, kterým se mění zákon o veřejném zdravotním pojištění.

A jako číslo šest bod číslo 59 – omlouvám se kolegovi Tejcovi v opozičním okénku – sněmovní tisk 372, návrh poslanců Jeronýma Tejce, Radka Vondráčka a Jiřího Junka, Marka Černocha a dalších, zjednodušeně exekutoři, exekuční řád.

To je první návrh, který mám. Pak mi dovolte, abych se vyjádřil k návrhu pana ministra obchodu a průmyslu k energetickému zákonu.

Určitě se shodneme, že ten zákon je důležitý, a současně, že je složitý. Pro mne z nepochopitelných důvodů vládní koalice přikázala tento tisk šesti výborům. Podle mého názoru vznikl neskutečný zmatek. V každém z výborů se projednávaly stovky pozměňovacích návrhů, a to různých. Včera hospodářský výbor, pokud mám dobrou informaci, přijal 187 pozměňujících návrhů. A vy po nás chcete, aby zítra proběhlo

druhé čtení, abychom byli schopni přečíst ty stovky pozměňovacích návrhů a případně doplnili ještě nějaký další nebo dali nějakou alternativu.

Nedělejte z nás hlupáky. Jestli chcete, abychom naslepo hlasovali, tak to tak může být. Ptám se vládních poslanců, těch, kteří nesedí v hospodářském výboru, jak si do zítřka načtete ty stovky pozměňovacích návrhů, jak k tomu zjistíte, zda něco nechybí, zda něco přebývá. To přece není vůbec normální.

Neberte to jako nějakou zlou vůli opozice. Přiznávám, že ten zákon je složitý. Myslím si, že pokud projdou některé domluvené pozměňovací návrhy, že je velká šance, že to i kus opozice podpoří, že to nebude hlasování koalice versus opozice. Energetika jako obor si to ani nezaslouží, aby se často dělaly tak významné změny, aby hrozilo, že s příchodem každé nové vlády se budou měnit pravidla.

Takže mi dovolte, abych jménem celkem tří poslaneckých klubů, ODS, TOP 09 a Úsvitu, vetoval zařazení nového bodu druhého čtení. Skutečně to není opoziční schválnost. Já jsem navrhl panu ministrovi, aby to na příští, březnové schůzi byl v úterý první bod. Do té doby jsme schopni se relevantně připravit a buď načítat další pozměňovací návrhy, anebo ne a nechat proběhnout druhé čtení a v nejbližším možném termínu pak hlasovat o závěrečném znění ve třetím čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Zatím poslední je pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych v duchu a v rámci konstruktivního jednání Sněmovny dnes, kdy máme před sebou poměrně zásadní zákonné normy, které se nám vrátily ze Senátu, abych v duchu tohoto konstruktivního jednání stáhl naše veto na návrh kolegy Kalouska. Doporučuji hlasovat o jeho návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, tím pádem se ten návrh stává znovu hlasovatelným. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí k pořadu schůze. Pokud ne, tak přivolám kolegy a budeme hlasovat.

Navrhuji, abychom nejprve – pokud nebudou námitky – hlasovali o návrhu z grémia. Zeptám se, zda je možné hlasovat najednou, nebo zda jsou zde žádosti o jednotlivá hlasování. Navrhuji hlasovat najednou, pokud není námitek. Není tomu tak.

Budeme hlasovat o komplexním návrhu, na kterém se shodlo vedení Sněmovny a poslaneckých klubů.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 77, přihlášeno je 182, pro 177, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Kalouska. To je nový bod, který by měl název Mezinárodní konference o bezpečnosti v Mnichově, a byl by to první bod ve středu odpoledne.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 78, přihlášeno je 182, pro 76, proti 79. Tento návrh nebyl přijat.

Návrh pana ministra Mládka je nehlasovatelný.

Nyní tedy návrh pana kolegy Kolovratníka. My už jsme stanovili na základě dohody z grémia, že volby budou v pátek ve 12.45 hodin. Teď se jedná pouze o to, že bychom zařadili nové dva body na schůzi Sněmovny. Byla by to volba vedoucího stálé delegace do Středoevropské iniciativy a volba vedoucího stálé delegace do MPU. Tyto dva body bychom rovnou pevně zařadili do onoho volebního bloku v pátek ve 12.45 hodin.

Není zde námitka proti společnému hlasování? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 79, přihlášeno je 182, pro 157, proti 5. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Blažek – nový bod Informace vlády o takzvané dohodě s justicí a o situaci v resortu spravedlnosti. Pan poslanec žádal, aby tento bod byl zařazen jako první bod dnešního jednání Sněmovny.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 80, přihlášeno je 182, pro 82, proti 77. Tento návrh nebyl přijat.

Poslední hlasování je takzvané opoziční okénko, to znamená pevně zařadit body 35, 47, 38, 53, 33 a 59 jako první body odpoledního jednání Sněmovny zítra. Je to tak, pane předsedo Stanjuro? V tomto pořadí? Omlouvám se, takže po pevně zařazených bodech zítra odpoledne v tomto pořadí – 35, 47, 38, 53, 33 a 59.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 81, přihlášeno je 182, pro 179, proti 1.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, které padly. Vidím s přednostním právem pana předsedu Kalouska. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, jenom krátkou poznámku. Za prvé děkuji za možnost, že o mém návrhu bylo hlasováno. Bylo to daleko férovější než ono veto.

Za druhé, to hlasování nás bohužel utvrdilo v tom, co se skutečně domníváme, že je nulový zájem vládních koaličních stran o tuto problematiku. Poté, co vláda svou neúčastí na mnichovské konferenci projevila nulový zájem o bezpečnost Evropy a nejaktuálnější témata, projevila tento nulový zájem i vládní koalice.

Já myslím, že většina z nás dobře ví, že nejsme pupkem světa a že se nám nestane nic jiného, než že za náš nezájem, alibismus a pštrosí politiku se nám svět po zásluze odmění svým vlastním nezájmem o nás a o naše zájmy. Bude to spravedlivé, ale díky vám to bude ke škodě občanů České republiky. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já ještě omluvím pana poslance Gabala, který se omlouvá dnes od 14.30 až do pátku do konce jednacího dne z důvodu dlouhodobě plánované zahraniční cesty.

Ještě než přistoupíme k projednávání návrhů zákonů vrácených Senátem, navrhuji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení těmto senátorům: panu senátoru Eybertovi, Malému, Martínkovi, Šilarovi a Velebovi.

Chci vám říci, že informace k pozměňovacím návrhům Senátu vám byly rozdány do vaší pošty.

O tomto souhlasu musíme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s vystoupením jmenovaných senátorů, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 82, přihlášeno je 182, pro 170, proti 3. Tento návrh tedy byl přijat.

Bez dalšího můžeme přistoupit k prvnímu bodu, kterým je

141.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 299/8/ - vrácený Senátem

Senát návrh zákona vrátil se svými pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako tisk 299/9. Vítám tady pana senátora Šilara a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil pan ministr životního prostředí Richard Brabec. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobré odpoledne dámy a pánové, vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Budu velmi stručný. Určitě mě doplní pan zpravodaj ze Senátu.

Řeknu, že v rámci výborů a potom i v rámci pléna byla Senátu novela zákona o posuzování vlivu na životní prostředí a změny některých souvisejících zákonů diskutována velmi intenzivně v několika výborech, následně v plénu v Senátu a byla tedy vrácena zpět Sněmovně s dvěma pozměňovacími návrhy. Jeden se týká odkladného účinku, o kterém, jak víte, už jsme intenzivně hovořili nejen ve výborech Sněmovny, ale i tady na plénu. Druhý pozměňovací návrh se týká nabytí účinnosti zákona, která vlastně z pevného data 1. března 2015 byla posunuta na první den kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Já bych chtěl říct, že oba tyto pozměňovací návrhy Ministerstvo životního prostředí podporuje jako předkladatel a že především v tom prvním pozměňovacím návrhu, tedy v tom, který se týká odkladného účinku žalob, tak ten jsme samozřejmě komunikovali i s Evropskou komisí a ta nám sdělila, že s tímto návrhem souhlasí. To znamená, jsem rád, že mohu konstatovat, že verze, která nám byla vrácena Senátem do Poslanecké sněmovny, je pro nás jako pro předkladatele přijatelná a mohu doporučit její přijetí Sněmovnou. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Zeptám se, zda někdo ze zpravodajů, a to buď pan poslanec Kučera, nebo pan poslanec Petrů nebo pan poslanec Zahradník se chce vyjádřit k usnesení Senátu. Není tomu tak. V tom případě otevírám rozpravu. Jako první dám slovo panu senátorovi. Prosím. Po něm se hlásí pan poslanec Zahradník.

Senátor Petr Šilar: Dobré odpoledne dámy a pánové. Děkuji, pane předsedo za udělení slova. Já bych chtěl jenom krátce zaujmout vaši pozornost právě pozměňovacím návrhem k zákonu číslo 100/2001 Sb., tzv. EIA. Přečetl bych usnesení, které jsme přijali, a potom vysvětlím tu drobnou změnu.

V článku 1 v bodě 9 § 9d odst. 2 navrhujeme upravit text takto: O žalobách proti rozhodnutím vydaným v navazujících řízeních rozhodne soud do 90 dnů poté, kdy žaloba došla k soudu. Soud i bez návrhu rozhodne o přiznání odkladného účinku žalobě nebo o předběžném opatření podle soudního řádu správního. Soud přizná žalobě odkladný účinek nebo nařídí předběžné opatření, hrozí-li nebezpečí, že realizací záměru může dojít k závažným škodám na životním prostředí.

V tom původním znění totiž bylo to, co... tam byl okamžitý, ve větě, že soud přijme okamžitě odkladný účinek. To je drobná změna, která podle našeho názoru a myslím si, že i názoru předkladatele vylepšuje tento text právě v tomto bodě, abychom se více ochránili proti, jak jsme my říkali v Senátu, takovým šikanózním žalobám, a kde bychom mohli lépe uplatnit tu možnost pro občanská sdružení, aby mohla podávat věci soudu.

A druhý článek, který tady už byl zmiňován, je otázka účinnosti, že tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení. Ne tak, jak bylo dříve stanoveno pevné datum.

Děkuji. Já si myslím, že to stačí, protože právě byla velice pečlivě tato záležitost mnohokrát diskutována. Myslím, že tohle je velmi rozumný návrh, který by mohl ten zákon vylepšit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu senátorovi. Prosím pana poslance Zahradníka.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl vyjádřit k tomu návrhu, který byl tady vrácen Senátem ve znění pozměňujícího návrhu. Já jsem k tomuto zákonu vystupoval jak na jednání výboru, tak na jednání Sněmovny opakovaně a předkládal jsem důvody, proč je tento návrh špatný, proč může zablokovat průběh významných investic v blízké budoucnosti u nás, proč snižuje naši konkurenceschopnost a proč významně zvyšuje již tak silné postavení ekologických organizací v našem systému. Čekal jsem, jak se Senát ujme projednávání tohoto zákona, a byl jsem rád, že se Senát toho ujal s velkým zájmem. Sledoval jsem, jak se vyjádří k jednotlivým problematickým ustanovením. Musím říci, že návrh, který předkládá pan senátor jako zpravodaj ze Senátu, do jisté míry ten návrh vylepšuje, maličko, ale přece jenom vylepšuje. Je to sice málo, ale aspoň něco. Soud bude muset i bez podání návrhu rozhodnout o tom, zdali dané žalobě v navazujícím řízení přizná, anebo nepřizná odkladný účinek. To víme, že už je docela zásadní věc. Navazující řízení, řízení územní, stavební, již je řízení, ve kterém vynakládá investor značné finanční prostředky, a každý odkladný účinek vložený do toho procesu může znamenat finanční ztrátu.

Co mne ale velmi znepokojuje a s čím se tedy Senát, i když vím, že o tom diskutoval, ale s čím se nevypořádal, je velmi silné postavení toho, čemu ten zákon říká dotčená veřeinost. Občanská demokratická strana je zásadně pro to, aby lidé. kteří jsou zúčastněni v procesu projednávání té investice, do ní mohli mluvit. Aby do ní mohli zasahovat, aby dotčená veřejnost měla všechna práva, která jí náleží. My jsme přesvědčeni o tom, že by do toho měli mluvit zejména lidé, kteří bydlí v místě, kde dotčený zájem má být realizován, kteří tam žijí, kterých se to bude dotýkat, a nikoliv lidé, kteří z nějakého svého přesvědčení, většinou tedy daného ideologicky, lidé, kteří nemají přímo osobní vztah k danému území, mohli způsobit pozastavení daného procesu. Podávali jsme v tom smyslu pozměňovací návrh, aby jak ty dotčené osoby, které mají více než tříletou historii, tak i ty, které jsou vybaveny dvěma sty podpisy, musely doložit určitou místní příslušnost. Tehdy ten můj návrh byl takový, aby minimálně 50 podpisů muselo být podpisů lidí, kteří mají trvalé bydliště, trvalý pobyt v tom dotčeném území. Ministerstvo se k tomu vyjádřilo negativně, dokladujíc svůj postoj zásadami evropského práva. Nikdo nesmí být krácen na uplatnění svých práv protestovat proti něčemu z titulu svého místa pobytu. A i Sněmovna popravdě, svou většinou vašich hlasů rozhodla o tom, že tyto návrhy byly zamítnuty.

Já si přesto myslím, že tento zákon, tak jak je předložen, dává ekologickým organizacím, aktivistům, kteří v nich působí, obrovskou pravomoc a nevyžaduje od nich pražádnou odpovědnost. To si myslím, že není v pořádku. Proto jsem, dámy a pánové, doporučil, aby se mí kolegové z klubu ODS při hlasování o senátním návrhu vyslovili negativně.

Dalším důvodem, proč jsem to učinil, je i to, že pořád v návrhu zůstává určitá retroaktivita, tedy budeme se znovu vracet k již proběhnuvším řízením EIA zpátky a budeme je projednávat podle tohoto zákona. Já mám obavu, že by tento návrh významně zasáhl do procesu realizace významných infrastrukturních staveb u nás, a tím by došlo ke snížení konkurenceschopnosti naší republiky. Proto mi dovolte, abych se vyjádřil k tomuto návrhu negativně. A to jsem také doporučil svým kolegům z ODS. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci. Další přihlášky nemám, takže rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

V tom případě přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Ano, všechny vás odhlásím a prosím o novou registraci.

Usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 299/8, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 299/9.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 83, přihlášeno je 168, pro 104, proti 30. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Končím tento bod. Děkuji panu senátorovi i panu ministrovi samozřejmě.

Otevírám bod

142.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákonné opatření Senátu č. 341/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/5/ - vrácený Senátem

Senát nám tento tisk vrátil s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako tisk 300/6. Vítám tady pana senátora Radko Martínka.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila paní ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová. Paní ministryně, prosím máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení kolegové, já se vracím k naší novele o veřejných zakázkách, která byla Poslaneckou sněmovnou postoupena do Senátu. (Hluk v sále.) Senát ji vrátil, a to především ze dvou důvodů. Jedná se o tzv. retroaktivitu, kde je nutné –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím o klid. Zejména v této fázi skupinku vpravo. Děkuji.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji, pane předsedající.

Jedná se o tzv. retroaktivitu platnosti této novely. S tímto Ministerstvo pro místní rozvoj souhlasí. Dále se diskutovaly opět vícepráce 20 – 50 %. Následně Senát přišel s návrhem zvýšit z 20 % limit na 30 %. Principiálně z hlediska názoru Ministerstva pro místní rozvoj i vzhledem k tomu, že u návrhu Poslanecké sněmovny, která navrhovala 50 %, jsem byla ve svém stanovisku neutrální i k této problematice, MMR zaujímá neutrální stanovisko. Jak jsem sdělila Poslanecké sněmovně, 50 %... (Odmlka kvůli k hluku v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já opravdu prosím o klid.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: 50 % na vícepráce bude umožňovat nový zákon o veřejných zakázkách, který by měl vejít v účinnost do 18. dubna 2016. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se zpravodajů příslušných výborů, kterými jsou pan poslanec Okleštěk a pan poslanec Pfléger, jestli chtějí vystoupit. Nechtějí. V tom případě otevírám rozpravu a prosím jako prvního pana senátora Radko Martínka

Senátor Radko Martínek: Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, vážené kolegyně, kolegové, mým úkolem je obhájit návrh Senátu, se kterým vrací zpět novelizaci zákona o veřejných zakázkách.

V Senátu přesto, že jsme si byli od počátku vědomi, že to je pouze dílčí novela, která neřeší základní problémy, které může vyřešit jenom a pouze nový zákon, na

kterém Ministerstvo pro místní rozvoj intenzivně pracuje, tak přesto byla o tomto návrhu zákona poměrně velká debata. Debata se týkala především tzv. méněprací, víceprací a toho příslušného procenta pro vícepráce. Nakonec Senát myslím rozumně přijal stanovisko takové, že záležitost více- a méněprací je poměrně složitá záležitost, která potřebuje širší projednání, a proto tuto záležitost v zásadě nechal na nový zákon, stejně jako všechny ostatní věci a připomínky, které ke stávajícímu stavu, který, jak všichni víme, je neutěšený, kolegové senátoři měli.

Výsledkem bylo, jak sdělila paní ministryně, že jsme museli řešit bohužel přímou retroaktivitu, protože bohužel ten zákon nebyl projednán do konce minulého roku a od 1. ledna letošního roku naběhly některé paragrafy. Proto jsme museli návrh vrátit zpět. Takže první pozměňovací část jsou v zásadě technické záležitosti spojené s retroaktivitou. Ten druhý pozměňovací návrh, který navyšuje vícepráce na 30 %, byl jakýmsi kompromisem, který vřele doporučuji, protože jednak zůstává Česká republika v tomto nejpřísnější v Evropě, protože kromě nás má 30 % pouze Slovinsko, většina všech ostatních zemí má v souladu s novou směrnicí 50 % víceprací jako maximum, a pomůže tahle změna řešit alespoň ukončení stávajícího čerpání tam, kde jsou problémy právě s těmi vícepracemi a méněpracemi. Nicméně to definitivní řešení, jak jsem říkal, spočívá na novém zákonu zadávání veřejných zakázek, kde, jak víte, směrnice už předpokládá 50 %. Já bych chtěl jenom zdůraznit, že 30 % víceprací neznamená vícepráce jako takové, ale je to právě i řešení nutných problémů, které vznikají např. při rekonstrukcích, kde, jak jistě víte, vlastně žádná rekonstrukce se neobejde bez toho, aby v rámci stavební činnosti nedošlo ke změnám původně plánovaným, jak byly plánovány v projektech.

Vzhledem k tomu, že zůstává výše na 30 %, tzn. nejméně, jak jsem zdůraznil, v Evropě, myslím si, že by to nemělo dělat žádný problém.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane senátore. Mám zde jednu faktickou poznámku, to je pan poslanec Bendl, a potom řádně pan poslanec Farský.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, ve stručnosti využiji tuto dvouminutovou část jednání Poslanecké sněmovny k tomu, abych řekl stručně stanovisko.

Máme na stole zákon, který bude za pár měsíců znovu měněn. Znovu budeme říkat zcela jiné věci do veřejného sektoru, jakým způsobem mají veřejné zakázky fungovat. To je jedna poznámka. To bude jenom součást jakéhosi, řeknu, možná chaosu v tom, co se bude do budoucna dít. Teď to děláme účelově jenom proto, abychom možná mohli čerpat evropské peníze, přitom je stejně nebudeme čerpat dřív než na podzim, možná spíše na jaře roku příštího. Do té doby už by dávno měla Sněmovna mít na stole nový zákon o veřejných zakázkách.

Proto si nemyslím, že tenhle zákon vůbec má spatřit světlo světa, a to především proto, a tím možná některé z vás nepřekvapím – já si prostě nemyslím, že máme zvedat hranici možnosti zvedání množství víceprací a ceny za vícepráce.

Myslím, že v České republice máme jisté zkušenosti, které se týkají korupce, a všem z vás, kterým toto nevadí, připomínám, že tím otevíráte dveře ke spekulacím k tomu, aby ten, kdo zvítězí ve veřejné zakázce, mohl se potom dohodnout se zadavatelem na tom, že vícepráce nebudou dělat 20 %, jako je to dodneška, ale třeba 30 nebo 50 %. Tam je prostor pro korupci podle mne jasný.

Občanští demokraté pro toto hlasovat nebudou. My na tomto zájem nemáme, my jsme tu říkali stanovisko, že chceme odečítat když tak vícepráce a méněpráce. To je zcela určitě prostor pro nějakou debatu, ale v žádném případě dávat prostor, zvedat množství víceprací dohodnutých po uzavření smlouvy o zakázce, to je něco, s čím mi zásadně nemůžeme souhlasit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Farský.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nebudu zdržovat, protože bych mluvil velice podobně jako pan kolega Bendl. Myslím si také, že po té dlouhé diskusi, kterou jsme tu posledně absolvovali, když jsme při schvalování tohoto zákona debatovali, jestli ten limit má být 50procentní a jestli jsme na to připraveni, abychom takto bez další úpravy kontrolních mechanismů zvedli možnost víceprací, kdy jsme debatovali o tom, jestli 20 milionů dávat z ruky na právní služby smysl má, jestli přijmout ten lex Česká pošta ve smyslu toho, že by IT zakázky tekly přes Českou poštu tak trochu neviditelným způsobem, tu debatu už jsme absolvovali a já bych chtěl poděkovat za to, že se Sněmovna přiklonila k tomu, že tyto díry navrtané do zákona o veřejných zakázkách nepřijala.

Připojil bych se také ale k tomu, že zákon o veřejných zakázkách skutečně musí být do dubna příštího roku zcela nově vypracován. V letošním roce se mu budeme určitě v mnoha výborech věnovat dost zásadním způsobem, protože je to zákon, skrz který ročně protečou stamiliardy veřejných prostředků, kdy se vybrané daně vrací zpátky do ekonomiky skrz investice, a je to jeden ze stěžejních zákonů, který by měl být maximálně jednoduchý, maximálně efektivní, ale i maximálně transparentní. A i když je to mnohým jako protimluv, tak transparentnost mnohdy, a pokud je správně uchopena, vede k tomu, že se administrativa snižuje, ale musí být skutečně uchopena z té správné strany. Doufám, že zákon, který v tuto chvíli je v přípravě – bohužel ještě jsem ho neviděl v paragrafovaném znění, ale očekávám, že do Sněmovny musí dorazit spíše během dnů než měsíců, protože lhůta jednoho roku na projednání takto složitého nového zákona je skutečně krátká –, že tento zákon tímto směrem bude postupovat a nebude jen další složitostí.

My dnes budeme hlasovat o dvou možnostech. Jednak sněmovní návrh, kde se senátoři v dlouhé debatě, kterou jsem si ze stenoprotokolu s chutí přečetl, bavili o tom, jestli 20 %, 50 %, umožnit jakou výši víceprací. Debata to byla skutečně košatá, vycházela ze zkušeností mnoha komunálních politiků, kteří sedí v Senátu, ale když jsem si ji přečetl, tak mi tam absolutně chybělo zdůvodnění toho, proč 30, proč ne 35, proč ne 40, a v podstatě, jak z toho textu vyplývalo, bude to jakýsi kompromis, který by ještě Sněmovna mohla přijmout. Chybí k tomu jakákoli analýza. Ona

chyběla i k 50 %, která jsme tu minule zamítli, a tak bych apeloval na vás jako své kolegy, abychom v tomto neměnili, je to zbytečné navýšení, zbytečné otevření prostoru pro šlendrián, pro možnou korupci, pro machinaci s veřejnými zakázkami. Nechme tam těch 20 % a pracujme na novém zákoně.

Můžete mít možná obavu, že v tu chvíli, kdy nebude přijata senátní verze, tak se těžko najdou hlasy pro sněmovní. Možná teď budu až příkrý, ale ony kdyby se nenašly, tak se nic hrozného nestane. Ono možná by veřejným zakázkám prospělo nejvíce to, kdybychom pravidla neměnili každých pár měsíců a kdyby se jednou ta pravidla už udržela a nějakou dobu používala. A zákon, tu novelu, ať přijmeme v jakémkoli znění, tak vždycky to bude zase znamenat turbulence ve veřejných zakázkách, změny výkladu, změny výkladu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, budou to komplikace. Je s velkým otazníkem, jestli se vůbec vyplatí na jeden rok přijímat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Farskému. Mám tu faktickou poznámku pana poslance Laudáta.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. Na rozdíl od svých dvou předřečníků řeknu, že z vlastní zkušenosti vím, že to, co říkali, je prostě všechno úplně jinak. Jestli nebudeme mít liberální a tolerantní zákon a ve veřejné správě a na všech místech slušné lidi, tak žádný zákon to nenapraví. V tuto chvíli to přece není o tom, a mluvím spíše o velkých a složitých zakázkách, že se prodražují a že to bude automaticky o 30 %. Jestliže nemůžete odečíst to, co se změní, a jen nasčítáváte plusy směrem jakoby ke změnám, k předražení, už jsem to tu říkal posledně, a vzhledem k tomu, že se té branže ani nedotýkáte vzdáleně, tak nevíte, o čem mluvíte. Nás to hrozným způsobem deklasuje a možná, že je to asi poučení pro paní ministryni, že skutečně ať udělá rozbor z praktické asi zejména stavařiny, ale ono se to týká i technologických zakázek a dalších, kde je zakopaný pes. Uvědomte si, že jestliže výstavba nějaké železnice nebo metra apod. trvá pět šest let, tak během té doby se technologie tak mění, ale vy musíte něco vysoutěžit. A všechno, co tam dáte nové, lepší, úspornější, efektivnější, tak vlastně je změna navíc, takže to faktické zdražení většinou nebude o 50 nebo o 30 %. Když se vezme absolutní hodnota, tak to může být třeba o 5 %, o 4 %, ale vy už se dostáváte za hranice zákona. Jestli vám nevadí, že zřejmě čerpání z minulého období dopadne katastrofou a celá Evropa se na nás budou koukat, co jsme to za magory, kteří jsou zkorumpovaní, nedodržují zákony... Já bych poprosil, až bude transponovaná nová evropská směrnice, nejsem optimista, tak aby skutečně analýza tady byla na stole a aby i příslušné podnikatelské svazy udělaly osvětu mezi poslanci ODS a některými dalšími, o co skutečně v této problematice běží. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji i za dodržení času. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Ano, prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za podněty, které zde znovu padaly. Předpokládám, že si pamatujete, že Ministerstvo pro místní rozvoj ani já osobě jsme nenavrhovaly žádné navýšení z 20 % jakkoli výše. Je to návrh Senátu, já jsem zde sdělila své stanovisko. Budeme neutrální, a to pouze z principu, protože 50 % samozřejmě bude obsahovat nový zákon, ke kterému budou následovat další debaty. Nový zákon spatřil světlo světa, byl zaslán na ÚOHS, který je spolupředkladatelem tohoto zákona, a bude se debatovat v dalších měsících na úrovni všech odborných skupin. Předpokládám, že do Poslanecké sněmovny by mohl dojít v létě tohoto roku, červen, červenec, 12. 7. nejpozději, tak aby opravdu se vše stihlo. Samozřejmě zároveň ještě chci informovat, že počítám s tím, že bych se ráda setkala se všemi poslaneckými kluby, kde bychom jim s kolegy představili jednak celý nový zákon a samozřejmě jeho smysl a teze. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní ministryni za závěrečné slovo. Rozprava byla ukončena, ale s přednostním právem se hlásí pan předseda klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Krátká reakce. Na náš klub má smysl přijít v okamžiku, kdy budeme skutečně debatovat. Nemá cenu přijít představit hotový tvar, který půjde do vlády. Věřím, že to tak bude.

Nicméně v té debatě pořád zaznívá magické číslo 50. Ale to přece není vůbec důležité. Důležité je, abychom uměli odečíst méněpráce. My se tomu pořád vyhýbáme. Prostě vysvětlete někomu, kdo v tom nedělá, že když máte zakázku za miliardu, že výsledná cena může být 1,5 miliardy, že 50 % je to pravé. Tak to přece nemůže být. A když jim vysvětlíte, že děláte změny na obou dvou stranách, že třeba jsou změny 60 % rozpočtu, ale celková cena není miliarda, ale 990 milionů, tak jste ušetřili 10 milionů. Ne že jste udělali 60 % víceprací. A to je ten problém. Tady o tom debatujeme. Pak je ta debata úplně zmatečná.

Kdo kdy dělal nějakou rekonstrukci, tak ví, že jedna věc je projekt a druhá věc, když se někde navrtá. A teď to přibývá. Nebo vám někdo doporučí lepší materiál, protože je projekt, stavební povolení, pak nejsou peníze, pak to obec, kraj nebo soukromý investor dělá po letech. Mezitím jsou lepší materiály, levnější. A zase v metodice, a nechci používat ostrá slova, i když bych velmi rád použil ostré slovo, se řekne: ale to nemůžete mít jiné kachličky, i když jsou levnější, protože v projektu jste měl toto. Nejenom že to jsou vícepráce, ale přijdou kontroloři z MMR, z auditní jednotky, z finančního úřadu, Ministerstva financí a řeknou, že je to porušení pravidel rozpočtové kázně, milý pane starosto. To nevadí, že jste ušetřil.

Mám živý příběh, který nikdy nezapomenu, když jsme dělali parkovací dům z dotací z národních zdrojů. V projektu bylo šest parkovacích míst pro invalidy, celkově 257. Pak jsme po debatě se Svazem invalidů udělali osm parkovacích míst, což samozřejmě celkový součet byl o jeden nižší, a kontroloři, a je jedno z kterého ministerstva, řekli: porušili jste pravidla rozpočtové kázně, místo 257 máte 256, fakt jsme ta patra prošli a počítali jedno políčko za druhým, a vraťte 40 milionů.

My potřebujeme zdravý selský rozum, abychom se chovali podobně jak soukromý investor, který si hlídá náklady a zajímá ho výsledná cena, kvalita a taky ho zajímá, jak firma drží záruku. A pořád slyšíme, a já už to slyším tři roky od všech ministrů včetně vlády, která byla moje, to neberte jako útok, že nemůžeme mít reference jako hodnoticí kritérium. To mi hlava nebere. Když si chci postavit garáž, tak se zeptám, jestli jste už garáž stavěl, a když stavěl sousedovi, tak se souseda zeptám: stihli to, jak to funguje po pěti letech, dodrželi cenu? To je úplně normální. My místo toho máme papír, kde je seznam staveb, a říkáme tomu splnění referencí, ale nic nám to neříká ani o té kvalitě ani o tom, jak probíhala stavba, ale hlavně nám to nic neříká o tom, jak se dodavatelská firma chovala v záruční době. Protože když vám odmítnou udělat záruční opravu, tak to uděláte na vlastní náklady a pak relativně levná stavba po pěti, deseti letech ukáže, že tak levná vůbec nebyla. A to jsou klíčové body, které musíme vyřešit.

My přece máme komický příběh s D3 za sebou, kdy se úředníci báli třináct měsíců rozhodnout. Teď už rozhodli. Asi tím, že přišel ministr ze Skansky, tak konečně měli odvahu Skansku vyloučit za nízkou cenu. Do té doby se toho báli. Já to trošku zlehčuji. Nerozhodli třináct měsíců. A to je to nejhorší. Podle mě společně musíme vymyslet systém. Do těch komisí nechce nikdo chodit. Víte, jak je to. Přijdete, je tam předvyplněná excelovská tabulka a vy to vlastně podepíšete. A pak, když je nějaký průšvih, tak řeknou: tihle ti, tihle ti seděli ve výběrové komisi, ti to měli vědět.

K debatě o 50, 20, 25 % říkám méněpráce, a zamysleme se společně nad tím, jak reference mohou být hodnoticím kritériem. Rozumím tomu, kdybychom řekli, že třeba maximálně 20 %, aby zase ty reference... na straně je subjektivní hodnocení, nepřekryly cenu, ale bez referencí soutěže prostě dopadají špatně. A hlavně potom ta historie pěti, sedmi, deseti let. Každý vám naslibuje deset roků záruku, ale jestli ji drží, je důležité, ne to, co tam napíše. Jestli vám pak neřekne jak někdy obchodníci s obuví. Když jsem přišel reklamovat boty, tak mi řekli: Že jste v tom chodil venku? Chodil. A že pršelo? Pršelo. Tak bohužel reklamace se zamítá. Tak takhle bychom postupovat neměli. (Potlesk z řad poslanců KSČM a ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Rozprava byla ukončena. Proběhla i závěrečná slova, takže budeme hlasovat. Já zase přivolám kolegy z předsálí a budeme hlasovat podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších

předpisů, a zákonné opatření Senátu č. 341/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 55/2012 Sb., který se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 300/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 300/6."

Je zde žádost o odhlášení. Prosím o novou registraci.

Budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 84. Přihlášeno je 178, pro 93, proti 58. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali. Děkuji paní ministryni i panu senátorovi. Končím bod 142.

Mám tady ještě omluvu pana poslance Josefa Novotného z dnešního jednání, a to od 18 hodin. Mám zde omluvu, to je to samé, akorát dvakrát, takže pouze pan poslanec Novotný.

Budeme pokračovat bodem 143. Pan poslanec Borka se hlásí? Není tomu tak. (V sále je velký hluk a neklid.) Pan poslanec Horáček s faktickou, není ale rozprava, takže faktickou nemohu připustit.

Je to bod

143.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 339/7/ - vrácený Senátem

Senát nám vrátil návrh zákona se svými pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako tisk 339/8. Pan senátor Martínek zůstává.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu vyjádřil pan ministr životního prostředí Brabec. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Ještě jednou dobré odpoledne, dámy a pánové.

Byl bych velmi rád, kdybych se mohl vyjádřit k tomuto návrhu tak pozitivně z pohledu předkladatele, jako tomu bylo v případě EIA. Ale bohužel to udělat nemůžu. Vy si pamatujete, že při projednávání této novely, troufám si říct, že velmi zásadní novely, která už je projednávána několik let v této Sněmovně, ve výborech a potom na plénu, Ministerstvo životního prostředí jako předkladatel nemohlo vyslovit

souhlas s návrhy, které podstatným způsobem rozšiřovaly případy, kdy není třeba souhlasu orgánů ochrany zemědělského půdního fondu, popřípadě kdy se neplatí odvody za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu. Oproti verzi, která přišla z Ministerstva životního prostředí a která byla kompromisem jednotlivých resortů již v rámci jednání ve Sněmovně, došlo k přijetí několika pozměňovacích návrhů, které tyto výjimky rozšiřovaly. Nicméně to byly věci, kde došlo k určitému kompromisu a které nakonec předkladatel uznal jako akceptovatelné.

Oproti tomu verze, která dneska přichází ze Senátu, se bohužel již přímo dotýká ochrany zemědělského půdního fondu, a to v negativním smyslu. Ochranu zemědělské půdy výrazně oslabuje tam – například v bodu 15 § 9 odst. 2 písm. a) je to požadavek rozšíření případů, kdy nemá být záměr posuzován z hlediska dopadů na zemědělský půdní fond, a tento požadavek se totiž netýká jen platby odvodů, ale rezignuje zcela na ochranu zemědělské půdy obecně, neboť zábor pro tyto stavby by nepodléhal posouzení podle tohoto zákona vůbec. Podobně to je například v § 9 písm. a) bodu 17 a v několika dalších bodech.

Musím říct, že při jednání v Senátu, ať už ve výborech, tak i potom na plénu Senátu, jsme se jako předkladatel snažili upozorňovat na to, že jsou tam některé pozměňovací návrhy, které by pro nás byly akceptovatelné. Například požadavek na to, aby se pozemní obecní komunikace dostaly na stejnou úroveň jako komunikace státní z pohledu dopadu na tento zákon. Ale jsou tam věci, které podle našeho názoru naprosto zásadně zvyšují rozsah výjimek, a tedy snižují ochranu zemědělského půdního fondu. Bohužel se nám nepodařilo přesvědčit většinu v Senátu, že tyto argumenty jsou platné, a proto opravdu musím konstatovat, byť nerad, že pokud by došlo ke schválení verze zákona s těmito pozměňovacími návrhy ze Senátu, tak by byl významně poškozen smysl a cíl novely zákona, a to chránit zemědělský půdní fond, zemědělskou půdu, které, jak víme, a hovořil jsem o tom tady ve Sněmovně, ubývá přibližně 5 000 hektarů ročně. A koneckonců ochrana zemědělského půdního fondu samozřejmě je i součástí programového prohlášení vlády. To znamená, z těch šesti pozměňovacích návrhů bohužel projednávání nám neumožní vypreparovat ty. které by bylo možno přijmout a o kterých bychom se určitě byli ochotni bavit, ale jsou tam návrhy tak za hranu, že musím odmítnout kategoricky ten návrh jako celek, protože opravdu významným způsobem snižuje ochranu zemědělského půdního fondu. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se nejprve zpravodajů, paní poslankyně Pěnčíkové, pana poslance Kotta a pana poslance Kořenka, jestli si někdo z nich přeje vystoupit. Není tomu tak. Ještě se omlouvám – pan poslance Vozka? Také nemá zájem. Dobrá, v tom případě otevírám rozpravu a prosím pana senátora Martínka, aby v ní vystoupil jako první. S přednostním právem potom pan předseda Faltýnek.

Senátor Radko Martínek: Dobrý den ještě jednou, vážené kolegyně, kolegové. Bohužel musím říci, že také já musím říct, že tento návrh zákona je bohužel poněkud

složitější než ten první, který jsem tady obhajoval. A dovoluji si říct, že to je návrh zákona, který dost vážným způsobem, pokud bude přijat v poslanecké verzi nebo nebude přijat vůbec, dost vážným způsobem zasáhne města a obce České republiky.

Všichni se tady shodneme na tom, že je potřeba chránit zemědělskou půdu, a jistě si troufám říct, že většina v této Poslanecké sněmovně má tisíc příkladů toho, jak byla nesmyslně ztracena zemědělská půda. Bohužel musím konstatovat, že ve většině případů se to dělo se souhlasem těch, kteří mají půdu chránit. Protože bez souhlasu orgánů, které chrání zemědělský půdní fond, nelze v této republice udělat vůbec nic. Jedinou výjimkou snad, která je jakousi polehčující okolností, jsou ony slavné elektrárny, sluneční elektrárny, kde se jedná o dočasnou stavbu a kde ti, kteří zabírali mnohdy tu nejkvalitnější půdu, využili tohoto pravidla a vyhnuli se v podstatě stanovisku orgánů, které mají hlídat úbytek zemědělského půdního fondu.

Je mi velmi líto, že musím s panem ministrem nesouhlasit, ale bohužel musím sdělit, jakým způsobem probíhalo jednání o tomto zákoně v Senátu. Na výborech, které projednávaly tento návrh, tak bohužel na všechny návrhy znělo z ministerstva jenom jedno a jediné slovo a to je "ne". Je pravda, že sice pan ministr potom na plénu Sněmovny vyjádřil jakési přesvědčení, že by eventuálně s něčím souhlasil, ale jak všichni víte, zde v Poslanecké sněmovně, tak i v Senátu je ten předmět na diskusi, věcnou diskusi a argumentaci právě na výborech. A tam bohužel musím konstatovat, a je mi to velmi líto, že prostě k věcné diskusi o téhle záležitosti nedošlo.

Musím se velmi výrazně ohradit proti tomu, že by přijetím senátní verze došlo k jakékoliv změně a snížení ochrany zemědělského půdního fondu. Všichni, kdo se touhle problematikou zabýváte, tak víte, že klíčová pro to, jak se hospodaří s půdou, je územně plánovací dokumentace. V územně plánovací dokumentaci prostě má zcela jasně orgán, který chrání zemědělskou půdu – Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo zemědělství a v zásadě všechny státní orgány mají právo veta. Bez souhlasu těchto orgánů nemůže být do žádného územního plánu nikde včleněno nic, co by poškozovalo zemědělský půdní fond. A to je dle mého názoru a názoru i Senátu ta platforma, na které by měla probíhat diskuse o tom, jak využít zemědělskou půdu nebo jak umožnit obcím, městům a krajům eventuální ekonomický rozvoj.

Bohužel, jak říkám, musíme se tady na tom zákoně podívat také – on ten zákon nevzniká bez souvislostí. A já bych si dovolil vás, vážené kolegyně, kolegové, ještě upozornit na jednu věc. Tento zákon velmi úzce, přímo bytostně souvisí se zákonem o změně DPH, který se týká cen stavebních pozemků, a velmi výrazně souvisí samozřejmě s před chvílí přijatou EIA. Když dáme dohromady všechny tyto návrhy zákonů, tak bohužel ony se projednávají zde jako každý zvlášť. Ale v tom konci, na toho koncového uživatele to dopadne jako jeden celek. A jestliže tady došlo při zákoně o DPH reálně k zdražení zemědělské půdy, resp. stavebních pozemků o DPH, a znovu upozorňuji, že neplatí to, co tady bylo řečeno a co bylo řečeno i v Senátu, že to je zákon proti developerům, ale developeři zpravidla jsou plátci DPH, takže jestliže DPH jim bude nařízeno, tak oni si to zase odečtou. Ale to DPH dopadne zcela jednoznačně na konečné uživatele, tzn. stavitele rodinných domků, stavitele bytů, ale bohužel také na města a obce, které nejsou plátci DPH.

Pokud se týká tohoto návrhu zákona, tak si vám dovolím jenom stručně popsat jednotlivé paragrafy, které obsahuje tohle usnesení.

Takže k bodu 1. Předpokládám, že pan ministr, když hovořil o § 15, hovořil o bodu 1 návrhu zákona. Nicméně já bych si zase dovolil připomenout, že doposud nebylo pravidlem, aby tzv. stavby nicotného významu, tzn. stavby do 25 metrů čtverečních, byly podřízeny výkupu, tzn. platby za náhradu zemědělského půdního fondu. Prakticky to bude znamenat, když kdokoli z vás na své vlastní zahradě bude stavět jakoukoli stavbu tohoto malého rozsahu, jako je např. garáž, altán, zahradní chatka atd., tak po nabytí účinnosti tohoto zákona se budou hodně divit, protože v tom okamžiku budou platit za zábor zemědělského půdního fondu. Stejně tak se všechny ty návrhy týkají pouze staveb, které jsou ve veřejném zájmu. Nikoliv v žádném zájmu nějakých developerů nebo něčeho podobného. Takže to je bod 1 sněmovního usnesení

Pokud se týká bodu 2, tam Senát jenom upřesnil znění zákona v tom slova smyslu, aby to bylo v souladu se stavebním zákonem. A zase se to týká konkrétní věci, stanovení veřejného zájmu. Když si pročtu dikci zákona, tak jak nám byl předložen, tak veřejný zájem může být uplatněn jenom tehdy, jestliže stavby jsou v rámci územně plánovací dokumentace, ať už územních plánů, nebo zásad územního rozvoje. Jenom si dovoluji připomenout, že některé věci ale nejsou v zásadách územního rozvoje uvedeny. To znamená, tam ten spor o to, jestli je to ve veřejném zájmu, nebo není, je namístě, a týká se to např. takových věcí, jako je vedení nižší než 110 kW. Protože ty prostě jsou zavedeny jenom v územním plánu, ale v zásadách územního rozvoje vůbec nejsou. A v tomto případě se to týká jenom stanoviska, jestli je to ve veřejném zájmu, nebo ne.

Pokud nebude přijat návrh Senátu v bodě 3, ten myslím, že je v zásadě svým způsobem nejhorší, protože znění Poslanecké sněmovny vlastně schválilo, že pokud se týká staveb státu, to znamená silnic I. třídy, rychlostních komunikací a dálnic, tak se za zábor zemědělského půdního fondu neplatí, nicméně u krajů a obcí tomu bude naopak. A bohužel nemůže v této chvíli platit ani argument ministerstva, se kterým tedy přišlo u nás do Senátu na jednání, že vlastně se tím brání jenom tomu, že se přelévají peníze z jedné do druhé kapsy. Bohužel fakt je takový, že část finančních prostředků jde do rozpočtu obcí, takže pokud bude tento zákon v tomto znění schválen, bohužel musím konstatovat, že zatímco stát nebude obcím platit nic, tak obce budou platit státu za výstavbu místních komunikací a silnic II. a III. třídy. Argument tady určitě je, že se žádné nové silnice nestaví, což ovšem není pravda a celá řada například obchvatů menších měst nebo obcí se odehrává na silnicích II.a III. třídy, a já vám garantuji, že pokud toto znění bude přijato tak, jak je, tak se tyto silnice prostě nepostaví. A pokud se týká obcí, tak v obcích neplatí, že se nestaví nové silnice. Naopak! U veškeré bytové výstavby musíte postavit příslušné komunikace, místní komunikace a všechny místní komunikace se tímto způsobem velmi výrazně prodraží.

Bod číslo 4 řeší problém veřejně prospěšných staveb na zastavitelné ploše, to znamená tam, kde už byl dán souhlas od orgánů chránících zemědělský půdní fond.

Jedná se například o sportovní zařízení nebo dětská hřiště. A zase si dovolím upozornit, že pokud bude schválena verze Poslanecké sněmovny, tak v mnoha případech to bude znamenat, že platby za vynětí ze zemědělského půdního fondu budou dražší než hodnota celé té stavby.

Bod 5 je bod, o kterém jsem snad slyšel, že by byl konsensus, a netýká se to ničeho jiného, než tam, kde proběhly... Pardon, u bodu 5 se to týká průmyslových zón. Tam jste schválili, nebo Poslanecká sněmovna schválila, že průmyslové zóny, které jsou v podstatě vystavěny do roku 2014 nebo jsou v územním plánu do roku 2014, z nich se odvody neplatí, ale potom ano. Já si myslím, že to je poněkud divné, jestliže zóny, které by se měly do budoucna stavět, by měly být v jiném postavení než zóny, které byly v současné době postaveny, navíc když orgány, které mají na starosti zemědělský půdní fond, už si budou jisty, a je zřejmé, pokud zákon bude takto přijat, tak jim bude zřejmé, že právě při schvalování změn územního plánu musí rozhodnout, jestli ta plocha je využitelná, nebo není. Bohužel musím zdůraznit, že se to netýká velkých zón, které jsou opatřeny tím, že jsou zaneseny v podstatě v plánech Ministerstva průmyslu, a já to považuji za naprosto správné, ale na druhé straně se to bohužel týká malých zón u jednotlivých obcí a měst, které prostě jsou místního významu, a znovu říkám, jsou to zóny, které mají souhlas se zastavěním od orgánů, které mají zemědělský půdní fond bránit.

A poslední, to je to, co jsem předběhl, tak to už řeší jenom problém tam, kde probíhají v současné době územní změny, ale nejsou dokončeny, tak aby ceník se řídil podle nového zákona tak, jak bude přijat.

Vážené kolegyně, kolegové, já se omlouvám, že jsem vás dlouho zdržoval, nicméně já tento návrh opravdu považuji za zvláště významný a jeho dopad pro rozvoj měst a obcí je zásadní, a proto jsem si dovolil vás zdržet tak dlouho, jak jsem vás zdržel.

Na závěr chci znovu zdůraznit dvě věci. Bez souhlasu orgánů, které pečují o zachování zemědělského půdního fondu, nelze podle senátního znění udělat nic. To znamená, že tyto orgány nejsou vyloučeny z celého tohoto jednání.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Já děkuji panu senátorovi. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, prosím o pochopení. Chci vás požádat – po ukončení rozpravy před hlasováním – o 15 minut na poradu poslaneckého klubu TOP 09 a prosím členy klubu, aby se ihned po skončení rozpravy shromáždili v prostorách klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane předsedo, prosím, myslíte ihned, nebo po skončení rozpravy? (Po skončení rozpravy až vyhlásíte přestávku.) Ano, provedu, pane předsedo.

Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ANO Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane místopředsedo. Já se pokusím být velmi stručný a jenom bych krátce reagoval na informace, které tady zazněly zejména z úst pana senátora Martínka.

Určitě má pravdu v tom, že tento zákon má širší souvislosti a souvisí s celou řadou a váže na celou řadu dalších zákonů, a zejména bych podtrhl tu větu, kterou řekl úplně na závěr, že z jeho pohledu, nebo z pohledu změn, které byly přijaty v Senátu, se jedná o snahu o zajištění rozvoje měst a obcí. To je pravda, v tom prostřednictvím pana předsedajícího, pane senátore, určitě spolu budeme souhlasit.

Nicméně já bych se vrátil krátce do historie, proč vlastně vznikla novela tohoto zákona a jak se těžko hledal kompromis, protože předpokládám, že většina z nás ví, že jeden centimetr ornice se tvoří sto let. Tuto informaci asi většina z nás má. Na druhé straně stávající vládní koalice má ve svém vládním prohlášení a v programu vlády snahu o podporu nových pracovních míst. Čili jsme poměrně těžce hledali kompromis mezi jednotlivými resorty a zájmy jednotlivých resortů, ať již to bylo Ministerstvo zemědělství, které má také v koaliční smlouvě větu, že budeme chránit zemědělský půdní fond, a Ministerstvem průmyslu obchodu, CzechInvestem, Ministerstvem pro místní rozvoj a dalšími dotčenými orgány, které zase měly zájem uvolnit vynětí ze zemědělského půdního fondu, abychom podpořili výstavbu investičních celků samozřejmě v průmyslových zónách obcí a vytvořili nová pracovní místa. Čili kompromis se hledal velmi těžko a věci, které se v Senátu podařilo do té novely propracovat, tak my jsme o nich diskutovali v rámci Poslanecké sněmovny. Diskutovali jsme o nich na zemědělském výboru, na hospodářském výboru, na další výborech, kde se tato novela projednávala. Za sebe nebo za zemědělský výbor můžu říct, že sněmovní verze byla určitým kompromisem, který zohledňoval ochranu zemědělského půdního fondu a současně možnost tvorby nových pracovních míst, a já sám jsem tady vlastně uváděl dva případy, proč vlastně jsem byl jedním z iniciátorů této novely, a na tom jsme se tehdy shodli i s opozicí, že je potřeba napravit určitou chybu, která se stala v minulosti právě díky rozvoji fotovoltaiky, kdy minulá vláda, nebo předminulá vláda reagovala na zastavování orné půdy fotovoltaickými elektrárnami právě tímto zákonem, kdy se výrazně zvýšily poplatky za vynětí orné půdy, a bylo to právě díky zejména fotovoltaickým elektrárnám.

Takže já jenom závěrem bych chtěl konstatovat, že debata u nás v klubu a samozřejmě i v koalici nebyla jednoduchá, nicméně preferovali bychom, abychom se přiklonili ke sněmovní verzi a potom vedli rychlou debatu o možnosti doplnit následnou úpravou zákona věci, které v Senátu padly a jsou smysluplné, a určitě si myslím, že jsme schopni i se Senátem najít společnou řeč, jak to opravit tak, aby zákon byl potom ideální.

Takže tolik jenom velmi stručně z mé strany za náš poslanecký klub po dnešním jednání, kdy jsme tuto věc velmi intenzivně diskutovali. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Faltýnkovi. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážené dámy a vážení pánové, já bych chtěl říct, že tento návrh senátního zákona vyvolal poměrně velký odpor zejména odborné veřejnosti. Dostali jsme celou řadu dopisů a e-mailů právě od zástupců odborné společnosti a odborné veřejnosti, kteří se vyslovují proti přijetí právě této senátní verze.

Já nevím, jestli většina – podle mě asi většina z vás se neměla úplně možnost seznámit s těmi výstupy z odborné veřejnosti vzhledem k tomu, že jsme neměli možnost logicky tento senátní návrh projednat ve výborech, kde by pro to byl i prostor. Proto mi dovolte, abych vás jako předseda podvýboru ochrana krajiny a přírody seznámil s obsahem těch nejzávažnějších informací, které právě v dopisech od odborníků byly uvedeny.

Já bych jako první zmínil dopis České pedologické společnosti, tedy prof. dr. Bořivoje Šarapatky, který jste jistě dostali a s kterým jste se seznámili, a tady bych citoval, kde prof. Šarapatka píše, že společnost znepokojily výjimky, které jsou v usneseních výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu Senátu a návazně pak v usnesení Senátu ze dne 14. ledna. Jedná se o pozměňovací návrhy, a to zmiňoval tady pan ministr životního prostředí, zejména v bodu 15 § 9. Tam dochází k těm nejzávažnějším změnám, které se týkají zejména výjimek a změkčení podmínek souvisejících se zábory půdy a stanovením poplatků za toto odnětí. Musím říci, že Česká pedologická společnost se vyslovila zásadně proti přijetí senátního pozměňovacího návrhu.

Stejně tak se vyslovila proti Komise pro životní prostředí Akademie věd České republiky, a to ústy jejího předsedy dr. Radima Šráma. Já si tady dovolím citovat doslova některé pasáže tohoto dopisu, protože si myslím, že jsou velice závažné, a myslím si, že by tady skutečně na tomto plénu měly zaznít. Tedy cituji:

Vláda České republiky se ve svém programovém prohlášení zavázala k posílení ochrany orné půdy a půdního fondu. Předložila však novelu zákona, která snižuje poplatky za zábor půdy, ty přitom představují jedinečný, jedině skutečně účinný ekonomický nástroj na ochranu půdy. Stávající výše poplatků za zábor půdy nestačí na motivaci developerů k vyššímu využití starých průmyslových areálů, tzv. brownfields, či méně atraktivního nezastavěného území. V ekologicky citlivých územích se již poplatek nemá násobit všemi koeficienty ekologických vah, ale pouze jedním nejvyšším koeficientem. Poslanecká sněmovna výjimku rozšířila a Senát prosadil další dramatický nárůst výjimek. Nižší poplatky za zábor půdy se mají platit pro veškeré dálnice i silnice, včetně souvisejících dopravních staveb, nebo státem

podporované průmyslové stavby či výrobní haly a sklady zařazené do územního plánu obce či kraje kdykoliv v minulosti i v budoucnosti.

Dále členové Komise pro životní prostředí Akademie věd ČR konstatovali, že kvůli neustále klesající kvalitě půdy není česká krajina schopna absorbovat nadměrné dešťové srážky. Půda zbavená organické hmoty nemůže vázat vodu, která by mohla být k dispozici pro plodiny v suchých obdobích. Každoroční ztráty na přírodním kapitálu zemědělské půdy a zemědělské produkci dosahují desítek miliard korun. Přestože novela zákona o ochraně zemědělského půdního fondu navrhuje řadu pozitivních opatření, např. rozšíření kompetencí České inspekce životního prostředí v oblasti ochrany kvality zemědělské půdy, senátní výjimky ruší smysl zákonné ochrany půdy a povedou k rozsáhlému nárůstu ničení kvalitní zemědělské půdy u nás a k možnému budoucímu nedostatku potravin. Jsme přesvědčeni, že s pozměňovacími návrhy Senátu by měl být vysloven nesouhlas, protože neodpovídají svému účelu, to je ochraně půdy.

Tolik citace z dopisu Komise pro životní prostředí Akademie věd ČR.

Poslední dopis, který bych chtěl tady zmínit, je víceméně podporou tohoto stanoviska komise Akademie věd a je to vyjádření České společnosti pro ekologii krajiny, která se vyjádřila podpůrně ke stanovisku Akademie věd.

Dámy a pánové, věřím, že tyto odborné argumenty, které by samozřejmě spíše měly zaznívat ve výborech, a z logiky věci jsem je tedy zmínil dnes ve Sněmovně, na plénu Sněmovny, tyto odborné argumenty vás přesvědčí k tomu, že senátní verzi zákona o zemědělském půdním fondu nepodpoříte. Chci říci, že tak učiní i klub TOP 09 a Starostové, a to i přesto, že v senátním návrhu jsou i některé body, které by samozřejmě stály za to, aby byly dále diskutovány. Je to např. vyjmutí pozemků pro rodinné domy ze zemědělského půdního fondu. Ale to jsou samozřejmě věci možná pro další diskusi. Chtěl bych vás tedy vyzvat, abyste senátní verzi zákona nepodpořili, stejně jak to učiní i klub TOP 09.

Děkují za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Kučerovi. Nyní s přednostním právem pan ministr zemědělství Marian Jurečka. Paní kolegyně Pěnčíková bude muset ještě chvilku posečkat. Děkuji za pochopení, paní kolegyně. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, milé dámy, vážení pánové. Já budu velice stručný. Když se tato novela začala tvořit a Ministerstvo životního prostředí ji připravilo a dalo do meziresortního připomínkového řízení, tak jsme vedli opravdu docela dlouhou debatu o tom, kde najít tu hranu mezi tím stále ještě chránit zemědělský půdní fond, kvalitní ornou půdu v České republice, a jak vyjít vstříc zájmu těch, kteří chtějí vytvářet nová pracovní místa v České republice. Předložený dokument, který nakonec Ministerstvo životního prostředí vypořádalo, vláda jej projednala a Poslanecká sněmovna

schválila, je myslím kompromis toho možného, kdy ještě můžeme hovořit o tom, že vůbec ta novela je a může nést název novela o ochraně zemědělského půdního fondu, tak jak ten zákon zní. Cokoliv dalšího, co Senát teď připravil, a připravil tady poměrně velký rozsah výjimek, si myslím, že už jde opravdu nad rámec toho, co jsem před chvílí řekl.

Mě trošičku překvapuje v diskusi jedna věc a sám sebe se ptám, kde v meziresortním připomínkovém řízení byl hlas obcí a krajů, když tento materiál dostaly. Proč se tehdy neozvaly a neřekly: máme tady nějaké argumenty, proč některé věci upravit. Proč se to řešilo až na půdě Senátu? A v tento okamžik říkám, že jednoznačně já jako ministr zemědělství stojím za tím, abychom schválili původní návrh, který byl Sněmovnou projednán, a pokud jsou tady některé odůvodněné, ještě další výjimečné případy, tak o nich veďme diskusi a případně se k nim vraťme. V tento okamžik opravdu nevidím důvod, abychom přijímali ten navržený materiál, který nám přišel ze Senátu, v takovém rozsahu, jak je nám předkládán.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kaňkovský. Ne, nemá zájem. Tak tedy pan senátor, prosím. Po něm s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Radko Martínek: Děkuji. Vaším prostřednictvím bych panu ministrovi řekl jednu věc. Pozměňovací návrhy, které jsou tady předkládány Senátem, jsou vesměs na návrhy, které předložil právě Svaz měst a obcí a Asociace krajů, a předkládal ho v celém tom průběhu připomínkového řízení, stejně tak, jak tady někdo zmínil, že už se to probíralo zde v Poslanecké sněmovně. Takže problém je v tom, že na to nikdo nereagoval.

Je mi líto, že zas musím zdržovat, ale opravdu je potřeba říci, co je v tom bodu 15 § 9, který je takovým zásahem do ochrany zemědělského půdního fondu. Tento bod obsahuje následující tři body:

Za prvé – na pozemcích uvedených ve schválené územně plánovací dokumentaci, to znamená na pozemcích, s kterými vyslovil souhlas orgán chránící zemědělský fond a které jsou určeny pro výstavbu objektů, zařízení občanské vybavenosti nebo objektů a zařízení zdravotnických, kulturních, osvětových a církevních. Bod 1.

Bod 2 – na výstavbu garáží, zahradnické chaty, rekreační chaty, drobné chaty s výměrou do 25 m2, stavby s doplňkovou funkcí ve stavbě hlavní, stavby vinného sklepa v zastavitelné ploše, je-li ve vlastnictví fyzické osoby, to znamená, ten pozemek musí být ve vlastnictví fyzické osoby, a jehož odnětí má se uskutečnit jenom v zájmu osoby, která to vlastní. – To je to, co jsem vám tady říkal. To jsou zahrady, pole a další věci, které ti lidé reálně vlastní. A stavby do 25 m2, pane ministře, doteď nebyly předmětem náhrady zemědělského půdního fondu, to je novinka.

A za třetí jsou to stavby pro bydlení v zastavitelné ploše, zase v ploše, která je schválena orgány, které brání zemědělskou půdu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu senátorovi. Nyní s přednostním právem pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Něco už řekl pan senátor. V našem klubu jsme od začátku projednávání tohoto tisku měli k dispozici stanoviska Svazu měst a obcí. To, že je vláda ignorovala, je jiná věc. Tak jim nevyčítejte, kde byli. Od samého počátku chtěli to samé, co se povedlo prosadit až v Senátu. My jsme tady o tom mluvili i v Poslanecké sněmovně. Není pravda, že někdo něco zaspal. Je pravda, že vláda jejich připomínky odmítla, resp. ministerstvo, nevím, jestli to bylo až na vládě, jestli to bylo vypořádáno. Vidíme, jak se vypořádávají zásadní připomínky obcí. Zásadní připomínka obcí – nesouhlas, a pak máme – jsou vypořádány všechny připomínky. Takhle to přece funguje.

Před třemi měsíci byly volby. Řekl bych, že takřka všechny poslanecké kluby, které zasedají v této Sněmovně, mají kolegy na radnicích, a vy jim nechcete umožnit, aby mohly plnit svůj územní plán. Vláda zatvrzele trvá na svém, místo aby vzala trošku zpátečku a řekla: Ten návrh Senátu je rozumný. Chceme podpořit rozumný rozvoj obcí. Bavíme se o – všechny obchvaty opravdu nejsou na pozemcích státu. Jižní obchvat Opavy staví kraj. Je to komunikace II. třídy.

Vy tady ekonomickými nástroji brzdíte rozvoj obcí a současně říkáte to, co tady říkáte velmi často: My sice víme, že to není úplně dobře, ale slibuji, do roka a do dne nebo do měsíce a do dne přinesu další novelu. Dneska to můžeme vyřešit. Nemusíme psát další novelu. Jenom trošku poslouchejte kolegy v obcích. Stát není chytřejší, než 6 245 starostů a 14 hejtmanů. Prostě není.

Tvorba územního plánu je velmi komplikovaná, a než se dojde nějakého výsledku, je to velmi komplikovaný proces, do kterého zasahují orgány výkonu státní správy. Každý z nás, který kdy nesl na zastupitelstvo územní plán nebo změnu územního plánu od zadání konceptu a schválení, ví, jak je to komplikované. A vy vlastně říkáte: Nebudete tam stavět. Stát možná, my to potřebujeme, my jo, my ty jedničky a dálnice, to si uděláme, ale vaše zájmy nás vůbec nezajímají.

Ale nežijte v tom velkoměstě. Podívejte se, že obchvaty jsou i na druhých, třetích třídách. Nebo i na místních komunikacích. Představte si, že jsou i města a obce, které si staví komunikace na svých pozemcích. A budou platit. Ani ne sobě, že jo. To je ten problém, který je klíčový, a vy vlastně říkáte zastupitelům a starostům: Vaše problémy nás nezajímají. Zaplaťte pořádně. My jsme ti správní ochránci. U státu ne, to my chceme, ale u vás, na to my kašleme.

Proto my budeme hlasovat pro senátní verzi, protože je prostě lepší a vychází vstříc samosprávám. A já, který v samosprávě působil roky, mám respekt ke všem, kterým se povedlo schválit územní plán, a lituji ty, kterým soudy ničí buď už zásady

územního rozvoje, nebo jednotlivé územní plány, protože tím trpí celé území, a tím pádem trpí občané toho území. To je třeba si říct.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nyní s přednostním právem pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: A mně se chce něco říct. A já to řeknu. Prostě není to pravda. Pro pana kolegu Stanjuru. Vy jste nám u toho nesvítil. My jsme při tom vyjednávání byli v rámci meziresortu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, mým prostřednictvím. Děkuji.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Jak jsem se toho mohl dopustit! Samozřejmě vaším prostřednictvím, pane kolego.

My jsme skutečně, vaším prostřednictvím, pane kolego Stanjuro, vyjednávali v meziresortu. Vaším prostřednictvím. (Ukazuje na předsedajícího.) My jsme vyjednávali v rámci meziresortu tyto připomínky Svazu měst a obcí a ten kompromis, který se tam objevil v poslanecké verzi, právě to, že pozemky do 5 000 metrů v proluce, je kompromis, který tenkrát byl v meziresortu dosažen se Svazem měst a obcí. A to, co se tam objevilo ze Senátu, znamená, že opět je pro jakékoli bydlení v zastavitelné ploše kdekoli, to znamená, taková ta strašná sídelní kaše, že se dovolí jakákoli výstavba, je opět takhle volně možná a přístupná, a je z tohoto případu vyňata. A to isou přesně ty věci, kterým isme chtěli zabránit a kde ta dohoda opravdu. pane kolego, vaším prostřednictvím, pane předsedající, pro pana Stanjuru, tam byla. To znamená, není to tak, že jsme arogantně setřeli všechny připomínky, že nás nezajímají. Zajímaly nás a tenkrát jsme dospěli k té dohodě. Bohužel teď se to opět objevilo v tomto naprosto bezbřehém rozsahu, to znamená, že je vlastně vyňato z posuzování dopadu na zemědělský půdní fond úplně cokoli, které se týká bydlení, a to si myslíme, že je za hranou a že už opravdu ani náhodou nesouvisí s ochranou zemědělského půdního fondu, protože my chceme vymístit stavby mimo zemědělský půdní fond. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Za prvé bych chtěl požádat pana ministra, aby se mnou nemluvil jako s kamarádem z hospody. To si opravdu nechte, pane ministře. Vy jste ve vládě. Já samozřejmě vím, že jsem vám k tomu takzvaně nesvítil. Ale co jste vlastně řekl? Já, ministr životního prostředí, budu rozhodovat o tom, jestli se v obci na druhém konci republiky postaví nějaká, jak jste říkal, na těch pozemcích ta hrůza. To znamená, vy si myslíte, že jste chytřejší než zastupitelstva těch obcí. Vy jste ten

nejosvícenější po celé republice říkat, jestli je to vhodná zástavba, nebo ne. Jestli ty domečky jsou hezké, nebo ne. A jak chcete zabránit té výstavbě, pane ministře? Zkuste mi odpovědět. Jak chcete zabránit té výstavbě ve schválené územně plánovací dokumentaci. Jak jí chcete zabránit? Vy chcete jenom peníze, nic jiného!

Já jsem neřekl, že jste arogantní, to protestujete proti něčemu, co jsem neřekl. Já jsem řekl, že zatvrzele trváte na svém. O aroganci jsem vůbec nemluvil, to jste si sám vymyslel, abyste měl jak protestovat, nebo proti čemu. Ale proč si myslíte, že jste chytřejší než ta zastupitelstva? Kolik vy osobně jste navrhl a prosadil územních plánů? Myslím si, že ani jeden. Já vám to nevyčítám. Ale proč si myslíte, že stát je chytřejší než samospráva? To není důvod.

Bezbřehé povolení. Získat stavební povolení i v rámci územně plánovací komise není žádné bezbřehé. Je to velmi komplikované. Zkuste si to někdy. Možná to za vás vyřizuje někdo jiný a připadá vám to jednoduché. Je velmi složité dostat stavební povolení na obyčejnou garáž. Zkuste si to někdy, jak dlouho to trvá a kolik měsíců. Většinou získání povolení trvá déle než samotná stavba. Tak jaké bezbřehé povolování staveb?

Když je to určeno k zástavbě a k bydlení v územním plánu, tak říká ministr životního prostředí: takovou hrůzu my nedovolíme. Já tomu opravdu nerozumím. Nazval jste to asi přesně, když jste říkal, že to tak není, ale podle vašeho vystoupení bych řekl, že to tak, bohužel, je.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Nyní konečně řádně přihlášená paní poslankyně Pěnčíková, po ní pan poslanec Bendl. Pardon. Faktickou poznámku, pane poslanče? Aha, to jste neřekl. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Omlouvám se paní kolegyni, ale já jsem se opravdu hlásil jenom v rychlé reakci na to, co říkal pan ministr. Mě, pane ministře, klidně můžete oslovovat téměř napřímo, protože my jsme spolu do té hospody chodili a dokonce jsme kdysi dělali na územním plánu města Kladna.

Ale v okamžiku, kdy něco máte v územním plánu, žádný orgán ochrany Zemědělského půdního fondu, když už je to v územním plánu, nezakáže nikomu něco stavět. On jenom vybere ty penízky. To je to, co chcete od lidí, kteří budou, pane nepřítomný ministře zemědělství, projednáváme jenom zákon o Zemědělském půdním fondu, tak co jsem překvapen, že tady pan ministr zemědělství zase není.

Ale všichni ti, kteří si budou chtít dostavět garáž, stejně jako vy, pane ministře, když jste chtěli prosadit jenom blbý billboard někde, tak bylo potřeba někde udělat nějakou zástavbu, tak budete muset zaplatit ze ZPF ve vymezeném území pro zástavbu. Vy to nezakážete. Vy jenom pro stát chcete od lidí další peníze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi, nyní řádně přihlášená – omlouvám se, pan poslanec Jaroslav Borka s faktickou poznámkou. Ne, dobře. Konečně paní poslankyně Pěnčíková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den. Konečně děkuji za slovo. Já to odvrátím zase trošku na druhou stranu. Budu stručná, protože spousta věcí tady už zazněla, takže to nebudu znovu rozebírat.

Každopádně v prvé řadě bych chtěla říct, že když jsem četla stenozáznam z projednávání tohoto zákona v Senátu, měla jsem pocit, že Edgar Alan Poe nám vstal z mrtvých, aby napsal další povídku. Argumentace některých senátorů ve mně vzbudila opravdu podobné pocity, jako když jsem četla jeho Jámu a kyvadlo.

Návrh Senátu nemá s ochranou půdy vůbec, ale vůbec nic společného. Jak už tady zmínil kolega Faltýnek, jeden centimetr ornice nám vzniká více než sto let. A to nikdo z nás tady neurychlí, dámy a pánové. Takže opravdu nejsme v pozici, abychom mohli rozdávat. Už jsem uvažovala nad tím, že by možná bylo lepší ten zákon ze zákona na ochranu zemědělského půdního fondu přejmenovat na zákon na podporu developerských projektů. My jako klub bychom to nepodpořili, ale alespoň bychom v tom měli jasno.

Vyjela jsem si sjetinu hlasování třetího čtení tohoto zákona z 12. prosince loňského roku tady ve Sněmovně a hlasů pro naši verzi bylo 135 ze 166 přítomných poslanců a poslankyň.

Chtěla bych jen upozornit, že Senát nám tam v podstatě nevložil nic nového. Ty návrhy jsme tady měli, s těmi jsme se vypořádali a zákon jsme schválili tak, jak jsme ho schválili. Možná někteří z vás zjistí, že vlastně tenkrát nevěděli, o čem hlasují, což už tady známe. Ale já apeluji na váš zdravý rozum a na vaši zodpovědnost. Zamyslete se nad tím a nehlasujte pro Senát.

A už jen na závěr. Bylo tady dneska několikrát zmíněno programové prohlášení vlády a pro resort Ministerstva zemědělství je tam napsáno: Vláda posílí ochranu kvalitní orné půdy a půdního fondu. Takže ukažte, že jste to mysleli vážně.

Děkuji. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Pěnčíkové. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo – tentokrát řádné přihlášky.

Vrátím se k tomu začátku, který tady dílem nakousl pan předseda Faltýnek. Ano, ten zákon, který měníme, byl jednou ze záchranných brzd předešlé vlády, která chtěla zabránit tomu, aby tzv. dočasné stavby ve formě fotovoltaických elektráren místo ječmene vyrůstaly na polích. A my dneska říkáme, že tuhle normu chceme změnit a je to v pořádku.

Zároveň se bavíme o jednotlivých detailech toho, jak ten zemědělský půdní fond funguje či nefunguje. Já bych prosil jako člověk, který byl pár let placený profesionál za práci právě na územních plánech, chtěl tady zdůraznit to, co možná tady ještě někteří pořád nechápou, že při vzniku územního plánu se všechny významné orgány státní správy, orgán ochrany zemědělského půdního fondu, Ministerstvo životního prostředí, krajský úřad, všechny další instituce, které kolikrát ani nevymyslíte, jejich názvy, kolik státních organizací vůbec se k čemu vyjadřuje, protože se zjistí, že tam měly nějaký kabel nebo něco podobného, který vede tou či onou vesnicí, a úplně zíráte, kdo všechno se musí vyjadřovat k územnímu plánu – ale dobrá, budiž. Prostě ten územní plán – na miskách vah se zvažuje to, co chtějí místní občané. Třeba by si chtěli rozšířit zahradu proto, aby si jejich děti mohly někde na jejich parcele postavit rodinný dům. To je legitimní požadavek, protože prostě města a obce se rozrůstají a my jim to, doufám, přejeme, nebo aspoň si to myslím.

Ale samozřejmě existuje mnoho regulativů. Takže ten, kdo byl někdy účasten projednávání procesu územního plánu, který trvá měsíce, někdy bohužel i roky, zvlášť u těch větších územních celků, takže tam se zkrátka na miskách vah zvažuje, co ještě je možné dovolit, co nikoliv. Tam ten stát má významně mnoho kompetencí k tomu, aby řekl: Tady chráním zemědělský půdní fond. Tady už žádný rozvoj obce nepřipadá do úvahy. A tady nepostavíte už ani tu garáž, které tady pan ministr životního prostředí chce bránit, protože říká, že tomu bude bránit tím, že lidé zaplatí víc peněz za vynětí. Takže bohatým to vadit nebude a chudé chcete pravděpodobně mlátit čepicí tímhle způsobem. Nevím, jestli to je tedy dobrá cesta, ale budiž.

Já tím chci jenom říct, že to, co opravdu chrání zemědělský půdní fond do budoucna a brání tomu, aby nevznikaly takové ty pseudoprůmyslové zóny, a to je v pořádku, tak je to územní plán. Všechno ostatní nebo to, o čem my se tady bavíme v zákoně o ochraně zemědělského půdního fondu, takhle by se to vůbec jmenovat nemělo. To je zákon o poplatcích za vynětí ze zemědělského půdního fondu. A tam je vidět samozřejmě, kdo koho preferuje, kdo jakou chce dělat politiku, od koho chci peníze a od koho je případně nechci. Na jednu stranu vláda říká: "Žádné zvyšování daní." Speciálně hnutí ANO říká: "Žádné zvyšování daní, ale za přístavbu garáže, milej zlatej, to si teda připlať." To je takové nenápadné, protože to nikdo za zvyšování daní moc nepovažuje. Ale já tím chráním zemědělský půdní fond. Houbeles! Já tím jenom říkám: "Ty si to tam postavit můžeš, ale zaplatíš víc prostě za tu garáž anebo za to rozšíření domu, protože holt je vás třeba víc a potřebujete si přistavět."

A stejně tak platí to, co říkal pan senátor Radko Martínek, když říkal, že to souvisí s těmi ostatními zákony o dépéháčku. Vy jste pomohli v zákoně o DPH naopak těm developerským firmám. On to tady řekl s takovým diplomatickým výrazem, nebo větami, aby neurazil vládní poslance a vládu jako takovou, ale v podstatě jako opoziční to řeknu tedy natvrdo: Prostě jste vyšli vstříc developerům, protože ti si to dépéháčko odečtou, kdežto ten soukromník nebo fyzická osoba, která si bude chtít postavit rodinný dům, tak to dépéháčko prostě zaplatí. Tak to jenom řekněte – my přejeme spíš těm developerům, a těm větším, a ještě jim naložíme tím, že tady si to nikdo nebude moct odečíst z nákladů. Tady to ta fyzická osoba zaplatí

panu ministrovi do jeho Státního fondu životního prostředí ty penízky, po kterých touží, aby je mohl rozdělovat. Takto je to pravda! Ano.

Pan ministr životního prostředí mi tady říká: To je do obcí! Proti jeho rozhodnutí a proti návrhu Ministerstva životního prostředí, protože na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj byli zásadně proti tomu, aby obcím bylo dáno víc peněz. Teď mi tady pan ministr životního prostředí říká: Ale dostanou obce. Ne, my jsme navrhovali jako občanští demokraté, aby z toho obce měly o něco víc, protože se to týká jejich rozvoje, a neměly deset procent, ale čtyřicet. Nakonec prošlo třicet procent z vynětí ze zemědělského půdního fondu do rozpočtu obcí. No zaplať pánbůh za to. To je určitě dobrá zpráva pro obce, protože budou muset investovat do věcí, o kterých tady také byla řeč.

Místní komunikace – každý z vás, kdo je z trošku malého města, nebo i z většího, protože místní komunikace v jednotlivých čtvrtích jsou katastrofální. A jedna z největších investic, která do budoucna města a obce čeká, jsou právě peníze do místní infrastruktury tohoto typu. Proto se tady hádáme o to, aby z vynětí ze zemědělského půdního fondu nemusely jít poplatky třeba na místní komunikace, protože já mám osobní zkušenost s tím, když se dělal chodník z Lán dolů směrem na Stochov, tak vynětí ze zemědělského půdního fondu stálo – ten chodník, aby lidi vůbec na autobus mohli chodit ne po silnici, ale po chodníku – stálo víc vynětí ze zemědělského půdního fondu než samotná realizace toho chodníku. A to chceme změnit, doufám, aspoň společně, nebo slovy pana předsedy Faltýnka, že zkrátka změna je nutná. Musíme vyjít praktickým věcem, které z praxe přicházejí, víc vstříc.

Proto chci poděkovat senátorům za to, že se – jak to říct slušně – že se pochlapili a vyslyšeli na rozdíl od ministra zemědělství, který v podstatě tady dneska přiznal, že žádné připomínky Svazu měst a obcí a krajů vůbec nevzal v potaz, nebo o nich možná ani vlastně nevěděl. My jsme se o nich vážně bavili na jednotlivých výborech. A to, co přinášejí senátoři, já myslím, že přináší praxe, nebo před senátory přináší praxe, a měli bychom jim vyjít vstříc. Jakkoliv s některými politicky jsem na úplně jiné straně barikády, v tomhle chci vyjádřit souhlas a plnou podporu senátnímu návrhu za to, s čím senátoři přicházejí mezi nás.

Možná poslední, ještě jednu věc jsem chtěl říct tady těm, kteří si myslí, že v České republice, jak chráníme – protože když řeknete zemědělský půdní fond, tak si každý představí to zorané pole, ty hroudy hlíny. Tak já tady chci jen připomenout těm, kteří to nevědí, že když nějaký zemědělec se rozhodne, že už nechce orat, zatravní nějaký pozemek a udělá z toho pouze louku, tak to mu stát dovolí, ale v případě, že se rozhodne, že louku, na které třeba před pěti roky oral, chce znovu rozorat a znovu tam zasít, tak mu stát řekne ne, ne, ne, v České republice je vysoká míra zornění, v žádném případě něco takového nepřipadá v úvahu. Tak jenom pro ty z vás, kteří tak bojují za zemědělský půdní fond, tak spíš bojujete za ty louky než za to zorané pole, protože ty Česká republika už brání zemědělcům více rozorat. Dokonce brání i to, s čím jsem chtěl přijít do Poslanecké sněmovny, aby si zemědělci alespoň mohli vyměnit – tam, kde mají dnes pole a někde jinde mají louku či trvalý

travní porost, odborně TTP, tak aby si aspoň 50 : 50 nebo 100 : 100 mohli ten prostor vyměnit. Ani to nejde.

Takže není potřeba se bít v prsa za to, že tento zákon je o ochraně zemědělského půdního fondu. Je o výběru peněz od lidí pro Ministerstvo životního prostředí a pro stát

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Bendlovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Václav Zemek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Pokusím se být stručný a přispět i svou troškou do mlýna.

Nejprve krátká poznámka. Tady se hodně omílal ten problém s garážemi. Já tedy nevím, jestli jsem ten zákon špatně pochopil, ten sněmovní, ale tam ty garáže, nebo resp. drobné stavby, jsou už součástí té výjimky, které právě nespadají do toho vynětí ze zemědělského půdního fondu, to znamená, že pokud si stavíme garáž u svého rodinného domku, tak za to už nic neplatíme podle toho sněmovního. Ale možná si někdo chce postavit garáž někde jako ve volném prostoru, někde na poli, tak potom samozřejmě ano. Tak tolik má poznámka.

Jinak když jsem tady poslouchal debatu, tak mi to skoro připadlo, že sněmovní verze prostě za každou cenu brání dalšímu rozvoji a další výstavbě, ale já se domnívám, že to tak prostě není. Ten sněmovní tisk, který tady prostě prošel, pro který hlasovalo napříč spektrem, myslím, víc jak 130 poslanců, tak právě zohledňoval různé aspekty, proběhla tady různá vypořádávací řízení, meziresortem to prošlo, a myslím si, že to je takový vhodný kompromis.

Tady bych trochu oponoval té senátní verzi. Víte, ten zákon se jmenuje, a už tady bylo řečeno, řekla to, myslím, paní kolegyně Pěnčíková, ten zákon se jmenuje o ochraně zemědělského půdního fondu. Není to ani zákon o výstavbě ani zákon o liniových stavbách, je to zákon o ochraně zemědělského půdního fondu. A pokud tady přijmeme pozměňovací návrhy ze Senátu, alespoň tedy některé z nich, samozřejmě jsou tam i relevantní, například o komunikacích, tam si myslím, že je určitá disproporce, kdy stát je zvýhodněn proti samosprávám, samosprávným celkům, tam by se nechalo zvažovat o tom diskutovat, ale jsou tam minimálně tři pozměňovací návrhy, které prostě jdou proti smyslu toho zákona. A buď tu půdu chceme chránit, nebo ne. A ono to není jen o tom, o nějaké půdě. Ono to má vazbu i na ochranu vodních zdrojů, i na ochranu protipovodňovou. Vždyť si vezměme, že pokud tu půdu vyjmeme a postavíme tam dům nebo halu, tak už to nikdy nikdo nedá zpátky. To je jedna věc.

Tak potom k těm konkrétním pozměňovákům. Co mi vadí na senátní verzi, je to, že třeba v jednom pozměňovacím návrhu se tam rozšiřuje právě výčet těch výjimek, kdy už to nemusí jít do rozhodovacího řízení o vynětí ze zemědělského půdního fondu. Ten zákon má vlastně dva nástroje, jak půdu chráníme. Jednak to je rozhodování správního úřadu a jednak systém poplatků, které mají motivovat

investory, aby si přednostně vybírali tu půdu, která není zemědělsky cenná. To znamená především brownfieldy a méně hodnotné půdy. Oba dva tyto nástroje senátní návrh nabourává. Jednak, jak už jsem říkal, rozšiřování těch výjimek, které vlastně ani nepřijdou do toho správního řízení o odnětí ze zemědělského půdního fondu, a jednak rozšíření výjimek, které se vlastně vyjímají ty pozemky z platby nebo z těch poplatků. To jsou dvě takové věci.

Další taková věc, která byla součástí sněmovního návrhu, bylo to, že se zohledňovaly stávající průmyslové zóny. Na to se bral ohled, zejména ostravská průmyslová zóna a další, které už byly rozpracované a kde už řada investorů investovala, a byla obava z toho, aby tyto, nebo pozemky v těchto zónách nezůstaly ležet ladem, tak z tohoto důvodu se tam vlastně zřizoval ten institut nebo to datum, do kdy nebo do jaké platnosti těch konkrétních územních plánů je to možné ještě zařadit. Tady vlastně to konkrétní datum úplně vymizelo, to znamená, že se otevírá prostor pro nové developery, aby stavěli na zelené louce. Tam není stanoven termín. Ano, tam bylo v tom původním do konce roku 2014 a u nových už to neplatí. V tomto senátním návrhu se žádné takovéto striktní datum neuvádí, to znamená, že to otevírá prostě – ano, tady si naplánujeme novou průmyslovou zónu a už tady můžeme jet podle toho senátního návrhu.

Takže to jsou takové základní věci, které mi v tom senátním vadí, a proto pro něj hlasovat nebudu. Budu hlasovat pro původní sněmovní, který se domnívám, že je vhodným kompromisem. Samozřejmě potom můžeme někdy v budoucnu uvažovat zahrnout tam ty relevantní senátní návrhy, viz třeba u těch komunikací, v nějaké další novele.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zemkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Já budu velmi stručný. Dámy a pánové, především se chci omluvit vaším prostřednictvím panu kolegovi Stanjurovi, pokud měl pocit, že jsem na něj pokřikoval. Já se vždycky u toho pultíku trochu rozvášním, ale on to dělá také, takže snad mi to odpustí.

Ale chtěl bych říci, že ta novela určitě není dokonalá, tak jako máloco, co jsme schopni nejen v této Sněmovně, ale myslím kdekoli vyskladnit i jako lidé. Prostě vždycky je to o kompromisech. Já jsem ale přesvědčen, že ten kompromis, který byl ve sněmovní verzi, je k té pomyslné dokonalosti přece jen blíže než senátní návrh, který jde výrazněji za tu hranu. Proto bych vás po zvážení všech okolností a po vyslechnutí všech připomínek, i se zohledněním toho, co říkal pan senátor Martínek, požádal, abyste hlasovali pro původní, tedy sněmovní verzi.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Pan senátor nemá zájem o závěrečné slovo. Přistoupíme tedy k hlasování podle § 97 odst. 4 o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Nicméně poslanecký klub TOP 09 a Starostové požádal o čtvrthodinovou pauzu na jednání poslaneckého klubu. Omlouvám se panu předsedovi. Vyhlašuji tedy čtvrthodinovou pauzu. Sejdeme se tady v 16.32 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 16.17 hodin.) (Jednání pokračovalo v 16.32 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážení kolegové, vážené kolegyně, uplynula pauza na jednání poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové a s přednostním právem se hlásí jeho předseda pan poslanec Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vás podle našeho zvyku hrát s otevřenými kartami seznámil s postojem poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové k tomuto návrhu zákona.

Vládní návrh, který schválila Poslanecká sněmovna před časem, byl podle nás velmi špatný a nepřijatelný. Řekli jsme své výhrady, hlasovali jsme proti němu. Senátní návrh, který se sem vrací s pozměňovacími návrhy, byť v jednom či dvou bodech je sympatický, doplňuje tu nepřijatelnou předlohu o mnoho dalších nepřijatelných bodů a těžko posuzovat, kterou předlohu pokládáme za méně přijatelnou. Zda tu, kterou schválila Poslanecká sněmovna, či tu, kterou navrhuje Senát. Obě dvě jsou podle našeho názoru velmi špatné. Ani jedna, ani druhá by neměla být schválena.

Pokud by byla standardní situace a vládní koalice jako kompaktní těleso by na to měla jednotný názor, tak bychom pravděpodobně hlasovali aktivně proti oběma dvěma předlohám, protože koneckonců vládní většina by si stejně prosadila své. Za reálné situace, která je, to však nechceme být my, kteří to budeme vládní koalici pískat, zda projde špatný návrh A nebo špatný návrh B. To si budete muset mezi sebou ujasnit sami, kolegové, a proto se poslanci TOP 09 vypnou a nezúčastní se hlasování o zákonu, se kterým nechtějí nic mít. Je to vaše odpovědnost. Bůh s vámi, kolegové.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové.

Nyní přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční

většiny přítomných poslanců. Než přednesu návrh usnesení, tak vás nejprve všechny odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 339/7, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 339/8."

O tomto usnesení zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 85, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro 47, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Prosím, aby bylo nastaveno kvorum 101. To je nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 339/7.

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 86, přihlášeno 158 poslankyň a poslanců, pro 130 poslanců a poslankyň, proti 5. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyjádřili souhlas. Děkuji panu ministrovi i panu senátorovi a končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem našeho jednání je

108. Informace vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice

Prosím pověřeného člena vlády pana ministra vnitra Milana Chovance, aby se ujal slova, a ctěné pány poslance a poslankyně prosím o klid! Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi zahájit tuto diskusi na téma migrace a pomoc uprchlíkům konstatováním, že vláda České republiky se touto problematikou

dlouhodobě zaobírá, a je potřeba také na začátku této diskuse říci, že stále i přes stávající rizika, která ve světě jsou, ať už je to konflikt v Sýrii, odchody lidí z Eritreje a z dalších území, konflikt na Ukrajině, tak se stále jeví situace pro Českou republiku jako klidná.

Ke dni 31. 12. 2014 bylo evidováno 451 923 cizinců s povoleným přechodným či trvalým pobytem na území České republiky. To je zhruba o 10 300 více než oproti roku 2013. Cizinci i podle tohoto čísla tvoří zhruba 4 % populace v České republice. V České republice v současné době žije se statutem trvalý pobyt více cizinců, a to 251 tisíc, se statutem přechodný je to zhruba 200 tisíc lidí. Je to důsledkem ekonomické krize, kdy od roku 2008 je příchod cizinců do České republiky víceméně stabilní. Počet cizinců ze zemí mimo Evropskou unii je 266 tisíc, z nich téměř dvě třetiny, tedy 67 %, pobývají na území České republiky s trvalým pobytem. Počet cizinců ze zemí Evropské unie je 185 tisíc. Ovšem chci tady jasně říci, že občané států v Evropské unii nemají povinnost se registrovat a toto číslo nemusí být úplně přesné. Mezi nejvíce zastoupené státní příslušnosti patří občané tří zemí: Ukrajiny – 104 tisíc, Vietnamu – zhruba 57 tisíc, Ruské federace – přibližně 35 tisíc. Ze zemí Evropské unie jsou to občané především Slovenska, jichž evidujeme na území České republiky zhruba 96 tisíc, Německa a Polska vždy po 20 tisících.

Nově příchozích cizinců je přibližně 15 tisíc ročně s tím, že více než polovina přichází na vzdělávací aktivity na české vysoké nebo jiné školy. Pro srovnání, v letech 2006 až 2008 nově přicházelo až 50 tisíc cizinců ročně, tzn. tehdy 50 tisíc, v současné době 15 tisíc.

Nicméně oblast migrace je velmi dynamická. My jsme se v předešlých letech připravovali především na případnou a možnou vlnu migrace z Ukrajiny. V současné době se ukazuje, že například velmi významná je migrační vlna z Kosova, kde občané Kosova se pokoušejí přes Českou republiku dostat do své cílové země, kterou je ve většině případů Německo.

Od roku 2003, kdy bylo evidováno 11 400 žadatelů o mezinárodní ochranu, využívání tohoto statutu, tedy mezinárodní ochrany, každý rok klesalo. V současné době je to ovšem jinak. Je tam nárůst zhruba 64 % a jedná se primárně o problémy spojené s krizí na Ukrajině. Největší skupinou žadatelů v roce 2014 byli právě státní příslušníci Ukrajiny, kteří tvořili 44,6 %. V roce 2014 požádalo o mezinárodní ochranu v Evropské unii celkem 650 tisíc. osob. I tady evidujeme nárůst zhruba 40 %.

Počet odhalených osob pro nelegální překročení vnější hranice Evropské unie na základě podkladů agentury FRONTEX činí 278 tisíc. Toto představuje 2,5násobek oproti minulým letům, např. v roce 2011 to bylo 141 tisíc, v roce 2014 to bylo 104 tisíc, rok 2011 bylo navýšení primárně kvůli tzv. arabskému jaru. Nejpočetněji jsou zastoupeny státy v těchto uprchlících: Sýrie, Eritrea a země subsaharské Afriky. Valná většina nelegálních migrantů se snaží do Evropy dostat přes tzv. mořskou hranici, tzn. primárně přes Itálii a Španělsko. My ale zachytáváme v současné době i pokusy těchto nelegálních migrantů, a to např. i z území Maďarska a jiných zemí.

Česká republika se nyní musí jasně vymezit vůči dalším debatám v oblasti imigrace, a to jak na úrovni ve vztahu diskuse v Evropské unii. Česká vláda a Česká republika jasně deklarovala svoji připravenost pomáhat státům, jichž se migrační vlny bezprostředně týkají, ať je to Turecko, Jordánsko a další státy. Je připravena pomáhat finančně. Vláda vyčlenila částku do výše 100 milionů korun právě na programy spojené s uprchlíky, kteří do těchto zemí přicházejí. Chci také připomenout, že v současné době je na útěku ze svého domova nejvíce lidí od druhé světové války, a to především díky konfliktu v Sýrii a v Iráku, kde dnes ze svých domovů odešlo přes 4 miliony lidí.

Česká vláda se připravuje na veškerá případná rizika, která jsou spojena s uprchlíky, a to ať se jedná o jejich přijetí, o to, jakým způsobem se postarat, ale odmítáme diskusi o tzv. povinných kvótách. Chci jen připomenout, že Česká republika v současné době má na svém území velmi klidnou muslimskou komunitu, která čítá zhruba 20 tisíc lidí, tzn. pokud by Německo přijalo 140 tisíc běženců z konfliktu v Iráku, znamenalo by to navýšení muslimské komunity na území Německa zhruba někde do 5 %, pokud bychom my přijali 5 nebo 10 tisíc lidí, je to navýšení komunity až o 50 %, tzn. vnímáme to jako určité bezpečnostní riziko, o kterém je potřeba vést debatu a být velmi obezřetní.

V rámci našich projektů chci vyzdvihnout projekt MEDEVAC, který česká vláda podporuje již několik let. Je to systém, kdy česká vláda vysílá jak finanční prostředky, tak své lékaře, tak materiální humanitární pomoc do zemí, kde se konflikty odehrávají. Zároveň jsme připraveni a v minulosti jsme pomáhali některým občanům těchto zemí s doléčením na území České republiky. Například v rámci ukrajinského konfliktu sem byli převáženi zranění lidé z demonstrací na území Ukrajiny. Tito lidé jsou ošetřeni. Pokud se podaří je vyléčit, tak se vracejí do svých domovských zemí.

V současné době se jedná o přesídlení malé skupiny zhruba 15 dětí se svými rodinami z oblasti Jordánska. Tento proces započal. České úřady v současné době s Úřadem vysokého komisaře vybírají vhodné adepty pro tento program. Budu vás případně informovat na zasedání Poslanecké sněmovny, jak tento projekt pokročil. Zatím ale nejsme schopni odhadnout, kdy by se měly tyto děti na území České republiky dostat, ten proces je teprve ve svém začátku.

Taktéž běží projekt, který schválila česká vláda, a to je projekt pro volyňské Čechy na území Ukrajiny. Tento projekt se v současné době finalizuje a podle mých informací by se na území České republiky měli první volyňští Češi dostat někdy v horizontu po 15. březnu. Vláda nastavila kritéria, která musí splňovat. Ta kritéria bereme velice vážně a zastupitelské úřady při komunikaci s těmito žadateli budou vyžadovat, aby kritéria vládou požadovaná byla splněna.

Samozřejmě s migrací, kdy je naší povinností pomáhat občanům, kteří se dostali do nouze nebo kterým prostě je potřeba pomoct v rámci evropského práva, tak pokud se jedná o statut uprchlíka, my těch uprchlíků v současné době zachytáváme na území České republiky několik set ročně, tak pokud se nám nepovede tyto lidi tzv. vracet do země, kde překročili schengenskou hranici, máme už teď ze zákona v rámci evropské legislativy povinnost se o tyto běžence postarat. Ministerstvo vnitra právě za tímto

účelem obhospodařuje a provozuje uprchlická zařízení. Současná volná kapacita těchto zařízení je zhruba 700 míst.

Bereme samozřejmě migraci jako určité bezpečnostní riziko a klademe velký důraz na to, aby u lidí, kteří se chtějí přestěhovat do České republiky, byly splněny i bezpečnostní parametry, tzn. tito žadatelé procházejí poměrně hlubokým skenem bezpečnostních složek, ať je to policie, ať je to BIS a ostatní tajné služby, primárně Úřad pro zahraniční styky a informace.

Co se týká dalších bezpečnostních rizik, ÚOOZ i další naše policejní složky samozřejmě vyhodnocují i to, jakým způsobem se některé komunity chovají, jakým způsobem tam hrozí bezpečnostní riziko České republice, a tyto informace spolu sdílejí, tzn. v rámci bezpečnostního systému nejenom v rámci bezpečnostních složek na území České republiky, ale i v rámci podepsaných mezinárodních smluv i s našimi partnery jak v Evropě, tak i v ostatních státech, s nimiž má Česká republika podepsané mezinárodní dohody.

V současné době na návštěvě prezidenta republiky Miloše Zemana v Jordánsku byly předány dokumenty jako přípravné dokumenty pro přípravu smlouvy mezi Českou republikou a Jordánskem právě pro policejní spolupráci. Byly předány ministrovi vnitra Jordánského království a čekáme, že i tato smlouva s touto zemí se posune vpřed a že budeme schopni v Poslanecké sněmovně její znění, doufám, ještě v letošním roce přijmout. Informace z jordánské strany jsou pro nás samozřejmě důležité i při přijímání případných uprchlíků a jejich pohybu na českém území.

To je ode mě vše, vážené kolegyně, vážení kolegové, a jsem samozřejmě připraven odpovídat v rámci diskuse. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi za jeho úvodní slovo. A než zahájím všeobecnou rozpravu, mám tady omluvenky. Takže nejprve pan ministr Svatopluk Němeček se omlouvá dnes od 19 hodin z rodinných důvodů, pan poslanec Leoš Heger se omlouvá dnes mezi 16 až 17.30 z pracovních důvodů, dále pan poslanec Josef Novotný se omlouvá z dnešního jednání od 18 hodin a pan poslanec Jiří Skalický se omlouvá dnes od 17.30 do 21 z pracovních důvodů a paní poslankyně Věra Kovářová se omlouvá dnes od 16.45 do 21 z pracovních důvodů. Děkuji.

Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, dámy a pánové. Tento bod jsme požadovali projednávat v Poslanecké sněmovně již před měsícem, bylo to těsně po oněch kriticky nešťastných událostech ve Francii, v Paříži. Ukazuje se, jak čas rychle letí a jak ona ztráta času, kdy se k projednávání tohoto tématu dostáváme až nyní, hraje proti té možné debatě, která by měla silný náboj se vzkazem pro naše občany, nebyla by

pouhou statistikou, tak jak jsme ji slyšeli z úst pana ministra Chovance. Jak tento čas isme zkrátka promarnili.

Já jsem přesvědčena o tom, že debata se má vést jiným směrem, než jak jsme to nyní slyšeli. Je určitě v pořádku, že dostaneme statistiku toho, kolik ze kterých zemí sem přichází utečenců, kolik z které země žádá o azyl na našem území, co zhruba nás může čekat – a to jsem z toho nepochopila projevu pana ministra – co nás může čekat zhruba v příštích měsících. Zda tento nárůst posílí, nebo neposílí, jak se chceme postavit k politice azylu, jak se chceme postavit k politice azylu, jak se chceme postavit k politice získávání státního občanství, jak chceme zpřísnit tato pravidla právě proto, abychom zajistili to, jak máme napsáno na tabuli, tedy bezpečnostní situaci České republice, a to ve vztahu k imigračním vlnám, které jsou v pohybu.

Pan ministr Chovanec měl bezpochyby pravdu, že je to největší vlna migrantů, která nyní po druhé světové válce zaplavila svět. Miliony lidí jsou na postupu, zatím je zachytávají pouze některé země, a situace nevypadá, že by mohla být snadno vyřešena. Vidíme podle Europolu například, který přiznává, že hrozba teroristických útoků v Evropě je nyní tak vysoká, že v žádném případě nelze zachytit všechna možná rizika. Máme zde zprávu o tom, jak v Německu, Francii, Belgii, Nizozemí existuje až 20 spících teroristických buněk možná se 120, možná se 180 členy připravenými zaútočit. V této souvislosti jistě nemyslíme pouze na to, co se odehrálo v Paříži, protože každý máme paměť delší než v horizontu jednoho měsíce, umíme si srovnat v hlavě ony útoky už minimálně od roku 1980, které postihovaly země všech kontinentů, snad kromě Antarktidy. Všechny země, které se kdy postavily islámskému teroru, na to svým způsobem doplatily tím, že teroristický atak je dříve nebo později neminul.

Já bych tu také mohla jako pan ministr číst nějakou statistiku, mám ji připravenou, o tom, ve kterých zemích od roku 1980 islamisté, ať už to byl Taliban, Al-Káida nebo nyní Islámský stát, zaútočili, kolik tisíc obětí mají na svědomí. My se přece ale potřebujeme dostat k něčemu jinému. My se potřebujeme dobrat v této diskusi k otázce toho, co reálně může udělat česká vláda pro bezpečí našich občanů na našem území, jak jsou jednotlivé resorty připraveny na svůj úkol.

Tedy bych se chtěla konkrétně zeptat nejprve pana předsedy vlády a pana ministra zahraničních věcí – který tu není, ale oni jsou dvě rozhodující postavy v této věci –, jak konzultují s panem prezidentem zahraniční politiku, jak docházejí ke shodným stanoviskům, jak tato stanoviska jsou prezentována na mezinárodní úrovni. Já mám dojem, že jsme sice tady v Poslanecké sněmovně už několikrát se snažili navodit debatu o zahraniční politice naší země, vláda tuto debatu nepodporovala, a když, tak pouze s ujištěním, že se bude snažit o nějaké konzultace s Hradem, že víceméně to funguje, že pan prezident ladí a zajímají ho názory vlády, ale potom přijde na věc a jsme konfrontováni s tím, jak to vypadá v realitě. Tady v Poslanecké sněmovně slyšíme, jak se na Hradě konzultuje a ladí, a potom se dozvíme při každém jednotlivém výjezdu pana prezidenta za naše hranice, že sladěno není nic a že s údivem na nás hledí jak partneři z NATO, tak partneři z Evropské unie a už vůbec nevědí, co si s Českou republikou mají počít. Čili moje otázka zní na pana premiéra,

jak skutečně přijímá svou ústavní roli, ústavní roli vlády, která zodpovídá za kroky prezidenta, jak se chce s touto ústavní rolí popasovat, bez toho, že by uhýbal, jakkoli chápu, že to má těžké, protože uvnitř sociální demokracie je stále silné křídlo, které podporuje pana prezidenta Zemana, a pan premiér musí tančit mezi vejci, aby to ustál. Ale mě toto nezajímá, co si sociální demokracie uvnitř chce, může nebo musí vybojovat. Mě zajímá bezpečnostní politika státu a zajímá mě, zda předseda vlády je schopen dostát své roli, tedy člověka, který zodpovídá za zahraniční politiku naší země a neuvádí Českou republiku jako zemi, nad kterou visí otazník jako země chaotické, nespolehlivé a neperspektivní.

Dále bych chtěla znát odpověď na otázku z Ministerstva obrany, co se děje s vývozem zbraní z České republiky. Zda se nemůže stát, že přijdou do nesprávných rukou. Zda skutečně máme pod kontrolou vývoz tak, aby nemohl sloužit právě teroristům. My jsme tyto otázky sdělovali už na našich tiskových konferencích před 14 dny, před třemi týdny a já jsem očekávala, že v zahájení této debaty vystoupí předseda vlády. Nechci tím říci, že pan ministr vnitra k tomu není kompetentní člověk, ale jedná-li se o bezpečnostní situaci státu v kritických podmínkách, jichž jsme nyní svědkem, očekávala bych, že zde bude jasné, srozumitelné slovo nejprve předsedy vlády, který nám představí obecný rámec, a poté jednotliví ministři, tak jak jsme je o to požádali, řeknou, co ze své pravomoci, ze svých kompetencí mají připraveno a co chtějí podniknout.

Chtěla bych tedy slyšet od ministra kultury, jak nahlíží na aktivity muslimů na českém území, jak to, co čteme z některých jejich textů, které se hlásí k tomu, že by chtěli, aby česká společnost byla islamizována, aby sice se rozvíjelo to dobré, co naše kultura obsahuje, ale aby to bylo v souladu s islámem a aby byla česká kultura postupně inspirována islámskými hodnotami, zda Ministerstvo kultury se k tomu nějak staví, co na to říká, jak jedná s muslimskými obcemi, jaký přehled o nich má. My se sice dočítáme v médiích, že je mezi nimi chaos, že jedny jsou spíše takové, obávám se říci přímo militantní, ale vidíme to z některých vystoupení jejich zástupců, konkrétně pana Abbase např. v televizním vystoupení, nebo isou zde takoví, kteří se hlásí spíše k umírněnému křídlu, jakkoli potom sami ve svých textech říkají, že nic jako umírněný muslim neexistuje, že to je protimluv. Čili chtěla bych něco takového shrnujícího, nějaký postoj ministra kultury bych chtěla slyšet, když už ne pro nic jiného tak proto, že zde byla avizována iniciativa některých členů Poslanecké sněmovny, hnutí Úsvit, kteří chtějí zpřísnit zákon, který se týká registrace náboženských společností. Pan ministr odpovídal, ale v tisku, nikoliv v Poslanecké sněmovně, že vlastně je to volání na nesprávném hrobě, protože nic takového není zapotřebí, protože zákon všechna rizika, o kterých se hnutí Úsvit zmiňuje, tak zákon všechna tato rizika umí eliminovat. Já bych chtěla slyšet, aby nám řekl tady, jak je to s oněmi zvláštními právy náboženských společností a církví k tomu, aby mohly např. působit v armádě, v sociálních službách, ve školství, mohly oddávat atd. Jak je to tedy přesně upraveno dnes a co všechno by musely muslimské obce v České republice splnit, aby onu registraci získaly. Já osobně to vím, protože jsem se tímto tématem zabývala, ale myslím si, že část členů Poslanecké sněmovny by toto vysvětlení přijala s povděkem, protože by to pro ně znamenalo daleko širší informaci tak, aby mohli komplexněji tuto otázku pojmout, a zároveň by tímto splnil také pan ministr svou povinnost k veřejnosti.

Chtěla bych slyšet také od Ministerstva financí, jak se staví ke zprávě BIS, která se zmiňuje o divných tocích peněz, které fungují mezi některými představiteli muslimských obcí a některými zahraničními subjekty a některými státy z arabského světa. Má tyto informace. Chtěla bych tedy slyšet od ministra financí, jakým způsobem se k tomu staví. Zda konzultuje a napomáhá BIS k tomu, aby byl objasněn původ peněz, kterými například některé muslimské organizace v České republice disponují.

Ministerstvo práce a sociálních věcí by nám mělo říci, když už jsme slyšeli onu statistiku o tom, kolik je zde uprchlíků, jak budou do budoucna zajištěny peníze pro sociální programy pro tyto lidi. Protože není možné si představovat to, že se zde sice dozvíme, že je tady kapacita 700 míst v některém zařízení nebo dřívější ubytovně nebo azylové ubytovně, ale k tomu patří také nějaké peníze a měli bychom zhruba vědět, o jaký obrys peněz by se mohlo jednat v tomto roce, co se dá předpokládat v příštím roce.

Pak je tady speciální otázka našeho vystupování na zahraničních fórech, jak jednotliví ministři hájí Českou republiku, jak jsou srozumitelná naše stanoviska. Pan ministr Chovanec zde před chvílí řekl o tom, že kvóty jsou jednoznačně pasé. Já jsem mu za to vděčná. Děkuji mu za to, protože ještě v prosinci jsem slyšela některé odpovědi některých představitelů České strany sociálně demokratické a ty uvažovaly o možných kvótách uprchlíků, které by byly rozděleny mezi jednotlivé členské státy Evropské unie. A dokonce se v rámci sociální demokracie uvažovalo, nebo to možná byl jenom návrh pana ministra Chovance, to nevím, o nějakém celostátním referendu, které by mohlo rozhodnout o tom, zda budeme, nebo nebudeme přijímat uprchlíky, čímž se vláda jednoznačně zbavovala své povinnosti vládnout a řídit věci. Potřebovala bych na tyto otázky odpovědět. Jak vypadá naše vystupování v zahraničí? Chtěla bych si představit, jak přijede předseda vlády nebo některý z kompetentních ministrů na jednání, to si představit umím, ale chtěla bych od vás informaci, jak to vypadá, když se vás zeptají: A jak to myslel ten pan prezident, když řekl, že na Ukrajině jde o chřipku? Jak to myslel, že Rada bezpečnosti má vytáhnout proti Islámskému státu? Co na to odpovídáte? Vy říkáte "on náš pan prezident sem tam něco plácne, my ho ani moc nebereme vážně"? Nebo mu říkáte "ne, je to hlava státu, a co řekne, to je svaté, a tak to prostě je, berte ho za bernou minci"? Já bych chtěla vědět, co je skutečná politika této vlády a jak ji obhajuje na zahraničních fórech právě i ve vztahu k tomu, že prezident republiky mluví hot a ministr zahraničí ho umravňuje, občas i předseda vlády, jak tomu bylo ze Spojených států amerických, a říkají čehý.

To je tedy několik mých drobných postřehů k tématu. Ráda bych upozornila, že onen program MEDEVAC, který zde byl zmíněn panem ministrem Chovancem, vznikl již v roce 1993. Bylo to za vlád s účastí Občanské demokratické strany. Má pomáhat právě léčbě těch, kteří jsou postiženi v zemích konfliktů. Byl rozšířen za vlády ODS v roce 2012 právě na zdravotnickou pomoc dětem ze syrského území.

Možná pro férovost debaty by tohle bylo prospěšné dodat, abychom přesně věděli, co která vláda kdy udělala a co neudělala.

Tolik několik mých poznámek. Já doufám, že debata se ještě rozvine tak, abychom nezapomněli na všechny aspekty, které k tomu náleží. Kdybych měla zmínit jeden za všechny, a který pan ministr opomenul, tak řeknu, jak to bude s oním volným pohybem v rámci Schengenu. To by mě velmi zajímalo. Zda zahraniční jednání na půdě Evropské unie dospěla k nějakému závěru, nebo je svoláno mimořádné jednání, kdy se uskuteční a s jakou pozicí tam půjde Česká republika.

Děkuji prozatím za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byla paní poslankyně Miroslava Němcová. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, budeme pokračovat tentokrát přednostními právy. Nejdříve s přednostním právem v rozpravě pan ministr vnitra Milan Chovanec. Dále se s přednostním právem hlásí předseda vlády Bohuslav Sobotka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem si tu znamenal některé otázky paní kolegyně Němcové, prostřednictvím pana předsedajícího. Pokusím se odpovědět.

Já si nemyslím, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, že se tady promarnil nějaký čas. V mezidobí od událostí v Charlie Hebdo ve Francii tuto problematiku projednával bezpečnostní výbor, zahraniční výbor, evropský výbor a zástupci petičního výboru se zúčastnili návštěvy uprchlického tábora. Já jsem byl na schůzi bezpečnostního výboru, který diskutoval se zástupci našich služeb – Bezpečnostní informační služby, Vojenského zpravodajství a Úřadu pro zahraniční styky a informace. Diskuse byla velice zajímavá. Byli tam i zástupci vaší politické strany. Já si myslím, že po třech hodinách, co jsme tam strávili, jsme odešli, alespoň většina, s přesvědčením, že naše tajné služby se problému už dávno věnují a věnovaly se mu dávno předtím, než byl problém ve Francii. Nota bene vláda Bohuslava Sobotky byla tou vládou, která od Bezpečnostní informační služby a ostatních složek vyžadovala jejich postoj a jejich informace k radikalizaci muslimské menšiny v České republice daleko předtím, než ve Francii tento problém vznikl.

Otázka kvót je pozice české vlády. Česká vláda, a to jsem tady říkal, řekla jednoznačně: Chceme pomáhat především v zemích, kam uprchlíci prvosledově putují: Jordánsko, Turecko a další země. Tam jsme připraveni poslat finanční prostředky, poslat své specialisty. O kvótách jsme připraveni debatovat, ale nepřipadá pro nás v úvahu, aby to byla naše pozice, kterou takzvaně bezhlavě přijmeme. To je celé

Je také potřeba si poctivě přiznat, že v současné době se diskutuje o ochraně vnějších hranic Schengenu. Hned po události ve Francii se sešli zástupci šesti velkých evropských zemí a Spojených států a stanovisko těchto zástupců v poloze ministrů vnitra znělo jednoznačně: Evropská unie si musí lépe začít chránit svoji vnější

hranici, především mořskou. To jsou debaty, které se vedou. Já jsem měl tu čest zastupovat Českou republiku na fóru ministrů vnitra v Rize a naše pozice byla velice jednoduchá. Jsme zemí, která naštěstí nemá velkou muslimskou komunitu, která se radikalizuje. Jsme zemí, které se netýkají zahraniční bojovníci, žádného takového neevidujeme, ale bereme problémy našich partnerů jako své problémy. To znamená, jsme bráni, alespoň z mého pohledu, jako velice kvalitní a dobrý spojenec ve všech těchto aktivitách. Nejsme tam zemí druhé ani třetí kategorie, to v žádném případě není pravda. A to, že Česká republika vykročila proevropským směrem, se dnes ukazuje jako velmi moudré i v diskusi při implementaci služebního zákona a i při tom, že se nám daří s Evropskou komisí dohodnout parametry, za jakých budou puštěny programy v rozsahu 660 mld. korun. Já si nemyslím, že by Česká republika byla v současné době otloukánkem v Evropě. Opak je spíš pravdou.

Co se týká zákonnosti a zákona, jestli jsme připraveni zpřísnit nějakým způsobem zákony týkající se pobytu cizinců. Ano, jsme. Máme připravenu novelu a novela by měla dát větší prostor bezpečnostním složkám v České republice při takzvaném bezpečnostním skenu příchozích.

Vy jste hovořila o tom, jakým způsobem bude Ministerstvo financí, nechci za něj hovořit, reagovat na převody podezřelých peněz. Kdybyste si všimla, tato informace je v důvodové zprávě asi dva roky. Převod se uskutečnil. Ale je to stará informace, není to nová informace. Vláda na to reagovala tím, že schválila možnost, aby Bezpečnostní informací služba měla vhled jak do bankovních převodů, tak do výpisů při volání mobily. I na toto vláda svým způsobem reagovala.

My jsme na diskusi připraveni. Já nabízím všem předsedům výborů, kterých se to týká, pokud chtějí v debatě pokračovat, jsme připraveni přijít, jsme připraveni debatu vést a jsme připraveni velice trpělivě a pečlivě zodpovídat vaše otázky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra Milanu Chovancovi. Nyní vystoupí předseda vlády České republiky Bohuslav Sobotka. Pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem dnes přišel na schůzi Poslanecké sněmovny, abych se přirozeně zapojil i do této rozpravy, která je zde vedena v rámci bodu Informace vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice v České republice.

Mohu potvrdit, že boj s terorismem se stal prioritou celé Evropské unie. A není to jenom v souvislosti s teroristickými útoky, ke kterým došlo před určitou dobou v Paříži. Je to v souvislosti s tím, co se odehrává dnes v Sýrii, co se dnes odehrává v Iráku, je to v souvislosti s tím, jak velké množství občanů celé řady zemí Evropské unie se účastní přímo tohoto konfliktu.

Je zřejmé, že Česká republika v tuto chvíli není teroristické hrozbě bezprostředně vystavena, ale zařadili jsme se v boji proti terorismu mezi partnery těch zemí Evropské unie, které jsou touto hrozbou přímo zasažené. Jak už jsem řekl, boj

s terorismem se stal klíčovým tématem a v nadcházejících měsících se Evropská unie zaměří na posílení implementace existujících opatření a strategií, které v tuto chvíli na půdě Evropské unie máme. Jde o to, aby nezůstala pouze na papíře, ale aby se začala reálně uskutečňovat v politice jednotlivých členských zemí Evropské unie. Mám na mysli například strategii pro boj s fenoménem zahraničních bojovníků, která už na úrovni Evropské unie byla přijata v říjnu roku 2014.

Nutná protiteroristická opatření diskutovali minulý měsíc jak ministři zahraničí, bylo to na Radě pro zahraniční záležitosti 19. ledna, tak naši kolegové na neformálním jednání ministrů spravedlnosti a vnitřních věcí, které proběhlo 29. ledna a které zde také ve svém vystoupení zmínil ministr vnitra. V diskusi na toto téma pokračovala debata také na pondělní schůzce Rady pro zahraniční záležitosti a předpokládám, a jsme na to připraveni, že jednou z klíčových součástí současného plánovaného neformálního zasedání Evropské rady, které proběhne tento týden, to znamená 12. února, bude právě otázka posílení koordinace jednotlivých evropských zemí v boji proti terorismu. Evropská rada dá již dohodnutým iniciativám formální rámec v podobě konkrétního rozhodnutí, jak dál. Tato rozhodnutí na nejvyšší úrovni pak nasměrují další práci evropských institucí a členských států.

Pokud jde o externí dimenzi boje s terorismem, bude na úrovni Evropské unie také výrazně prohloubena. Ministři zahraničí Evropské unie se shodli na posílení spolupráce a politického dialogu se zeměmi Blízkého východu a severní Afriky, také Ligou arabských států, Organizací islámské spolupráce. Sdílení informací k efektivní mezinárodní spolupráci považujeme v boji proti terorismu za klíčové prvky. Rovněž jsme se s našimi partnery v rámci Evropské unie shodli na tom, že by Evropská unie měla vyvinout komunikační strategii zacílenou na arabské země a na arabské komunity v Evropské unii, která by měla posílit působení proti radikalizaci těchto komunit zejména na sociálních sítích.

V důsledku teroristických útoků, ke kterým došlo v Paříži a které nám znovu připomněly hrozící nebezpečí radikalizace určitých částí obyvatel Evropské unie v důsledku aktivit Islámského státu, se nelze v žádném případě vyhnout ani posílení vnitřních opatření v rámci Evropské unie. Česká republika podporuje posílení kontrol rizikových osob na vnějších hranicích Evropské unie a především také podporujeme vytvoření unijního systému sdílení informací o cestujících v letecké dopravě. Tato směrnice by měla být v Evropském parlamentu urgentně odblokována. Společný postup v rámci unijního systému je klíčovou součástí naší schopnosti včas podezřelé teroristy identifikovat a odhalit.

Musím také říci, že na druhou stranu vnímáme velmi citlivě možné zásahy do schengenských pravidel v podobě návrhu kontrol na vnitřních hranicích Evropské unie. Volný pohyb v rámci schengenského prostoru považujeme za jeden ze základních stavebních kamenů evropské integrace a měli bychom jako Česká republika učinit vše, abychom tuto svobodu udrželi navzdory zhoršeným vnějším a vnitřním bezpečnostním podmínkám.

Samozřejmě, že platí, že klíčovým zdrojem teroristické hrozby jsou nevyřešené a stále probíhající konflikty v regionu Blízkého východu a severní Afriky. Proto je

nezbytné, aby Česká republika a mezinárodní organizace, jejichž jsme členem, v první řadě Evropská unie, zvýšily svou angažovanost a úsilí o vyřešení konfliktu zejména v Sýrii, Iráku, ale také Libyi, Jemenu, Somálsku, Nigérii, Afghánistánu a Pákistánu. Tohle všechno jsou země, které velmi často navzdory dlouholeté snaze mezinárodního společenství poskytují dnes zázemí pro infrastrukturu, která může poskytovat podporu ať už ve formě finanční, organizační, ve formě výcviku, dodávek zbraní pro možné teroristické struktury pro jejich útoky na půdě Evropské unie. Myslím si, že je evidentní, že v procesu stabilizace těchto regionů, stabilizace těchto zemí, které velmi často patří k zemím, které jsou zmítány občanskou válkou, které patří mezi země, kde se státní struktury zhroutily, kde stát plně nekontroluje celé území těchto států, je evidentní, že tady se musí také velmi silně angažovat i muslimské státy, zejména arabské státy.

Je nutné také podotknout, že boj proti terorismu a extremismu rozhodně není bojem proti islámu a proti muslimům. Nejde o konflikt civilizací nebo střet Západu s Východem. Myslím si, že vytvořit tento falešný dojem je právě cílem teroristů. Jejich cílem je také přispět k radikalizaci a štěpení evropské společnosti právě tím, že realizují takové brutální útoky, jakých jsme byli svědky nedávno v Paříži. Je třeba také zdůraznit, že velká většina obětí Islámského státu nebo dalších teroristických útoků ve světě jsou právě muslimové. Čili toto není otázka střetu civilizací. Toto je otázka na půdě Evropské unie střetu těch, kdo usilují o dodržování zákona, existenci právního státu, respektování principů demokratické kultury a demokratického zřízení v Evropě, a těch, kdo porušují zákony, těch, kdo páchají násilnou trestnou činnost, která má často podobu politicky motivovaných nebo nábožensky motivovaných teroristických útoků.

Jak už jsem řekl, Česká republika je v oblasti boje proti terorismu a podpory spolupráce evropských zemí aktivní. Chci připomenout, že naše bezpečnostní složky na všech úrovních jsou integrovány do sdílení informací, které pomáhají při prevenci a odhalování teroristických činností. Znovu jsme si to potvrdili i po útocích v Paříži a znovu naše bezpečnostní složky byly v aktuálním, přímém a intenzivním kontaktu se svými partnery, a to nejenom v evropských zemích. Česká republika podporuje zesílení spolupráce všech relevantních evropských institucí a budeme podporovat implementaci strategií, které by měly zlepšit šance na boj s rizikem teroristických útoků.

Chci také připomenout Poslanecké sněmovně, že vláda aktuálně schválila novou bezpečnostní strategii České republiky, bezpečnostní strategii České republiky 2015. Provedli jsme tak aktualizaci bezpečnostní strategie, která byla naposledy aktualizována v roce 2011. Nový text bezpečnostní strategie státu staví terorismus, ať už v podobě mezinárodních teroristických organizací, nebo osamělých bojovníků, mezi nejvýznamnější hrozby pro bezpečnost České republiky.

Tato nová bezpečnostní strategie se specificky zabývá rovněž otázkou navrátilců z konfliktů na Blízkém východě zpět do Evropy. Téma navrátilců se netýká přímo České republiky, ale téma navrátilců už se dotýká přímo našich sousedů, týká se Rakouska, týká se Německa, v určitém rozsahu se může také týkat Polska, čili je to

nebezpečí, které je v regionu střední Evropy aktuální, a my se na tuto situaci, kdy se budou vracet účastníci konfliktů na Blízkém východě do svých domovských zemí v Evropské unii, musíme připravit.

Mezi priority bezpečnostní strategie také patří opatření proti financování terorismu, proti radikalizaci a rekrutování, otázka ochrany obyvatelstva, ochrany kritické infrastruktury státu a samozřejmě ochrany jednotlivých cílů, které jsou potenciálně zranitelné teroristickým útokem. V souladu s protiteroristickou strategií Evropské unie tak Česká republika přijímá systémová, preventivní a legislativní opatření.

Jsem velmi rád, že práce na nové bezpečnostní strategii České republiky byly zahájeny daleko předtím, než došlo k teroristickým útokům v Paříži. Nejde o žádnou konjunkturální změnu, nejde o nějakou nepromyšlenou reakci na poslední chvíli, ale jde o výsledek roční práce naší vlády. Jsem velmi rád, že vláda tato rizika identifikovala ještě dříve, než došlo k atentátu v Paříži, a že se postupně připravujeme a postupně připravujeme naši zemi na situaci, kdy bohužel vně Evropské unie, ale příliš blízko Evropské unie dochází k eskalaci bezpečnostních rizik. To je bohužel situace, se kterou musíme počítat, a to nejenom dnes, nejenom z hlediska krátkodobé aktuální situace, ale také ve střednědobém horizontu. Z tohoto hlediska je velmi důležité, že Česká republika je nejenom členem Evropské unie, ale že Česká republika je také členem Severoatlantické aliance. My jsme přirozeně plně integrováni do všech aktivit na půdě Severoatlantické aliance.

Chci také připomenout, že to byla naše vláda, která přijala už před řadou měsíců novou strategii financování ozbrojených sil. Rozhodli jsme se v souvislosti s tím, co se začalo odehrávat na východě Ukrajiny, v souvislosti s tím, že nám bylo signalizováno, že Česká republika neplní, a bylo to před rokem, kdy nám bylo signalizováno, že ČR neplní své závazky v rámci členství v Severoatlantické alianci, tak v souvislosti s těmito signály jsme se rozhodli posílit financování rozpočtu Ministerstva obrany v příštích letech. Proto také rozpočet Ministerstva obrany na letošní rok byl již navýšen a počítáme s tím, že bude navyšován i v dalších letech mandátu této vlády s cílem, aby do roku 2020 výdaje na obranu České republiky tvořily zhruba 1,4 % hrubého domácího produktu. To je první důležité opatření, které jsme učinili, a týká se posílení vnější, ale i vnitřní bezpečnosti České republiky. Jak ukázala kauza Vrbětice, i z hlediska posílení vnitřní bezpečnosti České republiky vyžaduje lepší kapacity a dostatečné kapacity Armády ČR. To je klíčové systémové rozhodnutí, které, jak pevně věřím, se projeví z hlediska stavu našich ozbrojených sil v příštích letech a projeví se také tím, že budeme schopni se integrovat do kapacit Severoatlantické aliance, například pokud jde o síly velmi rychlé reakce, které se dneska stavějí na půdě Severoatlantické aliance. Pokud bychom neměli dostatek sil, pokud bychom neměli dostatek prostředků, tak by se Česká republika těchto aktivit zúčastnit nemohla. My jsme na to připraveni.

Jsem také rád, a to je druhý aspekt a týká se to vnější bezpečnosti, koneckonců s tím také vyjádřila souhlas Poslanecká sněmovna, že vláda rovněž schválila víceletý rámec na působení našich vojáků v zahraničních misích. Chci připomenout, že jsme

se nestáhli z Afghánistánu, ale počítáme nadále s tím, že tam naši vojáci budou pomáhat v rámci výcvikové a školicí mise, a chci také připomenout, že jsme solidárně účastni i v Mali, kde také dochází ke konfliktu s islamistickými bojovníky. Čili v rámci strategie účasti v zahraničních misích, kterou schválila naše vláda a která už získala také podporu parlamentu. Česká republika je aktivní zemí.

A když se vrátím k vnitřní bezpečnosti, tak nemohu pominout další důležitý fakt a tím je stabilizace bezpečnostních sborů České republiky. My jsme začali první kroky u Policie ČR, to znamená, naším cílem je personální a ekonomická stabilizace Policie ČR, protože mimo jiné v rámci Policie ČR jsou také útvary, na které budeme muset spoléhat, pokud by Česká republika byla vystavena akutní teroristické hrozbě nebo nedej bože teroristickému útoku. Tam jsou jednotky specializované síly, které musí být dostatečně personálně a technicky připraveny, pokud by k něčemu došlo. Pokud by policie byla ruinována nadále plošnými škrty, pokud by byla zmítána personálními spory, tak jak to bylo v minulých letech, tak bychom tady jako vláda bezpečnost občanů garantovat nemohli. A já bych chtěl, abychom bezpečnost občanů garantovat mohli. Proto jsme také připravili rozpočet Policie ČR na letošní rok, který je stabilizační.

Další poznámka se týká bezpečnostních služeb. Jak jistě víte, a zmínil to tady také ministr vnitra, vláda předložila novelu zákona, která posiluje pravomoci bezpečnostních služeb. Chci potvrdit, že vláda rovněž předloží v letošním roce návrh legislativy, která posiluje i kontrolu systému zpravodajských služeb v naší zemi. Naprosto rozumím argumentu a jsem připraven se pod něj podepsat, že spolu s posílením pravomocí je nutno také zlepšit systém kontroly bezpečnostních služeb v České republice. Vláda přijde se svým návrhem a stojí o diskusi s opozičními stranami, protože pokud tady chceme nastavit lepší systém kontroly, který bude věrohodnější nebo posílí a doplní stávající parlamentní kontrolu, tak by to mělo platit už na dlouhou dobu a mělo by to jít napříč politickým spektrem a napříč volebními obdobími. Čili stojíme o debatu o posílení kontroly tajných služeb. Ale nejde jenom o posílení kontroly nebo zvýšení pravomocí. Mohli bychom donekonečna zvyšovat pravomoci, ale pokud nezvýšíme kapacitu technickou a personální, tak nám to bude k ničemu.

Já se znovu vracím k otázce navrátilců – navrátilců z bojišť na Blízkém východě. Ano, nám to akutně nehrozí. Ale jaký problém je, aby navrátilci z Rakouska, kteří se vrátí do Rakouska, navrátilci z Německa, kteří se vrátí do Německa, překročili naše hranice a rozvíjeli aktivity v České republice? My potřebujeme mít pro takovou situaci dostatečné kapacity, a proto také jsme zahájili v rámci vlády a v rámci koalice diskusi o tom, abychom v příštích letech, podobně jako jsme posílili armádu, jako jsme posílili policii, tak abychom podobně ekonomicky posílili bezpečnostní služby. Cílem je modernizovat jejich technické vybavení tak, aby skutečně mohly být partnery svých kolegů ve vyspělých zemích, jako je třeba Francie nebo jako je třeba Velká Británie, a současně o něco posílit i jejich personální kapacity tak, aby byly schopny čelit rizikům, která se tady aktuálně v souvislosti s hrozbou Islámského státu rýsují.

Jsem přesvědčen o tom, že vláda si v těchto oblastech počíná odpovědně. Připravili jsme novou bezpečnostní strategii státu, kterou už vláda schválila. Stabilizovali jsme rozpočet armády a dali jsme jí pevný rozpočtový výhled tak, aby mohla posílit své kapacity. Stabilizujeme Policii České republiky a připravujeme plán pro zlepšení vybavení a posílení kapacity i tajných služeb v naší zemi. To si myslím, že jsou naprosto konkrétní praktická opatření, která by měla sloužit k tomu, abychom občanům byli schopni garantovat, že vláda v rámci své kompetence udělá všechno pro to, aby se v naší zemi nezhoršovala bezpečnostní situace v souvislosti s riziky, ke kterým dochází ať už v Evropské unii, anebo za hranicemi Evropské unie.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych samozřejmě mohl mluvit déle, mohl bych mluvit podrobněji o těch jednotlivých opatřeních, která se chystají na půdě Evropské unie, o tom, co se připravuje na jednání Evropské rady, ale myslím si, že je tady také důležité, aby dostali prostor i poslanci opozičních stran, aby tady nevystupovali jenom členové vlády. Ale samozřejmě cítil jsem jako důležité, abych se do té rozpravy také zapojil, abych v tom nenechal pana ministra vnitra samotného. Protože to samozřejmě není jenom otázka kompetencí ministra vnitra, týká se to i práce premiéra, ale týká se to také práce ministra obrany, ministra zahraničí a dílčím způsobem i celé řady dalších členů vlády.

Děkuji za vaši pozornost. (Potlesk části poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády ČR Bohuslavu Sobotkovi za jeho vystoupení. Než budeme pokračovat s přednostním právem pana poslance Petra Fialy, budu konstatovat omluvy, které mi došly. Omlouvá se od 17 do 18 hodin pan poslanec Karel Fiedler, pan poslanec Jan Volný z pracovních důvodů od 17 hodin do konce pracovního dne a od 17.30 hodin do konce jednacího dne paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová.

Nyní žádám pana poslance Petra Fialu, aby se ujal slova v rozpravě. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem rád, že pan premiér chce poskytnout prostor i opozici, aby se mohla vyjádřit, jak sám řekl. Nicméně já jsem hlavně rád, že tady vystoupil, protože my jsme se dlouho snažili, aby na půdě Poslanecké sněmovny byla vedena diskuse jak o imigrační politice, bezpečnostní situaci země, tak samozřejmě také o zahraniční politice, což se nám dlouho nedařilo, a myslím si, že pan premiér se této debatě jistým způsobem vyhýbal nebo vyhýbá. Takže jsem rád, že tady dnes je a že s námi o těchto věcech hovoří.

Nicméně já jsem se ho snažil velmi bedlivě poslouchat a na některé otázky, které byly položeny už v tom úvodním slově paní poslankyně Němcové, a na některé otázky, které vlastně visí ve vzduchu, jsme žádnou odpověď neslyšeli. Já jsem se dozvěděl hodně o tom, kde se schází Evropská unie, které orgány se scházejí, že jsme členy Evropské unie, že jsme aktivními členy, že jsme aktivními členy NATO, že

jsme zvýšili výdaje na obranu, ale o konkrétních postojích České republiky při jednání v rámci Evropské unie, při jednání dalších orgánů, o těch konkrétních krocích jsem se toho dozvěděl velmi málo.

Já se tady ještě jednou vrátím k otázce, která zazněla na začátku dnešního jednání Poslanecké sněmovny a kterou jsem já předtím zmínil na tiskové konferenci. Tou je naše neúčast na mnichovské bezpečnostní konferenci. Ono to není vůbec banální. My se možná účastníme nějakých jednání v určitých orgánech Unie a tam posloucháme, co se kde chystá, ale klíčové konference v klíčový okamžik, klíčový okamžik z hlediska bezpečnosti evropské civilizace, západních demokracií, se prostě naše vláda neúčastní. A to si myslím, že hodně vypovídá o naší zahraniční politice a o smyslu, který tato vláda má pro skutečná nebezpečí, která ve světě existují.

Dámy a pánové, těch nebezpečí je spousta, ale ta základní nebezpečí jsou dvě. Je to konflikt na východě Ukrajiny a je to samozřejmě to, co se děje v rámci boje s Islámským státem, resp. co se děje z hlediska agresivního útoku islámského terorismu, nebo militantního islámu, směrem k západní civilizaci a konkrétně směrem k zemím Evropské unie.

Celý západní svět v posledních dvou dnech napjatě sledoval vývoj kolem situace na východní Ukrajině, diplomatická jednání, aktivity, které se tam odehrávaly ze strany paní kancléřky Merkelové, prezidenta Hollanda a dalších. Celý západní svět, západní demokracie se účastnily mnichovské bezpečnostní konference, protože právě tam se o těchto tématech diskutovalo. Kdo tam chyběl, byla Česká republika, které se přitom tato situace extrémně dotýká. My jsme stále ještě v geopolitickém prostoru, který může být případným větším nedorozuměním, nebo neporozuměním si mezi Západem a Východem – a záměrně používám tato slova, která se znovu frekventovaně objevují v zahraničním tisku – my tímto neporozuměním můžeme být významně bezpečnostně ohroženi. Co dělá česká vláda, jakou má pozici, proč se toho neúčastí, proč se k tomu žádným způsobem nevyjadřujeme, na to jsem odpověď od pana premiéra zde neslyšel. Já to považuji za závažnou chybu, za chybu, která nás ohrožuje. Nikdy za posledních 20 let, a teď cituji ze zahraničních médií, nikdy za posledních 20 let nebylo neporozumění mezi Západem a Ruskem tak velké, jak je v těchto dnech. Česká republika se mezinárodních fór, kde se o tomto diskutuje, neúčastí, mlčí, tváří se, že se nic neděje.

Druhé nebezpečí, které se nás také extrémně dotýká, je radikální islám. Dámy a pánové, já zde nebudu opakovat řadu svých argumentů, které vnáším do veřejné diskuse, ale připomenu jenom jednu věc. Boj, nebo ohrožení, kterému jsme vystaveni ze strany radikálního islámu, není jenom ohrožení z hlediska Islámského státu, který nesmírně brutálním způsobem postupuje na Blízkém východě, ale je to i ohrožení, které máme uvnitř Evropské unie, s kterým jsme bezprostředně – bezprostředně! – konfrontováni. A já chápu, že řada politiků má hlavní starost, aby se po událostech v Paříži a po dalších informacích o tom, co se děje, co dělá Islámský stát, aby se hněv obyvatelstva neobrátil proti islámu. Já tomu rozumím, chápu to a samozřejmě jsem první, kdo bude říkat, že islám a militantní islám není totéž, a tak podobně. Nicméně nesmíme zavírat oči před tím, že ve jménu islámu se v řadě asijských a afrických

zemích rozpoutalo doslova peklo na zemi a že jsou to právě ti teroristé, kteří nás ohrožují, kteří se většinou zrovna k radikálnímu islámu hlásí. A naší větší starostí, než aby si někdo nemyslel náhodou něco špatného o islámu, to jsme přece vždycky schopni vysvětlit, tento rozdíl mezi politickou ideologií, politickým náboženstvím a náboženstvím, tak musí být – musí být! – bezpečnost našich občanů.

Dámy a pánové, tady máme opravdu vážný problém. Na nás neútočí jenom někdo zvnějšku. A ani tohle nebezpečí, že na nás útočí někdo zvnějšku, se nedá podceňovat. Zvláště když třeba česká vláda ani neví, jestli s tím někým zvnějšku, třeba s Islámským státem, má aktivně bojovat, nebo nemá bojovat. Pan prezident si myslí, že máme bojovat, pan ministr zahraničních věcí si myslí, že nemáme bojovat, a tak dál, a tak bych mohl pokračovat. Ale ten problém je, že islámský terorismus, resp. militantní islám má svoje základny i mezi občany Evropské unie, a to už je problém, ke kterému se musíme postavit čelem a s kterým musíme něco dělat. A tady je právě důležité, jaký postoj při hledání těch společných postupů v rámci Evropské unie zastává česká vláda. Jaký ten postoj je. Co to bude znamenat pro naše občany, jak budeme zabezpečovat bezpečnost, ale současně zachovávat svobodu našich lidí. Co si o tom česká vláda myslí, co bude zastávat při jednáních v Evropské unii. Na tyto otázky jsem žádnou odpověď neslyšel.

Dámy a pánové, jsou tu i další problémy, které máme a kterým musíme čelit. My jsme nejhomogennější – sociálně, ale i národnostně – nejhomogennější společnost v Evropě. To má spoustu výhod samozřejmě, ale současně to má jednu nevýhodu. Uvádí nás to do nebezpečné letargie a do pocitu, že nám se nic nemůže stát. Navíc máme díky působení pravicových vlád jednu z více přísných azylových politik v rámci Evropské unie, takže i pobyt cizinců žádajících o azyl na našem území je rozumným způsobem regulován. Z tohoto hlediska se cítíme jakoby v bezpečí. Ale v bezpečí nejsme. Podívejme se na srovnatelné země, kde je společnost také homogenní, kde je složitý jazyk, kam se uprchlíci nikdy nehnali, nesnažili se žít v těch zemích, a najednou tyto země mají problémy s uprchlíky. Abych uvedl jeden příklad, podívejme se na Maďarsko, kde v roce 2013 najednou o azyl žádalo ročně 35 tisíc lidí, tedy dvakrát tolik než o rok dříve, a kde počet žadatelů o azyl radikálně meziročně vzrůstá. To je dobrý příklad z toho hlediska, abychom byli varováni, aby si i Česká republika uvědomila, že příliv přistěhovalců a žadatelů o azyl může dramaticky vzrůst a že se na to musíme nějakým způsobem připravit.

Pan ministr vnitra Chovanec tady o některých konkrétních opatřeních mluvil. Za to jsem rád a jsem také rád, že jasně, a z mého hlediska poprvé jasně za českou vládu řekl, že Česká republika nebude souhlasit s nápady bruselských úředníků na to, aby se imigranti do zemí Evropské unie rozdělovali podle nějakých kvót, což by bylo pro Českou republiku mimořádně nebezpečné. Myslím si nicméně, že nám vláda nadále dluží odpovědi na klíčové bezpečností otázky, že nám nadále dluží především odpověď na to, jak při všech těch jednáních, kterých se, bohužel, často ani neúčastní, ale když se jich bude účastnit, jakou bude zastávat pozici, jaká je politika ČR, čeho chceme v rámci EU vůbec v těchto otázkách dosáhnout. Dámy a pánové, bez toho, že budeme znát tyto odpovědi, že budeme mít nějakou jasnou pozici vlády, nemůžeme přesvědčivě hájit bezpečnost naších občanů a bezpečnost naší země. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Fialovi. Ještě než budeme pokračovat dál v diskusi, pan kolega Benešík s faktickou poznámkou, pak dále s přednostním právem pan Zbyněk Stanjura, pak se vrátíme k řádně přihlášeným. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, vážená vládo, myslím si, že v předešlém příspěvku zaznělo volání po tom, aby Parlament měl větší možnost diskutovat s vládou, popř. kontrolovat vládu ohledně jejího mandátu před jednáním nejenom Evropské rady, ale taktéž Rady EU, což jsou jednotlivé formace podle jednotlivých gescí. Je to záležitost, o které já osobně dlouho přemýšlím, a myslím si, že po vzoru některých jiných evropských výborů a samozřejmě i po poradě v předsednictvu našeho evropského výboru, tedy i s panem předsedou Fialou, bychom zvážili možnost, abychom na naše zasedání před klíčovými důležitými zasedáními jednotlivých formací Rady EU zvali i jednotlivé ministry, tak abychom věděli jejich pozici, např. při tak důležité diskusi, jako je azylová politika, ale taky např. při některých jednáních ohledně ekonomických záležitostí před Ecofinem. Berme to tak, že je to jakýsi závazek, jakési společné volání po tom, aby Poslanecká sněmovna prostřednictvím svého gesčního výboru tuto kontrolu měla.

Z tohoto místa bych chtěl ještě jednou poděkovat panu premiérovi, který pravidelně na naše zasedání chodí a pravidelně nás informuje o pozicích vlády, o mandátu premiéra před zasedáním Evropské rady. Myslím si, že ze zítřejšího zasedání je z vážných důvodů omluven, nicméně pro ty z vás, kteří byste chtěli znát jeho mandát před zasedáním Evropské rady, zítra náš výbor pokračuje ve čtvrt na devět ráno a určitě to stihneme, než začne sněmovna v 9 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi výboru pro evropské záležitosti i za dodržení času. Nyní s přednostním právem pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Mnohé už řekl pan předseda Petr Fiala, ale dovolte mi, abych položil panu premiérovi několik otázek právě proto, abychom zjistili, jaká je pozice české vlády, případně České republiky.

Konflikt v Sýrii. Mě by zajímalo, jaký je názor premiéra ČR, kdo je partnerem pro ČR, případně EU pro jednání o situaci v Sýrii. Kdo je partnerem v Sýrii. Jestli takového partnera vidíme, anebo nevidíme, a co budeme prosazovat v rámci EU, zda se shodneme s našimi spojenci na partnerovi, protože bezesporu tam nějakého partnera k dialogu potřebujeme.

Druhá věc, v poměrně dlouhém vystoupení pana premiéra mi chybělo jméno jednoho státu, našeho spojence v NATO, a to je Turecko. Já jsem měl možnost být v delegaci s panem předsedou Hamáčkem, byli jsme tam zástupci šesti klubů a měli jsme velmi zajímavá jednání ať už s prezidentem Turecké republiky, s šéfem

v parlamentu a s mnohými dalšími. Možná to všichni nevíte, ale v Turecku jsou oficiálně registrovány 2 miliony uprchlíků ze Sýrie, a odhaduje se, že celkový počet uprchlíků jsou 4 miliony. Turecko je náš spojenec a péče o ty miliony uprchlíků je stojí zhruba 5 mld. amerických dolarů ročně. A já se ptám, jaká je pozice České republiky. Jakou finanční pomoc EU vůči Turecku budeme prosazovat, protože když se o ty uprchlíky nepostará Turecko, tak se vydají směr Evropa. To je bezesporu pravda. A hrozí velká uprchlická vlna. Myslím, že je v našem zájmu, abychom ekonomicky Turecku pomáhali. Jen pro představu, těch 5 mld. amerických dolarů je celková obchodní bilance České republiky s Tureckem ročně. Myslím si, že je v zájmu celé Evropy, aby se o ty uprchlíky náš spojenec, Turecko – zatím Evropská unie, jestli si přesně pamatuji číslo, nebylo vyšší než 200 milionů eur. Tak si zvažme mnohdy nesmyslné evropské programy, které běží nejenom v naší zemi, ale v mnoha dalších zemích, vůči těm 200 milionům eur.

Mluvil o tom pan předseda Fiala. V tom vystoupení ani jednou nezaznělo slovo Ukrajina, ukrajinská krize. V posledních dnech opravdu celý demokratický svět sleduje návrhy, diplomatické aktivity, a my slyšíme návrhy našeho ministra průmyslu a obchodu, které jsou úplně v kontradikci s tím, co Evropa, Spojené státy a naši spojenci prosazují. A já se ptám, jaká je pozice české vlády. K sankcím jsme se připojili proto, že jsme museli, nebo proto, že jsme chtěli? Já to chci slyšet. Jestli jsme chtěli, nebo jestli jsme museli. Nebo pořád budeme slyšet, že to nefunguje, nezabírá atd., atd.

Velmi závažná otázka, kterou zmínil pan premiér, jsou navrátilci. Chci se zeptat, jaká bude pozice naší vlády, až některá z členských zemí přijde podle mě s oprávněným návrhem, že navrátilcům budou buď zabavovat pasy, nebo jim budou brát občanství, a stoprocentně se ozvou tzv. ochránci lidských práv, kteří budou protestovat. A já se ptám, i když nás se to naštěstí netýká, jaká bude pozice naší vlády. Budeme podporovat naše spojence v tom, aby vůči těmto lidem zaujali tvrdý postup včetně ztráty pasů, možnosti vycestování či ztráty občanství?

A poslední otázka je, pan premiér mluvil o rozpočtu Ministerstva obrany apod., a pak se dočteme, když si zjistíme výsledek rozpočtu za rok 2014, myslím, že 5. ledna to publikoval ministr financí, že v loňském roce Ministerstvo obrany nebylo schopno vyčerpat 4 mld. svého rozpočtu. Jak je to možné? (Ministr Stropnický mimo mikrofon: To je velmi jednoduché.) Je to velmi jednoduché, říká ministr obrany. K čemu další peníze chce, když není schopen vyčerpat to, co má?

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní budeme pokračovat v rozpravě. Nejdříve faktická poznámka pana poslance Matěje Fichtnera. Nevidím, to je asi omyl. V tom případě přednostní právo ministra obrany Martina Stropnického. Ministr obrany vlády ČR Martin Stropnický. Pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom krátkou poznámku k tomu, co bylo právě řečeno. Nebyl sebemenší problém samozřejmě ty peníze utratit. Je problém je utratit ekonomicky. Vzniklo to z převážné většiny z toho, že jsme nechtěli sukcedovat do nevýhodných smluv, že firmy na to byly velmi nezvyklé, na takový stav, že o nás teď dokonce říkají – já to beru jako lichotku – že se handrkujeme o peníze a podobně. A ten objem samozřejmě byl velký. To byla ta hlavní příčina. Pak byly ještě některé další jako neschopnost vysoutěžit některé věci, jako zákon 137, který v podstatě některé věci paralyzuje, a naši partneři alianční nakupují podle úplně jiných pravidel. Takže těch důvodů bylo několik.

Ještě jestli si mohu dovolit něco málo k bezpečnostní situaci taky přidat, i když pan premiér toho relativně hodně řekl i z té oblasti obrany. My jsme na tom waleském summitu patřili skutečně k nejaktivnějším zemím, musím říct, ať už z hlediska toho, že jsme reagovali na rozpočtovou nedostatečnost. Samozřejmě že jsme měli poklesy jedny ze dvou, ze tří největších ze všech členských zemí za poslední roky, takže pořád ještě na tom nejsme bůhvíjak skvěle, ale všichni ocenili tu změnu trendu. Ale zdaleka ne všichni kolegové ministři obrany aliančních zemí třeba uspěli ve svých vládách nebo ve svých parlamentech, aby jejich rozpočty byly navýšeny. Dokonce třeba ve Francii chtěl odstoupit celý generální štáb právě z důvodu nedostatečného rozpočtování.

Ale nebylo to jenom v tomto ohledu, že jsme se snažili být aktivními členy. Bylo to i v tom, že jsme nabídli jako druhá země v pořadí okamžitě jednotky velmi rychlého nasazení v počtu 150 mužů. Ten projekt se už teď v detailu připravuje, tak aby byl už v roce 2015 na podzim v jakémsi rozjezdu a v 16. roce plně funkční. My jsme také třeba na posledním setkání ministrů obrany aliančních byli aktivní v otázce Gruzie. Gruzie, ta tady nepadla, samozřejmě není to úplně ta první linie, ale je to velice vážná situace. Gruzie se snaží, je velmi aktivní partner alianční. Má největší kontingent v Afghánistánu, má velice silný kontingent v Africe taky a ta situace v Abcházii a v Jižní Osetii vůbec není jednoduchá. A vlastně asi kdybychom se bývali víc poučili z té situace v Gruzii například, tak jsme možná nebyli tolik překvapení v Ukrajině.

Čili to jenom k tomu, co jsme – v rychlosti to říkám – se snažili z toho summitu konkrétního vyvodit.

Chtěl bych říct, že v Legislativní radě vlády je branný zákon, který by nám měl podstatně zjednodušit a zpružnit situaci kolem vytváření záloh, bez kterých se neobejdeme. Ani daleko větší armády, než je ta česká, se bez záloh neobejdou. Já budu velmi rád, až ho budu tady moct před vámi obhajovat. Ale už tak nám rozpočet letos umožňuje rekrutovat trojnásobný počet adeptů na vojenskou profesi než v loňském roce a to číslo chceme každý rok zvyšovat. Letos patnáct, následující rok osmnáct set a ten další dva tisíce vojáků.

Co se týče, jenom už v rychlosti, Mnichova, jen za sebe – ministři obrany nebyli součástí toho auditoria, které tam mělo figurovat.

Co se týče Sýrie, jenom krátkou poznámku, že asi víte, že máme jako zdaleka ne všichni funkční zastupitelský úřad, který vlastně vykonává některé agendy i pro naše spojence, pro Spojené státy, které tohle to velmi oceňují.

Co se týče Turecka, tak ta otázka je jistě velmi legitimní a já s tím souhlasím, jak to tady zaznělo. K určitému mému i překvapení se o tom na poslední schůzce ministrů obrany aliančních nehovořilo, nebo jenom v nějakém detailu.

A co se týče té Ukrajiny, myslím si, že nakonec to musel říct v podstatě francouzský prezident pod určitým tlakem a určitě to mělo nějaký politický podtext, že prolomil to určité pokrytectví, jak se ta krize, agrese nazývá – je to válka. Za sebe bych se toho slova neobával, i když je nepříjemné. Je to válka naštěstí lokální, zatím, ale myslím si, že tady třeba Evropa mohla být o něco odvážnější. Ono jakmile člověk to slovo vysloví, začne s ním pracovat a uvědomovat si to, tak se možná začne i trošku jinak chovat.

Poslední věta. Není to žádné jásání z mé strany, ale všichni, kteří o sankcích pochybovali, by myslím měli zpytovat svědomí. Je to jedna z nemnohých možností, jak vytvářet tlak na Ruskou federaci. A pokud jsem dneska správně četl, tak se tam budou zavádět potravinové lístky. A to skutečně nejásám z toho, že tam mají lidé problémy s potravinami, ale ty sankce nějakým způsobem přiměly Rusko jednat a věříme, že to v příštích dnech přinese nějaký výsledek, konečně.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Stropnickému. Ještě než přistoupíme k další faktické poznámce pana poslance Stanjury, přečtu omluvu, která byla doručena. Od 17.30 do 20 hodin z důvodů rodinných se omlouvá paní poslankyně Lorencová.

Nyní faktická poznámka předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjury. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Doplnil bych ještě jednu otázku. Myslím, že pan ministr Chovanec hovořil o sdílení informací mezi tajnými službami, což je určitě věc, kterou podporuje celé politické spektrum, to není problém. Nicméně bych chtěl zase, aby česká vláda, pokud o tom bude jednat, abychom se o ty informace dělili třeba s Tureckem. Byla informace poté, že spolupracovnice atentátníků cestovala přes Turecko. V době, kdy jsme tam byli na té návštěvě s panem předsedou Hamáčkem, tak prostě turečtí představitelé říkali, že neměli informace, tudíž nemohli žádným způsobem zasáhnout.

A teď ještě k tomu nevyčerpanému rozpočtu, ať z toho pan ministr úplně nevyklouzne tak lehce. Neberte to prosím jako opoziční útok. Když o tom mluvím s mnohými vládními poslanci v kuloárech – oni samozřejmě z loajality k vládě na ten mikrofon nepůjdou – tak to vnímají podobně jako já jako vážný problém. Přestože existuje komplikovaný zákon, ale byl jste tam celý rok a podle mne se mohlo najít

smysluplné využití těch peněz, a bohužel se to nepovedlo. Tak to neberte pouze jako opoziční výkřik. Skutečně věřte, že mezi koaličními poslanci jsou mnozí, kteří mají stejný názor. Tomu rozumím, že nepřijdou v debatě na mikrofon. Ale není to popichování opozice, je to spíš o tom, že těch peněz tam nebylo hodně. A když je ještě nevyčerpáme, tak na co si vlastně potom stěžujeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme pokračovat v rozpravě podle řádně přihlášených poslanců. Nyní pan poslanec František Laudát. Připraví se paní poslankyně Anna Putnová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, pane premiére, když jsem požadoval samostatný bod, tak celkem se naplnily moje obavy, že teď to, co uslyšíte, nebude asi až tolik kompatibilní s předchozí diskusí. Já jsem tady avizoval, že chci upozornit na jednu specifickou skupinu a přesvědčit vás, nebo poprosit vás o nějakou velkorysost a vstřícnost v této záležitosti, a dokonce v tom budu navrhovat jakési usnesení Sněmovny.

Dramatické mocenské zvraty v řadě arabských zemí plodí zlo, které nemá od druhé světové války obdoby. Asi se mnou budete souhlasit, že symbolem a vykonavatelem tohoto zla je tzv. Islámský stát, ISIS. Jeho psychopatičtí stoupenci vraždí své oběti přímo před televizními kamerami, což je fenomén, s kterým se civilizovaný svět již dlouho nesetkal. Na útěku jsou miliony lidí, kteří přežívají v nuzných podmínkách uprehlických táborů.

Naše republika se účastní humanitární pomoci. Myslím, že sto milionů dává na pomoc na místě, a vláda v lednu rozhodla o přijetí patnácti vážně zraněných dětí, které by podle tvrzení pracovníků Ministerstva vnitra bez odborné lékařské pomoci dříve či později zemřely, a jejich rodin na našem území.

Domnívám se, byť za to nebudu populární, že v našich možnostech je udělat podstatně více. Minulé vlády pomáhaly efektivně bez veřejného halasu přijímat uprchlíky ze Srbska, Barmy, Kosova atd. A kdo o tom věděl? Zato dnes je ze všeho problém, xenofobové a populisté mají žně. Právě tato skupina xenofobů a populistů v naší společnosti možná potřebuje pomoc stejně naléhavě, byť jiného typu, jako uprchlíci ze Sýrie a Iráku, i když jim nejde o život.

Pro nejvyšší míru pomoci, za kterou považuji přijetí osob a jejich integraci na našem území, integraci v naší společnosti, takže pro nejvyšší míru pomoci považuji za nutné zodpovězení dvou zásadních otázek. Za prvé, která část uprchlíků je z hlediska aktuální situace a vlastní budoucnosti na tom nejhůře. Za druhé, u kterých imigrantů je největší pravděpodobnost, že se úspěšně budou integrovat do naší společnosti, včetně svých potomků.

K odpovědi na první otázku si dovolím malý exkurs do dávné i nedávné minulosti, a možná v tom najdete i trošku jiný pohled, než tady řekl pan premiér Sobotka.

Na území Sýrie a Iráku existuje křesťanská tradice již skoro dva tisíce let, tedy podstatně déle než v našich zemích. V průběhu staletí však z důvodu menší natality, časté perzekuce, vyhlazování a velké emigrace podíl křesťanů v obou zemích setrvale klesá. V poslední dekádě dramaticky rychle. Přitom například Sýrie byla ještě při dobytí islámem v sedmém století až do století třináctého převážně křesťanskou zemí. Ještě při sčítání v roce 1920 měla Sýrie z celkového počtu 2,5 milionu obyvatel 25 % křesťanů. Prosím, zapamatujte si číslo v roce 1920 – 2,5 milionu všech obyvatel.

Křesťané zde žijí, nebo spíš řada z nich žila hlavně ve velkých městech, Damašku, Aleppu a Homsu. Většinou se jedná o střední a vyšší společenskou třídu se středním a vysokoškolským vzděláním, včetně prestižních západních univerzit. Velmi dobré vztahy má tato komunita s Libanonem. Pro islamisty jsou "vděčným" terčem kvůli svému majetku i skutečnosti, že se neorganizují do ozbrojených milic. Dnes je jich velká část na útěku v uprchlických táborech, pokud běsnění fanatiků vůbec přežili.

Nejvíce obyvatel měla Sýrie v roce 2010, cca 22 milionů lidí. Od té doby dochází k velkému úbytku populace, takže dnes je uváděno asi 18 milionů. Křesťanů je z tohoto množství asi 10 %. Jiné statistiky uvádějí podíl rozpětí 6,5 až 14 %. Všimněte si čísla, jaká je tam dynamika růstu populace a vytlačování jisté skupiny nábožensky orientovaných lidí mezi rokem 1920 a 2010.

Irák. V roce 1960 se dostala k moci strana BAAS a Irák už nesměl zveřejňovat oficiální statistiky. V roce 1987 bylo odhadováno celkem 16,3 milionu obyvatel a z nich asi – právě ten hrubý odhad – 8 % křesťanů, to je 1,4 milionu. V roce 2004 bylo z celkových 24 milionů populace asi 1,8 milionu křesťanů, to je 7,4 %. O dění na území však nejvýstižněji vypovídají následující data. Po roce 2004 klesl počet křesťanů na 1,5 milionu, 5 %, v roce 2014 bylo z celkového počtu 36 milionů obyvatel Iráku křesťanů už jen asi 350 až 450 tisíc. Dnes World Fact Book uvádí již jen asi 0,8 %, což jsou zřejmě ti, kterým se nepodařilo utéci, nebo ti, co utekli na sever do Erbilu.

Před konfliktem většina křesťanů opět žila převážně ve velkých městech Bagdád, Kirkúk, Erbil a Mosul. V dřívějších letech bylo jejich postavení ve společnosti podobné jako v Sýrii. Nezaujímali sice vládní či vysoké úřednické posty, myslím, že Tárik Azíz byl velká výjimka, a jediná výjimka, ale bývali jako poradci pro odborné oblasti typicky průmyslových firem, v turistickém ruchu, pohostinství a svobodných povoláních. Zásadní je, že i při menšinovém zastoupení v populaci 20 % všech učitelů v Iráku ve školách a na univerzitách tvořili křesťané.

Z několika statistických dat a historického kontextu je jasné, že v nejhorší existenční beznaději a se špatným výhledem do budoucna se ocitli křesťanští běženci v Sýrii a Iráku. I při potenciálně optimistické stabilizaci politických poměrů v těchto zemích je pramalá naděje, že zde křesťané budou moci plnohodnotně žít a zachovávat si svoji víru.

Abyste si udělali představu o hrůznosti humanitární krize, řeknu zde ještě jedno číslo. Podle Organizace spojených národů pro uprchlíky je mezi uprchlíky 40 % dětí

mladších 11 let, tedy jinými slovy, rodiče se snaží zachránit svoje děti. Někteří ani nejsou v uprchlických táborech, protože se bojí muslimů, kteří tyto tábory ovládají. Prchají proto před násilím od vesnice k vesnici.

V případě druhé otázky zdůrazňuji, že při nabídce pobytu a občanství na našem území je třeba pečlivě zvážit i problém úspěšné integrace do naší společnosti. Již dnes víme, že v naší zemi velmi úspěšně například v oblasti kultury a zdravotnictví pracuje řada občanů ze Sýrie či Iráku bez toho, abychom si uvědomovali jejich původ. Sdílení hodnot našeho civilizačního okruhu je pro ně samozřejmostí. Česká republika má na Ministerstvu vnitra kvalitní odborníky, kteří zvládli i předchozí integraci imigrantů do České republiky a jsou připraveni na pokyn vlády zvládnout i tuto práci. Není mně známo, že by právě lidé z oblasti Sýrie a Iráku byli nějakou problémovou skupinou. Naopak. Bojíme-li se násilí, které se poslední roky zaštiťuje islámskou vírou, není lepší obranou než přijmout na své území jejich oběti.

Křesťané na Blízkém východě již dlouhá staletí zažívají netolerantnost, násilí a pogromy. Jen blázen si může myslet, že nejen uprchlíci, ale i jejich děti a děti jejich dětí budou v naší zemi páchat násilí ve jménu jakéhokoliv náboženství. Naopak, řada z nich se již dlouhou dobu integrovala v jiných rozvinutých zemích po celém světě. Vynikají mimořádnou schopností přizpůsobivosti, tolerance a nadhledu. Proč by se neměli integrovat v naší celkem tolerantní společnosti?

Z pohledu naší společnosti chci osobně ručit za to, že tito lidé budou pro naši zemi přínosem, nikoliv zátěží, a to i z pohledu ekonomického, kulturního a intelektuálního. Pokud bych to vzal zcela pragmaticky očima ekonomické aritmetiky, přínos přijetí potenciálních žadatelů by násobně převýšil náklady státu na jejich integraci. Zásadně odmítám tvrzení populistů, že se neumíme postarat o své chudé a chceme si ještě přibírat cizí. Syrští a iráčtí křesťané by během krátké doby jistě patřili ke skupině obyvatel, která vytváří sociální potenciál, nikoliv spotřebovává. Potenciál, ze kterého pomáháme potřebným. Docela by mě zajímaly statistiky ekonomické situace imigrantů v České republice. Bohužel, agentury dělají průzkumy na kdeco, na kdejaký nesmysl, ale na nějaký takovýto průzkum jsem nenarazil, i když jsem hledal. V našich sociálních ghettech však imigranty nevidím. Právě naopak. A v případě přijetí části těchto lidí snad by konečně mohly některé naše církve včetně té největší svou spoluprací se státem ukázat základní smysl svého konání srozumitelně pro širší veřejnost.

Česká republika má plné a nezadatelné právo rozhodovat o tom, koho na své území přijme. V žádném případě by neměla přistupovat na jakoukoliv politiku povinných kvót. To by pro naši stále ještě nezralou demokracii mohlo být velmi nebezpečné a bylo by zdrojem velkých problémů. Jsem si ale jist, že naše mezinárodní prestiž by vzrostla, pokud si vybereme formu pomoci. V podtextu nemusíme nikomu říkat, že na tom ještě vyděláme. Podobnou politiku dělá již delší dobu sousední Německo a zřejmě i proto je Mekkou syrských a iráckých křesťanů.

Naše země má ekonomické kapacity na přijetí určitého počtu imigrantů. Naše země má odborné a organizační zázemí na integraci imigrantů. Naše většinová společnost je tolerantní ke všem, kteří se integrují, uživí se vlastní prací a sdílejí naše

hodnotové principy. Záleží tedy na dobré vůli a akceschopnosti vlády České republiky.

Dovoluji si předložit návrh usnesení, které může projít jistou modifikací, ale v žádném případě nebudu souhlasit, pokud se z něj ztratí základní poselství a mandát pro vládu. Tím usnesením nechci nařizovat, spíš pokorně poprosit. Budu hrdý na tuto Sněmovnu, pokud usnesení podpoříte napříč politickými stranami. Vláda by tím měla silný mandát a volné ruce jednat, aby se nedočkala podivných xenofobních výjevů, jaké byly, když rozhodla o přijetí 15 syrských dětí, kterým hrozí smrt a jejich rodičů.

To usnesení by znělo:

Bod číslo 1. Poslanecká sněmovna oceňuje vládu za přijetí postižených dětí a jejich rodin a humanitární pomoc v oblastech válečného konfliktu.

- Poslanecká sněmovna konstatuje, že syrští a iráčtí křesťané a jezídi jsou nejvíce ohroženou skupinou obyvatel v současném válečném konfliktu na území Sýrie a Iráku.
- 3. Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby umožnila vstup na území České republiky žadatelům, kteří jsou nejvíce ohroženou skupinou obyvatel v místě konfliktu a splní všechny požadavky na případnou úspěšnou integraci do naší společnosti. Zvláštní zřetel by měl být brán na slučování rozdělených rodin.

Dámy a pánové, byla tady již zmíněna návštěva petičního výboru v azylovém táboře v Kostelci nad Orlicí. Bohužel v mezidobí od té doby nejvíce v dané problematice vystupují zástupci politických stran, z nichž nikdo tam nebyl. Zahraniční výbor uspořádal uzavřené jednání k problematice k problematice Ukrajiny. Jako poslanec jsem tam byl vpuštěn. Byla mi umožněna účast, kde jsem o tom i mluvil. Bohužel, domnívám se, že gros velice citlivých informací se může odehrávat pouze v komisích Poslanecké sněmovny, v uzavřených nebo neveřejných výborech. Já se domnívám, že vám tam pracovníci, odborní pracovníci Ministerstva vnitra a Ministerstva zahraničí zodpovědí řadu věcí, které vám tady nemůže zodpovědět pan premiér, nemůže vám je tady zodpovědět pan ministr vnitra. Nejenom z toho, že se jedná o bezpečnostní záležitosti, že se tam můžete od nich dozvědět i velice zajímavé informace například z toho, jak se různí uprchlíci různých národností chovají v uprchlických táborech, o jaké jde lidi, kteří lidé mají problém a jsou problémoví z důvodů toho, že v jejich zemích se holduje alkoholismu. Mohli byste se dovědět další a další věci. To skutečně si myslím, že patří na výbory, a na základě nich bych doporučoval vyvíjet tlak.

Samozřejmě my budeme podporovat kroky vlády, které povedou k větší vnitřní bezpečnosti České republiky. Ukázalo se, že sice můžeme kupovat superdrahé skenery na letiště, ale existuje tam díra, a během krátké doby se pokusím s panem ministrem dopravy, abychom vám tady dali, a tady zcela výjimečně v režimu § 90 projednali jistou novelu zákona. Doufám, že to předloží někdo z koalice, aby to nebylo bráno nějakým politickým způsobem a proženeme tady něco, co povede ke zvýšení bezpečnosti. Má to řadu konsekvencí. Dovolím si upozornit, že jestliže bude investováno do bezpečnostních opatření například na letišti v Ruzyni, tak je třeba také

investovat i do dalšího letiště. Máme myslím čtyři mezinárodní. Pokud by byla přenesena odpovědnost za opatření na bedra tamějších majitelů či provozovatelů, pro některé to může být konečná. Takže ono to má celou obrovskou řadu konsekvencí. Vláda by měla být velkorysá, protože skutečně jde o naši bezpečnost, ale domnívám se, že je potřeba v tomto postupovat parciálně, kvalifikovaně, se znalostí dat. Takže prosím, jsem ochoten přistoupit na jakoukoliv modifikaci.

Nevím, jestli dneska ten bod doprojednáme, když v 19 hodin je pevně zařazený bod Vrbětice, a pokud bude předložen a někdo navrhne dílčí modifikaci mého usnesení, doplnění, rozšíření, nemám žádný problém. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Laudátovi. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: (Přikrývá si mikrofon ubrouskem.) Já se moc omlouvám, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, jsem tady s přednostním právem, není tady náš pan předseda, ale já bych chtěla poprosit pana Laudáta a všechny ty, kteří tady prskají bacily na nás všechny, aby zůstali doma, protože jsem ráda, že mezi ohrožené skupiny zatím nepatřím, ale tím, že jdu na mikrofon po někom, kdo tady mluvil přede mnohou a prskal tady bacily, tak jistě patřit budu. Není to fér, není to solidní vůči nám všem, kteří jsme sem přišli. Chceme být zdraví, byť jsme někteří očkovaní. Ale možná škoda, že tady není paní místopředsedkyně Jermanová, že místo toho úžasného nápadu běhat s trubičkou proti alkoholu mohl někdo měřit na recepci teplotu kolegů. A kdo má teplotu, tak by sem nebyl vpuštěn. Já opravdu odmítám tady sedět s tím, že si tady budeme mezi 200 lidmi přenášet bacily. Takže prosím, chovejme se k sobě alespoň trochu ohleduplně. A buď sem dejte nějaké igelitové pytlíky, když po sobě mluvíme, anebo nechť ti, kteří jsou nemocní, skutečně zůstanou doma v posteli a koukají se na nás v televizi.

K tomu, co tady zaznělo od pánů ministrů a pana premiéra. Já si myslím, že to nebylo jenom o té mnichovské konferenci. Předtím byla například 9. a 10. října konference v rámci Rady Evropské unie, kde bylo zasedání ministrů pro spravedlnost a vnitřní záležitosti, bylo to v Lucembursku, a ani na této konferenci resp. na Radě EU a konferenci, která byla po ní, nikdo z našich zástupců nebyl. Nebyl tam ani pan ministr vnitra Chovanec, nebyla tam ani paní ministryně spravedlnosti, nebyl tam ani pan premiér. A hlavní téma tohoto zasedání byla právě rizika spojená s počínající integrační vlnou do schengenského prostoru. Týkalo se to politiky hrozeb terorismu, ochrany vnějších hranic Evropské unie v rámci Schengenu.

Já si myslím, že možná by řadu z vás i mě samotnou zajímal názor pana premiéra a případně dalších členů vlády, jak se budeme stavět k Řecku, protože tady je zřejmé, že Řekové, kteří jsou v schengenském prostoru –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní kolegyně, vím, že jste se přihlásila k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Já jsem se hlásila rukou s přednostním právem. Já jsem to řekla hned na úvod.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Omlouvám se. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Názor na Řecko, které je v schengenském prostoru od roku 2004, a jak víme, dlouhodobě nedodržují ochranu vnějších hranic. Zajímal by mě názor vlády České republiky na to, jak v případě, že se povede v Evropské unii diskuse o tom, zdali by Řecko mělo zůstat a mělo tvořit součást schengenského prostoru, jak budou naši zástupci naší vlády o tomto rozhodovat. Prosila bych tedy pana premiéra, aby řekl svůj názor na to, jakým způsobem by řešil řeckou otázku.

K tomu, co tady právě zaznělo od pana premiéra. Prosím pěkně, nehrajme si na to, že bezpečnostní strategie je teď něčím novým. Vy jste pouze oprášili bezpečnostní strategii, kterou jsme vypracovávali my v roce 2011. To gros skutečně z ní zůstalo. Můžete si to porovnat na všech možných serverech. Akorát vy jste to opisovali tak důkladně, že vám uniklo to, že se geopolitická situace změnila tak zásadním způsobem, že do toho začalo promlouvat Rusko, takže ve vaší bezpečnostní strategii bohužel není pojmenována, protože jste opisovali od nás, není pojmenována hlavní hrozba a tou je Rusko.

Pane premiére Sobotko, je smutné, že to nevíte, ale víceletý mandát v rámci misí už děláme několik let. Takže to není žádná novinka, kterou by za vašeho premiérování tato Poslanecká sněmovna schvalovala. Děje se to skutečně několik let.

K tomu, co tady říkal pan ministr Stropnický. S většinou toho, co tady zaznělo, souhlasím. Ale trošku jsem na rozpacích z toho, že říkáme, že děláme maximum. Já si myslím, pane ministře, že vaše vláda mohla udělat mnohem víc, i váš resort mohl udělat mnohem víc, protože jak víme, o branném zákoně, o zákoně o aktivních zálohách se na půdě této Sněmovny bavíme víc než rok. A vím, že jsem protivná. Vím, že pokaždé vystupuji s tím, kdy už ten zákon přijde v rámci vlády i v rámci výboru pro obranu na plénum, a vždycky jsem chlácholená, že příští měsíc, další měsíc, další měsíc. Jsem ráda, že máme za sebou dvěstědvacetjedničku, ta je samozřejmě důležitou normou. Ale stejně důležitou normou pro bezpečnost našich občanů, naší země i pro stabilizaci naší armády je zákon o aktivních zálohách a branný zákon, který tady už dávno mohl být. A mohli jsme již tento zákon mít v platnosti, nastartovány nábory aktivních záloh, nové pobídky pro zaměstnavatele. A všechno to, co v tom zákoně, který ještě připravoval Alexandr Vondra, tak je. A je škoda, že ten zákon tady už dávno nebyl.

Děkuji. (Odchází a bere si s sebou ubrousek, který přikrýval mikrofony.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové. Ještě než budeme pokračovat v rozpravě – já samozřejmě budu respektovat, že jste ohlásila své přednostní právo, ale já nemám pana kolegu Stanjuru omluveného ani mi neřekli, že bude na nějaký čas vzdálen, takže se nezlobte, že jsem přijal vaši přihlášku jako faktickou, ke které jste byla přihlášena.

Zároveň využiji této krátké mezery, než udělím další slovo, k tomu, že bych požádal poslanecké kluby, aby navrhly zpravodaje. Většinou je to první vystupující v rozpravě. Respektuji návrh paní kolegyně Černochové, že by to neměl být ten, kdo je spíše vážně nemocen a vystupuje tady. V tomto ohledu jsem samozřejmě o pozici zpravodaje nepožádal nikoho z vystupujících z vlády ani s přednostním právem.

Takže ještě budeme pokračovat faktickou poznámkou Františka Laudáta, pak řádnou přihláškou paní kolegyně Putnové. A požádám, jestli zpravodajkou bude paní kolegyně Miroslava Němcová, tak jestli s tím souhlasí, tak bychom potom... (Není rozumět, protože do řeči už začíná mluvit poslanec Laudát.)

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já jenom krátce. To, že jsem ochraptělý, ještě neznamená, že šířím bacily. Jestli někdo šíří bacila čím dál větší nenávisti, protože máte 6 % a nevíte, čeho se chytit... (Smích zleva.) Já jsem se vždycky hlásil své minulosti v ODS, ale poslední dobou se skutečně začínám za to stydět (s důrazem), že jsem v takovéhle straně byl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zejména za dodržení času k faktické poznámce. Takže pokud nikdo nic nenamítá, přidržíme se bez hlasování toho úzu, který platí v Poslanecké sněmovně, že první vystupující v rozpravě – tedy paní poslankyně Miroslava Němcová by byla zpravodajkou pro tento bod. Pokud nikdo nic nenamítá proti postupu předsedajícího, tak jsme s tím souhlasili. (Bez námitek.)

Nyní bude vystupovat paní poslankyně Anna Putnová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobrý večer, vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se s vámi podělila o osobní zkušenost, která se mě velmi dotkla. Myslím, že příběh někdy může napovědět víc než politické analýzy nebo –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě vás jednou přeruším a požádám kolegy a kolegyně o klid! (Hluk zejména zleva.) Pokud diskutujete jiné záležitosti, prosím, přesuňte je do kuloárů. Děkuji.

Pokračujte prosím.

Poslankyně Anna Putnová: Dovolím si tedy pokračovat. V roce 2011 se mi dostalo pozvání od profesorky Ahlam Imad z Petrochemické fakulty v Homsu. Byla jsem velmi tímto pozváním k návštěvě potěšena. Nevěděla jsem, čím jsem si to zasloužila. Předpokládala jsem, protože to bylo v době, kdy jsem byla děkankou Fakulty podnikatelské, že to souvisí s mou aktivitou a se snahou podpořit ženy v jejich tvůrčím rozvoji a bourání bariér pro jejich seberealizaci. Odpověděla jsem, že velmi ráda toto pozváni přijmu, a jakmile mi to čas dovolí, že se do Homsu vypravím.

Na podzim roku 2012 mi můj kolega řekl: S paní profesorkou Imad už se nikdy nepotkáte. A odkázal mě na strohou agenturní zprávu v SANA, která byla z 28. června 2012. V této zprávě stálo: Profesorka Ahlam Imad byla 28. června 2012 ve svém domě v provincii Homs zabita spolu s pěti členy své rodiny... Dále tato agentura uvádí: Je to součást strategie teroristů, kteří likvidují experty a intelektuály.

Musím říct, že se mě to hluboce dotklo, a přestože jsem neměla možnost se s paní profesorkou někdy potkat, často si na ni vzpomenu. Jsme vrstevnice, máme podobnou profesní kariéru. Snažily jsme se podporovat ženy v rámci jejich sebeprosazení. Jenom jsme se každá narodila v jiné zemi.

Ten příběh, ten smutný příběh, by tady mohl skončit. Ale on nekončí. Protože to pozvání mně bylo tlumočeno mým kolegou, Syřanem, který je docentem Fakulty elektrotechniky a komunikací na VUT v Brně. Studoval v Brně, 18 let zde žije, oženil se s českou dívkou, mají dítě. V roce 2012 se mu podařilo část rodiny dostat do bezpečí, do bezpečí naší republiky. Přijel jeho bratr, také elektroinženýr, který vystudoval v Damašku, a jeho žena, učitelka angličtiny. Oba našli velmi rychle práci. Česká republika neměla žádné náklady s jejich přemístěním, s jejich asimilací. Stejně tak přijeli i rodiče. Bohužel jeho sestry zůstávají stále v Damašku. Jsou to vysokoškolačky, které žijí s rodinami v nebezpečné oblasti.

Pokud jsme tady volali po tom, aby se vyjasnila stanoviska, abychom vlastně věděli, kdo je kdo a kdo za čím stojí, chci tady jasně a otevřeně říct, že jsem přesvědčená, že Česká republika musí projevit solidaritu vůči lidem, kteří jsou v tak bezprostředním ohrožení života. Ta solidarita se skládá jednak s těmi, kteří trpí, jsou to tedy ti ohrožení, ty rozdělené rodiny, křesťané apod., ale současně je to i solidarita se zeměmi, které nestrkají hlavu do písku a dělají maximum pro to, aby pomohly toto neštěstí, lidské neštěstí, zmírnit. Myslím si, že Česká republika má svoji zkušenost s tím, že totalitní a diktátorské režimy se snaží likvidovat jejich elity, intelektuální elity. Předpokládám, že bychom i proto měli mít svoje pochopení. A pokud voláme a žádáme po tom, aby se spojily rozdělené rodiny, chtěla bych říct, že je to součást pomoci, kterou pomáháme taky sami sobě. Pomáháme sobě, abychom jako národ mohli říct, že jsme udělali to, co jsme v dané chvíli udělat skutečně mohli, a mohli si za svým rozhodnutím stát.

Obracím se na pana nepřítomného ministra zahraničí, zda může pomoci, aktivně pomoci tím, že se pokusí intervenovat a zařídit, aby se rozdělené rodiny, které nevykazují žádné bezpečnostní riziko a které se snadno aklimatizují, protože tady mají zázemí u svých rodinných příslušníků, spojily. Je to skutečně pomoc vlastnímu

národu, abychom mohli na svoje rozhodnutí být také patřičně pyšní. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Anně Putnové. Slova se ujme paní poslankyně Zelienková, připraví se pan kolega Seďa. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kristýna Zelienková: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji paní předřečnici za velice zajímavý příběh, ale dovolte mi, abych se krátce vrátila k situaci na Ukrajině.

Zítra bude v Minsku schůzka tzv. normanského formátu, tedy Porošenko, Putin, Merkelová a Holland. Otevřeně říkám, že to je jedna z posledních možností, jak zabránit dalšímu prohloubení války, přičemž si teď nikdo nedokáže představit, jak hluboko by to mohlo zajít. Protože pokud schůzka opět selže a Spojené státy vyslyší žádost Ukrajiny o dodávku zbraní, nikdo neví, co udělá Rusko, a naše debata o bezpečnosti státu bude podstatně neklidnější, než je dnes.

Když jsem před týdnem vystoupila ve Štrasburku na plenárním zasedání Rady Evropy k situaci na Ukrajině, připomněla jsem to, o čem mnozí stále pochybují. A protože o tom pochybují i někteří kolegové v této Sněmovně, svá slova zopakuji: Iniciátorem a organizátorem ozbrojeného povstání proti ukrajinskému státu je Rusko. Dnes a denně nás naši pozorovatelé, novináři i tajné služby informují o tom, že z Ruska na povstalecká území přijíždějí další kolony tanků, obrněných vozidel, těžkých zbraní a ruských vojáků. Tato válka vyhnala z domů už stovky tisíc lidí, vykopala hluboké příkopy a po skončení války bude trvat velmi dlouho, než dokážou místní lidé opět žít společně. Nikdo neublížil ruskojazyčnému obyvatelstvu tak jako prezident Putin a bez jeho podpory by válka na Ukrajině již dávno skončila. Proč to Putin dělá, o tom se můžeme jen dohadovat. Jasné ale je, že chce na Ukrajině vytvořit zamrzlý konflikt, který dlouhodobě uvrhne Ukrajinu do politické nestability a hospodářského marasmu, který ale zejména zabrání jakémukoli systémovému sbližování Ukrajiny s Evropou, protože jako odpověď by Putin zamrzlý konflikt opět rychle rozžhavil. Jasné dále je i to, že Putin prodlužuje válku proto, aby se zapomnělo na Krym, abychom si všichni jednoho dne řekli: Díky bohu, že se na Donbasu už nebojuje, a s Krymem teď Putina nebudeme provokovat, protože kdo ví, co by zase udělal. Můžeme proto jen doufat, že Putin těchto svých cílů už dosáhl a do Minsku zítra pojede s tím, že se opravdu chce na něčem dohodnout. Pokud ne na konci války, tak alespoň na skutečném příměří, na kterém by se dalo posléze stavět.

Jako zpravodajka Parlamentního shromáždění Rady Evropy připravuji materiál na téma politické důsledky ukrajinské krize. V neděli jedu do Kyjeva, kde se setkám s prezidentem Porošenkem, premiérem Jaceňukem, velvyslanci zemí Evropské unie, a čeká mě i cesta na východ Ukrajiny. Jediným cílem Rady Evropy je ukončení bojů, obnovení spravedlnosti a demokratických a lidských práv všech tamních obyvatel bez rozdílu národnosti, jazyka či přesvědčení. A já se ze všech svých sil budu snažit, abych toto poslání Rady Evropy naplnila. Věřím zároveň, že takový je i zájem České

republiky a že taková je i politika vlády, že naším primárním zájmem je ukončení bojů a následná politická stabilizace Ukrajiny a že je to pro nás důležité nejen z bezpečnostního hlediska, ale i z hlediska hodnot, díky kterým existuje společná Evropa. Vyzývám proto nás všechny, abychom se nad tímto cílem sjednotili a vystupovali v zájmu České republiky jednotně a srozumitelně, abychom si uvědomili, jaké jsou naše hodnoty, do jaké části světa patříme, na koho se spoléháme, kdo jsou naši přátelé a partneři a že každá další smrt nevinného člověka je naším velkým selháním.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Přeji vám pěkný podvečer. Mám zde jednu faktickou poznámku pana poslance Böhnische, po něm se připraví do rozpravy pan poslanec Seďa. Máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Poznámka se netýká projednávaného tématu, jen jsem hledal okamžik, kdy se vtěsnat s opravou svého hlasování. Bylo to to poslední hlasování číslo 86, kdy jsem hlasoval pro, ale na sjetině mám zdržel se. Hlasování nezpochybňuji a uvádím to jen pro potřebu stenozáznamu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní tedy řádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Seďa a po něm pan poslanec Šarapatka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, chci vás v rámci dnešního projednávaného bodu jako předseda stálé delegace České republiky do Parlamentního shromáždění Severoatlantické aliance seznámit s přijatým usnesením číslo 412, které Parlamentní shromáždění NATO přijalo na svém výročním zasedání v Haagu 24. listopadu loňského roku.

Toto usnesení s názvem o humanitární krizi na jižní hranicích Evropy konstatovalo, že celková nestabilita na Blízkém východě a v severní Africe a zejména konflikty v Sýrii a Iráku vyvolaly zničující humanitární krizi, která v současnosti dosahuje již na hranice Evropy, a že od začátku války přišly v Sýrii a Iráku o život desítky tisíc lidí a miliony uprchly ze svých domovů a že tisíce uprchlíků a migrantů z regionu MENA zemřely při snaze překročit Středozemní moře. Shromáždění ocenilo úsilí Libanonu, Jordánska, Turecka a dalších zemí poskytnout přístřeší a stravu milionům syrských a iráckých uprchlíků, zároveň konstatovalo, že kapacita Libanonu a Jordánska se již blíží vyčerpání a že příchod syrských uprchlíků v posledních letech vedl k přelidnění, růstu cen, nedostatku vody, rostoucímu společenskému napětí a rostoucím ekonomickým těžkostem.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, jižní státy Evropy na sebe vzaly nepřiměřenou zátěž v péči o tyto uprchlíky a migranty, i když mnozí z nich v těchto zemích nezůstávají a rychle se přesouvají do severnějších států. Shromáždění poděkovalo humanitárnímu úsilí Itálie v rámci operace Mare Nostrum, která umožnila zatknout významný počet obchodníků s lidmi, kteří mají výrazný podíl na ztrátách životů migrantů na moři v centrální oblasti Středozemního moře. Parlamentní shromáždění Severoatlantické aliance naléhavě žádá vlády a parlamenty členských států Sevroatlantické aliance, aby zvýšily podporu těm hraničním státům, které nesou největší zátěž jako hostitelské země. Dále, aby vytvořily skutečný multilaterální program, který odradí obchodníky s lidmi a převaděče od jejich smrticí obchodní činnosti s cílem snížit počet uprchlíků umírajících na moři, a aby prohloubily spolupráci a zvýšily pomoc zemím původu a tranzitním zemím s cílem nalézt trvalé řešení pro uprchlíky a vnitřně vysídlené osoby.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, členové tohoto shromáždění žádají, aby země sladily své vnitrostátní právní normy pro stíhání obchodníků s lidmi a aby přehodnotily postupy přijímání uprchlíků v celé Evropě tak, aby zátěž přijímání takto obrovského počtu nelegálních migrantů byla sdílena spravedlivěji.

K tomu je nutné, aby členské státy vypracovaly komplexní přístupy týkající se specifických problémů, kterým čelí uprchlíci, a to zejména ženy a děti, a aby pracovaly s hostitelskými zeměmi na zavedení podpůrných systémů s cílem zlepšit životní podmínky těchto nevinných obětí války a terorismu.

Parlamentní shromáždění NATO žádá členské státy Severoatlantické aliance, aby se věnovaly myšlence vytvoření humanitárních koridorů ve válečných oblastech tak, aby bylo možné postarat se o základní potřeby válkou traumatizované populace v jejich domovech, a tím snížit jejich motivaci odejít. Dále, aby podpořily očkovací programy, zejména v Sýrii, a tlačily na válčící strany, aby nepoužívaly odpírání zdravotní péče jako nástroj války. Dokonce aby prozkoumaly možnost vytvoření bezletové zóny a bezpečných zón v Sýrii s cílem poskytnout úkryt a ochranu místním komunitám a vnitřně vysídleným osobám.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, přijaté usnesení Parlamentního shromáždění NATO ukazuje cesty, kterými by se členské státy NATO měly vydat. Osobně jsem přesvědčen, že důraz by měl být kladen na humanitární, zdravotní a potravinovou pomoc přímo v zemích původu, eventuálně v zemích, které přijímají uprchlíky a které se zeměmi původu přímo sousedí. Taktéž jsem přesvědčen, že tato pomoc nemůže jít pouze z Evropy, ale měla by jít primárně z bohatých arabských zemí. To, že se Česká republika jako členský stát Severoatlantické aliance zapojila a dále zapojí v rámci solidarity do pomoci uprchlíkům válkou postižených zemí, je v souladu právě s těmito principy přijatého usnesení.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní požádám pana poslance Šarapatku. Připraví se paní poslankyně Langšádlová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, vážení členové vlády, vyslechl jsem tady mnoho stanovisek a názorů jak z pléna, tak od členů vlády. Přijde mi, zejména co se týká prezentace pánů ministrů a pana premiéra, že jsme strašně spokojeni a neuvědomujeme si, jaký je rozdíl mezi situací v České republice a situací v západní Evropě. Mně přijde, že bychom neměli kopírovat kroky, které dělá Francie, Holandsko, Belgie a další. My bychom měli dělat opatření k tomu, abychom se nikdy nedostali do situace, kde jsou dneska západoevropské státy. Dneska platí ve Francii za spoustu chyb svých předchozích vlád a jinde, kdy nedokázaly odstranit frustraci mezi imigranty a jejich potomky a majoritní společností.

V České republice se musíme starat, abychom se v této situaci neocitli. Domnívám se, že nepomohou taková jednoduchá řešení jako demonstrace a vyzývání k bourání mešit, které tady zatím ani nestojí, a tak dále. Naší výhodou je především rozdílný historický vývoj. U nás je minimální počet imigrantů, v naší společnosti, ve srovnání se západní Evropou. Nemáme koloniální minulost, tudíž nevznikly ani disproporce a nějaké pocity historických křivd. Díky budování socialismu jsme nezažili v západní Evropě období ekonomického boomu v 60. a 70. letech, kdy západoevropské ekonomiky přivážely množství levné pracovní síly jak ze svých kolonií, tak i z ostatních rozvojových zemí. Největší skupinu imigrantů v naší republice tvoří Ukrajinci. Je jich zhruba 200 tisíc. Jejich výhodou je, že mají podobné kulturní a historické kořeny, neříkám stejné. Upřímně řečeno, když je potkáte na ulici, tak je v mnoha případech nepoznáte od Čechů. Neexistuje také sociální napětí mezi imigranty a majoritní společností.

To jsou všechno výhody. Na druhé straně mi připadá, že vláda je v podstatě strašně spokojená s tím, co tady je. Přijde mi, že to tak nemusí být navždy a že bychom měli velmi aktivně působit pro to, abychom si problémy nepřidělávali. Domnívám se, že vláda a celá naše republika musí přistupovat k problému imigrace velmi aktivně. To znamená nečekat, koho nám přivane do republiky nějaký další konflikt nebo nějaká humanitární, případně jiná krize, nebo případně, koho nám přidělí Brusel, jak jsme se dozvěděli od pana státního tajemníka Prouzy. My bychom měli sami aktivně působit a vlastně si hledat mezi imigranty ty, kteří budou pro naši zemi přínosem, kteří nebudou pro majoritní společnost přítěží. A je to naše právo rozhodnout se, koho si do naší země pozveme, aby zde začal nový život. Měli bychom proto jasně definovat kritéria, koho v naší zemi chceme. Měli bychom tato kritéria přísně kontrolovat. Nelze například připustit, aby se nějaká minoritní komunita řídila vlastním právem, jak tomu je například v některých částech velkých měst západní Evropy, kde komunity žijí podle islámského práva šaría. Samozřejmě by se mělo dodržování takto nastavených kritérií velmi přísně kontrolovat, a to i takovým způsobem, že například již přidělené právo trvalého pobytu nebo právo přechodného pobytu by mohlo být v případě porušení například trestního kodexu nebo trestního zákoníku imigrantům odebráno.

Myslím, že to všechno, o čem jsem tady hovořil, je zásadní rolí vlády. Vláda prostě musí převzít odpovědnost nad tím, aby připravila veškeré podstatné předpoklady, aby majoritní společnost nebyla omezována nebo případně ovlivňována případnými imigranty. To znamená, že vláda musí zajistit, aby se imigranti stali přínosem pro naši společnost a nikoliv přítěží. Chtěl bych se proto zeptat vládních představitelů. Já se domnívám, že nemáme zatím vypracovaný odpovídající právní rámec umožňující přijímání přistěhovalců ve větším množství a nemáme vypracovaný právní rámec pro to, aby se tito imigranti skutečně integrovali do společnosti. Nemáme definováno, kde vezmeme zdroje na jejich integraci, kde budou vydefinovány ubytovací kapacity, kam budou chodit tito imigranti na rekvalifikaci, kam budou chodit například do školy jejich děti, kdo jim garantuje pracovní místa, kde se budou vzdělávat, aby nepodlehli pocitu méněcennosti, jako tomu je například ve Francii. Neméně důležité ale bude pracovat s majoritní společností. My jsme sice díky koloniálnímu období a absenci ekonomického západoevropského zázraku byli uchránění mezikulturního a sociálního antagonismu, ale současně jsme se díky tomu, že jsme nemohli cestovat, nenaučili s jinými etniky žít. Musíme se to opravdu naučit, abychom z nich neměli strach.

Co se týká tématu syrských rodin a syrských dětí. Já a priori nejsem proti jejich přijetí. Musíme si ovšem uvědomit, tady se hovoří o 70 dětech, že v Sýrii podobným způsobem netrpí desítky ani stovky, ale statisíce dětí. Takže naše pomoc by měla směřovat především do míst konfliktů a zemí, které jsou bezprostředně s nimi sousedící.

K svému předřečníkovi bych ještě chtěl dodat, že absolutně nemohu přijmout religiózní klíč – to znamená, přijmeme křesťanské uprchlíky a nebudeme přijímat muslimské. Jestli je někdo v nouzi, tak je v nouzi bez ohledu na to, jaké vyznává náboženství.

Na závěr bych chtěl říct, že je namístě se zabývat také naší spoluzodpovědností při řešení problematiky islamismu a případně imigrace v celé Evropě. Mám tím na mysli, že bychom se proto měli aktivně podílet na ochraně společného schengenského prostoru, neboť to není jenom přihlášení se k nějakým evropským hodnotám, ale je to současně náš životní zájem. V Schengenu žádné hranice neexistují a nedokážu si – my stále hovoříme de facto o ochraně nebo o řešení imigrace zvnějšku. Ale jak budeme řešit imigraci vnitroschengenskou? Ve Francii má francouzský pas minimálně deset milionů imigrantů a jejich potomků, kteří mají arabský původ. V Británii jsou to potomci pákistánských, bangladéšských. A tito lidé mohou volně cestovat, to znamená, my bychom toto měli velmi intenzivně řešit. Současně si myslím, že je na druhé straně naším právem vyžadovat, aby hraniční země, které mají na starost ochranu schengenského prostoru, tyto hranice chránily a bezezbytku plnily své povinnosti, a ne aby se stávalo, že například z Malty do schengenského prostoru přicházejí imigranti, kteří nejsou nijak evidováni, a potom se objevují v Německu, v těch cílových zemích, kam je táhne bohatý sociální systém atd.

Takže to je zatím asi tak všechno, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Eviduji jednu faktickou poznámku, pan poslanec Benešík. Po něm se připraví paní poslankyně Langšádlová. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vážené členky a členové vlády. Já bych jenom stručně reagoval na to, co říkal pan kolega Šarapatka, zejména na začátek a potom na konec. Právě my se musíme poučit od Francie, ale úplně z těch počátečních stadií. To znamená, abychom zabránili tomu, abychom si vytvořili ten problém, který Francie má dnes. Čili pokud máme jakékoliv migranty a imigranty přijímat, tak nejlépe z civilizačního okruhu, který je nám blízký. Čili to je tak trošku narážka na to náboženství, protože my v podstatě ochráníme i je.

Já jsem zaznamenal nějakou petici 20 muslimských velvyslanců, kteří tvrdí, že Česká republika je islamofobní. A právě proto, pokud to tak vnímají, tak je ideální, aby tyto imigranty, kteří by náhodou tady byli vystaveni nebezpečí údajné islamofobie v České republice, aby je přijaly bohaté státy se stejnou kulturou, jako mají oni. To znamená Kuvajt, Spojené arabské emiráty, kde je zdravotnictví zadarmo. To znamená, já si myslím, že bychom se mohli spravedlivě podělit a potom Evropa a třeba Česká republika by právě mohla přijímat ty imigranty, kteří se nebudou cítit ohroženi a budou přínosem, což jsou právě v drtivé většině ti křesťanští uprchlíci. Čili k tomu asi tolik.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Mám zde dvě faktické poznámky, omlouvám se, paní poslankyně (Langšádlová). První má pan poslanec Šarapatka a druhou pan poslanec Fiedler. Takže poprosím nejprve pana poslance Šarapatku o jeho faktickou poznámku a připraví se pan poslanec Fiedler. Máte slovo

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl k panu předřečníkovi jenom říct, že s tím bezezbytku souhlasím. Já se skutečně domnívám, že bychom sem měli zvát lidi ze stejného kulturního okruhu, to znamená pokud možno lidi z blízkých zemí. Domnívám se dokonce, že paradoxně konflikt na Ukrajině by nám v tomto mohl pomoci. Tam jsou dneska lidé, kteří jsou případně ochotni změnit kompletně svůj život, a tak dále. Na druhou stranu, pokud se jedná o humanitární katastrofu, tak tam přece nebudeme rozlišovat, jestli ten Arábek vyznává křesťanství, nebo islám. Proboha, to skutečně snad ne! Děkuju vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní poprosím pana poslance Fiedlera. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý večer, děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý večer, dámy a pánové. Já bych také chtěl zareagovat na to, co tady říkal kolega Ondřej Benešík, a s tím souhlasím, s myšlenkami, které tady zazněly od kolegy Benešíka. Opravdu jsem rád, že tady začíná zaznívat souhlasný názor, že se nechceme dostat tam, kam se dostaly ty státy, které tím prošly před námi. Proto přece tady o tom diskutujeme. A pokud je to naším společným cílem, tak jak se říká zaplaťpánbůh za to. My se tam prostě nechceme dostat. Nic víc. A tak jak tady kolega Benešík přede mnou také vzpomínal o slučitelnosti náboženských kultur a o bohatých státech, kde je zdravotnictví zdarma. Je to opravdu na pováženou. A položme si tu otázku, proč lidé tohoto náboženství nechtějí emigrovat do mnohem bohatějších zemí, než je Česká republika, kde by měli daleko menší jazykové problémy, kde by neměli náboženské problémy, a proč chtějí právě k nám.

Jak jsem se dočetl na internetu, tak snad Saúdská Arábie hodlá vystavět nějakou zeď proti těmto uprchlíkům. A proč ta země, která má stejnou kulturu, stejné náboženství, chce stavět zeď – a my je tady budeme brát? To opravdu, nezlobte se na mě, nemá logiku, a souhlasím s názory kolegy Benešíka.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Ještě jednu faktickou poznámku zde má pan poslanec Benešík. Pouze pro pořádek: tento bod budeme projednávat do 19.00.

Poslanec Ondřej Benešík: Moc se omlouvám, že zdržuji. Jeno krátká replika na pana kolegu Fiedlera. Oni by možná do té země i chtěli. Otázka je, a to vlastně bylo odpovězeno na konci, jestli ta muslimská země ty muslimy sama chce.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. A nyní řádně přihlášená do rozpravy paní poslankyně Langšádlová. Máme tři minuty, tak jsme se usnesli, tak máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Krásný večer, vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Migrace k Evropě vždycky patřila. Vždycky v Evropě probíhala, probíhá a probíhat bude. Toho si musíme být vědomi. Ale na nás záleží, v jakém počtu a z jakých oblastí k nám migranti přicházejí a jak se nám je podaří integrovat do naší společnosti. Nelze na tento problém ani zdaleka pohlížet jenom z úhlu pohledu České republiky, protože nás se týká i to, co se děje v Evropě a v okolí Evropy. To má bezprostřední dopady na stav migrace a v tuto chvíli i migrační krize. Protože i výbor pro evropské záležitosti si je vědom závažnosti těchto otázek, tak jsme zřídili podvýbor pro migraci a azylovou politiku a věřím, že budeme přicházet i do Poslanecké sněmovny s našimi konkrétními návrhy týkajícími se právě migrace.

Informace, se kterými se v posledních měsících setkávám na různých konferencích, seminářích, ale i na jednání v Bruselu, jsou mimořádně alarmující a mnohé zde zaznělo. V okolí Evropy došlo k několika válečným střetům, arabskému

jaru, k rozvratu mnoha zemí a 25 milionů lidí – někteří hovoří ještě o větším počtu – je v pohybu. V okolí Evropy vypukla mimořádně rozsáhlá humanitární krize a ve Středozemí se nám rozběhl neuvěřitelný obchod s lidmi. Možná jste už slyšeli, že obchod s lidmi je dneska ve větším rozsahu než obchod se zbraněmi a s drogami. To jsou všechno věci, nad kterými nemůžeme zavírat oči.

Do Evropy přišlo jenom v loňském roce přes půl milionu lidí, kteří požádali o azyl. A co nás také nemůže nechat klidnými – do tohoto našeho společného prostoru přišlo v loňském roce několik desítek tisíc lidí bez identifikace. My vlastně nevíme, zda jsou, nebo nejsou bezpečnostním rizikem, protože nevíme, kdo přišel. Proto otázka a diskuse ohledně ochrany společné hranice je i naší otázku. Ono se to netýká jenom těch zoufalých Italů, kteří situaci zkrátka nezvládají.

Co je pro mě i alarmující informací a nezaznělo to tady, v rámci schengenského víza, které se vydává za turistickými účely, není dobudován systém. Zkrátka nevíme, kdo do společného schengenského prostoru přichází a zda po třech měsících také odejde v rámci schengenského víza. Tyto otázky jsou mimořádně závažné. Když hovoříme o migraci, tak opravdu nemůžeme zavřít oči nad tím, co se odehrává zejména v západní Evropě. Má to hluboké kořeny mnoho desítek, stovek let zpátky. Je pravda, že tyto dva problémy se nám teď střetly, a tak jako my jsme mnoho věcí nezvládli, my jsme nezvládli například integraci našich Romů, tak je potřeba otevřeně mluvit, že mnoho těch, kteří přišli do západní Evropy, nepřijalo evropské hodnoty a mnohé evropské země integraci nezvládly. A i to se nás týká a věřím, že i na to bude zaměřena pozornost v rámci jednání na evropské úrovni, protože ty dopady dopadnou i na nás. Je potřeba tyto otázky sledovat, protože velmi souvisí i s demografickým vývojem, a musím říci, že mohou mít i velmi výrazný sociální dopad, protože když se od sociologů z pražské Karlovy univerzity dozvím, že 40 % dětí cizinců v Berlíně, v tom vyspělém bohatém Německu s dobrým vzdělávacím systémem, nedokončí základní školu, tak my nestojíme jenom před otázkou, která se týká různých náboženských pohledů, ale opravdu můžeme stát i před velmi závažnou sociální otázkou, protože vlastně dopadem té ne úspěšné integrace mohou být opravdu velmi rozsáhlé sociální problémy.

Já si myslím, že se musíme chovat zodpovědně a musíme o těchto otázkách hovořit otevřeně v České republice. A chtěla bych poděkovat v mnohém Ministerstvu vnitra, že je situace stabilní, ale chtěla bych také upozornit na to, že když hovoříme o migraci, tak musíme zásadně rozdělovat dva druhy imigrantů. Jeden druh je azylant. Toho si žádná republika, žádná země nemůže vybírat, toho musí přijmout v tu chvíli a zahájit azylové řízení. V případě, že azyl není poskytnout, tak musí být –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní poslankyně, já se omlouvám. Protože jsme překročili devatenáctou hodinu, tak navrhuji v případě, že nevznese někdo námitku, že byste přednesla svůj příspěvek a poté bychom ukončili, respektive přerušili tento bod s tím, že dál už nebudou ani faktické poznámky ani další příspěvky do diskuse. Takže se chci zeptat, zda někdo vznáší námitku proti takto navrženému

postupu. Není tomu tak. Takže já vás poprosím, paní poslankyně, dokončete svůj příspěvek a pak přeruším tento bod. Děkuji.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážení kolegové, já vám děkuji za toleranci. Nebudu příliš dlouhá.

Co je důležité rozlišovat a v diskusích posledních týdnů to ne vždy bylo rozlišováno, přichází azylant, a pokud přichází, tak zkrátka toho my si nevybíráme, vybrat nemůžeme. Musíme zahájit azylové řízení. Pokud je ochrana umožněna, tak ano, o něj se náš stát postará. Ale mnohdy se hovoří o velkých sociálních dávkách. Je dobré vědět, že v České republice dávky pro azylanty poté, co se jim poskytne ubytování, strava, tak jsou ve výši asi 15 korun na den, pokud se tady vedou dlouhé diskuse, jak moc to zatěžuje náš sociální systém. Ale na druhou stranu je potřeba velmi důsledně i s evropskými partnery hovořit o důsledné návratové politice, protože ti, kteří se sem dostanou na základě žádosti o azyl, ten není udělen, tak se musí navracet do zemí, odkud přišli.

Samozřejmě další celou skupinou jsou ti, kteří sem přicházejí v rámci dlouhodobých víz, dlouhodobých pobytů, a to je ta část migrace, kterou máme a musíme řídit, protože je to vlastně několik skupin lidí. Jsou to ti, kteří přicházejí studovat, jsou to lidé z vědy a výzkumu, a já věřím, že jsou u nás na našich univerzitách vítáni, jsou to ti, kteří tady podnikají, jsou to ti, kteří získávají pracovní místa. A v této oblasti jsme také slyšeli spoustu nepravd a fám. Nikdo nám pracovní místa nebere! Pokud jakýkoliv cizinec získá pracovní místo v České republice, tak pouze poté, co na toto pracovní místo není zájemce z České republiky ani z jiné země Evropské unie.

Další někdy diskutovanou skupinou jsou ti, kteří přicházejí z titulu sloučení manželství, ano, a v této oblasti v některých případech dochází opět k organizovanému zločinu a opět se zneužívá tohoto titulu a jsou tam nelegální postupy. O tom všem hovořme.

Stejně tak si myslím, že je naprosto namístě, abychom hovořili, z jakých zemí vlastně migranti do České republiky mají přicházet. To když někteří kolegové hovořili o tom, že to mohou být například syrští křesťané, a vzbudilo to nevoli, vzbudilo to nevoli z několika stran. Ale já si myslím, že je naprosto legitimní si připustit, že evropská civilizace stojí na křesťanských kořenech a že právě křesťané by měli větší šanci se integrovat, a já si myslím, že toho si přece jsme vědomi, ať už v Boha věříme, nebo nevěříme. To, že naše evropská civilizace oproti jiným civilizacím stojí právě na těchto kořenech, to není otázka naší víry, to je přece otázka podstaty naší civilizace. A to, co je před námi, je bezpochyby to, abychom se k této problematice zachovali odpovědně, abychom neopakovali chyby, které udělaly mnohé země západní Evropy, aby migrační politika, ta, kterou můžeme ovlivňovat, zůstala na národní úrovni. To je náš velký zájem, abychom nepřijímali ty migranty, které v podstatě naši evropští partneři nezvládli. Myslím, že je potřeba hovořit o otázce úpravy informačních systémů. Je potřeba si také uvědomit, že naše zpravodajské služby mají mít možnost práva veta v případě udělování dlouhodobých

pobytů a dlouhodobých víz. V tuto chvíli to tak není. To znamená, že když někdo požádá o dlouhodobé vízum, tak přestože zpravodajské služby vyhodnotí tohoto žadatele jako bezpečnostní riziko, přesto někdy dostane dlouhodobý pobyt a je jedno, jestli je to žadatel z východu, nebo z jihu. Ve chvíli, kdy naše zpravodajské služby vyhodnotí kohokoliv jako riskantního pro Českou republiku, tak nemá dostat povolení k dlouhodobému pobytu.

Myslím, že před námi i v této oblasti je spousta výzev. Určitě promění to, co se odehrávalo a odehrává i z demografických důvodů, mimořádně promění Evropu, ve které žijeme. Jsem přesvědčena, že krize, kterou prožíváme, je pevně spjata i s hodnotovou a demografickou krizí nás Evropanů a máme právo a povinnost hájit hodnoty, na kterých evropská civilizace stojí. Na druhou stranu nesmíme při obraně těchto hodnot současně sami je popírat, a to pro mě je i to, pokud křičíme proti tomu, aby se přijaly například zraněné syrské děti. Protože jestliže někteří se dodnes odvolávají na naše civilizační hodnoty, tak k těm bezpochyby patří i solidarita.

Já bych chtěla podpořit návrh Františka Laudáta a chtěla bych poprosit naši vládu, aby zvážila, zda nemůžeme přijmout více zraněných nemocných dětí, protože tady zaznělo, v uprchlických táborech žijí miliony lidí, dětí, které jsou ohroženy na životech. Jsou tam tisíce, nikoliv jednotky. A já si myslím, že máme povinnost se k tomuto postavit zodpovědně, tak, abychom udrželi bezpečnost v České republice, ale současně tak, abychom nešli proti hodnotám, na kterých právě naše civilizace stojí. Musíme se zkrátka více zajímat o to, co se děje nejenom u nás, ale i v Evropě a v jejím okolí. Bezpochyby jsme se zabývali hodně migrační a azylovou politikou, ale musíme se na tuto problematiku podívat komplexně, hovořit a diskutovat imigrační politikou a současně integraci cizinců, kteří k nám přicházejí.

Děkuji. (Potlesk poslanců klubu TOP 09 a Starostové.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně, za váš příspěvek a všem ostatním kolegyním a kolegům za trpělivost, že jste vydrželi.

Nyní přerušuji 25. schůzi a přerušuji ji do zítřejších devíti hodin ráno s tím, že budeme pokračovat již pevně zařazenými body. Nyní dám krátkou, tříminutovou přestávku a budeme pokračovat 24. schůzí a to je bod Vrbětice. Budeme pokračovat v 19.13 hodin.

(Schůze přerušena v 19.10 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 11. února 2015 Přítomno: 189 poslanců

(Schůze pokračovala v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další den 25. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: paní poslankyně Balaštíková – zdravotní důvody, pan poslanec Benešík – pracovní důvody, pan poslanec Farský od 15 do 22 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Gabal – zahraniční cesta, pan poslanec Holeček – osobní důvody, paní poslankyně Langšádlová od 18. hodiny – pracovní důvody, paní poslankyně Lorencová – zdravotní důvody, paní poslankyně Pěnčíková – rodinné důvody, pan poslanec Tureček – zahraniční cesta, pan poslanec Vondrášek – zdravotní důvody, pan poslanec Zemánek – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Babiš – pracovní důvody, pan ministr Stropnický do 10 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Ťok – pracovní důvody a paní ministryně Válková – zdravotní důvody.

Na dnešní jednání máme pevně zařazené body v tomto pořadí: bod 99 a další body z bloku třetích čtení, které již mají splněny zákonné lhůty, to znamená body 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 97, 98, 100 a 101, a poté bychom pokračovali dalšími pevně zařazenými body 28, 29, 31, 35, 47, 38, 53, 33 a 59. Pokud se nikdo nehlásí – hlásí. Pan poslanec Vondráček. Prosím, pane kolego.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já vím, že máme hodně pevně zařazených bodů, a respektuji to uspořádání, jak jsme udělali. Přesto jsme se s kolegy dohodli, kdyby byla nějaká šance, že bychom zvládli všechny pevně zařazené body v dnešním dni, tak bych navrhoval, aby po pevně zařazených bodech byl ještě zařazen bod 50, tedy tisk 272, to je návrh novely zákona, která řeší omezení a zákaz kouření v restauracích, protože tento bod tady máme už od července a doposud jsme se k němu dostali jednou na dvacet minut. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, navrhujete po pevně zařazených bodech, dobrá. Pan poslanec Adam.

Poslanec Petr Adam: Dobré ráno, dámy a pánové. Já bych rád za klub hnutí Úsvit navrhl zařazení nového bodu na program této schůze, a to Informace ministra průmyslu a obchodu k projednávání tisku 351, tedy energetického zákona. Bod bych chtěl zařadit na pátek jako první bod ranního jednání.

Při projednávání tohoto zákona jsme totiž svědky mnoha... (Neklid a šum v jednací síni.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se moc omlouvám, ale prosím o klid ve sněmovně, protože nejsem schopen rozumět panu poslanci, co navrhuje... Prosím.

Poslanec Petr Adam: Při projednávání tohoto zákona jsme totiž svědky mnoha excesů, které jsou pro náš klub naprosto nepochopitelné, a chceme, aby je ministr náležitě vysvětlil. Za prvé jde o rovinu politickou a řekněme ústavněprávní. Tak nestandardní projednávání některého zákona, aby člověk pohledal. Nejdřív se na jeho schválení tlačilo tak, že ministr Mládek porušil snad všechna legislativní pravidla... (Řečník se odmlčel pro silný ruch v jednací síni.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, já prosím o klid, nebo budu nucen přerušit schůzi Sněmovny.

Poslanec Petr Adam: Takže ministr Mládek porušil snad všechna legislativní pravidla, předkládal několik verzí zákona, nevypořádal připomínky, kterých bylo více než tisíc, nespočítal dopady regulace, takže mu Komise RIA hodila na hlavu. Pak se zákon dostal do prvního čtení v listopadu loňského roku, ale ministr Mládek musel odcestovat, takže byl zákon stažen a na poslední chvíli byl puštěn do druhého čtení těsně před Vánocemi. (Neklid v jednací síni trvá.) Poslanci přednesli přes 350 pozměňovacích návrhů a na základě argumentů paní předsedkyně Energetického regulačního úřadu Vitáskové požádali poslanci aspoň o vyčíslení dopadů, které takto bombardovaná novela může mít. Projednávání ve Sněmovně provázela celá řada prohřešků proti jednacímu řádu a vyslovený amatérismus, zejména na hospodářském výboru. Tam se bez usnesení měnily termíny zasedání, projednávalo se na několikrát, zpravodaj –

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě jednou prosím Poslaneckou sněmovnu, aby se ztišila

Poslanec Petr Adam: Projednávalo se na několikrát, zpravodaji poslanci Urbanovi museli radit lobbisté, jak má navrhovat hlasování, atd. atd.

Osobně se domnívám, že vyvrcholením tohoto nestandardního způsobu projednávání byla žádost na poslední chvíli o zařazení druhého čtení na program této schůze. Pro náš klub bylo zcela jasné, že takový návrh spolu s kolegy vetujeme. Jistě si dobře všichni vzpomínáte na první čtení tohoto zákona. Nechtěli jsme ho pustit do projednávání ve výborech. To bylo slov a ujišťování, že na všechno bude dostatek

času a že se všechno stihne řádně projednat! Děje se přesný opak. Naprosto nestandardní projednání ve výborech a teď horečné pokusy o mimořádné zařazení na schůzi

A pak přichází další rovina, rovina faktická. Energetický regulační úřad dnes zpochybnil výpočty Ministerstva průmyslu a obchodu, a když se podívám na přesnost předpovědí ministerstva u energetických zákonů za posledních deset let, fandím spíše regulátorovi. Jeden příklad za všechny... (Odmlka pro hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, prosím o klid. Děkuji.

Poslanec Petr Adam: Ministerstvo předpokládalo, že nám obnovitelné zdroje zvýší cenu elektřiny asi o procento. Ale zmýlilo se o celý bilion korun a přibližně přehodnotilo svůj odhad o tři tisíce procent. Ano, budeme platit o tři tisíce procent víc, než předpokládalo ministerstvo.

Paní Vitásková nám v dopise, který jste všichni obdrželi, slíbila, že do konce února předloží dopady tak, jak je odhaduje Energetický regulační úřad. A já nevidím jediný důvod, proč bychom na tyto výpočty neměli počkat, abychom věděli, jestli na nás pan Mládek nepřichystal nějakou past, kterou zaplatí všichni naši voliči na fakturách za elektřinu a plyn.

Moje poslední poznámka směřuje k tomu, že jsme uspořádali na půdě Poslanecké sněmovny již dva semináře k této problematice. V obou případech se naše obavy spíše prohloubily. Ale Ministerstvo argumenty týkající se ohrožení ochrany těch nejslabších spotřebitelů i energetické bezpečnosti České republiky okázale bagatelizuje.

Vzhledem k tomu, jaké výsledky zatím předvedl pan ministr Mládek, nám blikají všechny kontrolky a navrhujeme projednání zákona odložit do okamžiku, než bude jasné, jak spočítal dopady Energetický regulační úřad. V rámci tohoto bodu bychom pak rádi navrhli, aby bylo další projednávání zákona odloženo až do té doby, než se pod záštitou hospodářského výboru uskuteční seminář, který přesně zhodnotí dopady návrhu zákony i dopady jednotlivých pozměňovacích návrhů. Na tomto semináři by mělo být dáno slovo všem zainteresovaným skupinám, protože MPO je, co se týče ochoty dávat informace, velmi skoupé. Já si v žádném případě nedovedu představit, že bychom na půdě Sněmovny hlasovali o tomto zákonu, když nemáme výši dopadů na ceny energií. Tyto dopady mohou být obrovské. Je dokonce možné, že nám hrozí další tunel velikosti solárních elektráren. Tam to totiž svého času vypadalo hodně podobně. Pospíchalo se a zbrkle se hlasovalo o pozměňovacích návrzích, které měly stamiliardové dopady.

Na závěr tedy ještě jednou opakuji: chceme znát informaci ministra průmyslu, proč tlačí tak nehorázně zbrkle na nezodpovědné projednání tohoto zákona. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S přednostním právem pan ministr průmyslu a obchodu.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi reagovat na toto vystoupení, které bohužel asi nepřispěje k vážnosti Poslanecké sněmovny a rozšiřuje poslanecký folklor. Takže já bych si na pana kolegu prostřednictvím pana předsedajícího dovolil reagovat, protože to, co sdělil, je naprosto neuvěřitelné.

Já bych se chtěl ohradit proti tomu, že neprobíhá řádné připomínkové řízení. Tento zákon projednáváme, ano, bylo dvakrát první čtení. Mýlíte se, pane kolego, před Vánoci nebylo žádné druhé čtení. První čtení proběhlo nadvakrát, bylo uskutečněno před Vánoci. Poté byl tento zákon nadstandardně přidělen do šesti – slovy šesti výborů. Je to samozřejmě suverénní právo tohoto orgánu projednávat, v kolika výborech chce, byly vyčerpány téměř všechny.

Projednal to hospodářský výbor. Projednal to na několikrát, měl na to pracovní skupinu. Je jenom s podivem, že teď zvedáte požadavek na absurdní další projednávání, když byl prostor v rámci hospodářského výboru, který zjevně nebyl využit, pokud máte takovéto pochybnosti.

To, že bylo tisíc připomínek, bylo dáno dvěma faktory. Jednak tím, že toto je komplikovaný zákon, kde se střetávají zájmy mnoha lidí, mnoha firem, spotřebitelů, producentů. Skoro vždy v minulosti to takto bylo, že těch připomínek možná bylo i o trochu více, protože Energetický regulační úřad chápe bohužel svoji nezávislost též tak, že může dělat takzvaný spam a dávat další a další připomínky. Podotýkám, všechny jsme zpracovali, všechny jsme vyhodnotili, stejně tak jako došlo k vyčíslení veškerých dopadů po stále nových a nových připomínkách, které byly dodávány. Čili nevidím jediný důvod, proč by mělo probíhat jakékoliv další jednání vyjma standardní diskuse, která probíhá podle všech pravidel této Sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Paní místopředsedkyně Jermanová se omlouvá dnes na celý den ze zdravotních důvodů.

Slovo má pan předseda klubu TOP 09.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, jenom pro pořádek, aby nedošlo k omylu. Poslanci TOP 09 se připojili k vetu poslanců Úsvitu a ODS proti zařazení tohoto zákona ve třetím čtení na této schůzi. Naším jediným důvodem byla skutečnost, že pokud v pondělí hospodářský výbor přijal téměř 200 pozměňujících návrhů, tak prostě potřebujeme nějaký minimální čas na to, abychom je mohli prodiskutovat a abychom vůbec věděli, o čem hlasujeme. To je, myslím, vzhledem k tomu časovému limitu zřejmé.

Rozhodně ty další motivy, které tady zazněly, nejsou motivy našimi. My nepodezíráme Ministerstvo průmyslu a obchodu z podvodu. Ten zákon pokládáme za

potřebný a pevně věříme, že na příští schůzi se dohodneme na příslušných pozměňujících návrzích a zákon schválíme. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Urban k pořadu schůze?

Poslanec Milan Urban: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Skoro by se mi nechtělo na to reagovat, ale nejde to. Za prvé, jednání hospodářského výboru – koneckonců každého výboru – jsou veřejná, takže kdo chce, tak se může na to jednání v podstatě podívat, jak probíhalo, on line, a není v tom žádný problém.

Motivy pana kolegy z Úsvitu. Já myslím, že všichni tušíte, že někdo Úsvitu neustále píše tady ty projevy, protože pravděpodobně nesouhlasí s tím, aby byla vytvořena jakási rada, a tedy manipuluje některými poslanci hnutí Úsvit. To se nedá nic dělat, to se tak stává, že někdo bývá pod vlivem zvnějšku této Poslanecké sněmovny.

Nicméně nebylo přijato ani 200 pozměňovacích návrhů, ani 189, bylo jich přijato mnohem méně a byly přijaty v podstatě pozměňovací návrhy –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já vám nechci vstupovat do vašeho projevu, jenom upozorňuji, že není rozprava, takže očekávám, že na konci svého vystoupení navrhnete nějakou změnu programu. Jinak bych vás musel požádat, abyste ukončil svůj výstup.

Poslanec Milan Urban: Buďte v napětí, pane předsedo, že se tak může stát. (Smích v sále.) Takže nebylo přijato ani 200, ani 189, bylo přijato mnohem méně pozměňovacích návrhů a byly to návrhy většinou totožné, které byly přijaty rozpočtovým výborem, ale protože hospodářský výbor je gesčním výborem, tak přece jen projednal i tyto již schválené pozměňovací návrhy rozpočtového výboru.

Takže já bych si vyprosil, aby se tady někdo pokoušel dehonestovat hospodářský výbor, a vyprosil bych si ještě více, aby se tady pokoušel dehonestovat mé jméno. Pánové, prosím, to nedělejte. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: No, pane poslanče, to jste mi to neulehčil. Já jsem byl tolerance sama, ale musím konstatovat, že vaše vystoupení bylo v rozporu s jednacím řádem.

Pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, vážená vládo, paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Já se tentokrát – možná se mi trochu budete divit – připojím k panu kolegovi Kalouskovi. On totiž stejně tak jako já velmi dobře pamatuje situaci, kdy se tady dělaly různé reformní a úsporné balíčky a kdy jsme obdrželi soubor 52 stran

pozměňovacích návrhů a byli jsme nuceni o nich hlasovat téměř ze dne na den. Pan kolega Kalousek nechce opakovat stejnou chybu, proto s úpěnlivostí sobě vlastní žádá nás všechny, abychom také tak nečinili, takže mu docela dobře rozumím.

Pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedy, děkuji vám za to, že jste za nějaký ten rok změnil podstatně svůj přístup. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Já jménem poslaneckých klubů sociální demokracie a hnutí Úsvit vetuji zařazení bodu, který navrhoval pan poslanec Adam. (Ozývají se hlasy ze sálu, že ne Úsvitu, ale ANO.) Jménem poslaneckých klubů sociální demokracie a ANO. Omlouvám se. (Smích v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Se stanoviskem klubu za poslanecký klub ANO. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl podpořit pana poslance Urbana. Chtěl bych říci, že energetický zákon se začal projednávat již v loňském roce. Rozpočtový výbor předložil pozměňovací návrhy již před koncem roku 2014. Všechny pozměňovací návrhy byly doručeny všem poslancům rozpočtového, hospodářského, zemědělského a dalších výborů. Podotýkám, že byla ustavena pracovní skupina, která se scházela nezávisle na jednání hospodářského výborů, a veškeré pozměňovací návrhy byly konzultovány s MPO a s Ministerstvem financí. Já jsem garantem za klub ANO a mohu říci, že asi jinému zákonu nebylo věnováno tolik času jako energetickému zákonu, takže bych si vyprosil prostřednictvím pana předsedajícího, aby poslanci hnutí Úsvit napadali práci poslanců této Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Chtěl jsem dát slovo panu poslanci Adamovi s přednostním právem, ale vzhledem k tomu, že dorazil předseda klubu hnutí Úsvit, tak – dobrá, tak teď tu není předseda klubu hnutí Úsvit, tak s přednostním právem pan místopředseda. Prosím.

Poslanec Petr Adam: Je to naprosto jednoduché. Je-li všechno v pořádku, pojďme se tomu věnovat na půl hodinky tady v tomto bodu, pojďme si vypořádat připomínky, které všichni máme. Jisté nestandardní věci tam jsou. Nebylo zasedání hospodářského výboru zcela veřejné, nebyli tam propuštěni například zástupci regulátora. Nebyli. Nebyli tam. Nebyli připuštěni do budovy.

Je tam spousta otázek a my bychom rádi o tom diskutovali. Je-li vše OK, vyřídíme si to v pátek jako první bod a nebudeme o tom mluvit. Proč spěchat? Je to důležitý zákon, pojďme se o něm pobavit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jenom upozorňuji, že bylo vzneseno veto dvou poslaneckých klubů, tudíž váš návrh je nehlasovatelný. S přednostním právem pan předseda hnutí Úsvit. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, já jenom krátce se musím samozřejmě ohradit proti té výtce, že hnutí Úsvit je snad někým manipulováno. Já myslím, že je to přesně naopak, protože když tady vidím, že u energetického zákonu je 300 pozměňujících návrhů, z toho prakticky většina z nich prošla, nebo všechny, v jednotlivých výborech, to znamená i za souhlasu vládních poslanců, no tak to přece svědčí o tom, že tady máme další zákonný paskvil, který naopak my chceme, aby byl vrácen k dopracování ministerstvu, aby poslanci – já nevím, kolik z vás je tady odborníků na energetiku, ale určitě ne většina – tak aby se to právě takto závažný zákon, u kterého dokonce ta vládní předloha nebyla schopna spočítat ani dopady na občany, ani to není tady vypočítané ani finančně, což všichni víme, tak aby tento závažný zákon se 300 pozměňujícími návrhy, ve kterých se nevyznají ani odborníci, a upřímně řečeno, nevyznáte se v nich podle mě ani většina z vás komplexně, jak tak mám informace z výborů, tak aby se vrátil ministerstvu, aby toto vypořádalo se svým velkým aparátem a aby to jenom předložilo zpátky v nějaké lepší, přehlednější formě pro občany a i pro odborníky. To je vše. To jsou ty naše důvody a není v tom nic jiného, samozřejmě žádná manipulace apod., to přece není pravda. To jsem chtěl jenom vysvětlit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále do rozpravy pan poslanec Hovorka, prosím. Respektive ne do rozpravy, ale k pořadu schůze, protože není rozprava. Stejně jako u pana poslance Urbana očekávám, že něco navrhnete, pane kolego.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že včera v 21 hodin byla přerušena 24. schůze, informace vlády ke kauze Vrbětice, chtěl bych poprosit, aby organizační výbor vytvořil podmínky, aby mohla být v rámci tohoto jednacího týdne dokončena podrobná rozprava k tomuto bodu a potom aby byl dán příslušný čas k vyjádření ministerstvům, než se celý bod uzavře. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, budeme se této věci věnovat na jednání výboru, které začíná dnes v jednu hodinu.

Dále k pořadu schůze nikoho nevidím. Omlouvám se, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já už to navrhnu dneska, a kdyby mi to neprošlo, navrhnu to zítra znova. My jsme včera začali projednávat bod Informace vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice a podle mého názoru už se rozprava blížila ke konci, už jsme byli těsně před tím, než se podají návrhy na usnesení. Bohužel se schůze v 19 hodin přerušila kvůli jiné schůzi, tak já navrhuji, abychom pokračování tohoto bodu pevně zařadili na zítřek jako první bod. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další přihlášky nevidím, budeme hlasovat. Návrh pana poslance Adama je nehlasovatelný, protože proti němu bylo vzneseno veto.

Tudíž se musíme vypořádat pouze s návrhem pana poslance Vondráška, který bod 50, tisk 272, navrhuje zařadit na dnešek po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 87, přihlášeno 174, pro 52, proti 47, tento návrh nebyl přijat.

Pan předseda Stanjura – bod Informace vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice pevně zařadit na zítřek jako první bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 88, přihlášeno 177, pro 83, proti 51, tento návrh nebyl přijat.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je to až úsměvné, jak se vládní koalice bojí této debaty. My se v tuto chvíli musíme poradit o našem dalším postupu, takže žádám o přestávku na jednání klubu v délce 37 minut. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já té žádosti vyhovím a budeme pokračovat v 10 hodin. Přerušuji jednání schůze do 10.00.

(Jednání přerušeno v 9.23 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, pěkné dobré dopoledne. Uplynula pauza na jednání poslaneckého klubu Občanské demokratické strany.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo 99, což je

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 308/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala paní ministryně pro místní rozvoj Karla Šplechtová a zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Josef Uhlík. Tak pana poslanec Josefa Uhlíka nevidím.

Hlásí se pan vicepremiér Pavel Bělobrádek. Prosím, pane vicepremiére.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane místopředsedo, dovolte, abych vaším prostřednictvím panu předsedovi klubu ODS řekl, abych ho poprosil, aby ve svých výrocích prosím rozlišoval vládu a jednotlivé vládní strany při hlasování. Není to poprvé, kdy pravá část opozice hovoří o tom, že vláda něco nechce nebo vláda proti něčemu hlasuje. Velmi často, ale řekl bych, že už jsou to – mým odhadem – desítky případů, kdy vláda nehlasuje jednotně pro návrhy opozice a i podle sjetiny ani opozice, a tím nechci jenom říkat levá strana a pravá strana opozice, nehlasují jednotně. Takže směšovat vládu a opozici není úplně korektní. I podle sjetiny vaše dva kluby například nehlasovaly také jednotně. Tak jen takovou technickou poznámku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu vicepremiérovi. Dále s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pan vicepremiér má naprostou pravdu, nechal jsem se unést. Uvědomil jsem si to hned, když jsem odcházel z jednacího sálu. Správný výrok je, že dvě vládní strany nepodpořily ten návrh a kolegové z KDU-ČSL ten můj návrh podpořili. Takže tím se omlouvám, opravdu ten výrok nebyl přesný, ale nebyl to úmysl. Nebyl to úmysl, ale viděli jsme všichni ty výsledky. Omlouvám se za to zkratkovité vyjádření. Správně ta věta měla znít, že dvě vládní strany, nebo dvě větší vládní strany tento návrh nepodpořily, kdežto kolegové z KDU hlasovali s námi. Takže věřím, že mou omluvu přijmete. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. To já zase pana místopředsedu Bělobrádka prosím o pochopení, že já si to asi neodvyknu, protože i lidová pranostika nám říká "spolu chyceni, spolu oběšeni".

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Pan vicepremiér se ještě hlásí o slovo. Prosím, pane vicepremiére.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedo, kolegové, kolegyně, pak bych mohl, samozřejmě nadneseně, říci, že i opozice jaksi je spolu chycena, spolu oběšena, a v tom případě by to mělo také logiku, že opozice podpořila částečně a částečně nepodpořila.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu vicepremiérovi a budeme pokračovat v bodě 99. Místo u stolku zpravodajů už zaujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Josef Uhlík. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 308/2.

Otevírám rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Plzák. Prosím, pane poslanče, máte slovo

Poslanec Pavel Plzák: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, děkuji za slovo. Já bych chtěl ještě jednou plédovat pro svůj drobný pozměňovací návrh, který jsem načetl při projednávání ve druhém čtení tohoto zákona o službách a který se týkal vlastně toho, aby mohly být uvedeny podrobnosti týkající se rozúčtování studené vody, aby tyto podrobnosti mohly být uvedeny vyhláškou. Paní ministryně moje vystoupení komentovala, že to vyhláškou bude provedeno, ale jak jsem tady uvedl ve svém vystoupení, na to, aby byla tato podzákonná norma v život, mohla být, musí být opora v zákoně podle Ústavy. A v tomto zákoně, v této novele se vlastně zmiňuje o podzákonné normě pouze § 6, který se týká teplé vody a rozúčtování tepla. Takže tato drobná novela nebo tento pozměňovací návrh by měl tento nedostatek odstranit a prosím vás o jeho podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Hlásí se pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, náš klub bude hlasovat proti tomuto návrhu a dovolte, abych v krátkosti uvedl dva hlavní důvody, i když mají stejný ukazatel, stejnou snahu.

Vláda navrhuje, aby stát vstupoval do doposud volných smluvních vztahů. V důvodové zprávě je napsáno, že návrh zákona nepřináší žádné náklady pro státní a

veřejné složky, a to je pravda. Na druhé straně ten bod (nesrozumitelné) včetně dopadů na podnikatelské prostředí a není pravda, že ten návrh zákona, pokud bude v tom znění, v jakém je, nepřinese nikomu náklady. Přinese náklady majitelům domů nebo družstevníkům, kteří mají družstevní bydlení, protože doposud bylo na domluvě těch, kteří v tom domě bydlí, jakým způsobem budou rozúčtovávat např. teplo. Tímto návrhem zákona je nutíte, aby v těch budovách a v těch starších domech zejména, kde nejsou jednotlivé měřicí přístroje, aby je ti majitelé instalovali. To znamená, je to dodatečný náklad. To je ten první důvod.

A ten druhý, úplně stejný. Snižuje se možná pokuta ze 100 korun na 50 korun. Odůvodnění je velmi slabé. Říká se, že díky hlasům laické veřejnosti. Ale opět vstupujeme do smluvních vztahů a stát, resp. vy, kteří to podpoříte, zase budete hlasovat ve prospěch těch, kteří mají nějaký problém a neplatí včas, a v neprospěch těch slušných, kteří svoje závazky platí včas.

To jsou dva hlavní důvody, proč tento návrh zákona nepodpoříme. My jsme o tom mluvili v prvém a druhém čtení, nicméně před závěrečným hlasováním jsme považovali za povinnost vám to připomenout, vysvětlit, a pokud zastáváte stejný názor jako my, zejména kolegové z ANO, kteří velmi často tvrdí, že jsou taky pravicového smýšlení, tak nepřidávejte zase povinnost státu do smluvních vztahů, nechte na lidech, ať se dohodnou mezi sebou, jak to bude v jejich domech fungovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Plzák.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji ještě jednou za slovo. Tak já teď musím zase ten návrh hájit, protože jestli jsem to dobře pochopil, tak ta novela v § 6 odst. 1 právě mluví o tom, že se má účtovat na základě ujednání poskytovatele služeb se všemi nájemci v domě, u družstevních bytů na základě ujednání družstva se všemi nájemci v domě atd. Teprve pokud nedojde k dohodě, tak ta novela zákona vlastně řeší, jak má být postupováno dál. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To bohužel není pravda. Pan poslanec Plzák přednesl stávající znění zákona, ocitoval přesně. Když se podíváte přesně do toho, co je škrtnuté, ten odstavec v novém znění, tak si přečtěte stávající odstavec, který přestává platit, který je přesně v duchu, o kterém jste mluvil, a to nahrazuje jinými odstavci, kde je napsáno na základě měřicích přístrojů. Máme vytištěné stejné materiály. Poprosím vás, přečtěte si ten škrtnutý odstavec, a ten už platit nebude.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Prosím, pan poslanec Koubek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedající, vážený pane premiére, vážená vládo, dámy a pánové, chtěl bych jenom podpořit svým slovem pozměňovací návrh kolegy Plzáka, protože i tak, jak já jsem měl možnost se s tím seznámit, i na mě se obrátila Asociace rozúčtovatelů nákladů na teplo a vodu a upozorňují na to, že zatímco od roku 1995 už existují pravidla pro rozúčtování teplé vody, pro studenou to chybí. Myslím si, že ten návrh pana kolegy Plzáka splňuje základní parametry, které by bylo potřeba, aby mohlo Ministerstvo pro místní rozvoj do připravované vyhlášky zahrnout tak, aby tato pravidla, která jsou dneska pro teplou vodu, bylo možné, aby byla případně identická či podobná, každopádně uplatnitelná i pro rozpočet studené vody. Takže za sebe musím říct, že tento pozměňovací návrh plně podporuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Koubkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Nehlásí-li se nikdo, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje, případně paní ministryně. Není zájem o závěrečná slova.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, přistoupíme k hlasování. Máme před sebou tři pozměňovací návrhy A, B a C. Navrhuji tento postup. Co se týká A, máme rozdělený tento pozměňovací návrh na A1 až A10, tak doporučuji, abychom hlasovali en bloc. A1 až A9 jsou úpravy terminologické a A10 nám posouvá účinnost zákona od 1. 1. 2016. B je jeden pozměňovací návrh, jedna část, a to už tady bylo zmiňováno kolegy, to je pozměňovací návrh pana kolegy Plzáka. A C máme dílčí C1 až C4, také doporučuje en bloc, to je můj pozměňovací návrh a tam se jedná také o upřesnění terminologie, aby se vyloučil možný dvojí právní výklad. Pak budeme hlasovat o celém návrhu se schválenými pozměňovacími návrhy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ptám se, jestli má někdo výhrady proti tomuto postupu. Nějaký protinávrh? Není tomu tak. Je tady žádost o odhlášení. Všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Dám hlasovat o návrhu postupu tak, jak jej přednesl pan zpravodaj pan poslanec Uhlík.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury, tak jak ji přednesl pan zpravodaj. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 89, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro 169, proti žádný, návrh byl přijat.

Poprosím tedy pana zpravodaje, aby se ujal slova k první sérii pozměňovacích návrhů.

Poslanec Josef Uhlík: Hlasujeme o pozměňovacím návrhu A1 až A10. Doporučuji schválení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? Prosím paní ministryni, aby si zapnula mikrofon. (Ministryně: Souhlasím.) Stanoviska jsou souhlasná.

Zahajuji hlasování o pozměňovacích návrzích pod písmeny A1 až A10. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 90, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 171, proti žádný, návrh byl přijat.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Uhlík: Hlasujeme o pozměňovacím návrhu B pana kolegy Plzáka. Tady je mé stanovisko neutrální, myslím si, že je to zbytné, že to bude řešit příslušná vyhláška, která je teď v pracovní verzi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování o návrhu pana poslance Plzáka pod písmenem B. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 91, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 58, návrh nebyl přijat.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Uhlík: Přistoupíme k hlasování o pozměňovacím návrhu C, C1 až C4, a tady je souhlasné stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování o návrhu pod písmenem C1 až C4. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 92, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro 160, proti 1, návrh byl přijat.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Uhlík: Závěrečné, hlasujeme o komplexním zákonu včetně schválených pozměňovacích návrhů. Kladné stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Bylo tedy hlasováno o všech pozměňovacích návrzích. Přikročíme k hlasování návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 308, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Prosím o stanovisko pana zpravodaje. (Souhlasné.) Paní ministryně. (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování o tomto návrhu zákona. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 93, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro 129, proti 16, návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu zpravodaji i paní ministryni.

Poslanec Josef Uhlík: Také děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

89.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 262/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr Jiří Dienstbier a zpravodaj kontrolního výboru pan poslanec Vladimír Koníček. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 262/2.

Otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Pan ministr. Prosím. Pan poslanec Blažek uvolní panu ministrovi cestu. Děkuji.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, pouze požádám o schválení této technické novely.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan zpravodaj – přeje si závěrečné slovo? Nepřeje.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování a pak přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a vyjádřil se k nim. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, bylo předloženo pět pozměňovacích návrhů, které jsou obsaženy v usnesení kontrolního výboru, doporučuji hlasovat jako en bloc, a poté o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Procedura je poměrně jednoduchá. Vyjadřuje s ní někdo nesouhlas si nebo přeje, abychom o té proceduře hlasovali? Není podle mého názoru potřeba. Prosím tedy pana zpravodaje, aby přednášel jednotlivé návrhy zákonů a vyjádřil se k nim. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vladimír Koníček: Takže pozměňovací návrhy 1 až 5. Doporučuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Souhlas.) Souhlas.

Zahajuji hlasování o pozměňovacích návrzích 1 až 5. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 94, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 168, proti žádný. Návrh byl přijat.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vladimír Koníček: Prosím hlasovat o zákonu jako celku s přijatými pozměňovacími návrhy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 166/1993, Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 262, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Prosím o stanovisko, pane zpravodaji. (Souhlas.) Pane ministře? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 95, přihlášeno je 175 poslankyň a poslanců, pro 172, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkují panu zpravodají i panu ministrovi za spolupráci.

Dalším bodem našeho jednání je

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů/sněmovní tisk 301/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek a zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Milan Urban. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku číslo 301/2.

Otvírám rozpravu k tomuto bodu.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolím si pouze připomenout, že důvodů předložení návrhu novely zákona je hned několik. Tím nejdůležitějším je implementace směrnice Evropské unie o energetické účinnosti z roku 2012.

K vládnímu návrhu přijal hospodářský výbor řadu pozměňovacích návrhů, se kterými souhlasím. Rovněž mohu podpořit pozměňovací návrh pana poslance Adamce, který spočívá ve zrušení takzvané plošné povinnosti zpracovat průkaz pro bytové domy a administrativní budovy. Po konzultaci s Evropskou komisí jsem dospěl k závěru, že toto zjednodušení pomůže snížit občanům ČR finanční zátěž a zároveň nevystavíme Českou republiku žádnému riziku následných nápravných kroků ze strany EK, a proto tento pozměňovací návrh akceptuji.

Na druhou stranu nemohu souhlasit s návrhem pana poslance Novotného na zrušení dvou ustanovení týkajících se měření spotřeby tepelné energie. Mám za to, že byť se argumenty pana poslance zdají logické, podceňují práci odborníků, kteří se problematikou úspor energie zabývají již dlouhou dobu. Musíme mít na paměti, že u těchto dvou ustanovení nejde jen o transpozici směrnice z roku 2012, ale rovněž o dodatečnou transpozici směrnice z roku 2006. Ta je předmětem řízení o porušení Smlouvy o fungování EU. Pokud tedy připustíte, aby ke zrušení ustanovení došlo, vystavujete tím ČR významnému riziku soudní žaloby ze strany EK. A i když chápu, že argument "Evropa to chce" není ten zcela zásadní pro přijímání národní legislativy, dovolím si říct, že tento případ je bohužel výjimka.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi Mládkovi. Dále do rozpravy je přihlášen pan poslanec Martin Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Po něm pan poslanec Adamec.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, vážení představitelé vlády, dámy a pánové, budu tedy hovořit, jak lze asi očekávat i po slovech pana ministra, o tématu, ke kterému jsem se vyjadřoval v souvislosti s tímto zákonem už opakovaně,

a o tématu – konkrétně jde tedy o téma povinného zavedení takzvaných poměrových indikátorů, které slouží jednak k změření tepelných poměrů v bytových domech a poté k rozúčtování mezi jednotlivými obyvateli.

Na vystoupení pana ministra mě zaujalo to, že na jedné straně říká, že moje argumenty mohou znít na první pohled jako logické, ale že podceňuji nějaký přístup a nějakou práci odborníků. Já tedy musím říct, že jsem se v posledních dvou měsících setkal z řad odborné veřejnosti, lidí, kteří publikují v odborných časopisech články na toto téma, celkem jednoznačně s podporou toho mého pohledu na věc a mých argumentů, které tady za chvíli zazní. Zároveň upozorňuji, že tato problematika je dnes už rozsáhle známá a vnímaná lidmi ze společenství vlastníků jednotek, tj. představiteli těchto společenství. Totéž se týká bytových družstev. V tom smyslu probíhala rozsáhlá korespondenční komunikace s ministerstvem, kdy i tito zástupci upozorňovali na možnost vzniku problému.

Jako obvykle tady slyšíme varování před evropskou směrnicí a případným postupem proti nám. Je potřeba upozornit, že ten případný postup proti nám by mohl být uplatněn primárně proto, že ministerstvo nezpracovalo onu analýzu, která je podmínkou udělení výjimky. To jest, ve chvíli, kdy by tato analýza existovala, tak bychom se z této povinnosti mohli vyvléct. Bohužel tato analýza – a upozorňovali jsme na to na hospodářském výboru – nespatřila světlo světa a my vlastní nečinností ženeme tisíce a tisíce lidí do experimentu, který může být po mém soudu velmi nebezpečný. Jako legislativci bychom neměli přispívat k vytváření právního prostředí, které zavádí chaos a může zavdávat příčinu k řadě právních sporů. Těch nejasností kolem indikátorů je celá spousta. Jak jsem zmínil, již dnes proti nim protestuje podstatná část odborné veřejnosti i řada zástupců těch subjektů, které budou mít nově povinnost je zavést, někteří dokonce říkají, že zvažují podnět až k Ústavnímu soudu.

Základní problém spočívá v tom, že ono měřidlo, indikátor, ve skutečnosti měřidlem není. Není měřidlem dle příslušného zákona o meteorologii a tento zákon výslovně říká, že pro stanovení ceny služeb nebo stanovení poplatků, tarifů lze použít pouze stanovená měřidla. Neboli my v tuto chvíli schvalujeme zákon, který vědomě porušuje jiný zákon, který je platný. Myslím si, že by Poslanecká sněmovna něco takového v žádném případě neměla vědomě činit.

Chci upozornit na další věc. Sami výrobci těchto indikátorů v technické dokumentaci k těmto zařízením uvádějí pozoruhodné věci, například to, že je potřeba ono naměřené vynásobit takzvaným vyhodnocovacím součinitelem, který vychází z toho, jak dobře je to měřidlo "umístěno" na příslušný radiátor, a může vést k nutnosti vynásobit onu naměřenou hodnotu součiniteli od 0,8 do 1,7. Neboli ten výrobce prakticky přiznává, že míra nepřesnosti tohoto přístroje přesahuje dokonce 200 procent. Jaký součinitel použít, má odhadnout majitel toho indikátoru sám, to jest asi se podívat, jak ho na ten radiátor umístil, nebo na tu otopnou soustavu, a odhadnout, jakým součinitelem to má vynásobit. Představte si, že na základě něčeho, co samo o sobě přiznává, že má rozptyl v kvalitě měření 200 procent, budeme vést lidi v bytových domech do procesu, aby podle toho rozúčtovávali platby penězi.

Neboli je to nepřesné, spousta odborníků říká, že to neodpovídá dokonce fyzikálním parametrům otopných soustav, které jsou běžné v České republice, zároveň to odporuje zákonu jinému, o meteorologii, ale my vědomě teď chceme stanovit lidem povinnost toto dělat. Já si myslím, že ten, kdo uvažuje zdravým rozumem a logicky, jak koneckonců řekl pan ministr, s takovým postupem nebude moci souhlasit. A já věřím, že jsem vás třeba, snad aspoň některé, přesvědčil, abyste v tomto směru podpořili můj pozměňovací návrh.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. Dalším řádně přihlášeným je pan poslance Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vážená vládo, já tedy musím s potěšením konstatovat, že mé vystoupení na minulé schůzi tady nebylo marné ohledně energetických štítků, resp. průkazů energetické náročnosti. Já jsem vždycky avizoval, že budu bojovat proti věcem, které zatěžují vlastníky dalšími náklady. Musím říci, že po podání toho pozměňujícího návrhu jsem samozřejmě obdržel také reakce, ale nejtvrdší reakce a nejvíce agresivní reakce byly od těch, kteří se právě těmito štítky a jejich zpracováním živí, kteří to mají jako byznys. Mě to jenom utvrdilo v tom, že si skutečně musíme dát příště pozor, abychom nejenom tuto směrnici, ale jakoukoli jinou směrnici, která nám přijde z Evropy, pečlivě posuzovali, abychom zbytečně nepřidávali další požadavky, protože skutečně následky mohou být pro vlastníky a případně určitou skupinu našich občanů velmi nepříjemné.

Cením si toho, že to tady zaznělo. Jsem moc rád, že to takto je. Chtěl bych vás poprosit, abyste můj pozměňovací návrh podpořili. Rozhodně si myslím, že to bude dobrá věc, protože skutečně je na vlastníkovi konkrétní budovy, aby si rozhodl právě v ten okamžik, kdy s tou budovou chce něco dělat, že si nechá zpracovat ten štítek nebo průkaz energetické náročnosti. Díky za to, že se to odpracovalo, a věřím tomu, že i do budoucna pro nás je to zdvižený prst, jak se máme ke směrnicím, které nám přicházejí z Bruselu, chovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Adamcovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Já bych rád zareagoval na vystoupení pana poslance Novotného a jeho pozměňovací návrh. Já bych chtěl říci, že chápeme, že to je komplikovaná problematika, že jsme na konci pětadvacetileté cesty, která začala někdy po roce 1989, kdy se teplo vůbec neměřilo, kde se měřil jen výkon teplárny a rozpočítávalo se to na půl města, že jsme se postupně dostali až k jednotlivým domům a teď řešíme úplně finální fázi rozpočtení mezi jednotlivé byty. Je samozřejmě pravda, že jsou problémy s přesností měření, s jejich věrohodností atd.

Zároveň bych chtěl ovšem podotknout, s čím to porovnáváme. My máme alternativu, že to porovnáváme s nějakým administrativním rozpočítáváním nákladů, které je rovněž nespravedlivé a které také nezohledňuje zcela férově, kdo spotřeboval více a kdo spotřeboval méně tepla v daném domě.

Chtěl bych říci, že Ministerstvo průmyslu a obchodu jedná se všemi organizacemi, které se tomu věnují. Česká státní energetická inspekce, která to má na starosti, deklarovala, že v prvním roce nebude udělovat tresty za neplnění těchto věcí, ale bude spíše poradním orgánem, který navrhne nějaká nápravná opatření. Ministerstvo se pokusí vyjednat výjimku, ale bude to docela složité, bude to trvat nejméně rok. A pokud bude schválen tento pozměňovací návrh, tak hrozí, že nebudou dotace na tuto oblast, které nepochybně též potřebujeme.

Čili bych poprosil o nehlasování pro návrh pana poslance Novotného, přestože do určité míry rozumím jeho argumentům a tomu, že toto je složitá problematika, kde není jednoduché zajistit férové rozpočítání tepla na jednotlivé domácnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Mládkovi. Mám faktickou poznámku pana poslance Martina Novotného, protože ještě kolega Gazdík neukončil rozpravu ve třetím čtení. Žádám tedy pana zpravodaje o strpení. On potom vystoupí se svým závěrečným vystoupením. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Novotný: Dámy a pánové, budu velmi stručný. Já si to překládám do srozumitelného jazyka, že pan ministr si je vědom, že tím mohou vzniknout problémy, a tak to příslušné kontrolní orgány nebudou první rok raději kontrolovat. Tím vznikne čas, aby se ta problematika případně dořešila. Já si přece jenom myslím, že čistější legislativní postup je ten zmetek do platnosti vůbec neuvádět než ho do ní uvést a zároveň říci, že se ale nebudeme zabývat kontrolou, protože víme, že by to mohlo způsobit problémy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se pana zpravodaje, jestli chce vystoupit v rozpravě, nebo už jenom se závěrečným slovem. V rozpravě. Prosím, pan poslanec Urban v rozpravě.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. V rozpravě snad proto, abych nebránil někomu dalšímu ještě vystoupit.

Já považuji návrh pana poslance Novotného za racionální a inspirativní, nicméně pro bezpečnost výsledku schválení celého zákona přece jen se musím přidržet toho, co tady říkal pan ministr, to znamená, že bychom se mohli dostat do nějakých problémů s poskytováním dotací, tak navrhuji nějaký kompromis. Já budu doporučovat zdržet se při tomto návrhu, ale jsem připraven velmi intenzivně, pokud k tomu bude vůle, s panem kolegou Novotným či dalšími připravovat změnu tak, aby netrvala rok, ale aby ta změna byla mnohem kratší, abychom se pokusili v rámci

nějaké odborné skupiny připravit takový návrh, který bychom mohli poslaneckou iniciativou prohnat Poslaneckou sněmovnou. Zároveň bych chtěl požádat Ministerstvo průmyslu a obchodu, aby se tomuto inspirativnímu návrhu, který má odborný charakter, věnovalo s maximální péčí. Dnes se zdá, že se nedá z mého pohledu zpravodaje doporučit nic jiného, než se zdržet. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Marek Benda ještě pořád v rozpravě ve třetím čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, musím říci, že poslouchám tuto rozpravu a připadám si trošičku jako Alenka v říši divů. Ministr nám říká, že to je blbě, že to ví, že to je blbě, a že to jeho kontrolní orgány nebudou první rok kontrolovat, aby z toho nebyl průšvih. Já si tedy nejsem jist, jestli ministr má vůbec tuto pravomoc v právním státě přikázat svým orgánům, aby něco nekontrolovaly, ale věřme tomu, že si pan ministr myslí, že tuto pravomoc má

Pan zpravodaj nám říká – je to blbě, vím, že je to blbě, ale protože to teď nejsem schopen vyřešit, tak to raději honem schvalme a do dalšího půl roku nebo tři čtvrtě roku to opravme.

Mně to připadá jako poměrně nenormální postup. To se na mě nezlobte. V tu chvíli bych já navrhoval, abychom hlasovali o návrhu, aby tento návrh zákona byl vrácen do druhého čtení. Ať si tedy sednou odborníci z hospodářského výboru s Ministerstvem průmyslu a obchodu a zkusí vymyslet řešení, které bude ještě v tomto reálném čase – já říkám: vraťme do druhého čtení, ne že to teď schválíme s variantou, že víme, že to je blbě a že to budeme opravovat až potom, co schválíme to, co je blbě. To se mi fakt zdá jako nepřirozený postup.

Takže navrhuji vrátit zákon do druhého čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s přednostním právem místopředseda Sněmovny Petr Gazdík, poté také s přednostním právem zpravodaj. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, takřka každý den se v této Sněmovně stává, že vláda nám předloží nějaký návrh, při jehož závěrečném schvalování nebo při schvalování se řekne, že ono se to stejně do půl roku nějak opraví a někdo předloží nějaký návrh, abychom to urychleně opravili. Já bych tady chtěl důrazně poprosit vládu, aby nám předkládala jenom takové návrhy, které se nebudou muset opravovat. Snižujeme tím zákonodárný proces i úlohu Sněmovny jako celku i sebe sama. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Gazdíkovi. Předpokládám, že tím nemyslel, že žádný poslanec nemá právo na pozměňovací návrh.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Jeden i druhý předřečník nějakým způsobem manipulují s tím, co já jsem tady řekl. Já jsem neřekl, že to je blbě. Já jsem řekl, že návrh pana poslance Novotného je inspirativní, to znamená, že v nějakém budoucím čase můžeme posunout pozitivně to, co dnes schválíme, dopředu. Čili používejte sluch, a pak se snažte komentovat přesně to, co já jsem tady řekl.

Já myslím, že jsem se snažil velmi pozitivně nabídnout nějakou spolupráci. Říkám, že to je inspirativní návrh, že odborníci se k tomu jistě mohou ještě nějakým způsobem vyjádřit. Požádal jsem Ministerstvo průmyslu a obchodu, aby to netrvalo rok, aby s námi na tom spolupracovalo. Tak neříkejte ani jeden ani druhý, že tady schvalujeme něco, co je blbě. Je to prostě v rámci dnešního dne, data a této hodiny maximum možného, s tím, že jsme se tady přesvědčili, že pan poslanec Novotný jako vizionář navrhuje nějaké vylepšení. Tak nic víc, nic míň.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Petr Bendl, poté vnímám přihlášku předsedy klubu Úsvit pana Černocha. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. My se dostáváme do zajímavé situace v podstatě jenom proto, abychom si odčárkli, že projde nějaký zákon, o kterém jsme přesvědčeni ve valné většině, ti, kteří se tím podrobně zabýváme, že tedy není úplně ten správný. Ale abychom měli tu čárku, tak pošleme do legislativního procesu a do veřejnosti návrh, se kterým příliš ztotožněni nejsme.

Já jsem se chtěl zeptat pana ministra nebo pana zpravodaje prostřednictvím předsedajícího: Co tedy brání tomu, abychom to vrátili zpět do výboru, doopravili to a pustili to ven ve formě, o kterou se budeme moct opřít? Protože, nezlobte se, takhle to spíš vypadá, jako kdyby si to někdo na trhu přál, jako kdyby všichni ti výrobci těch indikátorů apod. už byli natěšeni na to, až tenhle zákon vyjde ven. Já bych vás moc prosil, abyste tohle vzali nesmírně vážně, protože vždycky říkáte, jak je potřeba ten trh... A obracím se zejména na ty, kteří říkají, že jsou v této vládě pravicoví, aby zvážili, zda nepodpořit návrh vrácení do druhého čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Marka Bendy, potom přednostní práva pana předsedy Černocha a pana ministra Mládka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Benda: Já se moc omlouvám panu zpravodaji, prostřednictvím pana předsedajícího bych na jeho slova přece jenom rád zareagoval. Říct o návrhu, který říká "vyhoďte z vládního návrhu regulaci, kterou tam zadáváte, vyhoďte z něj povinnost na každé konečné měřidlo dát nějaký měřič", že je inspirativní, mně připadá fakt úsměvné. Nezlobte se na mě. Buď si jsme vědomi toho, že dát na každý měřič měřidlo, které je navrhované ve vládním návrhu, je omyl – a já si myslím, že to omyl je, a myslím si, že si to dnes myslí už i ministr průmyslu a obchodu a že si to myslí i pan zpravodaj, akorát si to nechce úplně přiznat, že tímto způsobem to nelze udělat. (Hluk v sále.) Ale možná se mýlím. Možná si pan zpravodaj myslí, že na každé topení je třeba dát měřič, který má odchylku 150 až 200 %. Možná, že si to pan zpravodaj myslí. Ale říci pojďme se vrátit do stávajícího stavu a nedělejme tuto regulaci, která přinutí každou domácnost si tam dát měřák, že je to inspirativní návrh... Já nevím, k čemu vás inspiruje. Inspirativní by přece bylo to vypustit a pak se bavit o tom, jakým způsobem máme teplo regulovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě před přednostními právy jedna faktická poznámka předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjury. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jenom, jestli byste mně zjednal pořádek. Děkuji. (Hluk v sále a zejména v první řadě hnutí ANO a před ní, tj. před předsednickým pultem, skupinka poslanců živě diskutuje, zčásti otočení k řečníkovi zády.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já samozřejmě požádám sněmovnu o klid. Prosím –

Poslanec Zbyněk Stanjura: (Vstupuje hlasitě do řeči.) Školský zákon ještě není, kolegyně a kolegové. Školský zákon ještě není, a pokud ho chcete řešit, tak ho řešte tamhle. (Předsedající se snaží vstoupit posl. Stanjurovi do řeči: Pane... Pane předsedo...) Já se omlouvám. Nějak jsem se zapomněl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, nechte to na mě. Já bych požádal kolegy, kteří mají jiná témata k řešení, a je jich mnoho při třetím čtení, aby jiná témata diskutovali pouze v předsálí, a jednotlivé poslance, aby případně ve svých návrzích respektovali, že jim bylo uděleno slovo. (Skupinka diskutujících poslanců odchází ze sálu.)

Ještě, pane předsedo, než vám zpátky udělím slovo, se zeptám, aby si rozmyslel pan kolega Bendl, jestli v jeho vystoupení mám vnímat procedurální návrh podle § 95 odst. 2, tzn. vrácení do druhého čtení. Vnímám, že ano, tak jsem to zachytil správně. (Bez námitek.) Požádám tedy, aby si to poznamenal i zpravodaj, protože to bude předmětem hlasování.

Pokud to telefonování s hlasitým telefonem bude mimo sál, můžete pokračovat.

Pane předsedo, máte slovo zpět.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak zbylo mi 48 vteřin, ale to mně stačí. Kolegyně, kolegové, ten spor je úplně jednoduchý. Vláda říká: dáme tam měřidla, která nejsou měřidla a která nám dávají jenom orientační výsledky. Nic víc, nic míň. Sami za sebe si představte, jestli vy byste chtěli platit účet za topení podle takovýchhle tzv. měřidel. Já si myslím, že ne! Ale pokud to podpoříte, tak všechny donutíte, aby takhle platili, ten rozptyl 0,8 krát 1,7 od toho základu naměřený je přece obrovský. A zdůvodnění je: To chce Brusel! Soudruzi z Bruselu by nám mohli dělat problémy. To je sice možné. Nedělejme ale problémy občanům České republiky! (Potlesk ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Pan zpravodaj nyní. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Urban: (Přichází k řečništi s úsměvem.) Je to opravdu poučné pro mě. Kolegyně, kolegové, asi míra kompromisu z mé strany byla překročena natolik, že není porozumění na straně opozice. Tak, jak jsem starý a šedivý, se z toho musím poučit, protože já jsem neřekl nic jiného, než že návrh pana poslance je inspirativní a že jsem připraven do budoucna na něm nějak pracovat, a tím jsem pravděpodobně způsobil tady tu velkou roztržku v Poslanecké sněmovně. (S úsměvem.) Takže dobře, příště budu opatrnější na ty kompromisy a budu říkat, že návrhy opozice tím, že jsou opoziční, tak se nedá nic dělat, jsou špatné. A zamezím pravděpodobně tomu, že se budeme těm zákonům věnovat tak dlouho. Je to poučné, ale příště si myslím, že se budu snažit o věcný pohled a nějaké kompromisy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní se ptám pana kolegy Bendla, jestli trvá na své faktické poznámce. (Ano.) A potom přednostní práva pana předsedy Černocha a pana ministra Mládka. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já jsem chtěl pouze potvrdit, byť se o tom zmiňoval i Marek Benda, že je inspirativní vrátit tento návrh do druhého čtení, proto takto činím a navrhuji vrácení tohoto materiálu do druhého čtení. Protože si myslím, že tenhle materiál je inspirativní především pro některé výrobce právě těch měřidel. A není to úplně přesně tak, že by vláda chtěla dát někam nějaká měřidla. Vláda říká "milí občané, vy si koupíte od výrobců těch měřidel měřidla" – ono se vždycky ví, kteří to jsou – "a povinně si je koupíte ze svého". Ne že by vláda říkala "my vám je koupíme".

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní přednostní právo pana předsedy klubu Úsvit Marka Černocha. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý den, dámy a pánové. To znělo trošku jako výhrůžka od pana kolegy Urbana na opoziční návrhy.

Já si myslím, že tady lítá, jestli je to špatně, nebo jestli je to dobře, kdo co vlastně řekl. Ale je tady jasná věc, že něco špatně tam určitě je. Tím bych rád řekl, že poslanecký klub hnutí Úsvit podpoří návrh na vrácení do druhého čtení. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Pan ministr Mládek. Ještě v rozpravě, pane ministře? (Souhlas.) V rozpravě. Tak prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, především bych rád udělal téměř státoprávní ohrazení vůči vyjádření pana poslance Bendy skrze vás, pane předsedající. Já jsem rozhodně nenařizoval Státní energetické inspekci, jak má kontrolovat. Já jsem pouze citoval prohlášení šéfa této inspekce, který sdělil, že bude postupovat, jak je obvyklé i v některých jiných případech, že samozřejmě kontrola běží hned. Ale v první fázi je doporučení, protože subjekty ještě neumějí pracovat s novým zákonem, a teprve v další fázi přichází represe. To je všechno, co jsem chtěl sdělit. Takže se musím ohradit vůči tomu, že bych někomu něco přikazoval.

Co se týče návrhu na vrácení do druhého čtení, pokusím se srozumitelně vysvětlit, proč to nic neřeší. Protože my přejímáme evropské směrnice, to je tady v zásadě kritizováno, je tam určitá úzká cesta, že bychom mohli Evropské komisi zdůvodnit, že to budeme dělat nějak jinak, ale pak je důkazní břemeno na nás. My musíme udělat podrobnou studii, která zdůvodní, že postup bude jiný, než je obvyklé v jiných zemích Evropské unie, a to může trvat až onen rok. Čili vrácení do druhého čtení není vyspravení nějakého drobného problému, ale znamená odložení tohoto zákona na neurčito a to by bylo krajně nežádoucí a nešťastné, protože by byly ohroženy dotace do této oblasti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Ještě faktická poznámka pana poslance Petra Bendla. Pokusím se, pokud se nikdo nebude hlásit, ukončit rozpravu ve třetím čtení. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já už budu opravdu stručný. Chtěl bych jen panu ministrovi prostřednictvím předsedajícího říci, že moje zkušenosti s fungováním s Evropou v tomto ohledu jsou takové, že pokud Sněmovna nebo vláda prokáže, že má příslušný materiál už na jednání Poslanecké sněmovny, tak vůči České republice není vystupováno jakkoli přísně. Je to tak běžné v celé Evropské unii, že v případě, že stát prokáže, že se tím problémem zabývá, řeší jej a má jen na stole, tak Evropská komise vůči nám nepostupuje nijak restriktivně. Já se naopak bojím, že v případě, že tento návrh neprojde, vrácení do druhého čtení, tak to schválíme a už se k němu nikdy nevrátíme právě s odkazem na to, že Evropa už by nám to naopak vyčítala, že chceme něco opravit. Proto si myslím, že je daleko lepší

říci lidem, že je nebudeme nutit, aby si od předem daných výrobců nakupovali tato měřicí zařízení, a naopak budeme hledat cestu, aby se tak stát nemuselo, a Evropě prokážeme, že tímto tématem se zabýváme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě rozpravu neukončím, protože se přihlásil předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, já budu jen velmi stručný. Pan ministr říkal, že vrácení zákona do druhého čtení je odložení na neurčito. Já si dovoluji nesouhlasit. Prostě je to odložení o měsíc, není žádný důvod, abychom to tady v březnu neměli ve třetím čtení poté, co to projedná výbor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, to je samozřejmě věc jasná z jednacího řádu.

Nyní tedy nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. (Ministr ani zpravodaj nemají zájem.)

Nyní tedy požádám pana zpravodaje, když jsme rozpravu ukončili, aby nám přednesl věci, které jsou procedurálně třeba řešit. Pak se vrátíme, po hlasování, k pozměňovacím návrhům, pokud neprojde návrh na vrácení do druhého čtení, který byl přednesen. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych tedy navrhoval hlasovat nejdříve o vrácení do druhého čtení, a pokud ten návrh neprojde, tak pak bych teprve seznámil Poslaneckou sněmovnu s návrhem procedury.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jiný návrh není, protože ve druhém čtení návrh na zamítnutí nepadl. Všechny vás odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifíkačními kartami, abychom zjistili přesný počet poslanců a poslankyň ve sněmovně vzhledem k tomu, že jsem některé diskutující vyzval, aby diskutovali v předsálí. Počkám, až se ustálí počet přihlášených... Myslím, že můžeme hlasovat.

V hlasování pořadové číslo 96 rozhodneme o případném vrácení návrhu zákona do druhého čtení.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 96. Z přítomných 168 poslanců pro 51, proti 71, návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před

hlasováním se k nim vyjádřil. O vyjádření také žádám ministra Mládka. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Navrhl bych proceduru. Nejdříve bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích, které jsou obsaženy v usnesení hospodářského výboru číslo 113 z 15. schůze. Navrhuji, abychom samostatně hlasovali o bodu A1, poté hlasovali en bloc o bodech A2 až A18, poté hlasovali o legislativně technických připomínkách, dále pak hlasovali o pozměňovacím návrhu pana Martina Novotného pod písmenem B, dále pozměňovacím návrhu pana poslance Adamce pod písmenem C, pana poslance Václava Zemka pod písmenem D. To by byly všechny pozměňovací návrhy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě počkáme na poradu s legislativou. Myslím, že procedura je poměrně jasná, protože jde v pořadí jednotlivých pozměňovacích návrhů, jen bod A je rozdělen do A1 a A2 až A18, před dalšími návrhy legislativně technické a potom B, C, D. Chcete, abychom dali hlasovat o proceduře? Není to potřeba, můžeme tedy tak postupovat. Pan zpravodaji, jednotlivé návrhy.

Poslanec Milan Urban: Ještě dovolte, pane místopředsedo, abych řekl malou změnu na základě upozornění legislativy. Nejdříve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu, tedy legislativně technických úpravách, poté bychom museli hlasovat o pozměňovacím návrhu pod bodem C pana poslance Adamce, protože pokud projde, tak A1 a D2 jsou nehlasovatelné. Dále bude hlasováno o D2, nebo o celém D, já navrhuji o celém D. Pokud projde, A1 je nehlasovatelné, a pozměňovací návrh A, pokud projde, B není hlasovatelný, případně B. Takže to je nový návrh procedury na základě aktuálního doporučení legislativy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže raději nechám schválit proceduru. (Zpravodaj: Raději ano.) Opakuji: legislativně technické, C, D, pokud nikdo nenavrhuje po částech, potom teprve A1 a potom ten zbytek.

Rozhodneme o proceduře hlasováním 97, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 97. Z přítomných 177 pro 177, procedura byla schválena, můžeme hlasovat jednotlivé návrhy. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Nyní bychom hlasovali o legislativně technických úpravách. (Ministr má stanovisko kladné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 98 a ptám se, kdo je pro přijetí legislativně technických úprav. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 98. Z přítomných 178 pro 178, návrh byl přijat. Pokračujeme.

Poslanec Milan Urban: Nyní pozměňovací návrh pana poslance Adamce pod písmenem C. Stanovisko pozitivní. (Ministr má stanovisko souhlasné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 99 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování pořadové číslo 99. Z přítomných 177 pro 130, proti 2. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Milan Urban: Další je návrh pod písmenem D kromě D2, které je nehlasovatelné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Zpravodaj i ministr souhlasí.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 100 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 100 z přítomných 178 pro 141, proti 35. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Milan Urban: Další návrh je hlasování en bloc o A2 až A18. Stanovisko souhlasné. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 101. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 101 z přítomných 178 pro 176, proti nikdo. Návrh byl přijat. Poslední návrh.

Poslanec Milan Urban: Podle legislativy je tímto bod B nehlasovatelný a hlasovali bychom teď o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Souhlas, že B je nehlasovatelné. Budeme hlasovat o návrhu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 301, ve znění pozměňovacích návrhů."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 102 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 102 z přítomných 178 pro 139, proti 16. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji. Končím bod č. 90.

Dalším bodem jednání podle schváleného pořadu schůze je

91.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 302/ - třetí čtení

Děkuji, že pan ministr Mládek zůstal u stolku zpravodajů. Požádám zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Martina Novotného, aby také zaujal místo u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 302/2.

Otevírám rozpravu a konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy z místa. Vidím pana ministra Mládka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl materiál MPO návrh novely zákona o investičních pobídkách, jehož součástí je související změna zákona o daních z příjmu, zákona o zaměstnanosti a zákona o daní z nemovitých věcí.

Chtěl bych pouze zrekapitulovat, že návrh novely zákona vychází z nových evropských předpisů pro oblast veřejné podpory, které do systému investičních pobídek přinášejí zásadní změny. Předložený návrh zákona přizpůsobuje investiční pobídky těmto novým pravidlům a zároveň zvyšuje jejich atraktivitu pro zahraniční investory, která zajistí konkurenceschopnost České republiky v mezinárodní soutěži. Vše již bylo podrobně popsáno v prvním a druhém čtení.

Hospodářský výbor schválil novelu zákona ve znění čtyř pozměňovacích návrhů. První dva se týkají úpravy výpočtu slev na dani jako formy investiční pobídky. Výsledná částka nově vychází z průměrných hodnot ze tří zdaňovacích období, a tak odráží skutečnou výši příjmu poplatníka. S těmito pozměňovacími návrhy souhlasím, neboť tato změna umožní eliminovat vliv jednorázových výkyvů v příjmech poplatníka a zamezí spekulativnímu jednání a přispěje k větší motivaci expandujících firem rozšiřovat výrobu na území České republiky. Ke třetímu pozměňovacímu návrhu hospodářského výboru, jenž obsahuje změnu přechodného ustanovení k novele zákona o daních z příjmu, je můj postoj neutrální, řekněme negativní. Ale je to spíše vynucené, protože respektuji stanovisko Ministerstva financí, které je v tomto

případě relevantní. S posledním pozměňovacím návrhem hospodářského výboru řešícím posun účinnosti novely zákona na 1. května letošního roku souhlasím. Rovněž souhlasím s pozměňovacím návrhem pana poslance Novotného předneseným ve druhém čtení, který je legislativně technickým upřesněním.

Děkují za pozornost. (Neklid v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi průmyslu a obchodu Janu Mládkovi. Do rozpravy se nikdo další nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Žádám zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Zároveň, než pan zpravodaj bude přednášet návrh procedury, prosím sněmovnu o klid, abychom mohli v prostředí tomu odpovídajícímu jednat ve třetím čtení. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Novotný: Dámy a pánové, procedura bude navržena poměrně v jednoduché podobě. Počet pozměňovacích návrhů v tomto případě není až zas tak velký, ale v souvislosti i s vyjádřením pana ministra k návrhu číslo 3, kdy jde o úpravu přechodných ustanovení, navrhuji, abychom o jednotlivých pozměňovacích návrzích hlasovali zvlášť, a to jak o pozměňovacích návrzích hospodářského výboru, tak i o posledním pozměňovacím návrhu legislativně technického charakteru.

Procedura bude po jednotlivých návrzích A1 až 4 a potom B.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: A1 až 4 a B. Dobře. Má někdo výhradu? Není tomu tak. Můžeme tedy přednášet jednotlivé návrhy a říkat stanoviska. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu z části A číslo 1. Moje stanovisko je kladné. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 103 a ptám se, kdo je pro pozměňovací návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 103 z přítomných 177 pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Novotný: Když dovolíte, nevzal jsem si hlasovací kartu, takže si pro ni skočím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě počkáme. Prosím.

Poslanec Martin Novotný: Omlouvám se, kolegové, za tuhle chvilku zdržení. Pozměňovací návrh A2. Stanovisko kladné. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 104 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 104 z přítomných 177 pro 165, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Novotný: Pozměňovací návrh A3. Poprosím nejprve o stanovisko pana ministra. (Ministr má stanovisko záporné.) Moje stanovisko je neutrální.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 105 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 105 z přítomných 177 pro 43, proti 77. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Novotný: Pozměňovací návrh A4. Stanovisko kladné. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 106. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 106 z přítomných 177 pro 167, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Novotný: A konečně pozměňovací návrh část B. Tam znovu připomínám, že se jedná o pozměňovací návrh v části čtvrté bodu 7. Stanovisko kladné. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování 107. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 107. Z přítomných 177 pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy a měli bychom se ještě vypořádat s legislativně technickými, jestli tam nějaké jsou. Pokud nejsou, pane zpravodaji, ptám se, jestli je všechno vyčerpáno.

Poslanec Martin Novotný: Už je všechno vyčerpáno, ano.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak dobře, takže můžeme přednést návrh usnesení.

Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 302, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahájil jsem hlasování 108 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 108. Z přítomných 176 pro 135, proti 31. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 91.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

92.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 303/ - třetí čtení

Děkuji panu ministrovi Mládkovi, že zůstal u stolku zpravodajů, a děkuji i panu zpravodaji hospodářského výboru, panu poslanci Jaroslavu Klaškovi, že už zaujal své místo. Konstatuji, že poslanecký návrh je uveden ve sněmovním tisku 303/2.

Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Eviduji přihlášku pana ministra. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, základním přáním předložené novely zákona o metrologii je vyhovět potřebám praxe a odstranit vývojově překonané požadavky. Návrh mimo jiné zpřesňuje práva a povinnosti subjektů v oblasti metrologie a zvyšuje ochranu spotřebitelů při přezkušování stanovených měřidel. K návrhu zákona byl uplatněn jeden pozměňovací návrh, s nímž souhlasím a podporuji jej. Čili bych chtěl požádat o podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, kdo další do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Žádám pana zpravodaje, aby přednesl pozměňovací návrh a před hlasováním se k němu vyjádřil, stejně jako pan ministr tak učinil. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, v této novele o metrologii byl podán jeden pozměňující návrh, který byl projednán hospodářským výborem. Pozměňovací návrh je obsažen v usnesení hospodářského výboru č. 112 z 15. schůze ze 14. ledna. Jednalo se o tisk 303/1 a celý materiál najdete v tisku 303/2. Tak jak říkal pan ministr stanovisko kladné, připojuji se k němu i za sebe, za zpravodaje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Čili procedura jednoduchá, jeden pozměňovací návrh, oba účastníci se vyjádřili, že souhlasí s pozměňovacím návrhem.

Budeme tedy bez hlasování o proceduře rovnou hlasovat o tomto pozměňovacím návrhu, a to v hlasování pořadové číslo 109, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tento pozměňovací návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 109. Z přítomných 179 pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Protože to byl jediný pozměňovací návrh, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisk 303, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 110... Aha, tak se omlouvám, hlasování pořadové číslo 110 prohlašuji za zmatečné a požádám vás všechny o novou registraci, protože jsem vás odhlásil. Jakmile se ustálí počet přihlášených poslanců...

O zákonu jako o celku – s vaším dovolením nebudu opakovat návrh usnesení a zahájím hlasování pořadové číslo 111. Ptám se, kdo je pro návrh zákona o metrologii. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 111. Z přítomných 160 pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod č. 92.

Dalším bodem je bod číslo

93.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a další související zákony /sněmovní tisk 261/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal svá místa pan zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Lukáš Pleticha, za vládu pan ministr Brabec za paní ministryni

Válkovou, která je řádně omluvena. Pan ministr Brabec se rovnou hlásí do rozpravy, do které nemám žádnou jinou písemnou přihlášku, jen konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 261/2. Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Tuto roli jsem si ještě nezkusil, ministra spravedlnosti, tak je to i pro mě premiéra, budu se snažit být velmi stručný.

Tento návrh je předkládán za účelem zajištění implementace směrnice Evropského parlamentu a Rady o evropském ochranném příkazu. Implementační lhůta uplynula 11. ledna 2015. Předmětný návrh zákona byl projednán 12. listopadu loňského roku ústavněprávním výborem, který k němu přijal pozměňovací návrhy, se kterými souhlasím a podporuji jejich schválení. Ve druhém čtení nebyly k tomuto návrhu uplatněny žádné pozměňovací návrhy.

Vzhledem k tomu, že tento návrh zvyšuje ochranu obětí trestné činnosti, věřím, že jej podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Eviduji přihlášku paní kolegyně Bebarové, ale tu tady nevidím, takže její přihláška propadá. V rozpravě pan zpravodaj. Nebo už mimo rozpravu, pane zpravodaji? Ne, ještě v rozpravě. (Odpověď mimo mikrofon.) Dobře. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Vzhledem k tomu, že rozprava neproběhla, pan ministr se nehlásí, požádám tedy zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil stejně jako pan ministr. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, byl podán jeden pozměňující návrh, který má legislativně technický charakter. Těch pozměňovacích bodů je tam 1 až 7, ale nejsou konfliktní mezi sebou, takže myslím, že si můžeme dovolit dát o tom hlasovat en bloc. Takže bychom mohli hlasovat nejprve o pozměňovacím návrhu a pak o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Jde o jednoduchou proceduru. Ptám se i těch diskutujících o jiných tématech, zda mám dávat hlasovat o proceduře (zvýšeným hlasem). Není tomu tak, budeme se tedy přidržovat procedury, kterou navrhl pan zpravodaj. Ještě než dám hlasovat, požádám sněmovnu o klid a kolegy, aby se vrátili na svá místa, pokud se chtějí účastnit hlasování, abychom mohli rozhodnout o tomto návrhu. Děkuji. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Lukáš Pleticha: Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu, který je obsažen v usnesení ústavněprávního výboru číslo 80 ze dne 12. listopadu 2014, máme to ve sněmovním tisku 261/2.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vaše stanovisko? (Kladné.) Pan ministr? (Kladné.) Ano.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 112 a ptám se, kdo je pro tyto pozměňovací návrhy. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 112 z přítomných 171 poslanců pro 136, proti nikdo. Návrh byl přijat.

To jsou všechny pozměňovací návrhy, ano, pane zpravodaji? (Souhlas.)

Mohu tedy přednést návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a další související zákony, podle sněmovního tisku 261, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 113 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 113 z přítomných 175 pro 171 poslanců. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi Brabcovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 93.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

94.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 305/ - třetí čtení

Děkuji panu ministru Brabcovi, že zůstal u stolku zpravodajů, a žádám pana zpravodaje ústavněprávního výboru, pana poslance Marka Bendu, aby také zaujal místo u stolku zpravodajů jako zpravodaj ÚPV.

Otevírám rozpravu, do které mám přihlášku pana poslance Martina Plíška. Kolega Plíšek už jde. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych se před závěrečným hlasováním o tomto tisku na vás rád obrátil s žádostí o podporu mého pozměňovacího návrhu, který z trestního řádu vypouští podle mého názoru protiústavní ustanovení o tom, že by na základě rozhodnutí státního zástupce mohl být zabaven majetek podezřelé osoby ještě před zahájením samotného trestního stíhání. To znamená, v době přípravného řízení, kdy se teprve shromažďují veškeré podklady, by státní zástupce mohl rozhodnout o zabavení majetku podezřelé osoby. V naší Listině základních práv a svobod je ustanovení, že

do základních lidských práv a svobod našich občanů lze zasahovat pouze v mezích zákona, a to na základě rozhodnutí soudu. Věřím, že toto není politická otázka, ale otázka ústavní jistoty a právní jistoty, tak abychom zde nezvyšovali kompetence například státních zástupců na úkor soudů. Proto na vás apeluji a žádám vás, abyste můj pozměňovací návrh, který byl předložen a načten, podpořili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Plíškovi za vystoupení v rozpravě. Ptám se, kdo další do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se pana ministra, jestli má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan poslanec Marek Benda se závěrečným slovem – nebo už přímo s procedurou? Prosím tedy pana zpravodaje, aby přednesl proceduru a oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil stejně jako pan ministr. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, bude to poměrně jednoduché. Návrh na zamítnutí ani jiné návrhy, které by byly hlasovatelné, podány nebyly. Máme tady návrhy pod bodem A, což je usnesení ústavněprávního výboru. Navrhuji, abychom ho hlasovali jako jedno hlasování. Nepokládám za nezbytné něco z toho vyčleňovat. A pak jsou tady návrhy pod bodem B pana kolegy Plíška, které musíme hlasovat také jako jedno hlasování. Pak můžeme přistoupit k závěrečnému hlasování. Jestli nemá nikdo nic proti této proceduře, navrhuji, že ji ani nemusíme schvalovat a můžeme rovnou přistoupit k hlasování o bodech pod bodem A.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, já myslím, že to jednoduché – dvakrát hlasování en bloc – bod A a bod B. Nikdo nic nenamítá, můžeme tedy proceduru takto podstoupit. Nyní tedy, pane zpravodaji, body A.

Poslanec Marek Benda: Body pod bodem A1 až A12. Jedná se o návrhy schválené ústavněprávním výborem. Pan ministr? (Ano.) Doporučuje. Zpravodaj také doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 114 a ptám se, kdo je pro tyto pozměňovací návrhy. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 114 z přítomných 176 pro 157, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Ptám se kolegy Krákory, jestli se... Ne, nehlásí. Dobře, děkuji. Tedy další návrh?

Poslanec Marek Benda: Nyní zde jeden návrh pod bodem B1 pana kolegy Plíška. Pan ministr? (Souhlasím.) Souhlasí. Zpravodaj doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 115 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 115 z přítomných 177 pro 127, proti 5. Návrh byl přijat.

O všech návrzích tedy bylo hlasováno, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 279/2003 Sb.,

o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 305, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 116 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 116 z přítomných 177 pro 153, proti 11. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím bod číslo 94.

Dalším bodem jednání bod číslo

95.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s účinností rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 306/ - třetí čtení

Děkuji tedy panu ministrovi, že zaujal místo u stolku zpravodajů. Zároveň žádám, aby pan poslanec Lukáš Pleticha zaujal také místo u stolku zpravodajů, a konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 306/3.

Mám písemnou přihlášku do rozpravy, a to pana předsedy klubu TOP 09 Miroslava Kalouska k tomuto tisku. Prosím, pane předsedo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, ústavněprávní výbor po osvícené diskusi přijal několik pozměňovacích návrhů k tomuto tisku, se kterými až na jeden se všemi souhlasím, a u toho jednoho, je to bod číslo šest, bych rád okomentoval, proč nesouhlasím s pozměňovacím návrhem, proč souhlasím s vládní předlohou, a požádal vás o stejný postup.

U poplatků za zápis skutečností do veřejného rejstříku provedených notářem, to znamená tam, kde už to nebude vedeno soudním řízením, byly stanoveny přiměřeně

tomu poplatky za tento úkon. Ústavněprávní výbor ve svém pozměňovacím návrhu oproti vládnímu návrhu navrhuje tyto poplatky docela razantně zvýšit, a sice tak, že za první zápis akciové společnosti do rejstříku z 8 tisíc na 10 tisíc korun, tedy o 2 tisíce korun. Za první zápis osoby do veřejného rejstříku z 2 700 korun na 5 tisíc korun, to je o 2 300 korun, a za jakoukoli změnu nebo doplnění z tisíce korun na 1 500 korun. Myslím si, že víme, že Česká republika, co se týče zakládání společností, nepatří mezi země se systémy velmi rychlými a velmi levnými, a tento návrh by podle mého názoru naprosto zbytečně zvýšil zátěž podnikatelů při zakládání společností nebo při jejich úpravách.

Dovoluji si proto požádat pana zpravodaje, aby pokud měl v úmyslu dát hlasovat o pozměňovacích návrzích ÚPV v celku, aby tento bod vyňal a hlasovalo se o něm zvlášť. Pana zastupujícího ministra spravedlnosti jsem chtěl požádat, aby setrval na vládním návrhu a tento pozměňovací návrh nedoporučil. A vás všechny jsem chtěl požádat, abychom zbytečně nezvyšovali zátěž podnikatelů při tomto administrativním procesu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Jeroným Tejc a eviduji přihlášku pana ministra Brabce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené dámy, vážení pánové, protože tady byl zmíněn ústavněprávní výbor, dovolte mi, abych se k této věci také vyjádřil. To, co říkal pan ministr Kalousek, je pravda, ale je to pravda jen částečně, protože původní návrhy jsou takové, resp. ten stav je takový, že dnes existuje poplatek v určité výši, soudní poplatek za zápis společnosti, a ministerstvo navrhuje, že ty poplatky razantně sníží v případě, že se občan, firma, obrátí nikoli na stát pro ten zápis této společnosti, ale na notáře. To znamená razantním způsobem pomáhá tomu, aby bylo výhodnější jít nikoli ke státu, ale k notáři a provést ten zápis tam. Ten důvod je podle mého názoru chvályhodný, tak jak to ministerstvo původně avizovalo, a to je ten, že by mělo dojít k odbřemenění soudů a právě ta finanční motivace toho, že tuto věc provede notář, by měla vést většinu podnikatelů k tomu, aby se ucházeli o zápis tam a nikoli u soudu.

Ústavněprávní výbor tu věc samozřejmě hodnotil a hodnotil ji nejen z pohledu toho, jak dojde k odbřemenění soudů, ale také z pohledu možných výpadků státních financí. Obáváme se a obávali jsme se, že by mohlo v této věci dojít až k výpadku 130 nebo 150 milionů korun na příjmové straně státního rozpočtu, které by tedy chyběly státnímu rozpočtu, byť by nechyběly Ministerstvu financí, pokud by ono nebylo kráceno, a mělo by to pozitivní efekt na straně zaměstnanců soudů, kteří by mohli v této věci mít uvolněné ruce.

Musím říct, že doposud si nikdo nedokáže přesně spočítat, o jaký výpadek by se jednalo, jsou to skutečně jen odhady. Odhady, které jsme si prováděli my na výboru, a odhady, které provádělo ministerstvo, se do značné míry liší. Já jsem ochoten akceptovat tu připomínku, která tady je. Myslím si, že nemá smysl, abychom se tady nyní přeli o to, jestli ta částka bude o tisíc korun vyšší, nebo nižší. Budeme

respektovat – a takto jsme se dohodli jako poslanci ústavněprávního výboru – stanovisko ministerstva, které je v souladu s tím, co říkal pan exministr Kalousek, pokud to samozřejmě pan ministr Brabec zastupující paní ministryni Válkovou potvrdí, a myslím si, že tím by ta věc mohla být vyřešena.

Jen bych chtěl skutečně na pravou míru uvést to, že by ústavněprávní výbor zvyšoval poplatky podnikatelům. Není to tak. My jsme jen to razantní snížení chtěli nahradit snížením méně razantním, které by znamenalo menší propad rozpočtu Ministerstva spravedlnosti, který jsme tady avizovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, já jsem sice ohlásil pana ministra Brabce, ale mám tady dvě faktické poznámky, a to pana předsedy Stanjury a pana předsedy Kalouska, takže nejdřív vyčerpáme ty faktické poznámky. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Dovolte, abych zareagoval na vystoupení pana kolegy Tejce. Je to jenom hra se slovíčky. Jestliže ve vládním návrhu je, že se bude platit 8 tisíc, 2 700 a tisíc a ÚPV z toho udělá 10 tisíc, 5 tisíc a 1 500, tak je to prostě zvýšení. Je to zvýšení ve prospěch státního rozpočtu. Na druhé straně je třeba říct, kdo vlastně ušetří. Ušetří podnikatelé, kteří za ty zápisy platí podle mého názoru nesmyslně vysoké částky. To znamená, v tom vládním návrhu je to prostě lepší než v návrhu ÚPV. A není to tak, že my jenom snížením snižujeme méně, než chtěla vláda. Prostě návrh ÚPV říká, že podnikatelé budou platit více než podle vládního návrhu. A zejména u toho prvního zápisu 2 700 a 5 tisíc je samozřejmě velká částka a nemůžete se na to vždycky dívat pohledem té velké firmy, pro kterou jsou to opravdu drobné. Musíme se na to dívat pohledem malé firmy, pro kterou je každých tisíc korun, které vydá zbytečně, opravdu úspora.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní dvě faktické poznámky. Nejdřív pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek, pak pan poslanec Radek Vondráček. Ale nejdřív, než vám dám slovo, pane předsedo, požádám sněmovnu o klid. Žádám paní kolegyně a pány kolegy, aby se zklidnili a pokusili se vyslechnout připomínky ve třetím čtení. Jsme před rozhodnutím, vážným rozhodnutím o zákonu a prosím ty, kteří diskutují něco jiného, aby to diskutovali v předsálí.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já souhlasím s tím, co říkal pan doktor Tejc. Ale já jsem tady neřekl ve svém prvním vystoupení, že se jedná o zvýšení oproti dnešní skutečnosti. Prostě zavádíme nový režim a je to zvýšení oproti vládnímu návrhu. To jsem řekl a to znovu opakuji, což je tedy pravda, je to zvýšení oproti vládnímu návrhu. Vím, že to vypadá divně, když opoziční předák obhajuje vládní návrh oproti návrhu výboru, ale v tomto případě jsem skutečně přesvědčen, že návrh Ministerstva spravedlnosti je lepší.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Nyní eviduji přihlášku k faktické poznámce Radka Vondráčka, ale toho tady nevidím. A vidím. Pardon, omlouvám se, já jsem se díval na vaše původní místo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já už jenom v rámci precizování jednotlivých vyjádření. Chtěl bych doplnit: Uvědomme si, ano, nechceme zvyšovat zátěž podnikatelů, ale my tady snížíme výrazně poplatek jenom podle toho místa, kam si dotyčný člověk přijde vyřídit svoji záležitost. Takže vzhledem k tomu, že je to poměrně nekoncepční záležitost, resp. nedá se říct, že by byla vyloženě systémová, proto proběhla ta diskuse v ústavněprávním výboru a rozhodli jsme se pro určité kompromisní řešení, které by šetřilo rozpočet resortu. Kdybychom hřímali čistě jenom o tom, snížit zátěž jednotlivým podnikatelům, pak by bylo logičtější snížit zátěž i u těch soudních poplatků, jestliže se podává návrh prostřednictvím soudu. S žádným takovým návrhem opozice nepřišla.

My jsme v těch diskusích pokračovali i po ústavněprávním výboru a samozřejmě nechceme klást překážky podnikání. Můžu říct, že za klub ANO i my se vrátíme a podpoříme ten původní vládní návrh. Vítáme to, aby se hlasovalo v tomto bodě zvlášť. Protože ta diskuse pokračovala i po ústavněprávním výboru, tak bych dokonce navrhl, aby se o jednotlivých pozměňovacích návrzích, které jsou obsahem usnesení ústavněprávního výboru, hlasovalo jednotlivě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan zpravodaj jistě eviduje. Nyní faktická poznámka pana předsedy Tejce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Jenom pár čísel, abychom věděli, o čem hovoříme. Původně, a tak to zůstane i v případě, že se obrátíte na soud, bude soudní poplatek za zápis akciové společnosti 12 tisíc korun. Nově ministerstvo navrhuje, aby poplatek v případě, že se obrátíte na notáře, byl 8 tisíc korun, když se obrátíte na soud, 12 tisíc korun. Ústavněprávní výbor navrhoval, aby ta motivace směrem k notářům nebylo 8 tisíc proti 12, ale 10 tisíc korun proti 12 tisícům, tzn. výpadek pro stát při každém zápisu akciové společnosti by nebyl 4 tisíce korun, ale 2 tisíce korun. To jsou podle mého názoru srozumitelné věci, není to nic, na čem bychom museli podle mého názoru krvácet. Pozitivní efekt návrhu je v tom, že v případě, že lidé budou využívat služeb notářů, výrazným způsobem se uleví pracovníkům soudů a ti se samozřejmě budou moc věnovat jiné činnosti.

V tomto smyslu ten návrh je určitě správný. Je jenom otázka, jaká výše by měla být. Proto my, kteří jsme o této věci rozhodovali, samozřejmě budeme respektovat stanovisko ministerstva, které za tuto věc nese odpovědnost a které se tedy rozhodlo jít touto cestou. Jenom bych chtěl upozornit na to, že skutečně při zápisu akciové společnosti si myslím, že 12 nebo 8 nebo 10 tisíc korun není rozhodující částka, která by bránila někomu v podnikání. Samozřejmě jiné to může být např. u s. r. o. apod.

Ale jak říkám, je to zbytečný spor, jenom jsem se snažil vysvětlit, v čem tedy to snížení a zvýšení má spočívat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy pan ministr Brabec v rozpravě. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Chci udělat radost všem, a teď nevím, jestli se dělá radost všem vaším prostřednictvím, pane předsedající, nebo přímo. (Předsedající: Přímo.) Ale já to zkusím, udělat radost všem přímo, těm, kteří se bavili právě o bodu šest.

Chtěl bych potvrdit a tlumočit za Ministerstvo spravedlnosti, že ministerstvo bude souhlasit se všemi pozměňovacími návrhy s výjimkou dvou. První je návrh pana Mgr. Vondráčka, který navrhuje osvobodit zdravotní pojišťovny od soudního poplatku, a ten druhý, se kterým Ministerstvo spravedlnosti nesouhlasí, je právě už diskutovaný návrh, který směřuje ke zvýšení navrhované výše soudního poplatku v případě tzv. přímých zápisů do veřejných rejstříků, provedených notářem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v rozpravě? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Není. Pan zpravodaj také ne. Budeme tedy hlasovat o pozměňovacích návrzích.

Prosím zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil, stejně jako o to znovu požádám pana ministra. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážení kolegové, budeme hlasovat po bodech. Všechny pozměňovací návrhy máme ve sněmovním tisku 306/3. Budeme tedy hlasovat po bodech a já vždy uvedu, čeho se pozměňovací návrh týká. Týká se to více nesourodých věcí, tak ať víme, o čem hlasujeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, ale musíme se vypořádat s tím, jestli i ty jednotlivé body, tak jak to říkal pan poslanec Vondráček, jestli budeme mít samostatně uvnitř jednotlivých bodů. (Samostatně.) Samostatně, dobře. Má někdo výhradu? Není tomu tak. Chcete schválit proceduru? (Zpravodaj: Myslím si, že nemusíme.) Všichni rozumějí proceduře? Můžeme tedy začít. Prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod bodem 1, který se týká zápisu spolků.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Zpravodaj: Kladné.) Pan ministr? (Souhlasím.) Ano.

Rozhodneme v hlasování 117, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 117, z přítomných 175 pro 166, proti nikdo, návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Další návrh je pod bodem 2, týká se osvobození od soudních poplatků zdravotních pojišťoven. Stanovisko negativní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Také negativní.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 118 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 118, z přítomných 175 pro 51, proti 104, návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Další návrh je pod bodem 3 a je to legislativně technická úprava, novela. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Také negativní.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 119. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 119, z přítomných 175 pro 168, nikdo proti, návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod bodem 4, týká se zachování snížení soudního poplatku u elektronických platebních rozkazů. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Kladné.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 120 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 120, z přítomných 175 pro 168, nikdo proti, návrh byl přijat. Další pozměňovací návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní se jedná o pozměňovací návrh pod bodem 5 a jedná se o legislativně technickou novelu. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Kladné.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 121. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 121, z přítomných 175 pro 167, nikdo proti, návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní hlasujeme o pozměňovacím návrhu pod bodem 6, který se týká snížení poplatků za zápisy skutečností do veřejného rejstříků provedené notářem. To je téma, o kterém jsme před chvílí diskutovali. Moje stanovisko k tomuto pozměňovacímu návrhu je negativní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Také negativní.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 122. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 122, z přítomných 175 pro 35, proti 125, návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Další návrh je pod bodem 7, jedná se o legislativně technickou úpravu místní příslušnosti. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Kladné.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 123. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 123, z přítomných 175 pro 172, proti nikdo, návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod bodem 8. Jedná se opět o legislativně technickou novelu, doplnění výčtu zákonů. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Kladné.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 124. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 124, z přítomných 176 pro 169, proti nikdo, návrh byl přijat. Devátý návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Devátý návrh, jedná se opět o víceméně legislativně technickou novelu, která rozšiřuje oprávnění notářů, když provádějí zápisy, tak aby vkládali i do rejstříku listiny. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Kladné.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 125 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 125, z přítomných 176 pro 173, proti nikdo, návrh byl přijat. Desátý návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Desátý návrh je v tuto chvíli opět legislativně technický návrh a jedná se o to, aby zákon, nebo tyto zákony, tento balík začal platit až prvním dnem následujícího kalendářního měsíce po dni vyhlášení tohoto zákona. Původní návrh byl od 1. ledna, to už není možné, takže proto se to zhojuje, je to čistě technické řešení. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čili jiná legisvakance. Stanovisko pana ministra? (Pan ministr: Kladné.) Dobře.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 126. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 126, z přítomných 177 pro 175, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy. Je tomu tak, pane zpravodaji? (Je tomu tak.) Dobře, v tom případě přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, který se mění některé zákony v souvislosti s účinností rekodifikace soukromého práva, podle sněmovního tisku 306, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 127 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 127, z přítomných 179 pro 175, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím bod číslo 95.

Dalším bodem našeho jednání je

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 269/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal své místo ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček a zpravodaj výboru pro zdravotnictví poslanec Vít Kaňkovský.

Ještě než budeme pokračovat, omluva od 12 do 17 hodin z pracovních důvodů byla doručena od paní poslankyně Zelienkové.

Dovolte, abych konstatoval, že pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 269/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení – tím nemyslím diskusi uvnitř sálu, ale rozpravu – a mám do ní jednu faktickou přihlášku od pana poslance Igora Nykla. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Igor Nykl: Pěkné dopoledne, vážené kolegyně, kolegové. Vážený pane ministře, já bych vás chtěl pochválit za to, že novelou tohoto zákona jste vlastně umožnil do rozpočtu zdravotnictví dostat 1,7 miliardy z toho takzvaného účtu SÚKLu, kde překvapivě se nahromadilo za odborné výkony, které SÚKL provádí, poměrně velké množství peněz, které skutečně budou racionálně využity. Zároveň jsem chtěl poprosit, aby se dále vlastně ministerstvo tím fondem, tím účtem zabývalo i v budoucnu, aby sledovalo, jaké peníze se tam vlastně hromadí, a pokud by to jenom trošku zase šlo a neohrozilo chod SÚKLu, aby i v budoucnu se vlastně ty peníze daly využít, protože mě překvapilo, jak velká suma tam vlastně je k dispozici. A nevím přesně, za jak velké období to bylo, ale určitě i pro mě to bylo překvapení. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Igoru Nyklovi. Ptám se, kdo dál se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Také ne.

V tom případě požádám zpravodaje, aby přednesl pozměňovací návrh a před hlasováním se k němu vyjádřil, stejně jako pan ministr. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré skoropoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Hlasovací procedura by měla být v tomto případě jednoduchá. Byl vznesen pouze jediný pozměňovací návrh, kterým jsem ve druhém čtení podal návrh na změnu účinnosti zákona tak, aby nedošlo k retroaktivitě. Takže tento pozměňovací návrh vám byl rozeslán pod číslem sněmovního tisku 269/2. Jiné pozměňovací návrhy vzneseny nebyly. Takže bychom měli nejprve hlasovat o tomto pozměňovacím návrhu a poté o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, procedura je jednoduchá a myslím, že ji bez hlasování můžeme takto akceptovat. O tom pozměňovacím návrhu samozřejmě rozhodneme v následujícím hlasování, ale já vás nejdřív všechny odhlásím, protože se změnila účast. Požádám vás o novou registraci, prosím přihlaste se svými identifikačními kartami. A jakmile se ustálí počet přihlášených...

O pozměňovacím návrhu s datem účinnosti zákona rozhodneme v hlasování pořadové číslo 128, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tuto změnu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 128, z přítomných 169 poslanců pro 166, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Protože to byl jediný pozměňovací návrh a rozhodli jsme o něm, přednesu návrh usnesení k celému návrhu zákona: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 269, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu."

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 129, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 129, z přítomných 171 poslance pro 167, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji, končím bod číslo 97.

Budeme pokračovat bodem číslo 98. Před tímto bodem s přednostním právem předseda klubu hnutí ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Kolegyně, kolegové, já bych vás chtěl poprosit o přestávku na jednání klubu ANO před tímto bodem v trvání 15 minut. Náš klub by se sešel v zasedací místnosti číslo 56

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, vyhlásím přestávku, budu na vás velmi milosrdný, do 12.15 hodin, abyste měli čas na přechod do zasedací místnosti.

(Jednání přerušeno v 11.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.16 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Budeme pokračovat v projednávání dalšího bodu.

Otevírám další bod a tím je

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 288/ - třetí čtení

Zazvoním na gong, aby kolegové z předsálí přišli a účastnili se projednávaného bodu

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr školství, mládeže a tělovýchovy Marcel Chládek a zpravodajka výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 288/5.

Já vás poprosím, abyste zaujali svá místa, abyste se ztišili, abychom navzájem rozuměli, co se zde projednává.

Otevírám rozpravu a táži se, kdo se hlásí do rozpravy k tomuto bodu. První řádně přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Nina Nováková. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, nebudu mluvit dlouho. Jako členka výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a jako členka obou podvýborů pro regionální školství mohu říci, že poslanci, kteří se tím zabývali, opravdu projednávání této novely poctivě odpracovali. Nejenže jsme diskutovali x-krát v podvýborech, ale zúčastňovali jsme se také řady seminářů a opravdu můžeme říci, že když podáváme pozměňovací návrhy, máme to skutečně promyšlené.

Chtěla bych říci, že jestliže proces schvalování nebude tak, aby se nejprve hlasovalo o tom, co je opravdu prodiskutované, to znamená, jaká jsou usnesení výboru, jestliže začneme nějakou jinou procedurou, znamená to, že bude jasně vidět, co je pro Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy prioritou. Pro nás za TOP 09 velmi prosím, zvažte svou podporu pozměňovacím návrhům jinak velmi respektovaného kolegy Kořenka, který vlastně ve svém pozměňovacím návrhu ruší možnost individuálního vzdělávání na druhém stupni. Chci říci, že to, že TOP 09 – a nejen TOP 09, také řada poslanců z poslaneckého klubu ANO – si uvědomuje, že individuální vzdělávání vůbec nenarušuje strukturu našeho klasického školství, že se jedná o stovky do tisíce žáků. Pro nás toto je naprosto závažné a je to limitující. Jestli toto nemůže projít, je to pro nás znamení, že nemůžeme podpořit celou novelu.

Chtěla bych říci, jestli na tom stojí, na registru pedagogických pracovníků a na neschválení individuálního vzdělávání na druhém stupni – které, znovu říkám, se týká do tisíce dětí –, jestli kvůli tomu je ochotno Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zahodit ten naprosto pozitivní § 16, který je pozitivním průlomem v přístupu k žákům, kteří mají nějaké specifické potřeby, tak my toho velmi litujeme, ale přesto, pokud nebude splněna podmínka individuálního vzdělávání, pokud z § 16a

nevypadne odstavec 5, který je velmi dlouze prodiskutován, tak poslanecký klub TOP 09 nemůže podpořit tuto novelu. A je nám to velmi líto, protože – znovu opakuji – § 16 obecně považujeme za velice pozitivní průlom.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Mám zde jednu faktickou poznámku, se kterou je přihlášena paní poslankyně Semelová, poté s přednostním právem pan ministr Chládek. Máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já už nebudu vystupovat k § 16, o tom byla diskuse dost podrobná tady i na různých seminářích. Musím ale reagovat na individuální vzdělávání.

Já bych chtěla upozornit na to, že i podle současného školského zákona, podle současné legislativy je možné, aby se žák vzdělával mimo školu, pokud k tomu jsou závažné zdravotní důvody, případně pokud je žák se svými rodiči dlouhodobě v zahraničí. Je to umožněno podle individuálního vzdělávacího plánu. Já nevidím žádný důvod, aby se rozšiřovalo domácí neboli individuální vzdělávání i na druhý stupeň základní školy.

My jako klub KSČM nesouhlasíme ani s domácím vzděláváním na prvním stupni. Myslíme si, že to nepřispívá ke kvalitě vzdělávání, že to degraduje učitelské povolání a že by to v naší legislativě vůbec být nemělo. Chci tím tedy říci, že klub KSČM, pokud bude ještě k tomu rozšířeno domácí vzdělávání na druhý stupeň základní školy, tak nepodpoří tuto novelu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr Chládek a po něm se připraví pan poslanec Zlatuška.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte tři krátké poznámky.

Předně chci říci, že velmi děkuji opozici, že tuto novelu vesměs vnímá jako klíčovou a důležitou. Co se týká § 16, není to pouze § 16, ale je tam celá řada klíčových věcí, které pomůžou regionálnímu školství. U § 16 bych chtěl říci, že souhlasíme jako ministerstvo i s tím, aby byl vypuštěn odst. 5, tak jak to navrhuje i sociální výbor a někteří poslanci. Konzultovali jsme to s Evropskou komisí. Evropská komise řekla, pokud se týká jenom odst. 5, že s tím by nebyl problém. Byl by problém, kdyby nebyl schválen školský zákon s § 16, a problém by to byl, že to je jedna z podmínek pro čerpání prostředků z Evropské unie. To je moje první poznámka.

Druhá poznámka k registru. Sami dobře víte, že jsme se dostali v minulosti do velmi problematické situace, že jsme měli 18 tisíc nekvalifikovaných učitelů, kteří

měli opustit náš školský systém. Přesto jsme měli 7 tisíc učitelů na úřadu práce. Ten důvod je jednoduchý. My tady máme čísla krajů, které nám řeknou, kolik máme učitelů v jednom kraji, řeknou nám, jakého jsou věku, jakého jsou pohlaví, ale neřeknou nám aprobovanost. A pedagogické fakulty samy požádaly, že by jim tento registr lépe pomohl v zacílenosti jejich nabídky kurzů, resp. nabídky vzdělávání magisterského stupně, a že by se nestala situace, že ředitel má kopu žádostí o přijetí např. zaměření humanitního směru, a přesto nemůže sehnat kvalifikovaného pedagoga na obor matematika – fyzika. To je ten důvod, proč chceme, aby byl zaveden registr a mohli jsme lépe zacílit i požadavky na pedagogické fakulty.

Věc třetí. Sami z debaty vidíte, že diskuse o domácím vzdělávání je opravdu velmi široká. A já cítím, že ještě ten problém není tak vydiskutovaný. Proto bych chtěl říci pro všechny poslance, kteří se tomu věnovali spíše okrajově, protože se věnují jiným problémům: Domácí vzdělávání je dnes zákonem povoleno až do páté třídy základní školy. Takže pro všechny malé děti ta možnost tady je. Na druhém stupni, jak tady mluvila i paní poslankyně za KSČM, je možnost v případech, pokud je to hodné zřetele, povolit individuální vzdělávací plán, např. pro těžce zdravotně postiženého žáka, pro sportovce, který se již zúčastňuje vrcholových soutěží, apod. Dnes je to opravdu marginální část asi 150 žáků. A my jsme rozšířili pokusné ověřování ze 7 škol na 19. Každá škola je v příslušném kraji, takže zajistí domácí vzdělávání pro všechny děti těch rodičů, které o to mají opravdu evidentní zájem. Ale nemyslím si, že v současné době jsme zatím připraveni na to, abychom to pustili do 4,5 tisíc základních škol.

Protože ale chápu, že to je téma, které je důležité, navrhuji, abychom toto řešili samostatnou novelou a nespadl kvůli tomu celý školský zákon, který má 16 nebo 17 jiných bodů, které podporujete všichni napříč spektrem, ať jste zleva, nebo zprava, a tím bychom se nedostali i do problémů s čerpáním evropských prostředků. Protože já mám reálnou obavu, pokud by neprošel § 16, tak to bude velký problém pro Evropskou komisi. Proto bych navrhoval, že i naše legislativa může pomoci tomu z poslanců, kdo bude tento návrh chtít předložit jako samostatný, že mu může legislativa pomoci připravit tento návrh, připravit možnosti k realizování. A samozřejmě bych doporučoval i uspořádat seminář na půdě Poslanecké sněmovny, kde by se zdůraznila jak rizika, tak pozitiva domácího vzdělávání. Jsou na to různá hlediska. Jsou tam úspěšní studenti, ale jsou tam i žáci, kteří propadli. Tak jako v jiných systémech. Takže proto si myslím, že by bylo lépe, pokud by to bylo řešeno samostatnou novelou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Mám zde jednu faktickou poznámku paní poslankyně Putnové, tak ji poprosím. Poté řádně přihlášený do rozpravy je pan poslanec Zlatuška a pan poslanec Beznoska. (Námitka, k faktické.) Takže v tom případě nejdřív faktická poznámka paní poslankyně Putnové.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré poledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Pane ministře, vy jste velmi zdatný komunikátor a taky manipulátor. Nikdo z opozice neřekl, že tato norma je klíčová a důležitá. Paní poslankyně Nováková mluvila o § 16 jako o dobré cestě a o dobrém návrhu. To je trochu rozdíl. Takže nám to nevkládejte do úst. Nevím, kdo jiný vás takto pochválil. Ale pochválil jste se sám, já to nemohu přijmout. (Potlesk zprava.)

Další otázka, která se týká individuálního vzdělávání. Myslím, že jsme tomu skutečně hodně věnovali. A taky jsme se bavili o tom, že ten odklad je začátek neúspěchu! Vy vlastně individuální vzdělávání nechcete, nijak se tím netajíte a tady se nám snažíte slibovat nějaké další oddalování, které nás má uchlácholit. My se s tím nemůžeme smířit a já to tady říkám zcela otevřeně. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Beznoska a po něm pan poslanec Karamazov. Máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji, pane předsedající. Hezké dopoledne. Já jenom velmi krátce. Ty dva zmíněné konfliktní body, § 16 odst. 5 je v pořádku, že se vypustí. Na tom asi panuje shoda. Mám trochu rozdílný názor od pana poslance Kořenka, ale na výboru pro sociální politiku debata kolem tohoto odstavce byla docela dlouhá. To je jeden bod.

A druhý bod. Stejně tak jako paní kolegyně Putnová i paní kolegyně Nováková si myslím, že do moderního designu české vzdělávací soustavy individuální vzdělávání patří i pro druhý stupeň základní školy. A nemusí to být zrovna zdravotně hendikepovaní či mimořádně úspěšní sportovci. Prostě to otevřeme pro všechny, protože individuální vzdělání je také cestou. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Než budeme pokračovat, tak přečtu omluvenky, které ke mně dorazily. Dnes od 14.30 do 16 hodin z důvodu návštěvy lékaře se omlouvá paní poslankyně Zuzana Šánová, dále od 12 hodin se omlouvá ze zdravotních důvodů pan poslanec Josef Novotný, od 11.30 do 14.30 hodin z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Daniel Korte a dále do 16 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan ministr Stropnický.

Nyní požádám o faktickou poznámku, kterou má přihlášen pan poslanec Karamazov a po něm pan poslanec Zahradník. Máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, rád bych také sdělil podmínky, za kterých Občanská demokratická strana podpoří tento zákon. Podmínky tu vlastně už padly. První je individuální vzdělávání. Pokud se dostane individuální vzdělávání prostřednictvím pozměňovacích návrhů do novely i pro druhý stupeň, tak ODS podpoří návrh, a podobně je tomu i pro registr pedagogických pracovníků. Naopak ten, pokud se tam dostane, tak ODS nebude moci podpořit tento návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, nyní pan poslanec Zahradník a po něm pan poslanec Rais, oba s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Pan místopředsedo, dámy a pánové, já bych se chtěl vyjádřit k tomu důvodu, který pan ministr uvedl ve prospěch zavedení registru učitelů. Žádný registr učitelů nepomůže k tomu, aby se zvýšil zájem o matematiku jak na základní, tak na střední a na vysoké škole, ani k tomu, aby se zvýšil zájem o studium učitelství matematiky a fyziky mezi uchazeči o studium na pedagogických fakultách. K tomu vedou jiné, daleko složitější a těžší cesty.

Ještě k inkluzivnímu § 16. Samozřejmě chápu jeho důležitost ať už z hlediska všeobecné společenské objednávky, tak i z hlediska Evropské unie, ale musíme si uvědomit, že se nám nebude dařit naplňovat požadavky inkluze a integrace, aniž bychom významně zvýšili počet a také i statut asistentů učitele. Myslím, že jich je stále nedostatek a že i jejich pozice je velmi zatím problematická. I na to, pane ministře, je třeba, abyste se zaměřili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní požádám pana poslance Raise s faktickou poznámkou a poté se připraví řádně přihlášený pan poslanec Zlatuška. Máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Já bych se chtěl vyjádřit k individuálnímu vzdělávání na druhém stupni. Myslím si, že jsem natolik liberální, že vím, že toto je velice krok správným směrem, ale na druhou stranu je potřeba diskutovat, za jakých podmínek toto individuální vzdělávání proběhne. Proto si myslím, že je namístě o tom ještě diskutovat a v podstatě tento problém detailněji řešit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Mám zde dvě nové faktické poznámky. První je pan poslanec Kořenek a po něm paní poslankyně Semelová. Máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, budu velmi stručný. Jen si dovolím k asistentům pedagoga. Postavení ze zákona je naprosto jasné, myslím si, že asistenti pedagoga nejsou ten zásadní problém. Problém je v tom, že je schvalují kraje a kraje na to nemají peníze, nebo nedostávají, čili snaží se vystačit s těmi prostředky, které mají, a jestliže dostanete na plat asistenta na deset měsíců, musíte každý rok podstupovat tu proceduru, kdy se schvaluje. Každý kraj má jiný způsob přidělování finančních prostředků. To jsou ty problémy, to jsou technicko-organizační problémy, ale věřím, že právě vyhláškou přidělení finančních prostředků, jasným stanovením normativů by se tyto problémy měly vyřešit. Ale předně potřebujeme dostatek peněz. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní paní poslankvně Semelová.

Poslankyně Marta Semelová: Já bych se jen v souvislosti ještě s domácím neboli individuálním vzděláváním chtěla zeptat kolegů a kolegyň po mé pravici, jak se to dává dohromady s vašimi proklamacemi týkajícími se inkluzivity vzdělávání, kdy chcete začleňovat všechny možné zdravotně postižené atd. do běžných tříd, kdy požadujete pomalu, aby speciální školství tady zaniklo, a přitom vyčleňujete určité žáky ze základního školství a necháváte je učit doma. To je první poznámka.

Druhá věc, proč tu byl takový křik kvůli zákonu o pedagogických pracovnících, když právě vy na pravé straně jste požadovali, aby tam nebyly žádné výjimky, aby všichni měli kvalifikaci a nikdo nebyl neaprobovaný a nekvalifikovaný. A teď je necháte učit doma kýmkoli z řad rodičů. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktická poznámka paní poslankyně Novákové. Máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Dámy a pánové, já se domnívám, že teď už je debata na té úrovni, že tak trochu zneužíváme logicky toho, že ne všichni poslanci se podrobně seznámili s obsahem všech pozměňovacích návrhů. Chtěla bych upozornit na to, že součástí pozměňovacích návrhů, které schválil výbor, a to je A, pozměňovací návrhy A10, 14 a 15, je i to, že by bylo individuální vzdělávání kontrolováno, že tam bude mít jakési dispozice Česká školní inspekce, a že pokud by se odehrávalo individuální vzdělávání na druhém stupni, je předpokladem, že garant má vysokoškolské vzdělání. A znovu bych chtěla upozornit: individuální vzdělávání – prosím, neobracejte to tak. Podmínka conditio sine qua non, podmínka, bez které to my nemůžeme podpořit, když nebude dovoleno několika desítkám či maximálně stovkám rodin, které se rozhodnou, ne že vyčleňují své děti, ale které se rozhodnou pro jinou variantu vzdělávání, tak vy riskujete – a tímto apeluji především na kolegyně a kolegy poslance z poslaneckého klubu ANO – dobře víte, že to je správné, a vy tím riskujete, že ta novela neprojde. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Mám zde faktickou poznámku pana poslance Schwarze.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré odpoledne, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, já se musím zastat pana ministra, protože už to řekla paní poslankyně Putnová, že na nás hraje, že slibuje nějaké domácí vzdělávání. Víte, to byl i můj tlak na pana ministra, že jsem mu řekl, že já také osobně jako člověk podporuji domácí vzdělávání – ale za jakých podmínek? Nedovedu si představit ve městě, kde bydlím, ve svém, kde je 14 základních škol, že každá škola bude provozovat domácí vzdělávání. To by se ti učitelé nebo ti ředitelé nebo ti, co to financují, z toho zbláznili.

Teď to beru spíš ekonomicky. Podporuji domácí vzdělávání, ale za určitých podmínek. Například v kraji jedna škola, která to bude dělat. A když už se někdo rozhodne pro domácí vzdělávání, tak ať si tam dojede a ta škola je na to připravená. Z toho mám já strach. Takže to bych vám chtěl vysvětlit. To jsem sám apeloval na pana ministra. Není to jeho výmysl, že by sám nás chtěl uchlácholit, že si vymyslí nějakou novelu nebo my něco připravíme. Takhle to bylo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Pilný.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, určitě novela školského zákona je potřebná a já pro ni určitě zvednu svůj hlas. Na druhou stranu bych si dovolil upozornit, že přes to, co dnes odhlasujeme, budoucnost vzdělávání je personifikovaná a je také individuální. Je to už proto, že vzdělávání je dnes celoživotní proces a bez ohledu na to, jaká pravidla zavedeme v tom, co se odehrává v kamenných školách, tento proces bude pokračovat a je v tom budoucnost i České republiky.

A druhá věc je ta, že žádný registr pedagogických pracovníků nevyřeší nedostatek technických profesí, nevyřeší to, že je potřeba aplikovaná matematika a podobně. To je naprostá iluze. Ty peníze prostě nesplní účel, ať už to bude stát 2 miliony, nebo 30 milionů.

Děkuji za pozornost. (V sále je velký neklid a hluk!)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní již tedy řádně přihlášený pan poslanec Zlatuška. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, situace, jak se mi jeví se školským zákonem, je krajně nešťastná vzhledem k době, kterou Ministerstvo školství promarnilo na to, aby mohla věcná debata v bodech, u kterých teď třeba pan ministr přistupuje na to, že by mohl pokračovat dál, probíhat. Oproti tomu neproběhla debata tam, kde by se dala dělat opatření, která by byla prospěšná.

Začnu jenom velice stručně problémem domácího vzdělávání. Jedná se o to, aby za definovaných podmínek rodiče, kteří splňují kvalifikaci, která je stanovena zákonem, kontrolovaná inspekcí, vzdělávali z důvodů, které mohu osobně považovat za důvody, na které bych nikdy v případě vlastních dětí nepřistoupil, ale které mají rodiče hluboko v sobě, aby mohli tímto způsobem pokračovat z prvního stupně na druhý.

Dlouhodobě se diskutovalo to, co tady naše kolegyně z komunistické strany říkala jako své principiální výhrady, u kterých samozřejmě komunistický pohled na to, jak má vypadat vzdělávání, je jiný než pohled liberální, nebo pohled lidí, kteří

reprezentují společnost, která je založena více na svobodách. Akcentace tohoto způsobu, který zakáže zlomkům promile, o které se jedná, aby jejich děti mohly pokračovat v individuální formě vzdělávání z prvního stupně na druhý, to mi přijde jako nerozumné a svým způsobem zbytečné vynakládání energie.

Připomněl bych, že když byl za předchozích vlád v novele připravován školský zákon, tak tam možnost pokračování individuálního vzdělávání na druhý stupeň byla. Je to věc, která byla dlouhodobě opírána o odborná stanoviska a vyhodnocení zkušeností, které isou s domácím vzděláváním na základním stupni. Kdybych měl parafrázovat svůj dojem z těchto odborných stanovisek Národního ústavu pro vzdělávání, tak konstatuji, že se neshledaly žádné velké problémy s tím, jak domácí vzdělávání vypadá. Strašení nějakým propadáním, strašení sociálním vyloučením, výchovou nepoužitelných autistů, to zde vůbec nehrozí. Odborné doporučení už nejméně rok a půl staré je to, aby zákon změnil podmínky tak, aby umožnil individuální vzdělávání i na druhý stupeň. V průběhu přípravy této novely na Ministerstvu školství víceméně ad hoc bez odborných stanovisek převážil názor, že by individuální vzdělávání v novele předkládané být nemělo. Pan ministr toto prezentoval hned ze začátku projednávání jako víceméně své stanovisko, přes které nejede vlak. Jeho náměstek pan Mlsna v okamžiku, kdy sliboval poslancům pomoc při vypracovávání pozměňovacích návrhů, řekl, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy bude asistovat s přípravou do takzvaně komplexního návrhu pouze v případě, že tam nebude individuální vzdělávání. Po debatě ve výboru převážilo většinové stanovisko doporučit Poslanecké sněmovně, aby tato možnost byla umožněna

Dnes budeme stát před hlasováním pozměňovacího návrhu pana poslance Kořenka, který pouze reprodukuje odmítavé stanovisko pana ministra. Pan ministr zde učinil příslib, který může vypadat jako velice otevřený, prozíravý a všechno možné, ale přichází ve chvíli, kdy už meritorně nejednáme o tom, jak má věc vypadat. Mně samotnému by se nejvíc líbilo, kdyby se návrh vrátil do druhého čtení, ale pokud ministerstvo říká, že to z časových důvodů není možné, tak tohle respektuji. Ale čas na to udělat to tak, aby tam byly vyřešeny údajné problémy, o kterých mluví pan ministr, zde nepochybně byl. Byl bohužel promarněn. Z hlediska volby, před kterou dnes stojíme, jestli individuální domácí vzdělávání podpořit, nebo ne, je pro mě volbou deklarace principu, zda tento prvek ve školském zákoně do budoucna chceme, nebo nechceme, a naopak bych panu ministrovi poskytl prostor v tom, že v další novele, pokud jsou tam vysloveně problematické jednotlivosti, je možné tyto jednotlivosti spravit. Ale dnes máme rodiče, jejichž děti se vzdělávají individuálně na prvním stupni, chtějí pokračovat tímto způsobem na druhém a v okamžiku, kdy to do novely nedáme a řekneme, že budeme pořádat nějaké další semináře a připravíme nějakou další úpravu, tak v každém případě těmto rodičům dětí na prvním stupni způsobíme přetržku možnosti individuálního vzdělávání. A toto vidím jako základní problém.

Pojďme vzít nabídku, kterou dal pan ministr, pozitivním způsobem. Přijměme dnes možnost individuálního vzdělávání, čili odmítněme pozměňovací návrh pana poslance Kořenka, a nechť Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy tu

pomocnou ruku podá v tom, aby do příští novely, projednávané za dva měsíce, přibyl pozměňovací návrh, který upraví eventuální problémy. Nezpůsobíme žádnou katastrofu, protože ten takt, ve kterém děti chodí do školy a vzdělávají se, je roční, nikoliv měsíční. Nezpůsobíme rozvrat vzdělávacího systému.

Druhý bod, který vidím jako meritorně podstatně problematičtější, se týká registru pedagogických pracovníků. Registr pedagogických pracovníků, a plně souhlasím s tím, co říkal ve své poznámce pan kolega Pilný, prostě nesplní to, co slibuje. Bude stát pouze náklady jak na straně ministerstva, tak na straně škol a zavede účelovou evidenci osobních údajů pro plus minus 250 tisíc nebo kolik pedagogických pracovníků, které máme v systému našeho školství. Neporadí si nic s těmi problémy, které jsou za tím, co zde někteří z proponentů návrhu zmiňovali, jako problémy s kvalifikací učitelů, protože neřeší problém de facto krajových systémů vzdělávání, které jsou zde dány kompetencemi zřizovatelů vůči příslušným školám. Zákon nenapravuje kompetence, nevytváří jednotný způsob řízení školské soustavy z ministerstva, pouze vytváří jednoúčelovou a vcelku zbytečnou evidenci.

Když si přečtete důvodovou zprávu k tomuto zákonu a zhodnocení dopadů a potřebnosti zavedení tohoto, tak se tam velice podrobně musel předkladatel vyrovnat s tím, že se fakticky zavádí evidenci, která by byla v rozporu s ústavně zaručenými právy na ochranu soukromí.

Narážela by na požadavky Úřadu pro ochranu osobních údajů. Mohla by principiálně skončit i před Ústavním soudem. Předkladatel se s tímto vyrovnal tak, že pracuje s anonymizací těch údajů, které se do databáze ukládají. Ta anonymizace není stoprocentně spolehlivá, velice snadným způsobem bych přišel s protokolem, kterým bych vytáhl z databáze jednotlivé osobní údaje o konkrétních lidech, pokud budu vědět, koho konkrétního z toho chci vytáhnout. Toto může být problém, který i s takto koncipovanou databází vzniká.

Já si dovolím panu ministrovi nabídnout úplně opačnou nabídku. Pokud bude pan ministr souhlasit s tím, aby registr pedagogických pracovníků vypadl, tak mu nabízím, že mu dodám hotový vypracovaný návrh, který eviduje potřebné pracovníky ve školství, protože tento návrh je napsaný, nabízel jsem ho ministerstvu už v době, kdy se projednával zákon o pedagogických pracovnících, ale tehdy o něj ministerstvo nemělo zájem. To, co je dneska potřeba, to je znát personální potřeby na školách a mít o tomto přehled. Když jsem se ptal ministra písemně na to, jaké prostředky stálo zjišťování faktického stavu v případě těch nekvalifikovaných pracovníků v případě zákona o pedagogických pracovnících, dostal jsem písemnou odpověď, že to nestálo žádné dodatečné náklady, protože tady tato data jsou k dispozici dnes na Ministerstvu školství a příslušné odbory je mají. Akceptuji, že ta odpověď byla nekorektní, ne úplně pravdivá a že je potřeba systematičtější přístup, budiž. Ale registr, který se tam dneska předpokládá zavést, není odpovědí na ty potřeby, nebude vodítkem pro pedagogické fakulty. Zdůrazňuji, že nejen pedagogické fakulty v České republice vzdělávají učitele. V České republice je celkem padesát fakult, které připravují učitele, a jsou to i fakulty přírodovědecké, fakulty filozofické nebo fakulty informatiky, takže i ty požadavky pedagogických fakult, pokud existují, jsou jenom menšinou

V analýze dopadů tohoto zákona je uvedeno, že přímé náklady na straně ministerstva na zřízení budou 2,8 milionu korun, čili jsou uvedeny vyšší než to, co dneska uvedl pan ministr. Je tam uvedeno, že další náklady budou 700 tisíc ročně na provoz systému, ale současně je tam uvedeno, že v tomhle nejsou zahrnuty a nelze ani odhadnout náklady, které vzniknou na jednotlivých školách úpravou softwaru, který bude potřeba pro tento způsob vykazování. Zdůrazňuji, že to bude způsob vykazování, kde budou anonymizovaná data, školy budou fakticky vykazovat data, kde budou muset uvádět některé údaje, které mají ve svých standardních personálních evidencích, a takováto databáze není příkladem dobrého eGovernmentu, jak je psáno v důvodové zprávě. Je parodií na eGovernment. Tohle musím bohužel konstatovat jako člověk, jehož primární profesní oblast je informatika, informační společnost. EGovernment učím na vysoké škole a to, co je napsáno v důvodové zprávě k tomuto zákonu o eGovernmentu, prostě není pravda. Není to pravda ani náhodou.

A to poslední, co je velice důležité a co zde od pana ministra myslím zaznělo, je ten poukaz na evropské peníze a problém s čerpáním evropských fondů. Problém s § 16 odst. 5 je už vyřešen, ale přesto bych poukázal na to, že jsem zmiňoval při druhém čtení, o jak astronomické částky se v těch projektech jedná. Za těch posledních šest let v přehledu, který mám k dispozici, se jednalo o několik projektů, jejichž celková plánovaná výška byla 758 milionů korun, čili více než čtvrt miliardy. Čerpáno bylo 706 milionů a jsou tam i projekty, které nesplnily plán. Plánovaný nákup testovaného vybavení nebyl realizován, a přitom se nic zvláštního nestalo. Z celkové sumy 257 milionů bylo šťastně čerpáno 242 milionů. To je ten projekt VIP3, nebo RAMPS VIP3. Mám zde detailní evidenci jednotlivých projektů, o kterých se jedná. Ta suma, pokud chcete vidět, co obnáší tři čtvrtě miliardy, tak jsou to tyto papíry. (Ukazuje složku.) To jsou ty ministerské projekty, které vesměs slibují, že se udělá nějaký nový způsob testování, který má být lepší než ten předchozí. Na toto se nárokují tv evropské peníze. Nikoho tam nezajímá, že sliby nejsou plněny, šťastně se stále plánují další a další částky. Této motivaci ze strany ministerstva mírně rozumím, proč to chce, nejsem ale s takovýmto plýtváním úplně srozuměn.

Z hlediska pozitivních věcí zde padly zmínky o asistentech a potřebě systémového financování. Na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy se připravuje program EPS – efektivní poradenský systém ve školství, který je zase dál plánován na dalších 270 milionů korun. A v okamžiku, kdy si prohlédnete, s čím ministerstvo přichází, tak ty částky, o které se jedná, jsou částky, které mají být vynakládány na další vypracovávání metodik. Ověření standardu kvality ve školských poradenských zařízeních 42 milionů. Ověření certifikačního procesu. Integrace podpůrných opatření 40 milionů. Diagnostika a intervence má mít celkem 158 milionů. V okamžiku, kdy si přečtete, co se tam plánuje, tak je to získávání nových metod vhodných nejen pro školní práci a podporu v oblasti diagnostiky psychologem, speciálním pedagogem, ale také metod vhodných pro pedagogy.

Myslím, že tady je klíč k tomu, proč jsme se tak dlouho museli přít o § 16 odst. 5. Tady v těchto částkách jsem... Já jsem chtěl mluvit k panu ministrovi, chtěl jsem ho pochválit, že ustoupil od toho, aby ten § 16 odst. 5 mohl sloužit jako zástěrka pro čerpání těchto částech, ale pana ministra to asi nezajímá, takže skončím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Jen pro pořádek říkám, že dnešní projednávání třetích čtení trvá do jedné hodiny, takže budeme postupovat tak, jak jsou přihlášení nyní s faktickou poznámkou. První faktickou poznámku má pan poslanec Kořenek. Vzdáváte se, dobře. Pak je zde přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Kostřica. Máte slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolím si ctěnou Sněmovnu seznámit jenom s takovou osobní vlastní zkušeností. Působil jsem po sedm roků jako expert v republice Maltě za bývalého režimu před rokem 1990 a kromě mě tam byla celá řada expertů, bylo tam cca 60 až 80 dětí expertů na prvním, druhém stupni školní docházky. Tehdejší vláda zakázala jinou školu než školu sovětskou, která tam byla. Všichni kromě tří nebohých dětí, které z těch 60 až 70 se účastnily výuky v azbuce, byla vzdělávána matkami, případně otci. Mohu říct, že podle mé zkušenosti všichni získali velice dobré znalosti a jejich výsledky, když byly potom hodnoceny při zkouškách v ČR, byly shledány jako jedny z nejlepších. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Vzhledem k tomu, že máme jednu hodinu, přerušuji projednávání tohoto bodu a přerušuji ho do pátku do deváté hodiny ranní. Nyní bude přestávka na oběd. Poprosím, aby se za tři minuty sešel organizační výbor, tak jak je obvyklé. Jednání bude pokračovat ve 14.30. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v odpoledním jednání schůze Poslanecké sněmovny. Jako první bod máme zařazen

28.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 296/ - prvé čtení

Prosím ministryni práce a sociálních věcí paní Michaelu Marksovou, aby se ujala slova. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já zde uvádím vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o zaměstnanosti. Tento návrh především sjednocuje přístup k poskytování podpory v nezaměstnanosti u těch uchazečů, kterým zákon umožňuje a neumožňuje vykonávat takzvané nekolidující zaměstnání a zároveň pobírat či nepobírat souběžně podporu v nezaměstnanosti. Dnes je tam kategorie lidí, kteří mohou pobírat podporu a zároveň vykonávat takzvané nekolidující zaměstnání, jedná se o jednatele firem nebo členy správních a dozorčích rad. Tento návrh to sjednocuje. A je zde ještě několik dalších úprav, které všichni máte v podkladech. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Jaroslav Zavadil, aby se ujal slova.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezký dobrý den, pane předsedo, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, vážená vládo. V tomto případě také nebudu moc hovořit. Paní ministryně sdělila, o co vlastně v tom návrhu jde. Já se domnívám, že zatím v této fázi je potřeba jenom, abychom to propustili do druhého čtení. Já si sám říkám o to, aby to bylo přiděleno výboru pro sociální politiku, který by se měl zabývat právě těmi věcmi, které se týkají nekolidujícího zaměstnání, a hledat další možnosti, které se nabízejí.

Takže tolik snad z mé strany zatím vše a žádám, aby to bylo propuštěno do druhého čtení s tím určením, aby to prošlo výborem pro sociální politiku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji a otvírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku pana poslance Beznosky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Kolegyně, kolegové, ten úvod byl velmi stručný. Jsem rád, že pan předseda Zavadil sám navrhl, že pošleme tento zákon do výboru pro sociální politiku, protože k tomu mám alespoň tři připomínky, respektive ten zákon, návrh zákona přináší tři základní body, ke kterým bych se chtěl vyjádřit.

První bod, který zrovnopravňuje dvě osoby, osoby žádající o podporu v nezaměstnanosti, to znamená skupiny žadatelů o podporu v nezaměstnanosti s nekolidujícím zaměstnáním a skupiny osob v postavení členů obchodních společností nebo družstev, jejich postavení dosud nebylo upraveno, to já považuji za správné toto, tady tomu rozumím. Rozumím i tomu řešení, které by tedy nárok na podporu v nezaměstnanosti i zastavení její výplaty u uchazečů o zaměstnání s nekolidujícím zaměstnáním a uchazečů v postavení členů obchodních společností nebo družstev odvíjel od stejné rozhodné skutečnosti. Tam je to opravdu dobře. Je to řešení, které napravuje stav, který vznikl někdy v roce 2004, a teď tento bod tedy moji podporu mít bude.

Co se týče druhého podstatného bodu, který nově zavádí možnost započítat dobu dočasné pracovní neschopnosti po skončení výdělečné činnosti do rozhodné doby pro schválení podpory v nezaměstnanosti za podmínky, že dočasná pracovní neschopnost nebo nařízená karanténa vznikla v době výdělečné činnosti nebo v ochranné lhůtě 7 dnů, myslím si, že je to zatím jakoby aplikovatelné, ale do budoucna je to věc, která bude lehce zneužitelná. A to si myslím, že bude velké téma. Mimochodem na výboru, anebo případně sám v tomto bodě připravím pozměňovací návrh. Okruh těch osob, které by to zneužívaly, protože dneska podle statistik je to zhruba 400, tak by se podle mého názoru radikálně, ale opravdu radikálně zvýšil.

Třetí podstatný bod, který ten návrh zákona opravuje, je úprava legislativního postavení státní příspěvkové organizace, Fondu dalšího vzdělávání, které dosud nebylo jednoznačně zakotveno. V překládaném návrhu je uvedeno, že možnost zřízení či zrušení státní příspěvkové organizace v zákoně o zaměstnanosti povede k vyloučení pochybností o jejich postavení a o vymezení oblasti, ve které bude oprávněna vykonávat svou činnost. To je věc, se kterou se ztotožnit dokážu a rozumím tomu.

Čili za sebe říkám, že podpořím propuštění tohoto návrhu do druhého čtení a ve druhém čtení buďto přijde výborový návrh, pozměňovací návrh, který navrhnu na jednání výboru, anebo ho prostě navrhnu sám.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, obecnou rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že napadlo nic jiného v rozpravě než návrh na přikázání, tak o tom nyní budeme hlasovat.

Organizační výbor v souladu s panem zpravodajem navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Zeptám se, zda je zde jiný návrh. Není tomu tak. Mám zde žádost o odhlášení, takže prosím všechny o novou registraci.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s přikázáním tohoto tisku výboru pro sociální politiku, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 130, přihlášeno je 112, pro 107, proti 1. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme tento tisk přikázali výboru pro sociální politiku. Děkuji panu zpravodaji i paní ministryni.

Ještě zde mám omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Hubáčková, a to mezi 14.30 až 15.30 hodinou z důvodu návštěvy u lékaře.

Budeme pokračovat bodem

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zrušuje zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a zrušují nebo mění některé další zákony /sněmovní tisk 376/ - prvé čtení

Opět prosím paní ministryni práce a sociálních věcí.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené poslankyně a poslanci. Cílem tohoto předloženého návrhu je především zachování právní úpravy odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání v zákoníku práce, což je princip, na kterém se dohodla tripartita. Tím opodstatněním je, že se domníváme, že náhrady škody a nemajetkové újmy souvisí úzce se specifičností právních vztahů založených na výkonu závislé práce, nicméně to nebrání tomu, aby se i tato zvláštní právní úprava přizpůsobila novým trendům soukromého práva. Zároveň se v této souvislosti navrhuje, aby se zrušil zákon o úrazovém pojištění zaměstnanců, který, jak známo, od svého schválení v roce 2006 ještě dosud nenabyl účinnosti. Takže se domníváme, že tento návrh může být přijat. Opakuji, shoda k tomuto řešení je i na základě závěrů tripartity.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní ministryni. Prosím pana zpravodaje, kterým je opět pan poslanec Jaroslav Zavadil. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Jaroslav Zavadil: Tak ještě jednou hezký dobrý den. Já tentokrát budu mít trošičku delší komentář, resp. svoji zpravodajskou zprávu, protože si myslím, že tato norma si to zaslouží.

Škoda, za kterou odpovídá zaměstnanec zaměstnavateli, a její náhrada jako škoda, za kterou odpovídá zaměstnavatel zaměstnanci, a její náhrada včetně...

Pane předsedající, prosím vás, já je nechci napomínat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já poprosím levou stranu sálu, aby se ztišila. Děkuji.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji vám pěkně, pane předsedající. Budu pokračovat – včetně škody týkající se zdraví zaměstnance, a její náhrada byla vždy, ale je i v současné době podstatnou a významnou součástí právní úpravy pracovněprávních vztahů, kterou obsahovala a obsahuje zákonná úprava pracovněprávních vztahů. Bylo tomu tak za prvního zákoníku práce, je tomu tak i podle druhého zákoníku práce, který byl ve Sbírce zákonů vyhlášen pod číslem 262 v roce 2006 a nabyl právní účinnosti 1. ledna 2007.

Právní úprava náhrady škody, za kterou odpovídá zaměstnanec zaměstnavateli, a právní úprava náhrady škody, za kterou odpovídá zaměstnavatel zaměstnanci, s výjimkou náhrady škody na zdraví zaměstnance, je obsažena v části 11 zákoníku práce a tato právní úprava vychází v zásadě z osvědčené úpravy náhrady škody podle prvního zákoníku práce.

Náhrada škody na zdraví zaměstnance z důvodu pracovního úrazu nebo nemoci z povolání je s právní účinností od 1. ledna 2007 obsažena pouze v přechodných ustanoveních zákoníku práce, a to v ustanoveních § 365 až 393. Důvodem pro takový legislativní postup bylo to, že právní úpravu odpovědnosti za škodu zaměstnance z nemoci z povolání měl nahradit zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců. Zákon o úrazovém pojištění zaměstnanců měl, jak se původně předpokládalo, nabýt právní účinnosti již od 1. ledna 2007, ale víme, že se tak nestalo, a pokud by zákon o úrazovém pojištění zaměstnanců nabyl právní účinnosti tak, jak byla předpokládána, byla by právní úprava náhrady škody na zdraví zaměstnanců obsažena v přechodných § 365 až 393 zákoníku práce. Byla by zkonzumovaná a namísto ní by se napříště postupovalo podle zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců konstruovaného nikoliv na principu náhradovém, ale na principu pojišťovacím. Skutečností však je, že nabytí právní účinnosti zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců bylo příslušnými zákony celkem čtyřikrát odloženo. Podtrhuji – čtyřikrát odloženo. Naposledy se tak stalo zákonem, který byl vyhlášen ve Sbírce zákonů pod číslem 184 v roce 2014, s tím, že nabytí právní účinnosti bylo stanoveno dnem 1. ledna 2017. To si tady určitě už pamatujeme.

Nepopiratelnou skutečností je, že právní úprava úrazového pojištění zaměstnanců by byla pro zaměstnance poškozené na zdraví méně výhodná, než je tomu podle právní úpravy odpovědnosti za škodu na zdraví podle zákoníku práce, za kterou jim na základě objektivní odpovědnosti, to znamená odpovědnosti za výsledek, odpovídá jejich zaměstnavatel.

Právě otázka výhodnosti a paušálního přístupu ke všem fyzickým osobám zaměstnancům bez rozdílu vystoupila výrazně do popředí v souvislosti s nabytím právní účinnosti nového občanského zákoníku od 1. ledna 2014, který vychází z předpokladu, že poškozená strana se stranou odpovědnou mají o náhradě škody jednat a dohodnout se o ní včetně výše její náhrady, a v případě, že k takové dohodě nedojde, musí poškozená strana podat občanskoprávní žalobu na odpovědnou stranu k soudu, chce-li se nějaké náhrady škody domoci.

Přitom je nezbytné vnímat i tu skutečnost, že náklady náhrad za škody při pracovních úrazech a nemocech z povolání nese zaměstnavatel, což vyplývá již legálně z definice závislé práce, která je obsažena v § 2 zákoníku práce. Proto zákoník práce v § 365 stanovil právní úpravu pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovních úrazech a nemocech z povolání. Tato právní úprava je skutečně zastaralá a je poplatná době svého vzniku v roce 1992–1993. Zakládá monopol dvou pojišťoven, a to České pojišťovny, a. s., a Kooperativy, a. s., což není v souladu s evropským právem. Vychází se totiž z § 205d prvního zákoníku práce a vyhlášky Ministerstva financí č. 125/1993 Sb., kterou se stanoví podmínky a sazby

zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání. Tato vyhláška byla čtyřikrát novelizována a náklady správní režie pojišťoven v zákonném pojištění odpovědnosti zaměstnavatelů při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání byly však dvakrát změněny také zákonem, naposledy zákonem č. 182/2014, na který si tady pamatujeme, který nabyl právní účinnosti 1. ledna 2015, kde se náklady správní režie uvedených pojišťoven snížily na 4 % z celkového objemu přijatého pojistného zaplaceného zaměstnavateli v daném kalendářním roce

Právní úpravu, kterou obsahuje § 365 zákoníku práce, který se odkazuje na § 205d prvního zákoníku práce nebo vyhlášku Ministerstvu financí, kterou se stanoví podmínky a sazby zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, je nutné nahradit novou zákonnou právní úpravou. Tuto právní úpravu je nezbytné začít v působnosti vlády připravovat bez zbytečných odkladů a diskusí o tom, do působnosti kterého ústředního správního úřadu patří nebo nepatří.

Hlavním účelem projednávaného vládního návrhu zákona je přenesení právní úpravy odpovědnosti zaměstnavatele – a tak dále, já bych takhle mohl pokračovat dál. Já vás nebudu zatěžovat tím, co tam je dál ve zprávě, protože tam toho je ještě hodně. Ale chtěl bych říci úplně na závěr, že se domnívám, že by měla Sněmovna propustit tento zákon do druhého čtení. Domnívám se, že by to měl dostat zase jako gesční výbor pro sociální politiku. A tady bych ještě navrhoval, že by se na tom měl také podílet hospodářský výbor, protože ty věci, které se týkají úrazového pojištění, jsou věci, které by je také měly mimo jiné zajímat.

Takže můj návrh je propustit do druhého čtení a o návrzích do jednoho a druhého výboru nechat hlasovat. Já vám děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych nastínil některé problémy, které bych rád diskutoval a vyjasnil ve výboru pro sociální politiku, kterému navrhuje organizační výbor tento tisk projednat.

Jako pozitivum hodnotím pevné zakotvení hmotněprávní úpravy do jednotné části zákoníku práce a valorizaci částek za odškodnění. To bylo dlouhodobě kritizováno a nakonec jsme se tím zabývali přednedávnem.

Současně je však vládou navrhováno i zrušení dosud platného, ale neúčinného zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců a zrušení nebo změna některých dalších s tím souvisejících zákonů, neboť podle vlády je v současné době již zřejmé, že podle zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců se zabezpečení zaměstnanců při pracovním úrazu a nemoci z povolání provádět nebude, a není proto důvodné, aby byl zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů,

nadále udržován jako stále platný. Platný od roku 2006, leč dlouhodobě neúčinný. Myslím si, že tento zákon má svou historii řady novel, především novel ve smyslu odkládání jeho účinnosti.

Vláda přihlíží též k tomu, že původní zákon o úrazovém pojištění zaměstnanců by bez rozsáhlých změn nebyl stejně realizovaný. Na druhé straně musím říci, že předchozí pravicové vlády, ač neměly zájem o účinnost tohoto zákona, nikdy neměly odvahu přistoupit přímo k jeho zrušení, neboť by tím ztratily v rámci vztahu k Evropské komisi jeden z argumentů, že jsme v této oblasti připraveni něco učinit.

Je sice pravdou, že pravděpodobně zákon o úrazovém pojištění zaměstnanců již nenabude účinnosti, neboť by bylo třeba jeho velké komplexní úpravy, avšak filozofie tohoto zákona je, že správa pojištění přejde ze dvou privátních pojišťoven na Českou správu sociálního zabezpečení, která je – a to zdůrazňuji – na tento krok připravena, což jsme si prověřili i při výjezdu výboru pro sociální politiku na ústřední správě. Toto řešení náš poslanecký klub KSČM vždy podporoval, a proto by měl jeho zrušení podpořit až při předložení nového návrhu zákona, a to jen v případě, že bude zastávat stejnou filozofii – a podtrhuji znovu, filozofii, kterou i Poslanecká sněmovna podpořila 20. června minulého roku ve svém doprovodném usnesení číslo 353. I přes to usnesení Ministerstvo práce a sociálních věcí zpracovává pro vládu čtyři alternativní řešení, a jestli mám dobrou informaci, přednost dostává řešení, které by mělo zřídit zvláštní instituci po vzoru VZP se svými správními orgány, což bude daleko dražší, protože co se týká České správy sociálního zabezpečení v rámci nemocenského a důchodového pojištění, jde jenom o to, přidat tento systém do její správy. Z tohoto pohledu se mi jeví zrušení zákona problematické bez znalosti toho, jaký návrh vláda Parlamentu nakonec předloží. Nemám tedy problém s tím, abychom řešili zákoník práce, mám však problém s tím zrušit zatím neúčinný zákon.

Vládní návrh je charakterizován jako technická novela, ale obsah návrhu jde daleko za hranice technické novely, neboť novelizuje deset zákonů plus soudní řád a jeden zákon zcela ruší. Navíc některé platné části zákona nejsou aplikovány, a proto budou zrušeny i se zrušením zákona č. 266/2006 Sb., především jde o problematiku prevence.

Podpora zrušení zákona o úrazovém pojištění znamená znovu prolomení se do nejistoty dalšího řešení, které navíc zruší zákonem stanovený termín pro předložení přepracovaného zákona a možná tak prodlouží i Evropskou komisí kritizovaný stav, monopolní správu úrazového pojištění dvěma privátními pojišťovnami.

Abych to vyjádřil stručně, termín byl dán tím, že jsme prodloužili neúčinnost zákona. Vláda byla povinna do doby tohoto termínu předložit nový zákon. Tím, že zrušíme tento zákon, vlastně žádný termín nebude stanoven.

Děkují za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ptám se, kdo se dál hlásí. Pan poslanec Vilímec, prosím.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, pan zpravodaj byl velmi obsáhlý. Já se nebudu pouštět do hodnocení jednotlivých paragrafů. Víme, že zákon o úrazovém pojištění byl schválen v roce 2006. Od té doby uplynulo devět let. Udělal jsem si takový historický exkurs, protože tehdy jsem ještě nebyl poslancem, a vlastně jsem zjistil, že to byl zákon, který připravila a prosadila ještě vláda Jiřího Paroubka. Původně byla účinnost stanovena na 1. leden 2007, potom se to několikrát odsunovalo. Poslední odsunutí bylo už i z vůle této Sněmovny na 1. ledna 2017. Ten zákon, a taky o tom mluvil pan zpravodaj, měl nahradit, on použil slovo osvědčenou a já to také použiji, objektivní odpovědnost zaměstnavatele za škodu na zdraví a pojistnými dávkami, víceméně systémem úrazového pojištění zaměstnanců.

Pročítal jsem si alespoň část tehdejší diskuse a musím uvést, že jedinou politickou stranou, jediným politickým subjektem, který byl proti schválení zákona, byla ODS. Zákon byl vetován Senátem a v zásadě prošel hlasy tehdejší koalice, ale protože Unie svobody, dnes již neexistující, dodala pouze dva hlasy, tak ten zbytek hlasů byl obstarán hlasy komunistických poslanců. To je historie tohoto návrhu.

Pokud nová vláda nebo vláda současná, kde sociální demokracie hraje výraznou úlohu, navrhuje zrušení zákona, který prosazoval před devíti lety pan ministr Škromach, tak to vede k takové zvláštní situaci, že někteří z poslanců, kteří tehdy hlasovali pro zavedení zákona o úrazovém pojištění, teď budou hlasovat o zrušení. I takové jsou klikaté cesty politických postojů.

Musím říci, že ODS je v tom konzistentní, byla konzistentní, nechtěla tento zákon. Ukázalo se, že stejně ty výdaje finanční atd., já tady můžu ocitovat i důvody, které se uváděly před devíti lety, paní poslankyni Páralovou z ODS, která uvedla: Za prvé, návrh přináší zbytečné finanční náklady, za druhé, zvyšuje sankce, za třetí zvyšuje povinnosti zaměstnavatelů atd., za páté, z hlediska bezpečnosti práce obsahuje malou motivaci k prevenci úrazů, a konečně za šesté, výrazně zvyšuje administrativní náročnost a prodražuje celý systém. Nebyla jediná v tomto hodnocení.

Podle mého soudu další vývoj ukázal, že zákon o úrazovém pojištění nebyl nastaven šťastně, že přichází doba, kdy by se měl zrušit, a v tomto smyslu, tak jak ODS před devíti lety postupovala, tak bude postupovat i teď. To znamená, nemáme problém, jsme konzistentní politickou stranou, neměníme názory ani po devíti letech.

Tolik spíše takový historický exkurs, který, myslím, je ale také namístě, protože zapomínati je lidské a někdy je potřeba to připomenout.

Další věc se týká nastavení valorizačního schématu, nebo víceméně zákona o zmocnění. Tady bych jenom ocitoval, určitě to bude předmětem diskuse na výboru pro sociální politiku, že v důvodové zprávě se předpokládá, pokud dojde k valorizaci, že to bude znamenat víceméně dvojnásobek, nebo navýšení ročních výdajů o více než dvojnásobek, u bolestného na 600 až 750 milionů a u ztížení společenského uplatnění na 700 až 800 milionů korun. Důvodová zpráva předpokládá, že vzhledem k tomu, že vybrané pojistné činí zhruba 2 miliardy korun, že by se to mělo –

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, pane kolego, ale prosím sněmovnu o klid.

Poslanec Vladislav Vilímec: Já už budu končit. Z toho pojistného. Myslím, že je to potřeba analyzovat, analyzovat na půdě výboru pro sociální politiku, protože jsou to poměrně velké částky. Za sebe, a myslím, že i za kolegy, souhlasím s tím, aby to prošlo do druhého čtení, aby výbor pro sociální politiku se tím intenzivně zabýval, nejen zrušením zákona o úrazovém pojištění, ale těmi dalšími věcmi, a případně učinil nezbytné úpravy. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, kdo dál se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Není zájem. Tudíž se budeme zabývat návrhem na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento tisk výboru pro sociální politiku a pan zpravodaj navrhl přikázání hospodářskému výboru. To znamená, máme tady dva návrhy na přikázání. Zeptám se, zda ještě někdo má další návrh. Není tomu tak.

Budeme hlasovat o přikázání výboru pro sociální politiku. Ještě zazvoním na kolegy v předsálí a budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 131. Přihlášeno je 146, pro 121, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Budeme hlasovat o přikázání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 132. Přihlášeno je 147, pro 116, proti 5. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme přikázali tento tisk výboru pro sociální politiku a hospodářskému výboru. Tím končím projednávání bodu 29.

Budeme pokračovat bodem

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 386/ - prvé čtení

Z pověření vlády tento tisk uvede pan ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. (Někteří poslanci se shlukují a debatují, ostatní se baví mezi sebou v lavicích.)

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych v krátkosti uvedl předkládaný návrh zákona novelizujícího zákon o veřejném zdravotním pojištění a další související zákony.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, já se velmi omlouvám a prosím hloučky v Poslanecké sněmovně, aby se buď usadily, nebo svou diskusi přenesly do předsálí. Platí to i pro předsedy poslaneckých klubů. A předsedu výboru pro sociální politiku taktéž. (Po chvíli se debatující poslanci rozešli na svá místa.) Děkuji.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Hlavním cílem předloženého návrhu zákona je posílení státního dozoru nad finančními toky zdravotního pojištění a nad fungováním zdravotních pojišťoven, jak o tom hovoří programové prohlášení vlády České republiky. Na základě této skutečnosti se navrhuje změna právní úpravy v zákonech upravujících systém veřejného zdravotního pojištění a činnost zdravotních pojišťoven spočívající zejména v otázkách zveřejňování smluv o poskytování a úhradě hrazených služeb zdravotními pojišťovnami, poskytování informací zdravotních pojišťoven Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu financí nebo specifikace právní úpravy překážek pro výkon ředitele a členů orgánů zdravotních pojišťoven. Zveřejňování zmíněných smluv přinese zvýšení transparentnosti vynakládání veřejných prostředků v oblasti veřejného zdravotního pojištění. Jde o komplexní úpravu, o níž jsem zde před Vánocemi v rámci projednávání návrhu zákona týkajícího se lázeňské péče hovořil.

Tento návrh ukládá zdravotním pojišťovnám zveřejňovat základní smlouvy, a to včetně úhradových dodatků a všech změn, a to nejpozději do 60 dnů ode dne uzavření těchto smluv. Navíc spolu s těmito smlouvami budou zdravotní pojišťovny zveřejňovat také skutečnost, zda se v daném případě řídí úhradovou vyhláškou, nebo nikoliv, což zvýší přehlednost zveřejňovaných smluv. Jedná se o návrh, který prošel řádným legislativním procesem a v jehož rámci jsou samozřejmě řešeny také související otázky ochrany osobních údajů nebo úprava příslušných sankcí.

Co se týče úpravy poskytování informací zdravotních pojišťoven Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu financí, je předloženým návrhem odstraňován dlouhodobě nevyhovující stav, kdy dotčená ministerstva mnohdy nedisponují podrobnými informacemi, které jsou nezbytné pro výkon jejich působnosti. Jedná se především o data a informace nezbytné k tvorbě úhradových mechanismů, sledování místní a časové dostupnosti zdravotních služeb nebo rozvoj systému přerozdělování. Tyto informace mají k dispozici zdravotní pojišťovny, kterým ovšem není stanovena zákonná povinnost je ministerstvu poskytovat. Například při tvorbě úhradových vyhlášek vychází Ministerstvo zdravotnictví často ze zevšeobecněných dat a údajů, které nemají dostatečnou relevanci, a proto je žádoucí rozšířit oprávnění Ministerstva zdravotnictví získávat potřebné informace, které pomohou zajistit efektivní vynakládání veřejných prostředků systému veřejného zdravotního pojištění.

Vymezení překážek pro výkon funkce u osob, které mají vliv na rozhodování zdravotní pojišťovny, tak aby nedocházelo ke střetům zájmů těchto osob, představuje opatření zajišťující nestranné rozhodování vrcholných orgánů zdravotních pojišťoven, což má pozitivní vliv na řádné hospodaření pojišťoven.

V souvislosti s efektivním využíváním financování systému veřejného zdravotního pojištění obsahuje návrh také další ustanovení, týkající se například zákazu náboru pojištěnců prostřednictvím třetích osob, snížení povinného přídělu do rezervního fondu nebo zrušení zajišťovacího fondu, který již neplní svou funkci a jeho provoz je ztrátový. V návrhu pak nechybí ani příslušná úprava správních deliktů. Dále jsou v materiálu obsaženy úpravy dílčích problémů vyplývajících z aplikační praxe a vývoje v medicíně a některá legislativně technická zpřesnění.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně a páni poslanci, předložený návrh je jedním z opatření, která mají za cíl zvýšit efektivitu a transparentnost systému veřejného zdravotního pojištění, a proto věřím, že jej podpoříte. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Rostislav Vyzula.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, v podstatě to gros bylo řečeno. Já bych jenom doplnil pár informací, aby se nám tato novela, na kterou jsme dlouho čekali, více přiblížila.

Předně návrh, který zde je, je to záležitost naplnění úkolů, které na něj vyplývají z usnesení vlády č. 308 ze dne 28. dubna 2014. Týká se potom bodů, které zde byly rozvedeny. A možná bych jenom krátce doplnil některé údaje.

Pokud se týká zveřejňování smluv o poskytování a úhradě hrazených služeb zdravotními pojišťovnami, to je to, co jsme tady obšírně diskutovali těsně před Vánocemi. Jedná se o veřejné peníze, a proto veřejnost má právo vidět, zda jsou v této oblasti nějaké nesrovnalosti. V současné době totiž je možno získat takovéto

informace, ale jenom na základě žádosti prostřednictvím zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

K dalšímu bodu. Pokud se týká poskytování informací zdravotních pojišťoven Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu financí, tam myslím, že bylo všechno řečeno

K dalšímu bodu. Zákaz náboru pojištěnců zdravotními pojišťovnami prostřednictvím třetích osob. Tady bych chtěl poukázat na jeden fakt, že dle dostupných dat Ministerstva zdravotnictví došlo například k 1. 1. 2012 k nestandardnímu přechodu cca 24 tisíc pojištěnců ze Všeobecné zdravotní pojišťovny do Vojenské zdravotní pojišťovny, což pro VZP znamenalo pokles příjmů o půl milionu za rok. Nehledě k tomu, že ty třetí osoby používají velmi nekalé metody, a tím přivádějí v omyl dané klienty.

Pokud se týká snížení povinného přídělu do rezervního fondu. Tady je teď návrh, že by se mělo jednat o 1,5 % průměrných výdajů základního fondu, což by přineslo jisté příjmy do celkového zdravotního pojištění, to je pravda. Na druhou stranu rezervní fond je velmi důležitý. Hradí se z něho veškeré výdaje, extra výdaje, které se vyskytnou a se kterými nelze jen tak počítat a nelze je předvídat. Proto je to rezervní fond. A zdá se mi, že toto procento je příliš nízké.

Pokud se týká střetu zájmů, jak bylo řečeno, uvidíme, co s tím vším se dá ještě dělat

Záměrem novely tedy je posílit státní dozor nad finančními toky zdravotního pojištění. Musím konstatovat, že se tímto zabývaly i předchozí vlády, ale bohužel nikdo zatím nevyhodnotil tyto snahy. Je třeba stanovit, jaká data si bude ministerstvo žádat, a zejména deklarovat, zda adekvátně edukovaný aparát má nebo jej doplňuje. Navržené náklady, o kterých zde byla řeč, se z toho hlediska zdají být zatím nedostatečné.

Nicméně vzhledem k důležitosti této novely doporučuji postoupení do druhého čtení a navrhuji k projednání výboru pro zdravotnictví. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám zatím tři přihlášky. První je paní poslankyně Soňa Marková a připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se vyjádřila k tomuto návrhu zákona, který nazýváme také někdy tzv. transparenční novelou.

Tato novelizace si vytyčila za cíl upravit nově některé oblasti, jako je povinné zveřejňování smluv o poskytování a úhradě hrazených služeb zdravotními pojišťovnami, rozšíření informační povinnosti zdravotních pojišťoven vůči Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu financí, zákaz provádění náboru pojištěnců prostřednictvím třetích osob, snížení přídělu do rezervního fondu zdravotních

pojišťoven o polovinu, zpřesnění právní úpravy střetu zájmů členů orgánů zdravotních pojišťoven.

Vycházíme-li z toho, že se jedná o první takto rozsáhlou vládní novelu zákonů ve zdravotnictví připravenou kompletně touto vládou a že je nám předkládána po roce jejího působení, mám za to, že by se mělo jednat již o systémovou komplexní změnu, do které se promítají největší problémy našeho zdravotnictví a jejich řešení. Z prostého výčtu oblastí, do kterých zasahuje, je však jasné, že tomu tak zřejmě úplně není.

Vláda sama sobě připravila již na jaře loňského roku materiál, kde identifikovala největší problémy zdravotnictví a rozdělila je do tří oblastí. Tou první byly problémy, které lze řešit téměř okamžitě v rámci činnosti ministerstva, např. činnost přístrojové komise. Tím druhým bodem potom byly problémy, k jejichž řešení je třeba relativně jednodušší právní úprava. A potom to byly problémy, systémové změny, jejichž úprava měla být součástí širší novelizace příslušných zákonů, kterou jsme měli mít na stole právě někdy v této době. Realita je nicméně taková, že z první skupiny se částečně rozjela pouze přístrojová komise, další body se tak nějak zasekly na půli cesty. Z rychlých změn, které měly být účinné k začátku letošního roku, se nakonec stal text, který máme dnes před sebou a máme ho posoudit. Ty dlouhodobé změny tady jsou zatím v nedohlednu. A systémově neřeší tato novela téměř nic.

Co tedy řeší trošku podrobněji. Takže co se týká zveřejňování smluv, je to v podstatě úprava, kterou jsme již jednou schvalovali, aby poté ministerstvo coby gestor změnilo názor a při hlasování o vráceném textu již bylo proti této úpravě. Navíc zveřejňování smluv minimálně ze strany největší zdravotní pojišťovny již probíhá, přičemž máme k dispozici i jiné nástroje, jak zkultivovat veřejnou kontrolu smluv o úhradách, než je pouze zákon. A jak navíc vyplývá ze samé podstaty smluv o úhradách, z jejich zveřejnění se nedozvíme plnění faktické, a tak půjde o značně nedokonalou informaci

Druhý bod, kterým se tato novela zabývá, je rozšíření informační povinnosti. Zde se rozšiřuje informační povinnost zdravotních pojišťoven především vůči Ministerstvu zdravotnictví. A jak? Ministerstvo identifikovalo, že mu scházejí informace, které potřebuje k tvorbě úhradových mechanismů systému veřejného zdravotního pojištění. Dále sledování místní a časové dostupnosti zdravotních služeb, udržování a rozvoj systému přerozdělování pojistného nebo sledování ekonomické efektivity zdravotních služeb. Naskýtá se tedy otázka, jak to Ministerstvo zdravotnictví dělalo doposud, jak byly připravovány úhradové vyhlášky, jak Ministerstvo zdravotnictví sledovalo plnění povinnosti zdravotních pojišťoven zajistit místní a časovou dostupnost hrazených služeb, jak ministerstvo dosud pracovalo na kultivaci systému přerozdělování, o kterém slýcháme již delší dobu. Co to je nákladová efektivita zdravotních služeb, přesně nevíme. Máme ji definovanou pro léčivé přípravky jako poměr mezi náklady a přínosy spojenými s použitím léčivého přípravku nebo potraviny pro zvláštní lékařské účely ve srovnání s použitím jiného léčivého přípravku, potraviny pro zvláštní lékařské účely nebo léčebného postupu. S touto hodnotou také pracuje Státní ústav pro kontrolu léčiv a k těmto údajům již Ministerstvo zdravotnictví přístup má. U léčivých přípravků máme také zakotveno, že nákladová efektivita je předmětem obchodního tajemství. Co je nákladová efektivita zdravotních služeb, nadále nevíme. Nevíme, je-li součástí obchodního tajemství, a nevíme, co s tímto údajem Ministerstvo zdravotnictví smí či nesmí dělat.

Další téma, které se prolíná touto novelou, je potom zákaz provádění náboru pojištěnců prostřednictvím třetích osob. I zde lze se záměrem jen souhlasit. Praktické provedení ovšem poněkud pokulhává, neboť vůbec nevylučuje možnost, že zdravotní pojišťovny přijmou na jakýkoli druh dohody mimo pracovní poměr prakticky i stejné osoby, které pro ně tuto práci vykonávaly doposud, čímž přestávají být třetí osobou a mohou stejné praktiky provozovat i nadále.

Další téma se potom týká snížení přídělu do rezervního fondu zdravotních pojišťoven o polovinu. Ovšem toto opatření z těch všech zvažovaných, která nám jsou předkládána, je asi to nejhorší a nejnezodpovědnější. Systém, který obhospodařuje 200 miliard korun, nemůže přece fungovat bez rezerv. Již snížení ze 3 % na 1,5 % bylo nezodpovědné, ale další snížení na 0,75 % je už poněkud nepochopitelné.

Jen díky tomu, že např. VZP v tzv. letech hojnosti nashromáždila zhruba 14 miliard korun rezervy, se dopady světové ekonomické krize první roky vůbec neprojevily a propad v posledních letech nedosáhl katastrofálních rozměrů. Rezervy zdravotního pojištění jsou rezervami poskytovatelů péče, protože pokud při stále se zdražujícím zdravotnictví bude stagnovat, nebo dokonce klesat výběr, pojišťovny budou schopny hradit poskytovatelům včas a v potřebné výši právě jenom díky rezervám vytvořeným v letech předcházejících. Bez rezerv pojišťovnám velmi rychle dojdou peníze a začnou platit poskytovatelům pozdě a méně. Prostředky z rezervních fondů, tedy do základních fondů, resp. k sanaci nedostatku prostředků na základních fondech, již nyní užít lze. Nevím tedy, kam tím přesně tento záměr ve vládní novele směřuje. Navíc platí, že rezervní fond nemá být užíván pouze coby sanace pro výpadek prostředků, ale v krizových situacích typu pandemií apod. zde vůbec není jasné, jak předkladatel bez dalšího může navrhovat takto drastické snížení rezervního fondu, aniž by vyhodnotil, jaké prostředky by pro takové zvládnutí krizových situací bylo třeba, zda tedy takto koncipované rezervy stačí.

I přes tyto přednesené nedostatky vládní novely doporučuji postoupit návrh zákona do druhého čtení a v další diskusi a v další práci, kterou by měl odvést výbor pro zdravotnictví, normu doplnit, vylepšit tak, aby naplnila nejen záměr předkladatele, ale aby především přispěla v konečném důsledku k zabezpečení kvalitní zdravotní péče pro občany České republiky.

Děkují vám za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dalším v obecné rozpravě je pan poslanec Hovorka, připraví se pan poslanec Heger.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovolím několik poznámek k předloženému návrhu zákona. On obsahuje některé dobré věci a také obsahuje některé věci škodlivé. Nejdříve vyjmenuji ty dobré věci.

Samozřejmě transparentnost je důležitá, ovšem toto pojetí transparentnosti, kdy smlouvy nejsou podmíněny, resp. zveřejnění není podmíněno platností, nebo jejich účinnost a platnost není podmíněna zveřejněním, samozřejmě přináší ten problém, na který se můžeme podívat v případě protonového centra. Pokud by platil systém, že smlouva, pokud není zveřejněna, není platná a není účinná, tak by smlouva o smlouvě budoucí s protonovým centrem, kterou uzavřel tehdy nucený správce VZP, nikdy nevstoupila v platnost a odpadly by jakékoli arbitráže a jakékoli soudní spory. To jen dávám na zvážení panu ministrovi.

Co je důležité – považuji i zákaz zdravotním pojišťovnám vykonávat nábor pojištěnců prostřednictvím třetích osob za provizi. Současně považuji za vhodné, že pokud se po dlouhodobém pobytu v cizině vrátí pojištěnec opět ke své zdravotní pojišťovně do českého systému zdravotního pojištění, pak musí doba opětovného přihlášení trvat minimálně dva měsíce, než může pojištěnec čerpat péči, a to proto, aby se zabránilo spekulativnímu čerpání levnější zdravotní péče u nás. A to je, bohužel, velmi obvyklé, že lidé ze zahraničí si přijíždějí, odskakují si do České republiky udělat údržbu svého těla, a samozřejmě je to na úkor našeho systému veřejného zdravotního pojištění.

Za dobré rovněž považují, že novela upřesňuje, co je zdravotním výkonem v seznamu výkonů myšleno a jaké jsou podmínky pro vykázání takového výkonu. Pokud nedojde k dohodě mezi zdravotní pojišťovnou a zdravotnickým zařízením, musí se vykazování řídit pravidly v seznamu zdravotních výkonů.

Současně považují za vhodné, že se zdravotním pojišťovnám ukládá bezúplatně předávat Ministerstvu zdravotnictví informace z informačního systému pro tvorbu úhradových mechanismů a sledování efektivity zdravotních služeb. Myslím si, že by tu měla být zakotvena i povinnost členů správních, případně dozorčích rad jmenovaných ministerstvy, aby měli povinnost informovat svá ministerstva o dění ve zdravotních pojišťovnách, protože dnes se tu bohužel naráží na povinnost mlčenlivosti a myslím si, že toto je v naprostém rozporu s efektivním výkonem dozoru nad zdravotními pojišťovnami.

Nyní se ale zmíním o věcech, které považuji za špatné. Ke dni 1. 2. 2016 se zrušuje bez náhrady zajišťovací fond zdravotních pojišťoven, který byl před několika lety téměř vyčerpán ve prospěch mimořádného přerozdělení pro VZP. Jednalo se tehdy o částku 3 miliardy korun, bylo to, tuším, v roce 2011 nebo 2012, kdy se tato částka vlastně sebrala všem zdravotním pojišťovnám a poslala se do VZP. Zajišťovací fond měl sloužit původně pro uspokojení pohledávek případné likvidované Zaměstnanecké pojišťovny. Současně Ministerstvo zdravotnictví přiznává, že Státní ústav pro kontrolu léčiv není schopen vykonat hloubkové kompletní revize léčivých přípravků v léčivých skupinách ani za tři roky. Proto se navrhuje termín hloubkových revizí léčivých přípravků prodloužit na pět let a doplnit

o zkrácené revize. Vzpomínám si, jak tu v roce 2007 ministr Julínek sliboval, jak právě systém hloubkových revizí ve skupinách přinese obrovské úspory v nákladech na léčiva. Ukazuje se po těch letech, že nestačí ani tři roky a je třeba prodloužit tuto lhůtu na pět let.

Snižování rezervních fondů zdravotních pojišťoven je nežádoucí a nebezpečné. V současné době výběr pojistného roste a je třeba pamatovat, že krizové situace se mohou opakovat, jak se cyklicky opakují. I z toho důvodu výbor pro zdravotnictví doporučuje ministerstvu vytvořit podmínky v úhradové vyhlášce pro naplnění rezervního fondu zdravotních pojišťoven, takže tady předpokládám, že není možné rezervní fond dále snižovat.

Při řešení střetu zájmů ředitele a členů orgánů zdravotních pojišťoven by se mělo pamatovat samozřejmě na osoby blízké, ale předpokládám, že zejména tato část zákona bude předmětem velké diskuse na zdravotním výboru, protože řešení střetu zájmů samozřejmě bude znamenat překážku pro působení pro prakticky všechny lékaře, kteří mají smlouvy se zdravotními pojišťovnami.

Za důležité považuji posunout termíny pro dohodovací řízení a tvorbu úhradové vyhlášky na dřívější datum, a to z toho důvodu, že není možné, aby se úhradová vyhláška přijímala v závěru kalendářního roku. A řeknu praktický příklad. Úhradová vyhláška pro tento rok vyšla ve Sbírce zákonů 23. 12. Její konečná podoba je výrazně jiná, než se připravovala a se kterou zdravotní pojišťovny byly seznámeny. To samozřejmě přináší problém, protože dochází ke zvýšení výdajů zdravotních pojišťoven nad to, co ony měly připraveno a schváleno ve svých zdravotně pojistných plánech. Například jen u Všeobecné zdravotní pojišťovny toto navýšení dělá 1,6 miliardy, se kterým se tato pojišťovna musí nějakým způsobem vypořádat.

A co je důležité – chci ještě říct, že tento zákon v podstatě žádným způsobem neřeší problém, že například významný zdravotnický řetězec Agel a třetí největší zdravotní pojišťovna Česká průmyslová zdravotní pojišťovna je ovládána stejnou ovládající osobou a může tady docházet ke zvýhodňování určitých poskytovatelů na úkor druhých.

Přikláním se k tomu, aby tento zákon byl propuštěn do dalšího čtení k diskuzi – k odborné diskuzi – ve výboru pro zdravotnictví, kde předpokládám, že budou předloženy pozměňovací návrhy.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Hovorkovi, a ještě než vystoupí pan poslanec Heger, tak tady mám faktickou poznámku pana poslance Nykla. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Igor Nykl: Pěkné odpoledne. Já bych navázal na to, co řekl pan poslanec Hovorka. Já jsem vcelku spokojen s tím zákonem, s tím návrhem, to je pěkně uděláno, ale je tam ten § 18, ve kterém jsou dva body, které říkají, že členy

orgánu správní rady pojišťovny nesmí být lidé, kteří vlastně mají nějakou smlouvu s pojišťovnou, poskytují služby. Já si myslím, že to je nedobře vyřešeno, protože právě lidé, kteří pracují ve zdravotnictví a rozumějí tomu mnohdy více než lidé, kteří jsou trošku odtrženi od toho zdravotnictví, mají výhodu, že v té správní radě jsou schopni pracovat skutečně odborněji než ti lidé, kteří nejsou v tom oboru. A pravda je, že právě že to je transparentní, čili pokud ti lidé mají nějakou smlouvu s pojišťovnou, ta smlouva je teď veřejná, nebo bude veřejná, uveřejněna, čili každý si může dohledat, zda ten člověk, který je ve správní radě a zároveň pracuje ve zdravotnictví, nemá z toho nějaké výhody.

Takže bych se přikláněl za to, aby se ve zdravotním výboru v rámci projednávání upravily tady tyto body, ale jinak celkově k tomu návrhu zákona nemám žádné velké připomínky a jsem rád, že časově bylo splněno to, kdy jsme v prosinci projednávali ten návrh poslance Hovorky – bylo řečeno, že v brzké době přijde vládní návrh, takže je to splněno a to je dobře a máme čas tady upravit některé ty drobnosti v tom zákoně. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já děkuji panu poslanci Nyklovi. Další řádně přihlášený je pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, dámy a pánové, dobré odpoledne. Já nebudu myslím mluvit dlouho, už hodně o důležitosti toho zákona tady bylo řečeno, tak se soustředím jenom na pár věcí.

Mluvilo se tady o tom, že zákon přináší řadu pozitivních záležitostí, já se k tomu mohu jenom připojit a zcela určitě klub TOP 09 a Starostů ho podpoří a nemáme k těm detailům větší výhrady. Snad bych jenom v detailu zmínil, že rezervní fond je záležitostí, která vypadá jako neobyčejně důležitá. Ale když si uvědomíme, že ten rezervní fond, ať byl větší, nebo je redukován již nyní a bude ještě o něco redukovanější, tak pokrývá úhrady, které ve zdravotním pojištění znamenají náklady jednoho až tří dnů. Čili je to velmi, velmi malý objem prostředků. A je tady víceméně zavedený institut ochrany státu přinejmenším nad Všeobecnou zdravotní pojišťovnou a stát svými předběžnými úhradami, eventuálně půjčkami, je schopen krizové věci, jako byla třeba krize ve zdravotnictví způsobená hospodářskou krizí a sníženými výběry pojistného, tak dokáže překlenout, i když není mnohdy schopen v ten správný čas krizový zvýšit platby za pojištěnce. Takže já osobně bych výšku rezervního fondu nijak zvlášť nepřeceňoval.

Samozřejmě jsou tady další výhrady, další detaily, ke kterým byly výhrady, například to, co říkal pan kolega poslanec Hovorka, o termínech některých věcí. Já bych k tomu vydání úhradové vyhlášky připojil ještě termín zdravotně pojistných plánů, které jsou tak trošku vždycky s úhradovou vyhláškou v kolizi, apod. Na tom je potřeba dále pracovat, jako je potřeba pracovat dále dlouhodobě na informatice, já bych řekl manažerské informatice nad celým systémem. Já nemyslím, že je pravda, že ministerstvo nemá a v minulosti nemělo žádná data k dispozici, nad kterými by mohlo dělat nějaké analýzy systému. Problém je v tom, že v minulosti se možná příliš velký

důraz nad tu manažerskou analytiku systému příliš nekladl, ale na druhou stranu tam, kde si ministerstvo ta data chtělo opatřit, tak si je opatřilo a tu analytiku bylo schopné dělat. To, co je uzákoněno v tom návrhu, že pojišťovny musí určité spektrum dat odvádět paušálně, průběžně, bez jakýchkoli dalších debat, je správné čistě z hlediska provozu toho systému a provozu Ministerstva zdravotnictví, a usnadní tedy práci ministerstva

S tím vším tedy souhlas. Ale je potřeba říct jednu věc, kterou tu načala už paní kolegyně Marková. Ten zákon je do značné míry jakýsi kodexový zákon a tvoří spolu se zákonem o službách v podstatě dva pilíře, na kterých poskytování služeb stojí. Zákon o zdravotních službách nebo zákony o zdravotních službách říkají, jak se ty služby poskytují správně, když to zjednoduším, a zákon o veřejném zdravotním pojištění říká, jak se ty služby platí, to jest, jaké jsou úhrady, jak se ty peníze do systému dostanou, jaká je spoluúčast pacientů, jak známe z nesčetných diskuzí o regulačních poplatcích, jak se přerozdělují výběry apod.

V těch kodexových věcech je ale potřeba přiznat, že máme od doby, kdy byl systém veřejného zdravotního pojištění tady založen, určité defekty, z nichž já bych si vybral pro svoji analýzu oblast právě úhradových mechanismů a úhrad cenotvorby, která dělá obrovské problémy přes všechny pokusy, které tady byly ji napravit. Je potřeba říct, že přestože ministerstvo, které vedl kdysi Tomáš Julínek, je dodnes velmi kritizované za implementaci regulačních poplatků, tak je nedostatečně oceněné to, co se v této éře odehrálo, a to bylo upřesnění cenotvorby a pravidel úhrad za léčiva. To byl průlomový krok, který vnesl do jedné třetiny úhradových mechanismů pořádek, přestože ten pořádek se nastoloval řadu let, než se usadil, než byly dalšími drobnými úpravami v tom zákonném mechanismu a algoritmu obroušeny některé hroty, ale v podstatě tento krok zahájený v roce 2007 vedl k tomu, že úhrady, nebo ceny léků a to, kolik v těch úhradách platí zdravotní pojištění, jsou dneska jedny z nejnižších v Evropě a naopak se setkáváme s problematikou nikoli vysoké ceny léčiv, ale s problematikou nedostatku léčiv na trhu díky tomu, že ceny jsou někde až příliš nízké na to, aby v tom tržním prostředí, kde se léková politika musí z příkazu evropské směrnice pohybovat, tak to prostředí je znehodnoceno právě těmi nízkými cenami.

Ale cenotvorba léků je jenom jeden pilíř. Jsou tady ještě dva další klíčové pilíře, z nichž o jednom jsme tady již v této Sněmovně diskutovali při zákonu o zdravotnických prostředcích, ze kterého byla cenotvorba vyjmuta. Ale podle mých informací se na ministerstvu na ní pokračuje a doufám, že i tato zóna se bude moct jednou pochlubit úspěchem toho, že se do zdravotnických prostředků vnese pořádek.

To, co ale v zákoně klíčovým způsobem chybí v historii i při dnešní novele, která se sice zmiňuje drobnou novelizační vsuvkou o upřesnění zadání pro tvorbu seznamu výkonů, tak v podstatě stále chybí to, na co narážíme, a to je cenotvorba vlastních zdravotních výkonů. Zejména bych zdůraznil to, že chybí pravidla pro vstup nových výkonů, nových technologií do úhrad, což vyvolává obrovské tenze mezi poskytovateli zdravotních služeb a zdravotními pojišťovnami. Věc se vždycky během pár let vyřeší, ale je v tom spotřebováno ze všech stran tolik energie a politických

bojů, které zpolitizovávají ten proces, že opravdu je tady potřeba něco dělat. A myslím si, že jedna drobná a jedna velká aféra, které jsme mohli sledovat, velká – protonové ozařování, o kterém už tady šla řeč, a ta druhá, velmi ostrá a dlouhá debata o relativní maličkosti, to jest úhradě za výkony spojené s podáváním a léčbou kmenovými buňkami, jasně demonstrují to, co jsem řekl – že mechanismy jsou nedostatečně propracované a že se pohybujeme na velmi tenkém ledu, i pokud jde o ústavnosti ve směru nároku pacienta na péči. A zde je potřeba dále pracovat.

Avizuji, že si dovolím předložit, a doufám, že se mi to podaří, nějaký pozměňovací návrh, který dále ještě rozšíří pravidla okolo tvorby seznamu výkonů a vstupu výkonů do úhrad, protože to, co jsme zažili v minulé době, kdy tady byly pokusy o to nějakým způsobem přesněji definovat spoluplatby, které se dneska dělí jenom na spoluplatby nulové, které jsou jaksi převažující v našem systému, a spoluplatby stoprocentní, které převažují u takových věcí, které jsou zmíněny v zákoně, jako například akupunktura nebo v příloze veškeré platby, které se dějí legálně okolo kosmetických výkonů, to je nedostatečné. A i vzhledem k tomu, že teď není politické prostředí na to otevírat znovu otázku nadstandardů, tak je přinejmenším potřeba otevírat otázku, zda je legální, když Ústava nařizuje, že zákon přikazuje, aby pacient dostal vše, co potřebuje, pokud nestanoví zákon jinak, že tu máme celou řadu výkonů, které se nemohou dostat do seznamu výkonů, protože na ně není, ať si to chceme připustit, nebo nechceme. Pravidla, jak trošku zdržovat to, na co není a co není ještě úplně přesně prokázáno jako účinné, jako byla diskuse okolo kmenových buněk, musí mít přesnější pravidla na to, abychom se právě zde nepohybovali na tom ústavně tenkém až bořícím se ledu. To je na závěr moje malá výtka k tomu, že tímto se novelizace zatím nezabývá. Je potřeba diskusi při této příležitosti, když je zákon otevřen, také znovu otevřít a snažit se najít nějaký průnik všech zájmů a politických směrů a potřeb dát v zákoně ústavní věci dohromady.

Tolik k tomuto zákonu, který, jak ještě jednou znovu opakuji, zcela určitě náš klub podpoří a nechá ho pustit do dalšího čtení. Děkuji. (V sále je veliký hluk a neklid!)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hegerovi. Snad příliš neprozradím, když mu pogratuluji k jeho dnešním narozeninám a popřeji, ať zdravotní pojištění, které právě projednáváme, v budoucnu používá co nejméně. Děkuji. (Potlesk napříč sálem.)

Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Hezké dobré odpoledne, pane předsedající, dámy a pánové.

Zákon, který máme teď před sebou na stole, je skutečně zákon velmi potřebný a je nutné na začátku říct, že novela, která je obsahem tohoto zákona, je skutečná dobrá, že otevírá celou řadu věcí, které byly neřešeny a nešetřeny. Já bych mohl souhlasit

prakticky se všemi svými předřečníky, kteří tady mluvili. Souhlasím i s kolegou Nyklem v tom, že odborníci mají být u toho, když se o tom rozhoduje. Zrovna tak souhlasím s tím, co říkal kolega Heger o některých nedostatcích. I slova kolegyně Markové obsahovala řadu věcí, které jsou zásadní.

Co mně však na tomto zákoně vadí, je obecný princip našeho přístupu ke zdravotnictví a poskytování zdravotních služeb. Mám s pojišťovnictvím zkušenosti prakticky od jeho začátku. Znám všecky varianty jeho vývoje. Ten systém má celou dobu jeden naprosto zásadní nedostatek. Ten nedostatek spočívá v tom, že se neustále zabýváme tím, co zdravotnictví stojí, jaké jsou náklady v jednotlivých položkách, kde bychom měli ušetřit, co bychom měli hradit, ale vůbec se nezabýváme tím, jaká je efektivita léčebného procesu. Stále hovoříme jenom o cost a nehovoříme vůbec o pojmu benefit. A to skutečně patří do každé činnosti, ta činnost něco stojí, ale také musí něco dávat. Ona samozřejmě dává, ale je to pojišťovnický systém, kde máme iako jednoho z dalších hráčů pojištěnce, občana, a ten by měl vědět, co mu pojišťovna nabízí, v jaké kvalitě a s jakým výsledkem. VZP má obrovský pool informací o tom, jak léčebná péče vypadá, údaje o tom, jak dlouhé jsou hospitalizační doby na jednotlivých pracovištích, jaké jsou rehospitalizace, recidivy. To všecko máme. Přesto se s tím nikdy nepracovalo. Nikdy se nepracovalo s tím, zda pojišťovna uzavírá smlouvy se zařízením, které je v konkurenčním boji jednotlivých zařízení kvalitní.

A to, co tady chci otevřít, je otázka, že bychom měli v nějaké podobě umožnit to, aby informace o výsledku činnosti jednotlivých zdravotnických zařízení byla informací veřejnou. To není nová věc. Je celá řada zemí, kde tuto informaci pacienti mají. Dokonce máme v Kanadě specifickou pracovní skupinu, což jsou strojvůdci vlaků, co jedou napříč Kanadou a na jednom konci nasednou a jedou dva dny a pak zase jedou dva dny zpátky. Ti mají ve svém zdravotním pojištění jednu zvláštnost, kterou jim vybojovaly odbory. Když jsou nemocní, tak si při závažných onemocněních mohou vybrat jakékoliv zdravotnické zařízení na území Kanady a celých Spojených států.

A protože u těchto strojvůdců je velmi časté onemocnění kardiální, protože to je vázáno na tento typ povolání, tak oni jezdí na operace do Spojených států a skutečně do těch nejlepších klinik, protože mají informace o tom, abych nejmenoval, na Mayo mají takové a takové výsledky, a proto já jedu tam, a pojišťovna mu to hradí jako mimořádný benefit.

Z toho se odvíjí to, že vlastně pojišťovny by měly mít zájem na tom, aby smlouvy měly se zařízeními, která pracují dobře. My jsme velmi, velmi žertovní v této věci. My o tom nemluvíme, my to tajíme. Máme centra excelence nebo centra, která se zabývají superspecializovanou péčí, a my rozhodujeme o tom, jestli budou, nebo nebudou podle toho, jestli mají nakoupen dostatečný počet přístrojů, jestli jsou vybavena, ale vůbec ne podle toho, jestli jejich výsledky jsou lepší nebo horší než těch ostatních. To je naprosto zásadní a principiální chyba. Ona tak trochu vycházela z toho, že údaje z Ústavu zdravotnických informací prostě byly špatně zpracovávány, historicky to prostě bylo psáno na papírcích, se kterými nikdo nemohl pracovat. To,

co se teď odstartovalo, a odstartovalo to ministerstvo, za to je potřeba ministerstvo pochválit, to brněnské pracoviště prostě dává předpoklad pro to, že bychom mohli s fakty, jako jaký je výsledek léčby, začít pracovat. Prostě pojištěnec má právo vědět, jak se kde léčí, a pojišťovna má mít zájem na tom, aby smlouvu uzavírala s tím, kdo dobře léčí, a dokonce – mluvím sám proti své obecné profesi lékaře – tak pojišťovna by měla mít právo říct: ano, s tímto zařízením já smlouvu neuzavřu, protože to pojištění nesplňuje měřítka kvality, která považuji za standardní pro tuto zemi, a to nemáme. Navíc jsme tak zvláštní a žertovná země, že když se někde ve světě objeví nová metoda léčby nebo nový preparát, ještě nikde na světě se to nepoužívá obecně jako standard, zato u nás už nastane obrovský boj, aby se tento typ léčby stal léčbou hrazenou ze zdravotního pojištění.

Jestli tomuto nezabráníme, tak všechna tato povídání o tom, že zveřejňujeme smlouvy, jsou dobrá, ale je to prostě A, které za sebou nemá B, a zase to nebude fungovat! Prostě proto, že budeme mít údaje o tom, jak to bylo nasmlouváno, kolik tam pojišťovna platí, ale vůbec nebudeme vědět, jestli to je smysluplné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane kolego. Poprosím, abyste pokračoval až poté, co se sněmovna uklidní. Moc děkuji.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Já jsem se skoro lekl, že už nebudu smět pokračovat, ale výsledek byl dobrý.

Myslím si, že to je skutečně velmi zásadní věc, kterou by se tato Sněmovna měla začít zabývat, protože po těch téměř 20 letech, kdy má možnost účastnit se všech možných jednání o pojišťovnictví a o jeho systému, jsem přesvědčen o tom, že pokud nezačneme hovořit, že na jedné straně mince je také kvalita péče a výsledky, nikdy nedospějeme k tomu, aby cost, ta cena, byla v nějaké podobě, v nějakých otěžích, které to budou řídit, a veškeré povídání o nadstandardu a o regulačních poplatcích zase ztrácí smysl, když nevíme, jestli to dáváme někomu, kdo skutečně tu péči dělá v nějaké standardní nebo mimořádné podobě. Byl bych velmi rád, kdyby se na to téma začalo hovořit, protože máme celou řadu zákonů zdravotnictví upravujících a tento bod stále zůstává velmi, velmi neřešený, a jsem přesvědčen, že je vlastně tou nejdůležitější částí. Protože co je cílem celého zdravotnictví? Uzdravit člověka v té jednoduché variantě. A my vlastně tím se nezabýváme. My se zabýváme, co by to uzdravení stálo, kdyby se povedlo. A jestli se povede, to nevíme.

Nic to nemění na tom, že tento návrh zákona je návrhem dobrým, že je návrhem, který jde dopředu, ale byl bych velmi rád, kdyby v této podobě po jednání ve zdravotním výboru se otevřely dveře pro tuto cestu dalších diskusí o tom, jak má být zdravotnictví cestou pojištění financováno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Svobodovi a gratuluji panu ministrovi. Nestává se často, že by opoziční poslanci tak vehementně chválili vládní návrhy zákonů. (Pobavení.)

Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu a ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já si dovolím vystoupit jenom velmi krátce a v podstatě chci poděkovat za velmi kultivovanou rozpravu, racionální, která k tomu návrhu zazněla. Chci tady potvrdit to, že jsme si samozřejmě vědomi, že ten návrh řeší několik konkrétních závažných problémů českého zdravotnictví, že neřeší úplně všechno. Tuto ambici jsme opravdu neměli a myslím si, že by nebyla reálná.

To, jak jsem zaznamenal, kde jsou trochu rozdílné názory, to je na záležitost rezervního fondu, kde se ztotožňuji s tím, co tady zaznělo, že to je opravdu pseudorezervní fond, protože v okamžiku, kdy přijde opravdu závažný problém, tak steině není schopen systém zdravotního pojištění stabilizovat a musí zasahovat stát. Ale děkují tady i za otevření dalších témat, která asi v průběhu času, který budeme mít do druhého čtení, nevyřešíme a nepřetavíme do legislativní podoby, ale chci tady říct Poslanecké sněmovně, že na spoustě věcí pracujeme, byť některé věci prostě vyžadují čas. Myslím si, že velkým problémem českého zdravotnictví v minulosti bylo, že jsme ty věci chtěli urychlit, že jsme se chtěli vyvarovat toho to odpracovat, připravit koncepčně, nachystat. Myslím si, že zvláště co se týče práce ÚZISu jako nějaké datové základny pro české zdravotnictví, tak je tady veliký posun i díky jejímu novému řediteli, který už prokázal, že něco umí, a věřím, že i o tom se povede debata v rámci zdravotního výboru a v rámci dalších fór, kam by se to mělo ubírat. Slibuji, že budeme na tom pracovat a že přijdeme i s dalšími věcmi, které vývoj budou posunovat. Takže myslím si, že toto jsou konkrétní kroky, které teď předkládáme, které pomohou, ale isme si vědomi, že nejsou jediné a že musí následovat další, nicméně říkám, některé věci prostě potřebují práci a potřebují čas. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Ptám se, jestli má někdo nějaký jiný návrh. Není tomu tak. Je tady žádost o vaše odhlášení, odhlašuji vás tedy všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Přistoupíme k hlasování o přikázání předloženého návrhu k projednání výboru pro zdravotnictví.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 133, přihlášeno je 142 poslankyň a poslanců, pro 142 poslankyň a poslanců, proti žádný. Konstatuji, že návrh byl přijat a tento návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

35.

Návrh poslance Petra Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů/sněmovní tisk 146/ - prvé čtení

V úterý 17. 6. byl tento návrh přerušen v obecné rozpravě na 10. schůzi Poslanecké sněmovny. Připomínám, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 146/1.

Nyní prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal zástupce navrhovatelů pan poslanec Petr Fiala a zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Václav Votava. Ptám se nejprve pana poslance Fialy jako zástupce navrhovatelů, jestli má zájem o úvodní slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mám zájem o úvodní slovo, mimo jiné proto, že tento návrh jsem předkládal jménem Občanské demokratické strany v dubnu minulého roku. Na pořad jednání se dostal, jak zde bylo řečeno panem místopředsedou Sněmovny, v půlce června, byla zde bouřlivá debata a diskuse byla posléze přerušena a dnes, po tak dlouhé době, se k tomu návrhu zase vracíme. Tak považuji za užitečné, abych přece jenom připomenul, v čem je jeho podstata a proč chceme posílit nezávislost takzvané finanční rozvědky, tedy Finančního analytického útvaru, FAÚ, jak se říká ve zkratce, na Ministerstvu financí.

Ta dlouhá doba, která uběhla od té chvíle, kdy jsme začali ten návrh projednávat, je samozřejmě negativní a nesvědčí příliš o vstřícnosti vůči návrhům opozice. Na druhé straně byla užitečná v tom, že možná mnozí z vás si více uvědomili, jak je ten návrh aktuální a jak moc ho potřebujeme. Má to i obecný rozměr, protože jsme v situaci, kdy stát nás stále více kontroluje, od kamer na ulicích, v obchodech přes odposlechy, které se stávají běžnou součástí našich životů, až po třeba novou potřebu dokazovat, jak kdo získal majetek atd. Ale s růstem pravomoci těch kontrolních a bezpečnostních orgánů, s růstem pravomoci, který je sám o sobě někdy sporný, musí být také posilována kontrola těchto orgánů, musí být tedy posilována kontrola kontrolorů, protože demokracie nemůže dopustit, aby měl jednotlivec nebo nějaká skupina možnost kontrolní činnost využít ve svůj prospěch nebo ji zneužít proti druhým. Proto chceme posílit kontrolu nezávislosti FAÚ, Finančního analytického útvaru, na vedení Ministerstva vnitra. Přístup ke klíčovým informacím má samozřejmě ministr financí, pod jehož kontrolu útvar, který monitoruje dění a peněžní toky v české ekonomice a politice, spadá, a v tom může být dlouhodobě problém i proto, že současný ministr financí se svými aktivitami ocitá ve stálém permanentním střetu zájmů. A je to i další důvod, proč chceme, aby ředitele Finančního analytického útvaru imenovala a odvolávala vláda jako kolektivní orgán, samozřejmě na návrh Ministerstva financí. Dále chceme vytvořit samostatný kontrolní orgán v Poslanecké sněmovně pro dohled nad činností FAÚ, podobně jako je tomu při kontrole zpravodajských služeb, jako je třeba BIS nebo Vojenské zpravodajství.

Přestože ten návrh má i aktuální rozměr a přestože může pomoci současnému ministru financí, aby nebyl v podezření z toho, že může zneužívat účelovým způsobem ty informace, které se mu dostávají, tak bych rád připomenul, že to není účelový návrh, že podobný návrh předkládala Občanská demokratická strana už v minulém období a že pouze vzhledem k pádu vlády a rozpuštění Sněmovny se ho nepodařilo projednat. Není to tedy poprvé, co se tím zabýváme. Jde nikoliv o účelový krok, ale o systémovou změnou, kterou považujeme za správnou. Proto vás, dámy a pánové, žádám o podporu našeho návrhu a žádám vás o to, abyste ho propustili do dalšího čtení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fialovi, zástupci navrhovatelů, a nyní poprosím pana zpravodaje o slovo. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, členové vlády, chtěl bych vás předně informovat o tom, že rozpočtový výbor 28. ledna tohoto roku svým usnesením číslo 189 ustanovil podvýbor pro státní aktiva, pasiva a činnost Finančního analytického útvaru. Já jsem tady hovořil, protože se nalézáme v přerušeném prvním čtení, tak když jsme projednávali minule to prvé čtení, tak jsem tady hovořil o tom, že tento podvýbor již v minulosti fungoval v rámci rozpočtového výboru, potom nebyl obnoven v dalším volebním období, a řekl jsem také, že si umím dobře představit fungování tohoto podvýboru v rámci rozpočtového výboru, právě i se zaměřením na činnost Finančního analytického útvaru. Já si myslím, že je zcela legitimní vést diskusi o působnosti, kompetencích tohoto útvaru, který má samozřejmě mimořádné kompetence. Mimořádné kompetence v tom, že působí také coby v podstatě – nebo vykonává určitou zpravodajskou činnost v boji proti praní špinavých peněz. Dovedu si i samozřejmě představit a je legitimní diskuse i o určité kontrole tohoto Finančního analytického útvaru a myslím si, že i na půdě tedy rozpočtového výboru by řada věcí právě o činnosti tohoto Finančního analytického útvaru zaznít měla. Tolik jenom pro připomenutí, to, co se odehrálo tedy v tom období, od toho, kdy jsme zahájili první čtení, do dnešního dne o zřízení podvýboru mimo jiné pro Finanční analytický útvar.

Jenom ještě možná k doplnění. Tento podvýbor bude mít devět členů. Pět členů musí být tedy z rozpočtového výboru a čtyři členové nemusí být členy rozpočtového výboru. Samozřejmě zřízení toho podvýboru bylo dáno ve známost klubům poslaneckým, takže pokud samozřejmě je zájem účastnit se na tomto výboru, nikomu tím bráněno není, ani tím, že tedy není členem rozpočtového výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Václavu Votavovi a budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Ptám se, kdo se hlásí do obecné

rozpravy. Nikdo takový není, končím tedy obecnou rozpravu a eviduji návrh na zamítnutí předloženého návrhu, který přednesl pan poslanec Zdeněk Ondráček a pan poslanec Matěj Fichtner. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, tak jak jej předložil pan poslanec Zdeněk Ondráček a pan poslanec Matěj Fichtner.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 134, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 36, proti 57. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo nějaký jiný návrh? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru?

Zahajuji hlasování o přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 135, přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro 130, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme tento návrh přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Končím první čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

Než přistoupíme k dalšímu bodu, tak přečtu ještě omluvy. Paní poslankyně Gabriela Hubáčková se omlouvá dnes mezi 14. hodinou a 15.30 z důvodu návštěvy lékaře, pan ministr Milan Chovanec se omlouvá od 14.30 hodin z pracovních důvodů v resortu, dále pan poslanec Stanislav Grospič se omlouvá dnes od 17 hodin z důvodu pracovního jednání a pan poslanec Jiří Běhounek se omlouvá dnes od 15.30 hodin z pracovních důvodů.

Dalším bodem našeho jednání je

47.

Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré, Josefa Vondráška, René Čípa, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika a Alexandra Černého na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání)
/sněmovní tisk 235/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 235/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče, máte slovo

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za udělení slova. Milé kolegyně a kolegové, když dovolíte, tak pro nováčky uvedu tento tisk v tomto volebním období poprvé. Pamětníci, kteří tady už nějaký pátek zažili, si vzpomenou, že jak v mé osobě, tak i jiní kolegové z jiných stran s podobným tématem tady už stáli. Pravdou je, že to je skutečně evergreen, že tento nástroj na řešení šedé ekonomiky se diskutuje v podstatě po celou dobu existence Poslanecké sněmovny České republiky. Byl tady, jestli dobře počítám, desetkrát a z toho z mé politické frakce já tady stojím popáté. Nevím, jestli to bude šťastnější, ale věřím, že jistá vstřícnost mezi vámi se může najít pro projednání tohoto návrhu, protože o tomto či podobném řešení šedé ekonomiky se hodně diskutovalo už v předvolební kampani a mnozí jste něco podobného slibovali svým voličům.

Pravdou také je, a to si dovolím připomenout, že tento instrument není něco, co by úplně vybočovalo, spadlo k nám z nebes, ale dokonce už byl dvakrát zakotven v našem právním řádu. Právní řád se samozřejmě vyvíjí, takže asi byste mě upozornili na to, že ten kontext je aktuálně trošičku jiný, ale prostě není to žádná divočina. Je pravdou, že nejen schválen, ale dokonce uplatňován byl tento instrument již v dobách Masarykovy republiky, konkrétně v letech 1920 až 1929. Bylo to v té podobě jak pro fyzické, tak právnické osoby, a protože tehdy samozřejmě nominální a kupní síla české měny byla trochu jiná, hranicí byl 1 milion korun tehdy československých. Znovu byl tento instrument zakotven do právního řádu po roce 1989, to je také dobré vnímat a uvědomit si, konkrétně to bylo jaro 1992, tedy doba převratných změn, kdy byl schválen na území České republiky tehdy ještě v rámci federace. Prosazovala to tehdejší vláda Petra Pitharta. Předkladatelem toho návrhu nebyl žádný levičák, ale tehdejší ministr financí Karel Špaček. Opět to bylo určeno, směřováno, k fyzickým i právnickým osobám, opět tou hranicí byl 1 milion korun majetku. Stalo se to, že se nám federace rozpadla, že od roku 1993 začala podstatná reforma daňového systému, a protože účinnost tohoto zákona měla být realizována rokem 1995, kdy se mělo poprvé dávat majetkové přiznání, tak k tomu už nedošlo a tento bohužel tehdy redundantní prvek v právním řádu byl zlikvidován v roce 1994. Ale existovalo to. Touto inspirací byli motivováni opakovaně různí předkladatelé podobného návrhu. Zejména bylo takové plodné období v dobách vlády premiéra Miloše Zemana, kdy návrh na majetkové přiznání nejprve v roce 1999 předkládal pan vicepremiér vlády Pavel Mertlík a o dva roky později pan ministr Jiří Rusnok. Vzhledem k tomu známá věc – že tehdy vláda Miloše Zemana byla vázána opoziční smlouvou, tak si dovedete asi představit, jak to dopadlo a na co to přesně narazilo.

Ale taková už je minulost. Nyní žijeme dnes a já si myslím, že je dobré si připomenout i mezinárodní souvislosti a mezinárodní komparace. Pravdou je, že institut majetkového přiznání v minulosti v řadě zemí byl, ale také je třeba dodat ve spojení s majetkovou daní, konkrétně s daní z bohatství, která je postupně v těch zemích nyní odbourávána, že tento institut už není zrovna četný a vyskytuje se v poněkud pozměněné podobě. Například na Slovensku, kde je uzákoněn od roku 2011, v Bulharsku, kde se vlastně nejedná o povinnost majetkového přiznání, ale o možnost reagovat na výzvu daňového úřadu, objevuje se to v pobaltských

republikách, ve Švýcarsku to mohou dělat ve své kompetenci jednotlivé kantony. To je mezinárodní souvislost.

Když jsem tady říkal, že někteří z vás jste to možná slibovali, ale v každém případě jste to měli napsané ve volebním programu, tak bych připomněl především sociální demokracii, která opakovaně podobný návrh předkládala, nejen ústy svých ministrů, ale v dobách, kdy seděla v opozici, i prostřednictvím svých poslanců jakožto poslanců opozičních. Teď na ně dolehl úděl koaliční loajality a koaličních souvislostí, ale přesto si myslím, že by měli návrh, který je velmi podobný tomu, co sami předkládali, vnímat, a to nejen proto, že mezi své politické priority to zařadil tehdy premiér, dnes prezident Miloš Zeman.

Pokud jsem správně četl dokumenty hnutí ANO, tak před volbami mluvili o této věci spíše v souvislosti s přiznáními veřejných činitelů, politiků a úředníků. Ale je pravdou, že po vzniku vládní koalice korporovali do vládního programového prohlášení řešit tuto otázku, byť poněkud odlišným způsobem, než je návrh, který máte teď před sebou. Ve vládním programovém prohlášení se v podstatě chce, aby se to řešilo nikoliv na půdě samostatného systému majetkových přiznání, ale v rámci legislativy daňové a trestní. A pokud jsem dobře vnímal, tak se k tomu vyjadřoval i koaliční partner, strana KDU-ČSL, strana lidová, která dávala přednost, akcentovala ústy svých představitelů spíše to soudní řešení.

A tady jsme u dilematu, před kterým budeme stát, pokud tedy chceme tento materiál vzít vážně a dál se nad ním zamýšlet, popřípadě ho dál diskutovat či ve druhém čtení ho zdokonalovat, protože si musíme uvědomit, že základní rozdíl, který tady je mezi možnými návrhy, je ten, že ten náš...

(Řečník mluví velmi hlasitě, k řečništi přistupuje poslanec Kováčik a říká mu, aby ubral na hlasitosti.) Ale zas na druhou stranu ti, co méně slyší, tak slyší výborně, že? Já trošku uberu, jestli toho budu schopen. Ale jo, půjde to.

Ten hlavní rozdíl je, že my vlastně navrhujeme speciální povinnost vykazovat majetek a k tomu i speciální kontrolní postup. A kritika, kterou také už znám nějakých deset patnáct let, jeden z argumentů proti je, že tento speciální postup přináší agendu navíc, která bude mít náklady, bude obtěžovat. Někteří používají až expresivních výrazů, že je to buzerace chudáků, kteří se domohli klopotně nějakého majetku a teď mají vyplňovat nějaký papír. Dnes tedy žijeme v IT době, takže nějaký elektronický formulář. Já tedy tvrdím, že to není až takové drama, protože si myslím, že elektronický formulář mnohé věci usnadňuje, že nastavení hranice povinných osob je takové, že se to vlastně u fyzických osob, když vezmete desetimilionovou hranici, tak kolik máme takových multimilionářů? Řekněme skromný odhad 50 tisíc. To by musela zvládat ona agenda. Možná že by se to v této podobě dokonce dalo zvládnout agendou tak, jak existuje na berních úřadech.

Naopak ten vládní uvažovaný návrh, a lze pro něj nalézt podobu v řadě evropských zemí, ten by předpokládal daleko větší iniciativu čerpat z různých už existujících informací, jako jsou rejstříky atd., aktivně s nimi pracovat a hledat ten problém. To by samozřejmě znamenalo možná přijímat lidi navíc. Například

v Německu kvůli tomu mají vedle standardního berního úřadu zřízený speciální úřad, který se věnuje hledání daňových úniků. Pochopitelně daňové úniky jsou důležité, takže nějaký náklad tímto směrem je reálný, ale je otázka, jestli projekt, tak jak ho znají v některých zemích, je dostatečně efektivní. A my se domníváme, že tento nástroj je plošnější, umožňuje ucpat některé díry a obcházení systému, který zvažuje vláda, a myslíme si, že přinejmenším stojí za diskusi. V podstatě se přimlouvám, abyste to pustili do druhého čtení.

Je to nastaveno, a zopakuji, mohli jste si to samozřejmě přečíst v důvodové zprávě, je to nastaveno tak, že pro povinné fyzické osoby je navržena hranice desetimilionová, což je číslo, o kterém, pokud vím, uvažuje i vládní návrh. Jsou tam i právnické osoby. A vím, že k zavedení této povinnosti, byť už to bylo jak za Masaryka, tak za Kočárníka, jsou výhrady zejména z oblasti představitelů zaměstnavatelských a podnikatelských, ale právě když tam zrušíme právnické osoby, tak vlastně vytvoříme jeden kanál, kterým lze unikat a obcházet ten systém, který by měl dopadat plošně nejenom na osoby veřejně činné, ale na různé bratrance, sestřenice a různé spřátelené osoby, které by pak vesele mohly hromadit majetek sporným způsobem i nadále. Čili to je základní parametr a základní rozdíl oproti tomu, co se diskutuje někde jinde.

Je jasné, že tam musí být vymezený majetek, v zákoně jste si mohli přečíst, že je vymezen negativně. Jinými slovy řečeno, je tam konkrétní výčet majetku, který je osvobozen. Neříkám, že ten seznam je dokonalý či vyčerpávající. Lze ho uhladit, ale myslím si, že to hlavní tam je. Celý mechanismus, abych to zjednodušil pro vaši představu, kdo se tím dosud nějak detailněji nezabýval, tak jde o to, že by se zavedla povinnost pro ty osoby za prvé na začátku provést prohlášení ke stavu majetku, a pak s odstupem dávat přiznání, a z těchto dvou dokumentů by se zjišťoval rozdíl a indikovalo by to případné problém a řešení problémů. Povinnost bez sankce je samozřejmě bezzubá, takže je jasné, že dát příslušné prohlášení či přiznání by mělo být pod sankcí. Vzhledem k tomu, že nejsme na půdě trestního práva, tak by to bylo v rámci přestupkového řízení, což si myslím, že je zcela adekvátní postup.

Pokud jde o povinnost, která by takto měla fungovat, tak se vlastně vyhýbáme problému, který řeší, jak sleduji, vládní návrh a je velmi diskutovaný a to je, že v případě iniciativy berních orgánů, že se nedostanete do situace tzv. prekluze a že nemusíte řešit tzv. falešnou retroaktivitu, což je žhavé téma, které se směrem k tomuto návrhu diskutuje, a dokonce se zvažuje, že ve vládní variantě by to mohlo vést až k soudům a arbitrážím.

Co je ještě důležité, abych v tomto úvodním slově zmínil, tak je vládní stanovisko. Máte, přečetli jste, seznámili jste se. Podtrhl bych, že vláda v době, kdy to stanovisko dala, tedy to bylo, tuším, loni v létě, zaujala stanovisko neutrální. Čili ne vyloženě odmítavé, i když tam samozřejmě vytýká celou řadu problémů, ale troufnu si říct, že pokud je srozuměnost s koncepcí, resp. poměřit tuto koncepci s připravovanou vládní koncepcí, tak to není rozhodně důvod, aby tento tisk byl zablokován už v prvním čtení.

Vazba na daňový řád je jeden z argumentů, které se tam objevují. Ale řekněme si rovnou, že pokud se diskutuje o prohlášení k majetku, které se objevuje v daňovém řádu, tak to je trošku jiný instrument. V daňovém řádu je to prohlášení k majetku v případě už, že jsme se dopracovali problému a je tam exekuční řízení. A rovněž je pravdou, že daňový řád je norma, která by k tomuto speciálnímu zákonu vlastně měla mít pouze subsidiární charakter.

Připouštím, že to může mít legislativní nedostatky. Koneckonců vládní legislativci mají daleko větší kapacitu, ale tyto nedostatky myslím, že jsou řešitelné, a pokud se uvažuje, že by i tento zákon se dal nějak obejít, já si myslím, že každý zákon má toto riziko, tak řekněme v čem a případnou dírečku, pokud ji najdeme, ucpěme v další práci nad dokumentem.

My jsme tento návrh aktuálně zpracovali, protože už jsme tady poněkolikáté, jsme ho zpracovali loni v létě. Myslím, že to byl červen. Uběhlo nějakých patnáct šestnáct měsíců. Kampaň pryč, tvořivá práce na vládním programovém prohlášení už má také nějakou patinu, takže by se chtělo vidět výsledky. A já si myslím, že pokud se blíží okamžik, kdy se dočkáme vládního návrhu majetkových přiznání, tak že by klidně tyto normy mohly existovat vedle sebe. Nevím, jak se nakonec zadaří. Všiml jsem si, že na podzim, myslím v září nebo kdy, byly prezentovány principy vládního návrhu a pak někdy od listopadu šel tento návrh tzv. vnějším připomínkovým řízením. Prostě stále ho ještě nemáme. Takže v situaci, kdy existují dvě možná řešení, je dobré si nezabouchnout dveře ani u jednoho a ve finále teprve zjistíme, který z návrhů by byl optimálním nosičem konečného řešení.

To je, myslím, asi to hlavní, co jsem v úvodu chtěl říct. Těším se samozřejmě na vaši diskusi, ale nevolám po milosrdenství, volám po rozvaze. Koneckonců když tady podobný návrh předkládal pan místopředseda sněmovny Filip, tuším, byl to rok 2005, tak jsme se dostali až do třetího čtení, a když jsem tady byl v roce 2012, také jsem se nedočkal rychlé smrti. Vůle diskutovat byla i v různých koaličních a politických poměrech. Zkusme diskutovat i tentokrát, a i když je mi jasné, že ty klasické ryze liberální pravicové výhrady uslyším znovu, o tom, jak trpí nevinní atd., tak přece jenom si myslím, že je nad čím diskutovat, a opravdu bych byl rád, kdybyste tomu věnovali pozornost a pustili to do druhého čtení. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Dolejšovi. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj po prvé čtení, jímž je pan poslanec Josef Vozdecký. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Vozdecký: Vážený pane předsedající, děkuji za udělení slova. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych se v úloze zpravodaje velmi stručně vyjádřil k obsahu tohoto návrhu a sdělil k tomu moje stanovisko.

Tak jak uvedl zástupce předkladatelů, jde svým obsahem i rozsahem o to, že právní úprava přiznání majetku není v našem právním řádu v současné době

zakotvena. Hovořil o minulosti. Mám poznamenáno, že od roku 1999 proběhlo několik snah začlenit právní úpravu přiznání majetku do právního řádu, a to jak ze strany vlády, tak i ze strany Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky formou poslaneckých návrhů, avšak ani jeden z předložených návrhů nebyl schválen.

Tak dovolte mi stručně ještě k této úpravě. Navrhovaná právní úprava poslaneckým návrhem zákona poslaneů z řad Komunistické strany Čech a Moravy by tak měla zaplnit vzniklou mezeru v právním řádu v oblasti správy daní a omezit daňové úniky, případně jim zcela zamezit. Navrhovaná právní úprava, o které hovoří zástupce předkladatelů, se dotýká povinné osoby, za kterou je považována jak fyzická osoba, tak i osoba právnická, jejíž majetek přesahuje hodnoty v navrhovaném zákoně stanovené 10 milionů korun u fyzických osob a 30 milionů korun u právnických osob. Považuji to za důležitost v tomto návrhu. Navrhovaná právní úprava by měla přispět k získání podpory pro vymáhání daňových nedoplatků v případě daňových dlužníků, ale především by se však měla stát i preventivním nástrojem k omezení daňových úniků, a tím i nástrojem pro docílení vyšších příjmů státního rozpočtu.

Tak jak bylo konstatováno, podtrhuji, že vláda projednala tento návrh zákona a zaujala k němu neutrální stanovisko. Uvedla a zdůraznila ve stanovisku, že si je vědoma potřeby řešit problém daňových úniků a přijmout opatření k jejich zamezení. Nicméně se nedomnívá, že předložený poslanecký návrh zákona je schopen danému cíli dostát. Vláda konstatuje, že poslanecký návrh zákona trpí mnoha koncepčními, systémovými, právními i legislativně technickými nedostatky, které by při aplikaci zákona v praxi mohly způsobit řadu výkladových problémů, resp. činí zákon prakticky neaplikovatelným. Například v návrhu zákona je návrh na dodatečnou daň z majetku se sazbou 100 %, což lze jen stěží považovat za daň, ale jde ve skutečnosti o zvláštní formu trestu propadnutí majetku, která by mohla být nakonec i přísnější než samotný trest propadnutí majetku, jak jej zná trestní právo, neboť povinné osobě není majetek zabaven, nýbrž musí uhradit částku, která může být i vyšší než částka obdržená z jeho zpeněžení.

Tedy znovu podtrhuji, že vláda konstatuje, že poslanecký návrh trpí věcnými právními i legislativně technickými nedostatky, mezi něž lze řadit zejména terminologickou nejednotnost, nesprávné vymezení pojmů a nevhodné a ve výsledku matoucí použití zavedených pojmů.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, měl jsem možnost seznámit se s vládním návrhem znění zákona o prokazování původu majetku, což v mém případě označuji, že jde o zjednodušení de facto pro novelu zákona o daních z příjmu a trestního zákoníku. A jaký je stav legislativního procesu? Aktuálně je takový, že tento návrh prošel vnějším připomínkovým řízením, probíhá vypořádání připomínek a snad v únoru ještě bude s vysokou pravděpodobností předložen vládě. No a kdyby tomu tak bylo tak, jak jsem si to spočítal i já, a tak, jak to uvádím, mohl by být vládní návrh zákona předložen už třeba na březnovém jednání Sněmovny. Návrh účinnosti, tak jak uvádí vládní návrh zákona, by měl být k 1. lednu 2016.

Tedy na závěr, jaké je moje doporučení jako zpravodaje k předloženému a právě projednávanému poslaneckému návrhu zákona, sněmovní tisk 235. Já bych doporučoval jeho zamítnutí v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a eviduji jeho návrh na zamítnutí předloženého návrhu.

Otvírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil s přednostním právem předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chvíli zvažoval, zda nemám svoji přihlášku odvolat, protože mě předešel pan zpravodaj. Já jsem se přihlásil v podstatě jenom proto, abych navrhl zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení. Je to pro mě takové hezké déjà vu. Poprvé jsem zamítnutí tohoto návrhu navrhoval v roce 1999. To už bude, kolegové, víc než 15 let. To byly časy, to jsem byl ještě mlád! Takže volá-li pan předkladatel po rozvaze, chci ho ujistit, že to máme už těch 15 let rozváženo. Slyšeli jsme ty samé argumenty, co jsme slyšeli během těch 15 let. A já ho jenom zklamu v jeho předpokladu, že opět naše argumenty uslyší. Já myslím, že jsme je opakovali tolikrát, že nepokládám za nezbytné vás s nimi zdržovat. Jenom se odvolávám na naše argumenty, které tady zaznívaly v letech 1999, 2005, 2010 a jsou stále stejné a stále platné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, paní a pánové, my jsme v podstatě nečekali nic jiného, zejména od pana kolegy Kalouska, než že přijde návrh na zamítnutí. Trošku se divíme, že návrh na zamítnutí přichází od zástupce hnutí ANO, zejména proto, že toto hnutí se dostalo do Poslanecké sněmovny pod příslibem udělání pořádku poté, co se tady taková léta jenom kradlo. Všetci tu kradnú, to jste slyšeli všichni. A náš návrh zákona má ambici pomoci tomu procesu narovnání nedávné minulosti. Snadněji se narovnávala ta přednedávná nebo dávnější minulost, ale na tu polistopadovou minulost jako by se zapomínalo. A teď bych mohl připomínat privatizaci kuponovou, jakoukoliv jinou, krádež století atd., atd., co tady zní. Náš návrh měl na toto reagovat a měl, pravda, možná v hodině dvanácté, ale tady připomínám, že to není poprvé, co tento nebo podobný návrh předkládáme, měl v našem právním řádu a má v našem právním řádu zakotvit možnost dostižení těch, kteří k majetku přišli nečestným způsobem. A to dostižení zákonnou formou. My nechceme žádné vyrovnávání plošným znárodňováním, jak nám někdo s oblibou vlepuje tu a tam ještě pořád. Chceme, aby skutečně ten, kdo ke svému majetku přišel řádným a čestným způsobem a je schopen to doložit, jej ku prospěchu svému i své vlasti užíval, rozmnožoval, platil z něho řádně daně. Takový člověk je nám jako i vám zajisté milý. Ale ten, kdo holt kradl, loupil za bílého dne, ani poledne nedržel, dokonce i v neděli, tak ten by přece měl mít obavu, že jednou přijde taky zákon a že tu nečestnost odmění po zásluze.

V okamžiku, kdy jsem slyšel pana zpravodaje, že má v ruce návrh, který je v připomínkovém řízení v rámci vládní mašinerie, a že by to byl návrh, který by ty věci řešil, tak se přiznám, že bych to uvítal. Nicméně když jsem slyšel návrh na zamítnutí, tak bych si dovolil předložit kompromisní návrh. Protože víme i z předchozích dob, ale i z této doby, že ne všechny vládní sliby týkající se toho, že když říká představitel vlády, že poslanecká novela je špatná z toho a onoho důvodu a že vláda přijde brzy s něčím úžasným, lepším, komplexnějším, geniálnějším, co bude na věky tím správným lékem... Já bych vás poprosil, abychom v této chvíli hlasovali o přerušení projednávání tohoto bodu až do doby předložení vládního návrhu zákona, tak jak o něm mluvil pan zpravodaj, o de facto majetkových přiznáních. Bylo by to čestnější, bylo by to rozumnější. A není na škodu, když je k dispozici nástroj, který třeba i vládu bude popohánět k tomu, aby slib, že přijde s tímto návrhem, také hleděla dodržet. Pan kolega Vozdecký tady říkal, že ještě v únoru by to mohlo přijít. No, já bych byl rád.

Takže pojďme se dohodnout a prosím vás teď o podporu mého návrhu přerušení tohoto bodu do doby předložení vládního návrhu zákona. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, já se omlouvám. Je to procedurální návrh (poslanec Kováčik kýve na souhlas), o kterém dám hlasovat bez rozpravy. Pan poslanec Kováčik navrhuje přerušit projednávání tohoto bodu do doby předložení vládního návrhu zákona. Takže já přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o přerušení tohoto bodu do předložení vládního návrhu zákona. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 136, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 90, proti 35. Návrh byl přijat.

Přerušuji tedy bod číslo 47. Děkuji panu zpravodaji, panu navrhovateli.

Dalším bodem je bod číslo

38.

Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona o působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky při řízení společností ovládaných státem /sněmovní tisk 167/ - prvé čtení

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 167/1. Prosím nyní, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, někoho možná uvedu v nedůvěřivý smích, když řeknu, že tato předloha není nijak motivována osobně. Ale doložím toto tvrzení odkazem na aktualizované programové prohlášení vlády ODS a TOP 09 a na volební program TOP 09, kdy v obou dvou materiálech naleznete poměrně podrobně propracovaný projekt Ministerstva hospodářství.

Vládní zkušenost, kterou jsme společně, TOP 09 a ODS, udělali, nás přivedla k přesvědčení, že k výraznému zefektivnění státní správy by vedlo soustředění celé řady agend Ministerstva průmyslu a obchodu, Ministerstva zemědělství, Ministerstva dopravy a Ministerstva pro místní rozvoj do jednoho Ministerstva hospodářství, které by kromě správních agend bylo také zakladatelem akciových společností s majetkovou účastí státu a státních podniků. Ve vládě by seděly zhruba dvě vyrovnaně silné figury – jedna by na čele měla napsáno "bilance šetření a výběr daní", to by byl ministr financí, druhá by měla na čele napsáno "hospodářský růst", to by byl ten ministr hospodářství. Já jsem přesvědčen, že tato vize, kterou jsme, prosím pěkně, nevymysleli, jenom jsme oživili vizi z 90. let, myšlenka, která je tady poměrně už dlouho, že tato vize je mnohem efektivnějším modelem vládnutí než ten podrobný resortismus dnešní s jedním obrovským silným a průřezovým Ministerstvem financí.

Zpracovat návrh na Ministerstvo hospodářství nemůže být úkolem opozice. To je příliš podrobný vládní projekt a jediný, kdo ho může předložit, je vláda, pokud by k takovému názoru došla. My jsme to nestihli, byť jsme to měli rozpracováno, neboť, jak víte, činnost vlády byla předčasně ukončena. Nicméně ten projekt by tady byl v legislativní podobě za naší vlády, pokud by vládní období trvalo až do roku 2010.

To, co se však z toho udělat dá, a pokládám to za efektivní a systémové, je převést zakladatelskou úlohu akciových společností s majetkovou účastí státu a státních podniků pod Ministerstvo průmyslu a obchodu. Proč? Vyplývá to jednak z historie, jakou se tyto akciové společnosti dostaly do zakladatelské role Ministerstva financí, a jednak z rozdílných priorit, které logicky mají jednotlivá ministerstva.

Tedy k té historii. V dobách centrálně plánované ekonomiky a ještě začátkem 90. let byly tyto státní podniky, protože akciové společnosti byly státními podniky, pod jednotlivými ministerstvy, kam resortně příslušely – ČEZ, ČEPRO, MERO byly pod Ministerstvem průmyslu a obchodu, a tak dále, nechci vás tím výčtem zatěžovat. Například letiště a ČSA byly pod Ministerstvem dopravy. Prostě byly resortně příslušné pod tu agendu, kam patřily. Neboť byly všechny zařazeny do privatizace, došlo v první fázi k jejich deetatizaci, transformaci na akciové společnosti a jejich akcionářem se stala právnická osoba zřízená lex specialis, jmenovalo se to Fond národního majetku. Byla to právnická osoba, která směla podnikat a stala se vlastníkem akcií těchto společností. S tím, že vize byla taková, že jejím úkolem potom bude prodej těchto akcií a následná privatizace, což samozřejmě v celé řadě případů proběhlo. Ale mezitím politická, veřejná i společenská diskuse usoudila, v některých případech podle mě velmi správně, jinde je to diskutabilní, že určitá odvětví jsou strategická a že si je stát musí ponechat, aby si zachoval svoji kontrolu, v případě energetiky dokonce i suverenitu. Přiznám se, že i já jsem tady prodělal

poměrně značný názorový posun, protože jsem si vždy myslel – v 90. letech jsem se domníval, že akciovou společnost ČEZ máme privatizovat. Možná si někteří z vás vzpomenou, že Zemanova vláda dokonce schválila privatizační projektu ČEZ a chystala se ČEZ prodat. Protože pak nepřišla zajímavá nabídka, bylo od privatizace upuštěno. A myslím si, že dnes nikdo, ani ten nejpřesvědčivější liberál, za současné situace na energetickém trhu neuvažuje o tom, že by se stát měl zbavit své majority v této akciové společnosti.

Potom je otázkou, kdo by měl skutečně odpovídat za hospodaření těchto strategických odvětví, zda ministerstvo, jehož hlavní prioritou je bilance veřejných rozpočtů, a má tedy logicky prioritní zájem na tom, aby vycashoval co nejvíc pasiv těchto společností, které mají vůči svému vlastníkovi. To je logický zájem, to říkám z vlastní zkušenosti, to je logický zájem každého Ministerstva financí maximalizovat příjmy státního rozpočtu. A mám-li pod svou správou, pod svým jediným podpisem možnost rozhodnout o výši dividendy, tak samozřejmě mám logický zájem v rámci priorit svého resortu tohle maximalizovat a sebrat si těch pasiv do státního rozpočtu co nejvíc.

Ptám se ale, jestli je úkolem státu, aby trvale vlastnil tyto společnosti proto, aby z nich dostal co nejvíc peněz. To je vedlejší produkt jenom. Hlavním úkolem státu, pokud chce mít ty podniky ze strategických důvodů, je rozvoj tohoto odvětví a udržení jeho konkurenceschopnosti. Protože chce, aby ty společnosti byly konkurenceschopné, aby byly silné, protože je to jeho strategické odvětví. A tam logicky to potom je vždycky otázkou úvahy, kolik jim těch peněz seberu, aby zůstaly konkurenceschopné a byly silné. Myslím si, že naprosto klasický příklad si můžeme říct...

Pane Birke, nekřičte, nebo vás nebudu volit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, já se omlouvám. Prosím kolegy o klid a vás, abyste pokračoval, až v jednacím sále bude klid. Všichni, kteří se vybavujete, prosím, běžte do předsálí. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vláda, pokud jsem dobře informován, nedávno přijala strategické rozhodnutí o tom, že budoucí pokračování jaderného programu by měl z větší části financovat ČEZ, akciová společnost. Já to nijak nepodrobuji kritice, je to typické strategické rozhodnutí pro budoucnost v okamžiku, kdy – promiňte, nebudu to rozvádět, vybočil bych – je to prostě typické strategické rozhodnutí vlády pro budoucnost a já ho nepodrobuji nějaké kritice. Ale k tomu a), že tuto mimořádně náročnou investici bude financovat především ČEZ, k tomu a) logicky musí zaznít také to b). V takovém případě je logická úvaha minimalizace dividendy, možná její zastavení, aby si akciová společnost dokázala vytvořit rezervy, aby se jí zvýšil rating, aby získala co nejlevnější úvěr a aby skutečně byla schopná takto stomiliardovou investici financovat, aniž by ji to oslabilo a vyčerpalo zásadním způsobem. Logická úvaha. To je úvaha, kterou nemůže mít ministr financí, protože ten chce co největší dividendu do příjmů státního rozpočtu, čím větší, tím lepší. A takových příkladů

najdeme celou řadu – u ropy, u produktovodu, u ČEPRO, prostě vždycky to bude strategický rozvoj toho odvětví, které si stát chce nechat, anebo maximalizace příjmů, které si stát z těch podniků vezme. Ty dvě priority jdou do značné míry proti sobě. Což byl také důvod, proč již za minulé vlády byl připravován převod celého toho Fondu národního majetku – byl připravován pod Ministerstvo průmyslu a obchodu. Protože ono to skutečně fungovalo systémově, dokud to patřilo tomu Fondu národního majetku. Fond národního majetku byl právnickou osobou, nevládl mu žádný ministr, ministr financí byl pouze předsedou prezídia, rozhodovalo prezídium jako kolektivní orgán a buď realizovalo rozhodnutí o privatizaci, které předala vláda, anebo se staralo o řádné hospodaření a konkurenceschopnost podniků, které vlastnil. V okamžiku, kdy skončilo transformační období a byl zrušen Fond národního majetku jako právnická osoba, veškerá jeho aktiva převzalo Ministerstvo financí a došlo v zásadě k tomuto, troufnu si říct, nesystémovému stavu.

Já si uvědomují určitý maximalismus toho návrhu, který je předložen. Totiž cesta k nějaké systémovější úpravě, než je současný právní stav, ty cesty jsou dvě. Poměrně komplikovaná novela kompetenčního zákona, což by byla značně nepřehledná houšť, anebo nepřímá novelizace formou velmi jednoduchého zákona, zákona o působnosti MPO, což je svým způsobem nepřímá novela kompetenčního zákona. Ten zákon pak může být velmi jednoduchý a přehledný, protože celou řadu realizačních opatření nemusí definovat zákon a můžou je definovat podzákonné normy vlády, ať už její nařízení, usnesení či vyhláška. Uvědomuji si tu maximalizaci tím, že pod ten návrh, pokud by byl přijat tak, jak je teď předložen, tak v podstatě pod Ministerstvo financí, pardon pod Ministerstvo průmyslu a obchodu převádí všechno, včetně Lesů České republiky, včetně povodí. A já tady chápu, že existuje celá řada dobrých argumentů zvážit význam těchto subjektů na krajinu, na životní prostředí a diskutovat o tom, zda by neměly zůstat na Ministerstvu zemědělství, popřípadě přejít pod Ministerstvo životního prostředí, ale že možná není úplně nejšťastnější to, co je uvedeno v tomto návrhu, tedy to Ministerstvo průmyslu a obchodu. Je to prostě maximalistický návrh, kde ve druhém čtení předkladatelé předpokládají podrobnou systémovou diskuzi, co by mělo přejít pod jakého zakladatele. Ale o tom, čemu říkáme strategická odvětví, by diskuze být neměla. Současná situace navíc ještě je opepřena tím, že je tam jednoznačný konflikt zájmů současného zakladatele. To jenom taková třešnička na dortu, to je sice fakt, ale kvůli tomu to nepřekládáme. Předkládáme to proto, abychom našli systémové uspořádání, a jenom se odkazuji na to, že tento projekt byl v běhu už za minulého volebního období.

Prosím tedy o propuštění do druhého čtení a budu se těšit na vášnivou a systémovou diskuzi, když to řeknu krátce: co patří kam. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, jímž je pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslaněe, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové. Bylo tady konstatováno, že jde o zákon velmi jednoduchý. Toto tvrzení mohu potvrdit, protože tento zákon je v rozporu s ustanovenými elementárními pravidly tvorby právních předpisů, podle kterých nesmí být nepřímou novelou jiných zákonů. Předložený návrh však výrazným způsobem zasahuje celkem do osmi zákonů.

Dál bych konstatoval – nebudu je tady celé citovat, jsou ve stanovisku vlády – dál bych konstatoval, že z tohoto jednoduchého, velmi jednoduchého zákona nejsou zřejmé, ani z důvodové zprávy, předmět a cíl koordinační a metodické funkce, kterou by mělo Ministerstvo průmyslu a obchodu vykonávat. Dál konstatuji, že poslanecký návrh zákona vykazuje i nedostatky legislativně technického charakteru, které kromě již shora zmíněných nepřípustných nepřímých novel zákonů či chybného uvedení názvů Ministerstva průmyslu a obchodu neodpovídá v § 4 ustáleným legislativně technickým požadavkům na nadpisy paragrafů a znění ustanovení o nabytí účinnosti právního předpisu. Dál bych konstatoval, že návrh odporuje dosavadní logice, kdy byla správa výdělečných subjektů ze státní účastí subsidiárně svěřena Ministerstvu financí jakožto strážci státního rozpočtu.

Navrhovaná změna přitom vychází z nesprávné koncepce, jež odporuje závazkům, které na sebe Česká republika převzala při vstupu do Evropské unie. Ministerstvo průmyslu a obchodu je totiž resortem pověřeným formováním podnikatelského prostředí v České republice. Pokud by zároveň spravovalo subjekty, které v tomto prostředí působí, a to nejednou jako velmi výrazní hráči, vznikal by tím nevyhnutelný konflikt zájmů. Ministerstvo průmyslu a obchodu by se při správě těchto subjektů nechovalo jako soukromý investor, ale nevyhnutelně by preferovalo cíle své hospodářské politiky. V ještě horší variantě by pak naopak hospodářskou politiku přizpůsobovalo potřebám spravovaných subjektů. Obě varianty pochopitelně notně potřebují trh a vytváří nerovnou soutěž mezi subjekty soukromými a státem kontrolovatelnými.

Nelze přítom dost zdůraznit, že Smlouva o fungování Evropské unie zakazuje členským státům poskytovat veřejnou podporu, přičemž důležitou součástí tohoto zákazu je právě povinnost, aby se ke státem kontrolovaným podnikatelským subjektům chovala stejně, jako by se k nim choval soukromý investor. Z popsaných důvodů by tento příkaz navrhované uspořádání nemohlo naplnit. Naopak, resortní oddělení správy podnikatelských subjektů od určování hospodářské politiky v zemích za dobrou praxi, která eliminuje popsaná nebezpečí.

Má-li tedy dojít k nějaké změně, měla by tím být změna opačná, tj. dále soustřeďující správou zbylých majetkových účastí na Ministerstvo financí. Z tohoto důvodu budu navrhovat zamítnutí předkládaného zákona už v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji, panu poslanci Ivanu Pilnému. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil s přednostním právem pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče. Po něm pan poslanec Snopek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jen velmi stručnou reakci na pana zpravodaje, samozřejmě s poděkováním, že se tomu věnoval. Znovu opakuji, že existují dvě cesty. Buď komplikovaná novela kompetenčního zákona, nebo tato nepřímá novela. Jak zaznělo i od pana zpravodaje, disponujeme celou řadou právních memorand, že to není cesta nepřípustná a že není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky. (Řečníkovi zvoní v kapse mobil.) Moc se omlouvám za svůj telefon.

To znamená, jsem si této výhrady vědom, znovu opakuji, disponujeme celou řadou právních memorand, že to není nepřípustná cesta, jak tu zaznělo, a že to není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky.

Rovněž si dovolují rozporovat, že současný stav je výsledek subsidiární logiky. Současný stav je nechtěný výsledek transformačního procesu, kdy podle dřívější logiky podniky patřily pod jednotlivá zakladatelská ministerstva, díky privatizačnímu a deetatizačnímu procesu se staly vlastnictvím právnické osoby, která se jmenovala Fond národního majetku, a po zrušení Fondu národního majetku, kdy aktiva přešla pod Ministerstvo financí, stalo se Ministerstvo financí zakladatelem těchto strategických odvětví ne proto, že tento výsledek někdo zamýšlel, ale proto, že se v jejich případě upustilo od privatizace a aktiva Fondu národního majetku nemohla přejít pod nic jiného než pod Ministerstvo financí. Tolik druhá poznámka.

A třetí poznámka. To, že za současného stavu se pan zpravodaj obává konfliktu zájmů, kdy by tyto podniky odešly od Ministerstva financí, to mi přijde opravdu jako úsměvný žert. Blahopřeji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Václav Snopek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Snopek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, máme před sebou velice stručný návrh zákona, který by na první pohled mohl vypadat jako strašně jednoduchá norma. Bohužel, při hlubším zamyšlení zjistíme, že v té značné zjednodušenosti může být řada vážných problémů.

Především, vyslechli jsme si tu zdůvodnění, proč to ministerstvo, proč ne to druhé. Já jsem dospěl na základě posuzování faktorů k tomu, že by to mělo spíš být skutečně Ministerstvo financí, ovšem z hlediska různorodosti podniků se státní účastí, je jich tu celá řada, neumím si představit, že by skutečně všechny podniky, od banky až po pivovar, řídilo Ministerstvo průmyslu a obchodu. Myslím si, že nosná myšlenka čtyř paragrafů předloženého zákona je v tom, aby se skutečně našel naprosto adresný, zodpovědný činitel, tedy ministerstvo, které bude za tyto podniky se státní účastí zodpovídat. To je myslím meritum věci. Ovšem jaká bude cesta dosažení, o tom nejsem v tuto chvíli hluboce přesvědčen. Já si myslím, že v normálním legislativním procesu, pokud dáváme návrh zákona, který by měl něco upravit, tak by mělo být i to, že řadu speciálních zákonů budeme muset zrušit, abychom neměli zaplevelený právní řád. A my teď přijmeme nový zákon a budeme tam mít z minulosti řadu zákonů, podle kterých se vlastně činnost těchto podniků řídila. Tudíž myslím si, že tyto

zákony by měly být především v tomto zákoně zrušeny, provedena hluboká analýza, a tím způsobem bychom se mohli dopracovat k nějakému výsledku. Bylo tu slíbeno, že by to bylo předloženo ve druhém čtení, ale já si myslím, že je zapotřebí, aby takováto analýza a rozklad byly předloženy už v té původní zprávě, abychom se mohli orientovat. Proto z tohoto důvodu dávám návrh vrátit návrh zákona k dopracování. Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Snopkovi. Nyní pan zpravodaj pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče. (V sále je velmi rušno.)

Poslanec Ivan Pilný: Já jsem ve svém příspěvku nikde nekonstatoval, že navrhovaný jednoduchý zákon porušuje ústavní právo České republiky. Já jsem jen konstatoval, že porušuje elementární zásady tvorby předpisů a právních norem. Také jsem nemluvil o konfliktu zájmů ve smyslu personalizace, mluvil jsem o tom –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče, není vás dobře slyšet, protože míra hladiny hluku je v tomto sále příliš vysoká, a prosím, abyste pokračoval, až se rozpustí různé hloučky těch, kteří své věci půjdou řešit do předsálí, a pak prosím pokračujte. Děkuji.

Poslanec Ivan Pilný: Takže já jsem konstatoval, že střety zájmů tady nebyly mnou personalizovány, byly to střety zájmů mezi podniky soukromými a podniky ovládanými státem. Tam porušujeme elementární pravidla Evropské unie, ke kterým jsme se zavázali. Na druhou stranu jsem rád, že tady pan poslanec Kalousek, prostřednictvím pana předsedajícího, objasnil princip toho, proč je tento zákon předkládán. Je to opět útok na ministra financí. Ale myslím, že bychom neměli zákony personalizovat a tvořit je tímto způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. Nyní pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já z toho nechci dělat dialog předkladatele a zpravodaje, ale myslím si, že jsem poměrně velmi pečlivě vysvětlil motivy předkládání i okamžik, kdy tato vize vznikla, a tato vize vznikala v době, kdy opravdu nikdo neměl nejmenší tušení, kdo bude ministrem financí. Pracoval jsem v podstatě jakoby proti svému ministerstvu, ale pokládal jsem to za správné, pokládal jsem to za systémový krok, protože z Fondu národního majetku se stala sekce ministerstva. Sekce ministerstva mohla přejít kamkoli jinam. Tento Fond národního majetku, který je dnes sekcí ministerstva, lze poměrně jednoduchým a čitelným řezem oddělit a převést pod ministerstvo jiné. Já to pokládám za správné, vy ne, ale v žádném případě to není žádný osobní útok.

Panu poslanci Snopkovi si troufnu říct, že to skutečně vyžaduje pak celou řadu podzákonných norem, ale ty už nemusí být v právním řádu. To, na co vy se ptáte, je jasně řečeno v § 3: Práva a povinnosti ústředních orgánů státní správy jako zakladatelů společností ovládaných státem přecházejí dnem účinnosti tohoto zákona na Ministerstvo průmyslu a obchodu. To znamená, ono je to tam řečeno. Pak to samozřejmě vyžaduje poměrně náročný technický proces, ale ten je řešitelný vládními usneseními a vyhláškami jednotlivých ministerstev. Nemusí být v zákoně. O tom nelze pochybovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan předseda Sklenák. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já si dovolím vznést procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do přiští schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se. O procedurálním návrhu budu muset dát hlasovat bez rozpravy. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o procedurálním návrhu pana poslance Sklenáka. Pardon, je tady žádost o odhlášení. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o procedurálním návrhu pana poslance Sklenáka na přerušení do příští schůze. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 138. Přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 141, proti 5. Návrh byl přijat.

Nyní se hlásí s přednostním právem pan předseda Kalousek. Přerušuji projednávání tohoto návrhu zákona do příští schůze. Prosím, pane předsedo. (V sále je obrovský hluk!)

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte. Chtěl jsem jenom reagovat na procedurální návrh. Protože se o něm hlasuje bez rozpravy, tak využiji svého práva, abych vysvětlil, proč jsem tento návrh rád podpořil. Předložený návrh, ke kterému se vrátíme na příští schůzi, od nás není motivován snahou opozičně prudit. Je motivován snahou vést skutečně systémovou diskusi o nejefektivnější správě společností s majetkovou účastí státu. Pokud ten měsíc odkladu pomůže k tomu, že povedeme ve svých klubech i mezi sebou navzájem diskusi, kde si navzájem vyjasníme své připomínky, budu tomu jenom rád a budu se těšit na systémovou diskusi ve druhém čtení. Zatím vám děkuji za zájem, který jste této předloze věnovali.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi i panu zpravodaji Pilnému.

53.

Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Davida Kádnera, Petra Adama, Augustina Karla Andrleho Sylora, Marka Černocha, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů

/sněmovní tisk 319/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 319/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Tomio Okamura. (V sále je stále velký hluk a neklid!) Prosím, pane poslanče, máte slovo. Pana poslance Volného prosím, aby uvolnil cestu panu poslanci Okamurovi. Děkuji, pane poslanče Volný.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, jako mnozí z vás mám názor, že ústava by se měla měnit co nejméně, a když už, tak s rozmyslem. Samozřejmě souhlas, tedy pokud je ústava skutečně dobrá. Naše ústava je ovšem v mnoha ohledech nejasná, nedostačující, nebo dokonce už ze současného hlediska špatná.

V této souvislosti bych si vám tedy dovolil představit návrh ústavního zákona o přímé volbě starostů. Právě z toho důvodu by si ústava zasloužila velkou veřejnou diskusi o její komplexní proměně. V tomto ohledu už rok za hnutí Úsvit představujeme naše návrhy principiálních změn. Jednou z nich je právě změna volebního systému na celostátní i komunální úrovni. Změna ústavy je ovšem běh na velmi dlouhou trať, a proto změny, které považujeme za zásadní a které už dávno měly být přijaty, podáváme již dnes. Právě jednou z takových principiálních změn je přímá volba a odvolatelnost starostů, primátorů, popřípadě hejtmanů.

Návrh zákona, který tu je před vámi, při jeho předkládání jsem se setkal s několika připomínkami. Na úvod bych chtěl zdůraznit, že náš návrh zákona je schválen Parlamentním institutem a máme písemně potvrzeno, že je tedy technicky i legislativně zcela v pořádku. To chci zdůraznit pro případ, kdyby tu měl kdokoliv námitky vůči profesionalitě zpracování.

První námitka, se kterou jsem se setkal, je, že zde nejsou zásadní argumenty pro změnu volebního systému. Realita je ale úplně jiná, a to dokonce i realita našich okolních zemí. Česká republika je dokonce poslední – ano, slyšíte dobře – poslední zemí střední Evropy, která nemá zavedenou přímou volbu a odvolatelnost starostů či primátorů. Má ji Německo, Rakousko, Polsko i Slovensko. Jestliže má celý okolní civilizovaný svět včetně zemí Asie či Jižní Ameriky přímou volbu a odvolatelnost, a to nejenom starostů, pak zřejmě národy těchto zemí vědí, proč tomu tak je. Přímá

volba starostů je naprosto standardním způsobem volby v mnoha evropských státech. Když tyto státy alespoň krátce explicitně vyjmenuji, tak přímá volba starostů je například v Itálii, Portugalsku, Řecku, na Kypru, ve Slovinsku, na Slovensku, v Polsku, Rumunsku, Bulharsku, na Ukrajině, v Makedonii nebo i v Albánii. Přímá volba se aplikuje ale například i ve Velké Británii, kde o způsobu volby, zdali tedy přímá, či nepřímá, rozhodují občané v referendu. Dále v Německu a v Rakousku se užívá přímá volba v celé řadě spolkových zemí. V Norsku a Maďarsku je přímá volba starostů v obcích do 10 tis. obyvatel. V prvé řadě je tu zcela jasný princip, že volič ví, kdo bude na radnici vládnout a s jakým programem, a díky odvolatelnosti má možnost plnění slibů svých starostů vymáhat.

Chápu, že přímá odpovědnost může být pro někoho nepříjemná, ale občané to uvítají. V České republice si naprostá a drtivá většina občanů samozřejmě přeje přímou volbu a odvolatelnost starostů a primátorů. Poslední průzkum na toto téma agentury STEM/MARK věnovaný přímé volbě starostů uvádí, že dokonce 86,3 % si přeje v České republice přímou volbu, tedy absolutně drtivá většina.

Nejde ovšem jen o občany. Prvním impulsem pro to, abych prosazoval přímou volbu starostů už v čase, kdy jsem teprve přemýšlel nad vstupem do Senátu, byly stesky starostů samotných. To znamená, byli to starostové, kteří jsou zastupitelé prakticky všech parlamentních stran, které dnes máme ve Sněmovně. Starostové si stěžovali a stěžují na vratkou pozici, kterou mají, na to, že ze dne na den mohou být odvoláni, pokud se znelíbí svým politickým partnerům či spolustraníkům. V praxi to často znamenalo dávat zakázky lidem spojeným s těmi, kdo o volbě starosty rozhodují, tedy zastupitelům. Přímá volba by tedy starostům umožnila nezávisle plnit volební program bez ohledu na lobbistické tlaky. Myslím, že z minulosti známe mnoho příkladů, kdy se starosta či primátor stali obětí puče, ať už koaličních stran, či dokonce strany vlastní. Nikdo ať mi netvrdí, že zákulisní převraty na radnicích prospívají obcím, starostům či stabilitě práce na radnici. Pokud starostu odvolávají občané, pak je to možné jen prostřednictvím referenda, to myslím, pakliže přijmeme tento ústavní zákon, a to je přece složitější a je třeba mít mnohem závažnější důvody. než když se dohodne parta nějakých straníků například s různými kmotry. V demokracii platí také zásada, že by měli vládnout občané.

To, co z průzkumu dále vyplynulo, je dalším argumentem pro přímou volbu. Přímá volba starostů by zvýšila zájem občanů o komunální volby zhruba o 10 %. Tedy když to zopakuji, tak 86 % občanů si přeje přímou volbu starostů a i volební účast by se zvýšila o 10 %, to znamená vesměs velmi kladné aspekty. Mimochodem, podle průzkumu bezmála třetina dotázaných ani nevěděla, že starostové nejsou voleni přímo občany, ale obecními zastupitelstvy.

Myslím, že důvodů pro přímou volbu starostů jsme našli víc než dost a zavírat před nimi oči je skutečně pohrdáním jak občany, tak demokracií. Myslím, že bychom měli vzít tento zájem občanů v potaz. A znovu zdůrazňuji, že jsme poslední zemí ve střední Evropě, která přímou volbu starostů nemá. To znamená, máme tady určitý deficit v demokracii alespoň na místní úrovni.

Pro Českou republiku jsou velmi důležité poznatky, které byly získány po zavedení přímé volby na Slovensku. V některých parametrech by mohl být podle mého názoru slovenský model inspirativní pro Českou republiku. Za jednoznačné pozitivum ze slovenské zkušenosti lze označit, že funkce starosty je individuálním postem a stojí v tomto smyslu pod výraznější kontrolu občanů, kteří ho mohou z funkce odvolat. Z praxe rovněž vyplývá jednodušší a pružnější správa obce. Když dám druhý příklad, také ze slovanské země, která má zkušenosti se zavedením přímé volby starostů z poslední doby, a to je Polsko, tak i v Polsku se konstatují nezpochybnitelná fakta. Tím je především vyšší míra zapojení občanů do správy obce a jejich vyšší zájem o místní záležitosti. Předpokládané postavení starosty s sebou nese samozřejmě i nároky na osobnost starosty. Každý kandidát na starostu jde do voleb se svým politickým programem, který naplňuje po zvolení pod kontrolou občanů obce. Po dosud získaných zkušenostech je zavedení přímé volby starosty, potažmo primátora hodnoceno pozitivně polským Ministerstvem vnitra, což jsou jejich oficiální závěry, které jsme si vyhledali.

Další námitkou je, že se přímá volba nemůže řešit odděleně od celého uspořádání správy obcí mimo jiné proto, že nenachází odpověď na to, o jaké pravomoci má být funkce starosty posílena. Ale tady v našem návrhu nikdo samozřejmě neříká, je tomu přesně naopak, že změnou ústavního principu vše končí. Naopak, tím jsme chtěli jenom umožnit zakotvení přímé volby starostů do ústavy, tak jako to mají všechny okolní země kolem České republiky a mnoho zemí i na celém světě i v Evropě, které jsem už jmenoval, ty příklady, a naopak jsme chtěli umožnit tím pádem pouze přímou volbu starostů, primátorů, popřípadě hejtmanů, a je potom na vládě, na celé Sněmovně a na konsensu skrz celé politické spektrum, abychom přijali prováděcí zákony, na základě všeobecného konsensu napříč politickým spektrem. To znamená, přijetím tohoto ústavního principu po vzoru prakticky většiny zemí, nebo všech zemí kolem nás v podstatě přímá volba ještě zdaleka nezačíná a teprve začíná vůbec prostor pro všeobecnou politickou a veřejnou diskusi, jakým způsobem potom přijmout prováděcí zákony a jak celou věc realizovat. Ostatně stejný postup byl realizován i u služebního zákona či u zákona o obecném referendu, kdy ústava tyto principy už dlouhá léta obsahuje, ale konkrétní náplň v zákonech se přijala až postupně, nebo v případě celostátní referenda bohužel není přijata dodnes.

Prováděcí zákon k přímé volbě by mělo podle našeho názoru následně kompletně připravit Ministerstvo vnitra, protože jde o skutečně důležitý a složitý kodex, jehož zpracování podle našeho soudu přísluší vládě a následně samozřejmě diskusi napříč celým politickým spektrem. Není samozřejmě problém převzít funkční kodex ze Slovenska či jiné okolní demokratické země Evropské unie a pouze upravit detaily tak, aby odpovídaly českým poměrům. Ale tady bychom také uvítali samozřejmě nějakou diskusi veřejnosti, starostů, zastupitelů, odborníků i politiků, než se všichni shodneme na konkrétním modelu. Ostatně může to být i třeba rozhodnutí vládní koalice, i když bychom uvítali širší konsensus.

Třetí a poslední nějakou výraznější připomínkou, kterou jsem zaznamenal, je, že by měla ústava přesně stanovit, ve kterých obcích se přímá volba aplikuje. Tuto připomínku jsem příliš nepochopil, jelikož je přece jasné, že ve všech obcích a

městech České republiky, a to z jediného důvodu: problémy dané zákulisními tahanicemi o radnici jsou přeci jak ve městech malých, tak i v těch největších. Pražský magistrát je toho v posledních letech zářným odpuzujícím příkladem.

Děkuji za pozornost a prosím vás o podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, jímž je pan poslance Pavel Blažek. (Posl. Blažek: Mám si sednout?) Nejenom sednout, i slovo, pane poslanče! Prosím také o vaše laskavé vyjádření. Děkuji.

Poslanec Pavel Blažek: Dobře. Děkuji za slovo. Já se omlouvám, dělám poprvé zpravodaje, tak jsem nevěděl, jestli si mám ještě sednout, nebo hovořit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Všecko je jednou poprvé. Ano.

Poslanec Pavel Blažek: A někdy také naposledy! Budu velmi stručný. Souhlasím s tím, co k tomuto návrhu řekla vláda, to znamená, nechci to tady všechno číst, základní body tam jsou. Snad to nejpodstatnější, že ani po několikaletých diskusích, kterých se účastnili představitelé obecních samospráv, se nepodařilo najít tak zásadní argumenty, které by tak významnou změnu uspořádání správy obce přesvědčivě odůvodnily. A další námitka, možná ještě zásadnější z více, které vláda uvedla, je to, že ten návrh vůbec nezohledňuje, jakým způsobem se na té obci bude rozhodovat, to znamená, jestli nadále to bude v rukou kolektivních orgánů, nebo případně toho přímo zvoleného starosty.

Já tedy v podstatě si dovolují dát návrh na vrácení k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil předseda poslaneckého klubu Úsvit přímé demokracie pan poslanec Marek Černoch. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Pane místopředsedo, vážená vládo, návrh na zavedení přímé volby starostů, který vychází celkem ze tří analýz, které byly zpracovány na vládní úrovni, jsme podali s přesvědčením, že následné přijetí prováděcího zákona o přímé volbě starostů povede ke kvalitnější demokracii a správě veřejných věcí v České republice. Díky tomuto návrhu by také došlo ke zvýšení participace a angažovanosti českých občanů, kteří by mohli dění v místě svého bydliště ovlivnit ještě více. V současnosti totiž mohou zvolit jen zastupitele, kteří následně volí starostu. Jinou možnost ovlivnit to, kdo povede jejich město po další čtyři roky, nemají a to není úplně fér.

Zároveň by zavedení přímé volby starostů přimělo ke snížení finančních úniků a kontroverzních rozhodnutí radnic a vedlo by k viditelné politické odpovědnosti

starosty. Současný stav, kdy je starosta volen členy zastupitelstva obce, je nevyhovující, protože podporuje kolektivní neodpovědnost. Starosta totiž musí vykonávat mandát tak, aby se zavděčil zastupitelstvu. Starosta tedy tímto nemá tak dostatečně silný mandát pro kroky, které by místní obyvatelé sice uvítali, ale zastupitelstvo s nimi nesouhlasí. Nepřímo volení starostové navíc nemusí mít vždy podporu veřejnosti v obci. Starostou se může stát někdo, koho občané nechtějí a do čela obce je nasazen pouze z politických důvodů. Dochází i k případům, kdy má nepřímo zvolený starosta jen velmi slabý mandát a nemůže provádět potřebné změny. (V sále je velký hluk.)

Zavedením přímé volby starostů se třikrát zabývala vláda Petra Nečase – bezvýsledně. Přímá volba starostů je přitom naprosto standardním způsobem volby v mnoha evropských státech. Tento druh volby je znám ze států, jako je Itálie, Portugalsko, Řecko, Kypr, Slovensko, Polsko, Rumunsko, Bulharsko, Ukrajina, Makedonie nebo Albánie.

Naším cílem je prosadit zavedení přímé volby starostů, které přináší oproti dnešní volbě řadu pozitiv, například větší odpovědnost přímo volených starostů ke spravovanému majetku v obci. Každý takový starosta bude mít přímou politickou odpovědnost za klíčové otázky v rámci správy obce. Volič bude lépe vybaven ke kontrole jím vybraného starosty, protože si bude ověřovat správnost své volby.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane poslanče. Dovoluji si vás poprosit, abyste pokračoval, až se sněmovna utiší. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černochovi. Než předám slovo panu poslanci Chvojkovi, tak ještě přečtu omluvy. Paní poslankyně Nina Nováková se omlouvá dnes od 17.30 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Josef Hájek se omlouvá dnes od 18 hodin z pracovních důvodů, dále paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová se omlouvá od 17.30 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů.

A nyní už poprosím pana poslance Jana Chvojku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Hezký podvečer, dámy a pánové. Já se přiznám, že dle mého názoru občas tady projednáváme různé nesmysly a nedobré nápady, a skoro bych řekl, že toto je jeden z těch největších nedobrých nápadů, který zde ve Sněmovně je. Mám k tomu pár poznámek.

Tak za prvé, nemyslím si, že to je něco, co lidé chtějí, a i přesto bychom se samozřejmě neměli zabývat zákony podle toho, jestli to lidé chtějí. Nicméně nemyslím si, že to, co říkal pan předseda Okamura, jestli ještě je předseda, prostřednictvím pana předsedajícího, znamená, že to lidé chtějí. Já si myslím, že obecní samospráva a obecní řízení a funkce starosty je ještě něco z institucí v České republice, co funguje a má relativní vážnost mezi českými občany. A přijde mi to, že

kdybychom zavedli přímou volbu, takzvanou přímou volbu starostů, že bychom jen přispěli k dalšímu rozvratu tohoto státu. Bohužel myslím, že to je nesmyl. Mě trošku fascinují vždycky ta slova lidí z Úsvitu o té přímé demokracii, o přímé odvolatelnosti, o přímé odpovědnosti, jako kdyby politici nebyli odpovědní, jako kdyby si politik mohl krást a trestní zákon či český právní řád na něj nedopadal. Samozřejmě jsou to taková nesmyslná, populistická gesta, populistické řeči. To samozřejmě není pravda. Ale jinak si myslím, že ta lekce přímé demokracie, kterou dostal pan předseda Okamura někdy v pondělí nebo v neděli od svých členů, ta byla docela příjemná.

Když se podíváme na Slovensko, kde ta přímá volba nejenom starostů, ale i jejich hejtmanů, respektive županů, funguje, tak zjistíme, že to, co zde říkal nejenom pan kolega Okamura, ale i ctěný kolega Černoch, že ten starosta má větší prostor pro realizaci svého programu, že to je nesmysl. To je prostě nesmysl. Samozřejmě starosta má mít většinu v tom zastupitelském orgánu té obce a je to o té většině těch zastupitelů. A když se podíváme na příklad, není to obec, je to Banskobystrický kraj, kde máme polofašistu pana Kotlebu, který jako jediný se tam dostal z toho svého uskupení, a jinak jsou tam ostatní z demokratických stran, tak podle mě je to jen člověk, který zabírá nějaké funkční místo toho župana, místo toho, kdo by tu funkci mohl vykonávat s nějakou podporou v zastupitelstvu kraje, a on to takhle blokuje, protože prostě dostane víc hlasů, byl zvolen, ale nemá za sebou absolutně žádného zastupitele jednoho jediného vyjma sebe. Takže pokud tohle to chceme, tak to schvalme. Já si myslím, že je to nesmysl. Dočkali bychom se jen toho, že bychom zde měli různé populisty, kteří by se možná jako jediní dostali za to své uskupení do zastupitelstva obce a neměli by absolutně, absolutně žádnou podporu v tom zastupitelstvu obce, města, či dokonce kraje, kdybychom zavedli i po vzoru přímé volby starostů přímou volbu hejtmanů.

Takže já zásadně protestují proti tomuto nápadu, podle mě jde o laciné, velmi populistické gesto. Myslím si, že lidé nemají žádný problém s tím, jak obce fungují. Lidé podle mě nemají žádný problém s tím, jak jsou starostové zvoleni. Ve většině obcí jsou zvoleni nebo se starosty stávají opravdu ti, kteří jsou lidmi chtění, aby dělali toho starostu. Je to o zodpovědnosti tomu zastupitelstvu, o zodpovědnosti těm stranám. A nemyslím si, že by jeden jediný, protože to je možné, jeden jediný člověk, který by se stal starostou a neměl by jinak za sebou nikoho, by nějakým způsobem ten program mohl plnit lépe, než ho ten starosta plní dnes. Takže jde o velký nesmysl a já navrhuji, aby byl tento návrh a tento tisk zamítnut v prvním čtení.

Děkuji. (Ojedinělý potlesk ze středu jednací síně, slabý potlesk z pravé části.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Tak, nyní tu mám dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Miroslav Kalousek s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Kolegyně, kolegové, já jsem si vzal faktickou poznámku, abych vyjádřil svůj osobní postoj a nebylo to zaměňováno za postoj celého klubu. Budu velmi stručný.

Již jednou jsem udělal těžkou chybu, motivovanou populismem a alibismem, když jsem hlasoval pro přímou volbu prezidenta, a přitom doufal, že to neprojde. Podruhé takovou chybu neudělám. Proto nemohu nikdy tento zákon podpořit. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Dobrý večer, dámy a pánové, vyslechli jsme si tady názory jednak na straně předkladatele, jednak oponentů, kteří to kritizovali. Já jsem poslouchal argumenty kolegy Chvojky pozorně. Znám tyto výhrady, jsou zmiňovány. A protože chci na to téma zavést věcnou diskusi, reálnou, prostě reálně toto posoudit, mám dotaz. Bylo tady za naši stranu řečeno, v kolika státech toto funguje. Vy uvádíte konkrétní příklady tam, kde s tím nejsou prostě ty nejlepší zkušenosti. Můžete říct, které ty státy, které to přijaly, posléze od toho odešly? Že ty problémy byly až takového rázu, že přistoupily ke změny zákona a vrátily se k původní verzi? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi a příště ho prosím, aby kolegu Chvojku oslovoval mým prostřednictvím. Dále s faktickou poznámkou paní poslankyně Miroslava Němcová, poté pan poslanec Martin Novotný, poté pan poslanec Chvojka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já si myslím, že ten zákon je špatný, že má být zamítnut hned v prvém čtení. Ta diskuse k němu proběhne. Sdílím argumenty, které zde zatím zazněly ze strany pana poslance Chvojky, ale určitě zazní ještě další.

Na tu otázku, která byla vznesena, v kterých zemích přijali přímou volbu starostů a posléze od ní odstoupili, protože byla neúnosná, byla chybná, no, na to si odpovězme sami. Když jsme jednou přijali přímou volbu prezidenta, tak už se jí nikdy nezbavíme, jakkoliv vidíme, že je špatná. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Němcové. Dalším s faktickou poznámkou je pan poslanec Novotný, po něm pan poslanec Chvojka.

Poslanec Martin Novotný: Pěkné odpoledne, dámy a pánové. Debata o zavedení přímé volby starostů je samozřejmě možná jako čistě hypotetická debata o změně jednoho z pilířů našeho ústavního systému. Vést tuto debatu na úrovni šesti či sedmi vět změny ústavy bez komplexní úvahy o změně fungování všech orgánů obcí, bez hluboké analýzy takového systému je na úrovni představování si onoho slavného modelu, když si Hurvínek představuje válku. My tady teď můžeme o tom diskutovat

další hodiny a hodiny, ale na úrovni toho návrhu, který je předložen, je to naprosto nesmyslná debata. Pokud by někdo předložil ten návrh komplexně, já sám budu proti, protože si myslím, že systém, který dnes je, funguje dobře a občané jsou s ním spokojeni. Na druhé straně bez jakéhokoliv komplexního návrhu ta debata je ztrácením času nás všech. Na úrovni šesti či sedmi vět opravdu nejde řešit jakoukoliv úroveň ústavního systému naší země.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Dorazila ke mně jedna omluva. Dnes od 17.30 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Böhnisch. Dále je do rozpravy s přednostním právem přihlášen pan předseda Okamura. (Poslanec Chvojka se hlásí z pléna s faktickou poznámkou.) V tom případě se omlouvám, já jsem přehlédl faktickou poznámku pana poslance Chvojky. Střídali jsme se zrovna s kolegou Gazdíkem.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Vy jste to nemohl vidět, protože jste tam ještě neseděl. Já jsem byl vyvolán, tak se pokusím reagovat na pana kolegu z Úsvitu a nějakým způsobem navážu na pana kolegu Novotného z ODS.

Mně je to celkem jedno, v kterých státech to funguje. Já vím, že tady ta volba, "nepřímá", funguje také, historicky, a nechápu, proč bych měl něco měnit, něco co funguje, měnit na něco, co možná funguje někde jinde. Ono když se podíváme do USA, tak tam funguje také přímá volba i soudců a funguje tam nějak. A myslím si, že to je systém, který prostě v té Americe nikomu nevadí a funguje. Ale nevím, proč bych to zaváděl tady. Prostě tady ta volba starostů tak, jak je, to znamená v zastupitelstvech, funguje. Já jsem nečetl, ale ani za mnou nebyl nikdy nějaký volič, že by mu to vadilo. Já funguji také jako zastupitel města Chrudim, prostě znám ty poměry v komunální politice. Nikomu to nevadí, že starosta prostě není volen přímo.

To je prostě umělé téma, které jste vy přinesli do politiky, protože jiných témat moc nemáte. Myslím, že vás – nemyslím to nijak zle – v tom klubu také moc není, kteří děláte komunální politiku. Možná, kdybyste ji dělali, že by znalosti byly lepší a že byste tohle nenavrhovali.

Prostě je to něco, co možná někde funguje, ale ten systém, který je tady, funguje také. Já nevím, proč bych experimentoval s něčím, o čem nevíme, jestli by to fungovalo. Tady prostě systém funguje. Proč ho měnit? To je nesmysl. Známe zkušenosti ze Slovenska. Stává se tam to, že starosta je sám jediný ze zastupitelstva, který má nějaký svůj program, třeba z patnáctičlenného zastupitelstva čtrnáct neposlouchá, nezajímá ho, ten program je pro ně nepřijatelný, a co on dokáže? Nedokáže prostě vůbec nic.

A já prostě když volím zastupitele a oni pak toho starostu, tak chci, aby starosta, pokud je z mé strany, něco prosadil a ne že tam bude nějaká figurka, nějaký umělec například nebo prodavač sushi, který bude třeba první a jediný v tom zastupitelstvu, ale jinak za ním nebude nikdo stát a neprosadí vůbec nic. Já chci starostu, který něco

prosadí. A to prosadí jenom starosta, který má za sebou nějaké zastupitelstvo. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní tedy s přednostním právem pan předseda Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych zareagoval v klidu na některé ty výtky. Tady padla výtka, že to dneska funguje a že má dnešní volba vážnost. Takže já bych jenom připomněl čísla. Jestli volební účast v komunálních volbách pod 50 % má u občanů vážnost, tak si naopak myslím, že občané nemají zájem se za stávajícího systému zapojit více do veřejného dění. Jestli si vzpomínám na poslední krajské volby, tak ty měly účast 40 % a my navrhujeme přímou volbu, změnu ústavy, která umožňuje třeba i přímou volbu hejtmanů, ale hlavně je to o těch starostech.

Já bych tady znovu zopakoval to číslo, které jsem tady před chvílí říkal, že z průzkumu agentury STEM/MARK, který si mimochodem nechali vypracovávat i Starostové a nezávislí, vyplývá, že jenom zavedení přímé volby by zvýšilo účast občanů u voleb o 10 %. To znamená, nyní tady slyšíme od kritiků, že stávající volba má vážnost. Tak jestli volební účast pod 50 % je vážnost, to nevím, ale já bych řekl, že ta vážnost je, když je to alespoň přes polovinu, ten zájem těch občanů. To znamená, o to tady v podstatě jde.

Dále bych znovu připomněl poslední průzkum agentury STEM/MARK věnovaný přímé volbě starostů, a už jsem tady říkal, že 86,3 % občanů České republiky si přeje přímou volbu. To znamená, kdyby to byl ten ideální stav, který tady dneska je, tak třeba by si to přálo 40 %, 30 %, nebo v každém případě podpolovina, nebo možná mírná nadpolovina, a mohli bychom o tom diskutovat. Ale pakliže 86,3 % občanů si přeje přímou volbu starostů, tak bychom to přece měli občanům umožnit. Takže to jenom tady opakuji k těm výtkám. A to je přesně o tom, jestli my jsme ty elity, které rozhodují o občanech, nebo jestli jsme ti politici, kteří by aspoň v tomto malinkém řekl bych ústupku směrem k většímu zapojení občanů těm občanům dali šanci. A já myslím, že bychom tu šanci měli občanům rozhodně dát.

Tady padla otázka mého kolegy Karla Fiedlera, na kterou jsme se bohužel ovšem nedočkali odpovědi, protože ona není uspokojivá odpověď. Já odpovím za vás, ve které zemi zavedli přímou volbu starostů a následně ve které zemi tedy byli občané tak nespokojeni s touto volbou, že ji zrušili. My se tady odpovědi nedočkáme, protože drtivá většina zemí jednoznačně, která přímou volbu zavedla, tak ji má nadále. To znamená, není na to odpověď, že by více zemí, které ji zavedly, ji pak zrušily. Ne. Drtivá většina zemí, které ji zavedly, ji má nadále. To je odpověď, takže my se tady ani nedozvíme jinou odpověď, protože kritici ji nevědí, odpověď není možná.

A já bych to znovu řekl, já to tady mám připraveno, opět jsem to tady četl, přímá volba je zavedena v Evropě v těchto zemích: Německo, Polsko, Rakousko, a já si myslím, že by bylo dobré se přiblížit západnímu světu, v Rakousku dle spolkové

země, Slovensko, Itálie, Řecko, Kypr, Slovinsko, Rumunsko, Bulharsko, Ukrajina, Makedonie, Albánie, Maďarsko. V Anglii a Walesu o způsobu volby rozhodují občané nejdříve v místním referendu, zdali budou přímo, či nepřímo.

To znamená, tady ta otázka stojí jinak. Jestli tady Poslanecká sněmovna chce vyhovět přání 86 % občanů České republiky, zdali chceme zvýšit volební účast občanů aspoň přes polovinu, o 10 % navíc, a také zdali se chceme zapojit mezi všechny země v regionu, které jsou kolem nás, plus k zemím, které jsem tady například jmenoval. A tyto země, ani jedna z nich, co jsem říkal, nejenom že zavedly, ale nechystají se rušit.

Tady padl potom takový dotaz, že prý nejsou jasné pravomoci a jak to tedy bude. Všichni přece víme, i právníci vědí, že pravomoci jsou zcela jasné, že v těchto zemích to funguje léta a pravomoci jsou zcela jasně rozdělené a k problémům tam ve srovnání se stávajícím stavem – on každý, i ten zastupitelský systém, i ta přímá volba, všechno má své kritiky a zastánce. Ani jeden stav není ideální. To tady říkám na rovinu. Ale jde o to, že přímou volbu na té aspoň komunální úrovni vyhodnocují vlastně všechny tyto země, že je o něco pro ty občany lepší. Já neříkám, že... jo, ony jsou názory různé.

Takže mi dovolte jenom říci a znovu zdůraznit, že proto my jsme nepředkládali prováděcí zákon. To je přece záměr, jako je tomu u zákona o referendu, které je dáno v ústavě, a dodnes to tady není, ani po dvaceti letech, jako služební zákon, který konečně byl přijat a v ústavě to bylo a po létech jsme se tady na něčem dohodli, tedy my jsme hlasovali jako jediní proti, ale prošlo to Sněmovnou proti té verzi.

Takže já bych jenom znovu zdůraznil, že bychom vás chtěli požádat, abychom se shodli aspoň na propuštění k diskusi nad přímou volbou do druhého čtení.

Ta ústavní změna potom, ona nezavádí přímou volbu. K tomu je potřeba ten prováděcí zákon, a na tom jestli se shodneme do konce volebního období, to je otázka, ale aspoň je ten mantinel. Naopak mít ten prostor dokonce několik let, celá léta, to záleží už na vás na všech. Abychom se dohodli na tom, jaké parametry by měly být u případné přímé volby.

A to všichni přece víme, že to takto je, takže tím, že umožníme ty mantinely po vzoru okolních zemí, které jsem tady jmenoval, po vzoru všech zemí kolem České republiky, to ještě nezavádíme, naopak je tady obrovský prostor, a vidíme, že u zákona o referendu ten prostor je dokonce dvacet let tady, kdy se o tom diskutuje, a není to ještě zavedeno.

Takže já bych jenom teď v pár slovech řekl, jakým způsobem ten, řekl bych, příklad univerzálního modelu funguje. Starosta a zastupitelstvo mají rozdělené pravomoci. To znamená, že oni se nepřekrývají. To znamená, tam nedochází k tomu, že by se nějakým způsobem překrývali. Starosta je představitelem obce a nejvyšším výkonným orgánem obce, který vykonává správu obce. Ale to tady ten zákon neobsahuje. To reaguji na tu otázku prováděcího zákona, jaké by bylo rozdělení vlastně jejich pravomocí. Starosta svolává a vede zasedání obecního zastupitelstva a obecní rady. Podepisuje jimi přijatá usnesení. Nepodepsáním usnesení zastupitelstva

může pozastavit jeho výkon, pokud se domnívá, že odporuje zákonu nebo je pro obec zjevně nevýhodné. Starosta zastupuje obec navenek ve vztahu ke státním orgánům, fyzickým i právnickým osobám. Starosta obce rozhoduje ve všech záležitostech správy obce, pokud nejsou zákonem nebo statutem, schvaluje jej ve vyhrazené pravomoci zastupitelstvo, vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Starosta je rovněž statutárním orgánem v majetkoprávních vztazích obce a pracovněprávních vztazích zaměstnanců obce. Vzájemné postavení zastupitelstva a starosty není založeno, a to bych chtěl zdůraznit, právě to je ta důležitá pointa, na principu nadřízenosti a podřízenosti, ale jedná se o orgány korelativní.

Mandát starosty zaniká na základě zákonem stanovených taxativních důvodů, mimo jiné rovněž vyhlášením výsledku hlasování obyvatel obce o odvolání starosty. Tato skutečnost je projevem politické odpovědnosti starosty vůči obyvatelům obce. Na základě zákona o místním referendu může dojít k referendu obyvatel obce o odvolání starosty. Zejména by se mělo jednat o případy, pokud starosta hrubě či opakovaně zanedbává své úřední povinnosti, resp. porušuje právní předpisy, pokud nepřítomnost starosty či jeho nezpůsobilost k výkonu funkce trvá déle než šest měsíců atd.

Výhodou systému přímé volby starosty je, že moc v obci je rozdělená, starosta jako nezávislý orgán je protiváhou obecnímu zastupitelstvu. Funkce starosty je individuálním postem a stojí v tomto smyslu pod výraznější kontrolou občanů obce, kteří ho mohou v místním referendu odvolat. Další výhodou je jednodušší a pružnější správa obce. Další výhodou je, že přímá volba starosty znamená nejširší zapojení občanů do správy obce, a to je právě jeden z těch kladů.

A teď jaké jsou pravomoci zastupitelstva obce. A znovu říkám, že to je jenom model. To je model, který tady dávám jeden, konkrétně je to slovenský příklad, ale my se můžeme shodnout u prováděcího zákona, který nepředkládáme záměrně, aby došlo k široké politické shodě, a můžeme si na něj dát čas, znovu opakuji. Jakýkoli model, který je z funkčních zemí, třeba ze západu, takže mě tady nechytejte za slovo, já jenom vysvětluji tu otázku, jakým způsobem, protože tady bylo, že prý starosta, když nemá podporu zastupitelstva apod., tak to vysvětluji, jak to vlastně tady funguje.

Zastupitelstvo obce má na druhou stranu jiné pravomoci. Zastupitelstvo obce vykonává kontrolní činnost, např. kontrolu hospodaření, určuje zásady hospodaření a nakládání s majetkem obce a s majetkem státu, který má v užívání, schvaluje rozpočet a jeho změny, kontrolu čerpání rozpočtu, schvalování územního plánu obce, schvalování závěrečného účtu atd. Zastupitelstvo by také mělo mít možnosti iniciovat hlasování o odvolání starosty z funkce. Ovšem samotné odvolání starosty by se provádělo na základě hlasování občanů v místním referendu.

Vzájemné postavení zastupitelstva a starosty není tedy založeno na principu nadřízenosti a podřízenosti. Zastupitelstvo proto nemůže starostovi ukládat úkoly. Zastupitelstvu je zákonem svěřena rozhodovací pravomoc ve věcech, které jsou zákonem konkretizovány. Ve statutu si zastupitelstvo může vyhradit rozhodování i o jiných věcech. Nemůže si však vyhradit rozhodování ve věcech, které jsou zákonem vyhrazeny starostovi obce.

Co se týče volby starosty – a už je to jenom na pár minut. Starostu obce volí obyvatelé obce, kteří mají na jejím území trvalý pobyt, na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva tajným hlasováním, a asi u nás by to bylo na čtyřleté funkční období. Starostou může být zvolen volič, u něhož nenastaly překážky ve výkonu volebního práva, což znamená výkon trestu odnětí svobody, resp. zbavení či omezení způsobilosti k právním úkonům apod., a který dovršil nejpozději v den voleb – a to je ten model v zahraničí – 25 let věku. 25 let věku. To je ale k diskusi samozřejmě. To je všechno k diskusi.

Každá obec tvoří pro volby jednomandátový volební obvod. Kandidátní listiny pro volbu starostů mohou podávat politické strany, z nichž každá může uvést na kandidátní listině pouze jednoho kandidáta. Politické strany mohou rovněž podat kandidátní listiny se společným kandidátem. Kandidovat na funkci starosty mohou rovněž nezávislí kandidáti, součástí kandidátní listiny je v tomto případě petice podepsaná stanoveným počtem voličů podporující kandidaturu na funkci starosty. Kandidát na funkci starosty musí mít v obci trvalý pobyt. V té obci, ve které kandiduje. Starostou je zvolen kandidát, který získal nejvyšší počet hlasů. Při rovnosti hlasů se konají nové volby, neboli chcete-li druhé kolo.

To znamená, vlastně ty modely jsou úplně dány. Znovu říkám, vyjmenoval jsem tady snad půlku zemí Evropské unie, půlku zemí Evropy, kde to funguje. Znova zdůrazňuji, je to ve všech zemích kolem České republiky, ať je to na západ, na východ, na sever či na jih. Tímto jsem chtěl odpovědět na ty argumenty. Je to dávno vyřízené v jiných zemích, dávno to funguje, problémy s tím nejsou a v podstatě žádná země, která to zavedla, to nikdy nezrušila. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní mám několik faktických poznámek. První je přihlášena paní poslankyně Němcová, poté pan poslanec Adam, pan poslanec Jakubčík a dále. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Jenom dvě poznámky k řečenému. Za prvé pokud jde o průzkum veřejného mínění, na základě něhož by mohlo dojít k zvýšení volební účasti o 10 %, tak já bych chtěla panu exsenátoru Okamurovi připomenout, že přímá volba do Senátu existuje a žádné dramatické volební účasti jsme se během ní nikdy nedočkali. Je tristní, v druhém kole někdy až kolem deseti, maximálně, procent. Tak to za prvé.

Za druhé, pokud jde o to, zda bude přímo zvolený starosta pod větší kontrolou. Tedy já už si neumím představit na malých a středních obcích nebo na menších městech, jak byste si to ještě představoval. Tam totiž žádná anonymita pro komunálního politika dnes neexistuje. Lidé jsou pod setrvalou každodenní kontrolou, skoro si říkám, že na malých obcích a městech je to už dnes sebeobětování, když lidé do této role nastoupí, protože každý den pod touto kontrolou jsou. Přímá volba starosty nenapomůže tomu, aby míra anonymity, která je zcela normálně ve velkých sídlech, velkých městech, aby kontrola takto zvoleného přímého starosty byla větší. Od toho skutečně ve velkých sídlech slouží daleko lépe zastupitelstvo, které je

složeno i z opozičních, i z koaličních stran, kde každý pohyb každé koruny a každého personálního rozhodnutí je kontrolován. V tomto ohledu si myslím, že pan kolega Okamura nemá žádný přehled o tom, jak obce fungují, s největší pravděpodobností proto, že nikdy v komunální sfěře nepracoval, nefungoval, na rozdíl od mnohých z nás

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Nyní tedy pan poslanec Adam se svou faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Jakubčík. Máte slovo.

Poslanec Petr Adam: Mám pouze řečnickou otázku nepřítomnému panu předsedovi Kalouskovi prostřednictvím přítomného pana předsedajícího. Byl byste proti přímé volbě prezidenta, i kdyby vyhrál váš kandidát? Funguje demokracie, pouze pokud vyhraje váš kandidát, a pokud nevyhraje, tak je demokracie špatná? Nebo jak si to mám vysvětlit?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Jakubčík, po něm pan poslanec Chvojka.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo, pane předsedající, kolegyně, kolegové, já mám rád čísla. Pan předseda Okamura nás tady zahrnul čísly, jak všichni občané chtějí přímou volbu, jak by se na ni těšili, ale já si myslím, že situace je trošku odlišná. V roce 2013 v naší republice bylo 8,5 milionu voličů. Přesně 8 424 227. Voleb se zúčastnilo, čili volilo, necelých 5 milionů lidí, 4 969 984 lidí volilo. Stranu, která prosazovala přímou volbu, volilo 342 339 lidí, což je 6,88 %. Nejsem přesvědčen o tom, že z 8,5 milionu lidí 342 339 je nějaké závratné číslo a že nás to opravňuje k tomu, abychom přistoupili k tomuto v České republice, v české zastupitelské demokracii k naprosto bezprecedentnímu kroku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní s faktickou pan poslanec Chvojka, připraví se pan poslanec Okamura a poté pan poslanec Lank.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, už opravdu jenom pár krátkých poznámek, pak už reagovat nebudu. My se, prostřednictvím pana předsedajícího, s panem Okamurou neshodneme, to se nedá nic dělat.

Tři poznámky. Co se týče odvolávání starosty občany obce nebo města, já si nedokážu představit, nebo nedělo by se nic jiného, než že by si opozice se starostou, či někdo, kdo toho starostu nemá rád, nedělo by se nic jiného, než že by byla různá referenda, různé mítinky, různé sešlosti na téma odvolání starosty. A proč? No protože to je docela dobrý prostor pro to, jak se zviditelnit. Žádný jiný důvod nemusí být. Starosta může být naprosto skvělý, ale když máme tuto možnost si někoho zkusit odvolat, tak proč bychom si to nezkusili, protože to je prostě docela dobrý nástroj

k tomu, jak se zviditelnit. To je nesmysl. Opravdu by mě to vyděsilo, kdyby se tohle konalo.

Co se týče teze, že zastupitelstvo má být protiváhou starosty, tak to je také nesmysl. Zastupitelstvo nemá být žádná protiváha, má to být orgán, ve kterém má mít starosta většinu pro to, aby mohl prosazovat svůj program, za který byl zvolen, resp. strana, za kterou byl zvolen, a ne že je tam nějaká protiváha nebo konkurence. To je prostě blbost, s prominutím, největšího kalibru.

Už to říkala paní kolegyně Němcová, opravdu přímá nebo kvazipřímá volba nezapříčiňuje nějakou vysokou volební účast. Díval jsem se na ctěného kolegu Okamuru, když kandidoval na Zlínsku v roce 2012, a ten svůj mandát získal při účasti 26 %. A je to přímá volba a nezapříčinila, že by pan tehdejší senátor, když vyhrál, měl nějaký větší mandát nebo byla nějaká větší volební účast. Prostě je to nesmysl, větší volební účast by nebyla, obecní zřízení, tak jak ho máme koncipováno, funguje a není důvod toto měnit jenom na základě nějakých populistických gest. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Než budeme pokračovat, přečtu jednu omluvu. Z pracovních důvodů se od 18 hodin do konce jednacího dne omlouvá paní poslankyně Zelienková.

Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Okamura a po něm pan poslanec Lank.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, tak já bych tady zareagoval. Tady se mluvilo o té kontrole starostů. Ale tady přece jasně mluvíme o něčem trošku jiném. Já bych jenom připomněl, že tady paní kolegyně hovořila o tom, že nemám zkušenosti s komunální politikou. Tak pravda, těch 78 obcí a měst, které jsem měl v senátním obvodě, když mi starostové říkali, že právě jsou nespokojeni s tím, a vyplývá to i z veřejných průzkumů, které jsem tady četl, nebo z veřejných tady zdrojů, že právě jsou často vazaly toho zastupitelstva, musí třeba dávat zastupitelům třeba různé práce, které obec dělá, aby je třeba nesesadili, a právě ti silní starostové, ti populární, ti vesměs by uvítali tu přímou volbu.

Jinak vy jste říkala, co ve velkém městě? Tak teď jsme byli zrovna shodou okolností v kontaktu se starostou Kolína nad Rýnem, západoněmeckého Kolína nad Rýnem. A ptali jsme se ho, zdali je přímo volen. Ano, je. Takže teď nevím, jestli tedy – já teďka přesně ten argument jsem úplně nepochopil, protože naopak i ta největší města i ve světě, často světoznámá města, mají přímo volené starosty. A sama víte i další příklady. Podívejte se do Spojených států a tak dále. Já teď – a jsou to často mnohem větší města, světová města skutečně, která jsou v západním světě.

Volební účast do Senátu, tak to už jsem vůbec nepochopil, protože přeci důvodem nízké účasti do Senátu je, že Senát nechtějí občané. Přeci to je úplně něco jiného. Proto – ano, máte pravdu, když si srovnáte volební účast do komunálních voleb a do senátních, tak je jiná, ale to přeci není výrazem toho, že přímá volba do starostů nepřinese vyšší účast, není argumentem, že v Senátu je nízká. Já jsem to vůbec

nepochopil, vždyť volba do Senátu je na celostátní úrovni, celostátního zákonodárce, a tak to to občané vnímají, oni nejsou hloupí. A Senát považuje většina lidí za zbytečný, proto je tam přeci ta účast nízká. A je potřeba si říct, že to je ten důvod.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane předsedo, váš čas na faktickou poznámku vypršel.

Poslanec Tomio Okamura: Pardon, jo, tak já se přihlašuji ještě znova na faktickou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další s faktickou je pan poslanec Lank, připraví se pan poslanec Novotný.

Poslanec Martin Lank: Vážené kolegyně, vážení kolegové, krásný podvečer v tuto chvíli. On pan předseda Okamura mi trochu vzal to, co já jsem tady chtěl říct. Já jsem taktéž chtěl zareagovat na některé z předřečníků a opravdu i já si myslím, že srovnávat senátní volby s volbami komunálními není úplně fér, protože opravdu víme, že senátní volby zkrátka netáhnou, kdežto ten komunál ty lidi skutečně zajímá. A co se týče přímé volby v komunálních volbách, tak čím menší obec nebo město, tak ono to tam už v podstatě svým způsobem funguje. Nedělejme si žádné velké iluze, že lidé na vesnicích volí prioritně strany. Oni především volí lidi, které znají. A často jim je úplně jedno, za jakou stranu jsou, zkrátka se třeba osvědčili, a ať už jsou nestraníci, nebo posléze do nějaké strany vstoupí, stejně je ti lidé nakonec zvolí. Je to zkrátka o tom, že toho svého souseda nebo toho člověka znají a vědí, co pro ně kdy udělal, případně udělat může. Já nevidím důvod, proč jim to neumožnit i formálně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Novotný a po něm pan předseda Stanjura. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Tak, kolegyně a kolegové, já tu debatu nechci příliš extendovat, jenom jsem chtěl tady přečíst seznam oněch necivilizovaných evropských zemí, kde ta přímá volba není, kde je nepřímá volba. Jsou to Belgie, Finsko, Nizozemsko, Francie, Dánsko, Irsko, Lucembursko, Švédsko, Španělsko, Malta, Chorvatsko, Estonsko, Litva a Lotyšsko. Pak jsou i země, kde je mix, kde jsou oba ty systémy v některých částech. A já si třeba vzpomínám na rozdíly mezi jihoněmeckým a severoněmeckým systémem, kdy v partnerském městě města, v kterém jsem stál v čele před pár lety, v Bavorsku byl starosta volen tak, že když byl zvolen poprvé, tak byl zvolen, řekněme, na čtyři roky, když se mu podařilo ten mandát obhájit, tak už byl zvolen na šest let a tuším, že v třetí volbě dokonce na osm let. Bylo to zajímavé, ale samozřejmě to bylo zkombinováno s tím, že ten starosta měl úplně jiné pravomoci

a úplně jiný vztah k radě obce, nějakému případnému zastupitelstvu a podobně v tom jihoněmeckém systému.

Já tím chci jenom naznačit, že ta debata, aniž by se propojili obě ty roviny, to jest rovina debaty o přímé volbě a o celém nastavení toho modelu, nemá vůbec žádný smysl. Jsem přesvědčený, že v tuto chvíli nejsou důvody to téma otevírat, a opravdu si myslím, že náš systém v zásadě funguje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Laudát. Mám vás poznamenaného v pořadí, pane Okamuro.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak nejprve se omlouvám svým třem kolegům, všechno to jsou zkušení komunální politici na rozdíl od mnoha předkladatelů tohoto zákona. Něco už řekl Martin Novotný. Myslím, že se shodujeme nejenom my, ale občané, že jestli něco funguje a má většinovou podporu a důvěru občanů, tak to jsou obce. A tady je návrh, jak ten systém rozvrátit. Ano, ono by to mohlo fungovat, ale pak by de facto ten přímo volený starosta či primátor podle mého názoru musel mít kompetence rady. A kdo zná kompetence rady, tak si položte otázku, jestli chceme tolik moci koncentrovat do jedněch rukou? A já říkám že ne. To je velmi nebezpečné. Ano, může to dobře fungovat, když bude starosta či primátor nebo starostka či primátorka na svém místě, ale taky to může mít velmi neblahé důsledky. Rada má velké personální pravomoci, velké pravomoci v nakládání s majetkem, v rámci rozpočtových opatření – a takhle bych jmenoval. Každý z vás, kdo seděl někdy v zastupitelstvu či v radě – já jsem byl 17 let členem zastupitelstva a osm let jsem měl možnost být primátorem a je to skvělá práce, ale nechtěl bych mít v jedněch rukou, v těch svých, kompetence rady.

Jestli se o něčem máme bavit, tak se bavme o volebním systému. Opravdu si myslíte, že ty plachty jsou něco, co občané vítají? Mateme voliče a říkáme, že v komunálních volbách mají dávat preferenční hlasy. Jsou to jediné volby, v kterých občan nemůže uplatnit preferenční hlas. Nic takového v komunálních volbách není. Tak se zkusme bavit, než napíšeme zákon, zda bude nějaká vůle změnit tento zákon, aby skutečně občan měl preferenční hlasy i v komunálních volbách. To bohužel nejde.

Tento návrh nemá naši podporu a nemůže mít naši podporu. A kdo chce koncentrovat moc do jedněch rukou, tak by ho měl nazývat pravým jménem a neříkat, že to je ve prospěch občanů. Tak to prostě není. (Potlesk z pravé strany sálu).

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, po něm pan předseda Okamura. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já bych tady chtěl zareagovat na velice zajímavý dotaz pana kolegy Adama. K tomu, jestli by Kalousek – on tady není,

tak zareaguji já – prostě protestoval nebo se omlouval za přímou volbu prezidenta, pokud by byl prezidentem pan Karel Schwarzenberg. Já si myslím, že nikoliv, protože, víte slabost každého systému a nebo chybu v legislativě poznáte, když se na ten post dostane člověk, který ten zákon využívá na hraně, nebo dokonce za hranou, nebo ho i zneužívá. To znamená, že pokud by tam byl pan Schwarzenberg, tak si jsem stoprocentně jistý, že by ty lapsy, které dělá současný prezident, nedělal, tudíž by se to možná projevilo, ta slabost toho návrhu, až v příštích generacích, až by i došlo k tomu, že by se tam dostal někdo podobný. A to máte u každého zákona. Ono přece jenom je vždycky - od těchto lidí bychom měli požadovat a očekávat - i ta společnost, že jedna věc je zákon a druhá je jakési zvykové právo, jakýsi cit pro interpretaci toho zákona a pro jeho naplňování. Když vezmete do důsledku jakýkoli zákon a půjdete opravdu ho intenzivně využívat bez ohledu na zvykové právo, tak tuhle zemi postavíte na hlavu. Je to přesně u řady věcí, je to u jmenování vlády – zase, buď se řídíte nějakým slušným chováním, anebo necháte vládu bez mandátu několik měsíců zbytečně a vítěze, legitimního vítěze voleb, necháte prostě jako čekat a vlastně se to dostane až za hranu slušnosti. Totéž s jmenováním, já nevím, nějakých činitelů do bankovní rady nebo kamkoliv. Takže vždycky potom, když někdo porušuje i zvykové právo v kombinaci a je necitlivý vůči stávající legislativě, tak se odhalí slabiny toho systému.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan předseda Okamura, poté pan poslanec Svoboda a pan poslanec Kořenek. Máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, tak já jenom rychle. Tady byly argumenty o té zkušenosti z komunální politiky. Jenom bych připomenul, že návrh na přímou volbu prosazuje i hnutí Starostové a nezávislí, kteří mají několik set starostů a různých zastupitelů. Takže ono to asi nebude tak, že je to o té nezkušenosti, je to přesně naopak.

Další věc bych chtěl říct k těm 6,88 % ve volbách. To je další argument, který, já nevím, já si myslím, že není úplně optimální, protože víte, že ve volbách záleží taky na penězích, kolik máte peněz, kolik dokážete zaplatit mediálního prostoru atd. Takže to přece není argument proti přímé volbě. To bychom tady mohli říct, že vloni byl jediný Úsvit, kdo navrhl zákon o lichvě. Jako první jsme navrhli zákon ohledně exekutorů, teritorialitu, což bylo obojí zamítnuto. A mohli bychom říct, že lichva není důležitá, že s exekutory je všechno v pořádku, protože to navrhl Úsvit, který měl 6,88. To přece není žádná pravda.

Co se týče, já jsem jenom řekl, tady jeden z kolegů říkal, že jsem jmenoval seznam necivilizovaných zemí. Tak to není. Já jsem přeci neříkal civilizovanýnecivilizovaný. Já jsem jenom říkal, ve kterých zemích to je, a těch je opravdu velké množství.

A znovu říkám: Pojďme to prosím diskutovat! Přeci není vůbec problém propustit to do druhého čtení. Dát si čas na diskusi na výborech. Jestli potom zváží Sněmovna,

že přeci jenom to není optimální, po té diskusi skrz politické spektrum, kterou bychom chtěli tímto umožnit. Je to model, který funguje, jak jsem říkal, v obrovském množství zemí, ve všech kolem nás. Takže špatný určitě není. A poté, když se třeba ve třetím čtení rozhodnete většinově, že je to jinak, tak to už bylo třeba u zákona o lichvě.

A poslední věc, co jsem chtěl říct, tak je s tou radou. Ale přeci nic nebrání omezit – tedy dobře, my to nenavrhujeme, ale kdyby to bylo (nesrozumitelné) Sněmovnou, tak i za to budeme rádi. Třeba aby přímá volba starostů byla jenom do určitého počtu obyvatel obce. Tím pádem nemusíme řešit radu, protože malé obce ani radu nemají. To znamená, ty varianty jsou různé. Proto vás prosím jenom o tu podporu, abychom to mohli diskutovat. Protože myslím, že to je dobrý návrh. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Mám zde další omluvenku. Od 18 hodin z pracovních důvodů se dnes omlouvá pan poslanec Pavel Šrámek.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Svoboda a po něm pan poslanec Kořenek. Máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Já jsem měl možnost mluvit s primátorem Bratislavy, který je přímo volen. A problémy, které z toho má, jsou obrovské. I když má přidělenu daleko významnější pravomoc, než jakou mají zastupitelé v naší zemi.

Myslím si, že nahromadění moci v jedněch rukou je hrozně nebezpečné. Mám s tím zkušenosti z lékařské komory, kde se volí přímo. V okamžiku, kdy ten člověk, který je postaven do čela komory, nedodržuje principy svého zvolení, tak se stane skutečně škůdcem.

Já bych, pane Okamuro prostřednictvím pana předsedajícího, já bych vám velmi přál, abyste byl přímo zvolen za primátora hlavního města Prahy, a pak bych se šel na vás podívat, protože byste byl, s prominutím, šašek!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Kořenek a připraví se pan poslanec Vácha.

Poslanec Petr Kořenek: Dovolil bych si jenom pár konkrétních příkladů. Padlo tady, jak to funguje, a bylo vzpomenuto i Slovensko. Já sleduji dlouhodobě slovenskou politickou scénu i na té komunální politice, protože mám velmi úzké vazby. Co se týká zvýšení zájmu občanů o komunální politiku, tak poslední procento účasti ve Slovenské republice bylo 48,34 %, účasti ve volbách v komunální politice. Co se týká vyšších územněsprávních celků v roce 2013, tak to bylo 20 %. Župani byli voleni ve druhém kole, tam účast byla 11, 17, 22, tuším nejvíc měl Banskobystrický kraj. Jak to tam dopadlo, asi víme.

Co se týká pravomoci, znám obce a města, které byly našimi partnerskými a kde většinu své energie musel starosta, případně primátor věnovat tomu, že bojoval se svými poslanci v rámci zastupitelstva a tu energii, kterou mohl věnovat rozvoji města, bohužel proplýtval tady. Takže bych velmi opatrně s těmi příklady ze zahraničí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Vácha a po něm je přihlášen pan poslanec Fiedler. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuju, pane předsedající. Dámy a pánové, chtěl bych uvést na pravou míru informaci, kterou zmínil pan poslanec Okamura. Ano, někteří poslanci klubu TOP 09 a hnutí Starostové a nezávislí podali návrh na přímou volbu starostů. Ale protože jsou napojeni na starosty, tak si to s těmi starosty, pane předsedo Okamuro, prostřednictvím pana předsedajícího, vydiskutovali. A součástí tohoto návrhu je právě to, co jste zmiňoval, že by se mohlo diskutovat, součástí toho návrhu je to, že starostové by se volili pouze v obcích do 2000 obyvatel, pouze v obcích, kde není rada. To znamená, tam, kde je jenom ten starosta, možná s nějakou uklízečkou, ale není tam rada, není tam zastupitelstvo. To znamená jenom malé obce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zatím poslední faktickou poznámku má přihlášenu pan poslanec Fiedler. Máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Omlouvám se, že budu – malinko, ale jenom malinko odbočím od této věci – ale budu reagovat věcně na čísla, která tady zazněla, a budu naopak velmi krátký. Zaznělo tady několik údajů o nízké volební účasti, pokud se změnil ten systém, že ani tohle nezvedlo volební účast, že ta byla nízká. Uvádějí se čísla 14 %, 16 %, 28 %. Já, kolegové poslanci, doufám, že čísla, která jste uváděli o volebních účastech, si budete pamatovat. A až budeme zase někdy debatovat kvorum k referendu, tak je tady taky zopakujete. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Zatím tady nevidím nikoho s faktickou poznámkou. Pan poslanec Vácha. Máte prostor.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Já to musím říct, já se musím opravit. V tom návrhu nejsou 2 tisíce, ale 1 500 obyvatel v obci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní přistoupíme k řádné rozpravě, do které je první přihlášen pan poslanec Bendl, připraví se pan poslanec Adamec. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, ono už bylo mnohé řečeno, ale já musím reagovat na některé věci, které zde ještě nepadly. Mně vadí ten hrubý populismus, na základě kterého je takovýto návrh zvedán. Jde se jenom po povrchu. Přečetl jsem si, že občané si myslí, že by bylo lépe, kdybychom volili starosty přímo. Bez toho, aniž bych o tom cokoliv věděl. Bez toho, aniž bych sám věděl něco o kompetencích, a jak takové zastupitelstvo funguje, velké množství kompetencí, které tam je, tak to navrhnu, protože to nám přeci přinese nějaké body. My za to vlastně žádnou odpovědnost neneseme. My to jenom říkáme těm, kteří si myslí, aniž by, a není to jejich povinnost, znali vnitřek toho systému. Aniž by znali fungování veřejné správy. Aniž by věděli všechny detaily, tak ale na tom zřejmě panu poslanci Okamurovi vůbec nezáleží. Podstatné je, že jsem si přečetl něco na internetu a to by mohlo hodit nějaký ten bodík. Je to nezodpovědný populismus. Absolutně nezodpovědný populismus, o kterém nic pan Okamura a spol. nevědí.

Já přiznávám, že jsem v konfliktu zájmů, protože jsem v tuto chvíli zastupitelem malé obce a byl jsem starostou města a byl jsem hejtmanem. Tento návrh ve své podstatě, pokud bychom šli opravdu do detailů a začali se bavit zcela vážně o tom, které kompetence by měl mít přímo volený starosta, jestli by to měl být rozpočet, jestli to má být jeden člověk, který rozhoduje o milionech korun, o tom, kam budou investovány. A kdo mu ho bude schvalovat? Na Slovensku to mají tak, že ho tedy navrhuje starosta, pokud vím, ale schvaluje to zastupitelstvo. Já tam mezi ty lidi jezdím, mám tam řadu přátel mezi starosty už dlouhá léta a vím, jaký to byl pro ně absolutní souboj a jak často jsou kolapsy. Jak je ten systém velmi nestabilní, kdy se často dostávala do zastupitelstev taková většina, která s tím starostou bojovala, a vlastně to rozházelo všechny sousedské a mezilidské vztahy uvnitř dané obce. To je panu Okamurovi zřejmě – prostřednictvím předsedajícího – úplně jedno.

Myslím, že ten systém, který tady je – jasně, najdeme na něm chyby, protože je to hodně o lidech, jestli jsou schopni spolupracovat, anebo nejsou schopni spolupracovat. Jestli mají dobrou vůli, anebo ne. Ten systém, který máme, je tradičně zastupitelská demokracie. Tradiční pro Českou republiku nebo bývalé Československo. Myslím si, že měnit ho znamená změnit celý systém veřejné správy.

Že se to vůbec nedá porovnat nebo míchat s volbou prezidenta. Argumentovat množstvím lidí, kteří přišli k volbám... No, ke komunálním volbám chodí největší počet lidí. Největší počet lidí. K těm senátním, to už tady bylo řečeno, nejmenší počet lidí. Ještě možná ty eurovolby, to je to samé, to voliče opravdu velmi táhne.

Myslím, že obce trápí úplně něco jiného. A znovu říkám, mně extrémně vadí ten populismus, se kterým je to tady vytahováno, protože nejde o věc. Jde o to vypadat, že já přece tady zastupuji ten národ a já jsem ten, který posbírá nějaké to procento. Je to hloupý. Je to moc hloupý. A diskutovat se o tom samozřejmě dá. Vždyť k tomu může pan poslanec Okamura připravit nějakou přednášku a svolat k tomu seminář. Já se ho rád zúčastním, pokud mě pozve, pokud ho bude mít dobře připravený a bude mít nastudované ty systémy a případně pozvané i zástupce těch zemí, kde to funguje, abychom viděli všechny ty detaily a rozdíly, a dá si s tím tu práci... No tak proč ne? Ale tenhle návrh je tady populisticky jenom proto, aby se o něm psalo v novinách,

aby všichni ti, kteří neznají ten systém, ty jemné nuance fungování veřejné správy, aby jim to bylo nabídnuto jenom jako kost, po které mají skočit. Ale člověk, který už sedí tady, by měl být natolik zodpovědný a měl by si natolik vážit České republiky, aby věděl, že kdyby něco takového vzniklo, tak se musí změnit celý systém fungování státní správy. A to v situaci, kdy obce potřebují zcela něco jiného, je naprosto nezodpovědné.

Já vás moc prosím, abyste to stáhli. A v případě, že to nestáhnete, připojuji se k návrhu na zamítnutí, protože tímhle je úplně zbytečné se zaobírat. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Mám zde jednu faktickou poznámku – pan poslanec Černoch. Po něm pan poslanec Okamura. Máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Já bych vaším prostřednictvím, pane předsedající, na pana kolegu Bendla. Každý má nějaký program. A Úsvit přímé demokracie má program, který je zaměřený na přímou demokracii. A zdali je to správně, nebo není správně, tak je na tom, aby to právě projednala tato Sněmovna, aby se to dostalo do výborů, kde se to odborně zpracovává, kde se k tomu každý může vyjádřit. A tyto řeči si myslím, že jsou absolutně nemístné a zbytečné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku pan předseda Okamura a po něm je pan poslanec Adam. Adamec, pardon. Máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, opět krátce. Přece populismus nemůže být to, když plníme program, který jsme slíbili. To je ten argument. Jestli tedy potom jsou populistické země jako Německo, Švýcarsko, Rakousko... To přece opravdu ta debata sklouzává k té nevěcné rovině. Tak prosím, argumentujme věcně. Přímou volbu mají nejvyspělejší země světa i samozřejmě Spojené státy, když jdu mimo Evropu. Takže prosím vás, opravdu argumentujme nějakým způsobem věcně. Já se o to snažím celou dobu.

Mimochodem, mám tu Parlamentní institut – Přímá volba starostů. A nedávali jsme žádné politické zadání. A není to návrh jenom Okamury, nějaké hodnocení, ale Parlamentní institut nám tady sám píše, že jako typický argument pro přímou volbu starostů je skutečnost, že mohou oživit politickou participaci občanů na místní úrovni, protože přímá volba představuje přímou vazbu mezi voliči a samosprávou. Dále tady Parlamentní institut píše, že výhodou přímé volby starostů je jednoznačné oddělení výkonu státní správy a samosprávy na úrovni obcí, pokud je starosta samostatně odpovědný za výkon státní správy. Takže Parlamentní institut, pan Mgr. Štěpán Pecháček, pan Ing. Mgr. Martin Kuta, já je ani osobně neznám. Ale my jsme si to nechali zpracovat právě proto, že jsme si byli vědomi určité kritiky našich minulých návrhů – máme tady návrh i odsouhlasený i zpracovaný i okomentovaný.

To znamená, znovu říkám, chtěl jsem vás požádat o to, abychom to propustili do druhého čtení, tam udělali tu diskusi skrz naskrz, může trvat jakkoli dlouho. A já

slibuji, že ani nebudu říkat po dvou měsících, proč to tady ještě není. Pojďme to opravdu prodiskutovat ze všech stran. A když to většině Sněmovny připadne jako dobrý model a budeme se chtít přiblížit Rakousku, Německu, Švýcarsku, Velké Británii a dalším těmto světově vyspělým zemím, tak pojďme do toho a pojďme si to udělat třeba aspoň na obce, třeba byť to bude do 1 500 až 2 000 obyvatel, ale myslím, že to bude dobrý krok. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane předsedo. A nyní tedy pan poslanec Adamec a připraví se po něm pan poslanec Beznoska.

Poslanec Ivan Adamec: Takže já děkuji, pane předsedající. Jsem rád, že jste mi konečně na druhý pokus přišel na jméno dnes večer, ale já už jsem na to zvyklý, takže –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já jsem se vám omluvil, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Ale já vím, já to taky neberu osobně. (Ozývá se smích zprava.)

Já možná bych tady úvodem řekl pár vět. Víte, já to tady poslouchám a nevím, jestli se mám rozčilovat, nebo jestli mně má být smutno, nebo jestli vůbec má cenu tady vykládat někomu, kdo se samosprávou nepřišel prakticky nikdy do styku, něco, co prostě je v nějakém stavu, v nějaké realitě. A fascinuje mě, jak se tady míchají jablka a hrušky, protože míchat anglosaský systém práva s evropským systémem práva je minimálně pro mě podivné. A nakonec když tady mluvíme o přímých volbách v jiných zemích, tak je potřeba říci, že je to právě o tom volebním systému. A že i ty země, které postupně přešly jako Polsko nebo Slovensko na přímou volbu, tak i ten systém předtím byl trošku jiný než v českých zemích. My tady máme prostě jinou tradici. Máme zastupitelskou demokracii, máme tady hodně malé obce. A de facto nejvíc pravomocí má zastupitelstvo obce. Já myslím, že je to takhle správně, jsme na to zvyklí, děláme to.

Jen tak mimochodem, říkám to proto, že jsem byl pětkrát zvolen starostou okresního města o velikosti 31–32 tis. obyvatel a všechny ty volby jsem vyhrál i osobně. Ale problém skutečně tady v těch volbách – a to je potřeba si říci, jestli tady není potřeba se o tom chvilku bavit, že vlastně lidé nevědí, že nevolí přímo tu osobu, že de facto ty preferenční hlasy nejsou preferenční hlasy pro konkrétní lidi, ale pro ty kandidátky. To si myslím, že tady je trošku malý problém. Ale to by mě tak nevadilo.

Mně vadí jiná věc v současné době. Víte, ona vyhraje skupina – politická strana, hnutí, nezávislí – a místo toho, aby ti, co jsou druzí, třetí, poslední dali možnost vítězům, aby se pokusili sestavit tu obecní vládu, tak čím dál tím častěji se to děje právě naopak, že všichni slabí se spojí proti těm silným. Ty poslední volby byly toho důkazem. A můžu říct, že já jako pětkrát zvolený starosta jsem prakticky skoro vždycky netrpěl těmi volbami, znáte to, kdo projde volbami, je to svým způsobem

očistec, ale více jsem trpěl tím povolebním vyjednáváním, kde bylo velmi důležité se prostě nějakým způsobem shodnout na tom, jak postavit tu vítěznou koalici. A ta ignorace v současné době... Ona byla trošku vždycky, abych byl úplně upřímný... Ta ignorace toho vítěze mě irituje. To je potřeba tady říci.

Ale na druhé straně k přímé volbě. Já si myslím, že je tady potřeba si také říci, co od toho starosty pak chceme. Tady se argumentovalo třeba Británií. Já vím, že v Británii pan starosta má víceméně ten zlatý řetěz na těch akcích, ale víceméně je to osoba, která zastupuje obec na takových těch společenských aktivitách a jeho výkonné pravomoci nejsou prakticky žádné.

Jen tak mimochodem, když se mluví o pravomocech starostů, tak já bych chtěl říct jednu věc. Starosta má dvě pravomoci. První je zastupovat obec navenek, což je velmi diskutabilní pojem, každý si ho může vykládat trošku jinak, a pak nosit městské insignie. Žádné jiné pravomoci ten starosta nemá. On je totiž jedním z členů zastupitelstva obce nebo města. To je potřeba tady říct, že takto to je. A říkat, že starostu ovlivňují nějaké lobbistické skupiny zastupitelů, že mu vyhrožují, že ho odvolají na příštím zasedání zastupitelstva, tak to prosím vás není součástí reality. Většinou je to tak, že opozice, pokud je ostrá, se snaží starostu poslat zase někam jinam a používá k tomu různé praktiky. Ale je to opozice, má na to víceméně právo. A zastupitelstvo, podle mě ta koalice, ta by měla mít programové prohlášení a plnit ten program. Takže říkat, že starosta, když bude přímo volen, bude mít větší pravomoci prosadit svůj volební program, je naprosto lživá informace, protože ten starosta bez zastupitelstva neprosadí vůbec nic. Pokud jeho volebním programem není jenom chodit s tou zlatou šlajfkou na těch slavnostních aktivitách. To jsem chtěl říct. (Ozývá se smích zprava.) No, je potřeba si to říct takhle úplně naplno a nalít si čistého vína. Proto já to vnímám tak, že vlastně měnit ústavu, aniž bych věděl, co z toho vznikne, to mi připadá opravdu jako velmi nestandardní postup. A byl bych na to velmi opatrný.

Já možná bych ještě zabrousil, co se děje v těch civilizovaných západoevropských zemích, kde jsou ty přímé volby. Víte, ono to mělo taky svůj vývoj. A je potřeba říct, když tady bylo třeba zmiňováno Německo. Ono je to v těch spolkových zemích v každé trošku nějak jinak. Ale já třeba, co jsem jezdil do zemí, jako je Hesensko, do Franků jsem jezdil, tak tam je to tak, že na starostu může kandidovat kdokoliv, kdo je dokonce občanem Spolkové republiky Německo.

Tam to vůbec není vázáno na trvalý pobyt. Prostě to tak je a starostové skutečně mají přímou volbu. Přiznám se, jaké mají kompetence, pravomoci vůči zastupitelstvu, to zase tak do detailu nevím. Ale rozhodně to není tak, že se starosta staví proti zastupitelstvu, protože to nemá žádnou logiku. Zastupitelstvo není oponentem starosty a starosta není oponentem zastupitelstva ani v přímé volbě.

Co se týká zmiňovaného Slovenska, tak se Slovenskem naše město má letité vztahy, které přesahují i přes rok 1989, a musím říci, že když tam zavedli přímou volbu jejich primátorů, tak víceméně skutečně primátoři měli pravomoci rady. A už při prvních volbách se ukázalo, že to asi nebude to správné. To, co tu říkal pan předseda Stanjura, je jedna věc, a druhá věc je, co se skutečně stalo v našem případě,

že pan primátor byl pravicový politik, ale zastupitelstvo bylo levicové. Tak si dovedete představit vzhledem ke kompetencím starosty, co starosta nasliboval občanům, co všechno v obci udělá, a to zastupitelstvo řeklo: Ale tůdle, my máme jiný program a ty nám do toho nebudeš kecat.

Takže to jsou věci, o kterých je potřeba si říkat úplně napřímo, a je potřeba to vnímat v kontextu celé záležitosti a podívat se na situaci trochu pohledem nejenom, řekl bych, internetových průzkumů. Jinak, mimochodem, průzkumy jsou průzkumy a realita ukazuje, že pak to dopadne úplně jinak. Vzpomínám si, že hnutí ANO také očekávalo úplně jiný výsledek při posledních volbách, a podívejte se, kam se dostali ve Sněmovně a ve vládě. Takže průzkumy také nebyly úplně to pravé ořechové. Takže já bych na průzkumy moc nedával, já bych spíš dal na zkušenost lidí, kteří se v tomto oboru pohybují, a musím říci, že zkušenosti, a i mé osobní zkušenosti se starosty malých obcí, se starosty ORP, regionů, z hejtmanství, jsou takové, že jsem od nich neslyšel, že by chtěli přímou volbu.

A odvolatelnost politiků, když je současná volba starosty ze zastupitelstva, tak odvolatelnost je úplně jasná, to je prakticky každé zastupitelstvo, a udržuje to to vedení města v patřičném napětí a v tom tlaku a tahu na bránu, protože většinou nezpůsobí opozice odvolání starosty. To způsobí vlastní koalice, pokud starosta a rada neplní volební program nebo koaliční program, ke kterému se zavázali.

Já bych na závěr řekl: Ctěme tradice, dobré tradice našeho státu. Vzpomeňme si na to, že bychom také mohli říkat, že v okolních civilizovaných státech nemají 6,5 tisíce obcí na deset milionů obyvatel a my je máme a ctíme to, protože víme, že je to prakticky těžce řešitelný problém. Berme to tak, že v našem zastupitelském systému hlavní moc má zastupitelstvo, a já bych si hrozně přál, aby to tak zůstalo, protože jakékoli ukvapené závěry a rozhodnutí Sněmovny pak dopadne tak, že všichni, nebo většina říká, že tehdy jsem pro to hlasoval, ale když jsem si uvědomil, jak to dopadlo, tak dneska bych pro to ruku nezdvihl. Myslím si, že bychom si měli dát opravdu pozor. Už staří Britové říkali: Když zasedá parlament, člověk si není jist ani majetkem ani životem. A tady to platí dvojnásob. Samozřejmě o život nejde.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. S faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Kalousek, po něm řádně do rozpravy pan poslanec Beznoska. Vaše faktická poznámka, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, jen velmi stručná polemika s názorem, že je praxí, když vlivové skupiny vyhrožují odvoláním. Časy se mění, přicházejí nové pořádky. Dnes jsme byli udivenými svědky procesu, kdy se odvolávalo bez jakéhokoli vyhrožování. Prostě musíme si zvykat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a nyní pan poslanec Beznoska, který je řádně přihlášen do rozpravy. Máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Úplně všechno bylo řečeno, mým úkolem bylo vymyslet něco, co ještě nikdo neřekl, nic mě nenapadá, tak jen taková praktická zkušenost. Čtvrté období v zastupitelstvu, osm roků na radnici, znám mraky komunálních politiků a nikdy se nikdo nezmínil, že by si přál přímou volbu starostů. To všechno, co říkal teď posledně Ivan Adamec, bych podepsal, podtrhl, zdůraznil, také nehledě k tomu, že Mladá Boleslav má nejdelší partnerství s městem na Slovensku, s Pezinkem. Téměř 80 let. S panem primátorem Oliverem Solgou jsme mnohokrát diskutovali na téma přímá volba. A já vám musím říci: buďme v tomto ohledu konzervativní. Já jsem konzervativní člověk. Co funguje, se nemá měnit, a už vůbec ne ústava, protože to by musela být zásadní věc, abychom do ní vstupovali. Proto zůstaňme u našeho modelu parlamentní a zastupitelské demokracie, je to model výborný, a tento návrh, který podali kolegové z Úsvitu přímé demokracie, pojďme zamítnout v prvním čtení. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám zde faktickou poznámku pana poslance Kádnera. Máte slovo.

Poslanec David Kádner: Děkuji. Dobrý večer, už nebudu zdržovat a nebudu reagovat na to, co tu padlo. Jen krátce. Přece jen přes to, co tu padlo, a musím říci, že někde bych mohl souhlasit, někde ne, tak musím říci, že teď, co řeknu, tak mluvím o malých obcích. Ani já si teď v tuto chvíli neumím představit, že bychom bortili všechno hned na okresy, na kraje a dál, byť do budoucna si to představit samozřejmě umím, ale tak jak tu i pan kolega Adamec řekl, tak problém u malých obcí, ale i u větších, je, že když vyhraje daná kandidátní listina, tak ještě to neznamená, že ten, co je na té jedničce a v tu chvíli si to ti lidé zvolili, je opravdu tím starostou. Jsem starostou druhé období, nemám za sebou pět období, ale páté nebo čtvrté období v komunální politice, a myslím si, že malé obce si toto zaslouží, aby starosta vylezl před volbami a řekl: Já chci být starostou. A byl také nějakým způsobem, nějakým mandátem zvolen. Tak já bych poprosil, protože už v minulém období TOP 09 a Starostové měli návrh na přímou volbu starostů, myslím si, že do 1 500 nebo do 2 000 obyvatel, to, co teď před chvílí tady padlo, a Úsvit by přímou volbu starostů nedával, pokud by tady před tím nějaká byla. Ale myslím si, že tento návrh je aspoň dobrým podvozkem do druhého čtení a do toho, abychom se o tom pobavili na výborech a dali z toho něco dohromady tak, aby to mělo smysl a abychom se opravdu nevykašlali na malé obce, kde se opravdu setkávám, musím říci, že ne ve své obci, ale v jiných obcích, kde vyhrála kandidátka ...(Předsedající: Váš čas, pane poslanče.) Měl tam být určitý starosta a je pouze v opozici. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Neeviduji nikoho, kdo by byl přihlášen dále do rozpravy, ani s faktickou poznámkou. Je tomu tak? V tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se pana zpravodaje a navrhovatele, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Dobře, děkuji.

Mám zde dva návrhy. První je na zamítnutí a druhý na vrácení, to znamená, budeme hlasovat. Navrhuji v pořadí, že nejdříve návrh na zamítnutí, v případě, že neprojde, tak návrh na vrácení. Jestli není nikdo, kdo by rozporoval tento postup – není? Není, děkuji.

Eviduji žádost o odhlášení, takže já vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se znovu přihlásili.

Dám hlasovat, kdo souhlasí s tím, že se tento předložený návrh zamítá v prvním čtení

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zamítnutí, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Máme hlasování s pořadovým číslem 139. Přítomných poslankyň a poslanců je 145, pro návrh 95, proti 17. Konstatuji, že návrh na zamítnutí byl přijat a tento návrh se zamítá v prvém čtení.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu zpravodaji i panu předkladateli.

Otevřu další bod, kterým je

33.

Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 126/ - prvé čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 126/1. Nyní prosím, aby předložený návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Soňa Marková. Máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Přeji hezký večer.

Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, to, co tady vidíte přede mnou, je takový malinkatý dort, protože zákon, který vám dnes hodlám předložit, má dneska svůj rok, roční narozeniny. (Poslankyně položila na řečnický pult malý ovocný dortík se zapálenou svíčkou.) Přesně v únoru 2014 jsme ho spolu s dalšími v poslaneckém klubu KSČM předložili do této Poslanecké sněmovny. (Potlesk napříč sálem.) Já ho potom předám zástupcům vládní koalice jako odměnu za to, jaký mají přístup k opozičním návrhům zákonů.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 126. Tento náš návrh tedy vznikl v únoru 2014 a byl tedy předložen v době, kdy nebyl ještě předložen, natož schválen

návrh vládní koalice. Tento náš návrh byl koncipován tak, že rušil všechny takzvané regulační poplatky a zároveň zaváděl limit 2 500 korun na hrazení doplatku za léčivé přípravky a potraviny pro zvláštní lékařské účely částečné hrazené ze zdravotního pojištění.

KSČM se dlouhodobě plně staví za zájmy pacientů, a proto opakovaně, poprvé už v roce 2008, předkládala zákony a pozměňovací návrhy k zákonu o veřejném zdravotním pojištění na úplné zrušení takzvaných regulačních poplatků. Jsme si samozřejmě vědomi toho, že současná vládní koalice již zrušila většinu těchto poplatků, i když se tak dělo v atmosféře negativních prohlášení představitelů části současné vládní koalice nejen u již zrušených poplatků za hospitalizaci, ale také u zdravotnických poplatků jako celku. Je evidentní, že téma poplatků ve zdravotnictví posloužilo jako lákadlo na důvěřivé voliče, ale ve skutečnosti je nikdo kromě KSČM úplně zrušit nechtěl. Pro osvěžení paměti jen připomínám, že Ústavní soud rozhodl dne 20. května 2008 o ústavnosti zavedení těchto poplatků i přesto, že byly zavedeny bezprecedentním způsobem, přijetím rozsáhlého pozměňovacího předloženého až v průběhu druhého čtení zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, a byl to tedy typický přílepek, tedy bez možnosti dostatečného posouzení a projednání v řádném legislativním procesu. Senátem pak prošel dokonce bez projednání.

Ústavní soud při svém rozhodování využil argumentaci tehdejšího ministra zdravotnictví Julínka, že jediným důvodem k zavedení poplatků je jejich regulační účinek proti nadužívání zdravotní péče. Soud se na základě toho vyhnul námitce, že za péči se při jejím poskytování neplatí, tím, že poplatky nepovažoval za placení péče, ale za jakousi legitimní regulaci. Jako důležitou podmínku této legitimnosti poplatků uvedl také to, že se nesmí stát jakousi rdousicí překážkou přístupu ke zdravotní péči. Od té doby bylo možno na mnohých příkladech dokázat, že ani jedna z uvedených podmínek legitimnosti vybírání poplatků nebyla dodržena a splněna. Sám Ústavní soud vybídl také exekutivu, aby zjistila, zda neexistuje nějaký případ rdoušení, v uvozovkách, a v takovém případě by měl zákonodárce sám poplatky zrušit. Nakonec tak částečně učinil Ústavní soud poté, co Nečasova vláda naopak navýšila poplatek za hospitalizaci ze 60 na 100 korun. (V sále je hluk.)

Podle našeho názoru byl i zbývající poplatek zvláště u pacientů, kteří zdravotní péči doopravdy potřebují, vlastně bezdůvodnou překážkou přístupu k této péči. Tato překážka může mít i diskriminační charakter, protože pro některé pacienty se jeví jako nepatrná, ale vždy existuje určitý počet pacientů trvale nebo momentálně neschopných platit. Od roku 2000 stouply výdaje občanů na zdravotnictví více než trojnásobně. Lidé dali za zdraví více než 40 mld. korun kromě toho, co zaplatí na zdravotním pojištění. Z toho v roce 2012 vydaly domácnosti 5,5 mld. korun za poplatky u lékaře, v lékárně a nemocnici. V roce 2007, kdy pacienti ještě neplatili regulační poplatky, tvořily soukromé výdaje obyvatel za zdraví 14,8 %. Po zavedení poplatků to bylo 16 %. Neustále také klesají doplatky za léky na recept. Spoluúčast pacientů se tak u mnohých skupin –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, paní poslankyně, ale požádám kolegyně a kolegy o ztišení, aby bylo dobře slyšet, co přednášíte. Já vám děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji vám, pane předsedající. Já chápu, že tato slova už tady zazněla mnohokrát, ale opakování je matkou moudrosti – takže je to pravda. (K poslanci Chalupovi, který si kýchl.)

Když se ještě znovu vrátím k tomu, proč KSČM navrhuje a navrhovala úplné zrušení všech zdravotnických poplatků, tak důvody byly skutečně ty, které jsem tady již vyjmenovala. Jenom bych připomněla jednu důležitou věc, že se situace pacientů zhoršovala v důsledku hospodářské a finanční krize a také díky tomu ztratil segment zdravotnictví kolem 30 mld. korun. Toto je nyní pomalu napravováno kromě jiného i navyšováním plateb za státní pojištěnce a lepšími hospodářskými výsledky.

Ani jedna informace o přínosu zavedení takzvaných regulačních poplatků nebyla a doposud není podložena žádnou skutečně seriózní analýzou. Stále také není vůbec jasné, nakolik lidé, kteří péči potřebovali, k lékaři nešli či nebrali předepsané nutné léky, nakolik tak ohrozili svoje zdraví, nebo dokonce život a v konečném důsledku tak budou v budoucnu pro systém zdravotnictví dražší. Zdravotnické poplatky tak byly podle našeho názoru zavedeny především proto, aby si pacienti zvykli na to, že zdravotnictví je podnikání jako každé jiné a že za zdravotní péči se musí platit. Tím se otevřela cesta změny od solidárního zdravotnictví pro všechny potřebné pacienty garantované Ústavou České republiky na placené luxusní služby jen pro ty, kteří budou mít dostatek finančních prostředků. Z těchto důvodů se také okamžitě po zavedení poplatku začalo hovořit a částečně byly také zavedeny, jestli si pamatujete, placené nadstandardy, dále se mluvilo o řízené péči, o různých pojistných plánech podle placení pojistného, dokonce i o několikatisícovém poplatku za výběr operatéra a podobně.

Je třeba připomenout základní ekonomický zákon, že poplatky vždy regulují jen poptávku, nikoliv nabídku zdravotních služeb. Pokud existuje vazba mezi poplatkem a zdravotnickým zařízením, které je vybírá, a zákon to explicitně přikazoval, vzniká poptávka těch, kteří je vybírají, aby jejich pacienti platili tyto platby co nejvyšší. Tato poptávka je potom tím silnější, čím více jsou ohroženy jiné zdroje příjmů, a to se právě za minulých pravicových vlád ve zdravotnictví stalo. Bývalá vládní koalice nastavila vražedný mix restriktivní úhradové vyhlášky, navyšování DPH, inflace a negativních důsledků svých katastrofálních takzvaných reforem. Významný vliv na zvýšení nákladů v celém sektoru zdravotnictví mělo zvyšování sazeb DPH, zejména nárůst snížené sazby na 15 % v roce 2013 a přeřazení některých zdravotnických prostředků ze snížené do základní sazby DPH. Dopad pro rok 2013 pro celý systém zdravotnictví pak byl minus 4 mld. korun. Na druhou stranu snížení sazby DPH o jedno procento třeba jen u léčiv vydávaných a hrazených na recept znamená snížení zátěže systému o 500 mil. korun za rok.

Z těchto důvodů, které jsem tady vyjmenovala, a právě proto, že nám zůstává ještě jeden poplatek, který jsme ještě nezrušili, si vás dovoluji požádat o to, abyste

propustili tento návrh zákona do druhého čtení. Samozřejmě tento návrh zákona už není aktuální, ale mám připraven, nebo poslanecký klub KSČM má připraven komplexní pozměňovací návrh, který by byl přijatelný v různých variantách pro vaše schválení

Za prvé samozřejmě maximum, to znamená zrušit celý poplatek za pohotovost. Ponechání totiž toho jediného druhu regulačního poplatku považujeme za nesystémové, navíc v případech nejkomplikovanějších, kdy pojištěnec cítí potřebu zdravotní péči čerpat i mimo standardní hodiny. Tento náš názor je potvrzen i tím, že vůbec nejsou postiženy situace, kdy je stav pacienta vážný, ale nelze mu předepsat hospitalizaci nebo po zákroku na pohotovosti není nadále hospitalizace nutná. Stejně tak není reflektován stav, kdy zachování existence regulačního poplatku za pohotovostní služby může mít za následek větší zneužívání zdravotnické záchranné služby, kdy si pacient, než by odjel na pohotovost a zaplatil 90 korun regulačního poplatku, zavolá zdravotnickou záchrannou službu. Náklady pro systém veřejného zdravotního pojištění, ale i rozpočty zřizovatelů, především krajů, jsou potom vyšší a případné zneužití je mnohem hůře prokazatelné.

Další varianta tohoto komplexního pozměňovacího návrhu potom spočívá v tom, že by tento regulační poplatek byl započítáván do limitu a tento limit by byl následně snížen na polovinu.

Třetí taková nejmírnější varianta je potom možnost zavést výjimku pro děti do 18 let a zároveň umožnit lékaři rozhodnout o prominutí tohoto poplatku, jestliže stav pojištěnce byl natolik vážný, že ospravedlňuje využití pohotovosti, ale nenásleduje hospitalizace. To je ten příklad, o kterém jsem hovořila vlastně u první varianty pozměňovacího návrhu.

Já vám všem děkuji za pozornost a ještě jednou vás prosím o podporu tohoto našeho komplexního pozměňovacím návrhu a celého zákona. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně, a poprosím vás, abyste zaujala místo na pozici navrhovatelky. Jsem také rád, že byť se s vámi raduji, že jste slavila roční oslavu, tak že jste ten oheň brzo uhasila, protože si nejsem úplně jist, zda se v těchto prostorách můžeme pohybovat s otevřeným ohněm.

Nyní poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Igor Nykl. Máte slovo.

Poslanec Igor Nykl: Pěkný dobrý večer. Děkuji za slovo. Vidím, že nás tlačí čas, a já skutečně potvrzuji, že zpravodajskou zprávu k tomuto návrhu jsem vypracovával někdy v únoru loňského roku, a je třeba říct, že je to tedy evergreen, o kterém jsme už mluvili tolikrát. že skutečně už si toho moc nezaslouží.

Je třeba říct, že v září ve třetím čtení jsme zrušili regulační poplatky, o kterých se tady hovoří v tom návrhu, vyjma regulačního poplatku za pohotovost, který jako

jediný se ukázal, že skutečně něco reguluje, to znamená, je správné, že existuje. Může se diskutovat o tom, jak to má být například s regulačním poplatkem za rychlou záchrannou službu, protože se zdá, že je zneužívána v současné době, nicméně je třeba říct, že tento návrh je vlastně jakýmsi vlamováním do otevřených dveří nebo pláčem na nesprávném hrobě.

Vidím, že je pět minut do konce jednání, čili chci říct, abych byl stručný, že v této chvíli podporovat tento návrh nemá smysl, je dobré tento návrh skutečně zamítnout v prvním čtení, protože na zdravotním výboru už se toho namluvilo tolik kolem poplatků a těchto regulačních poplatků, že už skutečně o tom asi nikdo nechce vykládat. Něco jiného je vykládat o hospitalizačních poplatcích, protože skutečně okolní bohaté země mají zavedeny hospitalizační poplatky, ač mají na svých účtech úplně jiné peníze, než jsou v Česku, takže to je problematika, kolem které se dá hovořit. Víme, jak zrušením hospitalizačních poplatků narostl vlastně počet pacientů v léčebnách dlouhodobě nemocných, ale v této chvíli skutečně mluvit o regulačních poplatcích je už asi škoda.

Co se týče ochranného limitu, který se snižuje ve vašem návrhu, ukazuje se, že spoluúčast pacientů v Česku vlastně je kolem 15 %, takže je vlastně ve srovnání s okolním světem nízká. Není třeba snižovat ochranný limit na vámi navrhovanou částku 2.5 tisíce korun.

Takže abych to ukončil, navrhuji zamítnout tento rok starý návrh v prvém čtení a udělat tečku v této chvíli za problematikou regulačních poplatků ve zdravotnictví. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane zpravodaji. Registruji váš návrh na zamítnutí. Mám zde dvě faktické poznámky. Takže první je pan předseda Okamura, poté pan vicepremiér Bělobrádek a dále s přednostním právem pan předseda Kováčik. Pan předseda Okamura je přihlášen, každopádně ho zde nevidím, v tom případě jdeme dál a další faktickou poznámku má nahlášenu pan vicepremiér Bělobrádek. Máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já se musím důrazně ohradit proti tomu, co tady udělala paní poslankyně Marková, protože předala dort předsedovi poslaneckého klubu sociální demokracie, a přestože jsme oba Náchoďáci, tak já jsem nejvýše postaveným členem vlády a očekával jsem, že dort dostanu já! (Smích.) Ale vím, že mám nadváhu, takže přesto to beru. Jen jsem chtěl upozornit, že přestože komunisté mají samozřejmě větší cit pro sociální rovnost, tak přece jenom určitá hierarchie by měla platit, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího! (Pobavení a potlesk. Předseda klubu ČSSD se snaží předat zmiňovaný dortík mpř. vlády Bělobrádkovi, ten jej však odmítá. Smích.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane vicepremiére. A nyní s přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, já se tentokrát skutečně přikláním k tomu, co tady sdělil pan vicepremiér. Je skutečně procedurálně momentálně výše přítomným členem vládní koalice a předsedou koaliční strany, zatímco pan předseda Sklenák, při vší úctě, je pouze předsedou poslaneckého klubu. Chci říci, že pan poslanec a předseda a vicepremiér Bělobrádek se nemusí obávat, dort je ovocný, tedy dietní, může přijmout tu nabídku od pana kolegy Sklenáka.

Ale teď vážně. Zpravodaj mluví o tom, že se vlamujeme do otevřených dveří. Zpravodaj mluví o tom, že je třeba návrh zamítnout, protože je zbytečný, nadbytečný, už se cosi odpracovalo a podobně. Ne všechno se odpracovalo a bylo řečeno. Ale paní poslankyně Marková tím, že sem přinesla ten symbolický narozeninový dort, mluví o tom, že tisk, který projednáváme, číslo 126, je skutečně rok starý.

Tedy před rokem přišel sem do Sněmovny. Mezitím jsme u mnohonásobně vyšších tisků. A v době, kdy to bylo aktuální, tak prostě, ano, ano, i vy příslušníci vládní koalice, nebo řekl bych, že zejména, jste nepřipustili, aby nejen tento návrh, ale i další opoziční návrhy nebylo možno projednávat v době, kdy přišly.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, já pouze pro pořádek chci říct, že vypršela 19. hodina. Nechám vás dokončit váš příspěvek a poté přeruším projednávání tohoto bodu. Jestli někdo nevznáší námitku? Děkuji. Prosím, dokončete.

Poslanec Pavel Kováčik: Já vidím 19. hodinu a dodržím jednací řád, čili poděkuji vám za pozornost a popřeji hezký večer.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tom případě vám děkuji za vstřícnost, pane předsedo. Přerušuji projednávání tohoto bodu a přerušuji schůzi do zítřejší deváté hodiny ranní. Děkuji vám a přeji vám pěkný zbytek dnešního dne.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 12. února 2015 Přítomno: 167 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další den 25. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám. Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sdělují, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslankyně a poslanci: Jan Hamáček z rodinných důvodů, Margit Balaštíková ze zdravotních důvodů. Ondřej Benešík z pracovních důvodů, z pracovních důvodů od 11 do 18 hodin Zdeněk Bezecný, z pracovních důvodů Jan Birke, od 12.30 ze zdravotních důvodů Bohdalová Vlasta, z osobních důvodů, Jaroslav Borka, ze zdravotních důvodů Marek Černoch, z důvodu zahraniční cesty Ivan Gabal, z osobních důvodů Pavel Havíř, z osobních důvodů Radim Holeček, z důvodu zahraniční cesty Miloslav Janulík, ze zdravotních důvodů Jaroslava Jermanová, od 11. do 19. hodiny ze zdravotních důvodů Martin Kolovratník, ze zdravotních důvodů Jiří Koskuba, do 11.30 z pracovních důvodů Petr Kořenek, ze zdravotních důvodů Jana Lorencová, mezi 13. a 14. hodinou z pracovních důvodů Radka Maxová, ze zdravotních důvodů Josef Novotný, od 12 hodin z pracovních důvodů Ivan Pilný, z pracovních důvodů Lukáš Pleticha, z pracovních důvodů Karel Schwarzenberg, od 9.30 do 13 hodin z pracovních důvodů Zdeněk Soukup, z důvodu zahraniční cesty Karel Tureček, do 10.30 bez udání důvodu Milan Urban, dále z pracovních důvodů Radek Vondráček, ze zdravotních důvodů Josef Vondrášek, od 14.30 do 19 hodin z rodinných důvodů Vozka Vlastimil, z pracovních důvodů Markéta Wernerová, z důvodu zahraniční cesty Jiří Zemánek a z pracovních důvodů Jiří Zlatuška.

Z členů vlády se omlouvá pan premiér Bohuslav Sobotka z důvodu zahraniční cesty, z pracovních důvodů pan vicepremiér Andrej Babiš, z důvodu zahraniční cesty pan vicepremiér Pavel Bělobrádek, dále ministři: z pracovních důvodů Jiří Dienstbier, z dopoledního jednání z pracovních důvodů Milan Chovanec, z dopoledního jednání z pracovních důvodů Martin Stropnický, z pracovních důvodů zahraniční cesty Karla Šlechtová, z pracovních důvodů Dan Ťok a ze zdravotních důvodů Helena Válková.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na dnešní jednání máme pevně zařazené body 117, je to sněmovní tisk 373, a 84, sněmovní tisk 336.

Organizační výbor ve středu 11. února projednal pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2015 a v této souvislosti navrhuji zařadit do 25. schůze nový bod a tím je Návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2015, je to sněmovní dokument 1965, a zařadit jej pevně jako třetí bod dnešního jednání.

Dále navrhuji zařadit pevně jako čtvrtý bod dnešního jednání Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny. Je to sněmovní dokument 1676, bod 111.

Pokud není námitek, nechal bych hlasovat o těchto návrzích najednou. Jestliže nikdo nemáte námitky, zahájím hlasování. Ještě počkám, jestli kolega Sklenák... Můžu pokračovat? Dobře.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, pane místopředsedo. Já nemám námitky, ale měli bychom mít normální prostor navrhnout změny programu, ne že vy si navrhujete svoje a hned hlasujete. Rozumíme si? Já chci navrhovat změny programu schůze. Myslím, že nejdříve musí zaznít všechny návrhy, a pak se může hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, je zde druhý návrh. V tom případě budeme pokračovat v tom, jak říká pan předseda Stanjura, jestli proti tomu není námitka, pokračoval bych tímto způsobem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Takže navrhuji zařadit bod číslo 108, Informace vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice, dnes pevně na 11.30.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Já si také dovoluji navrhnout změnu pořadu schůze. První věc se týká bodů, které jsme měli pevně zařazeny v úterý, které předkládá Senát a zastupitelstva krajů. Čtyři body, měli jsme je v úterý na programu. Bohužel se na ně nedostalo, páni senátoři, páni hejtmani zde čekali, a proto bych navrhl zařadit tyto čtyři body – konkrétně jsou to tedy body 60, 61, 62 a 63 – na zítřek pevně po bloku třetích čtení. To je jeden můj návrh.

Druhý návrh je vyřadit po dohodě s ministrem zahraničí z pořadu schůze asociační dohodu s Gruzií, bod 84.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jestli tomu dobře rozumím, pane předsedo, znamená to bod 84, který máme pevně zařazený, navrhujete vyřadit z dnešního jednání – nebo celkově z pořadu schůze, nebo z dnešního jednání? (Poslanec Sklenák z místa: Z pořadu schůze.) Z pořadu schůze.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Kolegové, kolegyně, my víme, že dneska nebudou interpelace na premiéra, když je na zahraniční služební cestě, tomu rozumíme. Ale pan místopředseda Sněmovny četl neuvěřitelně dlouhý seznam ministrů, kteří se omlouvají. Je interpelační den, je jediný týden schůze a já nevím, jestli kromě zde sedících ministrů – mám pocit, že tak to bylo kompatibilní, že všichni ostatní se omluvili, možná s jedinou výjimkou. Tak když takhle vláda přistupuje k interpelacím, tak tedy navrhuji, abyste přečetl seznam přítomných, protože budeme odevzdávat návrh interpelací do 11. hodiny a mluvit k prázdné lavici nemá žádný smysl.

Takže bych prosil, abyste ještě jednou a pomalu přečetl ty omlouvané ministry, případně nám pak doplnil, kdo tady vlastně odpoledne bude, na koho má vůbec smysl se obracet, s kým vůbec má cenu debatovat a kdo se tomu jako obvykle vyhýbá a je někde pryč. Chápeme omluvu pana premiéra, to je naprosto jasné, když je na Evropské radě, s tím jsme srozuměni od začátku týdne a také jsme s tím počítali. Jinak nevím, jak ty interpelace odpoledne vlastně budou probíhat. (Potlesk v lavicích napravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Přestože jsem četl, kdo z členů vlády se omlouvá, tak pro pořádek je tedy přečtu ještě jednou. Poté dostane slovo pan předseda Kováčik.

Z důvodu zahraniční cesty se omlouvá pan premiér Bohuslav Sobotka, z pracovních důvodů pan vicepremiér Andrej Babiš, z důvodu zahraniční cesty pan vicepremiér Pavel Bělobrádek a dále ministři: z pracovních důvodů Jiří Dienstbier, z dopoledního jednání z pracovních důvodů Milan Chovanec, z dopoledního jednání z pracovních důvodů Michaela Marksová, z dopoledního jednání z pracovních důvodů Martin Stropnický, dále z důvodu zahraniční cesty Karla Šlechtová, z pracovních důvodů Dan Ťok a z důvodů zdravotních Helena Válková.

Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, páni ministři, paní a pánové, jsou dvě zvyklosti, nebo jsou dva zlozvyky, které tato vláda převzala od vlád minulých. Tím prvním zlozvykem je nepřítomnost ministrů ve Sněmovně zejména při interpelacích a tím druhým je to, co tady probíhá neustále s výjimkou krátké chvíle včera odpoledne, a to je odsouvání poslaneckých, zejména opozičních návrhů zákonů někam hodně, hodně, hodně dozadu, tak aby na ně nedošlo.

Já chci poprosit, aby – a vím, že to někdy není jednoduché – se vláda na svém nejbližším zasedání vážně zabývala tím, že ona je ta, která je zodpovědná Sněmovně, a že institut interpelací je na to, aby se ta zodpovědnost Sněmovně konkrétně projednávala, konkrétně se z té zodpovědnosti skládaly účty.

Ujišťuji vás, kolegyně a kolegové, že snahy, které tady občas jsou patrné, že by se tedy instaloval institut klouzavého mandátu nebo takzvaného klouzavého mandátu, věc nenapraví. Naopak, jestliže bude klouzavý mandát, čili ministři již nebudou moci

býti poslanci, tak už je tady prostě neuvidíme vůbec. Takže se zamysleme nad tím, jak to vlastně chceme dál dělat.

Myslím si, že interpelace jsou záležitostí, která ve všech parlamentech světa, kde je mají v jednacím řádu, je pojímána vážně. Nemusí být plný sál, všude, kde jsme byli, jsme se přesvědčili, že tomu tak nemusí být, ale interpelovaný ministr a interpelující poslanec vždy přítomni byli, pravda, s výjimkou českého parlamentu. Já teď v této chvíli nebudu nic navrhovat, jenom chci apelovat na to, aby tento prostředek demokracie byl také plně nebo co nejplněji využíván.

A není to jenom o tom, že přece si stěžují, že "nemám čas na práci, protože musím naplano sedět ve Sněmovně". Žádný z členů Sněmovny ani z těch, co Sněmovně odpovídají, ve Sněmovně nikdy nesedí naplano. A pokud snad nějaký takový pocit někdo má, nechť se toho mandátu, ať už ve Sněmovně, nebo ve vládě, vzdá a postoupí to někomu, kdo k tomu bude přistupovat zodpovědněji. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. Ještě ke mně dorazily dvě omluvenky. Dnes se ze zdravotních důvodů omlouvá z celého dnešního jednání pan ministr Svatopluk Němeček. Dále se omlouvá z osobních důvodů pan poslanec Pavel Blažek.

Táži se, zda máte ještě někdo návrhy na úpravu dnešního programu nebo připomínky. V případě, že by tomu tak nebylo, přistoupíme k hlasování.

Nejprve bych se tedy vypořádal s dnes již pevně zařazenými body, protože pan předseda Sklenák navrhl, aby byl vyřazen bod 84, který byl původně napevno zařazen. Ještě se chci zeptat – je to tedy po dohodě s ministrem zahraničních věcí? (Poslanec Sklenák kýve, že ano.) Ano. Takže on navrhuje tento bod z dnešního jednání vyřadit.

Já tedy zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro vyřazení bodu 84, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 140, přítomných poslankyň a poslanců je 130, pro návrh 122, proti 1. Návrh byl přijat, to znamená, že bod číslo 84 vyřazujeme z pořadu schůze.

Dalším je návrh, aby byl zařazen – tedy ne jako třetí, ale jako druhý bod dnešního jednání – bod pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2015. Je to sněmovní dokument 1965.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen jako druhý na dnešní jednání, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 141, přítomných poslankyň a poslanců je 130, pro návrh 127, proti žádný. Návrh byl přijat.

Jako třetí bod dnešního jednání bychom zařadili návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny. Je to sněmovní dokument 1676, bod 111.

Kdo je pro zařazení tohoto bodu, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Zahájili jsme hlasování. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 142, přítomných poslankyň a poslanců je 135, pro návrh 130, proti žádný. Návrh byl přijat.

Dále zde eviduji návrh, aby dnes od 11.30 byl napevno zařazen bod číslo 108, což je Informace vlády o bezpečnostní situaci, návrh pana předsedy Stanjury.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zařazení tohoto bodu, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku

Je to hlasování pořadové číslo 143, přítomných poslankyň a poslanců je 136, pro návrh 124, proti žádný. Návrh byl přijat.

Dále zde eviduji ještě jeden návrh, a to je, aby body 60, 61, 62 a 63 byly zařazeny napevno zítra, v pátek, po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 144, přítomných poslankyň a poslanců je 137, pro návrh 132, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

Myslím, že jsem se vypořádal se všemi návrhy na úpravu programu. Nikdo nic nenamítá, je tomu tak. V tom případě přikročíme k programu tak, jak jsme ho schválili.

Zahajuji projednávání prvního bodu dnešního programu. Tím jsou

117.

Dotační programy zemědělství pro rok 2015 poskytované podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 373/

Předloženou zprávu uvede ministr zemědělství Marian Jurečka. Já vás požádám, pane ministře, abyste se ujal slova.

Současně vás, kolegyně a kolegové, v případě, že máte něco potřebného řešit, abyste šli do předsálí, abychom dobře rozuměli, co bude pan ministr přednášet.

Máte slovo, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dotační programy na rok 2015 vycházejí

z dikce § 1 a § 2 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, které stanoví, že stát přispívá k zachování výrobního potenciálu zemědělství a jeho podílu na rozvoji venkovského prostoru. Zároveň podporou vytváří předpoklady k udržování osídlené a kulturní krajiny a k rozvoji mimoprodukčních funkcí zemědělství, které přispívají k ochraně složek životního prostředí. Dotační programy, které jsou financovány výhradně z národních zdrojů, jsou podle § 2 odst. 2 výše uvedeného zákona prováděny Ministerstvem zemědělství a jsou administrovány na základě jím vydaných zásad. Předkládaný materiál obsahuje dotační programy pro rok 2015, jejichž účel včetně rozsahu finančních prostředků schvaluje pro každý rok Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky současně se státním rozpočtem.

(V sále je velký hluk. Je špatně slyšet.) Programy jsou vysloveně účelové, sloužící k podpoře restrukturalizace a zvýšení konkurenceschopnosti českého agrárního sektoru. V předloženém návrhu výše přidělených prostředků je preferována živočišná výroba. Důvodem je snaha bránit nepříznivému vývoji některých odvětví živočišné výroby, jež jsou nezbytné pro zachování zaměstnanosti na venkově a které v současnosti ztrácejí pozice, přestože předpoklady pro konkurenceschopnou produkci v podmínkách České republiky mají.

V souladu se zněním § 2 odst. 1 zákona číslo 252/1997 Sb. je u každého programu uveden účel a navrhovaný rozsah finančních prostředků, dále je uvedena forma dotace a zdůvodnění podpory.

Dotační programy předkládané podle § 1, § 2 a § 2d zákona číslo 252/1997 Sb. neodporují mezinárodním dohodám a smlouvám, kterými je Česká republika vázána. Podmínky pro podávání žádostí a rozhodování a přiznávání dotací budou upraveny zásadami Ministerstva zemědělství. Návrh finančních prostředků určený na dotační programy pro rok 2015 je státním rozpočtem stanoven na výši 1 miliarda 570 milionů. V průběhu roku jsme však připraveni v případě nutnosti některé dotační programy z kapitoly Ministerstva zemědělství operativně navýšit. S ohledem na tuto skutečnost návrh rozpočtu dotačních programů pro zemědělství pro rok 2015 v tomto původním návrhu odpovídá možnostem naší kapitoly Ministerstva zemědělství.

Návrh dotačních programů pro zemědělství pro rok 2015 byl dne 1. prosince 2014 schválen vládou České republiky. Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny projednal návrh dotačních programů dne 14. ledna tohoto roku na své 15. schůzi, přičemž doporučil svým usnesením číslo 63 Poslanecké sněmovně tento dokument schválit. Současně svým doprovodným usnesením doporučil ministru zemědělství v průběhu roku 2015 v případě nedostatku finančních prostředků na dotační programy 810E15 přednostně navýšit prostředky dotačního programu 8 nákazový fond o 300 milionů, dotačního programu 10E podpora technologických platforem v působnosti resortu Ministerstva zemědělství o 5 milionů a dotačního programu 15 podpora mimoprodukčních funkcí rybníků až o 15 milionů korun.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, žádám vás o schválení materiálu dotační programy zemědělství pro rok 2015 poskytované podle § 1, § 2 a § 2d zákona číslo 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších

předpisů, doporučené zemědělským výborem Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře, a požádám vás, abyste zaujal místo předkladatele. Přečtu jednu omluvenku. Dnes se omlouvá do 12 hodin ze zdravotních důvodů pan poslanec Milan Šarapatka.

Zprávu projednal zemědělský výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 373/1 a prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru pan poslanec Ladislav Velebný a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh na usnesení Poslanecké sněmovny. Máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Já vám děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že nás pan ministr podrobně seznámil s tímto sněmovním tiskem 373 a zvlášť zdůraznil i doprovodné usnesení, které zemědělský výbor důkladně s ním probral a doplnil o ty částky, které tady sdělil, tak vás seznámím pouze s usnesením zemědělského výboru.

K dotačním programům zemědělství pro rok 2015 poskytovaných podle § 2 a § 2d zákona číslo 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, jak jsem konstatoval, sněmovní tisk 373, tak zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodním slově prvního náměstka ministra zemědělství Jindřicha Šnejdrly a zpravodajské zprávě poslance Ladislava Velebného a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby dotační programy zemědělství pro rok 2015, poskytované podle § 2 a § 2d zákona číslo 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 373, po obecné a podrobné rozpravě schválila. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Otevírám všeobecnou rozpravu, do které zatím neeviduji žádného přihlášeného, ale s faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Bendl. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Když dovolíte, tak já jsem se hlásil do řádné rozpravy, ale nebojte se, nebudu příliš dlouhý v téhle problematice. Opravdu se jí věnoval zemědělský výbor poměrně podrobně, protože je to sledováno zemědělskou veřejností, především tahle oblast. Já bych k tomu chtěl říct nejprve ty pozitivní věci.

Myslím, že je dobře, že zemědělský výbor podpořil trend, který začala především Nečasova vláda, a to je v oblasti podpory živočišné výroby. Nákazový fond, který vznikl za doby ministrování Ivana Fuksy, je dobře, že existuje, a rád tady slyším, že ministr zemědělství říká, že by v průběhu roku nákazový fond doplnil až o 300 milionů korun. Je dobře, že můžeme finančně subvencovat některé oblasti tak, aby české zemědělství bylo konkurenceschopné. A můžeme to udělat, a to je potřeba také připomenout, především díky tomu, že stát může využívat zdroje vytvořené

v zemědělském sektoru, ať už to je v Lesích České republiky, jejich zisky je možné přelévat především do této oblasti díky zákonu, který zase vznikl v době Nečasovy vlády, a stejně tak využíváme peníze třeba z národního podniku Budvar. Je to tak dobře a v tomhle ohledu to tady tak má zaznít. Je dobře, že v tom Ministerstvo zemědělství pokračuje.

Co ale si myslím, že stojí za to zmínit trochu v kritickém pohledu na věc, a ono to tady dílem padlo, kdy ministr říkal, že připravujeme až o 15 milionů případně podpořit program na mimoprodukční funkce rybníků. Já myslím, obecně platí, že Česká republika se má více věnovat suchu. V oblasti zemědělství bychom měli více mluvit o projektech, které se budou věnovat potenciálně možným vzniklým situacím, které hrozí v případě, že se nedostává deště, a tyhle problémy potkávají Českou republiku čím dál častěji. Mám pocit, že se musíme zcela vážně, ve větším objemu financí věnovat vodě v krajině, mimoprodukční funkci rybníků, obnovování rybníků, obnovování vodních ploch v obcích a podobně, protože víte sami, ta čísla není potřeba zde zdůrazňovat a znovu opakovat, ale v Čechách, na Moravě a ve Slezsku zanikla spousta rybníků a voda nám v krajině obrovským způsobem chybí. 15 milionů nás nezachrání. Potřebujeme nějaký silný program, který by umožnil městům a obcím, aby mohly obnovovat rybníky, aby je mohly využívat nejenom zemědělští producenti a hospodáři a sedláci, ale aby je mohla využívat krajina jako celek. Potřebujeme to pro rozvoj venkova a bylo by dobře, kdyby ministr zemědělství a vláda toto vzaly v potaz. Já už na to upozorňuji poněkolikáté. Považuji to za velmi vážnou věc. V případě, že přijdou povodně, často napáchají velmi významné škody, ale přijde-li sucho, jsou ty škody povětšině řádově větší a výkyvy počasí, myslím, že je jenom otázka času, kdy nám něco takového přinesou, a měli bychom se této problematice věnovat.

Stejně tak jsem kritizoval i na jednání zemědělského výboru finanční prostředky, které jdou do poradenství. Myslím si, že není potřeba, aby byly tak veliké. Že bychom byli schopni tam více ušetřit a případně podpořit některé jiné programy a projekty, tak jak je považujeme za prioritní, ať už je to mimoprodukční funkce rybníků, či cokoliv jiného.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Kováčik, po něm pan předseda Faltýnek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, paní a pánové, jenom velmi krátce. Historie dotačních programů v zemědělství nezačíná vládou Petra Nečase, jak jste se možná někteří mohli z předřečníkových slov domnívat, ale tím, že byl přijat zemědělský zákon, na základě kterého ty dotační programy vznikají. A rok 1997 je tím začátkem, který dal průchod alespoň částečnému řešení potřeb, které naše zemědělství a potažmo i potravinářství má v návaznosti na věci, které posléze potom třeba nebyly možné, nebo nebyly snadné

nebo nebyly řešitelné prostřednictvím takzvaných – (důrazně:) takzvaných - evropských peněz, které odvedeme do Bruselu a pak je ztěžka dobýváme zpátky.

Musím říci, že jsem rád, že jsem našel silného spojence. Již od toho roku 1997 zejména se tady čas od času zmiňuji o naší programové prioritě zadržování vody v krajině. V Petrovi Bendlovi bez nadsázky vidím silného spojence v tomto snažení, protože koneckonců on to již řekl, do budoucna nebude jiná cesta, než řešit klimatickou změnu a její následky tím, že se postaráme o to, aby vody z toho našeho území, z té střechy Evropy, protože tou jsme, co nejméně odtékalo, ale zároveň abychom dokázali eliminovat následky náhlých přívalů a podobně, jak jsme viděli v povodních.

Třetí věc – otázka podpory živočišné výroby. Já jsem původem zootechnik, čili je to moje srdeční záležitost, a myslím si, že to je krok správným směrem. Opět to tedy nezačínalo Ivanem Fuksou, začínalo to daleko dříve, ale to není důležité. Důležité je, že na základě možností, které nám rozpočet dává, jsou ty prostředky dotovány, nicméně dovedu si představit, že toho bude podstatně víc, protože tím, co po transformaci zemědělství z živočišné výroby zbylo, díru do světa neuděláme. Ty dramatické poklesy stavů, zejména stavů krav, ale i ostatních kategorií hospodářských zvířat, nezachráníme těmi v uvozovkách troškami, co se jako solí přisoluje, ale je potřeba daleko masivnější opatření. Anebo je potřeba, aby ta opatření byla systémovější. Jsem rád, že se postupně slyší na to, že vedle podpory prvovýroby, živočišné výroby a tak podobně se také podporuje celý ten systém, celý ten řetězec, celá ta vertikála, to znamená i to zpracování. Bude málo platné, když naši zemědělci vyprodukují jatečná zvířata, mléko, vejce, další produkty a nebude je mít tady kdo vykoupit za rozumné ceny nebo za ceny, které jsou objektivní zpracovat a také dále distribuovat na trh. To potom snadněji naši konkurenti na tom takzvaně jednotném trhu Evropské unie naše výrobce a zpracovatele převálcují.

Já v této chvíli tvrdím, že dotační programy jsou věcí, která je dohodou napříč členů zemědělského výboru, a proto i klub KSČM tento návrh podpoří. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Zahradník, po něm pan předseda Faltýnek. Máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, já bych se chtěl také vyjádřit s podporou zejména k těm dotačním titulům, které budou podporovat mimoprodukční funkce zemědělství, konkrétně zachování vody v krajině. Karel Havlíček Borovský napsal v jednom svém epigramu: Nechlubte se, vlastenci, není to věc řádná, že neteče odnikud do Čech voda žádná. To víme dobře. A co u nás vznikne v podobě srážek, budeme se muset snažit chtě nechtě u nás zachovat.

Proto bych chtěl připomenout, že existuje takzvaný plán hlavních povodí, tedy plán, který vlastně zmapoval všechny možné potenciální prostory, kde by bylo možné

v případě potřeby vodu u nás uchovávat. Nejsou to žádné velké plány na nějaké megastavby, ale jsou to prostě prostory, které by se měly územně chránit, aby v případě potřeby bylo možné tyto nádrže na tocích u nás vybudovat. Přimlouval bych se, zdali by se ministerstvo mohlo znovu vrátit k tomuto plánu, zrevidovat jeho podobu a případně znovu do hry vrátit proces uchování těchto území pro budoucí ochranu, pro zachování vody v krajině.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S další faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Bendl – nebo to je řádná přihláška do rozpravy? (Řádná přihláška.) Takže nyní s přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré dopoledne, vážená vládo, kolegyně, kolegové. Já nechci protahovat tento bod, nicméně mi dovolte pouze dvě poznámky z titulu předsedy zemědělského výboru. Chci potvrdit to, co tady řekl místopředseda Kováčik ze zemědělského výboru, že tato záležitost na zemědělském výboru získala podporu napříč politickým spektrem a v podstatě téměř všichni přítomní s výjimkou jednoho hlasu byli pro, a pokud se týká doprovodného usnesení, tak všichni přítomní poslanci a poslankyně byli pro.

Pokud se týká – a teď to myslím, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego Petře Bendle, v dobrém – toho evergreenu zadržení vody v krajině, tak já si myslím, že přichází doba, kdy to budeme muset opravdu začít velmi vážně řešit. Jenom pro vaši informaci – po dohodě s panem poslancem Gabrhelem, který je ze Znojemska a je členem zemědělského výboru, se dneska v jednu hodinu scházíme s některými podnikateli z té oblasti, kteří s tím mají obrovský problém, se zemědělci, s výkonnými zemědělci. Kde v podstatě v těch aridních oblastech, jako je Znojemsko, Břeclavsko, jižní Morava celá, ten problém je dneska obrovský a tito zemědělci jsou v podstatě postiženi suchem každý rok a je potřeba to začít vážně řešit. Schůzky se zúčastní i prezident Agrární komory, kolega Toman. Čili tolik jenom informace pro nás pro všechny, že zemědělský výbor je připraven se touto problematikou vážně zabývat a samozřejmě po debatě s ministrem zemědělství v průběhu roku i v dalších letech hledat zdroje na to, aby se tato záležitost začala – ona se řeší samozřejmě, ale aby se řešila více intenzivněji a aby se našly prostředky, které do této oblasti v průběhu těch příštích let půjdou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já jsem to v dobrém myslel, prostřednictvím pana předsedajícího k panu předsedovi zemědělského výboru. Já jsem to nemyslel nijak ve zlém. On dobře ví, že na to upozorňuji dlouhou dobu, že to je jenom otázka času, kdy přijdou vážné problémy se suchem, a že na to máme být připraveni. Zemědělci

nemají k dispozici vodní zdroje, takové ty přírodní vodní zdroje. Obracím se proto možná i na ministra životního prostředí, protože často v těch územních plánech máme definovány třeba jenom mokřady a bylo by dobře v územních plánech doporučovat, aby ty rybníky tam vznikaly. Já jsem mluvil s jedním člověkem, který se pět let snažil na svém pozemku vybudovat rybník. Pět let prostě se trápil s legislativou, protože to nešlo. Oni se ho ptali: Proč chcete rybník, vždyť z toho nemůžete nic mí? On říká: No, já z toho nebudu nic mít, já prostě chci, aby se tam, kde kdysi rybník byl, prostě vrátil. My máme strašně komplikovanou legislativu k tomu, abychom obnovili tam, kde kdysi bývaly, a samozřejmě je finančně extrémně náročné pro vlastníky vodních ploch, neprodukčních rybníků, aby se dostali k tomu, že ty rybníky je potřeba vyčistit, aby vodu opravdu zadržely, aby se nestaly jenom takovou průtočnou louží a posléze jenom mokřadem, který vlastně do budoucna nic neřeší.

Takže jsem rád, že se na tomhle shodneme. Děkuji za to. Myslím, že v tom, pokud budeme spolupracovat, najdeme společnou řeč.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Pavera. Máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně a kolegové. Také klub TOP 09 a Starostové podpoří tento dotační program.

Když to vezmu historicky, zemědělci získávali dotace již za první republiky, i když ne v takové míře jako v současné době. Ale abychom byli, jak to tady už zaznělo, konkurenceschopní v celé Evropě, je třeba podpořit jak živočišnou výrobu, tak i tu rostlinnou. Jsem strašně moc rád, že mezi dotačními tituly jsou i tituly na podporu včelařství, sadovnictví a také na údržbu a obnovu kulturního fondu na venkově. Tím se trošičku zemědělství přece jen vrací k tomu venkovu skutečně, protože ono má ve svém názvu, že se zabývá i rozvojem, nebo v náplni má i rozvoj venkova. Ale rozvoj venkova, to je většinou z pohledu zemědělství jenom údržba krajiny, popř. zachytávání vody v krajině a podobně. Kdežto teď, když se tam objevilo 50 milionů korun i na kulturní památky – děkuji panu ministrovi za to, že to tam zařadil – tak jsem rád, že i venkov získal nějaké finanční prostředky.

Je škoda, že třeba, když si vzpomenu ještě v historii, když jsem chodil jako malý kluk za sedláky na návštěvu a jezdil jsem s nimi na pole s koňmi a podobně, tak jsem se zajímal o to, jak vlastně žijí. Sedláci vždycky patřili k nejbohatším lidem na vesnici, a to i v době socialismu. A to museli odvádět různé dávky státu a podobně a vydrželi, přežili v té těžké práci i bez různých dotací. Bohužel, dnešní svět je úplně jiný a Česká republika nemůže nepodpořit naše zemědělce, proto si myslím, že všichni bychom měli tento dotační program podpořit. Samozřejmě se budeme zabývat i tím, kam směřují dotace, kdo využívá dotační tituly, a určitě to bude zajímat i vás.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní se s přednostním právem hlásí do rozpravy pan ministr.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, já jsem si to chtěl nechat na závěrečné slovo, ale řeknu to teď, abychom možná tu diskusi trochu zrychlili, aby tady některé věci zazněly.

Chtěl bych říct, že pokud jde o vodu v krajině, hospodaření s vodou a řešení následků sucha, tady si myslím, že se opravdu shodujeme úplně napříč touto Poslaneckou sněmovnou. My jsme se dohodli s ministrem životního prostředí Richardem Brabcem, dali jsme dohromady nadresortní pracovní skupinu, která tuto problematiku řeší. Do konce března budeme předkládat koncepční materiál na vládu, jak to řešit v rámci celé státní správy napříč resorty, protože nemůžeme v této věci postupovat separátně – zvlášť Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo životního prostředí, MMR, MPO a další resorty. Prostě tady je potřeba ty věci sladit a zkoordinovat. Takže to samozřejmě je připravováno tak, abychom to dokázali řešit ve vícero rovinách. Já připomenu k problematice zadržení vody v krajině, dnes dotační titul "prevence před povodněmi III" je vlastně zaměřen nejenom na čistě protipovodňové stavby, ale aby ty stavby opravdu už byly kombinované s tím, že tu vodu v krajině také zadržují. Takže od malých poldrů, které jsou v katastrech obcí, malých vodních nádrží, až opravdu po ty velké. Takže to je jedna z věcí.

Znovu rozbíháme aktivně pozemkové úpravy a samozřejmě i diskutujeme nad územní rezervou pro případné vodní nádrže, které tady v České republice, ty územní rezervy, jsou. Jak v této věci strategicky postupovat, kde chceme která vodní díla v příštích letech realizovat. S tím samozřejmě také souvisí postavení jednotlivých povodí, protože chceme intenzivně v letošním roce připravit asi změnu toho, co od povodí očekáváme. Protože například klíčová páteřní síť, která má dodávat vodu pro závlahy, tak ta je v České republice v dost žalostném stavu a prostě tady stát bude muset přijít a říct: Chceme to vybudovat, máme na to finanční prostředky, odkud, a někomu to uložit. A tady se nabízí, že asi povodí v této věci by měl být nejpřirozenější partner.

Pokud jde obecně o to, co jsem tady slyšel zleva a zprava, asi všechny dotační tituly jsou potřebné, pokud si zjistíme, jaké mají dopady v praxi. Jenom ten problém je v tom, že asi peněz nenajdeme nikdy dostatek, abychom mohli všechny uspokojit. Nicméně jsme se teď snažili reagovat na to, že třeba právě změnou operačních programů a tím převedením 300 mil. eur z Programu rozvoje venkova na kapitolu OPŽP a IROP došlo k výpadku finančních prostředků pro, řekněme, to drobné kulturní dědictví na venkově. Takže i proto tam vznikl tento dotační titul, který tady je. A jak jsem říkal, v průběhu tohoto roku očekáváme minimálně u čtyř pěti dotačních titulů, že dokážeme z vnitřních úspor ministerstva tyto dotační tituly finančně posílit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. S faktickou poznámkou pan poslanec Bendl. Hlásíte se řádně, nebo s faktickou poznámkou? Řádně, dobře.

Poslanec Petr Bendl: Řádně, ale budu stručný, protože bych chtěl jenom krátce reagovat na to, co říkal pan ministr. Těch zdrojů, které může Ministerstvo zemědělství v debatě s ministrem financí využít, je více. A pokud to půjde napříč politickým spektrem, což tady pan předseda zemědělského výboru naznačil, a všichni víme, že jsme ještě dva roky zpátky nebyli schopni využívat zdroje jdoucí z Lesů České republiky, a jdou z Budvaru a z dalších státních podniků, a že Lesy České republiky mají zisk na úrovni zhruba čtyř pěti miliard korun, že můžeme určitě, pokud k tomu bude politická vůle napříč politickým spektrem, sáhnout do těchto financí, a ony se vlastně budou, teď řeknu, vracet dílem i tomu lesu, budou se vracet krajině jako takové a můžeme tam odsud sáhnout. Pokud politická vůle bude. Stejně pokud bude vůle ministra životního prostředí, tak v operačních programech se určitě v tomhle ohledu dá najít, ale tam by se měli domluvit ministr zemědělství a ministr životního prostředí tak, abychom neměli dva programy na totéž. Koneckonců by to v Evropě ani neprošlo. Jenom se musí říct, odkud ty finanční prostředky půjdou.

Bohužel moje zkušenost byla, bylo to vidět i na systému čerpání, že systém čerpání peněz z operačního programu Životní prostředí byl daleko komplikovanější než systém čerpání peněz z operačního Programu rozvoje venkova. Proto se tam taky čerpalo lépe a více a na životním prostředí to prostě nešlo. Tam buď se zjednoduší systém čerpání na životním prostředí, anebo to bude ta samá písnička jako v minulosti a to si myslím nikdo nepřeje. Chceme, aby ten systém byl jednoduchý a finance podle mě, pokud bude politická vůle, tak opravdu jsou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní s přednostním právem pan ministr Brabec

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobré ráno, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi také stručně zareagovat. Navážu na to, co jste říkali, co říkal můj kolega ministr zemědělství Marian Jurečka.

My skutečně tu záležitost zadržení vody v krajině vnímáme velmi závažně. Myslím si, že trend je jasný, a bohužel bude jasný i do budoucnosti. To znamená extremizace počasí v souvislosti s vývojem klimatu. Už dneska skutečně v některých oblastech na té zmiňované jižní Moravě voda prostě chybí pořád. A je nesporné, že musíme využít, souhlasím s kolegou Petrem Bendlem, vaším prostřednictvím, pane předsedající – i když to možná můžu udělat bez vašeho prostřednictví...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Souhlasit můžete i bez mého prostřednictví.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, takže můžu udělat radost někomu i souhlasit bez prostřednictví, to je pro mě dobrá zpráva.

Takže je to opravdu klíčové. Ta skupina "Sucho", kterou jsme spolu s Marianem založili, opravdu nebude jenom formální. Je to pracovní tým lidí ze všech resortů, ze všech oblastí, které se tím zabývají. My jsme zjistili, že v uplynulých letech tady existovala celá řada izolovaných skupin a skupinek od akademické sféry až po tu praktickou a všichni se zabývali v podstatě týmž. To znamená suchem, jak udržet vodu v krajině, ale málo ti lidé spolu spolupracovali. Takže naším cílem je připravit koncepční materiál do vlády v oblasti legislativní, technické, preventivní a samozřejmě i potom možná v tom pejorativním smyslu slova represivní. To znamená, jaké nástroje můžeme dneska využít a samozřejmě jaké máme k dispozici peníze. A souhlasím s tím, že v operačním programu Životní prostředí bylo a i bude, byť tedy výrazně méně peněz. A souhlasím také s tím, že čerpání bylo významně složitější než třeba u operačního programu zemědělského.

Takže to je všechno teď náš cíl. My to fakt bereme jako vážný problém a nečekáme na to, až zase vysvitne sluníčko, protože ten reálný problém a nízký stav podzemních vod mimo jiné už tam přetrvává neustále a je to velmi varující. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Neeviduji nikoho dalšího, kdo by byl přihlášen do rozpravy. Jestliže tomu tak je, končím všeobecnou rozpravu a táži se, zda si vezme pan předkladatel a pan zpravodaj závěrečné slovo. Takže pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vidím, že můžeme být s předloženým materiálem vcelku spokojeni, takže materiál doporučuji schválit. Pouze se přihlásím k návrhu usnesení, které jsem přednesl v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Otevírám rozpravu podrobnou a požádám vás tedy, jestli jsem to dobře zaregistroval, pane zpravodaji, o přečtení návrhu usnesení.

Poslanec Ladislav Velebný: Usnesení zemědělského výboru z 15. schůze dne 14. ledna 2015 k Dotačním programům zemědělství pro rok 2015 poskytovaným podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 373.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny PČR po úvodním slově náměstka ministra zemědělství Jindřicha Šnejdrly, zpravodajské zprávě poslance Ladislava Velebného a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby Dotační programy zemědělství pro rok 2015 poskytované podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 373, schválila;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny;

III. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Myslím, že z jednání zemědělského výboru je podstatný ten první bod, a to je, že Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Dotační programy zemědělství pro rok 2015. Další doprovodná usnesení nejsou pro naše usnesení podstatná. Takže navrhuji, abychom dali hlasovat o tom prvním usnesení, že Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Dotační programy zemědělství pro rok 2015, jestli někdo nemáte námitku proti takto navrženému postupu. (Bez námitek.)

Jestliže tomu tak není a nikdo se nehlásí dále do podrobné rozpravy, v tom případě podrobnou rozpravu končím. Táži se, jestli po podrobné rozpravě pan zpravodaj, příp. pan ministr si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Takže dám hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro navržené usnesení tak, jak bylo přečteno, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 145, přítomných poslankyň a poslanců 150, pro návrh 129, proti 2. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas. Končím projednání tohoto bodu.

Dorazily ke mně další omluvenky, tak je přečtu. Ze zdravotních důvodů se dnes omlouvá pan poslanec Matěj Fichtner, mezi 13. a 21. hodinou se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Bronislav Schwarz a z osobních důvodů se dnes omlouvá paní poslankyně Martina Berdychová. Ještě upozorňuji na to, že nejpozději do 11. hodiny je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

A ještě bych vás chtěl informovat, tak jak včera proběhlo jednání organizačního výboru, že dnes po ukončení bodu Ústní interpelace budeme pokračovat v přerušené 24. schůzi Poslanecké sněmovny až do ukončení podrobné rozpravy.

Budeme pokračovat dál v programu tak, jak jsme si ho schválili. Dalším bodem dnešního jednání je

146.

Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2015 /sněmovní dokument 1965/

Prosím pověřeného člena organizačního výboru pana poslance Václava Votavu, aby se ujal slova a předložený sněmovní dokument uvedl. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Dobré dopoledne, dámy a pánové, vážený pane místopředsedo. Dovolte mi, abych vás seznámil z pověření s usnesením organizačního výboru z 28. schůze 11. února 2015 k Návrhu Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2015.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny

I.doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna schvaluje Pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2015, ve znění schválených Pravidel hospodaření pro rok 2014 s výší příspěvku měsíčně: pevná částka na kluby 24 500,- Kč, variabilní částka na člena klubu vládní strany 5 314,- Kč a variabilní částka na člena klubu nevládní strany 6 908,- Kč (koeficient 1,3). Pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2015 tvoří přílohu tohoto usnesení;

II.pověřuje odůvodněním tohoto návrhu na schůzi Poslanecké sněmovny poslance Václava Votavu, což jsem tímto také učinil.

Vážený pane místopředsedo, můžeme nechat hlasovat o tomto usnesení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Určitě o něm hlasovat budeme. Ale já nejdřív zahájím všeobecnou rozpravu v případě, že někdo bude chtít diskutovat na toto téma. To znamená, zahajuji všeobecnou rozpravu a táži se, kdo se z poslankyň a poslanců do ní chce přihlásit. Nikoho nevidím. V tom případě končím všeobecnou rozpravu.

Chcete si vzít závěrečné slovo po všeobecné rozpravě, pane poslanče?

Poslanec Václav Votava: Není třeba, moje stanovisko je samozřejmě souhlasné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Takže otevírám podrobnou rozpravu a táži se, zda se do ní někdo hlásí. Není tomu tak. V tom případě vás poprosím, abyste návrh usnesení přečetl nyní v podrobné rozpravě, abychom o něm mohli dát hlasovat.

Poslanec Václav Votava: Takže to budu, vážený pane místopředsedo, opakovat to, co jsem již přečetl. Nicméně tak tedy učiním.

Poslanecká sněmovna schvaluje Pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2015 ve znění schválených Pravidel hospodaření pro rok 2014 s výší příspěvku měsíčně: pevná částka na kluby 24 500,- Kč, variabilní částka na člena klubu vládní

strany 5 314,- Kč a variabilní částka na člena klubu nevládní strany 6 908,- Kč. Pravidla hospodaření jsou přílohou tohoto usnesení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám velmi děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. V tom případě končím podrobnou rozpravu. Eviduji zde žádost o odhlášení, takže vás odhlásím a požádám vás, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Počet se ustálil a v tom případě já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh usnesení, tak, jak byl přednesen panem poslancem. Takže táži se, kdo je pro, zvedněte ruku, zmáčkněte tlačítko. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 146, přítomných poslankyň a poslanců 139, pro návrh 135, proti nikdo. Konstatuji, že s usnesením byl vysloven souhlas a návrh usnesení byl schválen.

Já vám děkuji, pane poslanče, a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod, kterým je

111.

Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny /sněmovní dokument 1676/

Sněmovní dokument 1676, který vám byl doručen, obsahuje usnesení organizačního výboru číslo 113 ze dne 20. listopadu 2014. Z pověření organizačního výboru tento návrh odůvodní místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, budu stručný. Na začátku našeho volebního období při jednání o vytvoření orgánů Poslanecké sněmovny nevznikl, na rozdíl od minulosti, orgán, který byl celou dobu součástí orgánů Poslanecké sněmovny, a to stálá komise pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny. Práci Kanceláře měla na starosti při dělbě práce paní první místopředsedkyně Jaroslava Jermanová a pověření členové klubů, kteří měli dbát na to, aby jednotlivé požadavky byly realizovány. Po roce vyhodnocení zjišťujeme, že orgán chybí, a proto na návrh, který padl v organizačním výboru, máte předložen tento dokument, který zřizuje stálou komisi Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny.

Doporučujeme na základě usnesení organizačního výboru Poslanecké sněmovny, aby stálá komise měla 15 členů. Stanoví se, že uvedená komise bude ustavena podle zásad poměrného zastoupení. V tomto ohledu tedy máte předložen návrh, a pokud jej odhlasujeme, můžeme komisi zřídit. Předsedové poslaneckých klubů budou

nominovat její jednotlivé členy a komise by začala pracovat po jejím zřízení a zalidnění, abych to vyjádřil jednodušším způsobem. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane místopředsedo, a děkuji, že jste zaujal místo u stolku zpravodajů. Otevírám všeobecnou rozpravu a táži se, zda se do ní někdo hlásí. Pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, chtěl bych podpořit tento návrh. Vím, o čem mluvím, protože jsem byl dlouhá léta členem této komise a byl jsem i jejím předsedou. Tato komise má být partnerem Kanceláře Poslanecké sněmovny, partnerem pro pana kancléře, nemluvím jen o spolupráci, ale samozřejmě o tom, aby schvalovala různé návrhy, které jdou ze strany jak Kanceláře Poslanecké sněmovny, tak samozřejmě od samotných poslanců. Měla by se také tato komise vyjadřovat a vždy se vyjadřovala k rozpočtu Poslanecké sněmovny. Je to velice důležité. Proto apeluji, abychom tuto komisi ustavili a aby začala pracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Chci oznámit, že pan poslanec Huml si vzal náhradní kartu číslo 10 pro další hlasování.

Táži se, kdo se další hlásí do všeobecné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím všeobecnou rozpravu. Táži se pana místopředsedy, zda si chce vzít závěrečné slovo předtím, než otevřu podrobnou rozpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, já jsem přesvědčen, že je potřeba pouze otevřít podrobnou rozpravu, kde bych přečetl celý text usnesení, ač ho mají všichni předaný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a tímto tedy otevírám podrobnou rozpravu a požádám vás, jestli přečtete návrh usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Poslanecká sněmovna by se zabývala usnesením:

- I. Poslanecká sněmovna podle § 47 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, zřizuje stálou komisi Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny.
 - II. Určuje počet členů na 15.
- III. Stanoví, že uvedená komise bude ustavena podle zásad poměrného zastoupení.

To je celé usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane místopředsedo, a táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Podrobnou rozpravu končím

Zahajuji hlasování o návrhu usnesení, tak jak bylo předneseno. Táži se, kdo je pro tento návrh usnesení, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 147. Přítomných poslankyň a poslanců je 144, pro návrh je 133, proti nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen a stálá komise byla zřízena.

Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

68.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Protokol z roku 1997 k Mezinárodní úmluvě o zamezení znečištění moří z lodí a k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o zamezení znečištění moří z lodí, přijatá Mezinárodní námořní organizací dne 2. listopadu 1973
/sněmovní tisk 168/ - druhé čtení

Poprosím vás, kolegyně a kolegové, v případě, že máte něco na srdci, co si chcete říci, abyste si to říkali v předsálí, protože skutečně hluk je poměrně vysoký. Děkuji.

Požádám, aby se slova ujal pan ministr životního prostředí Brabec.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Ještě jednou dobré ráno. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, takže tentokrát v roli pana ministra dopravy, budu se snažit být co nejstručnější.

Mezinárodní úmluva o zamezení znečištění moří z lodí je nejvýznamnější mezinárodní smlouvou, která se zabývá problematikou ochrany mořského prostředí před znečištěním z lodí. Byla přijata na mezinárodní konferenci už v roce 1973 a její přílohy stanovují technické požadavky na konstrukci námořních lodí a jejich vybavení tak, aby v maximální míře minimalizovaly riziko úniku škodlivin do mořského prostředí. Z důvodů celosvětově stoupající péče o ochranu ovzduší přijaly smluvní strany úmluvy 26. září roku 1997 pozměňující protokol a protokolem byla k původním přílohám připojena ještě další příloha stanovující pravidla pro omezování plynných exhalací z lodí.

Z hlediska ochrany mořského prostředí a globálního významu úmluvy je žádoucí, aby Česká republika vyjádřila souhlas být vázána všemi jejími částmi. Přístup k protokolu je nezbytný z důvodu naplnění závazků České republiky, které plynou z členství v Evropské unii. Materie obsažená v úmluvě je úzce spjata s unijní právní

úpravou zaměřenou na oblast technické způsobilosti plavidel a sankcionování znečištění mořského prostředí. Praktický dopad předkládané smlouvy MARPOL je zjevný u námořních jachet, které plují pod vlajkou České republiky, neboť také spadají do její působnosti. Jejich počty nejsou v České republice vůbec bezvýznamné, dosahují řádově stovek těchto lodí.

Cílem protokolu z roku 1997 i celé úmluvy je mj. upravovat práva a povinnosti osob a regulace věcí, jejichž úprava je vyhrazena v zákoně. Z téhož důvodu má protokol z roku 1997 charakter mezinárodní smlouvy prezidentské kategorie.

Dovolil bych si vás touto cestou požádat o vyslovení souhlasu s ratifikací tohoto smluvního dokumentu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře, a poprosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Karla Raise, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 168/1. Máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, pane předsedající. Mám před sebou usnesení zahraničního výboru z 10. schůze z 21. května loňského roku k vládnímu návrhu, který zde byl citován.

Po odůvodnění náměstka ministra dopravy Ing. Ladislava Němce, zpravodajské zprávě poslance Raise a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení:

Poslanecká sněmovna dává souhlas

- a) s přístupem k Protokolu z roku 1997 k Mezinárodní úmluvě o zamezení znečištění moří z lodí.
- b) k ratifikaci mezinárodní úmluvy o zamezení znečištění moří z lodí ve znění protokolu z roku 1978 k Mezinárodní úmluvě o zamezení znečištění moří z lodí;
- II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;
- III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru což tímto činím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Otevírám rozpravu a táži se, zda se do ní někdo hlásí. Není tomu tak. V tom případě rozpravu končím. Táži se pana zpravodaje, případně pana ministra, zda si chtějí vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Děkuji.

V tom případě přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 148. Pro návrh 109, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

69.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Bahamským společenstvím o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Nassau dne 6. března 2014 /sněmovní tisk 204/ - druhé čtení

Dívám se, že i zde se ujme slova pan ministr Brabec. Poprosím vás o uvedení tohoto bodu.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji ještě jednou. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes to se mnou budete muset vydržet trochu déle. Mám zde několik rolí a tato je jedna z nich.

Dovolte mi tedy, abych odůvodnil vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Bahamským společenstvím o výměně informací v daňových záležitostech. Tato dohoda byla podepsána 6. března loňského roku v Nassau. Ministerstvo financí zahájilo od roku 2009 řadu jednání se státy s preferenčními daňovými režimy, takzvané daňové ráje, a doposud sjednalo čtrnáct návrhů dohod o výměně informací s příslušnými jurisdikcemi. Tento návrh dohody je dalším z nich pokračujícím v legislativním procesu vedoucím k ratifikaci prezidentem. Sjednávání této dohody proběhlo rovněž na základě vzorového návrhu směrnice pro expertní jednání o dohodách a návrhu dohody o výměně informací v daňových záležitostech, které byly schváleny usnesením vlády 22. března 2010. Tato dohoda plně vyhovuje standardům OECD pro mezinárodní výměnu daňových informací.

Uzavřením této dohody Česká republika získá možnost dožádání příslušného orgánu smluvního státu o informace, které jsou významné pro zjištění, stanovení a zabezpečení úhrady daní, popřípadě k vyšetřování nebo trestnímu stíhání daňových trestných činů. Od uplatňování dohody lze očekávat možnost českých daňových správců doměřit daň, která by českými daňovými rezidenty nebyla odvedena, a také zvýšení daňové disciplíny tuzemských rezidentů do budoucna. Sjednání této dohody by mělo přispět k příznivému fiskálnímu dopadu na příjmy České republiky a ke zvýšení prevence finanční kriminality obecně.

Dovoluji si vás tedy požádat o vyslovení souhlasu s ratifikací této dohody. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Janu Fischerovou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 204/1. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Pane místopředsedo, děkuji vám za slovo. Vážený zbytku vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, pan ministr životního prostředí zde namísto pana ministra financí, pana vicepremiéra Babiše, předložil ve druhém čtení ke schválení tuto mezinárodní smlouvu. Já jsem si i říkala, že to nejspíš dneska budete prezentovat, pane ministře, vy. Ale na druhou stranu mě to mrzí, ne že bych k vám neměla důvěru, ale vím, že budou další zákony a mezinárodní smlouvy, u nichž bylo přerušeno jednání právě kvůli nepřítomnosti odpovídajících ministrů. Takže k tomu dnes ještě nejspíše dojdeme, protože máme před sebou celý blok mezinárodních smluv.

Já se zde jako zpravodajka tohoto tisku vrátím ke dni 25. června 2014, kdy byl na zahraničním výboru projednán tento tisk. Věcně k tomu nebyly připomínky, protože se jedná opravdu o prevenci. Mělo by to přispět k prevenci finanční kriminality.

Dovolím si přečíst usnesení zahraničního výboru. Tento výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Bahamským společenstvím o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Nassau dne 6. března 2014." Dále pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a zmocňuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkují vám všem za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Iniciativně tento návrh projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 204/2. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka tohoto výboru paní poslankyně Miloslava Vostrá.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás seznámila s usnesením rozpočtového výboru, který tento tisk 204 projednal na své schůzi dne 3. září 2014. Po úvodním slově náměstkyně ministra financí a zpravodajské zprávě rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Bahamským společenstvím o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Nassau dne 6. března 2014."

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Otevírám rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Neeviduji nikoho, v tom případě rozpravu končím. Táži se, zda si chcete vzít závěrečná slova. Pan ministr? Paní zpravodajky? Není tomu tak

Nyní přikročíme k hlasování o navržených usneseních. Jsou to návrhy usnesení zahraničního a rozpočtového výboru, jak byly přečteny. Eviduji žádost odhlášení, takže vás odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrhy usnesení, jak byla přečtena, zvedněte ruku a zmáčkněte tlačítko. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 149. Přítomných poslankyň a poslanců je 118, pro návrh 116, proti žádný. Konstatuji, že s návrhy usnesení byl vysloven souhlas. Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

70.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Dohody o Mezinárodní finanční korporaci vyplývající z usnesení Správní rady IFC č. 256 ze dne 9. března 2012

/sněmovní tisk 217/ - druhé čtení

I zde poprosím pana ministra životního prostředí, aby se ujal slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Znovu děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, ke změně Dohody o mezinárodní finanční korporaci, ve zkratce IFC, dochází v souvislosti se širšími reformami ve skupině Světové banky, které reagují na rostoucí váhu rozvojových a tranzitivních zemí v globální ekonomice a vyžadují si odpovídající revizi mezinárodních smluv. Změna dohody IFC vyplývá z rozhodnutí Správní rady o změně stanov a selektivním navýšení kapitálu v roce 2010. V souladu s čl. 7 stanov IFC rozhodly o přijetí této změny tři pětiny guvernérů IFC vlastnící 85 % všech hlasovacích práv. Správní rada IFC přijala návrh na změnu 9. března 2012.

Schválené rozhodnutí Správní rady navrhuje na základě zasedání společného ministerského výboru Rady guvernérů banky a fondu pro převod reálných zdrojů v dubnu 2010 navýšení podílu základních hlasů na pevně danou úroveň 5,55 % z celkového počtu hlasů. Tato skutečnost zabrání do budoucna snižování podílu základních hlasů, a tím ochrání hlasovací sílu zemí s malým počtem hlasů, respektive rozvojových a tranzitivních zemí. V případě České republiky zůstává hlasovací podíl zachován na úrovni 0,38 % bez jakýchkoliv dopadů na státní rozpočet.

V rámci IFC změna dohody již vstoupila v platnost a jedná se tak o aplikaci této změny do českého právního řádu. Dovoluji si proto doporučit Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s ratifikací této dohody. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře, a prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Reného Čípa, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 217/1. Máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, zahraniční výbor na své 11. schůzi dne 25. června 2014 předmětnou dohodu projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny Dohody o Mezinárodní finanční korporaci (IFC) vyplývající z usnesení Správní rady IFC číslo 256 ze dne 9. března 2012." Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu a táži se, zda se do ní chce někdo přihlásit. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Táži se, zda si chcete vzít závěrečná slova – pane ministře? (Ne.) Pan zpravodaj? Není tomu tak. Přikročíme tedy k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem.

Dávám hlasovat a táži se, kdo je pro toto usnesení, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 150, přítomných poslankyň a poslanců je 130, pro 120, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končím projednávání tohoto bodu a s přednostním právem se hlásí pan předseda Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, promiňte prosím, že vás zdržím jen jednu minutu. Využiji svého přednostního práva a skutečnosti, že mezi námi sedí pan ministr Herman, abych připomněl, že zítra se opětovně pokusíme zvolit Radu Fondu české kinematografie. Myslím si, že nejenom odborná veřejnost, ale i my všichni si přejeme, aby se podařilo už tu radu zvolit. Ovšem má-li se tak stát, tak se to těžko stane bez dohody napříč politickými kluby. A tu dohodu prostě musí někdo zmoderovat. Já si těžko umím představit, že ji zmoderuje někdo jiný než ten, kdo za to nese největší odpovědnost, a to je ministr kultury. Takže berete tohle jako můj prosebný apel s tím, že když se to nepodaří vzhledem k tomu, že pan ministr není z hnutí ANO, pravděpodobně nebude okamžitě odvolán, ale i tak by to bylo velmi nepříjemné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Hlásí se pan ministr kultury.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, já opětovně chci poděkovat panu předsedovi Kalouskovi, protože si vážím jeho zájmu o to, aby volby do Rady Státního fondu kinematografie proběhly

dobře, a nerozuměl jsem úplně té poznámce, protože vedu intenzivní jednání o této věci. Hovořil jsem o tom přímo i s ním. On mě odkázal na jednoho ze svých poslanců, členů klubu, to znamená, že tato jednání vedu jednak s předsedy klubů ve spolupráci s předsedou našeho klubu panem kolegou Miholou, a nevidím nejmenší důvod k tomu, že by se zde neměla ta volba podařit, protože je to věc natolik nadstranická a věcná, že věřím, že všichni máme zájem na tom, aby naše kinematografie byla v dobrých rukou, co se týká této rady. Takže ještě jednou děkuji za tento zájem a úplně té poznámce nerozumím, nicméně samozřejmě ji berou vážně a přesně v tomto duchu jednám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Budeme pokračovat dál v programu. Dalším bodem měl být vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013, je to sněmovní tisk 123 ve druhé čtení. Tento bod byl přerušen a byl přerušen do doby přítomnosti ministra zahraničních věcí a ministra financí. Bohužel tato podmínka není naplněna, takže budeme pokračovat dál do splnění této podmínky, kdy budou přítomni oba dva ministři. Takže tento bod odkládám do přítomnosti obou ministrů.

Budeme pokračovat dalším bodem a tím je

77.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Pákistánskou islámskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu,

která byla podepsána v Praze dne 2. května 2014
/sněmovní tisk 228/ - prvé čtení

Prosím, aby i zde úvodní slovo přednesl pan ministr Brabec.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji vám, pane předsedající za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si vám předložit k projednání smluvní dokument v oblasti mezinárodních daňových vztahů, a sice Smlouvu o zamezení dvojímu zdanění s Pákistánskou islámskou republikou. Tato smlouva byla podepsána 2. května loňského roku v Praze. Jde o standardní kompletní bilaterální smlouvu, která upravuje zdaňování a zároveň i vyloučení mezinárodního dvojího zdanění různých druhů příjmů. Ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Pákistánem se v současné době neaplikuje žádná smlouva, a může tedy vznikat nežádoucí mezinárodní dvojí zdanění.

Tato smlouva, která byla na expertní úrovni sjednána na základě vzorových modelů OECD a OSN, standardně upravuje základní formy spolupráce mezi

příslušnými úřady České republiky a Pákistánu. Stanoví zásadu rovného nakládání se subjekty obou smluvních stran, umožňuje neformální řešení sporů vzniklých při výkladu a provádění daňové smlouvy a rovněž umožňuje výměnu informací v kontextu daní všeho druhu. Smlouva se zabývá zdaňováním všech druhů příjmů a obecně aplikuje jako metodu vyloučení dvojího zdanění metodu prostého zápočtu zahraniční daně.

Přímý dopad na státní rozpočet České republiky tato mezinárodní daňová smlouva mít nebude. Celkový přínos plynoucí z uzavření smlouvy bude záviset na tempu rozvoje jednotlivých forem hospodářské spolupráce. Tato smlouva zajisté nenahrazuje vnitrostátní daňové předpisy a nemůže tak založit novou daňovou povinnost.

Navrhuji, by Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vzala v úvahu zmíněné skutečnosti při projednávání Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění mezi Českou republikou a Pákistánskou islámskou republikou, a dovoluji si navrhnout, aby tato mezinárodní smlouva byla v prvém čtení přikázána příslušným sněmovním výborům. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. A nyní prosím, aby se ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Milan Šarapatka. (Není přítomen.) Vypadá to, že nemáme zpravodaje pro prvé čtení. Poprosím tedy pana předsedu klubu sociální demokracie. Pane předsedo Sklenáku, potřeboval bych, abyste navrhl nového zpravodaje pro prvé čtení, protože zde není přítomen pan poslanec Milan Šarapatka. (Posl. Sklenák namítá, že se nejedná o poslance ČSSD. Po chvíli se přihlásila posl. Fischerová.)

Paní poslankyně Fischerová se toho ochotně ujme. Já vám moc děkuji, paní poslankyně, že jste pomohla vyřešit vzniklou situaci.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Děkuji i za důvěru, velmi ráda navážu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ještě než vám udělím slovo, tak vzhledem k tomu, že se jedná o změnu zpravodaje, budeme muset o tom dát hlasovat. Dávám hlasovat o tom, že měníme zpravodaje pro první čtení, a to je paní poslankyně Fischerová

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro změnu zpravodaje. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 151. Přítomných poslankyň a poslanců je 141, pro návrh je 124. Schválili jsme změnu zpravodaje, respektive zpravodajky.

Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji velice za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chci říci stručně, tak jak už zde přednesl opět pan ministr životního prostředí v zastoupení pana ministra financí tento návrh mezinárodní smlouvy, její ratifikace se bude odrážet opět v pomoci podnikatelům. Jedná se o dvojí zdanění. Víme, že země, kde máme možnost obchodovat a rozvíjet tuto činnost, tak jedině je to přínosem pro naši republiku. Já proto velmi stručně vyjádřím tady názor na tento návrh ratifikace této mezinárodní smlouvy, čili kladné stanovisko, a doporučuji postoupit do druhého čtení a přikázat zahraničnímu výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní přihlásil. Nikdo. Děkuji vám. Končím obecnou rozpravu. Táži se, zda si chcete vzít závěrečná slova. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Táži se, zda máte někdo ještě nějaký jiný návrh. Není tomu tak.

V tom případě zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby byl předložený návrh přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahájil jsem hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 152. Přítomných poslankyň a poslanců je 145, pro návrh 126, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Končím projednávání tohoto bodu a současně předám řízení schůze kolegovi Gazdíkovi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pěkné dobré dopoledne, milé kolegyně, milí kolegové.

Dalším bodem našeho jednání je

78.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Manilské změny Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků, 1978, z roku 2010 a Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby, 1978 /sněmovní tisk 280/ - prvé čtení

Předložený návrh neuvede ministr dopravy Dan Ťok, ale uvede pan ministr životního prostředí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. I na moři je životní prostředí, takže se mi ten resort prolíná.

Dovolte mi, abych uvedl tento vládní návrh a poznamenal, že výcvik členů posádek námořních lodí hraje v oblasti námořní bezpečnosti důležitou roli. Z tohoto důvodu přijaly členské státy Mezinárodní námořní organizace v roce 1978 Mezinárodní úmluvu o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků. Úmluva vstoupila v platnost 28. dubna 1984 a začala platit i pro Československou – tenkrát ještě – socialistickou republiku.

Vzhledem k vývoji zejména v oblasti technologií bylo rozhodnuto o komplexní revizi předkládané úmluvy a konference smluvních stran konaná v červnu roku 2010 přijala ve filipínské Manile rozsáhlé změny přílohy a předpisů, tzv. Manilské změny. Přijetí Manilských změn je pro nás nezbytné z důvodu posílení bezpečnosti, života a majetku na moři, ochrany mořského prostředí a v neposlední řadě také zajištění lepších možností uplatnit se na trhu práce pro 1 200 českých námořníků a členů posádek námořních lodí. Zároveň bude zajištěna transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady o minimální úrovni výcviku námořníků.

Proces sjednání předkládané úmluvy je třeba sladit se současnými ústavněprávními požadavky. Předkládám tedy společně s Manilskými změnami k ratifikaci rovněž původní text úmluvy. Manilské změny jsou v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii a se závazky vyplývajícími z mezinárodního práva. Provádění Manilských změn nebude mít žádný dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dovoluji si vás tedy tímto požádat, vážené kolegyně, vážení kolegové, o projednání tohoto materiálu ve výborech Sněmovny. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi Richardu Brabcovi. Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pan ministr poměrně zevrubně okomentoval tuto úmluvu o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků. Já snad jen doplním, že základní povinnost, kterou na sebe smluvní strany převzaly, spočívá v závazku provádět ustanovení tady této úmluvy, přijímat všechna opatření ve svých vnitrostátních právních řádech k úplnému naplnění jejich ustanovení, aby se zajistilo, že z hlediska bezpečnosti života a majetku na moři a z hlediska ochrany mořského prostředí budou posádky lodí kvalifíkované a způsobilé pro výkon jejich povinností.

Byla tady řeč o tom, na co tady tato úmluva navazuje, na ty předchozí z roku 1978, i o té reakci na vývoj zejména v oblasti technologií, na což reagovala Manilská změna nebo úmluva v červnu 2010. A také potvrzuji, že je v zájmu České republiky přijetí tady této úmluvy, neboť má dopad na zhruba 1 200 českých námořníků na

mezinárodním trhu práce, dále na organizace, které v České republice působí a které v souladu s požadavky této úmluvy poskytují výcvik námořníků.

Doporučuji postoupit tuto úmluvu k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo nějaký jiný návrh? Není tomu tak. Je tady žádost o odhlášení, odhlašuji vás tedy všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o přikázání tohoto návrhu k projednání zahraničnímu výboru.

O tomto zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 153. Přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 133, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh přikázali k projednání zahraničnímu výboru. Končím první čtení tohoto bodu.

Dalším bodem je

79.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Ukrajinou na straně druhé /sněmovní tisk 310/ - prvé čtení

Prosím tedy, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek a zpravodajka zahraničního výboru paní poslankyně Jana Fischerová.

Ptám se, jestli mají zájem navrhovatelé, to je pan ministr zahraničí či pan ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek vystoupit. Případně paní zpravodajka? Pan ministr Mládek se hlásí. Pan ministr zahraničí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Možná bych jenom do rozpravy řekl několik poznámek k diskusi. Rád bych ještě jednou zdůraznil, že tady v této dohodě, kterou předkládám, protože se Česká republika zavázala, že bude ratifikovat tuto dohodu stejně jako ostatní členské státy, že ji předkládám jako

dohodu, která se týká přidružení, a ne členství Ukrajiny, protože se to pořád v rozpravách nerespektuje.

Já bych chtěl znovu připomenout, že dohoda o přidružení pro Českou republiku byla přijata na začátku devadesátých let minulého století a tato dohoda ještě samozřejmě nebyla rozhodnutím o tom, že Česká republika se bude ucházet o členství. Tak bych byl rád, kdyby toto se mělo na paměti při diskusi a nedocházelo opakovaně ke směšování dohody o přidružení s dohodou o členství.

Účel té dohody je, jak víte, právě to, aby se provázaly a prohloubily hospodářské a politické vztahy mezi Evropskou unií a Ukrajinou.

Já vím dobře, že v této chvíli asi událostí, která by tu měla být zmíněna, protože je teď úplně zásadní pro další vývoj na Ukrajině, jsou jednání, která probíhají v Minsku ve formátu Ukrajina, Rusko, Německo a Francie, protože se jich zúčastní především prezidenti Francie, Německa, Ukrajiny a Ruska. Jestli dovolíte, tak já bych vám jen ve dvou minutách řekl, co se v této chvíli v Minsku děje, protože to nepřímo souvisí s touto dohodou.

Podle informací, které mám přímo z Minsku, se v celonočním mnohahodinovém jednání nakonec zástupci shodli na zhruba dvanácti základních bodech memoranda, které by mělo být přijato a podepsáno. Problém je kolem posledních dvou bodů memoranda. Věcně ten úplně základní problém, který způsobuje, že to jednání stále pokračuje a ještě do této chvíle neskončilo, je v tom, že je problém vytyčit demarkační linii. Tu linii, která je bodem dotyku nebo prostorem dotyku, ze které by se měly odstranit těžké zbraně a která by se měla respektovat oběma stranami. To, co se celkem předpokládalo, že bude problém, že strana separatistů má jinou představu o tom, kudy by ta linie měla vést, než je představa, kterou má Ukrajina. A pokud je mi známo, tak to je v této chvíli tím základním kamenem sporu a důvodem toho, proč ta jednání vlastně do této chvíle neskončila.

Nicméně já od začátku podporují tuto diplomatickou aktivitu Evropy, Evropské unie a evropské diplomacie, protože jsem přesvědčen, že to je nejlepší cesta, jak situaci na výchově Ukrajiny změnit a zastavit násilí. Přesto jsem stále přesvědčen, že i ten fakt, že jednání probíhají tak dlouho, je zároveň vyjádřením určité dostředivé síly a zájmu zúčastněných dohodu nalézt. Zároveň jsem si vědom toho, že nejde o to, mít dohodu o příměří nebo míru na papíře, ale že je třeba jí dosáhnout v tom prostoru, ve kterém se stále bohužel bojuje. Přesto se domnívám a jsem přesvědčen, že jednání se doberou nějakého výsledku a že ti, kteří strávili tolik hodin vyjednáváním textu memoranda, neřeknou nakonec, že se to nepovedlo. Jsem přesvědčen, že diplomatická cesta k řešení krize na Ukrajině se ukáže být správnou. Jsem rád, že evropská politika nečeká a že se účastní a snaží za každou cenu to dotáhnout do výsledku, který bude znamenat ukončení střelby, stažení těžkých zbraní a stažení což je mimochodem také předmětem toho jednání – všech cizích vojáků nebo těch, kteří do toho prostoru přišli odjinud. To je také předmětem toho jednání a dokonce i s tím už byla, pokud vím, určitá shoda. Ze všech informací, které mám, se domnívám, že to pořád postupuje směrem, který bychom potřebovali, nicméně stále není konec a rozhodně vyhráno samozřejmě zdaleka není.

Říkám to tady proto, že asociační dohoda mezi Evropskou unií a Ukrajinou je také něčím, co bylo výsledkem jednání. Rád bych tady ještě jednou připomněl, že v těchto jednáních poprvé sehrálo roli také Rusko. Já si dovolím znovu vám připomenout, co už jsem tady říkal, že implementace ekonomické části dohody o volné zóně obchodu byla odložena, to znamená, teď je tady asociační dohoda, ale implementace ekonomické části se odkládá až do 31. prosince 2015. To bylo rozhodnuto v jednáních mezi zástupci Evropské unie, Ukrajiny a Ruska. Důvodem je, že na ruské straně byla obava, že toto ovlivní obchodní výměnu mezi Ukrajinou a Ruskem, a Rusko tím, že Ukrajina akceptovala to, že se platnost ekonomické dohody odloží, tak Rusko výměnou za tento krok přislíbilo, že neuvalí na Ukrajinu v tomto roce žádné obchodní restrikce.

To, co tady říkám, že z krize politické, ale vlastně na Ukrajině i ekonomické se lze dostat pouze jednáním. A Evropa by se v tom měla snažit pomoci, především proto, že Ukrajina a její konsolidace, nebo naopak tragický vývoj je něco, co by nesmírně ovlivnilo bezpečnost Evropy, stabilitu Evropy ekonomickou i bezpečnostní. Proto se domnívám, že je to věc, které bychom se měli věnovat, a já vám tady ještě jednou dnes navrhuji, abychom to pustili do prvního čtení a o asociační dohodě se vážně bavili ve výborech Sněmovny. To je moje prosba na vás. Doufám, že se to povede.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi zahraničí. Nyní prosím pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka, který se hlásí o slovo. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte i mně říci několik slov na téma dohody o přidružení s Ukrajinou. Kolega Zaorálek tady velmi výrazně zmínil politický rozměr a já považuji za potřebné zde vystoupit, protože dohoda o přidružení je především dohodou o volném obchodu, a to se trochu ztrácí z debaty, která tady probíhá už delší dobu. Tento ekonomický rozměr je velmi důležitý, protože je prohloubena komplexní oblast volného obchodu. DCFTA, kterou vám zde dnes představujeme, je součástí Dohody o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy a Ukrajinou. Jejím cílem je nastavit rámec pro posílení a modernizaci obchodních vztahů mezi EU a Ukrajinou, přispět k rozvoji ukrajinské ekonomiky prostřednictvím otevírání trhů, a to zejména postupným odstraňováním cel a kvót, harmonizací legislativy, která ovlivňuje obchod, a přibližováním ukrajinské ekonomiky standardům Evropské unie.

Ukrajina je pro Českou republiku historicky významným obchodním partnerem. Vzájemné hospodářské vztahy se od roku 1993 vyvíjely pozitivně, vývoz na Ukrajinu vzrostl od té doby na desetinásobek. V teritoriálně orientovaných exportních strategiích byla v posledních letech vždy řazena mezi jednu z prioritních zemí. Celkový obrat vzájemného obchodu dosáhl v roce 2013 téměř 56 miliard, český vývoz činil 32 miliard. Aktuálně nastavené celní tarify jsou relativně nízké, a proto

DCFTA je důležitá především z důvodu odstranění netarifních překážek obchodu. Zásadní je fakt, že další liberalizací vzájemného obchodu se i českým firmám otevře trh zhruba se 45 miliony obyvatel. Také je ovšem pravda, že výsledky minulého roku budou výrazně horší než výsledky roku 2013, a to bohužel nejenom díky konfliktu na východní Ukrajině, ale díky velmi neuspokojivé situaci v ukrajinském hospodářství obecně.

Vzhledem k politicko-ekonomickým událostem na Ukrajině se ustanovení obchodní části dohody, která se týkají odstraňování, resp. snižování cel na zboží pocházející z Ukrajiny, již nyní provádějí v plném rozsahu, a to prostřednictvím autonomních celních preferencí v EU ve prospěch Ukrajiny. Ze strany EU jde o projev solidarity a reálné ekonomické pomoci. Jak už tady zmínil kolega Zaorálek, ta původní dohoda měla problém, že ohrožovala a vlastně ohrožuje obchod Ukrajiny s Ruskem a dalšími zeměmi celní unie. Proto již bývalý komisař Karel de Gucht udělal ono již zmíněné posunutí platnosti té dohody do 31. 12. 2015, protože Ukrajina potřebuje i z ekonomických důvodů dohodu nejenom v EU, ale i s Ruskem, protože není v krátké době schopná přesměrovat své exporty z východu na západ, i kdyby k tomu měla politickou vůli. Evropská unie na straně druhé jako projev solidarity udělala ty autonomní celní preference, to znamená, že ta dohoda platí jednostranně a přináší výhodu ukrajinským exportérům do Evropské unie a v současné době to zatím není kompenzováno výhodami pro české exportéry na Ukrajinu.

Díky tomu, že dohoda pokrývá všechny podstatné aspekty vzájemného obchodu mezi EU a Ukrajinou, jako je obchod se zbožím, službami, veřejnými zakázkami či energetickým zbožím, a dále stanovuje pravidla pro budoucí harmonizaci technických norem a předpisů, sanitárních a fytosanitárních opatření či ochranu duševního vlastnictví, splňuje cíle vytyčené ve směrnici pro sjednání této dohody.

Česká republika ratifikaci prohloubené a komplexní oblasti o volném obchodu mezi EU a Ukrajinou podporuje. Máme zájem o zlepšení podmínek pro působení firem, kultivaci podnikatelského prostředí, přiblížení legislativy v oblasti technických norem, certifikátů, snižování administrativní zátěže, liberalizaci v oblasti služeb. Cíle dohody jsou plně slučitelné se zájmy České republiky. Kromě výše zmíněné modernizace obchodních vztahů od dohody očekáváme i vyšší stabilitu podnikatelského prostředí a nové příležitosti pro české podnikatele a firmy.

Co se týče nedávných informací o plánovaném zvyšování dovozních cel ze strany Ukrajiny, nemáme v této chvíli žádné informace, které by měly vliv na má předešlá slova. Opatření přijatá Ukrajinou jsou reakcí na kritický stav platební bilance a jsou dočasně po dobu jednoho roku uložena na všechny dovážející země bez rozdílu, což pravidla Světové obchodní organizace umožňují. Vývoj v této záležitosti však nadále monitorujeme, stejně jako jsme připraveni bedlivě sledovat, jak Ukrajina pokračuje v implementaci reforem a plnění podmínek. Protože jednou z podmínek této dohody a veškeré hospodářské pomoci je předpoklad, že Ukrajina po skoro 25 letech po rozpadu Sovětského svazu provede reálné ekonomiky nejenom v rámci státu, ale v rámci i ekonomiky.

Já sám se chystám s několika podnikateli na návštěvu Kyjeva příští týden, kde budeme projednávat všechny otázky, které nás zajímají. Ta minimální otázka je zajištění tranzitu energetických surovin skrze Ukrajinu, ať už je to ropa, nebo plyn. Máme zájem na tom, aby bylo splněno konečně to doporučení, které dávalo Ministerstvo průmyslu a obchodu již v roce 2009 během první plynové krize, aby byly namontovány měřáky na plynovody na rusko-ukrajinské hranici, aby byl oddělen tranzit od vnitřní ukrajinské sítě, aby se snížilo riziko případných šoků. Zatím musím říci, že díky bývalé Evropské komisi se podařilo těsně před jejím koncem dosáhnout dohody o tranzitu a placení za plyn, takže katastrofické scénáře ohledně zásobování plynem, které by ohrožovaly samotnou Ukrajinu a ještě osm dalších zemí od Slovenska na jih, se naštěstí doteď nenaplnily. Nicméně tuto oblast budeme i nadále monitorovat a chtěl bych říct, že naším národním zájmem přesto, že máme alternativní trasy, je použít tu nejjednodušší trasu pro zásobování ropou a plynem, to je skrze Ukrajinu. Ty další trasy jsou samozřejmě důležité, ale v optimálním případě jako rezerva pro případné nějaké mezinárodní krize.

Budeme samozřejmě také jednat o ekonomických otázkách, protože jedna věc je tato dohoda, druhá věc bude její prosazení. V této chvíli je daleko od té poměrně šedivé ukrajinské reality k tomu, k čemu se Ukrajina zavázala a co doufáme, že bude prosazeno i touto dohodou. Samozřejmě minimálním předpokladem je učinění nějakých dohod v Minsku, o kterých mluvil kolega Zaorálek, při zachování teritoriální integrity Ukrajiny, kterou samozřejmě podporujeme, i kdyby to mělo být nějakou metodou, jako byla použita pro udržení teritoria integrity Bosny a Hercegoviny v Daytonu.

Z těchto důvodů a přesto, že jsem si vědom, že z politického hlediska je tam mnoho věcí pro diskusi, navrhuji postoupit tuto dohodu do dalšího čtení. Měli bychom vést debatu ve výborech, a možná nejenom v zahraničním výboru, o této věci, měli bychom dohodu schválit. To, co je samozřejmě k debatě, je časový harmonogram, kdy dojde ke konečnému schválení, protože v zásadě máme čas do konce roku, pak by mohly být nějaké problémy. A samozřejmě je tady možnost doprovodného usnesení, které, předpokládám, že tato Sněmovna použije a vyjádří se k některým záležitostem. Osobně si myslím, že bychom neměli podporovat dvojí standard při prosazování lidských práv, který, mám pocit, je vůči Ukrajině používán oproti některým jiným zemím.

To je všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi průmyslu a obchodu. Nyní má nárok na vystoupení zpravodajka zahraničního výboru paní poslankyně Jana Fischerová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Já vám, pane místopředsedo, děkuji za slovo a navážu na slova předřečníků. Nebudu už se vracet k tomu, co zde říkal pan ministr zahraničí, protože to by bylo opakování. Spíš jenom dodám, že tak jak mnozí sledujete aktuální vývoj kolem nočního jednání, setkání v Minsku, tak mezitím už

byla podepsaná vlastně dohoda, což je velice dobře jistě z mého pohledu, a věřím tomu, že tak to cítíme každý z nás, jak tady v lavicích sedíme. Protože osobně, když se zamyslím nad celkovou situací vůbec tady u nás v republice od roku 1990, takové ohrožení v okolních zemích, a když soucítíme vlastně s nimi, tak to je opravdu něco neskutečného, čemu musíme věnovat náležitou pozornost.

Já jako zpravodajka tohoto tisku se už nebudu vracet k tomu, co jsem v obecné rozpravě uváděla. Bylo to 10. prosince loňského roku. Ten den přímo také zasedal Senát a schválil ratifikaci této asociační dohody. To jenom pro souvislost, abychom věděli.

Mě i zajímalo, jak probíhá debata a vyjádření ostatních států Evropské unie k podepsání této asociační dohody. Měli jsme možnost s některými kolegy tady ze Sněmovny jednat se zahraničním výborem v Polsku, Německu. Například Poláci nám řekli, že tam to bylo stoprocentními hlasy hned velmi rychle odsouhlaseno. Opravdu se k tomu postavili velice vstřícně, jednoznačně. A já chci říci za sebe i za klub Občanské demokratické strany, tak jak o tom debatujeme, tak opravdu Ukrajina a naše osobní zkušenosti s tímto blízkým východním, řeknu, přítelem, partnerem, nám na srdci velice leží a dodám k tomu ještě osobní zkušenosti. Když jsem mluvila minulý víkend se členy partnerské delegace se Zakarpatí, tam jsme o té věci měli možnost se aktuálně bavit a ty neskutečné ztráty, které tam byly i na životech, myslíme, že už je to pro nás všechny tak zasahující zpráva, že musíme být vstřícní v tuto dobu, dolní komora Parlamentu, a být nápomocni a ničím jiným než teď ukázat, že nepřešlapujeme na místě, ale tuto ratifikaci asociační dohody podporujeme.

Shrnu ještě krátce to, co se zde probíralo 10. prosince. Bylo zde 23 příspěvků z řad poslanců, teď se dívám tímto směrem, vidím ještě kolegu poslance Reného Čípa, který vlastně podal námitku podle § 63 jednacího řádu, čili že se určitě vysloví před ukončením obecné rozpravy.

Já případně vystoupím ještě krátce znovu. Teď chci na závěr obecné rozpravy a shrnutí jako zpravodajky říci, že tedy doporučuji postoupení do druhého čtení a projednání zahraničního výboru. Děkuji tímto za slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce Janě Fischerové. Nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Obecná rozprava minule byla přerušena, nebo ukončena poté, co pan poslanec René Číp podal pozměňovací návrh, tedy procedurální návrh – odročit projednávání tohoto bodu na dobu neurčitou. Více najdete ve stenozáznamu. Já přivolám ještě kolegy z předsálí a o tomto procedurálním návrhu dám hlasovat. Je tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu pana poslance René Čípa, který navrhl toto usnesení – odročit projednávání tohoto bodu na dobu neurčitou.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 154. Přihlášeno je 118 poslankyň a poslanců, pro 35, proti 76. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě, do které se jako první s přednostním právem přihlásil pan místopředseda Vojtěch Filip, po něm paní poslankyně Váhalová, pan poslanec Foldyna, paní poslankyně Zelienková. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, je to samozřejmě velmi vážná věc, kterou projednáváme. Já jsem si se zájmem přečetl alespoň české agenturní zprávy o 16 hodinách jednání k dohodě o příměří na Ukrajině a jednotlivá stanoviska. Samozřejmě je otázka, jaký bude dál vývoj Ukrajiny jako našeho evropského souseda, stejně jako jsou sousedem další státy Východního partnerství, pokud jde o Českou republiku, potažmo o Evropskou unii

Co mě zaráží, a dovolte mi, abych se s vámi podělil o věc, která je podle mého soudu velmi zarážející a měli bychom na ni znát odpověď. Teď nemyslím od velvyslanectví Ukrajinské republiky, to si může vyžádat pan ministr zahraničních věcí, případně výbor zahraniční, ale já vám ocituji, co mám z posudků o perzekuci členů stranických organizací Komunistické strany Ukrajiny. Jde o to – já jsem veřejně oznámil, že pomůžeme našim partnerům na Ukrajině právní pomocí, posíláme tam na jednání naše advokáty, členy strany, kteří se zabývají tím případem. Samozřejmě máme ty informace poměrně věcné.

Řekl bych několik údajů. Většina těch trestně stíhaných je za sbírání petice. Nevím, jestli si to někdo uvědomuje, co to je petiční právo jako jedno ze základních práv občanů, aby vyjádřili svoji vůli. Za sbírání petice jsou lidé zavíráni, jsou lidé unášeni lidmi správy tajné služby Ukrajiny v Charkovské oblasti – tímto způsobem 11. května loňského roku například zajali Vladimíra Primulova, kterého vyslýchali, a to bez jakýchkoliv dokumentů ve městě Selatovo. Byl potom přemístěn do Charkova. Pomohli až zástupci OBSE, na které se obrátili právní zástupci toho trestně stíhaného. Když se k tomu objevili i právní zástupci z Řecka, z Portugalska a z České republiky, tak panu Primulovovi byl po jeho neoficiálním zatčení podle ukrajinského trestního zákoníku změněn statut z obviněného – byl statut podezřelého změněn na statut svědka, aby vůbec bylo možné zapsat jednotlivé úkony v trestní věci. Ještě horší to bylo s panem Archipovem v strachyňsko-luhanském okrese, který zástupci ASSU, tedy tou tajnou službou Ukrajiny, správou tajné služby Ukrajiny, byl zadržen, byl unesen, byl nezvěstný celou dobu. Nalezli ho vyhozeného v polích. Dál se proti němu vede trestní řízení, i když nebyl řádně obžalován, a opět šlo o řešení petice.

Problematický byl i osud pana Sinajeva, když pana Sinajeva zatkli policisté a příslušníci ozbrojených sil Ukrajiny, kteří svá jména odmítli poskytnout, za přítomnosti manželky pana Sinajeva. Byl převezen do Luhanské oblasti, do města Starobilsk, tam byl mučen. Je na to záznam OBSE. Když byl držen nezákonně ve vazbě, důstojníci ho bili, pouštěli na něj elektrický proud, pálili ho na těle zapalovačem apod. Po tom zásahu OBSE pana Sinajeva přestali vyslýchat jako

obviněného a udělali z něj svědka, aby vůbec nějakým způsobem legalizovali ten trestní spis. Potom právní zástupce pana Sinajeva odvezl pana Sinajeva zpátky k rodině do města Kupjansk, kde si ho převzali příbuzní. Ale byl znovu unesen na pět dnů, a teprve po zásahu OBSE, po obdržení oficiálních rozhovorů ASSU Luhanské oblasti začal vést ten spis proti Sinajevovi jako proti svědkovi.

V tomto ohledu tedy se ptám, nakolik je kompatibilní trestní právo současné Ukrajiny s trestním právem Evropské unie a s těmi dalšími momenty, když jedno ze základních práv, právo na petici, právo na vyjádření svého názoru je upíráno.

Nebudu číst další, protože těch spisů mám sedm stránek, těch nejběžnějších, a i jenom chci upozornit, že mají jedno společné. Že svým způsobem je potíráno právo nejen na politický názor, na politickou organizovanost, ale i právo na šíření petice a svým způsobem regulérní jednání samosprávných orgánů v jednotlivých místech.

V tomto ohledu tedy je potřeba si uvědomit i při jednání o asociační dohodě, že Evropská unie při asociační dohodě svým způsobem také odpovídá za to, jakým způsobem se bude vyvíjet ta situace a kam směřuje to jednání. Připomínám rozdíl, a to velmi vážný rozdíl, mezi asociační dohodou Moldávie, která samozřejmě se některým moldavským politikům nelíbí, ale venkoncem asociační dohoda, tak jak jsme ji tady projednávali, je tou, řekl bych, obranou suverénního moldavského státu předtím, než by byl vyprázdněn pomocí pasů jiného státu Evropské unie, to jest Rumunska. Protože z bývalých pěti milionů obyvatel je tam teď jenom 3,7 mil. obyvatel a 750 tis. moldavských občanů je na cestách s rumunským pasem, což se muselo na jaře loňského roku dohodnout a venkoncem jsme také žádný problém tady v českém parlamentu s potvrzením asociační dohody Moldávie k Evropské unii neměli. Oni si své ekonomické a ostatní vztahy samozřejmě musí urovnat sami, do toho my nemáme co mluvit. Ale pokud jde o asociaci, měli bychom se k tomu vyjádřit ve všech směrech.

Vzhledem k tomu, co se odehrává na Ukrajině, vidím tu věc výrazně jinak než jakoby hlasování o asociační dohodě běžného charakteru. A když si k tomu připomenu například statut neobčanů v některých pobaltských státech, Lotyšsku a Litvě, tak samozřejmě statut neobčana, tzn. Lotyše, který nemluví lotyšsky, ale rusky, jeho rodným jazykem je ruština, je podle mého soudu velmi temnou skvrnou na samotné tváři Evropské unie, protože u Lotyšska už jde o stát unijní. A pokud se na začátku smíříme s tím, že ten standard bude dvojí nebo trojí, tak si myslím, že spíše oslabíme mezinárodní pozici Evropské unie než bychom ji posílili při nutné emancipaci Evropské unie na mezinárodní politické scéně u vytvářejícího se multipolárního světa.

Děkuji vám. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Pane místopředsedo, děkuji vám za slovo. Pane ministře, paní zpravodajko, vážené dámy a pánové, projednáváme dohodu o přidružení mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a Ukrajinou na straně druhé. Tato dohoda, která přináší novou etapu ve vývoji smluvních vztahů mezi Evropskou unií a Ukrajinou, se bohužel stala také jedním z podnětů současného vývoje na Ukrajině. Minulá reprezentace Ukrajiny tuto dohodu nejprve podporovala, ale potom se rozhodla tuto dohodu nepodepsat s odvoláním na to, že pokud Evropská unie nebude také kompenzovat vzniklé náklady Ukrajiny, není na ni tato připravena. To vedlo v první fázi k demokratickým protestům, které se však zvrhly v podstatě k ozbrojenému převzetí moci a odstranění vlády.

Ukrajina se sice rozhodla vykročit cestou sblížení s Evropou, ale je velkou otázkou, zda je na to připravena. Protože už před současným válečným konfliktem měla výrazné problémy a dnes prožívá krizi s dalekosáhlými důsledky způsobenou válkou na východě Ukrajiny.

Pro vaši informaci, dle odhadů Ministerstva financí Ukrajiny jeden den bojů na východě Ukrajiny představuje pro státní pokladnu náklady pěti až deseti milionů dolarů. Hrubé výpočty ukazují, že válka bere nejenom spoustu peněz z rozpočtu, ale také vedla ke ztrátě až 20 % hospodářské výkonnosti Ukrajiny a ztrátě sedmi procent území. Ukrajina anexí Krymu přišla o pět procent HDP a válkou na východě Ukrajiny o oblasti, kde se tvořilo 10 až 15 % HDP. Vezmeme-li v úvahu, že HDP Ukrajiny v roce 2013 představoval asi 177 mld. dolarů, jedná se o ztrátu ve výši až 35 mld. dolarů, což představuje 814 mld. korun. K tomu je třeba připočítat náklady na 850 tis. uprchlíků z východních oblastí. Ukrajinská ekonomika navíc prožívá bankovní krizi. Pokud nedostane v nejbližší době stabilizační úvěr Mezinárodního měnového fondu, hrozí jí další ztráty. To znamená, že v současné době Ukrajina není připravena na splnění ekonomických podmínek této smlouvy.

V kontextu těchto informací vítám, že se v zásadní ekonomické části, která počítá s postupným odstraněním obchodních bariér a harmonizací předpisů ve vybraných sektorech, odkládá ekonomická část dohody až na rok 2016. Odhaduje se totiž, že náklady pro Ukrajinu mohou být kolem 15 mld. eur ročně na přizpůsobení ekonomiky na standardy Evropské unie. Je zřejmé, že v současné době Ukrajina není na tyto výdaje připravena. Pokud by však trvala válka, obávám se, že Ukrajina by nebyla připravena ani v roce 2016. V této souvislosti bude velmi důležité uskutečnění politických cílů této dohody. To znamená důraz na podporu postupného sbližování smluvních stran na základě společných hodnot a posílení politického dialogu prosazujícího zachování a posilování míru a stability jak v regionálním, tak v širším mezinárodním měřítku. Tato smlouva by se tedy měla stát nástrojem pro zastavení pokračování války na Ukrajině a měla by zabránit jejímu rozšíření do dalších zemí Evropy. Vojenské řešení přináší pouze utrpení civilního obyvatelstva a likviduje ekonomiku a životaschopnost země. Je třeba, aby obě strany konfliktu dodržely nově a těžce vzniklou dohodu mírového řešení a kompromisů.

Doufám, že ukrajinská vláda potlačí projevy neofašismu a národnostní nesnášenlivosti, které prezentují některé politické síly na Ukrajině, a to v zájmu všech

občanů Ukrajiny. To by měla umožnit také tato smlouva. Pokud se podaří udržet mír na Ukrajině, má tato země velký potenciál také pro nás, pro Českou republiku. Česká republika je mezi členskými zeměmi Evropské unie pátým největším vývozcem na Ukrajinu a šestým největším dovozcem z Ukrajiny. Odhaduje se, že 450 mil. korun ročně by mohli čeští exportéři ušetřit díky snížení celních nákladů, až ekonomická smlouva začne platit. O jednu miliardu ročně by také mohl být posílen vývoz českých výrobků na Ukrajinu díky změnám ve clech. HDP České republiky by mohlo vzrůst tak o dvě miliardy korun a to by mohlo přinést kolem 2 000 nových pracovních míst. Ovšem pokud bude trvat válka na Ukrajině, tak můžeme počítat spíše s velkými ztrátami.

Na základě všech těchto údajů jsem se rozhodla tuto smlouvu podpořit. Ovšem má podpora je v této chvíli spíše výrazem solidarity s těžce zkoušeným ukrajinským lidem. Chci také věřit tomu, že tato smlouva může přispět k míru, demokratické a suverénní Ukrajině, která se díky ní může oprostit od všech projevů neofašismu a národní nesnášenlivosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Váhalové. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Řádně přihlášen. Tak řádně přihlášen nejprve pan poslanec Okamura, po něm řádně přihlášen pan předseda Kalousek s přednostním právem. Pak řádně přihlášený pan poslanec Foldyna. Nicméně vás kolegové upozorňuji, že na 11.30 hodin máme pevně zařazený bod Informace vlády o bezpečnostní a imigrační politice.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, abych dal prostor i tady kolegovi Kalouskovi, tak já opravdu to mám na pět minut. Takže se nebojte. Vím, že na mě ukazujete hodinkami, ale bude to v pořádku.

Vážené dámy a pánové, když tu dnes budeme hovořit o smlouvě o přidružení Ukrajiny k EU, pak bude dobré si připomenout, co vlastně vyvolalo krvavé události v této zemi, co bylo příčinou vzestupu nacistů a fašistů, co vedlo k odtržení Krymu a k občanské válce na východě Ukrajiny. Byla to skutečně do značné míry politika Evropské unie, která se snažila vrazit klín mezi Rusko a Ukrajinu. Připomeňme, že nejde jen o putinovské Rusko, ale o Rusko, které navzdory korupčním vládám, podvodům a krádežím surovin, které na Ukrajině probíhaly, Ukrajinu dlouhodobě dotovalo. A to proto, že Ukrajina byla a je ve své podstatě vnímána Ruskem jako taková kolébka Ruska.

Ukrajina není nic jiného než původní Kyjevská Rus, a přilehlé oblasti, které pokud nebyly součástí Ruska, patřily k Rakousku-Uhersku. Evropská unie tlačená Spojenými státy americkými se rozhodla, že se tuto zemi, která historicky patřila k Rusku, pokusí destabilizovat a převést do své sféry vlivu. Nikoliv Rusko, ale v prvé řadě velká část obyvatel samotné Ukrajiny tohle vnímala a vnímá jako ohrožení.

Přijetí asociační dohody je tedy symbolický akt, který říká, že se má tato země v budoucnu stát součástí Evropské unie. A já se ptám: Umí si kdokoli z vás, kdokoli zodpovědný, představit, že by se Ukrajina stala součástí Evropské unie? Umí si kdokoli z vás, kdo je zodpovědný, představit, že by se o Ukrajinu rozšířila nejen zóna volného obchodu, ale také zóna volného pohybu? Umí si někdo představit, jak by to otřáslo naším pracovním trhem? Už jen zrušení víz by mělo za následek migraci statisíců, či spíše milionů lidí, neřkuli tedy ten definitivní volný pohyb osob. A to se vším, co s tím souvisí, včetně následné kriminality.

O Ukrajině si nedělejme iluze. Není to země samých demokratů, eurofilů, kteří bojují se zlými Rusy. Je to země samozřejmě, kde je spousta poctivých a pracovitých lidí, ale také země, která je rozvrácená ekonomicky, politicky i morálně. Nepokrytě se tu krade a vraždí, a to každý den. Podvádí se i na nejvyšší úrovni. Vláda této země se chopila moci násilným způsobem, který v zemi vyvolal občanskou válku. Podepisovat dohody s lidmi, kteří vraždí občany vlastní země, dohody s takovými lidmi podepisovat nelze. Za Úsvit jsme zásadně proti. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se panu předsedovi Kalouskovi. S faktickou poznámkou se přihlásil pan ministr Mládek, po něm pan předseda Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Já bych si dovolil zareagovat prostřednictvím pana předsedajícího na vystoupení pana předsedy Okamury. Kolem Ukrajiny je mnoho komplikovaných záležitostí, které tady jistě budeme diskutovat. Ale podle mého názoru některé věci jsou jasné a měli bychom tam zaujmout jasný postoj. Měli bychom být na straně těch, kteří budou prosazovat, aby ukrajinští občané mohli jezdit do Evropské unie alespoň jako turisté, což v tuto chvíli je velmi obtížné, protože bezvízově mohou jet, pouze pokud dostanou biometrický pas, a má to mnoho omezení. Samozřejmě pracovní trh musíme chránit, ale je třeba také říct, že český průmysl má zájem o vysoce kvalifikované lidi včetně lidí z Ukrajiny. Takže v této otázce si myslím, že by měla být jednota a měli bychom dát jasný postoj. A všechny ty složité otázky budeme diskutovat dále. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, pane předsedo (k poslanci Kalouskovi), ještě s faktickou poznámkou pan předseda Okamura. Prosím, pane předsedo, vaše dvě minuty.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi krátkou reakci. No, my máme v České republice více než půl milionu nezaměstnaných. A jestli vládní politika řešení nezaměstnanosti českých občanů je příliv ukrajinských pracovníků, tak já jsem zásadně proti. A dám k tomu důkaz.

Loni tato vláda uzavřela smlouvu o miliardové investiční pobídce s korejskou firmou Nexen. (Hluk v sále.) Jak ovšem víte, možná nevíte, tak v té smlouvě, kde se

podporují za peníze českých daňových poplatníků pracovní místa, není podmínka, že mají být zaměstnáni občané České republiky. Vláda podepsala smlouvu s touto firmou za obrovské peníze daňových poplatníků, za investiční pobídky, kde je v tomto bodě napsáno, že je podmínkou zaměstnat nikoliv občany České republiky, ale občany Evropské unie. Neboli to skončí tak, že tyto firmy, stejně jako mnohé další firmy, které máme na průmyslových zónách, podseknou mzdy. Finálně za ně nemůže pracovat český občan, protože se prostě jeho rodina neuživí, a budou tam Bulhaři, Rumuni, popř. občané Polské republiky, kteří jsou samozřejmě také občané Evropské unie, mají ale nižší mzdové nároky. Tak jestli toto je politika vlády, co se týče zaměstnanosti, tak to opravdu ne. Ano, to v té smlouvě je. To si tam, vážení přátelé, přečtěte. Tam je podmínkou zaměstnat občany Evropské unie (s důrazem), nikoliv České republiky. Je to tam černé na bílém, vážení přátelé, už jsem to tady kritizoval loni. Takže jenom na to reaguji. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ještě jednou se omlouvám panu předsedovi. S faktickou poznámkou pan ministr zemědělství jde hájit čest vlády. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Já bych byl velice rád, aby pan kolega Okamura prostřednictvím pana předsedajícího... Vlastně já mohu napřímo... Takže aby si napřed nastudoval faktický stav věci a nepletl tady páté přes deváté a nemíchal hrušky s jabkama. Ten princip obsazování pracovních míst na trhu práce v České republice je jasně daný. Nic se na tom nemění. Jestliže tady mám nějakou pozici... Občan České republiky, občan Evropské unie. Pokud nenajdeme nikoho z této množiny lidí, tak potom v ten okamžik může to pracovní místo dostat někdo jiný z jiné země. Takže napřed si ty věci nastudujte, prosím vás pěkně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Já se omlouvám, s faktickou poznámkou nejprve pan poslanec Bendl, pak pan poslanec Kalousek, pak pan poslanec Okamura, což tak vyjde do 11.30, kdy máme pevně zařazený bod. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Jenom technická. Prostřednictvím pana předsedajícího – vyřiďte panu ministrovi, že musí prostřednictvím pana předsedajícího. Že už by si konečně měl ten jednací řád přečíst.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Nyní s přednostním... Pardon, pan předseda Kalousek se hlásil s faktickou poznámkou před vámi, potom pan poslanec Okamura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se omlouvám. Nezbylo mi nic jiného, než změnit přednostní právo na faktickou, snad to stihnu, abych řekl velmi stručné stanovisko poslaneckého klubu TOP 09.

Co se týče tohoto vládního návrhu smlouvy, jednoznačná podpora.

Co se týče stručné reakce na některé naše předřečníky. Prosím, abychom se zamysleli nad tím, zda se v tomto světě chceme řídit pravidly, a nebo pocity a propagandou. Chceme-li se řídit pravidly, tak hovoříme-li o demarkační čáře, což je pojem, který tady několikrát řekl pan ministr Zaorálek, tak pro civilizované lidi jediná demarkační čára jsou hranice mezinárodně uznané mezinárodními smlouvami mezi Ukrajinou a Ruskou federací a žádnou jinou demarkační čáru nemůžeme brát vážně! Já jsem velmi rád, že se podařilo uzavřít nějakou dohodu, a obávám se, že ta dohoda nebude respektovat mezinárodními smlouvami uznané hranice. A pevně doufám, že celý civilizovaný svět se bude dál od této dohody snažit, aby ty hranice platily a aby nepadly některé zásady mezinárodního práva a stability tohoto světa, protože ten stojí na pravidlech (s důrazem), a nikoliv na pocitech a ideových výkřicích.

Dámy, kdybyste na sebe méně křičely, abych třeba měl potom více času. (Ke dvěma poslankyním sedícím blízko řečniště. Hluk v sále a celkově napjatá atmosféra.)

A také pevně doufám, že vláda České republiky i Poslanecká sněmovna si uvědomí, že největším bezpečnostním rizikem České republiky je rozpínavost Rusa a jeho neschopnost smířit se s výsledky studené války, a nikoliv jiná, nikoliv jiná tak mediálně našlehávaná témata, abychom odvrátili svoji pozornost od našeho největší nebezpečí. Je to rozpínavost ruského imperialismu! (Potlesk poslanců zprava i několika poslanců ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Dobrý den. Tak já bych jen krátce zareagoval na pana ministra Jurečku. Pane ministře, nejdřív si nastudujte zákon o jednacím řádu, protože já vás mohu oslovovat přímo, ale vy nás poslance oslovovat přímo nemůžete. Takže přestaňte tady poučovat a nejdřív si nastudujte zákon. (Z poslaneckých lavic zleva se ozývá: Může!) Pardon... No, říkal to tady předřečník, já jsem se z toho poučil také. Ale aspoň tady nemudruji.

A druhá věc je zákon o tom zaměstnávání. Pane ministře, vy to opravdu nemáte nastudované. Protože do toho zákona, když sháníte volné místo, tak vy nejdřív dáváte do podmínek na úřadu práce ty podmínky. A to je právě problém třeba s těmi vietnamskými prodejnami atd. Oni si tam dávají podmínky, které nemůže český uchazeč splnit. Například maturita ve vietnamštině. A potom čekáte, zdali na to místo se přihlásí český občan. Právě proto, že se ani přihlásit nemůže – a tam je ta díra v zákoně, kterou jsem kritizoval minule. Nebo tam dáte tak nízkou mzdu, na kterou se opět ten český občan přihlásit nechce. A je to třeba ta podmínka vzdělání v jazyce,

který v České republice není vlastně reálný. Já se ptám, proč musí mít maturitu ve vietnamštině prodavač ve vietnamšké večerce. Naopak by měl umět česky.

To znamená, dnes ten zákon je koncipován tak, že tam naopak můžete dát podmínky, které český občan nemůže splnit, a pak se na to nabírají právě ti cizinci. Takže to takto není a tam je ta díra. Už jsem o tom mluvil loni i s panem ministrem Chovancem, že by bylo dobré v tomto smyslu zákon o zaměstnanosti novelizovat. Tam je díra, pane ministře, a právě proto se tady nabírá celá řada cizích státních příslušníků, dokonce i na místa, která český občan může obsadit, kdyby tam např. nebyla podmínka třeba v cizím nějakém nesmyslném jazyce, který k prodeji ani reálně nepotřebuje. To jen pro vaši informaci, protože já sám s tím mám osobní zkušenosti z vlastních firem, takže toto vím opravdu přesně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Okamurovi a vzhledem k tomu, že je 11.30 hodin, přerušuji... (Poslankyně Němcová se hlásí o slovo.) Omlouvám se, paní kolegyně, uplynulo 11.30 hodin, musím přerušit bod číslo 79.

Zahajujeme bod číslo

108. Informace vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice

Tímto bodem jsme se zabývali v úterý 10. února, kdy jsme jej přerušili ve všeobecné rozpravě. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za vládu pan ministr zahraničí a zpravodajka tohoto bodu paní poslankyně Miroslava Němcová.

Budeme tedy pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Další na řadě je paní poslankyně Helena Langšádlová. (Stahuje svou přihlášku.) Ano. V tom případě paní poslankyni Langšádlovou odmazávám. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Bohuslav Chalupa, který je nepřítomen, ruším tedy jeho přihlášku. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Radim Fiala, který je taktéž nepřítomen, dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Zdeněk Soukup, který je taktéž nepřítomen.

Żádá o slovo paní zpravodajka. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, děkuji za slovo, to chci říci jako první.

Za druhé, protože pravděpodobně ti, kteří byli přihlášeni, se už do rozpravy zapojit nechtějí, možná se objeví ještě někteří další, ale mou povinností je, ještě než bude rozprava uzavřena, přečíst návrh usnesení, který byl včera, tak jak jsme jej zformulovali, tak jsme jej doručili předsedům poslaneckých klubů, aby jej měli k dispozici pro konzultaci uvnitř svých klubů se svými poslanci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, paní zpravodajko. Dovoluji si požádat o klid v Poslanecké sněmovně, prosím, abyste své rozhovory přerušili, aby paní zpravodajka mohla přednést návrh usnesení.

Poslankyně Miroslava Němcová: Tedy přednáším tento návrh usnesení. Má sedm bodů.

- 1. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Iinformaci vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice v České republice.
- Žádá vládu o průběžné informování Sněmovny o postojích, které bude obhajovat na všech zahraničních jednáních zabývajících se bezpečnostní a imigrační politikou.
- 3. Podporuje posílení humanitární pomoci z rozpočtu České republiky v uprchlických táborech v Jordánsku, Turecku a dalších zemích, kam masově prchají lidé ze Sýrie.
- 4. Odmítá povinné kvóty pro přijímání uprchlíků v jednotlivých členských zemích Evropské unie.
- 5. Vyzývá vládu, aby se důsledně věnovala zprávám BIS o bezpečnostních rizicích vyplývajících z financování islámského fundamentalismu na území České republiky.
- 6. Podporuje volný pohyb osob v rámci schengenského prostoru a odmítá návrhy na jeho omezení. Zároveň podporujeme společný postup zemí Evropské unie k vyšší ochraně vnější hranice schengenského prostoru.
- 7. Žádá vládu o posílení bezpečnostních prvků migračního procesu. Tento bod v podstatě reaguje na diskusi, která zde byla, o zpřísnění pravidel pro získávání trvalého pobytu na území České republiky migrujících osob.

Tolik je návrh usnesení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Prosím, aby se k návrhu přihlásila ještě v podrobné rozpravě. Nyní o slovo požádal pan ministr zahraničí. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Nevím, jestli teď mohu komentovat návrh usnesení. Mohu? (Předsedající souhlasí.)

Omlouvám se, nebyl jsem tu na rozpravě, která tady probíhala během týdne k tomuto tématu, takže se s tím seznamuji až nyní, ale za sebe bych rád řekl, tak jak tu slyším ty body, tak víceméně se s nimi dokážu ztotožnit. Samozřejmě nemám žádný problém s podáváním informací o postojích, které zaujímáme k otázkám imigrace v Evropě a bezpečnostní politice. Dokonce tu mohu říci, že navrhuji a budu předkládat vládě návrh na posílení oné humanitární pomoci v oblasti, jak tu bylo

zmíněno, takže to je něco, co už je v chodu. Dokonce mohu vřele souhlasit s návrhem, který tu zazněl, že Česká republika nechce akceptovat kvóty na nějaké přijímání uprchlíků z jednotlivých členských zemí. To je stanovisko, které je na vládě podporováno podle mě jednohlasně. Zároveň jsem připraven tady naprosto slíbit, že vláda bude zprávám BIS o bezpečnostním prostředí dnes věnovat v souvislosti s tzv. islámským fundamentalismem nejvyšší pozornost, to vám slíbím poměrně snadno a samozřejmě pro to není problém zvednout ruku.

Zároveň mě těší, že v usnesení je napsáno, že podporujeme volný pohyb osob v rámci schengenského prostoru, protože jsem přesvědčen, že pro Českou republiku to má obrovský význam z řady důvodů, které není třeba snad tady ani vyjmenovávat. Zároveň jsem přesvědčen, že bych to nenapsal lépe, než je tady napsáno, že podporujeme společný postup zemí Evropské unie k vyšší ochraně vnější hranice Evropy. Vzhledem k tomu, že do Evropy přichází každý rok 1,5 milionu uprchlíků, tak je dnes Evropa nejotevřenější kontinent na světě. Nejsme žádná pevnost, my jsme dnes skutečně průchodné místo jako žádné druhé. Dokonce ani Amerika nemá takové množství příchozích, jako má Evropa, a máme právo podle mě se chránit, když jsme ohrožování tou pátou kolonou uvnitř. Takže já to pokládám za naprosto jasný axiom naší politiky.

Pak tu je, že žádáme o posílení bezpečnostních prvků migračního procesu. To si, myslím, že v té atmosféře, která dnes je, je pochopitelné.

Takže já za sebe mohu říci, jak jsem to tak sledoval a teď si to přečetl, já pro to zvednu ruku a doporučím i těm, kteří mě budou mít zájem poslouchat, aby pro to zvedli ruku také. Pokud je to to, co se tu navrhlo, tak za sebe mohu říci, že to podporuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, poslanecký klub KSČM rovněž nemá s většinou bodů návrhu problém, většinu jich podporuje. U některých máme trochu pochybnost, a proto nám dovolte, abychom tu pochybnost vyjádřili v hlasování. Rád bych vás požádal, pane předsedající, abyste nechal o jednotlivých bodech hlasovat zvlášť. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, rozumím tomuto požadavku, nicméně o tom bychom se měli bavit až v podrobné rozpravě, ale registruji.

Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Jestliže nikdo další se nehlásí, končím všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné. O slovo se hlásí paní zpravodajka. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Miroslava Němcová: Dámy a pánové, já se pouze odkazují na usnesení, které jsem přednesla v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dále se hlásí o slovo pan poslanec František Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se hlásím ke svému návrhu usnesení, který jsem tu zmínil, přečetl v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Ptám se, kdo ještě další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně paní zpravodajky. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Já chci v závěrečném slově pouze konstatovat, že jsem ráda, že debata, která se dotýká bezpečnostních otázek České republiky, stejně tak jako se dotýká bezpečnostních otázek mnoha zemí Evropské unie, ale i zámoří, v českém parlamentu proběhla. Vážím si toho, že Poslanecká sněmovna věnovala svůj čas této otázce. Jakkoli uběhl měsíc po tragických událostech v Paříži a už jsme trochu ukolébáni tím, že už to není to nejžhavější téma, že jakoby je přebíjejí jiná témata, tak jsem přesvědčena o tom, že toto riziko je vážné, silné a je rolí a úkolem parlamentu, aby k němu zaujal své stanovisko.

My jsme jako Občanská demokratická strana v úvodu těchto návrhů avizovali, že chceme dospět k jednání, které by bylo, dá-li se to tak nazvat, konsensuální v tom slova smyslu, že tady se nedá říci, jestli o bezpečnost v České republice více usiluje pravice, nebo jestli je to levice. Jsme reprezentanti občanů naší země a máme povinnost rizika, která vidíme a o kterých máme informace, s plnou vážností projednat a dospět k něčemu, co poskytne našim občanům alespoň elementární informaci a jistotu o tom, že o těchto rizicích víme a jsme schopni nalézat alespoň nějakou shodu při pohledu na ně a řešení těchto otázek. To byl náš cíl. S tímto cílem jsme přišli s touto debatou. Já myslím, že závěr, ke kterému se chýlíme i ve formulaci usnesení i v reakci pana ministra, tento cíl naplnil. Proto chci všem členům Poslanecké sněmovny za prvé poděkovat za umožnění této debaty a za druhé za účast na ní

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Přejdeme prosím k návrhu usnesení. Máme tady dva návrhy usnesení. Paní zpravodajka přednesla jeden, pan poslanec Laudát, a tady ho předám paní zpravodajce, druhý.

Je tady žádost pana poslance Kováčika o to, abychom o jednotlivých bodech návrhů usnesení hlasovali jednotlivě. Nemusím o tom dávat hlasovat. Je s tím všeobecný souhlas, předpokládám. Prosím paní zpravodajku, aby přednášela jednotlivé body návrhů usnesení a já o nich následně dám hlasovat. Děkuji.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji, pane místopředsedo. Teď se musíme domluvit, jak budeme postupovat, jestli budeme nejprve hlasovat, a navrhuji to jako zpravodaj, v pořadí, jak byly návrhy podány. Nejprve zazněl návrh na usnesení pana poslance Laudáta, který má tři body. Samozřejmě každý bod zvlášť, protože zde byl myslím požadavek na hlasování po jednotlivých bodech. U toho mého. Přečtu návrh pana poslance Laudáta, má tři body.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Laudát chce doplnit. Prosím, pane poslanče. (Poslanec mluví mimo mikrofon.)

Poslankyně Miroslava Němcová: Chtěla jsem pouze dodržet pořadí podávaných pozměňovacích návrhů. Pan kolega Laudát navrhuje Poslanecké sněmovně, jestli to mohu takto tlumočit přes mikrofon, aby se nejprve hlasovalo o usnesení, které jsem přednesla já, potom budeme hlasovat o jeho návrhu usnesení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Není námitka proti tomuto postupu? Není, děkuji. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Miroslava Němcová: Pokud není, tak budeme hlasovat o sedmibodovém usnesení, které jsem přečetla.

První bod zní takto: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci vlády o bezpečnostní situaci a imigrační politice v České republice." Stanovisko kladné. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 155, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 152, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Miroslava Němcová: Druhý bod: "Poslanecká sněmovna žádá vládu o průběžné informování Sněmovny o postojích, které bude obhajovat na všech zahraničních jednáních zabývajících se bezpečnostní a imigrační politikou." (Zpravodajka i ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 156, přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro 151, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Třetí bod: "Poslanecká sněmovna podporuje posílení humanitární pomoci z rozpočtu České republiky v uprchlických táborech v Jordánsku, Turecku a dalších zemích, kam masově prchají lidé ze Sýrie."

Dopředu říkám, že všechna má stanoviska jsou kladná – navrhovala jsem toto usnesení.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Také mohu dopředu říct, že s body, co jsem tady četl, souhlasím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 157, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 149, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Čtvrtý bod: "Poslanecká sněmovna odmítá povinné kvóty pro přijímání uprchlíků v jednotlivých členských zemích Evropské unie."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanoviska obou jsou kladná.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 158, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 123, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslankyně Miroslava Němcová: Pátým bodem je návrh: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby se důsledně věnovala zprávám BIS o bezpečnostních rizicích vyplývajících z financování islámského fundamentalismu na území České republiky."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanoviska jsou kladná.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 159, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 153, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslankyně Miroslava Němcová: Šestým bodem je tento návrh: "Poslanecká sněmovna podporuje volný pohyb osob v rámci schengenského prostoru a odmítá návrhy na jeho omezení. Zároveň podporujeme společný postup zemí Evropské unie k vyšší ochraně vnější hranice schengenského prostoru."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanoviska jsou kladná.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 160, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 146, proti žádný.

Poslankyně Miroslava Němcová: Posledním bodem je: "Poslanecká sněmovna žádá vládu o posílení bezpečnostních prvků migračního procesu."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanoviska jsou taktéž kladná.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 161, přihlášeno je taktéž 161 poslankyň a poslanců, pro 151, proti žádný. I tento návrh jsme přijali.

Poslankyně Miroslava Němcová: Nyní je zde tedy návrh pana poslance Františka Laudáta. Má tři body. Jestli dovolíte, přečtu je všechny najednou. Nebo se pan místopředseda musí zeptat, zda budeme hlasovat jednotlivě nebo o všech návrzích najednou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Byl tady všeobecný souhlas s tím, že budeme o bodech pana poslance Laudáta hlasovat najednou, jestli není jiný návrh.

Poslankyně Miroslava Němcová: Návrh usnesení zní takto.

- Bod 1: "Poslanecká sněmovna oceňuje vládu za přijetí postižených dětí a jejich rodin a humanitární pomoc v oblastech válečného konfliktu."
- Bod 2: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že syrští a iráčtí křesťané a jezídi jsou nejvíce ohroženou skupinou obyvatel v současném válečném konfliktu na území Sýrie a Iráku."
- Bod 3: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby umožnila vstup na území České republiky žadatelům, kteří jsou nejvíce ohroženou skupinou obyvatel v místě konfliktu a splní všechny požadavky na případnou úspěšnou integraci do naší společnosti. Zvláštní zřetel by měl být brán na slučování rozdělených rodin."

To je návrh usnesení. Stanovisko mé je kladné. (Ministr má stanovisko neutrální.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o návrhu pana poslance Laudáta. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 162, přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro 51, proti 6. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi body. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce a končím projednávání tohoto bodu.

S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Jenom jistá drobná pochybnost, jestli se náhodu nemá hlasovat ještě o návrhu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se domnívám, že ne, protože jste sami navrhli, aby se hlasovalo po jednotlivých bodech a to usnesení má jednotlivé body. Nevidím důvod k tomu, aby bylo hlasováno. To není zákon. Ale proti mému postupu můžete podat námitku. Není tomu tak.

Dalším bodem našeho jednání bude dnes přerušený, před chvílí přerušený bod číslo

79.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Ukrajinou na straně druhé /sněmovní tisk 310/ - prvé čtení

Skončili jsme v obecné rozpravě. Prosím pana ministra i pana zpravodaje, aby se zaujali místo u stolku zpravodajů.

Dalším řádně přihlášeným byl pan poslanec Foldyna. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (Ke stolku zpravodajů usedá posl. Fischerová.) Pardon, paní zpravodajko, nejste pán, jste paní. Omlouvám se. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám, pane řídící. Kolegyně a kolegové, projednávat asociační dohodu s Ukrajinou je určitě pro každý stát Evropské unie složité. Domnívám se, že bychom měli tuto asociační dohodu podrobit určité diskusi a ve druhém čtení, budeme-li připravovat schválení této asociační dohody, myslím si, že bychom měli přijmout určitá doprovodná usnesení nebo doprovodné usnesení k této asociační dohodě.

Víte, díval jsem se na některé věci konkrétně té asociační dohody. Jenom přednesu jednu poznámku. Implementace asociační dohody Ukrajiny bude stát dalších 104 miliard amerických dolarů. Bude to pro Ukrajinu velmi složité, ale bude to velmi složité i pro státy Evropské unie. Přijímáme, nebo mluvíme o asociační dohodě se státem, který má 50 milionů obyvatel, v této chvíli je totálně rozvrácen, probíhá tam občanská válka, v tomto státě jsou velmi citelně znát určité negativní jevy, jako je xenofobie, antisemitismus a fašismus, a je nutné, abychom ve svém projednávání přijali například doprovodné usnesení, kde se vůči těmto jevům vymezujeme, upozorňujeme Ukrajince, aby i oni takto učinili, a zabývali jsme se dalšími věcmi. Jednou z těch věcí je samozřejmě vytvoření mírových podmínek na Ukrajině k tomu, aby lidé na Ukrajině, ať jsou to Ukrajinci, nebo Rusové, prostě občané Ukrajiny, nežili v takové situaci, kdy se musí bát o životy svých dětí. Je potřeba také definovat některé budoucí vztahy. Já si myslím, že mír na Ukrajině je také podmíněn tím, když budeme hovořit o tom, co je tím axiomem toho, proč se tam také válčí, a je to určitá snaha Ukrajincům říci, že mají možnost vstoupit do NATO. A to je velmi významná záležitost i pro bezpečnost České republiky. Ukrajina v této chvíli není státem, který by byl připraven vstupovat do NATO, a my bychom to ve svém doprovodném usnesení k asociační dohodě měli také zmínit. Je nutné, aby se hledala mírová východiska. Jiné než nevojenské východisko, tedy diplomatické východisko, na Ukrajině neexistuje. A já si myslím, že i toto by mělo být součástí určitého doprovodného usnesení.

Jen ještě k té asociační dohodě. Evropa odmítá geneticky upravené potraviny, nicméně v čl. 404 se hovoří o tom, že se zvýší využití biotechnologií na území Ukrajiny. Může se tedy stát, že významné americké firmy budou rozvíjet své biotechnologie na Ukrajině a Ukrajina bude vyvážet do Evropské unie biologicky upravené potraviny. Já si myslím, že i na to je třeba v doprovodném usnesení jako určité obavě České republiky vůči tomuto upozornit.

Čili chtěl bych říci, budeme-li schvalovat asociační dohodu s Ukrajinou, je potřeba, abychom jako český parlament řekli své připomínky a doprovodili tuto asociační dohodu doprovodným usnesením. To byl obsah mé poznámky. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Foldynovi. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek a pak paní poslankyně Zelienková řádně přihlášená, pak poslanec Fiedler řádně přihlášený. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, v minulém bodě k Ukrajině jsem se musel přihlásit s faktickou poznámkou, jinak bych nemohl promluvit, a mluvil jsem tady velmi krátce, takže teď dovolte ještě, abych své vystoupení doplnil, a prosím, aby bylo vnímáno jako kompaktní vystoupení.

Opravdu nechápeme, anebo nechceme chápat, o co tady skutečně jde? Opravdu nechápeme, že globální svět se mění a že jakkoliv je to nepříjemné, jakkoliv se nám to nelíbí, tak že roste hranice mezi západním světem, který vyznává hodnoty,

o kterých tady mluvíme dnes a denně již 25 let, a jiným světem? Opravdu nechápeme, že musíme rezignovat na to, že existuje pojem univerzální hodnoty, protože žádné univerzální hodnoty nejsou, a že náš svět, náš život, ve kterém chceme žít, je opřen o hodnoty, které teď už nemůžeme vyvážet, protože na to nemáme sílu, ale musíme je bránit a musíme je bránit za každou cenu, protože jinak by život většiny z nás pozbyl smyslu?

A v takovém případě prosím pěkně je pro nás klíčová odpověď na jednu jedinou jednoduchou otázku: na Západ, nebo na Východ? Tady neexistuje třetí cesta! Tady neexistují mosty mezi Západem a Východem – už jenom proto, že ze strategického hlediska řízení boje to první, co se vyhazuje do povětří, jsou mosty. A já bych si strašně přál, strana, kde jsem prvním místopředsedou, by si strašně přála, aby Česká republika patřila na Západ, ale chceme-li patřit na Západ, tak kromě slov, kterými to občas někde říkáme, to musíme podpořit i zcela jasnými činy, a dokonce i někde ochotou k oběti. Ano, chceme patřit Západ, protože chceme patřit ke svobodnému světu. Nemyslím si, že v tom máme úplně jasno v této Sněmovně, a už vůbec ne v této společnosti. Velmi vás prosím, abyste pochopili, že to teď vůbec není zápas pravice nebo levice nebo nových hnutí, která přicházejí s něčím úplně novým. Že je to docela obyčejná otázka, zda chci, nebo nechci zůstat svobodný, zda patřím na Západ, nebo patřím na Východ. Chci-li zůstat někde mezi tím, protože má členská základna si není úplně jista – pane ministře Zaorálku – tak budu ten první, kdo se propadne mezi těma dvěma židlemi, protože tam je mezera.

Já mluvím za ty, kteří prostě chtějí patřit na Západ a chtějí to říkat nejenom tím, že to říkají tady teď do mikrofonu, ale ochotou svých činů, a bude-li potřeba, i svých obětí. Uvědomme si prosím, že teď jsme jedno políčko na globální šachovnici. A záleží na nás, kam chceme patřit. Moc vás prosím o toto zamyšlení. (Potlesk poslanců klubu TOP 09 a Starostové.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní s přednostním... Pardon, s faktickou poznámkou pan místopředseda Filip, poté s přednostním...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já jen fakticky k tomu, co řekl pan kolega Kalousek. Ano, jde o ty univerzální hodnoty, například o hodnotu svobody a podobně. Ale také se musím bavit o tom, nebo přemýšlet nad tím, s kým se spojuji. A pro mne je velmi těžké hlasovat pro asociační dohodu, když představitel státu, o jehož asociační hodnotě jednáme, prohlásí, že sovětská vojska v roce 1943 obsadila Ukrajinu a pak obsadila Německo. Jaksi převrátit výsledek druhé světové války, popřít Teherán, popřít Jaltu, popřít postupimskou konferenci – to je vážné ohrožení svobody! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou nejprve pan poslanec Tejc, po něm pan poslanec Kalousek.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, myslím, že se shodneme na tom, že do vystoupení Miroslava Kalouska ta debata byla celkem věcná a směřovala k tomu, k čemu směřovat měla, to znamená k tomu, že ten návrh posoudí výbory. Ale dovolte mi na to také krátce zareagovat.

Myslím, že tady nerozhodujeme o tom, jestli Česká republika půjde západoevropskou cestou, nebo ne. Tady nehlasujeme o tom, jestli se připojíme k Evropské unii. My už v ní jsme. My spolurozhodujeme o Evropské unii. Takže prosím nevyvolávejme tyto dojmy.

A pokud jde o ty hodnoty. Ano, pojďme společně pracovat na tom, aby hodnoty, základní lidská práva, byly dodržovány. Ale nedívejme se na ty věci černobíle. Nedívejme se přes brýle růžové na Ukrajinu a přes tmavé na Rusko. Problémy jsou na obou stranách a myslím, že bychom měli jasně trvat na tom, že v obou případech, v obou těchto zemích budou dodržována lidská práva, bude respektována demokracie, a ne se tvářit, že v jednom je to výborné a v tom druhém špatné. V obou případech jsou problémy a myslím si, že to je věc, proč tady například někteří kolegové hovoří o potřebě doprovodného usnesení k asociační dohodě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek, poté pan ministr Mládek a pan ministr Zaorálek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Na rozdíl od vystoupení pana předsedy Tejce jsem přesvědčen, že můj příspěvek byl velmi věcný a že vrátil diskusi do té roviny, kam skutečně patří. Do prosté otázky, zda na Západ, nebo na Východ. A není úplně náhodou, že bezprostředně poté, co jsem vystoupil já, vystoupil ten, řekněme, druhý extrém, pan předseda Filip, který naprosto zásadně nesouhlasil – a těžko by mě překvapil jakýkoliv jiný postoj – s tím, co jsem řekl.

Ta největší chyba, kterou bychom mohli udělat, by bylo hledat kompromis někde uprostřed, což je asi tak to, co tady předvedl pan poslanec Tejc: budeme tím mostem. Budeme tím mostem, který to bude hlídat na obou stranách, jestli je to jako opravdu fakt dobrý. No tak ten most je ten první, kdo je tím terčem. My si opravdu musíme odpovědět na otázku, která není až tak pestrobarevná, ona je opravdu černobílá. A nehledejte mezi tím žádná duhová spektra. Ta otázka je černobílá. Patříme na Západ, nebo na Východ? Kdybych byl teď poslancem jakékoliv západoevropské země, tak bych říkal: Podívejte se na ty Čechy, oni nevědí, co chtějí. Tak postavme tu zeď na Šumavě, ať jdou k Putinovi, já se jich bojím! Ale protože jsem mezi Čechy a nechci, aby ta zeď byla na Šumavě, chci, aby byla pokud možno co nejdál na východ od našich hranic, tak vám říkám: Proboha, rozhodněme se! My patříme na Západ.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Dále – pardon pane ministře – s faktickou poznámkou pan poslanec Kováčik a pan poslanec Foldyna. Poté přednostní práva.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Když se jde na západ, přijde se z východu, pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího. Může se to taky stát. Pepa Nos takhle zpíval i kdysi dávno jednu písničku a měl v tom v podstatě skoro bych řekl i pravdu. Alespoň tedy ta empirie taková může být.

Ale mluví se tady v jiné souvislosti o ohrožení křesťanské civilizace radikálním islamismem. Já si osobně myslím, že Česká republika patří do Evropy, do střední Evropy. A Evropa začíná Gibraltarem a končí Uralem. A celá tato Evropa je křesťanskou civilizací. To není jenom katolická civilizace, to je i pravoslavná. Prostě ty kořeny jsou kdysi dávno společné a já si myslím, že pokud budeme dovnitř neustále posilovat, obnovovat jakési umělé hranice a meze a budeme se v rámci té Evropy od Gibraltaru po Ural neustále dohadovat, hádat nebo i spolu bojovat, no to si nás potom ten Islámský stát namaže na chleba. Myslím si, že je třeba hledat jednotu v celé Evropě, nikoli pouze v západní a střední, případně jižní, ale že předností do budoucna, chce-li tato evropská křesťanská civilizace přežít a rozvíjet se, tak musí být v celoevropském, ale skutečně celoevropském pohledu.

Děkují za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Stanislav Huml, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Stanislav Huml: Já bych si také dovolil polemizovat s kolegou Kalouskem. To, co předvádíte, je populismus nejhrubšího zrna, prostřednictvím předsedajícího. My jsme se přece rozhodli, my jsme součástí Západu, jsme součástí Evropské unie. Takhle otázka vůbec nestojí.

Opravdu otázka stojí, s kým chceme v Evropské unii být a jestli umožníme Evropské unii se rozšířit o spolek fašistů. Ukrajinský sociální nacionalismus považuje ukrajinský národ za společenství krve a rasy. (V pravé části sálu se ozývá nesouhlas.) Moment, já teď cituji, s odpuštěním. Otázku totální ukrajinizace v budoucím sociálně nacionalistickém státě vyřeší razantní politika během tří až šesti měsíců. Autorem je poslanec Verchovnej rady Andrej Belickij, velitel bloku Azov. Kdo viděl na videích, jak se choval Jaško, Jaroš a další hvězdy Ukrajiny, tak ví, o čem mluvím. O to tady jde, zda si chceme podávat ruku s těmito lidmi. A v tom já vidím problém a proto s tím problém mám já. Zda se budeme rozšiřovat i o tyto lidi. Zda tedy Ukrajina je schopná docílit stavu, kdy lidská práva budou vnímána tak, jak je fundament Evropské unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Kalouska, poté pana poslance Foldyny. Eviduji obě přednostní práva pánů ministrů. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. K tomu, co zaznělo přede mnou – ano, formálně jsme se rozhodli. Formálně jsme se rozhodli stát členy Evropské unie a stát se členy NATO. A rozhodli jsme se tak doopravdy? Rozhodli jsme se tak ve svých srdcích a ve svých činech? Anebo tam vypadáme vůči většině partnerů jako pátá kolona? A to je přesně ta odpověď, kterou musíme umět dát. Jestli ten civilizovaný svět, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Humle, dospěje k názoru, a já bych se mu zase tolik nedivil, že jsme tam ta pátá kolona, no tak se nás zbaví. A já bych opravdu nerad, aby se nás zbavil jako páté kolony, protože to, že v českých médiích, v české veřejnosti i v této Sněmovně je mnoho Putinových propagandistů, o tom nemám nejmenších pochyb. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Foldyna, poté pan poslanec Jandák.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Já bych se vrátil k poznámce kolegy Tejce, kterého pan kolega Kalousek kritizoval. Tady přece nejde o černobílé vidění. Tady jde o to, když chceme, aby právo platilo na obou stranách. O ničem větším tady diskuse není než o tom, že chceme, aby právo, lidská práva platila na obou stranách, a vymezujeme se k těm krokům, které to negují. Nemyslím si, že se můžeme vrátit do období 50. let a říct "kdo nejde s námi, jde proti nám". Četl jsme Mňačkovy Opožděné reportáže a vypadá to, jako bychom se vraceli do terminologie Opožděných reportáží.

Myslím si, že z geopolitického hlediska naše země nemůže nebýt součástí určitého bloku politického i vojenského. Ale v rámci toho bloku my tam nejsme satelitním státem. My jsme partnerským státem a říkáme svoje poznámky, které jsou opodstatněné v historii, kterou jsme prožili. A nemyslím si, že partnerství je něco horšího než to, co tady předvádíme. Já prostě nechci být jenom satelitem.

Já chci říci svou určitou poznámku jako Česká republika k tomu jevu. Aa já si nemyslím, že bychom se tady vzájemně měli takto negovat. Podívejte se, jak jsme dopadli, když jsme nebyli schopni si tady vyříkat důsledky, které – já se na chviličku vrátím. Podívejte se, jaký je dnes výsledek na Kosovu. Dvě stě tisíc lidí utíká. A tady se hlasovalo, tam vznikl jakýsi stát. Kdo se k tomu vrátí, k té odpovědnosti? Čili nechceme si vzít na sebe odpovědnost za to, že bez diskuse přijmeme nějaké usnesení.

Kdo upálil čtyři desítky lidí v Oděse? Kdo? Ještě nám to nikdo neřekl! Kdo sestřelil to letadlo? Ještě nám to nikdo neřekl! Tak o čem to tady mluvíme? (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka Vítězslava Jandáka, potom přednostní práva pánů ministrů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. Není to faktická poznámka, je to otázka. Já jsem z toho jelen, přátelé. Kolega Kalousek má obavu, a asi oprávněnou, že jsme pátou kolonou. Ale já se ho chci prostřednictvím předsedajícího zeptat: A co vlády Řecka, Kypru, Rakouska, Maďarska? Prokristapána, to jsou šesté kolony? Já nevím. Můžete mi prosím poradit a odpovědět? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Nyní pan ministr zahraničí Lubomír Zaorálek, poté pan ministr Mládek. Prosím, pane ministře, máte slovo. Poté řádně přihlášený pan kolega Fiedler. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Já se tedy pravděpodobně také pokusím zareagovat na probíhající rozpravu. Na začátku bych ale rád řekl, že já vůbec nesdílím takový pyšný a arogantní pojem Západu, jaký tady předvedl pan poslanec Kalousek. Já mám dojem, že já vidím historii úplně jiného Západu než on. Já vůbec nevím, že bychom my jako představitelé toho Západu, ke kterému on se hlásí, se měli tvářit jako nějaká vyvolená civilizace.

Dovolte, abych vám připomněl, že ten Západ, o kterém pan Kalousek zřejmě mluví, uspořádal ve dvacátém století dvě nejstrašnější světové války, ve kterých zahynuly miliony lidí. Já bych vám rád řekl, že ty války, které tady byly a které způsobily smrt desítek milionů lidí, desítky milionů obětí, nezpůsobil nikdo východní, to nezpůsobil nikdo zdaleka, ale my sami. A holokaust je dokonce v něčem jakoby vyvrcholení historie Západu. Chápete? Ty stovky let evropské historie, to jsou také stovky let likvidace menšin. Vzpomeňte si na španělskou reconquistu v 16. století. Vzpomeňte si, jak se tam zacházelo s Židy, jak se tam zacházelo s muslimy. To je historie Západu. Historie agrese dokonce v Jižní Americe a v dalších zemích. Celá historie Západu je prostě plná krve!

Ale k čemu já bych se tady rád přihlásil, vážení kolegové – k tomu, co Evropa vyvodila z této své historie po druhé světové válce, kdy si prostě v Evropě tady někteří lidé uvědomili, že takhle to dál nejde. Že ty potoky krve, miliony mrtvých, žen a dětí, je něco, co neseme jako odpovědnost s sebou. (Hovoří velmi důrazně, silným hlasem.) Že dokonce my jako Západ máme odpovědnost za plynové komory, ve kterých jsme dokázali trávit lidi jako králíky! To jsme my dokázali jako Západ!

A na to v té chvíli – a také proto, co z toho Západu zbylo! V bipolárním světě se scvrkl svět tak, že Evropa se propadla do nicoty. Nebyla žádným politickým činitelem. Vypadalo to, že se desítky let styděla za to, co způsobila! A jediné, co tu povstalo jako naděje toho Západu, o kterém s takovou pýchou mluvil pan Kalousek jediné – je ta myšlenka, že když jsme se takhle probrodili tou krví, tak bychom mohli založit společenství na hodnotách, kde budeme respektovat to, že chceme-li toto neopakovat a žít v míru, tak musíme spolupracovat a založit něco, že budeme obchodovat, stýkat se a budeme se chránit toho, abychom upadli do pokušení znovu si to vyřizovat pěstmi.

To je historie Západu. Strašná, přátelé! Strašná historie Západu!

A já vděčím těm, kteří v té chvíli skutečného ponížení Západu – uvědomte si, že to, jaká byla Evropa, jak se s ní zacházelo po druhé světové válce, to bylo opravdu ponižující. Vždyť se stala ničím! Úplně zmizela mezi dvěma velmocemi, které si podobu světa a rovnováhu vytvářely na základě nukleárních zbraní.

Chápete? Tohle není žádná povznášející historie. A jediné, co nás zachraňuje posledních 50 – 60 let, je to, že jsme se rozhodli, že tohle nebudeme opakovat a že založíme společenství, které bude naopak prosperovat ekonomicky, a ty ekonomické vazby nám snad nedovolí opakovat ty strašné chyby minulosti.

Pan Kalousek tady řekl, že žádné univerzální hodnoty neexistují. Takhle to tady prostě řekl – nic takového není. Ale chápete? My jsme právě na těchto hodnotách, na tom, že se prostě nemůžeme pobíjet, že se lidé nemají mučit, že se tu nebudeme vraždit, že budeme dodržovat mír a že budeme spolupracovat, na těchto hodnotách, o kterých já jsem přesvědčen, že mají univerzální charakter – pan Kalousek tvrdí, že nic takového neexistuje! – na těch jsme založili evropskou civilizaci po válce. A dokonce jsme doufali, že se k nám třeba potom časem někdo přidá.

O univerzalitě hodnot já mluvím proto, protože jsem přesvědčen, že o těchto hodnotách, na kterých Evropa začala žít po válce, jsme schopni mluvit třeba také s Číňany, s Asiaty a se všemi a že máme ambici toto, co je nápravou toho, co jsme způsobili v minulosti, také prosazovat ve světě.

Mně připadá ta vize, kterou tady pan Kalousek předvedl, že my, Západ, jsme ten poslední, kdo má ty hodnoty, neuniverzální, jak on řekl, jenom naše, jenom západní, my jsme ten poslední, kdo je drží, říká pan Kalousek, tak je musíme teď opevnit. Musíme zřejmě vybudovat nějaké kvalitní zdi – a nejlépe se úplně odizolovat! Já vás chci ujistit, že v celé historii, kterou pan Kalousek zřejmě příliš nezná, všechny pokusy vytvářet tyto zdi ztroskotaly. Každé zdi byly probořeny. Vždycky se našli barbaři, kteří těmi hradbami vtrhli a zničili tu civilizaci, která si myslela, že se takto uzavře sama do sebe.

Já jsem přesvědčen, že bychom neměli být takto pyšní, jak jsme tady slyšeli, a tvrdit, že stojíme nad ostatními, protože když se za sebou ohlédneme, tak zjistíme, že bychom se měli často stydět za to, co jsme tady dopustili. Zároveň si myslím, že máme povinnost se o hodnotách, které máme, bavit s ostatními, protože bychom si měli přát, aby je sdílel i svět kolem nás. Já vás ujišťuji, že si myslím, že ve všech koutech světa existují lidé, kteří jsou připraveni se s námi o tom bavit, a kteří dokonce věří, že je něco, co nás může spojovat.

Víte, já jsem byl fascinován tím, co teď řekl americký prezident v New Yorku, když říkal, kde začínají univerzální lidské hodnoty. A on řekl: Začínají v nejrůznějších chatrčích světa, kde jsou lidé často v bídě, v bigotním xenofobním prostředí, kde trpí, a kde ti lidé doufají, že existují nějaká univerzální práva, kterých se mohou dovolat a o která bojují. A tito lidé v nejrůznějších částech světa jsou našimi spojenci. A oni se možná někdy dívají k nám, na ten bohatý Západ, a doufají, že my je v té jejich bídě podržíme.

Chápete? Tenhle způsob, kterým se prezident Spojených států obrací na chudé vesnice v Africe a v Asii a říká "tam jsou ti, kteří vytvářejí univerzalitu a cenné hodnoty, na kterých doufáme svět bude stát", to je skutečně pro mě humanistický pohled. A ne pohled někoho, kdo tady vystoupí a řekne "my tady jsme ten pupek, který jediný obnovil hodnoty světa, a my se musíme před těmi ostatními zločinnými barbary opevnit". To je špatná představa a já ji tady odmítám. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem sice říkal, že bude mluvit pan ministr Mládek a poté pan ministr Herman, který se přihlásil s přednostním právem, ale předtím jsou faktické poznámky pana poslance Marka Bendy, Zbyňka Stanjury, Miroslava Kalouska, Michala Kučery. Pan poslanec Marek Benda. Prosím o nezneužívání faktické poznámky. Ale pan kolega Benda ví, co je faktická poznámka. Máte slovo, pane kolego.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já musím říci, že jsem se do té debaty vůbec nechtěl zapojovat, dokud nevystoupil pan ministr Zaorálek se svým neuvěřitelným projevem, ve kterém řekne Západ je úplně špatně, můžeme za všechno. (Protestní hlasy z levé strany sálu.) No ne, poslouchali jste ho? Poslouchali jste ho prosím? Všechno je úplně špatně, jsme zdegenerovaní. To mně přijde jako tak neuvěřitelný projev, to, co tady zaznívá, že si myslím, že to tady fakt zaznívát nesmí.

Věty o dvou světových válkách, které Západ vyvolal. Čím začala prosím druhá světová válka? Paktem dvou šílenců, Molotova a Ribbentropa, resp. Stalina a Hitlera (protesty z levé strany sálu), kteří ani jeden z nich nemají se Západem a křesťanskou civilizací nic společného. Nic společného! (Potlesk z pravé strany.) Každý z jiného úhlu pohledu, ale jsou představiteli přesně světa, ve kterém Bůh je mrtev a může se úplně všechno. Jeden z pýchy nadřazenosti rasy, druhý z pýchy nadřazenosti třídy a s tímto zahájí druhou světovou válku rozdělením Polska. A pan ministr Zaorálek mi tady bude vykládat, že to je vina Západu? To snad nemyslí vážně! (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dále pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Na tu otázku, kterou položil Miroslav Kalousek, jestli chceme patřit na Západ, nebo na Východ, a já jsem si myslel, že každý člen demokratické strany v tom má jasno, že chce patřit na Západ, tak pan ministr Zaorálek mě přesvědčil, že on tam patřit nechce. Zapomněl v tom expozé, v tom, jak plival na naši historii, na naše dějiny, zapomněl třeba na gulagy, Sovětský svaz, Pol Pota, a teď bych mohl jmenovat všechny komunistické zločiny. To se mu nějak nehodí. To se mu nějak nehodí. Já nevím, jestli má před sjezdem. Neuvěřitelné vystoupení. Neuvěřitelné vystoupení extrémního levičáka. Já doufám, že to skutečně se nebude překládat a naši spojenci to neuslyší, to, co tady předvedl. Opravdu. Vy předkládáte asociační dohodu a chcete ji, nebo nechcete po tom, co jste řekl? Tak

když ji nechcete, tak ji tady nepředkládejte! Nemůžete být pro i proti! To opravdu ne! Já jsem opravdu zděšen z toho, co jste dneska řekl, jak jste nablil na nás na všechny, na naše předky, co jste tam všechno přišil na křížek. Ještě se tomu usmíváte! Já vím, že se vám líbí, když se kdysi jezdilo do Severní Koreje a podobně, ale tam se mi fakt nelíbí. A jsem hrdý na to, že patříme na ten Západ, a pro mě je to úplně jednoduchá otázka. Já ji vnímám spíš jako řečnickou. Ale po tom, co jste dneska předvedl, tak já nevím, kam vy chcete patřit a kam chcete vést českou zahraniční politiku. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dále faktická poznámka pana poslance Miroslava Kalouska, poté poznámka pana poslance Michala Kučery. A žádám všechny, aby se přihlásili elektronicky. Připomínám, že jak k faktickým, tak řádným přihláškám elektronická přihláška má přednost. V tomto ohledu nemohu porušovat jednací řád.

Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, pan ministr Zaorálek sice porušil všechny hlukové, hygienické limity, ale udělal to jenom proto, aby čtvrt hodiny tepal a kritizoval výroky, kterých jsem se nedopustil. Já jsem tady opravdu nehájil čarodějnické procesy. Já jsem tady opravdu nehájil svatou inkvizici ani útoky Richarda Lví Srdce na Jeruzalém. Já jsem hájil hodnoty, ke kterým Evropa došla tím, když si schválila Listinu základních práv a svobod a na jejich obranu zřídila Radu Evropy. To jsou hodnoty, které žijeme, které jsou zakotveny – omlouvám se všem ateistům a muslimům – které jsou zakotveny v křesťanském kulturním světě, v kterém jsme se narodili a v kterém chceme žít. Ať si to uvědomujeme, nebo ne, tak jeho hodnoty sdílíme.

Já jsem chtěl jenom upozornit na drobnou věc. Že ten křesťanský kulturní svět dnes nemá tolik síly na to, aby ty své hodnoty učinil univerzálními, takže mu nezbude nic jiného, než aby je učinil hodnotami svými, které bude hájit s nulovou tolerancí před kýmkoliv, kdo je bude chtít znehodnotit, a že prostě na nás jako na srdci Evropy, je, abychom se rozhodli, jestli chceme ty západoevropské křesťanské kulturní hodnoty, anebo oligarchii asijsko-stalinsko-putinského typu. Nic mezi tím není. A že ty signály civilizovanému světu musíme dávat nejenom svými řečmi, ale i svými činy. Nic jiného jsem říct nechtěl s tím, že TOP 09 udělá vše pro to, abychom patřili do toho západního křesťanského světa –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce. Já jsem upozorňoval na překročení faktických poznámek. (Předsedající vypnul poslanci Kalouskovi mikrofon.)

Poslanec Miroslav Kalousek: (Hovoří bez mikrofonu.) On mě vypnul! Tak já to řeknu bez mikrofonu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, pane poslanče, přihlásil jste se k faktické poznámce. Prosím, respektujte jednací řád! Dále za vámi je přihlášeno dalších deset lidí k faktické poznámce. Já si myslím, že i oni mají právo stejné jako vy vystoupit v této Sněmovně.

Poslanec Miroslav Kalousek: (Bez mikrofonu.) Respektuji. Navzdory... (Pokračuje dále i bez mikrofonu, nebylo rozumět. Bouchání do lavic. Výkřiky: Fuj!)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Dále pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolte mi, abych v krátkosti zareagoval na ten nehorázný projev, který tady předvedl ministr Zaorálek. Pan ministře, asi víte, že o víkendu proběhla v Mnichově významná bezpečnostní konference a tam jste si možná ten projev mohl vyzkoušet. Možná že byste se dozvěděl, co by vám kolegové na něj řekli. Vás ale, tuším, bolelo koleno.

Myslím, že víte, co se v Mnichově říkalo o České republice. Nic. Neříkalo se nic. Víte, respekt si zaslouží silný spojenec a respekt si zaslouží i silný soupeř. Česká republika pod vaším vedením není ani silným spojencem ani silným soupeřem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec František Laudát k faktické poznámce. Poté pan poslanec Ženíšek. Všechny ostatní elektronicky přihlášené mám v evidenci. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Moc bych poprosil trošku o zklidnění té atmosféry.

Jenom k panu Zaorálkovi. Víte, nevraždil Západ, vraždili němečtí fašisté. Nevraždili Čechoslováci, Češi a Slováci, vraždili a zavírali lidi českoslovenští komunisté. Nevraždili Rusové, vraždila Stalinova klika, a podobně. A takhle bychom mohli pokračovat. Já mám na to úplně jiný přístup.

Nicméně chci vás požádat. Jak by vám bylo, kdybyste skutečně se upínali k něčemu jako k naději a tamhle někde ve Spojených státech v Kongresu by se tímto způsobem hádali a vy jste čekali. Ukrajinský lid. Tady nerozhodujeme o nějakých porošenkách, o nějakých oligarších, já nevím o kom, o fašistech, případně ukrajinských, co tady zaznělo. Tady rozhodujeme o budoucnosti Ukrajinců, o budoucnosti jejich dětí. A vy se tady hádáte.

Prosím vás, pojďte hlasovat. Moc prosím, aby se všichni s těmi dalšími poznámkami vzdali příspěvku, abychom konečně a důstojně prohlasovali tu smlouvu a dali Ukrajincům naději. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Marek Ženíšek s faktickou poznámkou. Pravděpodobně neposlechne svého stranického kolegu, aby se vzdal slova. Máte slovo.

Poslanec Marek Ženíšek: Pane předsedající, prostřednictvím vašeho – Františku, mám tě rád, ale nevzdám se té možnosti. Jenom krátkou poznámku k tomu, co zde řekl pan ministr zahraničí, která mě vyprovokovala k tomuto výstupu. K tomu, co zde řekl kolega Huml nebo pan poslanec Foldyna, nemá cenu se vyjadřovat. Tam vždy víme, s čím před tento mikrofon přijdou.

Pan ministr zde hovořil o tom, že ho zaujal výrok pana prezidenta Obamy, a mluvil o něm s takovým nadšením, že to snad vypadalo, jako kdyby mu to pan prezident říkal z očí do očí. Dovolte mi připomenout, pane ministře, že to, co tady řekl pan kolega Huml, to, co tady řekl pan kolega Foldyna, a to, co jste tady řekl vy, je přesně ten důvod, proč vás pan prezident Obama ještě zatím oficiálně nepřijal a asi nepřijme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Miroslav Opálka, poté pan poslanec Jiří Junek s faktickými poznámkami. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, víte, nejhorší je, když do všeho fušuje politik, aniž má ve všem klasické vzdělání. Myslím si, že té historie bychom mohli zanechat, protože to, co tu padlo, jestli to jednou někdo bude vyhodnocovat, tak... Rozumím, že jsou různé pohledy, ale pravda by se neměla ohýbat. Já mohu vysvětlovat, že druhá světová válka začala tím, že Hitler dostal podporu od německého kapitálu a pak mu požehnali zbraně ti nejvyšší, kteří měli nad ideologií moc. A nebudete s tím souhlasit, protože máte jiné vidění.

Ale svět se opravdu někde jinde posouvá, v tom má pan Kalousek pravdu. Bílá rasa ubývá na světě a ten pohyb i ekonomicky zemí BRICSu a dalších je daleko dynamičtější než náš. Ty problémy jsou samozřejmě různé a myslím si, že bychom se měli zaměřit na centrální hodnotu humanismu. Na centrální hodnotě humanismu stála i antická Evropa. A myslím si, že je to jedna z cest. Ale jestli se tu budeme hádat o to, jestli v minulosti začal ten, nebo onen, tak se nedobereme ničeho. Budeme jak v římském senátu, který uvažuje, jestli z Británie bude stahovat svá vojska. To je tak vše. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Nyní pan poslance Jiří Junek, potom pan poslance (Mládek?), který se přihlásil k faktické poznámce a pak změnil své přednostní právo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Junek: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové. Já musím reagovat na několik předřečníků.

Za prvé pan poslanec Kováčik. Souhlasím, Evropa od Pyrenejí po Ural. Nicméně měli byste to vyřídit panu Putinovi v Moskvě, že bychom se opravdu neměli v Evropě hádat. Pak si nás opravdu Islámský stát namaže na chleba. V tom máte pravdu. Ale musí začít pan Putin. (S důrazem:) A nesmí posílat tanky a vojáky na Ukrajinu!

Druhá věc – pan poslanec Jandák. Chtěl bych reagovat. Bylo řečeno srovnání – státy, Řecko, Maďarsko atd. Ale já nechci být jako Řecko. Ano, tam vyhráli komunisti. Ano, je to pátá kolona Ruska. Já nechci být jako oni! (Výkřiky z míst poslanců KSČM.)

Třetí poznámka – pan ministr Zaorálek, ten výčet, co všechno Západ spáchal. Paráda. Ale co gulag? Co rusko-finská válka? Co hladomor na Ukrajině! To jsou výdobytky Západu? Já myslím že ne.

Pan poslanec Foldyna – poslední poznámka. Bylo řečeno, že jsou nějaká doprovodná usnesení, a argumentovalo se tím, že na Ukrajině – antisemitismus, fašismus. Ano, ale to samé je v Německu, ve Francii, u nás. To jsou prostě doprovodné jevy demokracie. S tím se holt nedá nic dělat. (Ironický smích z levé strany sálu.) Takže byl bych rád, abychom nepoužívali tyto neférové věci. Abychom prostě neřekli Ukrajina, to jsou fašisti a antisemitisti. Děkuji. (Výkřiky z levé strany sálu, potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan ministr Jan Mládek k faktické poznámce. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážení kolegové, já se musím uchýlit k faktické poznámce, protože přednostní právo je bezcenné v tuto chvíli. Já jsem se do vystoupení pana předsedy Kalouska domníval, že se blížíme k posunu této smlouvy do výborů, protože upřímně řečeno – o čem to vlastně je? To přece není volba mezi Západem a Východem, to je ekonomická dohoda Evropské unie s Ukrajinou, pravda, s politickým přesahem. Já jsem měl naději, že tu dohodu dříve nebo později pragmaticky schválíme, je i v našem zájmu, ale zároveň že vyjádříme určitý distanc od některých věcí, které se dějí na Ukrajině. Že například sdělíme, že bychom se nechtěli dočkat informací, že Prahu osvobodil wehrmacht, skoro to tak občas vypadá. Že když chceme lidská práva, tak je nechceme jenom v Rusku, ale také na Ukrajině, a že nebudeme zavírat oči, to bychom také měli sdělit, že nebudeme chtít dvojí standardy. Že se nám nelíbí oligarchové – mně se také nelíbí, ale vedle ruských oligarchů jsou samozřejmě problémem také ukrajinští oligarchové. A od toho bychom se také měli distancovat.

Samozřejmě problém na Ukrajině není v tom, že tam jsou někde nějaké marginální skupiny, které fašizují. Ale důležitý je postoj vlády, aby se od nich distancovala, což mám pocit, že jsme zatím nezaslechli. A domnívám se, že my tady rozhodně nestojíme před volbou Západ, nebo Východ. Do NATO jsme vstoupili

v roce 1999, v roce 2004 jsme vstoupili do Evropské unie a já jsem přesvědčen, že jsme součástí Západu a je to tak správně.

Já jsem v roce 1982 byl ve východním Berlíně, loučil jsem se se svým americkým přítelem, který odcházel –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já vám musím odebrat slovo, protože vám skončil čas k faktické poznámce. (Ministr: Budu disciplinovaný, pane předsedo.) Děkuji za respektování jednacího řádu. (Potlesk z řad ČSSD.)

Nyní pan poslanec Korte, poté pan poslanec Foldyna.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Pan ministr zahraničí reagoval na projev pana Kalouska, ale zdá se, že reagoval na něco jiného, než pan Kalousek řekl. Ve svém skandálním projevu řekl to, co řekl, a je třeba to vidět v kontextu vnitropolitické, vnitrostranické situace v ČSSD. Pan ministr zahraničí je velmi často hlasitě kritizován ze strany levého – ultralevého křídla své strany a ČSSD má před sjezdem. Sapienti sat. Ale já chci říci, že v jedné věci – tím pana ministra asi překvapím – s ním zcela souhlasím, a to když řekl, že Evropa se ze svých krvavých dějin poučila. Ano, Evropa se poučila. Takže třeba představa, že by Německo napadlo Holandsko nebo Francii, je naprosto absurdní. Ale pane ministře, je to Rusko, které se nepoučilo! Rusko, které okupuje Abcházii a Jižní Osetii, teritoriální součásti Gruzie! Rusko, které anektovalo Krym! Rusko, které aktivně podporuje separatisty ve východní Ukrajině! A nechci zabředávat do starších dějin.

Pane ministře, Rusko se nepoučilo a to je to, na co Kalousek ve svém projevu upozorňoval. To jste, bohužel, pominul. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Foldyna, poté paní poslankyně Němcová.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Chtěl jsem začít něčím jiným, nicméně mi to nedá. Prostřednictvím pana předsedajícího panu poslanci Kortemu. (Důrazně:) Promiňte, Rusko v roce 1999 nebombardovalo Jugoslávii! Kazetové bomby ruské nezabily Milici Rakič v roce 1999 v dubnu! Čili musíte si uvědomit, kdo tady koho kdy bombardoval, kdo tady válčil. Já nechci být zastáncem žádného Ruska, ale mluvme pravdu! Když chceme mluvit pravdu a lidé se dívají na televizi, tak si myslí, že druhou světovou válku začal Sovětský svaz a de facto nejvíc obětí té války vynutili vojáci Rudé armády. Vy jste si nikdo nevšimli, že v roce 1938 to byla zrada Daladiera a Chamberlaina, byla to zrada Anglie a Francie, zrada demokratického Československa? Pakt Molotov a Ribbentrop byl rok poté, kdy došlo k úplně jiným krokům. Já je tady nechci hájit. Ale nelžeme tady, nevytvářejme tady umělé dojmy! Prostě v této chvíli se používá jakýkoliv úder, jenom když to je úder. A to je prosím smutné z českého parlamentu. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Němcová. Připraví se pan poslanec Šarapatka, poté pan poslanec Kalousek.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Já vystupuji, pane místopředsedo, jenom proto, abych řekla, že zásadně odmítám ten projev, který zde pronesl ministr zahraničních věcí. Považuji ho za nesmírně varovný pro renomé České republiky právě proto, že zazněl z úst ministra zahraničních věcí. Jestliže před chvílí jsme zde mluvili o Ukrajině, já jsem byla ten, kdo navrhoval, abychom toto téma doprojednali, protože jsem měla dojem, že panu ministrovi na tom záleží. Pak, po jeho projevu, se nám dostává kusých reakcí tu ze strany sociálních demokratů: no, nedivte se, ono je před sjezdem a on se musel ozvat. Někteří z nás si povzdychli: no, on se asi zbláznil – s odpuštěním, já tedy pro to důkaz nemám, promiňte, že to takhle otevřeně říkám. Ale přesvědčena jsem o tom, že váš projev měl úroveň asi takovou, jako když teď otevřeli komunisté ve svém sídle onu výstavu úspěchů Pol Pot... Severní Koreje. (Smích z řad poslanců KSČM.) Myslím si, že tam jako úvodní projev by byl zcela namístě. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Milan Šarapatka, připraví se pan poslanec Kalousek. Všichni s faktickou poznámkou. Prosím, pan poslanec Šarapatka, eviduji tedy z místa přihlášku pana poslance Jandáka ještě jednou, ale pokud se přihlásí někdo elektronicky, pane poslanče, tak stejně bude mít před vámi přednost. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, já musím říct, že na rozdíl od některých svých kolegů já s touto smlouvou souhlasím. Na druhou stranu je potřeba si uvědomit, že se jedná pouze o první a formální krok, který Ukrajině v tuto chvíli nijak nepomůže. Naopak postupně otevře trh Ukrajiny podstatně silnějším hráčům ze Západu a Ukrajina bude mít velký problém se těmto hráčům bránit. Současně zaváže Evropskou unii ekonomicky podporovat Ukrajinu a podle mého nejsou vůbec v tuto chvíli vyřešeny otázky, z jakých zdrojů, a nejsou identifikovány objemy té pomoci. Nás Řecko stálo dosud 240 mld. eur. Ukrajina je pětkrát větší! Máme na to? Děkuju vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Šarapatkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek, poté s faktickou poznámkou pan poslanec Jandák. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Já rozumím panu ministru Mládkovi, který říká: Proboha, o co tady jde? Tohle je v podstatě technický dokument, pusťme ho do druhého čtení! Proč o něm vedeme politickou debatu?

Ale kdy jindy, kdy jindy máme vést zásadní politickou debatu, co chceme a kam patříme, než při těchto bodech vzhledem k tomu, jaké naprosto nečitelné výstupy

vydává česká vláda ve spolupráci s prezidentem republiky? Pan ministr Mládek se tady formálně přihlásil – nemůže ani jinak, protože tomu tak skutečně je – ke členství v zemích Evropské unie a NATO, ale současně říká: No, ale my tam jako můžeme být tou pátou kolonou, protože jsme suverénní země. Jeho vystoupení i jeho konkrétní politické kroky jako ministra průmyslu a obchodu nás bohužel utvrzují v tom, že on chce být tou pátou kolonou, a nás to mimořádně znepokojuje.

A to, co jsem chtěl říct panu ministru Zaorálkovi, když tady tak jako naplival na ten západní svět a řekl, že musíme být otevření, tak bych vás, to je o tom, jestli jezdíme ven, nebo nejezdíme, tak bych chtěl strašně moc poprosit, až zase příště bude tak velevýznamný summit jako konference v Mnichově, tak si prosím nemažte doma v kuchyni koleno opodeldokem. Já nepochybuji o tom, že vás bolelo, ale to opravdu není argument, proč ministr zahraničí nejede na tento summit. A jeďte tam říct stanovisko České republiky.

K poslancům KDU-ČSL bych chtěl říct, že s tím, co tady říkají, já skoro vždycky souhlasím. Problém je, že oni potom vždycky hlasují a vždycky dělají něco, co není ve prospěch České republiky a jejího ukotvení v západním světě. (Předsedající: Pane poslanče...) Vy si musíte... Ano.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, dokončil jste svůj projev ve faktické poznámce. Děkuji za respektování jednacího řádu. Pan poslanec Vítězslav Jandák k faktické poznámce.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. Fakticky se chci jenom bránit tamhle panu kolegovi. Nebudu se dále politicky šířit, protože mám strach o minské rozhovory, protože určitě Putin je v šoku a Porošenko přestal v Rusku prodávat bonbony.

Ale já jsem chtěl říct vám, pane kolego, že jsem doteď nevěděl, že v Rakousku a Maďarsku vládnou komunisté. Děkuju vám. Ty země jste jmenoval! (Smích části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jandákovi. A nyní dvě přednostní práva: pan ministr Herman a pan ministr Zaorálek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych začal takovou anekdotou, kterou jsem začal svůj příspěvek loni na podzim v americkém Kongresu, když jsme tam byli odhalovat bustu Václava Havla. Je to z doby předlistopadové.

Setkal se americký a tehdejší československý prezident a hovoří spolu. Československý prezident říká svému americkému kolegovi: "Pane prezidente, u nás máme svobodu slova." A americký prezident říká: "No, to je fajn. A u nás máme

svobodu i poté, co to slovo vyřkneme." Já si myslím, že to je rozdíl mezi Západem a Východem, minimálně tak, jak jsme to chápali do roku 1989.

Myslím, že téma, o kterém tady hovoříme, je příliš závažné na to, abychom ho zneužívali k nějakým krátkodechým politickým cílům. A myslím si, že bychom se měli podívat do historie. Protože stačí se jenom podívat na naše stoly, na to, jak píšeme. Tam, kde se píše latinkou, tam je prostě Západ. My jsme součástí Západu tisíc let. Souvisí to s naší polohou. Vezmu jenom velmi krátce dva základní roky. Rok 845, kdy v řezenské katedrále přijímá křest prvních 14 českých lechů. A rok 863, kdy velkomoravský kníže Rastislav pozval byzantské věrozvěsty Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. To jasně poznačilo identitu této země. Země, která patří k Západu, ale je velmi blízká také kultuře Východu, a je tedy schopná vytvářet jakousi krajinu mostů. A to je myslím velká přidaná hodnota.

Vždycky jsme v minulosti součástí Západu byli. Do roku 1803, kdy Napoleon Bonaparte zlikvidoval Svatou říši římskou, poté 150 let jsme byli opět součástí západních společenství. A po té strašlivé katastrofě druhé světové války, ano, kdy mnoho lidí bylo oprávněně zklamáno velkou a děsivou politikou appeasementu tehdejších představitelů demokratických zemí tváří v tvář Adolfu Hitlerovi, se opět zrodila myšlenka na troskách druhou světovou válkou zničené Evropy postavit nové společenství, a to nejenom Společenství uhlí a oceli, ale také společenství ducha. Přišli s tím lidé jako Konrad Adenauer, Alcide de Gasperi a Robert Schuman. To je základ Evropské unie. Jestliže dnes vidíme ty věci pouze horizontálně, jestliže zapomínáme na to, že je to právě idea, idea ducha, která nás spojuje, tak pochopitelně se vytrácejí určité pilíře stability, na kterých Evropa i naše identita stojí. O tom nakonec svědčí i celá diskuse o evropské ústavě, kdy nejsme schopni se k vlastním kořenům své identity přiznat. Toto ideové duchovní vakuum, které tady vytváříme nejenom my u nás, ale bohužel v Evropě potom nasává různé nebezpečné trendy, které k nám třeba přicházejí odjinud.

Ale ta historická fakta důležitá jsou. Tady celá řada historických fakt zazněla. Gulagy, které byly předobrazem nacistických koncentračních táborů, opravdu nebyly nějakým výplodem Západu. Nacistický ideolog Joseph Goebbels se nikdy netajil svou fascinací bolševickým pučem v Rusku, který znamenal naprostou katastrofu ve 20. století, která umožnila expanzi tohoto moru bolševismu do Evropy a i do jiných kontinentů světa.

Takže toto jsou myslím fakta, na která nemůžeme zapomínat. Na druhou stranu, svět se opravdu posunul někam jinam. Dnes jsme, zaplaťpánbůh, součástí svobodného světa. Ano, světa, který má své kořeny právě v té západní kultuře. Ale myslím, že už je to dneska poněkud složitější než jenom ono vidění Západ-Východ, tak jako před rokem 1989. Máme jedinečnou možnost opět být tím mostem jako před tisíci lety a měli bychom tváří v tvář utrpení našemu blízkému národu na Ukrajině, který je prostě pod obrovským tlakem ze strany ruského agresora, nabídnout ruku k pomoci. Není to jenom o ekonomice, je to i o oné solidaritě, která je jedním z pilířů Evropského společenství, Evropské unie. Nenechme se zatahovat do nějakých krátkodobých partikulárních stranickopolitických zájmů a snažme se věcně

přistupovat k tomuto problému. Jsme, Bohu díky, na té straně svobody, lidských práv. Nenechme si toto vzít! Je to naše velká odpovědnost i vůči těm, kteří za tyto ideály zemřeli. Stojíme dnes ve chvíli, kdy země nám kulturně a historicky velmi blízká potřebuje naši pomoc. Dejme jí tuto pomoc, na kterou má jistě právo, a snažme se formulovat věci jasně.

Já jsem hrdý na to, že jsme součástí Západu. Pokládám se za západního politika a jsem rád, že i třeba bezpečnostní strategie České republiky, kterou jsme projednávali na vládě nedávno, stojí na těch dvou základních pilířích, tedy Severoatlantické alianci a Evropské unii. Nezpochybňujte toto! Jsou to velmi důležité pilíře, které nám usnadňují a umožňují, abychom realizovali svou solidaritu vůči zemi, která je v ohrožení a trpí opravdu bezprecedentní agresí obrovského státu, který má za svými hranicemi.

Děkuji vám. (Potlesk v pravé polovině sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Hermanovi. Nyní dvě faktické poznámky před vystoupením pana ministra Zaorálka, a to pana poslance Kalouska a pana poslance Jandáka (Poslanec Jandák ze sálu: Já byl dřív!) Ale on má elektronickou přihlášku. Pane poslanče, já jsem vás na to upozorňoval. Prosím, pane předsedo, máte slovo. (Poslanec Jandák ze sálu: Segregace!)

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pan ministr Herman řekl, že je rád, že patříme k Západu, a že se pokládá za prozápadního politika. Potom chybí odpověď na jednu jedinou otázku. Pokud je tomu tak, prostřednictvím pana předsedajícího pane ministře, proč se tak nechováte? Proč o tom pouze mluvíte a pak se šroubovitým pohybem zavrtáváte do zadnice postsovětských oligarchů? Těžko vám pak věřit! Těžko pak věřit tomu, že se skutečně pokládáte za prozápadního politika a že jste hrdý na to, že patříte k Západu.

Dámy a pánové, ta diskuse se může točit už jenom dokola. Já znovu opakuji, máme na vybranou mezi A a B. Nemáme A minus, nebo nemáme B plus. Buď chceme patřit k Západu, nebo nechceme. A jestliže nechceme patřit k Západu, budeme patřit k Východu, protože nedáme-li jednoznačnou odpověď, tak ten Západ nás k tomu Východu vytlačí. Co by s námi dělal, když nechceme být spolehlivý partner? A já provokuji tuto diskusi z jednoho jediného důvodu, abych vás mobilizoval k tomu, abychom byli spolehlivý partner. Aby se nás západní civilizované země nebály jako páté kolony. Protože poté, co tady říkal pan ministr Mládek i pan ministr Zaorálek, je velké nebezpečí, že jako pátá kolona vnímáni budeme. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji tentokrát za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Vítězslav Jandák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já děkuji, pane předsedající. K příteli Mirkovi Kalouskovi se nebudu vyjadřovat, ten bojuje za Západ. Pan předseda TOP 09 zřejmě už bojuje v Kyjevě. (Smích v sále.)

Ale já jsem chtěl říct jinou věc. Já jsem chtěl říct k svému předřečníkovi Danielovi Hermanovi. Danieli, bezvadnej projev. Ale řekl jsi tam dvě věci. Joseph Goebbels. Tak já bych tě chtěl upozornit, že institut Josepha Goebbelse byl před několika měsíci teprve zrušen v Kyjevě, jestli jsi to nevěděl. A měla ho jedna strana, která je součástí vládní koalice. Nechci ji jmenovat.

A potom druhá věc. Ty jsi tady řekl, možná že ti to ulétlo: až po roce 1989 jsme pochopili. Já, člověče, pochopil už dávno předtím. Děkuji. (Smích a potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jandákovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek a poté pan kolega Fiedler, paní kolegyně Zelienková. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano. Doufám, že se nám podaří vrátit se k oné asociační dohodě s Ukrajinou.

Já možná ještě na margo té debaty bych rád shrnul, že to celé, co jsem chtěl říci, je pouze to, že si myslím, že humanismus je dřina. A zvlášť pokud tady někdo říká, abychom byli pro někoho spojenec, tak že musíme být spolehliví, tak já si myslím, že tu spolehlivost můžeme držet, jedině když si nebudeme lhát do kapsy. Chápete? Když si uvědomíme, že humanismus je skutečně dřina a že je snadné se dostat na scestí a že i tady v Evropě nás potkávala obrovská rizika, kdy jsme ty hodnoty nedokázali uhájit.

Já jsem se nedávno účastnil oné konference tady pořádané k 70. výročí holocaustu, jednak v Terezíně s velkou účastí řady zahraničních hostů a také myslitelů, jako je Timothy Snyder a řada dalších. A ty debaty, které se tu konaly, se týkaly právě toho, jak vlastně dodnes po těch letech se klade otázka, jak se to vlastně vůbec mohlo stát. Jak je možné, že uprostřed vyspělého státu, který byl dokonce jednou z nejkulturnějších zemí Evropy, jak je možné, že se tam všichni pustili do hubení lidí, jak jsem to tady říkal, jako králíků. A IG Farben a další fabriky dodávaly prostě produkty. To si, přátelé, nenamlouvejme, že nám to tady někdo zatáhl z východu nebo odněkud. Tohle bylo vytvořeno tady z naších vlastních zdrojů v naší vlastní kultuře.

Takže tím chci říci, že uvědomit si to a uvědomit si ta nebezpečí, která má humanistická kultura a humanistické myšlenky, jak je chápal třeba Masaryk, že to je něco, co je skutečně pracné a není to tak samozřejmé. A mně ta pýcha, kterou jsem tady zaslechl, připadala jako něco, před čím je třeba varovat. Proto jsem na to zareagoval. Připadá mi, že takto pyšně nemůžeme o sobě mluvit jako o kultuře, která nějak převyšuje ty ostatní. Jediné, co jsem snad chtěl říci, že si nejsem tak jistý, že jsme prostě automaticky o tolik lepší než ti ostatní. Tím jsem nemyslel Východ. Tím

jsem myslel prostě Asii, Jižní Ameriku a celou řadu dalších. Já mám pocit, nevím, jestli spolehlivě existují na nebi někde napsané univerzální hodnoty. Ale ta univerzalita existuje jako jakýsi cíl, kterého chceme dosáhnout. Má-li ta planeta vypadat trochu spořádaně a nemá-li shořet v nějakém požáru, tak je třeba, abychom spolu dokázali mluvit, a pokoušet se o to.

Přátelé, to, co se dneska děje v Minsku, to je zrovna pokus se spolu bavit! A jde o to, jestli to dokážeme! Dneska mám zprávy, že tam Vladimír Putin přesvědčoval separatisty, aby akceptovali dohodu. Rozumíte, tak nad tím vším mávneme rukou? Řekneme – tohle je jiná kultura, jiná civilizace, s těmi se nebudeme bavit, to nás nezajímá? Anebo budeme hledat cestu, dohodu, právě na těch hodnotách, kterými chceme, aby žili i ti ostatní? Protože jen tady v Evropě, kdybychom je hájili, tak je to málo. Proto tady předkládáme tu asociační dohodu s Ukrajinou. Přece nezodpovídáme otázku "je teda Ukrajina Západ, nebo Východ?". Nikdo se tak neptá. Možná můžeme mít pochyby. Možná máme pocit, že na Ukrajině je řada věcí, které by se v Evropě takto neděly. A dokonce si myslím, máme povinnost o tom i s Ukrajinci mluvit. A pokud tady zazněly pochyby o tom, jak se tam interpretuje historie, tak vás mohu ujistit, že s ukrajinským ministrem Klimkinem i s prezidentem Porošenkem jsem otevřeně mluvil o tom, co tady znepokojuje. Používání insignií a tendence chápat minulost tak, jak tady v Česku se prostě nedá hájit! O tom jsem otevřeně mluvil dokonce i před ostatními ministry! To prostě je součástí toho zápasu o hodnoty, které chceme, aby se prosazovaly ve světě. A tahle asociační dohoda je přece součástí té otevřenosti, o které jsem mluvil.

My neříkáme, že budeme o někom rozhodovat, jestli patří na Západ, nebo Východ. My chceme spolupracovat, když ten druhý říká, že o to stojí. Proto tu dohodu tady dnes máme. My přece nekádrujeme, nikoho neznámkujeme. Když chcete spolupracovat, pojďte, ale je třeba respektovat určitá pravidla. Asociační dohoda je o těchto pravidlech v oblasti justice, fungování policie, bezpečnostních sil apod. Ta základní pravidla, která jsou podmínkou možné spolupráce. Proto prohlubujeme vazbu mezi Ukrajinou a Evropou. Je to prosazování těch hodnot, které bychom byli rádi, kdyby byly univerzální. Protože by se možná potom na světě lépe žilo. A proto, řekněme, mi vadilo, když tady někdo řekne – nic takového neexistuje. Anebo když někdo říká, že my jsme výsadní kultura, která bude učit pravděpodobně ty ostatní, a když jsou nebezpeční, tak se před nimi ohradíme. Já jsem pouze řekl, že tato vize světa je nefunkční. Už to takhle prostě nemůže fungovat.

Ale jinak bych se rád vrátil k té podstatě věci. Myslím si, že tahle asociační dohoda je prostě ruka podaná Ukrajině. Ukrajina je ve složité situaci, to tady zaznělo. Je ve složité situaci politické, ekonomické. Dokonce z hlediska bezpečnosti to, co se děje na východě, ohrožuje nejenom Ukrajinu, ale dokonce i nás. To všechno je pravda. Přesto si myslím, že udělat tento krok a nabídnout tuto ruku je něco, co má smysl. Myslím si, že je to otázka naší sebejistoty, abychom toto udělali, a sebevědomí a toho, že jsme přesvědčeni, že to, čemu věříme dnes a co tady v Evropě hájíme, jsme schopni také nabídnout těm kolem nás. Tolik.

Mám dojem, že to striktní vytváření demarkačních linií mezi Východem, Západem, Severem a Jihem příliš nepomůže.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Mám tady dvě faktické poznámky. Připustím jednu. Ve 13 hodin přeruším jednání schůze, protože bude pokračovat odpolední jednání podle zákona o jednacím řádu. Nyní tedy pan poslanec Martin Novotný k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Novotný: Dámy a pánové, neuslyšíte ode mě žádné velké historické exkurzy. Já se domnívám, že jednání o bodu asociační dohoda je v podstatě o jediném. Jsou mezi námi ti, kteří chtějí dát při vědomí všech problémů, při vědomí všech excesů, které se na Ukrajině dějí, této zemi šanci, aby se mohla podílet na světě evropských hodnot a volného obchodu. Myslím, že tu budou zároveň i lidé, kteří si myslí, že tuto šanci Ukrajina dostat nemá, a kteří vnímají jako silnější moment moment respektování sféry vlivu jedné země, která je na východ od Ukrajiny. O ničem jiném tato naše debata není.

Já si myslím, že je naší povinností se přiklonit k těm, kteří chtějí dát Ukrajině šanci, před těmi, kteří chtějí respektovat vnímání světa prostřednictvím sfér vlivu. Bohužel, takových je mezi námi stále ještě hodně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Novotnému a přerušuji projednávání tohoto bodu. Pokračovat budeme ve 14.30 hodin ústními interpelacemi. Přerušeno je ve chvíli, kdy v obecné rozpravě je přihlášen k faktické poznámce předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a řádně přihlášený do rozpravy Karel Fiedler a paní poslankyně Zelienková. Tak bude pokračovat jednání, až otevřeme tento bod. Zatím děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce a přerušuji jednání do 14.30 hodin.

Děkuji i panu velvyslanci Ukrajiny v České republice za jeho účast na dnešním jednání. Myslím, že vzhledem k tomu, jak dobře umí česky, si vyslechl celou debatu velmi pozorně.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Připomínám členům podvýboru pro vězeňství schůzku ve 13.15 hodin v jednací síni číslo 23. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pro stenozáznam. I po přerušení schůze odpolední omluvy, a to je pan poslanec Rais od 14.30 do 17.30, od 14.30 do 18 hodin se omlouvá pan kolega Karel Fiedler a pan poslanec Leo Luzar od 11.30 hodin se omlouvá z dnešního jednacího dne. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Než přejdeme k ústním interpelacím na pana premiéra a následně na členy vlády, dovolte mi, abych přečetl omluvy, které se mi nashromáždily. Nejprve pan ministr vnitra Milan Chovanec se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny z celého dnešního dne, z odpoledního jednání Poslanecké sněmovny z důvodu povinností v resortu. Pan poslanec Josef Nekl se omlouvá dnes od 14.30 hodin ze zdravotních důvodů. Dále pan poslanec Martin Plíšek se omlouvá dnes od 14 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů. Pan poslanec Bohuslav Chalupa se omlouvá dnes od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Jaroslav Foldyna se omlouvá od 14.30 hodin ze zdravotních důvodů a pan poslanec Petr Kořenek se omlouvá dnes z odpoledního jednání z důvodů pracovních. To byly omluvy.

140. Ústní interpelace

Zahájíme první interpelací, kdy pan poslanec René Číp bude interpelovat nepřítomného pana premiéra Bohuslava Sobotku, který je na jednání Evropské rady ve věci rezoluce Valného shromáždění OSN a hlasování České republiky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane premiére, v letošním roce si připomínáme 70. výročí ukončení druhé světové války a vítězství nad fašismem. Je to důležité jubileum pro svět i pro Českou republiku. Počet Čechů padlých v druhé světové válce se dle různých údajů liší, avšak všude převyšuje 300 tisíc mrtvých. Dnes je to pro mnohé zřejmě jen číslo. Pro mne se však jedná o více než 300 tisíc lidských bytostí, hrdinů své doby a občanů, kteří se nebáli nasadit životy v boji proti nacistickému zlu. Dnes ani jindy nesmíme zapomínat na jejich hrdinství, za něž zaplatili cenu nejvyšší. Proto nedovedu pochopit, jak se naše země zachovala při hlasování Valného shromáždění OSN o rezoluci o efektivnějších opatřeních k boji proti glorifikaci nacismu, neonacismu a jiných praktik, které podporují oživování současných forem rasismu, rasové diskriminace, xenofobie a s nimi spojených intolerancí, kterou společně předložilo třicet států, kdy se náš zástupce zdržel hlasování.

Vážený pane premiére, můžete mi vysvětlit toto naše hlasování, a zda dnes vůbec stojí ještě Česká republika na straně bojovníků proti nacismu? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Čípovi, kterému bude odpovězeno písemně.

Budeme pokračovat dále. Protože tím jsme vyčerpali ústní interpelace na premiéra, budeme pokračovat dále ústními interpelacemi na jednotlivé členy vlády. První ústní interpelace na členy vlády byla vylosována pro pana poslance Zdeňka

Ondráčka, který bude interpelovat pana ministra kultury Daniela Hermana ve věci objektivity zpravodajství České televize. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Především bych chtěl poděkovat panu ministrovi, že jako jeden z mála ministrů pravidelně dochází na interpelace a je tady přítomen, takže za to určitě dík, pane ministře.

Objektivita zpravodajství. Přemýšlel jsem, komu tuto otázku položit, a vzhledem k tomu, jak jste minule byl schopen kvalitně odpovídat na dabing v České televizi – a teď samozřejmě nemyslím to ironicky – tak bych se vás dotázal na to, kdo vlastně zodpovídá za to, co Česká televize vysílá a jaká je objektivita zpravodajství. Jde mi o to, že nedávno jsem se dočetl, že radní Michal Jankovec uvedl, že Česká televize má určeno na základě doporučení Evropské komise, která povoluje veřejnoprávním médiím fungovat z poplatků nebo z daní jenom za předpokladu, že budou prosazovat, obhajovat a dívat se na všechno z úhlu pohledu tradic evropského humanismu a kritického myšlení. Česká televize se na to nesmí dívat tak, jako kdyby byla součástí Ruska, které nikdy žádné humanistické tradice v evropském slova smyslu nemělo.

To znamená, jestli tomu dobře rozumím, že Evropská komise prostřednictvím České televize říká, jaký máme mít pohled na svět? Co máme považovat za dobré a co máme považovat za špatné? Domníval jsem se, že Česká televize by měla vysílat objektivně a předkládat nám informace a zpravodajství, které je. Takže jestli byste mi odpověděl na otázku, kterou jsem položil hned na začátku, to znamená, kdo vlastně odpovídá za to, co Česká televize vysílá.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Poprosím pana ministra kultury o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, kolegové, děkuji za tento dotaz.

Dohled nad dodržováním povinnosti vysílat objektivní informace je svěřen samostatnému správnímu úřadu, a to Radě pro rozhlasové a televizní vysílání. V rámci České televize pak na plnění veřejné služby dohlíží Rada České televize. Ministerstvo kultury nemá žádnou zákonnou pravomoc jakkoliv zasahovat do činnosti České televize či do podoby a obsahu programů, které šíří. Tento stav vychází z ústavně zaručených práv na svobodu slova a šíření informací, přičemž zasahování státních orgánů do činnosti provozovatelů televizního vysílání je zcela nepřípustné, a to v souladu s článkem 10 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a s článkem 17 Listiny základních práv a svobod. Každý provozovatel vysílání má podle zákona právo vysílat program svobodně a nezávisle, přičemž do jejich obsahu lze zasahovat pouze na základě zákona a v jeho mezích. Ale protože samozřejmě Česká televize spadá jako mediální záležitost do kompetence Ministerstva kultury v tom smyslu legislativním, tak Ministerstvo kultury plánuje na prosinec letošního roku předložit vládě novely zákonů o České televizi a o Českém

rozhlasu. Jejich záměrem bude mimo jiné garantovat provozovatelům veřejné služby v oblasti rozhlasového a televizního vysílání prostor na jejich rozvoj a současně stanovit mantinely, aby nedocházelo k rušení hospodářské soutěže a nepřípustnému využívání veřejných prostředků. Cílem by však mělo být rovněž přispět k transparentnímu, účinnému a odpovědnému plnění veřejné služby.

Takže zcela na závěr ještě jednou zopakují jádro své odpovědi, že dohled nad dodržováním povinnosti vysílat objektivní informace je svěřen Radě pro rozhlasové a televizní vysílání a v rámci České televize pak na plnění veřejné služby dohlíží Rada České televize. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Poprosím pana poslance Ondráčka o doplňující otázku, má-li zájem. Má. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane ministře. Jenom doplňující jednoduchou otázku: Jste vy osobně jako ministr kultury Daniel Herman spokojen s objektivitou zpravodajství České televize?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím pana ministra o odpověď na velmi subjektivní otázku.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: To je opravdu velmi subjektivní otázka. Já bych možná zkusil odpovědět na tu druhou část. Jako ministr kultury – to mi skutečně nepřísluší. Ale jako občan a člověk Daniel Herman samozřejmě nějaký názor mám. Vnímám tam určité rezervy a myslím si, že je co zlepšovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Přejdeme k druhé interpelaci, kdy paní poslankyně Marta Semelová bude interpelovat pana ministra zemědělství Mariana Jurečku ve věci předávání majetku církvím. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane ministře, předávání majetku církvím potvrzuje, že protesty proti přijetí zákona byly zcela oprávněné. Z různých míst přicházejí upozornění na riziko, že církve získávají dvojí platby, že získají finanční kompenzaci za majetek, za který už dříve zaplaceno dostaly, na nedostupnost informací o průběhu vydávání majetku. Stát přichází o značné finance. Například státní podnik Lesy České republiky přijde do roku 2019 kvůli takzvaným restitucím o více jak 5 mld. Kč.

Nyní k dotazu. Je pravda, že vedení Ministerstva zemědělství vydalo interní pokyn úředníkům Státního pozemkového úřadu vydat řádu maltézských rytířů vše, co si nárokují?

Jsou případy, kdy běží soudní řízení, během nichž je dokazováno, že předkládané nároky jsou zcela neoprávněné. Státní pozemkový úřad disponuje dostatkem dokumentů o tomto faktu, a pokud jeho úředníci uposlechnou tento pokyn, poruší zákon. Konkrétní příklad je z Prahy Březiněves. V roce 1994 zaregistrovalo na Ministerstvu kultury šest lidí řád maltézských rytířů, mimochodem členem řádu je i Karel Schwarzenberg, ti se prohlásili za nástupce konventu kněží řádu maltézských rytířů a nyní si nárokují majetek v hodnotě několika miliard korun. Pokud by Státní pozemkový úřad postupoval dle platného zákona č. 428/2012 Sb., který mu ukládá, aby v případě pochybností nevydával majetek, musel by se ho řád maltézských rytířů domáhat u nezávislého soudu, kde by mimo jiné musel prokázat, že je skutečně právním nástupcem, že údajná křivda mu vznikla po 25. únoru 1948 a že majetek mu byl odebrán bez náhrady. Ale to by pro řád znamenalo značnou komplikaci. (Předsedající upozorňuje na čas.) Proto se ptám, jestli je pravda, že vedení Ministerstva zemědělství tento pokyn vydalo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Tak já se velice stručně k těm záležitostem, které tady vznesla paní poslankyně, vyjádřím. V úvodu bych asi připomněl, že můj resort opravdu neřeší otázku finanční a finančního narovnání. Je to úplně mimo naše kompetence a to, o čem se tady vede veřejná diskuse, je samozřejmě věc, která jde naprosto mimo nás. Pokud jde o ten proces, jak běží, tak víceméně do konce roku 2015 všechny výzvy budou muset být vypořádány, anebo budou předány k projednání soudy.

K tomu pokynu, který jste tady zmiňovala. Žádný pokyn ve vztahu k maltézským rytířům a ke komukoliv jinému nebyl nikdy a nebude vydán. Já jako ministr a lidé na Ministerstvu zemědělství nemáme žádnou kompetenci vstupovat a vůbec se vyjadřovat k otázkám průběhu církevních restitucí, protože to je záležitost čistě právní. V této věci mají konat a konají Státní pozemkový úřad a Lesy České republiky na základě právních posudků.

Všichni jsme si moc dobře vědomi, jak je tento proces sledován, a evidentně budou případy, které skončí u soudu, protože úředníci nejenom že by neměli argumenty pro to případně nějaký majetek vydat, ale především proto, že jsou tam i protiargumenty. Ty věci jsou natolik sporné, že je prostě rozhodne soud. Dnes už víceméně, nebudu je jmenovat, ale už u některých konkrétních případů víme, že prostě od SPÚ a od Lesů to rozhodnutí nepadne. Prostě bude o tom rozhodovat soud.

Pokud by tady bylo jakékoliv podezření z vaší strany, že nějakým způsobem my vstupujeme do toho procesu, tak buďto předložte důkazy, anebo máte samozřejmě možnost podat trestní oznámení, pokud máte nějaké oprávněné podezření. Tyto věci běží naprosto transparentně a za tím si stojím.

Pokud jde o Lesy České republiky, nevím, z čeho vychází informace, že Lesy České republiky přijdou o 5 miliard korun. Nevím, jestli to je vyčíslení zisku, ztráty zisku, tržeb nebo majetku. Ta číslovka nemůže být ani v jednom případě správná. Ano, bude vydán majetek, který bude asi okolo 100 tisíc, nebo přes 100 tisíc hektarů, ta čísla se od začátku ví. Nicméně zásadním způsobem to hospodaření Lesů České republiky neovlivní s ohledem na to, že Lesy České republiky obhospodařují 1,2 mil. hektarů v České republice.

Pokud jde o snížení zisku nebo tržeb Lesů České republiky, nebude to souviset až tak významně s církevními restitucemi, ale spíše se změnou způsobu hospodaření Lesů České republiky, kde se snažíme dávat daleko větší sociální akcent a vytváření nových pracovních míst ať už přímo v lesích, nebo v celém tom odvětví.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za úplnou a jasnou odpověď. Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Pokud jde o tu informaci o Lesích, tak vycházím z informace pro vládu, kterou vydalo Ministerstvo zemědělství.

Jinak dovolte, abych se ještě zeptala v té souvislosti na další záležitost a to jsou okolnosti odchodu náměstka Státního pozemkového úřadu Vojtěcha Weise, který měl na starosti právě tuto agendu. Nemusel náhodou odejít z toho důvodu, že se přísně držel litery zákona, žádosti o vydání půdy pečlivě prověřoval a odmítal vydávat církvím vše, co si nárokují?

A poslední dotaz. Chtěla bych se zeptat – souhlasíte se záměrem prodloužit lhůtu pro kontrolu vydávaného majetku, nebo dojde k dalšímu blokování zákona o prodloužení lhůt pro kontrolu vydávaného majetku ze strany KDU-ČSL?

Jinak pro upřesnění bych ještě chtěla říci, že pro tisk jste uvedl (upozornění na čas), že vydávání majetku církvím se neuvěřitelně vleče a úřad nestíhá vracet církvím půdu v zákonných lhůtách.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Tak pokud jde o otázku odvolání pana náměstka Weise, tady musím říci, že především jeho odvolání leží v kompetenci paní ústřední ředitelky. Já nejsem jeho nadřízený a já jsem jej neodvolával, odvolávala jej ona. Pokud mám informace od ní, tak to bylo na základě nedostatečné kvality jeho práce, pokud jde o odbornost, kdy ani po půl roce nebyl na jednání schopen plně kompetentně ovládat agendu a problematiku, kterou má. A pak obecně, to není jenom agenda církevních restitucí, která pod něj spadala, ale obecně i restitučních procesů, komunikace se všemi krajskými pracovišti, a tady byly opravdu významné nedostatky v jeho manažerské práci. Proto byl pan náměstek – napřed byl upozorněn někdy v průběhu měsíce září, aby ve své práci přidal, aby fungoval tak, jak

náměstek má fungovat, a na základě toho, že se ty záležitosti nezlepšily, tak jej potom paní ředitelka odvolala. To je jediné, co mohu říci k panu náměstku Weisovi.

Pokud jde o otázku toho, co jsem mediálně řekl, že se proces restitucí neskutečně vleče, tak je potřeba si uvědomit, že opravdu stát v případě některých výzev nebyl schopen dodržet lhůty předepsané zákonem, které mu Poslanecká sněmovna schválila. To, že se schválil zákon, který řeší obrovský objem restitučního majetku, a nepřipravily se na to ty instituce po personální a organizační stránce, je věc druhá. Takže my opravdu jsme v některých případech nebyli schopni dodržet zákonné lhůty a oprávněné osoby by dnes na nás a na stát mohly podávat oprávněně žaloby. To je situace, která je fakt a která je prostě nepřehlédnutelná, takže ten výrok je v zásadě naprosto pravdivý. Já na něm neshledávám nic závažného nebo nic, co by způsobovalo nějaké otazníky. Prostě to je konstatování stavu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Přikročíme ke třetí interpelaci, kdy poslanec Stanislav Mackovík bude interpelovat pana ministra obrany Martina Stropnického ve věci dodávek materiálu ukrajinské armádě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Mackovík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, pane ministře, dovolte mi, abych se vás zeptal na to, jaký výstrojní materiál, v jakém objemu a za jakou cenu byl poskytnut pro ukrajinskou armádu, a potom, zda ukrajinské straně z rezerv nebo přebytků naší armády byly poskytnuty nějaké optické, optoelektronické, popřípadě elektronické systémy. Třetí část mého dotazu je soustředěna na to, zda na území Ukrajiny v současné době působí příslušníci naší armády a v jakých funkcích a v jakém zařazení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra obrany Martina Stropnického o odpověď.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Já bych si k tomu dotazu dovolil uvést následující. Ukrajinská strana se na nás obrátila jako na mnoho dalších zemí s žádostí o materiální pomoc prakticky ve všech druzích, které si lze kolem fungování a provozu armády představit, protože ta armáda je samozřejmě v poměrně bídném stavu a po léta byla podfinancována.

My jsme – a to je známá věc, jednak je to postoj celé Aliance, že Aliance jako taková žádné zbraně neposkytuje, a potom jaká je ta jiná konkrétní pomoc, to už je na každém členském aliančním státu.

Vzhledem k tomu, že jsme byli osloveni prostřednictvím pana ukrajinského velvyslance, tak někdy v polovině prosince zhruba jsme zkoumali možnosti, jakým způsobem bychom mohli pomoci. Přišli jsme na to, že je v našich silách darování výstroje v počtu zhruba 10 tisíc kusů. V drtivé většině šlo o oblečení, obuv a podobně. Tato výstroj byla prohlášena za trvale nepotřebný majetek a z toho titulu

mohlo dojít k bezúplatnému převodu z Ministerstva obrany do vlastnictví cizího státu. V takovém případě, když je to majetek tohoto typu, čili nepotřebný, tak o tom může rozhodnout ministr obrany sám a byl ten převod proveden na základě darovací smlouvy.

Co se týče třeba přepravy této výstroje, tak tu si ukrajinská strana zajistí vlastními prostředky. Vzhledem k tomu, jaký je počet vlastně ukrajinských vojáků a celkové číslo ukrajinské armády, je to dar relativně velmi skromný, i když to vypadá jako vysoké číslo. Ale odpovídá to našim reálným možnostem. Mohli jsme skutečně darovat jenom takový materiál, který Armáda České republiky prokazatelně už nepotřebuje, a v některých případech se jedná o desítky let starou výstroj, dokonce i o výstroj použitou čili nošenou. To je tak asi všechno, co bych k tomu mohl dodat.

Já bych ještě na závěr možná řekl, že se jednoznačně vlastně jedná o pomoc téměř humanitárního charakteru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Mackovík má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Mackovík: Já bych se ještě jednou obrátil s dotazem, zda na území Ukrajiny působí naši vojáci a s jakým zařazením a zda kromě těch čistě výstrojních součástek tam byly nějaké elektronické nebo optoelektronické přístroje dodány. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, o doplňující odpověď.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Já se moc omlouvám. Já jsem už měl pocit, že mi ten čas teče, tak jsem na tohle to doplnění zapomněl. Nemám žádné informace, že by tam optické nebo optoelektronické přístroje z české strany byly dodávány. Máme informace o tom, že některé soukromé subjekty jednají s ukrajinskou stranou. Nabízejí určité kapacity ve smyslu dovybavení i z hlediska materiálu i know how ostrahy západní hranice Ukrajiny, protože ukrajinská strana má v tomto ohledu velice snížené kapacity. Ale ta jednání probíhají. Označil bych je jako za středně pokročilá, nikoliv něco finálního.

Co se týče naší nějaké konkrétní pomoci, když pominu ten textil, tak my jsme vyslali do Kyjeva jednoho logistika, důstojníka, odborníka na logistiku. Ten ukrajinské armádě pomáhá v tom oboru, v kterém je specialistou. To je jediný, o kterém my víme a kterého jsme vyslali my jako ministerstvo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi obrany. Přikročíme ke čtvrté interpelaci. Pan poslanec Daniel Korte bude interpelovat pana ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka, v současné době nepřítomného, ve věci finančních prostředků České republiky palestinské autonomii. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Pana ministra jsem potkal na chodníku před Sněmovnou. Volal na mě, to nestihnete! Já jsem říkal, já ano. On říkal, já ne! Nemám nohu, nemohu chodit. Tak já počkám. (Ministr Zaorálek přichází.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stihl to pan ministr, přesto, že nemá nohu. Stihl to.

Poslanec Daniel Korte: Můžeme?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Už 30 sekund můžete.

Poslanec Daniel Korte: Jak zajisté víte, vážený pane ministře, palestinská samospráva by se bez mezinárodní finanční pomoci vůbec neobešla, nemohla by fungovat. Na co se ovšem prostředky z této pomoci vydávají? Řekněme si pro ilustraci několik čísel. Zatímco dělník v Jerichu pobírá 300 až 500 dolarů měsíčně, pracovník palestinské samosprávy v bezpečnostních složkách 2 500, úředník v průměru 2 700. Je tedy vidět, že úředníci palestinské samosprávy si za naše peníze dovedou docela dobře žít, a to nevíme, jak jsou honorovány jejich špičky, nikým nevolené, neboť poslední volby byly v roce 2004 se čtyřletým mandátem. A zároveň předáci organizace Fatah, která kolaboruje s teroristickou organizací Hamás. Ale to není všechno. Palestinští teroristé odsouzení za násilné trestné činy proti obyvatelstvu v Izraeli pobírají, resp. jejich rodiny, 3 500 dolarů měsíčně, což je, pane ministře, přímý návod a podněcování k terorismu.

A já se proto ptám, jaký je český příspěvek palestinské samosprávě, kdo kontroluje, na co je vydáván a na co je skutečně vydáván.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kortemu. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Rozumím interpelaci a pokusím se odpovědět. Dobrý den přeji ještě jednou.

Jenom na začátku připomenu, že palestinská území patří podle koncepce zahraniční rozvojové spolupráce naší země na léta 2010 až 2017 mezi prioritní země. Je to věc, která je dlouhodobá. Ty priority se stanovovaly už před řadou let, a dokonce ta pomoc poskytovaná v Palestině, ta byla realizována už v minulém období, to je od roku 1996 do roku 2013. Od roku 1996 do 2013 už to bylo 22 rozvojových projektů v celkovém hodnotě 300 milionů korun, k nimž se přidala i mimořádná rekonstrukční pomoc ve výši 60 milionů korun v roce 2008. My jsme se tam hodně angažovali v oblasti elektrifikace, tam jsme se stali dokonce jedním z významných, velice významných v sektoru elektrifikace. V současné době zahraniční spolupráce České republiky na palestinských územích činí 13,5 milionu korun ročně. Ty projekty

se zaměřují vlastně většinou právě na energetickou infrastrukturu a také na zvýšení efektivity zemědělské produkce. V loňském roce došlo na základě střednědobého vyhodnocení koncepce k útlumu v sektoru vodního hospodářství a peníze se přesunuly právě do oblasti sociální infrastruktury a služeb. Česká republika se zaměřuje zejména na guvernorát Tubás, a tam už od roku 1996 se díky naší pomoci elektrifikovalo 30 vesnic, což nastartovalo stavební boom a poměrně i dost rozvoj té oblasti

To, co asi zajímá vás, pane poslanče, bych zvýraznil. My tam realizujeme pomoc formou vázaných peněžních darů, z nichž se přímo na místě vypisují výběrová řízení. Na formulaci projektových podkladů i těch výběrových komisí se podílejí i čeští experti a o realizace se ucházejí jak české, tak místní palestinské firmy. To nejpodstatnější, jak jsem poslouchal vaši interpelaci, je to, že se nejedná o rozpočtovou pomoc přímo v palestinské správě, ale my to poskytujeme, jak jsem říkal, guvernorátu Tubás se to poskytuje na konkrétní projekty, které se dostávají těm firmám, které to realizují. Ale rozpočtová pomoc nejde přímo palestinské správě.

Příští týden zrovna bude přítomen zástupce České rozvojové agentury a zástupce odboru rozvojové spolupráce a humanitární pomoci Ministerstva zahraničí za účelem monitorování těch projektů a s tím, že se budou zároveň i hledat a zkoumat nové náměty, partneři a projekty. Mimoto působí v Ramalláhu na našem úřadu také rozvojová diplomatka na plný úvazek. Také bych ještě řekl, že tam poskytujeme vládní rozvojová stipendia.

Ale chtěl bych ujistit, že to není tak, že by z těch našich peněz se dobře platili úředníci. Myslím si, že náš zájem skutečně je, aby prostředky šly do konkrétních projektů, které něco sociálně-ekonomicky pro ta místa představují. Ta kontrola je právě na to, abychom věděli úplně přesně, kam peníze šly. Rozhodně bychom tam úředníky z těch peněz neplatili a myslím si, že máme dost informací a přehled o tom, co se tam děje, abychom toto byli schopni zajistit.

Já jsem tady řekl, že třeba v tom guvernorátu Tubás jsme se docela podíleli na tom, že se tam ekonomicky něco pozdvihlo elektrifikací a těmi projekty, které jsme tam zpracovali. Takže se domnívám, že je to na tu vaši obavu, že to jsou peníze jakoby neplodné, které jdou nakonec do kapes úředníků, kteří z toho žijí – tak si myslím, že tak tomu není a že jsme schopni poskytnout k tomu i konkrétnější doklady, že výsledky této práce jsou jasně viditelné a konkrétní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Daniel Korte: Já jsem, pane ministře, velmi potěšen s vaší odpovědí, to je, že z prostředků České republiky se ať už přímo, nebo nepřímo nepodporují teroristické organizace a teroristické činy. Nicméně přece jenom otázky kontroly využití těch prostředků by mě zajímaly blíže, takže eventuálně písemně, kdybyste byl tak laskav, budu spokojen. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kortemu. Pátou interpelaci přednese paní poslankyně Pavlína Nytrová, kterou ale nevidím, není přítomna, interpelace tedy propadá. Stejně tak paní poslankyně Helena Langšádlová – stáhla svoji šestou interpelaci na pana ministra financí. Dostáváme se k sedmé interpelaci, kdy pan poslanec Igor Nykl bude interpelovat pana ministra školství Marcela Chládka ve věci dotace do sportu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Nykl: Pěkné odpoledne. Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, už v minulosti jsem vás asi dvakrát interpeloval kvůli dotaci do sportu a dneska to učiním potřetí. V podstatě důvodem je to, že před pár dny jsme se dozvěděli, že Nejvyšší kontrolní úřad podal tři trestní oznámení v souvislosti s dotacemi do sportu za období 2011 až 2013, kdy kontroloři NKÚ zjistili neuvěřitelný fakt, že zhruba 800 mil. Kč bylo rozdáno Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy zcela netransparentně jako dotace do sportu a další stovky milionů, jak je uvedeno v té zprávě, byly poskytnuty na základě neúplných dat, chybějících dat, dokonce zcela chybějících žádostí, což je pro mě šokující. Zpráva tak potvrdila vlastně to, co se snažíme i našem hnutí ANO ukázat v souvislosti s prací našeho garanta pro sport pana Holečka, že to, co se odehrávalo na poli sportu v letech před námi, bylo téměř neuvěřitelné.

Já se tedy chci zeptat na tři věci. První – uznáváte, že pan poslanec Holeček skutečně oprávněně bojuje? Protože vy jste s ním byl často ve sporu a tvrdil jste, že ten jeho boj je někdy formou sebeprezentace. Za druhé – jak mohla být udělena dotace na žádost, která chybí? To mi hlava nebere, to by mě zajímalo. A za třetí – jestli vy nějak naložíte s tím faktem toho NKÚ, nebo se spokojíte s tím, že jsou pouze tři trestní oznámení na tak obrovskou sumu peněz. Jestli máte nějakou vizi, co s tím ještě uděláte vy jako v rámci vašich možností, například jestli tam nepracují dál lidé, kteří byli zodpovědni za tuto divnou dotační politiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená poslankyně, vážení poslanci, vážený pane doktore, já jsem velmi rád, že hnutí ANO se zajímá o tu problematiku sportu. I naše hnutí ČSSD se velmi zajímá o tuto problematiku. S tím, že ta oblast zprávy NKÚ se týká let 2011 až 2013. Já se pokusím popsat nejprve ten problém, a pak vám řeknu, co jsme již udělali ještě předtím, než vyšla zpráva NKÚ. Protože řada kroků, které jsme udělali, v podstatě odstranila problém, který tam byl předtím. Kdybych na něco zapomněl, tak eventuálně vás poprosím mně zkontrolovat a ještě vám odpovím na pana Holečka.

Co se týče zprávy NKÚ, musím se přiznat, že mě nezarazila, protože v té oblasti sportu byl nehorázný nepořádek. Systém byl nastaven netransparentně. Myslím si, že tak byl nastaven i záměrně. Rozhodoval víceméně o financích do sportu jeden muž, rozdělovalo se na úrovni náměstka ministra. To kontrolované období bylo za tří

ministrů, pana ministra Dobeše, pana ministra Fialy, pana ministra Štyse. Těch zmiňovaných 800 mil. Kč – tak bych chtěl říci, abych nebyl jenom kritický k minulému období, že tam nedošlo k nějakému přímému rozkradení těch 800 mil. Kč, ale NKÚ má pravdu v tom, že tam nebyly nastaveny transparentní podmínky, a ty nebyly nastaveny z jednoho prostého důvodu.

Já chci říci, že sportovci využili ty prostředky tak, jak jim byly poskytnuty. Kromě jedné dotace – k té se vrátím. Na tu jsou podána ta trestní oznámení. Ale těch 800 mil. Kč bylo posláno ve chvíli, kdy padla Sazka, a v podstatě 800 mil. Kč bylo posláno z Poslanecké sněmovny na Ministerstvo školství a Ministerstvo školství, aspoň podle mého názoru, v té chvíli chtělo rychle rozdělit ty peníze, a tak vyhlásilo program, kde víceméně ty prostředky rozdělovalo tak, že to rozeslalo na příslušné svazy, a byla tam celá řada chyb díky tomu spěchu. To rozdělení tuším začalo za pana ministra Dobeše, dále pokračovalo za pana ministra Fialy.

Ten největší problém, který já tam vidím, je žádost za 4,5 mil. Kč, která byla podána nějakým subjektem, který nemá vůbec nic společného se sportem, a s velkou pravděpodobností těch 4,5 mil. Kč nepoužili ve spojení se sportem. Vím o tom, že NKÚ podal tři trestní oznámení. Já předpokládám, že jedno z nich směřuje právě na tuto konkrétní dotaci. Systém tam byl nastaven tak, že odpovědnost jako taková byla na náměstku pro oblast sportu, to byl pan Kocourek za ODS, a samozřejmě že to procházelo i poradou vedení. Ale tady bych asi nevinil jednotlivé ministry, protože oni samozřejmě musí spoléhat na to, jakým způsobem je to připraveno ze strany odborného náměstka.

Jaké kroky jsme udělali? Ještě předtím, než vyšla zpráva NKÚ, jsme zrušili program, z kterého šlo těch 800 mil. Kč, protože tam jsme opravdu nedohledali nějaká transparentní pravidla. Další krok, který jsme udělali, protože jsme přebírali, jestli si vzpomínáte, vládu již v běhu, to znamená, byly podány žádosti za nějakých podmínek, byl to červen roku 2013, my jsme nastupovali leden 2014, takže jsme zastavili, prokontrolovali ty programy. Po revizi se z pěti programů udělalo sedm programů, aby byly více zaměřené a zacílené – když budete chtít, mohu vám pak vyjmenovat přesně ty programy – aby to nebylo jenom zaměřeno na jednu oblast, a z těch finančních prostředků si každý žádal, na co chce, tak aby to bylo na reprezentaci, na mládež, na hendikepované sportovce, údržba sportovišť apod. To byl první krok. Takže by se nemělo stát, že by se rozdělovaly peníze a nikdo by nevěděl, kam to jde.

Pak byl druhý krok k větší transparentnosti. To byl vznik Národní rady pro sport, kde jsou přizvání mimochodem všichni zástupci parlamentních stran a zároveň jsou tam zástupci všech velkých svazů i těch sdružujících organizací. Další kontrolní mechanismus, který tam je, že to prochází ještě dalšími výběrovými komisemi, takže je tam několik kontrolních mechanismů, aby to neprocházelo pouze jedněma rukama. A chceme v tom pokračovat.

Co se týče pana náměstka Holečka, já vítám, když někdo chce transparentnost, ale byl bych raději, kdybychom se bavili o strategii, protože pokud se budeme bavit o nějakém plotě nebo o jedné posteli v Nymburce, tak si myslím, že nám pak uniknou

ty velké věci. Já jsem rád, že nyní jsme snad našli s panem Holečkem stejnou notu, že je nutné řešit ty miliardy a stovky milionů než jednu postel v Nymburce, kde pan Železný řekl, když tam byl teď naposledy, že v ní spal, když mu bylo devatenáct, a teď tam byl a v podstatě je to stejné. A že apeluje na to, aby vrcholoví sportovci měli připraveny odpovídající podmínky.

To by bylo k tomu. Mám ještě čas?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nemáte, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Nemám, takže děkuji. Jestli mi dáte možnost, tak vám doodpovím, co jsem nestihl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím pana poslance Nykla o doplňující otázku

Poslanec Igor Nykl: Děkuji za odpověď, pane ministře. Určitě vítám zřízení Národní rady pro sport, ale už v ní je trošku takový otazníček. Je otázka, jestli lidé, co tam jsou, jsou všichni ideální, aby to nebylo tak, že někde je kozel zahradníkem. Například tam máte zástupce automotoklubu pana Ječmínka, který byl člověkem, který byl tolik let pravou rukou pana Hušáka v Sazce. Na závěr se sice rozkmotřili, ale dovedli Sazku tam, kde je. On je zrovna jeden z těch, který je citován, že dostal neoprávněnou dotaci na nějaký autokemp, poměrně velkou. To znamená člověk, který má teď za sebou nějaké hříchy, a zase působí v té radě. Čili jestli ten výběr – a on byl tam nominován dodatečně, vy ho tam nemáte původně – byl správný. Jestli tam neděláte chybičky a lidé to vnímají. Chce to trošku restartovat mnohdy asi s jinými lidmi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Co se týče autoklubu, tam mi spíše vadí jiná věc a říkal jsem to i veřejně. Tady si sportovní prostředí zvyklo, že si rozbetluje svoji oblast – a já to budu parafrázovat. Oni mají jednu skupinu, která jezdí do kopce, druhá jezdí z kopce, třetí jezdí do zatáčky a na všechno by chtěli podporu na reprezentaci. Já si nemyslím, že je špatně, že zástupci jednotlivých svazů a asociací jsou v radě, protože je to poradní orgán. Já je chci do té hry vtáhnout, aby oni sami také mohli mluvit do podmínek a aby sami převzali zodpovědnost. Nedávám tam konkrétního pana Ječmínka, pana Nováka nebo někoho jiného, ale on je předseda nebo prezident příslušné asociace, jak se nazývají. A tady já vyzývám vždy konkrétní asociaci nebo organizaci – pokud nejste spokojeni s vaší reprezentací, tak si zvolte jiné vedení, protože budu komunikovat s vedením. Pro mě bude partnerem předseda příslušné organizace, protože si nedovedu představit, že bych řekl, že s ním jednat nebudu a vezmu si někoho jiného. Vzhledem k tomu, že

oni mají velký balík finančních prostředků, myslím si, že tam musí být, abychom mohli i na té radě diskutovat o tom, jestli jsou prostředky efektivně využívány. Tam si myslím, že by problém nebyl.

Nezapomněl jsem na nic? Mám takový dojem, že jste se ptal více. (Poslanec Nykl hovoří ze svého místa.) Pan poslanec se ptá, jestli podáme nějaká další trestní oznámení. Myslím, že jich NKÚ podal tolik, že už není třeba dávat další trestní oznámení, protože předpokládám, že oni je ze zákona musí podat. Předpokládám, že pokryla všechny problémy, které tam jsou. My jsme pouze dostali zprávu, kterou isme vyhodnotili.

Poslední poznámka, jestli mám ještě čas. Ne. Když porovnám některou tiskovou zprávu NKÚ a opravdu tu zprávu, tak mi někdy přijde, že tisková zpráva píše o něčem jiném, než je zpráva. Mnohdy zpráva NKÚ není tak brutální, jak jejich tisková zpráva.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan ministr je plný energie, přestože ho čeká ještě hodně interpelací, jak vidím. Další interpelaci přednese paní poslankyně Nina Nováková na pana ministra kultury Daniela Hermana ve věci rady fondu kinematografie. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, 4. dubna 2015 končí mandát Rady Státního fondu kinematografie. Fond zcela v souladu se všemi zákony vyhlásil už v srpnu výzvu a do konce září se shromáždilo 134 nominací, z toho 117 bylo uznáno bez závad. 23 institucí vyslalo své kandidátv a z mého pohledu tak za ně převzalo garanci morální i odbornou. Bezprostředně nato byli předání kandidáti na ministerstvo. Další úkol tedy ležel na ministrovi a poslední fáze leží na nás poslancích. Lze litovat, že se nikdo nechopil iniciativy, aby zrealizoval myslím si dobrý příklad, který udělal volební výbor v loňském roce při výběru kandidátů do Rady České televize a Českého rozhlasu. Zorganizovali isme veřejné slyšení, aby všichni poslanci měli možnost s kandidáty pohovořit a veřejně jim třeba položit otázky. Škoda. Teď se čas velice rychle blíží ke konci, protože již zítra máme poslední možnost zvolit kandidáty. Pokud se to nepodaří, budou muset být vypsány nové výzvy na nové kandidáty. Zlí jazykové tvrdí, že část Poslanecké sněmovny si to tak i přeje. Já patřím k těm, kteří si to nepřejí, protože si myslím, že vše mělo a má proběhnout v řádných lhůtách. Vše tedy zůstalo na kuloárních politických vyjednáváních.

Chtěla bych se zeptat vás, pane ministře, jestli se domníváte, že jste udělal pro zdar tohoto úkolu maximum. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Poprosím pana ministra.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, kolegyně a kolegové, děkuji za tento impuls. Asi nikdy nelze říct, že člověk udělal maximum, protože zdravá míra pokory je určitě velmi důležitým prvkem naší práce. Ale na druhou stranu si nemyslím, že by něco zásadního bylo zanedbáno, ač samozřejmě slyšení s jednotlivými kandidáty je určitě inovativní názor a určitě je dobré, abychom ho zohlednili. Děkuji za něj.

Co se týká vlastního průběhu, na svém minulém zasedání Poslanecká sněmovna volila z dvaceti kandidátů devět členů Rady Státního fondu kinematografie. Ze seznamu byli námi zvoleni dva členové, a sice pan Přemysl Martínek a pan Jiří Kubíček. Oba tito zvolení pánové jsou obecně uznávanými odborníky v oblasti kinematografie. Pan Martínek je odborníkem v oblasti filmové distribuce se zkušeností s distribucí evropských filmů a fungování zahraničních festivalů. Pan Kubíček je vysokoškolský pedagog, zakladatel katedry animace FAMU s velkou praxí v oblasti animované tvorby, znalec dějin české i světové animace, spolupracovník například Břetislava Pojara, scenárista a dramaturg krátkého filmu.

Do druhého kola postoupilo čtrnáct kandidátů, kteří jsou rovněž uznávanými osobnostmi a případné zvolení kohokoliv z nich, a to zdůrazňuji, bude mít pozitivní dopad na činnost fondu a především na českou kinematografii. Z těchto kandidátů je potřeba dovolit sedm členů, aby rada fondu byla kompletní, a tedy devítičlenná, jak říká zákon o audiovizi. Současní členové Rady Fondu kinematografie mají zákonem přesně ukončený mandát, a to sice do 5. dubna, nikoliv 4., ale to je drobný detail. V případě, že by se volba nezdařila, bude znemožněno filmové obci žádat o dotace na projekty z oblasti kinematografie, což by samozřejmě bylo velmi špatně.

Činnost, povinnosti a odpovědnost nové rady je definována novým zákonem a od činnosti původní Rady Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie se výrazně liší.

Možná jenom pro stručnou rekapitulaci. Nová rada má mít ze zákona, jak jsem řekl, jen devět členů. Současná, stará rada, má dnes dvanáct členů, původně jich bylo třináct, ale jedna členka v říjnu rezignovala. Nová rada je nyní volena poprvé podle zákona o audiovizi, kdy navrhují v datem omezené výzvě subjekty z oblasti kinematografie. Nová rada se bude každý rok obměňovat, a to její tři členové. Tato cirkulace by měla zaručit, aby rada nebyla napadána z toho, že se podporují takzvaní kamarádi, a pokud žadatel není kamarád, tak podporu nikdy nedostane.

Dovolím si zcela na závěr subjektivní poznámku. Právě toto si myslím, že u některých z našich kolegyň a kolegů může působit určitý problém. Velmi apeluji na vaši odpovědnost, abychom zítra dovolili zbývající členy, a znovu říkám, že kdokoliv z nich, z navržených kandidátů, je opravdu dobrým odborníkem a volba nemůže být špatná. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Já mám doplňující otázku, pane ministře, stejně osobní jako jeden z mých předchůdců. Kdybyste uzavíral sázku, budou zítra zvoleni kandidáti v dostatečném počtu?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane ministře, prosím, zavěštěte.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: I když se jmenuji Daniel, necítím se býti prorokem, ale doufám, že ano. Já se zásadně nesázím, ale pokud k tomu budeme přistupovat racionálně, poctivě, tak nevidím jediný důvod, proč by tomu tak být nemělo. Na druhou stranu musím říci, že jsem sám překvapen mírou různých "zájmů", se kterými se tady setkávám, protože já k tomu přistupuji opravdu naprosto transparentně, bez jakýchkoli postranních úmyslů. A to, s čím se najednou tady setkávám ze strany různých osob, mě překvapuje. Takže znovu říkám: Buďme věcní a snažme se opravdu zvolit ty členy. V podstatě nikdo z těch, kteří jsou navrženi, nebude chybou. Takže pevně věřím, že odpovědnost zvítězí a rada bude zítra kompletní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi i za jeho optimismus.

Devátou interpelaci přednese pan poslanec Antonín Seďa, který bude interpelovat nepřítomného ministra financí Andreje Babiše ve věci vrácení DPH a kontrol finančních úřadů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane místopředsedo vlády, obracím se na vás ve věci výzvy k odstranění pochybení, kterou pro daňový subjekt podalo 21. 11. 2014 územní pracoviště Finančního úřadu pro Prahu 10. Výzva byla řádně zdůvodněna pochybnostmi správce daně o údajích v daňovém přiznání za třetí čtvrtletí 2014. Zároveň správce daně vyzval daňový subjekt, aby se domluvil s příslušným finančním úřadem na kontrole. A nyní pár faktů: Výzvu daňový subjekt obdržel 25. 11. a následující den volali, aby se dohodli na provedené kontrole. Po dalších voláních konečně bylo rozhodnuto, kdo kontrolu provede, a ta proběhla 11. prosince. Byly předloženy požadované doklady, některé z nich si kontroloři ofotili. Od té doby firma marně čeká na uzavření šetření a zejména čeká na vrácení peněz z daně z přidané hodnoty.

Vážený pane ministře, opravdu nechci řešit tento konkrétní případ, ale chci se zeptat, zda je běžné, aby finanční úřad prováděl tak dlouho toto šetření, protože tím stát způsobuje ekonomické škody. A také se chci ujistit, že tuto proceduru finanční úřad nedělá na konci roku systémově a ve velkém množství firem, aby zlepšil hospodaření státu.

Mohu rozumět tomu, že z důvodu kontrol řada českých firem změnila své působiště a přestěhovala se do hlavního města. Proto se chci zeptat, pane ministře, zda vaše ministerstvo neuvažuje o změně zákona, aby firmy zdaňovaly tam, kde mají

provozovny a kde podnikají, a ne tam, kde mají fiktivní sídlo své firmy. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Seďovi, kterému bude odpovězeno písemně.

Přikročíme k desáté interpelaci, kterou pan poslanec Ladislav Šincl přednese taktéž na nepřítomného ministra financí Andreje Babiše ve věci dřívějšího odchodu horníků do důchodu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Dle Ústavy, čl. 68, je vláda odpovědná Poslanecké sněmovně. To platí i pro její ministry. Pan ministr financí Babiš není žádnou výjimkou, a proto by si měl své povinnosti plnit a být zde přítomen a odpovídat na interpelace. Místo toho se opět omluvil.

K mé interpelaci. V současné době je v připomínkovém řízení novela zákona, která by měla umožnit horníkům dřívější odchod do důchodu o pět let. Průměrná doba dožití horníka je totiž 58 let, a tak odchod do důchodu například v 65 letech je absolutní nesmysl. Jen pro porovnání, v Polsku mohou horníci jít do penze už ve 43 letech. Po odpracování 25 let v dole. Ve Francii a Belgii v 50 a 55 letech. A v sousedním Německu horníci odcházejí do důchodu v 55 letech. I z tohoto důvodu se s vámi několikrát sešli zástupci hornických odborů a dle mých informací jste jim minimálně třikrát slíbil v této věci svou podporu. Ale co se stalo? Hornické odbory místo této několikrát slibované podpory dostaly dopis, kde prostřednictvím vašeho náměstka Jana Gregora ze 23. ledna 2015 bylo sděleno negativní stanovisko. Zde je. (Ukazuje listinu.)

Chtěl jsem se vás proto tady přímo na kameru zeptat a získat jasnou odpověď bez různých kliček na tyto otázky: Zda vaše sliby platí, nebo neplatí. Jestli platí, tak jak si horníci mají vysvětlit stanovisko Ministerstva financí a vaše postoje ve vládě k tomuto návrhu. A jestli neplatí a vaše sliby jsou jen prázdná slova, jak lidé mají věřit vašim jiným předvolebním slibům, jako jsou: Ano, bude líp! Ano, my to zařídíme! Ano, my na to dohlédneme! Nebo například: Nejsme jako politici, my sliby plníme. (Upozornění na čas.)

Bylo by dobré, kdybyste také mezi horníky sfáral a pochopil, jaká je jejich situace. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šinclovi, kterému bude odpovězeno písemně.

Jedenáctou interpelaci přednese paní poslankyně Gabriela Pecková, která bude interpelovat přítomného ministra školství, mládeže a tělovýchovy Marcela Chládka ve věci provázání systému péče o ohrožené děti. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážení páni ministři, dámy a pánové. Na své lednové schůzi v letošním roce se sociální výbor zase zabýval tématem náhradní rodinné péče a sociálně-právní ochranou dětí. Klíčovou záležitostí je zcela jistě meziresortní spolupráce v této oblasti, respektive sjednocení péče o ohrožené děti. Neprovázanost systému služeb vede v této oblasti k tomu, že paralelně resortem Ministerstva práce a sociálních věcí, školství i resortem zdravotnictví jsou zajišťovány různé formy pobytových služeb pro tyto ohrožené děti. Z toho potom vyplývá, že každý typ této služby je jinak řízen, jinak financován, jinak kontrolován a i standardy pro ně jsou jinak nastavovány.

Už počátkem roku 2012 uložila vláda v rámci Národní strategie ochrany práv dětí Ministerstvu práce a sociálních věcí připravit legislativní úpravu která by vedla ke sjednocení systému péče o ohrožené děti. Spolugestorem tohoto úkolu je Ministerstvo školství. Stejným úkolem pověřila Ministerstvo práce a sociálních věcí i stávající vláda a věcný záměr má být hotov již v červnu tohoto roku. Takže by mě zajímalo, jak daleko s přípravou tohoto sjednocení je Ministerstvo školství a jaké kroky byly učiněny. Zajímalo by mě, jaká je stávající lůžková kapacita ve všech školskozdravotnických pobytových zařízeních, což jsou zařízení pro výkon ústavní výchovy, ochranné výchovy a preventivně výchovné péče. A nejlépe bych poprosila vývoj za posledních pět let a to bych poprosila písemně. Potom by mě samozřejmě zajímala i obložnost, resp. volná kapacita těchto lůžek v posledních pěti letech. A asi mám konec...?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, paní poslankyně, máte konec. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Máte naprostou pravdu, vážená paní poslankyně, ono už to dávno mělo být, když ten úkol je od roku 2012. A já vám řeknu ten současný stav, je to opravdu velmi problematické, protože to, co je roztříštěno do několika resortů, tak samozřejmě ta koordinace je o to ztíženější. Gestorem je Ministerstvo práce a sociálních věcí, které již předložilo věcný záměr, jak jistě víte, s tím, že já se zaměřím především na oblast Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. U nás dokonce prochází nyní transformací systém výchovných zařízení, protože některá ta zařízení už neodpovídají kritériím moderních zařízení, kde by děti měly být.

Co se týká ministerstva, my jsme jednoznačně naklonění postupné transformaci ústavní péče v péči komunitní. To znamená zařízení rodinného typu s menší kapacitou. Co se týká kapacity, tak jsem rád, že budete chtít zprávu písemně, protože se vám přiznám, že bych nedokázal říci z hlavy počet lůžek a ani vývoj za pět let vám neřeknu z hlavy, ale ve spolupráci asi s 15 ministry, kteří se tam vystřídali za pět let, tak vám dáme zprávu dohromady.

Já si myslím, že toto do budoucna musí být opravdu systematizováno do jednoho řídicího místa, protože opravdu je to velmi problematické, a nám všem společně jde

o to, aby naše děti, byť jsou v těch zařízeních, ve kterých jsou, měly pokud možno co nejlepší naši péči.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně si přeje doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Gabriela Pecková: Já bych ještě poprosila, pane ministře, když už budete v těch statistikách, jestli byste mi mohl ještě doplnit, samozřejmě také písemně, jaká byla výše transferů ze státního rozpočtu těmto organizacím, včetně dotací a jakýchkoli jiných příspěvků a investičních dotací také za posledních pět let. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, teď jsem zvědav, jestli to máte všechno v hlavě.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že paní poslankyně má přání to poslat písemně, tak jsem jen chtěl říci – paní poslankyně, vaše přání je mi rozkazem a pošleme vám to. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho vstřícnost. Přikročíme k 12. interpelaci, kdy paní poslankyně Jana Černochová bude interpelovat ministra obrany ve věci personálního zabezpečení armády. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já na ty rozkazy hezky navážu.

Vážený pane ministře, vloni v létě jste říkal, že armáda má podstav a že musí být intenzivnější v náborech. V tom s vámi naprosto souhlasím. A pevně věřím, že si všichni uvědomují, že zastavení náborů ozbrojených i bezpečnostních složek, tak jak probíhalo před mnoha a mnoha lety, byla obrovská chyba. Proto bych se chtěla zeptat, jak se dařilo náborování v loňském roce, jaká byla celková odchodovost a jaké jsou vaše cíle, ambice pro tento rok, kolik nováčků nám loni nastoupilo do armády z přímého náboru a jaký byl náborový cíl, kolik lidí přišlo do armády z Univerzity obrany, která je velmi prestižní vysokou školou, a myslím si, že skutečně ty její výsledky jsou vynikající nejenom na úrovni České republiky, ale i z celosvětového měřítka. A za třetí, zároveň by mě zajímalo, jaká byla celková loňská odchodovost ze všech složek a jaký máte tedy náborový cíl pro tento rok. A případně jakou plus minus očekáváte odchodovost. Ale vím, že to by bylo věštění z křišťálové koule. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, je to otázka určitě, dovolím si říct, i společného zájmu, o které docela často diskutujeme i mimo tuto místnost.

Ale teď ta požadovaná čísla. Já se přiznám, že jsem se je nenaučil nazpaměť, protože je chci říct přesně a je jich celá řada. Ale v roce 2014, tedy loni, byl rekrutační cíl celkem 585 osob, z toho v přímém náboru do přípravné služby 310 osob a nábor na zmiňovanou univerzitu 275 osob. Cíl byl splněn na téměř 110 %, tzn. že do přípravné služby bylo přijato 324 osob a na Univerzitu obrany Brno 318 studentů a 9 vojáků v záloze, tedy celkem 651 osob oproti plánu, ten zopakuji – 585.

A jak je to na ten stávající rok? Tam je rekrutační cíl podstatně ambicioznější, a to je 1 500 osob, čili téměř trojnásobek, z toho v přímém náboru do přípravné služby 1 150 a nábor na Univerzitu obrany 350. K 1. 1. tohoto roku bylo do přípravné služby přijato 302 osob a k 1. 4. je v současnosti vydáno celkem 274 rozhodnutí o přijetí do služebního poměru. Podle dosavadních zkušeností v tomto roce je tedy předpoklad, že rekrutační cíl 1 500 osob bude splněn. Ale my máme plány ještě za horizont roku 2015. Pro rok 2016 bychom to rádi navýšili na 1 800 osob a v následujícím roce, čili 2017, na 2 000 osob. V těch letech plánujeme vždycky 350 studentů z Univerzity obrany.

Možná ještě k té informaci, aby byla o něco detailnější, tak v roce 2014 z resortu MO odešlo celkem 1 088 vojáků z povolání, přibylo 651. V roce 2015, v tuto chvíli, je rozhodnuto o 251 vojácích z povolání, kterým skončí služební poměr v tomto roce. Případné další odchody může ovlivnit novela zákona č. 221, která bude platí od 1. 7. tohoto roku.

K 1. 2. 2015 jsou skutečné počty resortu následující: 20 823 vojáků z povolání a 7 495 občanských zaměstnanců, celkem tedy 28 318 osob.

To bych asi považoval za vše. Pokud jsem na něco zapomněl, tak to ještě doplním. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím paní poslankyni o doplňující otázku.

Poslankyně Jana Černochová: Já děkuji panu ministrovi za ta podrobná čísla a jenom vyslovím určitou naději, že v rámci té konkurence, která momentálně probíhá u celkově bezpečnostních a obranných složek, se najde skutečně dostatek mužů a žen, kteří budou ochotni pracovat pro Armádu České republiky, protože skutečně jak Ministerstvo vnitra, tak městská policie, obecní policie, všude hledají mladé zdravé muže a ženy a skutečně na trhu práce jich není zas až tak tolik. Takže nemám žádnou doplňující otázku na pana ministra. Jenom si myslím, že všichni, co tady sedíme, cítíme, že skutečně naše armáda potřebuje větší počet lidí, než kteří tady byli v minulých letech. A děkuji za to ubezpečení, že se tomu tak děje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Černochové. Paní poslankyně Jana Fischerová přednese následující 13. interpelaci na pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka ve věci korporátní daně. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Přeji vám všem příjemné odpoledne. Děkuji za slovo.

Vážený pane ministře, budu stručná ve svém dotazu. Konkrétně se to týká korporátní daně. A proč se ptám přímo vás. Při minulých interpelacích jsem takto oslovila i pana premiéra. Jedná se mi o to, že v naší republice vlastně už od roku 2010 daně z příjmů pro firmy jsou na úrovni 19 %, přičemž jenom zmíním, že do roku 1995 tomu bylo 41 %. Celosvětově se tyto korporátní daně snižují. Je předpoklad, že ještě se snižovat budou. Ale vývoj jde samozřejmě dál, mapa se nám mění a požadavky jednotlivých zemí také a konkurenceschopnost je asi to prioritní, co by nás mělo zajímat. Je to mimochodem také v programovém prohlášení vlády.

Dívala jsem se i na web Ministerstva průmyslu a obchodu a tam jsem zjistila, že jako první bod je uvedena podpora podnikání. Takže mě, pane ministře, zajímá, jestli v tomto směru máte podobný názor, který zmínil již pan ministr Chovanec, a nebo před 14 dny zmínil pan premiér Sobotka, že se zvažuje i zvyšování daní firmám o 1 až 2 %, nebo jestli máte názor jiný. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni a poprosím pana ministra průmyslu a obchodu o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za tento dotaz na korporátní daň. Ta věc je taková, že samozřejmě konkurenceschopnost je primárním cílem, předpokládám, celé vlády, nikoliv jenom Ministerstva průmyslu a obchodu, které má toto ve své gesci, takříkajíc v užším slova smyslu, protože bez toho, aniž bychom byli schopni získávat zahraniční investice, tato země prosperovat nebude. A nechci tady opakovat všechny investice, které byly získány v minulém roce, ať už je to Hyundai MOBIS, nebo Nexen Tire. Je předpoklad, že další investice budou získány i v letošním roce.

Chtěl bych sdělit, že samozřejmě při úvahách domácích i zahraničních investorů je nepochybně daň z příjmů právnických osob jedním z parametrů, které vyhodnocují, ale zdaleka ne jediným, a jeho význam bývá často přeceňován. To prostě z toho důvodu, že pokud je příliš nízká daň a země se vydá cestou daňového dumpingu, kterou se některé evropské země nepochybně vydaly, je to např. Bulharsko, které má desetiprocentní daň z příjmů právnických osob, tak to ještě nutně neznamená, že je to panacea pro investory, protože oni vyhodnocují i jiné parametry a na ty zpravidla země potřebují také na něčem vybrat daně. Je třeba tedy říci, že pokud by mělo dojít k dalšímu snižování daně z příjmů právnických osob, tak je třeba také debatovat o tom, které jiné daně budou zvýšeny, aby byly zabezpečeny příjmy státního

rozpočtu. Protože v tomto období se stále pohybujeme v deficitních státních rozpočtech, tak by rozhodně nemělo dojít ke snižování na úkor zvyšování deficitu státního rozpočtu. To celkem nikde moc nefungovalo.

Když se ptáte konkrétně na to, jestli si dovedu představit zvýšení o jeden nebo dva procentní body, což bylo jádro tohoto dotazu, tak si to dovedu představit, byť to není možná úplně preferovaná možnost. Bude záviset na tom, jestli ministr financí splní své slovo a zlikviduje karuselové obchody takovým způsobem, že to výrazným způsobem zvýší příjmy státního rozpočtu. Ale i kdyby potom došlo k úvahám o jeden nebo dva procentní body, tak rozhodně Česká republika se nedostane nikam na pomezí a prostě její korporátní zdanění bude v linii spíše těch evropských zemí, které ho mají nízké. Ale samozřejmě nepopírám jednu věc: Pokud by k tomu došlo, muselo by se projevit vyšší úsilí v jiných parametrech, které vyhodnocují potenciální investoři, např. v připravenosti průmyslových zón. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi Mládkovi. Paní poslankyně má doplňující otázku? Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Já také děkuji panu ministrovi Mládkovi. Je pravda, že jsem nezmínila další snižování korporátních daní u nás. Opravdu mě zajímalo, jak se díváte na případné zvyšování daní z příjmů právnických osob. Ale kéž opravdu dojde k naplnění toho, že se zvýší příjem daní a k tomuto nedojde, protože kdyby došlo ke zvyšování daní právnických osob, tak vám doporučuji hodně jednat s Hospodářskou komorou a všemi firmami, protože by to pro naši republiku nebylo v rámci konkurenceschopnosti a nezaměstnanosti, vytváření nových pracovních míst vůbec pozitivní.

Takže když mám dát doplňující otázku, pane ministře, tak se zeptám: Dokážete to?

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Myslíte jednat s komorou?

Poslankyně Jana Fischerová: Dobře. Jde mi o komunikaci s podnikatelskou sférou. Mluvil jste o tom, že to nejsou jen firmy, právnické osoby, samozřejmě i menší firmy, takže nechme to asi otevřené, možná se zeptám za půl roku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Děkuji paní poslankyni. Uvidíme, co ty karuselové obchody.

Další interpelaci přednese paní poslankyně Marie Pěnčíková, která bude interpelovat pana ministra zemědělství ve věci odvolání náměstka Státního pozemkového úřadu. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, mě už v podstatě předběhla paní kolegyně Semelová, vy jste mi na řadu otázek už odpověděl. Přesto se ještě zeptám.

S ohledem na to, že jak pan tajemník, tak právě i paní ředitelka Maradová byli na svých pozicích poměrně krátkou dobu a jedná se opravdu o složitou a rozsáhlou agendu, nepovažujete vy osobně tento krok řekněme za unáhlený? Navíc paní ředitelka vlastně nastoupila jako odbornice, ale na pozemkové úpravy, a v jedné ze současně největších a nejdůležitějších agend úřadu se musela sama také teprve zorientovat.

Druhý dotaz, a ten je patrně momentálně důležitější, jak to vypadá s výběrem nového náměstka na úseku pro majetkové vyrovnání, jelikož v průběhu církevních restitucí je nutné tento post obsadit co nejdříve. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, pokud jde o váš dotaz, zda to bylo unáhlené, nebo neunáhlené, tak prostě musím říci, že třeba i lidé, kteří přišli se mnou na ministerstvo, zhruba po třech čtyřech měsících jsem si udělal vyhodnocení, jak kdo pracuje, a dokonce i tyto lidi jsem se některé po pěti měsících prostě rozhodl z pracovního poměru propustit. Myslím si, že po třech čtyřech měsících člověk má dost prostoru. Proto máme mimochodem v zákoníku práce tříměsíční zkušební lhůtu, abychom poznali, jestli ten člověk je schopen svou pozici zvládat, či nikoliv. Paní ředitelka to vyhodnotila v tomto případě takto, jak jsem zmiňoval už v té předešlé odpovědi.

Pokud jde o ni samotnou, je to člověk, který 20 let dělá v této problematice, samozřejmě prioritně v oblasti pozemkových úprav, ale zná celou činnost a agendu dřívějšího Pozemkového fondu a Státního pozemkového úřadu velice dobře. Takže já věřím tomu a myslím, že i ty kroky se ukazují, že svou pozici paní ředitelka zvládá, je to vidět, i pokud jde třeba o řešení starých kauz, které tam dříve běžely v rámci restitučních nároků, v jejím přístupu k iniciaci a diskusi o tom, že budeme muset dělat novelu zákona a řešit další vypořádání, ať chráníme, řekněme, půdní fond České republiky pro půdní rezervu atd. Takže si myslím, že je opravdu dostatečně kompetentní.

Pokud jde o jmenování nového náměstka po uvolněném místě po panu náměstku Weisovi, mám informaci, že by paní ředitelka Maradová měla k 16. 2. jmenovat náměstka pana dr. Stanislava Novotného. Je to člověk, který dlouhodobě pracoval na Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, takže myslím, že tuto problematiku ten člověk docela dobře také zná. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi i paní poslankyni. Patnáctou interpelaci přednese paní poslankyně Radka Maxová, která bude

interpelovat pana ministra Marcela Chládka ve věci genderové senzitivity. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Radka Maxová: Vím, že se všichni divíte, ale je potřeba na tom začít pracovat.

Vážený pane ministře, prostřednictvím pana předsedajícího, genderová problematika je téma, o kterém se hodně mluví a málo koná, včetně Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, musím konstatovat. Já osobně považuji Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy za startovací čáru pro rozběh změny vnímání této otázky, neboť kromě rodiny nás poměrně dlouhou část života provází i vzdělávání. A pokud není tato problematika zařazena v oblasti vzdělávání, tak nám ani nařízení typu kvóty moc nepomohou.

Proto se vás ptám, jak moc je pro ministra školství, tedy vás, důležitá genderová senzitivita ve vzdělávání a kdy se začne prakticky pracovat s analýzou současného stavu a dlouhodobou vizí genderově senzitivního školství, která je zpracovaná na Ministerstvu školství s konkrétními kroky, akorát se s ní nepracuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni a poprosím pana ministra o jeho odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážená paní poslankyně, já vůbec nevím, kde jste vzala tu informaci, že by Ministerstvo školství se této problematice nevěnovalo, protože je to pro nás mimořádně důležitá oblast a věnujeme se jí opravdu mimořádně, i já jako ministr školství. Abych vás nenechal na pochybách, tak vám řeknu konkrétní kroky, které se v naší oblasti českého školství dějí. Je to dokonce zahrnuto v rámcových vzdělávacích programech základního vzdělávání a je to konkrétně v oblastech "Člověk a jeho svět", "Výchova ke zdraví". V těchto oblastech se promítá i genderová politika. Zabývá se tím také Národní ústav pro vzdělávání, který je přímo řízen organizací Ministerstva školství, a zabývá se tím také samotné ministerstvo, které zkoumá právě genderovou senzitivitu v učebnicích a zkoumá, jestli pomůcky a učebnice jsou genderově vyvážené a genderově korektní. V další oblasti, co pro to děláme – i Česká školní inspekce při své inspekční činnosti se snaží odstraňovat genderové stereotypy, protože máte naprostou pravdu, že začátek musí být u našich dětí, a myslím si, že máme určité rezervy, ale jsme na dobré cestě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Poprosím paní poslankyni o doplňující otázku.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane ministře. Přesně takovou odpověď jsem předpokládala, očekávala, že vše funguje tak, jak má. Ale jste na omylu! Já se ptám, proč byla tedy přeřazena problematika genderového vzdělávání pod jiného

náměstka a zdali tedy opravdu budete pracovat s tou analýzou, která tam leží už tři roky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Na doplňující otázku odpoví pan ministr.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji a také pěkné odpoledne, paní, paně, pane a paní... (Smích.) Já už jsem z té genderové vyváženosti v rozpacích.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já to mám genderově jasné, pane ministře! (Pobavení.)

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Máte to vyvážené? Tak to jsem rád.

K vaší doplňující otázce. Nevím, jak s tím pracovali mí předchůdci, ale my s tím pracujeme. Při vší úctě, paní poslankyně, organizaci, pod kterého náměstka jakou problematiku začleněním, jestli s dovolením necháte na ministra. Děkuji.

A znovu se musím vrátit k tomu, když to máte v rámcových vzdělávacích programech, tak je snad jasné, že se s tím pracuje a že se to řeší. A když budete chtít, tak vám dáme nahlédnout, pokud jste neviděla zprávu České školní inspekce, která se touto problematikou zabývá, tak vám můžeme i tuto problematiku dát.

Co je problém, když už tedy se bavíme o tomto tématu, tak abychom přešli k tomu hlavnímu problému, a co ještě neumíme zajistit, tak neumíme zajistit, abychom byli i genderově vyvážení, co se týká učitelů ne tak směrem k výkladu, ale že máme v některých typech škol větší množství jedné skupiny na úkor druhé skupiny, abych byl genderově vyvážený, a samozřejmě i toto se může odrážet v té dané problematice. Ale děláme všechno pro to, například i zvyšováním finančních prostředků pro učitele, aby se nám i toto podařilo odstranit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za odpověď, pane ministře. Jako další, kdo bude interpelovat, je pan místopředseda Petr Gazdík a opět svou interpelaci bude směřovat na vás.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové, vážený pane ministře. V polovině února se podle mých informací mají na půdě Masarykovy univerzity v Brně instalovat dvě magnetické rezonance pro vědecké účely za celkem 102 milionů korun. Zakázka přitom byla zadána bez výběrového řízení, dotace má univerzitě poskytnout Ministerstvo školství. Podle nezávislé expertizy zadané jedním ze senátorů je přitom projekt předražený zhruba o 15 až 25 milionů, tj. o čtvrtinu. K podobnému závěru dospěla i expertiza, kterou si

nechalo vypracovat Ministerstvo školství. Necháte, pane ministře, proplatit tento předražený projekt? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane místopředsedo. Pan ministr vám jistě odpoví.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Pane poslanče, já už jsem na to jednou odpovídal. Ten vývoj v podstatě obdobný, neproplatili jsme to a ani tak nehodláme učinit zatím z jednoho prostého důvodu – protože je na to podáno trestní oznámení. Je to v šetření – kauza nákupu magnetické rezonance od nejmenované společnosti. Zatím nebyla přeposlána ani k žádosti k vyplacení, takže my čekáme samozřejmě, jakým způsobem to vyřeší i policejní orgány. Ty se již dotazovaly na Ministerstvu školství. My jsme poskytli veškeré podklady. Snad jediná potěšující zpráva je, že tam je to genderově vyvážené.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Budete mít doplňující otázku? Ano, pan místopředseda se ještě doptá.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji nejenom za to, že je to genderově vyvážené, i za odpověď. Přesto si vás dovoluji požádat, pane ministře: jste ochoten mně či ostatním poslancům dát k dispozici expertní posudek pana Zdeňka Kváče, který si ministerstvo samo zadalo, na základě kterého se rozhoduje a který taktéž tvrdí, že ta zakázka je minimálně o 15 až 25 milionů předražená? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji. Jsem. Pouze zjistím, jestli v tom není nějaký právní problém. Pokud ne, určitě dokonce jsem ochoten vám poskytnout i stanovisko ÚOHS a další stanoviska, která tam jsou, protože to je záležitost, která se již táhne delší dobu, a mým hlavním cílem je, abych já nenesl zodpovědnost za věc, která byla nastartována před mým příchodem, a ten problém se táhne již delší dobu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za odpověď. Další v pořadí je vylosován pan poslanec Ivan Adamec, bude interpelovat pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka.

Poslanec Ivan Adamec: Hezké odpoledne, dámy a pánové, pane ministře, členové vlády. Já se budu ptát ohledně informace, která proběhla v médiích někdy tři týdny nazpět. Už jsem si to připravoval na minulé interpelace, bohužel jsem nebyl vylosován. Jednalo se o zpoplatnění připojení WiFi.

Já bych to řekl ještě možná šířeji. Jednalo se vlastně o zpoplatnění nelicencovaných pásem, protože to není jenom WiFi 2,4 GHz, jsou to i jiné frekvence, a ono to vzbudilo velkou paniku. Samozřejmě vím, že pan ministr se k tomu vyjádřil zamítavě, dokonce i pan premiér říkal, že WiFi zpoplatňovat nebudeme, nicméně když se vypustí takováto informace, vždy to má nějaký důvod, nějaké příčiny, proč tomu tak je. Já si myslím, že samozřejmě – a nechci to potvrdit – může tam být určitý záměr, průzkum trhu, anebo jestli to byl nějaký výmysl úředníka, který se vymkl kontrole, který toto začal rozšiřovat. Mě by skutečně zajímalo, aby pan ministr nám to tady řekl na půdě Poslanecké sněmovny veřejně, protože když vezmu, že máme dneska cca 1 300 poskytovatelů lokálního internetu připojením typu WiFi, což je dneska nejčastější připojení, tak si myslím, že to rozhodně za pozornost stoií.

Hovoří se tam o komerčním využití. Mě pak napadla ještě jedna věc, že přístroje na bázi WiFi nejsou jenom počítače, že to není jenom připojení k internetu, že se to týká i jiných odvětví, případně mohu jmenovat třeba i modelářství, kde dneska vysílací soupravy jsou právě na této frekvenci, a je otázka toho, za co se bude považovat komerční využití a co nebude. Takže i tam by to mohlo vzbudit určitou paniku a možná odchod lidí od této činnosti, kterou já považuji za velmi dobrou.

Takže bych chtěl, aby pan ministr nám k této tematice něco řekl, protože skutečně to není zase tak úplně marginální záležitost, a věřím tomu, že zpoplatnění WiFi se v nejbližší, dlouhé době nečeká, protože přece chceme všichni... (Předsedající: Váš čas, pane poslanče!) Ano, poslední věta. Všichni chceme, aby připojení k internetu bylo co nejvíce dostupné, a tím pádem i nejlevnější. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Máte slovo, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, především bych chtěl znovu jednoznačně opakovat, že žádné zpoplatnění WiFi Ministerstvo průmyslu a obchodu nepřipravuje. Pro to, abych vás uvedl do situace, shrnu vývoj.

Český telekomunikační úřad připravil strategii správy rádiového spektra na základě státní politiky v oblasti elektronických komunikací Digitálního Česka 2.0, jejíž součástí je strategie sítí nové generace. Tyto klíčové dokumenty je třeba připravovat ve vzájemném souhlasu a tento fakt je i důvodem převzetí tvorby strategie správy rádiového spektra do gesce MPO. Z tohoto důvodu jsme požádali předsedu vládu o prodloužení termínu pro předložení materiálu do vlády do 30. června 2015. Nicméně naším cílem je v co nejkratší době připravit materiál k zaslání do meziresortního připomínkového řízení a neprodleně poté předložit vládě, což chceme učinit nejpozději do 31. března t. r.

Důvodem pro připomínkové řízení obou dvou materiálů je, že ty materiály jsou spojeny. Primárně se dokonce nehraje ani o ty WiFi, ale o těch 14 miliard evropských

fondů, které mají být alokovány na rozvoji vysokorychlostního internetu především ve venkovských oblastech České republiky.

Takže se pokusíme to dotáhnout, aby byly připraveny tyto koncepční materiály. Neměl by být jenom jeden, ale oba dva. Mělo by to být samozřejmě co nejdříve a potom by to mimo jiné umožnilo vypsat nové výzvy OP PIK již v dubnu tohoto roku, což má samozřejmě další omezení, které je z hlediska MPO trošku vis maior, a to je o tom, jak se Evropská komise postaví k implementaci zákona o státní službě.

Jak už jsem říkal, jde o to, že v evropských fondech jsou čtyři prioritní osy a jednou z nich je i rozvoj vysokorychlostních přístupových sítí k internetu a informačních a komunikačních technologií. Takže znovu opakuji – v žádném případě není cílem zpoplatnění WiFi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Chci se zeptat, zda pan Adamec bude mít doplňující otázku. Bude se ptát, tak prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za vysvětlení panu ministrovi. Ale zeptám se úplně napřímo: Kdo může za takovýto únik informací, o takovouto poplašnou zprávu, kterou nepovažuji vůbec za dobrou pro naše podnikatelské prostředí? Kdo za to může? Zda je to ČTÚ nebo Ministerstvo průmyslu?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a požádám pana ministra pro doplnění odpovědi.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Děkuji za tento dotaz. Ta nešťastná debata vznikla kvůli tomu, že byl vytažen na veřejnost materiál, který byl interní, který byl potom široce interpretován, což by tak být nemělo, protože úřady by měly mít možnost do té doby, než to předloží vládě, veřejnosti, mít možnost vnitřní diskuse. Kdo to vynesl, to nevím.

Na druhé straně úplně zabránit takovýmto věcem je těžké, protože zase nechci úplně omezovat debatu, aby už i v přípravných materiálech se všichni omezovali tím, že nemůžou přijít s žádným nápadem s vědomím toho, že by mohl být vnímán špatně. Minimálně by to mělo fungovat tak, že veřejná správa probere nejrůznější varianty, a to i včetně těch, které později nebudou přijaty, už jenom prostě že musí zjistit, jak říkával klasik, kudy cesta nevede.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Další v pořadí je pan poslanec Michal Kučera, který interpeluje pana ministra Milana Chovance. Bohužel není přítomen, tak se chci zeptat, zda načtete do stena svou interpelaci.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že pan ministr Chovanec dal přednost jinému programu, než jsou interpelace poslanců

Parlamentu České republiky, tak svou interpelaci stahuji a načtu ji příště, až přijde mezi nás. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Devatenáctá v pořadí je poslankyně Alena Nohavová, která interpeluje pana ministra Marcela Chládka. Máte slovo

Poslankyně Alena Nohavová: Hezké odpoledne. Děkuji za slovo.

Vážený pane ministře, ve vládním prohlášení je kladen velký důraz na vzdělávání a výchovu obecně. Současný stav ve financování školství ze státního rozpočtu je takový, že změny v počtech vzdělávaných žáků ve školních družinách a základních uměleckých školách nejsou v normativu nijak zohledňovány. Jako jihočeská poslankyně konstatuji, že ve školním roce 2010/2011 byl počet žáků 46 990, ve školním roce 2014/2015 to už bylo 50 373, což je nárůst o 7,2 %. Ve školních družinách a v klubech bylo ale ve školním roce 2010/2011 15 932 žáků a ve školním roce 2014/2015 to už bylo 18 310 žáků, což je nárůst na 14,9 %, tedy v podstatě dvojnásobný. Takže se zvyšuje počet žáků v družinách a to negativně ovlivňuje celkovou úroveň odměňování v základních školách. Když k tomu připočtu, že v Jihočeském kraji existuje devět ZUŠek s celkovým rozpočtem 15,8 milionu korun, které navštěvuje 1 535 žáků, a dalších 22 organizací Jihočeského kraje s rozpočtem 133,3 milionu pro 11 094 žáků, tak vynaložené prostředky na přímé výdaje v ZUŠkách dosahují cca 4,1 % z celkového rozpočtu na přímé výdaje, čímž zatěžují rozpočet přímých výdajů pro základní školy. (Upozornění na časový limit.)

Položím otázku: Uvažuje Ministerstvo školství o samostatném normativu pro základní školy – samozřejmě s určitou kontrolou proti zneužití? A za druhé, případně alespoň zohlednit republikové normativy při současném růstu mimoškolních aktivit ve školních družinách a v základních uměleckých školách.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Požádám pana ministra, aby vám odpověděl.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající.

Vážená paní poslankyně, ano uvažujeme nejen to, protože současný systém, který je tady již léta, je přežitý. Způsob financování, tak jak je nastaveno financování regionálního školství, nejenže neumožňuje, aby Ministerstvo školství ovlivňovalo posílání těchto finančních prostředků, ale nemůže je ani cíleně zaměřit. Tam je financování nastaveno tak, že my určujeme normativy a základní umělecké školy jsou v podstatě financovány nepřímo ze strany Ministerstva školství. Chodí to tedy přes krajské normativy. Ministerstvo školství jediné, co může udělat a co umí, tak může zohlednit nárůst počtu dětí a žáků v dané věkové kategorii, ale není již schopno podle školského zákona udělat změnu podle počtu školních družin, klubů nebo základních

uměleckých škol. Ten systém je nastavený tak, že v podstatě ministerstvo může poslat peníze, ale není schopné dohlédnout, kam budou přeposílány dále.

Takže za současného stavu není schopno ministerstvo zaručit, že bude docházet k narůstání finančních prostředků například na základní umělecké školy nebo zájmovou činnost s tím, že až vám sem půjde nová strategie, tak jsem udělal i změnu ve strategiích, které byly udělány přede mnou, kde z mně neznámého důvodu byla obrovská snaha potlačit základní umělecké školy. Ani si nemyslím, že by to chtěl některý z ministrů, ale prostě tam je nějaký úředník, který nemá rád základní umělecké školy. A v podstatě tam byla v té dlouhodobé strategii redukce základních uměleckých škol apod.

Myslím, že musíme jít opačnou cestou, že musíme jít cestou podpory právě zájmové činnosti, základních uměleckých škol, ale i školních družin, protože samozřejmě sladit pracovní život rodičů s potřebami smysluplné naplněnosti života a času jejich dětí, tak musí tam škola hrát mimořádně důležitou roli. Máme připravený koncept na změnu financování regionálního školství, který nyní prodělává určitou debatu. Myslím si, že je to jedna z nejtěžších otázek, která vůbec na ministerstvu školství leží, protože je tam velmi složitý mechanismus, který se různě přepočítává.

Pokud by vám stačila takto ta odpověď – pokud byste chtěla vědět přímo takzvaně, a Sněmovna slovutná mi odpustí, do střev těch změn, tak bych vás chtěl pozvat na kulatý stůl, který se zabývá právě touto problematikou, kde byste eventuálně viděla a mohla dát i připomínku ke způsobu financování například základních uměleckých škol anebo školních jídelen. Omlouvám se – družin.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Paní poslankyně, budete se ještě doptávat? Máte prostor.

Poslankyně Alena Nohavová: Nestihla jsem to dočíst, takže položím ještě třetí doplňující otázku, jestli uvažujete tedy, nebo máte v tom, co uvažujete, i rozšířit normativ o pětileté děti v rámci posledního přípravného ročníku, respektive povinného ročníku v mateřských školách. Protože tady ty normativy jsou zase jiné pro mateřské školy a jiné pro základní školy a je v nich podstatný rozdíl.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pane ministře, jestli odpovíte.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Určitě. Děkuji. Pokud projde návrh, který připravujeme do další novely školského zákona, kde bude povinnost posledního předškolního vzdělávání, tak se dostaneme do úplně jiného režimu. V podstatě, když to zjednoduším, tak ty děti, které budou v posledním roce, budou v podstatě v režimu povinné školní docházky a bude se na ně vztahovat stejný režim jako na děti starší s tím, že stát bude přebírat samozřejmě finanční garanci za tuto oblast. Po vzoru některých států, kde dokonce to dělaly od čtyř let, finanční zabezpečení v posledním roce bude ze strany státu daleko výraznější, než které je

například v momentální situaci pro mateřské školy. Pokud mám ještě čas, jenom pro pořádek, bude se to především týkat těch dvou typů posledního povinného roku, a to je přípravná třída u základní školy a poslední rok mateřské školy. Ten třetí typ domácího vzdělávání samozřejmě bude v trochu jiném režimu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře, za odpověď. Dalším vylosovaným je pan poslanec Jan Zahradník, který interpeluje pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka. Máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, moje interpelace se týká případného záměru budoucího budování trvalého úložiště radioaktivního odpadu v České republice. Vzhledem k tomu, že záměr zahájit byť jen průzkumné práce ve vybraných lokalitách vyvolává poměrně značnou nervozitu a je důvodem k častým dotazům, dovoluji si vám, vážený pane ministře, položit následující otázky.

- 1. Jaké rozměry bude případná stavba mít a jaký časový horizont je plánován pro její bezpečné fungování?
- 2. Kdy by měla být případná stavba zahájena a jaké budou přibližně náklady na její vybudování?
 - 3. Jaké jsou zkušenosti s fungováním podobných staveb ve světě?
- 4. Objevují se názory, že současný jaderný odpad, to, co dnes považujeme za jaderný odpad, by mohl být v budoucnosti strategickou surovinou. Zabývají se nějaká pracoviště výzkumem v tomto směru?
- 5. Je pravdivá informace, že Česká republika plánuje ukládat ten odpad tak, že jej již principiálně nebude možné vyjmout a případně znovu použít?

Děkuji předem za odpovědi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Požádám pana ministra o odpověď.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi reagovat na tuto interpelaci. V úvodu bych chtěl požádat, abych mohl odpovědět na některé věci písemně, protože nejsem připraven tady improvizovat, zejména ne na téma rozměrů stavby, přesných nákladů, ale přece jenom některé věci bych rád sdělil, protože se touto věcí opravdu zabýváme.

Ministerstvo průmyslu a obchodu má podřízenou instituci, která se jmenuje SÚRAO, čili Správa jaderných úložišť. Je to instituce, která – to je málo známo – již úložiště provozuje. Jedno je uzavřené úložiště nízkoradioaktivního odpadu Hostim a

pak je tady ještě další úložiště Richard u Litoměřic a Bratrství u Jáchymova. Částečně je využívána i kapacita úložiště Dukovany. Kapacita úložiště Bratrství bude vyčerpána v roce 2018, kdy úložiště bude uzavřeno.

Nicméně dotaz byl směřován k něčemu trochu jinému, to znamená, co se stane s vyhořelým jaderným palivem. Chtěl bych říci, že byly vytipovány na základě geologických parametrů lokality, kde by podle prvotních odhadů mohlo být jedno úložiště postaveno. Jsou to: Čertovka v Lubenci, Ústecký kraj, Březový potok Pačejovice, Chanovice Plzeňský kraj, Magdaléna Jistebnice, Vlksice Jihočeský kraj, Čihadlo Pluhův Žďár, Lodhéřov Jihočeský kraj, Hrádek Nový Rychnov, Rohozná Kraj Vysočina, Horka Budišov, Oslavička Kraj Vysočina a v Dolní Rožínce, Kraj Vysočina.

V této chvíli probíhá snaha zahájit první fázi geologického průzkumu. Ten geologický průzkum byl rozdělen do dvou etap. První je neinvazivní, aniž by se nějakým způsobem kopalo hlouběji než dva metry. Bude to děláno z povrchu poté, co dojde k odsouhlasení tohoto geologického průzkumu. Pak by měla následovat druhá etapa geologického průzkumu, kdy už by měly být prováděny zemní práce. Smyslem tohoto geologického průzkumu je zjistit, které lokality jsou vhodné, protože bylo na základě dosavadního geologického průzkumu vytipováno těch sedm lokalit, které by měly být vhodné k uložení radioaktivního odpadu, ale na to jistota úplně není, proto je třeba další geologický průzkum.

To, co je v tuto chvíli nešťastné, je to, že v řadě oblastí je blokován samotný geologický průzkum, který v žádném případě neznamená zahájení stavby. Ten znamená pouze zjištění, jestli je lokalita vhodná, protože těch lokalit je sedm. Může se stát, že při podrobnějším průzkumu se zjistí, že nakonec vůbec není vhodná na výstavbu jaderného úložiště. V tuto chvíli se zdá, že by mohl být zahájen geologický průzkum v některých lokalitách na Vysočině, kde v podstatě je již souhlas obcí, a jediní, kdo protestují, jsou občanská sdružení, která nejsou v dané lokalitě, což samozřejmě mohou, ale přece jen to o něčem svědčí.

Podotýkám, že již samotný geologický průzkum znamená dotace, které jsou určeny na přípravu této lokality.

V ideálním případě – a podotýkám, to bych chtěl ještě zdůraznit – my jednáme se všemi obcemi, dokonce se z nich stala pracovní skupina vládní rady pro energetickou a surovinovou politiku, tak aby byl přístup i těchto obcí do diskuse o této záležitosti, protože samozřejmě výstavba jakéhokoliv úložiště není možná bez souhlasu obce, resp. obcí, kterých se to týká, protože jich je zpravidla několik.

V optimálním případě by v roce 2020 měl proběhnout výběr dvou kandidátních lokalit, to znamená, že bychom snížili počet lokalit ze sedmi na dvě, které by byly dále rozvíjeny, protože musí být jedna záložní lokalita.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane ministře, já se omlouvám, vašich pět minut vypršelo. Když tak jestli dokončíte případně potom v čase pro doplňující otázku. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedající. Já přijímám nabídku pana ministra na stručnou písemnou odpověď v některých věcech.

Jenom připomínám jednu věc. Ty časové horizonty vyplývají z fyzikálních podmínek uložených materiálů a pro jejich bezpečné uložení jsou tady v řádu sta, možná tisíců let, po kterých by to úložiště mělo být bezpečné. Jenom si uvědomme, že sklad munice ve Vrběticích se začal vymykat kontrole již za necelých deset let. Takže tady prosím, aby skutečně celé té myšlence o tomto principu vůbec, proč tyto materiály trvale nevratně ukládat, jsou smysluplné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Vypadá to, že pan ministr vám ještě odpoví.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Já bych chtěl poděkovat panu poslanci Zahradníkovi prostřednictvím vás, pane předsedající, že základní odpověď bude písemná.

Nicméně bych chtěl dodat ještě jednu věc. Ono je to také o tom, jaké máme alternativy. Je samozřejmě možné se dohodnout, jako se tomu stalo v Německu, že se žádné trvalé úložiště budovat nebude. Výsledkem toho je, že Německo má v tuto chvíli 19 dočasných úložišť vedle jedné každé jaderné elektrárny. Já osobně si myslím, že to riziko je daleko větší například v tom případě Německa, 19 úložišť, z nichž jedno každé může být předmětem teroristického útoku, náhodného pádu letadla nebo nějakého jiného selhání, než mít jedno centrální úložiště, na které je možné soustředit ochranu.

Žádné další alternativy moc nejsou. Bylo tady zvažováno evropské úložiště. To v tuto chvíli vypadá jako fata morgana. Pak bylo ještě zvažováno, že by to bylo možné vyvézt do nějakých oblastí na Sibiři, kde je i tak zvýšená radiace. To se obávám, je též mimo mísu. Je tam ta poslední varianta, která byla zmíněna, to je, že to bude přepracováno na jaderné palivo nového typu, ale to je v tuto chvíli trochu science fiction, že to skutečně tak bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Než budeme pokračovat, tak přečtu omluvenky, které dorazily. Od 16.30 do konce jednání tohoto dne se schůze Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Toufar, dále dnešní den mezi 18. hodinou a 21. hodinou se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Herbert Pavera. Od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Markéta Adamová. Dále od 18 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jan Volný a dále od 18 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů se omlouvá paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová.

Budeme pokračovat dál. V pořadí 21. byla vylosovaná paní poslankyně Jana Hnyková, která interpeluje pana ministra vnitra Milana Chovance. Chci se zeptat, zda

přečtete do stenozáznamu svoji interpelaci. Prosím, načtěte ji, bude vám odpovězeno písemně.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Já jsem se rozhodla, že ji přečtu, protože ta situace, se kterou vás chci seznámit, je velmi závažná.

Vážený nepřítomný pane ministře, ve vaší gesci je integrovaný záchranný systém a krizové situace a jejich řešení. Součástí integrovaného záchranného systému na území města Prahy je i Záchranná služba města Prahy. Současná situace na záchranné službě se začíná velmi vyhrocovat. Odborová organizace zde vyhlásila stávkovou pohotovost pro porušování zákoníku práce a platné kolektivní smlouvy. Ředitel odmítá komunikovat se zaměstnanci a nekoncepční změny v provozu, nesystémová a unáhlená rozhodnutí a diskriminační částky (?), které se v poslední době odehrály, isou příčinou dnešní napiaté situace, ve které vedení záchranné služby, a to především v podobě ředitele pana Schwarze, který nevytváří podmínky pro tuto práci, naopak šíří mezi zaměstnanci atmosféru strachu a nejistoty, obav z represí a ztráty zaměstnání. Vím, že můžete, kdybyste tu byl, namítat, že vám to nepřináleží, že se to týká pouze krizových situací, přesto vás o této situaci musím informovat, protože považuji tuto situaci za velmi závažnou. Nikdy nevíme, k jakému neštěstí a následné krizové situaci může dojít v takovém velkém městě, jako je Praha, a je potřeba, aby všechny složky integrovaného záchranného systému fungovaly, tak jak mají, a lidé v nich měli pracovní podmínky, které odpovídají jejich náročné práci.

Proto se ptám, zda jste o této celé situaci informován a co hodláte udělat pro nápravu tohoto neutěšeného stavu. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Měla jste to úplně v časovém limitu, takže vám děkuji.

Jako další je pan poslanec Leoš Heger, který interpeluje pana ministra Svatopluka Němečka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážená Sněmovno, já si dovolím interpelovat nepřítomného pana ministra zdravotnictví dr. Němečka, a to s dotazem, zda má nějaké představy o vývoji a záměrech fůze dvou zdravotních pojišťoven, České průmyslové zdravotní pojišťovny a Revírní bratrské pokladny, o kterémžto záměru pronikly informace na veřejnost. Revírní bratrská pokladna je zdravotní pojišťovna s dlouhodobě velmi dobrými výsledky, zatímco Česká průmyslová zdravotní pojišťovna snížila svá aktiva v posledním období. Pozitivní hospodářské výsledky Revírní bratrské pokladny mohou samozřejmě vyvolávat na trhu veřejného zdravotního pojištění zájem o fůzi a převzetí takto úspěšné pojišťovny. Situace Revírní bratrské pokladny komplikují v tomto směru hospodaření OKD, akciové společnosti, která má relativně silné zastoupení ve správní radě zdravotní pojišťovny, a celá ta situace se odehrává na pozadí nálezu NKÚ, který byl prezentován na podzim loňského roku se závěry, že Česká průmyslová zdravotní pojišťovna zvýhodňuje

agelovské nemocnice před jinými, což vnáší do celé fúze samozřejmě několik otazníků. Budu rád za písemnou odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Než budeme pokračovat, tak přečtu další omluvenku, která ke mně dorazila. Od 16.15 z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr zemědělství Marian Jurečka.

Dvacátý třetí v pořadí je pan poslanec Miroslav Kalousek, kterého zde nevidím. Vzhledem k tomu, že zde není, budeme pokračovat dalším vylosovaným a tím je pan poslanec René Číp, který interpeluje paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou. Máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, interpeluji vás ve věci přiznávání zahraničních důchodů. Česká správa sociálního zabezpečení jako orgán příslušný k jednání v této problematice mnohdy musí dlouze vyjednávat se svými zahraničními partnery, aby se naši občané domohli přiznání důchodu za svou práci v zahraničí. Mám konkrétní příklad, kdy náš občan ani po šesté urgenci ČSSZ na německého nositele pojištění nemá přiznaný německý důchod, na který má nárok, a to se jedná o důchod přiznávaný členskou zemí Evropské unie. Nechci zde ale řešit konkrétní příklad, a tak se vás ptám, jaká je průměrná doba, za jakou Česká správa sociálního zabezpečení dostává rozhodnutí od zahraničních nositelů pojištění. Také bych rád znal počty našich občanů, kterých se to týká. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, a požádám paní ministryni o odpověď. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, co se týče přiznání důchodů v případech s mezinárodním prvkem, kdy je potřeba pro nárok na důchod zohlednit doby důchodového pojištění získané v různých státech Evropské unie, musíme konstatovat, že to trvá standardně déle než vyřízení důchodu čistě národního a může to být dáno potřebou kdysi důchodové instituce těch příslušných zemí. Potřebují zjistit nebo ověřit údaje o získaných dobách pojištění, potřebují si je také případně vzájemně vyměnit, a teprve potom může být důchod přiznán s přihlédnutím k platným předpisům Evropské unie, zejména co se týká evropského nařízení o koordinaci systému sociálního zabezpečení. A právě zde také často bývá potřeba v jednotlivých státech došetřit některé skutečnosti, což samozřejmě může prodloužit délku řízení o přiznání důchodu.

Co se týče vyřizování žádostí, klíčovou roli hraje instituce toho státu, ve kterém dotyčný v současné době bydlí, protože tam je role tzv. kontaktního místa. Jejím prostřednictvím se žadatel o důchod může obracet i na důchodové instituce ostatních členských zemí. A pokud se tady, jestli jsem tomu dobře porozuměla, jedná o to, že se dotyčný žadatel domnívá, že vyřízení jeho žádosti ve Spolkové republice Německo

trvá příliš dlouho, tak doporučujeme, aby se obrátil na Českou správu sociálního zabezpečení s tím, aby urgovala postup německé strany, ale u toho bude muset asi doložit osobní údaje, včetně, pokud možno, jeho německého čísla pojištěnce. Nicméně toto z hlediska české správy může být jenom jakési podpůrné opatření, které buď německá strana vyslyší, nebo nevyslyší, ale my nemůžeme přímo do jejich administrativy zasahovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní ministryně, a chci se zeptat pana poslance, zda se bude doptávat. Ne. Takže odpověď vám stačí. Dobře. Děkuji.

Dalším v pořadí je pan poslanec Stanislav Grospič, který bude interpelovat pana ministra Svatopluka Němečka. Máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji. Pane místopředsedo, vaším prostřednictvím vážený pane ministře, dovolte, abych se zeptal na následující věc. Podle platného ustanovení zákona o ochraně veřejného zdraví může orgán ochrany veřejného zdraví na časově omezenou dobu určit mírnější hygienický limit ukazatelů s nejvyšší mezní hodnotou s výjimkou mikrobiotických ukazatelů, jestliže používání vody určité jakosti po stanovenou dobu nepovede k ohrožení lidského zdraví a pitnou vodu není možné zabezpečit jiným přiměřeným způsobem. Určení mírnějšího hygienického limitu omezí potom příslušný orgán ochrany veřejného zdraví na dobu co nejkratší, která nesmí přesáhnout dobu tří let, ale na žádost uvedené osoby může být tato doba prodloužena, a to však nejdéle na další tři roky.

V této souvislosti bych se vás chtěl zeptat, jak případně Ministerstvo zdravotnictví či dotčené orgány ochrany veřejného zdraví řeší situaci, která nastala v městě Lysá nad Labem, kde krajská hygienická správa na základě výše uvedeného ustanovení zvýšila limity pro dusičnany obsažené v pitné vodě distribuované ze dvou vrtů na 80 miligramů na litr a ze strany občanů zde existují dlouhodobé obavy o to, že v tomto případě nešlo o správné rozhodnutí, naopak že toto rozhodnutí dlouhodobě může mít vliv na ohrožení zdraví především dětí. V této souvislosti bych se chtěl také vás zeptat na stav tohoto ustanovení zákona a potom také zákona, který se týká úpravy režimu vodního zákona 254/2001 Sb.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Dvacátý šestý v pořadí je pan poslanec Jan Farský, který interpeluje ministra kultury Daniela Hermana ve věci duálního jazykového vysílání České televize. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane ministře, dovoluji si na vás obrátit s dotazem týkajícím se duálního jazykového vysílání České televize. Již delší dobu jsem ve spojení s Českou středoškolskou unií, která svým projektem Ne dabingu usiluje o možnost přijímat v běžném pozemním vysílání cizojazyčné pořady v originálním

znění s anglickými či českými titulky. Zasazují se o prosazení duálního vysílání cizojazyčných pořadů, a to s originální i českou zvukovou stopou, mezi kterými by bylo možné si vybrat.

Česká republika se dlouhodobě umísťuje na posledních místech žebříčků znalostí cizích jazyků a já jsem přesvědčen, že právě sledování pořadů v původním znění tyto znalosti zlepšuje a rovněž také v divácích budí sebedůvěru, jazyk aktivně používat.

Vážený pane ministře, prosím vás o váš názor v této věci a o informaci, zda se Ministerstvo kultury duálním jazykovým vysíláním bude v brzké době zabývat. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za váš dotaz, pane poslanče, a požádám ministra kultury Daniela Hermana, aby vám na to odpověděl.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane poslanče, kolegyně a kolegové, Česká televize má ze zákona povinnost poskytovat službu veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb na celém území České republiky za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu. Za tím účelem se Česká televize snaží naplňovat veřejnou službu také tím, že zpřístupňuje pořady v původním znění nebo v jazycích národnostních menšin, konkrétně v polštině, dále nepřekládá pořady ve slovenštině a věnuje pozornost výuce angličtiny především na programu určeném dětem. S ohledem na přání diváků vysílá řadu převzatých filmů a dokumentů buď s titulky, nebo v kombinované variantě zvané duál, kde si divák může zvolit buď dabing, nebo původní znění. Tato přání diváků mají dvojí základ. Jednak mít možnost sledovat zejména audiovizuální díla v původním znění, to je mít autentický zážitek, a dále pak i vzdělávací, neboť zkušenosti ze zahraničí ukazují, že veřejnost je schopna zlepšovat svoji jazykovou vybavenost i díky sledování televizních filmů a pořadů v cizoiazvčných verzích.

V současné době je reálná možnost duálního vysílání pouze přes satelit, v terestrickém vysílání duálně vysílat nelze, neboť set-top boxy ve většině domácností neumožňují dvě zvukové stopy oddělit. Další překážkou, s kterou je třeba se vypořádat, je omezená kapacita datového toku signálu, jímž se vysílání zemskou cestou šíří. I tak Česká televize dle aktuálních informací, které mám k dispozici, vyplývá, že v roce 2013 bylo na programech ČT1, ČT2, ČT Art a ČT dětský kanál odvysíláno 2 076 hodin duálního vysílání a k tomu byly navíc vysílány pořady opatřené otevřenými titulky. V roce 2013 to už bylo na stejných programech 2 655 hodin, tedy nárůst o 580 hodin vysílacího času. Z hlediska podílu na celém vysílání těchto programů je to 10 % celkové vysílací plochy.

Z těchto čísel je patrné, že Česká televize se snaží divákům vyhovět a množství takto vysílaných pořadů navyšuje. Naplňování tohoto úkolu je však omezeno, jak jsem již zmínil, objektivními překážkami technického rázu. Hodnocení, zdali tímto

Česká televize naplňuje v úvodu vystoupení zmíněné potřeby společnosti, je ovšem na Radě České televize. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Odpověď stačí, nebo se budete ještě doptávat? Takže doplňující otázka.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane ministře, myslím, že se shodneme, že znalost cizích jazyků je v současné době zcela zásadní a že zvláště znalost anglického jazyka je takřka nevyhnutelná pro to, aby mohl v současné době člověk uspět v jakémkoli oboru. Myslím si, že nejpřirozenější cestou, jak zrovna angličtinu dostat pod kůži, je právě tím, že můžou děti, ale i dospělí sledovat filmy v původním znění i třeba i s titulky. Je to nepřirozenější cesta a z mého pohledu je to i veřejná služba. Určitě i naplňování veřejné služby. Určitě je mnoho překážek, mnoho komplikací. Mně osobně ale vůbec nepřipadá dostatečné to, v jakém rozsahu jsou v České republice takto pořady prezentovány. Moje otázka je na vás: Vám to přijde, tak jak to dneska v České televizi funguje, adekvátní, nebo by ten čas měl být rozšířený?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Požádám pana ministra, aby odpověděl na vaši doplňující otázku.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Pane poslanče, mně je tato otázka velmi blízká, protože jsem se narodil a žil jsem v Českých Budějovicích a v podstatě jsem vyrůstal na rakouské televizi. Takže vám velmi dobře rozumím a souhlasím s vámi, že je to velmi přirozený nástroj, jak zvyšovat jazykové znalosti. A myslím si, že to není dostatečné, tak jak je to dnes. Na druhou stranu Ministerstvo kultury není tím orgánem, který toto může určovat, ale je to samozřejmě určitý impuls, který je možné třeba projednávat s Radou České televize. Já s vámi plně souhlasím, že je třeba tuto možnost rozšiřovat, a určitě v rozsahu svých kompetencí a možností i na základě svých osobních zkušeností, jak jsem zmiňoval, se o to budu snažit, protože naprosto jsem s vámi ve shodě, že je třeba jazykové znalosti i touto formou rozšiřovat do té míry, do které je to možné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další vylosovanou, v pořadí 27., je paní poslankyně Věra Kovářová, která interpeluje pana ministra Svatopluka Němečka. Máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážený pane ministře, přibližně před tři čtvrtě rokem jsem se na vás obrátila s dotazem na specifický problém. Jde o nedostatek zubních lékařů, či snad lépe řečeno jejich nepříznivé rozmístění na území České republiky, které zásadním způsobem snižuje dostupnost jejich služeb, tedy specifického okruhu zdravotní péče. Důvody tohoto jevu jsou zřejmé. Absolventi stomatologie se na venkov příliš nehrnou a i jejich starší kolegové preferují zřizování

svých ordinací ve větších městech. Zubní lékaři, kteří na venkově působí, stárnou a po jejich odchodu do starobního důchodu často není nikdo, kdo by je nahradil. Důsledky pro obyvatele menších obcí a měst jsou jasné. Jsou nuceni si hledat nového zubního lékaře, kterého často nenacházejí, a pokud ano, tak jsou nezřídka nuceni dojíždět do velkých vzdáleností. S ubíhajícím časem se problém prohlubuje.

Vážený pane ministře, v odpovědi na moji interpelaci jste přislíbil uskutečnit kroky, které by popisovaný problém vyřešily či alespoň zmírnily. Ráda bych se zeptala, jak v mezičase vaše práce pokročila. Předem děkuji za písemnou odpověď, jakou byla první písemná, protože i v případě mé první interpelace jste byl nepřítomen. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Nyní požádám pana poslance Reného Čípa, který bude interpelovat ministra obrany Martina Stropnického.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci daru 10 tisíc kusů převážně zimní výstroje Ukrajině. Chtěl bych po vás informaci, komu konkrétně či které instituci byla tato výstroj darována a zda nám můžete poskytnout garanci, že tato výstroj neskončí zčásti či zcela u dobrovolnických jednotek Pravého sektoru či u soukromých armád oligarchů. Dle informací se jednalo o trvale nepotřebný majetek. Zajímalo by mě, kolik takového majetku naše armáda ještě má a zda neuvažujete o tom věnovat případné další nepotřebné ošacení lidem bez domova a sociálně slabým u nás v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Požádám pana ministra, aby odpověděl.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Už nedisponujeme žádným přebytečným majetkem tohoto typu, čili to byla jednorázová záležitost. Samozřejmě v případě nějaké akutní potřeby bychom mohli ještě zvážit, podívali bychom se do svých starších zásob, ale rozhodně by to nebylo na úkor vybavenosti naší vlastní armády. Žádost byla podána oficiální cestou, to znamená přes ukrajinské velvyslanectví. Dodávka bude, zčásti ještě není realizovaná. Jak jsem říkal ve svém prvním vysvětlení, dopravu si ukrajinská strana obstarává sama. Bude věnována na základě oficiální žádosti oficiálním ozbrojeným ukrajinským silám. Nemáme samozřejmě možnost, abychom tam konkrétně dohlíželi – dovolím si takový vulgarismus – kdo si ten kabát na sebe navlíkne, ale není nejmenší důvod si myslet, že by to mělo končit v nějakých nepovolaných rukou. To je asi všechno, co bych k tomu dodal.

Přiznám se ale, to je osobní poznámka na okraj, že mě trochu mrzí, jako by tam byla presumpce určité viny nebo minimálně podezření v případě, když Ukrajině, která nám je v řadě ohledů blízká, včetně i geografické blízkosti a do jisté míry třeba i

kulturní, že se vnímá takhle ostře nebo s takovými častými pochybami. Jako příklad uvedu zjevnou provokaci a manipulaci a můžeme se dohadovat, kdo ji způsobil. Ale je to pár dnů, kdy po veřejných sítích lítal děkovný dopis ministra obrany Ukrajiny mně za dodávku tanků. Byl to evidentní podvrh, který žil několik dnů, který vyvolal různé otázky novinářů, ale i jiných lidí. Ukrajinské ministerstvo se na svých webových stránkách od toho oficiálně distancovalo, že není původcem. Bylo to na hlavičkovém papíře s podpisem ukrajinského ministra obrany. Nebyla to pravda. Stejně tak si dovolím tvrdit, že není založeno na žádné skutečnosti, že bychom posílali nějakou výbavu někomu jinému, než je řekněme oficiální ukrajinská armáda. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Chci se zeptat. Pan poslanec bude mít doplňující otázku? Je tomu tak. Ptejte se, pane poslanče.

Poslanec René Číp: Děkuji panu ministrovi. Budu jej brát za slovo. Trošku jsem měl problém s termínem oficiální ukrajinská armáda, abychom se skutečně ve finále nedozvěděli, že to třeba skončilo u některých batalionů typu Azov, Ajdar, Dněpr a podobně. To by byli asi ti nesprávní příjemci takového druhu daru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Můžeme pokračovat dál. Nyní je jako 29. vylosovaný pan poslanec Ladislav Šincl, který interpeluje pana vicepremiéra a ministra financí Andreje Babiše. Máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající.

Pane nepřítomný ministře, ve svých předvolebních slibech jste sliboval, jak budete makat. To je v překladu pracovat. Ale vaše práce, jestli se nepletu, je tady v Poslanecké sněmovně, protože podle Ústavy čl. 68, jak jsem se již dneska zmiňoval, vláda a ministři jsou odpovědní Poslanecké sněmovně. A to platí samozřejmě i pro vás. Tak by mě opravdu zajímalo, proč vás tady nepotkávám a proč tady mluvíme naprázdno a proč od vás přímo neslyšíme vaše odpovědi. Moc by mě opravdu zajímaly. Chtěl bych se vás zeptat, jestli vás tady na interpelacích někdy opravdu uvidíme a jestli nám budete přímo odpovídat na naše otázky. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Odpověď pana vicepremiéra vám bude zaslána písemně.

Nyní požádám paní poslankyni Věru Kovářovou, aby přistoupila se svou interpelací, kterou směřuje na paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážená paní ministryně, ve své interpelaci bych ráda upozornila na dlouhodobě existující problém v podobě vysoké nezaměstnanosti žen. Palčivě se to týká mimo jiné těch, které se na trh práce vracejí po mateřské dovolené. Podle předloňských údajů dosahuje zaměstnanost žen s dětmi do šesti let v České republice pouze 35,8 %, což je druhá nejnižší hodnota v Evropské unii. Průměr zemí EU je téměř 60 %. Je zjevné, že jde o problém, se kterým je bez zbytečného otálení třeba něco dělat. Jednou z cest, jak umožnit zaměstnatelnost maminek, a tím i jejich zdárný návrat na trh práce a rozvoj jejich potenciálu je usnadnění práce na částečný úvazek. Toho lze dosáhnout například prostřednictvím snížení odvodů na zdravotní pojištění.

Vážená paní ministryně, jaké kroky hodláte v této oblasti učinit? Jaká opatření, která budou zaměstnavatele motivovat k přijímání maminek na zkrácené pracovní úvazky, se chystáte realizovat? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně a požádám paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já věřím, že Ministerstvo práce a sociálních věcí učinilo v posledním půlroce v této oblasti některé rozhodující kroky. Na podzim loňského roku byla vládou České republiky přijata jednak strategie politiky zaměstnanosti do roku 2020 a jednak jsou vlastně už dokončeny přípravy operačního programu Zaměstnanost. Tyto dva dokumenty obsahují postavení žen na trhu práce jako samostatné priority. Jsou tam projekty, které budou právě přispívat k většímu slaďování rodinného a pracovního života, a to například prostřednictvím podpory zavádění flexibilních organizací práce či vytváření dětských skupin. U dětských skupin se počítá s financováním právě z operačního programu Zaměstnanost. Samozřejmá budou opatření k posilování kvalifikace či vzdělávání s cílem udržet kontakt s trhem práce i v době rodičovské dovolené a také se jako velice vhodný způsob uplatnění matek na trhu práce ukazuje podpora provozování samostatně výdělečné činnosti, kde Ministerstvo práce prostřednictvím Úřadu práce podporuje jejich zahájení.

Už teď je lidem, zejména matkám pečujícím o dítě, věnována pozornost v rámci tzv. aktivní politiky zaměstnanosti, zejména v oblasti tzv. dotovaných pracovních míst, kdy když zaměstnavatel zaměstná matku po rodičovské dovolené, tak je to pracovní místo po určitou dobu právě z této aktivní politiky zaměstnanosti dotováno. A co se týče systému slev na pojistném, ke kterému se ostatně vláda zavázala ve svém programovém prohlášení, tak tady je první návrh již připraven a jsou diskutovány detaily. Protože jedna věc je udělat motivační pro zaměstnavatele slevu na pojistném – počítáme tam nejen s podporou žen matek, ale i jiných osob, které jsou na trhu práce znevýhodněné – a druhá věc je ale udržet to tak, aby to bylo pokud možno co nejvíce rozpočtově neutrální. Takže to jsou teď ta poslední dokončení a pak tento

návrh budeme předkládat vládě. A jinak v neposlední řadě věřím, že k lepšímu slaďování také přispěje nový zákon o dětských skupinách.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, paní ministryně. Vypadá to, že paní poslankyně bude mít ještě doplňující dotaz. Tak prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji moc za odpověď. Ráda bych se jen zeptala ohledně posledního návrhu, o kterém jste hovořila, kdy ho budete do vlády předkládat. A pokud bude vládou schválen, kdy byste očekávala jeho účinnost zde v Poslanecké sněmovně, tedy ve smyslu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, paní poslankyně. Paní ministryně na to odpoví.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já myslím, že ten materiál může být hotov za jeden až dva měsíce, protože je v podstatě připraven. Spíš je to ještě na diskusi na koaliční radě. A co se týče legislativního procesu, tak bych odhadovala takový rok a půl, než by se celý dokončil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní požádám pana poslance Jana Farského, který interpeluje pana vicepremiéra a ministra financí Andreje Babiše ve věci cenzury internetu. Máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený nepřítomný pane ministře, před čtyřmi lety jsme v Poslanecké sněmovně přijímali zpřísňující zákon o loteriích a samozřejmostí bylo, že když skřípneme české loterijní společnosti, tak musíme zabránit také tomu, aby se nepřesunuly do zahraničí a loterijní hry neprovozovaly ze zahraničních serverů, a vyhnuly se tak zcela regulaci i daním v České republice. Tehdy jsme použili paragraf, který měl snad počátek na Ministerstvu financí. Ovšem ukázalo se, že ten paragraf nezabrání tomu, aby někdo nemohl hrát z České republiky na zahraničních serverech a přitom se tvářit, jako že není v České republice. Internet skutečně nemá hranice. Ale zároveň ten paragraf umožňoval to, aby byl cenzurován internet. Já jsem byl nezkušeným, neznalým této problematiky, ovšem zafungovala výborně občanská společnost v tom, že jsem přes víkend obdržel nejenom několik tisíc nadávek, které jsem si v té chvíli snad i zasloužil, ale také několik desítek velice logických e-mailů, které popisovaly, jakým způsobem ten zákaz jde lehce obejít, ale jakým způsobem ten paragraf jde také lehce využít k cenzuře internetu.

Jak jsem se dozvěděl, tak ten paragraf bez změny je součástí nového loterijního zákona, který je připravován na vašem ministerstvu. A tak má otázka je, jestli si uvědomujete, že ten paragraf je nefunkční, že nezabrání tomu, aby čeští hráči hráli na zahraničních serverech, ale že naopak ohrožuje svobodu internetu. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dorazila ke mně jedna omluvenka. Od 16.50 hodin do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankvně Zelienková.

A nyní požádám pana poslance Antonína Seďu, který interpeluje pana ministra financí a vicepremiéra Andreje Babiše. Máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane první místopředsedo vlády, vaše stanovisko uvedené v dopise čj. MF-28555/2014/56-5602 ze dne 9. dubna 2014 a další korespondence ukazuje na nekonání vašeho ministerstva ve věci miliardové škody státu způsobené podvodným výmazem zástavních práv na Katastrálním úřadu Brno. Je to vše v souvislosti s postoupením pohledávek státní společnosti Konpo, s. r. o., z roku 2001. Jednou z těchto pohledávek byla pohledávka za firmou Ostroj Opava vůči Komerční bance, posléze postoupená jako aktivum Konsolidační bance. Protože pohledávky byly kryty zástavními právy, pouze připomínám, že společnost Konpo prodalo společnosti Eximtra pohledávku za Ostrojem Opava krytou zástavním právem a tato společnost získanou pohledávku převedla na firmu Karajan Financial Services Ltd. z Britských Panenských ostrovů. Údajně došlo ke spáchání dvou trestných činů.

Proto se ptám, pane ministře financí: Bude vaše ministerstvo konat v dané věci ve snaze získat oprávněné peníze zpět? Bude vaše Ministerstvo financí vymáhat rozdíl mezi pohledávkou a uhrazenou cenou, jestliže smlouvy jsou právně neplatné? Nebo budete dělat mrtvého brouka, tak jak to dělali vaši předchůdci?

Děkuji za vaše písemné odpovědi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za vaši interpelaci. Jak jste řekl, bude vám odpovězeno písemně.

Nyní požádám pana poslance Jana Zahradníka, který interpeluje ministra životního prostředí Richarda Brabce ve věci sedmé verze OPŽP. Máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane ministře, na stránkách Státního fondu životního prostředí se nachází jako poslední, sedmá verze operačního programu Životní prostředí pro programové období 2014 až 2020. Sledoval jsem, jakým způsobem se tato poslední verze, která byla podle stránek předložena ke schválení komisi, hodlá vypořádat s energetickými úsporami. Chybí mi tam jeden významný segment spotřeby energie na komunální úrovni a tím je veřejné osvětlení.

Z analýzy absorbční kapacity v oblasti podpory veřejného osvětlení, kterou dělal Elektrotechnický zkušební ústav a NAVIGA, s. r. o., v loňském roce, vyplývá, že například 44 % sloupů, 43 % rozvodů, 19 % svítidel je starších 21 let. U 50 % soustav veřejného osvětlení nedošlo nikdy ke generální opravě. Nejvýznamnějším důvodem neoptimálního stavu veřejného osvětlení podle jejich provozovatelů je vysoká

energetická náročnost. Přitom existuje již poměrně široká nabídka LED systémů veřejného osvětlení umožňujících až 50procentní úspory energie a návratnost investice v rozmezí do čtyř, případně šesti let. Veřejné osvětlení financují z veřejných rozpočtů převážně obce a ty odkládají investice bez vnější podpory a zaměřují se především na údržbu.

Z uvedených důvodů by byla podpora investic do veřejného osvětlení z operačního programu Životní prostředí potřebná a účelná. Moje otázka zní: Proč nebyla podpora obnovy veřejného osvětlení v obcích zařazena do operačního programu Životní prostředí 2014 až 2020? A za druhé, zdali se také tím operačním programem bude zabývat řídicí výbor OPŽP, který zatím jedná pouze formou per rollam. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a požádám pana ministra, aby vám odpověděl.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající. Jsem rád, že dneska se můžu zase vyjádřit k nějakému tématu, které se týká mého resortu, protože jsem tady celé dopoledne i část odpoledne řešil především cizí věci a děkuji svému věrnému poslanci kolegovi, vaším prostřednictvím, panu kolegovi Zahradníkovi, za tento dotaz.

Já s vámi, pane kolego, naprosto souhlasím a my jsme ho tam do páté verze dokonce měli, tento podprogram. Bohužel v rámci vypořádávání připomínek, kterých samozřejmě byly desítky a stovky, Evropská komise, konkrétně tedy DG Energy, při tom vyjednávání potvrdila svůj postoj, který, musím přiznat, už byl konzistentní s jejím postojem z roku 2012, protože Ministerstvo životního prostředí se pokoušelo problematiku veřejného osvětlení prosadit už do doplnění operačního programu bývalého období 2007 až 2013, a tehdy v roce 2012, kdy se diskutovalo, co by tam případně bylo možno ještě přidat, aby se vyčerpaly fondy, které se nečerpaly dobře, jak víte, to tam tenkrát odmítli doplnit, protože to nepovažovali za prioritní. A bohužel v rámci projednávání páté verze toho operačního programu Evropská komise odmítla jakýkoli projekt, nebo řekněme specifickou osu, která se týká veřejného osvětlení, financovat. Takže my jsme to tam měli v rámci prioritní osy číslo 5, a tedy specifického cíle v rámci energetických úspor skutečně měli, protože si uvědomujeme to, co říkáte, a vycházeli jsme ze stejných čísel, že ta absorpční kapacita trhu by tam opravdu byla. Ale bohužel se tento cíl nepodařilo prosadit, což i mě osobně mrzí, že tam není.

Určitě budeme v nějakých debatách pokračovat. Můžeme zvažovat třeba i nějaké věci z hlediska národních programů. Ale bohužel to vypadá, že rezistence Evropské komise k tomuto specifickému požadavku je jasná a byla i písemně několikrát vyjádřena. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Vypadá to, že pan poslanec Zahradník ještě položí doplňující otázku. Tak pojďte na to, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Ta věc, pane ministře, je mi známá. Je mi ale známo i to, že v jistém období byly kontakty s Komisí, to jednání, poměrně nadějné, ale pak došlo k nějakému možná ochabnutí z naší strany a ta nadějně se vyvíjející věc nebyla dotažena do konce. Je to velká škoda, protože skutečně veřejné osvětlení je významným prvkem financování ze strany obcí, zatěžuje to jejich náklady. Bylo by dobře, kdyby třeba, jak jste naznačil, ministerstvo zvážilo možnou podporu z nějakých jiných národních zdrojů, za což bych předem poděkoval.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Vypadá to, že odpověď není potřeba, bylo to pouze konstatování. Pochopil jsem to dobře? (Poslanec Zahradník souhlasí.) Děkuji za to.

Třicátou čtvrtou byla vylosovaná paní poslankyně Marie Pěnčíková, která interpeluje ministra vnitra Milana Chovance. Máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, zejména ve venkovských oblastech po celé České republice dochází k rušení poboček České pošty. Ta avizovala, alespoň jak bylo médii prezentováno, že vyjde vstříc potřebám obcí, které budou mít poštovní služby v ne zrovna dostupné vzdálenosti, a zrušené pobočky nahradí alespoň tzv. výdejní místa určená pro nejvyužívanější služby, jako je výdej zásilek a balíků, poštovních poukázek a případně další.

Ráda bych se zeptala, jak zřizování těchto výdejních míst probíhá a kolik poboček již bylo těmito výdejnami nahrazeno. Z konkrétní obce totiž vím, že ač poště dala k dispozici své prostory a nejbližší pobočka je s ohledem na vzdálenost pro řadu občanů v podstatě nedostupná, nebylo jim ani přes opakovanou žádost paní starostky vyhověno a výdejní místo v obci zřízeno nebylo, a to i přesto, že v minulosti poštu v obci měli a tato byla zrušena.

Zástupci České pošty jsou si vědomi toho, že média to prezentují jako službu, kterou se budou přibližovat vesnicím. Dosud prý ale nedostali jasný pokyn ke strategii a údajně by ji měli mít v průběhu prvního čtvrtletí roku 2015. Není to ale trochu pozdě s ohledem na to, že pobočky jsou rušeny již řádově několik měsíců? A s kolika výdejními místy Česká pošta počítá a jaké podmínky pro zřízení výdejního místa tedy jsou? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám děkuji, paní poslankyně, za vaši interpelaci. Nyní požádám paní poslankyni Gabrielu Peckovou o její interpelaci na ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nebudu opakovat to, co jsem říkala při interpelaci na pana ministra Chládka, přestože se týká stejné věci – roztříštění péče o ohrožené děti mezi tři resorty a úkol, který od vlády dostalo Ministerstvo práce a sociálních věcí, tuto péči sjednotit. Týká se to i Ministerstva zdravotnictví, protože pobytová zařízení pro děti do věku tří let jsou právě v gesci Ministerstva zdravotnictví.

Takže bych chtěla vědět, jaké kroky podniklo dosud Ministerstvo zdravotnictví v plánu sjednotit péči o ohrožené děti. V té souvislosti bych poprosila samozřejmě písemně odpověď na tyto dotazy: Jaký je počet lůžkových kapacit dětských domovů pro děti do tří let věku a vývoj toho počtu za posledních pět let. Dále obložnost těch zařízení, resp. volné lůžkové kapacity, zase ten vývoj bych prosila za posledních pět let. V případě, že dětský domov provozuje zároveň i zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, tak prosím o poskytnutí samostatných údajů. A nakonec bych i u tohoto resortu poprosila o vyčíslení finančních transferů ze státního rozpočtu pro dětský domov pro děti do tří let při Thomayerově fakultní nemocnici jako jediném přímo řízeném dětském domově Ministerstva zdravotnictví, prosím včetně dotací a jiných příspěvků i investičních dotací, také za posledních pět let. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Jak jste říkala, odpověď vám přijde písemně.

Přečtu další omluvenky. Dnes od 17 patrně do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Heger, dnešní den od 18. hodiny z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Josef Vozdecký, od 16.30 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Šarapatka a dále od 16 hodin ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Vojtěch Adam.

Přistoupíme k další interpelaci, tu má pan poslanec Michal Kučera a interpeluje ministra vnitra Milana Chovance. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný ministře, jakým způsobem budete řešit alarmující zneužívání přezkumných řízení ve správních řízeních, které upravuje správní řád v § 94 a následujících? Budete v této věci iniciovat novelu správního řádu? Jak vám potvrdí nejen dopravní policisté, ale také úředníci ve státní správě, je jasné, že různé spolky či společnosti si založily doslova byznys na automatickém generování podnětů k přezkumu nebo konkrétních podání, kterými zahlcují odvolací správní orgány. Ty jsou kvůli těmto obstrukcím a současné právní úpravě mnohdy paralyzovány. Navíc se množí i šikanózní podání na podjatost úředníků státní správy. Chtěl bych vás poprosit vzhledem k vaší nepřítomnosti o písemnou odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za vaši interpelaci a požádám třicátého sedmého v pořadí, pana poslance Stanislava Grospiče, o jeho interpelaci, kdy interpeluje ministra dopravy Dana Ťoka. Máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážený pane ministře, dovolte, abych se vás zeptal na souvislosti s plánem na rekonstrukci iniciovanou Správou železniční dopravní cesty na zkapacitnění trati 071 Nymburk – Mladá Boleslav, které je v plánu ve dvou etapách na letošní a příští rok, tj. rok 2015 a 2016, v etapě 2015 Luštěnice – Mladá Boleslav a v roce 2016 Veleliby – Luštěnice s tím, zda v souvislosti se zkapacitněním této trati je také reálně uvažováno s dokončením projektových příprav na tzv. vltavskou spojku, tzn. napojení této železniční trati na trať ve variantách Milovice – Vlkava či ve variantě kolem obchvatu města Nymburk. A dále bych se vás chtěl v této souvislosti také zeptat, zda je v reálném čase uvažováno právě v souvislosti s rekonstrukcí této trati také s rekonstrukcí železniční stanice Mladá Boleslav, hlavní nádraží. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, a požádám další v pořadí, a to je paní poslankyně Pavlína Nytrová, která taktéž interpeluje ministra dopravy Dana Ťoka. Máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji. Vážený pane ministře, obrátili se na mě občané města Frýdku-Místku s dotazem, zda je náš stát tak bohatý, že zbytečně opravuje povrch silnice 1/56, a to z Frýdku-Místku v úseku od kruhového objezdu u supermarketu Lidl v Místku po křižovatku v Kunčičkách u Bašky. V prosinci na této trase začalo frézování vozovky a pokládka nové vrstvy asfaltu. Nebylo by na tom nic zvláštního, kdyby ta původní vrstva nebyla naprosto v pořádku, kdyby oprava na této komunikaci nebyla provedena už v roce 2013, kdyby se tato komunikace neopravovala v průběhu několika let pravidelně.

Můj dotaz zní: Proč se opravuje silnice bez výmolů, děr a prasklin, kdo o této zbytečné investici rozhodl a na základě čeho, bude se v rámci stavby obchvatu Frýdku-Místku opět do tohoto povrchu zasahovat? Vzhledem k tomu, že zde nejste, děkuji vám za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, i vám bude odpovězeno písemně.

Nyní požádám paní poslankyni Janu Hnykovou, která interpeluje ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou ve věci neregistrovaných zařízení sociálních služeb. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Jsem ráda, že tu paní ministryně je, a obracím se na ni s problematikou neregistrovaných zařízení sociálních služeb.

V poslední době, a to především s poslední kauzou v Přerově, se na mě jako členku výboru pro sociální politiku obrací řada občanů s otázkou, proč takovou

situaci neřešíme a dopustíme, že lidé žijí v takových podmínkách. Ano, na veřejnost pronikají informace, že lidé žijí v některých takových zařízeních v nedůstojných podmínkách, s nedostatečnou hygienou, o nuzné stravě. Dochází tam prý k omezování osobní svobody a rizikovému podávání léků. Na tuto problematiku neustále upozorňuje i veřejná ochránkyně práv a naše přední gerontoložka paní doktorka Iva Holmerová řekla: "Je to skutečně zásadní díra v zákoně, se kterou si dosud ministerstva nedokázala poradit." Nemohu ani souhlasit s názorem Ministerstva práce a sociálních věcí, že stát nepochybil, ale jen přišel na to, že kontrolní mechanismy fungují a situace se řeší.

Já se ptám, paní ministryně, jaká opatření jsou připravovaná, jak se tato situace bude řešit z pohledu ministerstva, zda úpravou v zákoně, nebo jsou připravovaná jiná řešení. Musím připomenout, že se jedná o staré, nemocné a bezbranné lidi a naše společnost je vystavuje podmínkám, které jsem již výše popsala. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám děkuji za dotaz a paní ministryně je připravena vám odpovědět.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci, já také vnímám tuto situaci a tyto jevy jako velice závažné. Tento fenomén tady v poslední době narůstá a musím říci, že zejména je spojen s tím, když se zavedl do zákona o sociálních službách tzv. asistent sociální péče, kdy se umožnilo platit člověka, který není příbuzný. Toto opatření zajisté bylo myšleno dobře, aby se rozšířil počet možných pečovatelů, ale je to vlastně v současné době institut, který je právě takovými neregistrovanými zařízeními zneužíván.

My jsme v roce 2014 prostřednictvím generálního ředitelství Úřadu práce České republiky, který vyplácí příspěvek na péči, vydali dokument, který se právě zneužíváním tohoto institutu zabývá a který před ním varuje. Zároveň také od ledna 2014 byla zvýšena správní pokuta za poskytování služeb bez registrace z 250 tisíc na jeden milion korun. V minulém roce na toto téma proběhla řada jednání právě také za účasti zmiňované veřejné ochránkyně práv, dále za účasti krajských úřadů, orgánů ochrany veřejného zdraví a dalších. Výsledkem toho opatření, které jsme mohli udělat hned, aniž bychom měnili zákon, byl dokument, který se jmenuje Doporučený postup Ministerstva práce a sociálních věcí číslo 2/2014, který slouží jako metodický materiál pro potřeby krajských úřadů a Magistrátu hlavního města Prahy právě pro stíhání poskytování sociálních služeb bez registrace. Jen tak pro zajímavost, v současné době ministerstvo prostřednictvím krajských úřadů eviduje 47 subjektů podezřelých právě z poskytování sociálních služeb bez registrace a u více než poloviny už je zahájeno správní řízení.

Jinak co se týče odpovědnosti za vedení tohoto správního řízení ve věci poskytování sociálních služeb bez registrace, tak to jsou tedy právě primárně krajské úřady a Magistrát hlavního města Prahy a potom jako odvolací orgán Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Dále jsme začali dělat takovou, dá se říci, osvětovou kampaň, kde zase prostřednictvím krajských úřadů aktivně varujeme občany před podvodnými poskytovateli sociálních služeb, a byla vydána právě informace právě z důvodu ochrany starších občanů a jejich rodinných příslušníků, aby věděli, jak identifikovat pobytovou sociální službu, která je registrovaná, a tu, která je neregistrovaná, jak postupovat při podávání žádosti o správnou registrovanou sociální službu. V tomto úsilí, které je takové osvětově metodické, budeme samozřejmě pokračovat.

Pak je tu další oblast, a to je oblast změny zákona, tu připravujeme do novely zákona o sociálních službách, kde ale vlastně s platností té novely se počítá až od 1. ledna 2017. Tam chceme jasně stanovit konkrétní kompetence jednotlivých subjektů při řešení poskytování služeb bez registrace a posílit pravomoci správních orgánů. Nedílnou součástí těchto změn je také úzká spolupráce s Ministerstvem průmyslu a obchodu, které má na starosti živnostenský zákon, a také s Ministerstvem pro místní rozvoj, protože to má v gesci zákon stavební, protože často tyto neregistrované služby využívají mezer i v těchto oblastech. Určitě konkrétní opatření v zákoně budou projednávána také na výboru pro sociální politiku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, paní ministryně, paní poslankyně nebude mít doplňující otázku, takže můžeme jít dál. Další v pořadí je paní poslankyně Jana Černochová, která interpeluje paní ministryni Helenu Válkovou. Máte slov.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Vážená paní ministryně, na začátku prosince loňského roku odsoudil Krajský soud v Liberci k 18 letům vězení již vězněného lékaře Jaroslava Bartáka, jehož případ byl značně medializován. Podle soudu se dopustil trestného činu plánování vražd a vydírání. Jedním z důkazních prostředků v této kauze byla nahrávka pořízená jedním z Bartákových spoluvězňů na nahrávací zařízení. Byly to hodinky s kamerou, které si prý sám opatřil ve chvíli, kdy si uvědomil, že Jaroslav Barták své plány myslí vážně. Chci důrazně podotknout, že není mým cílem jakkoli zpochybňovat rozhodnutí krajského soudu nebo spekulovat o vině či nevině pana doktora Bartáka, a to především s ohledem na jeho dřívější kauzu, za kterou si odpykává 12letý trest. Principiálně mě ale zaráží fakt, že vězni ve výkonu trestu mají možnost si ilegálně pořídit nahrávací zařízení, byť jako nástroj pro získání důkazů k usvědčení jejich kolegy ze spáchání trestného činu. Autor nahrávky, Bartákův spoluvězeň, u soudu odmítl sdělit, jak se k tomuto nahrávacímu zařízení dostal. Vedení věznice popírá, že by mu bylo cíleně podstrčeno, aby byl pořízen důkaz o Bartákově vině, a pokud to tak tedy bylo, pak je to velmi překvapivé.

Chtěla bych se vás tedy paní ministryně zeptat, zda skutečnost, že do věznic je možné propašovat ať již nahrávací, či jiné zařízení, považujete za standardní. Zároveň bych se chtěla zeptat, zda neuvažujete o tom, prošetřit tento konkrétní případ, aby bylo zřejmé, jakým způsobem si dotyčný vězeň ty hodinky pořídil a zda se jedná jen o ojedinělou záležitost, či o frekventovaný jev. Jaká opatření případně hodláte přijmout, aby k obdobným záležitostem nedocházelo? Nechci tvrdit, že není dobře, že

v tomto konkrétním případě právě tato záležitost posloužila k usvědčení z trestného činu, nicméně v jiných případech by pronesení nahrávacího nebo jiného zařízení, případně mobilního telefonu, mohlo mít naopak za následek např. právě dokonaný trestný čin. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Požádám pana poslance Zdeňka Ondráčka ohledně jeho interpelace na ministra vnitra Milana Chovance.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Pane nepřítomný ministře vnitra, v médiích jsem se dočetl a myslím, že to proběhlo i diskusemi, že vláda zamýšlí navýšit platy státních úředníků, diskutuje se o cca 10 až 25 %, o která by se měly navýšit jejich platy. Samozřejmě nemám nic proti tomu, je potřeba, aby státní správa a úředníci byli dobře placeni. Nevím, jaký je teď stav jejich odměňování, ale měl bych na vás jediný dotaz. Nemyslíte si, že by bylo eticky správné, aby předtím, než budete této skupině státních úředníků navyšovat platy o deset a možná víc procent, vyrovnat se s tím, že jste příslušníkům bezpečnostních sborů v roce 2010 odebrali na přechodnou dobu tří let 10 % z jejich platů a do dnešního dne jste jim vrátili pouze 5 %? To znamená, dlužíte příslušníkům bezpečnostních sborů stále 5 % plus míru inflace. Myslím si, že by bylo čestnější, kdybyste příslušníkům bezpečnostních sborů vrátili to, co jim bylo odebráno, a potom můžete navyšovat platy samozřejmě v dalších složkách Ministerstva vnitra, to znamená úředníkům. Není to nic proti úředníkům, ale narovnejme to, co bylo pokaženo za minulých vlád. Děkuji vám za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám děkuji, pane poslanče, za vaši interpelaci. Můžeme jít dál. Čtyřicátou druhou je paní poslankyně Marta Semelová, která interpeluje ministra školství Marcela Chládka. Máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane ministře, až do loňského roku přispívalo Ministerstvo vnitra na některé miniobory, v rámci kterých se vyučuje například arabistika, perština, korejština, afrikanistika, vietnamistika, jazyky Balkánu, Kavkazu, Střední Asie a další. Vím, že se jedná o malé studijní obory, do nichž se zapisují jednotky studentů, některé z oborů v České republice unikátních, se na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy otevírají jen jednou za pár let. Je mi také jasné, že se finančně jen těžko v uvozovkách vyplatí, přesto mají podle mého názoru svůj význam. Potřebujeme vzdělávat odborníky, kteří se orientují v prostředí, kultuře a mentalitě lidí žijících v těchto regionech. V České republice také žijí početné menšiny, například vietnamské rodiny. Kromě toho mají tyto obory význam pro ekonomiku naší země, pro vzájemný obchod a podobně. V letech 2008 až 2013 na jejich udržení přispívalo Ministerstvo vnitra, jež z rozhodnutí vlády posílalo každoroční dotaci 9,6 milionu korun. Tato podpora však skončila, což má své dopady. Není možné platit potřebný počet lektorů, zajistit profesní růst pedagogů, zavádět

cizojazyčné studium oborů, vyvstávají potíže s materiálním zajištěním a stážemi. Je tu problém plnit závazky k zahraničním partnerům. Přitom spolupráce s Ministerstvem vnitra měla pokračovat až do roku 2018, přičemž se do ní měly zapojit i další dvě filozofické fakulty, z Brna a z Olomouce, které mají rovněž malé obory.

Souhlasím s tím, že asi není možné otevírat tyto obory každý rok, ale zaniknout by neměly. Chci se proto zeptat, jestli se s nimi do budoucna počítá a jak je to s jejich financováním.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně, a požádám pana ministra, aby vám odpověděl.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající, za slovo.

Vážená paní poslankyně, k této problematice jsem byl osloven panem rektorem Karlovy univerzity panem profesorem Zimou asi před třemi týdny. Je pravdou, že ty programy již přestaly být financovány ze strany Ministerstva vnitra a nyní hledáme cestu, jak bychom tyto programy nebo tyto miniobory podpořili z jednoho prostého důvodu, protože kromě jmenovaných jsou tam ještě některé další, které potřebujeme nutně podpořit. Byť by se neotevíraly každý rok, tak hledáme nyní cestu, jak se domluvit s ostatními resorty, to znamená s Ministerstvem vnitra a Ministerstvem průmyslu obchodu. Pokud by byla možnost, že bychom na to dostali i větší příspěvek ze státního rozpočtu, tak již od příštího roku bychom finančně podporovali asi v přibližně stejné výši, to znamená něco kolem 10 milionů korun. To jednání, předpokládám, by mělo být dokončeno během jednoho dvou měsíců s tím, že samozřejmě pravděpodobně nenajdeme finanční prostředky teď v tuto chvíli, ale aspoň částečně bychom chtěli tento problém řešit i pro stávající obory, které tam již nyní jsou. Jedná se samozřejmě potom o možnost, ale to je otázka pak do debaty, protože jsem byl oslovován z více stran, i co se týče financování jiných oborů, aby se to dělalo spíše řekněme koncepčnější cestou, aby to nebylo směrem k jedné univerzitě, ale ke všem, a proto se na ministerstvu připravuje návrh na změnu financování vysokého školství, které by v kontextu s vysokoškolským zákonem změnilo celý tento způsob financování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane mistře. Doplňující otázka nebude, takže děkuji. Přečtu další dvě omluvenky. Od 17.30 se dnes omlouvá do konce jednacího dne pan poslanec Vít Kaňkovský a od 17.30 se dnes omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Václav Zemek.

Čtyřicátou třetí interpelaci má pan poslanec Zdeněk Ondráček a interpeluje ministra obrany Martina Stropnického. Máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: (Udýchaným hlasem:) Ještě jednou, pane předsedající, děkuji za slovo. Trošku jsem se zadýchal, musel jsem si doběhnout pro podklady.

Pane ministře, měl bych na vás takový dotaz. Začnu tím, co řekl americký senátor McCain: Myslím, že pokud bychom Ukrajině poslali vhodnou munici, nepoužívala by kazetové bomby.

Myslím, že asi víme oba, co jsou kazetové bomby. Kazetové bomby používají v sobě i třeba bílý fosfor. Oboje je zakázaná munice a Česká republika v roce 2008 v Dublinu připodepsala takovou mezinárodní smlouvou o zákazu používání takové munice, za nás to byl konkrétně tenkrát ministr zahraničních věcí pan Schwarzenberg. Je pravdou, že tuto mezinárodní smlouvu nepodepsaly velké země jako Amerika, Rusko, Čína, ale my v Evropě a státy Evropské unie jsme ji podepsali. Já se vás ptám, zda o této věci jako ministr obrany víte, že se taková munice v bojích na jihovýchodní Ukrajině používá, a zda jste na diplomatické půdě udělal něco pro to, abyste vyjádřil nesouhlas s tím, že ukrajinští válečníci používají zakázanou munici. Zatím mně přijde, že ten konflikt akorát podporujeme, a tím, že mlčíme, se na páchání těch zločinů tam spolupodílime. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, a požádám pana ministra, aby vám odpověděl.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane poslanče, nemáme žádné informace, že by Ukrajině byla dodávána výzbroj. Veškeré dosavadní dodávky, o kterých informace máme, se týkaly pouze výstroje. Výjimkou je dodávka určitého množství dělostřeleckých průzkumných radarů ze Spojených států, ale jsou to radary malého dosahu. Čili z toho vyplývá, že veškerá výzbroj používaná složkami ukrajinských ozbrojených sil pochází z výzbroje ukrajinské armády, která je z velké části ještě sovětské provenience.

Její valná většina je ve špatném technickém stavu. Munice je velice často za hranicí životnosti. Nemáme přesné informace o jednotlivých počtech jednotlivých druhů techniky v bojeschopném stavu, ale víme, že nasazeno je zhruba tisíc kusů bojové techniky. Na druhou stranu je nutno říci, že velká část techniky už byla během konfliktu, během jeho doby, zničena. Ukrajina se snaží jaksi realizovat opravy ze svých vlastních zásob.

Co se týče povstalců, tam je zjevné, že většinu výzbroje dodává Rusko. Ta výzbroj je nepoměrně kvalitnější a modernější, než kterou disponuje ukrajinská armáda. Je iluzorní se domnívat, že separatisté, ať už k jejich požadavkům je někdo nakloněnější, či méně, by měli jakékoli relevantní zdroje, ze kterých by si takovou techniku mohli pořizovat. Čili myslím, že ta diskuse, jestli tam ingeruje ruská armáda, jsou zbytečné. Ta situace je zjevná. Jedná se především o tanky, o obrněná vozidla, o dělostřelecké systémy včetně raketometů, o munici. Počet kusů je odhadován zhruba také na tisícovku shodou okolností. Ta technika je dodávána průběžně dle

vývoje situace, dle potřeb. Myslím, že je to markantní i podle jednotlivých fází konfliktu. Kdy se separatistům takzvaně daří, tak je to z velké části zapříčiněno právě těmi disponibilními moderními prostředky. Bojové charakteristiky části dodávané výzbroje odpovídají výzbroji součástí ukrajinských ozbrojených sil, ale jak jsem říkal, ta druhá část je podstatně modernější. S velkou pravděpodobností separatistům poskytuje Rusko také informační nebo zpravodajskou podporu, vzdušný průzkum pomocí bezpilotních prostředků a prostředky radioelektronického průzkumu a boje.

Co se týče munice kazetové, kterou jste zmínil, nemáme žádné hmatatelné stoprocentní důkazy, že ji používá, a tím pádem ani nemůžeme říct, kdo ji případně používá. Ale jenom bych si dovolil uvést, že od samého počátku toho konfliktu je jeho nedílnou a výraznou součástí i válka informační.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan poslanec položí doplňující otázku

Poslanec Zdeněk Ondráček: Tak bohužel – já o voze, vy o koze. Já jsem samozřejmě neřekl, že byste dodávali munici, ale citoval jsem vám pana senátora McCaina: Myslím, že pokud bychom Ukrajině poslali vhodnou munici, nepoužívali by kazetové bomby.

To znamená, vaši přátelé v Americe vědí, že ukrajinská armáda používá kazetové bomby, používá bílý fosfor. Jsou to zakázané zbraně. My jako Česká republika na rozdíl od Ameriky jsme podepsali v roce 2008 v Dublinu tuto mezinárodní smlouvu. A pokud to nevíte, tak se zeptejte svých spojenců z NATO, protože ti to vědí a pan senátor McCain to veřejně říká, anebo bohužel není možné se koukat jenom na veřejnoprávní televizi, protože o jejím zpravodajství a objektivitě zpravodajství jsem mluvil na začátku s panem ministrem Hermanem.

Takže se ptám, když budete vědět, že ten problém tam je, zda diplomaticky se proti tomu nějakým způsobem vyjádříte. Je to zakázaná munice.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Požádám pana ministra, aby doplnil svoji odpověď.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Pokud budeme mít jistotu – já nechci zpochybňovat teď prohlášení toho či onoho senátora, ale nezapomínejme, že i Spojené státy mají svoji vnitropolitickou scénu – tak pokud bude prokázáno, že jsou tam tyto zbraně nebo tato munice používána, tak samozřejmě ty země, které se zavázaly k tomu, že ji používat nebudou – a jsem rád, že jste nezapomněl na to, že Ruská federace to taky nepodepsala – takže evropské země se rozhodně od toho nebudou distancovat. Nebo nemůžu mluvit za evropské země, budu mluvit za Českou republiku. Nevím, jestli tato odpověď je dostatečná.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Další interpelaci má paní poslankyně Marta Semelová na ministra kultury Daniela Hermana ve věci digitalizace fondů knihoven. Máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane ministře, koncem loňského roku proběhla sdělovacími prostředky zpráva týkající se digitalizace fondu Národní knihovny a Moravské zemské knihovny. Dosud byl tento projekt, který byl zahájen před více než dvěma lety, podle dostupných informací financován z velké části z prostředků Evropské unie. Podle zveřejněných zpráv však musí další peníze na digitalizaci zajistit Ministerstvo kultury, případně zmíněné knihovny, což je s dotacemi, které dostávají, těžko myslitelné. V souvislosti s financemi připomínám velmi nízké platy, které zaměstnanci knihoven mají.

Chci se vás proto zeptat, jaký je výsledek jednání Ministerstva kultury a zástupců zmíněných knihoven, zda se podařilo vyčlenit potřebné finanční prostředky, jež by umožnily pokračování digitalizace, která má mimo jiné zpřístupnit knihovní fondy vyššímu počtu čtenářů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Požádám pana ministra kultury, aby vám odpověděl.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Paní poslankyně, kolegyně, kolegové, tento projekt – tedy udržitelnost projektu Národní digitální knihovny, realizovaného jednak Národní knihovnou České republiky a Moravskou zemskou knihovnou v Brně, byl do roku 2014 financován z Integrovaného operačního programu Evropské unie ve výši 255 milionů korun, což je 85 %, a spolufinancován ze státního rozpočtu ve výši 45 milionů korun, což je 15 %. Celkové náklady projektu jsou tedy 300 milionů korun.

V případě Národní digitální knihovny se jedná o tzv. masovou digitalizaci novodobých dokumentů, tedy 19. a 20. století. Do konce roku 2014 bylo v rámci projektu zdigitalizováno přibližně 26 milionů stran dokumentů z fondů Národní knihovny České republiky a Moravské zemské knihovny v Brně. Financování projektu Národní digitální knihovna skončilo v roce 2014 a navazuje na něj pětileté období udržitelnosti již pouze prostřednictvím státního rozpočtu.

Rozpočtové zajištění udržitelnosti projektu Národní digitální knihovny v letošním roce vypadá takto: 1,2 milionu korun – navýšení příspěvku Národní knihovně na osobní náklady mezi roky 2014 až 2015 z důvodu personálního zajištění zkušebního provozu Národní digitální knihovny. 10 milionů korun navýšení příspěvku na věcné náklady Národní knihovny mezi roky 2014/ 2015 z důvodu zprovoznění Národní digitální knihovny. 15 milionů korun se zavázala Národní knihovna zapojit do rozpočtu Národní digitální knihovny z peněžních fondů organizace v letošním roce. 2,51 milionu dohodnuté navýšení příspěvku Národní knihovny na osobní náklady Národní digitální knihovny pro letošní rok. 4,76 milionu dohodnuté navýšení

příspěvku Národní knihovny na věcné náklady Národní digitální knihovny pro letošní rok a 4,19 milionu dohodnuté navýšení příspěvku Moravské zemské knihovny na osobní náklady Národní digitální knihovny pro rok 2015. Z rozpočtu kapitoly je tedy vyčleněno v roce 2015 pro zajištění udržitelnosti Národní digitální knihovny na osobní náklady celkem 7,9 milionu korun a na věcné náklady celkem 29,76 milionu korun.

Plně souhlasím s tím, že platy v našem resortu nejsou zdaleka ideální. Vím, že jsou podfinancované. Snažím se o to, aby se tato záležitost zlepšovala. V letošním roce jsme dosáhli navýšení průměru o 4 %, ale samozřejmě to není dostatečné a svá jednání s panem ministrem financí vedu neustále v tom smyslu, abychom dorovnávali ten deficit, který v našem resortu je. Děkuji vám za podporu této snahy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Doplňující otázka nebude? Děkuji.

V tom případě požádám paní poslankyni Věru Kovářovou o její interpelaci, která směřuje k ministryni práce a sociálních věcí Michale Marksové. Máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, Alice Howland, harvardská profesorka, nadaná výzkumnice, lektorka, manželka a matka tří dospělých dětí, si jde ven zaběhat a brzy si uvědomí, že nemá ponětí, jak najít cestu zpátky domů. Touto cestou chodila roky, ale najednou nic nevypadá povědomě. Je naprosto ztracená. Lékařská diagnóza zní počátek Alzheimerovy choroby. Alice pomalu, ale nevyhnutelně ztrácí paměť a spojení s realitou, s čímž se musí vypořádat nejen ona, ale i její rodina. Tolik stručný popis hollywoodského filmu Still Alice, jehož hlavní představitelka letos aspiruje na udělení ceny Oscara.

Pojednává o problému, který si možná raději nepřipouštíme, ale který před naší společností stojí, a my bychom se k němu měli postavit čelem. V České republice trpí Alzheimerovou chorobou 140 tisíc lidí, se stárnutím nemocných přibývá. V roce 2050 jich u nás může být až 225 tisíc. Ve zdravotnických a sociálních zařízeních se léčí minimum. Tři čtvrtiny jsou v péči rodin, pro které jde o velmi složitou situaci.

V posledních měsících a týdnech bylo možné zaznamenat kritiku, podle níž na tuto výzvu český stát dosud nezareagoval odpovídajícím způsobem. Je to pravda? Skutečně nám chybí potřebná koncepce? A co se pro vyrovnání se s tímto jevem chystáte udělat vy? Byla bych ráda, kdyby toto důležité téma nezapadlo, kdyby mu byla věnována náležitá pozornost. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Požádám o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci, já naprosto souhlasím s tím, že Alzheimerova choroba je chorobou budoucnosti, a také říkám, jaké služby si nastavíme dnes, tak je

možná budeme sami potom potřebovat a konzumovat, takže tomu určitě musíme velkou pozornost věnovat.

Když pominu ty, o které je pečováno doma, tak pro cílovou skupinu je určena sociální služba, domovy se zvláštním režimem. Já jsem jich už několik viděla a musím říci, že třeba konkrétně v Kraji Vysočina jsou ty domovy skutečně na špičkové úrovni. Je to možná také tím, že je tam úzká spolupráce s Rakouskem, kde se inspirují různými prvky, jak s těmito lidmi pracovat a jaké prostředí jim zařídit.

Co se týče čísel, tak v roce 2014 byla na 255 těchto služeb vyčleněna částka ve výši 782,6 mil. Kč, a to formou dotací, což je nárůst proti roku 2013 o 15 %. Mluvím o dotacích, které šly skrz Ministerstvo práce a sociálních věcí. Nepochybně jsou tam další částky, které šly třeba přímo z krajských úřadů.

V rámci pracovní skupiny Ministerstva práce a sociálních věcí jsou, jak už jsem říkala u jiné interpelace, plánovány i změny v oblasti posuzování nároku na příspěvek na péči, což je vlastně ten druh dávky, který naopak posiluje neformální péči o klienty trpící i Alzheimerovou chorobou. Jde nám hlavně také o to, abychom v rámci pracovní skupiny přenastavili systém poskytování sociálních služeb pro tuto cílovou skupinu, a také o návrh koncepce dlouhodobé péče. Součástí bude také podpora vzdělávání těchto pečujících osob. O konkrétních výstupech chceme diskutovat s odbornou veřejností asi ve druhém pololetí letošního roku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Paní poslankyně očividně položí doplňující otázku.

Poslankyně Věra Kovářová: Ano, děkuji. Paní ministryně, hovořila jste o finančních prostředcích, které byly vynaloženy v roce 2013 a 2014 na tento problém, tak bych se ráda optala, kolik finančních prostředků je vyčleněno pro letošní rok a kolik finančních prostředků bude vyčleněno na rok příští. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a požádám o doplnění informace paní ministryni.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Tento dotaz je vlastně zatím předčasný, protože v současné době ještě není známa konkrétní výše, která bude přidělena prostřednictvím dotací domovům se zvláštním režimem, protože dotační řízení na podporu sociálních služeb pro rok 2015 v současné době na jednotlivých krajských úřadech probíhají, takže my ještě neznáme všechny jejich výsledky, to znamená, že ani nevíme tu sumu na rok následující.

Nicméně jsem také chtěla zdůraznit, že součástí té změny v zákoně, kdy finanční prostředky rozdělují přímo kraje, bylo to, že kraje si musí udělat svoji koncepci, svůj plán sociálních služeb, to znamená, že budou muset samy zmapovat za metodické

podpory ministerstva mimo jiné to, kolik služeb potřebují pro lidi trpící Alzheimerovou chorobou, kolik asi budou potřebovat pobytových služeb, kolik lidí třeba bude moci dále zůstávat doma.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní je připravena paní poslankyně Jana Černochová se svou interpelací. Máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane ministře, před několika lety začalo Ministerstvo obrany nakupovat přes alianční agenturu NAMSA, nyní přejmenovanou na NSPA. Jedná se o organizaci, která byla zřízena Severoatlantickou aliancí, aby uspokojovala potřeby armád členských států Aliance a díky agregovaným nákupům dosahovala výhodnějších cen pro klienty. Nákupy prostřednictvím NSPA se v loňském roce využívaly ve zvýšené míře. Zajímalo by mě, jaký objem nákupů, vyjádřeno v korunách prosím, předpokládáte v letošním roce, a také bych poprosila o informaci, jaké hlavní komodity přes NSPA vámi řízené ministerstvo nakupuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za vaši interpelaci a požádám pana ministra, aby odpověděl.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní poslankyně, ale samozřejmě i vážení všichni ostatní, já jsem původně na té interpelaci dostal těch dotazů víc, takže se pokusím aspoň stručně odpovědět. Začnu tím, co jste teď vyslovila jako dotaz.

Je to především munice. Byla to munice i v závěru loňského roku, kdy jsme se snažili ještě ty prostředky, které nám přibyly do rozpočtu v poslední fázi, a byl to jediný smysluplný a efektivní způsob, jak s nimi naložit, tak jsme nakoupili munici zhruba za 1,1 mld. Kč a budeme v tom doplňování munice, která patří k položkám, které byly dlouhou dobu zanedbávány, pokračovat i v letošním roce. Chceme pořizovat i naváděné střely Spike, které se používají jak na stopadesátdevítkách, tak na pandurech, a bude ta kapacita i na těch nových, protože už nám také nabíhá ta nová smlouva na gripeny, které budou mít konečně tu funkci vzduch–země.

Odhadoval bych to na nízké stovky milionů, to znamená řekněme 200 až 300. Omlouvám se, nedokážu to teď přesněji specifikovat, ale doposud se v rámci té agentury nakoupilo za 3,3 mld. Kč za ta léta, odkdy to bylo zavedeno.

Je samozřejmé, že se najdou kritici toho. Já bych ale chtěl říci několik možná důležitých detailů. Jednak to, že my se můžeme obrátit na tu agenturu především tehdy, když neexistuje jiná alternativa v domácím prostředí. My nejen deklarujeme, ale snažíme se samozřejmě náš zbrojní průmyslu do celé akviziční problematiky nebo do toho procesu maximálně zapojit, ale stává se, že jsou některá výběrová řízení neúspěšná, že se ti, kteří se neumístili, odvolávají atd. Potom se celý ten proces protahuje. Ale to, co je velmi důležité, je, že prostřednictvím NSPA se mohou

realizovat i naše podniky a že to, musím říci, doposud nevyužívají tak, jak by bylo možné. Třeba výzev k předložení nabídky – protože ta agentura se prostě obrací veřejně, to je velmi snadno dohledatelné, to, co poptává – tak těch výzev třeba v roce 2013 bylo 802.

Ta reakce je zhruba do 10 procent ze strany našich firem. A přitom jsou firmy, které už jsou v tom katalogu, jsou firmy, které tam prodávají a prodávají úspěšně. Je tam samozřejmě v té databázi samotné 195 českých společností a další se o to místo mohou zcela svobodně ucházet. Dochází tam často ke spojování poptávek. To znamená, že agentura vyhodnotí, kolik zemí poptává nějaký zbrojní systém se stejnými parametry nebo s velmi příbuznými parametry. Ty parametry se pak dají sjednotit a samozřejmě v tom velkém množství se jedná o nějaké nezanedbatelné množstevní slevy, nebo ta cena se dostane na lepší úroveň. Říká se, že tam není penále, že tam není vymahatelnost nějakého skluzu v té dodávce. Není to pravda. Ty prostředky jsou zcela standardní. Je pravda, že třeba příběh kulometů Minimi v tomhle tom asi nemohl nikoho naplnit nějakým velkým optimismem, ale to byl docela specifický případ. Mimochodem, už je konečně máme.

Potom je tam ještě jedna důležitá věc, protože ottawská konvence, což je jeden z docela důležitých materiálů, který Aliance, je to zakládající dokument Aliance v podstatě, tak tam se mluví naprosto jasně, že členské země nezatěžují tyto nákupy DPH. Tam se dostáváme potom na ceny, které jsou samozřejmě docela zajímavé. Já uvedu třeba ten příklad u toho kulometu Minimi. Cestou domácího dodavatele by stál 284 tisíc, cestou NSPA 216 tisíc. Zároveň ale samozřejmě jsme si vědomi toho argumentu, když poptáváme u domácího výrobce, tak jednak je to zaměstnanost, jednak jsou to daňové odvody atd., ale ten segment skutečně není tak podstatný, aby to ten domácí průmysl deptalo na jednu stranu, a na druhou, my se snažíme ho maximálně do toho procesu NSPA začlenit. (Upozornění na čas.) Dobře. Děkuji. Já se omlouvám

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nebudete se ptát, nemáte doplňující otázku. Dobře. Děkuji vám. Děkuji vám, pane ministře.

Čtyřicátý sedmý v pořadí je pan poslanec Ladislav Šincl. Nikde ho zde nevidím. To znamená, půjdeme dál. Pan poslanec Michal Kučera, čtyřicátý osmý, se zřekl své interpelace. Čtyřicátý devátý je pan poslanec Ladislav Šincl opět, to znamená, půjdeme dál. A paní poslankyně Jana Černochová, opět s interpelací na pana ministra.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. To jsem ani nedoufala, že dojde na čtyři mé interpelace. Já bych se chtěla zeptat pana ministra Stropnického. Ze zpráv vyplývá, že hospodaření státních podniků za loňský rok bylo ztrátové. Mám na mysli zejména LOM. Jako hlavní důvod se uvádí dopad sankcí uvalených na Rusko. Chtěla bych se zeptat, jestli se to nějakým způsobem vyhodnocovalo v rámci Ministerstva obrany a jestli skutečně je to ta hlavní příčina, nebo jestli ještě existují další. Ale já si myslím, že vzhledem k tomu, co probíhalo v těchto dnech, tak asi velmi složitě se bude hledat na to odpověď. Takže nebudu pana ministra trápit tím, aby odpovídal na

něco, co by vyžadovalo spíš křišťálovou kouli v těchto dnech. Ale myslím si, že co křišťálovou kouli nevyžaduje, je příprava akčního plánu, který by měl zabránit svým způsobem opakování takových situací, kdy se napomůže státním podnikům s jakousi revitalizací.

Takže bych se chtěla zeptat pana ministra, jestli něco takového jeho resort skutečně chystá. Na čem ten akční plán má stát, z čeho bude vycházet a jestli ho dostaneme v tomto čtvrtletí do výboru pro obranu nebo do konce roku 2015. Každý den je samozřejmě dobrý v těch geopolitických okolnostech, jejichž jsme svědky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Pan ministr je již na cestě, aby vám odpověděl.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní kolegyně, paní poslankyně, páni poslanci, chci zdůraznit, že děláme maximum pro to, abychom postavili státní podniky na nohy. Není to jednoduché, ale není to nemožné. Řekl bych, že zcela zásadní je, aby v novele zákona 137 o zadávání veřejných zakázek byly učiněny takové změny, které by ty naše podniky, které jsme si sami založili pro specifické činnosti, aby nebyly penalizovány. Ten problém je zejména ten in house, který nyní požaduje 80 % činnosti ve prospěch zakladatele. Toto procento je prostě likvidační. My chceme po těch firmách nebo po těch podnicích, aby byly aktivní, aby si zakázky sháněly samy, aby nečekaly, co jim přineseme s prominutím pod nos. Ale tohle to procento je likvidační. Jsme v jednání s MMR a máme příslib, že se to má změnit. Všech pět současných strategických podniků si Ministerstvo obrany chce ponechat, protože bezpečnostně-politická situace tomu samozřejmě jenom dodává další pádné argumenty.

My jsme přistoupili i ke zcela nezanedbatelným personálním změnám. Změnil se ředitel ve Vojenských lesích, změnil se ředitel VPOP Nový Jičín, změní se v bezprostřední budoucnosti ředitel VTÚ. Před několika minutami jsem tady v kuloárech měl aspoň hodinové jednání s ředitelem Vojenského výzkumného ústavu, kde se třeba v minulosti děly takové věci, že ten Vojenský výzkumný ústav vyvinul, řekněme, pro chemiky nějaké velice specializované vozidlo na podvozku IVECO nebo Tatra. Vyvíjel to za 50 milionů, a potom se změnil střednědobý plán a pozemní síly řekly, že to nechtějí. A tak se kapitola zavřela. Což mně přijde něco úplně absurdního, takže teď budeme muset vyvíjet jenom skutečně to, k čemu se potom závazně přihlásíme, že to budeme pořizovat. Myslím si, že některé podniky, například VPOP Nový Jičín, byly prakticky v kómatu a jakémsi podivném předprivatizačním stavu, takže na to jsme se už orientovali zkraje hned na jaře.

Co se týče LOMu. LOM na tom není až tak zle. Samozřejmě ho penalizují. Musí teď nakupovat složitě některé až směšné díly za stovky násobků cen. To nás mimochodem také vede k tomu, abychom se zbytku ruské techniky co nejdříve zbavili, a pracujeme na tom. Ale je tam také nutný odprodej zásob. Je tam nutný odprodej nepotřebných nemovitostí včetně parcel a podobně. Máme na těch pět

podniků vypracovány plány konsolidační, jak tady bylo řečeno. Ty jsou hotové, publikované, schválené vedením. Takže pokud byste, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, měla zájem, tak vám ten materiál rád poskytnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se paní poslankyně, zda nebude mít doplňující otázku. Vzhledem k tomu, že máme dvě minuty do konce, tak už jednací řád platí pro všechny stejně, tak dnes už na další interpelaci nedojde.

Vyhlásím na dvě minuty přestávku s tím, že v 18 hodin budeme pokračovat 24. schůzí a na programu budou Vrbětice. Takže dvě minuty přestávka. Přerušuji jednání schůze do zítřejších 9 hodin ranních. Děkuji.

(Schůze přerušena v 17.58 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 13. února 2015 Přítomno: 181 poslanců

(Schůze pokračovala v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, přeji vám pěkné dobré ráno a zahajuji další den 25. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. První náhradní kartu má pan premiér Bohuslav Sobotka s číslem 1. Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: pan předseda Jan Hamáček z rodinných důvodů, paní poslankyně Margita Balaštíková ze zdravotních důvodů, Jaroslav Borka z osobních důvodů, Milan Brázdil od 11 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Matěj Fichtner od 10.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Ivan Gabal z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Radim Holeček z osobních důvodů, pan poslanec Miloslav Janulík z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Jaroslava Jermanová ze zdravotních důvodů, pan poslanec David Kádner ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Jana Lorencová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Josef Novotný ze zdravotních důvodů, pan poslanec Karel Schwarzenberg z pracovních důvodů, pan poslanec Karel Tureček z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Josef Vondrášek ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Zemánek z důvodu zahraniční cesty.

Dále se omlouvají tito členové vlády: pan poslanec Andrej Babiš z pracovních důvodů, pan vicepremiér Pavel Bělobrádek z pracovních důvodů, pan ministr Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Marksová z pracovních důvodů, pan ministr Svatopluk Němeček ze zdravotních důvodů, pan ministr Martin Stropnický z rodinných důvodů, paní ministryně Karla Šlechtová z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Helena Válková ze zdravotních důvodů.

Pan ministr vnitra má náhradní kartu číslo 10.

Na dnešní jednání máme pevně zařazené body z bloku třetích čtení, to je body 98, 100 a 101. Poté bychom pokračovali dalšími pevně zařazenými body, což jsou body 60, 61, 62, 63. Připomínám, že ve 12.45 hodin jsou pevně zařazené volební body 105, 106, 107, 144 a 145.

Eviduji přihlášku k programu schůze pana předsedy poslaneckého klubu ČSSD Romana Sklenáka a poté pana poslance Tejce. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Já bych rád navrhl změnu pořadu schůze. Vzhledem k tomu, že jsme včera nedokončili první čtení bodu 79, což je asociační dohoda s Ukrajinou, tak bych si dovolil tento bod, tedy bod 79, navrhnout zařadit dnes po pevně zařazeném bodu číslo 63.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Dále řádně přihlášený pan poslanec Jeroným Tejc, po něm pan poslanec Grebeníček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych požádal o pevné zařazení dvou bodů. V obou případech se jedná o druhé čtení. Pokud mám správné informace, tak to jsou jediné zákony, které jsme nestihli na této schůzi projednat ve druhém čtení. Myslím si, že si to oba zaslouží

Jako první bod po pevně zařazených bodech bych si dovolil navrhnout bod 19. Je to sněmovní tisk 219 a týká se to návrhu poslanců Kristýny Zelienkové, Jany Pastuchové, Margity Balaštíkové, Jeronýma Tejce a dalších, který se týká poplatků za odpad. Myslím si, že to je rozumný návrh, který tím, jak je rozumný, bude možné projednat velmi rychle.

Druhý návrh poté, kdy bychom projednali bod číslo 19, by byl bod číslo 18, návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce a dalších, který se týká církevních restitucí, je to sněmovní tisk 144. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, prosím, protože stejný návrh podal pan poslanec Sklenák – jako první bod po pevně zařazených bodech – může to být po panu poslanci Sklenákovi v případě, že jeho návrh bude přijat?

Poslanec Jeroným Tejc: Ano, je to samozřejmě tak, že bychom je zařadili až do bod, který navrhoval pan poslanec Sklenák.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Grebeníček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pokud je skutečností, že dnešním dnem právě probíhající schůze Poslanecké sněmovny končí, dovoluji si upozornit na neprojednaný tisk číslo 349. Ano, jde o zprávu o činnosti Kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období od října 2013 do října 2014. Tuto zprávu by bylo vhodné projednat přinejmenším ze dvou důvodů. Za prvé, osmi členům kontrolní rady Grantové agentury skončí čtyřleté funkční období v březnu letošního roku a je nutné vyhlásit volby nových členů. Za druhé, přílohou k uvedené zprávě je i návrh výše odměn za celoroční práci, který bychom měli rovněž posoudit.

Dámy a pánové, navrhuji, abychom tuto zprávu projednali jako první bod našeho jednání, a předesílám, že odhaduji dobu projednávání tohoto dokumentu zhruba na šest minut. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Grebeníčkovi. Pokud se již nikdo nehlásí k programu schůze, budeme hlasovat o jednotlivých návrzích.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Sklenáka, který navrhuje, aby bod číslo 79 byl dnes pevně zařazen po bodu číslo 63.

O tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 163, přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 111, proti 5. Návrh byl přijat.

Dále pan poslanec Tejc navrhuje, aby dnes po pevně zařazených bodech, tedy po bodu pana poslance Sklenáka, byl bod číslo 19, tisk číslo 219, a bod číslo 18, tisk číslo 144.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 164, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 115, proti 19. Návrh byl přijat.

Dále pan poslanec Grebeníček navrhuje, aby tisk číslo 349, zpráva o činnosti Kontrolní rady Grantové agentury České republiky, byl zařazen jako první bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 165, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 72, proti 63. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali s programem schůze. Vzhledem k tomu, že nebyl přijat návrh pana poslance Grebeníčka, tak první bod, který budeme projednávat, je

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 288/ - třetí čtení

Rozprava byla přerušena ve středu. Já se ptám, kdo se hlásí do rozpravy. Do rozpravy se hlásí pan předseda poslaneckého klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo. A ostatní prosím o klid v sále.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dovoluji si požádat o přestávku na jednání klubu sociální demokracie v délce jedné hodiny. (Hluk v sále, potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Mně nezbývá než vyhovět. Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 10.10 hodin, kdy se tady sejdeme.

(Jednání přerušeno v 9.10 hodin.) (Jednání pokračovalo v 10.10 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, vzhledem k tomu, že uplynula pauza na poradu poslaneckého klubu sociální demokracie a během ní se nám rozmnožily omluvy, tak pan poslanec Marek Černoch se omlouvá dnes z jednání Poslanecké sněmovny ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vojtěch Adam se omlouvá od 13 hodin ze zdravotních důvodů a pan poslanec Josef Nekl se omlouvá od 9.45 ze zdravotních důvodů.

Budeme pokračovat v projednávání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 288. Nacházíme se ve třetím čtení a byli jsme přerušeni v rozpravě, do které další přihlášený je pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Předtím však poprosím ctěné pány poslance a paní poslankyně o klid.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych jenom něco připojit k zákonu, o kterém hovoříme. Po projednání všech těch bodů pro nás jako občanské demokraty otázka vypuštění odstavce 5 v § 16 je otázkou zásadní. Poslední zkušenosti, co máme z této oblasti, skutečně ukazují, že to je paragraf, který umožní vrátit rozhodování o zařazení dětí zpátky do doby minulé, se kterou zásadně nesouhlasíme, a proto vypuštění tohoto paragrafu vnímáme jako věc zásadní a v tomto duchu, podle tohoto paragrafu také bude ODS hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Svobodovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Jiří Zlatuška. Pane poslanče, prosím, ještě setrvejte. Já znovu poprosím o klid v Poslanecké sněmovně. Pokud tady nebude klid, přeruším jednání Sněmovny a začnu jmenovat jednotlivé hříšníky. (Stále hluk v sále.) Omlouvám se, není tady pořád klid. Znovu prosím o klid. Zejména předsedové poslaneckých klubů by měli jít příkladem. Děkuji.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, měl jsem připravenou delší filipiku ještě na podporu těch odborných argumentů kolem registru, ale jsem velmi rád, že se na koaliční schůzce našel kompromis. U své filipiky odkazuji na dnešní komentář, který mám v Právu a který to uceleně vysvětluje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškovi. Nyní s přednostním právem je přihlášena... Pardon, paní zpravodajka, po ní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS, pan ministr a pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré dopoledne. Já než začne hlasování a seznámím vás s procedurou, tak bych ráda načetla jednu legislativně technickou záležitost, a to v § 12 má být správně odkaz na § 183 odst. 8, nikoli 7. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS, po něm pan ministr, poté pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Původně jsem očekával, že po vystoupení pana poslance Zlatušky bude svolán školský výbor, ale nebude. (Potlesk v lavicích ODS.)

Nicméně já se musím vrátit k tomu, řekl bych, pro tento týden velmi zajímavému jednání školského výboru u klavíru. Nechci hodnotit, kdo ho svolal, jak se kdo zachoval, jak kdo hlasoval, ale mí kolegové, kteří jsou členy školského výboru, si přečetli zápis a usnesení a to prostě neodpovídá tomu, co tam proběhlo. A není možné, proto, že se nějaký klub rozhodne, že bude postupovat jinak, a to já plně respektuji, neuvést do zápisu a do usnesení to, co tam proběhlo. Takže žádám vedení Sněmovny, aby zjednalo pořádek a aby usnesení a zápis z té schůze u klavíru odpovídaly tomu, co se tam skutečně stalo, a ne že protože se sešel jeden poslanecký klub, tak najednou v zápise a usnesení chybí rozhodnutí, která se tam provedla. To prostě není možné takhle upravovat a já žádám a trvám na tom, aby to v tom zápise a usnesení bylo. Děkuji. (Potlesk z řad ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu Občanské demokratické strany. Za vedení Sněmovny mohu slíbit, že usnesení u klavíru prověříme.

Nyní s přednostním právem pan ministr, poté pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL, poté pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji. Já jenom v krátkosti zareaguji na odkaz pana poslance Zlatušky na dnešní Právo. Až si to Právo přečtete, tak vás poprosím, abyste si taky přečetli tu třicetistránkovou finanční analýzu registru. Není pravda, že bude stát 100 mil. korun. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého... Pardon, s faktickou poznámkou pan poslanec Zlatuška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Jenom fakticky, že to, co řekl pan ministr není pravda. Já bych pro změnu doporučoval přečíst si vypořádání připomínek. Ministerstvo financí mělo v připomínkovém řízení v rámci ekonomických efektů zavedení registru pedagogických pracovníků: Jsou poměrně detailně řešeny dopady na MŠMT, nikoli však efekty na školy a zdroje na jejich úhradu, náklady na školení apod. V důvodové zprávě by měly být komentovány vznikající náklady, certifikáty, úprava softwaru – tato připomínka je zásadní. Ministerstvo školství sice napsalo – akceptováno, bude doplněno do důvodové zprávy. Není to tam. Spočítejte si hodinovou mzdu těch školení a vyjde vám to, co mám v tom Právu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškovi. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu KSČM... Pardon, KDU-ČSL, omlouvám se. (Pobavení v sále.) Prosím, pane předsedo. (V sále je rušno.)

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, pane předsedající, vážení kolegové, tak jsem byl teď lehce zmaten panem předsedajícím, ale myslím, že už je snad všechno v pořádku.

Já bych se chtěl krátce vyjádřit k tomu, co nás čeká v příštích chvílích, ke školskému zákonu. Ono toho bylo řečeno už tady mnoho.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane předsedo. Prosím pány, aby se tam přestali srocovat. V ukrajinském parlamentu se nedávno porvali, doufám, že to sem nepřejde. Děkuji.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jiří Mihola: A právě proto, že k tomu bylo řečeno mnoho, svědčí to o tom, že je to věc důležitá a také záležitost, kterou i občané pozorně sledují. Je to vládní návrh, to je pro nás dost důležitou skutečností. Hledání kompromisu nebo toho řešení, které je přijatelné pro všechny koaliční strany, není vůbec jednoduché. Proto jsme se tím zabývali i nyní. Já bych chtěl říct, že považuji za gros celé této novely školského zákona záležitosti, které se týkají žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. V tomto ohledu vítám, že tam byl vypuštěn sporný odstavec v § 16a, nebo že je to takto připraveno, a chceme podpořit to vypuštění odstavce 5 v § 16a. Podle koaliční dohody by měl být také vypuštěn registr pedagogických pracovníků, což si myslím, že je zájem nejenom některých stran vládní koalice.

Velmi se tady také diskutovalo o těch přípravných třídách. I tam dochází k určitým úpravám a kompromisům. Diskutovaly se také otázky domácího neboli individuálního vzdělávání. Já bych chtěl deklarovat jasně, že KDU-ČSL individuální vzdělávání podporuje dlouhodobě, ale vnímáme, že vládní koalice není schopná v tuto chvíli domácí vzdělávání společně podpořit. Vnímáme také, že se jedná o vládní návrh, a proto jsme přistoupili společně s dalšími koaličními partnery ke kompromisu, a to takovému, že bude řešena okamžitě v návaznosti na školský zákon novela, která se bude zabývat domácím vzděláváním, kdy nám slíbil podporu pan ministr školství, co se týká legislativních úprav.

Já tady otevřeně před všemi říkám, že pro mě to není vůbec jednoduché, já jsem chtěl, aby to bylo implementováno nyní, protože v tom žádný problém nevidím. Ale záleží mi na tom, aby to prošlo. Ne abychom se prostě tady rozhádali a neprošlo nakonec nic. Protože gros toho školského zákona je to, co jsem říkal na začátku, to znamená v těch žácích se speciálními vzdělávacími potřebami. To je zřejmé každému, kdo to pořádně pročetl nebo alespoň prolistoval. Já sám se k tomu velmi hlásím, k té novele, a uvítám, když se přihlásí další kolegové, podobně jako jsme řešili lesní mateřské školky. Věřím, že se potom napříč Sněmovnou ta podpora jednoznačně získá.

Chtěl bych jasně také říct, že se nemění v tuto chvíli pro to domácí vzdělávání nic oproti tomu minulému, že se nezhoršuje situace. Probíhá dál testování, naopak se rozšiřuje počet škol, a že budeme směřovat k tomu, aby to tedy se posunulo dál. Čili nejedná se o návrat, o návrat zpátky. A prosím, aby takto i kolegové z opozičních stran, kteří tady k této záležitosti se hlásí... (Ojedinělý smích z pravé části jednací síně a bouchání do lavice.)

No, tak tím to určitě vyřešíte, pane kolego.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám. Prosím ctěné poslance, aby nebouchali do lavic. Děkuji.

Poslanec Jiří Mihola: Jestli ctění kolegové, tedy z opozice, mají skutečně pocit, že tady je dostatečná většina na přijetí tady této změny v novele školského zákona, tak ať to řeknou. Já si myslím, že tomu tak není. Udělat pouze gesto mně nestačí. Já

chci tu situaci řešit. V tomto smyslu vnímám jako velmi vážný tady ten příslib pana ministra školství. Já doufám, že to i on sám zdůrazní, že jsme o té věci seriózně diskutovali. A doufám, že už jsem ve vícero věcech předvedl, že tu věc rozhodně nepustím ze zřetele a budu se jí dál zabývat.

Chtěl bych na závěr říct, že jsem i na té koaliční radě, improvizované, krátké, teď před sněmovnou, říkal jako dost vážný argument stanovisko děkana pedagogické fakulty, se kterým diskutuji tyto záležitosti a který podporuje tady toto individuální čili domácí vzdělávání. Čili já trvám na tom, že to je cesta, funguje to v jiných zemích a je potřeba, abychom opravdu individuální vzdělávání tou novelou prosadili, a to v nejrychlejším možném termínu. Zároveň bych nechtěl, aby tak vážná věc po tolikahodinových diskusích, jako je školský zákon se všemi těmi dalšími body, byla ohrožena v tom přijetí, a vnímám, že je to vládní zákon.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Miholovi. Jeho projev vyvolal smršť faktických poznámek. Teď jich tady mám sedm: s první faktickou poznámkou paní poslankyně Helena Langšádlová, po ní paní poslankyně Nováková, pan poslanec Rais, paní poslankyně Putnová, pan poslanec Stanjura, pan poslanec Fiala. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dobrý den, dámy a pánové, já musím říct, že míru pokrytectví, které tady v posledních týdnech předvádí klub KDU-ČSL, na to opravdu nemám slov a nemám na to asi ty správné pojmy. Protože, milí kolegové, odpusťte, ale včera jste hlasovali, část z vás nepodpořila přijetí syrských křesťanů. Před několika týdny po měsíčních jednáních i díky vám – i díky vám – prošel špatný zákon o dětských skupinách, který ohrožuje existenci toho, co občanská společnost nám tady vytvořila. A dneska jdete úplně tím samým směrem. Vy zkrátka jdete proti suverenitě rodiny, vy jdete proti tomu, co ti rodiče sami vkládají do svých dětí a chtějí pro to mít stabilní prostor. Ta cesta, kterou jdete, je cestou do pekel! (Potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Langšádlové. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Nováková, po ní pan poslanec Rais.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, to, co jsme tady slyšeli, bych chtěla posoudit z několika úhlů.

Ten první úhel je: Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu tento pozměňovací návrh schválil. Pan předpředřečník je místopředsedou tohoto výboru. Znamená to opětovně, že výbory vůbec nemusí pracovat, protože my vůbec jejich rozhodnutí a usnesení nebereme ani v potaz.

Za druhé: jestliže pan ministr slibuje, že se tím budeme dále zabývat, my, dámy a pánové, dobře víme, že tady existují návrhy, které nejenže nepodpoří individuální vzdělávání na druhém stupni, ale které chtějí zrušit individuální vzdělávání i na prvním stupni! A to, pokud jste si četli pozměňovací návrhy, víte. Je to tedy individuální vzdělávání. To, že kvůli tomu my nemůžeme podpořit celou novelu, není naše chyba, je to chyba těch, kteří vytvořili dobrou novelu a nechají ji pohřbít kvůli tomu, že v podstatě – pro mě, dámy a pánové, levice není sprosté slovo, ale je pro mě nebezpečné levičáctví, které usiluje o to, aby náš stát kontroloval rodiny, děti a naprosto všechno, celý náš život. A toto k tomuto spěje. Ta cesta se neotvírá k vylepšení, otvírá se cesta ke zhoršení! A to by si pan ministr měl teď uvědomit, zda opravdu je levičácký, v tom negativním slova smyslu, ministr.

Děkuji. (Malý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Václav Rais. Pardon, Karel Rais. Omlouvám se. (Smích a potlesk v jednací síni.)

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Takže příště to bude třeba Alois Jirásek.

Tak já bych se chtěl připojit k tomu, co tady říkal pan kolega Mihola. Jsem samozřejmě liberálně smýšlející člověk a domnívám se, že je domácí vzdělávání potřeba. Na druhou stranu je tady skutečnost, že 90 miliard korun nebo 92 miliard korun podmiňuje Evropská unie schválením tohoto zákona. Jakési řešení, jakousi cestu, osobně jsem tady rok, tak věřím tomu, když ministr něco řekne, tak tomu věřím, možná jsem naivní, tak prostě tu cestu vidím v tom, že uděláme novelu, která tady tuto část bude řešit. Toto je můj názor na tento problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Raisovi. Další faktickou poznámku má paní poslankyně Anna Putnová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. Připraví se pan poslanec Zbyněk Stanjura s faktickou poznámkou.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Před 240 lety Marie Terezie uzákonila povinnou školní docházku a v té době to byl velký pokrok. Ale už i tehdy bylo možné vzdělávat děti doma a do školy chodily na přezkoušení. Vlastně ten model, který chceme dnes. V 21. století bránit se tomuto způsobu je skutečně tmářství. Pokud jde o připravovanou novelu, protože se ukazuje, že celkově je v řadách z vás koaličních i opozičních poslanců prostor pro jednání o novele, která by umožňovala individuální vzdělávání na druhém stupni, mám tedy pro vás legislativně čistý návrh. Vraťme tento zákon do druhého čtení, pan ministr může připravit tu novelu, kterou nám slibuje, a potom bezproblémově budeme jednat dál. Berte prosím tento návrh jako procedurální. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já eviduji tento procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat po skončení rozpravy. S další faktickou poznámkou pan poslanec Zbyněk Stanjura. Připraví se pan poslanec Petr Fiala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Teď budu vaším prostřednictvím mluvit ke svému kolegovi přes uličku, k předsedovi poslaneckého klubu KDU-ČSL. Pane předsedo, vy jste mě požádal před pár měsíci, aby se zástupce našeho klubu zúčastnil semináře o občanském vzdělávání. My jsme tomu vyhověli. Pak jste přišel s velmi rozsáhlým usnesením Poslanecké sněmovny, pro které my jsme hlasovali. Vy jste na to asi zapomněl, tak já vám přečtu to usnesení, které vy jste navrhl a které my jsme podpořili a které bylo přijato. Mimo jiné jsme schválili, že Poslanecká sněmovna prohlašuje, že občanské vzdělávání v demokratickém duchu je opakem indoktrinace a politické propagandy, kterou provozují nedemokratická politická zřízení

Vaše dnešní vystoupení, vaše alibistická slova jsou opravdu neuvěřitelná. Už tady máte jeden dluh. Sliboval jste tady před několika měsíci, jak rychle vyřešíte ty lustrace. Já jsem vám říkal, že se vás na to budu ptát, že vám vůbec nevěřím. A už jsme v únoru 2015, a nic jste nepodali.

Takže až nás příště budete všechny přesvědčovat, že klíčový bod je domácí vzdělávání, že je potřeba zúčastnit se semináře, že je potřeba, aby Sněmovna k tomu přijala usnesení, a dneska říkáte, že to nepodpoříte, tak si sám odpovězte na to, jak věrohodná jsou vaše slova a jakou prioritou to pro vás je. Pro vás je větší prioritou sedět ve vládě než si stát za svým! (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Fiala, po něm pan poslanec Mihola.

Poslanec Petr Fiala: Dámy a pánové, já jsem se ke školskému zákonu obsáhle vyjadřoval v prvním čtení a teď jsem se zájmem sledoval tu debatu, která mi připravila jisté zadostiučinění, protože všechno to, co jsem připravoval jako ministr školství, je přijímáno bez problému. Naopak to, co jsem v té novele neměl, to znamená registr pedagogických pracovníků, je předmětem diskuse, stejně jako to, co jsem tam měl a co vypadlo, a to je domácí vzdělávání.

Protože jsem tu diskusi sledoval velmi podrobně, chtěl bych těm, kteří nad domácím vzděláváním váhají, říci ještě několik skutečností, které by tu diskusi mohly posunout blíže k realitě.

Za prvé, domácí vzdělávání neznamená, že se vzdělávací systém a stát vzdává hodnocení kvality vzdělávání a odpovědnosti za výstup. Domácí vzdělávání je pouze forma, ale stát stejně kontrolní mechanismy má neustále u sebe. To je první věc.

Druhá věc. To není žádný momentální nápad. Ministerstvo školství několik let domácí vzdělávání na druhém stupni testovalo. Výsledky jsou jednoznačné. Žádné riziko tam neexistuje.

A další poznámka. Netvařme se, že všechny děti se vzdělávají ve škole a chodí tam každý den. Je to nesmysl. Máme bohužel i děti, které se třeba vzdělávají v nemocnicích a v ústavech, máme děti, které vzhledem k tomu, že třeba sportují, tak de facto absolvují něco jako domácí vzdělávání. Máme děti, které kvůli pracovním povinnostem rodičů také nemohou pravidelně navštěvovat školu. Žádný problém v tom není.

Ten zákon bez toho, že posuneme domácí vzdělávání do druhého stupně školy, je zákon, který nemá smysl. Je to zásadní věc, není nebezpečná. Prosím vás, hlasujte pro to. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fialovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Mihola a po něm pan poslanec Kořenek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Já v těch dvou minutách tady nestačím seriózně reagovat na výtky, připomínky a někdy s prominutím bláboly a spojování s úplně jinými záležitostmi.

Já trvám na tom, že individuální vzdělávání podporuji. Dokázal jsem v jiných věcech. (Ozývá se smích z pravé strany.) No, já nevím, kolik kolegů z těch se chechtajících se tomu doopravdy věnovalo a kolik z nich tomu doopravdy rozumí. Teď najednou jsou hrdinové.

Já se zeptám na jednu věc. Na rozdíl ode mě mnoho těchto kolegů tady sedělo v předešlých obdobích a byli ve vládě. Jak jste tu věc posunuli dál? Ona se netestuje první rok. Kdo se toho chytil? Kdo byl iniciativní? Kdo předkládal novelu? Pan kolega Stanjura? Nebo někdo z TOP 09? Já se ptám. Mě by skutečně zajímalo, na čem to zadrhlo ve chvíli, kdy se to mohlo posunout výrazněji dál. A teď tady budeme poslouchat nějaké levity. Nezlobte se, je to farizejství z vaší strany. A mrzí mě – víte, že já jsem otevřený každé diskusi – nevíte ani, co se jednalo, já jsem tady některé věci stačil zdůraznit, a mrzí mě i kolegyně Langšádlová, se kterou dlouhodobě spolupracuji právě v otázkách občanského vzdělávání. Tak určitě doufám ani na chvíli si nemůže myslet, že bych já nějak lacině něčemu ustoupil.

Přátelé, pracujte s realitou. Já si uvědomuji, kolik nás je, kolik nás je ve vládě, co můžeme prosadit v danou chvíli tak, aby to prošlo, ne aby to spadlo. A věřte, že jsme seriózně diskutovali nejenom domácí vzdělávání, ale x dalších věcí.

Je zajímavé, že nikdo se nezmíní o registru pedagogických pracovníků, který byl rovněž trnem v oku a který tam tedy nebude. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Miholovi. S další faktickou poznámku pan poslanec Kořenek, připraví se pan poslanec Seďa.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Dámy a pánové, já jenom dvě věci. Byl bych rád, kdybychom používali termín, který je v zákoně, a to individuální vzdělávání. Pojem domácí vzdělávání je spíše hovorový. To je jedna věc.

Druhá věc. Pokud jsem měl možnost diskutovat, tak jsem vždycky říkal: připravme pro to podmínky. Ty podmínky dneska nejsou. Na všech školách nejsme schopni uhlídat, aby to nebylo zneužitelné. Já vám teď přečtu jeden příspěvek, nebudu ho upravovat, který mi přišel od jedné paní ředitelky jako konkrétní příklad: Mám pro vás příspěvek do debaty o domácím vzdělávání na druhém stupni. Je to skvělé. Od října nám odešla jedna propadající záškolačka do individuálního vzdělávání. Teď je trojkařka a ještě má čas jezdit vydělávat do Ostravy. Škoda, že se ten výdělek nezdaňuje. A socializuje se až dost. – Takhle to chceme?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kořenkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Seďa, připraví se pan poslanec Fiala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, je pátek třináctého. Prosím vás, tento zákon tady je v Poslanecké sněmovně téměř pět měsíců. A já teď nevím, jestli jsme v prvním, ve druhém nebo ve třetím čtení. Já myslím, že jsme ve třetím čtení. Pojďme hlasovat, prosím vás, nebo příště navrhnu, aby školské věci se projednávaly i ve výboru pro obranu. Tam to umíme vyřešit. Děkuji. (Smích v sále a potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou pan poslanec Fiala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Fiala: Pan předseda Mihola se zeptal, kdo to připravoval a proč jsme to nedělali. Já mu rád odpovím. Připravoval jsem to já. Ten školský zákon, který tady předkládá pan ministr Chládek, a je to tak dobře, byl z velké části připraven pod mým vedením na Ministerstvu školství. To je správná kontinuita. Jeho součástí ovšem bylo i to domácí vzdělávání. Znovu opakuji – bylo připraveno, bylo testováno, vycházelo i ze zkušeností domácího vzdělávání na prvním stupni. Právě vzhledem k jinému charakteru toho vzdělávání na druhém stupni jsme tam zpřísnili podmínky, za kterých mohou rodiče provádět individuální vzdělávání, aby to bylo tedy korektně řečeno. Několik let to bylo ministerstvem už předtím testováno. Je samozřejmé, že všechny ty testy – a jinak bychom to nepředložili – ukázaly, že v tom žádný problém není. Pro mě prostě není argument, že někdo napíše nějaký e-mail s nějakou špatnou zkušeností. To bychom nemohli postoupit v ničem nikam dál. Ty relevantní testy prokázaly, že v individuálním vzdělávání vůbec žádný problém neexistuje a nemůže

existovat. A jestli neumožníme pár stovkám lidí, aby mohli individuálně vzdělávat děti z nejrůznějších důvodů, tak děláme velikou chybu a vracíme náš vzdělávací systém někam zpátky. Je to chyba, nedělejme to. Odhlasujme individuální vzdělávání.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fialovi. Než dám slovo s přednostním právem panu poslanci Kalouskovi, mám tady ještě omluvy. Pan ministr Dan Ťok se omlouvá dnes z jednacího dne z pracovních důvodů, dále pan poslanec Josef Kott se omlouvá dnes z osobních důvodů od 13.30 a pan poslanec Rom Kostřica se omlouvá dnes mezi 12. a 14. hodinou osobních důvodů.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím se obrátím na pana předsedu Miholu a řeknu mu, že to pohoršení, které vyvolalo jeho vystoupení, nevyvolal fakt, zda někdo je, nebo není proti domácímu vzdělávání. My jsme jeho příznivci a mé kolegyně jednoznačně řekly důvody. Je to pro nás skutečně ideové východisko, kde je hranice mezi občanem a státem. Pan ministr Chládek není jeho příznivec, je to jeho svaté právo, a také zřejmě vychází z nějakého ideového nebo odborného názoru. Od toho je Sněmovna, aby se tady prezentovaly jiné názory.

To pohoršení vyvolala pozice "já jsem sice pro, ale budu hlasovat proti". Vyvolalo to pohoršení. Nechápu ale, proč to vyvolalo překvapení. Protože nezlobte se, kolegové z KDU-ČSL, tohle je vaše know how od začátku této Sněmovny. Já si začnu dělat čárky. To začalo lustračním zákonem, který je pro vás nedotknutelný, ale současně jste hlasovali s vědomím, že dotknutelný bude, a to přímo ve vládě, a s člověkem, který není schopen disponovat lustračním osvědčením, budete v té vládě sedět. Ale verbálně jste říkali něco úplně jiného. Já jsem sice pro, ale budu proti. Pak přišla poslanecká novela zákona o vyrovnání s církvemi, zcela jednostranná a podle mě neférové posunutí časového testování, kdy státu měl být jeho nárok časového testu jednostranně prodloužen, vy jste sice zásadně proti, ale ve vládě jste souhlasili s jeho projednáním podle § 90 a byli jste ochotni tady pro něj v devadesátce hlasovat. A teď bych to mohl vyjmenovávat, věci, které jsou skutečně zásadního ideového charakteru, ať už se týkají vyrovnání s minulostí, ať už se týkají vztahu mezi státem a církví, ať už se týkají vztahu mezi státem a rodinou, tak z vaších řad neustále vždycky zaznívá "já jsem sice pro, ale budu hlasovat proti".

Vy prostě, kolegyně a kolegové, máte své pevné mravní zásady, o kterých velmi často hovoříte, ale zásadně se s nimi neztotožňujete, když jde ve Sněmovně do tuhého. To je prostě fakt, to je know how. Nemůžete říct, že to není pravda, protože to tady opakujete každou druhou schůzi, a ty příklady jsou pojmenovatelné, vyjmenovatelné, a protože je to v naprostém rozporu s tím, co říkáte a co veřejné prezentujete, tak to samozřejmě vyvolá tu smích, tu pohoršení, tu překvapení. Ne že bychom vám měli za zlé, že budete hlasovat jinak, ale nechápeme, proč vždycky hlasujete jinak než podle zásad, které prezentujete.

Uvědomuji si, jak obtížné je koaliční vládnutí, ale to už není Luxův politický pragmatismus, to je čistokrevná plojharovština. Obojí ta strana má ve svých genech, a tenhle gen v tuto chvíli převažuje. To je čistokrevná plojharovština.

Tolik na to, abych vysvětlil ony projevy jistého pohoršení, které, pane předsedo, po vašem projevu zazněly, a nezaznít nemohly právě proto, že to nebylo poprvé. Právě proto, že se to opakuje, opakuje se to pravidelně a opakuje se to v zásadních ideových východiscích, jako je vyrovnání s minulostí, jako je vztah státu a rodiny, ponižování významu rodiny ve vztahu státu a jako je vztah mezi státem a církvemi. Ve všech těchto třech oblastech vy dokážete mít naprosto jasné a přesné zásady, s kterými se ovšem neztotožňujete, když hlasujete.

Druhá poznámka, kterou jsem chtěl učinit, je podnět předsedkyni mandátového a imunitního výboru. Já bych nerad, aby v diskusi o školském zákoně zanikla ona skandální skutečnost, kterou už řekl pan předseda Stanjura, že zasedá, nevím, jestli zasedal v tu chvíli, možná že stál, ale zasedal školský výbor a objeví se ověřený zápis, který neodpovídá skutečnosti. To jsme se opravdu v těch nových pořádcích dostali až tak daleko? Někdo ten zápis musel sepsat a někdo ho musel podepsat jako ověřovatel. A já opravdu bych si přál, aby se mandátový a imunitní výbor této záležitosti věnoval, protože jinak nebude stačit jenom připomínka, ale budeme muset udělat i legislativní úpravu. V přechodných ustanoveních zákona č. 90/1995, o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, si tedy napišme, že tento zákon pozbývá účinnosti u klavíru. (Silný potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Další s přednostním právem je připraven pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Jiřího Mihola. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení kolegové, já umím přijímat i kritiku, naslouchám, analyzuji, opravdu přemýšlím o věcech, ale v jedné věci si nejsem úplně jistý, jestli právě pan předseda klubu TOP 09 Kalousek, prostřednictvím pana předsedajícího, je právě tím symbolem zásadovosti, tak jak mě teď tady chtěl mistrovat.

Chtěl bych znovu zdůraznit, že já jsem se té otázce velmi věnoval a velmi věnuji, a předpokládám, že i pan předseda TOP 09 dobře ví, jak se věci složitě vyjednávají, že velmi málokdy, jestli vůbec někdy, rozhoduje jedinec, i kdyby byl odborník ve věci, i kdyby byl předseda klubu, dokonce i kdyby byl předseda strany.

Nebyl jsem v době, kdy se to projednávalo na vládě, tomu přítomen, abych třeba hned na začátku – kdybych tam byl, věřte tomu, nebo na tehdejší koaliční radě, že bych to udělal. Že bych řekl, stejně jako to slýchávám od některých koaličních partnerů, s tímto mám problém. Řekl bych to tam a od začátku by se s tím dalo pracovat. To bohužel úplně takto nenastalo. A na rozdíl od mnoha jiných dobře víte, i členové výboru, i nečlenové, že jsem se té otázce věnoval a vyjadřoval v ní jasně.

A i teď se vyjadřují jasně, že situace pro domácí vzdělávání se nezhoršuje. Nedělejme tady fámy a nesmyslné řeči. Pro nikoho se nic nezhoršuje. Naopak se

počet škol, kde se bude testovat, rozšiřuje. Ale to mi nestačí. Já tady pracuji s příslibem ministra školství, který – teď ho tady nevidím, ale před chvílí... teď tady sedí – který jasně přislíbil legislativní pomoc poslaneckému návrhu, kdy jsem ochoten přislíbit, že se toho ujmu, a rád uvítám, když se ke mně přidají další, tak aby to nebylo zpracované s chybami nebo nějak diletantsky, aby legislativně to bylo opravdu pořádně ukotvené. Co chceme, dobře víme.

Já s těmi lidmi diskutuji, jsem ve spojení s pedagogickými fakultami a myslím si, že je to velmi seriózní návrh, který má reálnou šanci projít. Na rozdíl od toho, když se to v tuto chvíli, s prominutím, tříská s dalšími záležitostmi, které tato novela řeší. Upozorňuji na to, že během pár měsíců přijde další novela školského zákona. Nedělejme teď z toho konec světa. Sami víte všichni, co jste byli v koaličních vládách, že se vždycky hledá kompromis.

Nemůže to být diktát jedné ze stran. A kolegové, kteří byli teď na tom jednání, vědí, že nikdo se tam nezastával individuálního vzdělávání víc než já. Ale i já musím nakonec uznat ve chvílích, kdy prostě je nějaká koaliční shoda nebo zůstanu osamocen, tak že nenechám padnout vládní návrh ve chvíli, kdy je tam řada věcí, ke kterým se hlásíme, které jsme prosazovali a ve kterých bylo vyhověno. Já už jsem mluvil o těch diagnostikách mentálně postižených žáků a o registru pedagogických pracovníků, který byl –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás na chvilku přeruším a požádám sněmovnu o klid. Rád bych vás slyšel, ale to bych si musel pustit odposlechový reproduktor. Takže prosím ty, kteří diskutují o něčem jiném, než je školský zákon, aby diskusi přenesli do předsálí a nechali pana předsedu klubu KDU-ČSL v klidu dokončit svůj projev. Děkuji. Můžete pokračovat.

Poslanec Jiří Mihola: Opravdu myslím, že jsem dokázal na příkladě lesních školek, vím, že to není ještě dotažené do úplného vítězného konce, ale věřím v něj. Protože jinak by člověk nemohl nic takhle dělat. Ale i tam byla krkolomnější cesta, i tam se mně nepříjemně vysvětlovalo a byl jsem tehdy jediný na koaliční radě, který říkal: Nechme to veto prezidenta republiky a vyřešme to hned. Ale byl to vládní návrh, respektoval jsem to, inicioval jsem poslanecký návrh a víte, že jsem to odpracoval spolu s vámi. A znova vám za to děkuji. Takže doufám, že nemusíte pochybovat o tom, že to pro mě zůstane něčím vedlejším nebo že to půjde do ztracena. Opravdu se toho ujmu jako člověk z oboru, uvítám vaši spolupráci a žádám vás o ni. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Miholovi. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Petr Gazdík. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, zejména vy z koalice. Já jsem tady včera jako součást vedení Sněmovny, jako místopředseda této Sněmovny vystupoval a prosil jsem vás abychom nesnižovali úroveň této ctihodné instituce, Poslanecké sněmovny. Poslední tři dny není den, kdy bychom neschvalovali zákon, u kterého si jasně řekneme, že víme, že je špatně, ale že předložíme další novelu, kterou ho upravíme. (Hovoří naléhavě.) Prosím, vážení členové koalice, vzpamatujme se! Takovýto zákonodárný proces prostě není možný! Snižuje důstojnost nás všech a snižuje úroveň demokracie v České republice. Já vás prosím, nedělejme to! Připravujme a schvalujme zákony, u kterých ještě než je schválíme, nebudeme říkat, že si přejeme jejich novelu. Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09 a Starostové.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a samozřejmě dám slovo panu ministru školství, ale znovu požádám, než pan ministr začne mluvit, o klid v sále! Nejsem přesvědčen o tom, že lze se v parlamentu překřičet. Nakonec to rozhodnutí bude dáno hlasováním, nikoliv křikem. Tak pokud opravdu řešíte něco jiného, řešte to jinde. A pokusme se zachovat minimální pravidla jednání ve třetím čtení. Minimální. Myslím tím úplně všechny poslanecké kluby. Děkuji.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom krátkou poznámku k panu místopředsedovi. Já jeho výrok považuji za nefér, protože tady se nediskutuje o tom, že je někde něco špatně, ale diskutuje se o tom, jestli se něco má dodat do toho zákona, nebo ne. A to je prostě legitimní odborná debata, ale neznamená to, že je někde něco špatně, jestli to tam bude, nebo nebude. To je prostě otázka přesvědčení a otázka odborné debaty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já bych se rád připojil k tomu, co tady říkal pan místopředseda Gazdík. Poslanecká sněmovna je naprosto nesmyslně posuzovaná podle toho, kolik novel zákonů a kolik zákonů přijme. Způsobem, který se tady v poslední době provádí, a já už tady sedím přece jenom těch 15 měsíců, nevytváříme nic jiného než legislativní smog. A je nejvyšší čas, abychom s tím přestali.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. V tuhle chvíli nemám nikoho přihlášeného do rozpravy. Vidím, ano, pan poslanec Vavera. (Opravující hlasy z pléna.) Pavera! Omlouvám se, omlouvám se, nerad jsem si vás spletl s náměstkem ministra. Prosím, pane poslanec Pavera.

Poslanec Herbert Pavera: Budiž vám to odpuštěno, pane místopředsedo. Jmenuji se Pavera, ale to jenom pro zasmání.

Milé kolegyně, milí kolegové, vážení členové vlády, rád bych zareagoval na některé věci, které tady padly. I pan, prostřednictvím pana místopředsedy, k panu Kořenkovi, který tady říkal zkušenost jedné paní ředitelky, kdy žákyně propadala, a pak jak jsem slyšel z jeho rozpravy, říkal: nakonec měla trojky. Což při domácí výuce určitě není špatné. A jestliže jezdila do Ostravy, tak možná jezdila do Ostravy do oblasti Dolní Vítkovice. A pokud víte, tam je vynikající vědeckotechnický svět, který mohou navštěvovat děti, a možná se tam třeba vzdělávala. Takže určitě jí to prospělo, měla více času se tam vzdělávat, takže možná, že domácí vzdělávání není tak špatné, jak mu někteří z vás přisuzujete.

Myslím si, že domácí vzdělávání je i na druhém stupni jedna z cest, jak pomoct dětem, které jsou nějakým způsobem vymezovány z kolektivu nebo mají problémy ve škole. Mám zkušenost s rodiči, kteří mají autistické děti. Možná, že sami víte ze svého okolí, že takové děti znáte. Vím, že než lékaři diagnostikují tuto diagnózu, často ty děti ve škole trpí. Pouze rodič častokrát ví, jak jeho dítě trpí ve škole. Učitelé si toho někdy nevšimnou. Takovýmto dětem domácí výuka určitě pomůže. Proto se přimlouvám za to, abychom podpořili i vzdělávání na druhém stupni v základních školách. Dělal jsem ředitele školy v Opavě-Kylešovicích a vím, že ne vždy učitelé zvládnou všechno tak, jak by si přáli i děti i rodiče.

Také bych se rád vyjádřil k tomu, že dnes ráno jsem v České televizi sledoval vyprávění ředitele Základní školy Březová, který má několik žáků, kteří mají domácí výuku. A také jsem sledoval rozpravu maminky, která má žáka právě v domácí výuce. Oba si velmi pochvalovali tuto domácí výuku. Takže prosím, ptejte se i tam, abyste věděli, co přináší domácí výuka, jaká pozitiva těmto žákům.

A protože tady byl zmíněn i registr pedagogických pracovníků, tak bych rád k němu řekl i pár slov. Vím, že je to nezajímavé téma, ale registr pedagogických pracovníků ještě nepřitáhne nebo nezajistí do základních škol ani do učilišť pedagogické odborné pracovníky a jednotlivé učitele odborných předmětů. Možná, že všichni víte, že na vysokých školách je určitý počet studentů, kteří absolvují celé vysoké školy. Ale ne všichni učitelé učí na školách. Ne proto, že by neměli místo, ale proto, že třeba nechtějí učit. Takže když Ministerstvo školství bude mít nějakým způsobem registr pedagogických pracovníků, není ještě zajištěn ten stav, že počet skutečně významných pedagogických pracovníků na těch školách opravdu bude. A jestli si myslí ministr školství, že registr pedagogických pracovníků zajistí opravdu odborné pedagogické pracovníky na všech školách, je na velkém omylu. Na malých školách nikdy nebude vždy každý učitel učit odborný předmět, který by měl učit. Takže to je třeba si také uvědomit.

Děkuji vám za pozornost a přeji hezký zbytek dne.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Herbertu Paverovi. Nevím, jestli měl děkovat za pozornost v závěru vystoupení.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec František Vácha, poté s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Kořenek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Vácha: Děkuji, pane předsedající. Já bych se vrátil k zápisu školského výboru od housliček. Když se podíváte do vlastností toho PDF souboru, tak zjistíte, že byl vytvořen 12. 2. v 9.53.05 hodin a pak byl změněn 13. 2. v 10.52 hodin, tzn. před osmi minutami, a už odpovídá tomu, jak to na tom školském výboru bylo. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Petr Kořenek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Kořenek: Já se omlouvám, ale prosím vás, individuální vzdělávání dnes v zákoně existuje. V tom zákoně je možnost podle jiného paragrafu sestavit individuální vzdělávací plán, čili je ošetřena i práce se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. (Velký hluk v sále, skoro není slyšet.) Individuální vzdělávání na druhém stupni existuje. Jenom pro větší kontrolu je soustředěno dnes do 19 střediskových škol. Takže není nikde řečeno, že někdo něco ruší, někdo něco zakazuje. Je to o tom, a to takhle bylo řečeno i na výboru, že v tuto chvíli nejsme schopni pohlídat 4 tis. škol a individuální vzdělávání. Prosím vás, inspekce není schopna, protože je personálně poddimenzovaná, vykonávat pravidelně tři roky komplexní inspekci. Chodí jednou za šest let. A my jí dáme ještě kontrolovat individuální vzdělávání v dalších 4 tis. školách? Vždyť to je nesmysl. A jestli existují ředitelé, kteří si neumějí poradit a začlenit žáky se speciálními vzdělávacími potřebami podle stávající legislativy a nebo jim to neumožní, kdy porušují zákon, tak na svých místech nemají co dělat! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kořenkovi. Nyní s faktickou poznámkou zpravodajka, poté s faktickou poznámkou paní poslankyně Němcová, pak s přednostním právem pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek.

Já vám ještě, paní zpravodajko, nedám slovo a pokusím se znovu požádat o klid. Já jsem byl upozorněn, že např. v izraelském Knessetu je větší hluk. Je to možné, já jsem tam nebyl. Ale když jsem byl např. v britském parlamentu na interpelacích, tak přes to vstávání a hlášení se jiným způsobem tam byl mnohem menší hluk než tady. Já chápu, že si kolega Blažek (stojí u vládní lavice) potřebuje něco vyřídit s panem ministrem hraničí, ale když se to nebude týkat školského zákona, budu mnohem radši, když to bude v předsálí. Pan ministr jistě také může klást důraz na svá slova. (Neslyšitelná reakce od obou, vycházejí vstříc předsedajícímu.) Tak. Děkuji za tu ostrou výměnu názorů mimo jednací sál.

Paní zpravodajko, máte slovo k faktické poznámce. Nechtěl jsem ubrat nikomu z faktické poznámky ani vteřinu. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Děkuji. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, k panu kolegu Váchovi. Nevím, jak mohl být změněn zápis z výboru z dnešního dne, já nevím, v kolik a v kolik hodin, protože já jsem verifikovala jako jeden z ověřovatelů zápis pouze včera. Čili to, co je zveřejněno z dnešního dne, nebylo verifikováno podpisem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Miroslava Němcová také s faktickou poznámkou. Prosím máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, v minulosti v Poslanecké sněmovně, pokud došlo k něčemu, co bylo v rozporu s jednacím řádem a podléhalo možnému disciplinárnímu řízení, bylo přikázáno mandátovému a imunitnímu výboru, aby se tím zabýval. Například v minulém volebním období paní poslankyně Drastichová, se myslím jmenovala, z Věcí veřejných, vytáhla kartu někoho, čímž jakoby snížila kvorum pro hlasování, byla posuzována mandátovým a imunitním výborem.

Myslím, že tato manipulace, tyto podvody s usnesením školského výboru, kdy víme, že napřed mu předcházel nějaký vnitřní puč v ANO, aby se poté na nočním hlasování a jednání svého klubu všichni anonisté semkli a řekli, že se vlastně žádný puč nekonal, tak to je fatální (s důrazem) porušení pravidel jednání Poslanecké sněmovny. Nemyslím si, že může být dál doprojednáván tento zákon bez toho, abychom věděli, co se skutečně dělo, kdo na tom má podíl. A já jako předsedkyně mandátového a imunitního výboru žádám, aby nejprve všechny okolnosti byly vyšetřeny, a pak bychom mohli pokračovat v jednání o tomto zákoně. (Výrazný potlesk poslanců ODS a TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Mám to vnímat tak, paní předsedkyně mandátového a imunitního výboru, že navrhujete přerušení tohoto bodu? (Souhlas.) Ano. Tak v tom případě musím požádat kolegu Kalouska o strpení (stále se domáhá vystoupení), protože nejdřív musím ten procedurální návrh nechat odhlasovat, a to tak, že nejdřív vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými kartami. (Někteří poslanci přicházejí, shlukují se, diskutují... Rušno v sále.)

Pokud jde o hlasování 166 (objevilo se na tabuli), považuji ho za zmatečné. A ještě pro jistotu zagonguji, protože jsem několikrát vyzval kolegy a kolegyně, aby odešli do předsálí, tak aby se mohli vrátit. A jakmile bude ustálený počet přihlášených, rozhodneme.

Pro ty, kteří se vrátili z předsálí do jednacího sálu Poslanecké sněmovny, oznamuji, že v hlasování pořadové číslo 167 budeme rozhodovat o návrhu předsedkyně mandátového a imunitního výboru o přerušení tohoto bodu jednání až do vyšetření rozporu mezi průběhem a zápisem z jednání výboru pro školství, mládež a tělovýchovu.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 167 a ptám se, kdo je pro takové přerušení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 167, z přítomných 175 pro 48, proti 111. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat, a to vystoupením v otevřené rozpravě. S přednostním právem předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane předsedo, máte slovo. Ale doufám, že vyčkáte, než se zase sněmovna uklidní, se svým přednesem. Ještě chvilku... Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já budu stručný. Dámy a pánové, informace, které nám poskytl pan poslanec Vácha a paní poslankyně Bohdalová, prostě nesvědčí o ničem jiném než o podvodném jednání. A vzhledem k tomu, že Sněmovna se rozhodla nepřerušit jednání o tomto bodu, prosím o desetiminutovou přestávku na poradu poslaneckého klubu, abychom se rozhodli o dalším postupu. Nechceme pokračovat v projednávání zákona, během něhož došlo k podvodnému jednání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, já vám vyhovím během několika okamžiků. Nejdřív ale budu konstatovat omluvu od 13 hodin paní poslankyně Zuzky Rujbrové.

Vyhlašuji přestávku na poradu klubu TOP 09 do 11.18 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.20 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Doba pro poradu klubu TOP 09 uplynula. S přednostním právem se hlásí pan předseda Miroslav Kalousek. Pane předsedo, vám během chviličky, až se kolegové a kolegyně usadí do lavic, dám slovo, abyste mohl v klidu přednést své stanovisko z porady vašeho klubu. Ještě malý moment. Prosím sněmovnu o klid, abychom mohli pokračovat....

Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, není pochyb o tom, že tu při zápise ze školského výboru došlo k podvodnému jednání. Jsme přesvědčeni, že tato věc musí být velmi podrobně vyšetřena a že mandátový a imunitní výbor, popř. Sněmovna, z toho musí udělat odpovídající závěr.

Nicméně vzhledem k tomu, že ani jedno z podvržených usnesení se netýká jakéhokoli pozměňovacího návrhu k školskému zákonu, tak jsme se rozhodli

neblokovat obstrukcemi projednání tohoto zákona, nechť je o něm hlasováno. Koneckonců panu ministru Chládkovi je namístě poděkovat, že byl předložen zcela profesionálně. Pro nás je v tomto pojetí nepřijatelný, nebudeme pro něj hlasovat, prostě pan ministr si stojí za svým, my si také stojíme za svým. Problém vidíme spíše u těch, kteří si neumějí stát za svým, a zásadní problém vidíme v těch, kteří neváhají falšovat dokumenty orgánu Poslanecké sněmovny. Takže ještě jednou se obracíme na předsedkyni mandátového a imunitního výboru s podnětem, aby tato záležitost byla velmi rychle důsledně prošetřena a aby Sněmovna byla informována. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu TOP 09. To bylo poslední vystoupení z přihlášených. Nikoho dalšího nevidím, rozpravu končím.

Za těchto okolností žádám zpravodajku, aby oznámila postup při hlasování, ale nejdříve asi závěrečná slova. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, ještě dovolte, abych shrnul celou komplexní novelu školského zákona, protože ji považuji za klíčovou, a vzhledem k tomu, že debata byla pouze o některých bodech, tak poprosím jen o strpení, abych vám připomněl, že ta novela obsahuje 16 klíčových bodů. Myslím si, že takový nejdůležitější je § 16, který významným způsobem ovlivňuje zařazování žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami do hlavního vzdělávacího proudu, a klíčové je to také z toho důvodu, a tady bych poprosil jak poslance z levicového, tak i z pravicového spektra i ze středu, aby věnovali pozornost této informaci.

My máme informaci, že pokud by školský zákon zůstal v té staré podobě, to znamená ten, který je teď platný, který my měníme, tak by Evropská komise s velkou pravděpodobností hraničící s jistotou nepovolila finanční prostředky v novém plánovacím období pro celé školství. To by se týkalo operačního programu OP VVV, to je 80 miliard, a IROP 12 miliard, takže týkalo by se to 92 miliard. Proto jsem velmi rád, že ten sporný bod, který není součástí této novely, ale někteří chtějí dát prostor domácímu vzdělávání na druhém stupni, tak není a nebude součástí této novely.

Další body, které tu jsou, tak je to především zpřístupnění přípravných tříd základních škol dětem i bez sociálního znevýhodnění. Určitě ředitelé škol uvítají, že jim již neomezujeme jejich smlouvy na dobu určitou, ale že mají možnost je mít na dobu neurčitou. Dále jsme se bavili i o jednotných zadáních závěrečných učňovských zkoušek a je tam celá řada zajímavých bodů, jako je např. zavedení státních zkoušek grafických disciplín.

Musím potvrdit, že na tomto zákonu pracovala celá skupina odborníků. Jsem rád, že drtivá většina těchto bodů je vnímána pozitivně napříč politickým spektrem. Ano, na některých bodech jsme spolupracovali i s opozicí, některé body jsou tam vtělené námi. Chtěl bych všem, kteří se podíleli i na odborné debatě, poděkovat, protože je to zákon nesmírně klíčový.

Co se týká domácího vzdělávání, tak jak jsem řekl ve středu, nabízíme těm poslancům, kteří chtějí připravit tento poslanecký návrh, že jim vytvoříme veškeré odborné zázemí k tomu, aby byl kvalitně zpracován tento návrh. Já osobně jsem své již k tomu řekl. Dnes je povoleno domácí vzdělávání až do konce páté třídy, to znamená na prvním stupni. My s ním mimochodem počítáme i pro přípravný rok předškolního vzdělávání. Není pravdou, že by na druhém stupni děti možnost neměly. My jsme rozšířili to ověřování o trojnásobek škol, takže všechny děti, které byly v prvním stupni, v tom pokračovat tu možnost mají. Kdyby byl jakýkoli případ např. vrcholových sportovců, tělesně postižených dětí, které nemohou navštěvovat hlavní vzdělávací proud, i tady současný systém, a i pan poslanec Fiala to ví, může na to reagovat, může dát individuální plán, takže i tyto děti v tomto systému mají možnost takto individuálně se vzdělávat

Toliko asi závěrem a chtěl bych požádat Poslaneckou sněmovnu o podporu této novely.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru školství Marcelu Chládkovi za závěrečné slovo a žádám zpravodajku, aby oznámila postup při hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy, před hlasováním se k nim vyjádřila. Ale předtím samozřejmě ještě budeme hlasovat návrh, který tu padl v rozpravě ve třetím čtení.

Pan předseda klubu KDU-ČSL Mihola s přednostním právem ještě před paní zpravodajkou. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení kolegové, já si dovoluji požádat o desetiminutovou přestávku na poradu klubu KDU-ČSL. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Logické před hlasováním o vážném zákonu. V 11.36 hodin, jestli vám to stačí, pane předsedo. Vyhlašuji přestávku na poradu klubu KDU-ČSL.

(Jednání přerušeno v 11.27 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.36 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, páni kolegové, marně vyhlížím zástupce klubu KDU-ČSL, jestli už jim skončila porada. Nerad bych jeden celý klub vynechal z hlasování, žel nemám jiný návrh, například na prodloužení přestávky od jejich koaličních kolegů nebo od jiných klubů, které třeba sledují stejný zájem. Nemohu jinak než pokračovat v jednání.

Budeme v tuhle chvíli posuzovat návrh na vrácení do druhého čtení. Paní zpravodajko, prosím, sledujte mě. Nebyl jsem přítomen celé rozpravě. Návrh byl přednesen paní docentkou Putnovou a potom jednotlivé pozměňovací návrhy. Je

tomu tak, paní zpravodajko? Dobře. Já vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Předtím, než bychom začali posuzovat jednotlivé pozměňovací návrhy, rozhodne Poslanecká sněmovna o návrhu, který byl přednesen v rozpravě ve třetím čtení, a to je o návrhu na vrácení tohoto tisku do druhého čtení.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 168, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro vrácení školského zákona do druhého čtení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování má pořadové číslo 168. Z přítomných 166 pro 36, proti 116. Návrh nebyl přijat.

Nyní je na řadě zpravodajka, paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Prosím ji, aby oznámila postup při hlasování. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolím si vás pokusit zdárně provést hlasováním o zákonu 561, sněmovní tisk 288.

Bylo podáno 19 pozměňovacích návrhů, které máte v tisku 288/5 pod písmeny A až R. Já si dovolím, protože některé pozměňovací návrhy se vylučují, když budou jiné schváleny, vám teď říct, jak budeme postupovat, a potom při hlasování při každém písmenu budu říkat jméno a krátce shrnu, co v návrhu je, protože si myslím, že jenom pod písmenem si to není schopen zapamatovat každý.

Jak bude probíhat procedura? Nejprve budeme hlasovat o bodu C1 a C2 pana poslance Kořenka, což je pozměňovací návrh usnesení školského výboru, který je pod písmenem A.

Potom budeme hlasovat o usnesení školského výboru ve znění pozměňovacího návrhu pana Kořenka, tedy C1 a C2. Tím pádem už bude nehlasovatelné, pokud to projde, C3 a C4.

Dál budeme hlasovat o bodu B, což je návrh výboru pro sociální politiku, ale pokud projde návrh A, už tam nebudou hlasovatelné body B1, B5, B7, které jsou součástí A, a poté budeme hlasovat samostatně B2 poslankyni Chalánkovou, B3 poslankyni Berdychovou, B3 (?) a B4 paní poslankyni Peckovou.

Pokud tady dojde k hlasování a bude to, co jsem říkala, odhlasováno, bude nehlasovatelný bod F1 a F4 paní poslankyně Berdychové, protože to už je součást A, který bude odhlasován.

Dále bude nehlasovatelný bod L paní poslankyně Nohavové, který je také součástí A.

Dále bude nehlasovatelný bod O pana poslance Snopka o vypuštění celého § 16, protože už to bylo schváleno jinak v bodě A.

Tím bude nehlasovatelné i písmeno P, což je můj návrh, který je obsahem celého návrhu školského výboru. Bez ohledu na to, zda B, usnesení sociálního výboru, se

bude hlasovat jako celek či po bodech, my ho budeme hlasovat po bodech, následně jsou nehlasovatelné body D, F2 a R. Vše už bude součástí B, které budeme hlasovat na začátku.

A potom už budeme samostatně hlasovat bod E pana poslance Fiedlera, bod G paní poslankyně Novákové, bod H paní poslankyně Semelové, bod I paní poslankyně Putnové, bod J, který jsme rozdělili na J1 a J2, paní poslankyně Dobešové a bod K paní poslankyně Jermanové a paní poslankyně Dobešové a bod M pana poslance Gabala a bod N pana poslance Vyzuly.

Tady máte řečenu strukturu podle jednotlivých bodů. Pokud schválíme tuto proceduru, až budeme hlasovat, budu ke každému písmenu říkat jméno a jednoduché shrnutí, co ten pozměňovací návrh označuje.

Čili já vás prosím, pane předsedo, jestli byste mohl dát hlasovat o proceduře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. K proceduře se ještě vyjádří předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, abychom měli všechny připomínky k proceduře, a pak bychom ji nechali schválit. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Postup, který paní poslankyně, paní zpravodajka navrhla, s tím není žádný problém, nicméně bych požádal, aby u usnesení výborů se hlasovalo o každém bodu zvlášť, protože my některé body podpořit chceme a některé body podpořit nechceme. Je to jednak po bodem A a zejména pod bodem B, to znamená tam, kde je těch bodů hodně. Podle mě to nijak nenarušuje postup, který jste navrhla, jenom o těch jednotlivých bodech z výboru chceme hlasovat zvlášť. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To musíme nechat odhlasovat jako pozměňovací návrh k tomu, co přednesla paní zpravodajka.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Takže jestli tomu rozumím, pan předseda poslaneckého klubu ODS dal pozměňovací návrh k mé proceduře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Já to nechám odhlasovat, protože samozřejmě tím pádem by se změnily i ty věci, které jsou pak nehlasovatelné, protože pak bychom museli pravděpodobně dohodnout jinou strukturu a nehlasovatelnost by se musela posuzovat vždycky u každého bodu. To si rozumíme? (Ano.) Dobře. To je jediná připomínka. Čili nejdříve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu, který znamená, že bychom v usnesení výborů ještě hlasovali každý bod zvlášť. Ano? To by byla změna. Buď projde, a pak je to jednoduché, platí procedura s tímto pozměňovacím návrhem, a potom bychom hlasovali o proceduře jako o celku.

Procedura je složitá, takže prosím soustřeďme se, protože jakmile si ji schválíme, už podle ní musíme postupovat. Má někdo výhradu proti tomu pořadí? Není tomu tak.

Zahájil jsem hlasování číslo 169 a hlasujeme o pozměňovacím návrhu k proceduře pana předsedy klubu ODS. Zahájil jsem hlasování číslo 169 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování pořadové číslo 169 z přítomných 175 pro 139, proti 23. Pozměňovací návrh byl přijat.

Budeme tedy schvalovat proceduru jako celek, to znamená návrh paní poslankyně Bohdalové ve znění pozměňovacího návrhu pana poslance Stanjury.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 170 a ptám se, kdo je pro schválení procedury. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 170 z přítomných 174 pro 173, proti 1. Návrh byl přijat a budeme tedy tímto způsobem postupovat.

Prosím tedy, abychom – jestliže jsme předřadili C1 a C2, abychom toho dbali, paní zpravodajko, u těch bodů...

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Pane předsedající, vteřinku. Já jsem nebyla na tuto proceduru s tím pozměňujícím návrhem připravena. Já si tady jenom ta áčka musím dát dohromady.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jen na to chci upozornit, že ta A budeme muset v tom případě kompilovat s těmi body C1 a C2 kolegy Kořenka. Samozřejmě dám zpravodajce čas na to, aby se připravila.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Já bych poprosila, jestli se nebudete zlobit, na to, aby to proběhlo hladce, deset minut pauzy na seznam A1 až...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. V 11.57 se sejdeme, abychom si ujasnili postup při nově schválené proceduře.

(Jednání přerušeno v 11.48 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.58 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné poledne, čas pro přestávku vypršel a nyní tedy přistoupíme k hlasování. Přistoupíme k postupu hlasování tak, jak jsme si společně schválili. A já vám předávám slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážení kolegové, po dohodě s legislativou teď se jedná o inkriminovaný pozměňovací návrh. Nejdříve budeme hlasovat body C1, C2,

po jejich odhlasování budeme postupně hlasovat body A1 až A20. Potom bude následovat stejná procedura, jakou jsme si odhlasovali.

Takže jestli dovolíte, já otevírám hlasování. Nejdříve budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana Kořenka ve znění C1, který navrhuje znovuzavedení registru. Je to pozměňovací návrh k návrhu školského výboru. Takže bych poprosila o hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vaše stanovisko? (Neutrální.) Pan ministr? (Neutrální.) Děkuji. Eviduji žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím, než budeme hlasovat.

A nyní tedy hlasujeme o pozměňovacím návrhu C1. Říkám to dobře?

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Ano, hlasujeme o návrhu C1.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo se pro návrh. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 171, přítomných poslankyň a poslanců 172, pro návrh 41, proti 111. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Děkuji. Návrh C2 pana poslance Kořenka, je to pozměňovací návrh k návrhu školského výboru, který hlasuje o vypuštění domácího vzdělávání z usnesení školského výboru. Stanovisko kladné. (Ministr jednoznačně kladné.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování číslo 172, přítomných poslankyň a poslanců je 171, pro návrh 114, proti 41. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Pokračujeme dál a nyní budeme hlasovat postupně o bodech A1 a A20. Jsou to jednotlivé body, které jsou obsaženy v usnesení školského výboru. Bod A1 – stanovisko kladné. (Ministr také kladné.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 173, přítomných poslankyň a poslanců je 175, pro návrh 173, proti 1. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další návrh je A2, stanovisko kladné. (Ministr také kladné.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 174, přítomných poslankyň a poslanců je 175, pro návrh 174, proti žádný. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Hlasování A3 – stanovisko kladné. (Ministr rovněž kladné.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 175, přítomných poslankyň a poslanců 175, pro návrh 173, proti žádný. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Hlasování A4, stanovisko kladné. (Stanovisko ministra kladné.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 176, přítomných poslankyň a poslanců je 175, pro návrh 173, proti žádný. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: A5 – ano. (Ministr také ano.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 177, přítomných poslankyň a poslanců je 175, pro návrh 174, proti žádný. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: A6 – ano. (Ministr také ano.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 178, přítomných poslankyň a poslanců je 175, pro návrh 172, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme dál.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: A7 – ano. (Ministr také ano.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 179, přítomných poslankyň a poslanců je 175, pro návrh 172, proti žádný. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: A8 – ano. (Ministr také ano.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 180, přítomných poslankyň a poslanců je 175, pro návrh 173, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: A9 v podobě přijatého pozměňovacího návrhu C1 – ano. (Ministr neutrální jako u C1.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 181, přihlášeno 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 165, proti 1. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: A10 v důsledku přijetí C2 je nehlasovatelné. Je to stanovisko legislativy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je tady vznesena námitka, námitka proti postupu, jestli jsem to dobře pochopil.

Poslanec Marek Benda: To není námitka. Jenom poprosím paní zpravodajku, aby vysvětlila – protože C1, když bylo hlasováno, tak ten návrh nebyl přijat. Teď jste říkala, že hlasujeme A9 v podobě přijaté změny C1, která přijata nebyla. Tak jenom bych poprosil, jak to je, abychom věděli, o čem hlasujeme a co je naším koncem.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Naším koncem jednoduše řečeno je vyřazení, definitivní vyřazení registru z tohoto zákona. To je náš konec. (Smích a potlesk v celé jednací síni. Hlas: Některých.) Je to fajn po takové dlouhé době být za obecního šaška (s úsměvem).

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tak, pojďme dál, paní poslankyně. Řekněte, o kterém bodu budeme hlasovat, a budeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Budeme hlasovat o bodu A11 – ano. (Ministr též ano.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 182, přihlášeno je 175 poslankyň a poslanců, pro návrh 171, proti žádný. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: A12 – ano. (Ministr též ano.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 183, přihlášeno poslankyň a poslanců je 175, pro návrh 172, proti žádný. Návrh byl přijat. Můžeme jít dál.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: A13 – ano. (Ministr také ano.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 184, přihlášeno poslankyň a poslanců je 175, pro návrh 174, proti žádný. Návrh byl přijat. Můžeme dál.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: V důsledku přijetí C1, C2 je A14 a A15 nehlasovatelné. (Ministr opravuje, že jde o C2.) C2, promiňte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, vysvětlili jsme si to, díky. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: A16 je v podobě C I/2. (Ministr: Ale musí se hlasovat, protože...) Musí se hlasovat. A stanovisko... (Zpravodajka se obrací na ministra. Ministr: Já neutrální.) Neutrální. (Ohlas v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Řekli jsme si i stanoviska.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 185, přihlášeno 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 47, proti 65. Návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Nyní hlasujeme o A17. Stanovisko negativní. (Ministr stanovisko neutrální.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. hlasování a táži se, kdo je... (Připomínka z pléna.) Je zde námitka. Paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne. Já se moc omlouvám, ale bylo tady v úvodu řečeno, že se bude vždy říkat, o co se jedná, a ne pouze písmena a čísla. Tak prosím, abychom to dodržovali.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Ano, slíbila jsem to, ale –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Já to dokončím, paní poslankyně. Předchozí hlasování prohlašuji za zmatečné a požádám vás, abyste ten bod dovysvětlila.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Já to vysvětlím. Já mám připravená kompletně všechna vysvětlování od bodu B dolů. Protože áčko jsme se dohodli, že budeme hlasovat dohromady, a já už jsem si tady těch dvacet bodů nestihla rozepsat. Takže to beru tak, že je to většinové stanovisko k tomu bodu A, a když opozice si vyžádala hlasování po jednotlivých číslech A1, tak předpokládám, že je připravená a ví, pod kterým číslem to je.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. V tom případě budeme pokračovat. Já vás požádám, abyste... Ještě je zde námitka.

Poslankyně Miroslava Němcová: Není to námitka, ale je to pouze upozornění na to, že paní zpravodajka nejprve nabídla, že nás bude informovat, poté nás neinformuje a říká stanoviska zjevně k věci, o které nic neví. Jak může říci stanovisko zamítavé, když navíc její výbor to tedy podporuje, je to stanovisko výborové, hlasujeme teď písmena A, což je usnesení výboru, a paní zpravodajka k tomu dává odmítavé stanovisko a neví, nemůže nám vysvětlit proč a o co se jedná. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Vzhledem k tomu, že nebyla vznesena námitka, pouze byl připomínkován způsob hlasování, odsouhlasili jsme si postup hlasování, já říkám, že budeme pokračovat tak, jak jsme si odsouhlasili, s tím, že paní zpravodajka bude říkat body, o kterých hlasujeme. Jestli vznášíte námitku

proti mému postupu, můžete. Jinak budeme pokračovat tak, jak jsme si na začátku odsouhlasili.

Pan poslanec Korte. Předpokládám, že přicházíte s námitkou proti postupu.

Poslanec Daniel Korte: Ano. Já si chci ujasnit to, co jste řekl. My jsme si odsouhlasili postup. Součástí toho postupu bylo, že paní zpravodajka bude informovat, kdo ten bod navrhl a o čem ten bod je. Je tomu tak?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, toto jsme si odsouhlasili. V tom případě požádám paní zpravodajku, aby si doplnila informace k tomu, o kterých bodech hlasujeme.

Paní zpravodajka žádá o tři minuty na přestávku. Dávám jí tři minuty přestávku a poté budeme pokračovat.

(Jednání přerušeno od 12.14 hodin do 12.17 hodin.)

Kolegyně a kolegové, žádám, abyste zaujali místa ve svých lavicích. Stejně tak vás požádám, abyste snížili hladinu hluku, abychom se dobře navzájem slyšeli. Ještě stále tady není klid. Požádám vás, jestli máte něco důležitého k řešení, abyste šli do předsálí. Děkuji.

Prosím, pokračujte, paní zpravodajko.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Takže A17 stanovisko negativní. Týká se jednoho bodu k rejstříku pedagogických pracovníků, který jsme vyřadili.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr – stanovisko?

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Já jsem k tomu měl neutrální, ale myslím si, že by Sněmovna měla hlasovat ano, protože je to vlastně zbytek – vy jste vypustili registr a tohle to je zbytek. (Špatně srozumitelné, současně začíná hovořit předsedající.) Já ano.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane ministře, obávám se, že v tento moment je to pouze o tom, abyste řekl své stanovisko. (Reakce, rozpaky v sále. Zpravodajka: Ne... ne...)

Paní zpravodajko, je to tedy bod A17.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: A17 – ne!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento bod, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto bodu?

Je to hlasování pořadové číslo 187, přihlášených poslanců a poslankyň je 175, pro návrh 45, proti 87. Návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: A18 – jedná se o prodloužení lhůty za odevzdání zápisového lístku na vyšší odbornou školu z 31. 9. do 31. 10. Stanovisko ano. (Ministr ano.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 188, přítomných poslankyň a poslanců je 176, pro návrh 167, proti žádný. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Bod A19 – týká se správního řízení ve věci rejstříku středních škol. (Stanovisko ministra i zpravodajky je kladné.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 189, přítomných poslankyň a poslanců je 176, pro návrh 168, proti žádný, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: A20, týká se souvislosti se zákonem o pedagogických pracovnících, který se musí vsunout nyní do zákona v důsledku odhlasovaných změn. Ano.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vaše stanovisko. Kladné? (Ano.) A pan ministr? (Ano.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 190, přítomných poslankyň a poslanců je 176, pro návrh 170, proti žádný, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vypořádali jsme se se všemi body A1až– A20, které se týkaly usnesení, které bylo přijato ve školském výboru. Nevím, jestli se teď bude hlasovat o áčku jako o celku, ale myslím si, že asi ne.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ne, budeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Čili pokračujeme dál. V této souvislosti pan poslanec Kořenek navrhl ještě hlasovat pozměňovací návrhy C3, C4. V důsledku přijetí všech předcházejících usnesení jsou nehlasovatelné.

Nyní přicházíme opět k jednotnému usnesení výboru, který měl na starost tento zákon. Je to usnesení výboru pro sociální politiku, v němž jsou v současné chvíli nehlasovatelné již body B1, B5 a B7, které jsou součástí áčka, a můžeme tedy samostatně hlasovat o bodu B2, což je technický malý pozměňovací návrh paní poslankyně Chalánkové a stanovisko je ano.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 191, přítomných poslankyň a poslanců je 176, pro návrh 169, proti nikdo, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: B3 je návrh paní poslankyně Berdychové, kde se jedná o vypuštění odstavce z § 16 odst. 5. Stanovisko ano.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Ano.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 192, přítomných poslankyň a poslanců je 176, pro návrh 170, proti 2, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Potom jsou body B4 a B6, které jsou návrh paní poslankyně Peckové, který říká, že je potřeba rozšířit školy, kde se může dodělat základní vzdělání. Stanovisko ano

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Ano.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 193, přítomných poslankyň a poslanců je 176, pro návrh 171, proti nikdo, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Pokračujeme dál. Nehlasovatelné v této chvíli jsou body F1, F3, jsou to návrhy k § 16 paní poslankyně Berdychové, které už jsou součástí odsouhlaseného bodu A.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dále potom se budeme věnovat bodu L paní poslankyně Nohavové, který je nehlasovatelný, neboť je součástí bodu A.

Nehlasovatelný je také bod O pana poslance Snopka, který navrhuje vypuštění celého § 16, ale to už bylo vlastně odsouhlaseno bodem A.

Dál bod P je nehlasovatelný, to je můj návrh, který je součástí hlasovaného A.

Teď jsou nehlasovatelné body D paní poslankyně Peckové, které už byly odhlasovány, paní poslankyně Berdychová byla odhlasována § 16a odst. 5, to samé R pan poslanec Svoboda, vypuštění § 16 odst. 5, vše je součástí B.

Nyní přistoupíme k hlasování o jednotlivých poslaneckých pozměňovacích návrzích. První budeme hlasovat o bodu E, který podal pan poslanec Fiedler, kdy má být ředitel školy zprostředkovatelem smlouvy mezi studentem a zaměstnavatelem. Stanovisko ne.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Ne.) Děkuji vám.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 194, přítomných poslankyň a poslanců je 174, pro návrh 116, proti 38. Konstatuji, že tento návrh byl přijat. Můžeme dál.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Bod G, to je pozměňovací návrh paní poslankyně Novákové, týká se povinného vyhlášení kritérií pro hodnocení činnosti ze strany všech zřizovatelů škol. Stanovisko negativní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Ne, negativní.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 195, přítomných poslankyň a poslanců je 176, pro návrh 70, proti 87, návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Bod H, návrh paní poslankyně Semelové, který obsahuje, že se nemohou zřizovat přípravné třídy při církevních školách. Stanovisko negativní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Negativní.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu? (Hlasy.) Není otevřena rozprava, tzn. pouze námitka proti postupu při hlasování.

Bylo to hlasování s pořadovým číslem 196, přítomných poslankyň a poslanců 175, pro návrh 30, proti 137, konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Bod I.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ještě vás poprosím, paní zpravodajko, o chvíli strpení. Chcete nahlásit do stenozáznamu hlasování? (Poznámka ze sálu: Spletl se.) Tak to pojďte říct na mikrofon do stenozáznamu.

Poslanec Jaroslav Holík: Dobrý den, chtěl bych nahlásit svoji chybu. Přechytil jsem se u tlačítka. Hlasoval jsem záporně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: U kterého bodu, pane poslanče? Protože jsme měli mnoho hlasování.

Poslanec Jaroslav Holík: Teď poslední bod.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: U posledního bodu, dobře. (Hluk v sále.) Poprosím vás opět o ztišení, budeme pokračovat v hlasování. Paní zpravodajko, můžete pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další bod I, pozměňovací návrh – chtěli jste, abych četla zdůvodnění, tak si ho taky poslechněte. (Smích v sále, potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím, pokračujte, paní zpravodajko. (Hluk v sále.)

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Bod I, ponechání kompetence školské rady navrhovat odvolané ředitele školy i bez udání důvodu, zrušení zákazu žebříčku škol z výsledků programů zjišťování výsledků vzdělávání. Je to návrh paní poslankyně Putnové, stanovisko ne.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Negativní.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 197, přítomných a přihlášených poslankyň a poslanců je 174, pro návrh 77, proti návrhu 73, návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další je bod J, kde jsem avizovala, že je rozdělen na body J1 a J2. Je to úprava složení školských rad J1 a koordinace krajské sítě škol se zaměstnavateli. Stanovisko k J1 je negativní. (Ministr: Negativní.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 198. Přihlášených poslankyň a poslanců je 176, pro návrh 45, proti 114. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Nyní J2. Paní poslankyně Dobešová, koordinace krajské sítě škol se zaměstnavateli. Stanovisko kladné. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržený návrh, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 199. Přítomných poslankyň a poslanců je 176, pro návrh 144, proti 17. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dále máme bod K, který se týká samostatného poslaneckého pozměňovacího návrhu paní poslankyně Dobešové a paní poslankyně Jermanové, který se týká domácího vzdělávání. Myslela jsem, že je to nehlasovatelné, legislativa mi řekla, že musíme o tom hlasovat, protože ostatní byly jako pozměňovací návrhy k usnesení. Musíme o tom hlasovat. Takže stanovisko je negativní. (Ministr: Silně negativní.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 200. Přihlášených poslankyň a poslanců je 172, pro návrh 45, proti 108. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další bod M je bod pana poslance Gabala, který se týká povinného zjišťování údajů o etnickém a sociálním původu dětí a žáků ve všech školách. Stanovisko negativní. (Ministr: Negativní.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 201. Přihlášených poslankyň a poslanců je 176, pro návrh 15, proti 105. Návrh byl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: A nyní podle mého záznamu poslední pozměňovací návrh, se kterým jsme se nevypořádali. Je to pan poslanec Vyzula, zrušení fikce ukončení základního vzdělávání v případě cizince, který se více než 60 dní bez omluvy neúčastní vyučování. Stanovisko negativní. (Ministr: Také negativní.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 202. Přihlášených poslankyň a poslanců je 176, pro návrh 45, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Podle mých materiálů a zápisů jsme se, pane předsedající, vypořádali se všemi pozměňujícími návrhy a bylo by třeba hlasovat o zákonu jako celku. Já jenom upozorňuji, že byla ještě mnou načtena legislativně technická změna, která by měla být také obsahem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Konstatuji, že skutečně o všech pozměňujících návrzích bylo hlasováno. A nyní tedy přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb. ... (Domluva legislativy a poslankyně Bohdalové.) Prosím na mikrofon.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Já se omlouvám, kolegové. Já jsem ji načetla, ale my jsme o ní nehlasovali, o té legislativně technické. Je to pouze – v P12 má být správně odkaz § 183 odst. 8, nikoliv na odst. 7. Je to jenom změna číslice v textu. Nic jiného.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je pravda, že tento bod musíme dát odhlasovat. Byť se jedná o legislativně technickou změnu, tak dáme o tom hlasovat. Já vás poprosím, abyste ještě jednou zopakovala, o čem hlasujeme.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: V P2 (předtím zpravodajka uvedla P12) má být správně odkaz na § 183 odst. 8, nikoliv odst. 7.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, tak jak byl předložen, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 203. Přihlášených poslankyň a poslanců je 177, pro návrh 167, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní tedy můžeme konstatovat, že jsme hlasovali o všech návrzích. (Zpravodajka souhlasí.) Děkuji. Budeme tedy hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 288, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou a schválených pozměňujících návrhů."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh tohoto zákona, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 204. Přihlášených poslankyň a poslanců je 177, pro návrh 138, proti 27. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní zpravodajce, že nás provedla tímto nejednoduchým hlasovacím procesem. (Potlesk z levé části sálu.)

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážení kolegové, já vám taky děkuji. Ještě jednou se omlouvám za své drobné zmatky. Bylo to trošku složité.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji i panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu. Přečtu omluvenku: Od 13 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jan Sedláček.

Otevírám další bod – není otevřena rozprava, v tento moment mohou vystupovat pouze ti, kteří mají přednostní právo. Takže otvírám bod

100.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr životního prostředí pan Richard Brabec a zpravodaj výboru pro životní prostředí pan poslanec Miloš Babiš. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 298/3.

Otevírám rozpravu. Poprosím pana ministra i pana zpravodaje, aby zaujali místo u stolku zpravodajů. Děkuji vám. Eviduji první přihlášku do rozpravy k tomuto bodu, pan poslanec Jan Zahradník. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych vás chtěl požádat o podporu pozměňovacího návrhu, vlastně jediného, který byl k tomuto návrhu, k této novele předložen. Je to návrh, který se týká § 12 zmíněného zákona. (Hluk v sále.) Tento paragraf není předmětem novely, kterou nám vláda předkládá. Paragraf se týká zprávy o stavu životního prostředí České republiky, která je každoročně zpracovávána a která se také na této schůzi nachází někde na programu –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale skutečně, kolegové a kolegyně, jestli máte něco na srdci, co si potřebujete říct, jděte do předsálí. Není slyšet, co pan poslanec říká. Já vám děkuji za to, že to budete respektovat.

Poslanec Jan Zahradník: – a která bude projednávaná na této schůzi někdy. Já navrhuji, aby v návaznosti na tuto zprávu ministerstvo vypracovalo také zprávy o stavu životního prostředí pro jednotlivé kraje. Myslím si, že kraje mají jak ve své samostatné, tak i v přenesené působnosti tolik povinností, že při jejich plnění jim tato zpráva velmi může pomoci. Proto vás prosím o podporu mého pozměňovací návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Vzhledem k tomu, že nevidím, neregistruji přihlášku do rozpravy... Chcete mít závěrečné slovo, pane ministře, nebo...? (Závěrečné.) V tom případě tedy ukončím rozpravu a dám vám závěrečné slovo

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, bude to stručné. Já myslím, že po tom minulém bodě určitě nedokážu nahradit takovou dávku zdravého adrenalinu. Ale já si jenom tedy dovolím velmi rychle reagovat na pozměňovací návrh pana kolegy Zahradníka vaším prostřednictvím, pane předsedající.

Já ho chápu, určitě, nicméně Ministerstvo životního prostředí ho jako předkladatel nepodporuje z následujícího důvodu. Obligatorní povinnost vytvářet vlastně krajské zprávy ke zprávě o životním prostředí nebyla v příslušné legislativě ani do roku 2009, kdy byly ty krajské zprávy vytvářeny dobrovolně. My jsme všechny kraje požádali asi před dvěma měsíci, aby se vyjádřily, zda mají o podobnou zprávu – krajskou – zájem. A pouze 7 krajů ze 14 určitý zájem vyjádřilo. To znamená, my bychom se v této chvíli určitě přikláněli k tomu, že nechť to tam není obligatorně dáno, protože to samozřejmě znamená i určité nadnáklady, a nechť to opravdu vyjde z aktuální poptávky krajů po těch zprávách. Pokud kraje o ně budou mít zájem a jasně to deklarují, tak jsem připraven, slibuji tady a prohlašuji zodpovědně, že tyto krajské zprávy budeme dělat, a to i bez toho, aby to tam bylo obligatorně. Ale zatím vidím maximálně polovinu krajů, které mají o podobné zprávy

zájem. Proto si myslím, že je nadbytečné, aby se to tam objevilo jako povinná součást zprávy o životním prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pouze pro pořádek připomínám, že ve 12.45 máme pevně zařazené volební body, takže budu muset rozpravu přerušit v jejím průběhu. Eviduji jednu faktickou poznámku pana poslance... (Námitky z pléna.) Máte pravdu, já se omlouvám, ale já jsem rozpravu ukončil a bylo to pouze závěrečné slovo pana ministra. Vy máte přednostní právo, pane poslanče Laudáte?

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, naléhavě bych požádal, jestliže dojde k polemice předkládajícího, tak aby se to odehrávalo před závěrečným slovem. Pan kolega Zahradník už nemá šanci reagovat ze statutu jednacího řádu. Nedělejte to prosím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, budeme pokračovat tak, jak nám stanoví jednací řád. Rozpravu jsem skončil a nyní přikročíme k hlasování o pozměňovacím návrhu. Poprosím zpravodaje, aby přednesl pozměňovací návrh a před hlasováním se k němu vyjádřil. Máte slovo.

Poslanec Miloš Babiš: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych vás seznámil s návrhem hlasování ve třetím čtení. Návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán. Byl podán jediný pozměňovací návrh přednesený poslancem Janem Zahradníkem ve druhém čtení dne 21. ledna 2015. Navrhuji hlasovat nejprve o tomto pozměňovacím návrhu zařazeném v systému pod číslem 178 (správně 1878), potom o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nikdo jiný nemá žádnou námitku proti tomuto postupu? (Bez námitek.) Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu. A já vás poprosím o vaše stanovisko. Pane zpravodaji? (Negativní.) Pan ministr? (Negativní.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 205, přihlášeno 175 poslankyň a poslanců, pro návrh 88, proti 57. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

Přikročíme tedy nyní k hlasování o celém návrhu zákona. (Velký hluk v sále.)

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 298, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto předložený návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 206, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, hlasování končí, pro návrh 157, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Pan zpravodaj.

Poslanec Miloš Babiš: Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych vám ještě všem připomněl, že zítra máme svátek sv. Valentýna. (Šum v sále.) Našim poslankyním bych rád popřál krásné prožití (smích v sále) svátku všech zamilovaných. Našim pánům poslancům bych rád připomněl, aby svým milenkám a manželkám (smích některých přítomných) nezapomněli koupit květinu a večer se pořádně pochlapili. (Rozpačitá nejednotná reakce v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl říct panu poslanci. Za prvé, že neměl mluvit, že je po bodě. A za druhé – ty blbé řeči si nechte mimo Poslaneckou sněmovnu. (Ozývá se hukot, bouchání do lavic, někdo nereaguje vůbec.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pouze přednostní práva. Pouze přednostní... Pan poslanec Schwarz.

Poslanec Bronislav Schwarz: Prosím vás, pane místopředsedo, já jsem si to vytáhl. Vím, že mě nebudete mít rádi. Ale přesto, že asi víte, co občas dělám, tak se člověk splete. A já jsem hlasoval ne a spletl jsem se, na sjetině mám ano. Ale hlasoval jsem ne, můžete se podívat na kamery. U zákona předchozího – ne u celého zákona, ale u pozměňovacího návrhu. Je mi to líto. Ale hlasoval jsem opravdu ne, a na sjetině mám ano.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Znamená to, že zpochybňujete hlasování a chcete dát námitku...–

Poslanec Bronislav Schwarz: Ano. Zpochybňují hlasování. Poprosil bych o tom pozměňovacím návrhu hlasovat ještě jednou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan předseda Stanjura. (Šum v sále, nepřehledno, někteří poslanci stojí u svých lavic, poslance Stanjura si musí zjednat pořádek u jiného poslance, aby se dostal k mikrofonu.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: A zase se budeme hádat, co je to bezprostředně. Bezprostředně to není. Proběhlo hlasování. Závěrečné hlasování o zákoně. To prostě není možné! Zase to chcete ohýbat. Měl jste jít hned po hlasování. To je naprosto v pořádku. Mezitím jsme zákon odhlasovali jako celek, předsedající ukončil bod... To prostě není možné. Bohužel, pozdě. Bohužel. (Poslanec Schwarz nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já osobně si myslím, že se jedná skutečně o bezprostřední námitku, kterou bychom měli akceptovat. A v případě, že vznášíte námitku proti mému postupu, dám o tom hlasovat.

S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, za prvé se podívejte, kolik je hodin. Čtyři minuty máme projednávat jiné body. Nevím, proč tady dáváte slovo i těm, kteří ho mít neměli. To není možné. Nemůžete tohle to udělat a říct, jestli máte námitku, tak si ji vzneste. No tak se zase sejdeme v Brně, pokud si to zase prohlasujete. Prostě buď budete dávat pozor a budete dávat námitky včas, nebo prostě máte smůlu! To je všechno! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já udělám jednu věc a to je to, že skutečně máme pevně zařazený bod na 12.45, tzn. půjdeme k volebnímu bodu a vrátíme se poté, co odvolíme. (Silný hluk v sále.) Uděláme to, že přeruším jednání Sněmovny, budou volební body a následně se k tomuto vrátíme.

Poprosím předsedu volební komise, aby řekl, jakým způsobem budeme nyní postupovat. Nyní jsou na programu volební body.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně a kolegové, dobré odpoledne ve 12.50 hodin, mrzí mě, že do volebních bodů vstupujeme v takto rozjitřené atmosfěře, a věřím, že to nepříjemné dění, které teď proběhlo, nesníží vaši koncentraci na volební body. Za sebe slibuji, že budu co nejstručnější a nejefektivnější. Čeká nás pět volebních bodů. Než se do nich pustíme, tak vás prosím jménem pana předsedajícího o klid a pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás podpořím, požádám vás, kolegyně a kolegové, abyste snížili hladinu hluku a poslouchali, co předseda volební komise říká.

Poslanec Martin Kolovratník: Přátelé, víte sami, že řada volebních bodů je velmi pečlivě sledována médii, tak i z toho důvodu vás prosím o klid. Když dovolíte, také bych tu rád přivítal významné zástupce kulturní obce na balkonu, vážené dámy a vážené pány režiséry a filmaře. Myslím, že mohu říci, že jsme rádi, že věnují pozornost pochopitelně jednomu konkrétnímu z volebních bodů, a to Státnímu fondu

kinematografie. Věřím, že věčná telenovela jménem jednání Poslanecké sněmovny pro ně bude inspirací jen v tom pozitivním.

Nyní tedy otevíráme bod číslo

105.

Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47

Připomenu, že jsme již v druhém kole tajné volby. První kolo proběhlo 23. ledna, kdy opět nikdo nebyl zvolen, a do druhého kola postoupili oba nominovaní poslanci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Kolegyně a kolegové, já se omlouvám, ale opakovaně vás vyzývám k tomu, abyste se ztišili, protože skutečně není slyšet, co se zde přednáší. Děkuji.

Poslanec Martin Kolovratník: A já také děkuji. Připomenu, že postoupil Jan Birke s 84 hlasy a Stanislav Pfléger s 59 hlasy, a volba tedy bude ve druhém kole druhé tajné volby. Budeme hlasovat tajným způsobem ve Státních aktech a já prosím, pane předsedající, abyste tento bod přerušil a otevřel další bod.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, přerušuji tento bod a otevírám další. Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dalším bodem je bod číslo

106. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Tam postupně tento fond naplňujeme, 23. ledna jsme v prvním kole vybrali jednoho člena, pana Ing. Miroslava Volaříka. V této volbě zbývá doplnit jednoho člena, takže za malou chvíli ve Státních aktech se utkají o toto jedno místo dva postupující z prvního kola. Je to Petr Adam za klub Úsvit, který získal 57 hlasů, a Miloslav Janulík za hnutí ANO, který získal 55 hlasů.

I zde vás, pane předsedající, prosím o přerušení bodu a otevření dalšího.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Přerušuji tento bod a otevírám další. Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Bod číslo

107. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

U tohoto bodu se omlouvám, budu nucen mluvit o trochu déle. V tomto případě Sněmovna zatím příliš úspěšná nebyla, pokud mi dovolíte tento komentář. V prvním kole jsme 23. ledna z 20 předložených nominací ministra kultury zvolili dva členy. Jsou to pánové Jiří Kubíček a Přemysl Martínek. Zbývá nám tedy, a teď prosím o pozornost, dovolit dalších sedm členů. Budeme tedy vybírat ze 14 postupujících, z dvojnásobku neobsazených míst. Připomínám, že funkční období by mělo začít 5. dubna, takže je více než na čase, aby Sněmovna byla úspěšná.

Pro stenozáznam musím přečíst všechny postupující i s počtem hlasů z prvního kola. Budeme vybírat z následujícího seznamu: Petr Bilík 67 hlasů, Tereza Brdečková 24, David Čeněk 27, Lubor Dohnal 69, Iva Hejlíčková 58, Zuzana Kopečková 85, Zuzana Mistríková 8, Richard Němec 20, Karel Och 6, Milica Pechánková 48, Vladimír Soják 33, Daniela Staníková také 33, Petr Vítek 86 a Jiří Voráč 63 hlasů. To je těch 14 postupujících.

Ještě v rychlosti připomenu to, že pokud dnes zvolíme celý fond, tak okamžitě po skončení volby volební komise losem vybere délky funkčních období jednotlivých členů. Je to v souladu s dikcí zákona 496/2012. Jde o novou, první volbu této rady. Tři členové budou mít roční období, tři dvouleté a tři tříleté období.

Nyní tedy i v tomto bodě prosím, pane předsedo, abyste přerušil tento bod.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, já vám vyhovím a přerušuji tento bod. Můžeme pokračovat.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak jak jsme se rozhodli na začátku tohoto týdne, přidali jsme ještě dva volební body, jsou to změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Tím prvním je bod

144. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy

Jedná se o první kolo druhé volby na uvolněné místo po europoslankyni Kateřině Konečné. Lhůta byla vyhlášena do včerejška do 8 hodin ráno. Aby volba mohla proběhnout dnes, přijali jsme v komisi usnesení číslo 96, které konstatuje, že návrhy poslaneckých klubů do Středoevropské iniciativy, do komise, jsou Petr Fiala za ODS a Rom Kostřica za TOP 09. V souladu s volebním řádem se jedná o volbu tajnou. Toto usnesení jsme zaslali jak na kluby, tak rozdali vám na lavice.

Nyní prosím, pane předsedo, abyste otevřel rozpravu k tomuto bodu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Otevírám rozpravu a táži se, zda v ní někdo chce vystoupit. Není tomu tak, rozpravu končím.

Poslanec Martin Kolovratník: Omlouvám se, já se ale do té rozpravy přihlašuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tom případě musíte být rychlejší, ale já jsem rozpravu už ukončil. Jediný, kdo může otevřít rozpravu, je pan ministr. Jestliže se hlásíte do rozpravy, musíte reagovat na moji výzvu.

Poslanec Martin Kolovratník: V tom případě respektuji vaši rychlost a prosím pana ministra, aby mi otevřel rozpravu.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající, kolegyně a kolegové, vás zdravím a otevírám tímto rozpravu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Rozprava je otevřena a můžete vystoupit, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já děkuji. Kolegyně a kolegové, tady bohužel musím doplnit vysvětlení, které jsem získal z analýzy z legislativy a z našeho sekretariátu teď během předchozích chvil. Dostali jsme písemně stažení návrhu klubu TOP 09 pana poslanec Roma Kostřici a v návrzích zbyl pouze návrh klubu ODS pan poslanec Petr Fiala. Ale bohužel jsme zjistili, že pan poslanec Petr Fiala není členem této stálé delegace, a tudíž v souladu s jednacím řádem nemůže být v tuto chvíli zvolen za předsedu. Muselo by dojít nejdříve k tomu, že dojde ke změně v delegaci, že někdo odstoupí, pan poslanec Petr Fiala se stane členem, a teprve poté ho můžeme zařadit jako návrh na volbu vedoucího této delegace. V tuto chvíli tvrdím, že tento bod je nevolitelný a můžeme ho stáhnout – ale samozřejmě dávám slovo panu předsedovi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nebudete dávat slovo, slovo udělím já, pane předsedo, a uděluji ho panu předsedovi Stanjurovi.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To prostě není pravda. My to tady chystáme dva měsíce. Tím, že je zvolen předsedou, tak se stane i členem. Je to úplně jednoduché. Tyto švejkovské výklady mě tedy fakt už rozčilují. Prostě to není možné. Proč nám to tedy tak chytře někdo neoznámil v okamžiku, kdy jsme nominaci předevčírem podali? Proti tomuto postupu protestuji, myslím si, že to není správný postup, a jen něco oddalujeme, když si to někdo zbytečně široce vykládá. Já tomu vůbec

nerozumím a vznáším námitku proti postupu. Trvám na tom, aby ten bod proběhl, aby proběhly volby.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Je zde vznesena námitka proti postupu, to znamená... (Hlas z levé strany: To je schválnost.)

Poslanec Martin Kolovratník: Musím reagovat. Chci pana předsedu ubezpečit, není to schválnost. Mohu se přihlásit k tomu a mohu to vzít na sebe, že to byla chyba nás ve volební komisi, že jsme tento moment přehlédli, že jsme si nevšimli toho, že pan poslanec Petr Fiala není členem oné delegace, ale mohu se snad odvolat na zápis z jednání volební komise z 21. října loňského roku, kdy volební komise projednávání tohoto bodu přerušila právě proto, že v té době byl navržen jeden náhradník, tuším, že to byl pan poslanec Rom Kostřica, a podle jednacího řádu ani náhradník nemůže být volen vedoucím delegace. Takže mé stanovisko je, že tento bod v tuto chvíli, je to procedurální návrh, musíme stáhnout a není možné hlasovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: S přednostním právem se hlásil pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ať se na mě pan předseda nezlobí, mě to opravdu neuspokojuje, to co říká. Můžu se omluvit, že jsme udělali chybu. Chyb se tady seká jedna za druhou. Já to vnímám jako schválnost! Jak dlouho volíme předsedu této delegace? Několik měsíců. Několik měsíců tady vedeme politická jednání. Našli jsme shodu, jak to vyřešit, a vteřinu před volbou se dozvím, že to nejde. (V sále je neklid a hluk.)

Tak k čemu máme komise? K čemu máme aparát? K čemu tady máme zaměstnance, když takhle postupujeme? Vůbec tomu nerozumím. Podle mě tomu nic nebrání

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vzhledem k tomu, že jsou zde dva rozdílné návrhy, já osobně navrhuji, aby tento bod byl přerušen do té doby, než legislativa jasně určí, jaký je výklad, a poté se k bodu vrátíme, protože se tady kladou argumenty jedné a druhé strany. A obávám se, že bez toho, že bychom měli jasné stanovisko, nemůžeme řádně rozhodnout.

Poslanec Martin Kolovratník: Já to vnímám jako kompromisní návrh. Znovu mohu pouze zopakovat, že to není žádná schválnost nebo nějaké vědomé boření procesu volby. Víte, že já sám vždy bojuji za to, aby volby byly úspěšné. Pokud se shodneme na tom, že ten bod přerušíme do té doby, než se legislativa vyjádří, a pak se k němu vrátíme, budu rád.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já udělám jednu věc. Přeruším teď schůzi na deset minut. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Pan předseda se hlásí s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Proč to vnímám jako schválnost? Když jsme v úterý ráno měli grémium Sněmovny, tak jsme se domluvili, že volby budou ve středu. Předsedové poslaneckých klubů to potvrdí. Kdyby se nám to stalo ve středu, tak jsem v klidu, formálně to stihneme, do pátku odvolíme. Pak jste měli problém dohodnout se na nějakých nominacích, já to respektuji, a posunuli jste bez dohody s opozicí volby o dva dny. A pak vzniká problém, že schůze má za hodinu končit. Kdyby volby byly podle dohody grémia a Poslanecké sněmovny z úterka, proběhly by ve středu ve 12.45, já bych to akceptoval, formálně bychom to vyřešili, v pátek bychom bod dovolili. To je jediný problém, a proto to vnímám jako schválnost. Není dodržen termín a vteřinu před volbou se dozvím, že to nejde.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: S přednostním právem pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já myslím, že byl řádně zařazen bod. Jedině, jak z toho ven, je buď bod vyřadit, nebo jej přerušit, ale považuji za mnohem vhodnější vzhledem k tomu, jaká byla dohoda v úterý na grémiu, abychom rozhodli, že navržený člen, náhradník, je volitelným předsedou stálé delegace. Stálá delegace není pouze o Sněmovně, ale je i o Senátu. A v tomto ohledu nemůžeme říkat, že tam není místo pro stálého člena nebo není konkrétní člověk volitelný za předsedu. Jsem přesvědčen, že pokud Sněmovna podle zákona o jednacím řádu rozhodne, že je volitelný, tak volba může proběhnout.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Mám to vnímat jako procedurální návrh, o kterém dáme hlasovat bezprostředně? Dobře. V tom případě zavolám kolegy z předsálí. Eviduji zde žádost na odhlášení. Všechny vás odhlásím a požádám vás o opětovnou registraci.

Nejdřív zopakuji návrh, abyste věděli, o čem dávám hlasovat. Na základě návrhu pana místopředsedy Filipa dávám hlasovat, že pan předseda Fiala je volitelný do dané funkce, jak je uvedeno v návrhu.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. (Veselost v sále.) Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 207. Přítomných poslankyň a poslanců je 142, pro návrh 136, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat a nalezli jsme řešení a v tom případě předpokládám, že můžeme pokračovat.

Poslanec Martin Kolovratník: Poprosím o dvě věty k tomuto bodu. Opravdu to nebyla schválnost a děkuji za řešení panu místopředsedovi Filipovi. Ono se

v jednacím řádu § 47 říká, že Poslanecká sněmovna volí předsedou delegace poslance, a není tam řečeno víc. Takže možná se za nás za komisi mohu omluvit za příliš úzkoprsý výklad jednacího řádu. Tohle je čisté a správné řešení. Děkuji za něj.

Nyní prosím, abychom i tento bod přerušili, než proběhne samotná volba.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Přerušuji tento bod. Můžeme pokračovat.

Poslanec Martin Kolovratník: Konečně se dostáváme k pátému bodu. Je to

145.

Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie

Věřím, že rozpor nebude, a nebude, protože jsme si udělali kontrolu. Všichni navržení kandidáti jsou členy delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie, jejíhož předsedu nyní budeme volit. Kvůli úspoře času zkrátím své vystoupení jenom ke konstatování, že volební komise v tomto případě přijala usnesení č. 95 a konstatuje, že v tuto chvíli jsou navrženými kandidáty Stanislav Grospič za KSČM, Jaroslav Lobkowicz za TOP 09 a Milan Šarapatka za Úsvit. Je to první kolo již třetí volby, tedy konáme již třetí pokus. To je v tuto chvíli vše.

A nyní vás, pane předsedo, i v tomto případě poprosím o přerušení tohoto bodu. Na vydávání lístků dám 20 minut, abychom byli rychlí, takže do 13.25 hodin.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já tedy přerušuji tento bod. Pokračovat budeme ve 13.25 hodin v dalších bodech, jak byly zařazeny. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 13.05 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.25 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jak bylo ohlášeno, do 13.25 byla přestávka. Každopádně předseda volební komise se na mě obrátil ještě s prosbou, tak máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, pane předsedající. Byl jsem příliš velký optimista. Lístky ještě nejsou vydány všechny a ve Státních aktech je fronta, takže prosím ještě o prodloužení přestávky o pět minut do 13.30 hodin.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a přerušuji jednání do 13.30.

(Jednání přerušeno ve 13.26 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.31 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Než se vrátíme k jednotlivým bodům, tak já přečtu omluvenky, které ke mně dorazily. Dnes od 14 hodin se z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Markéta Wernerová, dnes od 13 hodin se ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Vozdecký. A to jsou všechny omluvenky. Ještě zazvoním na gong, aby ti, kteří odvolili, se vrátili zpátky do sálu.

A já se vracím zpátky k bodu 100, který jsme vlastně opustili neukončený před volebními body s tím, že pan poslanec Schwarz vznesl námitku. Mám zde s přednostním právem pana předsedu... (Předsedající se domlouvá s poslancem Schwarzem a poslancem Stanjurou o pořadí.) Hlásil jste se první, máte pravdu. Pojďte, pane předsedo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, ono už to tady v minulosti proběhlo. Já jsem konzultoval ty věci s kolegy, tak bych se rád k tomu trošičku vyjádřil. Víte, proběhlo hlasování o pozměňovacím návrhu. Jeho výsledek jste viděli. Já jsem okamžitě po hlasování dostal informaci od kolegy místopředsedy, abych šel zkontrolovat hlasování, tak jsem šel. Paní mi to dala, vrátil jsem se a hlasování jsem zpochybnil. Vzbudilo to velké emoce, že jsem nebyl bezprostředně, protože mezitím se schválil zákon. Přestože jsem tady kolem toho pultíku, je to tady vidět. Hlasoval jsem ne, na sjetině mám ano, tady jsem nahlásil, že jdu zkontrolovat hlasování. Přesto to vzbudilo nevoli. Já tomu rozumím, nebudu říkat, čí to byl pozměňovací návrh, jak prošel. Jenom tady teď před vámi chci říci, že do stenozáznamu – protože jsme se tak i domluvili, já si myslím, že to je takhle možné – do stenozáznamu bych poprosil, upravte mi mé hlasování, hlasoval jsem proti. A tím tedy hlasování nezpochybňuji. Takže prosím upravte ve stenozáznamu. Jenom by mě pak zajímalo, jako perličku, když se upraví ve stenozáznamu mé hlasování, tak ten výsledek hlasování ovlivní ten ne zákon, ale výsledek hlasování nebude odpovídat přijetí pozměňovacího návrhu. Tak to je všechno, co jsem vám chtěl říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji panu kolegovi za ten přístup. Jenom pro nás pro všechny. Já myslím, že je naprosto legitimní v okamžiku, kdy někdo řekne kontrola hlasování, tak v tom okamžiku předsedající čeká, než ta kontrola hlasování doběhne. A to může trvat dvě, tři, pět, deset minut, v tom není žádný problém.

Já jenom, pane místopředsedo, vy jste začal dneska teď po té přestávce tím, že ten bod nebyl ukončen. Když se podíváte do stenozáznamu, vy jste ho ukončil. Ale díky vstřícnému přístupu pana poslance Schwarze se nemusíme dohadovat. Ale nemůžeme to tak dělat. Pro příště pro všechny: kontrola hlasování je zcela běžná, je to třeba jenom říct a předsedající nesmí pokračovat, než skončí kontrola hlasování. Tím se vyhneme vzájemnému obviňování a zbytečné nervozitě. Ale děkuji za ten přístup.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Ještě kolega Schwarz se hlásí.

Poslanec Bronislav Schwarz: Já tomu rozumím, ještě jednou, pane předsedající, kolegyně, kolegové, pro nás je to ponaučení, aspoň pro mě, takové, že opravdu když půjdeme zkontrolovat hlasování, tak budu to brát, jako že zastavuji vlak. Prostě tady se postavím, zařvu a je mi líto, jak dlouho úřednice mi bude dávat protokoly. Tak jsem to pochopil. (Hlasy z pléna: Ano.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, já vám děkuji. Děkuji všem zúčastněným za vstřícný přístup a v tom případě to vypadá, že nic nebrání tomu, abychom mohli pokračovat dalším jednáním. A já tedy otvírám bod

101.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

/sněmovní tisk 266/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr kultury Daniel Herman a zpravodaj volebního výboru pan poslanec Stanislav Berkovec. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 266/3. Jenom pro pořádek, někdo si zapomněl hlasovací kartu – pan poslanec Babiš. Děkuji.

Požádám tedy pana ministra a pana zpravodaje, aby zaujali místo u stolku zpravodajů, a otevírám rozpravu, do které eviduji přihlášku pana ministra kultury Daniela Hermana.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, hlavním účelem navrhované právní úpravy je vytvořit změnou zákona o Českém rozhlasu podmínky pro rozšíření možností příjmu stanice mluveného slova Českého rozhlasu, Českého rozhlasu Plus, a to v pásmu velmi krátkých vln. Jedná se o stanici, kterou Český rozhlas již v omezeném rozsahu vysílá a která posluchačům kromě zpravodajství přináší rovněž publicistiku a vzdělávací pořady, zejména v oblasti vědy, techniky a historie. Všechny náklady související s rozšířením možnosti vysílat stanici Český rozhlas Plus na velmi krátkých vlnách budou hrazeny z vlastních prostředků Českého rozhlasu.

Návrh obsahuje rovněž dílčí změnu zákona číslo 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, kterou se napravují legislativně technické nedostatky, mění se termín předkládání výroční zprávy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Poslanecké sněmovně a pro stanici Český rozhlas plus se zakotvuje zákaz zařazování reklamy a teleshoppingu. Tolik pouze pro připomenutí, co je předmětem předloženého návrhu.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi poděkovat za spolupráci během projednávání a požádat o podporu předloženého návrhu, který je z hlediska předkladatele poměrně významný.

Rád bych ještě využil této příležitosti a vyjádřil se k návrhu doprovodného usnesení. Předloženým návrhem na změnu zákona o Českém rozhlasu nekončí legislativní práce na tomto zákoně. Ministerstvo kultury plánuje předložení další novely, tentokrát zákona o Českém rozhlasu a České televizi. Konkrétně půjde o to, aby se garantoval provozovatelům veřejné služby prostor na jejich rozvoj a současně se stanovily mantinely, aby nedocházelo k rušení hospodářské soutěže a nepřípustnému využívání veřejných prostředků. Cílem by mělo být přispět k transparentnímu, účinnému a odpovědnému plnění veřejné služby.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře, a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Korte. Máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já předesílám, že klub TOP 09 a Starostové předložený návrh podpoří. Nicméně zde se musím zmínit o okolnostech, které vedly k finálnímu návrhu, který máme dnes na stole. Je to totiž série absurdit

Pan ministr řekl, že z hlediska jeho resortu je to jedna z priorit. Pak se ovšem musím otázat, proč pro tuto prioritu nic neudělal. Tento návrh nepsalo Ministerstvo kultury, ale psal si ho Český rozhlas, resp. jeho právníci. Je to absurdita číslo jedna, kdy veřejnoprávní médium si samo píše legislativu, která je má regulovat.

Ministr kultury udělal pouze pošťáka a tento návrh přinesl do Sněmovny, aniž by pro jeho řádné schválení cokoli udělal, to jest nepředjednal to nejen s námi, s kluby atd., ale zejména s dotčenými subjekty, to je provozovateli soukromého vysílání, kteří se cítili ohroženi, a já musím přiznat, že částečně právem. Nebudu zabíhat do detailů, nechci v tuto chvíli, v tuto hodinu, zdržovat. Došlo k absurditě číslo dvě, kdy volební výbor pod vedením zmateného předsedy, zde nepřítomného pana Komárka, uložil řediteli Českého rozhlasu, aby se nějak s těmi privátními provozovateli domluvil. To je absurdita číslo dvě – proč. Ředitel Českého rozhlasu nepodléhá kontrole Poslanecké sněmovny a Poslanecké sněmovna mu nemá co ukládat. Toto byl úkol, který mělo dostat Ministerstvo kultury coby předkladatel.

Dobrá. Pan generální ředitel Českého rozhlasu se tedy nějak domluvil s privátními provozovateli a výsledek byla absurdita číslo tři. Na jednání výboru přednesl kompromisní návrh, to, co máme na stole, a bylo evidentní, že tento návrh vidí poprvé Rada Českého rozhlasu, že ho vidí poprvé předkladatel, zástupci ministerstva a koneckonců jsme ho viděli poprvé i my poslanci.

A došlo k absurditě číslo čtyři, kdy předseda volebního výboru dal o tomto návrhu hlasovat, ačkoliv ten návrh nikdo nepodal, neboť generální ředitel Českého

rozhlasu, při vší úctě, nemůže podávat pozměňovací návrhy. Ty může podávat pouze poslanec.

Takže tato série absurdit provázela tento zákon a já se domnívám, že to, co z toho vyplývá, je strašlivě nebezpečné, to jest nečinnost ministra kultury, protože v závěru toho jednání na výboru padly i pozměňovací návrhy ze strany ředitele Rádia Impuls, rádia vlastněného panem Babišem, které kdyby byly bývaly přijaty, tak byly pro Český rozhlas likvidační.

Pan ministr Herman ohrozil nezávislost Českého rozhlasu svou nečinností!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. S přednostním právem se hlásí pan ministr, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Komárek.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Já se musím velmi razantně ohradit proti nepravdám, které tady pan poslanec, můj jmenovec, vyřkl. Není to poprvé, kdy zde mluví takovéto nepravdy, a je velmi smutné, že člen slovutného zákonodárného sboru takto – a teď řeknu to slovo – takto lže.

Řádný legislativní proces samozřejmě proběhl, naše ministerstvo se tím zabývalo, připravovalo tento návrh. Mohu tady jmenovat konkrétní osoby, které to dělaly, a volební výbor vše řádně projednal. Takže toto říkám jenom proto, abych se ohradil proti nepravdám, které zde před chvilkou zazněly. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Komárek.

Poslanec Martin Komárek: Dámy a pánové, děkuji. Nechci zdržovat. Já jenom nechápu, proč pan poslanec Korte říká věci, které jsou evidentně nepravdivé. Všichni si je můžete najít v zápisu z volebního výboru. Je pořízen i zvukový záznam, který ho usvědčuje z nepravdy. Nebudu tak přísný jako pan ministr. Asi je to nějaký zmatek, který se panu poslanci Kortemu udál.

Takže prosím vás, já zmatený nejsem, vše proběhlo naprosto řádně, pozměňovací návrh podal pan poslanec Koníček, já jsem nebyl přítomen jen proto, že jsem sčítal volební lístky coby člen volební komise. Přišel jsem, žádné pozměňovací návrhy Impulsu nebo něčeho takového samozřejmě vůbec neexistují. A to, že pan ředitel Duhan nabídl osobně – nikoliv že já bych ho k tomu nutil – debatu dalším hráčům na trhu, je naopak podle mne velice chvályhodné a to, že se dohodli, já beru za velký úspěch této Sněmovny a to, že je to vyjádřeno v tomto pozměňovacím návrhu, je, myslím, příklad toho, jak bychom všichni politici a velcí hráči na trhu jednat měli.

Pane Korte prostřednictvím pana předsedajícího, je mi to líto a nechápu, proč mě osočujete z něčeho, co je zcela zřejmě nepravdivé a řekl bych, že je to nedůstojné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Pouze pro pořádek, mám zde faktické poznámky pana ministra Zaorálka, toho zde nikde nevidím, tak ho odmažu, pana poslance Kolovratníka a poté pan poslanec Korte. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, nechci zdržovat, ale ani já nemohu nereagovat na slova pana poslance Korteho. Za prvé chci říci, finální podoba tohoto návrhu je z mého pohledu vyvážená a správná. Otevírá rozhlasu možnost pustit další již existující stanici na FM.

Za druhé jsem přesvědčen o tom, že úkolem nás, reprezentantů Sněmovny, je měřit stejně všem, to znamená jak veřejnoprávním médiím, tak těm soukromým v tomto případě, pokud by tedy nedošlo k nějakému politickému rozhodnutí, že chceme buď zrušit veřejnoprávní média, nebo naopak zrušit soukromá média. V této dohodě vnímám právě to, že bylo měřeno stejně všem.

Chci se zastat i ministra kultury, protože ta příprava nějaký proces a nějakou dobu měla a to Ministerstvo kultury u toho pochopitelně bylo. Jediné – a tam panu Kortemu dávám za pravdu a tam jsem i já pozdvihával obočí – byl ten moment, kdy onu dohodu, onen návrh, jsme se dozvěděli skutečně až ten den ráno a museli jsme prostě reagovat rychle v tu chvíli. Anebo nemuseli a mohli jsme rozhodnutí toho výboru odložit. Ale protože nakonec to bylo poměrně jednoduché, tak jsme se rozhodli souhlasit.

Já chci říci, nevidím v tom žádnou kontroverzi. Už jsem to říkal na několika fórech. Rozhlas bude nucen k digitalizaci, budeme tlačit na to, aby digitalizace rozhlasového vysílání byla odstartována. Toto mohu využít i jako pozvánku pro vás. Konference, kterou budu konferovat a uvádět já společně s Českým rozhlasem a volebním výborem, se bude konat 5. března v 10 hodin dopoledne v prostorách HAMU tady nedaleko od Sněmovny, a tam se tomuto tématu digitalizace začneme věnovat.

Ale prosím, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Korte, nepromítejte do této věcné debaty o rozšíření jedné stanice na FM své politické neshody nebo svoji osobní antipatii vůči panu ministru kultury. Myslím si, že je to zbytečné a rozhlas i ostatní stanice to zbytečně poškozuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní je tedy řádně přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Korte. Máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. K poslednímu řečníkovi – osobních antipatií jsem prost, nestojí mi to za to.

Dámy a pánové, pravda je soulad slov se skutečností. Lež je vědomé popírání pravdy. K tomu, zda v této věci jsem mluvil, či nemluvil pravdu, stačí poslechnout audiozáznam ze zmíněného jednání výboru. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Eviduji ještě jednu faktickou poznámku a to je pan poslanec Bendl. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Myslím si, že všemu tomu bychom předešli v okamžiku, kdy by Česká republika, český stát tlačil maximálně na digitalizaci rozhlasového vysílání. Už bychom se nepřeli o to, kdo kterou frekvenci mít bude, či nikoli, a mohl by se na trh dostat kdokoli, kdo splní zákonné podmínky pro to, aby se choval v souladu s etikou atd., v souladu se zákony ČR. Tohle všechno by nemuselo být. Já bych moc prosil pana ministra kultury, aby se v tomto interesoval a dělal maximum proto, abychom motivovali nejenom Český rozhlas k tomu, aby přešel na digitální vysílání.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dnes ruší svoji omluvu od 13.30 pan poslanec Josef Kott, pokračuje s námi v jednání. Děkuji. A také vicepremiér vlády Pavel Bělobrádek se s námi účastní jednání a ruší svoji omluvenku.

Nyní neeviduji nikoho do rozpravy, v tom případě rozpravu končím. Chci se zeptat, zda pan zpravodaj nebo pan navrhovatel si vezme závěrečné slovo. Není tomu tak

Nyní tedy přikročíme k hlasování o pozměňujících návrzích a já prosím pana zpravodaje, aby ohlásil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Máte slovo.

Eviduji, než začnete mluvit, omlouvám se, pane zpravodaji, žádost o odhlášení, tedy vás všechny odhlásím, požádám vás, abyste se opětovně registrovali. Pane zpravodaji, můžete mluvit.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, vážení páni ministři, přeji vám hezký den.

Nejprve bychom tedy hlasovali o pozměňovacím návrhu, sněmovní tisk 266/3 jako celek, ten sestává ze tří bodů. Potom bychom hlasovali o zákonu jako celku, tedy sněmovní tisk 266, a potom o doprovodném usnesení ke sněmovnímu tisku 266.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano. Nyní vás poprosím, abyste četl jednotlivé pozměňovací návrhy, vyjadřoval se k nim a budeme o nich hlasovat. (Zpravodaj mimo mikrofon: Jako celek.) Omlouvám se, řešil jsem zde něco s kolegou Sklenákem, takže jsem nezaznamenal to, co jsem říkal. Znamená to, že budeme hlasovat o zákonu jako celku?

Poslanec Stanislav Berkovec: Ne, ne, ne. Ještě jednou prosím. Nejprve bychom měli hlasovat o pozměňovacím návrhu, tak jak vyplynul ze zasedání volebního výboru ze 17. schůze, tedy je to sněmovní tisk 266/3, který má tři body, jako o celku.

Potom o návrhu zákona, tedy sněmovní tisk 266, a na konci o doprovodném usnesení ke sněmovnímu tisku 266.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za návrh postupu. Chci se zeptat, zda někdo vznáší námitku proti navrženému postupu. Není tomu tak. V tom případě přistoupíme k hlasování nejprve o pozměňujících návrzích jako o celku a zajímá mě vaše stanovisko, pane zpravodaji. (Souhlasné). Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 208, přihlášených poslankyň a poslanců je 140, pro návrh bylo 137, proti žádný, návrh byl přijat.

Nyní můžeme tedy pokračovat. Lze konstatovat, že o všech pozměňujících návrzích bylo hlasováno, a můžeme přikročit k hlasování o návrhu celého zákona. Říkám to dobře? (Zpravodaj: Ano.) Ano.

Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 266, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou a přijatých pozměňujících návrzích.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 209, přihlášených poslankyň a poslanců je 142, pro návrh bylo 137, proti žádný, tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a žádám ještě zpravodaje, aby uvedl návrh doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny. Žádám vás, pane zpravodaji, jestli nám ho přečtete.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji, pane řídící schůze. Tak tedy doprovodné usnesení zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá ministra kultury České republiky a volební výbor, aby do připravované novely zákona o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, zapracovali ustanovení o programové specifikaci jednotlivých celoplošných okruhů Českého rozhlasu, případně i s vymezením programových prvků zpravodajství, publicistiky a kultury tak, aby byly jednoznačně definovány obsahové nástroje veřejnoprávní služby a základní obsahový rámec jejího naplňování."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Zahajuji hlasování. (Připomínky v sále.) Pardon? Stanoviska, ano, pravda. Prohlašuji toto hlasování za

zmatečné a požádám pana zpravodaje o stanovisko k tomuto doprovodnému usnesení. (Souhlasné.) Pan ministr? (Neutrální.) Děkuji.

V tom případě tedy zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh tohoto usnesení, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 211, přihlášených poslankyň a poslanců je 144, pro návrh 99, proti 18, tento návrh byl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu. Vzhledem k tomu, že je 13.56, je důležité domluvit se s volební komisí, dokdy volební komise – pane předsedo Kolovratníku, dokdy budete potřebovat čas, aby byly sčítány výsledky a mohlo se to oznámit Poslanecké sněmovně?

Poslanec Martin Kolovratník: Mám informaci, že chybí sečíst pouze onen státní fond kinematografie, všechny ostatní výsledky už máme, tak poprosím o 10 minut.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Navrhuji, aby další body zařazené na 25. schůzi Poslanecké sněmovny byly vyřazeny z jednání. Bylo tak učiněno na základě jednání a shody se všemi předsedy poslaneckých klubů, ale musíme to odhlasovat.

Dávám hlasovat a táži se, kdo je pro vyřazení všech ostatních bodů z jednání 25. schůze. Kdo je pro, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 212, přihlášených je 142 poslankyň a poslanců, pro 110, proti 18, návrh byl přijat.

Teď tedy udělám to, že přeruším jednání Poslanecké sněmovny do 14.10, kdy nám předseda volební komise oznámí výsledky dnešních voleb. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 13.58 hodin.) (Jednání pokračovalo ve 14.10 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 14.10 hodin, přestávka, kterou jsme měli, vypršela. Jak je vidět, tak volební komise stihla všechno řádně spočítat. Já poprosím předsedu volební komise, aby nám oznámil výsledky. Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně a kolegové, dobré odpoledne. Děkuji za trpělivost, skutečně jsme počítali, jak nejrychleji jsme uměli, a snad mohu předestřít, že pomalu chystáme realizaci elektronických voleb, kdy výsledky budeme znát během vteřiny ihned po ukončení, takže tato prodloužení časem zmizí.

Nyní ale k výsledkům.

105.

Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47

Co se týká volby předsedy vyšetřovací komise pro D47, tak konstatuji, že bohužel ani ve druhém kole druhé volby Sněmovna nebyla úspěšná, nezvolila předsedu této komise. Pro všechny volby platí to, že bylo 163 odevzdaných hlasovacích lístků, kvorum tedy bylo 82 nutných pro zvolení. Jan Birke získal 74 hlasů, Stanislav Pfléger 66 hlasů. Do D47 tedy nebyl zvolen nikdo, volba tímto končí. Mohu předpokládat, že se k ní vrátíme na březnové schůzi a bude vyhlášena nová, třetí volba. Děkuji za upřesnění – bylo to 163 vydaných hlasovacích lístků.

106. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Další volba se týkala Dozorčí rady Vinařského fondu, kde zbývalo zvolit jednoho člena. Opět tedy 163 vydaných hlasovacích lístků. Petr Adam získal 55 hlasů, Miloslav Janulík 68, takže bohužel ani tady jsme nebyli úspěšní a nebyl nikdo zvolen. I tato volba po druhém kole končí.

Co se týká oněch dvou stálých delegací, tak do diskutované Středoevropské iniciativy, tedy vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy, byl navržen po oné diskusi pouze pan poslanec Petr Fiala za poslanecký klub ODS. Získal 125...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane předsedo. Fond kinematografie už jste říkal? (Ještě ne.) Protože jste přeskočil bod, stálá delegace byla až po tomto bodu.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrá, v tom případě se omlouvám. Jak jsem ty výsledky narychlo převzal, nemám je seřazeny ve správném pořadí. Takže teď se tedy vracím ke Státnímu fondu kinematografie.

107. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

V tomto případě byla Sněmovna relativně úspěšná. Mohu konstatovat, že jsme zvolili další čtyři členy tohoto fondu. Jsou to pánové a paní Lubor Dohnal, Zuzana Kopečková, Vladimír Soják a Petr Vítek.

Teď se omlouvám, trochu vás, kolegyně a kolegové, zdržím, ale musím pro stenozáznam ty výsledky přečíst, aby v zápise byly i počty hlasů. Takže ještě jednou, i u této volby jsme vydali 163 hlasovacích lístků, kvorum bylo 82 nutných pro zvolení. Petr Bilík získal 73 hlasů, Tereza Brdečková 67 hlasů, David Čeněk 5 hlasů, Lubor Dohnal 92 hlasů – byl tedy zvolen, Iva Hejlíčková 61 hlas, Zuzana Kopečková 92 hlasů – to je druhá zvolená, Zuzana Mistríková 5 hlasů, Richard Němec 5 hlasů, Karel Och 4 hlasy, Milica Pechánková 22 hlasů, Vladimír Soják 84 hlasy – další zvolení, Daniela Staňková 33 hlasů, Petr Vítek 84 hlasů – také zvolený, a Jiří Voráč 32 hlasů.

U této volby ještě doplním, že volební komise okamžitě provedla losování délek funkčních období jednotlivých členů této Rady a výsledky losování se zápisem volební komise jsou následující: na funkční období od 5. dubna na jeden rok je vylosován Lubor Dohnal a Vladimír Soják, funkční období dva roky od 5. dubna 2015 obdrželi členové Jiří Kubíček, Zuzana Kopečková a Petr Vítek a konečně tříleté funkční období má vylosováno zbylý člen Přemysl Martinek.

U této volby tedy konstatuji, že v tuto chvíli volba končí. Státní fond kinematografie nemá ještě obsazena tři místa a bude tedy v rukou pana ministra kultury, jak se na Sněmovnu obrátí v příštích týdnech.

A nyní ony dvě stálé delegace.

144.

Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy

Jediný kandidát Petr Fiala obdržel 125 hlasů a byl tedy zvolen vedoucím této delegace. Přesto jsem nucen konstatovat, že zatím tedy ještě není členem delegace a v komisi se k tomuto bodu budeme muset vrátit.

Poslední volba dnešního odpoledne je

145.

Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie

Nutného kvora 82 hlasů nedosáhl nikdo, nikdo tedy nebyl zvolen. Pro stenozáznam – Stanislav Grospič 81 hlas, tam to bylo skutečně o jeden hlas, Jaroslav Lobkowicz 45 hlasů a Milan Šarapatka 18 hlasů. Podotýkám, že zde se nacházíme za prvním kolem té volby, takže dva jmenovaní postupují do kola druhého a ti dva jmenovaní finalisté, kteří se utkají na březnové schůzi o tuto pozici, budou Stanislav Grospič a Jaroslav Lobkowicz. Tedy dvojnásobek počtu neobsazených míst.

Tím končím své vystoupení. Děkuji vám za pozornost, přeji krásné páteční odpoledne a krásný víkend.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. Tím jsme vyčerpali všechny body 25. schůze Poslanecké sněmovny a já vám, vážené kolegyně a kolegové, přeji pěkný zbytek dnešního dne a šťastnou cestu domů. Mějte se pěkně a končím 25. schůzi.

(Schůze skončila ve 14.16 hodin.)